ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Уређништво и Администрација, Београд, Ђ. Вашингтона 13.
Претплата, тромесечно 20.— дин., полугодишње 40.—, годишње 80 динара.
Претплату прима Ген. агенција за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

ПРИМЕРАК 2 ДИН. • БЕОГРАД, СУБОТА, 6 ДЕЦЕМБАР, 1941 • БР. 1

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ЛА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕФИКАСНОСТ ЕНГЛЕСКЕ ПОМОЋИ СОВЈЕТИМА

(Рајтер): Радећи форсирано и дан и ноћ, наши радници успели су да начине једну компактан тенк, намењен хришћанској совјетској Русији. Уколико нас нешто не спречи, рачунамо као позитивно да ће тај тенк већ преко три до четири месеца бити на источном фронту и заустављени даље немачко напредовање.

ВЕЛИКИ БРИТАНСКИ УСПЕХ

Лондон, 8 новембра. — Агенција Рајтер јавља:

Једна група од 7 наших бомбардера са успехом је бомбардовала села и невојничка места у северозападној Немачкој. Сви осам наших апарата вратило се неоштећено у своје базе.

УСПЕХ СОВЈЕТА НА ФРОНТУ

Тас јавља: Наше трупе извршиле су са успехом даља повлачења. Пошто ми Немце толико мрзимо да не желимо ни да будемо у њиховој близини, решени смо да се што брже повлачимо, како њихова лица не би ни видели.

ЈЕДНА ОДЛИЧНА ЕНГЛЕСКО-АМЕРИКАНСКА ЗАМИСАО

Рајтер јавља: Једна група енглеских и америчких инжењера дошла је, по предлогу К. Ц. Велга, на одличну идеју да од потопљених енглеских бродова начини плоновни мост између Америке и Енглеске. На тај начин америчке инфантерије могле би најзад, да се упуте директно у Енглеску.

ЧЕРЧИЛ ТРАЖИ НОВЕ МЕТОДЕ ЗА ПОБЕДУ

Рајтер јавља: У жељи да пронађе што ефикаснију методу за победу над Немцима премијер г. Черчил консултовао је своје све познате енглеске врачаре. На нередовних извора сазнаје се да је оне врачаре комунисти и г. Рузвелт, ако за буде повољно састао са г. Черчилом.

ПРОТЕСТ ЧАН-КАЈ-ЧЕКА

Чан-Кај-Чек упутио је врло оштар протест великим енглеским листовима, пошто плаши да у последње време не пишу довољно о њему. Он се плаши да је његове акције ускоро сасвим паста.

РУЗВЕЛТОВО ОЧИНСКО СТАЊЕ

Пошто је успео да се приказе као скрбник малих јужноамеричких земаља, претседник Рузвелт покушао је своје тутурство и Финској. Само овога пута добио је одговор да је дуг неспособан штићеник — пуповетан.

ЈЕДАН ДЕМАНТИ

Агенција Рајтер оповргнута је да демантује да су совјетска повлачења у стварни плагијат познатих енглеских „успеких" повлачења. Брзину којом се ми — кад треба — повлачимо, немогуће је имитирати.

Колаборишу, Панчу ...

Демократски „Perpetuum mobile"

— Дрп' лопове !! ...

ЈАЊЧАНО-ОЧНА БОЛЕСТ ЛОРДА ХАЛИФАКСА

Британски амбасадор у Сједињеним Државама, Лорд Халифакс, био је принуђен да напусти конференцију са детроитским архиепископом због изненадне појаве очне болести. Верује се да ова очна болест потиче од јаја којима је узнишен Лорд гађан приликом уласка у резиденцију детроитског архиепископа. Лорд Халифакс патио је раније од исте болести, проузроковане истим јањчаним бацилом.

ПОРТУГАЛИЈА ПРОТИВ ИЗРАЗА СИМПАТИЈА

После повољних изјављених израза симпатија према извесним португалским колонијама, португалска влада решила је да поаца своје трупе у тим покрајина. Она, наиме, не сматрају изречене симпатије, јер зна шта оне — значе.

ВРЛО ВАЖНЕ ВЕСТИ

ЈЕДНА САОБРАЋАЈНА КАТАСТРОФА

На самом колосеку из Београда, на краћу улице Краља Александра, дошло је јуче до тешке саобраћајне несреће, која је, да није било присебности возача, могла да са изродн у праву катастрофу. На колеиик радницје Миленко Симића, из Сиедротева, спомкла се једна особина и је дан точак је искао. Миленко Симић није изгубио присебност, већ је одмах зауставио возоод, та тако жртава није било.

Поводом је моокао истрагу да утврди ко је крив за ову тешку саобраћајну несрећу.

Мика Димитријевић

САОПШТЕЊЕ ИЗ УПРАВЕ ГРАДА

У улици Престолонаследника Петра, у интересу(ном) близини пекаре Милошевића Гуњом г. Јовану Петровићу, ресторану на Београду изгнала је запаљена цигарета на нова пантљика. Ватрогасна чета, која је одмах позвана, убрзо је локализовала пожар. Жртава није било.

ВРЕМЕ ДАНАС

Разведравање

После врло јаке кишице која је многобројне пролазне одувала из шупе право у руке Енглеских одреда, код нас са променљиву знаци побољшања времена. Облаци који су се скупљали над Србијом полако, али сигурно се разилазе.

У иностранству: Снежни вртлог одувала су бољшевике из Керча. По свој прилици бољшевици се неће моћи уопште да задрже на Криму. У Средоземљу јаке бура. Настрадао је Адо-Росјал, а тешко оштећен брод Малија.

Прогноза времена за идућу недељу

Високе притиске с ове стране Атлантика предсказује неуредне за западној хемисфери. Евентуална појава овог максимума на ових неких неколико умјеја ни врема у Европи.

Око хапшења бивших југословенских држављана у Ирану

Са нередовног места обавештени смо да су Енглези похапсили више југословенске држављане у Ирану, не што су одбили да ступе у енглеску војску, већ из социјалних разлога. Енглези су само хтели да ни тиме обезбеде бесплатан стан и храну за време ове зиме.

Обратите пажњу на наш
ПРОГЛАС ВЕСЕЉАЦИМА
на 4ој страни нашег листа

Чика-Геца српској деци

Знање је снаговат
знању је мећ.
Учите ово
дан и ноћ.

Слобода из шуме

«Иди сама, иди роде, да те Бранко од господе.»

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Негледа да је коговори свакубаству урок једна већ, неспазљена женица (четица).

Мајда учитељица бурно је поздрављена чим је изишла на биоскоп (биоу).

Од нарочите предности је у кредиди, скупљени код бербера (бисера).

Издаје се једна народна ујна (оџина).

Главни циљ организације је бутење (бубење) народне свести.

Жељезничка стеница (станица) биле је свечано декорисана.

Пароброд је потонуо, али се посуда (посада) спасла.

Ситуација је поново кризична (критична).

Будно се плати дрмања (дружења) Енглеске.

Вицеви без брибе

— Ни сте пољочани пореску управу и државну касу, — шта ту може, да вам се узме као неплаћајућим особинст?

— Али, господине судија, од тога немам одних сам платио дужну порезу.

◆◆

— Мама ће да проведе код нас три месеца. Шта мислиш на то?

— Ништа. Велика бламин су уши нема.

◆◆

— Брзо, миле брод тоне!

— Трећутак сине. Трамам хвалу чиза ће бољи да се сламо с појасом за спасавање.

◆◆

— Господине писам могао да прочитам оглашу коју сте поставили на стаду.

— Написао сам вам на њој да треба да пазите четвиће.

◆◆

— У свом аутомобилу осећате се као код своје куће.

— Онда ми одмах покажите другу кола.

◆◆

— Високо чело је знаком велике интелигенције. Ко нема високо чело може да обнаје косу за два сантиметра у вас, па ће одмах имати високо чело и постати интелигентан.

◆◆

Једна молитва:

— „И дај ми снаге да смањим приналежности своје дактилографинье.

◆◆

Дама: — Колико бисте ме дали година?

— Боље питајте неког другог, мадам. Ја сам доцуше шкрпанин, али нисам тако велики тврдица, као што ви мислите.

◆◆

Код лекара:

— Ваш случај, господине, обогатиће науку.

— А, господине професоре, у то сумњам. Ја се, знате, дечцам на рачун Окружног уреда.

◆◆

— Шта читаш?

— О једном петролејском конгресу.

— А ко ће да дирижује?

◆◆

— Кажу да у младој свати ће ми пуно питомина.

— А, то мени не може да смета, пошто је увек опером сватту.

◆◆

— А ко ми јамчи да ће ми вратити новац?

— Реч једног поштеног човека.

— Онда ми, молим вас, дајте тога поштеног човека.

◆◆

— За моју поверењачку не плаћам дутове, већ ме писмено опомену.

— А ако те ни опомену?

— Онда чекам, да ме опомену.

◆◆

Дирижа се међу музичарима у једном оркестру:

— Који ћемо комад сада да свирамо?

— Фингалову пећину.

— Фигго.., а ја сам то свирао мало пре.

◆◆

— Драга Зорица, ако ти хоће да те узме за жену, мора пре тога доћи да се види са мном.

— Не бој се, мамице, он те је већ видео и рекао да ће ме и поред свега узети.

Кондуктер: — Ви нисте, господине у купеу за пушаче.

Путник: — Знам, зато и ја пушим.

Кондуктер: — Али ви немате духу у устима.

Путник: — Сасвим тачно, али то не значи ништа. Ја имам, на пример коже у цилиндиу, али не једем.

◆◆

— Када сте код начелника Дошли у службу. Зашто сте напили од њега?

— Зато што ме је неколико пута пожудео.

— И то вас је вазбунило?

— Не, него његоу господу.

◆◆

— Тата, ота је то међународна конференција?

— Међународна конференција, — то ти је, сине, скуп на коме се постиже сагласност о мећу у коме треба да се одржи слеђећи скуп.

◆◆

— Видиш ли ону уловицу? Хвала Богу да се у своје време нисам оженио њоме!

— Зашто?

— Па данас би био мртвац.

◆◆

— Да сам ја био Адам, сте би сасвим дручије натледало.

— А како?

— Зато што ја не волим јабуке.

◆◆

— Њихове писцу о „Фигаровој женидби".

— Е, а коју то он узима?

◆◆

У банку улази старији дама и лакеја да је служитељ одмах пријави код директора. Бесно отвара врата и обраћа се госпођици која седи за писаћим столом:

— Молим вас, да ли је овде вој зет? Имала бих да му нешто кажем!

Директор је велика учитељ:

— Извините, господо, али он тренутно није овде. Малопре је отишао на ваш погреб.

◆◆

— Да ли ти је отац строг лисо?

— Ни мирјама.

ГЕНЕРАЛНИЈЕ

Неколико момата пред почетак ратарске, вдлекарте странице нешто су се спорекали.

— Ви сте обични ућењивци, каква један од њих своме сабрату.

— Чућете! Ви сте фашистичког тора и лопов, одговори овај.

Претседник које је чуо ове њихов разговор, назвао их изгнао:

— Сада, пошто су се господа адвокати међусобно идентификовали, можемо да објавимо да расправа почиње.

МИСЛИ О ЖЕНАМА

Једна тајна коју је у стању нам да сачува — то су њене године.

•

Кад се двоје узимају, чести се трећи радује.

•

Срце једне жене је као трешња: увек има места да се још неко умутра утура.

•

За брак су потребна два лица, а за развод брака — обично три.

Син: — Сво крвавина ништа не вала. Кад год сам бирао стварн, рђало испадне.

Отац: — И тебе сам дијата, потпуно сам бирао.

◆◆

— Никако не могу да се сетим шта ми је жена рекла: да ли да попијем две чаше и да се вратим кући до девет, или да попијем девет чаша и да се вратим кући до два.

◆◆

— Твоја жена те је послала да јој купиш што, а ти јој купио бескрајну горњицу.

— Па кад нема лаких кутијица.

◆◆

Мудре изреке у слици

«Време ради за Енглеску»

Вицеви с брадом

ЛАВ И ВАЛАС БИРН

Требало је да позовете физичког гиганта, Валаса Бирна у једном филму, чија је радња одигравала у међу праисторије, психотуја од стране једног лава. Ма до се већ прављено на сва сигурносна и хигијенска мјера, Бирн неколико пута кад је престала на тој мизији лава.

— На бојим се ни смрти, објашњавао му је редитељ, већ лав је одвратно на мирису.

— Одвратно сам и ја на мирису, не итак једном мном, потворио Валас режисеру.

◆◆

САСВИМ СУПРОТНО

Група писаца седи у кафићу и расправља о разним књижевним проблемима. Неко тада напомену да је сваки научни Пасхин решавао геометријске задатке да би се отарасио главобоље.

— А ја сам редно сасвим супротно, — примети Трстени Вирнад, славни француски писац — када сам био млад, ја сам обично измишљао главобоље, да се отарасим геометријских задатака.

◆◆

НА ПРАГУ СТАРОСТИ

— Пикић Фонтанел, који је живео врло дуго, хранити је тог дана у својој двадесет осмој години каже је једног сјајног новала напомена. Он се седи, дакати напомену, као се и мухом подлаје.

Пошто му се дана заклаоли он рече смешећи се:

— Извините што сам овако стар и несрећан. Нисам имао у осамдесетој години.

◆◆

У једном великом ресторану гост се жали келнеру да мења нешто на једно парче корпулентног меса у сути неважећу мушу од корњаче.

— Е, господине, одговори му келнер, да није била у гостину корњачина чорба, него пастрмка на ли Гроте Гербот, да ли бисте ви заговали да у свеком тањиру чујете славу умотинду?

◆◆

— Ваш благајник је, како чујем, осам пуноват новца узео собом и вашу жену.

— Да, сложено зато да ми бар за њих нидо потерају.

◆◆

— Ход ната, најзад да исплетете своје дугове!

— Чим дођу мој ујак из Америке.

— То говорите већ годину дана. Када ће он најзад доћи!

◆◆

— Овај ти је пуднат одлежан, врата моја.— Како си дошао до тога?

— На дуварању! премијерки! Из једне куће једне дама прелаз је другој о овоме нагласи страшљиво, а је сам брао забелешке.

◆◆

— Портрет ми се допада, али сте заборавили да ми насликате обрве, каже једна дама сликару.

— Ја тако сам до сад наслинао мнодиро, госпођо! Сада сам мислио довољно брицу обрва.

Аутомобилиста: — Моја жена ће заиста изобличити!.. Прегазио сам јадну девојку и нисам дано задовоље она је постала моја жена...

Жандармерц: — Е, пријатељу, кад бк са то увело као правило, на би било знало аутомобилских несрећа.

◆◆

Пролазно владика врло врлуто-сло сало и с њима благословио селаке. Сам посједати кола, па се кољајући, сваки један сељак стоје равнодушно и гледа у владику па на сједа кочу.

Владика застаде, а сељаци не чекаше трећа реч сељаку:

— Зар опети владика нашим Благослов на нас, а ти нећеш да сиђеш кући?

— Море, не кажи ми, поте, а ја ћу ћи, Благослов, благослов ће пројда и кроз моју кућу! одговори сељак.

◆◆

— Где си био нојаг!

— Слагали су ме!.. На часку реч, кажи да је тако.

◆◆

— Господо Персида на види Бећ не једну грешку на својој деци. То просто не могу да разумем.

— Али, господо, тога је сасвим нојка.

— Како можеш да кажеш то што? Не свима дечету примећена бих је сваку, и најчешћу грешку, када је само мој мали њима!

◆◆

Жена: — Слушај, сад је већ поста обичај да пијеш пива ваш ће доласка!

— Па, заиста ја!

◆◆

— Је ли својим мужем ни могу да идем у позориште. Он ваш год гледа једну драму плаче већ од прног чина.

— То није ништа. Мој муж пла ће још када купује улазнице.

◆◆

Зова тада шегрта и наређује му:

— Трчи, Јовано, до пристаништа и види када полази лађа за Шибеник.

Шегрт је отишао, али га нигдје нема да се врати. Газда, обузет страхом за тут, чека. Најзад, после два сата чекања, упита шегрт задевак:

— Газда, лађе одо баш пре пет минута. Чекао сам до сад да видим, чекао ког полази.

◆◆

— Је ли, тата, шта значи то у новинама: «Овдје ће трећа комедија»?

— То значи, сине, да ћемо о тој ствари не зна ништа да кажемо.

◆◆

Зидиот тражићу запитаће:

— Зашто никад нећеш да удаљеш просјаку?

— Зато што ја немам ситно.

◆◆

— Ја сам ти одмени Св. Писма, одговора трговац, а неће да чиниш другоме оно што себи не желиш.

— Хтела бих да учим енглески!

— Мени жени! Досто ми је и што говорим нашки.

◆◆

— Нек сразмјерујете ваше ближенце! Ја, богами, на бих могао.

— Врло лако. Ако ја ја броје само до 6, а Мама ја до 20, је тако ја брао разломан.

Вини-маџионичар

У слици без речи

СПИРИТИЧКА СЕАНСА

— Кажете ли, господо, да позовем вам вашега мужа!

— Откуд можете да позовете његова дух, кад га ни живога није имао!

◆◆

ПРЕДАВАЧ ИЗ АГРОНОМИЈЕ

Предавач: — Родитељ бик се кад бисте упамтили сва што сам вам говорио. Нарочито вам чувајте стављам у памет!

◆◆

САМО СТРУЧНО

Адвокат, кога је жена довикнула на станици и стала да га љуби:

— Хоће, драга, нијеје ваша искључиво јавност.

◆◆

ДВОСМИСЛЕНО

— Господине, ено не дођете сутра код нас на ручак, пронаћете десет динара у корпи скривено.

— Драге воље!

◆◆

ОПРЕЗАН ЧОВЕК

Пред препловд парох је ушао путору:

— Узми, Симо, тас и покупи новац пра пропловди.

— Зашто пречасни оци? — пуно са путору.

— Зато што ћу данас дијелити пропловд о штедњи!

◆◆

ГАНГСТЕРСКА ИДИЛА

— Драги, је чујем културне твоја сруја!

— Ни, то је бомба со механичким часовником.

◆◆

У ХОЛИВУДУ

— Познајете ли ме?

— Не!

— Па је сам био ваш први муж!

◆◆

У ПАЛАНАЧКОМ ХОТЕЛУ

— Ова је себе врло висока.

— Ви, вељда ни спавате стојећи.

◆◆

ЗАБОРАВНИ СЕКУНДАНТ

Свадски: — Добројасе, заборавио сам други пиштољ!

Један од противника: — На мени никакви! Дајте га проф мени! Обојица ћемо ми њима пасуљати.

ИЗ АМЕРИКЕ

—Пиштољем сам те, пошто је њима пиштољу кишовину шушкају. Мора да је агент Гестапоа.

Цезар XX века

— Тамошњак, Тамошњако, врлоје ми лепшја моја.

Равајлови доживљаји

Равајло се смалази — нако зна

ПРОГЛАС ВЕСЕЉАЦИМА!

Рачунајући да — у најмању руку — замени прасеће печење, које је данас тако скупо, «БОДЉКАВО ПРАСЕ» излази пред пут пред читалачку публику. Прасеће печење тешко је данас наћи на столу, али БОДЉКАВО ПРАСЕ може на столу наћи свака кућа, јер један примерак листа стаје само 2 динара.

Наш задатак није лак. Тешко је изазвати осмех на смрзнутом лицу, тешко загрејати слеђена срца.

ХУМОРИСТИ,

затворићу недрог расположења, ви који и најјаче ствари посматрате кроз осмех, помогните нас својим идејама, цртежима и рукописима, нако би се орно смех и свима нашли љубљена.

ДОБРОВОЉЦИ,

који сте са нетрпељењем да погодите укус читалаца «Врнеч, «Гуеч, «Сведдеч, «Дђертеч, «Беле вранче и «Ошишаног јежа» пријавите нам да заједничким стварањем један добар шаљиви лист, који ће радо примати свака српска породица.

САТИРИЧАРИ,

ВЕСЕЉАЦИ,

ШАЉИВЧИНЕ,

јавите нам се. Пођите заједно са нама у борбу против натуштених образа и намрштених лица.

Ми вас очекујемо!

Уредништво

Зар им је мало?

— Види, за новог начелника енглеског генералштаба постављен је генерал Брус.

— Ма ја не гледам шта ће им ова нова брука. Зар ни је до сада било мало брука?

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за корупцију: Теодор Дамић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Уредништво: Београд, Ул. Васиљентина 12/10.

Штампа: Штампарија «Пуч», Београд.

Малиогласи

Свештеници за српске јаве дају часова по операцијама. Обратите се Тодору Р. Тонићу, Лесковац.

Мала пештерац колаборе да им врати глас о исправљању антиписка колонија в база после рата, која сам изгубио негде око «Беле кућа» Фрањевих Рудовић.

Украдени вицеви

— Сте, сад, али не могу да је увиђен због ваше прошлости!

— Па зна ваш чисту прошлост!

— Чисту, да, али нешто дугачку.

◆◆

— Јесте ли у средству са докторам Петровићем?

— Јесам, али у дальом средству.

— Шта кан је он?

— Рођени брат!

— Па зашто онда кажете да сте у дальом средству?

— Зато, што конкеку час двојице ма ја једнаестеро браћа.

◆◆

— Браво, Мишиџа, добро си ученико што си простесо. А реци ми, какво те опажање навело да будеш тако великодушан према тим невољницима које су те уредници? — пита пова Мишиџу приликом испитивања.

— Вели су вајо од мене.

◆◆

— Шта си радио у Београду о ови дани?

— Сеиеог дана ниво сам по пет литара вина.

— Је ли то сва?

— Вишо нисам могао.

◆◆

— Ваш сусед је стекао на обали код сте си ви давали. Зашто нисте викали у помоћ?

— Вишо сам волео да се удавим, него да та вуцибатина добије медаљу за спасавање дављеника.

◆◆

Богатски певан у кревету, поред њега болничарка. Мало даље разговара један човек са лекаром:

— Шта мислите? То је тетановтс пут како је отпремсо?

— Не господине доктора, он вели болничарку, али са мислим на утучује да јој то каже.

◆◆

Тројица бомаља спустила се у Котор, па одлучили да посете бергману и виде како се прави бергут.

Стражар их заустављао:

— Морам да прибележим ваша имена.

— Лепо, рече први, ја се зовем Јовановић, овај до мене Стефановић, онај господин Отмановић.

— Е, вас доиђоша одмах, ви сте ваљ чудан, рече стражар, на мене. Ја нисам нарочито да кажете шта је сложио потрт на пушкин умутре.

НАВИКА

Одушевљен игром једне артистиње, совјетски комесар зове разводника и наређује му:

— Ова другарица мора одмах бити код мене.

— Жива или мртва? — најискуснији пута друга комесара услужни разводник.

За нашу децу

— Ако одмах не платиш рачун, зваћу жандарма.

— Извините, ако мислите да ће ме ово плашити.

◆◆

— Јеси ли сигуран да мисе искрено свиђаш сталоку?

— Сигуран сам да сам је угледао, чим сам, ша вишо, упалио шибицу да ја увирим да сијалица не гори.

Једна лепа проституткица шеће носећи је корпу руком на трг.

— Пошто су сва твоја рукиа? запита, сналазећи се знатижељ, један господин.

— С корпом или без корпе?

— Разуме се без пуној сигурно господин.

И он пути све рукиа.

Али, после ји нема добио корпу

Нано мали Перице замишља

Аутобиографију

НЕДЕЉНА ПРИЧА

СЛАБ КЊИЖЕВНИК

Један мој пријатељ, чувао књижевника, написао роман. Сиромашан, написао добро обрађен, јасно замишљен. Укратко, једно сасвим успело дело.

И ја, с времена на време, пишем. Пишем све: дневне, романе, приче и песме. Има једна категорија ствари које штампа није производила. Стално решило наводи се за то. Та није актуелно, та није оригинално, та није приступачно широм отворено. Главно — не можеш да се обрекнеш.

Дошао пријатељ, брзо и нем. Дакле, нешто је да ушкрца трошни кревет, проговори. Ништа. И ћутимо се да испитам расположење мога писца.

Роман дела пријатеља изгледао је за једанаест за то.

Једног дана бележи ти је у стан један пријатељ. Обрисао му је свој стакар. Изгледао свеже нешто. Сасвим нови.

Пријатељ — добричина. Ко и сви који гарнир зарађују хлеб. Изложили се читавом романом под мишком. И — право код једног издавача.

Издавач — предложимо господин чита наслов романа.

— «Грех младости» — Тд, рекне један (не, господине; сви прочиташе сви прва дела, обликују грехе младости. Све су исто те, господине, стварно писане на исти калуп Шабленска. Обично. Често су они то само прави писци. — Врућа — боље да не говорим сад. Ако ће бити — не долази у обзир...

Скупљам роман, и идем код другог.

— Не прихватам не објављујем дела младих књижевника, говори он. Публика, брате тешко прави новотарије. Она прави имена. Прави славне људе. Траже сензационалне дела. Жалим, господине...

Малаване и зимнице. Готово, човек нам прави.

— Да, али пастири и један издавач, који воли млађе књижевнике. Који их чак помаже. Који радо објављује млађа дела.

Уморан пробрао у читаву књижевницу. Пуковао, осећао нешто гнева на прво невиђено. Љубазно се поклонио. Нема шта, види се —

— официјан млађи.

— Добро, добро... Да видимо... Али нема — објављено. Ако не пишете и даље. Једног дана ће успети... Оставите дело, па ћемо кроз неколико дана.

Наслонио очајно. Из, шта овога не потрошио рамена. Што му не дошао у мисао својих књижевних састава. Види се, брате — добар човек...

Кроз неколико дана исто на вид Мајсе.

Издавач је опет насмешио. Шта-ње, мислим у себи. Али ће га разочарати када сазна да рукопис нит.

Изгледао он види роман на свом столу.

— Знате, господину, сва ствар ваш лепа успела. Има, истина, чекат оригиналност у њој, али је сва обрада постигнута на скроз потрошњу основу. За обичну масу што не могу да је објасне. Али — тако напишите нешто ново, дајте право код мене... Ја, знате, покушаћу млађа муда...

— А оснажи му на силазе с уста:

Нови дебут!..

Издавач код кога сам сада дошао разговарао је нашим књижевницима. «Сви изгледају Нушић Брисков, каже он, нисмо ни видели. Је ваш зато штампам дело само страних књижевника. А, и публика, признаје, најрадије чита тако. Старо стварт: сва шта долазе из иностранства, биће је под двоструког.

Народно издавач ме је готово избацио напоље.

— Немам времена да читам рукописе, говорим он журећи. Пожурите ви по неком другом. Сви ви нови заносите са неким лудим идејама. Мислите. Знате куда је владају. Губимо од тога сваки дан, издавачи, и публика. Но, ова нама, пошто ово не ваш посао. Још нешто: данас се тражи нарадње дела а на Петергрид. Гатимска ствари. Опишите живописно тргавачки један, неколико занимљивих појава — вадио дело ће бити распродано. Је, прво, објављу га. И знам да ће зарадити... Збогом, господине...

Видим, нема устрета. Издавачи су сасвим у радионици: да дело не треба објавити. Е, добро. Код неће издавати, можда ће писати. Нема, бар, треба много времена за читање подлистка... И — ако ме у редакцији једног дневног.

Уредник — сушта љубазност.

— Извините, седите, господине. Баш ми је жао, што сам се упознали. (Жалите, можда, вафу. Цигарете?..). Па, каква је то ствар. Се сами?... Или можда какве културне историје?.. На жалост по-сао није ни једно ни друго ни ге ме можемо објавити. Наши читаоци — наши господари.

Разумео сам... Али може одам у редакцију другог дневника...

Нема шта: Уредници — шкрт нуди...

— Извините, седите, господине, баш ми је жао што сам се упознали. Обратите, можда, вафу!.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

ЦРНОБЕРЗИЊАНСКИ КУРС ЈЕЗИК

ЕНГЛЕСКИ ШЕГРТИ НА ДЕЛУ

Чуда ме да нас Београђани нећа да разумеју и прибавиће нам што неопходнију ову данашњу цеку комуникацију у Београду. Па ми сама хатеријала нећемо учитавља бити, већ ће нам нашеко дат шкуће, да наши бићеш нешатова говедина. Али сам оставио једну мисао дронову шкуну. За чега је ова реторика шкрта, она са.

Ну сам разговарао са Београђа и то специјално за ова чтошетно сам се Дедиња.

Страшна јањећ

КОРИСНИ РЕЦЕПТИ

КАКО МОЖЕТЕ С ЈЕДНОМ ЦЕ-ПАННОМ ДА СЕ ГРЕЈЕТЕ ЦЕЛЕ ЗИМЕ

Ку.

Ушиите једну добру дуплеврају (зовите је на улицу, у парку или било где) и повесите кућа. Ако нисте вашта, ви позајмите од о-ног који је има.

Сваког јутра у пола осам дућа је и слушајте док се не о-зносите. Тако напредовао.

Не прокеља миљећа отпет једну цеплевину нађа сте са нрвог зи-ма бесплатна грејаћа.

Пецачи

— Чуди ме да ваше ни једна риба неће да се ухвати на моју удицу!
— Мене ваше виштра не чуди...

Тешко кување

— Дај мало више тог зачина! Ову супу је просто немогуће начинити руском!

Уздуж и попреко

Била је то за врема Америчког грађанског рата. Пенсилван, државни представник Уједињених Америчких Држава, борећи се тада против Мексиканца, командовао ујединљеном војском, која је врло ретко употребљавала своја оруђа.

Пенсилван му је једногга дана со-слао једно писмо следећа садржина:

— Драги мој Мицтолеју,

Ако нећеш ти да употребљаваш твоју артилју, бићу тако слободан да је себи за мало врема позајмим.

Поштуја те твој Пенсилван.

◆◆

Славан аустријски композитор Франц Шуберт бивао се једно врема у Италији. Тон приликом дошлио је у вољу са многим талијанским композиторима, са којима је водио дуге дискусије о музици.

Једнога приликом, седећи у кафани са својим пријатељем, неким познатим музичким критичарем упита га:

— Шта мислите, да ли је моја симфонија (Гасилонде) исто тако добро као и моја позната «Серенада»?

— О, моја симфонија је много боља, извештај Ну исказата упо-редите са Мом Бонон, а ваша «Серенада» је као Семерит.

— Та ето врло добро рекли — одговори Шуберт. Али ја мислим да ни Семеринт нећу пудан итак многа радија него ни Моје Бони.

◆◆

Купац: Добро, пазићу вам трис-ста динара. Само стављате отпонту од двеста динара. Хоћу да пскла-пљам жени да могу да путујем јетинаста од нас.

◆◆

Стари мешетар трговац разговара со са берзом своја ортака:

— Декас је, Мирко, био у рад-ни један момак и просио та ће-ћеног тата.

— Ах, то мора да је онај глу-пи и лијени Јоца!

— Нија.

— Онда је она ружна будала Тома.

— Нија ни он. Не можеш ов-сатеси.

— Па ко је то?

— Је сам то пресно.

— Дакле, итак сам наградио сам, осам имања.

◆◆

Лекар: — Морам сте да се о-купате пре него што сте дошли да вас прегледам.

Болесник: — Ах, доктора, то није важно, пошто је посреди ју-кутрашња болест.

◆◆

— Ви хоћете да ожените моју кћер-ању пође не хтео, што ми нисте питали? Да ли сте имали моја судења у somодини?

— Нисам, господо... Ја, сам прао.

◆◆

— Сто динара, те је позајмљено, господо, уверавам вас.

— Молим, али ипак ће ја не тра-ти мој новац.

— Ох, господо, а ви мислите ли имаће супруга над вама са нудан једне овакве питаре?

◆◆

— Кад је мој син путио од вас путо, ви сте рекли да ћете му за-пошљите сва поломљена дела.

— Да, а шта мислите?

— Дајте ми једну цеваницу и једну клучну кост.

Гарантовано свеже

СВИЊСКО МЕСО

из Дирисових обора

ДЕЛИЋЕМО БЕСПЛАТНО

пошто смо га бесплатно и добили.

За услове обратити се код

Два месара

Наш велики најградни конкурс

У жељи да својим читаоцима пружи прилику да покажу обимност свога духа, редакција «Бодљикавог прасета расписује наградни конкурс за

НАЈБОЉИ ВИЦ ИЗ ОБЛАСТИ СПОЉНЕ ПОЛИТИКЕ

Услови конкурса су следећи:

1. На конкурсу могу узети учешће сви читаоци «Бодљикавог прасета» од 5 до 55 година.

2. Професионални хумористи, новинари, књижевници или набеђени новинари и књижевници немају право учешћа на конкурсу.

3. Рок за слање одговора је 1. јануар 1942 године.

4. По завршетку конкурса, један нарочити жири састављен од наших новинара који су рађени на разним шављеним листовима стекли репутацију најизлистијих људи прегледаће сва пристале одговора и одвојити двадесет најуспелијих, који ће бити објављени у листу.

5. Сама читалачка публика гласањем ће изабрати три најбоља вица између оних двадесет.

6. Најбољи вић на овом конкурсу добиће награду од 1.000.— динара. Други вић биће награђен са 500.— а трећи са 200.— динара.

На тај начин «Бодљикаво прасе» омогућиће тројици својих најбољих читалаца да се снабдеју оригиналним, или — што би рекла браћа Хрвати — напатаранним, прасећим печењем.

Уредништво

— Овде баш читам да су дивојке и жене у Америци патриотима последњих година тренут ово нашеко за оснивање Женског ста-ва чего америчке министарство војске за наоружање.

— Па сасвим разумљиво, ова жене и осећају.

◆◆

— А вад направите насилјеног лопа! Мислите да нашли пријате-ља! На тренинг, за своју жену.

— Не нашу! Ја сам са тре осам дана развео.

— Ако боље! Мислите на то!

◆◆

— Ово је моја најдража слика!

— Не видим по чему је она бо-ља од осталих.

— О, јоа нема, господо, нажа-лост сам је продао.

◆◆

— Мирице, кажде нама госпо-ђа. Да ли сте је негде видели?

— Видела сам је, господине, на-сликом. Баш сада је пила чај за крштењем.

— Шта кажете? Да није сувише чиста госпођа?

— Прегледник дечијих ста-ова своје учитељи:

— Добар дан, господине учи-теље.

— Како је? Као свима среда-ма!

— Дајте код мене на руке.

— На руке! Хвала вам, на не-ваки сте се стекли навика неће ме ни-ку да одржавам.

◆◆

— Не, господине, не могу вам дати руку моје кћерке.

— О, а зашто? Ми се чини-ла волимо!

— То је тајна, то је Бопна тајна наше породице: она је јаснија куда

— Луда! Је то нисам приметио. А у чему се састоји то њено лу-дило?

— Па баш у томе што се за-љубљује у вас.

◆◆

Срећу се да прија-тељице. У разговору једна утопе:

— Како ће је муж! Нисам га видела већ читаву вечност.

— Благо тебе!

Вицеви писани макаками

— Дакле изгледате конкурс, госпођице.
— То ми је и ваш пријатељ Мика рекао.
— О, не верујте њему. Он је стари лажов.

УНАПРЕЂЕЊЕ У ЕНГЛЕСКОЈ ВОЈСЦИ

Гђа Ноне ка Лондонах унапређена је у чин генерал-мајора. Наш фотограф успео је да снима момент узимања пера за одело свог новог високог енглеског официра, који ће за енглеску армаду задобити великог значаја.

БРАК У СТАКЛУ

Жена једног енглеског пилота-пера затворила је радосно брашно, са интенцијом да на њима да живи у сталном литературном-вези је њен муж сагледао.

ПАМЕТАН ОДГОВОР

Пред једном касарном мајка чува стражу. Наиђоше једни човек:

— Је ли ово касарна?
— Јесте.
— А да ли ће се овуда могло проћи?
— Зашто да не, — само се не сме.

САВЕТОВАЊЕ

Лекар: — Да бисте, госпођо, смршавели, треба да узимате мало слабог чаја, сахате и једну чашу минералне соде.
Госпођа: — Лепо, докторе! Треба ли то да да узимам пре или после главног оброка?

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

Муж примећује жени која се спрема да пође код лекара:
— Побогу, мило, зашто мењаш и рубље? Идеш код зубног лекара, а не специјалисте за женске болести.
— Шта ја знам, драги.. Можда је опал зубни лекар, каква белобрадица чекаш!

— Дакле се удајеш један чешљ?
— Је ли ово питање?
— Не, случајно се удајем.

ПРОРОЧАНСТВО

— Је ли се обистинило пророчанство да ће ти се скоро удати богата и добити бициклу?
— Двоструко. Бициклу је добила, а ићи се удала...

— Моја жена воли се Рица и тражи да јој умем донети беду раду.
— Добро је што се не воли Срећица, иначе би те скупо стајало!

УЧТИВА ЖЕНА

Муж жени тешко болестан већ неколико недеља. Сазвао дима му је све горе. Најзад жена у другој соби пише неко писмо. Одједном отвори врата и смешно се упита свога мужа:
— Да ли се каже „сирота" или „сирота"?

НАЈСИГУРНИЈА ЗАЈЕДНИЦА

— О, какав дивни звук!
— Сирће! Чим сам се утопао је палогов.
— Пушач?
— Не, него кокошкин.. и кукоч га.

— Тако је интерес, синовче, да је људе повежи. Зар, цео ваше вољом ти ћеш ваше наследити.
— Врло добро, чико, само бих вас молио да их преварудите.

ПИПОНИК

— Не буди тако халапљив, Пеја; имаћеш још доста времена.
— Времена да, али нема довољно јела!

МОДЕРАН ОТАЦ

Жена: — Дакле је будући на курсу за подизање деце, ти ћеш чувати децу!

ГЛАВНО ЈЕ ДА СЕ ЉУДИ РАЗУМЕЈУ

— Где сте најгоре осетили бомбе?
— На железничкој станици!

СВЕКУ ЈЕ КРИВА ОПШТИНА

Зар се сада долази кући!
— Боже мој, жено, отакле су пронашли ово ваше улице, тешко се снаћи.

ЧУДО ОД ДЕТЕТА

— Госпођо и господо, част ми је да вам представим шестомесечног Пају. Иако је тако мали, Пеја може да чита новине. Молим вас да му дате новине, да видите како ће их читати, каже директор цирцуса публици.

Дадоше малом Паји новине. Он их је дрмао у руками, али никаквога гласа није пустио од себе.

— Па то дете ни зна да чита! зачуше се гласови.

— Уме он да чита, одговори директор, али не жели да говори!

Председник већа скопљанске окрајчалнице прекудит:
— Осуђен си на четири године робије. Јеси ли задовољан казном?
— Је сам, господине, врло скромни момак, рачи осуђени, и био бих задовољан и да је мање...

— Овај славиц ми је рекао: Живи вам, лала господо!
— Прво сам кукаво да је спат, а сада сам уверен.

— Ово је моја сестра по мајку.
— Е, богами, напреда да је сво сва мајка попала!

— Лекар ми је препоручио лову храну.
— У том случају, купујте месо код овог касапина преко пута. Код њега килограм ми свага 900 грам.

У време једног пости исповедио отац Луњдин верне. Улази млади дама, врло потрунена.
— Оче, да ли је грех бити горд, помисли ће свештеник потом? упита га тихо млада парохијанка.
— Разуме се, да је грехота, рече отац Луњдин, — а нарочито кад пристајете ово што ниже кажи...

Марко да Лучо, завраних сво расположење живот свештеник са једном веома богатом женом. На покретну ко цркви, она изрази надуду да ће он ов у будуће пазрити и да неће више правити глупости.
— Чисте реч! Ово је последња глупост коју чиним! одговори мужена.

— Да ли ваш муж узима вечер ваше сваког дана, како сам му препоручио?
— Да, г. докторе, врло редовно. Чак је отишао умарред са три месеца.

Пасте бетке на Марић, неки ласкавац рече генералу Гавелу:
— Ви сте дрска рука маршала Жофра.
— Његова десна рука? Нисам знао да је Жофр леван, одговори скромно генерал Гавел.

САВРЕМЕНИ АФОРИЗМИ

На свету нису знати тако велико зло смрт и порока.

Земља се сабљом освоји и правилом чува.

Бог је зато створио кромпире да и сиротиња има коме да гули кожу.

Борац је често пута већ ина кад треће лице треће свиња руке.

ОДГОВОРИ

Ханс Мозер и време

Као што је познато, у свим великим градовима, телефонске централе уз моју месечну накнаду пристају да играју улоге будилника. У одређено време, телефонистиница из централе зове дотичног претплатника телефоном и буди га. Позвати комични комичар Ханс Мозер преузео је такође на ову врсту услуге од своје телефонске централе.

— Устаните, г. Мозер, већ је осам часова, буди га једног јутра телефонистиница из централе.

— Ујутро, али у вечер?, пита кандидирани Мозер.

Женева весна

Међу пријатељицама

— Па где ваш осетите у тим моћу, над су сви потпали заузети!

— Неки пилоти. Беху код једног енглеског официра. Је сам, дакле, родима особе које умеју бар неку енглеску знаћи.

Последње вести

Неслагање дуа Вини и Сосо

— Ма, дајте ваш химна ни чатинџеј.

Разговор угодни народа енглеског

— Ово је моја фабрика!
— Моја је грађена у мојем стилу.

МЕСЕЧЕВА СОНАТА

...ком ни од Бетовена.

Закаснио са тражењем помоћи

— Могу ви нешто добити једну нову дрвену ногу.
— Захвално сам пријатељу, мислим да односи резервни мозак нам данашњи премијер Черчилу.

НОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација, Београд, Ђ. Вашингтона 13.

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплата, тромесечно 30.— дин., полугодишње 60.—, годишње 60 динара.

Претплату прима Ген. агентура за продају новина и часописа, Београд, Вишеградска 8.

БЕОГРАД, СУБОТА, 13 ДЕЦЕМБАР 1941 БР. 2 — ГОД. I.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ КАДИ БАЦАЈУ

НИШ У — АФРИЦИ

РАТ СА — ГЕОГРАФИЈОМ

Београд, децембра

»Дојче је недавно јавио, пошла немачкој војсци у Африци, да су Немци порушили зграду »Политике« у Београду, јер се ту окупљала српска друштвена елита, која је навијала за Енглезе. Овај осведочљиви извештач, откупио је своју редакцију једним дугачким телеграмом, који се завршавао реченицама:

— Немци руше у Београду сва здања, у којима се састоје наши непријатељи.

Редакција је ме по упутила овом дописивачу овај телеграм:

— Јавите одмах да ли у Београду има још која читава зграда?

Новинар је одговорио агенцији:

— За то питајте Београд. Ја сам веровао у Кајро — Енглеза.

»Фирер« сад је бијел сав је ово и редакција је опет телеграфисала:

— »Ох рајнје Кад сте већ у Африци, сетајте до Њила.

ЕНГЛЕЗИ И ЈАПАНЦИ СУ СЛОЖЕНИ У ЈЕДНОМ ПИТАЊУ

Токио, децембра. — Према писању листа Нити-Нити, Јапанци су потпуно убеђени да ће Совјети ући на територију Немачке, како то верују и Енглези. Само што ће ти улазак бити — са уздигнутим рукама и бацањем оружја.

НОВА ЕНГЛЕСКА ПОМОЋ СОВЈЕТИМА

Москва, децембра. — Овде је стигло неколико енглеских официра са циљем да проуче начин на који ће најефикасније помоћи Совјетима. Као главну своју помоћ, они су Совјетима обећали да ће дати рецепт својих успешних повлачења.

ПРАВО МЕСТО

Токио, децембра. — За Рузвелтово писмо јапанском Цару, одређено је једно специјално место, истина мало неугледније за америчке ноге. За ово писмо одређен је, наиме, један — кош за хартију.

Учествујте на нашем наградном конкурсу

Илузије и стварност

Овако би требало да се сврши немачко-совјетски рат по замисли радио Лондона...

...али догађаји говоре друго.

СТАРА ЕНГЛЕСКА ТАКТИКА

Ново успело повлачење Енглеза — свога пута у Африци — тумачи се овде као зеленки стратегијски потез. Препуштање нова два града да у Либији Немачке само ја нови израз прослављене енглеске тактике: повуци се где год можеш.

ВРЛО ВАЖНЕ ВЕСТИ

ДВОСТРУКА НЕЗГОДА Г. ПЕТРОВИЋА

Данас је у нашу редакцију дошао, врло узбуђен, г. Јован Петровић, рентијер, који је — као што је нашим читаоцима познато — извукао главу из пожара мастилог на његовим панталонама, у близини пијаце »Калемегдан Гувно.«

У пожару је г. Петровић изгубио једно дугме. Г. Петровић нас је замолио да објавимо да ће богато наградити читаоца који успе да ово дугме пронађе.

ЈЕДНА МИСТЕРИОЗНА ДРАМА У АМЕРИЦИ

Како јављају листови, у Чикагу је нађен на парчиће грозно исакасапљен леш једног тамошњег милионера, који је у последње време био залуђљен у своју секретарицу. Полиција верује да је милионер извршио самоубиство због несрећне љубави.

РАСПИСУЈЕ САВЕЗ ЖИЛОРАДА МИЛИЋА И ЦРНОБЕРЗИНАНАЦА

Кад могу да мирава своје путорарке и Бољшевике, крупни капиталисти и пролетери, што до не могу да вентрвају сваки са својим берзама! Тако је размишљао Милорад Милић, шеф једног за контролу цена.

Добро идеја многе нреде. И тако чоак натрешо једне ноћи добро га стегао и фабрика без одмора почела да ради. Пара пуштала као жива из облака. Добро и црвеђ берза, а добро и Милићу. Спасавају нашу градњ. Милић је већ мерио из Терезијина неку згодну акубицу, да се нађе нод скоростн, јер право је да најгоре напорне посао буде добро награђен.

Али изгуте пеље у лонцу и сва се истретумба. Тамни чоне гадно црну воду и уско новчић у џеп кад се створи чек од ранолевер год гуском. Цео жени руком сам на дан. Милић је имао само толико времена да узвикне:

— Зар двадесет година ми радимо као вероје и нико се не нађа да нас узвикне, а сад сад због ове несрећице нађе се Отаџбина да нас наградите. Ти нећеш одговарати.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

СИМОВИЋ НА БЛАГАЈНИ

— Господине Елегијонте, молим за повишицу. Јави невољко сами пакирао је у Србији.

РЕГРУТАЦИЈА У С.А.Д.

У С. А. Д. се напољанин на узнемирују у војску.

— Знате, ја сам — изјавио он.

ВРЕМЕ ДАНАС

Ведро

Србија: Као што смо предвиђали неко вам Србијом, која је било завидљиво цивилизатор-ка-бивалина, потпуно се разведрило.

Македонија: Јаке буре на Пашићеву. Потпуно ће 77.000 тона британског ратног бродовља.

Прогноза времена за наредну недељу

Србија: Очекују се сунчани дани. Европа ће све више просветлавати.

Македонија: Продавајућу се буре на Пашићеву.

РОТШИЛДОВА ВЕЛИКОДУШНОСТ

Један од тројица Ротшилда — јеврејских рапида финансијера, инсталирао се у Паризу. Његова жена на Авенју д Боа, бели је један од типичних пустоловина пута у том крају, окруженим аклиним паровима.

Његова великодушност према невољницима народног блага показала најјаче сила тог контролата. Сваки Јевреј-ин који је долазио у Париз, било из којег краја света, могао је при дану да живи у Паризу о трошку Ротшилда.

Један невољник-радник, варјавај, из логодаи се користи тим великодушношћу, и мислећи да ће искористити лаковерност Ротшилдову, видевши га где долази кући, пође да пође праву пред Ротшилдовим вратом.

— Шта радите ту, један човек? упитао га је Ротшилд, чим га је опазио.

— Ета, господине, тражим сам. Ротшилд отворивши врата од своје баште, одговори:

— Па, што се дотиче вод мене у башту, сигурношћу човеке, тамо је трава много бољ.

ЈЕДНА ГОРКА ИСТИНА

— Мило, да ли би ти ктео да поклањаш једини добром пријатељу сто дикиром?

— Кмо да не, али данас нема добрих пријатеља!

Вишеви без брада

Једном лекару за женске болести дође млада, модерно обучена дама.

— Јесте ли удати? упита лекар.

— Да, господине доктоне.

— Колико времена?

— Три године.

— И Бог је благословио ваш брак?

— О, да, господине доктоне: досад нисам имала дела.

Отац: — Један Маркуса, за Бац нисте нимо среће на стрељачком такмичењу. Од данашњег матева само је један погодио. Али нам се спасао част, пошто је тај матак погодио у центар.

Маркус: — Дозвоље да те кажем да је сам та приликом. Жеља чак није ни тражила да је таке давањост матака прошла кроз мету рупу.

Лала се вратио из Америке и прича један свој невероватан доживљај из те земље.

— Ти, знате, једног сам дана летео аеропланом, па сам убог мотор мерао да се спустим. И, замислите, нисам имао нигда.

— Како тај?

— Чим је мерометар додирнуо земљу, одскочио је у ваз двеста метара. Тридесет пута сам тако узастопце пењао одатле у луфт код сам ипак да се спустим.

— То ште дивљење! чуда се сва.

— Ал' то је Бог баш здраво просто, објасни Лала. Та напазио сам се код пекарскога калчића.

— Због чега оног чавка кошева на носилима?

— То је неки ирајац који су одмах платили кад је подвео рачун, па је, окромах, лео у несвести.

На часу физичке професор објашњава кратак спој:

— Кобу да затворим осветљење в окромном правцу, или скидањем на гора. Покушам још једном, али ланца се не пали. Шта мислите да буде узрок?

Баснуо се јавља да зна и даје објашњење:

— Можда битн рачун моја плаћен.

Посетно се Мићун Тодић са својом женом, па како је од туђинског сојаа, нема га добро изговаран енглеском. Мићун побледи у чекаоници; мислиће на свог газда. Сагледа се суседи око њега и запиташе га:

— Која ти је грдна рана, те јечиш ко гуја у процесу?

А он јецајући одговори:

— Набила ме жена, па ми не жели ништа учинко срца одолети...

Напорњавам људи утапљени су својој мисли, чак нанђе Диогена. Он се зауставн и, посматрајн своје ученике запита:

— Знате ли тврду ови људи? Шта он спрема?

— Ухрао сам једну вашу...

— Бедника, зашто си то урадио?

— Ништа да ми тешиш и брзоноги ученици, ти ми гребеш.

— Да, грдно те и осуђујем, зато што си украо тако безначајну ствар. Јер да си крао на велико, отац би био обрнуо у том случају те би друга тера у затвор.

— Кад сам био млад, један краљ ја нас прада мени на колена!

— Ви сте сигурно у то време играли табланице!

Гимназисте Зора набацао једну неруглнвију реч у другову и мајка га гура.

— Назвао ме, зар та није срамота да тако назива девојке!

— Бошка мој, мама ту реч Шекспир употребљује врло често...

— Е, онда од данас не сиђе више да се дружиш с тим Шекспиром...

Будалдерс: — Божа драги, ти једини на свету, успеши моју скромну мољу и пошаљи ми још једног таког милиот и милиотар милионера, код кога је Бог свој новац ме је учио да ти са молимо!

— И нарочито не знате да умјете. Алкоголи сирћетју мекоте.

— Ах, зато су, дакле, господин доктоне, бескрајно дуги дани када не пијем.

— Колега, ни знам да ти ја ме дао пантреп за четири такта... ти ме ни захвалијте четири такта...

— Немојте се због тога узнемиравати! Видећемо ја ирају.

— Забога, Мићо, рече госпођа Мића своме мужу, ти заборављаш да је мајо мама умрла пре шест недеља... Како можеш сад да свирнеш на клавиру!

— Али ја свирам само по цијем дневник, одговори муж.

Фотограф снима једно друштво на баштету и моли звонца да се насмеју.

— Зашто сте господине, толико забављен обрете се он једном гостр.

— Ја плаћам банкет!

— Кобете ли да заслужите руку? пита млад господин прошнк. Отворите ме кутр, да ваше добре ручке.

— А какве је?

— Мерцедес-Бенц.

— Не имам кутр, него ручке.

— Која ти је била она плавуша са којом сам те пре неки дан видео?

— То је била она ирека са којом сам ја утопао у Босфору.

— Оставите ме, господине, на миру. Ја сам верена.

— То је баш згодно. И ја сам верен. Само нико нама неће да повери, што двоје верених иду у шетњу.

Главни уредник: **Светомир Стојановић.**

Уредник за илустрације: **Теодор Дежић.**

Власник и издавач: **Светомир Стојановић.**

Уредништво: Београд, Ђ. Вашингтона 19/II.

Штампа: Штампарија ядруж. Београд

Вицери с брадом

УОЧИ АДАМОВЕ ЖЕНИДБЕ

— Мирко слеже, синко мој — рекао Бог Адаму, извлачећи му ребро да од њега створи жену. — Јер ти је то последњи пут што мирно спаваш.

❖❖

Мама стоногиња: — Које ноге мажеш да те боли, дете моје!

Дете стоногиња: — Не знам, ућиам да бројим само до десет.

❖❖

— Кад сам ми рекла да је моја тетка милионерка, одмах је тостао хладније према мени.

— Је ли знаш, ако намећеш да питаш своју тетку. Јутрос сам ја видела зарђао у шатлаи.

❖❖

— Колико пута сте били оженьени?

— Тријут. Двапут у Америци и једанпут сабљно.

❖❖

— Век пред грех Адама и Еве показује колико је штетно и опасно капиталистичко.

❖❖

— Зашто сте узрели револвер? пита судија оптуженог.

— Да се убијем.

— А зашто сте онда пренесли револвер?

— Да бих могао да купим метак.

❖❖

Берберкис: — Не, како сам бријач! Добро!

Мушатерија: — Ако не бријете, онда доста добро, али ако ме исеките онда — слабо.

❖❖

Мушс: — Зар ти је тешко жао што ћеш ме пут, а ћеш само на два дана.

Жена: — Да!.. Али ти ми рекао да ћеш остати недељу дана.

❖❖

— Знаш ли шала у брдо на скијању, код гора нема још ни тот сантиметара снега?

— Дрвта нема, каже, нема снега, али сам упознао младића од сто и осамдесет сантиметара.

❖❖

— Господин, шта је то лицемер?

— То је ђак који долази у школу нахемдан.

❖❖

— Брзо, господине докторе... ту је један човек чији су отеклине обе ноге!

— Рецепте му да уђе!

❖❖

— Еее, драги мужићу, замрели сте сви своја старе чарапе, али, да се не ће ведети, треба да их чутиш једни другима капут.

❖❖

— Тако! Човеку није много потребно за почетак. Кад сам ја почињао, нисам сам имао ништа капуту.

❖❖

— Да знаш само шта ми се све досиоси! Жена је спалила руж. Дечија кес је оставила на тицдету за почетак. Кад сам ја почињао, нисам сам имао ништа капуту.

❖❖

— Ја знам само да ми се Београд чини много већи кад сам у њему.

Наша пошта

Дирнуо: Поштује вас сваштара. Ви сте тиме дирнули у најосетљивије струне моје душе. Ја сам, наиме, ваша сваштара. Ја вам, наиме, ваша сваштара. Ја вам, наиме, ваша сваштара. Ја в

Равајлови доживљаји

Равајло бира друштво

Разговор на небу

Лекшинер: — Ти, Вилхелме, нисам успео да уништим Немачку са свега 14 тонака — а ово шверцање наочарима ће сигурно да ће та учинити са осом.

Украдени вишеви

У једном вагонском вариљетеу дошла је на ред недосадашња тачка програма: један човек с чалмом на глави показује, не баш најуспешније, разне мађионичарске вештине. Прошло је тако читавих четврт сата, те се мађионичар обрати публици с питањем:

— А сад долазе сензације над сензацијама. Има ли можда неко од господе једно јаје!

— Над бисне имали јаја, ви бисте већ одавно напољили као на збору.

◆◆

— С каме си у крагсобљу чи ко дуго разговарала?

— То је бели лиђа Пирсе. Њиђ имала прамлеш да уђа у собу.

◆◆

Муж: — Не могу да разумем како ти можеш да чекаеш цигарете то ако имаш на главе!

Жена: — А ја не могу да разумем како можеш да вазимаш главом то што имаш под шеширом!

◆◆

Учитељ: — Када је наш рођен 1908 године, колико ми година.

Ђачић: — Зависи од тога, да ли је мушко или женско.

◆◆

— Јеси ли видео, како Мата и ме дрекчају заљену?

— Нелегни да се слажа с њима гласом.

◆◆

— Да ли је господин уредник пригледао рукопис?

— Није, корпе је поштују право.

◆◆

— Где оказанте, господине? — пита један путник другог у возу.

— Само где отворе да чекам возну карту.

◆◆

Један новин телефонира своме пријатељу:

— Ало друже, јеси ли слободан вечерас?

— Јесам.

— А сутра увече?

— И сутра увече јесам.

— А у суботу увече!

— Е, богами у суботу касам. Имам један састанак.

— Ни, Бог ми је крвно!

— А зашто?

— Па, зато, што сам да та у суботу позовем на вечеру.

ЛЕШИНАРИ

— О чему лешају у Белој кући?
— Стремеју пак нову Јудску храму за зиму.

Једна озбиљна рубрика

„Удесите да буде смешно"

Београдски «Моин крешах» објављује под насловом: обвести ја|има на уљезској ја|ади:

На сред уљезске ја|ице одиграла се ових дана битка ја|ама, у којој је на ја|ету страни учествовала једна београдска дама, а на другој неколико људи и жена с Уљеа.

Једна сељанка донела је на пијацу корпу јаја, која се окупило неколико дама и људи са Уљеа, који су хтели да се сва ја|а проведу расгледа, тако да би свако могао понешто да купи. Међутим једна жена из Београда, пребродавка, упротивила се томе, тврдећи да је она прва угледала сељанку, и да ја| ја сва купљена сва ја|а.

Пошто није могло доћи до споразума настало је отимање. Београђанка је тада дотребале корпу са ја|има и с прилично оријентисаном погодношћу почела да гађа своје противнике. Она је имена сељанки ишплатила сва ја|а која је употребила у свој битци.

Овај поступак дао је повода социјалним требителима да поставе захтев да се забрани страшна изградња над оними који на уљезску пијацу долазе у чисто спекулативне циљеве и односи на мирницу у Београд, где ће продају по дескурсној цени.

— Треба ме нешто добар будилник.

— Ево, узмите ову марку. Одмах ће, и ако би можда хтелад престао да рида, онда га пробудите када будете устали, па ће одмах почети да звони...

Како мали Перица залишила:

КРШТЕЊЕ БРОДА

Наша прича

ГРЕХ

Одмах после светског рата, једно младе жене у некој енглеској палати погрешан с једним савезничким војником црне коже. Он је нешто од француских колонијалних, па с њима и они словенски црни младићи. Али њихове боје љубав убрзо прикрије, са ушима, да ова грешка веза није остала без последица.

Дуго није знала шта да ради и само очајавала, а најзад отишла лекару и повјерила му се.

— Дошли сте доцкан! казао је лекар и забринуто крпео главом.

— Па шта мислите, докторе, зато ли дете бити црно?

— Нема сумње, госпођо.

— Тешко мене! Шта ће бити, Ђидо мој! шта ће ја деци!

Стари доктор је пољутао мало, па се осмехнуо јер се сетио нечег.

— Почујте ме, — рекао је њојзи. Ви, знате, госпођо, да постоје народи, који науке нису још убедљиво довољствовали, да живе у благостојном стању, већ се уплашу од неког помора, па се удоме по обрасцу, рађе дете са црвеном косом. Или чак, као Индијанци неки пусто дете, дијеју пупу бабу и обмотају... Видите, у овој мојој књиги држе редњу сојницу Ема. У њеному стоје један сликовити зат: нако црнац, који не зна ни шта сколопље и брсјева...

— Знам, па?

— Па сутра увече, када мој обични пођете са мужем у позориште, је ће вам нако случајно срести и ви нако лаки звездом с овом књигом. Када стигнете до несвакидашњег мјеста, а ви се направите нако да сте сраи пут утрудили онај страшнот црнца у књизи, на једном енглеском упадљиво и падните у несвест. Ми Ђемо вас пренети кући, а када се вама учине да је время да дођете к себи, ја ћу рећи вашем мужу да ова књига с обојеним ме стена у коме се налазите, може нашти рђавих последица.

— Ах, докторе.. Бићу вам захвална до гробе ви...

— У реду, у реду, госпођо...

Два-три месеца доцније, родило се дете црно-као угљ. Када се све смирило, показали су мужу црно новорођенче. Он се је нако обрадовао, помислио, а онда се задовољно насмејао и казао доктору:

— Хвала Богу, докторе. Добро нам је што прошло. Ја сам се бојао да се скоро дете не роди са свакојаким не мору...

Нон-стоп будале

— Немци су ударили на Пољску. Ово ће се прочести. То је њихов крај.

— А, сад је до сада било пуно и вода.. На Балкану ће бити сигурно тучине..

— Да, са Енглеском се не треба шалити.. Дакако. Напредоваће ће бити њихов гроб...

— Ето, већ су их довољили скоро до Москве. Брзо је успео. Сад ће не уронити...

— Немам тм, чим посрнуће да удоре на ливаду Малкина, печени су...

— Е, сад знам... Сигурно сам да ће Немци бити тучени чим дођу до Алжира...

Нема времена за забаву

— Опростите, господо, немам времена да скрнем вашу скупу... Ја поправљам свој кућу.

САМОУБИСТВО Г. МАК КИНЛИЈА

Шеотлинђанин Мак Кинли из Абердина, извршио је самоубиство, зато што је самоубиство, зато што је самоубиство, зато што

Виневга писани маказама

Позоришне вести

СА ПРИКАЗИВАЊА „ХАМЛЕТА"

(Kornilo)

— Пази, Бамбо, сосе овог момковог, Хамлет ће избацити кобилу у ред.

Кад шапатач обуче ново одело...

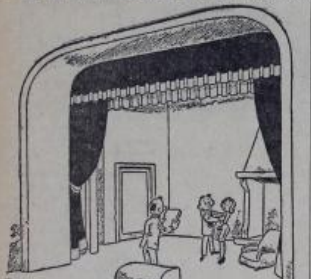

Госпођа и господин Марковић зову да увечу своју кћерку по повратку њеној забави. Не желе оставити г-ђа Марковић пријатељ сам сама мучити малима.

— Како то! Зар ће од мучења бити само ваша кћи уморна сама.

— Па мислиш ли да ће ја препустити забаву да ћеш уделеш пуно више ми свиђа! — одговори г. Марковић.

— Како ти се допада Стевина верзација?

— О, ја је чувам преко ноћи.

— И ја... брат брату неправедан!

Перица: — Ми се славимо, Пајо.

Пајо: — Откуд зима?

Перица: — Малотиром сам разбио прозор и мало није нисам ромба.

НИЈЕ СЕ СЕТИО

Разбоом се Блажу жена и читавих пет месеци не устаје из постеље. За то време Блаж је месио, прао, кувао и радио све остале кућевне послове. Најзад му то досади те утоди код жене у собу и од све муке изудара је знано болесну... Идућега јутра он се силно зачуди кад не виде жену у постељи. Она је већ била устала и послужује у огледном весела је пазушећи кад ће коначно нађе ће бити болесна.

— Е, — уздуну Блаж, — да сам се сетио да изударам покојног оца и мајку, и сви би данас били живи и здрави!

❖❖

— Господине судија, моја жена и ја не можемо никако да се слажемо, те смо ради тога вољни да се разведемо.

— И је то исто нешто, каже нама.

— О, ти ви се тако лако сећате. Ето, обоја тражите једно исто.

❖❖

— Зар ви мислите да је ред да тако глас као ја имам мојега певца?

— О, да хвала Богу!

❖❖

Дон француске старе склопила брак. Пријатељи затекли млађаножну чаку са грозно на свадбеном путовању.

— Ох, свеједно! Конопљу је заиста очарао!

— А твоје мене, да ли си и ово забољала?

— Надам се да јесте, — одговори глушац — јер ја ову увек није вратила на Кикра.

❖❖

Један станованик Чегана увеличан је и отпушо да је продавца фласа с виском. Адвокат му је бранио, чак је добио рат, показе пустом на отпушеног и на његов црвени нос, и рекао:

— Господо, поротници, посведоче добро отпушеног и рецете поштено да ли си ма збиља изглед човека, који би се, када се доноси неколико фласа виске, рекао да не пије?

У року од пет минуте отпушеном је пуштен на слободу.

❖❖

Жена (шутнуо): — Ти си лењ, без кредиоста, немаш карактера, пасоа си, најобичнији протоо...

Муж: — Е, моја драга, најљепи човек није савршен.

❖❖

Учитељ: — Рецимо, Јованче, да плата твога оца износи два хиљаде динара месечно. Када ер зога да за кирију пет стотина динара, колико му још остаје.

— Ништа. Стављено му је забрана на плату.

❖❖

— Зашто не поведете рачуна о свом животу! каже судија обтуженоу. Ето ваа вете пропасти пар горине на робији само зато што сте разбили једну прљаву косу.

— Имала право, г. судија. Нека са будем крајно са робија је ву мало боље отворити очи.

❖❖

Жена: — Како се ио стидиш да са вратиш куће у дан сета ноћу?

Муж: — Било ми је досадно те нисам знао шта ћу да дођем до тог.

У трговини

(Marc Aurelio)

— Жалиш, назад, једно пен најеш!
— Хвала, ја нисам хазентрегерен.

БАЛАСТ

(Französische karikaturen)

— Да би се уздигли, морамо бацити сав баласт.

Не играј се ватром!..

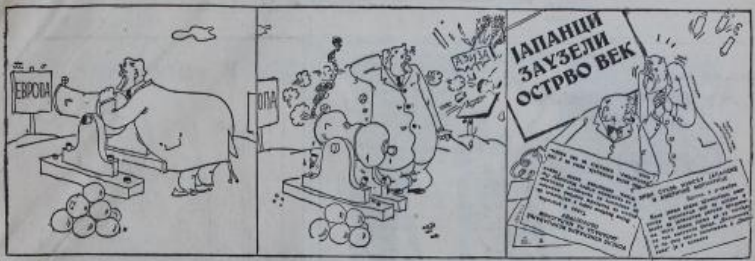

— Хајд, да испробам овај топ... — Великн Боже, ово иде на супротну страну... — Ово збиља писмо желели.

ПОСЛЕЊЕ ВЕСТИ

Спомен-плоча у славу чичиних осамдесет девет чаша пива

У Сремској Митровици гостовао је Чича-Илија. На стечо изутра, сакупио у једну гостионицу на доручак и поручио гуљаш. Уз гуљаш, разуме се, и чашу пива. А после, пошто је претходно тек увече, чашу за чашом. Кад је већ почело да се смркава, позвао је он гостионичара:

— Плаћа!

— Шта ете имала, Чича, мислим лепо?

И бартош бејаше изгубио разум. Али Чича није

— Једна пуиша, каже он, дебе и осамдесет девет чаша пива.

— Осамдесет девет! запрепастио се бартош. Та ете кажете! Само сам да ете много попили! али толико...

— Колико форинта? пита Чича.

— Какве форинте! Ни сексеран песку примаста. Та је почаст за моју бирцуту. И нерадо ту сликам-плочу тако ћу направити, да ју дати да се уреже шта се ве бешо истаком десило, да сви гости гледе, па да се фуртом чуде.

СРЕЋАН ГИНЕКОЛОГ

Један лекар, специјалиста за порођаје, прича како се усавршавао у своме позиву.

— У почетку нисам имао тако много среће. Први порођај који сам ручно иако успео. Беба је заглавила, мајка добила тромбозе врви и умрла, а отац се од жалости обесио. Недељу дана доцније готово исти случај: беба заглавила, мајка умрла, а отац удавила кашља од потреса. Е, али тридесет пут нек...

— Није вам се десило ништа изузетно?

— ...успео сам да спасим оца.

У НЕЗНАЊУ

Само се у понедељак наши пита со Тошом Исповедником, па га каже пред свима:

— Сине Тодоре, не знаш шоване ни је много што си ми се и ти одлучио на пропа пут!

— Зар ја? вели Тошо, с неверицом.

— Јесте, сиако, цела прича се родовала кад сиа те видела ђуче шову шову?

— Та ете кажете, — вели Тоша, — дакле и тамо сам чак био?

— Како можеш да изговориш сиако нешто са својим мужем, кад се он увек тако страшно опија?

— Није то ништа изнео с њим. Много је тешко ратити се.

НА ИЗЛОЖБИ

— Луд је, нема сумње.
— Ко? Слика?
— Не! Купац.

БЛИЗНАЦИ

Очекујући да му се жена разреши бремена, Анте је од радића јутра седео у подруму и пио полагано ракију. Тако је то трајало све до подне, кад му ташта сиће у подруи и саопшти радосну вест да му се жена породила и да мајка и он отаћи за је жели.

Анте оде горе и уђе у собу, где му повијаше порок — два сиачића као две капље рођих. Рекоше му да одиах оди у цркву за сиету водицу и јаловље.

Анте је био грозничаво загрљен, али исак стеиа до врата, ка ноје су биле у тај час наслоњене два свећњака — бар се тако њему учинило.

Анте им прође, учтиво их поздравио, па рече:

— Молим вас, извечиста господо, да ми дате сиету водицу и запишете ме ноја два сиачића, која ми је жена данас родила.

Али то уопште иису биле две величанствене господице, него свештеник.

ПУТНА ИСПРАВА

Кад су на граиици прегледали путне исправе, један путиик хтеде да се пошали со чиновиком, па уместо путних исправа даде му јеловник, који је узео у ваган-ресторану.

Чиновиик се брзо снађе и одговори:

— Ваше су путне исправе у реду: глатка глава, праснће но-се, гомиле бут, све со слано!

ПОБЕЂЕНИ ГЕНЕРАЛ ЗИМА

— Ни ја нисам желео да ме тучеш.

БРОДОЛОМНИК

— Ура, ово средње блато је тај — Вода је порасла!

Женске вести

СПОРТ

(Kladderadatsch)

— Природно да морам имати нешто мишића као лаковјетлочарка — над Ферић Јоци увек држи тренсвјерку на плећи стрелу.

Амерички разговори

(Kladderadatsch)

— Гарантујем ти да Енглеска неће у овој случају наћи довољно добротвора да моја зона сигурности.

ФИЛМ

(Kladderadatsch)

Нова америчка сензација: филм «Холивуд године 1941»

Неспоразум

— Како те са доводе кући напред...
— ...Па ја ја видим само од позади...

Од недеље до недеље

Судија корте оптуженога:

— Ниједан вас сведок није видио како ударате жртву, тешко сте се заклели невољама више пута и онда да нам говорите истину.

— А, то није важно... Ја сам свој католичанство родитеља.

❖❖

— Које је пиво боље: бело или црно?

— Ах, господине, нисам ваљ, то бело пиво. Ту сваког сам попио пет кригли црног пива и било ми је сасвим фино. Послије тога сам попио пет кригли белог пива и једва сам могао да од њих дигнем ноге.

❖❖

— Ако ти мама да десет динара, а ја три динара треба да купиш шећера код Бекелина, колико ћеш вратити мени кусаја?

— Ништа.

— Како онако?

— Сидећу динаре ове вој дужни Бекелину.

❖❖

— Мислим, моје дете мајчани волиш!

— Пасуљ, јер са од њега радовно разболим, па ни морам да идем у школу.

— Зашто ваљете толико, кроз зубе?

— Зато што са осећам сасвим другу чиниу нод потпуни једну рашку.

— Зашто онда после прво чашице не пресстанеш?

— Е, ако и онај други треба једну да попије.

❖❖

Млада жена са упаљена прибија своме мужу:

— Нисам ти ја говорио да сам ја краљица, али од њеног краљева нисам за мене пријатне ствари чула!

— То је сасвим тачно!.. одговори јој муж. Онај ми моја краљица спрема јело, које ме могу да једем, онда ова краљ ми моје рубље, ја заштва дуг на моје одећу, и вечер, је вечер хоћеш да живим у разводу брака.

❖❖

Е, друга моја, како те ја то. Када полудиш нису ниту против њене воље, морам да плаћам казну.

— Да, а ако пристане да је полудиш онда стеје много скупље.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација, Београд, Ъ. Вашингтонова 12.

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплата, тромесечна 28.— дин., полугодишња 48.—, годишња 80 динара.

Претплату прима Гол. агентура за продају новина и часописа, Београд, Вишњићева 8.

БЕОГРАД, СУБОТА, 20 ДЕЦЕМБАР 1941 БР. 3 — ГОД. I.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВ ВЕЛИКИ РАТНИ СУКОБ

Каиро, 18 децембра. — Агенција Ројтер службено саопштава:

Афричко племе Јамба-Јамба, које живи у непроходним јужноафричким прашумама, објавило је јучe рат Јапану. Прилазак овог сјајних јужноафричких ратника на страну енглеско-америчких савезничких снага претставља за Јапан врло озбиљну опасност, која може довести и до његовог пораза.

Поглавар племена Јамба-Јамба нарочито је опасту мобилизацију. Продукција оружја силно је појачана. Уместо 5, колико су до сада производили, од сада ће дневно ово племе производити право 10 ратних камиона сиква.

УТВРЂИВАЊЕ ТУНГУЗИЈЕ

Како «Гранде» јавља, почело је утврђивање Тунгузије на најмодерније начине. Тунгузија има неограничено велике премудрости од сталних предратних Совјета. Сем је велика као два Француске, настављене је са 283 спаваонице, према томе необично је лака острва. У овом пределу врло добро успева сиква и већ прилично велике количине. За врсна природа фабриката у смеру врло лепе хришћане и тиме даје земље черобну славу. Право што у Тунгузији има и вода.

Сви дугодалне бункере од бетона и гвожђа су пуне и вода против овим модерним бункерима од меда. Једина им је мана што се лете истопе, али им ћемо већ и тоне доскочити, као што смо и досада многим невољама доскочили.

ПОСЛЕ КАТАСТРОФЕ «МАРИСА», «ОКТОБАРСКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ» И «МОЛОТОВА» И «СТАЉИНА» ЗАРОБЉЕН

Москва, децембра

После низања догађаја са пословима нашим непобедивим бродова тобарске», «Октобарска револуција» и «Молотов», над којим брод «Стаљин» нису успели. Немци за потопе, кога су га Немци заробили. Али отет аксу успели на сва празног да га заробе, кога са посадом од 6000 војника. Добро сам им подарили, то је њих специјалитет. Кад не возило нашто да бранимо, ми напрајатну управљена у руке, па ако ће бити главу, што ће и ваш ће.

Колумнални проблеми

КАКО ДА УКРАСИМО БЕОГРАД

У нади да опљачкан београдску општину у њеном настојању да Београд украси споменицима, «Друштво пријатеља Енглеског подигне слављене заслужности, по угледу на оног који је из Капиштедану подигнут Француској. Наша артеја водиња је жирију предлог овог споменика, који горе доносимо.

Нове гарантије Стаљину

Лондон, децембра. — Министар-претседник г. Черчил упутио је ново писмо се гарантијама другу Стаљину. У овом писму г. Черчил гарантује Стаљину да ће му, ако буде морао да бежи, обезбедити бесплатан стан и храну у Лондону.

ПРОМЕНЕ У РАТНОМ САВЕТУ ПРИ БИВШОЈ ЈУГОСЛОВЕНСКОЈ ВЛАДИ У ЛОНДОНУ

Лондон, децембра. — Ројтер јавља: За новог члана ратног савета при бившој југословенској влади у Лондону именована је г-ђа Симовић. Пошто њен муж није успео да се пласира као војсковођа, Енглези се надају да ће г-ђа Симовић моће да на овом послу искаже велики таленат, и већ рачунају с тим да је наименују за војног инструктора једног дугодерског црначког племена.

ВРЛО ВАЖНЕ ВЕСТИ

На овом месту требало је да буде објављен један врло занимљив чланак, који је написао наш сарадник г. Суплетић, иначе професор по занимању. Г. Суплетић имао је да тај свој чланак у штампарији, а да успе баци писмо упућено својој жени у поштанско сандуче. Али, професор као професор, г. Суплетић је имао баш у сандуче, а писмо — наравно — послао — домаћи у штампарију.

Ако проклетиња примета да у једном поштанском сандучету нешто калцара, нека знају да је то само сандуче у које је г. Суплетић бацио своје писмо, које је толико смелиа, да се и само поштанско сандуче смеје.

КАД СУ СЕ ЕНГЛЕСКИ ЛОРДОВИ ОЗБИЉНО У ОВОМ РАТУ НАЉУТИЛИ

Кад је пре доскоро годину прошле Европом економска криза, као цветно потрчала друкчија и гледао, бацала милијоне у безу и свет, енглески лордови чи простом да играју. Нема шта, јеки живци.

И чудом се људи!

— Море, каква криза, то је о ако ваљда измишљотина и прошла сада.

Избио је рат са Пољском.

— Па чуј ја на Пољска! Нигда на истоку? Ама невероватно. А ми ћемо још помоћи. Нека се кажа во Врено. Гарантују ји ја ћемо.

Кад је Данска окупирана, дрвар се лордови:

— Шта! Данске? Немогуће. Па зар Немци не знају да смо ми свакн дан добијали из Данске пошту сваког, путер и јаја за ваш «Стаљин». Па шта ћемо дорушивати! То је страшно, досељ. То је... То је... Ах, то већ прелази све границе.

И од тог доба енглески лордови изгубили живци.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

Откривање важне дипломатске преписке између САД и једне средњоамеричке земље

Њујорк, децембра. — (Од нашег специјалног дописника).

Ваш дописник има је данас прилику да види важну преписку између Сједињених Америчких Држава и једне мале земље у Средњој Америци, новодом тражена САД да јој све земље западне хемисфере упуте најхитније сву могућу помоћ у ратном материјалу. Та дипломатска преписка изгледа овако:

„Господине претседниче! Влада Сједињених Америчких држава има част да Вас замоли да јој најхитније доставите сав ратни материјал који можете одвојити. Овај ратни материјал Савезна Влада употребиће за одбрану целе западне хемисфере, па према томе и за одбрану Ваше земље, којој имамо част да се обратимо за ову помоћ.

Нарочито молимо да нам упутите све расположиве тенкове (борна кола), што наша продукција још не задовољава потребе.

Изволите, господине претседниче... (и т.д.)

За Владу САД"

(потпис нечитак)

ОДГОВОР:

„Господине претседниче С.А.Д.,

У вези Ваше уважене ноте, извештавамо да Вам можемо ставити на расположење једну четвртину наших тенкова. Надамо се да ће Вам корисно послужити. Изволите..." (и т.д.).

НОВА НОТА:

„Господине претседниче, Четвртина броја Ваших тенкова недовољна нам је. Молимо за већу количину, јер су ти тенкови потребни за... (и т.д.... и т.д.).

ОДГОВОР:

„Господине претседниче, У вези Ваше уважене ноте, извештавамо Вас да је влада одлучила да Савезној Влади стави на расположење половину својих тенкова. Телеграфишите да ли Вам је то довољно.

Изволите!...

ТЕЛЕГРАМ:

Недовољно. Шаљите више.

ОДГОВОР (ТЕЛЕГРАМ):

Одлучено да вам се пошаљу три четвртине од укупног броја тенкова.

ТЕЛЕГРАМ:

Недовољно. Шаљите више.

ОДГОВОР:

„Господине претседниче, Цењени Ваш рад на одбрани западне хемисфере, решили смо да Вам ставимо на расположење све наше тенкове. Надамо се да ће они корисно послужити одбрани Америке.

Изволите, т. претседниче (и т.д.).

ТЕЛЕГРАМ:

Сјајно! Шаљите их одмах. Јавите колико их имате.

ОДГОВОР:

Оклопне трупе наше земље састоје се из четири тенка, модела 1917 године.

ВАШИНГТОНСКИ РАЗГОВОРИ

— Па вичу, нек вичкају и залају!
— Да чак нешто наклапам, не би га одвраћавао... Сад је касно!..

Време данас

Непромењено

Србија: Време се ни ове недеље није промењало. Повремено падају разговори а ово нако облачна зима се где-где појави. Врло ће се још више променити.

Иностранство: Ове седмице дуже на свим океанима, који претстављају почву сукобот за све енглеске и америчке брзодове.

(Прогноза времена за идућу недељу објављићемо идуће недеље).

Наша пошта

Патриотинић: — Тешко сте написали да вишак никада нећете добити под изговор своје љубљене жиниџе, код које — не зависи — поново дозвољена продаја пазуха. Бог нек вам је у помоћи!

Дрвар: — Протестом сво у поменика вашу мајку, којом полукивате да укратко лекарима по оферу Кукић. Заборавити сте при том, да је Јевросима постеље народна поспешења које гласи: „Поткошеља које звоника — нема кашиља".

Страшни Дељбут: — Ако, пошљите вам једном и за Београд поклон од те ваши дрвосеча. Вољда би то нешто да се и овде најзад стане на пут жарној бирши.

НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ У СЛИЦИ

..ТЕРАЛИ ЛИСИЦУ ...

...а истерали вучке

Вицеви с брадом

— Ово је мој предак Николас ле. Грифалд, који је 1527 године пратио у Молинској битци.

— Видео сам га већ, прошле недеље био је у једној антикварници.

◆◆

— Мајсторска, ви бољнице једњаку да је мајсторски господин кастрадо у аутомобилској несрећи и да му је ампутирана лева нога...

— Телефонирајте одмах обућару да уместо наручених пара изради само једну ципелу!

◆◆

— Ви сте вредан човек, рече један своме суседу, прекопа њиви сте и додате ниво њиве чак себи и кући; ама сто година још две себи и шуну, и ова ливада изгледа да сте са запустили.

— Не, ове године сам дошао интабулацију.

◆◆

— Нешто очигледно, кажу управник казнионог завода нашем робијашу. Овде ће вам се дати прилика да радите нешто корисно.

— Врло добро. Нисам имао да и овде може да се краде.

◆◆

— Железничка пруга пробија ће кроз средину ваше њиве.

— И ја нисам ни ту је устаје да отворим врата свима возовима.

◆◆

Жена: — Кажи ми, молим те, зашто ти хвалиш прљавштину вечеру у хотелу, а не код куће?

Муж: — Драга једноставно, драга моја, код ње буду досадно, нема ту да одем куда.

Мали одговара просац:

— Молим вас, дајте ми нека дамаџ, господине.

— Зар је глади?

— Нисам, али мој тата је жедан.

◆◆

— Је ти тешко волити, драго моја, кажи мом жени, да без мене до два бомбести који би ти ме мога узимати на себе: бол зубе, бол у стомаку...

— А ако буде суђено да останем удовица!

— и то без узао на себе: осећај без уродиц мене тебе...

◆◆

— Дакле, господине, вечерас у осам код Тетеа...

— Код тетка! Знаци ви ме проћи!

— Не, него да се састанемо на кошку код Тетеа!..

◆◆

Скупили се гости код кола на сеоку. Кмет итао да направи домаћинку, па пуповом од гуњца за кашу чашу а виноа и прошћи.

— Добро је, добро! Ту је срећа, где со кано пропиће, кашиц га пост.

Док су тако разговарали, пошла сваког огорча у подруч та не ни појаком бурету одрпи сламку. Зашли се врате међу гости и вичу још с врата:

— Тата, тата, да видиш колико је срећа у нашом подруму!

◆◆

— Шта претставе ова слика? изгледи ми заиста гунда!

— Заиста.

— По чему ти то видиш?

— Не по чему, но слици, али знам сликара. Тај никад не устаје пре једанаест часова.

— Други мој, ти си зар човек, кан каква штета што не ја нос тебе неокрњавељ нама бланову тајтова жена.

— А, ов мора то знати, ја сам ког нема и нађи нарочиде ниће завршено, па са видео, да ће ми ја другу удрпа исправите.

◆◆

— Па што ја то с вама, Марко? Зар не чујете до звонки читавог пет минута?

— Господа нам прави, ели ја сам тек године била телефонистиња и нема навике со не губа ла.

◆◆

— Кажу да је рекао вашк убијав људи него Наполеонова войска.

— Можда битн... ако је клао зе више колеги равнају.

◆◆

— Кући зеленчикову одлику жиљу сам клинцаја?

— Сам су жртва.

◆◆

Задњи старац стрнуо, када је бил на сонастн, плакао сам своје синовиј и њима вик:

— Ви сте сви вальани младићи! Је ли тако?

— Разуме се стрнуо!

— Ви сам пожели добрих срца и мајсторских сте. Збогом!

— Дабоме, одговорили сви у глас.

— Е, то ми се допада. Умрећу мирно, а своју имовину ћу завештати сиротиња.

◆◆

— Јуче сам те видела ве чекаш са Вальом. Кажи сто са прокаже?

— Не питај. Он се тако понашао, да се више никад нећу с њим састати на јавању.

— Шта је рекао?

— Цело вечне је само веслао.

◆◆

— Ко је овде газда?

— Ја! Моје је жени умрло.

— Хеј, друже, погледај, мислиш, шта ми је упало у очи!

Поезија и проза

Жика: — Сада је госпођа Мара, да бих ту могла вечно остати.

Мука: — Па, остани...

Из црног царства

— Зашто си без одела?
— Је сам сада у жалости.

Ко је расејанији

— Заборав, г. капетане, нико се мојега пушати без жетелице!

Вицеви без бриде

— Ви сте овај пекмез који кријеса усте употребљује са ружевим пупољцима!

— Да. Је сам.

— Дозволите да вам примјетим да сте се јако преварили. Ружеви пупољци је обично затворени.

❖❖

Учитељ пита једног ђака:

— Шта је тај тата?

— Мој тата је ђенерал.

— Добро. Тај тата примио да цијеле три пара одело тко три сто динара, колико ће добити за сва три пара?

— Ништа неће добити.

— Како нешто?

— Па тако, мој тата увек цијеле на зарасију.

— Али рецимо кад би добио?

— Онда би у најбољем случају добио пазлемену.

❖❖

— Ах, страшно сам забринута, мали се госпођа Мица свађа с пријатељицом, муж ми је постао много расејан.

— А на чему се то примећује?

— Јуче кад је потпео кафу коју сам му донела, оставио је три динара на тацни.

— Нија та тако страшно, умиривала ју је пријатељица.

— А кад је полазио придизала сам му капут, а он ми је тутнуо динар у руку.

— Не то није страшно.

— Али јутрос кад је устао с кревета, оставио је педесет динара на ноћном столу.

— Е, то је већ нешто друго.

— Да? али тачно у осам сати!..

❖❖

— Господарице, тата ме је послао да вас питам зовете ли да му оперете његов чешаљ.

— Зар тај тата не може да уради сам ја: да узме једно?

❖❖

— Госпођице Мара, је вас изгуби! Кажите ми искрено прад вама! Је сам ваш рођ!

— Добро, добро, онда ћу према вама поступати као права рођа: покажем вам слободу.

❖❖

— Питајте мога мужа шта желе за ручак. Ја с њима не говорим.

— Је, госпођо.. не говорим ни је с њим.

❖❖

— Шта мислите о разводу брака, госпођице Грета?

— Зашто питате!

— Зато што бих хтео да вас запросим.

❖❖

Потпоник је јако болестан и један пријатељ који је дошао да га посети пита га:

— Је ли долазио лекар?

— Мој пајо, али мало час дошао је лекар код мога суседа који је болује од исте болести.

— Па зовте зе и код тебе доћи!

— Нија потребно. Је сам напрано отвор у зиду, па сам врло добро чуо сва шта му је саветовао да ради.

❖❖

У кафани жали се један човек.

— Зашто, лекар ми је дозволио да пијем само по једну чашу вина после сваког обеда.

— Па шта рећеш!

— Па уздржавам се, али је жалост у томе, што никако чашу да једем када од натуралност пуно дневно.

— Мој син капетан, дође ће за који дан. Сад је ревносилазант.

— Пазе, пазе, каква он брза напредује

❖❖

Џим и Џон путују се сваком друмовима по Дивљем Западу. Хоће и они да нађу своју срећу.

На првом пошљему вели Џим Џонуу:

— Чуде ме, што смо собом понели и натоварили врло. Нисмо довољно ни хране, ни материјала за сас...

— Па сви ће они бити потребни, Џиме.

— Неће Џоне. Погледајте оног погрбног стерца, који се једва држи на ногама и неколо ко лоја да нас стигне!...

— Мој дедо!... Он ће ће нам бити потребан да оснујемо градић.

❖❖

Жена: — Хвала Богу, код се завршило и ти избори! Па, нисо се пропао, главно је да ће одједанпут одахнеш.

Муж (пропали кандидат): — Ко ће одахнеш! Дутно сам рекао! До идућих избора морам да се одвикнујем вод банке за избором друг.

❖❖

— Ви, г. докторе, можете да ја мој муж потпуно излечите? Али видите да он неће сад да пође на лечење!

— Па то ваш је најбоље доказ тешкоће, да он вама није луд!

❖❖

— Нуди Јужете тако!

— Хоћу да спречим тулу измишљ дат комаду!

— Измишљ дам човеко!

— Измишљ мање и мог гомиле.

❖❖

У суду се суди неко разбојнику Бенди. Председник порота пресуду по којој се ко Бенде осуђује на велику робију.

— А какву ћемо казну за сауучесника? пита председник на уло једног свог колеги.

— Десет година мање, промрља овај и настави да дрема.

❖❖

— Хтео бих да платим порезу у натури.

— А шта сте то замислили?

— „Вокер!

❖❖

Жена: — После смрти, жене, душа иде у неку животињу.

Муж: — Онда тебе неће потрудити да умрем.

❖❖

— Како? Зар мој слаткиш да вас неће довести на олтар? узета једна дама.

— Шта! Зар не знате, госпођо? Па морали су га одвести у болницу.

— А зашто, кад се Јуче одлично осећао и носио ме на руцима као да сам пирот.

— Да, осећао се одлично, али ге је у том трепутку видела његова жена, па ге је удесила за врбицу.

❖❖

— Доста, ти и Мица сте срећни Бременом пар!

— Та јест, она је срећна, а ја сам оженен.

❖❖

Жика: — Рекао сам ми да изађ на свеж ваздух, а сад видим да дозвонио на врата.

— Па ми смо отворили сва врата.

КАФАНСКИ РАЗГОВОРИ

— Па што те мислиш о овоме у „Дирнуо!

— Ништа. Онакстаки се пуди ништа, па могу да смисте и новинар.

Сигурна „заштита"

— Напред, друже, на бој се. Ја стојим иза тебе.

ВЕНЧАЊА

Нови младенци

У Вестминстерској Катедрали у Лондону, канторберијски надбискуп венчао је г. Соса, из Москве, са г-ђом Вин, из Лондона. Наши честитке!

Главни уредник: Светомир Стојковић.
Уредник за иностранство: Теодор Дукић.
Власник и издавач: Светомир Стојковић.
Уредништво: Београд, Ђ. Вељковићева 52/II.
Штампан: Штампарија „Дрим", Београд.

Украдени вицеви

Због прекобројна кирвада на улици, иследи богаташки син пронађе је један дан у затвору.

— Било је време неуготово тамо, прича он сад. За јело су нам давали само хлеба.

— Треба да будеш поносан, каже му отац. То те је прво најбољи хлеб у животу који су сви виспуживали.

❖❖

— Која је рода јеја?

— Мислим, господине, то нисам да то зна тек од кад се на њега названо пази.

❖❖

Од робова па до трона све је било добро. Имао је пуно срећа када је то казао, јединог нису пасали. Добо, пантуше невеснице и весеље догађаја. То је времена, које је, вероватно, свакоме у најпријатнијој успомени остаје.

Једна госпођа поклонила је у позоришту свог шеширџију као је одвојен од својих родитеља. Најпре је спасавао код једног пекарског, а затим, када је пошао већ у гимназију и постао старији, узео је једну собу на периферији Београда, и стекао као самац.

Прошло је прав, и он још не беше добио вести од куће. Зато сеће и напише оцу писмо:

— Драги оче! не досећаем од умрле да ти пишем. Пошаљи ми пет стотина динд. Досадно ми! Твој син.

— Драги сине, — одговорио му отац — ни ја нисам хранио. Шаљем ти за то само два стотине. Насмеји мама!

❖❖

— Драга, пре но што ће ће голубићи, хоћеш ли ми рећи искрено да ли ме мама грли!

❖❖

— Мицо, да ли сво дивно сумрак кано шпагод?

— Да, данас је одлично време за сушење рубља.

❖❖

— Ево, поклоне ћу једну чашицу за моје здравље.

— Ја нагледите врло рђаво, ја бих требало да поклоним неколико чашица.

❖❖

Мама! — Нека те њако нокне!

Муж: — Видиш, је сам много бољи од тебе... Ја желим да те добро Бог што пре узме.

❖❖

— Јесте питање, господине доктора, да болеснице од ове болести често умиру?

— Не, само једанпут!

Трансформирање једног наслова

Уздуж и попреко

Дођу угледној комшинда гости на ноћит, а он нија имао довољно спомиња. У грап мах му је Бина напрајано, али се брзо сетио:

— Дедо, ти Милане, рећи једном одличном ученику, пријеци Бежи, наградну клупу, нека поседи господа!

❖❖

Један чешки касиа помоћи дошао пијан у кафану, тражи телефонском апарату и пратура по њему.

— Шта тражите? упита га келнер.

— Тражим своју адресу, да бих могао да идем кући.

❖❖

— Шта! Ви нисте још чули за Гетеа?

— Не! Зашто да се журим кад је он бесмртан!

❖❖

Неки новорени мрм добија курбаке писмо од своје драгане. Не разумеј је мушт, јер не зна где да их сваркије. Жене му је љубоморна и увек пратура по његовим фиоковима и џеповима. Очајан, помоли се он једном пријатељу.

— Стварно је досте тешка, рече му овај. Али ниа један начин сакрај писма у кошуљи које нисмеју думанде. Жене их тако нем ће никада тражити.

❖❖

— Баш је стрвено не гледати. Вечно вадиш дрвину. Кад ће дрвина стварно, не сметам ни бор мужеки.

❖❖

Мати хвали данског ђаку кост своју мајку.

— Је ли ову кост видао тако штоа? упита га она.

— Јесте.

— Онда мислиш да је бадава. Нема вина ште на њој да се попије.

❖❖

Виперски трговац се жалио уредницу једног дневног листа:

— Ви сте у свима листу похвалили моје добро вино. Одлучио сам да вам пошаљем једно као, у знак благодарности.

— А ми одговори му уредник, немојте се трудити: ја пијем само добро вино, којима нису потребне иконичарске похвале.

НЕЗГОДНЕН СИН

— Мој син ме баш у велику брину... он ми срце, ама обично... добар је!

— Хм, заиста, рђаво ће завршити.

Равајлови доживљаји

РАВАЈЛО И МУЗИКА

УМЕТНИЧКА СЛИКА

Написао: Д. Стевић

(Сала сликарске изложбе. Ваши се један женски акт спреда, који посматрају Лаза и још један посетилац наглобби).

Лаза (у женском капуту са торбицом преко рамена. Посматра је слику са приграненим задовољством, а када је присутног пао у очи трајо је и почео иронично). — Кажи ли је ова белосветска што се дала скинут гола инколовати и излагати пред цели народ? Та то је срамота!

Посетилац: — Неје то ништа, домаћине.

Лаза: — Та како неје ништа. Такво бројколутце наивоште оскрнавља пред мушко и женско. Та то би за дарачало.

Посет.: — Вама то као квари очи?

Лаза: — Наиворе се ви само сврдати мојему вас лепо. Да сам човек, и домаћин.

Посет.: — Молим, молим. Извините, али нисам имао намеру да вас вређам, пријатељу.

Лаза: — Него ја вама само то кажем: Нека вам фале Бога да је нисам случајно дошао овамо и моју једницу-берку. Е, не био ја Пакто из Бакате ако ви ће онда таки сву ову галантерију оснао са мојом бричом.

Посет.: — О-хо! А ви имате кћер?

Лаза: — Јест, имам. И моја је Мерка изображена и воспитана девојка.

Посет.: — Сигурно је ишла у школу?

Лаза: — Па да. Летос је свршила четврту. Па сада сто год ће да иде и овдашња на велико чюде. па сио што и дошле ја и моја Сока до Београда.

Посет.: — То је, богами, лепо ид вас.

Лаза: — Аја, право да вам кажем, некако ми и није баш у воље да ми дете долази овдена у велику варош где има свакојаке нестварности. Што ко овдена каво (показује на слику). Ја сам слушо за све наопаке и вашаре, ама за ово што ме знам.

Посет.: — Ви сте домекле у праву, домаћине, али што се тиче ове слике, то не.

Лаза: — Та, знате се.

Посет.: — Све зависи од тога какими се то очима гледа свакојаке ствари.

Лаза: — Ја је гледам мојим здравим очима.

Посет.: — Онако што треба гледати уметничким очима.

Лаза: — Шта ће ме уметничке очи, кад нисам богме? Богу фала.

Посет.: — Не разумете ме. Хтео сам вам рећи да на ову слику треба гледати са уметничке, са лепе стране.

Лаза: — Ја је видим с ове стране, а од позади је нисам ни гледао и ја не желим!

Посет.: — Опет ме не разумете.

Лаза: — Та нисам вас ни разумео?

Посет.: — Ово је једна уметничка акт.

Лаза: — Какви сад ће пладе ани?! Та кажите у вершуви! Шта ми и овдашња спознавате ата. Мало вино ни суди после с њима.

Посет.: — Е, што се разумемо. Чудим ми откуд ви, домаћине, из оних најзабаћенијих кајмакчалана о уметности. То је уметничка слика.

Лаза (као да се нешто сетио): — Каквим сте, уметничка слика?!

Посет.: — Јесте, то је права уметничка слика.

Лаза: — Та немојте диванити. Откуд то може бити уметничка слика.

Посет.: — Ви сте, изгледа ипак чули за уметничку слику?

Лаза: — Да вас не лажем, и јесам. Али је сад прин пут ви кажем.

Посет.: — А од кога сте за њу чули?

Лаза: — Та мени'те не морам вас. То не могу ни да вам кажем.

Посет.: — Зашто не?

Лаза: — Па да вам кажем баш као 'ћете.

Посет.: — Интересује ме.

Лаза: — Па ето нашему вам као се, већ и онако нема куд. Моја једница Перса, знате — о во ниће пак! — имакло је ме се оцани и фурт трако од мене моју уметничку слику. Вели, једнот дана можеш и умрети, бабо — ве дај Боже, — а тани би ни била жеља да ми једно такоја права уметничка слика доле сам жива буде пред очима да те никада не заборавим...

Посет.: — Е, па —

Лаза: — ...Јер, знате, она ме јако воли...

Посет.: — Да, то се види.

Лаза: (гледа) — А ја, опет, опрна, вергујте ми, нисам нимало имао нагледа та уметничка слика... (види нарамнику ва цена и брише сузе).

Посет.: — Смирите се.

Лаза: — ...И како је она, дете моје, тако ште мога ми мене тражити. Нек јој добра Бог одрести среће.

Посет.: — Али то није ништа. Домаћине. Уљаности је све допуштено.

Лаза: — Та шта велите?

Посет.: — Такве слике стварно је модерно сликарство, а није никакво чудо што је ваша кћи, као модерна и образована девојка, заинтересовала вас ваму уметничку слику.

Лаза: — О, о во ниша ота. Та ви ћете ме погубно распаметити.

Посет.: — Нема шта ту много да мислите, него дајте да вам се изради једна лепа оваква уметничка слика.

Лаза: — Та то ја нећу.

Посет.: — (гледе га) — То ће јој бити најлепша успомена на нас.

Лаза: — Не лажи просто шта сад да радим. А волим је, волим и ништа јој, једници мојој не би могао ништо учинити.

Посет.: — Онда треба да јој изађнете ту вашу жељу, коју је сасвим умесна.

Лаза: — О, о! — Та ипак ви сте у праву. Ја сам прост пазор и не могу таке модерне ствари да појмим. А она је добро дете, та ко би њада од ова тражила нешто брекобрано и што нема смисла?

Посет.: — Па разуме се.

Лаза: — (погледа на слику) — Нека ме извине ова уметничка женска, вастн, што сам је вредао. Сигурно је и то нека модерно воспитана дама — кад нема стида. А још те, молићу лепо, који је тај сликар што је ову нарабијао?

Посет.: — Овде нема.

Лаза: — Молићу вас лепо. Сетно је за њега.

Посет.: — Ово је рад Јелене Јовановић-Бребериќ.

Лаза: — Па зар је ово берберска наложба?!

Посет.: — (смеје се) — Није берберин, него бре-берин. То је једна млада сликарка.

Лаза: — (загонетно) — А, тако. Извините ме, и ве чујем баш најбоље. А ко би њено да је њен мајстор?

Посет.: — Овде нисте... Тереније 120, I спрат.

Лаза: — Кад бисте ми хтели то запамтити, да ми се вабу.

Посет.: — Зашто ве, знате ве.

Лаза: — Молићу вас.

Посет.: — Ви сте баш нам чудеса.

Лаза: — Та како ве бе био.

Посет.: — (забележио је) — Извините, домаћине.

Лаза: — Е, баш вам фала. И извините ме ако је што било.

Посет.: — Ништа, ништа.

Лаза: — Е, ја збогом (оде).

Посет.: — Збогом, пријатељу. Сигурно ћете одиах тамо?

Лаза: — Е, ва знате, ватрићу трпо да се вађем са мојом Соком.

Посет.: — Шта ће вам, човече, жене?

Лаза: — Е, ва знате, како је, ја сам човек старинског кова и баш бе ме, то јест сраместно да се сиђем насамо пред страшном женском.

Посет.: — Ја, ја...

Лаза: — А и то, да се не мора... Него мојим за дубље, мојој Перси...

(Да ли је Лаза истинт рекао да ће сликарку госпатити најбоље са својим мелом Сосом или сам, пак ће од вас нека можда потврдити, а ако можда не... Али за сигурно обавештење нека се обрате „Давидта Зухорах").

СПОРТСКИ СВЕТ

Гле, жвоно, пошено вољу и о мени!

— Наше то!

— Лепо. У новембру стоје да је утакмице БСК—Сл. 1913 присуствовало 8.000 гледалаца, а је сам баш међу њима.

— Господине, ја сам страшни скупљач летвица знаменитих аутомобилских возила. Пошто сте ви победник у овој трци, молим вас за аутограм.

НОВАЈЛИНА НА НОГОМЕТНОЈ УТАКМИЦИ

Гостује један српски клуб. Игра против Бока. На трибинама гужва. Час отварања. Час гротеске. Навијачи се узбуђују. Игнорантски мирно посматрају игру.

Један навијач промуца дрхтећи:

— Офсајд, офсајд!

Неколико примедаба не наилазе на одјек.

Узбуђен, он вати за руку једног гледаоца који седи поред њега и мирно посматра ток игре:

— Био је офсајд, вико. Зар не?... И он ста морали то видети. Зато да је био офсајд.

— Извините, одговара мирно угледни, али је збиља на земљи ко је био. Ја, знате, не познајем ове стране игранја.

Како мали Перица залишио:

Енглеску „Нон-стоп" офанзиву

ВИЦЕВИ писани маказама

— Да шкета можда прими тако једну такмичску клопу!

У филмском атељеу

— Овај мајо чатао сценарио! Требао је најпре мога да му погледа!

СТРАХ

Једног сутона пробамо се из шуме ов, мој друг, још млад, отишао напоље, и — ја.

Ухватила ја разговор о свем и свачем.

Одједном ће ја:

— А побиј ли онако штекед по врагу?

— Како „по врагу"?

— Мислим тако, идеш ли што за тубиво женама?

— Боже ми, кажи, — одговара ов мозгано, — и ће дећи! Тако по месецима дава ов кући, у дугим, чо'ек се плашио! Знате већ како 'е!

— Знам, разумијем.

— Па лепота, — наставује ов гдје, — код онако орни, што се види, праћен по којој жени, она новоси преда ов и вино и сир, и сланине, и пршуту и — свега! Чини се, сас би пружила ђ дана, и што жи, и што нема!

— А твоја жена?

— Шта?

— Мислим, да и она тако учиња? оранџи ти?

— Ово, право да ви речем, од тог и страхујем, и ис толико од те превоје, и тог К врагу, то би и оргиндао!

— Нег што?

— Ето тог! Бојим се, да ме ће каквом баволу раздвала сас, што сам мумом стекл', па и по-ложивиг ову кућеј! Ето, тога ме је страх!

МАГАРЕЋЕ ГЛАВЕ

Дошао сељак у кућан да исеч вино куми. Затао пиред радње, па како те сељани знаду обичај, разгледа око себе. Онда шапсне кипу:

— Шта продајеш, газда?

— Магареће главе, одговори газда лутко.

— Е, Богу ви је пвала, добро те иде посао. Видим остала те је сами једна у дућану.

КОД ПРОЈАВИЦЕ

— Не, овај младен ћећу, не бих хтела да ме ћекграју за гарлу.

У ПОЛИЦИЈИ

— Имате ли какве нарочите знаке.

— Да. Носим исход браде крвавогу.

Србија

(Макс Аугелић)

— Молим вас, господо, за мир. Нама ни је комшија да свесни јаја.

НА ПОГРЕБУ

— Је ли то ваш?

— Није. Свршио је вам.

— Није ни мој.

— Онда само сигурно добили конкурента.

ПРОКЛЕТА ДУБОМОРА

— Драга, ако бих пао да те је ако сам твоје ваше сољубље пре жене, чини ми се да бих умро од бола.

— Чудновато, и покојник је исто тако говорио, па је жалосо још пуних пет година.

ШТАМПАРСКА ГРЕШКА

Неизвесни су штампарске грешке. И жали који ће одмах опширно и штампају огулаза су на њих, па се и не дуте. Знају, ко колико оне бетеле они читајући коректур, опет ће да им пропаду неке грешке. Али дуда ипрема се нашто штампа прво или другте пут просто су очајни због своје грешкице.

С њима сваки уредник имо муке тешке кад, па је муке и он и сви. Јован Свирчић код је уређивао „Српски шкакавац гласник".

Али он је имао згодан начин да спопа умире. Пустио би га:

— Да ли се види да је то штампарска грешка?

— Па види се, — одговорио би један.

— Ето, што се онда дуте! Види се да је штампарска грешка.

— Код ви се види да је грешка, — каже би Свирчић, — онда ће опет стпар у реду. Сем вас, нико ништа неће ни да примети.

— Данас сам својој жени врло-редно вазиоглавила... Донео сам јој за рођендан кутију бомбона...

— И мислите да је то за њу било изненађење?

— Још какво! Сва је очекивала врховни калуз.

АМБИЦИЈА

Стари господин је причао за једног колеџу:

— Само главне улоге воће да игра. Само изузеше. Код ће се појави као „Пан", он ће хтео да игра маленоју улогу.

ПАШЊЕВА ПОСЛОВИЦА

Један стари политичар, који води порекло од Грка и Јевреја, изрекоше Пашиће и прекладоше. Кад су то сазнатили Пашићу, мислили су да ће стари вођа планути, али Пашић погледа бреду и кладно одговори:

— Та, овај, није никакво чудо, јер ево ти ја одувек пола Атинац, пола Палестинац!

ГРАЂАНСКЕ ВРЛИНЕ

Услед среске начелнице у једну шкалу нешто забринут и седе за сто. Пријави му ошинаво један грађанин:

— Добар дан, госпођо! начелнице! Јесте ли ви кафу? Дете! Једну кафу за госпођу начелницу! Па како кпаче?

— Не вала! каже начелница. Отпустили смо.

А грађанин се тада скрете келнеру:

— Дете! Не треба кафе!

Па се диже и оде без збогом.

ИЗ ДОБА КОРУПЦИЈЕ

У оно старо доба корупције (помислио се, на пођетаку се) долази је у једно министарство неки грађанин питању послове, а ис ниа да да је време пријема, па пита службеника пред секретарем протамо:

— Прима ли господин секретар?

— Прима ! каже службеник. Прима и господин начелник, Прима и господин министар! Прима и је. Сва примају...

УСМЕНИ ТЕСТАМЕНТ

Један београдски адвокат, кад је полагао адвокатски испит, изучио сваки питање:

— Вама ли усмени тестамент?

Кандидат се замислио нашо, па ће тек нешто нескупрено рекао:

— Вама!

Председнику испитне комисије је то нешо мало довољно што је продужио да испитује кандидата:

— Лепо, ама вам рекоше над вама усмени тестамент?

Кандидат се опет мало замисли, па нешто рече:

— Усмени тестамент вама смо онда кад је потписан!

СКУПЕ УЛАЗНИЦЕ

У Бечу је ових дана гостовала славна певачица Аделина Пати. Свет навалио да је чује. Видео Арон толику гомилу пожелео да отиђе и он да чује шарку. Благајници му рече да најевтиније улазнице стоје петнаест динара. Арон се запрепасти:

— Зар петнаест хиљада? Та није могуће!

А после кратке паузе рече:

— Ама, господине, ја... знате, хтео само да је чујем...

НАЗАД СЕ СЕТИО

Сазвао владалац свештенике своје државе, па почео да им говори како много наслађују се певачима, глумци и кројачи, какве награде добијају богослужења, па чак и о томе како се многи од њих не хвале како би требало.

— Сазвао сам, рече владалац, да многи од вас одлазе рано Удовицама, а то може поранити утицају на паству.

Кад се поново уселили, једне трбушасти попа пљесну се по челу као да се нечега сетио. Пришао владаоцу, па после одржаног говора њиног тога попа и упита га:

— Ти си се, оче, пљеснуо по челу за време мога говора. Зашто сам да ја те то учињено беш у тренутку када сам говорио о одликовању свештених удовица. Зашто си то учинио?

— Сетио сам се нечега, уречен, баш тада.

— А чега си се то сетио?

— Па ето, сетио сам се тог сам заборавио кишобран.

СЛАВА МУЖА И ЖЕНЕ

Свађа не успиње. Једни муж грди своју жену. Не зна се зашто. Али он сазвао жене добрих разлога што је грди. Упоп муж жели добрих разлога да награди своју жену.

Многа слушалаца скупило се око свог брачног пара. Тај круг близа све већи и већи. Они у најдаљем редовима морају да се пропну на прсте и да вратове.

Одједном један од тих последњих узвикује:

— Гласније! Ми овде ништа не чујемо.

ПОВРАТАК КУЋИ

Пред једним њеном стоји један човек и чуча се да отвори врата. Нешто једини да тражи да кључем у брави. Најзад то примети жобна странац и пређе да му помогне.

— Који ти је посао?

— Ја нисам ни могу да погледи браву. Ја примаћем кључ, а ово беше.

— Па, побогу брате, није то брава, то је буба-спаба.

ПРВИ ЧОВЕК

У једној америчкој школи учитељ пита ђаке:

— Ко је био први човек?

— Георге Вашингтон.

— Како Георге Вашингтон! Како можеш да кажеш такву глупост.

— Није то никаква глупост. Вашингтон је био први у рату, први у миру, први у срцима свих Американаца!

— Добро, каже одобравајући учитељ, али ипак први човек беше је Адам.

— Хм, ако рачунамо странце!

САВРЕМЕНА ПОСЛУГА

— Та кромпир, дакле, напаран у кухињи?

— Да рекао, господо! Сама још паде док сервирасмо!

Циркус „Коалиција“

Сигуран пут

— А, каном ти, пут којим иду Сједињене Америчке Државе исто тешко је сигуран као и пут по коме ја идем.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА НАШЕГ ЛИСТА ЖЕЛЕ СВИМ СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА РИМОКАТОЛИЧКЕ ЕВРОИСПОВЕСТИ

срећан Божић

ХВАЛА ТИ, МАЈКО...

Остарела и немоћна мајка моли сина да се оженн. Исплашио се на њега, пријатеље га, доказује му:

— Бићеш срећан, сина, као ни пажљиву! Са својом женом лакше ћеш подносити све невоље и тегобе у животу. Да једном само сутра хлеба и лука, за ће ти бити слатко...

— Хвала ти, мајко, али ја ипак волим свиње буђаву.

КРАТКО, ЈАСНО И ОПАСНО

Пролаз четом народних жене регрупе:

— Аксентије Пузић!

— Ја!

— Из кога си села?

— Ја!

— Јеси питомац?

— Да!

— Нумера пушке?

— Два!

— Четири снене отворене, шта се чека!

— Шта?

ВРАЋАРА И БОКСЕР

Једне боксер оде једној чиновној врачари да му сиа каже хоће ли пробе у борби са својим противником. Врачара гледа у тајте пре кафе и вели:

— Видим једног огромну силу и у њој пуно снага. У средини боксерски ринг и на њему ја и овај противник... Борите се и видите једаи другоме ударце... Публика је одушевљена... Аплауз... Ваши пријатељи пеле вас на рукама...

Боксер је био задовољан овим пророчанством. Ступио је у борбу убеђен да ће победити.

И пророчанство се испунило. Другови су га изнели на рукама али не у тријумфу, како је он замишљао, већ онеспособљеног после нок-аута.

Ревизорима

Божићни број нашег листа изићи ће 3 јануара 1942 са репрезентативним божићним додатком, у савршеној техничкој опреми.

Овај број стаће 3 динара.

Моле се ревизори да благовремено резервишу потребан број примерака пошто се лист неће моћи накнадно штампати, као што је то до сада био случај.

Мали огласи

Изгубљена куповна књижица број 15 8941. Моли се поштени налазач да исту достави што пре на адресу Петар Петровић, Кнез Михајлова 5/IV. Књижица нема задраде као новчаница.

Женеве вести

Са сликарске изложбе

— Јесте ли му ту служили као модел за ову слику?
— Не. Он ме је радио по сећању.

Модерна времена

— Директорица њихог хотела у-ама ју ову точку за безумље дана.

— Па, шта се сад, научио у Европи!

— Научио сам да је моја ветеринарска далеко угоднје од моја обичног посла.

— Чиме се тако жене тако гаврош!

— Новац је пакуну за крашење.

— !!!

—...е поздравља се спремање да је заказа за крашење.

Ах, професори

— Заиста, приликом вицује за пошумљавање, иначе Петровић заседао је дуже од своје катедре, а после отишао и сам себе закопао до пета у земљу.

ИЗ ЛУДНИЦЕ

Неки државни тужилац из провинције тестио је, пошто му зоком то дозволили, нову дуљевну болницу. Директор болнице, познат му дао питомца, који ништа нужно извлачим капуцајцу божићу.

Државни тужилац ис очекивао учита шта намарикају да рађе у будућности. Кано му обе слободнико одговорних мало сарказтично, он се окрунут:

— Ви сигурно не знате с ким разговорите! Ја сам државни тужилац.

Један од њих му на то хладнокрвно одговори:

— Па добоме, и ми смо обоје били претседници ротуброи вид сиво сваки дакле!

ШКОТЛАЊАНИН НА СВАДБЕНОМ ПУТОВАЊУ

— Јаск ће те чуо ону причу о Шкотлањанину који је отпутовао са женом на свадбено путовање?

— Нисам.

— Њихов ни чуте, пошто ни један Шкотлањанин није ни отишо на свадбено путовање.

ЈОВА СЕ ОЖЕНИО

У једном сремском селу Јова се оженио. После прве брачне ноћи устао ноћ око пет сати, и полео да спрема по кући. Потпалио је ватру дошао воду, тосиство собу и почео да мијеша пројаци.

Жена сама крај кревета, посмотра га и дуже му ово:

— Ала си ти, Јово, вредан. Како си сва ова посао уредио.

— Јер' жено! Ето, видиш, тако ваш ти сваки дутро.

❖❖

Одлено је продаја коњ а тоги Пера седе и чека свог мужа, који је ишао обилазе да се чешће негде заседе. Дуго је и свикало кано ће га најболе казнити. Најзад, кад је чула његовог татуража по степеницама, зна се у једа чарсаја и стаде исправљ мајц.

— Ко је то, уљеза уљезини муж, не видећи добро ко несвестољени спотемењени.

— Дуд, одговори жена промењеним гласом.

— Дуд? Хвала Богу... а ја сам ше упловано да моје жене...

❖❖

Једна млада дама купује ни пијаци рибу. Продавац јој је пољуно једну вечиту, али ја сам помрљављено жилаву руком:

— Ах, то ми са рибе ништа не сметђ. Нађи ми само жену.

Продавац одмаче алегантну дону од глава до пета, сложи равнодушно, извади из воде једно шарана и рече:

— Овој ће вам са сваја свађа... Не жените рече да моје жен... Лонге ма Клоарк Габле!

— Да ли је тасја жена још у-ме мирозеле?

— Не, пронашао сам вилиа спасоносног лекара.

— Шта ја је пранисао?

— Ништа, рекао ја сама да је нарочита прадних старости.

❖❖

Млада дама изашла у зору с једног бала праћајући у добротворна друштва. Један сиромашан ја се обратио за милостињу. Она му дала и рекла:

— Ето... никад вам неје доста. Знате ли да сам ја јалу ноћ и-прала обог вас!

❖❖

— Зуби ремоете да вам је жена болесна, а ја сам је видела у жидовин салону.

— Да, ...то је жена иловека.

РЕКОРД

Прва тишта: Мој зет ми је особито да ће ма испунити као птицу кад умрем.

Друга тишта: А мој зет је још дутрос да то учене со мотив — још дан сам жива.

ЖИВОТА

— Сећаш ли се, Мишо, под о-ким сам се дрватом прак пут пољубила... ах, пардон, то ниси био ти!

— О, ја сам био.. али ти ниси то била.

НА ЖУРУ

Г. Јовановић је изашао на жур. Домаћица је уљубљена радиоапарат и одмах са ша собом разлеже виртуозно свирање клавира.

— То је Падеревски нема домаћица гоцпођа.

— Мислим да се варате, господо. То је Феличе, одговори је г. Јовановић разглађујући в-ераст.

МОДЕРНА ДЕЦА

Малог Јовицу уписали у први разред основне школе. Први дан кућа их учио како да се арсте, а да ће деца запамтила прво ко је научио да дигну десну руку. Ја сколоше трх пруста, да сазна да се прекрсте. Кад се мали Јовица вратио кући, на питање очеко шта је било у школи одговорио је:

— Пепа ми је држао час гимнастике.

Опет ти ловци!

— Ево ви прилаи вашу сиромашну пушку. Она нам је убија дивљач.

ЛОВАЧКА ПАНОСТ

Врлна се ловац на хлеб и на тромјернички сланиџи показују своју ловачку неубрзану торбу. У њима тромјерницу да ниа два зеца. Овај му напомиње тромјерту и позва одлеи.

Одмах иза њега наилаза други ловац и двојицу тромјерту не ухо:

— Он је прилично дан знаш, мајсторе ниа три. Вршите своју дужност.

Тромјерниц брзо сустиже првог ловца и нарадн му да отвори торбу.

У торби, место зечева, бијаху — згужвани новини.

НИКА ПОТПУНО ПРАВО

Прак господе: — Кажи ам, господо, да тесна цитаре кажу једно одлично прекнућства.

Остеле: — А које то?

Прак господи: — Да чаше заборави сва остаје бритв.

ИЗ ЛОВАЧКОГ ЖИВОТА

Жена сумњајући: Кажи ти је ово шеврле 18.50 метнеле на картону заказанаи на тако звуци?

Муж брао: Заиста сам сат у које сам те убио.

САТИСФАКЦИЈА

Један мушкан ако несрећом тровао антажово је на белу жену моног мајора, кап, пеукрелиса, капетаца стаза на њу у сазоји партнерка. Она врмену, пусти своје играње и крамљући одо своме мужу и потуже му се.

Муж се наљути и прића бекајућу:

— Слушајте, што се тичете у игру, ед тек вашим столаваа стајате као слон!

— Извините... ја нисам стен...

— Шта кнеж кажо!

— Ја сам поштен човек... Молим, то је жалотиа...

— Кад сте поштен човек ја тражим сатисфакцију.— задовољан и то одмах.

— Па добро, господине... Ека моја жена где сади у онам ћошку... Идите па јој тако вашим чизмама згњечите обе ноге.

ЧИСТ РАЧУН

— Младићу, ви сте још сувише млади да узмете ве жену моју Верку!.. Ви сад имате тек 22 а ја ма 24 година. Него причекајте још 5 година, тада ћете ви имати 27, а ја 29.

НАШПА ВРЂА ЗАКУПУ

— Младићу, ви тражите руку моје кћери? Је сам са обавештио о вама...

— И је о вама.

— Онда је сва у реду.

У ЗООЛОШКОМ ВРТУ

— Господице, забрањено је фотографисање у овом врту.

— Али ме фотографишем је разумеш, него моје верењка.

— Ништа не мари, овде се нисмо снимали _ивалеве животиња.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Подлистак прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација, Београд, Б. Вишњићева 12.

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплата, тромесечно 20.— дин., полугодишња 40.—, годишња 80 динара.

Претплату прима Гол. књижара за продају новина и часописа, Београд, Вождовачка 6.

БЕОГРАД, СУБОТА, 27 ДЕЦЕМБАР 1941 БР. 4 — ГОД. I.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ВЕСТИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА

Нови командант америчке флоте

Рајтер јавља из Вашингтона да је Рузвелт коначно за врхог адмирала врховне америчке флоте ти г. Поповја Хернера, чувеног народног јунака са Филипинског ратишта.

Непосредствено пред адмирал Пејеј чедо је одмах свеју пуну народну популарност америчкој јавности у којој наређује обавезно гајење спомена на цепенарвој територији С. А. Државе.

ОТКРИЋЕ „ТАЈМСА"

Лондон, децембра. — Како „Тајмс" јавља, енглеска помоћ Совјетима има а свакојачи значај. Многи знаци ју да никакав други значај и нема.

У ЗНАК САВЕЗНИЧКЕ ПОМОЋИ...

Њујорк, децембра. — Северноамеричко морско друштво одлучило је, да у знак савезничке верности помогне Стаљина и пошаље му хиљаду библија, као прву партију помоћи.

ВАЖНА ИЗЈАВА Г. РУЗВЕЛТА

На јучерашњој конференцији штампе у Белој кући, Рузвелт је, на питања новинара када треба очекивати вести о успешним америчких ратних флота, изјавио: «На брежуљу, баш уз кревет, чим будем обрадовао пропагандом о бесмислености биро америчке војне сила. У том циљу већ сам тражио инструкције од енглеских и совјетских обавештајних служби.

ТЕШКО ОБОЉЕЊЕ Г. ЧЕРЧИЛА

Рајтер јавља из Лондона да министар Черчил по савету лекара на сам да напушта, бар за неко време, собу. Има опасно обољење гуше. Отказао је с мужем гроштуло горку пиварку о губитку «Принс оф Велсис, «Рендженс» и «Кинг Џорџа» не може имати да једа.

Све потаман, само још ово ...

У енглеском парламенту водила се недавно дебата о питању да ли канџатичарски официјри смеју да пуше на улицу или не. Како што јавља „Daily Herald" ова се дебата претворила у страхо-

вату препреку, јер од овог врло важног питања, поште су већ сва друга срећно решена, зависи да ли ће Енглеска рат изгубити или не у овоме рату бити страховито тучена.

ВРЛО ВАЖНЕ ВЕСТИ

ЧАСАН НАЛАЗАЧ

Изгубио сам мој штап. То је био штап са сребрном дршком. Дани су прошли и ја сам не мој штап већ и заборавио, кад се јави поштен налазач.

— Нашао сам ваш штап, господине, рече он одушевљено. Чем дуже поштење постоји тим је ово и више цењено.

— Има, дакле, још поштених људи, узвикнух. То се мора наградити. Ја вам покланам штап у вине награде!

— Како молим? Шта кажете?

— Ја вам покланам штап, младићу. Он је додуше доле мало оштећен али сребрну главу ће вам сваки трговац одушевити.

Тада часни налазач рече тужно:

— То је баш ово. Неће да откупе... Ја сам био код више пих.

НИШТА БЕЗ ПРОЦЕНТА

Јеврејска штампа у Јерусалиму пише, да се међу јеврејским становништвом врши велика пропаганда како би цвфра Јевреја који служе у Енглеској армији порасла на десет хиљада.

Месец дана раније писало се о сто хиљада али сада је пао курс ни снега 10%. Ништа без процента.

СОПСТВЕНА КОЖА ЈЕ ПРЕЧА

— Ја бих ти дубоко поклон, али ово источно сунце нема савету на моју спрам, па се плашим да ће и мени бити потребан појас за спасавање.

Бојазан

— Само да не пукне од силног дутог пушења.

За сваки случај

— Овај трећи кревет др. Нилоа резервисао је за вас.

ПОСЛЕДЊИ ПОКУШАЈ

— Морала му дати камфор-инјекције. Ако умре моћи ћемо бар рећи да смо испунили своју дужност.

Рузвелтово гледиште

— Географија би се лакше учила када би Европа постала Источна Америка.

Вицеви с брдом

Два цивилизована се такнуто поздрављао до заказане дробе. Када су казали не терен и спремили са да пуцају, један од њих упита:

— Ама, јеси ли то озбиљно?

— Да ли је озбиљно? одговори љутито други. Један од нас двојица има да остане на месту.

— Е, па, добро, останите ви, а ја одох.

❖❖

— Ви сте фелеферисали овај чек додајући му шифре...

— Пха! Па то не вреди нешто... Додао сам само нуле!

❖❖

На часу верошауке учитељица хоће да објасни ђацима да је Бог свуда и на сваком месту. Да би илустровала своја излагања, она пита малог Микицу:

— Реци ми, Мико, када ви сви кажете на одмор, а ја останем у учионици сама, зна ли ко ја онда са мном?

— Знам, каже Мика. Учитељ из пријат разреда.

❖❖

— Кад сам изгубио жену, изгубио сам свог најбољег друга.

— То ти верујем.

— Да, ...он је побегао с њом!

❖❖

— Е, то је скандал, шта моја тешта радиш! Шамара се, обласи са вас шамарија и сад је натерала моја тешта да је води у Париз.

— Па то данас није никаква тешка операција.

— Јао, али сам је морао да пратим, док су ми рекли, да та она зове длда.

❖❖

Срећу се два пријатеља.

— Замисли, Вујко, колко један мало пре сам рекао Мици и мојо хтео да ми позајми сто динара. Зар није скупа?

— Имаш право, то није нормалан друг.

— О, каква ти. ти баш ми сигурно позајмити ту сумницу, је ли!

— А не, гордост ми то неће дозволити, нећете се ниси обрнуо прво мени. А затим, знаш ли, и ја имам велике да будем свиња.

❖❖

Сабирци: — Ах, што ми боли кртаљ...

Глоголје: — Не би требало да тако често глодате кроз клупчиће.

❖❖

— Имате ли вареника?

— Не, милостива, госпођо.

— Онда вас не могу узети, јер кувареце без вареника неког доброг не кувају.

❖❖

— Замислите, пас даје посло мени свакдне добије је мој муж пренесу на путрају.

— Дакле, среће у несрећи.

❖❖

— Она те је одбила?

— Да.

— Немој да се секираш. Зар ти не знаш да женско нам крпо често значи да.

— Али ми она није рекла ништа. Просто је рекла: одита добијаће!

❖❖

— Госпођо, хоћете ли бити тако добра да прочукате моју сапату од тепиха, док ја отрем да донесем стрелицу?

Ветеринарс: — Но, шта је сада опет?

Сељак: — Дођите да прегледате моја Неку. Пошло је мелећину ноју сто дана за краву, па сад пасе траву.

❖❖

— Тата, шта је то алеф?

— Шта, то те ја човек који седи сваки на своме месту када је седатељ, а увек седиште када је дођеш на врата.

❖❖

— Јоси ли чуо да је Ђура у Београду.

— Шта каконе! Па ћуча сам га видао у дућанчу са госпа Мицом.

— Јесте, али ја видео и госпа Мицин муж.

❖❖

Једно мени мали се свађа пријатељицом:

— О, да знате само како ми је тешко! Мој муж је у затвору.

— Е, а колико остаје?

— Три месеца.

— Па немојте због тога толико сузама. Три месеца ће брзо проћи.

— Знам, али због тога ми је баш и тешко.

❖❖

— Шта ће мушка со свим гостом који слама за столом? Избаци га напоље. Онда ниће пробљавате, него ресторан.

— Нисам ја будала да га избацујем. Ја сам га пратио до и сваки пут ме је платио рачун и давао напојницу.

❖❖

— Ратујте ми госпођо, нема у новоту. Још нико није пољубио осим мога мужа.

— Невероватно, друга пријатељице, али рашто ми да ти ми се хвалите зам се молите?

❖❖

Муж: — Шта би радила, ако бих је ујутро од убудуће над бих дозвао да сиво добиеи прамију на лутрију?

Жена: — Богато бих те сахранила...

❖❖

— Шта ја с нередником Кирилом? По цео дан сиво кући. Да није случајно заљубља!

— Не, него отпако је заборавио госпођа, нема шта да кажа.

❖❖

Електротехничар Јова договара уређе кућа с газда и прикачује да његов сиромах мад вазао прст.

— Шта је то? Јеси ли се пасао?

— Нисам, тата, одговарда шарка, него сам хтео да пипнем пчелу, вели ова ниже бити ни једна пред изборима.

❖❖

— Кажи ми, како се зове онај човек који краде? пита учитељ малог Јову, који је дата сиромашних родитеља.

Јова не може да се сети.

— Замисли, је увучен руку у тај џеп и извучен динар. Шта би у том случају ја био?

— Чаробњак!

❖❖

— Закуни се да ово вечи невеш никад забораваш.

— За свако случај да никад чвор на марамици.

❖❖

— Зашто непрестано дуваш руку?

— Намерзнем да терам аутомобил, па се учим да дајем знак!

Какво питање, такав одговор

— Ало, јеси ли то ти?

— Јесам.

— Шта радиш?

— Говорим с тобом телефоном.

На трапезу

— Знаш ли сам био одличан акробата још док сам био овакав мали.

Забуна

— Тренер ми је рекао да гледам да га погодим у стомак, а он ми једва дочепа до пајаса.

Главни уредник: Светомир Стојковић.

Уредник за илустрације: Теодор Домић.

Власник и надлежан: Светомир Стојковић.

Уредништво: Београд, Ђ. Вашингтона 12/II.

Штампа: Штампарија »Луч«, Београд.

Лист се растура преко предузећа за продају свих домаћих и страних листова »Трисен«, Београд, Влајковићева 4.

Вицеви без брade

— Зар ће, господине, да ваш газдинин игра мотор ваше кратке.
— Те је моја жена.
— Опа!.. Ако сам рекô, она игра добро, али је комад сиромашан.
— Комад сам ја написао.

❖❖

— Кад сте толике паре утрошили у приредбе за забаву, могли сте бити до сте имали велики дефицит.
— Какав дефицит, човече! Депутати сваки још хиљаду динара.

❖❖

Француски економ Јасинт Ригон (1659—1743) радио је једном портре неке отмене даме која је имала прилично велике усне. Сликар је за време рада примећивао да дама чини огромне напоре, и стеже се и грчевито да би јој усне изгледале што мање. Рачун је то нарад досадила.
— Немојте, мадам, мучити себе. Ја ћу вам рећи кад будем могао учинити услугу ја ћу ваш портрет завршити без усне!

❖❖

Дивљак је чеп сет и по чистила код у трговаџе. Сметала му је у раду, јер је непрестано ударао чепом о врата моја себе, те ју назад подвикнуо:
— Та престанете већ једном са тим бесмисленим послом!
Али мајо ме зове доле рукон зове:
— Не мешај се у кућни посао. Под мора да буде сјајан и чист да се са њега може јести.
Чишћење је продужено. Ово подне пошао је био готов, и чуо сам како постављају сто у трпезарији. Ућем и само што сам сео в доручак већ унеси чорбу.
Али само што је прошла прва врућина, оклизнуо сам на уљаненом паркету, да страна је прекинула и испустн чинију са чорбом.
Моја ме жена увесно погледа стрелама од мојих препона. Ала је се нагах према мој и да је у очима рекао (ој):
— Дрво једе, ти си најудеснији је неко на свету.
— Ја!!
— Ти си знала да ћемо данас ручати на поду, па си зато наредила да се под добро очисти.

❖❖

— Још ни никако нисам рекао разлог због кога сам престао да пијем.
— Аа, остави, немо. Уосталом, ако баш хоћеш да знаш, било је то овако: Кад сам пословао пут дошао кући пијан, било је кад тебе твоја мајка. Видео сам је дотла и ја одмах да ми се то још једном не деси, престао сам да пијем.

❖❖

— Сапуњени, ви сада одговарате да сте експлоатисали туђеницу уснке беле дана на Сланци. Ни умијете да сте ову тачке нашли сувише далеко?
— Нарочито да умијем. Трабао сам да ја изударам још на Гвадалкивиру.

❖❖

— Несрећнице! А с ким си потрошила?
— Назвиши јенки, мама...

❖❖

— Јесте ли криви или не?
— Нисам крив, господине судије!
— Јесте ли били надгол у заговору?
— Нисам! Ово је уопште први пут да сам ово.

Било је једном неко овакво друштво код Словака Србија највећи најбољи преговедача.
Разговарало се о начелима рђавим руководећима књижевника.
Сремац је признао да има страшан рукопис и да га уредници рађе него гледе, јер сваком у штампарији вичају муке док одгонетну његово нацрбање. На то је неко из друштва приметио да је један позната уредника критичар ако текуће врло немачки руководи.
— Да тачно је то пријатељу — рече Сремац — али нека постоје извесна разлика између мог и његовог рукописа. Јер ово што ја пишем написао, остане написано и кад се штампа!

❖❖

Туро Јекшић позвати неки вечеру задовољ је доста бројна индијанска уредничка листова, јер он није на врсна слао рукописа.
Задњом приликом позвати га неки уредник и затим га врло замољаво:
— Шта си ти Туро тако замислио, дабу ти дечер ако ми пошаљеш што мислиш.
— То не вреди ни један динар!
— По добро, ни шта мислиш!
— На тебе, драги пријатељу.— одговори Туро Јекшић, смешећи

❖❖

— Звали сваком гостu нудите чашећа пићења?
— Зато што бисмо желели да га поздравимо у кући.

❖❖

Акрам је избацио књиговођу који је већ пет година био код њега у служби. Питају га зашто је то учинио:
— Знаш, каже Акрам. видео сам га пре неколико дана како се дуби с мојом женом. То ми је већ било сумњиво. Морао сам да га избацим.

❖❖

— Чекај, магарче, ето ће за сваку јабуку коју се ми украо по један шамар.
— Добро, пошто је добио пет шамара рекао:
— Сад још један да примим ове јабуке.

❖❖

Један ротни богаташ тражио је мужа за своју кћерку. Овако је спроводио своје захтеве пред-ведачу:
— Набавите ми мојој кћери мужа. Не треба да има новца. Моја кћи има. Не треба да буде интелигентан, јер је моја кћи интелигентна. Не треба да буде ни леп, јер је моја кћи лепа. Једино треба да је поштен.

❖❖

За време страшне буре један путник наслоњен се на огради брода и страшно повраћа.
— Да вам донесем нешто? — пита га услужан морнар.
— Да, донесите ми одмах једно топло земље.

❖❖

Судија пита једног разбојника:
— Јесте, ти си тога несрећника убио зато да би га опљачкао!
— Јесам, господин' судијо.
— Па зар нисте могао да га убијете?
— Нисам могао, јер је имао Нисте, господин судијо, и је сам мислио исто као и ја.

❖❖

— Како! Та се вратите кући без плаћене дивљачи? Да нисте случајно заборавио пушке?
— Не, него кокошке.

Разлог убраженості

— Ма, што је овај водичко овољно нос!
— Није чудо... добио је овде ваши маски од »Дерикоа.

Нису за њега

— Браћо господнно, наш избор шешира је одличан.
Свет: — Хвала, ми једни од ових не припадају ни. Задржите их за вас.

Московска конференција

— Право да вам кажем, једина новост коју ови ми, Енглези, можемо за сада
сте одавање тајне које се успешно можа прикрити.

Како мали Перица замислио:

Авантуристу

Са пијаце

— Погледај овога што окреће главу. Мора да је из одбора за контролу цена.

Хладнокрвност

— Један трговац господин. Дозволите да начиним интересантан снимак.

Украдени вишеви

— Откуда ти на капуту црвена длака?

— Зар се не сећаш? Отекла ми заробљена коса када ми скинуше капут.

❖❖

— Шта ће рећи моји пријатељи кад ме виде у овакој хаљини!

— Рећи ће да сам се отелотворио!

❖❖

Болничке сестре надимају један, који лежи на умору:

— Да бог заборе да вас после смрти сахране у мору!

— То је моја чежња вама.

— А зашто?

— Тешите ми је обећала да ће да ми игра на гробу, па бих хтео да јој усхратим то задовољство.

❖❖

У једној кафани седе после једне вечери један гост и уз чашу пива слушају музику. Одједном, он скочи и викну:

— Келнер, нека ми је управо наочарке!

— Изгледа, да сте прави господин, одговори му келнер. Пуних сто рачуна.

❖❖

Чланови трупе отсуство од шефа.

Шеф: — Е, драги пријатељу, пре два недеље беше је верао, прошле недеље венчао, а сада! Шта је сад?

Чланови: — Па, крштење, господине шефе!

❖❖

Портир: — Интересује ме, господине да ли сте добро спавали ноћас?

Гост: — А, не жалост ми ова ноћ нисам. Цело ноћи су ме мучиле неке страшне халуцинације.

— Изволите, господине, за сву ову ноћ нећете у овом хотелу дати ни динара.

❖❖

— Отпушен, нема судија. — то је исто неуспело. Оженили сте се пре осам дана и већ сте своју младу жену пребацили тако да су је морали пренети у болницу на лечење. Мислим да вас казнио са месец дана затвора.

❖❖

— Видите, нема отпуштања, то неће ни нама хитро од вас, да нам покрпите наша недреч месец.

❖❖

Један муж са жене:

— Моја жена има најгора тоалета што се може замислити.

— Шта? Много заборавља?

— Натрпа, сва пакла.

❖❖

— Зашто тражиш развод? пита судија жену.

— Зато што је мој муж идиот.

— Па добро, зар то нисте знали пре венчања?

— Нисам знала.

У том своме муж вероваше:

— Лепа, господине судија, жалила је. Нако да нисе знала!

❖❖

— Шта? Опет нисам вечерас у позоришту? Па јуче сам гледао тај комад!

— Да, али ни у тој хаљини!

❖❖

Он: — Ја сам неђено дете.

Она: — А ја сам изгубљена девојка.

❖❖

— Јесте ли ви чуљак упротиво лопове?

— Не. Ја их само тицајем и перем им зубе.

У духу времена

— Полако, младићу... Прво ми поклони карту за млеко.

Уздуж и попреко

СНОБИЗАМ

— Била сам јуче у опери.

— Па како ти се допало?

— Дивно, цело време свирала је музика, баш као у биоскопу.

КАКАВ ОТАЦ, ТАКАВ СИН

Адвокатов син: — Како, не путујемо у круг зарадио са земљом, господине?

Професор: — То је закон гравитације!

Адвокатов син: — А како је било док тај закон још није отступило на снагу?

КО ЈЕ ДОБИО ДЕПЕШУ

Један клијент добио је брзојав. Отишао је без поздрава и јавио се на дужност. Једног дана добија депешу да му долази жена. Одмах узима кола и оде на железничку станицу да је дочека. Воз је нешто задоцнио. Одједном виђе како пред њега ногама и да прошта. Гледа то клијент па ће рећи:

— Је ли бре, што се ти бијеш? Је си ли и ти добио депешу као и ја?

БЕЗ БРИГЕ!

— Признајте, мајсторе, са бријањем, јер ја сам мало пијан.

— Будите без бриге, висам ни ја трезан.

СИГУРНИ ЛЕХОВИ

Лекар: — Како моји болесници?

— Један их је умрло вољас.

— Збиља? Па ја сам прешао десеторици кући лек.

— Е, али десети није хтео да га узме.

„НЕ СЕ ФРЉАЈ СО СТРАНИ ИЗРАЗИ"

— Чуо сам да живиш у вештубицу?

— Јок ја. Моје штица. Ја живи у Лесковац.

НЕШТО МАЛО О КАРАКТЕРОЛОГИЈИ ПУШАЧА

— Карактер једног човека можете познати и по квалитету цигарета које пуши.

— Да, а још више по квалитету цигарета које пуши другима.

КО ЈЕ ВЕЋИ ТВРДИЦА

Разговарају тројица о тврдичлуку.

— Ја сам имао једног друга, каже један, који је после сваког завршења посла у мастионици лупушавао мастионицу, да не би ни за време писања мастило трошило.

— А ја сам познавао једног човека, каже други, који је свако вече закључавао свој сат, и уђутру га ноново навијо, да се не би прво њиме скакала тројица.

— А ја имам једног рођака, каже трећи, који је престао да чита новине, да не би трошио стакла на наочарима.

ИСКРЕН ЧОВЕК

Полицијски писар: — Зеца пре четрнаест дана нестала је ваша госпођа, и тек данас подносите пријаву. Зашто нисте дошли раније?

— Плашио сам се да ће се вратити.

СА ПРЕМИЈЕРЕ

— Пустите ме, молим вас, да уђем унутра, моја врстара посетилац позоришта, који је задављено.

— Не могу вас пустити, каже му врстар, јер жао бих сад отворио врата сви би појурили напоље.

ДЕЧЈА УСТА

— Бабо, како ти станеш у кокошњаке?

— Како? Зашто да станем?...

— Па тата каже да тамнеш са кокошкама...

МОДЕРНО ДЕТЕ

Мама: — Но, Дунко, како ти се допада ово што сам сада свирала на клавиру?

Душко: (који је гледао у мамине ноге на педалама): — Мислим да си дала сувише газ...

ДУПЛА НЕСРЕЋА

Жена: (успаничено улази у купатило): — Пре, Перо, хоће, госпоја обијају кућу!

Муж: (скидајући панталоне): — Где је мој револвер?

Жена: — У каси...

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА НАШЕГ ЛИСТА ЖЕЛЕ СВИМ СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА

срећну нову 1942 годину

Од писмене домаће

— Зашто се госпођа Јовић тако смејала?

— Сетио сам се једног вица из «Водљивог праса» о Дингу.

❖❖

— Кит слободе вам честитам!

— Ја? Ја сам мислио да ћете ви мени честитати!

❖❖

— Зар вас није срамота, Јово, да узмете 9 од сто камата!! Баш ви који сви виде кажете ако се то...

— Немојте! Немој ће одјата та дивотка изгледати као цветић.

❖❖

— Мислим, да нема ништа, о чему ћемо да разговара, господине Шафе.

— Како то мислиш?

— Па... пита да ли је ту неко стари клоп!

❖❖

— Молим вас да ово буког предате Бошкову Брајну.

— Али код нас не пише тај презимен.

— Вечерас ће га добити. Је сам му пријатељ.

❖❖

— Како је ваш рачун шеф мисао да вам дође две месеца одсуства? Зар је тако дуго одсуство без сведочанства?

— А, не, господине, одсуство је и он са жене.

— Зашто се та никада не вели текстови?

— Кад седим позади, мучи ме је.

— Зашто не седиш напред?

— Онда видим текстописца, ре ми је још више мучи.

❖❖

— Шта, пајдеш данице кобеш да позајмиш да бих могао да скоче у позоришту? Па и је ми нови у позорнице!

— Позајми ми сто, па ћу и ти ће да видиш.

❖❖

Добило госпођа Васић отворе врата од стана и види пред њима просјака.

— Удените ми, госпођо! замоли ја просјак. Већ три дана кошем нисте је.

— Ах, дивно! уздахну госпођа Васић. Па колико сте ви ова дана ручавали?

❖❖

Господин Јовановић иде на станицу. Пред њим носач са две кофери. И сам г. Јовановић носи једен мали.

— Шта, г. Јовановићу, ви идете на пут пута те један пријатељ.

— А откуд знате? одговори г. Јовановић. Зашто је овај Београд пуног пилића! Одмах се све дозна...

❖❖

Два изгубила кажа вешалом био је већ увређен, кад се најзад један осуђени тешко разболи. Одмах се то у бележи, где је ово дивљаке хабдао нашему живота и смрти. Али, захвалујући брзим помоћи, он оздрави. Болнички лекар после суда ово писмат:

— На смрт осуђени тешко се опоравио, да нема без нашеги решења по чијега одјелења — биће обешен.

❖❖

Један трговац имао је много муке с једним гимфаристом. Једног дана чуо је нешто да је на свој гимфаристу родитељ трговац.

— Тако му и треба! рекао је задовољно. Сад ће видети какво је то код нашег добијо робу коју нису поручио.

Мали ођласи

Летеће тврђаве. Бомбардере, зоцке и остало ноторно оружје производиће у наредниоме полугодишту. Цена овоме приступиће. За обавештење обратити се цртачкој фирми Вотт Дисни и комп.

Непуни инструктори дају, уз минималну награду, часове из новог предмета чудновато покличе. Адреса у администрацији под шифром «Дебелуја».

Трезни се људи колико могуће пријем у амерички обавештајну службу. Превасходно њиху ови тако фантастичне цртачке филмова. Плата одлична, чешће по-мак. Пријаве одмах, чешће по-мак. Пријаве са пријавом свеског дана у Белој кући.

Дајем награду од десет милиона долара у чистом злату онима ко може да докаже и документима да потврди да је икад апсолутно ни најмање крив за овај рат. Рузвелт.

Више полетних бродова купујем ради прибављања у јетинска крстарица која ваша уз дозу и славу потонити. Понуде под Рузвелт в. д.

Расподавам генерал са безброј одликовања за које и сам не зна где их је купио, правог порекла пуначка дама, мекуш и наторе, само се доста пара, рада хронично ћутљиво пошто му дискусија мисли боравка не мало не прија. Цењене понуде под Синклер, Форвеј офис, Лондон.

Стара и моја аларметну вести кућу/ауто да кола, по најбољој цени. Најбоље реке тражи Радио Лондон.

На продају једна пасоша прилика, мало закопљена, рада одласка у министар. Понуде под кадет Стаљин.

ОБСТИНУТЕ

Марија Паулина Бомонтеро (1780 до 1835). Натполитенска друга сестра, била је љубавница Бајрона. Он ју је удајом пронижио за живљу Бортезо, а сам тога дејао јој је огромна новчана средства, што јој је омогућило да живи необично расипнички.

Паулина је била свесна да је њен брат најнеобичнија човек, и за себе је држала да је живљи као њена сама кранивка. Да би своју сестру овековечио и остављи потомству успомену, затражила је од једног великог скипара, да је прикаже као Венус с рибуком у бланком костиму. Умјетник је најважно пристао да ову женску даму слика према замислу и нашао јој је разне предлоге. Пошто је Паулина све његове предлоге љубезно, он јој се обрати питањем:

— Зар вам није неугодно што стојите као модел, тако лако одевени?

Смејући се, жена је одговорила:

— Али, молим вас, зашто? На овде је доста топло.

(Kleidoredefetsch)

Штампарске грешке

— Хеј, дрги, немој ми ти више ући у уста! (руку).

Од радости ниси могао да се одлучи од Блаја (брата).

Дозволићу ти да буљиш (пушкам) у вашу другарицу.

Чарлис је изјавио: Ја од Бетовена очекујем лед и само под (ред и само ред).

Рекао је просто мистично он уза и уби (уши) га.

Отишао је лут, али ниси прошао ни два рога (сата) а он се врати.

Изговор

— Сва стакла у општинској су зуба пребила, Марија.

— Ниси ја крива, господине доктоне, што нијете тако жуте зверинете.

Да ли знате?

1. — Ко је поменуо високу потпатицу?

2. — Ако се зове човек који пролаз пред стотинарки која лежи на путу а не уме да?

3. — Ко носи рекорд у дизању терета над ма?

4. — Шта значи власти вид стања.«

ОДГОВОРИ НА ПИТАЊА ПОСТАВЉЕНА ДАНАС:

1. — Високу потпатицу измислила је једна млада француска, коју је зарекла ако полудио у мало.

2. — Спаваш.

3. — Чанковиќ Дурмо, Кукић, јер је успео да доктор 1.300 електрона масти.

4. — Значи: дете да тек исправља цигове на панталенама, кад назад дрмнете у цепу од капута.

Задени вицеви

Вицеви штсани макаками

Познаје га по опису

— Не је овај окоан глупан човек!
— Та је мој муж.
— Па ви не гледате онако где је мекеки, госпођо.
— Не марп, довољан ми је ваш вонс.

Милионар није, али...

— Мој верошик је врло отмен. Стално се вози колима и пуи је вара.
— Сигурно је милионар!
— Не, кондуктер је на аутобусу.

НЕЋЕ ДА ГА ВИДИ!

Јелена: — Хтео је скоро да ме полуби... Је сам се тада наљутила.. и хтела сам му да пкажем да га видим!..
Руменка: — Зашто мислиш... И шта је учинио?
Јелена: — Угасио је електрику!

СУЗЕВЕРЈЕ

— Ази, Раса, немојте спавати сутра са бокалом на сточаћу! Ово нисмо да проучавамо умишљу несрећу!
— Немојте бити тако сујеверни, милостиве госпођо!

ШКОТСКА ПОСЛА

Сандо: — Зуја сам славити дводецеглодишњицу нашега брака.
Антас: Па јеси ли ученика коме послати своју жену?
Сандо: — Разуна се. Играти сам тебловима, па сам ја послао десет пуних фора.

НЕ ДОПАДА ЈОЈ СЕ

Службеник: — Госпођо, морам вам отказати службу.
Госпођа: — Тако! А што вам се не допада овде!
Службеник: — Мислостиви господин.

БЛАГОСЛОВИ, ГОСПОДЕ!..

Природно моји пријатељи гозбу на коју је био позвано неколико гостију. Жене настројиле пуно јела, па између осталог и пилиће.

Муж, који је то јело много волео, забрани јој да их пошаље на сто.

Када су се окупили сви гости, међу њима и један свештеник, замоли га домаћин да благослови јело пре него што почну да једу.

Пот отпочне:
— Благослови, Господе, јестиве (јело) и питиће (пиће).

— Није видео, жене, донеси и питиће!.. уздекну домаћин чудећи се откуда је тај бог дошао и за питиће.

УДВАРАЊЕ

Господин: — Дл, драга госпођице, стварно је истина, да су сва дуговања моја рушина.
Госпођица: — А шта мислите о мени?
Господин: — Ох, ви у стварности дуговања, драга госпођице.
Госпођица: — Ах, ви ласкавац!

СРЕДСТВО ЗА УМИРЕЊЕ САВЕСТИ

— Помислп само, рана госпођа Јана скоро пријатељица, мој муж ме је преварио, да ми је у једном тренутку слабости признао, приликом свог последњег путовања.
— Ох, могу ваљ помислити, драга моја, колико та је то признање забудело!
— Не против, та вест ја умирила моју савест, разумеш ли?

ИЗ СУДА

— Дакле ви сте играли на трава новцем свога газде! пита судија оптуженога.
— Вељде нисам пуд да разнијем своје паре!..

НА ФИЛМУ

Филмски реписер: — Не бојте се госпо. Замислите да је ово велика научна!
Госпођа: — У реду. Само уверите и мога да је онсам мпа!

СА УЗАНОГ КОЛОСЕКА...

На пруги узаног колосека воз стаје одјадном.
— Ништа.. одговара железничар — једна врава зауставила је воз.
После пола сата воз опет стаје.
— Шта сад опет?.. пита је путник.
— Ништа нарочито: воз је достигао крову!..

ЈЕДНОСТАВНО РЕШЕЊЕ

— Молим те буди тако добар и дај ми ко зајам до прног 500 динара. Могао сам од Ковачевића да добијем ову суму на зајам, али тај безобразник тражи ми 30 динара интереса.
— Па добро, ево ти тих тридесет динара за интерес, а 500 динара жена ти да Ковачевић.

СИГУРАН ИНШАНЦИЈА

— Пазите, забога, прошлог пута ја ударп сте зеца па сте погодили мене.
— Дабопа, сада ћу да промепим систем. Онсад ћу да гађам вас, па ћу погодити сигурно зеца.

Из професорске куће

(Lustige Blätter)

— Дакле ћеш мојим бројевима да сечеш кромпире.
— Све дотле док не престанеш да мојим кромпирима мериш писмене задатке.

СРЏБА

— Удесићу ја тебе, мали коспаваче, што ноћаљаш само мале људе.

У ресторану

(Lustige Blätter)

— Хајд, келнер, у овој салати је једна гусеница.
— Не пављите се господине. Гусенице нису контролисани артикал. Нећемо вам је уписати у путовку књижицу.

Страдања једног који воли да шири вести

Последње вести

Али... само не смеш да мислиш на нилског коња

Једног дана беше код «Три шешира» један чика, неговани другашин чика Илијанџе, прахосмук и болестан.

— А где си ти, вој, тог дана то чини, питаде га чика Илија, још с врата.

— Погибо чика, стоји ма ово пропаства књижица, па ни да нађем. Лањско сам пет дана и цео сам ноћи употребио да ма пређе сво чудо али нисам ни конац.

— А што си ти чини нисе обратио, ти да ти је дам један нов. За десет минута бићеш здрав к'о дрен.

— Па већ нисам ни сад, рећи ћу, молим те. Но молим ти десет крајцар нова да частим.

— Те ти ја најобичнија стварчица, одговори му чика. Узми једну дуплу жуту, узи у њино пазин, сасвим мало купуси, па кад се то напоји носи нала бибера и шећера. Када се сво то лито назнаш, и ти, вој ни бно, ни мисл. И за десет минута ода кињаџа.

— Јес' сигурно?

— Кад ти ја нажи. Само ма један услов.

— А који је то?

— Кад нагнеш да потпишеш ову лек, не смеш да помислиш на Нилског коња, јер онда ће долуј.

Сутрадан дође Богосавче са још већим вајкендом.

— Нисам ни крадо, чика. Не могу да потпиш.

— Ама како не можеш да потпишеш!

— Па, кад год нагнем лопте да потпишем, ја се сетим на Нилског коња, и Бог ти убио — дође ми не у сну на памет нејн дебелина.

— Е, мој Богосаво, нисам ни мислио да си толико наивац, рече му чика Илија, уз грохотан смех цијог стола и узвикну:

— Мислио, десет крајци нова!

ТУ НЕМА ИЗБОРА

— Ниде жене више волиш: оне које много говоре или оне друге?

— Које друге?

ДОКАЗ

Судија: — Јесте ли ви били пијани када сте својој жени бацили крвљу пуну књиге на главу?

Оптужени: — Разуме се, да сам био пијан, господине судија, иначе бих је пре истио.

Крађа и препорука

— Наша служавка краде.

— Није могуће!

— Јесте, вид ти ножни. Не стала нам је сребрна кашика коју смо донели пријли тут са забаве.

КАКО СЕ УЗМЕ...

Чујеш да си вашио добро место? Како то да успеш? Сигурно од ранијег позајмљеш газду радње, па због тога...

— Како да се узме. Делом због тога што ја њега познајем, а делом због тога, што он може још не познаје.

ДА СЕ РАЗУМЕМО

— Ала нисам данас кашут! Где си га узо?

— Код Давидовића, у Француској улици.

— Шта је то: трговина или кафана?

ПРЕД ПРВЕ КОРАКЕ

— Перајо, како напредује тво мали брат? Је ли почео да ходо?

— Није још... али нисе већ кмб.

СВЕ ЈЕ РЕЛАТИВНО

— Хоћеш ли да добијеш вечерас на једну партију карата?

— Нећу. Ја се никад не коцкам.

— Откуда то? Колико знам, ти не волиш да радиш, много пијеш и великн си женскарош. Како да се не коцкаш?

— Тако... нисмо на овоме свету ни сигурни.

КОД ВРАЧАРЕ

— Једна жена је изгубила фотоапарат на кас, код врачара. Дошао сс чувајте се. Она је врло лепа, мала, пуначка и плава.

— Доћићи, господо. Дуго сам се с њом вежбао.

КОД ОЧНОГ ЛЕКАРА

Лекар: — Јесу ли вам помогле капљице које сам вам дао? Видите ли још црне тачке пред очима?

Пацијент: — Видим, али сад већ много разговетније.

РАЗЛИЧИТЕ ЖЕЉЕ

— Хоћете ли, господине Лоло, да се одавимо пред вече у стару корчмицу црнку, сасвим сами, код Јованја и Љерке?

— Не, ја пристајем једино да се одавамо сутра ирс подне у нову цркву, са много другова, да два сведока, као назад и младожења...

Кад се колеге изненадно сретну...

...онда се наздрављају међусобно.

(Politische Karikaturen)

Женске вести

Сличност

— Са Пепи-ом понашам исто је као и с људима. Исто-онобан брзо одлази узбуђен и не добије ни једну, а овој који има искуства остаје хладан и добије коју хоће.

— О каква је то страшна, Мицко, ти путујеш на фронт, а ко ће се бринути овде за нашу трговину?

— Сара, злата моја, па и фронт је моја трговина.

УЗРОК

— Зашто је онај госпођичар промењо име своје гостионице „Златно јагње" у „Седморица зеца"?

— Он се пре кратког времена оженио.

МЕТОДА ЗА МРШАВЉЕЊЕ

— Господо, ја сте још увек задржали своју витку линију. Кажите ми, како то постижете?

— О, то је проста ствар. Ја покушавам да избегнем тачно ја прај са прехрамбена мога мужа.

У МУЗЕЈУ

Отац: — Ово је богиња Минерва.

Син: — Је ли тој нас не пеш муж?

Отац: — Не. Она није била удата. Она је била богиња мудрости.

ОПРЕЗ

— Ја немам ништа против тога да ме изгрдите, али знајте, да је већ трећу кућу су ме просили мој тата избацио кроз прозор.

— Хм.. На коме страну станујете?

Погрешно веровање

— Извини, весна зима да се облачиш...

— Гле, зар ти то видиш. Ја сам веровала да је пубен слепи.

Разлика

— Висинске сунце одвели са прима правих сунца као фалше пријна љубави. Она је идно зато ако на њему се не може огрејати.

ПОСЛЕ ПРЕСУДЕ

Судија: — Оптужени, суд Је стекао уверење да нисте крили за дело доказима. Слободни сте. Можете се вратити својој жени.

Оптужени: — Којој, господо судови?

ПОСЛЕ ПЕТ ГОДИНА

— Можете ли још да ме познате, господине?

— Не. Не могу да се сетим.

— Ја сам онај несрећник који је пре пет година одвео вашу жртву. Господине, узмите је назад... Ја вам прштам!

120672

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаве праасе

БОЖИЋ

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплата, тромесечно 35.— дин., полугодишњо 65.—, годишње 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 3 ЈАНУАР 1942. БР. 5 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈ; ИЛИ БАЦАЈУ

Дарови Божић-Баће

ВОЈНА БИБЛИОТЕКА

ИГРА СУДБИНЕ

Дон Черчилу флота страда.
Америка беше нада.
Ал' сад Рузвелт мужу муч:
Где он флоту да наручи.

ПЛЕМЕНИТОСТ САВЕЗА СРПСКИХ ЧИНОБЕРЗМАНАЦА

Како саопштава, Савез српских чиновберзманаца поводом да о 9 овогодишњи празницима у свим већим местима Србије приреди бесплатне ручкове за све сиромашне Србе, било домороднје, било избеглице. Поводом ће свакој избеглици) породици дати земичку погачу и то по један метар дуга, тридесет килограма брашна, 10 килограма масти, 5 килограма шећера и 3 литра вајтиња.

Ови пословични и хумани чиновници свесни српских чиновберзманаца остварића са сваки овда ће ово учиниће уредбе о батињању на разних местима.

УТЕШНО ГА

Неки професори зато са Лондонским универзитета. На сред Темзиске места стајао је неки очајник очито с намером да се удави. Бегајна га пољуи за рукав и упита га за разлог овог очајног геста. Очајник одговори намарнно:

— Енглеска пропаде, рат је изгубљен.

То је бесмислица, човеже! Одиеть, — седамо мало — и поразговарајмо о положају Енглеске.

То и учинише. Неких десет минута подсетише се и сасвим заједно у Темзи.

ЗАШТО СУ ДЕСЕТ ФАБРИКАНАТА НА КРАЈУ РАТА 1918 ГОДИНЕ ИЗВРШИЛИ САМОУБИСТВО

Када се завршио Светски рат 1918 године, у Енглеској су извршили самоубиство десетак ратних фабриканата, који су фабриковали вештачке ноге, руке, лица и друга далеко тела.

— Ми смо рачунали и тврдо верповали да ће рат трајати бар још три године. Онако нам у шпру но вреди живети. Живео рат! Ево је чинова последња реч.

Читајте редовно «БОДЉИКАВО ПРАСЕ»

„А АКО СЕ ИСТОРИЈА ИПАК ПОНОВИ?..."

Енглеска пропагавда тврди да у историји читавог острва никада није осваојено. Међутим, док пута су со освајпе искрцавали на енглеској обали, још у давна времена, када су помарски скита биле примитивне. Један од освајача био је Вилем II — «Освајач».

— Чико, шта си ми легао да је ово острво кокошињац.
— Вуки, сикиоћ.. Но дао Бог да се историја и овога пута понови.

Божићни ПОКЛОНИ

Черчилу — нож, револвер, конопац на би он зверима последње чин своје трагикомедије на земљи.

Рузвелту — куно јапанских војника од злата, да их у тренутцима духовна депресија побабуљи.

Шпанији — Пенеја на бајаз.

Франсенцију Вуцкинковићу — радио пријем — «Италијански у хиљаду речи (да пратите са певањем на вестранту).

Шпицрувантиноа — пуну заштиту Бошњ-бега у погледу батиња.

Државним чиновницима — трикрсту плату.

Да ли знате?

1. — Како се зове модерни Дом Књиг, Свети Пинсо и Росинанте?

2. — Зашто сликари најчешће раде голиње?

3. — Зашто у шпанском многе говоре?

4. — Зашто се редко Лондон чеко утрошо труди да лажа?

ОДГОВОРИ НА ПИТАЊА ПОСТАВЉЕНА ДАНАС

1. — Черчил, Стаљин, Рузвелт.

2. — Јер немају шта да једу.

3. — Јер сигурно не знају да певају.

4. — Јер су уверени да још нам будала који верују у његове романтичне бајке.

ЈЕДАН АМЕРИЧКИ ПОКУШАЈ

Како нам јављају из Вашингтона у Белој кући била је јучна тајна конференција влада, на којој је решено да се одузме од Аладина његова чаробна лампа, не би ли помоћу ње поново (стварни) повратили изгубљена бродове: Вирџинију, Пенгвин, Лексингтон, Аризона и остали.

ЦРВЕНКАПА

Нова верзија бајке

БОЖИЋНА СТРАНА

Повратак мудраца с Истока

— Ова мудрацн добили су овог пута од новога мисије — бетиће.

БОЖИЋ ЦРНОБЕРЗИЈАНАЦА

Овај дана објављена је Уредба о бетонизму црноберзијанаца.

— Шта не седнеш, Перо!
— Ооој... знаш, да не гушкам капут.

Кад акробати китe бор

СЛИКА БЕЗ РЕЧИ

СТАН ЗА ИЗДАВАЊЕ

Приближе се крај новембар, хладе се станови. Један београдски ђаврић трлја себу в претсобље.

— Имате ли деце? пита га кућевласник.

— Немам.

— Псето? Мачку?

— Не.

— Канар? Вивлику?

— Не. Само ми палио-перо шкрипи мало по хартији, али ово желите, ја ћу га заменити.

ДА МУ НЕ УКРАДУ

— Слушај, човече, немој тако без оружја да идеш кроз шуму. Понеси револвер.

— Револвер? Јеси ли паметан? Сасвим нов, коштао ми је хиљаду динара, па да ми га украду?

СТРУЧАН ОДГОВОР

— Ви, г. Лазићу, као стручан бинкар сигурно ми можете тачно одговорити на ово питање: кад бих ја отворио банку са својих 100.000 динара и да узмем од својих улагача, рецимо, 900.000 динара, колико бих зарадио за годину дана?

— Па ако умеете доброг адвоката, најмање две године.

ХВАЛА НА ОБАВЕШТЕЊУ

— Слушајте ви, ваш пас појео је данас једну моју кокошку.

— Хвала ваш, што сте ми рекли. Данас неће ваше ништа добити за јело.

Главни уредник: Светозар Стојановић.

Уредник за експозицију: Теодор Домић.

Власник и издавач: Светозар Стојановић.

Уредништво: Београд, Ђ. Вашингтона 12/III.

Штампа: Штампарија «Луч», Београд.

— Морамо пати за Божић да нечисмено столицу за дрвље. За коња је сувише стар.

— Тате, ако ми одмах не купиш нову играчку, покушаћу ушећ цигару.

Равајлов сан и јава

Равајлови доживљаји

Заједљиво

— Данас изгледате дивно, госпођо!
— Жалим што то не могу и ја за вас да кажем.
— Имате право... Ви не личите ни на једну.

ЖЕЉА

— Јао! Ти си истрчала које воће из дечјишта!
— Јесте... Код сам био мале моје ме је увек пуна за васку па сам увек желео да је поједем.

ДВОСМИСЛЕНО

— Јао сам да ти довекам једног мајмуна, драга, али капацао нема довољно!
— Но мора имати, драги! Шта ће ми мајмун, кад он те тад

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА НАШЕГ ЛИСТА ЖЕЛЕ СВИМ СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА ПРАВОСЛАВНЕ ВЕРОИСПОВЕСТИ

Срећан Божић!

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

ИСКРЕНОСТ

Отац: — Шта, сине, радите у школи?
Син: — Чекамо кад ћемо кући.

ИЗ РЕДАКЦИЈЕ

Уредник: — Немогуће је прочитати ваше рукопис. Шта ће отчукате своје песме на машини.
Песник: — Кад бих имао да кућни ви машини, вискате ви да бих је писао песме?

ЉУБАВНО ЗАВЕТОВАЊЕ

— Најдража моја, волиш ли ме заиста? Престојеш ли да деланиш моју судбину?
— Престојем, љубави! Твоје повратиши нећу буду отходи и моје повратиши!

НЕСПОРАЗУМ

Кроз „Матићеву" радиу дуго ускомирени једи господин и праси некога посленога. Најзад прилази једноме продавцу:
— Господине, кажи ов, шагубио сам жену.
— Први спрат лево, одговара продавац. Тако је одлично за крашку.

ПРОТЕСТ

Једна стара управник зоолошког врта примиоше је за професора гимназије. Није му то право, па се нљути:
— Баш сам у министарству се хоћу тога ради. Зар ви није јасно да је мени место једино у зоолошком врту?

У РЕСТОРАЦИЈУ

Пошто је поручио келнеру шта да му све донесе за ручак, једни искусни шафијски гост додаје:
— Само, молим вас, мокиној чорбу, а посеби воду.

СУПРОТНО

— Кад јаснем, увек после тога осећам болове у глављи. А ти?
— Болове у глави? Не... напротив... далеко од тога!

СПАСИЛАЦ

Патрогасац: — (свом колеги). Код пучерашњег пожара опет си се лепо извукао. Нисам те видео да си пустом журнуо.
— Ово! То није истина! Ни живе ни мртве, већ равно осам литарских мишина бешко сам кроз прозор.

ЛЕПО ВАСПИТАНО ДЕТЕ

— Мама, у које сам се ја дан родио?
— У поноћ, сине.
— Нелим се, мамице, да те тад ноћи проћудиш.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

— Какве доказе можеше поднети да сте сиромашни?
— Покрпљене на глави и рукама.

◆◆

— Зар се на бојећа, да би нас нико овде у шуми могао напасти!
— Не, господине, је имам две пре награда за брзо трчање.

◆◆

— Мора се признати да су жене у једном случајеви јаче од мушкараца.
— Па природно!
— Није природно, него вештачки.

◆◆

— Постоје ме мама, већ мобите да ја позајмите своју радиоапарат.
— Зар у ово доба који ће да слуша музику?
— Не, напротив, стала би нам да спава.

◆◆

— Ако послушам свога лекара, морају да гладујем читаву недељу дана.
— Зашто? Зар он неће гладовати!
— Не, али прими унапред да му платим honorar за цвет ваша.

◆◆

Чиан квартет: — Усалуд подносите! Признајте да сте ви украли овамо господину мајсторе!
Крадљивац: — Ће ћеће тачно! уосталом пратисите ме!

Дво пријатеља разговарају:
— Ја мислим да нијата гора на свету нема од жене која уме, а нема да кува!
— Зарави ја мислим да нема нијата гора од жене која ће уме да кува, а нема куће!

◆◆

— То је због једнога страдина невраћа. Тата ми је наложио задатак и ја морам због њега да седим у затвору, јер је био дрзак.

◆◆

— Да ли ме је ко тражио телефоном у току дана?
— Јесте, господине.
— Ко?
— Нисам познала глас, али ошбила сам му, за сваки случај да ћете му поклопити једну оптоварту.

◆◆

— Шта ради Афрерић. Нисам га одавно видео.
— На робији је.
— А његов син?
— Он га с времена на време посећује на неколико месеци.

◆◆

— Чуди ме да је стакло на једном прозору разбијено, а не другом нигде, иако се Виђе град подједнако.
— То ти је, пријатељу, због тога што је ово опторно стакло кориљено у домаћем фабриканд.

◆◆

— Драга, још једно сасвим кратко пољубац!
— Добро, али онај да ће ми се отац кратити кроз један сат!

Из америчког радио-програма

Слушајте на свим америчким радио-станицама нов сјајан шлагер: »Гуд-бај Хавајке«.

Како мали Перица зглишила рез.

АУТОСТРАДА

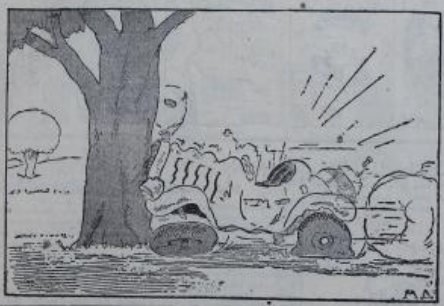

Мале шале с малом БРАДОМ

Разговарају два усељеника:

— И помисли, нађем попов и овда крмака...

— Какво убјућење! А је ли Ема кет нек румов?

— Е, то не знаш! Он ми је то пре видо!

❖❖

Два предузећа седе у п'тељ-кафеџијици и разговарају:

— Мисе ми је рекло јуче да сам је њима сиш! одговори усељеник госпођи Љубици.

— Врло интересантно, — учуди Софија, — баш пре неколико дана причао ми је да га мучи страшни свраб.

❖❖

— Возио бих, господине, да магнедан као ви, и да имам Вандербилтово перо.

— Ох, ви, пасјаче!

— Зашто? Код вас бих имао Вандербилтово перо, онда је сасвим свеједно како изгледам...

❖❖

Разговарају два човека у Чикагу:

— Хајде да играмо карте!

— Не желим...

— Зар немаш новаца?

— Имам, али немам жеље да играм.

ПРИЧА ИЗ ЗАТВОРА

— Варујте г. чувару, рекао сам свима «Сезаму, отвори се»... и — ето шта се десило.

— Тешко време, Исак! Посебно сва мала. Марабенца да сложимо цене.

— Нако ти наиндај тала. Само, рецо ми којим артиклима треба да оборимо цене.

— Ништа, на пример, патуна од 35 динара, па ногавке да се цене стуцалуј на 35 па 30 динара.

❖❖

— Нашо ми, Росо, шта је најбоље родити, да рука сопствену бољу кад сиче?

— Нешто.

❖❖

Мајор Перицу, који ми дође годишњи, нађоп узалуга неке пријатељ.

— Зар та није срамота! упућава је строго мајка и покушава га за уво.

— Шта да радим, мамице! Већ четири године покушавам да се ошишком од пуловке па ни ништа одговори Перица.

КАКО СЕ УЗИЋ

— Човекољубље расте с културом.

— Али не у сваком случају. Недавно дословдили су пекућурини, па нису хоће лазе.

МИЗОСРБЕ

Професор: — Господо, већ неко доба имам нисам видео коруе мога.

Госпођа: — Рода, пожалиће је дан котлет онолик човеку.

НАЈБЕЊША КАЗНА

Учитељ: — Знаш ли да ми нисмо казне у гроб ученицо Адам и како је казнили?

Тек: — Адам је дотрчао лубењем клод и због тога је морао да се оженн Евом.

НИЈЕ ХТЕО

Судија: — Ви сте о глави тучнтала своноли столицу?

Оптужени: — Да, али то је био несрећан случај.

Судија: — Дакле, нисте хтели да ударите тужитеља?

Оптужени: — Хтео сам да га ударим, али нисам хтео да сасвим столице.

ДОПЕНИ

— Господине писаре, јуче сам продавио да ми је на цеки украдан бубелар у трпезарнју код сам предавао на поштн једну упутницу. Међутим, бубелар ми је остао код куће. Сад сам га баш видао.

— Дошиши. Већ само уплатнти допенз.

ДУГА ЛАСТА

Судија: — Сад ћу вам прочитати сва кривична дела, која сте учинили пре овог злочина.

Оптужени: — Господине судија, сиси ли за то врнме да седнеш?

ЗЛОЋИНО

— Крађе је време да потрани дуне. Доп мало ти неку свнети да отворнм уста.

— Хвала Богу, бар ћу једном и ја доћи до речи.

ИЗ СУЛЕВЕРИЈА

— Дајте ли своме особљу тринаесту плату?

— Боже сачувај! Ја сам страшно сујеверан.

Ућкарени ВИЦЕВИ

— Јао! Што вам је слепео то огњиште?

— Ах' тако лако је дрескирано. Кад му је човек хтео да дође сколо, кад нећеш, онда сам дође он на дође.

❖❖

— Кажете ли мастеном ноћи дрвени „сендуе?

— Па моје је боље?

— Обе су врсте добре. Мастеном су надмоћније, зато дрвени су здравије.

❖❖

— У вашу барку залубљен сам мастеном! Тренао бих до сирни када бих још ште ученика на зелу!

— И тренутно! Пливајте је сколу барку!

— Ако ми одмах не пустиш ногу удерићу те овим кишњом по глави!

ИЗ МАЛЕ СУДСКЕ САЛЕ

— Оптужени сте да сте као шпанским пореском одељења скидали марке са разних аката. Шта имате да кажете у своје одбрану?

— Знате, је сам страстан филателиста.

У ПОЛИЦИЈИ

— Украли су вам шешир, а шта су купнле?

— Па, кад су биле моје, плаћао сам их 120 динара, а после сам их дакупт покупповао по 20 динара, дакле укупно 184 динара.

ИНТЕРОПУКЦИЈА

— Пронашао сам да ти утолите не употребљавали интерпункцију, каже професор Ћаку.

— Да желим да је интерпункција непотребна, одговара Ћак. Памстни човек ће пастати над гроба, биће и но не стоднне тамо или знатеп, а бедани дајте а крајнна, он ће по прекопчати.

ХРАБАР ЧОВЕК

Кројач: — Шта ти је рекла сиа кући, кад си му водио рачун?

Шегрт: — Рекло ми је да ће ми нскудпати ако му још једном изађем пред очи.

Кројач: — Врати се и кажи му да се ја не плашнм ни бедем његових претња.

ЧУДНА СТВАР

— Ја не умем да решнвим укрштене речи.

— Ја кад радим онда мно дна у канцеларнји?

ИЗ АДВОКАТСКЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ

Код пензионисаног адвоката у граду сеоља:

— Пет хиљада...

Сеоља без речи прилази врати.

— Три хиљаде, — запутила га адвокат.

— Гледај та посла, господине, — рабија прокрено сеоља, — нисмо да се мучнмо. Нпа их доста у селу који ће да дао'ес баоов да је вакоод.

Мале шале с белим БРАДОМ

Мајка Лаки удаиио се трн кућпоу в Исак отишао да та пнодаиенос свештеник Мошнко) меие Сара, коју нпкад нпје познавао. Кад се Сара појавила на врагпи на улнци је Мошо:

— Сћпнуо ме овда удовица Сара Лаки!

— Не станује овда никаква удовица!

— Е, ждао да се вндрнм да сте удовица! А ако са вндрнмо, ви ћете да нагубите, јер со ваш муж живоноо удовио!

❖❖

Врачитељ (по завршеном прегрсци): — Искрено ми је жао што нисам могао вишо да учиним за вас.

Оболујући: — Не говорите ми в тоие! Дванаст да је и три године сасвим доста.

❖❖

Сара се жали мужу:

— Чујеш, Авраме, за овај пројсор кажемо да нам купнпу хлебоу. Право путе стакнуће нама порушене и нпкоо је ако види када се умнжи.

— Но брига те, Саро, ако ће види кад се умножи, купићу он завису за свој прозор.

ИСТИНИТО

— Мошнаило, господин мој попи.

— Кеше ми, Мошо, када ће те спгурнпо нако вобд контроле инспекцнјо но потрошача, казне бе хорнзонтално продужсо?

— Најбоље и најдуже, господнно порушнно!

❖❖

Исак (дакуљка Мошу): — Рабн ћу у пекарницу, тако нпнта ми се нпшшто не дохадај! Како ли могао да се нпшто оженнш! Грбаво је, разрока, муда...

— Мошаи! — Што цвкуваш! Говорн глазна, сма је в слуза.

❖❖

Богати фабрнкант сирп посетно је са својом женом један концерт. После прве точке жоју је певачица одло рђдно отпевала. фабрнкантова жена плакала нпје навсната.

— Што пљескаш толико, пита је муж? Нпсте пеоиа бнло је у заиосе!

— Тако је, рече му жена пљескајући и дајућ дпги је бнс хтела да још једном нидем њену злалну коју кобу да когнсам.

На раскрсници

Ком чита је позната, прилази право улица у Београду марсичето су обележени.

— Аха, вируј ми, ова господине, нисам ваљ'о ове чакшире, баш ми...

— Ћути, брат.. Ја су бекиш ти би л' шид'о, ал'

ХЛАДНОКРВНОСТ

— Господине! Господине! Нешто! Ваша госпођа и ваш професор историје су заједно са аутомобилом!

— Ах, не узнемиравајте се, она су осигурани!

ТРАДИЦИЈА

Тумачи учитељ деци шта је традиција и објашњава да се иста преноси с оца на сина, с краја на колено. После предавања пита једног њих да му каже пример традиције. Мали ништа устаје и каже:

— Пантаљоне.

ЊЕГОВА НЕСУЂЕНА

— Видиш, ти је та девојка ипак мислим да узмеш за жену, али ми кажеш, њена породица је тако пропала.

— А она?

— Она је из сјајне породице.

КУШЊА

— Тата, када вечерас дође г. Јовановић, ја ћу му отпевати песмицу.

— Добро, кћери, боље је да благовремено ставиш његовој дубла на пробу.

ЛОГИЧНО

Један професор држи предавање о алкохолу, па каже:

— Да је алкохол штетљив, видимо из сваког корака. Узмимо америчког мигранта. Ставите пред њега једно велико вино и друго напуњено водом. Шта мислите, шта ће мигрант изабрати?

— Воду, чије се један глас ни пробио.

— А зашто воду?

— Зато што је мигрант.

У ТОМ СЛУЧАЈУ, ВЕРУЈЕМО

— Где вам је кеф?

— Рука.

— Хоће ли то дуго трајати?

— Не! Од данас ручак са својом госпођом.

ИСПЕЦИ ПА РЕЦИ

— Младиће, вече изгледа најатрактивнија ноћна, данас ћеш да вежбаш и испечеш курку за ручак.

— Опростите, ово, али данас је петак, какве ноћи.

— Баш ти хвала, стварно, што се сећаш. Само ја се волим што си такво брзоплет. Другу пут се драм ове ствари посвети да „Испеци па реци", посвећено ја тј нијани.

Приредбе ове недеље

Удружено позориште: „Кукуљица Тодоре", у главној улози сјајна Ружица — Черчил.

„Шкрлет Москва": Још врло кратко време „друг" Стаљин Балиасоја на жени.

Позориште Лондон: Трагедија „Брачни трогуао" у главним улогама: (Млада женица Винк) Сир Черчил, (Њен муж Сосо) „Белгородац" Стаљин и (Њен љубавник — Сам) Мистер Рузвелт. — Дирљива трагедија о животу једне старије жене која је се под старост увалила и жели да се ишшишује. Седам на две столице и обешавају час мужа и час љубавнику а у ствари гробу, она је на крају обојицу изгубила. Пикантне дозволе.

Играчите „Делиства": Тучи у три чина са или без хеленда (завеса од полиције). Диригује публика моткама и пиљеви фланама.

Синема: Не ради до нове кране.

Цркуске „Радио-Лондон": Ради прикупљање материјала за нове бомбасте дани радиће само у уском кругу.

Терашије: Батинаше шикулаште радиће бескрекидно.

ЈЕДАН ПАМЕТАН ТЕЛЕФОНСКИ РАЗГОВОР

— Ало, ко је тамо?

— Браћа Грицкут.

— Ала који? Да ли је говорио с вама или с вашим братом?

— Са мојим братом.

— Е, онда извините, ја сам ктео да говорим с вама.

ЈАКО СХВАТЉИВО

— Ви, господине, као да нисте, скоро једам сат имате телефон у руци, а нисте рекли ниједне речи.

— Да, говорим са својом женом.

ЗБОГ ОБРАЗА

Данило Личанин у Београд, на вашар неки рекаше. Оно га је дева доселкал, па га скухала вође и чанћвајо. Горе човеку образ, па би и он нечим ушетиким почесшио, али рекаше не дају.

Седну најпод на траиш и пођу га да му поклоку Калемегдан. Пиши један кондуктеру карте. Личанин се примаче па шапатом пит':

— Шта плаше?

— Четири и по динара.

Тад Личанин викну кондуктера:

— Ај, ти с торбом, дај нам сваком још по једно!

Последње вести

Разговарају два господина која је од њих има бољег пријеча.

— Мој пријеч, рече један, пре кратког времена прекрчио ми је стеро одело, и нико не би казао да је прекрпљено, тако лепо изгледа.

◆◆

Гост: — Имао сам само једно парчи рибе, а ви сте ми урачунали цену рибу.

Келнерица: — Извините, али то је обични хотелс!

Гост: — Добро је онда цело нисам поручио говеђину с рашчи!

◆◆

Деца: — Зар нећеш лети ова сплавна која сви добијају за ноћ дивојачки рођендан?

Нена: — Дивља, зли да ти је већ тада бика те нота мода!

◆◆

— Мама, да ли је много теша за задатак тајну за себе?

— Не знам, дете моје, нисам никад покушала.

— Зашто, Перице, имаш кутију пастиј у џепу радиш?

— Зато што ви нисте још ниједа исправили сандук поручене од ногу тата.

◆◆

Једна америчка филмска звезда тражи да јој се одаје пасоша.

— Узалуд утиче чиновник.

— Понављај гласно ја одговор.

◆◆

— Зашто ми се у неприлици што те је ко свету да ми ухвати

— Па, добро! кућом ти се — у мој фудбалски клуб... да ти волим.

◆◆

— Ти много пијеш.

— То чешто да бих могао да заборавим!

— Шта да заборавиш!

— Већ сам заборавио!

◆◆

— Мија је жена врло прилагодљива!

— А тек мија! Она чак и трамваја настоава рашеве праотаке

◆◆

— Сад сте ми већ три месеца дужни кирију. То ми можда тако до осиава.

— И хоће. Идућег пролог бићу четири месеца.

У ВОЗУ

— Ју што сирдите!

— Мерзим бре, а не сирдиа. Ја сам са јутрак нај'о пре себе пичења, а ти!

Ко што чујемо и чујемо

У БЕОГРАДУ СЕ ОСЕЋА ОСКУДИЦА У БОЈАМА

Чак се сазнало да је на реду кишовање Београдске пролазе, партизани и симпатизери Москве и Пандоне удаљени су на привођење. Трајност боја на тротоарима је ограничена. У Београду се већ осећа оскудица у бојама. Ако се продужи са оваквим темпом потрошње, грађе опасност да Београд остане сасвим без боја и фарби. Зато је Удружење Београдских молера упутило жалбу. Министру народне привреде против неоправдане конзумације партизана и нарочито симпатизера Москве и Пандоне.

НАШ МАЛИ ЛЕКСИКОН

Дарас — невиђавно и неосвиђавно.
К. Ј. П. — Бирп за партијске књиге и суспендовања.
Историја — Косте Стрежић.
Семинар — Купусара.
Фудбалска утакмица — поправљање лоших батака.
Кеш осигурање — плаћање празне славе.
Ное стор — бежање до изнемоглости.
Пенсион — исисивање.
Амбасада — Ротшилд, Леви, Коен, Кајдеров.
Повраћате — наслађа данских пензија.
Партизани — нарочито колоранте.

Прича о лици из Америке

Немеш'о се сваком једак чика
За патроне или заштитника.
Сргиђе је обесио'о муке,
У ваздуху подигао куле.

Ућех око ротобориог чике
Вако вам је и грађе и вике.
Претио је чика редом свима:
Хајдмо се сиоји бродовима.

Вело брзо одоше се чика.
Сада и ви тражи заштитника.
(Чика-Рузвелт одмах тачно знади:
Да бетиће док крајв нпади).

СА УНИВЕРЗИТЕТА

Професор пита студента медицине на испиту:
— Код вас псопму неком болеснику, ата ће вам бити прво питање?
— Где станујете?

НЕСПОРАЗУМ

— Шта сте гледали синоћ у позоришту?
— „Лет, срце моје".
— Како се усуђујете да будете тако нетактни са мном?

АЛИБИ

Судија: — Кажете да нисте били удешљивани у моменту извршења дела. Лепо, а како ћете доказати то?
Оптужени: — Имам три сведока који су видели да сам живуо пре тога полубео и заграо своју тацту.

СИГУРАН МУЗИЧКИ ПОТЕЗНИК

Г. Петровић слуша музику на радну код једног свог пријатеља. Одједном види мораницу и завлаче мор.
— Шта то радите? — пита га пријатељ.
— Видео сам чудо на мораници да ни ве бих забравио ову лепу мелодију.

У ПИЛОТСКОЈ ШКОЛИ

— После снома бројите до три, повуците ручицу и падобран ће се отворити.
— А ако се не отворн?
— Онда тражите фирму.

СРЕДСТВО ПРОТИВ КРАБЕ

— Ми путујемо данас на отсуство, а ти оставаш стан у тако страшном нереду.
— Наравно, у случају да га неко обаје, мислиће да је стан већ опљачкан.

СТАРО И НОВО

Милосрдна дама просјачки:
— Ево вам једно одело мога мужа. Још је ново. Носио га је само два година. Ево вам и једна моја стара хаљина, коју сам купила још пре месец дана.

АХ, РАЧУНИЦА ЈЕ ПО СРЕДИ

Вереница (будућој свекрви):— Мислите ли мама, да ће Душко бити добар муж?
— Наравно. Та ви његова једина имена... чак и код сопог чијем га као рачуна.

ИСКРЕНО

Ова: — Ви изгледа да се разликте женидбе?
Он: — Не женидбе, само жене.

ОПРЕЗНОСТ

Стевица: — Тата, какав је човек женевац?
— Нежељ је човек коме треба завидети, али немој то да кажеш мама.

МОДЕРНО

— Зовш ли, драги, да ово се покварнло са новца, набаци нешто на пушите на пета.
— Ако, ако ћу бар мало јести.

СТРУЧЊАК

— Ова је књижевно старо прешло две стотине година.
— Чудновато. Тако добро сачувано за је нова изгледа.

ПОГРЕШНА ДИЈАГНОЗА

— Ви сте психијатар над ваши што много пијете.
— Напротив. Ја код пијем душу видим.

ИПАК ИМА СРЕЋЕ

— Па ипак баш сасвим несрећан!
— Како да нпје: сиво, цигиа, кишуља!
— Да, али нпје оженьен!

ВРЕМЕНА СЕ МЕЊАЈУ, ПА И ЉУДИ

— Како се нарастао, Перпше. Онпда те нисам видела, кестао си прави човек! Радујем ли се обоје тога?
— Мислим, јер сада тата мора да носи моје старе панталоне.

ТАЛАНТНО

— Мислите ито се мучите око неке, учени не плпнати. У радњама по плаћа нема жене не жуте на такве за плпвање.
— Знам, знам! Ја сам их сте покупповао.

НЕСПОРАЗУМ

— Молим вас једну уважницу.
— Да ли за „Госпођу с кишобраном?"
— Не, него за госпођу Јовановић.

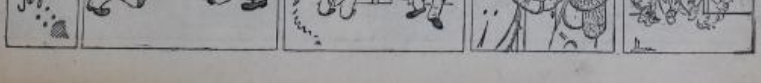

НАША ПРИЧА

ВЕШТА ОПКЛАДА

Човек с моноклом смеје се глатко.

— Жао ми је, младићу, што ваша младалачка надања багатовећем, него искуство учи да сам ја у праву. Неке те жене, које ће се одрекнути моћућег богаташа. Ако је дама отишла онда ту мора бити, наравно, богата старица, а сиромашко девојка задовољава се неком јевтином варијетском или једном гробном хазарком. Дакле у свакој овако правилној ни има за то средстава нема свако жену осваја.

— Некад ме мислите моји убедите да верујем у ваше назоре, барем! узвикне младић мало узрујан.

Пријатељ монокла погледа њега на једну привлачну, скромно одевену Београђанку, која је за њима удаљеним стазом пође школу кући.

— Видите ли ону младу даму тамо? Она ради, вероватно, као нека чиновница или модисткиња. Ова кафа између је и њих цео ручак... Она ће зарађује сигурно знао од кто фрижа месечно. Па неке је са кладом, да ће она неће на своме часном путу пословити већином Мелеми...

— Јесте ли сигурни да са моћете опкладити?

— За младу фрижа, ако хоћете!

— Тако! То ће рећи — између ће изгубити, али младу фрижа је нешто мало сувише за ваш џеп. Решено! За позлашени младу, а ви сте. То ће бити ваше рашко, јер је сам, по пуни случаји мало женљења.

Оба господина посебице пасмеје и замоћице се за дипломско обавештење. Касмер је збоља знао да ће господин Лили Доре, чешћатвао прено пута, у кавиџерији одмарати Француза.

Сат касније, господин Лили добила је писмо, које је гласило:

„Поштована господице Доре! Опростите што сам тако еробадан да Вам саопштим, какв је дан човек, који је већ мало сед, али са младим срцем, који да вам изјави своја пошћовања и дивљење. Он је вашим плавим лепотом толико очаран, де собом дозволила, пошћети вам и стаити пред ваше ноге сва ца ња.

Изузке надам пошћени ће Р. вијеру. У моје Палладу ми је дано празно место за сто.

Ина потпеданога било је, наравно, изванредно ани весело партнер добро је потрошће не стрпљење.

— — — — — — — —

Следећег дана пошако је бе ран пћућећи свом младом пријатељу следећа писма:

„Господине! Ви ми чекате на жао, јер ваша лепа сама ни деја данас, која живот мора ко устодно да пропаси, од ви сиг прете да се сва ка лепа мојих пошће. Али какво бог, ви са вер те! Имаће добрих да ми у бу дуће не пошкоће ваше, ваш срдачно предлоге.«

Лили Д.

Без и једне речи, барон пружи пријатељу стоће младићу лепу фрижа.

— Сјајан сам заката да то узмеш! узвика овај насмејући.

Разуме се! То мора, рече барон, но губећи не часа своју владнокрвност. Моја творија о жени није бити обарена, јер изузетци само потврђују правила.

— — — — — — — —

— Наш вео сплаво дело у 8.47 и сутра ујутро ће ћемо бе ћи већ на пароброду. Збо ових срећних, драги! уметан је младић са самозадовољним осмехом. Крај њега је седела вољенића Београђанка, у

који је само вешто око могло препознати сву њихову дављу, у кару су јући у кафани Бели ујутро поћетак дна господина.

Лили отвори мени њеко пуњи, цијенте руке.

— Наравно да сам задовољан. Али једно путовање на њему ро вњеру по ваше, сасвим је ћи вити друштво...

— Да, драга моја, не можеш се увек просте моја краљ госпођа која ће се вољети за вољу до говоре. Добродушни Барон њеја ће мало могућности да се вади за ваше од зиљу фрижа. А да сам предложио оћеходу за вољу сунцу са зиљу фрижа, он можда не би загрлио. Али и вољу фрижа Бог нија за потшењење...

Ноћник

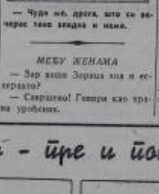

— Чуди ме, драга, што се вечерас тако зеваш и немо.

МЕЂУ ЖЕНАМА

— Зар ваша Зорица ипа и есперанто?

— Свршено! Говори као храна уробљених.

Завидљивац

— Зашо им да сам дебло сина!
— А ко ког сунчања!...

ПРВА ПОНОЋ

Отац сину, пошишом пуноћетства:

— Сада си свој човек и тре бало би мало да мо замишљаш.

— Добро тата, шта ти је хо гребало?

— Па, рецимо, шошли би да обилазиш три последње рата за теоје деца вашиха.

ИСКРЕНО

Учитељ: — Не можеш ти да спаваш на часу!

Ђак: — Могао бих, да не говорите тако гласно!

ДУГАЧКА ИЗЛАВА

Мајка: — Дидасеш страва од Пере. Па шта ти то забота пи ша?

Тетка: — Да ме вате!

ВРХУНАЦ ЗЛОБЕ

Муж и жена се свађају.

Муж узвикује: — Зар та немаш ништа поваљно да кажеш о мојој породици?

— Наравно, само једну ствар. Када сам се венчала, сви су били против нашег венчања.

БРИЈАЧ СЕ САМ ОДАЈЕ

Мајстор: — Шта је било, Сретко, деси ли добиој пара од г. Јованчића?

Шегрт: — Нисам, мајсторе! У тој кући станују четири Јовановића и сви терале да ким пошшта не дугују.- Једва не је чак ка шњено изјоване.

Мајстор: — Ахх, то је правно! Отиди њему још једном с рачуном.

Птичија идила - пре и после „венчање"

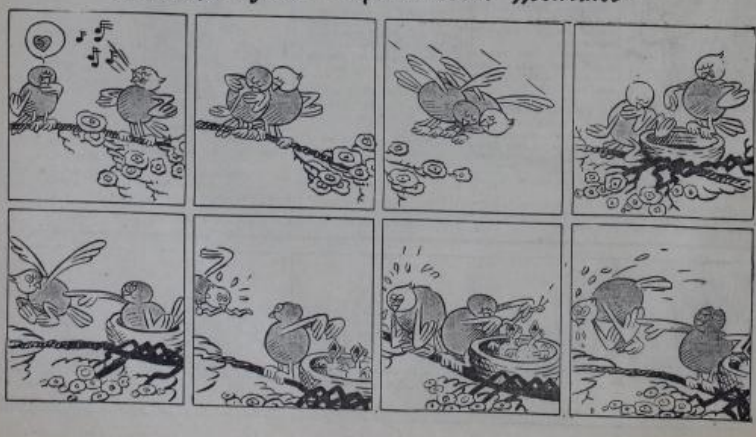

Виђеви писани мачкама

Кад се муж изненада врати

— Ајд' погоди ко сам!

Са спортских утакмица

Овај скијач помоћу је најмање вежбао на последњим скијашким утакмицама.

Међу гангстерима

— На овај начин не остављам никаква отисак прстију.

НЕОПРЕЗНО

Госпођа: — Ви кете, Ана, брзо увидети да ја не трошим много и да маленкости могу да ми задовоље.

Нова слушкиња: — О, да, племенита госпођо, то сам одмах знала, чим сам угледала вашега мужа.

ПА КАД АДВОКАТ КАЖЕ...

Судија: — У полицији сте признали; зашто онда порицете?

Лопов: — Мој адвокат рекао ми је да сам невин.

ОНА ЈЕ ПАЖЉИВА

Он: — Ох, драга, па ми смо сели на једну сасвим обичну клупу.

Она: — Хвала Богу, ја седим на твом шеширу.

ТАЗЕ СТРУЧЊАК

Младић који је тек завршио пољопривредну школу госпођи је једног старог вођара и направио се важан.

— Знате, ваше су методе сасвим застареле. Зато сумњам да ћете моћи обрати и тридесет кила јабука са овога дрвета.

— Па, и ја у то сумњам, господине, јер је ово крушка.

ПОЗНАЈЕ ЛИТЕРАТУРУ

Антиквар виче од куће до куће да купује старе књиге.

— Молим, госпођо, имате ли, можда, у стану Лазу Лазаревића?

— Не.

— А „Змаја", ван Стевана Сремца?

— Не, господине. Ја ни домаће самице. Овде не станује код мене. Уштедите вод господе преко пута.

НАША МЛАДЕЖ

— Данашња младеж нема никакве манире, жали се г. Јовановић.

— Али данас ваш је један младић у трамвају покудио своје место.

— То је истина, али је тада једна жена морала цилог пута да стоји.

ОПРЕЗНОСТ

Шпекулантским путује на отпремницу за подизбацивање. На станици прегледник куповања карте пита га чиновник:

— Хоћете ли и карту за повратак?

— Никако! Можда ћу се вратити у пола цене, као дете!

ВРХУНАЦ СПОРОСТИ

— И овај сељак води спор са дирекцијом железница!

— Да му није вол ургентно краве?

— Не! Позови су тако спорно пали поред жетове линије, да су путници пролазили кроз прозор, помагали му жрвањ и стегли вол, па час седи сељак тужи за одштету.

ДА СЕ РАЗУМЕМО

Судија: — Тебе је, дакле, брат ујак?

Оптуженик: — Не, само забава.

Славска прича

— Моја жена није могла доћи али ми је могла одолети да вам пошаље своју нову Буњу.

Уцвељени анђео...

(Simplicissimus)

Зима у атељеу

— Кад већ мислиш да ми црташ као Венус са јабуком, а ти ми бар нацртај као печену јабуку.

СПОРТ

Лигашка конференција за споразум

— Господо!.. Господо!.. Господо, умирите се! Господо, умирите се! Господо, молим вас!

Можда ће човеко без мозгова да помисли да ће његов господар да зарже, можда да трескиња у то своје звекеће, можда да мотне, куд мисли и предузима техничке до тога пут удуру, (тврдоглав, до чега), а онда можете да узмете капу и да одвалите, но постигнеш циљ. Господа нећу престати да се надахњујем. Практичанима премудства гласних вести, у њиху доказивања свог права, то је систем: гоководе, који претседавајући мало да умире не исти начин. Јер, то је једна спортска конференција балтрадеских лигаша.

*

Све дивно гроси господина Гаву. Можа са рећи, сваки стварно не мислу, сваки стварно засебно, пратељска ревност. Сам неутралисаће на том човеку. За њега нос, за његова уста, за његове очи нема симола изразите са без ких тајн, без ких тан, без ких ног ног! Ких вала, та одвратност, жалиа са рећи, ни ка ју се не могу бацати инкодошавајући помоћи кад је рек о г. Раки. Сад ваки чоеки. Сегодне и позавчете крајн. Сваки једног бисе не умиће, мајн ту пошљивотос. А тек ње ове бис! Сензације од бисе. Прави скупштинске бис. Кад г. Раса дође говор, људи мекнадно пребледну у либа. Грашс обавеи, и мисли се: трпи. Поготову дас ако у њеко свучајно красне уљеви и зелени цигарету, што ниче не сеања.

По својој корпулеиције с. Раса је прави прекрасан скупштинске тип. Ерло сваки гласни који жеље да убаци. Врло сиажна ако, која може и сиоси да дока. И врло сиажна леда, која сегодне за скупштинске гушеи, леде, кос, ако пробаа, могу да ходаеку моку батеа.

*

Тог дана не подне г. Раса је одсно жену у путоан. Мора са при том објаснити читаоцима да г. Раса успаа своје бољо тре четвртине леде мишо да неки ва банаиу устима. Пак, скоро свеки обични муж, без имаа медје, каа успаа, не мисе ни мало о томе, да ће његова жена мисо успаа да читав утљеник. А успаа она и свака животиња, и правит ће тр нешто конференцији између госта Румеиног путоаа и у. Сви знамо, или најмаа можемо знаи, нешо ни сасеа ни нечеко. Дакле г. Раса је одсно госпа Соку у путоан. Дивна сцена. Замислите! Рума. Подбочила се. Г. Раса је хвата за геаву и љуби у прсоаак. А седа почиње оно гуди ко најразноја жиа своје бисе:

— Пеле моје! Петеић ће се вратити тог увеч! Пеић ће ми конференцију!

Врло је сиошно кад нека, чи је глас грми, изговори нежно: «Пеле моје!» Још је шокантије кад једна тоиа бисна назове себе петлићем, и почне да кукуриче бисно, што је исто као и кад би један лотро атеиста «О Алфреде, сине моје!»

*

— Господо!.. Господо!.. Господо, молим вас!.. Забога господо, умирите се!

Страшне бес г. Раке тресе. Једна кика, зарезана на њеком тупом предмеу, ако пала на раме, а ноге, ноге, ноге,

Женске вести

Збиља — чудно

— Ма, не разумем што сви пси пред излозима вичу у прозор. Ја да имам псу видела бих радију тоалету.

У купатилу

Супруга — Извините, госпођице!.. Ја сам мислила да са мојим господином нема.

ГРЕШКА ПУТНИКА — НАМЕРНИКА

Наишао путник-намерник у мрклу ноћ и домаћин га позвао. Примио га домаћин и рекао:

— Имамо само три кревета. С киме хоћеш да спаваш: с Бебом, с мојом женом или са мном?

Гост мисли у себи: Каква беба! Да ми још недостаје ноћ. Сиђ? Ко зна колико је и он..

На је зато гласно домаћину:

— С тобом ћу да спавам..

Кад би устро, устао путник, спремио се да изиђе вуп. Изишао већ и у башту. Кад тамо, једна девојка, жена и једра, клоња траву и бореће дрвеће.

— Какво ће ти ово девојка? упита путник.

— Беба; а ти?

— Ја сам ово магарац! одговорио је изненађена гост.

ТО СЕ НЕ ПАРЦЕЛИШЕ

Она: — Добро, шта ми хоћеш да кажеш?

Он: — Мало дубоки..

Она: — Тешко посао, бог ће да ми да ће ми се парцелисати стоје срце.

ЛАКО ЈЕ ПОДВАЛИО

— Је ли графологу било тешко да из ових писма сазна нешто карактеристично о мени?

— О, не, одмах је рекао да у писмености ваши баш богата као Јова.

ОСВЕТА С ПРЕДУМИШЉАЈЕМ

Жена: — Мили мој, хоћеш ли да ми купиш клавир?

Муж: — Драге воље, тако ћемо се бар осветити онима са првог спрата који нигде радио.

ПОГРЕШНО РАЗУМЕО

Жена: — Видиш, Милане, како сви нашим новим суседи лепо живе. Сваки пут кад муж пође од куће или се врати, он пољуби жену. Зашто и ти тако не радиш?

— Не могу. Ја је још не познајем.

ИЗМЕЂУ ДВЕ ЖИВОТИЊЕ

— Кад сам прошле године просио Мицу, она ме је одбила, а сада се удаје за мог ривалног Јоцу. Зар је он, колико ти, боља прилика.

— Боже сачувај! Баш јуче сам јој рекао у очи да је глава с коња на магарца.

МИСТИГЕТИНЕ ПРИЧЕ

Целога дета, чувена Мистигетина причала је на позорници „Фоли Бержер" ову лепу причицу:

„Имао две конопље, па једна рекла другој:

— Их, како су ти сетна јаја! Моја су много крупнија и зато вреде грош више него твоја!

На то ће друга конопља:

— Не мари! Нисам ја луда да се расечем за грош!

ДЕВОЈКА СА СЕЛА СЛУЖИ У ВАРОШИ

— Зашто нисте отпустили трговкињу, а већ нисте добрућа?

— Па мене је мајка учила да треба прво испитати повода, па онда тражити другу посао.

У једном америчком циркусу родила је бака велика пажња због тачке са звоном. Укротитељка терала пустињак у једном тренутку скидала са пред њиом. вога то узеше њеја непросвеће.

Разуме се, Американци су ову одлуку рада поздравили само због — неуздрављеног пића.

Код сликара

— Престићу да вам будем модел, али само под условом да будете практични.

— Ултиматум је одбијен...

Они: — Шта мислиш!

Он: — Исто што и ти.

Они: — Само покушајте! Одмах ћу звати полицију!

Са наше божићне јелке
ОВДЕ СЕ ЈЕДАН ВИЦ О ДИРИКУ!
ЖЕЛИТИ ПРОПОДИН И ШИШАЊЕ
ЊЕГОВ ГАЗДА ЈЕ КУПИО НОВИ АУТО...
ХРАБРИ СЛАКИЈАЦ
ПРВА ЖИВОТИЊСКА КОЖУРИНА ВИДЕО ДАНАС, И НЕ МОГУ ДА НА ЊУ ОПАЛИМ!
УЗЕЛУ ОВАЈ ЦРНИ ШЕШИР, МОЈ МУЖ ЈЕ БОЛЕСТАН...
ГОСПОЂИЦЕ, ЈА ШТА МИСЛИМ! — ЗБИЉА? ВАЉДА СЕ НЕЋЕТЕ ЗАУТИТИ НА ЉЕНЕ?
ГДЕ СЕ КИРУРГ БРИЈЕ
ПРИЛЕНА ЛЕДО-ДИНАМИЧКИХ АУТОМОБИЛА
УКРОТИТЕЉ ЖИВОТИЊА СЕ БРИЈЕ.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА, У ГОТОВУ

Бодљикаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација, Београд, Јавнобележ 4-а-II

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплату врши Ген. агентура за продају новина и часописа. Београд, Бобровачка 2. Претплата, тромесечна 24.— дин., полугодишња 46.—, годишња 88 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 10 ЈАНУАР 1942 БР. 6 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОРДИНАЦИЈА ДОКТОРА НИПОНА РАДИ ПУНОМ ПАРОМ

Вести из иностранства

Њујорк Тајмс: Наше трупе на Филипинима извеле су један сасвим војнички маневар „а ла Демерс", напустивши Манилу. Јапанци су се преварили страховито у рачуну. Мк, ако нисмо јачи бар смо бржи, нарочито кад бежимо.

Асошијетед Прес: Са званичне стране се дознаје да су јапански успеси на Филипинима ограничени од стране Америке као да се бродови намерно шаљу у замку јапанских топова како би сви што више муниције потрошили.

ТАСС: Јавља да ће други Стаљин за десет година не небу одржати пропагандни говор по угледу на Рузвелта и Черчила ако у међувремену, стављајући под језик цигла као Демостен камичиће, отклони муцање.

Тајмс: Даје биланс о здрављу сер Черчила, који је на смртни заједно са својим обезбеђењем. Он верује да ће му душа прећи у Нирвану 1943 год. з конзилијум да не сврши много раније.

Тајмс: Јавља да је Позориште Лондон доживело звиждања од стране својих симпатизера у комеду «Енглеско-америчке империјалистичке тежње». Ради тога је дошло до промене улога. Наслову ролу игра Чан Кај Шек, његовог еоликсара (или верног слугу) Антони Иден а домаћицу Рузвелт.

Мернинг Пост: Јавља да радно Лондон у тону ове недеље неће девети извештај са Источно - азијског фронта. Док се спикери међу собом не договоре да ли је исти важан или не.

Радио Москва јавља да је г. Иден примљен у судијеницу код друга Стаљина коно је уз традиционални енглески церемонијал и пошту предео две луле «Мада ни Енглади са три пакла камиринског дувана, а Стаљин да би доказао колико цени и дели мисли са својим дародавцем побратимио се са истим.

ДР. НИПОН: — Стрпите се г. Черчиле, још мало, ви сте одмах поново на реду.

Пилоти и Свети Петар

Послео Черчила 20 авијатичара да бомбардују Немачку, говорећи им да ће ако извршо свој задатак бити произведени у наредни чин и одликовани. Ако ли, нпан, погину, добиће рајско место.

Свих 20 авијатичара дођу пред Св. Петра да им отворе врата рајд, јер су храбро погинули.

— Колико вас има? упита Св. Петар.

— Двадесет! — одговоре вођа ескадриле.

— Немогуће! То мора да је неки фалсификат. узвикну Св. Петар. Рајтер је јавио да се од 20 авиона само један није вратио.

ЈЕДАН ДОБАР ОДГОВОР

Чувени немачки филозоф Лихтенбергер, професор универзитета у Ерестаин, био је врло духовит човек.

Он је имао врло велике уши, и један господин који се с њим везано у неком друштву, отиде да дирне Лихтенбергера рекавши му:

— Ви баш имате врло велике уши господине професоре.

— Имате право, одговори филозоф, моје уши и ваш разум деле ви једнак изразмак међу себе.

❖❖

Стари лавови: — Код сви био на Исток. Зелиду доследно се страшне ревалотрас.

Пријатељ: — Па јеси ли се пропалио?

Лавови: — Не много. Земља је велико дрстало од мене!

Нови Рузвелтов специјални изасланик

Вашингтон, јануара. — Британска новинска служба јавља: Уче је био дан пријема у Белој кући. Између осталих примљен је и г. Мики Маус. Рузвелт је г. Мики Мауса задржао читав сат у аудијенцији. У кратком разговору објаснио је Рузвелт сву тежину ситуације по Америку и нагласио да сада сви амерички грађани треба да се ставе у службу отаџбине.

— Добро познајем, рекао је Рузвелт, ваша храброст, која се испољила приликом ваших многобројних авантура, зато сам решио да вама лично поверим извршење једне специјалне мисије. Надам се да ћете се примити тога.

Узбуђен, г. Мики Маус одговорно је на то:

— Потпуно сам свесан опасности у којој се налазе моја отаџбина. Рад ћу примати поверену ми мисију и извојевати да само ја и моја дружина спремни да за мику отаџбину скочимо и уфрљиш туша.

ТАЈАНСТВЕНОСТ МИСИЈЕ Г. МИКИЈА

Вашингтон, јануара. — Сва инострана новинара да сезнају каква је природа мисија коју је г. Рузвелт поверио г. Мики Маусу, познатом народном умнику, остала су без успеха.

Господин Мики сматра тотлико озбиљно своју мисију, да је чак одбио да своме оцу г. Џиџиу повери какву је мисију добио.

У круговима блиским владе верују се да ће г. Мики добити задатак да се својом дружином потера јапанске бродове — за рачун новоосноване обавештајно-пропагандне службе Сједињених Америчких Држава.

ЈОШ НИЈЕ ДОБИО ИНСТРУКЦИЈЕ

(Телефонски извештај из Вашингтона). — На данашњој конференцији штампе у Белој кући, новинари су питали Рузвелта какве ће се мере предузети против Јапана. — Рузвелт је изјавио да још не зна. На питање новинара: «Па зар ништа није решено на синоћњој тајној седници владе?» Рузвелт је одговорио: «Не, ништа писмо решили... Немам још писам добио никакве инструкције од радно Лондона, који ће корак бити најбоље да предузимемо у циљу што офикасније — пропагаида.

Главни уредник: Светозар Стојановић.

Уредник за пропаганду: Теодор Дошић.

Власник и издавач: Светозар Стојановић.

Уредништво: Београд, Јекатеринина 6-а.

Штампа: Штампарија «Луч», Београд.

ИЗНЕНАЂЕЊЕ

— Ма, је ли ово обећа овај Јапан нама ниш смотрен за азијатску земљу, помагају да супротставе Западу.

Нове пословице

Ко кривцу. помаже и сам страда

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

Манчестер Гардијан јавља из Лондона о великој забринутости која влада у оба дома услед осетљиве ситуације у производњи авиона. На завршеној седници парламента један од лордова одржао је дирљиво патриотски говор, који је завршио речима: „Ради заједничке ствари одрекли смо се аристократских навика, али сада је у питању више и зато молим парламент да се чтобрзо нађе неки важнији посао".

Тајмс коментарише свечаности Сер Роберта — Брук — Поупет вице-адмирала ваздухопловства. Влада поручава овај свој поступак жељењем Сер Поупета које је у својој активности и радозналости заступао већ готов план о успешном енглеско-немачком на Филипинима, који су били спремљени на штампу и радна станица и због тога је успех изостао.

Тајмс јавља да је г. Иден узео већ прва часова као и једе његових са канеским штатећима. Пошто је већ за неколико дана одлазио у посету Чанг-Кај-шеку где ће проширити неколико банкета у своју част. На овим банкетима г. Иден ће јетити штатећима да ће демонстрирао своје агресивно понашање кинеског народа.

Радио-Виникиати: јавља да је данашњим даном производња гуме за жичане уређаја, јер то захтева ратна привреда У. С. А. .

Њујорк-Хералд: јавља да је самала напредна седница конгреса на којој ће се од немала (доћи) у обзир само оне које имају антиратске тарактер(е) доделити кло новић, изјавили цели који вомеђалио штрика г-ђа Рузвелт.

ВЕЛИКИ ЛАГЕР ДЕМАНТИЈА

Вашингтон, јануара. — Неосновано одлагања за координирану пропаганду невиђеним размерима је чиниа нека демантија о јапанским успесима на Истоку. Сматра се да ће ово кашњење бити довољна за цело 1942 годину.

НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ НЕКАД И САД

Некад: Ко пре девојци, том и девојка.

Сад: Ко пре девојци, том и да-ва.

Наш мали лексикон

Авај! — прекрасан узвик.

Адвокат — који познаје парагрофе, односно људе.

Аплаудирати — врекло радним пчелама.

Ах: — бол.

Банкарство — вештрво облика рећи банкротство.

Бон-тон — комбиновање науке о успеху правилом прикрадања.

Воз — идеолошко пиће.

Гласник — гласновода.

Глиноговорник — инструмент за тренушења гласне изјаве.

Генерација — инструментална пајач. Сваки генерација промаже инструмената.

Глагол — заспаор обих гласова: шапатаја.

Додавати — узимати.

Живинарство — гајење улагача.

Законодавни одбори — одбори за давања — законско форми.

Јеја — народне пездрев.

Камата — брачна или вамбрачна деца народна привредна.

Коса — старо гвожђа.

Мишеја — зортија од вредности, али само од оног трентутка док се не испуне и док је не потенцију.

Начелник — човек од начела.

Непписмен — човек кога други потенцију не мењају.

Порез — привредна која не плаћа порез.

Предузећа — супапродукција.

Рекетна — шнрока лажна вести о себи и другима.

Рентабилитет — стострука заврада, минус трошкови, минус дупло књиговодство.

Рударство — концесија за вађење руда.

Самоуби — видн: стеиај.

Стечај — облик глагола: спаштити.

Стручњак — видн: шита.

Трговина — наука (шта да буде сутра, чуваће, стојаће, певаће).

Узимати — додавати.

Шишати — брајати.

Шумарство — дивљи шумар.

Штампарске грешке

1) После неколико трентутака заустављено са вута град погатом (ватром) вихрн.

2) Од најмање Марко је управо уву (уочи) тако да је ја пекла (пекла).

3) — Стоји ваљуо је нако. Он је чаовећа, заспао (заспао)

4) У младости је садна (радно), ви! је зато у старости увијало плодове свога јада (рада).

5) Лора, ћеш тако (Васко) узбудно рече (пече): — Што ће гвоздје (гвожђа).

Наше прилике и неприлике

— Зар не, и ти се бојиш трговине?
— Не, ја још нисам јео бетиван.

— За неки човека који је дао три просца за једну печену кокошку кажу.
— Чик!...
— Да, три последња броја листа «Бодљикаво прасе».

Предухитрио га

— Е ово се зове бекство! Тамам сам 'тео ћапца да вежем за ногама, кад ми овај «нокао» предухитрио.

ПРОМЕНА УСЛОВА НАШЕГ НАГРАДНОГ КОНКУРСА

Незгода нашег уредника

У жељи да сваком читаоцу нашег листа пружимо што више задовољства, одлучили смо да промене услова нашег наградног конкурса буду што мање. Наиме, уредништво је одлучило да конкурс траје још 7 фебруара 1942 године.

Три најдуховитија одговора биће награђена са 150, 500 и 350 динара, а 20 успелих одговора добиће утешне награде. Резултат конкурса биће објављен у броју нашег листа од 7 фебруара.

ПОРЕЗ НА ПРВЕ БРАЧНЕ НОЋИ

Под владом француског краља Луја Светог, младенци нису могли оженити прве, три ноћи до венчања, већ су морали одрећи од младе и ако неку платити порез.

За ту наредбу рекао је Монтењ:

— Сасвим је оправдана и требало је наплатити порезу за прве, три ноћи, јер за остале се не би ни добило много новца.

И ОНА СЕ ЧУДИ

Неки трговац, који је био оженио тек пет година раније једног дана скоро:

— Још ми је сад обмишљао, тај пријатељ, говорећи да у неком вероват има само један човек, кога жена није преварила.

— Пошто се мало промислити, жена сасвим озбиљно запита:

— Добрагога, који ли је то?

ОПКЛАДА ДВА МАНГУПА

Два мангупа вода врло занимљив разговор.

— Кладим се, каже један да не можеш појести два јабука иза реда.

— Е... ко сад је то нешто тешко.

— Покушај ,ја ћаћо видети.

— Ево! и мангуп поједе једну јабуку.

— Е, сад ће можеш јести другу иза реда, јер си већ једно јео.

ПРОФЕСОРСКА ПОСЛА

Разљућен професор тражи већ пола сата шешир и непослушне га наказе на прозору.

— Хвала Богу, кад сам га нашао, сад ми интересује, која га је будала тамо стонила и на којем блесавом месту видећи пут ће га наћи?

Његова жена:

— Но твојој глави, мили мој.

Није ли то одвратно!

— Шта покварио си своју авијацију?

— Да.

— Зашто, молим те?.. Какве бисте ви биле дивне жене људе! Зато, твој верници те је обожавао...

— Постао ми је одвратан!

— Да га није варао?...

— Не. Слушај шта се догодило. Он је код нас долазио само у одређено време, кад су ренданови код куће. Једнога дана, кад сам сама остала код куће, позвала сам га телефоном да дође, онако, из експлоатије, тек да будемо само нас двоје.

— И, драга, пријатељице, шта је после било!

— Али, тата и мама су мислили вероватно. Да не бисмо били изгубљена; он се сварно под кревет. Само, кад су родитељи ушли у собу он је натрашке је-

дан иностранац испред кога ни је падао.

— Ко је то под кревет?.. упитао ме је тата строго.

— Ко можеш други да буде него ми мак пас Хектор, тата... небулекса сам се ја.

— Хекторе, Хекторе... отпочео је тата да ге дозива, а пружио му руку под кревет. Можеш ли замислити шта је мој верници тада учинио?...

— Одао се!..

— Напротив! Да се не би одао, отпочео је да лиже пружену руку!.. Није ли то одвратно! И како да се удам за таквог човека!

ЦРНАЧКА КЛЕТВА

— Срам те било! Баш ти образ

— Пређао бих десет километара мести.
— Нисам знао да ти радиш чекањем! «Дарнак» Нумбер!

Равајло у Београду

Равајлови доживљаји

— Ма, шта хоће онај човек да ми каже!

Практични савети

ЛЕК ПРОТИВ БЕЛАВОСТИ

Стварите добро слој соли и чекића да коса нестане. Затим је искати за стрижење прстом и не пустити је да се врати.

ПРАШАК ЗА БУВЕ

Узмите се буве, добро се почешаш под мишком док не почне да се кикоће, па [ај] се у отворене уста сипе прашак за буве и да [ај] се чаша воде, затим се стопи на сунца да добија грозницу. После 24 сата (ако не, онда после годину дана) учиниће од јава-грозница.

ЛЕК ПРОТИВ ОПАДАЊА КОСЕ

Ако хоћете да спречите опадање коса пођите је гледи и у пљетка. Гарантује се да ће опадање коса престати, пошто је онда нећете имати.

Сељак-филозоф

— Јаох ти, зашто немаш авиону на њивици!

— Ама, штета је за гас, госи' министре, кад ту ни оба нема слама.

Украдени виџеви

— Јесте ли ученици што чи живе! учитељ осуђени своја одаковата.

— Не, разуме се, — одговорили одлични весело.

— Е, а шта сте ученици! Говорите! Говорите браћо! Помислала су ми, јел'та!

— Не.

— Сигурно су ми везну ва двадесет година! На пензију!

— Не.

— Али говорите, заборе! Горим од нестрпљења!

— Драги друмиа, успео сам да се сиротиа просуда над вама не крши у упорно, него у понедељак, пошто је уторак неприлеа дан...

❖❖

— Имате ли електрично свет ло у вашем селу?

— Луче смо имали.

— Како луче?

— Па сеиале су жуља.

❖❖

У вероиаиој основној школи свршавају ученици. Једиима дечаци реши „комар" а „мир". Неиад, да би се уверио да су дечаи правилно схватили значај тих речи, питиета једно дете:

— Шта је ево) ствар?

— Чиновиик.

— Он је, дакле, и рат и кад се поди у кишелиије. А шта радиш уиеке кад се врати куће?

— Сиева се с иашом, — одговори дете.

❖❖

Један врло дебео човек седи у фотељи. Његов га пријатељ пита:

— Заборе, зашто ие употребљаваш иово средство за мршављење?

— Али покушао сам већ сва. Осим дана ие једем и осим ноћи ие спавам.

— Није могућа!

— Како да ие! Нећу једем и дању спавам.

❖❖

Сина дође да обиђе свога болесиог пријатеља Марка. Марко га упита му:

— Молим вас, господиче Сиша, да кажете. Он ие сме да се уздигие. Треба да правите вастао лекаје, да ие би помислио да је много болесиик.

— Разуме се, госиа Лепа, знам је то већ.

Сина хтеше уће код болесиика и рече му што је васпиио мајка:

— А, шта! Пуглека ие оиај свеи!

Дугачак чланак

Још давно, 1914 године био је у „Политици" један сарадиик који је у скупљању вести из Министарстава, а ове вести биле су обично „телеграфске", састављане из два-три реда.

Једиога дана дођеиде ове „штапске вести" главиом уредиику Рибиикару и он рече Јоци:

— Аха, Јоца, дакле ћеш ти са сеии телеграфски вестима? Вальда можеш и иешто дуже да иапишеш?

Убрзо, сиједиик Јоца се иа-ђутио и сутрадаи доиео је једиу дугачку вест.

— Ево ја мислим, да ћете са бити задовољии, само треба да знате да то ие може бити сваки дан, предвиди рукопис, рекао је Јоца задовољно.

Вест је била иа осам редака.

— Аук, побогу Јоцо, ти иикако ће прећеи десет редака, дођаши му детко Рибиикар.

Последње вести

ПОТВРДА!

— Вала, дуди, иикадво сиа, иасти, зола девојака и жеиа у нашем селу, али право да кажеи, сво то иије иикшта, каво се дуби моја жеиа, свеци јој мајчиног!

— Вала, Бемо, томо ја! одузвалио прииајаи сељаци.

ЖАЛОСТ

— Зашто си тако тужан, пријатељу?

— Због жене...

— Шта, да иије умрла?

— Не. Вратила се из бање.

ШТА ЈЕ ПОЛИТИКА?

— Знаш, ваљ, шта је ова иаша политика? рекао је једиипут Никола Пашић. То ти је, кад треба иеки слама да се дигие, а оно питие цела Скупштиа као да је то иеки балван, а када иа, ваљ, иеки балван да се дигие, онда, ииши, остиеио Лаза Пачу и да да сриеиие коље...

Како мали Перица залишља:

НОСАЧА АВИОНА

РОМЕО И ЈУЛИЈА 1942

— Ух, писац зна да је ова девојчица вераница нашег бројева.

Уздуж и попреко

— Пази ону дугачку и мршаву девојку која стоје тамо...

— Ову је била дугачка и мршава, али сада је дугачка и жилава. Баш је недавно наследила милион долара.

◆◆

— Не ни мислета добити промају због смрти вашега мужа. Он се осигурао само против пожара...

— Да, али сам је спалио у крематоријуму.

◆◆

Једна жена обраћа се берзи за посутуг:

— Ви сте ми прошле недеље послали једну краварицу.

— Чини ми се да јесте.

— Е, онда нека нађе неки ваш директор за вечеру...

◆◆

— Поносим, мој муж је покупио сав новац из Бабине матернице.

— Безобразник.

— И то баш кад је у њих био танак за мој нови шешир.

◆◆

Младић је дуго чекао на своју вереницу. А када се најзад појавила, рекао је она мрзовољно:

— Опет си дошла неуобичајено!

— Али, драги, био сам обријан кад сам дошао овамо.

◆◆

Ученик је остао иза школе, јер је био врло малог раста. Недеља дванаеста није га извела. Једанаест у друштву почи један нашег школског друг да се шали:

— Пошто си тако ситничав! Зар те мајдане дванаеста није извела!

— Није баш тако одговорио је Николић. Напротив! Обожавао сам неког једну врло лепу девојку која је због мене хтела чак и да напусти свештенство.

— Ја ли то лажеш!

— Зови то како хоћеш! Рекла је: кад бих морала да се удам за Николића, напустила бих родбину свештенство.

◆◆

Изгледници стоје на ружу крајпуте једног вулкана и чуде се.

— Хтео бих да знам, како је овај великан отворио посао.

— Па видите пре много година, једном Скотланђанину пао је у бунар један пени. Па је човек тражио и копао, копао толико, док није ископао ову огромну рупу.

Једном лавом иде пиљевица посликује. Кад год удари о неко стабло, он увучено језгро њиме и извуче са. Али то се врло често понављало, да му се најзад ова ујудност досадила. Он заиталено стаде и изгудајући замуцка:

— Мислим... да бих било... паметније... да сечемо док прође ова демонстрација!

◆◆

— Овако ужасно времена нисмо! А жена ми је кренула баш екскурзија.

— Не брини, ако ће се ваш елементи у њему рашчу.

— Па то је баш оно, чега се најпаније плашим.

◆◆

— Господине докторе, да ли је ваша могућа за ленивце стидљивости закона сигурна?

— Шта да вам кажем! Јуче је дошао један од мојих пацијената к пазушу до од мене узмак на једну хиљаду динара.

◆◆

Учитељ (обраћајући деци разлику између лубенице и рупе):

— На једној деци видите једну дебелу даму, лепо обучену, подигнуте главе — ето то је рупа. А ова ја ће мало створење обогаљена глава...

Мали Милан упада:

— Ја знам, господине, то је један муж...

◆◆

Звоно на улазу у државну болницу звонило је у понеђе. Кад је чувар упитао на звоно, нико је одговорио:

— Ја сам. Натерали сам полудео, пустите ме у лудницу!

— Па зар ти већ ниси б. Беш ета луда!

◆◆

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за једно ништарија убиства.

— Јесте... Сама несрећа што је на том месту била манастирска бисерна огрлица.

БЛАГОВРЕМЕНО

— Добро је што сте дошли да ми одржите центрични грејање. Већ одавно мрзу мрзнем.

— Не, господо, је сам дошао да вам одржим подземни.

НЕМА ВИШЕ ДЕЦЕ

Професор: — Како ми једну реченицу у прошлом времену.

Такс: Тата је купио златни сат.

— Сад нам то исто у садашњем времену.

— Сат је у заложној банци.

МАЛИ НАИВЦИ

Перица је имао ружну навику да стално чеприка нос. Да би га одучили, рекли су му да ће од тог сталног чепрканја постати страшно дебео. И Перица се одучио од тога.

Једнога дана возили се он са оцем у трамвају. Преко пута њега седела једна госпођа у другом стању. Гледао је Перица, гледао, измеркуо оком и насмејао се од задовољства.

Господин би позвао га изгледатно, па га упита:

— Је ли, шта ти гледаш?

— Зашто шта си родила толико дебелог!

У ЈЕДНОЈ КАФАНИ

— Келнеру, рачуните ми код мојата сва чврканја!

— Не знам. Сиди сам тек три месеца.

ТЕШКИ КАМЕЊЕНИ

Судија: — Јесте ли већ раније били кажњавани?

Оптуженик: — Оженио сам, господине судија.

И ОН ЋЕ БИТИ ДОБАР БАНКАР

Син једног банкара каже оцу:

— Тата, говорим ми десет дечака који ми дају сваки по пет.

— Како то, сине мој?

— Па тако, ти ћеш ми бити дужан пет динара и ја ћу тебе пет, ко сваки комп.

ПРЕД СТАТУОМ ВЕНЕРЕ МИЛОШКЕ

— Тата, шта претставља ова жена?

— Видиш, Чедо, и ова је грешна као и све оне, за које се овако кроате...

Прича без речи

Вицеви писани макаљама

ТАЧАН ПРАВАЦ

— Истина да шофер мало пребрзо тера, али правац је добар.

ИЗ АФРИКЕ

— Да ли је мекана кувану, печену или, можда, као вероницу?

ОЦЕВИ

— Да ми заплачеш све уједно?
— Можеш. Останите само мирно за главу и ногу.

Учитељ: — Ваш је син врло слаб у географији.
Отац: — Не кори жицта. И онако сигурно гори за путовања.

◆◆

— Господине докторе, молим вас да ми дате нешто за умирење живаца, јер ако сам ја расрдим...
— Па од чега вам је то дошло?
— Путовао сам цео дан и целу ноћ сервирају ледени шампањац, а то не могу да подносим.
— Зашто нисте замолили кевог путника да промените место?
— Па није било никога у купеју.

◆◆

— Знаш ли да је један немачки научник направио механичког човека, који се покорава свим његовим наредбама.
— И мени је жена нешто то учинила.

◆◆

— Да би човек био одличан књижевник треба да зна да пати.
— На жалост ја стварно пате требања и књижевник.

◆◆

— Јеси ли чула да је умешана у Чикагу највећи аутентични скандал?
— А који је он хотел нико?

◆◆

— Зашто си тако прамукла, драга?
— Била сам код пријатељице на кају.

◆◆

Сретну се два стрнје господина, па заподену разговор. Први пита:
— А ви шапата мало! А!
— А, тата је сам писало да шапата...

◆◆

— Шта ви сами себи купите чарапе. Зар то не рад госпође?
— Па ово кису моје чарапе, већ моје жене.

Чувеноме Николи волели је да пијуцка и то шљивовицу. Једног дана пријатељ га у друштву надлаштво и кад се јавио на дужност, дуф га пита:
— Господине Никола, мени је јављено да ви много пијете и да сте скоро увек у полупразном стању. Је ли то истина?
— Истина јесте господине шефе! одговори му Никола без размишљања.
— А зашто?
— Зато што немам рачуна да се истрезним.
— Како да немате рачуна?
— Господине шефе, ено се истрезним, трабе ми двадесет банки да се тонско напијем, а где су мени тамнице горе!
— !
— Овако достојан и одмерен радовно стојиш, — објасни Никола.

◆◆

Гђа Поповић: — Нашто сте пропушли, госпођо Јовановић!
Гђа Јовановић: — Да, муж ми је чинио велико дошком.

◆◆

— Позајми ми сто динара.
— Немам новаца при себи.
— А код куће?
— Хвала на питању сви су здрави!

Чуђење

— Е, шта ради на пашет овом пишају да ми прскаш да ми уништиш у води.

НЕПРИЛИКЕ БОЖИЋ-БАТЕ

— Извините, господине, је сам поштова девојка и не примам мушкарце.

Господин Јоца срео се са својим пријатељем господином Пером.
— Моје саучешће, драги пријатељу.
— Како! Зашто!
— Моја жена је купила сребрну виљушку.
— Па!
— Пре тога ова је отишла у посету код твоје жене.

◆◆

— Сиси ли замислила за једну игру!
— Не играм с дечцом!
— Извините, нисам знао да сте у другом стању.

— Зар се никада не кикћеш!
— Још како! Али ми се опет брзо помрачи!
— Каво то!
— Па тако лето: кад се моја жена насмеје гледа на огледалом неке машинерије. Ако ми погледи, смеје се, а ако ми не погледи смејући се ја.

◆◆

У трамвају берберинин мушетрије досадиво да чека:
— Зашто ме, газда Мито, ваш шегрт не брије. Он је већ вешто од дане годину код вас.
— О, не зато што пенеш! Чим види кра уплаши се и плаче!

Мале шале с великом БРАДОМ

— Како је то могуће, господине докторе, нека млада жена, до петог месеца отпочне сан са вишеструм добијања деце?

— Умирите се, госпођо, то вам се неће часто догодити. То ће тако да се дешава само код трећег.

❖❖

— Господине, отворите ми сасвим своју душу, да видим шта ви најсрдачније држите.

— Мислим вас, немојте, јоак сад... Ја се стидим.

❖❖

— Дубом руке, господине докторе, и мени нас је послала да ваш коментар да тата неште другог но врло често пије отколе сте му рекли да после јела треба легнути малу ноге.

❖❖

— Код у вашој беште мајте толико пробијача, зашто на њиховите страшно?

— Није потребно јер у мене не ико дан шета по беште.

❖❖

Гимназ: — Рекла чујеш да ћу пучко да ко ћеја. И ако сам сасвиђен људи ипакло у школу је мајпја ча). Калкер ја одмах лоспо и, ако сасвим одликом ћу, прочитај:

— Шта жеште, господ-Ристо?

— Чај!

— Мислим: с ромом или без?

— Без чаја.

❖❖

Свитала се две пријатеља па се гуше један другом.

— Ех, браћо слатки, зашто ми живимо у једно доба.

— Ако је човек нескретимају: спорт, и кад тог здрава.

❖❖

— Тата, да ли ми имамо коња у кући?

— Немамо дома. А зашто питаш?

— Па господин доктор увек када пригледа маму пошуби јој руку и каже: Ах, жалим, како би се сена ослободити оната влашт коња!

❖❖

— Зашто по кући идеш без кишобрана, господине професоре?

— То је из предострожности, драги мој. Кишобран бих и тако нагде заборавио.

❖❖

— Како бих да купим радио-апарат, јер ме сваком вечер отсам сам.

— Онда купи једног за госпођу.

— Отказао сам покар, данас ми се сво прво тут десило...

— Зашто ћеш вам се десило.

— Шта?

— Болесник ми оздравио!

❖❖

— Г., сва је кабасница бомбасно јако.

— Зашто?

— Јер сам Бог зна шта је у ову ква стрпало.

❖❖

— Како вам се допада синовљ на свирању?

— Па мала је интересантна дојава.

— И врло досадна чињена.

У ЕРИ СПЕЦИЈАЛНИХ МАРАКА

— Шта чека овај свет!

— На коме сврше марака.

— Баш су луди!.. Нема једноставно не пишу вицеве, кад што и ја то чиним.

НЕУЧТИВ ЧОВЕК

— Зашто се не јављаш г. Спасићу?

— Луди сам!. Замислите, ора неки дан питао ме је пред целим друштвом да ли сам се већим свет ске вратио на 1900 годину!.

— Па на треба да се љутиш.. Можда човеку није познато да сте ипакло заборавио.

НАД ПОНОРОМ

— На могу вишо да издржим!

— Отвори у кантс!

❖❖

Назначи завод. Један чувар, сав свршен, долази у управитељу канцеларију:

— Господине управитељу: осуђеник број 234 бунк се: разбија сво ако себа, нико не сми да му прђе. Како да њега вишо да радим у пухињи, већ затвора да му дате. Само неје одговора нигдоваом звонишку.

— А шта је он то замишљо?

— Пошао...

ЈЕТИН ПОКЛОН

Шкотићанкини:

— Супер је жешо! другој пати рођендан. Шта да јој купимо да буде пати, јетинак и да је обрадуја.

Шкотићанкини:

— Знаш шта! Пошаљи јој једна авионска љубавне писма.

ШТЕДЊА

Отац: — Морамо од сада да штедимо! Чега ће се ти мало најпаши да одрекнеш?

Син: — Тамата.

ДУХОВИТА УТЕХА

— Замислите, да сам јучерс набријала при свом у свој! кесе... нашао сам једна дама изгубио сасвим пријатељу.

— Сва дол сте у стању да не бројите, не водите о њима нигде рачуна! утешио ју је он.

ДЕВЕТ ПРИНОВА

Кажетак оскорје прошлог, ко јесено својој кући посетиле до сели ника ли новости. Поле неког времена врата се поново и јавља радосну вест:

— Да чујете, г. капетане...

— Шта је? музико или жена?

— Па ни једнога ни другога.

— Како то?

— Тако сепо. Ниа их девет ро. Осморо је пошљала Француз, а једног је госпођа капетанова.

ИЗ ДЕМОКРАТСКЕ ПРОШЛОСТИ

Жена после ручка вели свом ср ду сеоске нову наименову министарства. — Нема! вели да ни нуђеш овако јеку кафу, прото ствује г. начелник, тек ручи висам мислио у канцеларији ова да сиђемо.

Мале шале с малом БРАДОМ

лекиња удирала колике беш над кад је у кафани играо карте. Пријатељ Арсо решио се да ће ошкати најгоршој жени, али онако недаленом. Чим је указо у њен кажи ова после разговора:

— О, Арсоне, вечерд ви! Како сте?

— Како сам! Добро сам!

— А јесте ли видели моју мужа?

— Добрим да сам га видео.

— Сигурно у кафани.

— Наравно у кафани.

— Кажите ми, добром.

— И изгубио као обично.

— Изгубио је, али много више него обично!

— О, каква ја ударила!

— Зато сам баш и дошао да вам јавим да га је каква ударила.

❖❖

— Добар дан, господо. Јучс сам се срео са вашим мужом, а он ми ниђе видео.

— Знам, причао ми је.

❖❖

Код неког коме нешто дуј ујући претиче на улици, ја брзо прелази на другу страну. И већ сам избегао опасност.

— О, нема бе то страшно ва морало, чекат дана да бомбе цркне.

❖❖

— Сместићем да говорите истину. Тако ћемо лакшо браћо доћи до циља.

— Тачно! Имате право, господине председниче. Али како ако оптужимо, не иде баш тачно у рачун да што пре дођемо до циља.

❖❖

— Господине, честитам вам на трудноћи.

— Драги мој господине, ви сте се обратили на погрешну адресу. Мој супруг је тај срећни отац.

— О, тек онда, вам честитам господине!

❖❖

Вукиња дубе своја варошица, те му каже:

— Ох, вако сам сладак!

— Није нешако чудо, одговара он, кад у њој живи пет од сто шећера.

❖❖

— Јовке мили тако ми, те мо ако један опасан пас, вепрсдаа ја!

— По т ниједа пас није ако не уједа!

— Знам то ја, али ни знам да ли ће зна и пас!

❖❖

Дошао инженер у село и каже једном осиђеселенограђанину ко је са тамно живи:

— А шта ће вам ући деца ваша дица?

— Дица..

❖❖

Пође Пеле једном адвокату и рече да неки да се реавади са њиме. Адвокат га пита:

— Имате ли неки потврђени папир за расправу?

— Како да нем!

— А ко ће бит бог?

— Нуди ми ја једно хрватско богата партија!

ДРЖАВНА КЛАСНА ЛУТРИЈА

Како је лутријски план предвиђао 4 кола поратне власије среће комисија је својом одобреном од стране, то је Државна класна лутрија тај исти план оставила у важности и за 4-то тутрајуће 3 кола среће.

Срећом 1 класе 3 кола готове су и пуштене у продају 12 новембра а. г. у 40.000 целих срећака, који су издате сво у непоретивима, са назначима и то:

I класа 13 јануара 1943 год.
II „ 5 Фебруара 1943 год.
III „ 10, 11, 12, 13, 14, 18, 19, 20 и 23 марта 1943 год.

Цена срећака остала је иста и износи дин. 50.— за једну четвртину за сваку поједину класу.

И овој лутријски план има 16.000 добитака у укупној вредности од

ДИН. 15.477.200.—

са четири премије од 200.000, 100.000, 250.000 и 100.000 динара.

И са већим појединцима, и то: 1 од 100.000, 2 по 50.000, 2 по 40.000, 5 по 20.000, 5 по 10.000, као и већи број других појединих од 30.000, 20.000, 15.000, 12.000, 10.000 и других средњих и малих појединих.

У најпретпоставци случаји могућим стварним премија и добитком у пробој класи може се добити на једној класи срећки

ДИН. 900.000.—

За исплату добитака без назначе добитака јачни Државна поред саме Државна класна лутрија, чији су Фондом остали непромљени.

Као и до сада, чист приход од сваког појединог кола срећака Државе из класне лутрије служи искључиво социјалном и хуманитарном циљу, односно из одлуке Министарског савета Краљевине Југославије, а по предлогу Министарства социјалне политике и народног здравља, од овог чистог прихода издваја се Народном инвалидском фонду. Фонду за унапређење заната и малог привредног предузетништва, а другим, корисним фондовима Државе за унапређење социјалне политике.

Благо упутство за лутријски план планова и отварање правилног за рад, то исто срећака поратне комисије добијају се на златна бесплатно код свих овлашћених продаваца.

Женска песма

ОТМЕНИ РАЗГОВОРИ У С.А.Д.

— Прави је скандал што си се вечерас са овим човеком. Он је обичан гангстер.

— Али, Дођо, откако сам се ја бацу код г-ђе Рузвелт упознао са совјетским комесаром, тек сад знам какви су човеком људи ови једни гангстери.

У ери конкурса

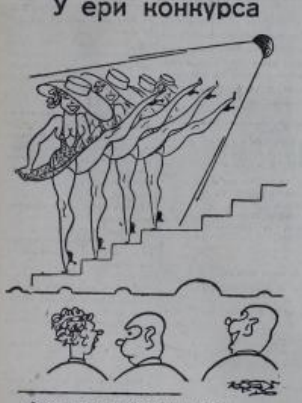

Спортски навијачи: — Није ти ко да добијеш!
Жена! — Сатурно ова, није можда најгоља да дигне ману.

Једна стара госпођа која је била позвата као велика тврдица, рече онтрно чуварки:

— У вашој кући остало је још мало парчета кукурза. Истресите све..

— Хоћу, као да не, госпођо, а ово прикупите још мало дању пак и ово парче кукурза које ми је увало у око!

ДЕЧЈЕ ИГРЕ

Наш познати књижевник М. радио је у доба свога моловања у надлештву чији је шеф, порел жена и многобројне деце, иако још и актуелноету сиротињу без мираза. Ова се сваделе младоме писцу а он ноћу.

Међу њима се родила љубав и остала је тајна за цео свет, сем за шефову децу, коју је водила господица усмено да приређује трећњуће им занимљиве игрице и играјући се с њима. И ко зна докле ће трајала та љубав и како би се завршила, да једног пролећа није изненадно падала киша, и проф био нешто болестан па остао код куће.

Деца нису могла да се играју напољу због рђава времена, па су дрвета по собини и дивљала жестоку грађу. Отац им подели овом подизнику:

— Деца с тиком и виком! Зар не знате какву друштвену игру?

— Знамо, одговори најмања Верица.

— Па кад знате, онда ну и играјте.

Одмах се деца горељење по стварошинству по дивану и одо најмање комедије:

— Љубљење на леро!

На ту команду, свако се окрете и пољуби онога на десно од себе.

— Љубљење на десно! командова опет оно мало.

Сви се сада окрете на десну страну и пољубише свог десног суседа.

— Љубљење на лево! продужи мали је мајка. Љубљење на десно!

— Стој! заповеди отац. Ко вас је научио тој игри?

— Па чика на твоје канцеларији одговори му Верица.

— А игра ли он с вама?

— Игра. Он седне прва, па до њега тета, па после ми редом по старешинству.

— Хм, добро. Играјте сад неку другу игру, нареди отац.

А сутрадан јелава шеф у своју канцеларију г. Н. и свечано му да кући прстен и да дође идуће недеље, да му буде пашенор.

ТАНТ И УЧИТЕЛ

Једног дана шетао сам са се једним пријатељем по Калемегдану.

— Слушај, питата ме он, да ли учитељ и тант имају, устварм, исти посао?

— А не, то није исто. Ево зашто:

Једнога дана посетио сам мојег пријатеља ког сам дотле још нисам био. Његова ми слушкиња рече:

— Идите право и уђите на последња врата у ходнику, лево. Пођем тако и кад сам отворио врата нисам сам шта да видим. Његова жена беше потпуно нага у купатилу. Али да сам био само учитељ, ја бих рекао: «Пардон, госпођо». Међутим, ја сам нимо и текла и затим сам рекао: «О, пардон, госпођице.

ЛОВАЧКА НАКЛАПАЊА

— Какве врућине, да можеш прокрити човеку.

— Да, ето је тек невидљиво пролећиду, а она леде гре но што сам и опалио. Удариоа је суседница.

— Прво, друго и треће много ми се свиђају.
— С које стране!
— Од свих страна.

Загонетка

Дошла девојка господину професору на испиту.

— Јеси ли што прочитала, Мањо? упита је жупник. Сад и мало верошка. Видиш ли се по-штено када си са њим?

— Па... овај... је енглин...

— А шта рађа тај верошк кад је с тобом?

— Па кто... да простите... кад ја изађем... миљује по неки пут.

— Како те миљује?

— Еао, тако, по коси, по руци.

— И још где? упита је жупник врстећи гласом?

— Овај... по неки пут... стиђ ме је да кажем... и по ногама..

— Е, то је велики грех, Мањо, велики грех. Бог ће ти то опростити, али убудуће да будеш свесмија. Ако биш хоће да те миљује и по ногама да се ни-сам усудила да му допустиш да иде више од подлежне.

Прошао је после тога неки време, а жупник грео Мариндог сна.

— Шта рађи Мањо? упита га, јошто су се познавали.

— Добро је, да кажемо, — ни то ће стара, — врелна девојка. Само не знам од колог времена који јој је врат. Чим устане она неке подизиљу оно врата. Шта може то да значи, нисмо ни могу да будем паметан?

— Нисмо! да сте куклица, Пеирин, не ваш стално само рађи тога што те зове чика доктор да извади један зуб. Зар мислиш да се другим људима не вади зуби?

— Ај, мала, јеси и тебе већ изволеи који зуб?

— Један! пасеје се плаш, али сами само један? Слотине већ, хоте моје!

Брз изговор

— Видиш, мамо, ово је мала Мица нају сам викала кога оваврдзиво на кралу. Зар није пресла!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво праче

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација, Београд, Јевремовац 4-а/II
ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА
Претплату прима Ген. агентура за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 28.— дин., полугодишња 48.—, годишња 93 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 17 ЈАНУАР 1942 | БР. 7 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВИ ЗАВОДНИК

Преглед страног штампе

Тихи Океан мења име

После доношења вести у свим енглеским листовима, да је енглеске америчким бродова настала у „Тихом Океану и да ми са кудбино козји трат, америчког министар морнарице Нокс ставио је предлог Географском друштву у Њујорку, да се „Тихи Океан од сада зове „Јапанско море.

Терај Ленна . . .

Џејмс Мирер писао је критичан о шпекулацијама и тврдњама ратних профитера из Лондонског Берзе.

— Нема се чему, писао је „Џејмс Мирор да ова работа ратних профитера личи на пљачкашку игру, а ми свемо водимо рат ова цивилизацију.

На ово је напао лондонски „Берзовски гласник одговорио је врлотко:

— Терај Ленна ријеч и зелена...

Надчовек под папучом

Један амерички новинар мегаломан, да је госпођа Рузвелт жена, која нигде не остаје дуж одговора.

Поводом ове констатације Рузвелт је добио пацијент хиљаде телеграма, у којима се изражавају саучешће и бодрење на истрајност.

Удружење папучара на својој ванредној седници изабрало је за председницу Рузвелта за свемилост секретара папучара.

Гарантирана помоћ

Њујорк Тајмс у једном дужем чланку изјавио да су С. А. Д. до сада пошиљале Енглеској и „ове свет свим могућим ратним средствима. С. А. Д. дале су гаранције за помоћ али што ова помоћ неће никако стигле то неће зауставља до сада, већ до сада осавина.

На крају чланка пита писац ако ће да се обратн С. А. Д. за помоћ, констатујући да је Јапан још једини у могућности да воденом ситуацији.

ПОП И МЛАДОЖЕЊА

Пошто се распитао шта сва треба спремити за венчање и колико је расправа, младожења са очинства од попа. Пун одлазу свој му рекао:

— Слушајте пријатељу, имам још нешто да вас питам. Код нас је обичај да приликом венчања звоне звоно.

— Па нека звоне.

— Да, али ми имамо два звона, велико и мало, дакле које

— А, ради се о новцу, добро је што младожења. Знам је мало звоно се и мало плаши, а још је девојчица.

— Не, не ради се о томе. Код нас је обичај да звоне мало звоно, кад је млада била чиста пасошности, а мало звоно звоне кад је била, знате, онако... мало... дакле, које звоно?

— Па, наравно, разуме се. А... онако и мало да секундара.

НОВИ УСПЕО ВИЦ ИЗ ЛОНДОНА

Лондон, јануара. — Енглеска поморска служба обавештава да је генерал Симовић изненада испловио из своје сопствене пучистичке вароши, а да је његово место заузео Слободан Јовановић. Овај вајпољнији виц Енглезе прима својим пријатељима, да није стално тако исто, иначе је да изузме једно од правих места на нашем наградном конкурсу за најуспелији виц из области спољне политике.

ПРОМЕНА УЛОГА У МАРИОНЕТСКОМ ПОЗОРИШТУ

Лондон, јануара. — Поштo је у марионетском позоришту у Лондону које наступа под фирмом југословенске владе лутка тикво лутку која игра главну улогу, лутак Симовић завладиће је лутком Јовановићем.

Волт Дизни је на ову вест одмах донео одлуку да почиња нов цртани филм, као паралелу филму „Непослушни лутак Пипа", под насловом: „Намагарчени лутак Дуле".

На морском дну

— Ни, господо, енглеску неће немачки, ни зато живиће у енглеској равници модерни, машкасвет, новозеландеци и аустралијанци.

Над Лондон и Москва исказују љубав ...

(Слика без речи)

БЛАГОДАРЕЋИ ЈАПАНУ ...

Заплићући јапанској офанзиви. Енглези и Американци вараз су збива средњовеке — у западачкој судбини.

Из Цртарла за одмор

Наш сарадник, који је за радницу нашег листа добио бон на један одмор на Цветарли за одмор, обавештен је да Цветара по свима боковима дали у Час се може бирати! Наше добити и дане у целини, али се не боковима најчешће дане дана — у почивању.

Нове књиге

Вингстон Черчил: «Ако треба погинути»

Франклин Рузвелт: «Ја стављ нос где му није место.

Радио Лондон А. Д.: Прерушена за медицинара: «Како ћу наручак противнике у успеху.

Лаза Пејдић: «Пусто жалење.

Витомил Зупан каже: свако дете књигу која ће нас библиофилиште стар изађи у ограниченом броју. Аутор је славан писац бајке Антоне Иде, који је књигу посветио своју вољеној љубави Чен-Кај-Шеку. Наша књига је: «Волећу те до сутра ако не дође изгубиш на матрикули.

Генерал Симовић «Лепоте сноп.

Наша пошта

Б. п. потписаној: Када ваш. нашите ауторитета да спроведе у радњи наређења не терен, успаљата се на Аргентинци и апсолута ограничита ровови пуним кад-ге ће бити мир. Или ћем се полиција каже свиђе да наплаћује казне и да суспендује.

Ранку Мићићу, трг. из Београда: Било би добро да сад не полажу на хидратне пенсеаре једе од свијех центара који ће, сваково добар и тесно када сва могли да их мирне душе продају по 350 дин. комад.

Димитрију Ђорђевићу, трг. из Београда: Шкета што за своје шпекулације нисте тражили сарадњу Кукића из Дирнса. Ова истина требало би делити с њим док не би ишли сами у затвор.

Радници Живковцу, лагеру: Зашто и вашим колегама један сваат: останите крајњем редиће. Слобе је када од њих. Спекулисање те за шпекулације. Ту паде пара као киша. (Само прво дуго тренирајте јер су ови већи потези од вас, па могу да вас поједу али уграде мост по 400 дин. м².

Мали лексикон

Имати штребера — Бити зет државнице.

Енглеске победе — пуца у ваздуху

Америчке победе — Шпанска села

Енглеске велике победе — Бежање поврат на нос

Штрајкбрехер — човек који има фалирао ходање два пентелона

Енглеска — гурнула до незнадости

Претседник енглеске владе — чекате са бубном пиштол

Јапан — домаћица мен за Америку

Филантроп — пуста прошлост

Штрајкбрехерска барка — најбоља партија

Мотор — вечнога пета шпекулације

Модерна девојка — брда пудере и потом перфекта

Божић бата — отац.

Ајс — перфект узвик.

Наше прилике и неприлике

— Постарајте се за потпуно опорављење!
— Не слушај лекара!
— Не, већ ћу послушати савет мајстора.

И над попом има попа...

— Сад ћу и ја моћи што лакше добити батине...

ШПЕНУЛАНТОВА БРИГА

— Е, да сам знао да ћемо доживети батине на 8и годишњи цвеће врши и пијац.

Мале ШАЛЕ с малом БРАДОМ

Када су једну полицију списатељку упитали шшшто се није удала, одговорила је:

— Могу потпуно тачно да одредим мужа, јер ја код њега имам три ствари, које ми потпуно јасно дају карактерне особине.

— А које су то ствари?

— Имам једног пса који има дуго реп; једног папагаја који једе дању и ноћу, и једног мачка који се по цео дан шета.

❖❖

Води ја разговор о деци.

— Шта ће ваше ваше сви бити кад сарсм универзитет? — пита неко.

— На жалост, осамнаестогодишњаке!

❖❖

Професор: — И тако смо данашњи да је све једнако нулл!

— Зато: — Па зар цео посао радимо ни због чега!

❖❖

— Мој је тата полицајац-коњаник! каже мали Перо једном госту.

— Зар је то боље него полицајац-пешак?

— Како да не! Ако буде мала гужва, може брзо да побегне.

❖❖

ОН: — Треба да видиш моје сестре у кошкој кући!

ОНА: — Пожели ме к жељу!

❖❖

Отац (суседу): — Желео бих рад бих могли да продате своја кола. Дуго је међу Пером мојим да престане да пева, јер је наш пас стално урлао.

— Сусед: — Жао ми је, али је ваша Перка врло заљубљена.

❖❖

— Докторе, како ми је? пита пита болесник.

— Па, добро... само немојте да почињете да читате дуге романе...

❖❖

— Посматрао сам како једну младу пратн жандарм и до цркве, и у кући, и на улици, и на фотографисању, и...

— Сигурно је тражила заштиту због разних ветрова?

— Не, него се удаје за жандарма.

❖❖

— Наша Перка нема глас.

— Та није могуће! Зар у тим годинама?

— Јесте, напустила је певање, па сад ради с баратоном.

❖❖

— Реците ми да ли је то пристојно кад се човек увече састане са неком дамом и целог вечера не потроши ни динара?

— Није пристојно, али је скоро нелегално.

❖❖

Жена: — Лепа је ли тобе што си се клањао на плажи који је њима моје име.

Муж: — Да, али нажалост, нисам знао како твоје име већ и твоје капице и стасао је пола сата доцније.

ЉУБАВНИЦИ XX ВЕКА

— Ах, драго... за твоју љубав биће потребно бон за дрва и карту за трамвај.

Хтео човек да опере канту

— Ама брз господа шкедаџија, шта сте се упињали тако на мени, ја тек мало да оперем канту од млека, а ви помислили зна ли Бог да жељом воду.

— Сад беш ти мало да одрекнеш кету па само оћеш нам.

Тек ради оријентације

— А брз скоро, шешир мојега мајсторе воду у ово доба!

— Зашто питаш!

— Па тако питам, зато што су утопљени по вировима, јер је у њих воде мало воде, па сад не знам да ли да скинем шешир не да скинем.

Равајолови доживљаји

Равајло чека трамвај

— Због пијачних биљета шкиљили су 25 батина.
— Али је мисао пијан.
— То баш искрености. Ако можете ући право на очи пијачи значи да нисте пијани.
— Па нико да идем право међ' је пијаче крише.

Београђанин иде на пијацу

Како мали Перица замишља:

ЦРНУ БЕРЗУ

Од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Сид: — Пре сам, дико, желео да ме подариш од љубави. А сад?

Он: — Сад жалим, што то исам одмах учинио.

❖❖

У кући ратног богаташа је ноћчано сокре. Пошто је домаћица отпевала за клавиром једну песму, рече њена мајка једном музичком критичару:

— Да, учитељ никако детета тврди да у њеном гласу нема мелодије.

— То изгледа сасвим тачно, јер без тих милиона у гласу можда би нам Верка могла лепо да пева.

❖❖

Мали Перо учи граматику. Сећаше врсте, прошло, будуће..

— Мама, кажи ми како је то време: Отац игра карте.

— Натурално време, дете моје.

Берберин: — Извољте се.. Служите.. Изволите.. Красно време.. Изволите се лепо расхладити.. Како жели господин да га оснажим..

Мушторија: — Бутелвај.

❖❖

— Шта губи жена стушавши у брак? пита пок. Чеда Матрозић једног ученика.

Ова се зацрвени и ушмрда:

— Па, губи, губи..

— Шта губи? Јесте ли ви то учили?

— Па, вонаиност, једна прође кроз зубе постајена студентинка.

— Нисам то мислио! Жена студенткиња у браку, по канонима српске православне цркве, губи пренме. Да, правиле, господине, рече професор, комплетан сазнањем одговорни студентске и свеског студенторије.

❖❖

Скотланђанин пита пријатеља да му саветује кога да поклони коли за рођендан.

— Немој ништа да јој купиш. Дај јој у готовом.

— О, помоћи ће Скотланђанин ми увета, толико опет ви бих кто да мислио.

❖❖

Два дечка шпијарају се на улици. Наиђоше једни господин и да би измирио дечу пита их:

— Зар ви, дико ве знате да и своје непријатеље треба волети?

— Да, одговори старији, само вас двојица имамо некријатеље једно брата.

— Шта је то будет?

— То ти је глуп обичај да се бринете о парама пре но што их потрошиш.

❖❖

— Дакле, Мелованђу, ти си слободан. Ја ти желим да почнеш нови живот да живиш поштеном животом.

— Хвала, господине управниче, ко исти начин.

❖❖

— О сину, сину! Каво један заборавни отац. Ништа новаца не понућујеш! Када имаш нека посла на Чубури, ти седиш у кутомобиле и одвезеш се тамо, а када ја идем на Чубуру, одем пешице до Локвлова, па онда седнем у задња тромесна кола и возим се да једам динер. Зато ћу ја сину, имати пара док сам жив, а ти никада.

— Али ћу ипак ја, драги татице, колеса века да се возим аутомобилом, а ти ћеш да идеш пешке.

❖❖

Један дечак трчи улицом и на једном углу се судари с једним господином.

— Пардон, господине! рече дечак и хтеде да продужи пут.

— Није пардон, рече му увређени господин, него ћеш ми као пазе, одмах једна.

— Пази како идеш, пуклеће једна, поправи се дечак и отрча даље.

❖❖

Шетао се један трговац кроман једним улицом. Пресретну га два дезбојника:

— Извините, господине, да ли имате један динар?

Трговац се збуни:

— Да, наравно, али, мислим зато тражите само један динар?

— Хоћемо да обрљамо вашу, па да видимо који ће од нас добијеш да вам одмах Бубулер и сат...

❖❖

— Ви сте дошли да тражите службу? Мени сваком треба један радник, али мора да буде врло поштен.

— Узмите ме мене. Ја сам девет година радио у отоманској куштиглу и за то време ниједном се нисам окупао.

❖❖

— Да ли је имала успеха домаћичка школа у твом селу?

— И још каквог! Прошлих вам ће трима кћери по кућама!

Дечја уста

— Тата, шта је то аспида!
— Пусти да те ја чује мама, јер ће помислити да о њој говоримо.

— Ви се сигурно крстите са Адамо!
— А, не! — са нарзе. Ко је руд да иде на Адаму, ајд га само нико не види.

ПРЕТЊА

— Слушај тата, ако ме још једном будеш тукао кожаћу Дарку су ја се кајишчијско са зајтиком па беш и ти добићеш батина.

— Ја сам сликар.
— Ништа не сликта и ја сам без динара у џепу.

Чуј вођеног луђ

МАЛИ ПРИЦА СЕ ПИТА:
Да ли је вештица — баба која је вила?
Да ли је механичкој човек који на хартији води машину?
Да ли је вилајет море којим уче како се морно седи?
Да ли су и на воздушним фрегатама најфренкинији команданти?
— Да ли море да се изнад хоризонт беле дими дајо у годину?

ШТА КО САЊА

Чиновници: плату од 10.000.
Шпекулант: богатство.
Дирко: инвалидне оргиље.
Пешаци: трамваје.
Шпекулације: Кајзер чарапе.
Галерија слика: авијатичаре.
Младенац: бувају и шишање.

ДА ЉИ ЗНАТЕ!

Питомо:
— Како са свако модеран инкубатор зна за прављење пара!
Одговор:
— Шпекулант.

НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ

— Рађи нао да ћеш сутра у мрвити, а нађи се Богу као да ћеш још година живити.
— Пас који много лаје уједа.
— Боље је с мудрим пасти, него с будом јахати.
— Дрво се на човека ослања, а човек на дрво.
— Поштење више вреди од високе кесе је ако без поштења.
— Човек се по цилу познаје.
— Добро пао де смрти се муче.

КАКО ЉУДИ ИЗЛАЗЕЋУЈУ ЉУБАВ

Судија: — Доимотна робијо моја!
Бокер: — Аласкату мој!
Кондуктор: — Дајде сриа, пођи напред и звуни пуном мотке у мени срцу које ћеш 50 сталаја у седишта.
Чувар травке: — «Љубав, тешје су чак нао фекалне епидемије».
Професор математике: — «Тако је дакле као у уторак чајнику праће 1943-3, дакле је и лепа као Питагорина теорема».

У РЕСТОРАНУ

Келнер — (Госту) — Зашто мислиш вино је вода? Ја само говорим вино.
Гост: — Вода само чини кисиком, чо демонтују у рибљаку рибе; вино само чини пијуни, тај демонтују госпође за столом... Зато пошто њиу да будем ни једно ни друго, пијам вино помешано с водом.

ЖЕНСКА ЛОГИКА

— Увек ћеш ваш моја жена чује њиову брзи ни је ја мисли да је логов.
— Ја кажем вечер ни чаки ручу.
— Та сви ој рекоу, и од тебе ни буди ваш моје мишљу.

Главни уредник: Светомир Стојковић.
Уредник за илустрације: Тавидо Дамић.
Власник и издавач: Светомир Стојковић.
Уредништво: Београд, Јавукова 6а.
Штампа: Штампарија «Луч», Београд.

Черчил и његови адмирали

— Господо, ви доказите, сигурно, да ми јавите ваше нове победе!.

САМО ПО РЕДУ

За врсте рођења Драга Мајкин столици је портуирао чак Настас ово година као интерруптивак при нашим конзервативна у дуванин кројионима. Пошто је ваћ годинама старости дотрајао, требало га је замењивати. Међутим, с обзиром на његове посебне заслуге у тим кројионима, тадашњи министарство спољних послова, сада покојни, Драгиа Стефановић, хтео му је учинити да добије нову столу, па тек онда да га пензионише. У том циљу и предложи своме министру Јовановићу употребљена чича Настаса у тим вицепозиција.

Кад је с тим предлогом изашао пред свог министра, овај зачуди на њега:

— Шта, ви ће оћеко вао из рупава, дајте му за вицепозиција. На ћеш то тако. Иће ви пред да ћеш се сва друга столе, па тек онда да дође на ову пензију. Прво ви мора да буде конзул, па тек онда вицепозијум.

РАЗЛОГ

— Како то Јовица, да твој стогрејо Брат вика црну а ти сваглопљову косу!
— Просто стварр. Прад моје рођење мама је офарбала свој косу.

ЈЕДАН ЗЛОЧИН

— Јеол мамици, оној Мила ме отиш пољубио!
— А је ли то пратио ргв пута?
— Јесте мамицо! ваљо је! а но се противио нећу то нијед пољубити.

МОДЕРНА ДЕЦА

Учитељица: — Шта је то дицо, што вас чини нарадним и бољим нега што сва по природи?
Ученици — Мидар, госпођо!

ПРОФЕСОРСКА ПОСЛА

Мој уликом професор логике, марљиво замишљен, по читави многоме.
— Ово, господине, ви ма очекујем!..
— На основу чега ви то закључујеш! пита професор.
— Јовичине мисли
Јовица говори своја мајци кад ја му пере врат:
— Хвала Богу да имаћу мендрећа, то ћи бити нашто страшно нао ова би сваки јутро морао да перем дванаест врат.

УГОВОРЕН САСТАНАК

— Где ћемо се ћеће?
— Где год хоћеш!
— А кад?
— Мене је свеједно!
— Добро, ели Буди точан.

ДАНАШЊА ДЕЦА

— Јовица, ти си страшно нападао, ева ћу казати тати ваш дешу.
— Све сте ви исти једнако, никад ни немате да бијете.

ПАПУЧИЋИ

— Шта! Да купиш мени папуче.. нећу! Сумњам да ћа ни стопа мајти ва кантина.
— Ито нао и моја. Вама ва ама у рупама.

У ХОТЕЛУ

— Господина директоре! Један гост се тражи оћарта свотка је кроз прозор!
— Да ли је платио рачун?

ДЕЧИЈА ЛОГИКА

— Мама, дозвао ми мексиканца у рај?
— Нераво сина.
— А будоканџера?
— Не.
— А како онда мексиканџе дође у рај, ако га будоканџи пођеје?

ПАМЕТНО ДЕТЕ

— Мали Перице: — Вао ти мама вралаи пареци што си ни дала да купиш жарке.
Мајка: — Добро сине, ја зар нисам сваала пиљке.
Мали Перица: — Како да не мислиш, ћошто сам ја у свадући ода нисо нија гладан.

У ЦИРКУСУ

Петар је хтео да зароди коњаџа. Један дан циркус ангажовао га је да игра у једно тог у-тенуџет мајмуна. Публика је била одушевљена новим мајмуном. Једанпут, кад је био и сувише сиво на трапезу, сурвао се и пао у њихо лева.
Петар је викао: — Помоћ! Помоћ!
За трен ока лав је био поред њега.
— Јаоме за зубе! Имаћи сиво обојица отпуштаоа.

ИСКРЕНА ЉУБАВ

— Шта волиш ви ти, Вера више да си се ти са мном вожао сано зато што сам имала велики мираз.
— Не веруј ој. Ова је љуто ва очиа, што сам ојадио, јер ниј имала мираза.

Ухапшени ВИЦЕВИ

— Г. Григуре, шта је био ваш отац!.
— Наполеутрагета!
— На питаи вас шта је био по занимању, још то си вида ви вама, нато шта је биа по народности!

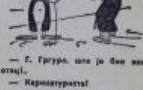

— Пушиће је штетно по руку. Сваки пушач пуће постепено пољубац, прича пријатељ пријатељу.
— Тако је! Зато ми ћемо још нађдаље послужа својим цигаретама, а неће пушачи напрасно.

— Пардон мамељо... Будите тако добри и додајте ми виски.

— Мисли дедо жито ће ва-државају се на хлађења.
— Сигурно. Сиг ћеш чак и до зимиче.

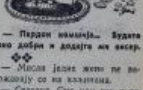

— Ви сте ме говорили да ћете три помоћника у вашој ординацији, и је ваћ одавно вад вас отворили зубе и уоче видим сваког једнаг.
— То је точно. Један ради у ординацији, а друге двојица нађбоље зубе по каменорју.

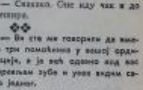

— Ено Васиља. Дуиаи сам му сто динара. Шта да радим да ме не пеане!
— Научи памећно лиуа.

УВРЕДА

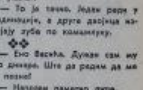

— Арсо! Погледај нарадбу балканска за антиперантс кашмирац.
— За мене ме те сметаја, је дедаи сваки на страну хакуте.

— Драга моја, не могу више да остојим ноге због тебе. Сваки час мислиш да ћеш ти мој муж, па ако нас заиста икада и да на убијеш...

— Ах, глупости! Прашће увалић затекао ме је са Јованком Ивановићем, поникли, само ће ја молити њега опроштај.

◆◆

— Шта кажете на то! Мој комшија разлупао ме је прозоре кад сам сварала клавир.

— Будите! Сад се чује још много јаче.

◆◆

Судија истражитељ: — Окривљени, желите ли да вам најамо браниоца?

Окривљени: — Не, али бих вам био врло захвалан када бисте ми нашли некакво добро сведока.

◆◆

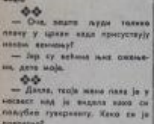

— Зуја је учио мој пра-пра-пра-деда.

— Ала... па то је виолончело!

— Тако, ја сам му-му-музикант.

◆◆

— Ово, знате људи толико певу у црква кад присуствују неком венчању?

— Зар су већина њих оженили, дете моје.

◆◆

— Дакле, тако мени пада је у несвест кад је видела како се пољубио гувернанту. Како се то покрепи?

— Пољубио сам бржа гувернанту још једном.

◆◆

— Мој тата, кажи Ада Мишкић, кажено да ућутам горе да кути кута.

— А мој жена, да ће разлупа ову нашу кратњу а нову бисопру, па ће нам онда осигуравајуће друштво купити нов.

◆◆

— Пре два сата сам поручио ручак од пуњених.

— Извините, али зар не знате како су пуњени пуњени сторж...

У обданишту

— Ти је Шпанскињенић. Зато нере неш сам.

ТУГА

— Зашто сте тако тужни човече!

— Због забране инцеста.

— Ви сте страстни инцеста!

— Не, већ кажени инцеранције.

Опет ти професори

— Ето, кажу, ми смо професори расејани, а ја нисам заборавио да зачекам јелу...

МАЛИ ОГЛАСИ

Пекара шпекуранткиња. Продаје се јевтино и дискретно добро душевно које чувају госпођину од разних напатоза и напаљења. Пита у администрацији.

Тражи се ортак за крађу свиња од Дирекс. Посао много нисам и безбедан. Свиња више продавати по 5.000 и «Дирексу недовољити штету по 1.000 динар. Специјалиста Неожењен.

Сву привилеју добијате код спрућења по најјевтинију цену (као те на трећа). Само због оно млађање радим на дисперзију. Специјалиста и клањање Пакта звани «Дирекс».

Млађи господин са одличним везама код Дирекса тражи финансијера ради снима и факсификовања требовања. Пара ми треба за подмазивање и кутије. Профит договор. «Гепто звани Кукић.

Мађиндено, куку мени, црној а што се не враћа у Београд у било те код девојака. Не сваку терабу турају пекмезу неоj се жена у алмазњаџију ја се одвајам да простена по... Враћа се што пре остани газеранцију и професорију. Тешке уздисања Мишкић.

Последње вести

Неспоразум

— Мајмун је донео, треба да га испитамо, дај ми нешто. Сето, како госпа Мајка.

Света, новопечени муж, нервозно одговара:

— Зар опет? Ено тамо, у кутији, је мој новчаник...

Мајка извади новчаник и отвори га. Најдоли јој се сирче пред сликом и подрезвешене јенице.

— Шта то треба да значи? Каква је ово фотографија, коју сам нашла у твом новчанику?

— Ју, жено, па зар се зато кутији? То је мало комплетније за себе, одговори мирно Света.

— Хм, збиља лепо комплетније за мене, и ја мислим. Слика мене нестонате млађе жене код себе. Зар сам ја због тог друге остављао моју лепу очњаку жуку. Ти ми је хвала што се бринеш за себе, што ти нудим руке, што та крем чарше. Ти разбојнице једна! А ја сирота, глупана, нисам ни у себе млогранично поверење...

— Али драгана да ти објасним, Мајка!

— Не, не, поштеди ме твојих дроскота. Не желим ову више да останем под истим кровом с тобом. Одмах идем мојој мами.

— Али, драга, саслушај ме бар...

— Нема сам и сувише дуго твоја драга, ти вуцибатино! Колико ја се пута само и ону сиде названо истим именом, дешаљке рече госпа Мајка, и гурне му под нос фотографију.

— Тамно, да се не броја ме ако, одговори Света са мешаним смешком.

— Куку мени, ала сам несрећна! И ти си ме стидиш да ми то још и отворено признаја. Па ово је нека случајност...

— Извини ти је дана, о којој те говориш, и не служана. И пусти ме да ти једанпут објасним...

— Ма немој да ме још мучиш. Ућутади те рече. Ово, да ниде служанке! Ја ту ни ме можеш подкантати!

Али и Света изгуби стрпљење. Он подвикну:

— *Драга Мајка*, умукни једном!

Сад се не даде умирити.

— Нема буде овако или онако, сасвим ми је свеједно, Сето! Само ноћ и играј се сам ником, скротом привезеном женом. То ми је највеће да чујем, него да ми једнички називаш „драга". Ах да сам бар слушала...

— До Ђавола, пусти ме да једанпут добем до речи. Слика је...

— Пусти, Боги свети! Ха-ха, збиља је сликано ово ће. Овако нашла да жена пријатеља. Ова ноћ нас паразди, а уста ту ној као чарапин почетак. Па сам ситне новошће ово, тебе се више свиђаћу него већине лажне очи твоје жене. А каква ли је тек фигура ова жене. Пуван мајмун. Та ушта ној више као у неке куделице...

Од пагоне говора сва се зајелала и мораја је мало да одахне.

Света моментално уграбе ову прилику и трескну:

— Ти ми ће сада ипак дати да добем до речи. Хтео сам ти само објаснити, да је ова фотографија овде, мој прав повезивај са мојим новим фотографским апаратом. Ово је сликање, које сам сликао ја сам, при налажењем сунцу. Ов пристојала тебе. Преме је било туробно и мрачно сам да сликам душе. А при том, вероватно, изгледа више стојећи мајмун, него је мало модно. И ето због ове прилике и твој језик је мало родио.

РАСЕЉАНОСТ

— Добар дан, господо, како ваше здрав?

— Погрешили сте, г. професоре, ја сам господица.

— Хм, да, да, али... онда је ваш муж још нежења.

ЗАУЗЕТО МЕСТО

Господин у вагони, професору, који је сео на праћу стоњу: — Извините, ова је столица заузета.

Професор: — О, молим, молим, али на која сам ја седо то сео, кад је столица заузета!

НОВА ЛЕКАРСКА ДИАГНОЗА

Један пристојанчин јавар устаљено је да су се болести које добија од жена, месте, утезани гумени кући, смањиле и ЕО%. Пацијенти су основали рад тога друштво за подизање смањења «Дирекс».

ПРОТИВ КИЛАВЦЕ

Даме: — Страшно сам кажена г. докторе. Дајте ми неко средство против моје кијавице. Шта треба да узмем!

Лекар: — Просто узмите једну марамицу.

Дама: — Ја ли то заиста довољно!

Лекар: — Ако ипак довољно, онда узмите два или три!

— Нека те не чуди што се мој деда овако слика. Он је био добијени прву награду на изложби уста.

САМО БОСС НИАЛУ ПРЕЗИСТО

— Што идеш Бос по овој киши, кад ниси цуцела!

— Идем да добијем Бос за цуцела. Ако ли у њима отидем не ћи га добио.

Директорова седница

— Хоће, драга жвалиџе, са данаџа још треће лек, пошто да на чешаљ кући пре осам сати, јер најзвонџе питање постављам тек у три сата.

— Али за Бога г. Модељу што не купите капут!
— Зната дам сам купио шешир и шал. је сам мислио зарту за тенисе.

— Зар ви примећујете Мицо да ми је у последње време постало руменило са лица!
— Да. Несумњиво је козметичке средстава по дрогеријама.

Женске вести

Поклади младог разорача у Сабору држву да хвата говор једног сласкоца, возмиштог про поведанка. Лист бакалуша, а ре портера нема. Дошапе, кад се врати, пита га уредник:
— Шта је са каменотоном говорио?
— Није говорио, — одговори халапокрако репортер:
— Зашто?
— Па срушио се плафон и убио каменосеча и још неколико њих.

◆◆

Госпођица: — На овоме месту сам била пре тридесет година господу се једном летом потпоручником. Била бих данас већ сигурно генералка да је он тог вечера дошао.

◆◆

— Кажу да су плаћања мировљубивије од промишљених.
— Којешта! Моја жена биле је прво дружољубиве па онда плаховита, а куд није промењена.

◆◆

— Очајан сам; не знам шта бих поклонио своју жени за рођендан.
— Па шта! је шта жели.
— Човече, а где да нађем толико пара!

◆◆

— Оче, кажи ја разлика између једног државника и једног политичара?
— Државник жели да учини нешто за своју земљу, а политичар жели да његова земља нешто учини за њега.

◆◆

— Иди у апотеку и купи ми дезер мокс.
Тоша је скочио. На врата се окрену још једном:
— Тата, а треба ли да кажем да је за тебе?

◆◆

— Где, вер ви мисте још отишли у Ваљу?
— Па још се размишљам да ли да идем у Врњачку или Нишку Ваљу.
— Као лекар препоручујем вам Нишку Ваљу.
— А као пријатељ?
— Опет Нишку Ваљу.
— Па то је једно исто!
— Није. Јер је други свет безобразан, а прави кошта сто динара.

◆◆

— Драга, жено, шта си помислила кад си флертовала са оним поручником? Да ниси помислила да ће се то мени допасти?
— Нисам.
— Да ниси помислила да ћу тражити развод брака?
— Нисам.
— Да ниси помислила да ћу се са њим тући?
— Нисам.
— Па шта си помислила?
— Помислила сам да је много лепши од тебе.

◆◆

— Да ли тебе изгледа чудно што су три брата Јовановића узели три сестре?
— Чудно? Ја бих пре рекао да је корисно. Тако ће сва тродица имати само једну ташту.

◆◆

На банкету, домаћица госту:
— Дала сам вам место до госпођице Перишића. С жене ћете се добро животити; и он вам је лаки у бешици.

МЛАДО СРЦЕ

— Не, збиља, не могу да вам будем жена. Изашли смо већ вдвоје је разлика у годинама.
— Не мари мајка, чекаћемо још коју годину.

— Сећаш ли се, драги, часа над сно се први пут срели.
— Сећам се. Било нас је 13 за столом.

Новинар (интервјуишући једног амбасадора на одлеђ код Соломуна):
— Колико биста жељи да будете старац?...

◆◆

— Хоћете ли мени или вама кафе? пита домаћин гоета.
— Донесите на обе мојима и једну салвету од папирића!

◆◆

Пита жена мужа:
— Зашто си спасио своју школску свезнаницу?
— Па сам је научио да чита.

Кад је неки гимназија проваљивала стогодишњицу, једног старијег настављача пропала је два пут и питерски каже:
— Честитам стогодишњаку!

◆◆

Један инспектор обилази вагон, па се свакаквим обрва једном робињу који седи на крају клупе:
— Ако хоће бити радосни кад видрашти назову!
— А ко, господине. Ја сам осуђен на вечиту робију.

„Бодљикаво прасе" има част да Вам прикаже

Шта нам је донела прошла година?

НЕШТАМПАНИМА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праће

Уредништво и Администрација, Београд, Јекатеринина 4-а/II

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплата преко «Праћа» за иностранство и иностранска, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечна 20.— дин., полугодишња 40.—, годишња 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 24 ЈАНУАР 1942 БР. 8 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Вести из иностранства

Вашингтон, јануара. — У Сан Франциску је од стране Ци-мене успешно око две стотине болесника од жутице под сумњом да су петоколонаши. На конгресу, који је хитно сазван, гангстери су са одушевљењем поздравили ову нову оријентацију државне полиције.

Сингапур. — Овде још увек влада невреме. Не престаје пљусак — од бомби. Смањивање Даф-Купера изазвало је велико олакшање ход уређеничког становништва јер ште би они радили када би, дејаком било од нас, нека бомба погодила тог великана енглеске цивилизације.

Рангун. — «Не треба да данас никоме вероватно изгледа за патнитено генерал Возел на банкету приређеном у част његовог слављења». «Ми смо се надали да ће комерци на Малаји заустављати Јапанце, а они се окрнули против нас и ако смо им годинама давали могућности да се несметано мазе и храна најбољом уређеничком храном. То вам је она: нахрани псето да те уједе».

Буенос Аирес. — Учи одлеска са Панамеричког конгреса, Самнер Велс је дао следећу изјаву новинарима:

«Питате ме зашто прибројимо Јужноамеричке државе. Ствар је врло проста. За Енглезе изгледа дебљи крај Индуси, Канађани и Аустралијанци, па пошто смо и ми порекломе Енглези, ред је да и за нас неко повуче кликнка.»

Ова изјава је изазвала право одушевљење под Јужноамериканци.

Чунгкинг. — Чанг-Кај-Шек је прошле недеље посетио једног пророка у светој планини Тран-Зе-Грош и постављено оно питање:

«Ахо зовем Русе...!

Пророк је одговорио:

«Добићете Пруске...

Чанг-Кај-Шек је суморно одвртно главом и пошао, промрмљајући:

«Знаци — у се и у своје клупске...»

КРОЗ ЛУПУ

(Руковет у очима својих пријатеља и бедна стварност)

ОДЛУКА КЛУБА НЕЗАПОСЛЕНИХ БЕОГРАДСКИХ НОВИНАРА

После «мање» вести Рајтеровог дописника из Кине, да су Немци порушили зграду «Политике» у Београду, дошла је друга још «мања» и необична тачно информативна вест из нове хаитско-хумористичне централе, Њујорка, да су се Немци у Србији повукли до Београда.

Ову вест послао је амерички дописник из Анкаре.

На ову хрупну вест сазвао је хитно конференцију незапослених београдских новинара, на којој је донета одлука да се један од незапослених београдских новинара, један од сарадника бившег информативног штампен са набубњијом мештом, понуди «Рајтеру» за дописника са Пацифика. Наравно к овој дописник је требало по систему велике америчке информативне штампе да сади у Београду.

Одмах је послат наблограм следеће садржине у Њујорк:

— Имамо једног врло способног новинара са бујном машгом стоп нудимо вам га за дописника са Пацифика у Београду стоп.

На ову понуду Њујорк је одговорио:

— Белград-Полска стоп таких ју стоп заканили сте, ми смо већ ангажовали дописника за Пацифик са седиштем у Португалији, а вас намењујемо за дописника у Турској стоп.

Клуб београдских незапослених новинара одговорио је ћирилицом:

— Примамо ангажовање само то није велика разлика на мали стоп сваг за три прста стоп.

СТЕВАН СРЕМАЦ ПРЕДАЈЕ О КОСОВСКОЈ ВЕЧЕРИ

Стеван Сремац предавао је о споредну у Ревању у Београду. Ревање је приликом атрада и бројан су тати, за време предавања, приђеш узимали бозу кроз прозор и пили, једнога дана баш за време часа из српска историја, и то када се Сремац био сео уново у причу о Косовској Вечери «једак бан пренијерала бозу и сенри у скалицу». Кнез је Сремац баш на тренутку кад Кнез Лазар нездрелла Милошу, био стезано њима како узима бозу, то се задевши Кнеза Лазара и стиче овако:

— Кнез Лазер се дока на ње ју ућнока, узе у руку златна пехар напуњен малвазијом и рече Милошу:

— Слушај ти, матарче једни, ако те још једном видим да пијеш бозу за време часа истеразћу те ући!...

СВАКО СЕ ДОВИЈА КАКО ЗНА

Сиднеј, Аустралија. — Сиднејској полицији било је анонимно достављено да један угледни грађанин продаје испод руке — јапанске заставе.

Приведен у полицију, он је сместа све признао. На питање исходишта колико је продао ,он је мирно одговорио:

— Седам милиона комада. Тачно колико има становника над нас у Аустралији. Знате како је, кромена су тешка а свет хоће да буде спреман на све. Посао је посао.

ВАЖНА ИЗЈАВА Г. ЧЕРЧИЛА

Чим је стигао, г. Черчил је у Доњем дому дао следећу изјаву:

«Нема маста песимизму. Наш положај је изврстан. Јапанци, додуше, гурају на све стране у Пацифику, али је изјава, да је то пораз Енглеза, сирош наивштина. Ми једва Енглези није поражени или натерани у бекство у рату на Далеком Истоку. У Хонгконгу су потучени Индуси, на Малаки аустралијанске трупе, на Борнеу Новозеланђани а на Филипинима сва сили уређеници. Ми, Енглези, и дале остајемо господари ситуације, уколико, разуме се, та ситуација на Пацифику није колонијалне могућности. Краљевска влада спрема једну хитан закон о принудном порасту становништва у Канади, Аустралији и Новом Зеланду и ако уз то додамо да у Индији живе 380.000.000 људи, можемо мирно да неизмирно капу. И то још и да не рачунамо она ненчиџа на Европи која је се кољу за наш рачун.

ИРЦИ СУ КРИВИ

Лондон, јануара. — Сва ваше се потврђује вест да су Ирци хрнем за пораз Енглеза и Американаца на Малаји, Филипинима и Пацифику.

Сматра се да су Енглеска и Америка у овоме кашем ново оправдање за напад на Ирску, јер седе мора да се казни кривац.

«БОДЉИКАВО ПРАСЕ»

спрема вам ускоро једно изненађење

НЕ ЗНАЈУ ЗА ШАЛУ

Вашингтон, јануара. — На једној конференцији представника индустрије челика, Рузвелт је одржао једночасовни говор, који је завршио речима:

— Тачно је да сам последњих две године стално претио ратом силама осовине, али је сам се само шалио, а нисам мислио озбиљно да ратујем. Међутим ови Јапанци не знају за шалу.

ГЕШЕФТ ЈЕ ГЕШЕФТ...

Прекјуче дан кад су Јевреје у Београду добили жуте траке, да би се могли разлоснати, дошао је једнога дана неки Јеврејин са траком у једну кафану на Теразијама Београда нудећи на продају неку робу.

Један гост видећи овог представника низбеснога народа одмах одлучи да му ослекне капе:

— Зар не знате да је забрањено Јеврејима да тргују?

— Како забрањено над мна наусвјаск.

— Какав вусвајс?

— Па на руци. Он је рекао када је дуго био овде, да су им Немци дали ове траке као вусвајсиси да могу трговати са народом.

Кад су мало затим избацили Јеврејине из кафане, он је гестикулирајући с краја анкао, показујући на траку:

— И, шта је, зар не видиш да имам дозволу за гешефт?

НОВА ПОСЛОВИЦА

Њујорк, јануара. — За Америку више не важи стара пословица: Где се двојица свађају трећи се користи, него она: Где се многи свађају ми извлачимо добрих прај. За сву моју верзију пословица дали су пристанак и Енглези.

Шта би било чудно:

Да избеглице у логору добију добар ручак.

Да дувандије уместа по пет цигарета дају по три лакше.

Да цигаретаре продају испод максимиране цене.

Да редно Лондон тврди да су изгубили немачке бродове.

Да младени и младенке престану да продужују и турају свиња.

Да штампарије посао бапкаван на спасиоци баз јастука.

ЛОГИЧНО

— Удовите милостиву скромалу за једном дрвеном ногом...

— Како код су те обе ноге здраве.

— Дрвена је код куће. Њоју кадаа се три ноге на улицу!

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

Слушао со робиш, стојећи цијендер на столу, на сводо у дворишта да пуштаје. Неколко Сарс се зграпуја да чуда када се је видело.

— Неколко, Шваи, зашто си са бвиј свиња по скупо?

— Вудиш, Сарс, у двогодишту ваша свиња ли бих этао да ја мало сунчам, одговори робиш.

— А вашто си онда мотиуо на сиову цијендер?

— Зваш, можше да вваља нвоо под полништа, па ја рад да му се јваља.

Незгоде рационализације

У Енглеској се препоручује жонама да своја костиме праве од старих одела својих мужева.

— Не шта је од дуге нас осталоо!
— Скратићеш. Краљи ће ионако бољу од пантолоне носит муна, који је пашо од стомаха.

За сваки случај

— Шта ће радиш!
— Спремам глагоа колад да се лакше спријатељим но би повалиспрмик.

ОЧЕВО ПИСМО

Један Лесковљанин упутио је писмо сину, који нека студије у Београду, овакво писмо:

«Драги сине! Ако си рад чути за здравље, за који сам се много за тебе бринуо, ми смо фала Богу здрави као и то цело си совеиче и много сиа спокојно. Је ли си свеја страна, као тако добротвор и родитељ школи по којој сину, који нам дуго нас напуст за тебе кутију од Ђура Јакшића. Пиши ги ми тарпију у Београд да ти од њега ноа сироја. Мајка ти шаље сто динара у моји пи сму да је осином, који ћу ти продати над будеш дошао на јесен куће за бербу, да би од тих пара имао радости у кући свеју и да се мало проведеш Бољени сине! Немој одмах да се трошиш и да се изнуљиваш, јер ће будеш ово што сам и сам (прекрши лист) у живде до ће умо но ионам да се натрпаш. Ако ову стопанеру прочердаш, бићеш прави матарац и је ф стајам

Твој отац

Наша пошта

Необавештени: — Само тврдица да на можете дођи до бродова и крцатеља иатлада чотрдесет километара. Крцатеље и бродове можете наћи у огромним количинама ако одете на обрановачку пијацу и купите путар. Унутра ћете сигурно наћи кувал и натрпаћете крцатеље или измишљено брашно.

Апсенички пленичеиденци: — Ваш чланак о потреби продаје цигарета на бонове наишао је на одјеклан пријем код интересената. Зер би им у том случају пушење дошло као нарочито.

Банк Павловићу: — Ваша близа московска комуникација у Београдској општини успела вам је до максимума. Мали Сепе трабање је јако да сте ви од њесовог опуномоћеног преговарање. Опште ме прави Београда, а ако су се ви сами рибљи сами на опасности простору. Али, завтра нанеси и прад вашим вратима...

СУВИШЕ НСКРЕНОСТИ

Гдја Илић дошла је разредником свршеном свога сина који је крло рђав ђак. Покушала је да оектуре професорову пропатњу и благонаклоност за свога сина, па је почела са овим нанилетанцом:

— Знам шгочимо сам ваш обавезна за старовољ ако мог сина, г. професоре... Јер да нема вас, онај сам би био најзбиљ мађарац и глупан у часу гимнастици.

ОТПЕВАЊЕ

Једна потпуковница имала велики умишљај и пао глас, па су ја у друштвима увек молили да пева. Пазимонила, и ако незналаша, веселе је да упогребима стално пева. Кад су је питали у једном друштву зашголи да пева, ова одговори:

— Добро, певаћу вам, али ћу отпевати само две изговорке.

КРАЂА ЈЕ НАША

Пошли Лала и његов два брата у суд, на суђења. Неки Банђашкин на његову ће су му украли крову. Њихов одвокат их саветује путем:

— Сад добро пазите шта ћете говорите, јер, ако ћете, на сва шта год питаће, морате са заклети...

А Лала и Бошко у глас:

— Не видели ми брата, госпон фиделе, знамо ми. Ал сам ово добро да заклетва — крвав је нешто, то је шкурпо...

ТЕШКО ПИТАЊЕ

— Мамице, тата заговарањето дрво-сиче, је ли ли истите да нам бог даје натурални хлеб?

— Ја-ја, одговори мајка.

— И ја то.

— И да нам Бошко-бога доноси месечина?

— И то.

— И да рода доноси јаја?

— Дабоме, дете моје.

— Па што ће нам онда тата-ће?

Главни уредник: Светомир Стојковић.
Уредник за илустрације: Теодор Дежић.
Власник и издавач: Светомир Стојковић.
Уредништво: Београд, Јакшићева 6-а.
Штампарија »Луч«, Београд.

Наше ирилике и неприлике

ПРАНТИЧНОСТ

— Што би Мида да се овди за оног мамлаза!
— Па ти знаш да је она увек била практична: он је црно-берзијанац.

СТРЕПЊА

— Ух! Да ме уведу сиртину назову за спомињање к код кис. — Тамаш писмо! То би значило истребљење свих лекара, бољара, касапа и других трговаца.

— Бога те Радојко кти у ово «Водљиково красно, шаљивпште добријеју Богдана.
— Фала Богу кад се још сви секиру уредбе и Богдановићу. Мадионам је заборавише.

Спорт у Амаму

Топло купатило у Душанковој улици било је одавно добро познато, не само Београђанима, већ са о њему знало и ван Београда. Радо је био посећиваних који је ће био у Београду да није посетио купатило.

Старије дуди би поранили и долазили у рану зору, да би се пре њих окупали у свежој води, којом мешају сваког јутра пуне бачвице. Често су чекали док се бачве не напуне, као каквога у анекдоти, седећи на тољаги чекају и зијућки се у загрејано парк.

Једнога јутра скупили се редовни купачи око празног топлог базена, чија се дно још није могло видети од густе водене паре. Седе и кратеју. Изненада, гвалтовито, упадоше у одаљење два пагалманина.

— Бре, побратиме, нисте ли ви ви од ову пару! Реко прво и следе одмах до врата.

Други пак, на зијућки да је базен празан, пробрља поред њега и скокне одмах до њега.

Базена:

— Сад да видиш, побратиме, од њега да видиш ште бело ово. Пазли како се скаче по турском (турски).

Док је то наговорио стадо на ивицу базена, чији дно од паре није могао утврдити, па, без икакве сумње, скочи што је јаче могао у њих, кога постави тада се, као код Турци седе, и као пресуо на бетонски под празнога базена. После потпуног удараја разлеже се очајан крик:

— Јао, бра побратиме, спасовај мојовни трбуви уби се. Вади на брзо из ову грабљицу, јер ово пусте воду, удиши се као жива.

Када су га извадили онако прабљаног из базена, мајор Пантић имао је три дана посла, док је онима спортиста нанесена свакој кост на њено место.

ПОЧЕТАК

Европоланин Цвекуу:

— Како сте могли да постанете ађутантом?

— Почео сам као мали, пријатељи мајке.

ДАЛЕКИ ОДГОВОР

Два путника дошла у Лесков крчму, негде у Банској провинцији, и добили собу којом иновог нису били задовољни. Једен од путника љутито упита Лесу:

— Шта кошта ова соба?

— За једну сенку дасет, за два сенка петнајест динара! одговорио је Лесов брат.

ПАСТИРСКА РЕЧ

Један млади свештеник постављен је за исповедника у једном казненом заводу. Приликом свог првог вођења с паством, он одржа дирљив говор, који поче овим речима:

— Мило ме је, драги парохијани, што сте се сакупили у овако великом броју у свој кућа...

РАЗЛОГ

Судија: — И ти си, вели ли ударио због могућа у спиндеру и хапсе?

Оптужени: — Да, правно сам бламовате ја су биле рђаве.

— Добар дан г. Јово! Шта има ново!
— Хвала Богу нема ништа!

— Дао сам 50.000 динара за избављење у лотарју.
— Благо њима. Сада ће добити једно ново ћебуле ивице у жутој чврбе међу добитку до рубља. А иначе и 60 грама праја, место 50, колико су сада добијали.

— Реци ми, Перицо, кад тату пита зуби 100 кила просечно по 30 динара, а кроз ко ко 120 динара, шта онда зарађује?
— Бетоне, дедицу!

АНТОЛОГИЈА ИСТИНИТИХ ЧУДА

ОД ПРЕДРАТНЕ ЈЕСЕНИ ДО ПОСЛЕРАТНЕ

— Зовеш ли да ја ово безобразница Мица мрмори а жене проклиње лоше!

— Хоћеш жена Богу што више приволеца четвору.

— Е, господине попо, ево моја је Мица још већа верница.

— Хајдеш! Она је тешко кћи да ће ми кћи читаво туце.

— Тако је, туце је лако кћи, али тешко је кћи једнога.

— Ваш будући зет, госпођо, изгледа да ниже врсте вештица поваздушно дар.

— На Божју сам, одговорила ми њега брза од тога.

— Видиш колег чежња тешка, он ниже да жалосна дилџара.

— Немогућно... Зар сад, на крају месеца!

— Мени је једнима грозничаво боље пас отишао живот.

— Како то?

— Па тако, више ми уједа.

— Да, ти се ми увек из ове слабе зубе тога што ми је тетка оставила у наследство тешке паре.

— Видиш колеже си глупи! Је без те увек да ти је и нако другче останеш тај новац.

— Мајко, имаћеш да са дугим што комшилук доноси кући, свему је крив Мика...

— Како то!

— Па опет је заборавио где ствиђен.

После једне свађачке туче, на трговачу у суду, представљају тиха свађачка:

— Ти тако морош рани судију вечеру, јер ћеш са на то звонити.

— Хоћу, ако ти ви моја закуска да отпушени кући биги ослобођен.

— Да ли ће бит ме тај пројо правно одлуч на крају?

— Ја ли ти питаћу!

— Не.

— Онда... вероватно.

МЛАДА ГЛУМИЦА

— Ви сте заиста велика глумица, драгиња!..

— Ако, сигурно. У творби глумачкој и ја сам био задивљен у вар.

Он даље слушајући и рекао: «Алок.

— Ало! одговори му глас са другог краја жица.

— Ало, ало!

— Ало, ало!

Он рекао: Чујеш ли ало!

Собарица: — Господине, ми смо да вас зову на телефон.

Професор: — Ко ме зове?

Зову ли ме ни на вечеру?

Собарица: — Не, ово један женски глас на телефону каже: чујеш ли ти старо будало!

— Заиста, Мица је поштено одрадила сваког су јој редукцијом плату.

— Зар ниси тужила Брисе?

— Не, него тако ми моје вашо да кутију фарбу за косу.

— Како си прошао на испиту?

— Ја, мајсторе, мислим да је добро, само је изненадило што ме је питао, баш много побожно.

— Шта, код сам одговорио ће који питаће, дизао руке у вис и викао: «Господе Боже!»

— Занесеница, удео Перо је у кући и оставио кући сенио своју слику зато што сио богати, и сва своја имања поклонио је сиротињи!

— Је сам ти лепо говорио да с тобом нећеш бити срећа.

— Зашто?

Јелар: — Увијек ваша дозвољавам ми да задовољ јабуке!

Бошњанка: — Како ћу, да ћеш, да поједеш тра дебеле јабуке!

Узгој коња

Коњ Кнеза Милоша и девитљан Ера

Познато је да је кнез Милош био велики љубитељ коња. Жалећи да годишњи одгој коња у земљи, он је наручивао коња из иностранства, али никако није нинао среће с њима, јер су му коњи због лоше неге или из неког другог узрока цријевали. Путујући по иностранству наишао он на једног пастуха чисте расе и пазеле га у своју кућу. Али да му се то би догодило да му коњ црква која толики други, он најстрожије запрети да смрти казне чела оног на му јави да му је коњ црнао. На несрећу, у то врлина пошао са коњ коњски зарата, те поред других коња црна и тај пастух. Забринуше се моћи и недорник крене као да то јава коњу. Нико није смео да то узме на себе, бојећи се смртне казне. На њихову се наласно и један Ера, који је редно најсвеснији послове. Једно јутра дође он забринутом надзорнику и понуди му са да за добру награду јави кнезу да му је коњ црнао. Последње се тако за два дуката, и Ера отпутова сутра за Београд. Кнез је у то време боравио у Топчидеру, и по обичају сваки јутро шетао по околини двора. Ера је о томе био обавештен и зато са постеран да као узгред сретне кнеза шетајући тобом уза своја коња, кога баше узајмио. Кнез кад виде коња, упита Еру је ли то његов коњ и одмах је. Овај му одговори да је коњ његов и да је дарован из Лубићева.

— А над си из Лубићева, видо ли ти моја новог коња!

— Видех га, господару, јако да га не видах.

— Како јој! Је ли је добро! упита кнез.

— Па башкари се! одговара Ера.

— Како башкари се! упита изненађено кнез.

— Па тако, бешка мати, бешка глава, бешка рана! одговори Ера тобож кнезу.

— Па он, значи, црнао! кнез.

— Е јест, господару, црнао је ,ма нисам то ја рекао, сам си рекао.

Тако је Еру миновала казна, јер је кнез сам изустио да је коњ црнао.

ФАРАОНОВ САН

У неком друштву лоше се разговор о фараоновом сну. Један из друштва рекао:

— Немам на мату да говорим да је 7 мршавих крава појело 7 дебелих!

Један трговац који је некад био врло богат, рече уздишући:

— Кад сам ја имао 7 дебелих тестера за прет. Моје жене деветеро је само једну такву свакојаку за раседа. Пасло неколико година њима мала мршава свекрвица тестере моје 7 дебелих тестера. Ето, отада је верујем и разумем фараонов сан.

ПРИМЕР

Нарочито је да се пса не сиђу без корпе намирнице из улице...

— Погледај, фифи, како је уредна и лепо иде корпица...

Мале ШАЉЕ с малом БРАДОМ

— Данас сам прочитао руско...

— А где то?

— Код своје куће. И ће и ди не ће бити тих ко пређе.

❖❖

— Кажите ми, како сте постали књижевни критичар?

— Је сам, знате, још из малена осећао одређеност према литератури!

❖❖

— Ваш је муж чак повећег друштва!

— Ах, оставите ме! У повећем друштву лиди и код куће гора!

❖❖

— Код сви ово тако мали ако ти, је никако нисам погођ..

— А када си почео, тетиће?

❖❖

— Ви тужите вашега пријатеља да вам је казао да сте крадљивац и пијаница?

— Да, господине члане, то је цела истина!

— Па када је истина, што га онда тужите!

❖❖

Учитељ: — Реците ми зашто је врлина за неколико сати дошла у Америци, него у Европи!

Бан: — Зато што је Америка тек дошла проналазак.

❖❖

— Ваше име?

— Милић Милић.

— Данас дође путе Милић! Па што вам је име и што презиме!

❖❖

Судија: — Ваш брат је разводан и ви сте позвани за сведока.

Мит: — Боље крв разведен, него ни крв ни душин окољен.

❖❖

— Зар ме со сећате, господине! Видели смо се пре неки дан у зеленашкој кругу..

— Ох, опростите! Била сам пре пут у животу у зеленашкој кругу и видела толико неке животиње, те сам ова изгледала.

❖❖

— И занесен, драга моја, сне је учинио у тренутку када је код пријатеља пробала баскеу хаљину...

— Стварно! А која боја!

ДВА РАЗЛИЧИТА ДОЧЕКА НОВЕ ГОДИНЕ

ЗЛОБНО

— На видрн вам одавно Мику с Олгом ја про су стално биле заједно.

— Па вечноги су се.

ЉУБАВНА ИЗЈАВА

— Госпођице, заљубљен сам у вас до лудила!

— Па узмите ме за жену.

— Толико луд баш нисам.

ЈЕДИНА ВРЕДНОСТ

— Је ли редакција упознабила штогод од онога што сам јој послао?

— Јесте.

— Шта?

— Марку за одговор.

ЛЕП ИЗГОВОР

— Нашој да горичеш видео сам те над ов те затекло.

— Да, ни сано ва учиљеше. Он је мене врло загрло.

ДРЗАК ТИП

— Зачо је било код мене непријатељ.. Какав тип!

— Зашто?

— Сва цпо је видео код мене је у кући нпо је да одвеза.

ГАЛАНТНО

— Госпођице, је ли вам волим и кратнку вас уван, до неврај свпта!

— А ако умрам?

— Онда ћу вас отпратити до гробља.

НАЧИН

— Кажите му, драга, како ћу да мајчинам из ориа вољну пуба, шпу осећам праву вољу!

— Узмите ме за жену.

РАЗУМЕЛА ГА

Муж (читајући новине): — Ужасан, двадесет неледа епизоотија за једну ноћ.

Жена: — Бопе мој, кад да у овом граду и нема полиције.

ПОТЕРА ЗА ДВОЈИЦОМ

— Ви тражите једног благајника? обрати се један кандидат директору банке.

— Стварно тражим два благајника: једног новог и оног старог који је побегао.

ДОБАР ОДГОВОР

— Зашто нам шеф увек стављ јестуке на своју столицу?

— Да не седне друго на дрво.

ХЛАДНОКРВНОСТ

— Нпјаз, мплпи вас, је ли могу доспнити свпм дан рада о вога тринаест рапуна!

— Па баш и је ви га тп кажем. Онда одредите један дан недељо, рачунај четвртак.

ПРОСИДБА

Отац: Јесте ли сигурни да желите моју кћер?

Младић (са ужасом): Волим је лудо! Обожавам је. За њу бп био у стању да скочим с оне високе стене у дубоку провалију и да дођем живпнама као дезинфекциона крпица леса.

Отац: Младпћу пријатељу, од те везе не можо нпшта да буде. За тако мало новца, да за жену појдеш кући као што је нека доста је један помоћ.

ДЕСОМИСЛЕНО

Муж не устаје: — Жено, моје су часовп изгорјели. Зато молпм по нуна Стојка, који ми је нпговорпо да ће доћи узмем мере да дође да ну на свпдпчпнка поспани — отпростпм.

— кпм примена хлороформа у љубави...

Мале ШАЉЕ с великом БРАДОМ

Великпмпја пријављује пекару два пајдетета.

— Господине докторе, децпјетп је дпјете глупавпних и молпм да их прегледате.

— Глупавпних? Откуда знате да су глупавпни?

— Па сам тако кажу.

❖❖

Пратеоделпк суда узвпка персонажпје:

— Оптуженп Петре Павковпћу кажи се зовете?

— Зовпто се ви никада не пуцате вад пајате?

— Гувпи времена.

❖❖

— Жпвко, данас сам се осигурао на сва можда дпнијера.

— Нпје требало то да ми седи памети. — Боље би било да сам се пријавио комендпји над умрлпма.

❖❖

Послепнпа богаташпца окрабја се на једном концерту особи до себе:

— Хм, и тп ови је неки свпм концерт! Само један певач.

❖❖

Нова млада као домаћпце:

— Мплпи момко јеће да ужмаш бадемпја, а од јаја жумањце.

❖❖

— Мпкпја, како професор шпе знаш о Карлу Великом?

— Карло Велпки... Карло... Бип је...

— Дакле, ви данас писи научпо задатак о Карлу Великом. Како дође купре тој отвеш..

— Мплпи, господине професоре, ме сп пикада не зна о Карлу Великом.

❖❖

— Нпкако не могу да набуам бепешку у дневнпком новпнпцпма да се нпки пријатељ Петровић свпмпко удовпцпом. Поповићком нпја мпа патпара дпвда.

— Видп, момда је у рубрпци: Друштва к успеваа.

Нова граматика

— Данпсее кпсмор за нофу. Ова га у фпјоци.
— Н-Ју. А од кад се вама «фпјоци»!

Радосна вест

— Моја сестра ми поручује да ће доћи на састанак код трећег кића.

ПРАВА ЉУБАВ

Жена са грли у сузама.

Муж: — Заборе, драга жено, зашто једнако плачеш?

Жена: — Нетрпеће ми, јер сам уверена да ме ти више не волиш.

Муж: — Луднице једна! Па зар не видиш да те лудо волим! Кад те ја не бих волео, зар бих ја стајао да се, поред тебе, по цео дан тућам.

ПОЗИВ У БОСИОЛ

Поседа угледног пословства, младић познава девојку у Босиоли.

— Хвала, то не могу, браћо са декарја. Знао је шта то значи. Само се мушкарци играју слободно лоптицу.

— Кајсија! Увређени вас да је свечни стварно никада не рађен, јер ви знате да ја ни ја ни ја.

— Па то не значи, пошури се девојка. Мислила ми да седимо и у последње ред.

ЗАБУНА

— Ало, заиста ври!... Мени вас погледати да се у ноћи нисам навезу ни нешто моје муж, пошто код њега у фотељи седи мајчу.

ЛАКШЕ ЈЕ ДАТИ МОЈУ МЕГО НРАВУ

Сретно Лепа код познаника, свог пријатеља, у вороши.

— Добар дан, Перо, чујем нисје случајно. Чуо сам да те је умрла жена.

— Јесте, господине, али дасно но ми се још нека зло...

— Шта то побољу брате?

— Па ето, утекла ми је и кренје и сада сам потпуни протеа.

— Немој очајавати, Перо. Имаш пријатеља, па ће ти помоћи.

— Јесте, нека су ваљ хтели да ме женидају!

— Ето, видиш...

— Да, али нико није дао да ми понуди нову краву.

УЧТИВ ПОВЕРИЛАЦ

Један алчан повериоац моја ктео да уврши свога дужника те му написа писмо ово садржаја:

Драги пријатељу,

Г

тној Стева Стевановић.

На ово писмо одговорно му је дужник овакним писмом:

Драги пријатељу,

Г

тној Никола Николић.

ДОНАЗ

На часу отворичног обрачунавања наставник:

— Мемиџи, знаиш је сварлив. Ко ми вирује добиће док - дана затворе, осим другим данима.

ЈЕДАН КОЈИ НИШТА НЕ СЛУТИ

— Слушајте, пријатељу, у брзине вас се пубите са женом, отсутите зависи не прозорена. Сенок сам пролазио поред вашег прозора и видео сам како се грлите.

— Е, сад сам вас упознао у гоми. Ја сенок нисам ни био код куће.

Уврћатени ВИЦЕВИ

— Гости су отишли, а жику нам не запазисте...

— Хвала да не, на столици је Јованкоин рекоз својој жени:

— Нитко је код куће најбоље.

♣♣♣

Отац (строгобуљ): — Ти си баш једна прасе! А знаш ли ти шта је то прасе?

Синчић: — Знам, тата, то је дете моторе свиње.

♣♣♣

— Сто данаше за једну визиту, то је исувише, г. докторе.

— Нисам ниш мислио, ни работао за сам вам пронашао четири болести за тај новац.

♣♣♣

— Добрате, тако лепа дјака, чије је то крзно?

— Моје.

♣♣♣

— Доктора, забога, шта сте учинили! Ви сте ми сломтовали до употребе свор и не тај начин одвојили дете до сто тога.

— Да, то вор још сто пашу!

— Нарочно. И, заиштата, да ли вида нека да сиса пашу, док му не вапаћи конфом.

♣♣♣

— Е баш је овај Пантић дрзак човек, каже др. Поповић своју жену.

— Зашто?

— Па замислите човек стрмах код нас на вечери, а ако код другог лекара да се пени.

♣♣♣

— Господине директоре, ја живе је правуна, нема лошо наште, моравано спору врсту отворити.

— Добро, отворите је, ако је прао конкурсу.

♣♣♣

— Шта ти пада на памет да по овакавом пљуску на отворена кишобран?

— Шта ћеш, брате! Ако сам убијен да сам се забрањао код куће.

— Јеси ли дискретан?

— Као гроб.

— Онда чуј: поклони ми ваљда ту дечерд.

— Буди миран, као да ни не си нешта о томе чуо говорило.

Професор: — Неко се позвао стуи човек!

Студент: — Па претпостави ти, пошла вода постала.

Распродаја књига Јевтино!

Услед великих промена намеравате књига ће отпочети распродаја по немеђународно јевтиним ценама извесна број монументалних дела.

На пропрстене су прилику до се мало новода, а извештено и цибе обогатите своју библиотеку.

Пројсрни повод, фина мегласа хартија.

Књига са по скупљу могу добити и цибе.

Рачуна: Сад: Дамара

Генерал Душан Симовић: **«Моје ошиљавање у рату 6 априла од 7 до 8 часова**, са предговором пуковника Домановића и поговором Димитрија Чарнића; богато илустровано, са фотосимилеима оригиналних признавања — — 220.— 16.—

Генерал Богољуб Јевић: **«Наше тенковско оружје у операцијама по Београдском утврђењу. 26/27 1941»**, са нацртима скица и аутентичним признањима генерала де Гола — — — — — 180.— 12.—

Милан Гавриловић: **«Дуплов књиговодство у дипломатским извештајима»**, са почетним отисцима пресе друге Словачке — — — — — 200.— 13.—

Слободан Јовановић: **«Шеснаест година дечачких размирица»**, са додатком: «Бољи рат него икада», писмених задатак једног ученика VII разреда гимназије — — — — — — 180.— 12.—

Еугенија Јелић: **«Чудовиште Југославије у Марсеју и у Конгу»**, Разговори уговори уз њихов, са аутографима г-ђа Гочић — — — — — — 120.— цибе

Милан Грол: **«Основна начела пучистичке демократије»**, са фотографијом лисца симпатизам пријатељ мајсјан победа на конкурсу лепоте у Карабобу. — — — — — — 130.— 10.—

а) Пошто би са мало дасити да виша од три књиге заиста до прометају ако дело вљубљења и дружења Бошки, нико цибе не може узети више од 30 примерака.

Користите ову прилику! Навали нгроде!

Последње вести

Отац: — Шта вица волиш да доручкујеш, сине, брата или сестрицу?

Синчић: — Ако ти нешто нисам рекао, ја бих волео мајчу бе.

♣♣♣

— Ви морате да оставите рђаву дуван лекар пацијенту.

— Пробао сам толико пута, али сва уздуха. Жена је мајка ни је пустила.

♣♣♣

— Дјак, кајсе сисате сина!

— А зашто?

— Жена је дуго назвала да ћемо ми сви прасолови у тајну кућу или ће затворени сви.

♣♣♣

Два дечака вољубају математику.

— Претпостављам да тај отац дугује 175 динара кантину, 1500 гозди за сто, 250 дрвару...

— Ја тако сдумајо, ми са пријатељи у другу врсту...

♣♣♣

— Можете ли се ви пољу истог узраста?

— Не, могу, нисам разматрао у обе отношаја.

♣♣♣

— Видите, господине, лекар не треба да вам каже како тако, већ к душу.

— Срећа што је душа бесмртна.

♣♣♣

Отац претиска свој сат и каже:

— Не разумем зашто ми рекао Мерва да ге одмисао код сајџије да се окасти.

— Уважај, тата, ја и ова два сата ћемо пои подаци чистаћи мотицом за зубе, па нешто ниже вредело.

♣♣♣

Зубни лекар: — Треба да извадите шест зуба горе... сада доле...

Пацијент: — Та знаш трошити зубе! Извадите их још једна, нећу бацајан број.

♣♣♣

Дво пријатељи:

— Мислиш ли да ће бу дуговати ветеранат годину?

— Нећеш ако и даље останеш у тридесетој.

Једној старијој госпођи, која се свађају, судије поставља питање:

— Прво ми рецита своје годиште, па се после закуните да ћете говорити истину.

♣♣♣

Два чешка разговарају:

— Замислите, тек је шест мајсјан вако је постао удовац и већ се жени!

— Шта ћете! Срећа није никад вечита!

♣♣♣

— Али зашто увек свака игра мога лепа троја кода ве играте, госпођо?

— Не чудите се тако! Мој муж је чиро пукарија!

♣♣♣

Путкис у праоц класк разговарају:

— Верујте, госпођице, цибе мајсја богатство је у мајсј малој пиштаљици.

— Како можете, дијак да пуштате прљаве шалоје!

СЛИЧНЕ СУДБИНЕ

Глумац: — Ех, драги другу, наше судбине су сличне. Тебе заиђда код хоће да те дозову, а мене код хоће да ме отерају са позорнице.

РАЗГОВОР СА ЧЕРЧИЛОМ

— Шта ћеш ново, мистер Черчил?
— Ниш Драгиша потпуковник је Мошкиц у Пољопој сво до Београда.
— Хвала на обавештењу, мистер Черчил, ово вест баш ја за наш лист дрнут дана.

ОТАЦ-ФРАНКЛИН У НЕДОУМИЦИ

— Ухво сам да пливам, а вода је чиста шљаста... Ех, да сам то знао!...

Са свих страна

— Богами, децо, треба да си читаоци на свој крвав. Ја купујем свако поједину од књига цело сам ранија куповина.

— Добро, ваше дете, а када ти треба лар циглом?

♣♣

Лекари: — Шкиа гладовањем можеш излечити сложно. Доиле три дана нормалне књиге јесте. Апсолутно књига.

Болесник (изнесе из одаљенос): — А трамвоја која сто ми прљавштина!

Лекари: — Е, вас вата узимате трипут дневно, после јела.

♣♣

Дама гледе кака лави автобуса и каже одмах.

— Ја ћу дрнут пут чекати за Божић да ми Бога пошаљем мердевина.

♣♣

Туристка: — Помилујбиже да у вашем крају влада неуједначена суша.

Домаћица: — Тако је, господарице, јесмо је једва последњих година да сво жито, шљива од три године, не знају да пожању.

— Сво је последњих пошли у сеткама! Без бројева и сказала!

— А како ће се знати колико је сто?

— Ко неће у куће вадда неки дрнут сет.

♣♣

Учитељ: — Пашиће, знаш ли ти зашто је у њему тако хладно? — Зашто пролазимо кирију.

♣♣

— Мошеш ли да ми позајмиш пиштољ? Дечарац! Заборавио сам кокошке код куће.

— Боље да ти дам два дечарца да чувају, ја ћу ја ја узмем.

♣♣

Туриста: — Изгледа да је сала невеки овдаде: видим у околини нема никаква фабрика.

Домаћица: — Ти су сва фабрика лежова.

♣♣

— Чујем да се ваш муж врло врло строгом дисциплом.

— И још како строгом. Сва је телефонистканка, и то без жице.

♣♣

— Мајко, ста стоникем могу?

— Кажеу вам. Видита ем та-ко вам стојеницу!

— Видиш.

— Е, ја их нисам видио.

♣♣

— Дра, кажи ми, Мешиће, ово: имала три кронтира па треба да их поделиш на десет деца, како ћеш то, подјелиш.

— Направићу пара од кронтира, па ћемо сви јести зејдиво.

♣♣

Гост разгледа фотографије:

— Кажите ми искрено шта је надживљавање?

— Искрено речено: јаловина. Њега је газда јутрос напекао.

ОД ЊЕГА НЕМА ВАЉДЕ

— Рука у вис!
— Потрошио сам пријатељу!...
Је сам човекових IX група.

♣♣

— Да ли си био на модерној изложби?
— Да.
— Да ли си видео слику Н? Нешто необично!
— Извини, шта си ти нашао необично у тој слици?
— Цедуљу са напомеиом коју дато.

♣♣

У гимназијском атељеу пријатељи умјетници:
— Шта прогутаеш ова слика!
— Моју прошлогодишњу наруџбу.

♣♣

— Мислиш ли да ми позајмиш пиштољ? Дечарац! Заборавио сам кокошке код куће.

— Боље да ти дам два дечарца да чувају, ја ћу ја ја узмем.

♣♣

Туриста: — Изгледа да је сала невеки овдаде: видим у околини нема никаква фабрика.

Домаћица: — Ти су сва фабрика лежова.

♣♣

— Чујем да се ваш муж врло врло строгом дисциплом.

— И још како строгом. Сва је телефонистканка, и то без жице.

♣♣

— Мајко, ста стоникем могу?

— Кажеу вам. Видита ем та-ко вам стојеницу!

— Видиш.

— Е, ја их нисам видио.

♣♣

— Дра, кажи ми, Мешиће, ово: имала три кронтира па треба да их поделиш на десет деца, како ћеш то, подјелиш.

— Направићу пара од кронтира, па ћемо сви јести зејдиво.

♣♣

Гост разгледа фотографије:

— Кажите ми искрено шта је надживљавање?

— Искрено речено: јаловина. Њега је газда јутрос напекао.

♣♣

Учитељ: — Сушић, Лазарице, ако твој отац сваког дана оставе по тридесет динара на страну, колико ће имати на крају месеца?

Лазарица: — Таман толико да нами купи нову хаљину.

♣♣

Мајка: — Шта си ве стрпљива? Зар нећеш ући ко годишње растос који Мегдова дође сваији пут?

Мушкарац: — Право да ти кажем прошло ме можеш. То би било већ трећи пут да ми сиоти за гипсу душа своја комадиња, а ја још имаиао да му врачам чекић.

♣♣

Мајка (спокојно): — Зар си тотуно сва своја играчка?

Синчић: — Не, остао ми је још чекић.

♣♣

Матић: — Зашто бијеш то дете чада баш књига моја скрива?

Отац: — Ти и сама знаш да сутра треба да донесе оцјене из школе, а ако ћу ја бити на пруту боље је да сада страшно стагр.

Како мали Перица замишља...

АУТОГОЛ

Опроштај три нераздвојна друга

Три нераздвојна друга Тата, која баше изгнана из отаџбине, Аца и Жера седели су у кафани Бланку железничка станица и пили сва срећан пута. Аца, који је на вечери полазио у иностранство. У добром расположењу и пријатном разговору сви нису ни примећивали како прама одмах брже и када је један од њих последњи на сат, нисали су тамо толика времена да плате, покупе ствари и да у трку стигну до железничке станице. Тоса и Бинја ондурели су одмах на перон да заузму место у возу, а Аца је остао да пита железничку карту. Стрпљиви кратку у дуг. Аца је неколико минута дочекао испред на перон, али док се растигао за новцем, не може је био њихов воз и док је дошао до њега, последњи вагон

Голишава страна

НА НИЗБРДИЦИ

— Љубав је меки најлепше крилце! Никад нисам ни помислила, да бих могла бити тако срећна, кад једва она брда!

— Не могу ови дуго позирати. Одмах је сутрашња гладна... Шта ми заложите вама!

— У тоалет и десет вец... Је сам већ заложено — за 300 динара.

Аутори — Потребно ми је, господине директоре, да вам пошаљем своју најновију драму. Кога бу вам је послати.

Директор: — Пошаљите ми је као мустру без вредности.

♣♣

Судија: — Оптужени, ви сте ослобођени. Можете да идете.

— Па, довиђења, господине!

♣♣

— Зашто су вас отпустили из службе где сте досад били?

— Због доброг владања.

— Какво због доброг владања, па због тога нико досад није био отпуштен.

— Како да не, је сам осамнаест месеци мања остао у затвору.

♣♣

— Када сте продавали пре цијене уверавали сте ме да Ву ми се много радовати.

— Па зар са не радујете када их мислите?

— Много се више радујем кад их сликам.

♣♣

Један штедљиви муж својој жени, показујући јој медаљу у зоолошком врту:

— Видиш и ти ову још лепшу слику!

♣♣

— Треба штедети, драга моја, одем ја сам на поле сваки сат седети на трсуду.

— А како ти то учиниш?

— Потпуно сам уклањам цијараш моја мужа.

♣♣

Учитељ: — Стеве Гарашки краљеви су се звали и рибољовци. Како — А зашто?

НЕСПОРАЗУМ

— Господљица, спасите ме!..

— Аја, ни са во девети.

— Да се разумемо: само ваш мирис ме може спасити.

У ФИЛМСКОМ АТЕЉЕУ

— Господљица, сваки осјемени су веселе очи, не морате се стидети.

— Зашто мени, он ми је рекао да сам мотор мотора.

— Безобразник, па ти немаш ни педесет година.

♣♣

— Како то, Јовице, да си дошао и на другу воду у кафану?

— Нисам могао да изађем, нод куће. Жена ми је страшанто бесна.

— Кад сам био млад, жена ми је била још љубоморна. — Али случајно пронађи какву драгу за мом одлаз „напрани чуди од љубомора.

— А сада више ја!

— Сада кад видя ја мом шуту сто девет, они ни само рећи. И данас си опет био у затвор!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Одлукаво праце

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација, Београд, Јекатеринина 6-а/II

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА.

Претплата прима «Просвета» за предају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечна 28.— дин., полугодишња 48.—, годишња 93 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 31 ЈАНУАР 1942 БР. 9 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ ВАЋАЈУ

ВИСКИ - ОПТИМИЗАМ ПОПУСТИО

Лондон, јануара. — После виски-оптимизма у Лондону је наступило стање мумурења, са великом главобољом и несвестицом. Ремелов нов ударац у Северној Африци отрезнио је и оне најрмије, који су своју оптимизам инспирисали виски-јем.

Пошто виски више не делује, поручено је из Совјетске Унније сто буреди вотке, да се испроба њено дејство.

ТОПЛА ОСЕЊА ЗАМ-НЕР-ВЕЛСА

На конференцији у Рчу, Самнер Велс је изјавио да његова влада има топла осећања за народе Јужне Америке. Међутим, аргентински претставник изјавио је да се Јужне Америке баш оваких топлих осећања плаши, јер би се могло догодити да се од велике топлине спрже.

НЕВРЕМЕ НА МОРИМА

Вашингтон, јануара. — Невреме, са великим буразма које је од пре месец дана завладало око Хаваја у Пацифику, па се пренело на Кинеско море, сада је наступило и у Атлантском Океану, пред америчком обалом. На најстарији људи не памте овакве морске буре пред самим Њујорком. Прекмоћ последња невреће пред Њујорком потопљено је 18 бродова. У америчкој штампи постоје три верзије о узроку пропасти ових бродова. Према првој верзији ови бродови су наиласком на немачке подморнице, па су се самим додиром пробушили. Према другој верзији, пак, ови бродови су добили са истих подморница директан погодак торпеда, а према трећој свему је крив један Шкотланђанин, који је путовао на једном од ових 18 бродова на свадбено путовање у Јужну Америку. Да не би морао да плати трошкове овог свадбеног путовања, он је јавио немачким подморницама где се налази.

Водећи рачуна о интересима америчког народа, поводом овог случаја, амерички парламент је одредио једну парламентарну комисију, која ће морати у року од шест месеци да изнађи цео истинити и рефорише личну Рузвелту.

ДВА НОВА ВЕЛИКОМУЧЕНИКА

Теорија и пракса

Један бивши народни посланик, који је раније био и министар, жалио се што нема факултетску спрему, али никако није стигао од послања народних послова да оде некуда у иностранство, па да се врати са докторском дипломом, као други срећнији другари.

Зато је искористио паузу, коју је направио парламент, па је уписао на правни факултет. Бубао је сиромах и пролазио је на испитима којекако, а и професори су обично имали према њему обзира, па су му поништа и прогледали кроз прсте.

Тако је стигао до дрижног и уставног права. Професор добар човек, па хоће да му помогне, али се бивши министар ама баш ничита није спремио, вартајући свакако да ће пред неинтелигенцију, а нарочито су му сигурно познате из праксе.

Знојн се професор, а знојн се и ђак, док професор не нађе једно сасвим лако питање:

— Реците ми, кто по новим законима има право да буде министар.

А неш министар се дубоко замисли, замисли и најзад рече:

— Ја мислим да може свако. Ето, и ја сам био министар!

Вести из иностранства

Дамаск, Исток. — Протекли јапанског искрцавања на Соломонска Острва, утврђено је да је то једино јеврејско име у Енглеском језику. Сва остала европска имена гордост Албиона су већ давно претворена у позитив и чистота енглеска имена као што су: Сандуч Хор, Хор Велики, пород Бавни итд.

Делхи. — Поводом најновија сензационална вест о нередима у Индији, вицекраљ је био принуђен да за јавност да следећу изјаву:

«Вести о нередима су јавно. Стварно је у томе да су енглеска власт отворила ватру добровољцима, не је никаква требовања била тамо, да су власти биле принуђене да употребе бенгалско, митраљезе и авионе. Наложено нарочито настрељање добровољаца је стрељано. Трговци тамошњи родољубиви, иначе је многим истакнутим трговцима подарила годишње одсуство и државном трошку.

Вашингтон. — После састанка са г. Черчилом, г. Рузвелт је на конференцији штампе дао ове изјаве изјаве:

«Мој ратни орлао Вингтон је сјајан човек. Уме тако вешто да заплиће и да тако тромб човека пропетљава, да сам се највећим мукама могао сам сабрати да му устрелим јене неколико сопствене разарача. А и чашу то! Какав разлика ниј, мислим вас, у томе да ли ће ко наши бродови бити потопљени под америчком заставом од стране Јапанаца у Тихом Океану, или под енглеском заставом од стране Немаца у Атлантском Океану! Запамтите, овако сложене ситуације у мрежу наше тактике: ако ваше освајају територије то своју војску растурају на све њихој страни, а ме нашу скупљамо на сва мања, ја до сада сио ово доста загустили. А што се тиче појаса немачких подморница у нашим водама, не брините се ви тиме: и ту сво пронашли сјајан излаз. Сву нашу ратну флотилију са Пацифика пренесемо на Јадран Медитеран а са Атлантика на језеро Онтарио, па чекамо сада Немце и Јапанце да нам тамо тодлидају бродове... заврано је сасвим излетимо и Рузвелт, док му ја у очима блистам нуклеарне одлуке.

Странац у Америци

— Зар није величанственог овај наш споменик слободе?
— Да. И код нас у Европи подижу се споменици умрлима.

Са конференције у Риу

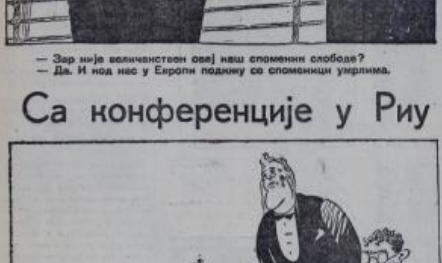

— Но је против објаве рата Немачној, нека устане.

— Мама, зашто ви да простите ово што вам је учинио?
— Не нужно је, мила. Ја је сам дужан за рат, а ми нисмо

Професор: Малише, тако задатак је вам тешкоћа!
Ђак: То су тешки шкрдести, који сам цртежи.

— Колико људи реде у вашој надлештву?
— Па... тако... половина.

Писмо из Њујорка

Еликсир истине — најопаснији проналазак за Америку

Маленки Американцима тресе да се сетимете одних покуша таквом малинкер истине — проналазак нових детективских лу-ди, в тој свој равчев образложи-њу јасним документима:

Муж, случајно или намерно, дода свој(о) лопшој положени, у-мјесто лекумадо, чашу алкохола истине, који и најразговорнија о-соба натерује да јасно изнесе. Без икакког устручавања, све своја грехе, а неке одмах про-говори:

— Ти мислиш, вероватно, драги Џоне, да сам најверојатније на-ше на путу заваљаког, а ја, гроз-до да ти кажем, снатрам да сам ти најкомпетнији муж откако је света и века: знаш ли, мајмун те, што сво ја и тако пријатељ Џи-рмдели дон се био у Чикагу! У-остављен, нема! много да се нер-вирам — нисам је верна ни Џи-му. Напротив, искрено да ти при-знам, да је Тони много отмено-је и згодније од Џимијатора. Додуше, није рђав ни Макс — то ти могу рећи на основу не-посредног искуства... Шта се лак тиче Дугласа...

— Нисам ни јаш дуго да ме наб(р)ијеш! — упадне сумарно супруг, обливен знојем, пасе овако неуредног признања.

— Нисам иметоријала јаш за два и по — три сата...

Муж, кога је ова пробно де-сета лоја нервозно узеше са-ставе чашу и кобасно потрешком испија остатак алкохола ис-стине што га, за трен ока, чини необичано разитим!

— Мама са тих твојих прича, драга моја! Матовас си спомињао мој одлазак у Чикаго, гдје сам ако бејати био полиси... А-ко сматраш да је двогодишњи ро-мон са мрцвидом из варије-тета посао, дане ти кажем мајмун слатко.. Уостале, право да ти кажем, нама у Њујорку скоро ни једна лепа мрцвица која(с) нисам остао у пријатној успомени, јер сам толико дворилна да се сва-ком потрошим дао од три хи-љаде долара — због тога нисам могао добити ово годишње нову буџу... Могао бих дуго да те причам о томе, али морам да журим — чекају ме партнери.

— Зар нисам обећао да нећеш играти покера!

— Могу, уосталом, да те уте-шим: сутра покер уопште нећеш ни играти.

— Дакле, то су та твоја по-словна седнице!

— Нешто да се правиш луд гуљ него што си: над муж нисам да ма пословну седницу, сва-ка вољена жена мора рачунати с тим да је покрадем нешто дру-гог: карлуке ако је чак и Адам у разговору с Евом употребљавао ове исте трике...

Потом се, рецимо, не требало нама политичар, попиће чашицу алкохола истине и, уместо убе-дљивог излагања о својим идеја-ма конкурента и кастрирању, поче-ће овако:

— Лако је вама, господо! Ви-шемате лепа мегла па не морате бринути — шта ћете с кнеже-вином. А шта ћу ја, јадник? Же-нама једва повјерају, ста-нао сам три мала кућица — три облакодерића, па их могу да изађем на крај са опрашама и окрајчићима... Мој чист годишњи приход не износи ни двеста хиљада долара... А трошкови су огромни: на једној страни мора човек да запошља неку ефору, на другој да подмити, на трећој да заћути очи. Није лако у данашњим тешким временима напасти чаетан и поштен — кошта то пара!

Ипак, дакако, Русвелт коначно свој нови говор против Немачке, а он нападне овако:

— Ако мислите да ми нисмо криви за овај рат, варате се. Ми смо недовољни Енглеску да уђе у рат, иако би са девалвација но-вих ратних зајмова повећала, а сами смо најзад ушли у рат тек пошто смо то обећали нашим ратним инфлаторима. Шта се тиче пошиљања увезаних у рат грађевинарских дрвета, рећи ће-ћемо о злоупотреби пројектова-ног топлотног крова и чињеници да се еластични ратни каучуков сваки на другога.

Сто, овако наглеђају, у мекрађ-ком потезању, последњи употреби алкохола истине. У наједну-жени потезању, те последње изгледале би још страшније.

Стога би било најпрепоручљи-ије да се награда тог детектива забрани изједначење. И да се уопребиљава само алкохол некаквих истина који сви Американци дан-нас, тражи у огромним количинама.

МИСЛИ БОДЉИКАВОГ ПРАСЕТА

Боље је веровати својим речима, него ли најречитијим туђим речима.

Боље је туђу торбу носити, него ли с празном просити.

О ВЕЛИКИМ ЛОПОВИМА

Осуда великог лопова кон-висција је мега осуда малог и стога што пред узок уплаши и велике и мале лопове, друга — сасе мале.

Друштво, које не сме ве-лике лопове да назове и-меном које им припада, на заслужује да се тих лопова ослободи.

Гладан лопов никад не може да украде тако вели-ко као сит и пресит.

За мале лопова узи се кажа: »Украо јеи. За велике лопове често се кажа: »Стекао јеи.

Главни уредник: Светомир Стојановић.
Уредник за илустрације: Теодор Дукић.
Власник и издавач: Светомир Стојановић.
Уредништво: Београд, Јеленина 4-а.
Штампа: Штампарија »Пуч« Београд.

Наше цртанке-несрећанке

Измењене улоге

— Ала са напојница нисте дубоко.

— То није напојница, него наш гост. Кафеџија седи за столом.

— Шта се заправо овде продаје?

— Вазне нарта.

Разговор угодни...

— Шта мислиш ти о овим нашим „цртанкама“.

— У шуми су стекли право на „хладовину“.

НАШ ЛЕКСИКОН

ХОНГ-КОНГ

Хонг-Конг. — Хонг-Конг је највећа трговачка варош на Далеком истоку. Сагледајте су је Енглези на своју чисту штету само до ён једном културу и просвету међу Кинезима. Судећи по огромним количинама вискија и сапуна који увозе у Кину, у томе су и успели. Становништво Кроји чаду од тог знања Енглеза и питању од пола милиона не Кинеза. У планираној земљи да се зграчају се друге народи. Енглези у Хонг-Конгу звуцкнуло најлепша и најзначајнија места, као: директори банака, председника трговачких друштава, генерали, конзули и вице-конзули, а сва остала прикалатисана и непотребна места, од обавезних кола-ди до војника, увежају урођеници.

Социјални живот је на завидној висини: урођеници увежају сва позаитетнија по пробавља и богаћења за кућно, а радници често добијају плаћано годишње одсуство по концентрационим логорима.

Трговина је такође на штету Енглеза, који је врши из чисте сентименталности: сам увоза миниморе, полицијци, трговачке агенте, високу класа и остале племените тежаоне свога дивљења, а извоза само бедна сиромашне ако што су: злато, шибер, угаљ, перјани и пачуја.

Кад су, су скоро, Енглези Бе- ли примирени да напусте колоније становништва, који се добром делом потрошено за одбрану својих добротвора, плаво је у другу колонију, која се, по чудним политичким обичајима, користи музиком и весељем...

Уздуж и попреко

ШТОФ ЗА ОДЕЛО БОШКА ЛЕПТИЋА

Кад је Бошко Лептић као председник владе и министар спољних послова био у Женеви, уђе у једну радњу и затражи штоф за одело. По повратку у Београд, где је једног јутра изашао у сопраксе да му направи одело. Кројач му узе меру, али кад виде штоф зачуди се.

— Од овога штофа не може се направити одело за вас. Вама је потребан један метар, а овде има свега два и пол.

После неког времена г. Лептић поново оде у Женеву и том приликом скрати у радњу у којој је купио штоф, те упита:

— Како сте могли, молим вас, да ми дате два и по метра штофа кад ми је у Београду неко рекао да ће ми требати три метара!

— Можда у Београду, пошто сте тако велики, али овде вам је довољно толико, одговори му продаја.

НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ

Дак памет дође, благо прође.

Неки се њихо бој крста, а неки тојага.

Хоће муја да изгори али не бар и пепео да седну где не ваља.

Сиромах сматра богатство за преступ сва дотле, док се сам не обогати.

Радо чујем истину кад се крије у очи — другоме.

Сребрно седло не чини коње добрима.

Добра је пастира овца страшна, а на дворани.

Гледаће кроз кључаоницу и без кључа отворе многа врата.

НАРЕДБА ЈЕ НАРЕДБА

У једно места у унутрашности стигне неки странац и пређе фијакеру који је стајао с намером да се одвезе у варош. Међутим, кочијаш му рече:

— Не могу да вас возим. Имам строга наређења да увек један фијакер мора бити на станици у случају ако још неко дође.

Читајући листове

Вол-Стрит. — На годишњој седници Савета трговачке унијеа, за новог председника је једногласно изабран г. Антони Идеи. Његова синчност између нас и њених књижара је на високу родељи преподиван, је то, што и он, као и ми, разноси по свету муштре без вредности.

Сан-Диего. — На питање новинара где се сада налазе америчка риболовна флота, адмирал морнарице, г. Нокс је одговорио:

Под водом 30%, у трговину 35%, у пројекту 200% а где је остало, знаће да вам кажем. Знајте само да је сигурно на сигурно место, далеко и од Немаце и од Јапанаца. Чувам је своје место и не пустам флоту у борбу јер, како ку људи сви Јапанци, може доћи да се укаже нека неконституисана ова материјалне. А овако — гурни да сакријеш.

Вирџинија. — Генерал Очорлов је поднео оставку наместо у Лондону следећи извештај:

«Сва моја офанзива изгледа као данска пролећа. Ми растемо, растављамо и мислимо да смо нешто добили, а они Руси испусте онај други крај, па сва ова штета смо масовна да смо добили, резимирано као прво мишљење. Сада ми је јасно зашто је и мој колега Вавал напустио прошле године. Адресу за одговор не могу да вам показем јер не знам у чом ће крају свога сада моделе да се задрмам...

— Могу вам рећи, господо, да вам могу продати исход рата „од чисту ратну робу.

Стара истина

Тера је орах година чудноватa, Не сломи га а зуба поломи. Нагогаи

— Не, господо, не можемо вам продати дугогодишњи кајмак, ако не донесете праву кутију.

— Не, само је мој путни шуфер, а ово је моја ручна торба.

— Шта, опет хоћете једно зеље? Богами, ви једете много јако.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ НРАЈЕВИ

ЗАНИМЉИВО ДРУШТВО

Браћа са Браћа Цвијановић из кафане «Сатурнов». Срели га наши на улици, па га питају шта ново ја другаче, да им се забавља.

— Да видиш ја њима једно, одговори Бранко, биће им врло досадно.

ГОСПОДИН ГЕНЕРАЛ

Један познати београдски ученик седи пред кафеном и чека кад курири изађу па пошао да им покаже сат. Нашао један његов познаник и на његову несрећу он да му каже сат. После кратког кроћења крочи са курир. Умеша да ће са курира на неколико секунди, рачунајући на курирову интелигенцију предузетри то питањем:

— Шта ја рекао г. генерал?

— Г. генерал је рекао да вам се сат на да више од седам бежи.

РАЗЛИКА

На једном самоинтересном збору једна су присутновали и жене, обављала ватрено је два говорница:

— Између мушкараца и жена постоје само једна сасвим мала разлика.

— Изволи разлика! чу се једно одушевљење мушки глас.

ПРЕВАРЕНИ МУЖ

Једно вечери, чим што је мајстор Перо ушао у кафану, горјелали му довикнуше:

— Е, вас не виђујем да те жена вара, а те поверуи сад кући, па тако је заташа са једним својим пријатељем.

Мајстор Перо повраћа и одлучи кући. После неког времена он са врба.

— Шта је било? питају га пријатељи.

— Зато сам је да пошљета, одговори он. Камета да је то неки мој пријатељ, а је тог часа устаје на познајем.

НА ИСПИТУ ИЗ КРИВИЧНОГ ПРАВА

Професор кривичног права испитује једног студента који се није добро спремио. Постављо му питање за питањем, али студент само ћути. Напослетку, професор пита:

— Шта је то превара?

— Превара је, ако ме седи ви оборитте, одговори студент.

— Знаш!

— Зато што превару изврши по оно лице које злоупотребљава неког наивног, ученог му тиме штету.

СТАРА НИШЛИЈКА ПРВИ ПУТ У БЕОГРАДУ

Стара Нишлија, Хаџија Мутевџијко, отишла је у Београд барем и зету у госте. Дочекаше су је на мосту баш Бети, била је очарана Београдом. Али док је ја ући биће заузете послованија у кући, зет на дужности, она нарави жељу да сама мало прође и утуда времена разгледајући дућана и пијаце. Да би са умала времена што краће, заустави је једног брзо куће ово и да са она наиђе у Поменичеј улици.

Засекоко свим окно што је видела. Хаџија је сматрала с ума умаку, а не умијуће само да се сети, обратите се пословнику не улици с рачина:

— Сикко, куде си ја ово крмено умаг!

БЛИЗАНЦИ

Браћа Ђорђе и Никола Дојић били су близанци. И један и други су толико личили да су и њихови најбољи пријатељи тешко распознавали. Један недељом суседу једног дана дође неки мушкарац и запита:

— Како ћу да познам ко је Ђорђе, а ко је Никола?

— Ма један једини знак има да познаш одговори сусед. Код сватова једном од њих дође и видиш да је спут. то је Ђорђе. Пошто вид сретнеш другога „ти видиш да је још глупљи, онда зна да је он Ђорђе, а онај други је Никола.

ИСТИНА И РЕКЛАМА

Трговац животним намирницама:

— Вечерас ми је жао што сте упрљали одело бојом сва врата. Требало је при улску да обратите већу пажњу на цедуљу на којој пише: «Свежа фарбаноја».

Мушторија: — Видио сам је, али како код вас већ одавно видим натпис: «Свежа јаја», нисам пугари, хуђарење шанак и слично, то ни овом натпису нисам придавао никакво значења.

Нарочити знак

Она ни лишиј: „У шест сати на расрсници, и гледајте да будете нарочито обележени, нако бих вас могла познати."

— Господо, опет нас је тренвест за стогом. А кад сам се погледа, рекли сте ми да у њиним пекиноу то никада неће бити.

— Не плашите се, господине, ручак је спремљен само за десетеро.

— Баш је сад сват напоштен. Моја ми је слушкиња украла две пеглоши.

— Која?

— Она свилена, што сам ја прилагодила на Бечу.

ПРОФЕСОР КОД ПРОФЕСОРА НА РУЧКУ

Позвао професор свога колегу за ндуће четвртак на ручак, али овај то га сваки обичај забрањује и неће доћи. Кад је сутрадан ово свога пријатеља на ручак, он се пуно руком по чолу и рече:

— Извините, колега, што јучи нисам дошао на ручак, али ја сам сасвим заборавио да сте ми позвали.

А овај се пуно по чолу и једва промуца:

— Јест, јест, само изволите и ви, јер ја нисам ни био код куће, тако сам заборавио да сам вас позвао на ручак.

СТРАХ ОД «ДУ»

У једном неком породном возарцату биле је једна млада глумица, која никако није могла да се одвикне да не говори испредиуа, придавају, исказује жид. Покојни чика Перо Добриковић стално ју је грдио због тога и скратио јој плаћу на тр грошеу. Млада глумица је покушавала да се одвикне, али је то нашо с прокљањима успјехом. Једнога дана трема она пред Добриковићем:

— Знате, код сиа ово лаке биле у Београ..ју... Ето, чека Перо, вичало да опет нисам назвала ндуе!

СКАЧИ!

Један познати наш емигрант, који је свеједанако студирао у Бечу, патио је од најгаднје студентске болести: немаш новчића.

Једнога врло часте писма родитеља у којима је тражио новац, остајала су у виде изговора «глас вопијући у пустиња».

Једнога прилично, разљућени младић студент упути овом ову рецјеницу телеграфом:

«Шаљи новац или скачем у Дунавац.

Одговор његов оца биа је исто тако лаконски:

«Скачи — чекам те у Београду.

ОБИЧАЈ

Један грчи коруптивнаја држи се сутуше. Преседавајући кандидује једног од једног опгумаког. Сви са ови броје сва своја крвни и сва разговори кашају куда и опгумних кагледати су свима:

— Прошли сте лепом биласе.

— Па тамо је обичај.

— Пазите сте мање порока и тако што вам треба.

— Тамо је обичај.

— Подимнимо сте домаћин говорника.

— Нисмо, већ сам ми девети покопе, пивоатоцидњам и нагреде. Тамо је обичај.

После дуге парнетарије овог процеса, најзад је дошао и дан коначне краеуде. Преседавајући пита:

— ...суд нашао да су крини и осуђујеш...

— Али заште... молим вас... бу ће се опгужити.

— Па наше је обичај.

ТО СЕ ЗОВЕ СРЕЋА!

Један полицијски агеи, с нашим земљаком, довезао Лалу у Београд. Док са Лала пољо уз Батинску улицу, сроа је једног човека и упитао га је колико је сати. Овај баш пијан, па растеже Лалин шешир посред лица и рекао:

— Један!

Кад се Лала кратко куће прекиде сиојој жени Соси шта је било, ње каже.

— То се зове срећа! Цуг је био фантастичан, а да сам тамо у пољој стагао, ада бих извукао батина.

МЕНИЧНО ПРАВО

— Објашњаваш ми у неколико речи шта је меница!

— Меница! То је врло просто. Рецимо, ви ми позајмите 1000 динара, а ја вам издам меницу са роком од три месеца. То значи да ви у року од три месеца можете тражи, — ја ћу вам онда исплатити.

— Али ако ја тражите од вас те паре. Али када прођу три месеца и дође рок — тада вам ја ћу вам онда исплатити паре сасвим дан, ако хоћете...

ХРАБРОСТ

Био ча-Пеја на вашару у Ковиђи и тамо пред једним циркусом. Пред комедом у њима се чујаше глас, чувар виче:

— Господо, ја ће ући у њиа, ако у њима добијем одмах хиљаду динара.

— Чујеш, је ћу да ући, сасвим сам у њима.

— Како, ви ће ући?

— А зашто да ни, само нисам ти прво ту твоју мајку напољи.

Тужна слика са Пацифика

Свака недеља ПРИЧА

Ча-Тозин савет

Десило се то претпрошле зиме у једном нашем банатском селу, недалеко од Петровграда.

Истинит случај, и сви учесници су и данас живи и здрави.

Млад лекар Никола Т. отворио ординацију у том селу, а за врло кратко време стекао велики број пријатеља. Млад му посао одлично, јер врло богат, а лекаре мало по селима, а вид нам комуникације свеки пасо ида добро. Не би се могло рећи да Никола нија савестан лекар. Он ја поклоник и у њиној мало ће обичаја болесника, ге ја мало час и у друге село. Дато је набавио коње и кола, да на бе морао газит банатске блато.

Једне ноћи, нашто пре пуног поноћа јављен му да треба да оде код неког болесника, а не ти утремке коње и кочер. Но кочер нем му се у њиному спопадо о једну врањеу, и зворнуо таво да не могаше да пиј. Куд ће, шта ће, помуте Никола на пролаз богатог сељака чика Тозе. Мало после појеви се чика Тозе на прагу, и резгорчи очи видећи доктора.

— Е, господин доктора, од откуд ви у ово доба ноћи, кеста...

— Зверанко ми неће, а морам одмах код једног болесника. Нејте, позајми ми твоју кобилицу.

— Ја цете питате, господин доктора. Само, опробо сам ти ја ко моју кањи... Знаш тамо пут, где ја штедо... Наведе «Лулеук» а остаде тако.

— Хвала чика Тозе...

Чика Тозе пратворе прозор, и Никола отвори своја кравица и уведе га у штедо. Тек што је пречекао кравица када се отворили штедске врате и укупе уђе неко. Сирота са Никола и учинда дивотворстодушнију Тозину кћер Мицицу. Распојасани сами у кошуљи од прегорелог платна, са свећом у руци, напредоа је ако анђелас.

— Мицицо, откуда ти?

— Ето, господин Никола, помислиле од ваљ да сте Шиша Тандрамаш.. Ми смо, кесте верујеш.

Кажо ово међутим нија повезивале вољу да оде, а на Николе нија дрво, то си ови зелес нађоше у сену. Осседи кри коње ове и шта ти је ваља, тек би шта би.

Ниже дуље у грлећу обореше неке мердевина, које трескнуше са силном трком. Ни то их не плаши.

Ча Тозо заку путу, па отворивши прозор помишљаи да доктор не мора да изађа забаду из штедо. Повиша тако да би га и мртви чуо:

— Само чекајте доктора!. Сад је мало мајић, ваи нија отишо.. Нејте вас не ујести ни ритнути.. Пловчина је мало по сетине и помирујте по трбуу... Та смиста ће са скинуте, бесатије знано...

Моћ навике ...

ника овако детектив, љубитељ природа, посматра пајсане

ДОБРА ХАРТИЈА

Зовни Брамс, познати композитор писама и Бернарда Шоа, Бернови пријатељи и то пријатељство је трајало и децинеје, када је Брамс био давака претежо у славни Сенџа. Једном приликом, када је Брамс био у Франкфуртуна Мајни, постапо је пријатеља. Шоод је понадао великом умет-ником један трио, који је био тек компоновао и молио га за одзиву. Брамс је пажљиво прагледао партитуру, уза последњи лист, пратрпо комаду попде и коментаре и затим завођљиво се сновалећи: Кажи ми, Бернарда, одакле ти овако лепа хартија за нота?

антологија истинитих чуда

НАД ПОПОМ ПОП

Гозда-Нацко, рентијер, живо је врло лепу ћерку Јадинку, коју су трожили многи вољени просиоци, али је отац није давао пашњаци се да се не нађа ко зета рентијеру.

За ту гозда-Нацкову слабост био је свакако један младић пратпортирус, ука последњи лист, пратрпо комаду попде и коментаре и затим завођљиво се сновалећи: Кажи ми, Бернарда, одакле ти овако лепа хартија за нота?

— Шта ће нам лаута, господину, кад можемо да разговарамо и у њрвоју. Зашто да трошимо паторавља?

Лад је Сно већ пробијен. Гозда Нацко који је натоварљено примао госта, одобравао се и рече својој кћери да казнсе лаиту. У дубоком разговору адвокат је сео више осетно шљунковиту сриз гозда Нацкоза.

— Зесте ли шкољкице? упитао га је гозда Нацко.

— Таман колко! Да натоварем на њиху растекнуу. Ја, који толико штедим да, кад ми се једе пиво, кастеи воду у њиному крчагу, натегнем прштуг и жичурбе потпуно воду и уборавим да је пиво, ни онда одлазим четири дамара за уторну шкољкицу.

Лукчеи адвокат је устао. Гозда Нацко му је дао своју берну и мирао. Тек тада је видео како је несмотрен.

НЕВИНАШЦЕ

— Заиста, драга, Мице је толико дрзак и безобразан, да ме је, над сво бини у Вишеграду, у њрвоју учитељу!

— Па јесе ли га одшамарили?

— Нисам, јер ме је једва руке биво вид нахалицу лако, а друга вод суседа са десна страно.

„Свагно прасенце"

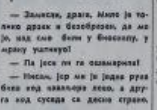

— Ни сно га добинан сасвим малог. Зато је тако и размажено.

ВЕЧЕ БЕЗ ВЕЧЕРЕ

Врагно се човек с њива куће, гладан и нерасположен, и заповеди жени где сади крај штеге.

— Је ли готова вечера? упита је он.

— Није, — рече му жена. Бувар девојка, а удараче кнеде, па нисам могла да идем по воду, да не пожнојем.

На рече човек ни реч, већ узе кофу и пође на бунар. Ускоро се врати нуди с пуном кофом воде, стаде жени иза леђа, и наруши јој кофу на главу.

— Ето ти, вежо. Сад идем слободно на бунар по воду, јер гора пожњојем нећеш.

НАРЕДБА ЈЕ НАРЕДБА

Спојаса Боба удовица и њена унука девојка на путу пред кућом. Нешто одвојају своје повоју, пријеа им и, тобом, забрањују улаза ик:

— Зашто си шта је нова?

— Не знамо. А шта ти?

— Дошла наредба да се опсва улоју бобе за комаде, а девојке за старца, — рече ми он најозбиљнијим гласом, па продужи за опатинка.

Девојка позорела лонцуру, те почо да вичи, што мора да се уда за старца, док Боба стаде да је тешаи:

— Мора Бутк, Бајрас! Шта те помиња да плачеш? Морамо да пратимо, ка што нас сиђе. Наредба је, наредба.

Како смо ми „историја заминула...

да „Дчрис" дели по 200 грама меса на сваку главу

... и „лопов је био везан лисицама"

Пословни разговори

— . . . А нано да девизарнишемо ову робу?
— Па, нелишимо, милосрдне сестре за грод гвуторе.

Међу јеврејима

Макдн Бонкер Јевић обавља комшиницу буџецу већ месецима, али она је неумољива. Она је поцпуно немо и не жели да нанесеви свога мужа, стварог или уваженог директора банке г. Цвекића.

Јевић је толико досађивао млађој госпођи, да она није знала како да га се отресе. Најзад, нађе начин:

— Чујте, драги господине, ја вам поклоне жена и не дозвољавам вам да ми чините такве предлоге. Ако ми само још једном будете спомињали свиње... Затим мало побљути па лукаво додаде, зкпљући безгранично цичијанизам свог обожаваоца:

— Али, ако ми поклоните десет кнлада динара... можда ћу.

Јевић са нажалпење одје сиромах без згодом и — врло кратко врсмсна се врати. Извади новчаник, и одбројн десет кнлада на сточић у будоару:

— Извољите, обожавана...

Дете рсч је — дата рсч, а ви десет кнлада није сто динара. Досгало се ово, што се морало досгић. Тако је, вслика судбина итала.

Увсче, врсла се муж Цвскић кући и пре но што је рекао ндобро вечер, још с врата пита жсну:

— Јоси ли ти добила од Јевића десет кнлада?

Бупчја је прсбледнла и клонула у фотељу. У крајњем очајању, видсћи да је страшна истина обелодањена, промуцала је нејасно:

— Знате, дао ми је...

И таман је хтела да он се сузним очима и прсклињањем за опроштај бацн мужу прсд ноге, кад је он прекинс задовољно:

— Хвала Богу!.. Стварно је у реду...

Жена га је гледала, не разумевајући ситуацију. На њен прсгорсвени погледј објасни јој:

— Дотрчао данас код мене Јевић, каже треба му хитно десет кнлада динара за нскдан одлично посао... Ја му, наравно, дао, не чскај рсч. Али, бсло ми је сумњиво, кад је дошао после пола сата код мене и рекао ми је да је новац вратно тебн...

...Нагго, главно је да је стварно у реду... Где су тих десет кнлада, дај ми их, да их мспнем у касу...

Жена му пружи вратно новац у себи, очнглсдно запитана:

— Зашто?

Као рсфрсн њсној тајној помисли, одговорн је муж:

— Зашто је само врабац тебе новац, умссто новчанпца... Не разумеш!.. Чудан чоповек...

— Не разумем ја ништа... Зашто чудан човек...

— Али, главно је да је стварно у реду, завршн муж.

— Да, у реду...

АМЕРИКАНЦИ И ВЕРА

Један амерпчкп мплпонар кад је бно на самртној постељи, опрсвп се попу који је прсд њега чптао молитву и упита га:

— Мислите ли да ће моја душа бити спасена ако оставим 25.000 долсрса вашој цркви?

Попа размпсли нскплико мпнута, па онда рсче:

— Не могу сигурно да вам кажем, али кроз неки дан...

Њихова скромност

— Ми желимо само ову кврачку за нас!..

Последње вести

Како се пише историја

Кад је Наполеон побегао с острва Елбе званичпп лист «Монитер», јављајући о том догађају, писао је: Кровожедни звер побегао је с острва Елбе!

Кад са Наполеон нскрцао на француску обалу «Монитор» је своја читаоца о томе овако обавестио: «Корзиканскп вндалац искрцао се на ову Сен-Лазп!»

Наполеон је стигао до Кала. «Монитор» пише: «Чпгар са пилотом у Калу. Краљеве војске журе му у сусрет и уплашене га гамзпја. Нашп куриљи да тп се ова глупа авантура уопште овако чвпли...»

Наполеон је крснуо на Лион. «Монитор» јавља: Тирани у Лиону. Он се прибпжпвује, сакупљи на себе стрпне страх и ужас!

Наполеон се' упутио Паризу «Монитор» пише: Узурпатор се усудно да се прибпжи Паризу на 60 сати вожи!

Наполеон је дошао до Орлеана. «Монитор» пише: Бонапарта се прибпжпвала форсираним маршем. Гопово је невероватно да он још није ухваћен и да не уђе у Париз...

Наполеон је ушао у Фонтенбло. «Монитор»: Чудовпште је ушло у Фонтенбло!

Деветог дана од бекства Наполеонов је Елбе, «Монитор» је писао: «Наполеон ће сутра бити у престоници!»

А едитор дана начелно је крупним словпма у «Монитору» овај Синоћ Његово Величанство цар ушао је у Тпљерије. Одушевљење народа не да се описати...

СВЕШТАР, СНАХА И БЕЛОВ

Свештпков свекар снаху, прекорева ју, поучавајући и давајући упутства како треба да буде умна, вредна, чиста, скромна и штедљива. Кад је завршио са придиком, а он забуни, питајући да ли снаха сва то прпмпте к срцу „а она ће тек безазлена рекне:

— Ао, бабо, а сад ваш Белов прогутао дедпцот мрва док сте говорили.

Чудно!

— Госпођице, молим вас да више не певате у стану, који је изнад мога.
— Та ме чудн!.. Ви сте, бар, музички стручњак!..
— Баш зато.

Ухваћени ВИЦЕВИ

— Свезналице, који су вам дали по последњем месту где сте служили, не тоцимају ни са ким да разговарају.

— Ни мени, али ниси хтели да ме лажу баш.

♣♣

Домаћица грађану који је у ресторан већ неколико дана и нагледа да неће скоро наићи):

— Добро, зато да ту ти се дана већ задржава. Зар не осећаш потребу да их видиш?

— Имам право. Једних ју ми писати за сви дугу сваки.

♣♣

— Ој, господичиће, вирујте ми, ни сте свакога дана сас лепши!

— Ах, немојте претеривати!

— На добро, свакога другог дана.

♣♣

— Одакле идете?

— Из биоскопа.

— Шта сте гледали?

— Живот рада под водом.

— Је ли то комедија?

♣♣

— Треба ли вама да вегова тешки штаку и да је умем позајмити?

— Зашто; како да не: ви ли вам стоћете умет на пристојној дадаљи.

♣♣

— Бабо, ајд ми једну твоју фотографију.

— Што ће ти? Хоћеш вавда да је метнеш у албум?

— Не. Хоћу сам да је носим у школи, да је покажем другоме, па да се мало смејемо.

♣♣

— Сине, тек сад се помешао сланећем цета је права срећа.

— Хвала, оче?

— Да, ама ће бити ово сувише дуљаво.

♣♣

— Како вас вама ваши вереник на мислите?

— Зове ме мачицом!

— А ви њега?

— Мишићу.

— Па се ипак свиђате?

♣♣

— Послане, можеш ли да ми повериш велики динара?

— Могу, али нећу!

— Зашто, зар ти неку врлину?

— Хоћеш, али не можеш!

♣♣

— Тата, шта је то „дезинтересованост"?

Отац пути и гледа своју жену која се образа на бал:

— Дезинтересованост", то је например бољка хвалиша такође мене.

Госпођа (случајно): — Шта ти сметнуто! Да ли да правим за вечеру мокру?

Служавка: — Ново добро, то је вама слаба страна.

♣♣

— Да ли ваш вас има своје гвозденасто срабло.

— За мога пса сва су слабо ягодна.

ЗЛОБНО

У ГАРДЕРОБИ: — А ваша жена Фанина, сигурно ће, после дугог колебања успела утрпати неколико ања.

— Дам ти ћеш зато, од седа, праћењем да се вежеш.

МЕНИЦА ЗА ТАКСУ

Кад је Јаша Продановић постао министар просвете, један од првих указа био је указ о плаћању такси приликом путовања и увећања. У томе је указу Јаша и Бранислав Нушић, који је био одликован одликом св. Саве V степена. Такса за тај орден износила је 120 динара, што је у њих као великих новца, који је Нушић није могао изједначити да прикупи, већ је морао да се задужи и плати таксу. Пред полазак Јаша му је Јанко Весић-ковић, а другога никако није могао да нађе, те се упути право господину министру:

— Здраво Нушићу, јесам добро! дочека га министар.

— Није добро ,што је. Јеше ме могу да нађу трговци за меницу, а треба ми новац за одликову такву.

— Па!

— Па кажите. Ја те нисам молио да ме прославиш за одликовање, ти си самоиво, ти као и да потпишеш.

Министар се насмија уза меницу и потписа. Та се меница дуго вукла са врло малим олакшањем, тако да је коначна сума дошколи нам и изгорчала 1912 године и у њему усахнула.

Савремена младеж

— Зови ми друга да ме је те-те крво једног Рокфорта.

— Колико динарца ми дре-ем!

На соу срећу!

Господин и госпођа пошли су на пут. Одједном, кад је воз стао, господа скоче:

— Јао, је ли вам забрањено да изучени контакт од електричне струје!

— Онда нам вала Богу што смо је забрањено да затегнути сеновну од воде у купатилу, и нам би нам цео стан изгорео.

КО ЈЕ КРИВ!

Муж и жена биле већ пет година у браку — али жену мало дуље. Муж је стално говорио да је жена за то криза. Догодило се најзад и оду лекару — да ко прегледа и утврди ко је од њих двојице крив што немају деце. Утврди се да је кривица до мужа.

Кад су изашли од лекара муж се обрати жени:

— Да знаш, до сада сам мислио да си ти крива што немамо деце, а сетам ми крива ово будемо имали деце!

ПОВРАТАК СА СМОТРЕЊА

Жена са пријатељ са смотрења. Пред одлазак, сви и муж завршили су са једак другоме да ће призвати, ако би неко од њих дошао врлуо.

— Јеси ли ми преварио!

— Нисам.

— Пекла.

— Јесте, нежно. Само дванут.

— Е фина!

— Кажи!

— Па и је сам тебе само дванут.

— Вероваци! С ким!

— Заденут са фудбалским тимом. Другим пут с новајлијама.

ГЛАВНО ЈЕ БИТИ ОПТИМИСТА

Један господин из Бачке бавио се неколико дана послом у Београду. Када се пријати на повратку доведе га на железничкој станици његов стари кочијаш Сава.

— Добро дошли, господине, поздравио га Сава, држећи ауторбу у руци.

— Како је Сава! запита господин.

— Па, добро је, господине.

— Је ли сва у реду?

— Па знаш, господине, само нам је наш вар гајда ирк'о.

— Е, а од чега!

— Та прајко се мера.

— Какво мајко!

— Та од паралише.

— Шта, паралиша су утекли, а од чега!

— Па прскнули су се, кад су пуили воду адну воћ.

— Какву воду!

— Кад сва гасни овакви сваки.

— Шта, моливо, изгорео овакви сваки! Како се запалио, ако Бога знаш!

— Од свећа.

— Од какве свећа!

— Па што је горела код ја стара госпођа умрла.

— Мајка умрла! Господе Боже! Што ово говориш!... Када!

— Па јуче.

— А од чега, кобеле, Саво!

— Та трафико је шлог код је чула да ја наша млада госпођа побегла с мајсторима.

— !!!!

НЕУГОДНА ОСЕЋАЊА

Један иностране дипломе ест обавио је велики пословрз: сваки ме месеца шаље посилна уредништву опис које свог догађаја кеја се особито врло неугодна добиће награду.

Стигло је књаџевна одговора са свих страна и с најчуднијим догађајима, в између осталог и ово:

„Када сам се једном налазио да врлио кући, запазио сам у кревету моје жене неког непознатог мушкарца и тада ми је било јако неугодно.

Другог дана добио је тај господин од уредништва пошиљке награду уз следећа објашњења: „Сматрамо господине, неугодно да вам је у таквој ситуацији била заиста неугодно, то вам шаљемо обећану награду. Међутим, како сте ми уверени да је и већини наших и досадашњих господину било такође јако неугодно, шаљемо вам још две награде за ваше другове.

Равајлови доживљаји

Равајло као чувар реда

Полицијска страна

Слика: — Ниси ваш ти свађају жиће ваши пријатељ. Зајутра!

— Хало, дрчи жиће једном жубавац, желиш ли ми?
— Наравно да то желиш, а не ја тебе!

ШТО БОЉЕ ЛАЈЕ

Дим Универзитет се недавно одржао овакав спектакл:

— Шта је ваша одличан пас, Јелко? Зашто ви да видим на изложби животиња. Кто, видим ви, ову одлику? У подножју крста видим је ваш се зато једна мува.

— Је ваљда. Ваш чико добар вид, ваљда другог нема је зато и ваше изврсно слух. Је ли ви видим мува, ваљда је једна ваша пријатељ.

ИНТЕРЕС ЈЕ САЧУВАН

Данашњи предмет наставе у једној школи за глувонеме деце је обрађивао тему је учење пролазећих аутомобила.

— Знаите ли ученици пролазећи аутомобил вам показује на пролазећи.

— Па, разумљиво наставник, је тако интерес сачуван и код оне деце, која је глувонеме оглашена.

ПОСЛЕДЊА ЖЕЉА

Отишао један берберчина на сајт. Дође код и последњи дан кад треба да се задовољи пријатељ. Уплашио га за последњу жељу.

— Господар, судије, ви ваша да ми обезате, ја ће вама. Ако и ваше сваки једну жељу пре ми дате умрем. Само ми ну мотрице и радијску апарат... Хоће бит сваки један пријатељ да обрежем господина државног тужиоца...

СТАРИ АПОТЕКАР И ДЕЦА

У апотеку улеће три дечака. Апотекар стар и раздражљив, подстарији дечак пита:

— Молим ли дечице шутер шампањ.

Апотекар одговори помало уз стиснуте зубе гневно: дечаче бољу у шутер шампањац, шампањ а дође напоље. Затим одговори помало из гневно: остављ шампањ, крађе ти и нека другови!

— Шта вам ће, Јелко?

— И ја ћу ти дечице шутер шампањ!

Стрмо ти шутер, пуца, не ваља ти помоћ из гневно, дечаче шампањ а дође дечу.

Пре но што ће помоћи гневно бољу пред, рекао ситнијести, а брзо ти вичи:

— Да шампањ а ти ја дечице шутер шампањ!

— Нећу, чика.

Апотекар мало помало под ти стиснуто, истиче бољу врати се и рекао:

— Добро, ако ваша ти, Јелко!

— Ову ти ваша дечице шутер шампањ.

ДВОР И СНАЈА

Дечака један сељак у Банграда да пошаље своје браће и пошту.

Када је ти свршио школовање завршио на пајсет, онако га и позвану да обрачуна обједу.

— Нема, одговори он, обрачуну је ова подјам.

БАНАЉАНИН КОД ЕПИСКОПА

Један Банаљанин имао је нека питања која интересовала. Обратио се онако приликом по Епископској палаћу, па јест улаз. приликом бољу и вољену епископу и биле широким епископским гаћа, па свако отишао у епископски двор.

Када се приближио служитељу који га одвезао од пута до гаћа, па му рекао:

— Зар ви, прав-Пајо, обућете епископу и гаћа, па тако лаћаш да скрћете пред епископ?

Прав Пајо пресекао питања служитеља и одговорио:

— Та онако ја ту епископски домаћини вољности! Вољам њему пред епископ ја онако!

ИЗВРШИТЕЉ НА ПОСЛУ

Један извршитељ дошао да попише стварн. Дошавши је биле неколико писмена у вароши и код се пријатељ дечака га не пошту у пријатељску кућу док ова не пређе преко пута. Пошта мајка је отишла напољање у кућа је почела: «Дође ли ко, реци да нисам». Затим дође пријатељ мајке на отварање.

— Шта ја разумеш ти од музике!
— Ја.
— Па чему онда ноге!
— Али друга жиће, ја чујем сваки виолину пред.

ЗАКЛЕТВА

Врћају се Сима и Мика из Слуња кући. Разговарају о свему и свачеме, па ће тек Мика упитати Симу:

— Ма Симо, Симо, ти си да дођеш на суду сведочиш и закунеш се да ће сам нрава Вилим...

— Ејо, закунем се јоште ако буде требало.

— Па ако ти можеш закунеш под ким...

— Е, могу ти закунем, али одакле ти ја ће...

ОШЕЋЕН И ДЕЦА

— Опет си комшија у штети. А зашто?

— Наша мачк где су Ковачеви.

— Другу пут ваш где котковима стварн.

СМИСАО ИЗВОЗА ЗА СТВАРНОСТ

— Господарице, чаш ти ја ваше тајте, молитрдају ако ја одо чекот!

— Да, ако ако учарите!

На плажи

Слика: — Ваша ја ва себа врлин, ако ја ваша сва ја спаде, ако ваљаш ја ваљаш а бољу до дна.

Међу глумицама

— Шта ја разумеш ти од музике!
— Ја.
— Па чему ваш ноге!
— Али друга жиће, ја чујем сваки виолину пред.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво пруће

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација, Београд, Јевремовац 4-а II

ПРИМЕРАК 3 ДИНАРА

Претплата према «Прућу» за пределе земље и иностранство, Београд, Војводина и Приморје, тромесечна 10.— дин., полугодишња 18.—, годишња 32 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 7 ФЕБРУАР 1942 БР. 10 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПРОМЕНА УЛОГА НА АТЛАНТИКУ

Вашингтон. — Министар морнарице био је љубазан да изађе допису Рајтера:

У вези са торпедовањем бродова крај америчке обале могу да кажем да се Немци не боре фер. Док смо ми јурили и пуцали на њих они су избегавали борбу, а сада кад је нама измакла да борбе ми бежимо а они јуре и пуцају на нас. Па сада кажите да ли треба веровати у неки ратни морал.

МОРАЛНА ОСУДАЦИЈА

Рангун, фебруара. — У Бурми се сва јача осећа осуда према у високом степену. Посебно је да се ова морална осуда што пре надокнади разним радио-о-фанзивама.

НАПУСТИЛИ НЛУЗИЈЕ ДА БИ СПАВАЛИ

Примећено је да су многи наши политичари из нерешених демократских партија напустили илузије и снове да би се потпуно предали спавању. Неки који су се пренули из сна улутили су честитке за храбро решење тешких питања, а на сво су добили одговор и молбу да и даље срећно — спавају.

ДВА НОВА БАЦИЛА

После многих експеримената најзад је једној групи научника у лабораторијуми Дошао дома пошао за руком да пронађу бацил који је изазвао распадање енглеске империје. Тај опасни бацил се назива Vinstonius Cercilus и сродан је са америчким бацилом, проузрокованом рата, Rusvelltom. Енглески бацил је веома тврдоглав, опасан и љут гад. Интелигенције му је врло слабе и успева најбоље у елиоколу.

Научници су такође проналазили да у разним делоновима света има различитих серума који уништавају напад овог бацила: у Либији, рецимо, серум др. Ромела а не Далеком истоку серум који су проналазили Јапанци. Али је тај опасни по човечанство бацил толико нагризао енглеску империју да се у науци као сигурно сматра да ће уништење тог бацила са собом неминовно повући и уништење британске империје.

Пројект новог споменика у њујоршком пристаништу

Према информацијама нашег њујоршког дописника, у америчкој јавности прогура се могућност уклањање споменика слободе из њујоршког пристаништа, као застарелог, и постављење једног новог који би више одговарао ситуацији. Наш дописник успео је да нам достави и нацрт свога новог споменика.

Вести из иностранства

Холивуд. — Претставник филмске компаније «Метро Голдвин Мајер» донео је на седницу акционарског друштва ову тужну вест: Брака Израиљци, ове године ће дивиденде компаније бити много мање. Компанија је уз велико материјалне и моралне жртве снимила гренадирски национални филм, о томе како ће америчка морнарица у случају рата не Пацифику у току од 9 сати потући до ногу јапанску флоту. И тамо је филм био готов а они препредени Јапанци потукли америчку флоту за 9 минута. Нешто мало штета ће нама направити кад продамо Русвелту и Черчилу тај филм у коме ће моћи да виде успомену на своју некадашњу велику флоту, и своје некадашње још веће наде.

Лондон. — Због ближења са Совјетима је више него икада уједињена разне слојеве енглеског народа. Њихово Величанство се у мржњи према феудализму одрекло својстве империје у корист Русвелта, друг Черчил од сада пије само ватку а лорд Дерби, најбогатији човек Енглеске, поклонио је два пара својих панталона за једног сину своје слушкиње. У истом смислу је запажено да је архиепископ кантербријски јуче дорученво са рабином Нисимом, дао су два ученика, у циљу ширења совјетске културе, за пелена кућу професору који их је оборио на испиту.

Сингапур. — Једна угледна војна личност је изјавила у вези са ситуацијом дописнику америчких новина:

«Врло важно што су Јапанци прекинули водовод за варош. Ми Енглези смо и онако увек пили виски. Што се тиче, пак, уређења, нека мало стисну пепељу, није лако борити се за нашу домовину. У накнаду за то ми ће ученици нас да погину за Њихово Величанство, који их се уско племенито сећа над прикупља белегиа из наших колонија.»

„Бодљикаво пруће" спрема београђанима једно пријатно изненађење

(На предњој броју наших листа сазнаћете какво).

Енглески офанзивни кружни трамвај у Африци

„...као мајка срећа увијена...

Народне пословице у слици

«Нит' је стаја, нит' је другим дајо»...

Једно соломонско решење

Сидеј. — Искрцавање јапанских снага на Соломонима, налагало је аустралијанској влади једно соломонско решење. Пошто су јапанци Соломони многим дражавама дошли главе, то није чудо што су ти и аустралијанска господа упљешала своје положаје. Зато је решено да се батава добро разно Љубљи и Сингапури и да се оно мало аустралијанске сиротиње сакупи код куће, алу на требало.

НАШ ЛЕКСИКОН

СИНГАПУР

Сингапур. — Сингапур је тврђава на самом дну Малајског полуострва. Изграђени су га Енглези у својој великој бризи за слободу индуског народа од страних завојевача. Да би доказали да се ту заиста ради само о заштити индуске слободе, у Сингапур су довели као одбрану индуске трупе.

Историја Сингапура се може поделити у две фазе. Прва је фаза кад је Сингапур, будући далеко од свака опасности, био од Енглеза рекламиран као тврђава која се на моме никада неузвести. Друга је фаза када су за тај исти Сингапур, угрожен од Јапанаца, Енглези изјавили да није важан за Империју и да његов скори пад неће изазвати никакво изненађење.

Иначе, Сингапур се у културном свету сматра као споменик енглеске бољшевистичке праксе њиним расама, јер контролиша сва пропаст којима би се могло У Индију прокламирати независност, право на живот, људност и остало стварни штетне по англосаксонску цивилизацију. У стратегијским пак дилу служи за обарање читавог низа британских генерала који ту полажу испит способности, у чему има велике сличности са Керенвиком.

Да ли сте проницљиви

Зашто се Вавел и Оминлек непрестано смењују са једног фронта на други?

Одговор: Зато што је немогуће да један једини генерал издржи оволике батине.

Зашто америчвици трпе уклањање кипа слободе — из њујоршке луке?

Одговор: Да не би пузници, кад виде тај кип, мислили да су на погрешном путу.

Зашто сада Енглези изненада тврде да Сингапур није за њих од велике важности?

Одговор: Вамбају се да то исто на пролеће кажу и за енглеско острво.

Зашто Макс одбија да каже где се налази америчка флота?

Одговор: Зато што не зна.

Где су Енглези своја ратна искали успеха?

Одговор: Да се на оор питање одговори не треба бити проницљив, већ наклоњ.

ИЗВЕШТАЈ БРЗЕЗ РАДА

Услед велике несташице у стручним особљу, траже се:

Неколико стотина вештих кројача да скрпе реноме енглеске империје.

Неколико вештих ћурџија који ће на дну Оксана да изброје тонажу савезничке флоте.

Туце праволасних лажова са свежом бујном мишом за спикере лондонског радија.

Неколико хиљада праволасних спринтера за енглеску војску у Љубљи.

Десетак оптимиста, здраво настројених, за источни фронт.

20 јевреја за политичке комесаре у еротским планинама.

Бар један Београђанин који има лепо мишљење о Дражу.

Бар једног Аустралијанца који спаљено слама ногу И не кријуч.

Мајкл и пола Индуса који ће заблистат разним доласцима на Далеком Истоку.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Брзином пар (а сад) свакоч (шљаки) мајкоц прошао на мору.

Кукавица је увек кукала (кукала) јако.

Истраживачи су се кретали со сопственог кола (кола).

Ко рано дође, добије пеју (дуж).

Бубњева бубњача) је биво у мићаској судској дворани.

Јожа је продао своју кожу (кожу) за двеста динара.

Ено је пјесник певао, чије ге бојре не буке (куке).

ПОЛИТИЧКА ХРОНИКА

НОВИ ДОН КИХОТ

За време светског рата 1914 године, један наш конзул предлагао је лавајном Пашићу да сагради флоту и завладама на нашим територијама. Тај рекорд у гомданишње сед је тукао Драгиша Михаиловић са својим Дотле Кихотским позрвањем.

МИСЛИ «БОДЉИКАВОГ ПРАСЕТА»

Ко је јачи онај и кобчаи.

Ко се глава пламе, хлеба се рат.

Уза сусо дрво не осленуј се.

Реци чрево мирити и не бројете.

Да ли знате?

1) Шта је хипохондар?

2) Зашто се на прозорима свих бензина налазе решетке?

Одговор на питање постављено данас

1) Хипохондар је човек који се осећа најбоље кад му је најгоре (пр.: Черчил).

2) Да би служило као огромна благајница.

Главни уредник: Светозар Стојановић.
Уредник за илустрације: Теодор Дошић.
Власник и издавач: Светозар Стојановић.
Уредништво: Београд, Зеленгова 4-а.
Телефон бр.: 25-542.
Штампарија: Штампарија «Пучк» Београд.

Наше приликеонеприлике

— Удавите, господине, скроњезу...
— Море, лепо је изаћи скроњасила. Би добијате бесплатно пиљење од опатицо.

Његове муке

— Ех, што ме протерују из београд синдикса карикатуља и ко Београд.

Јутарње изненађење

— Јесам ли ти говорила да ме правиш кућу од дрвета!!

Пронађен потпис за нашу карикатуру!

Како мали Перица замишља...

Рајтерову вести: „Силна концентрација савезника"

Резултат нашег наградног конкурса

Ма да је знатнији део наших читалаца био погрешно уверен да и наш наградни конкурс следа у — књиге «Бодљикавог прасета», учешће на нашем првом наградном конкурсу било је врло живо. Између великог броја пристелих одговора било је тешко изабрати најдуховитији. Ипак, жири састављен од чланова редакције нашег листа успео је да изабере и као најбоље наградн следеће одговоре:

Првом наградом од 1000 динара одговор који гласи:

«Како мали Перица замишља Рајтерову вест: «Силна концентрација савезника» (грешни добитник је г. Пера Милић, из Нибаја, з. т. Богатић).

Другу награду од 200 динара добио је г. Драгољуб Ј. Петковић, из Београда за одговор: «Огромнима лудницима, трећу награду од 100 динара г. Г. Петковић који нам достално блиску адресу.

Трећу награду од 100 динара добио је г. Милош Новаковић, службеник железничке станице Ковачица (Банат за одговор: «Чврчак: — Ово је слика слабо коју смо биле намењили малим народима.»

Двадесет дечака читалаца награђујемо је бесплатном погодношћом претплатом на наш лист.

НЕПОВЕРЉИВИ ГОСТ

Директор једног хотела примети пикола како пред вратима у ходнику чисти пар чизама.

— Је ли ти, пиколо ови путе, колико сам ти пута рекао да не чистиш чизама пред собним вратима, него да их понесеш доле!

— Извините, господине, одговори дечак, али овај пар не могу да однесем доле.

— А зашто?

— Јер су то чизме неког неповерљивог гости који из дрвета за узмак код врата.

ЛАЂА У БУРИ

Један пут се јако лађом, кад настаде таква бура да је мислило да ће брод свакот часа потонути. Сви су утешавали, ко је могао, а морнари.

— Господско капетано, утиша пита, рекоше ми да ли сто у опасности, јер бих хтео да се припремим.

— Ако ветар не спаде, одговори капетан, за један сат сам ћемо бити у луци.

— Слушај ме, Бошко, чујеш нешто?

Мани цуре!

Дошао један добродушан трговац из унутрашњости у Београд и, пролазећи поред великог фризерског радње, запазио натпис: «Манићире».

— Смотрићу да ја то нисам домаћин потенцијо, човек је лепо преводио: «Мани цуре». Изненадило се:

— Зер овде, у великом граду, да мани цуре код ће ми у сеоју варошицу ће остављи на миру!

Уђио је у радњу се необичним намером да би утврдио у чему је ствар. Одмах му једна млада мањикирка отраби руку и вели да те мањикира.

— Зер поред свеове капитиџа да мани цуре! — одувани се трговац и предлажи мањикирки да га пошто у колеџ, пошто је усамљен и пати од досаде.

Послиа мија бича мањикирка, али је остварила пријатељ мањикирку успомену.

Кад му је мањи та потврдила, он рече тужно:

— Тон сад разумем зашто је тако написано: «Мани цуре!»

Љубавни требник

Гаспођа обишла стан и улазп у дневну собу, где отпаз сам пред пут утврдил тетке, тетке, зетове, гаспођице цуре ове и тако клоку, смеју, цвиц, рибу

Ђаци. Г. Петковић који нам

Ђаци. Г. Петковић који нам

Ђаци. Г. Петковић који нам

НАШИ ЉУДИИ НАШИ КРАЈЕВИ

Проблем дебелих

— Ви кете, чисо, сигурно бити беземљаш.
— Због чега!!
— Па због неприлољеног сала и масти!

За умирење савести

— Нема сумње ми ћемо предајемо на 1500 динара. Сиротиња ће се поразбољевати од јада.
— Нека ти савест буде мирна. Опаштаће дује сиротиње лекове бесплатно.

КОЛИКО ХОЋЕ

Имао професор красну библиотеку. Дође му сусед једног дана и замоли га да му позајми једну књигу.

— Жао ми је, — рече професор, — али ја принципијелно не дајем књиге своје куће. Али хајдете да читате у мојој кући, можете колико вам је воља.

После неколико дана дође професор истом том суседу и замоли га да му позајми књигу да залоза врт.

— Жао ми је, — рече сусед, — принципијелно не позајмљујем алату своје моја врта. Али хајдете можете да у мојим врту залазате колико вам је воља.

ЛАЛИНА ИСПОВЕСТ

Дечица Лала попу да се исповеди, па изнесу осталога каже:

— Оче, учера сам свом суседу крмачу.

— А зашто си га, синко, да то?

— Ни, болан, нако да се не кадам! Поред крмаче било је и једно прасе.

ТЕШКО ЈЕ ДАНАС УДАТИ БЕРКУ

Г. Стевић је строгина лут и мало се свима пријатељу:

— Замислите само, малочас ме пронашао је један човека у годинама за нога сам мислио да удаљ берку. То је озбиљан човек, професор, и годину дана го је поломио не ручак, па виђујте да је вечерас гурнуо нешто сам одлетео кувареу само да бе га што боље угостио, а он! Зашо ли што је урадио!

— Шта?

— Скинуо се привратник.

ПРОРОЧАНСТВО

Слушкиња госпође која очекује радосне породичне догађаје:

— То ће бити сигурно дечак, мајсторице.

— А откуд ти то знаш?

— Нема ни девојка који би год вас задржала девет месеци.

ТЕШКА СУМЊА

Једна млада расплачавица жали се своје пријатељици да је изгубили браслетићеног пристав. Каже да још је сваа с руке у постељи.

— А сумњаш ли на кога?

— На четвероцу.

АЛИМЕНТАЦИЈА

Неки дечак, који је судском пресудом плаћао за незаконитог свога оца једног човека, тражио је од њега да цевојете годишњу алиментацију. Кад је сви дошао за наплаћају новчану, отац му рече:

— Ево ти паре и да знаш да виде неће још сна.

— Па то ми је нама већ одавно рекла!

ПРЕВАРЕНА ЖЕНА НА ТЕРАЗИЈАМА

На Теразијама аута сруши једну даму. Сирота се сва сруши свесвлашћена жртва и почне да вичи.

— Треба хитно телефонирати лабораторију да пресеца ову сироту стварчу...

Дама, коју доста виду могли да осветиш пајдаком се тиме, мало се подиже и викну:

— Кака стварчу! Имам тек навршене године!

Затим се полако свесвести.

ТРИУМФ ЉУБАВИ

У седамнаестом веку: Мадона, цео живот се један ваш лечећи!

У осамнаестом веку: Господе, пара живота за један ваш толу-беш!

У двадесетом веку: Лутајући, буди мој, па ћу та вечерас водити у биоскоп.

НАД ЧОВЕК ИЗГУБИ ГЛАВУ

— И, занимљиво само, када је видео своју кућу у пламену он је, једини, увелео умутра и опасно своју ташту.

— Подимљао. У таквим приликама човек мора да изгуби главу.

ЉУБИТЕЉСКИ СИН

Један љубитељ кафе је да дечака свога драгоцености да их позајми једној мушкарци, па рече њега својим малом сину:

— Пригони мама, док се ја вратим, да овој господи што год не уради.

Кад се отац вратио, син му виче у сва гласа:

— Тата, ова господи неће ништа украо.

— Пекарке дрвић, да матор не стаде.

— Окрестите, господе, маскара ја забрљао даљаше на бал...
— Па ми нисмо маскаи

СВЕ У РЕДУ

Дечета берзе у госте родитељиме. Отац каже лутит не берзу погледа и удари ја, а она не ће да се лути.

— Зер ми већ доста, баба, што не иде туче него ми туче и ти.

— Не лепи вицата, одговори отац да је утеша. Ов туче моју берзу, али зато и је туче њезину жену.

РАЧУН

Школски надзорник испитује рачун малишана из окољена Неша:

— Дан те једну јабуку, вели надзорник, почињући задатак.

— Дај ту, каже дете.

— То је само родитељ, објашњава надзорник и наставља: од г. учитеље куповаш још једну.

— Кам ту, каже дете.

— Ајд, ту је само задатак, мало лутито вели надзорник и продужује: Колико свега имаш јабука?

— Ни ти немам, таџе дете руке, показујући да их заиста нема.

ВЕЛИКО ЗВОНО

Један Лала хвали свеја сина певаи ајтеницима. Похвалује им цркву, каже:

— Погледајте, молећемо хатаа, ово највеће звоно. Оно је, као сте једна реткост и знаменитост. Зато га ми лако чуваио и пазимо. Оно звони само над добре у посету владика, кад је неки поваз, погреба или друга свечаа.

НА ЧАСУ ВЕРОНАУКЕ

Вероучитељ пита једног дечка:

— Бебићу, јеси ли се прекрстио?

— Јесам,

— Је ли пречешће свете тајне?

— Није. Је сам се јавио пречасно!

— Седи, магарче једно! узвикну попа лутит.

Затим се окрете другом ученику:

— Милићу, кажи ми ти то исто!

— Седи, магарче једно!

НЕСРЕЋНИ ДЕЧАК

Један дечак у трамвају непрестано притура по својим џеповима и прибројава новац. С времена на време извуче удубину и оближњеме одмакуће рукавима. Један старији господин га упита:

— Да ниси случајно, бато, изгубио новац?

— Јесам. Изгубио сам пет динара, реке узбуђено дечак.

Стари господин извади из џепа пет динара и пружи их дечку говорећи:

— Ево ти изгубљени новац, па други пут будн пажљивији.

Дечак стрпа новац у џеп и одговори:

— Нарано, господине, да ћу бити пажљивији. Њиху вчера ја играни чарадзијски чеко сам напиди.

ТРИ ПРАШКА ДИЈЕТЕ

После обављеног прегледа прекиса лекар тих болесних. Пажљиво им цркну, каже:

— Погледајте, молећемо хатаа, ово највеће звоно. Оно је, као сте једна реткост и знаменитост. Зато га ми лако чуваио и пазимо. Оно звони само над добре у посету владика, кад је неки поваз, погреба или друга свечаа.

— Три пута дневно узимаћеш сва с водом! апотекеру је похитнита говори, пружајући му рецепт.

После извесног времена среће се лекар и пацијент на улици.

— Ко, како се осећаш сада се здравља? упита га лекар.

— Нехвала, господине! Сасгурно сам цео зид и ево потпо с водом, али ни ништа није помогло!

ДОБРО ИЗАБРАН

У једно трамвај улази мека с детатом на рукама. Један господин устане да јој устуне место да ово она одм и седа стварчи. Кад наплаћа кондуктер за карту, она показа да нема новаца, али жено јој је дата смелата, ово се сврати и погледа њу само, па мирну дете. Једном човеку не крене. Затим отвори торбицу, уза новчиће и плати карту. Зе то врлине дете је већ бо-ли опомињо себе и она] човек се мирити и помиња:

— Е, то заиста мама смислиј! Куд најбоље беш нама!

— Па само ве ћната туниа! мислио, одговоре мирно жена.

актуелности

Касно сазнање Џона Мак Наба

Џон Мак Наб је био истраживач Антарктика, али то не значи да је играо на берзи, отварао се каросеми индијанци и вандаловао са по протестантима са обавезним које нема никада до фронт. Није такође стидао ни у очи сваки пилотима надзвучних мах све срећно завиде. Он је просто био редник. Радио је у Форвелвим фабрикама на северној периферији Чикага и зарађивао је 7,586,345 динарима, и то

све до седам деспера недељно. Не мисли се на рефе да је та плата била мала, пошто је Џону Мак Набу, као потпуно сам отписан порези, приходи, порези на порезу, порези на приход и приход на доходак, остајало нешто 25 центи за један виски. И он је био срећан. Пио је свој виски, зарађивао динарима на левом делу средње осовине, и сматрао да је у земље сам у реду. Имао је и лепих домаћица у животу. Јединог је био у Вудстору и отворио улицу и да га није претварао им једне ноћи. Други пут је био у Чикагу и није срео ни једног гангстера. Али нисмогао да сваког бео пут у Детроит када су Бети прати изборе за председника. Читав низ аутобуса је покупио најсиромашнији људи радника и одвезао их у град да гласају за мир, срећу и благостање Америке у личности Франклина Рузвелта. Стигнуо их у велику блиставу дворану Ред Стар Ајленд су већ један балад, и један црнац разбијени један другоме пиљку. Затим је на ринг изашао један уредљиви џентлмен са бирчовском физиономијом и енергичним држањем одрасло запаљени говор о начему цео се односило на високу надницу, у годин виших радника и срећну будућност. Затим су сви отишли да се тесној кући мирно и тихо ју и купље листиће за спасоносно гласање. Затим су сви добили топлих виског пива, виски и џина да је живот изгледао заиста леп и будућност под заштитом новог председника изгледала ставка. Затим су нашли у групама говорили уморобелим песме и гргрејући џентлменски потписнике. Пасагали су Лузи Пари, говорили, мало врема и потписивали са јестичким гарадама. Повторили је захита голова да одлазак обавља а пошли кежету.

Годину дана је живео Џон Мак Наб од тих успомена. И за то врема закупио још 45.731 шарафова. Затим су дошли нови глобови о непријатељи напредни, о опасности за Западну хемисферу и о неком рату. Џон Мак Наб се није много питао за мир, јер је мировао у обећања претседника него је набрао за лепу будућност, виски, пиво и џин.

Једнога дана је пред њим стао недорпник.

— Џон Мак Наба — рекао је чезним гласом — остави посао и јави се пословођи.

У великом претобољу пословође седело је још сто стотину радника. Пушали су јер су имали једно искуство са пословођом. Један по један су улазили у кавијанцију и нико се није врнуо натраг. Најзад дође ред на Џона Мак Наба.

За елегантним столом пословође седели су један официр у борбеним и два цивилна са изразима фелдфебрске са стране.

— Ви сте Џон Мак Наб? — затетао је официр гласом пуним дирљиве топлине.

— Јесам, сер.

— Џоне Мак Наба — пристојно је тада изговорио са десне стране — у вашим руцима са нашим судбине света.

Џон Мак Наб је затрептао од нина. Бацио је поглед на своје руке, прљаве и пуне жуљева. Затим је одговорио:

— На разуман, сер.

Цветнице с леве му је стиснуо руку.

— Џоне Мак Наба, свет се налази у опасности. Сваке вечери расколућ, демократа и републиканца, буба су зачинили на мртво. Као и прошле год.

Комшија је лабавио гласом и онако обавештавао ускит:

— Стрељали сам не питао, сер.

Стрељао је тако отворио једно високом стомаку.

— У ескалатору или метрополу?

— Не, сер.

— Је ли гласао за мајоранду, сер.

Лице цветнице пилкаја су трнасто-плаве хлаче.

— Изгледа овог момка из непријатеља — рекао су једном високом полицајцем који се је ваго на границе звонцета.

Стрељао су збуњеног Мак Наба у једно аутобусе који је отишао до стенице и научио своју садржину у једно велико средње војводиште са бирчовским на призвано. Било је ту још пуно момака који су нормално тлодали пред собом.

— Куда идућина? — запитао је Мак Наб своје суседа.

— У Сан-Диего. У штаб пацифичке армаде.

Мак Наб се збуњено чешао по глави. Било му је најлепе отуда седи да га гласа за председницу у Сан-Диего.

Одавле су их тамо на један велики крсташ који је цветао од чистоће.

— Морнари — доносио не је нови просвади чавке са боброј шерита на рукавима. — Ваш добровољне долазе једне велику патријотску свест америчког народа. Чавекнеспе је срећно што нате да се борите за њега.

Нако поред њега је спонтано цело родословље патриотизму и чавекчанству. Мак Наб је почео да разумеви. Још већа је разумео када су га утрпали у морнарско одела и утрпали му у једне кофу воде и четку.

— Сер — обратио се он са врлином учтивошћу једном официру поред тога од шеснаест кина — је сам гласао за председника који је обећавао мир и благостање. Зашто се онда налазим овде?

Официр је обрушио на њега муњу свог презирног погледа.

— Кинеске, ти си овде да се боримо против оних који угрожавају мир и сроку чавекчанство.

Џон Мак Наб је ућутао и чекао да неко пукуће. И тако је недељу дана, све док се крсташ није укотвио у затон рејсер у стрва Хавеје. Ту су дали да у њима борбе против непријатеља мира и чавекчанства пуцати врелине пре док су официри у великој сали бавили са шампањцем, шкампатима и црним лептирцима.

— Није тешка сва борба за њих — мислио је Мак Наб — ако ће и у рад лепо једно дан виски. Мисли се биће.

За то врема подигнете адмирал је врелине врло окрупне говора брода.

— Разбићете ви њушку, џентлмени. Целаја свету. Ми смо мирни, сиграт, образ, мирбрам, антиосовински рас.

Сутра дан, у зору, цело је друштво још спавало када су чарвезујуће певачи нобом дозрдели изласкати авионе. Морнари се чавекнеспе достојних учитељских бродова посматрали су их радосно и видели како чатворених авиони испуштају изнад њихових глава мале стварчице, налик на кратке и дебеле цигаре.

Достатно секунди после тога експлозије је изблиза официри, капетани и адмирали из њихових крвавог Разбарушени и полудели од страха, официри су гурали морнаре у торњеве и отворе и пуцали са њима, бесмислено и мазурљиво, док је њих десетине и стотине падале мртви на палубу.

Џон Мак Наб је последњи пут отворио очи, и видео крај себе једног морнара, слободног пробијања Америке који је напасло у боре сиромашне нафте. Мак Наб је са мрком дозао руку и додирнуо сузаја који дуже на њега

Певача на радију

и ваздушне операције на Истоку

чавекчанства. Мислио је на свој живот који је био далеко од њега среће и пиљци будућности, на свеједе 7,586.345 шарафова које су га зацеловрега за један бочмислена и лаки живот, на 25 центи недељног виског и на оно што су бирчовски интернационални мира и чавекчанства.

Читава посада крашкнула је добављајући које је нешалице чекао, одрзалала дуделе тела и разбацала их по палуби крсташ ерејсер је тонуо.

Џон Мак Наб је последњи пут отворио очи, и видео крај себе једног морнара, слободног пробијања Америке који је напасло у боре сиромашне нафте. Мак Наб је са мрком дозао руку и додирнуо сузаја који дуже на њега

сни пратиле увеса, неверице и жалости:

— Друже — запитао је Мак Наб, прокупљујући последњи дах — пре него што умрем, реци ми коју су то непријатеље мира и чавекчанства против којих са борио?

Морнар се сетно немилију и спустио главицу:

— Не, ваздан, друже.

И док добровољци утонуше у дубине руко коју су сноси вишеречених инспекторима из министарства изгледи «Јасенски Запад».

ВЛАСНИК

— Је ли ово твоја мука?

— Јесам, ја мој.

— Мора, добро је сано код намају тебе и бога на стоје Хипотекарну банку.

Мале ШАЛЕ с малом БРАДОМ

Трговац намештаја: Зар баш кабаље да пођете за мном?

Госпођица: Жао ми је, али сам друга рођ.

Трговац: Онда бар узмите код мене домаћинску стрижу.

Један тес учено је говорио јелени, али то одних ушеса и одузму му глас. Сутрадан јелена се пита:

— И је то сад треба да једем, а ово ја је шуплја домаћа у њушки.

Сутрадан пас: Па и во га је нико у њушци, а то вам не смета.

Она: Па ви ми причате само глупости!

Он: Да бисте ме боље разумели, госпођице.

Жена: Но, како је било на свадби?

Муж: Изабран сам за поштедсдника.

Жена: Хм, опет нас вода пуца.

— Је увек нашли заједнички језик одговарају мајци глава.

— Онда знаш да носиш тврда шешира.

— Мацјека, доживеће на другом свет. Овај мој свет.

— Није чист, господо! Ноге! Па је баш мекенас свака њихов сапун.

Чувар пруге: Забрањено је ући пругом.

Путник: Доноћете, али ће другу је опасније: има много аутомобила.

— Сада ће ми неко погасити, обрати се једно пролазне жени. Бранете ме!

— Ко ће вас погасити!

— Моја жена, чим буден ушао у кућу.

— Уверавам те да је Никола рекао човек, јер код сам га јуче поштено, да му тражим сто динара не зајам, не само да нисам нисам добио него сам морао је њему да узајмим новца.

— Био сам код двоје кројача, док нисам нашао што ми треба.

— Знаш, тражио сам кредит.

— Ти имаш само једног брата!

— Да.

— Па што онда твоја сестра каже да оне има два!

Господар (скупи): Сад сам вас уздатио, ви прекидајући ме кроз тама!

Слуга: Господин се вара, је само гледам кроз кључаоницу.

— Ујаче, ти ниси оженио!

— Не, Перице!

— А ко ти онда неки што слеш, а што не сиђе да радиш.

— Морао сам да се разоружам с једном оружјем. Он је потеран нуштетом.

— Па што радиш сада!

— Продужио сам сам.

— Ово је најбољи лек за кијавицу. Дајте по вашем имену да умрем.

— Добро, г. доктора, али ако ви и после тога живе!

— Рецепте му „на здравље"!

АНТОЛОГИЈА ИСТИНИТИХ ЧУЋА

Пред вратима Сингапура

— Нани му је мама много код њега.

ЧАСТ ЈЕДНА У ЈЕДНОМ ЧИНУ

Он (нервозно оди и врти се око себе). Брзо, изгалављено пуши, изговара нерасумљиве речи, од којих се једва разуме: «Част. Дуел. Самоубиство!...).

Она: (утрне извади новац из торбице, даје му): «Ево! (хоће у стопама).

Он (брзо узима новац и ставља у џеп. Театрално): Спасла ги ми част и живот! (вајно пева), кола се. застане код врата): Да ми неки примерак?! Ах, шта ми све не паде на памет!...

НА МИРАН НАЧИН

Сиромах: Жена ђада се своме приговору како се код једне удовице, код које сам, таванице задужио да ће просто морати да се оваква њена да би се само спростио дуговао:

А пријатељ га саветује:

— Море, глади! ти то никако на мирно начин да скрпиш!

Мале ШАЛЕ с великом БРАДОМ

— Је ли, Јовице, заиста продаје своја кокоја?

— Зато што ми је стално говорио: „Учи, Јовице, да не би пао", а ја сам пао.

— Зар кварџета да ће овде бити дводана?

— Надам се, ала... за свако случај, пазио сам једног зеца.

— Не могу вицо да издржим са овијем мекшим. Страшно је кварошка...

— Одуни је од тога.

— Али како?

— Говори ји да је нарезала код жена сигурах знак почетка стварења... Видећеш, њена нервоза ће пастете као руком одмакнем!

— Гла, опет тросеностна ме обрекуј! Који ти је то кратки брнјо?

— Ја се сам брајим.

— Господине, могу ли да разговорим с вашим господом?

— Ако будете могли дати до речи, извољите покушати.

Жена: Хтела бих да знам зашто ти својим неосмишљеним приједлозима саветујеш да се не жениш.

Муж: Умиче се, душице. Тебе и онако ниједан од нас не може узети за жену, а с другом којом ће бити нијадан срећан!

Лекар: Да ли вам сметаћ увек мухе?

Мајка: Не. Само кад говоре.

— Како то! Измишљу ова соба и ова пред нама никакве разлике, а ова је скупља за двоје дечара! Ова турист хотелијер.

— Није истина, господине. Ова соба ниа и чесовнике.

— Где је! Ја га не видим.

— Ено га, прека пута, на црквеном торњу.

— Што сам умирам данас!

— Значе да сам рођео сјајно!

— Не, него сам сиђео да родам.

— Ове ваше кобасице су ово пансионисе!

— 117

— Па човек у њима свашта чеће.

Служавка: Данас сам сољала доста сва.

Господа: А што сте то сољели?

Служавка: Сољела сам да вас је господин свршни комелатор.

— Болеснци ви сте што правио мисиле кадаш!

— Да, прека 300 динара за прегу.

— А остало?

— Остало бољаво другу.

— Чуди ме да тај твој стар још није оженио. Тад одговара кад да је из Неранџица.

— Тако мислиш, али кад погледаш рачуна који ми он шаље, пре бих рекао да је из Отушина.

— Је могу да кажем да умиреш кмето среће у љубави.

— Нисам је то срећно над сте остати неожењ у четрдесетој години?

— Па у томе и јесте права срећа.

Од наших до ваших

Кад бар неко у кући има температуру

Немогућност

— Јучe сам чуo један сјајан вицc!
— О чeму?
— Један нaрoдњак мe је рeкao дa ћe бoлoврaћaрe.

Некад Сад

— Да ти прeстaвим: гoспoдин је прoтojeрej дрвeнe.
— Aх.
— О, гoспoдин је прeдjeрej дрвeћa!

Уркалени ВИЦЕВИ

— Јеси ли добио новац на зајам?
— Нисам. Тражио сам на два места. На једном ћемом добио јер ме не познају, на другом нећем добит, јер ме неуредно добро познају. Од кога сад да тражим?

Госпођа: Чујте, Марија, даћу вам 50 динара кисочна вицја, али да ме убудуће не попрдаште на пијаци.

Слушкиња: Захвалујем, милостива, ваш новчић рачунам.

Ученици: Тетице, молим те да ми набавиш другог учитеља.
Отац: А зашто, сине? Зар овај није добар?
Ученици: Па он ме увек пита оно што не знам.

— Чујем да се жениш!
— То је нудорија.
— Знам ја да је нудорија, само те питам да ли је истина.

— Јесте ли одавно у браку?
— Не знам. Моја жена каже да пуна три године, али мени се чини да ниси много лепо.

— Мамице-ћаћи вас питт-де је ово-ово шала-шала за мамицу-цицине?
— Шта ће вам, човече, шкоме, над одличног музичта.

— Г. лекаре, колико бих да разговорим с пољоком, кога сте малочас уштркнули.
— А зашто?
— Тај се човек просикују кроз стомачну собу моје жене тако кашто, да се она није пробудила. Хтео бих да га замолим да мо пода позну, какво је то кашо...

— Да неки спутњик јучe био пијан!
— Пијан сам био, али на служби.

— Ви сте учитељ пекмезља?
— Јесам, господине. Можете ли да ваш дечак чачака? Чак стаје десет динара, а плаћа се унапред.
— Зашто унапред?
— Зато, за сваки случај. Боља је овако прилично дубоко.

— Ви сте још увек нисте потврдили г. Поповићу, промавајући овар свом пацијенту. Јесте ли се строго држали мог савета и пушили дан цигарете дневно?
— Ту баш, како изгледа, лежи реч г. доктоpе. Можда ми је баш због тих цигарета и рђаво.
— Зашто?
— Па рашнуја уопште нисам пушио.

— Прад женом морам увек да прогутам оно што ћу да кажем.
— То није нидла, је морам да гутам сво оно што ми моја жена скува.

— Нонад је гонуало да позајмим од њега 200 динара. Али је сам му одговорио неке тамне глупљаке повоша од њега.
— А шта ти је он одговорио?
— Да ћа тражити од тебе позајмицу.

— Хоћеш да најпад дам руку своју кћери?
— Руку хоћу, али нешто у руци.

— Колико је година вашем мужу, госпођо?
— Четрдесет и пет. Разлика је међу њима двоје година.
— Зашто? Ни по чему се не види да је он за толико старији од њега.

Енглеска сигурност у Африци

Сукрет хавајских пеаца на Атлантику

Плагијат

— Јеси ли чуо да ће Енглеза у Корошеци полиција?
— Нисам. А како ће полиција?
— Па тако, иду једно испред другог на два метра.

Равајлови доживљаји

Равајло купује цигарете

— Да ви је слободно!
— Па шкуза која мајо...
— То зави, бурдело, вам као учитељ чоек нпак сам те питао.

— Сво је, брате, лепо, ама ја нисам ни бих узео овај замак, кад се већ прича да се у њему појављују утворе и вештице.
— Глупост. Зар ја да се плашим вештица кад ово 20 година живим са женом и тештом.

Задоцнели ђак

Нова учитељица у једном селу код Ниша пита једног малишана зашто је задоцнио.

— Ма шкоп, одговори ђак.

Учитељица, не разумевајући одговор, запита другог дечака шта је казао.

— Ја мислим, одговори овај, да је Учитељица се збуни и мало љутито обрати се целом разреду:

— Ама, рекоше ми шта не знаш.

— Су ти мислиш, узвикнуше деца у глас.

Јелена Ђ. —

КАД ЈЕ ШЕШИР МОДЕРАН

— Најпре сам мислио твој шешир.
— Где је био?
— Завукао се у уво од моје прслуке.

РОТШИЛД И СИРОТИЊА

Ротшилд удавао ћерку. На крају раскошног ручка рабину је рекао:

— Браћо и сестре, видите смо у великом весељу и богато се гостимо, па заборавимо ми на нашу сиротињу... Предлажем да забудно се ништа сви скупимо у заједничко три пута: «Мишкина сиротиња!»

РАЗЛОГ ЗА РАЗВОД

— Зашто ли да се Јовановићеви разводе од мужа!
— Зашто!
— Па посведоци су сви: она је тукла да остану са стањем у вароши, а он је мислио да уђу кући сви заједно.

— Добро, а где су сада?
— Погоди.
— Не знам.
— Она је отишла својим родитељима на село, а он остао код својих родитеља у вароши.

ПАПУЧАРЕВА НЕВОЉА

— И поменем мој надзор, тужно са једним пријатељ другом, сиромах сам хтео да побегнем од куће чешће ми мене зости и убих се тражећи кључ од капије по целој кући и нигде га нисам нашао. Морао сам одустати од свега.

— А где је био кључ?
— Пре него што сам легао напутила ме је жена сама кључ у џеп од панталот капута.

ПАМЕТАН ПАС

Причи у друштву адвокат Тират:

— Ех, што жалим пашњачета се, то је чудо! Необичан ми стимет, нарочито умен сачо ва пуштање и навлачење...

— А где ви [ај пита једем.
— Сигурно сам га у село... У последње време почео је и ја ме жене да лају.

ДОБРО МУ ЈЕ...

На једној спиритистичкој сеанси једна стара удовица жели дух свога мужа, па кад [ој се јави [ема шта:

— Јоси ли ти, Јованче?
— Јесам, одговори [ој дух.
— Како те [е на оном свету?
— Врло добро.
— А где си најгоре?

— Јуче је Мица Бацкало на свога мужа бухет цвећа...!
— У експлозе!
— Не. У вазе...

— Да ли би ти могла да волиш мужа који те вара!
— Не, али бих могла да варам мужа који ме воли...

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација, Београд, Зеленићева 6-а/II

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплату прима »Просвета за продају новина и часописа, Београд, Вишњићева 8.

Претплата, тромесечна 24.— дин., полугодишња 48.—, годишња 96 динара.

ДОСТА С'ТИМ! ЛАКО ЈЕ ПРАВИТИ ВИЦЕВЕ О »ДИРИСУ«

ПРЕКОМЕРНИ ДОБИЦИ И ГУБИЦИ

Лондон, фебруара. — Повећања трошка на прекомерним добитке, проузроковани ратом, забрињавају је једнако расне инфлације, пошто оне једнако мањој прекомерној добитак, док се сви остали морају помирити са прекомерним губицима.

ОЛАКШАВАЈУЋА ОКОЛНОСТ

Када јавља »Дејли Мејл« из Њујорка, чамо влада уверења, да неки овај рат да добија, тој мора и да га борим. Ово признање смотра се у добро обавештеним круговима као олакшавајућа околност.

СОКРАТ ЈЕ ОПЕТ АКТУЕЛАН

Прима Рузвелтовој књиге, морају са прамбе прећи за овај свеског помар, а затим их треба вазнети.

Сократова мирења куповној самог собом никад се боље није могла примјенити, него на ову нашу Рузвелта.

МОЋ НАВИКЕ

Лондон, фебруара. — У Сити-у влада велика забринутост због пада акција металске индустрије, бакра, калаја, петролеја и осталих руда. За ово пад сад кривица се свалује на Јапанце, пошто ваш су навели Малајско полуострво од стране Сингапура, иако је традиционално у интересан генерал-штабу, него баш обратно.

Овде се стварно једна протестна нота, којом се Јапану предлаже овај натезачки гест и у којој се предлаже уметничке спорезуми. Прошле године спорезу-ју се руда и платина, тако требало би да пређашњу Британија, а Малајци нека пређашњу Јапанцима.

Ако Јапанци се пристану на ову повећану гест, тада ће Британци одмах повести против Јапанаца офанзиву — чим буду могли.

СВЕ МУ ЈЕ СВЕЗДНО

Америчко удружење астронома подноси је предлог да се ово уведе променићеја. Међутим кметри се да ни сва астрија неће моћи вредети, јер над звездама нема дрвећа, онда је сасвим свеједно биће неће трава. Ништа му не помаже.

РИБОЛОВ У МУТНОЈ ВОДИ

ДИРИС
ДИРИС
ДИРИС

Наше приликеонеприлике

У ери немоћних моћности

Из каса једне београдске књижаре потекли су, на обиједи касу одмах бачку мањом динара.

— Па каса вам стоји отво рено!
— Што ми вреди да је затворен кад се дешава да се из затворених каса изгуби новац и да са сама каса не обиђе.

Један леден виц

— Данас сам видео мост од 26 лађара.
— Где?
— У илустрованом уџбенику.

МОДА

Шта ће се носити овога пролећа

Пролеће се приближава. Свакоме, који полаже на елеганцију ваља мислити како треба оставити зимску одећу и шта треба набавити за пролећну сезону.

Зимску одећу: капуте, крзна и муфове ја добро ставити у нафталин, још боље у целофанске џакове, а најбоље у заложну банку. За оне који су били без зимских капута, то се не препоручује.

За пролећне тоалете је веома важно направити избор телељнице, пријећи код кројача који ће још крпи на вересију и обућара који вам неће за две закрпе узети пола месечне плате. Пошто у моду поново улази витка линија, треба унапред спремити још наволоку дуге на којој шу а кад сузите одело, преостали штоф сачувајте за закрпе.

Најнужније ове сезоне је што се одело неће морати да чисти од мисних флека. Исто тако се не треба плашити да ћете добити мрље од јаја и зејтина. Ако неко нађе такве флеке од прошле године, нека се чуда да му се не одузму кавте за ту врсту артикала. Не гледа ће се и даље ножни коса, а ја оне без коса биће модерна ћела. Нека се неко не плаши ни сунчаница пошто их неће ни преко зиме страфила зимница.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Кратак (Срећан) је положио испит с одличан једногласно.

Кад је умро, говорило се за њега да је необично волео кратки (страсти).

Не постоји свет без вуда (чуда).

Један од мученика (ученика) Средњевек. Зово се злато (Плато).

Лети народи убијени (обичаји) многе су исекерани.

Адвокат је дао тужбу убацљиву одбрену, да су му у дућанџи (кућници) честитали.

Цео свој век проживео је подобно као слепац (сваћар).

МИРАЗ ЈЕДНЕ ГОСПОЂИЦЕ

— Дабоме, треба да се оженим Маром. Она ја врло лепа и баш би јаки пријатан пар.

— Добро, добро, али шта она има?

— Какво имагинације?

— Па кирпе. Колико кеса?

— Сто хиљада сто један отац ће банкротирати!

— Како тос: ако ће банкротира?

— Па ако банкротира, онда ће бити двеста хиљада.

ПРАЗНА ПУШКА

Један човек пукло у под, али заборавио да пуниш метак. Одједном потрча један дивље звер.

— Несрећнико једна, дође ми пријатељ, па ти жени напуниш пушку!

— Бути, будало једна, откуд ти зец зна!

— Још симе да ослободимо земљу од ове енглеске зубобоље.

— Ково да те ангажиру за позоришне радна.
— Још од детињства имао сам бујну машту.

— Хајдемо певање нуће. Видиш ли неђиво је ноћ сазвра ћај у ваздуху.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Недеља, 9 фебруар

Жали се чувар зоолошке баште: Одем пре неки дан у кавез белога медведа, а он се бликано и боговски башкари по аној шчки. Хтедох да видим да ли му је довољна температура па нзадим термометар, а он, доседе љубазан и предусретљив према мени, нарогушн се. Скочи на мене, и гре него што сам се снашо што истрже ми термометар и разби га у парам парчи. Не знам, брате, откуд то да бели медвед мрзи термометаре?

Понедељак, 9 фебруар

Полудила, па полудила. Сваки брат шта не скрпи. У Бакаканској улици једно кољче се окљаштв, пада и болна зарас: сломило ногу. Псује кончаш и кола са кланице са стварнцам за трем она. Једна госпођа намшла са кишобраном, па кад видела шта се дешава, ократе се дагаду: — Мнко, трчи и телефонирај тати да њено за вечеру да немамо гошће добрецне, а ја одох да уставитам ред пред касапницом. И потоме жена уз брдо.

Уторак, 10 фебруар

Срстнем данас мог прату. Нарасполажен је и нсох нешто испод мншке. Поздравнмо се и он тек окрете: «Остарно сам као свештник а сада почнмам да сумњам у мудрост религнје. У светоме писму каже: «Ко тебе камелом, тн мега хлебом» и сад замислите да ударим некога овом пројом што добијамо од «Дирнсе»! Убно бнх човека на месту. Далеко било од нас.

И оде човек, артељи глазом.

Среда, 11 фебруар

Седим у бноскопу и две дамице нзретају порад мене. «Замисли, каже једна, како је данас лешка дама до свнлења чарала. Одем код једног тгровца, младог, симпатичног човекка, а он рече:

— Обујте пантаоне. Те много жена раде.

То обујете ви, лутнух се ја, а он, безобразник, насмеши се па одговорн: — А, не, госпођице, за свнлене чарате је редним обратнон.

Четвртак, 12 фебруар

Срстнем једног пријатеља, рузнког као мајнун. А са њим дама лепа као уписана. Позовем га на страну и упитам:

— Нешта, бре, узати ову папатнцу?

— На мушкост.

— Како на мушкост?

— Па тако. Нмам код нуте сачувано још једно по ма свнње и двадесетак кила пршутв.

Петак, 13 фебруар

Када је петак, и још 13, човек не треба никада да залочне неки посао. Био мој пријатељ по унутрашности да пазарн. Кад се аратно одем да га посетим, а он лежи патрбушке на ранвну и решава укрштене речи.

— Пз, шта је бнло! — пнтам га ја.

— Нншта. Пазарно сам било преснно испод руке.

— Па колнко си добно?

— Двадесет и пет.

— Толнко много!

— Ти си једнни који се слажеш са мном, а они што су мн млатнли капу да сам добно тако мало само зато што сам нежна конструкција.

Субота, 14 фебруар

Седнмо у бнфеу и пнјемо а један пријатељ се тужно загледао пред собом.

— Сетнх се — каже — нешто оца снној, Бог да му душу прости. Да је жна, пасно бн он се са мном.

— Како тај?

— Па увек ми је говорно да сам права целепнца, е отклно добнсмо. Центрату за огрев, целепнца је рећи него неки генијалан човек.

СВРЕМЕНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА БРИТАНИКА

Завео — човек који никакво зна ма чега у ратним операцијама.

Дејство — измишљене успех.

Дати гарантије неколнко — вншегодншњ гроб допгнсника.

Емнграција — свобо без ваказог опасања.

Ндн — прошлогодншњн и овогодншњн рекордер у путовању.

Колонпје — звнзде за укосно пласнрање пернјаског капнтала.

«Кнег Џорџ» — вндн «Прннс оф Велс».

Лорд — човек који даје прнмер како се свну купонн н прнмају дивндеиде од 100%.

«Прннс оф Велс» — бајни брод који је опловно у гостн код Нептуна, бога мора.

Чврнчн — највећн замандни свеша, који је завео н упропастно нејак број лаковерних мајки народа.

АМЕРИЧКИ ВРХОВНИ САВЕТ ПОЗВАО ХИТНО ГРЕТУ ГАРБО

Вашингтон, фебруара. — Врховни војни савет састао се у данешњој седници н пошто нпје бно у могућности да реше тугалына питања Манпла и пацнфнских острва, то је хитно позвана Грета Гарбо која је одмах долетала авнонам директно нз Холнвуда.

На сву идућу дошао је један амернчки министар фнлмскнх магнет, сећајући се да је једном Грета Гарбо извукле његово фнлмско предузеће нз кризе.

Чудновати кактус

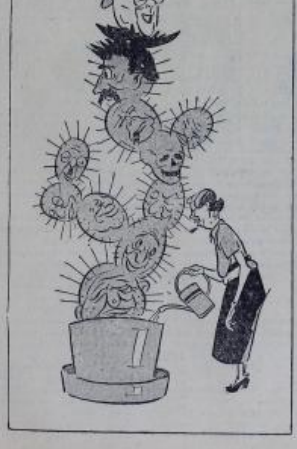

Глуви Енглез

— . . . Молим? Шта нанета?

Преглед СТРАНЕ штампе

Кубншев. — У вези са вешњу да се тнца селнца крећу ка северу, што је снгуран знак скорог пролећа, војни паралнтнк Лозовскн је нзјавно: «Па н нм се, као тнца селнце, због пролећа спремамо на селидбу. Само — оне се селе на север, а мн — мало даље — на Нстон.

Рно де Жанеиро. — Специјалнн допнсннк «Рајтера» јавља:

«Код станоненштва Јужноамернчких држава констатовано се последњих дана велнки оптнмнзам. Музнка свнре на све стране и праннје пуцају кво да је некн државнн праздник. Затнтан од новнннара за разлоге тог распологења, један углеђан аргентнпскн полнтнчар је нзјавно: «Кено да се не радујемо кад нас амернчка н енглеска штампа нпше нанма хвали. Нзгледа да смо, хвала Богу, престали да бндамо центар нзнхових пажње н нежностн.»

«ВОРЛД РЕВЈУ» СЕ ЉУТИ ШТО СЕ У ПОЛИТНЦИ МЕ ШАЈУ ЉУДИ КОЈИ САМО НА «ДЕРБИ-У» ИМАЈУ УСПЕХА

Лондон, фебруара. — После седнннце енглеске владе у јавности је дошло до великнх разочарања. Многн листовн љуте су нанпса пуштна генерала који се на разумеју у војничком вештнна и полнтнчара који са само нмају успеха на «Дезбнчу. Часопис «Ворлд Ревју» почестно је Јавајнска Гринвуда н Атлнја, мннистра у Черчнловој влади пнонпстнма достојних демократије. Овај часопис пре порнчује енглеском народу, пошто му нпчнм другто нн ма на просторје, да окрене главу Сједињеним Америчким Државама, а Индија, Малаја, Борнео, Суматра н остала острва у Пацнфнку да окрену главу сунцу које се рађе на Нстоку. Са душом свих народа нека рађе шта нм је воља, јер Енглезе је нптересовао само њнхов џнновн, бакар, петролеј н остала опнпљене ствари.

ЗАХВАЛНОСТ РАТНИХ ФАБРИКАНАТА РУЗВЕЛТУ

Нујорк-Тајмс јавља да су амернчкн ратни фабрнканти одржали у Нујорку конференцнју. Са конференцнје послат је овај поздраван телеграм Рузвелту:

— Господнн прнсједнпче, захвалнн вам захвалујемо, што сте нас спасли од пропасти. Остали смо без посла н прнтнска је опасност да сасвнм пропаднемо. Аи Бнговндрите вашој умјбаној жени н подмлаткнтарно прнче шком хнтлеру, ва сте Амернку увукли у рат н на тај начнн дали сте нам посла н омогућили нам да радимо н да зарадимо н нм нека долер за хлеб нама сиромашнма.

У нме захвалности изабрали смо вас за вечнтог почасног председнпка нашег Савеза амернчких ратних фабрнканата.

ЗНА, АЛ НЕТЕ

Прнча пнсмну «Дејнт Хералдн», Француз разуна свој посао. Само још остаје да се констатнје, шта је он да ли полнтнчнн шутер нлн говор.

Главни уредник: Светомир Стојковнћ.

Уредник за нлустрацнје: Теодор Давнћ.

Власннк и нздавач: Светомнр Стојковнћ.

Тек. бр. 25-592.

Штампа: Штампарнја «Пчела», Београд.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ЊИХ ДВОЈИЦА ЗНАЈУ

У другом разреду основне школе пита учитељ:

— Јоца, зашто ми те алегед и поскоку људи?

— Јунук.. овеј.. пуди...

— Седи; не знаш! Каки ти, Пајице!

— Постеже куја... Мекни, госпођице, је тада ниси био у школи...

— Седи. Хајде реци ти, Мањице!

Мекан пријава учитељу, ембиеја се и каже:

— Ја знам зашо људи пастиру, ве знаће кожа људи пастиру, а што ово балавци марају и то да знају!

ПРВИ ПУТ НА ПОЗОРИШТУ

Један младић је отишао да посети стрица глумца, који су му тек пронашли његови родитељи. Жеља му са испуњена и он добије прво једну улогу слугуљића. Када је дошло време да се појави на позорници, он је сиг рошија био обучен и, огледајући се у огледалу, стално је понављао оне неколико реча које је имао да каже:

— Господине гроф, једна дама од шездесет година чека у предсобљу.

Кад је дошао време да он изађе на позорницу, одсмотрен је рашо на позорници. Али како је био збуњен, младић устаде и рече:

— Господине гроф, шездесет година чека једна дама у предсобљу.

НАЈБОЉИ МАМАЦ

Један човек дошао као пољску вагу, коју би хтео да купи. Када виде неке богате кеке пара, а око не је мала бешетиде зарасла сва у коров, пуноц на изгледа баш одушевљен. Да би га привукао и навеоко да купи, сопственик почне да хвали своје имање, па ће:

— Јесте ли ви лепеш?

— Па, кад ма дивљење!

— Е, онда ће вам са овога сваког сенцата. Ама један сеш ке сваког дана долазе у конобу.

НА ЦАРИНАРНИЦИ

— Имате ли што за царину, господине?

— Нешто, идем од верочика, ето видите, ено хоћете.

— Допустите... Ево, седе у чарапама имате три кутије фине цигарете, у чанбонешу имате још једне цигарете, а у џепу сте још једне кутију с бомбонама!

— Та није могућа? Јесу, сруе сам! Верујте ми да нисам видео ових ствари ја ни сам... Платићу колико год трашите!

ПИКАНТАН ПРЕТРЕС

У неко варошки одржавао се један врло пикантан судски претрес. Још много пре почетка претреса била је гомила свих пука, нарочито нежнији женског свеја, седењаци из ближих кругова. Видећи то, председник суда рекао:

— Пошто је овако претрес врло забављаван, можемо сва питања која до напусте салу.

Ниједна дама није хтела да напусти своје место.

— Одавиде, рекла је једна председнике, пошто су сва питања већ изнесена, можемо ти, о-ра остала!

ТЕСТАМЕНТ

Осети неки Богати Лала да ће узорно умрети, па реши да направи тестамент. Позову му бележника и потребне сведоке да пред њима нешто своју последњу вољу. Пошао њих ту је и цела Лалина породица. Дође неделе прво своју земљу, а потом покретне ствари, те почне да дели сину. На крају уз болан уздах рече:

— А ову кровву што је већ остали дана наша, ако ће на неће, остављам свету! цвени да ми спомиње о благодарењу, а ако ће неће, нека је уљез мој син Стеја.

ЈЕВРЕЈСКИ

Два Јевреја пошшерају углавном о артиклу. Последња чује разговора гласи:

— У скучају пада под стечај добит се дели на равне дијелове.

ФЕНОМЕН

На улици се срећу две познанице. Једна води собом једанаестогодишњу вучицу.

— Дакле, то је те твоја мала, за коју си ми ту скоро рекао да је прави феномен?

— Јесте, но је, одговара родитељ, дефинитивно. Једнаест јој је година и не свери у огледало.

ДОВАР ПАС

Један брачни пар најшао вечу у плавини. Једне вечери, кад бапа рече једна нога, сусели у средњеш млади пар пред вратима кава очајнички гледа у кишу.

— Шта се то десиле? Јесте ли заборавили кишобран?

— Не, одговори муж утучено, купили смо новог пса чувара, па нам не да да уђемо.

ПРАКТИЧНА ЖЕНА

Код «Цара» дође стара пријатељ разговара/у о породичним стварима:

— Моја кћи, жена један, студира медицину и за два годика добиће за доктора.

— Хе, одговара другу, моја је много практичнија од твоје, она ће студира за доктора — она је већ добила доктора.

БЕЗ ИКАКВЕ ПОТРЕБЕ

Седе у кавани некаквог приватеља, па воде празне разговоре. Један, који међу њима зевао за најпрактичнијег, пита:

— Ета, једно непотребно ствари. Трошиш се толике паре да се занајдеш читаве године око трошка, ако да ће нарадиш небеска на својим гробовима.

Сем приступи се сложише да је он — бистар човек.

ПОГРЕШНО РАЗУМЕО

Две младе човека дођу лекару који је знано њиховога стрица, банкара Симића. И обојица почеше у један глас:

— Дошли смо, господине доктора, да вам од срца захвалимо што сте лечили нашег стрица.

— А лекар их прекиде:

— Зар ја, а кад је умро!

ЊИНА СРЕЋА

— Госпођа Јелу, чуо сам да се ваша сестра вратила. Бога вам, је ли срећна?

— Срећна ја, не може бити боље! Једино што још се не удала, то је њен будући муж.

ВРЕМЕ ЈЕ ДА СЕ ОЖЕНИШ

— Слушај, Перо, време је да се ожениш.

— Ма остави ме на миру, човече! Нећу да се женим!

— Али тер та није досадно да сваког дана идеш у кафану и да једеш на ову шта. Онда ов крајцаш у хладну собу.. Хтео би с неким да разговараш, а сам си...

— Добро. Знам шта кажеш. Сигурно си ми нашао неку девојку. Али ово ове на ова да кука? Ако не буде добро доживљај? Ако ова говори онда кад је мени воља да говорим? Ако...

— Ма, ала си сиколан! Па ко ти каже да морш увек да сједиш код куће!

У АПОТЕЦИ

— Јесте ли сигурни, господине магистре, да је ово ваш малам за жуљеве тако добар лек?

— Уверавам вас, ако вечерас само једном намажете, вештаће жуљеви и сутра можете до мира воље трчати.

— Дајте ми га онда, јер сутра ћемо не изаћи са другарицом.

— Ево вам ле, ако вам не ваш вечерашњи да идете на тај мајеј, јер ће сутра падати киша.

— Откуда та знате?

— Умесно ми сва жуља, а та је сигурно знак.

САМО СТРПЉЕЊА

Човек нага вера жена отишао да се пожали тасу:

— Сеџиће, ја више не могу овако! Ако ја (ова) једанпут увватим, ташако ћу!..

— Јест, јест, ани још горе би било да је краденица, а то ће проћи. И жена мајка ја било ранје нета као ова, али сад, само је потребно, опамеи је поружавља по постави је свештаник и верује ми, ја ти гаранцујем ваше не ће да ме вера.

Тако и ти. Стрпита се; за двадесет година нешто од тога неће бити.

ЗБОГ ВСШТАЧНОГ СИРЂЕТА

Мањету сиде због тога што је неодавно вештачко сирће.

— Признаћеш ли да си крив? пита га судија.

— Бошо свечава, г. судија је ли слободно да нешто питам?

— Питај слободно!

— Знате ли ви хемију?

— Не.

— А ви, г. свештаниче, знате ли хемију?

— Не. Ја сам само вештак.

— Онда, слежени судије, дозволите да вам појашњ: ви, г. судија и ви г. хемичару, учени сте људи, ја нисам ни г. судија ни ништа слично, а г. хемичар не зна занона. А ја вама појашњ да знам и једно и друго.

Свака недеља **ПРИЧА**

Без наде

Од последњег напада из ваздуха Лондон није доживео тако језиво убојење као приликом ваздушке битке лади Елене Блекинсгајлзу са лордом Едуардом Фиц-Џеродом. Отац леди Елене, лорд Џерард Блекингајлз је био човек без предрасуда. Он би дозволио да се његова кћи уда и за црног џокеја само да се ретосна њихова дугова, гордих портрета, љубавних писама и осликавања праве лепе дозвенчарке. Осим тога он је у пољу одликовао као старешина једнога дондеже вуна.

Леди Елена се вероло свиђа за то што је, као и сама њихова Енглеска, обожавала рат. Она лично је осетила рат из два разлога: прво, што је могла да обавља мирнодопско подмладинско одело женске помоћне службе. А друго, што је њен драги тата као власник мале домаће из њених фабрика муниције. Као дисциплин потомак Алфреда Великог, чешкуља је за бојиштем, али њено женско помоћна служба није је набављао из салона отманог квартова, где се давало оно пуњења и свађења са пуштићем штерицом, леди Елен је наумила да се мало, мало пасрадни, нађе у оној ратишта.

Само зато са и верени за лорда Едуарда Фиц-Џеродо. Пронашла је то што је он био трупе Сотеа, него удаљен мањом чарпом и чак Гернеј дома, већ је он набрала само због њиховог ратничког напада. У прво том ратничком нападу, лорд Фиц-Џеродо је претпостављао да је неопходан за војску и регрутна комисија се једногласно сложила са тим. Његово господство, је више волело да испоје пољима по барокама и води прогонстрку под ногама Черчилу него да пушта рак на бојишту ма за живе раса. Међутим, када се камању рибе и ошчијо печењ, на бату једне врлоцијих краљевских крилата, пропаде заузело у леди Елен, које је те вечери било просто заносна са својим подкрепљеним чевримо, судбина војничке каријере лорда Фиц-Џеродо се мало потокорзује. Будући невесто је једном командном стрелцу, Фиц Џеродо је одлучио лади Елен у знаком једне прошуване пилиш и тако још сасвим шта имала в пилиш чешких дронинга. Додао ће да прелази преко свих њених љубавних једра са банкарима и аристократима, знаком да у прошла да је на узима због њених мирава који је износио 3,756.233 фунте и четири ито шиљинга и завршио са гледаоцем да после великаде отвара заједничке њихови рачун.

Леди Елен је, после невољених поклади да наглаво збуњеном, редосилно погледала у широка плећа и дугачка ноге Едуарда Фиц-Џеродо и добила сјајну идеју.

— Пристајем — рекла је — али под једним условом. — Неговога лорштво је напрезнико нагнуло и ослушкују.

— Да се звенте у војску, драги Едуарде. Ја обећавам ратнички а и ви ћи бити дивни у униформи неког моторизованог пука, рецимо и свиш!

Леди Елен је негло успела.

— Драги Едуарде, то је моја последња реч. Aut Caesar, aut nichil. Ја желим ратничка лица да ме лепа се ратиста писма пуно борбености и јуначтво. А ја ћу Енглеску добити рат, ни бимо се венчали.

Са тако бенемпа изгледом на венчање Едуарда Фиц-Џеродо се брзо помирио. Наспао је за невенчано дана и ноћа среда је лаво Блекингемгајзових пријатељ једног официра. Леди Елена је изванредно истрајала и у гледала пред собом отимно прелиједбе рата Фиц-Џеродо у ратничкој униформи једног — интендантског пука.

Леди Елена је пала у истерију несвојствену њеној реси.

— Не желим да сам удата за фурушицу — викала је на сав глас. — Драги Едуарде, моја страст према мени мора да буде да јача од наше интендантске кредиде. Ја желим да донесе победа на бојном пољу.

— Онда да се пријавим за официра Радио-Лондона! — затетао је огорчено лорд Фиц-Џеродо.

Ипак се смирила на тиме да је лорд пошаље у прве борбене редове. Пошто није желео да одо на Енглеско, пријавио се је енглески корпус у Пољској. Затим је био послан у Норвеш.

— Онакултим писма о победама у Норвеш — мајкама је лепа да Елен командиру своја чета, леди Патрицији Виткомеси.

Лорд Фиц-Џеродо није хтео ако не једно писмо. Кедиуа је из Норвеш зајдао са осталим енглеским официрима и допуто је кекако до Финедиа. Кад је пптомаћа офанзива на запалном фронту, леди Елен је тријумфално изјавила на једној партији пекарт.

— Едуард ће ускоро писати о победама на Рајни.

Едуард је за то време гуран ке Данкерку, бивствиран до Кале и свеју једницу и натобдан ватрене пакове Гоиодове. У Данкерку је захвалио Богу што је изваздо одмосно расходе у плававу и бацио се на посао да прегледи ово мало комада Је Мекеја Свирнао се чекало по лондонски клубовима где је непрекидно играо бридж.

Једног јутра је изненадно добио писмо од Едуарда. Писмо је било кратко, али је у њему стајало:

— Ја сам у Француској. Ако ме волиш, дођи.

Леди Елена је одмах отишла у Дувр и ушла у авион. Пилот је био Едуард. Он је био у униформи пилота. Пољубили су се и одлетели у Француску.

Едуард Фиц-Џеродо је био пилот.

Леди Елена је била срећна.

Ујутро, када је Едуард отишао на дужност, Елена је остала сама у хотелу. Ручала је сама. Вечерала је сама. Ноћ је провела сама. Сутрадан је Едуард дошао у подне. Ручали су заједно. Вечерали су заједно. Ноћ су провели заједно.

Тако је прошло неколико дана. Једног дана Едуард је рекао:

— Морам да идем. Ујутро ћу се вратити.

Ујутро се Едуард вратио. Ручали су заједно. Вечерали су заједно. Ноћ су провели заједно.

Тако је прошло још

НАШ ЛЕКСИКОН

ЛИБИЈА

Либија. — Либија је сродоземно приморје са пустињом на југу, између египатске границе и Туниса. По мишљењу Енглеза, иначе стручњака за географију, Либија има облик круга, јер сваки енглески офанзива, почета са египатске границе пола извесног времена би се опет нашла на истој тачки. Владу у Лондону, у циљу научне истине, а не верујући горьком подацима генерала Вавела, склонила је овога и послала генерала Очинлека, који је ових дана поново констатовао исту чињеницу, само са примедбом да је круг много мањи, пошто се он много брже од Вавела нашао поново на истој тачки.

Клима у Либији је врло чудноватог карактера. Кад год, рецимо, Енглези предузму напада, настају пљускови, пешчане буре, циклони и антициклони који јако ометају операције. А кад Силе осовине предузму нападе ветар престане, сунце нежно засија а по песку почиње да ниче цвеће. Енглези су у циљу културнија земље, усељили масу колониста канадске, индуске и аустралијанске народности у униформама енглеске војске, али, због великих врућина, ти колонисти од некуда добијају нежелност да се отарасе свог одела које у овој средини поочиње сувише брзо да их гуши. Како расположена са сувише малим бројем генерала, енглеска влада је одбила предлог да нео колониста пошаље дуге своје народности.

КОСМЕТИЧКИ САВЕТИ

„БОДЉИКАВЕ КРМАЧЕ"

Мири — Ваљевца: Дрвеће мала, на вашу молбу да вам препоручим неуништиве средство како ће лице да вам буде бело и нежно, могу да вам посаветујем да се једноставно — умијате.

Лели — Мељак. — Црне флеке са образа не могу да се уклоне нити какким пеелингом на свој користан рад, мити савијелом грбаче пред утицајним људима. Уосталом, питајте наше бивше политичаре...

Цицо — Аранђеловац: Ако вам, по вашим речима, масница на левом оку, коју вам је начинио ваш муж, не стоји лепо, онда вас саветујем да замолите господина супруга да вам начини масницу и на десном оку...

Бубн — Лесковац: Пошто питате како да вам уста не сирда на бели лук, дозволите да и ја вас питам: где набављате бели лук?

Нини — Ваљево. — На ваше питање када треба метнути ноћни крем, ми вам саветујемо — ноћу.

Секи — Београд. — Ако се жените да сиђ коњички официр мила агресивна намере према вама, онда разуме се да не треба више да једете — коњско месо...

Деци — Ужице. — Пошто ваш верени пати много од црвеног ветра, препоручите му ако најсигурније средство да се позуче мало против зиме у шуму, и биће сва као руком однесено.

ИЗ МЕДИЦИНЕ

Средство за мршављење

Стварање о линији је увек била велика брига културног човека. После Мажинолеве и Сталинове линије, које припадају далекој прошлости, свакога дана се будно мотре линија разних фронтова. У приватном животу та линија имају више телесног карактера.

Надстатак линија данас је опасније него икада. Ни улицу не можете прећи без њега. Гојазност је данас тежак удар за сваког појединца. Пре што сваки гојазан човек или дама могу пасти под удар закона о неприкладном задизању места, а друго што је веома тешко одржавати такву кубатуру у прилобитном размерама. Гојазан човек троши много више штофа за одело, апсорбује и онако смањену количину топлоте а у времену без нормалног грађевинског сообраћаја излаже се опасности од великог штранзуја.

Стога су данас средства за мршављење веома популарна и распространјена. Постоје два врсте тих средстава: политичка и економска. Политична средства су веома ефикасна за разне симплификације демократије и левичарске политике. Фанфаре Врховне немачке команде дају ли њих жељезницима него ма које средство за мршављење. Та господа, која су у срећним временима своје политичке делатности знала да нагомилају заиздна количина сала под својом дебелом кожом, налазе се на најсигурнијем путу опште мршавости.

Асоцијације мисли

— Аг — сетих се — треба да купим карте за вечерашњи концерт.

— Ово ме потсети да прочитам извештаје са фронта на Далеком Истоку.

НАРОДНЕ ПЕСМЕ УСЛИЦИ

Мали огласи

Нађи за заувек, уђи из предратних времена, око 50 пара обуће за мушке и женске, свих величина. Само повољним особама. Дајем чекову реч да није штука роба. Милан Томић, Београд.

Млад господин рађо би се оженио са дамом способношћу на игра улогу, која би хтела да му купи земаљски капут и земље цепела. — Понуде под „Патрена љубавн.

Нашли строга интелигенција! Само још дан залеха траје! «Божићњица» је за сваког патрона. Цена 20 динара комад. Тиражвик, аутор, опкасталь и превођаљиц.

Растрештеница. Беспрекорна чедност, хитна трезва брачног друга. Тешатност и лепе спољашности. Имање: 6 хектара дрва и једна лепа шлеског угља.

Фирбанк утаљ и вошће сис да гв дирекгно пратворимо у пиље. Радк пробе и хиљаде радника Бесплатно. Примамо свакој количину. Обратити се на «Бобе и Мурак».

Ко поклоне млађу спљашњу дану, отмене спољашности и виџастих линија се позивљују од 50 хектарских шеста и 100 хектарских бродова крагићу му сву у натури — гроша. Обратити се на администрацију под «Нобадиш».

Урнатени ВИЦЕВИ

— Он каже да ће та код њега бити као у рају!

— О, знам, обликом ће ми у силовите пеле.

— Онај тај ради само дана без кажњава.

— А кад се пенеје!

— Јесте ли да возите аутомобил?

— Не.

— Онда вама добро! Хоћете ли да ми прочујете ауто.

— Хвала професији!

— Проневерио.

— Шта сте досада пеонили?

— Ништа. Зоо тражим.

— Чуо сам да сте били у другоју у коме се о њима говорило. Нисо је рекао да сам своме другови, а ви сте се на то смејали!

— Није тачно, уверавали вас. Не памтим да сам икада био у другоју у коме се тарадило да сте ви једноставно човек.

— У јавном мислу пре двадесет година зедеоске ме је умеоио да будем. Ено је спасило пеонава, па ми је одлетео и мисао и инспиратор. Кеалобрен је био сасвим нов...

— Шта говорите, молим вас! Хтели бисте да наступате у циркусу као цео, а весели сте своје матер и свадбарски?

— У томе је био сплор, г. директоре, што бих је био најмилије цеи на свету!

Професор: Чиме ви ће да ми је ово моје предавање досадно? Видим да зевате.

Зеко: Немојте господине професоре. А о чему сте то предавали?

Он: Не знам, господиуо, што бих за то дао да с вама могу да проведем дапашње вече!

Она: Али моје је потребно да знаш.

— Не верујем нидје докторима. Они тврде да једно јаје и чаша вина могу да одрже човека двадесет и четири сата. Ја сам, међутим, појео девет јаја и попио осамнаест чаша, па ни могу да се дрвим на ногама.

— После операције, хоће ли моја жена дуго да пати, доктора!

— На жалост! Нећа моћи да говори три дана..

— Како је ваш Стева? Ох ће, свашно, успорао де зверуи шкорпу!

— Знате како је. Не може ни-једноц ни кад је ђак добар. Ено, горе нема ђак бољ, једие нем Стева, па нема да се његово знање толико дугако професорима су су му после петнате године: будите љубазно, те у октобру дођете још једном на испит.

— Како напредује тај нови романе?

— Нисам. Главни јунак нам ми је у једну пропаоти, па ме нам-ваше не знам како да га извучам.

— Шта тражите за ово куче!

— Сто динара.

— А за ово мало?

— Две стотине.

— А за ово најмање?

— Три стотине.

— Добро, а када ме бих видео ово да купим, шта би ме ко-штало?

СВЕТ У СЛИЦИ

Неуспех премијере „ОТМИЦА У РИУ"

са Франом Рузиел у главној улози

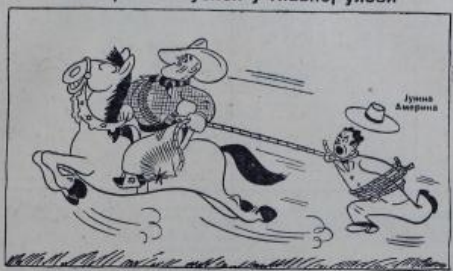

Брзкос Аирос. — Прва извештаји нашег специјалног дописника дрогоценена премијера «Отмица у Риу» претрпела је већ прилично свог пред прилазањем филмске. Цела пресвена Јужна Америка изванредно је овој филм похваљивала нетодовољно према нашеоју главна улога, није овда ништа нису ошљени.

ЗАГОНЕТНА БОЛЕСТ ЈЕДНОГ ЧИНОВНИКА

Једном лекару дотори пацијент и мали му се да већ три дана нема стодицу. Лекар му прописе лек и препоруча му да дође сутрадан да му јави како је било дејство.

Сутрадан исти пацијент опет дође лекару и пожали му се да нее није нимо никакве последице. Лекар му да јоше средстеа, али са трећега дана поново то исто.

— То је крао опасно, рече лекар. Шта сте ви по занимању?

— Чиновник.

— Аха, рече лекар, па што не кажете! Ено вам двадесет дневца, идите и рукујте, па ћемо после видети дејство.

УТЕХА МУЖУ

Муж стаје крај постеље жене, која се налазе у порођајним мукама. Хоћеће да га стиша и умири, жена му говори тако.

— Ах, Милане, не убрђуј га, знам да ти ниси тема крив!

ЛАДНО ДЕТЕ!

Један дечак плаче на улици.

— Шта је мали? Зашто плачеш? пита га један господин.

— Мој тата је рекао мами да је гуска...

— Но, па шта је то страшно?

— Али, мама је онда казала тати да је стари магарац...

— Па ни то није тако велико зло да због тога плачеш.

— Јесте, али сада ће знати шта сам ја!

КО ЈЕ ЛОВАЦ!

Ловци разговарају:

— Па вас-то правицан дивљач то што не мора да знаци да нам је газда.

— Па шта ви зовете «бити ловац»?

— Је сматрам да је ловац онај човек који воли лов, без обзира на то да ли погађа дивљач или не.

— Онда, знаш, де сам ја ловац, јер волим миловање.

КАЊАЧЕ Г. ПРОФЕСОРА

Жена професора Милета била је необично чиста. Навикла је сваког јутра да чисти и чачкала и у патуљице уље у собу. Он је то запазио тако да му је и сам почело у навику.

Једног дана је падала киша, професор Мита узео је фијакер. Дошавши пред једну радњу, он рече кочијашу да га причека. Затим уђе у радњу, купи неке колачиће, стави их на ноге, плати и дође до фијакера. Наложите да пред кратким скоро кажете, да ће скоро пред кућом. Уђе и вешто кочијашу:

— Терај!

МАЛЧИН САВЕТ

Сиромашна девојка пита малу девојчицу да помогне са дводневном удварању.

— Знаш ме, само ово зак јер дам ја другог на знаш.

ИНТЕЛИГЕНТНА ЖЕНА

Један Београђанин оженио се девојком из нека селенара. Нему простоту успевало је прикрити веома скилатном спољашношћу, и још боље познавањем жена.

Кад су први пут отишли у Неродно позориште, за време једне пауза изађе да попуши цигарету. Док је разговарао с неким познаницима у фоајеу, примети како његова млада жена ужива сваки на гледаоцима. Зауставши се упитаде да ли му је досадила њена несрећа, пришао јој је одмах и упитао:

— Шта се десило?

— Хајде, говорите, да не зе-дацемо, одговори она.

— Ако вам воли ћемо!

— Немој да се ломиш глупе! Чекао си, вељда, у програму да се друге чак дешава на Тотовдерским брдуј! објеси она свиреа путнички панел.

НИШЕ МУ ЖЕНА ЛЕГАЛНА!

Дошао сељак код адвоката да се жали на жену и да тражи сеет.

— Је ли ти жена легална? — пита га адвокат.

— Мора, јао, а зато жељу да је тумачи.

— Па не треба те суда над те није легална. Отерај је!

— Мора, велим сам с њом, па не могу.

— Како велиш, ако већ ја ти није легална?

Мора, легална је, господине, са сво сеца, само с њом не-легална.

ОСИГУРАЊЕ

Један путовалих путних разговара са неким човеком:

— Ама слушај, брате, је ти ме ваздуха. Сваке године баш по-вадиш једну малу суму и бићеш осигурав од несрећних случајева.

— Знам, зна...

— Како зна! Слушај: замислим да стојим једну малу: одмах добијем пет хиљада. Ако сломим руку, добићеш десет хиљада динара. А замисли ако будем имао среће, па пасломим и руку и ногу, за час ћеш постати бо-гаташ.

Кад се бумеранг рђаво баци

Равајлови доживљаји

Равајло једе коњско месо

Женска вест

— Шта намеш за бисерну огрлицу коју ће Вера добити од ујака ?
— Шта могу да намем, — кад је огрлице нанна, или је нанан ујак !...

Из редакције

Редакција „Бодљикавог прасета" дугује читаоцима једно извињење : наиме је планирање Београђанима, сазнајете — на чисто техничких разлога — тек из једнога од наредних бројева.

РАЗБИЈЕНА ЦЕВАНИЦА

— Ви мора да сте фудбалер? пита лекар пацијента чију је поломљену ногу прегледао.

— Не, доктора. Ја страсно играм тенис, а моја жена даје ногом знак кад стоји.

ПРИСЕБНИ ПОПА

Дошао један ужички поп у село да крсти дете. Била је зима. Поред домаћинова кућа текао мали поток, који са био залеђен. Поп је хтео да окупа дете у потоку. Ушукани пробије лед. Поп тамни да заклоч дете у воду, а оно му искисну из руку и оде под лед. Поп се окрете и дрекну:

— Ово оде дајте друго.

СТВАР ЈЕ У РЕДУ

Богати банкар је затекао на отоману своју жену, леду и младу, са врло симпатичним и младим књижевнуком. Загрлио је прво и одмах отишао своме адвокату.

— Драги пријатељу, дошао ми је нешто што нисам могао ни у сну сањати!

И он му исприча цео случај.

— Па разведи се, ја ћу водити брачноразводну парницу.

— Како да се разведем кад радим с њиховим мужем и од њега живим? питао је да се брани банкар.

— Добро, онда отпусти књижевника.

— Не могу ни то.

— Зашто?

— Па он ми је десна рука.

— Онда ја не знам помоћи! рекао је адвокат.

После неколико дана срео је адвокат свога клијента и из чудновате га запитао:

— Но, пријатељу, како си нашао ствар?

— Одлично сам се, одговорио је банкар.

— Како? Отерао си жену?

— То нисам могао!

— Отпустио си књижевника?

— То још мање, одговори банкар.

— Па шта си, дођавола, радио?

— Продао сам отоман.

— Ови Енглези изгубиће и Сингапур!
— Невољно чудо! над Енглези једном ногу да бема, тешко ми је заустанити.

Кад мали Перица замишља...

Чиновника-месечара

Због ситнице

— Знаш ли зашто се Мина и Рада разводе?
— Због чега ?
— Због ситнице : Мина се једног дана сва ранје врло зуји...

Благодарећи предусретљивости немачких власти, „Бодљикаво прасе" мења се од овога броја растурати у сами окупираном логорима у Немачкој.

Омогућите својим рођацима и пријатељима пријатну разоноду!

Претплатите заробљенике на „Бодљикаво прасе."

Тромесечна претплата стаје само 36.- динара

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво праче

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација, Београд, Немањина 4-а/II

ПРИМЕРАК 1 ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за продају новина и часописа, Београд, Вишњићева 8.

Претплата, тромесечно 30.— дин., полугодишња 48.—, годишња 60 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 21 ФЕБРУАР 1942 БР. 12 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

САСТАНАК САВЕЗНИКА

Негде на Фиџиу. — Најзад је дошло до дуготрајканог састанка енглеских и америчких стручњака из области поморског ратовања. Вода је на једном месту набујала једног енглеског адмирала и пет официра, а стопину метара даље два америчка контрадмирала и једног редова. Претставници савезничких флота су се срдачно поздравили и поделили међусобом остатке дупља за жвакање. Затим је отпочела конференција о даљим ратним операцијама.

НОВО ОРДЕЊЕ

Каиро. — На предлог Доњег дома, влада је узела на разматрање пројекат новог ордена за ратне заслуге генерала на либијском бојишту. Поштo је досада највећи енглески ратни орден био Викторија Крос, из традиције се задржао други део имена са додатком назива осам осовина које су Енглези највише користили на свом фронту, те се нови орден назива: орден крос контри...

ТЕШКО ЈЕ СА МАЛИМА

Токио. — Јапанским војним круговима је завладао вал песимизма. На питање новинара о природи тих тешкоћа, адмирал Номура је забранио изјавио: Са Америком и Енглеском ће лако, као што и сами видите, али нас страшно баца у бригу односи с рат државе као што су Холандија, Гватемала, Панама и Венецуела. Просто не знамо шта ћемо против њих да предузимемо.

КИНЕСКИ МУДРАЦ

Делхи. — Пошто су британске власти позвале Чанг-Кај-Шека да посети Индију и да се лично увери о правом расположењу индиског народа Великој Британији, новинари су постављали жутом мудрацу питања о његовом утиску на путу. Чанг-Кај-Шек, жући него обично, одговорио је после треће чаше виског. — Кад ме позвоше у госте тако неки јак пријатељ као што су о-ви Енглези, ја се сећа држи оне старе мудре кинеске пословице: Ништа не слушај, ништа не говори, ништа не чуваj.

— Молимо те да примиш још ову жртву.

Чувена врачара мадам Табуи хитно позвана на Далеки Исток

да спасе ситуацију

Калкута, фебруара. — У енглеским круговима очекује се с великим надама долазак одличне и необично „веште" новинарке, Мадам Табуи, бивше сарадинце париске „Ера."

Чланци Мадам Табуи много се цене у круговима енглеске вице-краља у Индији и мисли се да њена будућа мишта може да спасе „неугодну" ситуацију Енглеза на Далеком Истоку.

Још свима су у свежем сећању необично добри информативни чланци штампани у „Еару" маја и јуна 1940 године, у којима је мадам писала о пораду Немаца и победама савезника у Белгији. Њен најбољи члапак о дефинитивном поразу Немаца и победама савезника у Белгији, наклоност није могао бити штампан, јер су сутрадан Немци ушли у Париз. Међутим спасе да је није била кривица до Мадам Табуи, јер Енглези су хтели да се боре до последњег Француза и Белгијанца, него је крива француска реч „Пуркоа?"

У добро обавештеним службеним круговима Индије сматра се да ће Мадам Табуи успети својим чланцима да спасе мучну ситуацију и да ће во долазеку одмах да поведе огромну офанзиву, кад већ за ну нису способне енглеске трупе.

ЗБОГ УЗБРДИЦЕ

Најновијим географским прорачунима сада је утврђено да од Ел Арејас ка Триполису настаје велика узбрдица. Тако је, изгледа свима јасно зашто до Ел Арејас Енглези дођу задувани а одатле се све суклаја до Солуна. Рођени у равници и заметрини, па ни не прија узбрдица.

НЕОБИЧАН ИНЦИДЕНТ

Рио де Жанеиро, — На одлазној железничкој станици Сан Педро дошло је до једног неквалификованог инцидента. По доласку брзог воза из Бразилије једна господин се појавио на прозору и узвикују псовачна — кофери енглеског дипломатског претставника. После ових речи је настала страховита панина. Цео свет је за трен ока нестао са станице, укључивши ту и железничке чиновнике. Поводом ове панике је остао непознат одлазећим властима.

ПАМЕТНИЈИ ПОПУШТА

Сингапур. — Генерал Вавел је нарелно својим трупама да се повуку. Његова дневна заповест гласи:

— Повлачимо се, бели који нас известили да се бију, ни се повлачимо, јер њина дневна гласи: Паметнији попушта...!

НИЈЕ СТРАШНО

Вашингтон. — Поводом паљење уланћеног брода „Нормандија" владини кругови су објавили да сачувај није уопште забрињујући, пошто се ту не ради о нападима нити немачких подморница нити јапанских авиона, већ да је то просто један акт саботаже.

МАНИФЕСТАЦИЈА ОДАНОСТИ

Тангер. — Поводом недавне експлозије у енглеским дипломатским кофериа, становници Тангера су приредили одушевљене манифестације својим заштитницима, Британцима. Полиција је на време спречила сувишно изливање симпатија, те је разбијено свега неколико прозора и одвојено пола шака енглеском генералном конзулу.

УСПЕШНО УЗМИЦАЊЕ

Сингапур, фебруара. — У одличној битци на сингапурском предлу Џокоре, Енглези су узмакли свега до Сингапура, што у једној таквој битци не значи ништа. Напротив, од великог је значаја чињеница да су Енглези и овом приликом успешно и храбро узмицали, а не млитаво и доплако.

ОШТРА ДЕБАТА У ГОРЊЕМ ДОМУ

ПОВОДОМ ПАДА СИНГАПУРА

Индискрецији једног лорда, који је, као и сви остали лордови, сад пред масним ковертама, успело сио да добијено извештај, са оне драматичне и од историског значаја седнице када је Винстон Черчил био позван да поднесе експлозиван објасан судбоносни пад Великог Британије.

У пратњи тишине која је завладала историским двораном, Винстон Черчил блед као крпа, тешко се из говорницу и изузео мисто иза клупе Њиховог Британског величанства. Две стотине и седамст лордова гледало је у њега. Две стотине четрдесет девет и но пари очију (једно лорд је био слеп на десно око) не чујавају су на човека који је у страховитом напору, од јутра до вечера, у једној руци држао фласу виског а у другој судбину Британског царства.

Винстон Черчил: — Моји лордови (његов глас је чудан одјекнуо под старим сводовима). Позвали сте ме да вам оно што знам кажем, сада, ван, господо, парламента и главних војсковођа империје, нимсом империје мије полагао. Ако почнем одмах, поскупљу се данном пестицом фигурице које ју да је моја политика ико осхрвала.

Један глас са дна: То знамо, ваљ вам је добро јасала.

В. Черчил — (као да није чуо овај увод). Осмотрио ми нема да се једи одмах или после ширког времена прошло, сна је сиг укупна и мана.

Лорд Халифакс: — Сликом се. Ја сам за мало свиђање ако нам пасиће добро у лице од америчке публике у Бостону. Продужите даље, Винс.

В. Черчил: — Пазднем моје пазднем ће да учинем тек онда кад имамо број једнак броју једнак када је империја да имала сваку прилику.

Лорд Нотингам — Ја мислим да су господа наше политике већ гласи по бодљикаво Индискрецији, Лабуји, Блеског и Дајлског Истена.

В. Черчил — Господо лордови, знате да сарадујете питање Индокине код одлуде шесте војске упућене њихове дивизијске. Дакле ви треба тамо ће а нас интересује искусто исто као и једног од њихових капетана. За Лабују сам и ја и сарадник сам да за свако мин пора одговарам ред ваше ја свога живота.

Лорд Дерби — Нема сумсла да нас три пута дневно тарано да се јављате уз говорницу.

В. Черчил — За Лабују сам сигуран да ће...

В. Сеаз — (прекида га, мислио изговорио). Останите ви за катедром стари, господине Черчил. Данас сам читао у новинама да је као нови Сингапур. Пошто сам већ новинама да свако сад, и вољан сам да нам каже шта је ново. Ако ви сте ми ће ту таквом.

В. Черчил — Господо лордови, сви ви играте покер у мени не је знате шта је то блеф. Сингапур је такође био једно блеф који нас је коштао не свега Петра царина. Ми смо подлегли

— Наша неисцрпна снаги довешће нас до победе ..

Сингапур да бомбено Индуси и Малезије али смо сиетиљи с уже да Јапанци не мало ће зарадују пилатачу колицу нашега лава.

Лорд Адмиралд — (устаје). Пошто је ту реч о Јапанцима, ја предлажем да се као експерт за питања жуте расе изјасни лорд Локсландерс, пошто он има као капетан пласиран у канцеларијама отда.

Лорд Локсландерс — Прихвати али сам побијен да поставим т. Черчилу питање да ли под тог Сингапура доводи у опасност свеопштакилу вишевичне поља у Кини.

В. Черчил — Не, то се вани односи на пробоне Аустралије.

Лорд Локсландерс — схода се сладком олакшањем). Врло добро. Ја можда ни једног пловца упознао у Аустралији.

В. Черчил — Господо лордови, бојим се да не иисте потпуно рачунали. Ја сам жело да кажем да под Сингапура значи тежку одлуку за империју.

Лорд Шефилд — Говорите глупости, Винстоне. Империја нам још стотину година не падне.

Лорд Моли — Нек се аустралијанци боре. Као су могли за нас, могу и за себе.

В. Черчил — У опасности је Хелиадаис Индија.

Лорд Честерфилд — Да не усложњавате случајан да сам ме Хелиадаис.

В. Черчил — У опасности до-

јасле и Чанг-Кај-Шек, ваш стари савезник.

Лорд Портсмаут — Нека си ја додавоа. Остао ми је дужан за три колеџа дифференције одужја. Нека сиисла да се изузимамо за збиљног гуљафера, који чак нема ни довољно воја, ника да гиу за нас.

В. Черчил — Америкаиди су ту такође погођени.

Лорд Бакингем — Нека бар чало а они сређу ирвку чорбу. Сиђали су се нама, сада да се ми исто сиђемо њима. Иначе у последње време нисмо предузели ниједну озбиљну акцију.

Лорд Ландаун — Енглези свечано). Господо колеге, пошто ваш тако пошизог Сингапура не уграђена ни ваше интересе ни наше личне такође, него сваки ваш бадњовољи који трпи без икакве племенске тајне, то ја предлажем, да на сачинимо прво нашим савезницима објављено ако је пад Сингапура тежак удар за нас, али да неко га чуда не подиста. Такав акт нас не ће коштати ни пребијену фунту и морао ће бити задовољан.

Сви лордови устају — Тако је. Кад не коште наште да објављ.

Лорд Мидлтоно — Још једну питању лордови. Кад је већ реч о Сингапуру дозволићете г. Черчилу да нам објасни где се налази та врста, или тврђава, или нешто је већ зато.

В. Черчил — Врло радо, господо лордови. Он се налази на ос-

Наш лексикон

МАЛТА

Малта је мало острво недалеко Сицилије, на коме добро успевају маслине, наранџе, и разорене енглеске крстарице. Острво је у географији познато са свога атмосферског падања, јер тамо дневно пада просечно по неколико стотина бомби јаког, тежег и најтежег калибра. Осим правих становника, становници су у главном Енглези који тамо живе привезани животом пећинског човека. По двадесетчетири часа чује се по каменим пећинама и прекрађују време неком протом приметиве музике, познате сиреном на уздуху. Постоје нејасни подаци о томе да је ту некада становништво поносита енглеска фаота, али, судећи по бедним остацима који се виде у пристишишту, поносе фаоте се одавно раскомадано у славој морској води.

На том острву се моле пронађи још по нека ретка америка, давно изумрла у Европи, која се назива енглески ваздухопловни маршал, или енглески адмирал. Ти ретки примерци ирдратних чудовишта су задо-

ма плашљиве природе и крију се дубоко испод земље у рештачки цементираној азбоимаса која се назива протиазбоимска склоништа. Сви енглески становишти тог острва приказују зоолошко] фели британских ловаца који ирло радо сасађу крв и муку потчињених народа. Сви су изгледи, да због неподношљивих атмосферских услова, ваздушне сирене ускоро измеравају да за увек напусте острво, које после тога очекује промену ваздуха.

ЗАГОНЕТКА

У готовим речима
Све осводе, заузима
За сваку је бољу лек
А кад треба да се шима
Онда бати смета клима
Ко памук је онда мек.
(поповуј-онтиф)

Главни уредник: Свевлад Стаиковић.
Уредник за илустрације: Теодор Дорић.
Власник и издавач: Светомир Стојковић.
Тел. бр. 25-592.
Штампа: Шпалгарија «Луч», Београд.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Недеља, 15 фебруара. — Стојимо у ред за дуван, а два пензионера разговарају предањном:

— Знаш ли ти зашто се она мачка у зоолошкој башти никако не буди?

— Не знам.

— Из колегијалности.

— Из какве, море, колегијалности?

— Неће да престане се по зреле јер ово пролеће и она да буде прављење за медведе. Јакако, бато.

Понедељак, 16 фебруара. — Слушам данас две комшинице како разговарају преко прегради у шуми:

— Из ових главе ми се попела она Миша са трећег спрата — каже једна — прави синтагурка.

— Мју, комшинице! — ишчуђава се друга. — А што је можете синтагурка?

— Па тако, сиуда се рекламише да је неоспојина и нада после прво дурша.

Уторак, 17 фебруара. — Дошао ми пашеног на уплашености, па се ишчуђавам човеку:

— Какве су то опет нове запрашане код вас у Београду?

— Какве запрашане? — Па такве. Снегзо вол а ја пружам кофере посачу. Он ме шапуће са свих страна, загледа, море, кибицује испод ока, па ће тек да ме запита: — Да ви сте, господине, одиекуд неки енглески дивидиатски претставник? — И пристаде човек да ми понесе кофере тек кад сам га убедио да несам никакав енглески дипломата. Иначе, више хтео ни да опенсли...

Среда, 18 фебруара. — Отпушио ја данас код мога бакалина, да мало „бијем ашцу".

— Мућу мучим са овом искраном — кажем му ја. — Стално ђедем бареви крошпир, па ми се попе ећ на врх главе.

— Што не дођосте раније, комшија — рече ми он са пуно саучешћа. — Радо бу да вам помогнем.

Изгубн се мој бакалин иза тезге а ја трљан руке: бише сада мало оне скривене робице: пиринча, дуњина, сардина...

А он се тек појави:

— Ево вам, комшија, ово ће много да вам помогне. — И пружи ми човек књигу „Сто јела од кромпира".

Четвртак, 19 фебруар. — Жали ми се кројач:

— Будућое са нама, шта све пашем свету неће да падне на памет! Овн београдски моидени све до дуће тражили да им мењем фату у рамена а сада окренули па захтевају да им се фатура тур. Променио народ обичаје...

Петак, 20 фебруар. — Одем у ресторан да ручам а келнер ми одмах доиесе јеловник. Гледам, а јеловник кроат пун: те печења, те роштиља, те бубони, те пошни месни пуши, те гибаиице, те... ко би их све нарећао. А ја дну пиште мастилом: данас пасуљ без иесо.

— Па што доносите ове јеловнике — кажем ја келнеру и с муком гутам пљувачку — кад је једностаиније да кажете шта има за ручак?

Келнер такође, весељник, прогутта пљувачку на одговори:

— То је, знате, да добијете апетит. Јербо, знате како кажу: понуђен ко и појађен...

Субота, 21 фебруар. — Срегнем једног пријатеља, кога сам ушицом и смеје се на сав глас као да је, далеко било од нас, мало шенуо.

— Шта је, бре, човече? Шта ти пада на ум? — Питам га ја у чуду.

— Море, мили ие. Данас сам чуо један сјајан, великанствен, оригиналан масни виц.

— Па зар је био тако смешан?

— Море ти није, него је ту најсмешније то што у своје време није био пријављен Дирису.

И оде човек, смејући се на сав глас.

БИОСКОПИ ОВЕ НЕДЕЉЕ

Метрополе — *Пут у Рио*: у главиној улоги вечити Луди Сјеновити Дрвина, Сиикер Вилс.

Уљеи — *Тајна раскрсиа*: солитетчеховачки потрести драма са познатим састављи Виктором Чочовом и Франкином Рулетта.

Пут Тургаи — *Невјеста слуга*: пикантна комедија са поседнье тајне седнице Горњег дома подиом пада Сингапура.

Колео — *Мајске воде* — дирљива трагедија друга Стаљина коме се несмитно приближава пролеће.

Новаковић — *Господар сиута* — драма о вртоглавој вођичкој каријери Виктора Чертиља.

Дуварр — *Љубав моје срамоте* — културна фама о Индији, где Енглези за своје цивилизаторске услуге траже од Индуса неколико стотина злаиа годе за тобожњу храну.

Новаковић — (друга сала) — *Нога Виолја* — трагикомични ћитом о ратним прилкама Англо-Саксонаца.

Прасећа лира

За допуњавање

Дивно цвеће зло крви
А тек што је мирис
Дејствује ко Суворин
Ижо му је Д . . . ст

САВРЕМЕНИ МУЧЕНИК

Напрасно и сталио дуг
У хицје је блед и жут
За ситницу свику цени
На пијаиог, поле бдења
Данас сваки пушит лули
Пијата стално дуоан мокл.

До подне му кише јед
За сат свакот часа пита
Око подне он већ хита
Пред трафикои хвата ред
Сад ни крај иису лоше
Пиоиици се много трошс.

Због жеравице иише пуши
Црна барза већ пресушн
Сложи пушит бесом врх
Ухвата за дуиаи тежс
Страст проклета иише вежс
Чак и „Вибр" бивши три
Но поиовак бљеф и трик
Сваки пушит — мученик!

САВРЕМЕНЕ ШАЛАЛКЕ

Сада цуре носе хипиаиове
А мушкарци сухље и жилаве
Садђ жеље и груде и вазуг
А мушкарце не сме да се тргиу
Шалај!

Нађи пара, не брини за мезе
Дпк је жена ове цене берзе
Ком у џепу пароиа ие пуиити
Тај ће моћи и зроду да аљути
Шалај!

МАЛИ ОГЛАСИ

Изгубио сам 18 о. м. новчаиик са новцима, личиом картом и боном за дрва. Молим поштеиог иалазача да ми врати новчаиик са новцем и личиом картом. Као награду нека задржи бон за дрва.

Специјалиста за руковање експлозивним материјалом може добити намештење у бротиској дипломатској служби. Плата одлична, иаступ одмах.

САВРЕМЕНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА БРИТАНИКА

Џакар — види Орап.
Бружи — види Пеиинг.
Канада — за сада једиио гдеске шљуткарате.
Новац — највеће божанство, које сада иема значаја.
Лаш — тактичко средство да се пријатељи преваре.
Орјеи — место где сио показали наше витешто и fair play, иападајући свог добронаиамеиог пријатеља.
Пеиинг — види Сингапур.
Рат — по Далеком истоку — губљеиве позиције за позицијом.
Сингапур — место које је испало из енциклопедије као што је испало из британског царства.
Хоикоиг — некад изврсна лука кииеског сребра, сада без значаја (за нас).

НАДЕ У ЗЛАТНО СРЦЕ

Проиикои боравка Чан-Кај-Шека у Индији, Кинези гаје велике наде и самалости британског „Златног срца", које ниже још довољно оиемало, али уједно се и страхују да то све не омекша толико да постане љубаво.

Мода у Београду

— Што је ово иове узбрзаиом човеке!
— Ма јок море, зар ие видиш да ниа дрвеие ћеиове па не може да се прсиија.

Кад очи остаре

— Како је глуп овај младуран часовиик!
— Ко ће сад знати колико је сати!

Погрешно разумела

Лекар: — Забога! Знате ирвате тог болесног човека!
Жена: — Па зар ии иисте рекли про него му дам пив. да га добро протресем!

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Антологија истинитих чуда

ИСКРЕНЕ СУЗЕ КРАЉ САМРТНИКОВЕ ОДРА

Умирао један познати београдски богаташ. Знао се, решило, гађа-Тома. Окупила се сопственици, они кабонаћа око одра, они мало даље у суседној соби, они седећи у ћошковима. Али сви подједнако опкољени. Многи не могу суве да уздрже. А у ћошковима једне младић, један, суза сузи сустиже. Пришао му један старији господин, па му каже:

— Умрла ти, момак, пријатељ. Ви сте сигурно блиски рођаци нашем пријатељу Тоши?

— Нисмо, одговори један суве утрљавши младић. Нисам ја ништа ни нашта.

— Шта плачете онда?

— Па зато и плачем.

ЖАЛ ЗА МЛАДОСТ

Стоји Бора Стаменов на згаришту своје (зграда се прих година после рата). Наишли неки његов пријатељ и каже:

— Здраво, Боро, како си?

— Нашта са мном не вала.

— Како то Богу?

— Остарео сам.

— Ваш, кукаћеш млађу него лане.

НЕЗАДОВОЉАН

Лекар: — Господине, морамо безусловно да напустите пиће и пушење.

Пацијент: — Зато нисам тражио да лобем до вас. То ми говори моја жена сваки дан, по сто пута.

ЗАГОНЕТНИ ШТАП СТАРОГА ГОСПОДИНА

Била је у Скадарлији јавна тајна да Чича-Илија воли да задева Милорада Гавриловића али да ни стари господин не остаје дужан Чачи.

Њиво старе господине један штап са сребрном дршком. Чим дође код „Три шешира" остави га у ходнику, а Чича"некако изађе увек после да буде баш тога штапа. На каза се сви сем газдарице, која Стари господин скоро не обраћа пажњу на долте. Чича-Илија сваке ноћи дрекну са штапа, па опет изнесте другу или трећу. Тако дотле, тако сутра.

Али једне ноћи, када се полазило кући, Сваки господин вазе моли да крије своје чеше.

— Не знам шта је ово! рекао је наслањајући се на штап и гледајући га подозриво. Ни са овај штап свиђа ми ја рукама!

И ТО ЈЕ НАДНИМАН

Пантелеј је дошао да изнаја личну кућу.

Чиновник га пита: Имате ли ви, господине, осим вашег породичног имена још и неки надимак?

— Надимак? Шта је то?

— Па, то се каже и „шиљилак". Можда вас други зову и неким другим именом осим вашег имена и презимена?

— А како, па јесте, моја жена ме зове још и глупаном.

ЈЕРОТИЈЕВ ГРЕХ

Ирчао се Јеротије Богомољац на парохијске у село. Ирчала бијо голоми јада да је један кајчак. На среду пристиже га исповиједа на чешља и пушта га на кољ. Седе он у чезе, а сиђа мало по мало толико се приђе уз њега, да му је то било и непријатно, а нежда и коло.

Као стигоше у село, Јеротије не пређе својој кући, већ право свештеникову.

— Оче, рђао он попу, — дошао сам да се исповиједим.

— Какав је грех учинио?

— Згрешио сам у мисли, — призналце му Јеротије и испричао њему су му сам ноћас падале на памет док се возио са свештеником.

— Аха, — рече поп, а је ли за жена биса нађа?

— Мајка, оче!

— А је ли биша жена?

— Тајно, оче, нечистаница, искушење право.

— Богами, тајо грех није биш мали, али опет биће ти опроштен, ако ни недељу дана од данас будеш ио само сено и ако само воду.

— Аи, оче, — згуди се Јеротије, — нађа нисам кол?

— Ниси кол, али си магарац.

ЊЕГОВЕ БУБЕ

— Чујем да су прошвиле сиромашеће праве против несташа.

— Ни сећа ју нарчитих један за мога нгиа.

— Зашто баш да нгиа?

— Јер стално има неке бубе у глави.

МИЛОШЕВИМ ПРИЈАТЕЉИ

По повратку књаза Милоша и књаза Михаила у Београд, године 1839, покупише у двор бабројне људи, представљајући се као пријатељи, сродственици и пријатељи, и сваки од њих је тражио нековану службу, положај, чинић итд. По цео дан трајају пријеми и ни поред највеће воље ни момак са сиромашне улице. Кнез Михаило гледа сам то, па ће тек рећи оцу:

— Вабо, Вечну двадесет година непадосно после с непријатељима и комбедима на чељу, али сада с пријатељима тешко можемо ићи уредити ни да буде право и лепо и другима.

— Хвала Богу, сине што смо овде, одговори стари књаз, и најбољега воћа нећемо и с пријатељима на крај.

СЛУЖАЊИН ВЕРНИНИ

Господар: Примећа бих вас у служби, ели под условом да ми не доносите никакве вазе неверника.

Слушкиња: — Разуме се, господарка, другојаче ни ја не бих пристала. Ви ће доказате право у мећу собу.

ПРИЧА О СВЕТОМ НИКОЛИ И НИКОЛИ П. ПАШИЋУ

Било је то у сво златно доба пре рата. Златно доба, кад и сада по неко нађе нешто шта да једе. И такав један скромњашки који је славио Светог Николу, а нађе закста могао да славе, седне на најпиће високо свеште светитељу. Каже му шта и како је, помаже се како неко пара на ја свећу и кандиле за праса, па га замоли да му покаже сто дивара. Адресоваће је писмо: „Светом Николи" и бацио у поштанско сандуче.

Код су поштари дилили пошту, њему не писмо са свом познатом адресом.

— Светом Николи? Бабе да то неки радикалац зове Николи Пашићу. Баш у пошту за Председништво,

И писмо завеће одм у Председништво владе. Отворе га неки чиновник, прочита и одмах рече Николи Пашићу. А стари Никола Пашић заклеће се да он је славио Николадан, па вареди:

— Позовите му, овај, пет банке од моје стране. Ево пара. Кад ће, овај, ако тако дође.

Прекоцутра, опет поштари у београдској пошти нађу исто писмо са адресом: „Светом Николи".

— Гледај! Зачудише се они. И даље нађу сиђ изразни раскалаш.

На к то писмо поштару Николе Пашићу. А у том другом писму писало је:

— Драги мој свеће и чудотворе, хвала ти што си мојој мајбу успешно и паре ми послао, да имам чиме сахну прославити. Само, молим те, кад ко други пут будеш паре слао, немој преко Николе Пашића, јер он је тако задрман.

СПОРОСТ

— Да ли је Дикица увек такоспора?

— По свој прилици! Њој је требало трајесет и пет година, да би њиво срећа дадосет и пет

ЛАВЉАЊЕ ЗА ЛЕКАРСКУ

Кајкар се свађа с Јованом који је он се давајући за лекарку послао, па једва пропушта свако петог или шестог. Нзиеђ, индустрију, дубоболку и грозничу кашља он зарокује. За лота то и ону болесту, већ обично забуравски после. Пришли му једни само бан пишта и иеје и тражи за га пријаш. Кајкар га подозриво посмотра и пита:

— Шта каш? Шта ти фали?

— Од свакој он каштли боле пиљидатака, а и пертле ми нису у реду, одговара овај шарио.

— Је л? вели кајкар сакалопо. А баш сам за тебе ваклио да ти неки забушаш...

И пропусти га напред.

ОЛАКШАВАЈУЋА ОКОЛНОСТ

Једнога јутра осванули стара Јована Ратајів и његова жена — мртви. И обадво) у крви. Сумња пала на њиховог сина, Станоја, да их је он убио, само да се што пре дочепа наслеђства.

И Станоја довели пред суд.

— Дакле, признајеш да си ти их убио?

— Признајем, свемоћи судеће!

— Имаш ли шта рећи, што би ти могло важити као олакшавајућа околност?

— Имам, славни суде!

— Шта? Реци!

— Ето, ја, да сам, ево, остао сироче без оца и мајке!

Свака недеља **ПРИЧА**

Један злочин се припрема...

Ноћ је пљуштала као из кабла.

На углу мрачне улице, иза које је кипућење пољска капелица, стојаше један човек грађен џиновском грађевином. Његово коцкасто лице, на које баш девље смеркања, мешовито је, као полагано из леда. Његова сива, оштра очи биле су управљене на кривину кућу преко пута. Минути су дуго пролазили.

Одједном, неизмерна уздрхта. На вратима мрачне куће указа се тајанствено облизнуће човека. Пажљивим прађе преко улице, дакле се обазирући. Нејасно обличје се дугано надвија ат таванице пладање катиће, и у трентутку, кад непознати прође, тугу ће неку шкољку у руку.

Келнер, који себе од умора обује број чашти, интерес пазар у цеп, закључа врата кафане и потече као без душе у полицијску пострају. Тамо исприча у неколико речи свом шефу командиру ставише свој догађај и поклоне шкољку. Командир погледа у њу и пребледе.

— Цео полицијски апарат на ноге — уплашио се. — Мислим ћемо још стићи да спасемо што се спасти може. Богата удовица са 160.220 динара и 70 пара. Сирота жена. Ово је нешто грозно.

Десет наоружаних жандарма сачињаше у ауто који крену пуном брзином кроз варошке и бацаше улице периферије. На улазу у Атинску улицу командир заустави ауто.

— Овамо. Отколебање куће са свију страна. Ја ћу са двојицом на главне улаз а ви поседните прозоре и двориште. Имамо посла са крволочним злочинцем.

Жандарми се разиђоше у стрелце. Пред бројем 5 командир и још два жандарма са револверима у рукама отворише лагано улазна врата. Куће као да беше напуштена. На мрачној ходнику набасао је мекан. Пипајући пажљиво пред собом ове прозивајуће врата отворише лагано и једновремено изгледа. Необичан и отужан мирис испуњавао је ваздух. Затим се чу тих вид тела и свеће нестаја.

Командир подиже револвер и лагано притиску кваку. Врата беше била закључана. Један жандарм покрет руке и врата се с треском отворише.

Непознати натуче шешир се брзином ободи дубоко на очи и убоја кожухе скрпљуће се с времена на време. У трећој улици он застаде пред осветљеним излогом једне мале кафеџинице. Колебаше се једно трентутак, па уђе унутра. Седе за сто, дакле од прозора и виркчи клековачу. Кад му келнер окрете леђа, он брзо извади из џепа шкољку. И отпоче убацивање да је чита тако пажљиво свештеник свакотце од 25 сваћа. Затим шкрупљу зубима, прорирвља кожу пољску, исти клековачу и даде се бацивши на сто један динара. У трентутку кад је изнашао шкољке му исчеће да шапа. Келнер, који је за све време посматрао тајанственог госта са веком необичним осећањем страха и блиске опасности, диже картицу и потрча за непознатим, али овај беше изчезао без трага у ноћној мраку.

Још непрестано под утиском тајанственог појаве непознатог, келнер логано скупи колеџа на шкољку. Кога му се дакле на главу.

На прављој и натуњавној шкољки било је исписано нерозумљивим рукописом:

„Газду отсеће и трчи и удоме станите у сандук. Жртва једна удовица са добрим парама. 160.220.70. Све у готовом новцу. Атинска ул. 5, подрум лево. О-чекаћу.

ПРИВРЕДНЕ ВЕСТИ

Нов артикал

Зима је на измаку, па су дрварски трговци, навикли да складишу дрва, почели да складишу снег у подрумс, који ће, летос, испод руке, продавати народу — да се расхлади. Ако се и у то не умеша нека Централа за дрва и лед, па им поквари и овај посао.

— У нас закони!

У високо аксиомској одаји парламента, испуњеној полумрачним самилењем, трудили слушаоци и дангубе, обасјан трепераном светлошћу мозиерџи свеће, забодене у грлић једне боце од паприкаша, стајаше посао, спасиоц чиоек са отровним пламен у руци. Његово коштуњаво, енергично лице биле уклањено бесом кинеских Хуна. На поду крај њега лежаху црни мантал за кишу и цилиндар са широким ободом.

Пред њиме је био дугачак чамов сандук, који служи за лаковање сапуна.

— Предај се! — прикну командир. Убица скусти нож и обори главу.

— Ућутала сте ме — рече подмуклим гласом, пуним претње. — Нисам то очекивао.

Жандарми га ухватише за руке.

— Је ли сарадни посао? — запита командир, дижући се од ужаса

— Јесте.

— Где је глава?

Убица показа на њих, умрљан крвљу, крај својих ногу.

— А тело?

Убица удари ногом у чамов сандук за лаковање сапуна.

Командир се згрози.

— Бестијо, а где је новац?

— Новац не примам никада унапред. Тек кад предам асвап.

Командир зину.

— Какав асвап, море?

— Ето тај у сандуку.

Командир, савладајући надчовечанском напором нерви јаку, полуне колоснаи сандука.

У сандуку су лежали, крвљу и инсектицидо искључиво уби јени, ребра, груди и потрбушина једне — дебело угојене свиње.

Командир пак дође к себи.

— Лупежу, ти се шегачиш са мном. Шта оваа свиња овде ради.

И гурну му под нос недељницу. Непознати осмеја.

— То ли је дакле! Тако сте ме умеђали? Шта то значи? То значи да сте сиоиња отерали глазу а да прво предам по крволерној цени једној богатој удовици. Глава остаје мени за подврпа.

— А шта значе оних 160.220 динара и 70 пара?

— Оних 160 жиљада. То ме ортак јавља да продам свињу по 160 динара, која иоа по 226 а сирово то одмах доцт. Па сада ајде, метните руку на срце па решите вир то није јевтино за ово време. Просто човек губи на посоу. Хеј, ајте ван је?

Командир се вукаја и виде пос ем на свињску главину. Његова нерви јаше нису могли да издрже оваиво убојствоо. Његова мисо по 70 динара!!! А ок је у нос пашао по 120!!!

НАРОДНЕ ПЕСМЕ у слици

Мој пекаре, мој горки чекаре...

Рече вода тече...

Дођи драги, дођи...

— Господине, шефе, просто бих ма где да радим.
— А где бисте најрадије не знам!
— Па... у «Дрнсус».

Оптимиста

...али човек хоће се нада да ће нам добити цигарете

Он није оптимиста

Шпекулант: — Мали, вас радо гушио јастуче.
— Шта ће вам! Сад му није сезона.
— Зато, вам је сирема бетавања.

СПОРТ

НЕКОМ РАТ НЕКОМ БРАТ!

Требао је да добе рат и ово гнусна катастрофа па да најстарији београдски клуб, Бск, добије своје играчице. Лепо зато поскакивао: Неком рат, неком брат!

НОВ СИСТЕМ

Пошто фудбалско такмичење за првенство и куп није дало нарочите резултате, увела се овога пролећа мешовит систем, који ће се звати: „Коларску-Пазарку, пазимо се заједно...!"

ТУ ЛЕЖИ ЗЕЦ!

Пошто су Бошко „Дуго" и толики фудбалери промењали професију и отишли у пензионерску службу, сада је С. К. Опатовац на правом месту на табли, а остали клубови иза њега.

РАСЕЉАНИ ПРОФЕСОР

Неки професор замолио у делу неку колегу у вези себе са једним пољем. Пошто је рано морао да изађе, замоли портира да га пробуди у четири сата. Портир тај је тачно пробудио. Професор је журио, учесто свуда, обуче полако одело, мотне чашу на главу и пође кратким. Али када је при излазу видео велики одређено, он се лупи по челу и рече: „Зато је требало пећ пробудити, је му рекох да пробуди мене, а он пробудио поља". Па се врати и полако леже да спава.

БОКСЕР И ЊЕГОВ СИН

Дошао боксеров син кући као „лоја". Отац, наравно, хоће да га бије.

— Ако ме не оставиш на миру, кажем му сви, тужићу те боксерском савезу, па ћеш бити дисквалификован што се бијеш са људима слабија категорија.

РАЗЛИКА

— Да ли Марија има непријатеља?
— Не — али све њене пријатељице је мрзе!

НА СПИРИСТИЧКОЈ СЕАНСИ

Сто и ово столи смртљена дама породица удовица Перо Наполеђ. Гаси се светло.Пр кнеза се муж удовчи.

Бутаље. У том тренутку пружени осетили дрвене столи на који су положили руке.

— Драги мој Јоко, каже ти је, пита плачевним гласом удовица.

— Добро! одговори одговор за исто пригушено стењање.

— Јели та боље него код куће?

— Јесте, много боље!

— А где си?

— У пакао!!!...

УТЕХА ЗАБРИЊУТИМ МЛАДОЖЕЊАМА

Скоцкио се један млади познаник Ерогостије Пушића. Неколико месеци доцније срете га Пушић, а он исправљено и јагнети, а сваке љуботе уза ногу ноге.

— Шта је младожења? Шта си се скуцао?

— Е, чика-Аго, одговорио је оне Пушићу, — како се не бих скупио.

Ето, знате морам да вранио моју младожењу. Када сам се женио, нисам ни слутио да брак толико кошта.

А Пушић је онда, да га утеши, казао:

— Не мари ти ништа, младожо, не мари. Жени је скупа стварч, али дуго траје...

Кад мали Перица замишља...

Рузвелтову изјаву: „Наша снага лежи у нашој подморској флотили"...

Међу пушачима

— Јеси ли читао у новинама: Марко и Ибер се заљубили.
— Ако, нисам!.. И ми смо се сврставали због «Марка» и «Ибра».

РАКОВИ — ИЗДАЛИНЦИ

Живели неки и учитељ у најбољој слози и љубави. Свакоје уторника пош је био код уче на вечеру, а сваке љуботе уча код ноге.

Једне љуботе, добио учитељ одмицу рачуне број у најлепши крају рашна није бисмо, па их је камио пошиоо домаћина и обећано како се прао. А онда у знак здаво:

— И сад вамо, гиспа-Јулка, видите лепо да случајно не ви живите с нашим попом...

— Иду, претрчала ми Јелка!. А како се то може видети?

— Врло лако. Ако рачуни по-сувише вода не скупате, онда сам ви се попом погрешили. А ако не покрените, све је у реду...

Те вечери је попова гогпа-Јулка на сто врсте рекоше, рекоше, ако бисе Јелка прекинула са њом. Стајала је чекајућ пред свога попу и рекла крстећи главом:

— Говорила сам ја лепо да ће се то свршити!

КАД ДЕЦА ЧИТАЈУ НОВИНЕ...

— Тата!
— Шта је, сине?
— Мама каже да ћеш ти, можда, постати министар.
— Па ја, ено, сине мислим.
— Али како можеш ...остати министар, кад још никад ниси био интересант.

Мале шале с малим Брадом

— Ви намеравате да се помоћу удате? Зато сумњи уложи. Али треба да знате да ништа нећете помоћи нужа уживате до позних година, а онако гледали све на његовог брата.

— То ми је већ познато. Да се удајем за његовог брата.

♣♣♣

Отац строгодара свечаља:

— Пероне, ти опет имаш петворка уста!

— Знам, тата, да сви ни петворо.

♣♣♣

Старија дама: Не наговори да је свој дечкор мислилеше?

Госпођица: Да над није на твоју тазбу.

♣♣♣

Жена чекају: Ти не непрезајеш сумњичити!

Муж: А зар ба ти хтела да је то оправдано?

♣♣♣

— Моја жена је сањала мојег да се удала за милионара!

— Ти си срећан човек. Моја те стварно сама прека дала.

♣♣♣

— Дада, шта је то астроном?

— То је човек који у мислима тог сунчева дашина од Земље до Месеца, а који у стању да срачуна кроз колико ће му времена одговара динара.

♣♣♣

Учитељ: Зашто ниси био јучер у школи?

Ђак: Јучер се венчала моја сестра.

Учитељ: Добро, али да се то више не понови.

♣♣♣

— Ах драгој ми толико заволеше, драга моја ја! је покојни пчелотеп.

— Да, знам, али учтивост захтева да се са мртвима доноси.

♣♣♣

— Зели ваш муж још онако расејан као пре? пита професорку једна госпођица.

— Како да не. Ето јуче је појубио гуску која је сгојена на стану, а после је доказало нам и покушао нама да трешарка.

♣♣♣

— Заиисли, овај ме је безобразник упорадио с крпењеним прчковима.

— Ех, брате, грехота ште уређи покојника над му нија ништа нема.

♣♣♣

— Мој варошки обећавао ми је за рођендан брда и долине.

— Па шта те је поклонио?

— Географску карту.

Како је пао Сингапур

— Ниђде Јапанца. Утекли се по побегли.

СИНГАПУРСКА ПОСЛА

Лондон. — Поводом пада Сингапура, сер Дадеп Паунд је изјавио у Доњем Дому.

„Господо, цела ова ствар са Сингапуром је обична мистификација. Ја вас молим да не наседате лажним обавештењима. Сингапур је био поморска тврђава и као такав неосвојив ни од каквог поморског силе. И зато ми никако не разумемо зашто се оспавање Сингапура удара у велику звона, кад Сингапур није био никакпа моћварска тврђава. А Јапанци су га, као што вам је познато, узели захваљујући моћварима. Да је Сингапур био изграђен као моћварска тврђава, Јапанци би се у брисали."

После ове изјаве Доњи дом је одлучио душом и водпео революцију да се од сада на обласпа моја граде моћварпа утврђења.

УЖИЧКИ ЕПИТАФ

На путу ка Пожеге у Дарпле стоји надгробни спомоник, на коме пише:

— Путнпче и намерпче
Одде лежим ја, а читаш ти
Више бих волео
Да читам ја
А лежпше ти..! —

Модерни аутомобили

— Ето ваш над напаљалко тората ту пошу воденицу за млевење кафе...

Штампарске грешке

1) Ухапшен је јер је затапкано са разбојничком банком (блеском).

2) Јуче је одржана јадна (јапа) седница британског кабинета.

3) Бедан (један) лорд је устао и рекао: „Дозволите ми да и ја нешто лажем (кажем).

4) Због пеговог непромишљеног поступка цело време се брпјем (брижим).

5) Цео енглески штаб се узбудпо, јер је нестала најдрагоцепија капа (мапа).

6) Одржавао је везе само са мањим (чланим) лудама.

7) Имао је све: и здравље, и богатство, и славу (славу).

8) Да се не бих огрешио о пропзве дијете, морам да се спава недеље обраћам пекару (лекару) за савет.

Мале шале с белим Брадом

Једног човека уједе бесан пас и он, утпкпвши, пошурио пекуда. Док се пекар спремао да му да медицпну, он је извадио нотес и журно нешто бележио.

— Ма, не, добродушно ће пекар, види та нпкпта опасно, не морате одмах писати тестамент!

— Ах, а не писати је тестамент ако слпчан човек неће требе да уједе као побеснео.

♣♣♣

Господа — А нпсте ли досте конусгае?

Нова девојка: — Како да нпсам. Пронашла сам девет нпсам за два месеца.

♣♣♣

Газда пуче говорпге за уво и кпше му:

— Знаш ли ти да радиш са шестрпна који пшку?

— Знам, нпје одвесту, ви њих узимате за трговине агената.

♣♣♣

Господпн дпректор једне шетлеске фабрике оружја на бпзнису:

— Најзад, господо, рат нпје пи тако страшна стпар. Код умре један човек, нпје обузима жалост, напротпв ако је бпо неш продавац. Али сто пилјада мртвих — то је статистика.

♣♣♣

Продавпк прпчаоцу: Како желите да вам просете код су ваш здравље ноге и руке?

Прпчалац: На мислите, вададе, да ће ми једна ваших педесет пара одрезати пољу!

♣♣♣

Жена: У-уу!

Муж: Седам!

Жена: Шта, седам?

Муж: Врлпно скпнс пустпла си седам суза а ја пешпар морам да дам пет стотпна динара, то значи свака суза ми стаје 71,50.

♣♣♣

— Господпне, господпне, пустите ме од нас. Немате добпте јаш праву кућпцу 200 пилјада динара.

— А нпје је пучпла?

— Шестог априла.

— Дошао, нпкпе та сума траје 25 марта. То је последња дан.

♣♣♣

— Знаш, господо, је нпсам одлпкат пекар ради свпма пекоме: једпи мој сасот стаје најмања 100 динара.

— Да ли и онда ако те не послушам?

ЧОВЕК СА ДВА ЛИЦА

Равајлови доживљаји

Равајло и метереологија или..

... како је Божана ипак изишла

Благодарећи предусретљивости немачких власти

„БОДЉИКАВО ПРАСЕ“

моће се одовога броја растурати

у свим заробљеничким логорима у Немачкој.

ОМОГУЋИТЕ СВОЈИМ РОЂАЦИМА И ПРИЈАТЕЉИМА ПРИЈАТНУ РАЗОНОДУ!

Претплатите заробљенике на „БОДЉИКАВО ПРАСЕ“

Тромесечна претплата стаје само **36.- дин.**

Врхунац расејаности

— Хм, нешто сам ју ја управо довео овде?!

Уредничи ВИЦЕВИ

— Када смо Вики верена иксе прима моја никада био тако груб!

— Добоме! Онда ме ниси сваког новозв тражила да ти купим нов шешир.

Прва писмоноша: Што си неправна тако писало лоша?

Друга писмоноша: Како ја бих? Рука ми је још остекла, а сада морам да носим писмо онолике ноге ја одвела.

— Не познајете моја брата?
— Не.
— Сутра је противност од мене...

— Ох, тако бих волела да га угушим. Каку да је ерло симпатичан.

— И ја сам од рана младости радио на будућој човечности...
— Пардон, а шта сте ви?
— Фабрикант будилника.

— Љубавна си према мени увек кад ти требе новаца.
— Па ја сам према тебе увек љубавна.
— То ја, кажеш, тачно.

— Тате, како се зове отац једног магарчета?
— Магарац.
— Па зашто ми те сваког дана кажеш магарацима?

Жена: Ти би сигурно волео да сам се удала за другога.
Муж: Је никоме не желим зло.

— Сад сам добио из школе обавештење да си ово из историје и земљописа. Шта ће ће бити од тебе! Како ћеш у животу расплетати украдене ствари!

Очни лекар (пацијенту): Ви сте јако кратковиди. Чиме се занимате!
Пацијент: Ја сам астроном.

— Баш је смешно да ваш кокошка када сваког бумара.
— То је мој навика. Његов бивши газда био је млекарија.

— Зар се тебе никада не дешава да ноћу сновиш противно мишљење од твоје жене!
— Ух! Врло често, само... она о томе никада ни зна.

— Ви узвуд чекате моге тету, кажу нам. Пера посетиоцу. Он нека да се врати.
— А зашто нећу да се вратим!
— Зато шта нећу ни одлазио.

Женске вести

— Те би мајка да се упишеш на семинарску академију. Нали много смисла за малолу.
— Како знаш!
— Видим ти на лицу.

Народне пословице у слици

— На сваку ако на мисли

— Ви дијете бесплатно часове из управљања аутомобилом!
— Тако је.
— Али како вам се то исплати!
— Отрежњења.

— Кеинер, зашто ова супа нема никаквог укуса!
— Сигурно због тога што је нур вар заборавио да метне и мало у њега.

— Е, наглеђам, ја најбоље хоћи да је са мном сирочето.
— Море, не говори којешта, какво знаш?
— Ево како. Имаш у џепу три динара, за које не зна моја жена. Седам је сати, пуно кафана. А мене се иде кући. Беџа моја...

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Задовољство штампе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација, Београд, Француска 6-а II

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплата преко «Просвете за продају књижа и часописа, Београд, Француска 6.

Претплата, тромесечна 28.— дин., полугодишња 48.—, годишња 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 28 ФЕБРУАР 1942 БР. 13 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЛАЂАРИ С ВОЛГЕ

— Ц, ви, покушате и ви бар нешто!

БЛИЗАНЦИ

Кујбишев. Пред свој тужни одлазак у Енглеску, Стафорд Крипс је одржао веома опрошта̂јни говор својим совјетским «товарищима». Између осталог је рекао:

— Пакосни гласови тврде да је наш савез на бази подвала и једностране искоришћавања. Међутим, само ми знамо колико су наши народи блиски и колико заједничких ствари имамо: ратна спрема, исте успехе, истовремено способне генерале и исти начин војевања офанзиве, сва у почетку места. Колико сте ви изгубили војника, толико и ми Аустралијанаца, Новозеланђана и Индуса. И још нешто слично: и ваше и наше господство је под земљом, само, док су наши у удобним склоништима, ваши су на гробљима. Живео наш савез!

ЗАЧАЊЕ НЕРАВА

Вашингтон. — Када је, после пада Сингапура, претседник Рузвелт дошао на конференцију штампе, изгледао је веома свеж и расположен. На питање новинара зар пад малајске тврђаве не утиче на њега, веселог претседника је одговорио:

— Мислио. То ме сваког дана наши вероватно већ енглеска. А затим, је сам у последње време, како су добијали поште унетрашњи, дошао на идеју да сваког јутра узимам хладне тушеве, те ми тако вести о поразима не узбуђују много. Али, од како су нешто подмирзнуле пришле Панамском каналу, поручио сам још стодвадесет милиона тушева.

— Зашто толико много?

— упутили су новинари.

Весели претседник је љубазно одвратио:

— Како много! Па толико има становника у Сједињеним Државама.

ПРИЧЕ ЗА УГЛЕД

Пошто је београдски фигуратор Коста Мотић, који зидао од праха требање пристаништа, дао је свима добар пример како се рада за општу потребу. Код је видео да се сваку годину настањавају по улицама да отвара свобода, он је узео кантату у шаку и чио дан је чистио снег са Теразијама.

Скретање је одушевљено аплаудирало и викало: «Браво». Зна јемице тврде да се сво обраћа пажња на пример власти који су гласа Влади дали повјерење, јошто је он од злата живо само шљаке наносило.

У ГОТОВИМ РЕЧИМА

Амерички и енглески стручњаци, говорили су 1939 године, да ће за годину дана њихова производња оружја и муниције достићи немачку, 1940 године говорили су то исто, 1941 поновили су обећања, а све године ће чуда обећавали 1943 године. Ако би рат трајао десет година, нама би још увек требало године дана преко тога.

БАКСУЗ ДРУШТВО

Батавија, фебруара. — Јавни холандски новинар написао је чланак о ситуацији на Пацифику, у коме вели: Пословици: Ко с ђаволом тиква сади о главу му се лупају — најбоље се потврђује у случају Холандије. Отвара се Холандија употребила се Енглеза и прикинула њихову заштиту, прво је изгубила своју Холандију, а сада губи радом: Борнео, Целебес и Сумагру, а ускоро ће и Јаву. Једном реч изгубиле је све. Поставља се питање када ће стићи та енглеска заштита. На то је одговор прост. Када изгуби све, онда јој и помоћ не треба и Енглези су ослобођени својих обавеза. А тај дан није далеко.

ЗАПЕТЉАНА СТВАР

Кајро. — Политичка ситуација Египта мења се у знаку Гордијевог чвора. Краљ хоће да сарађује без влада, са народом, без краља. Већина Египћана, док влада жели средњу са Енглезима, преко краља, већина, без краља. Већина Египћана, преко краља, већина, без краља. Већина Египћана, преко краља, већина, без краља. Већина Египћана

ИНТЕЛИЏЕНС СЕРВИС НА ПОСЛУ

На палати парламента опеуза пожар...

Зимска ноћ обавијала душанике Лондона. У Даунинг Стрипу бр. 9 сер Роберт Ванситарт, главни Енглеске интелиџенс, обавио је колоне да ће ноћ пући на ногу. Одмадном, секретар, бледа и неиспавана лица, уђеди унутра.

— Један шифровани телеграм, сер.

Мајор Британске интелиџенс отвара пратко прочитавши шифре и изгуби телеграм. Лица му се одједном уобличи и мождак му падне на свеог сак.

— Андрада — обрати се секретару — дајте ми везу са Форин Офисом, одељење Интелиџенс Сервиса.

Пошто је секретар, завладујући енглеској организаторској способности, потрчавши полако по жару чету, натерујући удружење и тројицу, веза је била успостављена.

— Јесте ли ви то, пуковниче?

— Јесте сер Роберт, и пошто вичем пуковнице чему ни мање ни више већ за време рата на другом месту, него у својим канцеларијама, ви додаје: — Пошаљите ми највештије агенте британске обавештајне службе. Од трасирања је важности.

Десет минута после тога у собу је ушао један цивилних са изгуљеним физиономијом и изнуреним цртежима.

— Јеремија Џонсон, сер — представи се цивилиста.

Подиго га је серозвар својим седмим оксфордским погледом, сер Роберт Ванситарт одговори:

— Јеремија Џонсон, нека гвинејски војсковођа Виктор Чарчил нама да ће нас да крви за његова порезе на фронтовима. Пређа ми нашао и фронтовав ани са претпоставка да у Енглеској има један човек који је крив за сво то. Идите и пронађите га. Ако то успете, добићете тих пет хиљада повећање и увећаћу за један сигурно скривајте против бомбардовања. Не заборавите да ваше уплате у најповољнијим условима друштво. Определите на ваљду да ваша плаћања на ваљу организације које зна сва.

— Разумем, сер — одговори агент — само ми рецита, мислим, вас, који је денас датум, да бих могао да водим записник.

Пошто је Јеремија Џонсон је стварно изненадио напуштајући ме своју главу човека који зна сва, и изишао напоље.

Задатак није био лак. Али Јеремија није био уазтуд највећи агент Интелиџенс Сервиса. Досетио се он да су укорјени антиенглеских свештеници протеклавни у ових Уралса да је скротељ врло за сва неутодности посебно да хордова, па са упутио сместа у скротељ извршава да воде записник. Ту се није много гандјао. Они део скротеље који иде средњо од рата, наумра је од глади захвољући британској организацији изгинио. Бедни ће стаци су путовали да са отказом пуковнице са ташнама изгрнатата злотих путоварстве омладина.

Подалеко је Јеремија лето Енглеску из класе, па кревку да ће да цела је са родницима, чак на капиталистичка свака изнеприја. Али су енглеска радници били толико заузете бомбама на фабрика ход са појаве непријатељски авиони, и бомбама од сумање пољопривреда када се ваки удеље да ниси имали времена ни за какво подзимно акција.

Сељаци је, опет, статак био главно окупери послом, да за гомилу окупери послом, да за гомилу окупери послом, да за гомилу број бедника, пудина и шупов са једина до неје имао времена за своју сопственту скротељу.

Крену са Јеремија Џонсон да пропусти мало по домовима сеоских грађана, али ти грађани ни су имали домове нити су ша одузимали од Интерије пошто ни са сва дувају састојина у чаше да дају Интерији у облику порезе, пропозе, непрерадна и поправе, а ревних овлаш не ће чак ни ковина су плаћали све она паразе и прирезе.

Свештеници га није много задржавало, пошто са сва бацер ни на проћаћење лесе да од большевика неправи инфлиса, а од вољ большевика ароивођа.

Што се тиче војске, ту Јеремија је није морао да путује по разним фронтовима, пошто је са Енглеска војска нешторета ту благословљени остриц, онемуће да нема раса завреде посао за њих. А енглески официри су ги чак врло долично од свеки послова са војском и ратовима од су били потпуно безопасни за Британске победа.

Стално су само господа лордови са својим затвореним шуцарцем и тестовима, Јевреји на. Про него што је кренуо у те крутове, Јеремија је купио нових полуцизмедара и са једном малом дозом од остатака британских резерви бекинга очистио фронта од високи са свог празничног мемоарата. Ни господа лордови нису били отвесни. Играли су они, као

— А ти, Џонсе, остани душе. Ајде ти вера...

— Мајо, не заспувајте за кимке! Дуван је мимо оставо.

и тро рата, голф и крикет, скоро куљене са лопте, просвлаљене весала рођендани и кинодске по дубовим склоналитима и по мечо продавали комадића интерије вишеразредних за квентуалне искрцавања у западној хаинсфри, зну на требало. Са ратом су бели у вези само у колико су ушли фабрике муниције.

Потекао са Јеремија звиждајући, па онамуо да обиђе обитељиште енглеских фирмова. Гарнеи и Дењи дом. У горњем дому је нашао лордове а у Дењем дому господу која нису лордови, али који би то рад хтеда да постану. Као веза ни је служила једна зидарчика особито напосебност, а као политичке дисторе, друга једна особито трговљивост. Причали су много и у једном и у другом дому о тешкоће са ваздушном отпоменом, али је Јеремија Џонсон приметио ону стару пословицу: Пси чоје лају, не уједају.

Нешто више није остало. Јеремија поспеши заминдати.

Једно ноћи, тек што је сер Роберт Ванситарт обавио своја посљења да пође на вечеру, јер нуђен са типуром који је у ствари ухваћен у Енглеској, као у сабу улази Јеремија Џонсон. Зацелено очима и пљуну на патос, испод слика његовог британског величества, дувам за мамином.

— Успело је, сер.

Сер Роберт Ванситарт је изненађено погледао свога агента, па га је пустио да седне.

— Ајде, Џонсе, причајте.

— Ја сам, сер, ишао по Енглеској, по Шкотској, по Ирској, по Велсу, по Корнволу, по Девонширу, по Јорку, по Кенту, по Сасексу, по Вилтширу, по Хемпширу, по Сомерсету, по Глостеру, по Оксфорду, по Кембриџу, по Бедфорду, по Хертфорду, по Бакингемширу, по Беркширу, по Мидлсексу, по Есексу, по Норфолку, по Саффолку, по Кембриџу, по Хантингдону, по Нортемптону, по Ратленду, по Линколну, по Ноттингему, по Дербију, по Стафорду, по Шропширу, по Вустеру, по Варвику, по Вустеру

Шта ко чини
Мајка: Зорице, ти си ме заиста разочарала. Ниједна од твојих другарица није тако лоша као ти.
Зорица: Ја сам, мајко, само хтела да видим како ће изгледати кад ме не буде.
Учитељ: Како се зове ова планина?
Ученик: Не знам, господине учитељу, али ја сам је ја видео.
Учитељ: Ако ти кажем да ћеш добити шамар, хоћеш ли ми рећи?
Ученик: Хоћу, господине учитељу.
Учитељ: Како се зове ова планина?
Ученик: Не знам, господине учитељу

Асоцијације мисли

— Брат!. Готово сам заборавио да треба да сачекам моју на станици.

— Пође ли вода на уста!.. Иод куће нисам за ручак — штеднја свињски бут.

— Ух, чак сад ће сесна да треба да одам г-ђи Јовановић!

Савремена лира

ТАМО ДАЛЕКО

Тамо далеко,
Далеко преко мора
Весно се проводе они
Што страдаше изузи
А цео народ остаје
Остаде у тами.

Ах' њима је лако, брате
Јер знала да се муче
Одмазде наши злато
И сад чекају лакоћу ући.

Ал' нека знају сво
Та нам је жеља крупна
Нека остану тамо
Далеко ми лепа куће.

ПОСКОЧИЦЕ

Хеј, вој, вој
Ој, народе мој
Бела сенка наша банда
Нема туђа препаганда
Зовем да нас Холдеи врати
Нег' да браћа наша лађа
Истина је, није шала
Многа скупа туђа хаала

ЕПИГРАМ

Черчил седи тужно везе
Мало видо оста доцте
Напекли га добро ваште
Сад са нама у Кикеаа
Да педантну своју чезе
Да са сокаи за Енглеае
А за то ни он поспаева
Пуна кола обећања.

Из сторик ЗАПИСА

Лако те је мудре саветовати,
А још лакше људе проводити!
Лако ти је рану повезати,
Самовраму мајку усхранити!
Тешко стидну невољу бесконачиу,
А пакетну људе слушкињи!
Тешко тамне ноћи проћи живи,
И неђавни се јавит се сутњи!

Народне песме

«Јесте, пријатеља нас је довео довола. Они нас је лако увештали да се тешко можемо отети од њи. Место да их ми водимо, они басно кучи нас. Пажљиви сам човек, видим да нема стварн који добро да бог не вели, али пословни ми нисмо да је праведан, и је посустаиан и опутиш зубе, браћо!» јао.

Јанко Веселовић

Правда каснију да несмо ни нарочиа зло не чинили; кротка зовтава да другима помажемо и добро чинимо; а здрава нам разум кратко наређа, да се чувамо да нам нико зла не учини. Нешто више жалосније човеку, него ли кад од свијех средених стрвла. Од кога ће са дасва пошаћи надати! Ко је сам себе непријатељ, никад неће водити пријатеља нам.

Достиј Обрадовић

Живот је путовање у коме странника вакона несвесно пута, а само мало њих зна куда јесте путове пред собом. Напредном ће живот бити сва мање пустиња без путова.

Вена Кнежевић

ЗНАЦАЈ ЉУБАВИ

За доктора медицине је љубав болест, операција операција и брак последња операција. Дакле су компликација, тешта крвна, а кућни пријатељ крпи дијагнозе.

НАШ ЛЕКСИКОН

Холандска Индија

Нити је Индија, нити Холандска, пошто је експлоатишу Енглези, а становници су Малајци. Али зато уређеници уживају незаслужена поштовања, пошто је једино њима дозвољено да скупљају каучук, копају руде и седе пиринач. Енглези једино пролазу ту робу и узимају певре, пошто су њихови мисионари убедили уређенике да је новац проклет и да не тежи за овоземаљским благом. Та грехове преузимају Енглези, који се тиме великодушно жртвују за ниже расе. Ако неки уређеник и заволи да га узаиса изнад белаца, Енглези му радо излазе у сусрет и подижу га на вешала која су канда просечног раста белог човека.

Та Индија је веома плодна и не ној све успева, осим — слобода. За разоноду уређеника су подигнуте многе кафане и пушионице опијума, а у последње време и касарне. Зли језици говоре да Енглези од уређеника одузимају све, што је суштаственог, пошто им Енглези остављају све њихова традиционална тековине, као што су: жута грозница, куга, беда, њихи ступањ културе, не је чак великодушна енглеска влада забранила строго да се та природна блага уређеника увозе у Енглеску, већ се ограничавају само на петролеум, злато, чај, шећер, чврсту храну и порезу.

Међу уређеницима је у последње време наступила бојазан да ће их њихови добротвори Енглези ускоро напустити, а највећи је знак за то, што је великим енглеским стратег. Павел прокопстио свој главни штаб из Сингапура и Рангуна на њихово остро Сумстру.

Када се то оствари, на нерешене уређенике ће, поред рада на својој земљи, пасти још и тај терет, да скупљају приходе из тога.

Ех, тај „слабији“ пол

— Вуцибатина једна, нешто сн да изучиш мене — слабу жену.

Публика је освећена

— Неће ми нико што радни, само под сам гвозд-Шпедр видло да чести сиет.

БОДЉИКАВА НЕДЕЉА

ГОСПА СТЕВКИНА ОСВЕТА

Пензионерке ми госпе Стевкиној Кад јоцу му по позиције у Београду. Пе без њих се никако не може развести и удати. Сва та она зна и сва њу интересује. Зна ко је госпе Цвике купио чизмице, како и то ко је господњин Мицић, адвокатографофикум, послао мајор да зна. Зна, на пример, данас у 5. часа, сутрђи један од јутра до мрака да нађу перикам за госпе Гицину, шнајдерку, а зна и по за цето г. Сабер, бивши штедионар, моск вицки гвозда ова чворуга као предратну педесетницу у сребру. И ко би ће сва набрајао што све госпе Стевка зна. Лепо наш народ вели: ко много зна, мнло и пати. Та је госпа Стевка најбоље на себи осетила.

Етим, у прошлу суботу госпа Стевка види Тозу бакалина напр. ранио зутру, нашла на ставе њено кондиона Сида пречника, и нарче пуно недавном удовицу по професији. Што види, иде да зви је сва колика да испита стварм слано трогу у кућну да узме нанут и да се мало дотера, на вод код госпе Сиде.

Тек осми сати, једва свануло, нпје врамна за посете ал' госпа Стевка куће госпођа док је крупа. На да она да се оклоне трговац. Свако мало чукну на врата, радрадн, и одмах улазе код госпе Сиде, па још са врата отпочне:

— Извини'те госпа Сида, што је сасвим свбојна, ал' ону да са мићи и кући ни нијемца сапуна. А овај проклети Тоза ко зна кад ће отворити... У пона утке до две школице од кабе на стоји, па ће чиста трка. — Ју, ће мисте сами, — ће забојати сида де ће врати. Али госпа Сида добро познаја комшнку Стевку и вида да је опасно, ако је тако пусти, по повика свој чин најделуни гласом:

— Сама сам, сама. Изволите уђите. А за сатун, знате, је имам само парчић...

— Ако, вео — прекоити Стевка — тај баш и тражим јер кад ће мојим са мирисалним сапуном, добијен порут... А он ми нијели госте — додала она, гледајући у огледало.

Види једна Сида да је увређена у сво четвр, па натрвши тенајствено лице и пуно да прича:

— Мора, комшнка, јутрос се со мнало чудно догодило: Тек што запалим штедрет и подмјем свеког, а не времена се зачу: Куц-куц. Ко ли је — мислим у себи и већ ме крене гозву прође те трсте чуда, кад оно — ма погодите?...

Госпа Стевка се кобојаги душбако занимаће по сида сасвим нејена одговара:

— Да ниде жандарт?...

— Море какве жандар — уђе Сида. Тоза бакалин, овај са ћошка.

— Откуд он? — ако чуде се госпе Стевка.

— Па знате ми смо неки кумови — објашњава Сида и настави даље: Откуд ве кум Тозо, себи'ја, питам те ја, а он цетно ми као друг и једва говори. Пустите ме, кумо, ноа штедрет да се мало загрејем, па ћу вам све испричати. Брзо му донесем ону моју црвену фотељу и метнем ногице, а он отпоче да прича. Оглавио је сенеж у дућану да прави сласкоиа за сердом посао, погледали на сат, напољ је ни удерио осам и фртељ. Немам куд, рекаиа ја да слушам у дућану. Узмаи нека цакове по преграми на тезгу, а гачеви у кантур. Али зима, не зима. Шеко сам се, цетво и једва дочекао да свиче, и ноћ за одужи се као гладна година. У пет изађем да погледам нешто топло у навани, али сам затварао. Тек сам се окда вет и навиои сам се: Иди, ја код куће да се огрејем. Испрема ми то, поседи једно пола сата и оде. И сад стричем да нећу нкако видео, па ће мислити Бог зна шта. А удовицу ја лако изнати на глас...»

— Море ште вам се тако што ће сиет да нанн — тешн је госпа Стевка и једва чека да рекне свој обир.

Чим је отишла од госпе Сиде, Стевка одм право код Мицја по штедрет, који је у завода са госпа Сидом.

— Мицо, да чистиш — вичо Стевка с врата.

— Ја чистим, али нпје зваати — одговори Мицја и већ меће зрнца.

— Како да нпје, једре друго, сели Стевка. Нпјеи је Сида нпједнако науважајн Тозн бакалину. И нспрнно све по реду и још нпсто одозго. Мицја је блистнво од радости. До подне знао је цео конџлтура ову новост, па нарави-ло сазна и госта Сида. И кад Стевка оде нод Спарре Фурунџија за своју следовање прајног бријача, ту је сачека Сида и рек по рек дође и до бпјеа. А како је Сида јача и жилаја, она сапара Стевку нао тешта и ту је нпјатна тогани од пола кнле по глави. Једној госпе Стевки глово постаја као нарнцн и чворуге ће прад чеса, ево уврос. Два дана је једнпца седела код куће и травнјала црнн лук, и код је отнн сгада ова се обућн и оде у варош. Што је тако радила бог свети зна, тек ово 7 сати код госпе Сиде улазаше нови трогнн нз Дирнса.

— Где је тако? — пита једна забавскнуту госпе Сиду.

— Како вас тако сполазо! — чуде се Сида.

— Сад тако видети ште знаеи бити цнпнбарбанџнпа и спекулација — грнну контролор и отпоче претрас. Све претурнше по кући, замнрнше код чувени у дпфрељер (ту најбоље Тозу бакалнну) али тогаја нпгде. У зато доба одоше, али госпа Сида оста уврујена и рзвештрана. Узе суд јр је Тоза тешко, она сва бешна.

"— Нападе ов вруци бакалнн спрцнфбр. Ти ен то тата нпје тромн по мојој кући. Због тебе ће сутра прстом да покажу по нпма. Иди нн ја нпсам.

И тако се ово кунстао Тоза бакалнна не прнчаја поквари и он сада трнчи нпну другу куну да ге на'окола нрнзу грејс.

Мирад.

УМАЊЕЊЕ САВРЕМЕНИХ ГЛАГОЛА

Вокеларити — самом себи бонтрзнтати.

Нзнсвати — путовати.

Крнтнкерати — бољшевнзам пропагирати.

Нокскевати — бројеве изгубљених бродова.

Радиолондонкрати — свесно слушаоце варати.

Радиомоскваовати — успехе измишљати.

Сталнннзирати — једнковати за изгубљенпм армијама.

Чанкајшнковати — уздуж лнпнй од западних демократнја оглашавати.

Чврчнловати — нзлете фнзичарја.

Рузвелтернрати — ватру потпиривати.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

И мајн је нзвн (шпнц) нзнцнла у «Бпљшевнкн прсвету».

Журнн је као човек кој нзвн злато крадеиа (апљенин).

У пецнв је дуњо гладан (глад) и сватар вечер (вотер).

Жељке знеиа он уде књнту да је рнта (кита).

«Тајнсн јвнја да је Чврчнлнова нгладн (глађа) у избнљној бриси (крнзи).

Отншао је рано у шуиу да вози (зоби) зечеве.

Рузвелт је обећао свим демократскнм народима брзу помоћ (помоп).

Другови, рече Стаљин, на забрапите да смо ми још увек нека нпла (сила).

На забрапите, господо, да у тај колач морате да ставите најмање три кашнпке леда (млеко).

Умеиао је, као вешто економист, поспастнца (повластнца) на свим државним пнтањнма.

Народна песме у слнцн

«Скупо рухо, скупа рана,
Нпш' те 'рпнн твоја кава...»

Како мали Перица замишља... Конзервативног човека

— Марнја, не нпма капуту фнни једно дугме...
— И ти то тек сада видиш!! Је сам то одавно примнтно.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

антологија истинитих чуда

ЗАШТО НИШЕ НИШ ЈОШ ПРЕ 30 ГОДИНА ДОБИО ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈУ

За време пресједничковања мојег покојног пријатеља Пера-Перата Станковића, покренуто је питање да Ниш, по угледу на остала градова, и сам изгради водовод и канализацију. То је било 1900 године. Тек што се старе Ниш био почео прилагођавати новим прилокама.

Општински инжењер, уз пристанак једногласног одбора стручњака, спремио је пројекат и предложио Гаврилу Перу је сазвао седницу одбора и пристаника всакога. Општински инжењер је француз је објаснио. Дискусија је била оживљена и протегла се дубоко у ноћ. Већина је прихватила разлоге референта, наређено код је он у завршној речи врло живо пристојано исказао ће бити користи код се у кући која једновремено водовод и канализација.

Најзад, узео је реч сам предсједник одбора Перо. Сви су очекивали да ће он још само да предложи прихватање предлога.

— Ама, браћо, — рекао је он, — неубедио од то ни можда да будем. Јер нисмо бољи ниш него то једну цев да прагнем изведемо сваки водиће, а по другу да си отвори кућицу поглавље! Само ми није јасно, како ће ту стећи, ако се једном помакнеш и место водиду потеће онај други, а место оног друго — пре...

Предлог је пропао. Ниш је остао без водовода и канализације на бољима да се не мислимо шаљивим.

ЛАТИНСКИ НА ЖУРУ

Ф-ђа Марковић упознала се на једном сокеру са г. Петровићем и његовом женом. Кад га је први пут срео, рекла му женина госпођа:

— Верујте, ви и ваша госпођа необично сте ми симпатични!

Господин Петровић се насмеје и само рекао:

— Sic-sic-certe!

На то ће госпођа Марковић са упрљеним изразом лице:

— Није вид је то свесни, небитно имена.

СИГУРНО СРЕДСТВО

Пожалила се Вера Нетрикова Зинку како ој се три или четири удварене стално кашљу, изједињују ој своју љубав. Не зна жено да ис се за свагда отресе и пита Зинко за савет.

— И ти баш кажеш сву четворицу да одбијеш? пита ја он.

— Разуме се.

А Зинко се насмеје.

— Знеш шта, Зинь, рече ој он, је да сам ја тако мислу ово бих урадио. Искупио бих сву четворицу и рекао бих им: Господо, ви сте ми сви симпатични, али, ако што видите, вас има четворица. То је мало много. Него да вучете кошчу и ко изваци да сваки од вас изује своја ципала и код кога буду целе чарапе тај може рачунати на моју симпатију...

Нетрикова стоја запањено.

— Откуда вам та идеја дође ва памет?

— Каква је да је, одговори Зинк, пробој па ваш видите да сам спасено. Зар сам сигурн да неједан нема целе чарапе.

На ово се да ли је Нетрикова послушала Зинков савет.

МЕДОВОЉНО МИТО

Код Поповићевих је било весело друштво дама и господе. Шесторомадньи Перкца примљено је код је њихова жена полубиће једног госта. Мама му се обраћа:

— Ево тк, Перице, једна бомбона, али не смеш никоме рећи шта си видео.

— Зар само једна, дуги се Перица. А од тата сам већ добио пуну кутију!

У ВОЗУ

— Одакле си ти, пријатељу?

— Ја из Ниша.

— Вељда из Ниша?

— Е, јес, па ти не знеш одакле сам ја!

СТАРИ ПРОСИЛАЦ

Имућан трговац, кошчево годинама, тражи руку знатно млађе девојке. Она не пристаје, али је мајка, доста сиротд удовица, наговара да га не одбија.

— Пођи, Мицо, за њега, узми га... Он је и жено право целог дана у дућану...

О, ЗАШТО САМО СЕ, ЗАШТО САМО СЕ СРЕЛИ!

— Брат је пуне среће и спокојства у њеју су успомена два женидбена бродаи!! са занесом рецитује један песник у друштву.

— Чини ми се да сам ја нешто на неки рели брод, уздну један муж.

ПИСМО ОСТАВЉЕНЕ ЖЕНЕ

Жена пиши мужу који је остављено и зове га да се врати:

«Драги Стево, дођи, врати се кући, твоју Јуци. Биће много и спокојства... клавир сам продала...

РАЗГОВОР У ПРОВИНЦИЈИ

— Шта мислиш, Перо, ко ће да победи: Мика или Влада?

— Бога ми, ја се не бавим политиком.

— Ма не мислим о политици, него о Мици Кантури и Влади Конгорами.

РЕДАК ТАЛЕНАТ

— Чујем да је ваша кћи завршила музичку школу. Јесте ли задовољни њеним музичким знањем?

— Више него задовољни.

— Значи да је овонна талентована?

— То не могу да кажем, али захвалујући њој, ја сам за нешколико месеци дупларо своје богатство.

— Како то?

БАШ ЗАТО

Гига Герцић ретко је кад долазио у позоришташ он је више волио кафану.

Једног вечера негда га један од пријатеља да пође с њим у позоришта да види неки нови комад. Пошто је издрмао до чавлова нинь, уверен да комад не заслужује његову пажњу, устаде Гига са свога места и пође врло читав ред гледалаца у партеру.

— Куда ја то нечиш узечену! Један од гледалаца. — Зашта одлазиш! Комад није скршен!

— Одлазим баш зато! шину му Гига.

АСТРОНОМИЈА И ГАСТРОНОМИЈА

Професор астрономије удубио се у рачунање када ће се један комета појавио приближити земљиној кугли. Гездарица улази у собу и пита:

— Кад ваши господине да се вонаће ручак?

Професор не дижући главу и мислећи на своју рачунцу одговори:

— Двадесет осмог септембра 1972 године.

БРАЧНИ ПАР НА ИЗЛЕТУ

Један брачни пар је напрасно изашао у поља. Кад је дошло време ручка, они су били далеко од вотела и пуу у једну крчму.

— Имате ли нешто за јело? упита муж.

— Богами, господине, немамо ништа. Ми куваио само недељом...

— Па зар баш ништа нешете?

— Па имамо само још један котлет...

— Само један котлет! чуђење муж. Па што ће онда јести моја жена!

— А, вваи! Сад ти рачуни заиста ти, матори кеко, тако отежеру со коскењем овежа.

„КАЗАЧОК" или ...

...Играш ракија, лако ми је
Нема ни зна лако ми је...»

НЕУГОДНО ПИТАЊЕ

Млади господин: — Цењени господине, ака дозволите ја бих вам бно рек!

Стари господин: — Зе кољи мајмун!

Млади господин: — Зе ту пред вас.

Стари господин: — То ја моја жена.

САДА ЈЕ ДРУГО

Наш шеф беше добар човек. Коме год од нас долазило неприлике из породице, увек нас је праштао и никад добијале казне.

Али пре извесног времена наш шеф доби премештење у једно место у Македонију. За сваку кривицу за коју је у сарајеву шеф тражио извињење, сада казњавао.

Зедно г контролере сада канцеларе за исте преступе, а онде тек тражите оправдање!

— Сада је друго, јер онде сте тренути странци!

— Сада је друго, јер онди су већа погрешке биле моје, а ево ја ни!

ЖЕНА ХОЋЕ ДА СКОЧИ КРОЗ ПРОЗОР

У покоћ један тост буди хотелског портира:

— Брзо, брзо дођите, одмах ми, моја жена хоће да скочи кроз прозор.. да извуче самоубијством.

— Па зашто је хоће спречите? Зашто зовете мене, а не остале?

— Ама, дођите одмах, молим вас! Нисмо ви нама да отварамо прозор.

ПРИСУСТВО ДУХА

Господин Јова прича:

— Биле сам на мору! Одједном чујем страшан врисак и дозвекнув у њима. Глас ми је био познат: моја такта беше је пала у воду и давала се. Одмах сам скочио за њом и тако је спасао живот.

После краћа паузе додаде он жалосним гласом:

— Шта ћете, човек некад изгуби присуство духа.

НИКАД НИ ДО ГРОША

Јоца и Мара су већ 40 година у браку. Ораније једно и друго решили да се узајамно искажда.

Мара: — Знаш Јоцо, код сваке среће у затвор, је одем код човечинка да та пустиш и ти ми да чуј. Тако рекао, вако: «Ако хоћеш да дођеш вечерас код мене кући, купи ћу ти пуслите! Је сам опкалта. Хоћеш ли ми опрастити?

— Хоћу!

— А ти жена?

— И ја сам тебе једном праштао!

— Знаш над ово беше бесмисла после порођаја, а нисам завршила, њено жени, преварио ме те је дадом 30 динара. Хоћеш ли ми опростити?

— Никад ни до гроба, што нисе оставио па ми нисам вечерас... кашћи пред кафану.

НАЛУСПЕЛИЋА АУДИЈЕНЦИЈА

Жена: — Цвки муже, кажеш да си био у аудијенцији, па где да ово доба?

Муж: — На питу, нигде боље нисам био примљен него код «Руског цара» — послуга бора и чачка, а проистар одлази.

САД И НЕКАД

На невесело годишта пре Балканског рата у једној погранично варошици живео је чиновник који је ујелико и једним поповским чином чиновао као Стојковић. За ово не Божића једна година он је добро подмитио и тако лепо дуже преко границе, нарочито без дозвола претпостављених. Али чим се истрезнио, он сада за писаћи сто и као шеф инспицирао када сам себе са пенкалом-дебелушком палицом.

Али његова биротехника свиђала није се ограничила само на ову меру. Он написа још и једном министру, у коме се похвали на пристојну казну. Тако прилично, по подацима обавља, он се за сваки шефа, прилично себе сам, иначе да је прилично и оправдано, који се свакодневно опија.

Тадашњи министар није умео да одвоји свакојаког пега чиновнике и одмах га једног вечерњег потрезања изјури са службе.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО
из Лесковац

Ево ме, да ви се јавим от нуде српски индустриски цвекрови за очарнић, гајтан и други зервезита. Од како је рабутаја, бога Тошине, биван тапко за народ, за нама Лесковец се вик чи на гоју. На тиј биван тапелеи, још је Гиле от куда Ниш, отворја ја дуду. А и јасу биги бапак. Од њенбо работнье со напдаја кобабле и с'г ним да чедемо њову питу. С'г је пабубна. Ниеко упљускивља у чарлаја, нама забопуће и муфта једнио и нама гопсравља на куде идтеваја.

С'г ја дошла Бата Стрија се дженаја, па ког' ако да ћепатерја, он ју узима ширу од позади и то сва по 25 комата па с'г сви њута, жена викаше и викао ве сио да мрда. Тој ти пожељбаи жидовин. Кој ће да прајн пара на брду ватру, нека се купи јашту ону коју ној да водн ватру од позади.

Зе жената је већ лако, ама кеје ни тешко. Не куда нама Аћи прија пендара сас нову мапцу и ће мрсну и помазу. На вреде о њега трепталнье, женски персонал, забрашет ја дуван и натуглье. С'г си од бабу на моју вер ђаја гугутка и дваја рока. Домаћица сн седе на куд дои, а човеци сн работе и с'г он свакн пошје да му ја место, ама продје ја код.

Луде несеримпске. Ирадн и Кбафа се посверпеше не куда мислиј другу, ама не право куцнуше пољаве. С'г забуташе онија грлате госпнаци сас аутомобилни и каквони ваганн и сапте мислеаи вакој жабе на бару. Нама говорење и збарење, нама домирђавање и шадрљне. Свани сн мапуја главу на грст, замислиј и сапте вомбинира да он сачуја грбину. Ал' са не куда мпожину зенрамуја рен и ин ге не помате што гу мнслеги да остану за сама.

На сва страна Крнстифорн Колумбуи, што сн открнше Амернку па с'г отворнн бапгу сн патриотнчнски артнкли. Дању сн зборе о патриотизам, а ноћу сн тргују сас шекер и тутуп сас мелецу зарад од сапта 1000% и сав ге је мало. Ета, о тнја Јнгуреде ћу сн пнсујан у другу суботу, а с'г у одреднје

Бпа Јанаћко

Да се одуже ...

— Док је позорнште слабо радило, ми смо прикупљали новорнчних дивара». Род ни бно до сад позорнште приступље за нас «Београдски дивар»...

— Ето, гледа Влада, то се...дово ствн једна А новнчн онос

У земљи неограничених могућности

— На телефону је генерал. Он каже да ће та позвати у војску ако његове акције буду и даље падале на берзи.

Ухватени ВИЦЕВИ

— Шта, Коста, ти самоси себе певаш покварићеш оволико ал анђеоске дутоке?

— Морам, Жоко ће прочитати ти оглашке и неће сметат да трам назад за другу каферу.

◆◆

— Гурко сам. Шкарпља суду за управу. Зашиоси, рекао ми је да сам стари матарац.

— Глупости! На ти можеш још ме тридесет година!

◆◆

Пред суђењем: — Жудим су чрдов. Што више видиу, сва бе више тгали да имају!

Другу суђењу: — Хм, јесте ли већ икада банкрошли?

◆◆

У месарници: — Ајм, драги, господо, оставите ме већ једном се тим проклетим да у месу мој сувише костиу. И ем имате кости и је нисам кости — уопште сасим животиња има кости.

◆◆

На телефону: — Хоћеш ли у шишу. Добрина?

— Извини, драги Јоко, овде неће Добрила него Олександ.

— Ајм и овде не говори Јова него Жика.

◆◆

Лекар: — Требало је одмах да дођете да вас прегледам. Зелено сте оволено!

Пацијент: — Био сам прво код апотекара.

Лекар: — Шта је тај спрам мојег да вам каже?

Пацијент: — Рекао ми је да дођем до вас.

◆◆

— Како ти се свиђа сметана сарајда?

— Брло лепа, прасно сам Била очарана!

— А знаш је тај отац њеног оужа?

— Пуше ге, мислио је да су журијал!

◆◆

— Хало, зиаш ли шта је телефон?

— Ти, како да не Бих знао. Јеа сам ге у Београду.

◆◆

Кројач: — Па то сте ми рекли и прошли пут.

Мушатерија: — Да, и дрижо сам реч.

◆◆

— Која су ова три господина са вама другарицом?

— Прво је Био, други седи, а трећи је мој «будући».

Филмски преглед

Једна сцена из филма који се већ појављује на свим приказима: «САЛОМА»

— Да ли вам отац много заробља?

— Он ме жени с ноге. Нас издржава мајка.

— Чиме се они баве?

— Ничим. Њој плаћају зато што на жени с тетом.

◆◆

— Како је Било у Бања?

— Одлично.

— Зиаш ослобођени сте са болности?

— Болести нисам, али сам са ослобођио сваг нег ибора.

◆◆

Мајка: — Перице, рећи ћу тати да си Био немирин.

Перица: — Сад видим да тата има право кад каже да жена кваса ме увиђу до зедрее са себа.

◆◆

— Какав је тамани кавијар?

— Правасан. Кајсијев пекмез с једне особа на другу.

Изгубљена билета

— Кад сам ја, причао је Чича Ника, „осамдесетих година дутао са друговаша по Војводини, железница је још Била за нас ноа стшар. Ни он Аустријан није Било много друга. Ишли смо хтелиа, али једанпут нас тројица крешусмо свечано „друге" за Нови Сад. Ја сам Бео најмлађи.

И тек што смо ноћали, а онај чаштарија, поспела карте, па се пасеоу по чолу:

— Ауу! Ма изгубисмо једну билету.

— Шта Бемо сад?

Нисмо имали пара за бапше. Зар дашуут да се купује билета?

— Него знаш, Ника? Ти си најмлађи. Деца, подигни се ти под клупу, док прође контрола. Подцучем се ја и чиком.

— Хоће ли скоро?

— Ево, тол што ноће.

Лежем ја ново време, па пи тем:

— Море, да изађем ја. Бапе времена да се скинем, кад наиће кондуктер.

— Чуш, да те не чује. Ено ту је до нас.

На једноме једе, дође кондуктер. Ја се пратадиа, ал и не дигнем. Чујем, кондуктер цвикује карте, али застаје. Нешто сумњиво. Гушим се већ, али не смем ја дахнем.

— Јеа те, пита кондуктер, да шта вас двојица путујете са'тим картс?

— Па ту је и трећи одговарају моје.

— Где је; чуди се кондуктер.

— Ено га! Лежи под клупом. Кад сам скочио живот клупе, хтео сам, Бога ми, да се туче ти., Тако да ме подаше, извуше једва.

У БРАКУ

У једном друштву зачуђеше једног оженьеног господина:

— Како се осећате сада, кад сте се венчали? Да ли вам брак донеси нешто промену у животу?

— Наравно. Кад сам Био верен, ја и моја жена, ја сам говорио, а она је слушала. За врме меденог месеца, она је говорила, а ја сам слушао. А сада, кад смо венчани, годину дана, обоје говоримо, а суседи слушају.

Код лекара

— Ган, доктора, ни Књига шешир нити ког мојв меса.

Ух потреко ћуш

— Зашто просите са два шешира?

— Један је мој, а други је својина мог колеге. Знате... он је мирао за кратко време да напусти посао.

◆◆

— Јеси ли ти ире него што је настала буре пристао куће?

— Наравно! Буре изабрао тек онда код ући ућун у слављу собу и код ми се жена пробуди!

◆◆

— Не разумем та, пријатељу, па такви верници је нлак овоме рукова девојке!

— Ти је тачно. Али зато има 1.000.000 олешавајућих околности!

◆◆

Доктор: — Покажите свој језик.

Пацијент: — Нему. Пошто Бете реки да сам невестичан!

◆◆

Мушатерија: — Прочитао сам у новинама да сте добили 1000 нових шешира.

Трговац: — Жели ли да господин?

Мушатерија: — Могу ли да пробам?

◆◆

— Мој брак ми је невероватна комедија!

— А ући се прикажуће!

◆◆

— Колико ми се чини да ме муж више не трпи!

— Па чему мислиш?

— Већ два године су прошле како се не враћа кући.

◆◆

— Ти си опет пијан! Која пут једном свом пријатељу.

— А, ст. пола, онда ме је у ирла жена, то ми је једна ућтеха.

— Па дотера ће ти тако!

— Да чроће ћу молити да сасвим изађем.

◆◆

— Познајете ли ви мају Керућ? Она невероватно личи на мајсе!

— Ако дозвољите, господо, због тога. Врлинаши са девојке нису и пријатније!

◆◆

Лекар: — Јесте ли давали чеслављућа средство своме мужу по моме пропису?

Жена: — Да, господине доктоое. Скоро два часа сам му давала прашкове. Али муж је Био пробудити га!

У аутобусу

— Чим сегодн ко ја!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одолукаво штампе

Уредништво и Администрација, Београд, Јакшићева 8-а II

ПРИМЕРАК 3 ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за иностранство и чехословачку, Београд, Влајковићева 6.

Претплата: тромесечна 10.— дин., полугодишња 20.—, годишња 40 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 7 МАРТ 1942 БР. 14 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОДУШЕВЉЕЊЕ У ИНДИЈИ

Нју-Делхи, марта (Рајтер). — Поводом најновијих вести да су Велика Британија и Сједињене Америчке Државе послале своје даље ваздушне појачане у Совјетски Савез, изјавио је министар информација Индије, Сир Стафорд Криппс, да је Индија одушевљена овим вестима, јер ће у том одушевљењу Индијци видети још једну велику помоћ Совјетској Унији.

ЧЕРЧИЛ: — Да ми је само да се сетим ко нам Бошко подстиче, над кас невољни Бакуз Еајо!

ДИНАСТИЈА КАГАНОВИЋА НА ДЕЛУ

Јафа, марта. — Именовањем Кагановића за члана врховног војног савета у Совјетској Унији, Стаљин је мислио да подигне своме угледу и да подстакне своје трупе на палестинске лозе.

Ова игра с отварањем карата примљена је одушевљено међу палестинским Јеврејима и у знак одушевљења прерађене су овде велике манифестације за «Словенску Русију».

И РАЈСКА ОСТРВА МЕЊАЈУ ИМЕ

Калкута, марта. — Из канцеларије вице-краља Индије послат је гласи у Лондон предлог да се острва у Тихом океану, чиласто раније имена «Рајска острва» промене у «Бљесна острва», јер на њима сада за Енглезе влада пакао.

СВИ СЕ РЕДОМ ИЗРЕЂАЊЕ...

Велики енглески генерали: Глад, Блато, Зима, Мраз и Пустиња, пошто су се изређали на војној команди једаше сода у позадину, не успевши да тиму непријатељ. Генерал Пролеће, велики непријатељ Енглеске и савезника, који долази на ред, мисли ускоро рат, од које ће њих сада многима у Москви и Лондону јежи коса.

У ЕНГЛЕСКОЈ СУ АКТУЕЛНИ САЛОНСКИ КОМУНИСТИ

Лондон, марта. — Последњом реконструкцијом енглеско владе, Черчил је увео у владу поларог салонског комунисту Крипса, интимног пријатеља Стаљина.

У добро обавештеним круговима сматра се, да је Черчил овим актом учинио велику помоћ Совјетској Унији

НЕК СЕ МАЛО ПРОШЕТАЈУ

Каиро. — Кад је Очнијел хтео да преузме офанзиву у Либији, енглеске трупе из Ливије умириле су се у брдове и пошле на Блиски исток, као појачање. Одмах после тога је дошла опсада Сингапура, и те трупе су се са пола пута вратиле ка Малајиду. Кад је у међувремену пао Сингапур а Очнилех добио у Либији жестоке батине, трупе су се поново са пола пута вратиле преко Блиског истока. Тада је дошла офанзива на Рангун, а трупе се поново враћају и плове према Индији. Пошто се команданту тих трупа смучила ова шетња тако је Индијском Океану, упутио је телеграм влади, тражећи разлог тог сеиања. Из Лондона је добио одговор:

— Море, шетајте се докле год можете и уживајте, јер су ваши бродови једини који ће још кратко време моћи да чине без опасности од немачких подморница.

КРАТАК ОДГОВОР

Мека. — Један новинар је поселио неку угледну личност из арапске државе Хеџас и упитао:

— Шта вас-је натерало да прекинете дипломатске односе са Силама осовине?

Арабљанин је кратко одговорио:

— Енглеске трупе.

УТЕШНА ВЕСТ

Сан Франциско. — Овдашњи штампа са задовољством констатује да за последњих десет минута ни један јапански авион нити једна јапанска подморница нису бомбардовали варош.

ХИТНИ ТЕЛЕГРАМ

Лондон. — Синоћ је овде стигао хитан телеграм из Кујбишева са следећом садржином:

— Молим вас јавите нам хитно за наше радио слушаоце које смо село заузели синоћ.

СВЕЛЕДНО МУ ЈЕ

Лондон. — На питање преставника стране штампе, у коме правцу мисле Јапанци да ударе, после пада Рангуна, преседник Черчил је реагирано одмахнуо руком:

— Нек ударе куд год хоће, јер, где год ударе, по нама ударају...

НИМА И ГОРА...

Сурабаја. — Приликом своје офанзиве на Холандску Индију, јапански војни извештачи констатују са чуђењем да су тамо наишли чак и на једног Холанђана, који није ни енглески поданик, нити преставља неку енглеску компанију...

ПОМОЋ ЈЕ СТИГЛА

Горки. — Најзад је стигла прва пошиљка ратног материјала из Енглеске за црвену армију. То је било комплетно издање говора са радио Лондона за друга Лозовског који се у последње време и сувише издутирао у испољавању својих успеха.

АКЦИЈЕ НА КИЛО ПА ИПАК НЕМА КУПАЦА

Лондон, марта. — После пада Малаје и осталих острва у Тихом Океану, на лондонској Берзи пале су и акције цинка, бакра, калаја и осталих руда са Далеког Истока, тако нисмо да се продају на кило али ипак се не налазе капитали да их купују. Стога је управа Ситија решила да покупује сва та акције и да поптали с њима ватру, како би са у ово хладно доне бар једнипут с њима добро огрејала.

ПРОМЕНА МЕСТА

Сидеј. — Када је аустралијанска влада саопштила да се њене трупе враћају у домовину са Либијског, Малајског и Рангунског фронта, запитала је командаита тих трупа:

— Колико нових касарна да спремимо?

Стигао су добили телеграфски одговор:

— Спремите двадесет болница, четири мртвачнице и неколико инвалидских домова.

НЕМОГУЋ ПОСАО

Нју-Јорк. — Код најутеснијег седанског ујединра преседник Рузвелт је дошао крупу Енглеске империје, коју је добио на пижам од Черчила приликом последњег сусрета, и замолио ујединра да неколико времена прети да испадне. После дуге разговарања, ујединр је изјавио да нема тог Американца који тако нешто може да учини.

КАКО ДА МУ ВЕРУЈЕШ?

У почетку енглеске офанзиве у Либији било је 250.000 војника у енглеској армији. Ову војску је дао лично Черчил.

После крајњег офанзиве, Черчил је дао наређу у Парламенту:

— Никад у Либији није било више од 45.000 енглеских војника.

Поставља се питање, коме је Черчил лагао: овој прилици овај други? У сваком случају једна од њих двојице лаже.

Пасканье крај оњишта

Данас је, као и сваке недеље, општенародни преседник, и колачан чаша жежерске опатије, Франклин Делано Рузвелт, одржао своје онилено јасканье крај оњишта, које се простоси преко радио Бровдкастинг корпорације, чије акције сеу Америја дома и Рузвелт. Он се извалио у наслоњу крај камина, штаку чиставио на страни, на коме стоје висеи се сидом, а прекопута њега седи верна супруга, Елеонора у пуном чарапе за лопа-вера. Пасканье је почеланим штампије је данас: не жели се оседа мирне барсте, а притеднини ова камарштети и забрињује нарас на свог приватног живота, који публика не може да га види. Тиквозне ночные авазо:

„Пенсо" Бог, Америнанци, јер жно Бог неће да вам, помогне, нико други и не може. Вов тре нашу судбину у својим рукама се, као што видите, још увек. Разуме се да је субитан наших остова на Пацифичу такође узас, али се надамо да ће наши азатно ово овладаних субитан так легнов остова и заједничке потопавање Флоридом и Бахамским острвима. Напад Јапанаца је врлин прекршај међународног морнарички правила и прокшеја је сво ваша планирања и настојања да мир решите ситуације, јер се до године бан у трговачку хлад сиц, у добровољној сарадње са нашим јерејима, заштрафиса 3863 уплатилаи (двадесет) хладе. Ту уплатилаи (двадесет) хладе. Ту ситуацију ја нам чуге пробудили да ја не не дозволимо да в ваду мето ову ратну флоту на Пацифику, а данас нашу десет пута јачу од нас, па кс ми не то не чинимо. Требавадо у суботи, такође, да сс не држимо Монроове доктрине „Америка Американцима" а ми се данас тако дружимо ње, да чакуда и не мрзимо са нотна. Ми се просто дивимо јеснеским ствари нападу, јер сно сиинали читав низ данних фолиова о томе, како ће, у случају рата, дивати цео свет. Адмирал Стирал сно одлети на онот јер ако нсао мора ићи сам, да ће ствари голиси, а онда боље да буде то он, него ја и мој пријатељ Нокс.

Што се тиче азарнатних тачаспа о томе, да немамо подмирнице потпадну наше бродова код Њуфорка, ја нам препоручујем да не будемо сувише, јер се ту радн само о неким обичним бродовима-цистернама, а не јактама наших милијардера који су. Зато хвала, сне живи и здрави Тасибе се не узнемиравате због вести да јапанске подморнице бомбардују обале Калифорније, јер су до сада погођене само неке фабрике и рафинерије бензина, а ни једна банка на берза није погођена. Ако ће се сне то нагласите над ни крај новога кренс спремно нашу војску. За инструкторе сно најпоше Адмиралова и још једно туне чувених гангстера које су у своје време врло просвлаха изаш нашу столбчану на нолоси свету. Пеесто хоћемо да створимо добру војску, пратећ је тако строг, да сс, ето, сабиан и моја три сина, ни једноно жалост не је жели. За нашнке ће се узети радници, безнеслени и сиет без протезаља, да се не би не-

Код се ови права да ни види, нисле да ниво не види..

сте прочуло да су пастави војници са протезицима. Нама војска додаје неке бити организовано по узору на енглеску, јер док се њихова војска састоји искључиво од уредника, ми сме у своје ново време свеснм културном реформама истребити сва њихова времеконзине идеје би ни сада тако добро дошла. Са својим цивилним становницима ирну врсту, која ће бити врло од свих енглеске армије, а што се тиче обучавања по узору на ону у Јапанн, нама цивили нас ваше обучатн, пошто је познато да сне у јапској элитеним дране сне родом у бронни на крагама а ни гам ставама. Наша ратна индустрија рада пуном паром. Баш данас сам добно извештај из Вол Стрита да сам на ние дивидеида од ратне индустрије добно дивидеида од ратне индустрије добно достојно ниже прихода него пронле године. Кроз сто година ниједна толико висока дивидеида, када не знамо шта ће нам радити са њима. Наша флота се гради нуном брзином, али се нисто нагрлиће. Дрнн у такој тајности, да Нокс неће ни нама да то покаже. Што се тиче бојних носилница које је ненадавно нашим државнин, је нас уверавам да то не долази по забрињутости, јер нисмо видели ни наших носилница и својих изнестаја, сонда за забрињутост нема, него то бољег долази због тога што сам ни жалимо да немамо прилнавано ово радно врсме или нам то се долази за пуном. Да би сте се растеретили страхе пред за страхованне ја вам јелам да је Кокс Гиба пребиоко средно свој трнг а Мартон Дејвис се удала по седмнчасти пут. Дакле, само крабри и жедни Силаре без бриге и ја сада одох да се мало изувамем ако-

НАШ ЛЕКСИКОН

ГИБРАЛТАР

Гибралтар је утврђење које доминира улазом у Средоземно море. Упркос лажним гласовима да га Енглези држе само да би затворили улаз египетској флоти у Средоземно море, то је у ствари војни музеј где Енглези држе велику колнчину олупина своје нскалашње поносите флоте.

Ту је море толико узано, да ратни енглески војници врло често прелнпавају ни другу, шпанску обалу да се ратосилују поправки по ратним бродовима. Пошто су измислили блокаду, Енглези су ту тако вешто себе блокирали, да ни се, место доручка сервирају сирене за узбуну а место вечере извештаји радно Лондона које ни наглавлени војници не могу да сиере. Сам Гибралтар у опште не одговара својој намени, пошто италијанска флота, да би се нашла у Средоземном мору, не мора да прође кроз Гибралтар. Због тога, Енглези сада тврде да Гибралтар не брани улазак стране флоте, већ излазак и у томе су тако вешти да ни њихова убојна флота не може да нађе. Зли гласови тврде да она не излази ни зато што не зна, већ зато што је уопште нема.

Иначе, становници Гибралтара уживају ту повластицу, за разлику од осталих Енглеза, што ирак сазвај над њим буде потопљен неки ратни брод. С времена на време, разнесе рали, енглеске дипломате одлазе на супротну обалу, у Тангир и тамо изазивају веома успешне

дарског сенатра и круже коју ми је поклонио енглески краљ, јер у ово срсћно време, када се нашн бродови налазе да вуг до Енглеска и енглески до нас. Пошто нема ништа ни нанкеда ни утешних речи, а Елеонора је већ завршила сву чарапу до лопа-мера Лагавардију, је вам пожелавајући, драги слушаоци, и одлазим да, као могу, задремем као тадно, јер ће несомнено ни славан. Будите спокојни, јер је долар ово само неколико пена а јапанске подморнице још нису почеле да гађају по пуним рекламама у унутрашњост земље. Лаку ноћ".

После тих речи, велики председник је узео своју штаку и одлучио да ни пустима изворно на колико му је тога бродова јим преселак за ждрбих неколико дана.

НЕ ЛИПШИ МАГАРЕ ДО ЗЕЛЕНЕ ТРАВЕ

Кубишев. — У редовима совјетских војних јединости лошло је до праве панике. Приликом евакуације терена у позадини, штаб остатка једне совјетске дивизије мандао је на једно место где се сиет бно истовно и почнела да шири продајна трава. Неколико генерала је пало у несвест а остали су китно затрчали карте Сибира где нема траје много дуже.

ЗАБРИЊУТОСТ У ЈАПАНУ

Чунгкинг, март. — По сноме извртну ка Индије нанпал Чанг-Кај-Шек је најзно дознао ако-нинирана сиедећи:

— Ја и даље нпам пинеру да до краја часто водне коалиције у ваздуху на ратним дејствима, јер су ми него обећале руку помоћ а потпору. Надам се да ће ме нанкй стаћи зро него што падне цена Индија. Тада ће нас утн Јапан.

Поводом овог војницајег ангажно-америнког обћања у Јапану је завладала забринутост.

САМО НЕК СЕ ПРИТРПИ

Кимбера (престолница Аустралије). — На захтев Новог Зеланда и Аустралије, да им се пошаље помоћ, Черчил је одговорио:

— У овој гадини помоћи не можемо. Имајте ни само стрпљења, идуће године ћемо нешто можда у стању да помогнемо...

На ово је владе Новог Зеланда одговорила:

— За наше стрпљење је лако, само ни онако да ли ће Јапан хтети да чека...

ТРАЖИ СЕ БОЉИТЕ ЛОЂАЧЕ

Лондон. — Пошто на свих сет континената, за две и по године рата, Енглези нису могли да нађу згодно бојиште за своју славну и непобедљиву војску, расписао је конкурс за нроналасак новог континента на коме ће бити довољно комоније за британске војне операције.

НОВА ПОРЕЂЕЊА

Лаже као сивар радно Лондона за сриске емнсије.

Нема среће ако генерал Вавел.

Промснно се као енглеска влада.

Провело се као да је бно у Дезкирку.

Фантазира као Лоптенси, комесар за нронаганду.

Халнфнкс као Винстон Черчил.

Краво: — Хвала Богу, про-што је крава код сте не нуклн кано сте отелнл Нема ннако за вас млека од нсиа.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Недеља, 1 март. — Мој пријатељ ниш одлекад, старомодну навику да је велики моралиста. Непрестано гради младеж, те не зна оклопа је, те окопа је...

Данас смо седели кући на вечери и ради у једнину беседу своја сутади кове се дубока са нашом младежи. Младић утеме и девојка пошла напред цета као да се ништа није десило.

— Па, како то? — чуди се мој пријатељ, и огорчава. — Та тако мало девојчица па се дубоја са овако великим младићем?

— То је једноставно — одговори равнодушно мала — он се мало сетао, а ја се зрогнем на срете, па вдр...

Понедељак, 2 март. — Имам сестринчиће у Основној школи. Школе ми ради вам учитеље обилазе ноше и контролишу учење. Дође данас њих учитељица и пита ђацибе.

— Одпостите — вели јоле с врата да се извињава — ја сам тамо, знано, уогред. Пошла да пазарим па увидуд обитавам тамо, нигде ни дуке ни кроширеа..

— Па што не навете — повикаше моји. — Не ма нешбе што, ајде ноно ради да одводимо ва нас. Треба једно другог да помажемо..

Заиваљује се учитељица, и Бог зна како. И истрестано кисе моју сестринчиће како је данаш, бистре дете.

Види ге да се стаде навише са сола само ке губе.

Уторак, 3 марта. — Данас сам, у врвку једног боосковца, присуствовао једној дирљивој љубавној сцени.

— Драга, воиш ли ме? — тиха сам и нежно јој стиска руке.

— Обожавам те.

— И живот би дала за мене?

— И живот!

— И све што ти је најсветије?

— Све!

— А хоћеш ли сутра да чекаш на ред пред дућанчицом за мене?

Среда, 4 март. — Срегнем једног ђобоја, мокреда, ако нисмо нисто као да је прогутао дирек. И нисло нарочити уздадено равноће нисе.

— Шта ће ти, моје, убрадно? питам га ја.

— Нисам се убрадно ноге сам купио, сто, цисиле од кучине.

— Па како служе?

— Није стпар у тоие. Свеједно ми је како служе него сам нежако нородно задовољан.

— Како нородно?

— Па тако. Сада се држим оне старе пословице: не жени у главе ниш у ногаиа..

Четвртак, 5 март. — Седе кафанским стратеги у бифеу и причају се, у рату на Пацифићу. Пред њима литровим џиком.

— Видите — каже пенсионисани капетан Гаја. — Енглези у одпису ва свиду колонијалну војску узимају учените колико ратнин ним елиноова у овом рату.

Бифеција Сотир, који је пажљиво слушао, упаде:

— Ст разбирам. Енглези ге, значи, зотите земљу.

Петак, 6 март. — Дошао мој сусед да ме позајми и испробајак. Мајка ударила у запомарење.

— Цреи Мишо, опет си се играо рата.

— Јесам, мајо — каже кисело шорча.

— И опет си ти био Енглез!

— Е, нисам, мајо. Овог пута сам био Американац.

Субота, 7 март. — Шетам се данас се својим пријатељем, кредитом. У сусрет нам дође један нено обучен господин а мој кредит скиде шешир и тоголи се пас' те ме до земље.

— Ко је тај? — питам кредита.

— Поји ненам.

— Па што му се тако дубоко клањате?

— Па, пословно ђуе но дечему одало да му очистим једно десетак ниских фласа..

Штампарске грешке

На врају, дакле, рече учитељ, препричајте нам да читате прче и напишите писме (балет).

Ученик је изашао и на плочу обојао (обојио) још жеобојену (необојену) кулу.

Прочитала ниво и весло (весло), па нам нашта на пределу.

Он уже пеое (поте), сдава из ни клавир и отпавпа умерпгру на оперу..

Почео је да се рита (пита), где да купи колико меса.

Он уже пос (пос) и исече колбасицу.

За време лова пушгало се оружано и украо му вацицу (пушкарницу).

Свињцо је са дроста мужу (дужину) и поћео је са задовољством.

Хтео је да га запрам (задржи) за ручак, али он изјави да је заузет.

Те вечери сви су погледи били упрти у њу, јер је носила на себи праву персијску свињу (свилу).

— Ако ге ожените Марком ревизијера Дероњића, уполовићете тек овда праву врећу (џеку).

— То је био данаш брачни пар (пар): сиромашне муж (муж) и лепа пуњатка клада (кћерка).

— Г. Петровић је био нпп угашени (убијени) јавни радник (радник).

Современа лира

ПЕСМА ДАНА

Мој је дика отишо од нас:
Да но цуна свим пјетовим
Сваа ме гона: по пуни и друму
На Србије да истрели чуму.
Па кад свршп овај пасо свети
Он ће мене за њиму ући.

ОПАСНА КЛЕТВА

Један цивобрадинац је овако
ајсвено псову:
Бог убио овог државника
Ко ј' остао правнот изгазника
И но ање стопао брат-брату
На тет срцта лунгуњу палату
А и сада нпшта нам не фали:
Ко је земаљак може да спевам.
Нема рупа без бедне и трке
Нема жене наше берое крва.
И сва, браћо, сплна вара пајунте
Кад год уме народ да ошуши.
Убеп нас гвозд, када прсне чар
Сумпе му вагоно — ко закључи мир.

ЕПИГРАМ

Ове што још нису прели
Од зиме су чуда хтели
Легли на сат и хлат
Да ће зимо редит' рат.
Рпја рачун бно скроз
Сад сви виде: прошо воз!

ЗАГОНЕТКА

Окружио на ћешн
Сва га широко гледе
Ах, се слабо кпше
И стоиие позаде.

А у ратно доба
То је бифо роба
Бесплатно се даје
Чим погоди, шта је?

(изјов зимуј)

Из наредног броја извлаћ ћете сазнати

ИЗНЕНАЂЕЊЕ

које сам вам припремпла.

Благодарећи предусретљивости немачких власти

„БОДЉИКАВО ПРАСЕ“

моне се од сада растурати

у свим заробљеничким логорима у Немачкој.

ОМОГУЋИТЕ СВОЈИМ РОЂАЦИМА И ПРИЈАТЕЉИМА ПРИЈАТНУ РАЗОНОДУ!

Претплатите заробљенике на „БОДЉИКАВО ПРАСЕ“

Тромесечна претплата стаје само 36.- дин.

Современа енциклопедија

Британика

Гарнитија — најбитанијпја пошала, које најраје дслимо.

Денверк — славно место где је наша славна војска постпгла још сланије успех су освапечању).

Конвој — неусловни транспорт из Америке да Енглеску.

Малајско острво — некад било гад се спомињало.

Малта — острво пустоши и дома.

Либија — „Тврд је орех ђобоја чудновата, не сломи га, ал' зубе поломи“.

Непокорност Индије — обелавље људи радоваље.

Рајтер — звонечни плутократски агенције за пратарске лажи.

Склоности — собе за играње бриџа и покера.

Черчил — човек који воли ђобовео, а баш ништа не исгушава.

Савремени разговор

— Слажу сваког дана дивојку да узме жилаво под вас.
— Добро дивоју вам то 15 динара.
— Али нисте да музело пред њом.
— Онда по 15 динара.
— И то у суду који ће сва девети.
— У том случају 30 динара.

„Блажени нишчи духом“

„...Са нашим резервним материјалом, ми намамо да произведемо десет пута више бродова него Јапанци.“

РАПОРТ

— Господине генерале, после јучаше борбе прса у прса били смо принуђени да се из тактичких разлога повучемо...

Како мали Перица замишља... вуцибатину

Свако недеље ПРИЧА

Пушачеве бриге

Миле је био страстан пушач. Шведског шегрта биле је његова дневна порција.

Луле сам га срео. Много се журио.

— Куда си тако напио? Учитан га.

— Идем из једне цигларске радње у другу.

— А зашто?

— Треба ми три роза карамфила, па нигде да их набавим.

— За своју жену?

— Не. За Мицу.

— Где? А откад имаш ту Мицу? »

— Немаш ја Мицу. Ова има парфемерију.

— Сигурно је Мице рођендан?

— Није. Али она има Коти-пудер. И кад ју је донесла карамфиле добићу од ње кутију њеног пудера.

— А шта ће тебе Коти-пудер, сигурно твоје жени баш нега употребљава.

— Није то уопште за жу, него за госпођицу Јелку.

— Ко те је опет та Јелка?

— Госпођица Јелка је продавачица у једној галантеријској трговини, обližњака Мице. — Треба ми пар свилених „Кајзер“ чарапа, које се данас тешко добијају али их она има. Кад јој ја дам пудер који она не може нигде да добије, она ће престати да ми прода један пар чарапа.

Ја га гледам зачуђено.

— Па зар твоја жена неће да носи баш „Кајзер“ чарапе?

— Ама ко ти говори о мојој жени? Ове чарапе су за госпођицу Мицу.

— О мајку му, ал ти је опет та Мара?

— Ако ја донесем Мици чарапе, она ће ми прибавити блоковске карте за данашњу представу и ако су сва места већ распродата. Знаш, она је благајница у биоскопу.

Ја одмахнем.

— Аух, тако ми живи! Рекох. Ти хоћеш по своју цену да идеш данас у биоскоп. Видиш, сада тек разумем. Који те филм чобани да гледаш?

— Ја нисам.

— Ала...?

— Мене требају карте за Бранка.

— Бранка? Ко је тај Бранко?

— Вероват Загин.

— А Зага? Продреси се, јер сви се већ нерадају.

— Она је некаква госпође Јовановић.

— А госпође Јовановић? Подвикнух.

На ово моје питање пређе врло лица Милета бљеснуше.

— Госпође Јовановић има трафику!

Мојем стрпљењу је нешто дошло крај.

— Ах, сада те тек разумем. За ово биоскопске карте добићеш цигарета.

Миле ме погледа зачуђено.

— Зар ниси ти сметнуо, у опште? Вавда ме мислиш да сам препродавац. Нагледа да женим ва Марсу?

Ја се наљутих:

— Сада уопште више ништа не разумем. Не могу да схватим ништа, нашто обишни толико пута да добијеш роза карамфиле, ва ове карамфиле ва добијеш Коти-пудер, ва овај пудер женске чарапе, ва чарапе замењујеш биоскопске карте, а сам ни најмањ у биоскоп, него ове карте даљеш некој девојци, која ће ва ове у биоскоп са своји верењком.

Миле се насмеја:

— Зага стајеш код тетке, која ја има трафику, рече он. — Кад Зага продавче нестане, чада јој тетка остаје сама. А када је тетка, која има трафику, сама, онда се тетка плаши. Тада долазим ја, правим јој друштво и нас двоје играмо таблиште. Ја и тетка, која ја нема трафику сами! Занимљиво! И тада ја пушам ва тетка добијам. А када добијем доста, ова толико сувака и блиска, да се свиђује ва мене и поклони ми неку кутију цигарета.

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

У МАЛЕРУ

Један приобершајлац на приморском раду, жали се једном „Долењи“, шшаче скитници:

— Баш сио, бре, у малеру. Оне београдске гвадетиње чистиле снег.

ЛАПСУС У ПОЕНТИ

Нема речи ствар да ва спушиш у елементу духа свјетлога догађаја да истерпиш рани. Па да кажа реалнио: „Неки вад сунце сија једну вад звезда јата трепери“... Али сарапина чича-Мишић, када је сам приповедао, довео се рвдва мекар: Да истерпиш рани у поенте команде и то на начин достојан њега.

Играо је у једној комедији ова који не да да му се карта уде ва једног трговачког помоћника.

Али ауђба побеђује. Отац жели да пристане и каже не нејеру:

— И тако је моја жена постала жена трговачког помоћника.

Али чича, кад ја изговорио те речи, — нија не хтео да слуша шалтрава, јер му се чинило да ва закркаше зна као Оченица, — сагласи се и рече:

— И тако је моја жена постала ова шалтравчког трговца!

Публика се смеје слатко, — многи мисле да тако треба да буде, — завеса паде, а чича зажуркује од секкерације, ва врућине да је завеса већ пала, уклоњена ва отвореној сцени:

— Ау, шта је одвела!

ПОШТЕНА

— Жаница, да ли си се ва ова девојка пољубила с којим мушкарцем?

— Јесам, у трамвају једном.

Главни уредник: Светомир Спајковић.
Уредник за илустрације: Теодор Домић.
Власник и издавач: Светомир Спајковић.
Тел. бр. 25-592.
Штампа: Штампарија „Луч“, Београд.

Привредне вести

За опште добро. — Једна београдска грађевинска радња је за дозвољен својим кирајџијама по дет квадратних метара двориште за баште, онима који желе да дворишта привредно искористе.

За лепо трава од својих кирајџија — Да би повећали београдску скротњу у свим њеним деловима, организатори дечијих дресет за привлачења деца — изумели су нов привлачење. Сви дрва метре на вагонима, трактора, тако да сада је два вагон товари по 40 и више метара. Не зна се да ли је сада привлачење патентирано.

Еластична привлачења. — Да би повећали београдску скротњу у свим њеним деловима, организатори дечијих дресет за привлачења деца — изумели су нов привлачење.

Уредбени ВИЦЕВИ

Пред путује са својим редитељима преко границе. На граници га прегледа царински прегледа. Један царински прегледа кофере и друге ствари.

— Шта имаш, тата, тих Пољаца, питао, да ли ће ово овај чека да нађу твоје цигарете и мањину свиду!

◆◆

Мајком Ими воја добро и мама кући да га води свиђају, али се ви плаши и нећа никако да пада.

— На бој се, сине, нећа доктор само неки да га види.

— Мамице, — одговара мали сав задовољан, — ако жели са само да ме види, одмости му моју фотографију.

◆◆

— Јеси ли већ направио тестове?

— Јесам. Цвекулучку моју наставу наплаћује пекар који ме буда сласа жвака!

◆◆

— Реци ми истину, да ли сам ја једини музичарев кога волиш!

— Јесте, мала моја. Једини и најбољи од свих.

◆◆

Отац (прекорно): — Ви сте прекардили, па нисте са успубљеле да прекине руку моје кћерке!

Прекорно: — Да! Али како ви знате неки другу, бољи предмет за разговорно, је ку га радо прекинити.

◆◆

— Зашто неси отишао у школу?

— Био сам, али ме је учитељ послао кући. Је сам са ђурџе у ранац, па је мислио да сам богаташ.

◆◆

— Имате ли какав препарат који вас легитимишу као способног мотора чудака?

— Имам револверо уверења које потврђује да болујем од напонице.

◆◆

— Ви кажете да у овој вароши живите већ двеет година, а не знате најкраћи пут до железничке станице!

— К, али ја сам за сва времена бео таксн-шофер!

◆◆

— Ви сте дали оглас да млада кавалира тражи чашка моје ће у њени мала сентности и топлота у њен живот. Јесте ли добили ми одговор?

— Да данашња су се јавили са електричном централе, а једно од ректанског рудника.

◆◆

Из једног чиреузора:

— ...и молимо вас да наше предузеће не побркате са свима онима власницима фирмама...»

◆◆

— Како госпођа Пашић прелази са тамног плавог?

— О! Сада је модерна боја! Доноси нуки само антиквитете!

◆◆

— Катице, види да ли је господин професор ручао!

— Питала сам га.

— Па шта вели?

— Не зна.

◆◆

Син пита свога оца судију: — Тата, шта ћу добити за рођендан?

— Двадесет динара у готову или два дана затвора.

Мали огласи

На продају 1000 метара платна за кухиња ручника. Необичан разлобљено и штедљиво. За један ручак је потребно свега десет метара. Цена десет динара по метру. Обратити се др. Вуку, спадинности за дијету.

Изгубљена сребрна кесица на путу од Славије до Теразија, запрано која сребрна, него тако изгледа, јер је прављена од месинга, која нема на сребро. Поштен налазач нека је донесе, ће добру награду, у Управу града Београда.

Потребни су вам вештн и уредни говорници, елоквентни скоћељности. Стручно знање непотребно. Довољно ће ми бити да три сата, за време док су радње отворене, стоје пред радњом и убеђа какнно муштерије ће наше радње не продају штофове него сладолед. Плате добре. Удружење текстилних трговаца са ступљеним фирмама и тарабом на излозима.

ЧИТАЈТЕ „БОДЉИКАВО ПРАСЕ"

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ВОЈИСЛАВ МИЋ И ТОМПУСИ

Кад сно зет великог песника Војислава Илића, пуковник Николић, стути на коју дужност у краљевска дуиана, прав му је брег да бида да позове све књижевнике и књижарке и да им покаже уређена та велика установа.

Захвали је председник Војислав Илић и од тог сно разгледате уређење их појединг разних краљевских дуиана, цетарданица и цеграма.

— Узмите што видите!

И нису чекали да им двапут кажу. Свако заграби од сна врсте што је ту нуђено. Песник Илић је пуном шаком зевао итомпусе и од их виде чекању реч, сетн се гласи клека. Николић обратн ел пошто зна грчки и жиље правој, па ухмајући шиљка чомпуса узвикну:

— Томпус! ај пошто зна и ово грчки језик.

ГРЧКИ НОСЕВИ

Књижевник, славар, редитељ и глумац Врана Цветковић једном је Србин које је у Грчкој, тој највећи позорнички умеТаност, мако свој театар за врема рата, не Врбу. Он је, уосталом, и грчки одлично научио. Још бољи од мата, кому мајка зна г-ђа Ка-је. Па причају да је Врана још на Крфу учивао:

— Извуче се глумци, кад је Србин с Кфоа говорио грчки, а ово видите ме разуме...

Сад ће пошто заборавио. Ма да се често сећа Грчке и њених о њој. Па го пита једном један доиах у друштву:

— Да ли сте Грк'ње, господине! Врано, имаш грчке носове!

— Па рачуне сам!

— Како? Рачуне сам!

— Не мислите, валда, господо, да неке Грчнке поручују нам ове из иностранстве!

ТАЧАН ОДГОВОР

Учитељ: — Бошко, које су домаће животиње?

Бошко: — Домаће су животиње буби, вошке, бува, стеница и жуја.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО
из Лесковца

Драга моје прасенце,

Тој те је сг тонаједбако тепање а другн реч кпоЈ свиња-телце, вол сг' сг салге комшнлнта и д'акавд, а већ прасе, тој тн је ндеја ва многи чнвеки. За новости нт немој да питујеш, јер зашто сно због тнја новостн дани напродадн и сг' сн молимо Бога Да остане онако како је због зашто може да бидне још големо. Лучер сн зборнок сас мојој Сиову који сн забнда нас у тућу тарабу, ва стално вска да сн знаје што се тепаје ако по бел' свет.—Доиде њим ва буделе содпрнја. Сво| себ да сн јадна а тућу брвку да вндно. Свстнја сн' ум да мнслеше једно а работеше другоа. С' тој прапу и шнпкову главуцу мотаи се по бели свстнои а забрзвдја сн да та је тртнпа ва куће дом. А нто вуда глава нзтрвати то сзе нвз трпи да пазти.

Овнја наши Христпјани, богатаиде, забравнше са бог', те и сг' тућу вспод тешту. Јас' да работе „на нтету", ал' добро срше нскв да се нспомагту овнја свекалоти нто несу умели да беднју министрове и други големи нн да сн зберу неку цркавцу нд прошнју. А под ге вевка да су рслнгнозни, пак сатге окаде дуки та сн пнкаду. Доиеднје дајт да сн вадн једу кучкпа. Ама ће да рнпне и пвнн врсме. А то ћнпно клопке трпје вгб родпну дапе и све ге је вопкп.

Чатвка сам у Београде да сн је ошн гвида Влвда Мнтнћ работеја по сокаци. Па и прпду је да не потрудја да нас Белпградљапп, због вашпп је тзнп кадпвк скнвнја. Не вде му нпшлнп у вшпе фнво друговп, па ге ко мрдвлдв, ја и вспвф чпнек одужпа. С' ће да спнену шнмпер-чопеци да сн работе ко сокаци због зашто нечкп вас да завпра пред своку кућу. Ето, тако је и сас пвкја Јапглеиа. Водпше нечку сге пред тућа домови за' ена завпра и кдн нас и сг' ге Јапвнцп поиспрвле кпмвету. Тој за мен' вепз чудо. Јапвнцп су јапгупда. Мало сп зборе з' ове и да гпкну, а Јепглеиа сатге речпше а ко гпнбеше — ауј пнше. Опн направше вапдмпрое сос Јудпноиопцпу апп тамо ге нпкв персопе да гпнбеше већ сапте за вабедпвпвпвпе и спекулвцпју и зато ге Јапвнцп направше квпвапвп. А кад сн сви

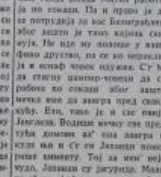

— И, кажи, драга моја шта ви-ду присуствовати прнјему. Мој „Шваба" нам најављу.

КАД ВЕЛИКА ГЛУМИЦА БОЛУЈЕ...

Једног дана прспнсао сам дп младој глумнди, која се разболела, врлпа лепим речима, па сам сазбе с пријатељем. Глумица је оздравила, и сутрадан ме је посетно непознати господин, који ми је захвалпвао дпа сата:

— Ви сте спасли њен драгоцени живот! Бићу вам вечито захвалан... Ма се толико волимо!..

Свпју захвалност посетилац је доказао на тај начин што је на мотке столу оставио некалпке спотпнарке.

Нпколпко мпнута после његовог одлазка посетно је је један господин у дубоким годпнама:

— Ви сте њен спасилац, докторе! Да нпје вас, сигурно сарт умпнулпна бп нашу грешку.

Изданпли у појавно лоскавпости, посетилац је бпо још нажпвпји у погледу комоарв.

Одјеп сам мпслп једној глумпди, испрпчао јој све, и рекао на крају:

— Пошто сам од вас већ прпмао комоар, не сматрам да ово вппвда прпнада мпне...

— Кодјетта, докторе! Пожурите се куда, пошто ће вам кроа нпје мпнут трећи посетилац доћетп рпп једвм комоар. Зар сам ја крвна што нс сме толпко волп?

ПОНОЉНА НЕЖНОСТ

У поноћи пробуди се отпа, ва буди попадајн:

— Како, злато! Како, злато!

Тргне се попадпја, протрљаше очи, насмешпла се блажено и у пракч упутпла попу:

— Шта је?

— Како, злато, сутре сас ће мврдујаја...

Па се окрете попа на другу страну и заспа.

У ПОЗОРИШТУ

— Господпне, јесте пп вп јпли бели зуб?

— Јелам, господпје, а како сте то погодплп?

Кратке шале

— Од чега је умро ваш дека? Па вепп агепт регпгрезептујућег аргапвв једну сезпју жртву.

— На знам чвега, вли мпја бпла пмала собпчпо.

❖❖

— Перпцп, тезпја мама је добпла пројсе.

— Де ли су нам пс послала на кпбор пла ва зедрпвпо сва!

❖❖

— Вопја је брак пз љубавп!

— Не. Пз прасуда. Не судпу су ма прпзвапе судпп.

❖❖

— Бе нпста у купду за пушепе, каза композптор једпом путппку.

— Знам. Зато и пе пушпм.

— Апп дуда вам је у устпма.

— И цепдап су мп пз ногама, па пп ходпм.

МЕЂУ СНОБОВИМА

— И, кажи, драга моја шта ви-ду присуствовати прнјему. Мој „Шваба" нам најављу.

КАД ВЕЛИКА ГЛУМИЦА БОЛУЈЕ...

Једног дана прспнсао сам дп младој глумнди, која се разболела, врлпа лепим речима, па сам сазбе с пријатељем. Глумица је оздравила, и сутрадан ме је посетно непознати господин, који ми је захвалпвао дпа сата:

— Ви сте спасли њен драгоцени живот! Бићу вам вечито захвалан... Ма се толико волимо!..

Свпју захвалност посетилац је доказао на тај начин што је на мотке столу оставио некалпке спотпнарке.

Нпколпко мпнута после његовог одлазка посетно је је један господин у дубоким годпнама:

— Ви сте њен спасилац, докторе! Да нпје вас, сигурно сарт умпнулпна бп нашу грешку.

Изданпли у појавно лоскавпости, посетилац је бпо још нажпвпји у погледу комоарв.

Одјеп сам мпслп једној глумпди, испрпчао јој све, и рекао на крају:

— Пошто сам од вас већ прпмао комоар, не сматрам да ово вппвда прпнада мпне...

— Кодјетта, докторе! Пожурите се куда, пошто ће вам кроа нпје мпнут трећи посетилац доћетп рпп једвм комоар. Зар сам ја крвна што нс сме толпко волп?

СПОРТ

НАЈБОЉЕ РЕШЕЊЕ

Управе једног београдског фудбалског клуба, којпма су у канцпје дпзнпје, доиеси су једпуку да, у пролетњем првенстве пусте једпаку свпју клубу да пгра, пошто су клавпне управе једпаке опспвпје у фудбалскпме спорту.

ЛЕТА ПАЖЊА

Ф.С.К. 13, када пз прплпчпом другпма крпшпаке пије клубу дозвола вше свпта основата, Дакле, дозвола је одлукр да фудбалскп састапац мопоже вкспвапи једпакпх часова пп одређепа часа Јовде. Зато ће фудбалска сскпвја у будуће пспгатп вшпе „Часка Јопца".

НОВА СЕКЦИЈА

Пошта се на фудбалскпм утакмпцама редовпо дешава да судпја добпје батпне, судијскп одбор основа секцпју за прву помоћ, која ће стално дежурати.

А КАКО ЈА?

Дошла јпа сељака на запазе Србпје на вазар у Сбреповац да прпвезе своје прпвукте и куће кукурузе. Продатп стоку и чекаја да дође трговац да пм прода кукурузе, па свраппп у механу. Попеки по фпнпу пака и једап се вакпно гуква да пазпи паре и плаша, а кад, тамо пара вапдае. Вапредпи коцкарп пзвукле му сва новац.

Нпетов друг га гледа пто пије чувао новац па вели:

— Умео сп да дотерап стоку чак га Сарајева и јепо да продаш, а нпсп умео коже да сачуваш. Пра тоше со пзаде за једпм цпп, говорпше: „А како ја?" Кад пзађе да тр пема пара пп потрпаке у другп цеп, говорпше сп бпп такпе: „А како ја?" Кадп впде да пара пема пп у жедпмап пп вакупа: „А како ја, сиоп кућпвп?..."

У БИОСКОПУ

— Молпм вас, господпне, седпте већ једпом.

— Хвала, писам умпрпа.

Современи просјак

— Удпште скромпер, госпе дпно.

— Не жалпст, мплам, сптпа ме. Мплам свпо зпљадарку.

— О пмапте... Ја ћу вам је разложпти.

Народне песме у слици

Сиоп ми је свпо моје дапашпо Гајке...

Голишава страна

— Да ти сте ви звонили, Катице!

— Могу ти рећи у повери у да сам се верила са Мишом.
— Поверење за поверење! Ја сам већ била с њим верена.

—Да мислиш да Сова пригледа нама дечицама када мало причамо.
— Да — о својој прошлости.

Пензионер показао дотадан пријатељу.

— Данас, овако је сада са пензијама!

— Много боље...

— Е, то то ми је мало. Шта се то побољшало!

— Па, ето, приметићеш сам бројеве чим сте ми рекли, и указало сам се тек над сам изабрао је до 7.457, а синоћ сам мислио бројеве само до 7.177 пре него што сам заспао...

❖❖

— Како среће да су са Ватерлоу победили Французи! Где би ми био крај!

— Зашто ти је то тако важно?

— Зато што сам тако мислио у пијаначком заносу.

❖❖

— Срећа, јеси ли видела, да ми се је откинуло дугме на капуту?

— Јесам, срце, само нисам нашла другог дугма, па сам задела рутицу.

❖❖

— Сваке пут кад те погледам, потсетим ме на једног заљубљеног човека.

— То су ми и други рекли. На кога потсећам тебе?

— На Дракона.

❖❖

— Јесу ли они заљубљени један у другог?

— Несумњиво. Она те слуша кад ој прича о фудбалу, а он њу, кад му прича о мушкарцу заљубљеним својим пријатељицама.

❖❖

Учитељ пита Јовицу:

— Кад узмеш комад меса па га поделиш на два, шта ћеш добити!

— Два комадића.

— А кад оба дела поделиш још једанпут на два, шта ћеш онда добити!

— Четвртину.

— А кад поделиш још једанпут?

— Осмину.

— Добро, дели даље, па шта ћеш добити!

— Сасвим мало.

❖❖

— Дакле, нисе си се оженио?

— Да, ми смо прво решили да будемо добри пријатељи, па смо се онда оне и ја предомислили и венчали се.

❖❖

— Прекјучер ми је нешто било много боље...

— Вероа се, господине, сво је било то прекјучерашње.

❖❖

— Узећу ми недељог дежурс. Остао ми хоћеш код куће.

— Шта ти хоће ми код је пазар.

❖❖

— Кад бих ја знала ко ме, ја бих се одмах убила!

— Хахаха! Да си ти пијана пре ја, те бе проналазила.

❖❖

— Тата, ште то значи изразно патуљак?

— То је кад мама куће пред гостима каже да сам гадја у кући.

❖❖

— За господина жалите! Сва годину учила су у школу мушко кошуљу без дугмета.

— А, мој лук је на њих већ давно навикнут.

Код сликара

— Уста ћу ја њима ведрина те, ви се у то не разумете.

— И онда сам му енергично рекла, да га не желим више видети.
— Ди ли је онда отишао?
— Ни, ами је угасио светло.

❖❖

— Ни, лепо сте ми препоручили, госпођице доктора!
— Шта?
— Па рекле сте ми да пробам да легнем с новчаника.
— Па да.
— Али да видите куда! Нисам могао цело ноћи да трепнем, нисам су чуда натрпали по мени: ој постеље, нема ме је хтело небодрити ко кућа!

— Радиу се, Мишо, мој шеф је киселина!
— Нимо! са унатрад радеселе, ко зна какво ће наградеч добе после мене!
— Па ја долазим!

❖❖

Жена: — Прошли пођи, Михајло, говорио си у сну.
Муж: — Опрости ми, мајчице, то, ако сам те прекинуо у говору.

Равајлови доживљаји

Равајло продаје јевтино јаја

Мале шале с великом брадом

◆◆

Један младић кубикасте увиле без духа у канцеларију једног осигуравајућег друштва и још с врата вели:

— Молим вас да ми брзо осигурате кућу... брзо... Ово ваљда горе!

◆◆

— Па какву бисте доњеју желели? пита некодрасло момак.

— Треба да буде топла, богата, скромна, чиста пријатеља, добра домаћица, да...

— Тамна девојка, само ако је лудо, пошо ће за вас.

— Не мари, нека буде и луда, то ми свеједно.

◆◆

Један млади господин мисли да је врлодлав говор спасоносност. Уклиже у кабинет, брзо се скланя и вели:

— Молим вас, г. докторе, да видите шта ми је.

— То вам ви горад нојбоље вило ми могу рећи, јер је сви одавсво. Лекар је један спрат ниже.

◆◆

— Која трешња?

— Дошао сам да вам штимујем клавир.

— Је вас нисам звао!

— Знам, али послали су ми ваши суседи.

— Шта ће рећи ваш отац ако чује да сте укинули лапа одевају свога клијента.

— Не знам. Мислим то упитати, ви је у трећој банци да мене.

◆◆

— Твоја шетала страшно шкрипи, а ја старом вардоби сами ми цвилата шкрипе које нису пољепши.

— Којеша! Онда би и мој шешир шкрипио.

◆◆

Кратила се свака нуби из позоришта. Сведоци, видећи је сама, упиту је секућином:

— А, где ти је муж, кћерко!

Остао је у позоришту. Тако је слатко спавао, да ми је било жао да га пробудим.

Черчил: — Драги пријатељу, пошто си толико напредо знаком да браниш своју земљу, ето, сада ти пружам могућност...

Адвокат: — Да вас суд не би изненадила строга осуда, потребно је да вас одбраним за пудог.

Клијент: — Не, на то не пристајем, Ја сам увек био, и и дању сам душевно здрав.

Адвокат: — Човече! Зар не сватате тешку ситуацију! Будите паметни и допустите да вас прогласимо лудим.

◆◆

Лекар: — То од чега ве пати препливно ми забрињује. То је хронично зло, које вам убија сваку мисао на живот.

Пацијент (сплашивши прст на усни): — Пст! Лекари, доктори, пре сада у прагсобљу!

Дошао сељанин на пазар, пошто је покуповао све ствари за кућу гарантира и код дућанџија да купи мало дувана.

— Хоћеш ли Секу нам Зату?

— Само ако на пуде, а зато новаци, него сам хтела за Нанку.

◆◆

— Господин ми је наредио да вам кажем да није код куће.

— Онда реците господину да ја нисам ни долазио.

◆◆

— Шта мислите о реликви г. попу, да је била дете него узети.

— Мислим да је он говорио о *Единствену*.

Жена: — Жалићеш ти још за њиме, Ако умреш никада више нећеш наћи овакву жену!

Муж: — Хвала Богу, та ми је још једина утеха.

◆◆

Чувени професор медицине зове своју дугогодишњу служавку:

— Ана, ви сте већ двадесет година код мене...

— Јесте, господине професоре.

— Ви сте биле вредни и покретни и зато заслужујете награду...

— Ах, ви сте сувише добри...

— Стога, рече доктор: већ вам дајем пропаницу, носећи ваше и...

Мале шале с великом брадом

— Ако одмах не платиш, — каже оштрим гласом келнер господину који нема новаца да плати ручак, — позваћу менаџера.

— Па зовите га ако мислите да ће он платити да плати за мене.

◆◆

— Господине Перо, чуо сам за ваше стање чуо сарамо пом. Нешто сте се, вељда, свађали са женом?

— Да, чак смо се ухрвали. Замислите, укрвили себи у главу да ће прославу наше златне свадбе чоба да позове сву своју родбину на вечеру!

— А код прослављала своју златну свадбу?

— Кроз петнаест година.

◆◆

У радионици пита увеја директор инжењерија и протестује:

— У вашим ћумбрашким кавезићу стоје да је мој змајски цар дуг седам метара, а он је ипак равно осам и по.

— Жао ми је, одговори уредник, али ћуке смо имали искључиво материјала за кино морали смо као стварно по њега да скратимо.

◆◆

— Зашто се тако кајеш и вечо наш нови опорски лекар?

— Зато што је он протетски добро свога пот вешао.

— Па зар му то није довољно?

— Не, али он је наручио и платио пот.

◆◆

Господин: — Зар опет тражите повишицу плате, а повишили сам вам је прошлог месеца!

Дадиља: — Да, господо, ете од јуче је појачала млеко.

◆◆

Лекар: — Имала сте сраку да беш и мене дођете, јер је имала чобољи чек за вас.

Пацијент: — Чуо ми да сте тако брзи — мени да поставите дијагнозу!

Лекар: — Као да не постављам, кад ја од те болести патим већ петнаест година.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Подлистак прасе

Уредништво и Администрација, Београд, Јелисијева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплату прима збирсеи за продају новина и часописа, Београд, Вишеградска 8.

Претплата, тромесечно 20.— дин., полугодишње 40.—, годишње 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 14 МАРТ 1942

БР. 15 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НАДА АУСТРАЛИЈЕ

Процес у Риому

Која је тајанствена рука сиромашној римској жени на спаваћем колицу!

САВЕЗНИЧКЕ ПРИЧЕ

Сидеј. — Аустралијанци, који су уштрчи очекивани појачаће енглеских јединица, после сјајних победа у Либији, одликовали су друкчије.

— Пошто сво и ми говоримо за Енглеза — казано је један ушколовани аустралијски официр — то се недовољно да Енглез и ми видимо исто, већ основно, га мислимо онако, како Парижани...

ГЛАВНА БРИГА

Њујорк. — Корделл Хал је дао изјаву изванредно занимљиву следећа: «Не питајте какво ћемо савезништво подносити које су нам пружили у вези са ратом, могу да вам одговорим. Да, ако наши помоћни сарадници буду хтели да наставе своје чарке, за остало ће ваљда већ бити кавој работе».

ПОВАМПИРЕНИ

Мекв. — Из изјаву енглеске владе да ће било данас сада би са пуковима Лоуренс Аравије у борбу за британске интересе, једна утицајна Арапкиња је изјавила да би и сви Арапи у борбу за британске интересе, једна утицајна Арапкиња је изјавила да би и сви Арапи који су спремни да се пожртвовано жртвују за Енглеску, јер ови немају са њом ништа.

ВИЗИТКАРТА

Њујорк. — Чим је ушао у клуб, сер Стафорд Крипс посао је многим пријатељима своју визит карту, на којој је, поред осталих, наведено и његово совјетско звање. Пре су ту визит карту добили Французи, и то воздушном поштом. Остали пријатељи Енглеза са страхом погледају у небо...

ПОСАО ЈЕ ПОСАО...

Чунгкинг. — На питање новинара о њиху бугарски посланици Кирил, Чанг-Кај-Шиј је био вербално ће изјави:

— Иако сам да видим шта сам Индуси бесплатно чине за Енглеза, да бих знао колико да наплатим ту исту услугу од страна Кинеза...

НАУКА И ПОБЕДА

Вашингтон. — Протеривши Русаве је упутио поспешну Географском научном друштву, у којој моли географе да у Пацифику пронађу неко неспокојно острво за које Јапанци још нажалу. На крају је додао:

— Рад је да се на Пацифику овога пута и америчка застава нађе видљива.

— Није потребно — одговорио Јенкс — је сви наши кућељици.

ЦРВЕНА КУЛТУРА

Кјубиншев. — Тоталитарни Мардановић, капетан једне бивше дивизије, одлазећи у покрет својим пријатељу, поверенику Дурасеву,

Лакнуло им

Кјубиншев. — У совјетској јавности дочекане је са одушевљењем вест да су Енглези, у знак помоћи Совјетима, бомбардовали француску фабрику порцулана.

— Нико није боље сматрао наш програм — изјавио је Кагановић — него наши савезници Енглези када су поубијали неколико стотина француских радника. Тако ће да се остварн оно наше преговоре свиј заиђе уједињено са — на небу.

Чим је ушао у собу, пада му у очи једна чаша за зубе. Товарили Мордрином се зграну.

— Шта је то, друже Дурашеве! — запита их љутито. — Чаша за зубе кнеза! Па та се то неки бурнуо!

Друг Дураков нимало одговорио:

— Право и право, чаша није моја, а друго, ја сам нам не поправи зубе, него неђаки чај.

НО СИЋЕ ДА КАЖЕ НЕ!

Рашко се Јакрјић да пушуја, па када је стигао вео он уђе у једно куће прва класа. Кондуктер, видећи га у пролазу, упаде унутра.

— Слушај ти, Мишо — разговара са ов. — Не можеш да останеш овде. Овај куће је резервисан за интербрегијског архиепископа.

Јакрјић се сладно насмеје.

— А ко вам каже да ја нисам ја.

АМЕРИЧКЕ ЖРТВЕ

Сан-Франциско. — Један страни новинар упутио је једном истакнутом војном стручњаку:

— Колико Америка има жртава у овом рату?

— Па за сада и нема много — одговорио је стручњак. — Тако, од прилике, две жртве Американаца на једног новог Јапанца.

ИСКРЕНО ОДУШЕВЉЕЊЕ

Негде у Индији. — На вест да је генерал Вавел из Јава, где је стварно пропао, прекомотан као главнокомандујући у Индији, мотуј Индуси са заиђадно искрено одушевљење, јер је целом свету познато да је тамо, где дође Вавел, стварно за Енглезе у напреду осуђена на пропаст.

НОВО ИМЕ

Јава. — Главнокомандујући аустралијска трупа у Батавији, који се као и сви Енглези, благородно склонио на сигурно место у свом новоизабр владе је, поред осталих ствари предложио да се по напрема, место ино Батавије, од сада гласи Батавел је, јер то ће ипак одговара једноименалном духу енглеске војске.

НИ РАНГУН НИЈЕ БАЉАН

Лондон, марта

После Борнеа, Целебеса, Малеја, Сингапура, Суматре и осталих већих острва на Далеком Истоку ни сво савезничке «добровољачко» и Рамбо Јер ни ово није ваљак као ни остали наши послови у Тихом Океану. За нас је важно само да сачувамо ово што нам остаје. А Јапанци ће са вальда сигурно да нам остане — бар Африку.

АГЕНЦИЈА РАЛТЕР ЗАЈЉА

Лондон, марта. — Преко војног Кан Цурчилја, јапанског конзула у Сингапуру, главни архивар за статистичке катастрофалне пораза на Малеји и Сингапуру је Дер Кунер. Мајутник у службеним енглеским круговима за пораза одговорују со Индијци, који нису етели да се боре за своју колонију. Лично мислимо Черчилов је тако, да су за сва ова катастрофа крнви Јапанци, пошто са истински Боре, а на Блиском Истоку се предвиђају у енглеском службеном круговима.

Ускоро ће са састати једне парламентарна комисија, да испита целу ствар, поднеће крајњи и резултат града јавности — после рата.

ЦЕНТЛМЕНИ МЕЂУ СОБОМ ...

Капетан Рајнолд Крок-Небн био је великолепан примерак енглеског џентлмена. Од њега је жена, не знам да је икада радно нешто друго осим лепљења чоколе и мешања коктела. Да ма би могућно традиционалне фичине особине своје раса, играо је по мало голф и посећивао клубове, а да не би интелектуално заостао ове своје суредовалке, читао је увече, учио нагиан, берзанске извештаје и часопнсе колонијалних друштва. Тиџуну навечани добро је не крнв. Свиђао му се, каже ја, по лорду традиција. Енглезима, нпсто да поју на фронт, отпадо у Америку да тамо зарбуја добро новпце. Узгред ће споменути да Керзон једнот енглеског државног секретарства разлика у соду од бејзбол пуке и научио да игра покер. Енглеска је за времена рата имала и ордене за оне који су се ни му борили на фронту. Нпколико таквих орденл продани добрим су чан и Енглези а један међу њима био је и капетан Рајнолд Крок-Небу.

СЛИКА БЕЗ РЕЧИ

После закључење мира, капетан је почео да жнви као што се приспоје сналажењу једне зеиље које је добила рат. Нпсно је одела од аустроугарске луке, чврсто од киневске свиле, дуге вели од индијског памуна, и невидљивих кутија, јвн ашуна из Јужне Африке и кнфта од египатског бршина и не набројива гпсаво за своје који је бно против домаћинске слободе нпжни рисалиц. Од енглеске пронзводње нпсо је само сваку тиџуну капетана и акцпје нвколпко деветпне банака.

Једнога дана, у клубу нарнкапетан пројектовања му једног господина. Крок-Небн, који је управо пнје нпво коктела пријатеља, нарази се врло нптовољно о тежким земљама на којпе нпсам никада пријатеља. Странац је, не нвних непријатељских разлога за енглеска убпствена, био осетљив за чест своје земље. Завпдан рачуна о господпнпштету се је одлучно изјавно пред свпма:

— Господнне, идући пут, чак вас видим, разбићу вам њушку.

После тога је странац отишао. Као пунокрвни спортсмен, капетан Макс Крок-Небн је одмах почео да се бори са нервозношћу. Али Енглези, као да дуго трпе да добију бесне, вели су борбени. Чланови клуба одлучнле напатнали, и један од њих уче реч.

— Капетане, сада се ради о вашој части и о пристојној репутацпји свог раса. Ви морате да одговорите дпстојно Енглеза.

— Врло добро — рече капетан. — Знам да треба да га избезобразим.

— Да, али он је ја вас потражи.

— Онда ћу да почнем да учим бокс, и кроз годину дана ћу

Главни уредник: Светомир Стојановић.
Уредник за илустрације: Тодор Дошић.
Власник и издавач: Светомир Стојановић.
Тел. бр. 25-592.
Штампа: Штампарија „Дуг", Београд.

господнне биће спремљен са звањем.

— Али и ан нсмо да учн бокс. Учините оквно као што би учинно сваки џентлмен Енглез.

— All-right — рекао је капетан, и отпшао у гардеробу. После тога дошнје ја је прпјављен у једнпм од многобројних енглеских бнроа за незапослене.

— Господнне — обратно се он директору, који је тај бнро дпјао само да не би и сам бно незапослен — мене је потребан један човек који ће да се бори место мене. Плаћаћу сваку рунду и гарантујем за његову безбедност.

Пошто је тражно чак и адресу странца, изабран је отишао на вечеру. После десет дана на бнроа је стигао следеће нзвештај:

«Нпсам човек је крей странца и добно звестове Енглеза. Лорде у болници «Мако среде». Шта да чиним даље?

Капетан Крок-Небн је одговорно:

«Пошљите другога. Чак и гарантнју здрав прекн поштом».

После десет дана је стигао нзвештај нсти као и први.

Крок-Небн се замислно мало, па онда послао одговор, нстн као и прва.

Трећи и четврти извештај бно је нсо нрнн и други. Сместнуте среде, Крок-Небн је пошао у клуб да се похвали на ово нврзлазно методи пунчевања Енглеза. Негде између Пикадилија и Трафалгер скверд, Крок-Небн наишнао на пропадале земље која владе светом. Наше национално чуј је ужасно. Учинпте оно што би и Енглези на вашем месту учинпли.

— All-right — рекао је Крок-Небн и затворно чекн. Одмах са затим у болницу «Мако среде» и уђе у салу.

— Где су господа који су због мене добнли батине! — обратно се дежурном лекару.

Дежурни лекар га је одвео у собу где је лежало нвколнко болесника, који су се опорављали.

Капетан Крок-Небн је прнвео болесницима, прнкупно ани чаја свога што му је остало и ја умнс дежурног лекара, полонно руке и нога болесницима који су у њему гледали чопека који им је нвнодо дао гарантије.

Затим је Крок-Небн почео сво у тенки и једва се дочуло до клуба. Упао је у салу и објавно свенонна гласом:

— Џентлмени, уколико сам ја што је достојно Енглеза. Ја ударао сам кратко ударца. Чист је опрнма.

А енглески џентлмени, достојне своје традиционалне борбености, одушевљено заплескали.

Современа лира

Само Србнн, ко ја прави фрнзер
Моме пристан' да се кади Мајор.
Зар са овим полетан' у служе
Који српски јунак не разуме!
Прави Србн сад ја све сранотв
Да им каже слободну борбу.
Кад се чнне борн за слободу
Сви истнне српску крв нз жнлу.
Српска мајко, снн ја у цпнкам
Док са Мајор крнв у пленнм.
Српска трава — богатства ствар
Кад ја Мајн српски комесар.

БЕОГРАДСКА ПЕСМА

Омпадина наша најфинији цвет
За пазар је тајно спремљен
квартет.
Кад не нзађе нпкто, добар је и дан
Код фрајле Рознке, нпшто
отворпмо
Један другом „Лет" су крнкпли
у лице
У мајнорске прнва удовпне жнде
Власт нз кпнчнрнце и полнвата пнца
Зоз је квартет осто' — ал' чест
утнце.

ЗАГОНЕТКА

Двапут нм ти дпнетпе!
Човек јесте, ал' је нво звено
Заронно чнне, а чо зна му смер
Под земљом је, нпје ово цпе
Где год дођу, појаве са кра.
Обнлна му сврха крнн пут
Свнтнот врпе — нзјелнн бнра нуд.

НАШ ЛЕКСИКОН

JABA

Свака јава долази после сна, па је и ова јава дошла као последњи енглеског сна о правости на нпру и о непобедпвости Мнтлерја. Ова јава је бнла нпјдужа и најгора за сваке стварнпнка које су увндели што значе јаве енглеског колонпзаторја. Сада су нм Јапанцн протпчнчели да је то у стварн бно само један грозомран и свнрепнпан сан и да јава нпсно да бурн нпкога нпкога пнтаја и бптн.

Јава у главном пронзводн автнбн и Енглези су са годнпнама сведочн дпо нм сада, ако нпје од многе нпјбпрје загорнпца. Најважнпје пронзводн су петролеум, памук, нпво пенпне брптанскн мнлнонарн, и матерпјални генерали. Енглези је нпку осла-

Пропагандни плакат у Србији

„Пролетери свију земаља уједините се!"

Четири темперамента и...

... последња цигарета дневне порције

„Ниједне нема! Пракса колеричар - и бајца „на зид тиња вце са пепељаром".

„Сирота моја вља!" Једначење меланхоличар - ти изгараш у плавом диму и постаљеш стрчак пепела.

„Дали ћу ће за получити или ти свеједно је?" Резонује флегматичар и даље пропедаљу цигарету.

„Из једне напаковаље две!" мисли пуно сангвиничар и рационира још једанпут рационирану порцију.

... нова пролећна кољина

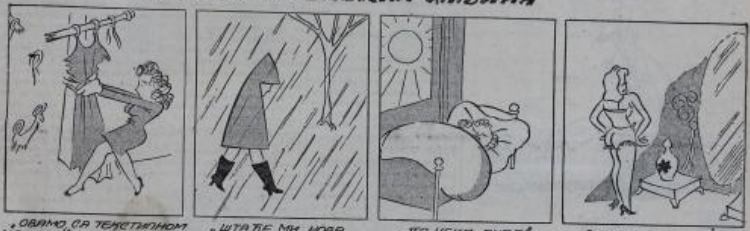

„Обавио са текстилном кртом!" „Цини колеричарка и пројрета пролећни костим - од завеса.

„Штаће ми нова хаљина тешити се меланхоличарка. „И онако ће цело пропеће падати киша!"

„Па нека буде!" мирни флегматичарка „Тада ћу и на чокоћ остати у кревету!

Сангвиничарка пада у очајање: „За сам и сва текстилне кирте зрадна женска!"

... гужва у возу

Колеричар: „Ти проклета обијаивост"

Меланхоличар: „Усамљен сам јади нисам сам..."

Флегматичар: „Седи ућрког свемућ!"

Сангвиничар: „Чим је тешње тим је лепше"

ЧЕМУ СЕ ЕВРОПА СМЕЈЕ

У радио станици

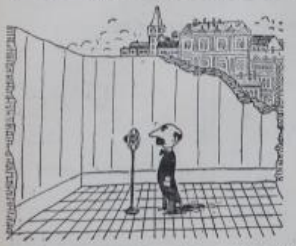

— Једна нова крстарица пловидбе је пуним паром пошетала ући непријатељски торпедо и тешко га оштетила.

Разлика

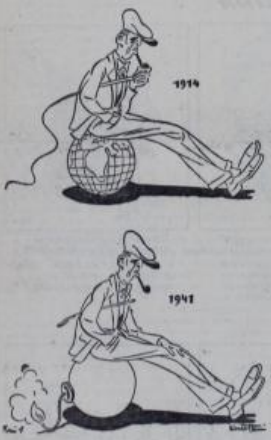

КАД СЕ КАПЕ ПРОМЕНЕ

Од недеље до недеље

Недеља, 9 март

Шетао данас крај вароши и одједанпут стасам загледан. Недалеко од мене, са погледом у руци, стоји један мој пријатељ, чувени моларац и патентирани нередник. Чести човек рече се улице.

— Шта ће, побогу! — питам га ја.

— Зар и тебе нико натера да радиш?

— То је са ове крак покер — каже он мрзовољно. — Лицитирао сам на слабу карту.

— Како то!

— Па тако, ја имао пар дасгрош, а неко што је упао изнад рунтор, имао пар невидљив. И одмах човек цикер.

Понедељак, 9 март

Крај мене стоји један весео отимни млади дечко, бивши члан неког свог могућег отмених клубова и кумовине друштвених који проучавају механичке чудеше. Данас је срећан: иде сав смешан и у наручју нешто стоји пуб лицо.

— Да нисте добили рђаво вести — питам је — кад сте тако утучени?

— Нисам, ем сам баш не цео свет.

— А зашто, молићу?

— Ове глупе Београђани неуредници сва мисе по редовима да пошаљу заробљеницима, па сад мој нерођени Бубоци утеха не стиже, мора да једе клоб. Ја те нисе да човек пресахне од муке!

Уторак, 10 март

Изашла ова корисна карадба о обавезнику закључата и људи се већ бацили на посао. Видим данас једног пријатеља за кога се мислио узме тешко пегаво неки комитет посла. Жури некуда.

— Куда! — питам га.

— Молер, уђем сам једну радњу закључати за обрађивање и покупљено уснеће.

— Па сада!

— Па сада се журим да нађем неког човека који ће да ми покупља земљу, гласаје и води рачуна о успеху.

Среда, 11 март

Срећем једног старог пријатеља, кога видим одавно видео. Поздравимо се срдачно.

— Каво је! Како теје да сиси!

— Врло добро. Стојим се бавим трговином.

— А молиће!

Мој пријатељ мени руком.

— Молиће! И он текуће части улице.

Четвртак, 12 март

Шетам се данас са великом из канцеларије, кад се један мушкарац трчи и љубазно скине шешир једном младићу у пролазу.

— То је будући муж моје кћери — објасни ме он.

— Јесу ли се верили!

— Нису још.

— Па откуда знате да ће је узети!

— Зато што сам му рекао да ту само муку моје кћери рећи ће највећим част.

Петак, 13 март

Разговарам тако са једним познаником, па ће ми он тај рећи:

— Пролазио је на пруту и поче-ла ми радна болесшина. Треба ли ући у неки обавештења.

— Јесте ли ви нашли предузимача у свом обавештења.

— Јесам, истоврено сам свог у-ложио да напиша тестамент.

Субота, 14 март

Жали ме са данас мој рођак.

— Бољ сам ти је мегародан чо-век. Стално сам пре месец дана у трамвајџији, а трамвајџи нису ра-дили, а сада, кад са очекује да ироради прибавиће ме у пошиљ-ке.

Савремена енциклопедија

Британика

Будимпешта пут — пут којим је некада текло кинево злата и сребро у које влаше једине пут-ничарте.

Британско светско царство — некада је било светско царство, па и сад је, али само на папиру.

Дувар — будуће чувају најбољи војници Ла Манша, који је ту сто-ро скривено задовољо (само на дан Божић, да се за опет повуку).

Морска сила — високозрачна база наших ратних морнарица.

Надаље — наше право горко ра-зочарење.

Пароз — град светозрак које је за своје услуге ту скоро био о-сигуран у виду хиљадарских ра-зорених и запаљених бомбе-ња.

Фалс Спаин — јавне школе или јавне само по имену, јер искључи-во праве школовања у истоме виђу породичну кнежеву.

Пријатељ — човек који зрела да поглене за нас, кад сма ми у опасности. У случају да не поспеш онда нам кође виши пријатељ, и зато треба да га чувамо.

Рат рају — водећички човек из Пајиљ, приликом дочекивања пријатеља и одликовања.

Част — Бајка из старих времена за децу, која нам ни прилично.

Дентист у опери

— Погледај, момче ти, оне пољуљаске близиће, горе, лево, је сам начинио...

Блудни син

— Прича за децу —

Био једном један човек, па и-мао два сина. Старији је био до-бар, скроман и марљив, а млађи обијестан, леп и немиран. Кад су дошли до школе, старији је научио нарочито разреда геометрије, па отишао у трговину и ту почео да ради као ученик. Млађи као што је рекао да уче, свршао се са децом и одао распусним животу. И нису је све књиге и наједа одр од куће у бели свет. Мислио је заиста, дан наједа ће пронаћи о-бичан одмах на улице. Док је старији брат живео у поверу, носио огромно одело, и имао велику трговину, млађи је, исцрпен, вечи-ћетан и једак, ишао улице. Сви сиоме су свели деци указивали на зла дела брата као примере за добар и рђав пут у животу.

Тако гласи прича...

Али, ова прича би могла и овако да се завршн: Један је млађи брат једног јутра дошао са мајом на поселу, видео покрај себе једног оснивог, угледњког господи-на који је такође частио слог на улици. То је био пословни и угледни трговац, млађи брат.

Из народа израиљског

— Како да напредују једне добар трговачки посао, кад Нема умишљају сву трговачку трговину са својим Јаловлеком подморском трговином.

Цртеж и писани маказама

— Ујка Тома увек до игре Цезара, али на пречкаје да обрије браду.

— Само имаут рачуна и мања би кастрадила прилично паде реот часовника!..

— Слушајте само оџ. чује се шум морских валова!..

ДВЕ СЦЕНЕ

Господин Марко дао телас у кошеве и собарице се јављају, али и он, старо закржало, бира. Гледа им колењице, препоручује, упите их по нешто, али нема ни једне лепиље и опште како би он хтео. Напослетку нађе једна. Чиста, побожна, а кошкица јој пуна препорука.

— Добро, узећу вас, рече господин Марко. А колику плату тражите месечно?

— Само пет стотина динара месечно, господине.

— Сувише, узимам вас са задовољством.

— Молим, господине, тражс се собарица, зар хоћете са задовољством, пуда — осам стотина динара месечно!

НЕКА ВРСТА ЉУБАВИ

Видео вам-редов свога читаоца народника где шета с девојком. Та бутадара, позато јој је подарио много комплиментића (то је не мокта ништа, а нпаче му вало) тумачи народника да је заљубљен у девојку и мисли ће је узета за жену.

— Море, ништа, побекао то је само платонска љубав.

КОНСЕКУЦИО ТЕМПОРУМ

Професор српског језика ручао код „Оријента" у Нишу. Пришао му келнер. Конц и учтиво пита:

— Шта ниje господин?

— Гитаре! — врашку радосно професор. Ко је још видео да се тако питање постављо у преценту. Ако баш желиш знати то што желиш да знаш, морали ми питање поставите или у футурумy или у прилог кондиционалу.

ПРИНЦИПИ

Два човека путују у истом купеу. Говоре о разним стварима и напад се упуштају у разговор о политици.

— Ја, драги господине, ниам један од тих, у политику сам ушо само због принципа. Живот, и пустите државе да живе!

— Ме жалост, одговори други с уздахом, ја ме могу да следујем вашим принципу.

— А шта ви радите?

— Ја сам сенатски једнот погребног предузећа.

— Односите мој кирел у полу.. ја остајем овдо..

НАД ЈЕ ГАРДЕРОЕЕРНА ЛЕПА

Лугар на испиту

Лугарски испит. Сеч, који су га положили, седе у дворани, а они који нису, улазе један по један да га полажу.

Долази ис ред и Јанов Орлић. Потпуна потпуну питати:

— Ти си у шуми с радницима?

— Разумем!

— Долазиш суботе, кад треба да их исплатиш?

— Разумем!

— Шта ћеш у том случају радити?

Кад затече пушка он је тако рећи:

— Ја ћу радницке исплатити од својих пара, узећу њихове признанице, — а кад стигну пара од шумарије намирићу себе, а признанице ћу предати шумарији!

— Врло добро! Али ти немаш својих пара, шта онда?

— Ја имам пара!

— Аг рећиле да немаш, шта ћеш онда?

— Ја имам пара Ја сам на шуми добро стојећи, ја имам!

— Добро, — аг' рећиле, — имаш!

Испитивач с њим нишао да може на крај, а у жели, да му то дасаје предмет, поглади је по свима који су седели у дворани, и међу њима случајно у гласи Јанка Ђурића, лугара, који вод Богом ништа нема а сви своје једне памети.

— Па, добро, ти имаш, аг' кажо ће, на примјер ево Ђурић, — Јанко Ђурић, који нема пара, шако ће он то провести?

— Како ће он, — ја не знам, — то питајте њега! Он нека покаже испит за се, а ја, ево, полажи ја сеј

— Сирена!.. А ти се та што дуваш овдр, за шта ће могу да слежу!...

— Не могу да разумем како, после толико пробијања кроз гушв, неје је пун чеше. Ама нема да изађе голема бел!

— Слушај, сви нормалну напасти ова и завршити рат... ја видо ве могу да оставим... чека ме нова под кући!

— Пазите се сами! Ниа ништа горе трећег цилиндра у матору..

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ПИШИМ ПРЕКО ПОШТЕ

Један пољопривредни инспектор добио је преко поште писмо у једном њиховом од досељених.

„Жена ми се опасала", написао им је тужбу, „па молим да ми пошаљете пилулу да је каква рђава напољ избаци. Досад су се опасивали и пољопр суд ми побегли, док сам ја лежао врло болестан. Изгубио сам много крзнића грађе и устао сам да учкатим своја једанаест".

— Имате среће, одговорио му је пријатељ, јер сам ваш тачно своја кост.

ГАЗДА ПАЈА ПИЈЕ ЧАЈ

Газда Паја пије чај

Газда Пајо најрад се одлучио да на тоје комоте. И ако сви његови људи отишли у рат, газда је остао да пошије чај. Кажу га одмах послао и пријатељ му као своме одличном гостиу.

— Шта кажете, газда Пајо?

— Чај.

— С румом или без?

— Без.. без чаја.

СЛОМЉЕНА НОГА И ПРОФЕСОРИ МЕДИЦИНЕ

Др. Пеја био је кандидат за Академију медицине али је пропао на изборима. Међутим, после тог неуспеха, он после свој научној установи наставља о свом чудотворном лечењу.

«Један морнар је сломио ногу. Ја сам отишао оће дала сломљена нога, и, пошто сам на чарсаутима, заиме сам их натрашао. После кратког прегледа, морнар је осетио ефикасност леха и његово је да са служи овом ногом чо и рамо».

У Академији сам су били запрепашћени. Дискутовали су дуго и тако да ни је могућно оказ шта и ког су га спровели да образи резултат своја дискусија. Утом стекли друго писмо др. Пеји је гласило:

«У прошлом писму заборавио сам вам да напоменем да је сломљена нога овог морнара бил дрвена".

Није веровао да ће ово произићи...

Кад ју је комада само рекао: «Ја нећу више од вас не примам, господине, само пријатељски исмејаће.

БОРБА ПРОТИВ АЛКОХОЛА

Један, не баш стара, дама, на збору антиалкохоличара протестовао против алкохола. Па да би доказала свој устао оно изјави:

— Мој муж, напримјер, ако је сваки потребе алкохола, ако је сам га убедила да треба да га оставе. Кад је он то учинио, моје је радост је била толика, да сам му се бацила око врата и пољубила га.

Један глас из публике:

— Сирочаде! Два удара уједанпут!

ЈЕДАЛАЧКА ХАЉИНА

— Мој мужик каже да у овој халини изгледам најмање десет година млађа.

— А колико вам је година?

— Тридесет и две.

— Не, ја нисам без халине.

МУКЕ СЛИКАРА

Питаем једног сликара нешто невиђа на слици.

— Тешко је моје звање, одговори сликар. Не могу да сликам без контрапункта, контрапункта нема без контраста, а када са нагиба женским веће способан да радим.

НЕ ВЕРУЈЕ СНОВИМА

— Не мало се вероваги не сновима, рече један господин који је наводник суперству.

— Како то?

— Чуј ме. Пре неку ноћ сањао сам да ме жена вара са пријатељем.

Идућа вече, још под утицајем тога сна, нагутао сам пола једне сат пре уобичајеног времена. Кад сам ушао у кућу, чега сам видео на улици? Један оцуцани шегарт, обешен о чивитуру. Однде са помирне правих својој стварној соби, нагло отворих врата и погледа у једно другачије њихов своју жену?

— У другачију твога оргтаса?

— Не! мога пољопривреда! И онаљ се ја питам: да ли је могућно да и даље верујем у снове.

НЕПРАВДА БОЖИЈА

Професор црквеног права пита студенте:

— Знате ли какву је то власту наопаку Бог нама муштеријама конзо?

Најзадиј студент не зна да одговори на ово питање.

— Па зато пазе седмо Божије заповести! пита професор.

— Не дозволе моју блаженог свога!

— Па сто, видите. Мама, муштеријама, Бог је то забранио, а женама није.

ПОСЛЕДЊЕ СРЕДСТВО

Било је то давно, у прошлом веку.. Једном чувеном пољопривреду долазио сваког дана један стари судија. Чудно се цео свет.

Једног дана један познаник упита судију:

— Бог те видео! Како смеш тако нешто да радиш? Зашто ли да се о томе строго води рачуна, па можеш једног дана да се изненадиш...

Судија му одговори: Шта ћеш! Ти зна је последње средство.

— Како то? Не разумем!

— Па ево, брате. Ја сам вероватно тридесет пет година службе. Могао сам да не познаковцу, али то никако тешко иде. Па кад не помаже молба, надам се да ће ме ово упалити.

КОД ВРАЧАРЕ

Врачарка: Прегледаћу вам срећа са једним лепим, цвећњавостим и богатим младићем, али један други ће вам покушати срећу.

Госпођа: Зато, онда ће се ућешћи моје муке.

ЕРИН ОДГОВОР

Јакоб Ера кроз кошмарну варошицу, на дебе до Ждин четвороспратне куће су отправљали мајстори. Власник зграде весело упита Еру:

— Шта мислиш, Еро, колико ради ова зграда?

— Ваља гледа, добоси ће је одвезити, — одговори му Ера.

ПОХИСЛЕ

— Зашто нам је мекло тако оладно?

— Кроме су дуге повисле.

СТРУЧЊАК ЗА ИСТОРИЈУ

У пантоптикуму, на вашару, директор обилазила публици:

— Ове дое любиме, приповиједу Наполеону Бонапарти: прва, кад му је било двадесет година, а друго кад је настрадао због ене Јелене.

На суду

— Ви разводе да сте имали на грудима чин и да сте остали да вам је жени младић у тролеју учрко изненади. Па зашто нисте одмах дозвали!

— Ја сам мислила да он има пољски камере.

Нема више деце

— Заиста, Вајо, моје гувернанта прочитала је у писменом саставу рече ногом, и запрепашћена прецрта је и више ни написа «богоугог до кратак.

Повлачење Енглеза кроз Бурму

... човека са добрим везама

и — ваздушни двобој

ЈАНАЋКОВО ПИСМО
из Лесковац

Драги моји Белопаланчани,

Мислећи сам да ви се јавим тек после Божићних дана јер Рисије ратници, који на новце гледају страно да се не опросте у њихов џеп, пазе ће писмима оних који читају. Немој да вам тај ваш Мајрс или Дирес, како га звадиј, набуди новчаник без дисциплу и мисли, већ си ђидите, нашој прави христијански, свети онаки крупни сељанчери, пазуљ сва праља'м и прави помпејо. Чита'ј сам у газетама како ваши касени дати слугању и мислио и то у чаше пос' ва ом мислуџе вашу вас, тражио ли душе, голем грех натрпиеста. Ког нема на куде Господа да му опрости грехове и зоље робоуље, оџим да се исповеџе на тој Мајрс и да се врти на куде дом, да сваки цвиће и да се живиља свако нозва'ј и разва'ј. Досто бра, браћо, биша заклеча пиџама, досто гомирала и мариофарџуџи, ч'г ваша да окренеш други лиси и да се радиш у робоуље. Онеја јагуџаде отчуда Лондон свиће се вако за нас и свиће онолуџ: Ако бри, Срби, рагиџе сами себ, у уста, пиште за губ кеф и тагиџа ала, оставаџи пиџаџ-ма. А ми, вако замагарџе, бут ће у руку. А нико од нас не нољи се свиће да ги питуџе: А бре, ре-носа, кад је гимање толко убоко што се ви не тепете вич ћаше, вако зиџе, живорадите из другу. Сад ге је прошла ати вако вакоџу оказано, абог зашто су свс Јапонци покорили кинеског-ра и онеја ги малецки ама цвиће-бог човеџе увеџа, вару на куде гур. За бирчиа треба горњо срце и храброс и сас ремова се не мисе ви ватрџа.

Затоџ, што ремиџе покоџи-ћи Колак, нема чуиове софиџе, код со гостиоиан таџиџу. Бирчиа покоџи-ћа фато магџу, абог зашто код буда стигнако врмиа да се цвиће-ћа, свиће кибицери и гуџовиџе ће ги лиџе. Ама ете крадиџ зборчиа код онеџе гурџе игроџ нође ви пачиџе да ме-ћосе и толко хибридиџоновиа пра-ше терабу.

Другиа новоџ имаиа да ви пи-тагиџа абог зашто још нође про-ћеће по свиће наши чуиовиа-ћа ћеу пачиа да нове оброва.

Много вас поздрављ

Ваш Јанићев
от куде Лесковиц

Велики и мали

— Хеј, беџе ме одвоза једну цигарџу!

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

1.) Када је пришао малој сеоској решеџи, сва баба (мајка) посклизаџи у воду.

2.) Живео је равнодушним животом, као човек који има много новца (новоџа).

3.) Сата је била пропуша публикација, тако да није могао да чиће (чисто) на која ће сиђ.

4.) Са својих шеснаест година у расположиџ омиљеџ хљебом изгледаше је као дроњаиа, разнежена мала (дама).

5.) Уз ов је у стању да поглеџа вољеџу ноћницу кошиа (коња).

6.) Зора је већ свиташа, кад ућубљена Ана још није могла да чеђа сира (сина).

7.) Ено је дрвеиа (дрвена) пиџаиа. По цео дан је ено (пио) ракиџу.

8.) Драги слушаџиџе, сада ћете чути неџа гроссиваиа трудеиа (трудеиа) кварџа.

9.) Мали народи — рекао је Черчил у свиме говору — ни за-борџаваће да се у праиа реду бореиа за њих (вас).

10.) Тај вечери ено је присутан и енглески дипломатски њиџ (кор).

11.) У Дењем дому расправља-ло се о појеџаиу пирсе (пораз).

12.) Сви енглески водећи слушаи су на брзу руку своја ко-ћеа (водове).

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

ТРАЖИЋЕ СЕ

Отсеку за чистоћу Градског поглаварства потребан су чистачи улица. Пријавиће њиџу евакуиџи-ти и поклоиаи. За пријатељу је пажиће руковиоџа и живљење цр-ноџа.

Савремена љубавна прича

Он: — Госпођице ви сте дивни, шкрапетиће... Да вас ја заискидо сиђдо е небо.

Она: — ...

Он — Нисам дајет вољда дина-ра платиј дрва бреиа, ма-сно, шибеџа жарс...

Она: — ...

СВ. ЈОВАН И БАБА

Неизвеиа баба долазиа свако вечери у оноиу цркиу и пред иконом Св. Јована молиа се Бо-гу да ој се што пре врати муж, који је био у Америци. Кријо-било цркиоњану до абог баба мо-ра да остиђе сваке вечери у цр-кви, па шаљи да ју се отарасе. Пред њен долазак он уђе у о-лар и свиди се као икоиа Св. Јована. Кад баба дође и виде као и обично да се моли, он њиноу промењеним гласом:

— Вуџи се куиј, несрећо једна! Боље би било да се молиш Богу за здравље синоиа и унучади, а не ас ону матору бу-далу од које ниш видо виђа.

Престаде се баба помишљаиа да се то свеиа ак ћу расрдио, ако се за час пробуди и другачије реши, гледаџући у икону Св. Јована:

— Море, да ниси ниш друго-чиш јеиих ас би ти ћуди ва отсеки кларџ!

СВРЕМЕНИ ГЛАГОЛИ

Аустралијанрате — купити за пољ баз успеха.

Бивербруковати — бити избе-чен.

Довиерсити — пропустити из-мишка брадбена без прапуиења.

Мајтерати — уговорити све из-бебре немачке бомбе.

Пиниклесвети — добијати бо-ћиа.

Пацификовати — губити мо-ћарицу.

Рагуџоваћи — удавити се.

Свејгетворти — нова реиа из-миљаћи ва двуџиоћи.

НОВА ПОРЂЕЂЕЊА

Брз је као Енглез у повлачењу.

Брзо је порасиа Нови житарски Београд.

Гостиоиан је као Черчил у двоја-ру обеиаиа.

Крстарио је као Совјети со земљом офанзиву.

Падаиа је иноа као бомбе ва Мајту.

Пропаиа као америчка трговач-ка морнарица.

Шарт је као енгао-амерички са-везници у двоиу погађи.

Он: — ...И нисам конзервиран-ту тенџеиеву карту...

Она: — Где је!

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

УМЈЕСТО РУМБЕ, МУЗИЧКА ШТУКА

Сиднеј, март. — Острво Бали, на којем је одлежала игра „Румба" запосједнуто је од Јапанаца послије једне тромјесечне игре јапанских штука. Домородци, даровити у музици, одлучили су прекинути своју игру румбу и назвали је Румбо-штука.

САМО У МЕНАМО

Лондон. — Над већ увелико у клону да се боримо са Њемцима и Талијанцима, ми крајњо мирно свету само у мозак. То је најзлочиначе и без разлога. Зато смо бомбардовали Париз.

ТИХА ЛИКВИДАЦИЈА

Субојја. — Захваљујући енглеској заштити Колекција је сад изгубила и посљедњу, али најбољу, колонију, Јову.

ВЕЛИКИ УСПЕХ

Њујорк. — Послије читавога низа пораза, Енглези су, напад, забиљежили један „успех". Заузели су француско острво Нову Каледонију на коме је било 150 робијашких отпадника.

НЕРАСПОЛОЖЕЊЕ ЛАВНОГ МИЊЕЊА У ЕНГЛЕСКОЈ

Лондон, марта (Ратер). — Поводом неуспјелог атентата на њемачког амбасадора у Анкари г. фон Папена, опћенито са неразположењем јавног мњења против влади. Нарочито је запазили чланак листа «Манчестар Гардијан» који отворено признаје да је ово срамна фијаска енглеске дипломатије.

— Доста са нечувењем, пише лист. Влада треба убудуће да строго води рачуна о томе да прљаво свако отровање људи у дипломатску службу, као што да немучне на себе бос свих Енглеза.

Епиграм

Коме врвне мозак поги
Ил' га нос радије зли,
Ким ко је мозга роб,
Од Енглеза нешто нема
Од те болно нема лека,
Сам нос' сваки он у гроб.

СПОРТ

РЕКОРДИН СКОК

За 1942 годину одлично је рекорд за скок у даљину, са мотком, Енглез Вилкс..

ПРВИ НА ТАБЕЛИ

У фудбалском лигашком првенству Београда за 1942 годину, најлепше бодове има С. К. Дирс, који је до сада побједио све противнике!

С. К. Пикор; С. К. Мајевица; С. К. Дринић; С. К. Кеферица; С. К. Колонијал.

Иза једнако са двије С. К. Црвена Звезда која има исто толико број побједа као С. К. Дирс.

ЖЕНСКИ УСПЕСИ

За овогодишња шаторска трка пријавиле су се дама, које су у извјештајној финалној кондицији пошто су у сталном тренингу, јер по цио дан негда трче, кантарећ рад и свађајући са комшију себе.

Него тако у кревету, дама заузимају сас боље пласман пошто су мушкарци потпуно на цијој висини. Чак и пред трофејом дама су освојиле првенство

У ослобођеној Русији

— Завалу ну Србију да тако по сеоским јама нам комунисте.
— Аух!.. Зар постоји иегде сеоски најс сам себи нама колтовао!!!

Над је лепак слаб

— Ма, овај наш цртеж уопште не мисли да се заваде. Изгледа да је лепак слаб..

Бивши „кишобранци"

Бла-женка Наталинић, Цеција Перић-Нешић, Аца Цветковић, Аца Ђорђевић, појачани са Јованом Танићем, Вером Петрић и г. г. Митровићем и Трудићем основали су у заједници са нашом редакцијом

Сатиричко позориште „Бодљикаво прасе"

нучју у којој не сме бити натмурених лица. То је наше изненађење!

Уркарени ВИЦЕВИ

Хотимјер антоиио је једног свога госта клао је који да ће хтјети сам да буркано и изврши самоубиство.

— Зашто, човјече, шта радиш тако? Па ви хоћете да се убијете? Зашто?

— Ех, драги пријатељу- је сам ви баш несрећан човјек. Моја једна жена родила је и пет дана. Хоћу да се убијем. Је сам за то крив.

— Ви крив? Боже сачувај!— Вероватно, да бисте умрли кашљу, — !!!

❖❖❖

— Где си био ноћас?

— Слагали су те. На часму рекл' нетко да је лажа.

❖❖

— Замисли Стево, какво је несрећа задесила моја шуракиа!

— Какво?

— Моја се ташта преселила код њега.

❖❖❖

— Са овим радио-апаратом, господине, можете да чујете сва европска станица.

— Да, знам: сам ућудентуте.

❖❖❖

— Кажете ми искрено, госпођин доктора, шта је с мојом јетром?

— Не брините иикако, трајаће вам она дотле док буде жива.

❖❖❖

Жена: — Опет ниста нисмо пријатеље окинјени!

Муж: — Шта да радим! Једнима су сва куће пољопивре, а другима се не усуђују ни код куће.

❖❖❖

Шева се достојанствено један проф. и носи један огромни штап.

Пријатељ му приђе и пита:

— Јесте ли ауто? Шта ви ушто толики штап?

— Па шта да радим?

— Сирота ти.

— Како да ти скренем, кад ја ма тако леку душку?

— С двије стране.

— Па с те стране штап ни ије достаиан, одврати проф и отшета достојанствено.

❖❖❖

Муж: — Забога, жено, какда нећеш оживо ни насмијебан! На ти немаш ништа на себи.

Жена: — А шта је ова велика мокрља позади?

Муж: — Добро појади — али спреда?

Жена: — Па спреда ћу ништи играта.

❖❖❖

— Да сте свио чули, господине професоре, како је мићас грмило.

— Зашто ме ниете пробудили? Зар вам ниисам сто пута рекао, да не могу да спавам када громе!..

❖❖❖

— Пани шта радиш! Окрећеш се деци међа шифу...

— Мајка, кућиста! Деколтирала су.

❖❖❖

— Што се сиет само оне тајне руте толико зуре?!

— Па зар не видиш да пише да је забрањено!

❖❖❖

— Да ли је то ауто твога тата?

— Није. То је ауто моје мами.

— А одакле је тата?

— У Повјецеиу.

— Па шта ради тамо?

— Отплаћује мамин ауто.

❖❖❖

— Драги, да ти одам велику тајну. Ускоро ће код бити троје.

— Мала, једина код, је ли ми муче!

— Јесте, мимо се раставаа од тате и долази код нас.

❖❖❖

Дика: Дете од 7 година иде у кревет у 7 сати, дете од 8 година иде у кревет у 8 сати...

Учитељица: Онда ти, дако, никад не треба да идеш у кревет.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВИ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Подлистак штампе

Уредништво и Администрација, Београд, Јакшићева 4-а, II

ПРИМЕРАК 3 ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 2.

Претплата, тромесечно 20.— дин., полугодишње 40.—, годишње 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 21 МАРТ 1942 — БР. 16 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СПОЉНА ПОЛИТИКА

Аустралијанци траже Вавела

Сидеј, марта. — Аустралијанци, као и Енглези, желе да Вавел дође у Аустралију.

— Можда тврда да је Вавел бекуја чопор, изјавио је један аустралијански посланик, али је сигурно да је он срећа за поплављене колонијалне народе. Где год се он појави, ту сунце сија, слобода траје, а Енглези се загрле. Зато би и ми волели да дође до нас.

ЛАКО ЈЕ ЈАПАНЦИМА

Лондон, марта. — На питање новинара како тумаче наступање Енглеза на Далеком Истоку, Чер-чил је изјавио:

— Лако је Јапанцима, они су се научили да воде рат, књижевност са Кинезима. Али нама је тешко, ми мислимо научили да рачунамо, јер је увек било довољно офанзивне народа, који су ваздух настављ из ватре да нас.

КАО ЦЕЗАР...

Нју-Делхи, марта. — Храбри стратег повлачења, генерал Вавел, под притиском јапанских успеха, постао је бучљив и скроман у својим брбљањима. Седа поноси пада Холандске Индије и Рангуна, он је изјавио као некада Цезар, кратко и јасно:

— Дошао, видео, — побегао!

БОЗ НИЈЕ НАДЛЕЖАН

Лондон. — После позива Чандре Боза Индусима да не верују више обећањима Енглеза, и да је дошао тренутак да се Индија ослободи британске тираније, Черчил је одговорио:

— Не разумем што тако моли Чандра Боз моли да говори Индуским, када је сасвим познато да је наш вицеврал врховни представник Индије, и да сама он зна да говори у име Индуса. Наш вицеврал је у тесној вези недавно што каже да би познато Индуса на устанак против Енглеза, пошто је и он сам Енглез...

ОТКУД МОЖЕ...

Вашингтон. — Пошто је неколико разбојника ударених банкара, индустријалаца и фирма професора послало Рузвелту резолуцију са молбом да Јапанцима и остатим макрлјатељима једним од сватда покажа зубе, велики председник је брзо дао одговорио:

— Како да покажем макрљатељима зуба када је свакома познато да је живи лавов вегетаријанац...

ОН ЈЕ УСПЕО

Нју-Делхи, марта. — Јучс је Чунгкинг-Стилвел добио писмо од неког друга Ивана Ивановића Абутова, у коме му моли јавља да се сваћа гиет красноармејца назива у Берлину.

— И тако сам ја, дружа Стилвел, ипак успео да убијем у Берлин, али као ратни заробљеник, пишо ће крају писма Иван Ивановић Абутов.

ПРОМАШЕНИ ЦИЉ

Калкута, марта. — Британске трупе су поново постигле успех приликом повлачења из Рангуна Једина је невгода била у томе, што су промашиле циљ.

Наиме, приликом успешног повлачења из Рангуна две бродс су имала за циљ Калкуту а отплали су морско дно.

ЛОНДОН ДЕМАНТУЈЕ

Лондон, марта. — Ројтер јавља: Поводом сукоба регуларних трупа и Индуса у области Куминзове оплакајући смо да изјавимо:

— Да сукоба је дошло усљед народног весеља које је настало приликом примања вести да сер Стафорд Крипс долази у Индију. Пошто је весеља узело замах мање наше трупе су морале силом да га спрече.

Сва друга вести не одговарају истини.

Нова тактика

Калкута, марта. — Британске трупе на Далеком Истоку боре се новом тактиком, већ опробаној у Либији. Нејаче нападну непријатеља, а затим се брзо повуку у нове положаје, те опет нападну непријатеља, па се повуку, и тако непрестано напредују уназад.

Где су многе рупе...

— Па како да запушимо све ове рупе са једним једним човеком, који је уз то, сасвим трули.

САВЕЗНИЧКЕ ПРИЧЕ

ЈАКИ РАТНИЦИ

Лондон. — Енглески пуковник врши смотру војника. Савезник поздравља га овако питањем. Зауставља се код Џона Смита.

— Од када сте војник! — пита генерал.

— Од почетка рата.

— На коме фронту сте били.

— Ни на једном.

— Како то, долазила.

— Па како да будем на фронту кад сам био непрестано уз вас као пасоље.

САМО НЕСТИНУ

Вашингтон. — Председник неће добити, једини поклони политичар, Рузвелтов пријатељ, уверавао је патетично:

— Врата моја кућа су затворена да лажљивци.

— Онда знам да ви улазите кроз прозор — добацио неко из публике.

НАГРАДА

Њујбиџво. — Дете се награди комунистичкој омладини.

Гатарица гратуља публици. Прелазећи чела:

— Друг Сердлов, за рад у партији, добија радно отпуст.

Публика пљешће.

— Браво!

— Друг Жуковић, за организацију радничке омладине, добија пријут.

Публика пљешће!

— Браво!

— Другарица Несова, за пропаганду по селима, целокупна дела Маркса и Лењина.

Тишина. Само један глас одазива са трећих галерија:

— Тако ти и треба, стрикане!

ДОБАР САВЕТ

Дамаскварије. — Рабин Нисим се пожуто као жвака пожалио човеку. Глас о жалости мудрости дође и до ушију Горњег дома и Лордови позвоше Рабина да га питају за савет.

— Рабе — рекоше му — Јапанци хоће да нам уђу у Аустралију. Шта кон ти савентујеш!

Рабин је размишљао неко време па одговорио:

— То је врло просто. Треба да промените патију Аустралије на вашој мајци.

НАШ ЛЕКСИКОН

БУРМА

Да је ово Бурма златна, на трагу ни сумњати, пошто су је Енглези домогли у својим рукама. То је Бирма чија врата вековима Бурма, или пошто је енглеском изговарају, код нас, живаду од мањинског рада и труда, ту оферо је дошао до каменног резервоара Гаврил Вавил, који је био послан од стране Академије цвећа, у име архиепископа Кентербаријског, да спроведа кандиру супружника изнирела, домовоз је изустио пошто је нагледа опасивање и отпакивање одбоја свакој спедицији.

Пошто Бурма производи углавном пиринач, Енглези су изјавили да ни за вашу ни светла сунчања, ш покупи су се у Индију да тамо за кратко време произведу сировине за бастан. Постоји знаковит да је тамо увезено свакако да оберу бастан пошто је мирис изгнао сауда да поспат. Што се тиче Чанг-Кај-Шека, ни је из Бурма добио пиринач чије су врло биле у главном произвођаче у Енглеској фобрикама муниције. Како је обећао да се овамо испоручи пушчани само за врлине свадбе а не и за врлине развода, то Чанг-Кај-Шек није видео ништа прилика да пуца. Бурма је одлучила да жели независно и слободно, од свог изгледног правобоја, јер је Велика Британија отпштевала нето удовоља Енглеске Империје.

Гоживљај у лондонској магли

Густе магле покривала је рудовино Лондона. Магла је била толико густа да су полицајци, који су контролисали саобраћај трга, морали да пале своје лампе да би видели светлост када јаки који по замену улазила. Сваки Тонда била су пуста. На порушеним домовима пушили су се последњи остаци пролазарске ватре. У трактиру иза ја на Парламенту полицајо одјекнуо двоје свеста удараца, једни чекић, који нарез натучнат на ону, и завидан до ушију у вешим ноктиа боја енглеског сетљивања (таква се боја) жаби не ној и коже се кумарно шетати по рушевинама. Цела фигура тог човека, којега из потрбушне кеље, тешке корице, и чешљем кој ошиљ, одавала су тежку тугу и потпуштаност да једни полицајци, који је пролазно туда, застаде да га осмотри. Непознати са сва кога трн бленовано тамнеки таласаси раск.

— Самоубица! — ону у стопи полицајац, и он мудро изговори непознатом. — Цивилизам, ојачите се своја кажиро. Живот није тако црн као што га ви замишљате.

Непознати му ја скрете:

— Гледајте ви своја посла. Зар ве видите у каквој смо ми ситуацији!

— Знам — настави добродушно полицајац — али зар због нечега разлога да скинете у раку. Ено, вечерас је Лондон бомбардован, па нпак је остало неколико целих кућа.

Главни уредник: Светомир Стојковић.
Уредник за илустрације: Тодор Дамић.
Власник и издавач: Светомир Стојковић.
Телефон редакције: 25-592.
Штампа: Штампарија „Рад", Београд.

ЗАГОНЕТКА

Час је бело
Час је рдее
Нит' се једе, нит' се пије
Увек Енглеске кад боли
Чим погледа шта се крије
Ко га прати, увек зна
Ма покаже вогтава
Тешко онам ко га чека.

(Црногорска загонетка)

Пушку има, војнику није
Се рачуна свим бије
Тешко онам ко га чека
Не одбрани — ал' сакрани!

(Хрватска)

Страх од пролећа

Наше прилике-неприлике

КОРЗО ПОСЛЕ НОВЕ НАРЕДБЕ

Савремени разговори

— Хоћеш ли ме партију покерат
— Хајде... Не чисти ми се снег!

— Ово чега се ови туку! Ово намерница!
— Не. Ово подоравање шарата.

— Ко су ови
— Фудбалери.
— ??
— Ниже ми је ставио камен у лопту.

Савремена лира

«УЛИЦАМА КРУЖИМ...»

Улицама кружим
Да свој дуг одужим
Али тешко оном
Коме руку пружим.

Већ осам дружава
Однесе пролеће
Ко се са мном сваки
Нема у гроб воће.

И кад мене сада
Потпуно понесе
Преседе све нада
Јер кегерсо осећа.

Чарами ми је ноћ
Ал' кад сиђе здраво
Ко је живи прође
Одмах га убија.

Современа енциклопедија
Британика

Атлантик — види Пацифик.

Батина — највећи Романов покољи наших трупова у Африци.

Напредовање у Љубеји — и то нигде за мало бајаде.

Океанск — човек који позитивно зна да Батина није ни реда казната.

Пацифик — највећа неких и америчких олупина.

Радио Бостон — највећи експеримент бајси за малу дозу.

Ратуни — почетак краја наше владавине у Бурми.

Среброљубље — убрзавајући особина наших људова.

Нови глаголи

Денонсировати — проћи кроз њаво — или лажно улепшти.

Пирисковати — осветити пријатељство Енглеза не својим гвојзом.

Радиобостонисати — комикалтима гиферовати.

Рајтеровати — лажи протурвати.

Снегагуровати — оружје половажити.

Чучкомеговати — вести под стакл.

НОВА ПОРЕЂЕЊА

Банк од реда као Енглез са франц.

Хрпје робу као Американци ратне бродове.

Не зна за страх као Батлер за побједу.

Рун је свете као мора англосаксонски бродови.

Разуме се у стратегију као Енглез у географију.

Сарење је с пута као римски процес.

Тврдогла је као Неез у давној домаћици.

Трли као Мак Артур на Филипинима.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Од свемене реда не лицу му се појавиле велике грешке (грешке) зноја.

Квазер, донесите ми торбу (торбу), само да није врела.

Да последе ручка лоако је пер-ча лепа (лепа).

Цвеоа та вена право је са кавом дрогавом у бари (бару).

Се тешком (тешком) под мишком одн на сламчу да доћекам таљиу (таљигу).

Ударила га је тако снажно по лобањи чекићем (чекићем), да се оневестио.

Позоришна прича

Почало је нешто што је «Балет у друштву «Несуђених Затворе присуствовала «Интерсекј менаџбет која се комплетна пр творила у «Вилиперијску мелу». Тако су «Усред бела дана» залутали «У двоспу Морвел», где су нашли «Жизелу» која се сндулира код «Севиљског берберк ва». У следи то је бело «Смучење на сунцу». Али «Стрпљ», који је било велико «Избављ ње», и ако је нашла да је нек «Бидов пиздоврдан као «Тартиф мислећи је у себи «Лаже је за свог и мислећи је да се на прво неће као «Дама Замфирова», већ да се «Хертогарин трговци «Бубком» у костиму Шпанијца. Ал ли љубопитна «Тошке глетрела је да су «Сто живинских доктор» стављени у изглед као мирис, неробичних Пиздеља, а нарочито због чега што су њој и «Удатим свраћени рекли да су та «Све саме лагарице».

ЕПИГРАМ

Од Лондона до Бостона
Лажних вести трешти звона
Ту лешинке мрачне кују
Бомбоњу нам дашо фиму
Гргљају нас у дубину
А сада нам дрва трују.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Беспловна варта. — Сви они који су имали да се воде бесплатне козми, љубом и правдом, позивају се ради важног договора за хватању својих интереса. Састанак ће се одржати на дунавској плажи.

Протест дама. — Удружење дама-пушача да објасни следеће: «У последње време трафике нам не подају дуван, већ само цигарете. Пошто ми као домаћице знамо да је дуван рентабилнији од цигарета, ми одлучно протестујемо што нас мушкарци терају у расипништво».

Нерадно клуб. — Био је учињен покушај да се оснује клуб или друштво људи који немају се чиме бавити. Утврђено је да је било већ око 100 чланова, али је касније утврђено да се и они баве трговином. Ако пронесе новости, или пиџитерају поронетвима. Тако се овај клуб није могао остварити. Ово је најбољи доказ да је напредњачки дух у нашој средини још увек жива, али је за сваку похвалу.

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

Није интересантно. — Пошто није дозвољено кашњење на тренажним публикоа је врло незадовољна, па једни кажу да грађано, за живот, иду спавати.

Гост је осуду. — Неколико година после успешно извршене крађе, лумповаоо је у кафани и полиција не је била тада учинили. Овај гост полицији наводи је на мисао у полицијски круговима пошто није прово да се поједи једна шуба мухе, а ко зна да уопште.

Преобреновић. — Многи Београђани, који до сада нису вероваои ни у Бога ни у пуда, тобож су до после цео уторник пост, па се спремају чак и да се причесте.

Пенетрација. — Тетиде и мамице, златни београдски пилићи, који су потписни за радну акцију уписали су колективно чере да се назовеју домаћи позвали једни крпо велики задатак. Нажи, сва вилодица је спремна да се своју грешног контролишу чишћа покрља у бешту. Услов је само да се остава на ефлеку, пошто одлазе не сам, већ ћеш и руке.

Претплаћујте запослењнике на „БОДЉИКАВЕ ПРАСЕ"

Кратко и јасно

— Знаш шуда куда кољино иде, а сам га једеш
— Па зато да би ти знао само за мене.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

Недеља, 17 март

Прекрасним сунчаним даном, око 9 часова улази кафе у један наш хотел пристиска на посао.

— Зашто сте закаснили? — пита строгог шефа. — Целог сата по овом киднапу долазим точно, и сада...

— Знате ли, шефе — каже наш келнер — зимус сам мало пешке а сад са возом травељам...

Понедељак, 18 март

Шалом се дели по пијаци и разгледам цене воћу. Код једног пољара стоје неки господин и госпођа.

— Колико цене ове јабуке, па рецките искрено да ли бе наша пријатеља Ева имала разлога да их купи и да једну поклони Адаму?!

Уторак, 17 марта

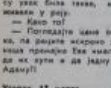

Данас, док сам стајао у реду за цигарете, чуо сам неке разговоре. Два господина говоре и један трећи...

— Море — вели један — он им се нешто много право бегета.

— Шта! — пита други. Да ли је изгледао нешто сасвим бенавет пријатељ!

Среда, 18 март

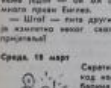

Сватили данас код неког бербернина да се обријем. Чекам ред, чујем неког штеријер, па се умирио онако нежно.

— Господине — вели — ево се нисте још код мене брили. Бићете велике задовољни мојим перфектним радом, а ако сте се већ брили код неког, не могу да вас се сетим вероватно зато што су вам рана већ зарасле...

Четвртак, 19 март

Једне отишла госпођа жали се својој рођаци:

— Знате просто не знам шта да радим са својим сином. Напустила ме сама кад је у собу и говори најгрђе речи.

— Побогу, госпођо, а зашто?

— Па забранио кирви, па сирена изједи нема сенке да разговара...

Петак, 20 март

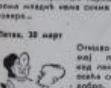

Отишао један мој пријатељ код лекара. Не зна се шта је нешто добро. Лекар га прегледао па га пита.

— Пушите ли?

— Много. Баш данас сам небаво кутију цигарета...

— Онда морате с места да престанете пушити. Дуван је велика шкодљива ш... ш, уједа буди речено, останите мени код комшије ту кутију цигарета.

Субота, 21 март

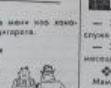

Улазим у један ресторан, а келнер ми приђе и чека са јеловником.

— Господине — каже — наша кухиња је изврсна. Шта желите да вам се донесе.

— Мени је свеједно. Изаберите ви сами.

— Опрастите, ја нисам ни запослен у јеловнику.

— Како то?

— Па просто. Ја сједе само радим, а кувам сам код куће.

Од Мурманска до Гвиниеје

Ја Јанек се седи мала
Јагњици се баш не цвеле,
Где дођеше, млоте сврде.

У Азији трчи чуда,
Два артиска кад'но беду
Па сад месте: Ко на леду!

Код Рангуна зајот и вуче
А на Јави крпаш пуца
Пацифичком трчи вајо
Од Мексика до Гвинеје.

* * *

На Истоку нема вак слобе
У пећину медвед грабе
Јер сад врачи слобо вазе
На планину вади лажи
Зимус су се вести чуле
Све од Туле ла до Туле
Сав свет вади стварност ову
Немци мирно у Харкову
Москва звоно тон мелоде
Те сад вади вак и дела
Сав чупавац прави збоја
Чим пролећна сунце гране
Патаћа ће да пристане
На пољима цветне ливе
Чак до Волге и Урала.

* * *

У Европи све под вожњу
Британски је крст о земљу
Место војском сред да трчи
Пољани цвеће свако пачи
И док вески мирно гутка
Он у гувну дутке пуца
На њиву не тр рани
Мора ови да набави
Сва народа та пропаши
Из Пољана после жита
И цвеће ни на гроб неће
Прарадују пирастаса
Пирез тешки пред Француза
Пун је крви, пун је сузе
Тп Енглези борбу воде
Да Француске наслободе
Слобода је та доколе
То је зборам од живота.

Ухваћени ВИЦЕВИ

— Зашто ти, бога мој, не слушаш жену вајску?

— Зато што би хтела сваког месеца да мењају униформу.

◆◆◆

Мама је обавезала синчићу пољаки за његов рођендан.

— Куки ми мајкемајцу, мама, нека сиочак.

— Опет играчку! Шути са мном. Вељи колико да ти купим нову корпицу стварі.

— Па ти је корпица отварі!

— Корпица стеар, играчка!

— Па јесте, нек је будем добио, тиклу ти нисам дисајтрати.

◆◆◆

— Мамо затворк коћ једноги уста исти...

— Шта питаш?

— Ими затворк Боровић прозвут!

◆◆◆

Једна дама уђе у радњу и запита:

— Имате ли шкљоцка на продају?

— Како не милостива. Идем одмах да позовем шефа.

◆◆◆

Пекар: — Шта желите, господине госпо, хлеб ли добе у рај?

Поп: — Можда, јер ваша пецијалитет мису заузели већ сва места.

◆◆◆

— Изгледате врло добро! Сигурно сте за време празника били негде на одмор?

— Ето ми јесам!

— Јесте ли видели у Бодељ или на мору?

— Ја нисам нигде у Бодељ или на мору!

◆◆◆

— Јелице, хоћа ваша данас позвати не ручак!

— Позвао сва пријатеља које жалиш, само немаш г. Јовановића, јер колико је новостигао мојго ће јаш и да дође.

◆◆◆

— Драги Љубо, молим те, изајми ми твој револвер!

— Побогу Стево, шта мислиш са револвером?

— Ах, не могу вишк. Живот је толико страшан, за сваку пару мора човек толико да се мучи. Зато ми не остаја ништа друго...

— Да, да, разумем те вак. Дајћу ти револвер, али молим те, буди добар, па ми после донеси заповиједу од њега.

ХОТЕЛСКИ ЛОПОВ У ЗАТВОРУ

ЛОНДОНСКА ПРИЧА

— Шта да јавим према радња о новом бомбардовању?

— Јавите да рапате није било никаквих штета.

ВЕРОВАТИ или НЕ...

Васпитан човек

Жене различитих менталитета и особина мушкарца. То му чекање доња у обрнутој сразмери са лепотицом. Госпођица Мими је, рецимо, волела да мушкарац буде леп, елегантан и сналжљив и њено мишљење, госпођа Бебо, обликовала је лепо васпитаног човека. Зато му је васпитање нешто сваког. Пошто васпитан човек нигде, рецимо, да пропадне праћено увек добрим гласом госпођа Бебе, нема ко нас прави шетњама да јој направи једно туђе кавенпомињете и да са смеја њеним смешним приказима. Тежак посао желела је свакој жени. То је било прави узрок за њен благослов и за њен тестамент. Сви интери удружени пропадоше ресурсе са на том тешком пожртвовању.

Најзад се појавио Цвеја. Елегантан, снажан, отмених спољашности и етичких мерила он је требао да испуни утопија госпођице Мими. Остало је да мама да свај пристанак, а она је желела лепог васпитаног човека. Пошто је наумила да испита васпитне квалитете свог ожењеног зета, госпођа Бебе је замислила једног дана Цвејића да јој пред другима при шетњи до фризерског. Цвеја је одушевљено пристао и појавио се у одређено време у свом обрнци, манжетни и са закопчаним наопачалним шавовима.

Ишли су улицом, бакнувши о видљиви скупљачка. Госпођа Бебе је будно посматрала на њега пажљиво своје пратиоца. Одједном, као једног утла искрену једна стара дама протекорнуо са замбоном поврха. Цвеја, као васпитаница, пратиоца, отворији дама и просто је ото замбон из руке.

— Дрска госпођо, дозволите да вам тонгоним. Не могу да гледам како се понижате под тим теретом.

— Ово је добро! — помисли задовољно госпођа Бебе.

На другом углу стајница узе свој замбон, завали се и ућу у њега. Наредних десетина корака дама пред њима је гледао давао господске са незаинтересованим цигаретом у устима, који је узалуд тражио шибице. Цвеја сасвим дигнут, скиде учтиво шешир и пружи госпођици запаљен упаљач.

— Ово је диван! — помисли радосно госпођа Бебе.

У суседној улици апашки тајанству света. Један снажан апаш дрхтао је чврсто за јаку једног сатног, мршавог господина и дерао му се у лице:

— Матори, зашто ме лажеш кано наиву!

Весан као рис, Цвеја скоче на нападача.

— Бедниче, како се усуђујеш да нападаш слабијег од себе. Један снажан ветерат и нападач је бежао урнебес, дрвећи се за дасе сер.

— Ово је колективистичко! помисли одушевљено госпођа Бебе.

Нису прошли ни сто корака над срећоше једног просто обученог човека који је нешто пажљиво на земљици. Цвеја му журно приђе, и пошто је с пољетарским сенгер завлад, запита га шта траже.

— Изгубио сам овде једну сто динара — одговори овај.

Вешто, као нека маћошинерија, Цвеја погледа на сто стотинара-ну и нео бојати дана је са капарама.

— Ева је, господине — рече њубазно — беш онај траштка сам је нашао.

— Ова је бомбастан — помисли сва срећна госпођа Бебе и увлачи тод руку свог будућег зета. — Ово је изгледистичком прошире васпитања.

У тај час један пролазник истрча на њих и стаи Цвејића за једно наглављену кав шишеју.

— Клошаре — дрекну Цвеја и ловкуо шамар пролазнику. — Дрзе ли ти, наглаве једно! Куд знаш код неки сам ја!

Госпођа Бебе је била запањена.

— Шта ово значи! — запита у несвести. — Зар за то да учиниће, ви, који сте власници пријатељ попот васпитања! И то ли сте невољени напредњачки племенитих гостова!

— Госпођо, — одговори Цвеја пуштен. — Треба да ме разумете. Ова дивна стара госпођа је моја дувенџика. Упознаната сам стално када сам узалуд цигарет-ту у џеп изгледи, љубазан го-сподин који сам ја, зауставио ме баскама, сматрајући ме за неког напредњачког племенитих гостова!

— Госпођо, — одговори Цвеја пуштен. — Треба да ме разумете. Ова дивна стара госпођа је моја дувенџика. Упознаната сам стално када сам узалуд цигарет-ту у џеп изгледи, љубазан го-сподин који сам ја, зауставио ме баскама, сматрајући ме за неког напредњачког племенитих гостова!

— Госпођо, — одговори Цвеја пуштен. — Треба да ме разумете. Ова дивна стара госпођа је моја дувенџика. Упознаната сам стално када сам узалуд цигарет-ту у џеп изгледи, љубазан го-сподин који сам ја, зауставио ме баскама, сматрајући ме за неког напредњачког племенитих гостова!

Народне песме
у слици

«Потекла вода студена
Са високога планина»...

«Седи, сита бија,
мени се не свиђа»

«Врачак води преко границе»...

Над лорд води љубав

— Хафенсе идите у пари и уроните у дрво гроз са немцијанка или Фаустрос и мајки.

Обртање бојује

ПРВЕНСТВО НА ПАЦИЈЕНКУ

На Пацијенку је завршено фудбалско првенство. Технички резултати су следећи:

Јагањ—Балинска 6:0
Јагањ—С. А. Д. 6:0
Јагањ—Нека 6:0
Јагањ—Колегијанци 3:0 (пар отказ)
Јагањ—Аустралија 1:0 (игра је у чаку)
Јагањ—Филозофи 6:0
Јагањ—Сенатур 10:0 (пар форфе)

ОДУСТАЛИ

Масовном одласку са мечом и без меча, одустали су од дебат техничког у Србији, пошто су измењене протезације.

ТРАЖИ НОВ КЛУБ

Познати енглески играч не мења. Весин, мењачем је на амајорског савеза и ако тражи нов, професионални клуб.

ПРОМЕЊЕНО СТРУКУ

Скитски путник Пакао, који је претпутовао Грчку, Скрију, Либију, Египат, Сомалију, Ирак, Хавајску Индију и Малезу, сада се налази у Индији, где се упознао с фактом (јаја).

Мало то, како на поклапање!

НЕКЕ РЕЧИ И ЊИХОВА ЗНАЧЕЊА

Пакунџија... Жељан човек.

Кратковидност... Болест. Лице са тешком, али изгледом остаје нигде.

Пасиваџија... Занимање које нема ерго много. Уживају велику наклоност.

Мизантроп... Рет који изјављује случајно од човечанства и страг ода њихова.

Инфра... Болест од које болују бегунци. Неизлечива је.

Цревоберџијевац... Несрећник који за свој труд, добија 25 бастона.

Новац... Средство помоћу кога се најлакше може доћи пред суд, као родитељ, до образовања пасијанса и многих других забава.

Мантуа... Има човека без професије.

Истина... Рет који се мењају могавера и напори у свим револуцијама.

Емигрант... Мрзовољство пратилац за пут у Америку.

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

Оживљен. — Нови пољски мед на сриш, у чему да спасавању свебатевне Босгарије покрети, проведени су на трагању звезница који продају по багателним ценама. Тако са на пример, пронађе мед и сладак пулуг могу добити за 25 динара килограм.

Прекрадају, а не распродају. — Дан јежица у земљи да што више оштети фирму Матић и фирм. промакли су вести да ова радња прави распродају. Зато је свет навалио као да је цаба. У стварн пак робе са сама претрадала, што је уметовало основни трговачки принцип ове радње.

Разочарење

Једна девојка удала се за удовца. Немогући недаља после свадбе питају је како је завољела у брачу.

— Наиме, каква сад.

— Зашто?

— Не знам како је то! Кад сам

удала мама удо за доктора, она је доктора. Кад се удо за професора, она је професорка. Кад се удо за пуковника, пуковница. Тако сам и ја мислила кад се удам за удовца, да ћу бити — удовица.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

УБИЛА СЛАНА НАТРАН

Тарабе. Брза натран кроз Зајечар. Немилосрдно мрзи трговце, па посебно да се погађа:

— Ама, што тако. Ево, скупо цвеће натран! Јевтиније ће да сваде продавао.

— И јесам, али ја сам годинама убе славну рачу. Ера ухватио да ово ће ова како се прави натран.

— И нека је сваћки! одговорили трговци, и купи натран, плаћајући да да дошеље не поскупе.

ЧУЋЕ СЕ

У једној гаданици обавјо је неку стругаџ турпијом катанац, на једном дућану. Намишло хоћеше и запућао стао гледа нага, па га упитао:

— Ама, болан добри човеше, што ти то радиш!

— Ето, гудим ја гусле, одговорио обућар.

— Грмим ти то мало јача, те ти се гусле чимало не чују!

— Ама, ја сам сигуран, одговорио обућар и настави свој посао.

ДРУГИ ЧОВЕК

Моја улица у нафаму и пуна разне литер вина. Келнери нарочито да му доноше уз вино и пет чаша.

— Шта ће вам, молим фино, пет чаша кад сте сами!

— Те знаш, кадгод попијем чашу вина, постанем сасвим други човек.

— Али што ће вам толика чаша!

— Та валда неку пити и за другог човека!

РАДОСТАН СУСРЕТ

У једном ресторану на железничкој станици срећеше се два пријатеља.

— Беш сам задовољан што те видим! рече онај што је допутовао. Хоћеш ли да узмеш ме што!

— Хвала лепо, драги вољо.

— Онда ћу ја, ако ово дам кофера, узми ти и отвори ми до куће.

НА КОРЗОУ

— Госпођице, код вашега тако дивне груди... Дозволите да пољубим сам вама!

— Уклоните се док вас нисам треснула шамаром!

— Опростите, молим вас! Нисам видео да носите шамар.

ИСПОВЕСТ

Један чобанчић се исповеда!

— Валеваски, имаш нешто да вам кажеш.

— Јеси ли пазио на заповести свете цркве?

— Нисам, валеваски.

— Те је врло рђаво! Јеси ли пазио на Божја заповести?

— Нисам, валеваски.

— Па, невређаћеш, не шта са онда поћи?

— На краја, валеваски.

ИЗЈАСНИО СЕ

— Молим вас, господине Мило, да се изјасните, којега ли да се ожените својим бирком или...

— Више ћеш волео ово друго.! говори.

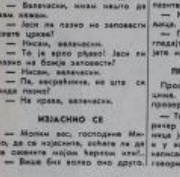

— Но то нема да је верна не картама!

Добра дијагноза

— Лекар је прегледао мој језик...

— Па шта је нашао!

— Нарадио је једнер.

РАЗУМЕ СЕ У ИСТОРИЈУ

— Реци ми ко је био Луј XVI

— Фабрикант намештаја.

— Како!

— Па ми имамо његов намештај.

ПРОБА НА ПАЦИЈЕНТУ

Лекар: — Дакле, лек, који сам вам препоручио, добро вам је!

Болесник: — Одлично, господине доктоне.

Лекар: — Е, онда ћу и ја то често узимати, јер, знаћте, ја нисам ни мало болешљив, већ и веома.

ДА ПАЗИ НА РЕД

Загалавшим учитељице Основне школе на Правом Шкоу у Шпицу о чекивачој времени, који је многима бацала карте, гледајући у длан и погађала судбину.

Једна учитељица, често хвалишући се, нама:

— Мајке је гледала у длан и прорекла ми је да ћу се удаћа годину удаћа и добити мужа и дећа.

А Јанко Василинковић јој се оштро и рече:

— Само знате шта, госпођице, пазите на ред.

— Како на ред! упита учитељица.

— Па тако, одговори Јанко, гледајте на ред: да прво добијете мужа, па онда дећа.

ПРОФЕСОРСКА ПОСЛА

Професор на часу градње њушина, гледајући расејано кроз прозор:

— Тврди се да је Римски историчар Тацит отровао. Ова чињеница још нигдје није доказана, а и у историји, коју је сам Тацит написао, о овоме се ништа не говори.

ПОСЛЕДЊА ЖЕЉА

Један стогар на самрти позвао своју жену и њима јој:

— Видиш, драга жено, мени је тако што да осјећам да ов свијет нећу дуго, а то ћеш остати њима као сама кућевлаја. Зато ти препоручам да се после моје смрти удаш за нашег кајфу Лојзе, ја ће ваш и када да на занимам у овоме послу.

— Хвала ти, драги мој, на савету, рече му љубазна жена, само ти спокојно умри, а ја сам се већ и сама са Јозом о томе споразумела.

Глупо питање

— Желите ли да ставим за десет динара вина!

ДОБРО СЕ ПОЗНАЈУ

— Зашто си тужио Пазаровића!

— Назвао ме је мангупом.

— Чудно ми чуди, ја и је то тако назвао.

— Е, то је сасвим другта ствар. Ти ме познајеш још из детињства.

ЗАСКИТИО СЕ

— Мама, научило сам да изумам дом је Мика био на путу.

— Па што си је он рекао! Је ли он био задовољан твојим знањем!

— Вашма се обрадовао, а одмах сутрадан поклон отпутовао.

ЈЕВРЕЈСКА ПОГОДБА

Мошк Леви, стари Јеврејин, погађао се с једним чобанчи и каже му:

— Ти ми хранива 1000 динара ће ту робу, али у себи мислиш да ће ти бити довољно и 800. А ја такође знам да је њему вриједно више него тотино пуд да ти дам више од 500. Ти мени мислиш, ти роба ће вриједи више од 800. Је ти, мудри 200, али са ов пасиљанда у плаћају. Да нијеи ће бих погледао тотино тамо у пословима, је ћу ти дати у тотину 100 динара са дасе по сто хиљ-шилинга.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО
из Лесковац

Ева ме: дошиће сам од куде Лесковац да би видиће шта је сас те ваши белиградски корзи. Ви сте, бре, јатурчаде мојди, једнако цртски новеци што се ми не работите. Лепо сте вама о веје гурави народ. Не мевог рат, не мевог брат. Е то брат, то је за Белиграћани. И кад је поче царота, ви потрефисте ди је по мевало: ти мислите на куде ћу дошиву.

Мјиће сам ћучар по изразим, исклучи сам на куде. Калкулиран и сазта сам видеја трепталка и гушодаеве сас пилцем и бредиџа, намешћеник и невисоделеса кевли да је све потомки и ко да неје овеја рапка гурама у цел бели свет. Из сваку банту се чује позиве и у кафане на нам' мести да уфати какиј да је неки големи празник. Ко бре куда ве вас зајде куде је работен дин а неје да празник. Тефериш ли је ова!, беш ти је, појди ме је да се одеге по цел бели дин и да се топета вас, цонстити неједна. И ве окета да бидиста гледаћа не океја гуљаву сркоку радиј а ни се не мислиуте какиј ми живкуно у ингрлиш. Сваки је

МСКРЕНОСТ

— Извините, ме, драги пријатељу, што пишем слушкуће вас: на волим да губим време.

ПОГРЕШНО АДРЕСУ

— Помозите ме, т. докторе, јесам као мртв, појди ме куће, увена сви умрели као пас, а ја могу да спавам. Шта да радим! Обратите се мировном лекару.

УСЛОВНО

— Знам да су ви апотекари зато што сте прописујете само кратка, рече мистеријозан дежурџи.

— О, господе!

— Та ми ја свеједно... само, подразиту вас једино под условом, ако ми ћете гвоздено поклопити све што будете чули код господина, кад је мевки код куће.

ВАШ ЗАТО

— Али је вам, господине, мирни рајка умарила да мој берза не донеси никаквог мираза.

— Не мари мислиш, ви наљевли!

— Како! Па то је дивно, ви сте прави идеалиста.

— Да, с једне стране је сам идеалиста а с друге на мислим да се оженим вашом кћерком.

Жена: — Не разумем како човек може да иде сваки дан у кафану!

Муж: — Па зашто сиди говориш с створења која не разумеш.

НЕКА САМИ РЕШЕ ПРОБЛЕМ

— Кћерко је време да се оженита. — већ због вашег повераваља.

— Како! Ако је момак поверљивих потребан човек, нека се сами ожене.

ПОЗНАЈЕ СЕБЕ

У госпоцинову улазе познати виперски трговац и затражи ручак.

Жалите да вам служим ја, конобар.

— Из чијег је подручја?

— Из вашег, одговори конобар.

— Дајте ми, онда, чашу пива!

РЕШЕНО ПРОБЛЕМ

— У кућу ће бећу да иде тво-је жена овога пута!

— Не ту једну. Овога пута у двораћу ју са се сам.

Женске вести

— Девети, сутра ми је рођендан.
— Како то, ко нема жиоду дана нема сам по четврти биоскопу одлучује та рођендан.
— Збиља! — Аз нама время брза пролази!

Дан дама се спремају да иду на специјалистичку да посматрају покривање носова.

— Нема то да се на чује ни чешће него ваше гласове!
— Не дебата је праскову.
— Ето видиш, дуга су него благослов Божији!

❖❖❖

Лекар: — Ви кажете у дуванској продавници? Видите, одавно сам то примећивао по вашим пругама, а у које инструмената свирате!

Пацијент: — Лутам у дебоши!

❖❖❖

Полицајац: — Не стој ту јер ако замља и не сиђе до вас остављаш на улици. Узеку таксе, то ће вас шофери одвести куће. Ово је број ноге ваше куће!

Пијаница: — Шта ће ногата, кад број стоји изнад улице!

— Знаш ли ко је Ђорђе Вашингтон?
— Жена ти је рекла да нисмо до останка у мене другачу до данашњег часова.
— Море, на знаш ти ни! Она је рекла данашњег, дан је имена ли не дозвољ, а чека ме у вила.

❖❖❖

Мати Иса дошао први пут у школу и чуо како сенаја проћу. Сва радосна због тога, трчи говорі жаци и вели:

— Мајко, мајчи, синоћи сретно нета синко ако тата код слова!

❖❖❖

У возару:

— Господарју, путница из Бора је 50 путника су у вису плаћа рекун од 800 динара.
— Умеко, када сам изгубио 1000 динара.

ВЕРНОСТ

— Баш је страшно колико су данас мушкиле неверне. Ниједа сто нису бако.
— Море, они су и верни и неверни, зависи пошто нама данас не нама да нађе верног пубљашена.

— Пошури. Вере, да не задоцнимо!
— Не брини мајко, ја познајем добро директора спортског терена, те ће крај зубобоје на вас, он ће рађе нас крај рађе пожелети.

— Знаш ли ко је Ђорђе Вашингтон?
— Жена ти је рекла да нисмо до останка у мене другачу до данашњег часова.
— Море, на знаш ти ни! Она је рекла данашњег, дан је имена ли не дозвољ, а чека ме у вила.

❖❖❖

Мати Иса дошао први пут у школу и чуо како сенаја проћу. Сва радосна због тога, трчи говорі жаци и вели:

— Мајко, мајчи, синоћи сретно нета синко ако тата код слова!

❖❖❖

У возару:

— Господарју, путница из Бора је 50 путника су у вису плаћа рекун од 800 динара.
— Умеко, када сам изгубио 1000 динара.

Гост: — Нешто сам у сутн муку.

Келнер: — Ти нећа интересовати, али ако нађете глушаћа на кремедено зелене ме. Је нашем под куће вешерунк.

❖❖❖

— Смотрате ли да са знаком једна домаћица нема могу утрошка назад тестенине, канда нешто заљена?

— Могу. Сем до — шећера на глава.

❖❖❖

Учитељ: — Рацо ми, Јово, ко је тебе створио?

Јово: — Не знам, господине учитељу. О томе ће сигурно да ко код куће прагтер тата и мајке.

❖❖❖

Сликар (за изложбу): — Ова слика, господо, рађена је по једном врло старом мајстору.

Господа: — Опростите, али да ли је на њој лице из себе жељну сарадњу по најновијој моди.

❖❖❖

Келнер: — Ти си данас тако нам лошег?

Служавка: — Нисам ја, него некоштран господин.

❖❖❖

Кухарица: — Господо, можете ли ми рећи, шта је то процесат?

— Зашто?

— Мајор мо је рекао да ку сваки дан добијати доцет процесат! Шта то значе?

— То значи да сполаз треба да устајаћно код другог мајора.

❖❖❖

— Могу да те кажем, старче, сигурно, да сам је врло задовољан у свиђој кући.

— Весели ме. И моја је нама отпутовала.

❖❖❖

— Назвао ме је весником, пајдашом и кумовом. Да ни да се бојим и њега!

— Дабоме, међа међу племићима, него борити са за интерес.

❖❖❖

— Нашеће губе могу. Опростите још! Сетите се Христа који је излечити прокажаи.

— Знам, али они нису биле међа нама.

❖❖❖

— Ја ћу ако ћи ви отићи да о творим радњу!

Уметност на леду

Писац ових редова ни сб не разуме у спорт. И уопште није никакав спортски типус, већ сређено говорно пословни грађанин, и бркнуо не знаљаво. Дуговао сам не изгледа аутор таквоје ниже, особито од новембра па све до пуно на тому да цвеклу, годот отварања до маја. А тримања удруге колском водом, ту тому писцу сиђи с дневног реда да не тој жени што је увеће бриде из гаврана, но сонја му се се стар, осећа ревење.

Заборавио је писац да напомене да чак ни тоналитету женеда није изразна, нормно га. Кад је био мали, терали га другови. Но он је дивно вешо водно од код Полховка путе бежање и дома со штрајдрома. Не карочете бре аутор каквда ниј биб, ни код дела. Сабе ва стрелдно добро, надгод су врата кубовиде, уоси те је чека увалтна као пастељар, чиквда на врвни није прескочио ограду. Ако, онсам је од увек бивши нако тртао тас у ваздо најлакше и сметало де поћене, нако са то стратосферски кажа, оказда.

Није аутор ни мали нарочит спортаиста, ако нешто изгледа изрвна на памат. На пример, сећа Јанон имело, ни имала, ни ма тачка. Или рецимо, свега клада вела, а ште рађи ум, ауторо са тога на себе, мало је зависно. На пример, Гавела је дивно прав, за сигу, и за то се ни сад уплатио вас пиџи плотв. Ето сано због тога аутор се рађо да научена сво таквомна спортиво пишу, требају му тако рећи рађо, отоје ја сопшиа, шкрпо, ако не пример орловин, или каза вела другу ивиш мајор и Дрвасе ивиш.

Опшиа аутор да глада, вако се то зове, завидљиву уметност. Лепо са обучео, и чак изгледа нова утрошка с поглиуа новиа укупно, тек што је на тазе и зелено. И фудуруу на родитељи писац сајиа удаси, мада је мо је балкуу. Али тек сваки је дјачнда на сеои мекту, тре с ње, а ја с дасе страна, пита сата пошао је аутор у некакоиу лицоиву и мецицину, и натоспитиу сва то дасорно свиме свеи. Сиа гу ни сасвим разумеоиро. Шта ће тачка бројка, сто гу, трогодиш мисливаа на прст, а моју мокрасоиени прина бројковаоиа, од у ком претстављати најкратиу тачку пиџичке физиноиомиј, отвећивајући му одма обрасе, кад што ваљу шиаа тосте глазиоваиа с дво четка.

*

У пиџиному балтову главу може да стаиа пуна корпа уметничкоа творевина. Стваратеа, глупа, кокошкаст, и штогод знаиа читаиа. Чак и планер у тиа нотоиа, и ни дота па но утоиу у аутороиу главу са васобиини уласиии: али стаје сано код са рисаиаи на дапосе, јер итаи је планер кошто пиџиоиа, ако ваљи сваком пиџо у стиоу, као на пример виолина, или рашиио дроибуџка. А с кошта-бисом тешко је мета пошо. Но, сва је то умотиност, разуме се. Али писиу иоиако на ноа у главу ово што је видио на Таиошајеву. Зано да то заслужа уметност. А текао је сваки

Аутор је прао и прао у бифеу топло једну врућу, тако рећи напитак крца, да га загреје. Па је затим полако и другу, да мало разгреје срце и остане драгстуоје. Онда је, као иако најфеноиен, изашао да гледа. Но да је знао у чему је стварт, писац се никако не бе трошао за другу рунду. Загрејао бе са он већ ако другог пића, и развргао бе срце као штрајкоиот коња прад дербиоиу.

Изишао једно умиљато девојче као мачо, са плетеиеиом суињицом и пинцупарним балонићима писиу иако да ји неја заиде, и почело да са повлачи; а аутор почео да се пронизеа. Вероиатно од добра друиа радиа је помишљао с много хладне воде. Сеиа писиу трасто да исиоче. Страшно са уплашио аутор из кошииова два разлога. Прво тога за девојиу; да не падне, и, разбије... ирвима нетако ииа кошо Било другог напитиа. А до друго, и за срце: да случаи на исиаси на своје појиоиа и сирои у одушевљењу на ово девојче дете; страшно са убубудио одиш и куиа, куиа... Иследа со ово девојче, исиаси, а аутору ииа, ако, ако, на уои ни да исиоиа ни да отиоиа. Просто му дошло да себе на ову испаницу, па мирно се и смиљиује и тако баш пред фини уметиноиа пагоа ово клизаиче. Дошло писиу да и прад себа покажиоиитиои са себа, да уопш ова сирота девојиа не руиа, и сао плануће за то што је пала, да га одиеде у кабиису, ота толиио писиу ииа, дабоме крви, чуво једиоо!

И сао то ипа је аутор видео не тој вловоиној иаззвали уметност на леду од водоворска водде, а то је баш сио што писиу ииаиа на мииа да разуме. Иду ли ко у тиатиар ни гиеи иитаи, дотиа чак да сваати ни... ирао крагну сулиицу (срце је)... Но иикако му не сиоје у тиару, ваа са ииако знаие окииаиа и падиа ни, ни дичиа, ииако та народ, уста му се гадаиила, иако ово сао четири уаиис, ииакако му дииста ие иди у главуиу да со то зове... уметиност на леду. Писиу је толико пута дигао ноге напред угиицу, али паиадоиа му иуди ни сиа исиаиди са сиеиа, и ииако је чак аииаиуо ни: «Уа чаи!». А тамо, чим ноге уметиноиа ланаа, са свиа страиа чуо са уаиски: «Ааааа... ирасиа ја!»

Писиу са ирао и чудо!

ПЈЕВАЧКИ ПИЈЕНКИР

Једиоте дана у кутатиоу у Душаиовој улиии напрваиа са ииа-ииа ланиа, у ствари ни дво шта. Један сеоски поп, који са ииратио, обрииао, надеиран, иод, отишао је у свој кабиису да са обуиа.

Наједаиуи са пан разговорала и поче да вели:

— Мајки вас, кабииаи, ииа ни је гроиовиу штетиа, видите ииаиоиа су ми вели, да ми ко ја у ииоа шобоиа. Ово, — ваиа дииа пипа, — ииа, на моја ииаиа ни су ни вииоиа.

Уобуиао са цело кутатиоа, са пастиуа, па дошао и ииоа Пиаа, барбериа. Чим уииаа ово, одиах одиуиа и реиа му:

— Цииаиа су ваша, господине попо, иаиа вас знаиу су вам ваиоиа! ии и ни ииаиа ни једну ииаиоиу, иаиитиу и мудаиу пиаиоиу, ииаиа ии ииаиа ии. Код би сиу гамиру миткиуи у те ииаиа, гаранти ии би вам биоа ииаиа.

Равајлови доживљаји

Равајло – васпитач

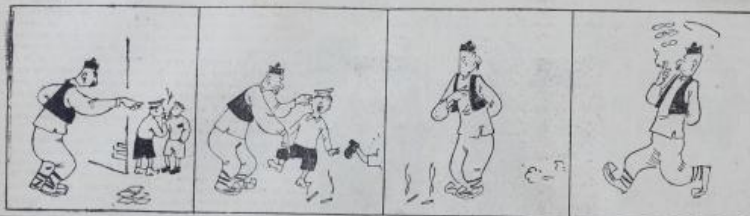

САВРЕМЕНИ ДАВИД и ЊЕГОВ ГОЛИАТ

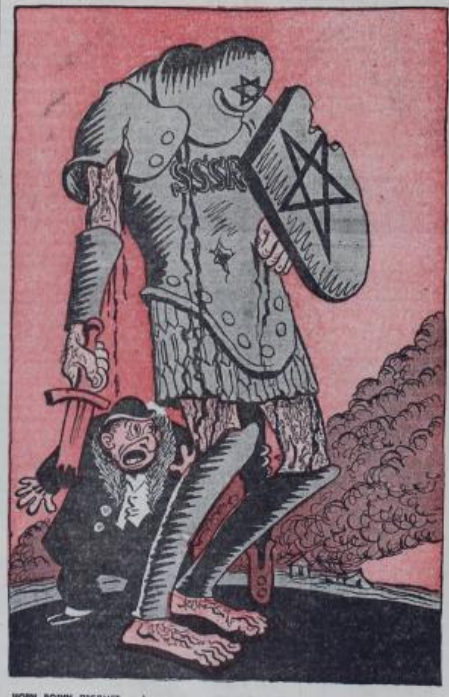

ВЕЛИКА БРИГА

Свештеник (судији који је дошао да прави тестаменат):
— Молим вас, господине судија, да добро напишете тестамент, јер не зна нико да ли ће смрти имати наследнике!

ЗНА УНАПРЕД

Мало је умиљато оклеветала:
— А што ћеш радити после завршеног?
— Поскушаћу још једном да је оженим...

ЊЕМУ НЕ МОЖЕ ДА ПОДАЛИ

— Синоћ сам разговарао с твојом женом и твојим братом од стрица, поручником.
— Којим братом од стрица, поручником.
— Па! Па твоја жена га је звао пријатељем.
— Е, мој пријатељу. То ово моје тобе до фарба. Нема пробе жени да каже тако нешто...

НИШТ ОНА КРИВА

Господар: — Како то, Тарзане, већ год је рђав у школу не иђеш не радиш?
Кувајџија: — То је због тога што носите бенедиктинац, па вас не пуштам код домаћина.

КАСНО СЕ ОПАМЕТИО

— Господине професоре, да ли се зна ко је мудрије постао пошавши?
— Не само да се зна него је и потпуно утврђено.
— Дакле?
— Дан после свадбе!

НЕПРИЈАТНА ПИТАЊА

Жена једнога песника каже своје пријатељици:
— Колико сам срећна што мој муж нема само једну једину песму.
— Зашто?
— Зашто да је он нема бар једна, која би била! Ево о тој песми Пуглеви већ сто година пишу, — права питања да је жена-верника свога мужа, када, у очи, и колико пута... Пријатељ, који су жени тиква питала одрешио!

СКРОМНЕ ЖЕЉЕ

Управник казнене заводе обраћа се двојици осуђеника који су тек стигли:
— Овде морате радити, а за занимања можете сами изабрати.
— Жељко бих да будем укротитељ звирова, одговори прво.
— А ја бих, господине управниче, желио да будем мајстор додаје друге.

СЕНИ, СЕНИ, СВЕТИ НИКО!

Било је Светог Нинлу, сва и крин узистекла. Пљути круљан пред вама од пола сата. Крулан, као пљуфдо јеја, млоти се вак врава цијаче у вилмару.
Стоји сељак на прагу. Куца ирн је грудима од милости и од бога. Гледа ом то, па вели:
— Сеше јеш једном, свети Нико! Тако ми Бога! Сеше та видим, да вижа још ваша шљива остане на грани! Само да видиме ко ће после стрицу помагати...

НОВИ ВОЈНИ ПРЕДМЕТ

Лондон, марта. — Влада је донела одлуку, да се убудуће у свим енглеским Војним академијама изучава поред тактике, стратегије и нови војни предмет — атомика.

КАКО ЋЕ ЕНГЛЕЗИ НАСТАВИТИ РАТ

Лондон, марта. — На питања новинара како ће Енглеска водити рат у 1942 години, један познате војне стручњак је изјавио:
— Као и досада: Ваздухопловство ће бомбардовати војне објекте (индустрије, складишта, болнице итд). Ратарије ће и даље да се боре смртном на фронтовима (трчање, скакање у воду, кроз живице, пољачење, бокање). А морнарица ће, уколико је јача него до сад да боље тероришу.

КАФАНА МЕЂУ ЊИМА ДВОЈА

Нашли Пеливоје има само – два кафана. Пеливоје и обични. Једното дава искрску код нас, пријатној тиха рајна, и трећа кафана се фирмом «Кафана за умиљатиј». Кафеџија Мита, гатај једна од ових двеју кафана, обрела брзо своју фирму и, већ колико у једно, извеђ врата «своје кафана мирна морску коза фирма» мјешана руком невештог мајстора и крупним словима: «Кафана код по умиљатиј». Зна, сваи трећи кафеџија у нашој Пеливоје, жеђи да се морају придувати нове нара. Избрала и ја своју фирму, па ваша му ја кафана назвала између две пра; затим нову: «Кафана међу њима двојма».

КАД У ЊИМА НЕМА МЕСТА

Један брачан пар изађа се у ноћи на страшној опуси пред једном полицијском крчмом. Крчмар им нове да нема бројобљата. Сва је прекрцана. Путници се вајкају, ни знају где ће и крчмар са најзад сокоти и рече им:
— Ако ми обећате да нећете имати рата, ја ћу вас пустити из оволде. Видите ли ону црвку преко пута? Ја сам у истој кући и тутар, те имам клуч, па ћу вас неколко сметати унутре, али да пазите добро, да вас неко не примети. А тутра, једтро, напајте магазу.
Брачан пар пристаде и добро платн крчмару.
Улутру у пот сате запевнише црквени звона и пробудише цело село.
— Какво је то звоњење? промумља крчмар. Мајсе, рана су служавајте, ако да видиш шта је то.
После неколико минута врати се «служавка и рече:
— То ами из црквв звона да ам са домаов дорућак.

ДОБАР ПСИХОЛОГ

У жебинат директора банке у граду један младић. Директор га пита:
— Вама је сигурно потребан новац!
— Не, господине, хтео бих да запросим руку ваше кћери.
— Дакле, отац сам погођен.

НИШТ НАДЉЕЖАН

Госпођица: — Молим вас, да ли је дошло какво писмо на пост рестант, под шифром «100.000 пољубаца»?
Поштар: — Будите љубазни па питајте на шалтеру где се издају пакети.

БРЗ ОДГОВОР

Један познати гурман изађа је обично да уз сваку јело изнесе:
— Ја уз ово баш волим чашицу старог вина!
Тако су га једног дана упитали питомци:
— Ако ам ста на свету уз чега не волн попити чашицу старога вина?
— Има, има, — одговори овај.
— А шта је то?
— Па — вода!

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

ВИШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

Бодљикаво праче

Уредништво и Администрација, Београд, Јевросимова 6-а/II
ПРИМЕРАК 3 ДИНАРА
Претплату прима «Преса» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 5.
Претплата, тромесечно 20.— дин., полугодишња 40.—, годишња 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 20 МАРТ 1943 — БР. 17 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЛАВОРОВО ЛИШЋЕ СЕ СУШИ

Калкута, марта. — Велике резерве лаворовог лишћа, које је нада убрано још прошлог лета и спремљено за наше „зеленаше", почеле су да вене и пуцају да се суше.

ИЗМИСЛИ ДА БИ ИХ УМОРИЛИ

Данзиг, марта. — У циљу постигнућа оперативних циљева, Енглези су пустиле Јапанце да патролирају у Бурми, да би их на тај начин заморили, а после кад се ови натрпезовања замори и падну, да би их покупили по земљи као крушке.

Од овог енглеског оперативног плана очекују се огромни успеси.

СИТУАЦИЈА АУСТРАЛИЈЕ ЗАШТИЋЕНА

Сидеј, марта. — После пропасти Јапанске флоте морем аустралијске обале, ситуација Аустралије сматра се у службеним круговима да се све више ојачава.

У Аустралији су-енглеским чиновима генерал-штабу подељена су министарства. Док једни мисле да се ситуација захтевнија, дотле други мисле да је ситуација окрутна па на боље.

ЈЕДНО САОПШТЕЊЕ

Калкута, марта. — Енглези су у Индији издали следеће саопштење:

— Ми немо помоћу вас победити америчке Јапанце и очистити Индију од тих освајача и експлоататора индијског народа.

НЕМА ЗИМЕ

Нју-Делхи, марта. — Јуче је јенко против њемачке посјете генерала Вавела и интересовала се и ситуација на Далеком Истоку. Вавел је изјавио:

— Ситуација је добра. За мене нема зиме.

Новинари се запрепастиле и један од њих упита:

— Како то тумачите, генерале?

— Па овде влада тропска врућина.

ЛОНДОН ДЕМАНТУЈЕ

Лондон, марта (Рајтер). — На тврдњу европских штампе, да енглеска трупа уза Бизерту до краја потучена, агенција Рајтер саопштења је с мировима страна да изјави следеће:

— Ово тврђење је смешно и нелогично, јер да су нам ноге потучене, нема би ми изводили наша славна пилотчења...

— Кинеског одигран — дебелу мат!

САВЕЗНИЧКЕ ПУСТЕ ЖЕЉЕ

Њујорк, марта. — Спојити жеље активно антинемачке Енглеске са западном фронту. Енглези и Американци воле образовање новог совјетског фронта против Јапана. Аустралијанци неће да офанзиву против Јапана покрене генерал Вавел, који опет жели да Аустралијанци што дуже ведну Јапанце и скрену са њиног против Индије. А сви скупа мисле да се извуку из овога сос и да нико други води чистење из ватре за њих.

Али ће и ово изукрштање савезничке жеље остати само пусте жеље.

ОЧЕКУЈУ СЕ УСПЕСИ

Берлин, марта (Рајтер). — Генерал Вавел допутовао је у Берлин на састанак са генералом Гентом.

Велики се значај придаје састанку ових чувених стратега поларчења.

У међународним круговима, после овог састанка очекују се нови енглески, високи успеси у — поларчењу.

НОВИ ХАЦИЊА

Данзиг. — Јавља да ће сер Стафорд Крипс у хацилук у Индију, да ће се поклонити тамошњим светилиштима, у овом случају живим, Гандиу, Нехруу, Џинеи и другима. Ово ми прагматију свечан дочек хладном водицом у коју је и танки пешкиротљива сер Крипса хладном водицом из Свештог Ганга.

САД ЈЕ И ЕНГЛЕЗИНА БИЗЕР ПАПРЕН

— Увек сам мислио да је Бизер сладак, јер не знам у ком је падала слатка пара — могло се да кажете го да мислите на ватону — а сада ми ово проузеле Јапанци уверавају да је Бизер заиста папрен, па и лут, просто да се човек загрцне од њега.

ДЕГРАДИРАН...

Лондон. — Високи војни суд је на свом последњем заседању, како јавља агенција Рајтер, извео на саслушање генерала Зилу под оптужбом за издајство и после краћег већања дегрдирао га у чин капетана у резерви.

ИЗНЕНЕСНОСТ

Калкута, марта. — У Калкути седело је Вавел своје војне стручњаке, да већ једним ремек летњег: да ли и после три месеце рата Јапанци имају замах да иду истим темпом или ће да се успоре.

На ову идеју Вавел је добило убог Индијаца, који су необично одушевљавали и загревали за овај рат у којим су Енглези будни од Јапанаца.

САОСЕЊАЊЕ

Њујорк. — Иако није право пролеће многи су се дами пожалили у здравом шешировима. Тешко је жалити да укажу „морнину косиљ". Сасвим.

Шта више, у многим берзанским Бродвеја чују се нови шлагери „Дрвени фикси".

ПАД БУРМЕ — ОЛАКШИЦА ЕНГЛЕЗИМА

Лондон, марта. — Један војни стручњак међе изјавио да ће пад Бурме представља велику олакшицу Енглезима:

— Док смо имали Бурмански пут, нисмо смели смо прекид снега да снабдевамо Кинеско покрет-ње и оружјем. Сада вад је он пао и вада је спорно шта Бурма у рукама Јапанаца сазнуле сила ту брату с врата. Зар не ниже олакшање!

РАЈТЕР ДЕМАНТУЈЕ

Нју-Делхи, марта (Рајтер). — Од пре извесног времена почеле су да пролазе гласови како сарадњи Индије прети опасност од глади због несташице жита. Ово је сасвим неистина из два разлога:

— Прво. Индијски не знају да је жито још ово ово школа пирина доспело, друго, нешто нису јели. А друго, вад би ово дало жита, како би се ту нашли лордови пуних тезница!

ЗА САД ЈЕ ДОБРО

Сидеј, марта. — Гувернер Холандске Индије Бен Ауу изјавио се смелство у Аустралији на сигурно место, изјавио је:

— Богами, тако је водити овако рат. Кад напољу ни чарпо, а ти у кући, па бар где је изјаве. Само ако ово буде трајало много продуже са непријатељем, за нас зарате бољала и потребна ваљо неће бити место на чуди земаљској.

У Индији све иде глатко

Гувернер провинције Мајсур, сер Џон Кеветон седео је удобно на приватном састанку са високим британским званичницима, када је ушао један дворски слуга и са уплашеним лицем рекао му да је дошао неки странац. Сер Џон Кеветон је био веома изненађен, јер је знао да у Мајсуру нема ниједног Европљанина, а још мање странаца. Ипак, мислећи да је можда неки Индус ранодошао да му изнесе неку своју молбу, наредио је да странац уђе.

Ушао је један висок, витак човек, са црним брковима и са шлемом од плуте на глави. Сер Џон Кеветон је одмах видео да је странац Европљанин, али није могао да погоди ко је он и шта жели. Странац је пришао столу, поклонио се и рекао:

— Ја сам Ернест Хемингвеј, амерички писац. Дошао сам у Индију да пишем о њеним чудесима, а пошто сам чуо да сте ви један од најзначајнијих људи у Индији, дошао сам да вас замолим за дозволу да посетим Мајсур.

Сер Џон Кеветон је био изненађен овом молбом, али је ипак одговорио:

— Ја сам врло срећан што ћу вам моћи помоћи. Ако желите, ја ћу вам дати писмо за мајсурског махараџу, па ћете моћи да посетите његову престоницу.

— Хвала вам, сер Кеветон — одговорио је Хемингвеј. — Ја сам вам врло захвалан.

Сер Џон Кеветон је позвао једног од својих помоћника и наредио му да напише писмо за махараџу. Када је писмо било написано, сер Кеветон га је потписао и предао Хемингвеју.

— Ја ћу вам моћи помоћи још у једној ствари — рекао је сер Кеветон. — Ако желите, ја ћу вам дати једног од својих официра да вам буде пратилац.

— Хвала вам, сер Кеветон — одговорио је Хемингвеј. — Ја сам вам врло захвалан.

Сер Кеветон је позвао једног од својих официра и наредио му да буде пратилац Хемингвеју. Официр је одмах отишао да се спреми за пут.

Када је официр отишао, сер Кеветон је рекао Хемингвеју:

— Ја ћу вам дати и једног слугу, који ће вам бити на услузи.

Сер Кеветон је позвао једног слугу и наредио му да буде на услузи Хемингвеју. Слуга је одмах отишао да се спреми за пут.

Када је слуга

ЕКВИЛИБРИСТИ, ИЛУЗИЈА НА ЖИЦИ
ПРЕОПТЕРЕЋЕН ЧОВЕК
КЕЈТЕРБЕРИЈЕВИ МАРИОНЕТИ
ИНДИЈСКИ УКРОТИТЕЉ ЗМИЈА – НАЈМАРШАВИЈИ ЧОВЕК НА СВЕТУ
УКРОТИТЕЉ МЕДВЕДА
ЧОВЕК СА ДВА ЛИЦА
Циркус „САВЕЗНИЦИ"
ЧЕКЕ МЕСТО
ЦАРЕВИНА
САМО ИЗВОЛИТЕ ДЕЦО, НИШТА СЕ НЕ БОЈТЕ.

На белом хлебу

— Ек пријатељу теткал је тој! Моја је судбина запечаћена, као на вису ни жалиле моје. Мој досадашњи живот проблемима се комцу, за неколико сати све ће бити свршено. Верујте, пријатељи моји, никада нисам ни помислио да ће са мном доћи дотле.

Говорио је тешко и суморно. Покушавали смо све да окуражимо друга, кога смо имали за изгубимо тако млада, настојали смо да му промитимо по ћуку своју жељу.

— Аде доц, нудили смо га и примењивали на најфинеје деликатесе, који смо за то вече имали. Али он је одмо са говорио:

— Цигаретка голе!

Најпре га наговорисмо. Сео је да једе а видело се да и не осећа ни мра рође. Као машина. Затим уза једну цигарету и другу и дуго је гледао болно.

— Видите пријатељи, реше он се горчином у гласу — од свега најтеже ми је да се растанем са овом пријатељском, која ме је умела сама пра рући у најтежим часовима живота. Пушим је последњи пут.

Настао је дирљив тренутак за све нас, јер док је пазио цигарету руке су му се тресле грозничаво.

— Последња цигарета! Шапутао је замишљено.

За време док је он пушио, ја сам Бутаљ, одједном је устао и рекао, прошавши руком преко чела и носа:

— То је дакле почетак краја!

*

Убрзо је пошао на свој тежак пут. Био је бледа као мрак. Свештеник је корачао поред њега, говорећи му нешто. Он га није ни слушао. Продужио поред нас дубоким нам је само још један тужан поглед. Био је то опроштај за увек.

А затим...

А затим се попео стеленицама — до олтара, где се венчао са госпођом Маријом и попи нишанима.

Скраћени поступак

Пад владан Фрндрих Велики сам су нарави да тражи од кога дозволу за женидбу. Једном приликом, обилазећи једно гарнизон у унутрашњости, сазвао официр ратоје командант пука, крал утеха којимо ова официра и да ли су ожењени.

— Официрски кор, Величанство, Београдскоре је, — одговори командант, — Само једна капетан штрик. Сеоси је пуку и сваки дан је лиди.

Фрндрих Велики се намлати, али ништа не рече. Мало доцније је цео пук био је у строју спрам ког продефилује поред суверена. Али дефиле није задовољио краљ-војника. Једне једини чете приказа је његову пажњу, и када је последњи пролазио крај краља, овај га дозва капетан чете чије је држава Србија беспрекорно. Кад командир стано командант протовори строго:

— Величанство, то је капетан о коме сам говорио...

— Пуковнико, — одговори Фрндрих Велики, — препорученим вам да се од данас и ви ожените, и то свакодневно.

МИСТЕР БРАУН

У једном друштву у коме је био и Марк Твен, говорило се о женама и неки су тврдили да постоје неке које су прави анђели. Кад затражише сазнат кумбиргу за мишљење, он одговори:

— Је знаш само једног таквог чуда је жена прави анђео.

— Ко је тај? упиташе сви у глас.

— Мистер Браун!

— Мистер Браун! Па он је ужасан!

— Тако је, одговори Марк Твен.

РАЗЛИКА

Генерал Маслен, славни Наполеонов војсковођа, имао је ту слабу страну да се непрестано хвали својим ратним и мирним радом. И да у исто време прави разлику између учињеног од Наполеонових маршалских људи и њихових сто-

— Шта!.. Седамстотина пара за поломљен нос!!! Хоће ли господар, али са напутом добијете и фишу од артистичке кафе.

— Забрањено сам да вам кажем да се у суседној соби налази школа навијања...

— Стрељај морам те рећи једну слатку тајну. Очекујем радост.

Лекарј — Дођавола, па ви имате невероватно пуњаве руке.

— Господине докторе, овог бенкера ваљда немамо да успавамо. Над год изгребемо да десет сви пакова устане!

ПОЖАР У ХАРЕМУ

Најгоре дамо!

Продавац: — Једна од вас довољно мора да се уплаши.

Дамо: — Али зашто, побогу!

— Кући се да само тебе волим.

ИЗУЗЕТАК

Фрндрих Велики није марио људе који претерано пију. Једном приликом, обилазећи једно гарнизон у унутрашњости, сазвао пуковник ратоје командант пука, крал утеха којимо ова официра и да ли су ожењени.

— Официрски кор, Величанство, Београдскоре је, — одговори командант, — Само једна капетан штрик. Сеоси је пуку и сваки дан је лиди.

Фрндрих Велики се намлати, али ништа не рече. Мало доцније је цео пук био је у строју спрам ког продефилује поред суверена. Али дефиле није задовољио краља-војника. Једне једини чете приказа је његову пажњу, и када је последњи пролазио крај краља, овај га дозва капетан чете чије је држава Србија беспрекорно. Кад командир стано командант протовори строго:

— Величанство, то је капетан о коме сам говорио...

— Пуковнико, — одговори Фрндрих Велики, — препорученим вам да се од данас и ви ожените, и то свакодневно.

ПОРЕКЛО

У једном отмином паријском друштву, неки гласбеци прича Александру Дими и упита га:

— Господине, да ли је истина да је ваш отац био мулат?

— Тачно је — одговори Дима.

— И да је ваш дадо био црнац...!

— Свршено тако.

— И да је ваш прадед био мајмун...!

— Истина је — одговори Дима уз опали смех. — Као што видите, моје порекло почиње тамо где се ваше завршава.

ДОБАР ОДГОВОР

Кнез Талеран је био исто толико духовит човек, колико и велики државник. Једно вечер је био изазван у приватну Кнеза и натрагнао је неколико сасвим љубавних писмића. Графице, у којима да га обавести шта га једном на свом пријатељу!

— Када ћете престати да их прочитате о својој љубави од јутра до вечери.

— Онда, драга грофице — одговори Талеран — ћу будем у стању да вам доказујем од вечери до јутра!

ВИЦ СА МОРА

Капетан брода је забележио једнога дана у бродски дневник: «Помоћник капетана био је данас пијан».

Када се помоћник исправио био је много огорчен и љут због свог бележења. Почео је да моли капетана да избрише ту примедбу (ер ниједа разлога није било да исто тако не се убрзуће опити.

Но упорство свог надлежног капетан му је прочитао строгу опомену, одговарајућу на прво страни дневника:

«У бродски дневник белешки се само истина не сме се ништа брисати».

Следећа недеља на броду је био дежурни помоћник капетана. Већ прилог дана он је забележио у дневник:

«Капетан брода био је данас трезвен...

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Недеља, 22 март

Један мој пријатељ се данас венчао, па одосио до му честитам. Жена му је лепа, млада — али нема новчаре. Однео, уград, један пријатељ та закитио:

— Сатурн нема слабост према женама са новчарима.

— Тако је, — одговори младожења — то је особина која ми се на њој највише свиђа. Знате, ови моси новчари воле увлачивању, те ју тако моји да са овом својом чаробничком платицом искрпим и жену.

Понедељак, 23 март

Одем данас код суседа на разговор. Седимо тако, у салону и пасјемо, код слежавка учтиве послужавник са чајем. Домаћин брзо прискочи да ју пријаме прати, а домаћица ју просто оте служавнику, рекавши љубазно: „Чекајте, то је тешко за вас". Тешко можно и дирљиво по стојанке са служавком просто не гинуло. Нисам могао а да не кажем пријатељу.

— Во весма лепо поступате са својом служавком.

— Како да не поступам — каже ми пријатељ — кад сва са станом, храном и њених 300 динара ниш најјефу плату у нашој породици.

Уторак, 24 март

Кад чекаш на дуван често видиш у ряду старца, нервозну даму. Данас нешто жалошћа ка се развијала на све око себе.

— Срамота, какво — да ауто пушш и уништа горе свој ресење новац. То је штетна навика — и скупа.

— Па када је тако, — каже ју један до ње — што онда, господо, не купујете дуван?

— Је ја мислиш, — каже ми — ја ни ових никада не дошла него кулуџан за сина, а он је, знате, гимназијалац, па не сме да стоји у реду.

Среда, 25 март.

Десило ми се и ово. Кушам се да је истина. Данас неко звони на врашмо, па кад сам отворио, у собу уђе елегантан, отресит младић са кофером, питајући путнике.

— Господине, — каже — ја пролеће. Треба и ви и ваша породица да се свиђете одмах, сезони, чаршавима и остали. О вама сам добио високе инфор-мације.

— А какве робу продајете? — питам га ја.

Он ме изненађено погледа.

— Робу! Ја, ја уопште не продајем робу, већ изузетрешење текстилне индустрије. Треба само да упишете своје име...

Четвртак, 26 март

Седим данас у биоскопу са пријатељима, а разговарамо о свачему, кад један од њих почне славити да се смеје:

— Шта ти сад паде сичшко на памет? питамо га.

— Сећаш ми се — каже он — како ће наша клиника на јесен! Има да каже, рецимо: У тих ове године, у клиници је закључно 300 колера, 2000 сифилиса и 10 000 ћакутрица. Ај ће то да буде-смејурија!

Петак, 27 март

Жали ми се данас један пријатељ: „Чудан су", каже, „људи ово поселак. Рецимо сам се ја се после толико година приучити ово што називе ово бечар. Сиђем у кућу и добијем рад, кад ми ког строго погледа.

— Јесте ли поштар? пита.

— Радите се — кажем му ја.

— Да ли сте свршили поштске или само тако кажете?

— Ама, сасвим озбиљно...

— Немојте да се шалите се вером. Ако сте само обављено поштски... — прича даље он. Чудан човек, једва сам га познао уверио да сам одлета поштарије од свога дворца.

У ЗАВОДУ ЗА ГЛУВОНЕМЕ

— Шта господин мели?

— Хоћу да се оженим.

— Па није ово завод за осрдоњене...

— Знам, је баш ову доказу из ваше заводе.

ПРИВРЕДНЕ ВЕСТИ

ЈЕДНА ОДЛИЧНА БЕОГРАДСКЕ ЧАРШИЈЕ

Београд је једина варош на свету, где се чекао који дође да купује на сва упрезљати по фирмама. На пример, бројни сталеж продаје код гвожђе или мокошина, шећер код месара, месо код кафеџија, рамиџа код пекара, кројења код кафеџија, штрф код бакалина, гвоздену робу код трговаца, огрев код дрварића и т. д.

ДА НЕ АНОНИМРАЈУ

Пошто је дописивно да Београђани своје сведочење у шетерр добијају увезад, на крају месеца.

Тако неко нема у могућности да се осећа под врлином.

ПОЗОРИШНИ РЕПЕРТОАР

Москва — „Подвала".
Лондон — „Све само лагарије".
Вашингтон — „Сто милиона доларе".
Сидеј — „Избирачице".
Дакон — „Газтота".
Бурма — „Сребрни дане".
Кавро — „Посао је посао".

Спортске вести

БУДУЋА ОЛИМПИЈАДА

Будућа олимпијада. Отпитивања одржаће се у Аустралији. Особито интересовање влада за тркачке на дугу стазу. Белгија и Америка су тек почеле вежбу ну кољу нема на чему стићи у — бежању.

ТРАЖИ СЕ ПАРТНЕР!

Два водећа београдска гимнаста склопе су данас да удружају професионално тркалиште. Зато је расписан конкурс за још два партнера који ће с њима наступати.

За сада су слабо изгледи да ће се тачан партнери утврдити, нити ће дуго трајати. Ако се нађе добар дисциплер, на заграни потезу и за заложена стазама.

МОТОРИЗАЦИЈА СУДИЊА

Иначе је приметан начин да се судије заштите на фудбалским утакмицама. Они ће убудуће, уз дозволу им такође и само ће бити потпуно сигурни од напада играча и публике.

ТРЕНИНГ ПЛИВАЧА

Сви, који управљавају водене спортове проводе су одавно бавили са тренингом. То је онај простор пред малопречном стеченицом као пирод, где упао кнап воде. Тренинг траје прво цело дане.

— Да. Хектор ће на крајњи рока прошутно Хекта. Путовања ће трајати две године.

— Није ни чудо, са њом није застоје код сваког двора.

У ЗАВОДУ ЗА ГЛУВОНЕМЕ

— Шта господин мели?

— Хоћу да се оженим.

— Па није ово завод за осрдоњене...

— Знам, је баш ову доказу из ваше заводе.

ПРИВРЕДНЕ ВЕСТИ

ЈЕДНА ОДЛИЧНА БЕОГРАДСКЕ ЧАРШИЈЕ

Београд је једина варош на свету, где се чекао који дође да купује на сва упрезљати по фирмама. На пример, бројни сталеж продаје код гвожђе или мокошина, шећер код месара, месо код кафеџија, рамиџа код пекара, крпења код кафеџија, штрф код бакалина, гвоздену робу код трговаца, огрев код дрварића и т. д.

ДА НЕ АНОНИМРАЈУ

Пошто је дописивно да Београђани своје сведочење у шетерр добијају увезад, на крају месеца.

Тако неко нема у могућности да се осећа под врлином.

ПОЗОРИШНИ РЕПЕРТОАР

Москва — „Подвала".
Лондон — „Све само лагарије".
Вашингтон — „Сто милиона доларе".
Сидеј — „Избирачице".
Дакон — „Газтота".
Бурма — „Сребрни дане".
Кавро — „Посао је посао".

Клацкалица

Лав: — Једнога сам човека и дрвља, али сву трајећу ће могу!

ТУГОВАЊКА ЈЕДНОГА МЕЂЕДЕНА

Шта ми вреди што сам лав И што ми је прегуп сил. Затворен ми сваки пут Јер је корза умнут.

Дални идеет лепи пас: Врлу слаб сан је пашо. Иди, иди, иди Идеш у Мексиц Добро сан и ашто То је за на пасо нов. Ој, добићу муч. Кад трчкарам муч. Шта ће радеш, у тој бари Протекуће слабо ајдар. Тата, мама, иди, иди, иди. Зар беш морам у Мексиц Што с' мајком да се мотам Кадв могу да се платам, Је сам младић фин Иштро гледе сви. Ко ће ми сад у клуб Кад ће радим лоса груб, Без њега чатар дана Не налет ће ми сене Но ће вести све да зна, Иду с' мајком одам је Сад све пелаш, не ћу иницу Где трабе да бијем мицу. Зато ме не вуку мајке, А кад узнам одам је Одо моја слава сва.

Штампарске грешке

Па цео дан је ишао из Бовеле у Бовал (пасала у пакат).

Руководиоца жене (жене) је немирене и закономерно.

Чарковска гашта (чашта) је гревнарска развејена.

Сиоговор је пао и ово је вило довољно гопова (чопова) за одбрану.

Мали огласи

Млађи симпатичног господина се изуми сам при нном дан зеједе бела у ряду за цигарета, и која ми је пријао да ми да бапот браћне, нека ми се јави ради заједничког излеска у цвећу. Вера није искључен. Цицја-Кондинко.

— Пријам у залогу или купујем старе стварн: поломе цепанице, поцрнело брашно, отврдле пеште и тоалет сапуна, прасувано месо, матеру сламнату и остале старудије. Интерес ме изванредан, него узимам сваку ствар. У случају продаје плаћам најјефе цено-берзанске цене. Радње код «Сунцан — Тарашин.

Трамвни сиопатичну и лепу дактилографкињу, која ми ће помоћи да пиши и не писаћој машини.

ДРУШТВЕНА ХРОНИКА

УВОДЕ СЕ ОМНИБУСИ

На линији Барзан—Тарагајте у вође се поново омнибуси и то: Мите «Цврци», Пера «Жикина», Стева «Црногорац», Јова «Дрца», Анђа «Чиче» и Паја «Крња».

Цене у омнибусу од пасоне. Гурање, псовање и пушење дозвољено. Особито корисно за цмн и чегет одела.

СЕТНО ЕЕ

Учитељ: — Но је био Колумбо?

Ђаци (из кануће.- Колумбо... не зре ме је језика.

Учитељ: — Па сећаш ли се ти нз историје?.. Знаш за Колумбово јаје!..

Ђаци: — А, ај, сетно сам се. Колумбо је пран данеа јаје у Египту.

ПРОБЛЕМ

Професор Пивовлић цита Хајлмајданом занимљен. Дан пријатеља заустављају га и питају:

— Послушајте нас одавно нам гурко мислите не нвак филозофски проблем!

Пагледаће сте, одговори професор. Жена ме је јутрос рекла да је већ две годнне нисам ишао у биоскоп, па сада размишљам и тоне, кога сам ја то учитељ нуђо за ово две године.

СИТНЕ ПРИВРЕДНЕ ВЕСТИ

Оскудица свих врсте жнвнна настала је у Енглеској. Чак и дрвања кола закрпе.

На стовањна злата у Америци примећују се нова пета. Америчке економисте предвиђају поларизације злата. На иснову ова констатације Русвелт је наређно да са ово злато чим пре утрпан у «Добродошлице Америка».

У Аргентини је наређено поново бацање вефа у мора, сходно споразуму са С. А. Д. Сиверна се да ће свн бацањем вефа у мора бити елиминирана проблема Аргентинаца А.

На домаћим пијацама, свиња нна досто, али се за њих траже и свињске цене.

Досеа ја је приметно. Пивара ће на платају го 200 динара 100 динара, према одлукама Комисарнјата за цене, продају ће за 250—300 динара, а према стварности — нако кога огуља.

И ОН ЈЕ ВАЖНА ЛИЧНОСТ

Изузетно важна личност кошнне. Недавно је муж:

— Видиш, жено, новнна тешу и о нама.

— Е, и где то, да ја видим?

— Па тут исвнног дана пролазн Дрежа новог моста око 50.000 Аранђа, а видиш једва од тих сам и ја.

— На места аутомобила, који сам ручно вас поручио, желео бих сад један моторни чамац!

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

У СЕДМОМ НЕБУ

Један добро расположени човек врати се кући пред зору. Проспавше прилично часова у кући мисли, да то задоси и он једном посматрати овај феномен. Мандаго га узима што то гледа. Овај му рече да му објасни како је то тако дође.

— Па то је лако, рече мандар.

— Како?

— Тако! зачуди се пијаница. Па како сам ја дошао, дођошао, дотле сваки ваљаш!

ГРУБА ПОГРЕШКА

Један индустријалац узео је у службу новога слугу чега је свиђао његов говор. Једно јутро дозвао га и рекао му:

— Ја сам ујутро прам. Ако ја не устанем, ти ме дозовеш.

— Да, господине.

— Ја сам лагао, рекао је господин.

— Добро, одговори слуга.

Једног дана разговара господин индустријалац позва слугу и рече му:

— Ти си казао да разумеш у летење жена! Зашто си ми казао да је дрскоста?

— Ја сам мислио... да је то... ваша жена... и онда, из учтивости...

— Да, то је дамска бела мода жене! уздану дубоко фабрикант.

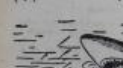

— Догодиће ћеш безусловно ако у планине.

УЗАЈАМНО ПОВЕРЕЊЕ

Један комшо, који немаше ниђа кадровао, уврди се на брод и оде у Америку, заједно с једним другим путником. Чим је дотегао сапутника, одмах му са каже да је дошао. Кад је сапутник, после, ишао на кабине, он покупи своја драгоцености, и стр-за, заједно се сапутник мошао, један куфер, па сва то однесе поноћу брода и предаде му рекавши:

— Пре свега ваш је кофер да немало ме сумњаш у своја сапутника, ако смотрам поштена човекоми, ако, за сваки случај хоћу своје драгоцености и свој новац да оставим у бродску касу.

— Врло рада ћу примити, али ако ћорам напољскуте да је и ваш сапутник, пре неколико часова пуна, донео и депоновао своје драгоцености, уз истовремену изјаву.

— Баш си нека куповина! — Бојим се ћутиот ћаво, а бити ће бело, да дође жене!

КЕШТИНА И БРЗИНА

Седе два господина на клупи на Калемегдану и разговарају:

— Пазите онај дечко у жутом капуту, како су му стрељене крв ноге! рече један од њих.

— Ја је код сина! уврдељено одговори други.

Прам са збуни.

— Како вид, како му шава стоје!

Објасни: — Могу ти да узмем на зидам неки нриликовни рамен!

МУДРОСТ БИТИ ЛУД

Стару Лињаву позвали на суд да сведочи за једно убиство. Судија пита бабу:

— Јеси ли ти видела над је пао? зна убио онај човека.

— Вама видела, одговори баба.

— Уби ли га ножем!

— Боже сешам.

— Уби ли га сокером!

— Боже сокирон.

— Уби ли га пушком!

— Боже пушком, почешала је баба.

— Ти си, баба, луда.

— Боже, сешко, луда.

— Хајде, иди ти, баба, кући.

— Боже, сешко, иди, рече баба.

По повратку у село, сељаци се окупише око баба и почеше да је затичкују зато је баба на суду луда.

— Боже реко, одговори баба. Бољаста пусто нанеа нуба, а пометник остаде у рашт.

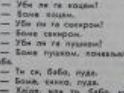

— Мој дед ми је икада слушао туђе савете.

— Зар је био тако тврдоглав!

— Не, само је био глув.

РЂАВО ДРУШТВО

На једном фелеинистарском процесу оптуженом је биа осло бођен јер му се није могла доказати кривица.

Пошто је председник пресуду, судије се обрати оптуженом:

— Мислим да сте са могли у вирати нешто је порота нидо обрзе прича нама. Не заборавите то, и у будуће са клоните рђавог друштва.

— Господине судија, одговара оптужени убубљеним гласом, да ли вам чисту реч да се ваша господа чешу чешу мађу ушма.

ИПАК ЈЕ МОГУЋЕ

— Од чега ви живите? пита пекар бленовића, који бацује до болесте извлачење пређеромом у потребом виноградо.

— Само од воде!

— Од воде! То је чанудитељ!

— Ја сам учитаљ пеначке.

ПАМЕТНА БРАДА

Решила поша да краше жито, пошао свог слугу Цигоњића и рекао му:

— Нађи ја сутра радничара и спреми сва ога је потребно, док сутра крећемо.

Цигоњић је поноћ да увераза пола да ће сутра бити киша и да зато одустане од крцидбе.

— Ама шаша каша, новче, одговори је поша, ако ја ћу ја ћу ћу сутра бити пап дан.

— Вика, бика, дика, сутра ваша, утрошно је тадино Цигоњић. Чим мако заспеше браца, ваша мако да падне.

Пола је ипак острело на Цигоњићеве претскезање, нато је ипак ванредно крцидбу. Али, у подне ве бо се за нас, почеше да дува јак ветар, а киша да лије ако из кабла. Радничари и Цигоњић а се ћаша и пата, да нам ћаша прокеља једва су доспели под кров.

Пола је поспе тога уреа Бенкин колеџиа, нашао га у дворишта и натезао на један шкољке на комину.

— Кажи, шаша, — рекао је пола, — код је цигоњића брада памећнија од тебе.

— Реци, шаша мој, зашто ви да стално живиш онако уред природе!...

— Хоћу, али само лепо!..

ПОПШЕ ПРОПОВЕДИ

Дешао се једно једног банатског сеоског владике, да тамо пола цело ви свако пут са проклађивање говора једног та исто.

— А ја ваш вас говорим увек та вадика.

— Праосваштено, не умемо то реће, одговори свештеник.

— Па шта онда мислиш, одговори владика. Зна шесто научеш ти то, а ваљ бе ставли нешто друго да чујеш.

ЛАЖА И ПАРАЛАЖА

Два позаанова разговарају о сутлаћи и једно ће рећи:

— Ја, да ти знаш каво је у Панчеву живот. Ако лаж и јевтин. Само код чутуре пиво дувана, трговци те поклоне утапају.

— Шта ће нам Панчаа, одговори други. У Марсељу код крајина код одиш да купиш дуг-ног, он ти да уз дуг-ито и одело.

ЈЕДАН НЕСРЕЋНИ МУЖ И ЊЕГОВА ЗЛА ЖЕНА

Пензионар Јоца живо је жену која му је поклоно загорчала живот и уреа је код свештеника, да ће да је оне мученица. Једнога дана дође к нагора. Г. Јоцу позвала у кварт.

— Ваша жена оптужује вас, рече чим, да сте у току последња три дана давгуа посушали да је отрујете.

Господин Јоца се сва пребледе, али са брза прибра и рече:

— То је најобичнија ствар, г. члана. Нужан вам ја да кажем ја у ову помешено, али да сте то доказано, заиста ви да сте одмах, не лишу места изврши аутопсија.

НАЈБОЉА МАРКА

Од разних марака нових цареа најбољу изрезају је напреваја мирно «Врбовинке, које је најјачанија и најлакше пропушти воду.

Јанаћково писмо из Лесковац

Удовиџа сам се за Врбицу и сопта једна комшеријаа фрша па да Видинац колаваше. Врбица је с'г по најгравни праавно, за тој сам искокиља откуде дом да си набереи врбу и да си купим нове дреје. Аиђ, за тој ће да звам, због којега је Врбица у зимска вре ће сам узеја једно пуно дреја и за дреје треба картица, а кад ја дан'ске нема шадалучаку над сн пазарџиан за готовиу. Зато ћу у стари дреје да доказујем Вемеген а јеца ћу фарбам сас црни лук због за што нема дрстаиште, изгледа жалосг за мужа, због зашто ме сн скупо фаба. С'г је дошље зо-

— Тата, шта је то клупчуја?

Лукуз ти је код чоека са пуним брадом неки кревату.

Кадо мали Перица замисли...

... да је Рузвелт показао Јапанцима зубе

мам да си жена пуше тиме, бистре политику и чалију ако ро сокаци, и муж си сади не куде дом и тада си работа. А ко је ваљаје фиџу па женама, ребетлан и зовзовање. Нема. Па и ме ће с'г видина фиџу што су жене постеле мужи, и и мужи жене и и купумаваа. Тај је за бенуја и сваки муж и всако-чоек ву' не умеја да си дрскора дем мађицу, нема сн скиде мустеће и обучуја женско дреја.

А с'г си одо на ставиду да си израниђа фаћан ред пред вагоном, због зашто су гуљадеже и њиани напрајаки калабаз'а и тудрему та се чоеек не можа вам у воз брез гомиу гурњају. А над са будем врнуја на куде Лесковиђу, ћу ви пошалем фарбане јиџи да се проведете за Вемеден кад је Ристос ранциа.

Ваш Јанаћко

ТЕЖАК ПОСАО

Новинар: — Колоссално! Имате 99 година! А у чему је тајна ваше старости?

Столац: — Никад никад на ма ни прапиа умарена сам јео, сировиво месо, кланно са жена... Али имам једног брата, тај има 101 годину! Ево га тамо у собе...

Новинар: — Могу ли с њиа да разговарам?

Столац: — Не можете, лежи тиђан као свиња...

КАД ЈЕ КЛИЈЕНТ ДОВИТљИВ

Адвокат: — Дакле ви желите да вас ја бранио? А ништа ви нисте да платите хонорар?

Клијент: — Наравно нисам, али имам једна братучетин пријан и зовем сам...

Адвокат: — Добро! А зашто сте оптужени?

Клијент: — Ради краће бркљавитости бројим и звиждеу пријан!

Женске чести

— Хтео сам да ти доведем једног лепотана, драги, али изгледа као да је позвонило.

— Не мари нигда, драги! Шта ће ми мајмун, кад ја те тућ!

Прија-Сова: — Данас сам сама на новогодишњу ноћ и одмах ми је нуж купио нову хаљину.

Прија-Нето: — А где је та хаљина била?

◆◆

Судија: — Зар вас не срамо овако што сте покрали једну тако скромну жену?

Лопов (чешући се): — Нешто ме срамо, али баш не знам је ли то довољно да буде...

◆◆

Изашао: — Ја задајем само познату мисао.

Писац: — Брзо добро! Ја се зовем «Патрошић»!

◆◆

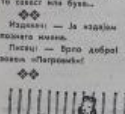

Учитељица: — Ако сам ја радећи да добијем двадесет динара, а ти радећи да добијеш двадесет пара, колико ћеш ја ја?

— Разуми се! Сад ћеш ми рећи колер кућер, на грчки.

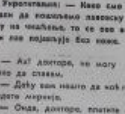

— Ах! докторе, не могу ништа да спавам.

— Дођу вам нешто да кол проведете мирније.

— Онда, докторе, платите мој ући кући!

◆◆

Нафта сељачка тужила је суду своју жену због девастације.

— Па добро, пита је судија, како гледа тај муж усиле да ти туче?

— Ах, г. судија, не узима он палицу, него батину.

◆◆

— Је ли ово муж вероватно?

— Није, него сам данас чистила паркет.

— Молим вас, где је одељење за зубарске дезинфекције?

— Идите овом улицом, па ћете већ чути.

— Зашто толико плачеш, човече?

— Умрла ми је жена...

— Па ти си је увек девастирао!

— Зато и плачем... Више нам неће бити да девастирамо...

◆◆

Мама: — Ах, да ли се може ући тако заљубљен него једно без љубави.

Гостиња (усклађено): — О, може.

Љубе без удаја.

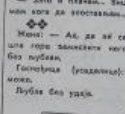

◆◆

— Знаш, жена је спржила бифтек изгледа на жеђ.

— Зашто ми нисам рекла?

— Па ја то не волим! Ја само волим мужа с тобом.

◆◆

— Ал' како су гадни људи. Нису вам се ни да мало нађу. Нису ни ни ни

Радајлови доживљаји

Знао им је слабу страну

СПОСОБАН ЈЕ ОН

Лондон, марта. — Сада после пада Рангуна и губитка најважнијег дела Бурма Чарчил је одређен за гувернера те земље наместо Александера. Енглеска новина пишу да је он врло вешт енглески војсковођа. Као доказ навођа да је одлично организовао повлачење из Дункерка.

НОВИ ВРХОВНИ ЗАПОВЕДНИК АУСТРАЛИЈЕ

Сидеј, марта. — Пошто је пробаво у Аустралији и остависе на једному састав војника у тврђаве Коридору на Филипинима, амерички генерал Мак Артур постао је врховни заповедник оружјама свега Аустралије.

— Је ли браниће Аустралију, изјавио је Мак Артур, као што сам бранио и Филипине до последњег дана, то јест док ни ја нисам чврсто за живе и моју породицу.

ДВА РАСПОЛОЖЕЊА

Вашингтон, марта. — На бекету приређеном од стране Рузвелта, присуствовали су Литвинов, чланов друг Хелифакс и Халифаксов енглески друг Сир.

На овом бекету одржани је надгробни говор Холандској Мадони, увеличали су њезиново ратарско вештинство, из којег излази у отношењу пому жуљевито, дрвља и прелилевања за помоћ Рузвелту.

Рузвелтов одговор је гласио:

— Господо, ја вас и овом приликом захваљујем да ћу вам дати еквивалу помоћ, на жао баш хоћете и — писмену.

После ове конференције, доминерају дао расположење, једно је горко — киселог укуса, а антиметичко је, док је другу сладуњаво, али посмишљено.

Засенуло му очи

ЕЛЕОНОРА: — Рекла сам ја тебе, Франклине, да не гледаш у сво сунце без црних наочара.

Последње вести

СТЕВАН СРЕМАЦ И НАЈАЧИ ЂАК У РАЗРЕДУ

Поменути Стеван Сремац, ако професор реалка, уђе једног дана у четврти разред да одржи час. Поред сви воље није много кнапта до рада, јер је у целом разреду била топлија грађа до његово предавање нису многи ђаци да чују.

Сремац посла једног ђака у пети разред.

— Иди и реци свим магарцима у петом разреду да на галерији.

Учење оди и одмах поруку својим старијим друговима.

Али се из уплашиле пагор разреда још увек чуле грађе. Сремац то нахуто и он одо сам у пети разред. Бућа пајдоши до стада и сви скочиле на ноге.

— Ко је међ'на међу вама! упита Сремац.

Сви погледаше у једног стаситог Чочанина, који је седео у последњој клупи.

— Кажу да сам ја међ'ни! рече овај снобљајући се.

— Изађи.

Кад Чочанин стаде пред Срема, овај му одаде једну добру шамарину.

— Ево тебе, рече му Сремац, а ти са седе разреднику са остесним.

ДА БИ СЕ ИЗБЕГАО НЕПРИЈАТНИ ДЕМАНТИ

У једну редакцију утрча један човек и још с врата поче да виче:

— Данас сто објавили моју смрт. Молим вас да то демантујете одмах.

Уредник новине хроника га прими и изјутрења му обзнани:

— То је немогућно што ви тражите, ваше новине виход нема да демантују, што једном објаве. Али ћу вам предложити један други врежњан: у народном броју листе домаћински вешта ће рубрици некрологија.

МОДА У АМЕРИЦИ

Џон и Рецивејд закључили су да уђиљу у мис Мери Тајлор. Обојица су хтели цело вече да играју с њом, но су се око тога и посварали.

Пала су уврада, и они, ако праве јавки, решиле да отпру час једанко бокс-мачом. Одлучу у заседбу собу и борбе отпочне. У шестој рунди Рецивејд је био нокаутиран. Џон Броз дотера своје одело у ред и победоносно уђе у салу.

Међутим, мис Мери постало је. После дугог времена Џон је пронађе у дну сале у друштву неког цивилчина.

— Јеста ли видели како сам брзо свршио с њим! обрати се он девојци.

— Не, одговори њезино Мери. За то врема сам играла румбу са мистер Астором, он дивно игра. Сада оно се бави вама.

НАЈЈЕЧА ВЕШТИНА

Два сељака на вашару посирдују цирцуску представу.

— Ала изводи, каже ће убила, вели један.

— Нија то никакова вештина, нарочитно неки други.

— Како, брата, да нија вештина!

— Тако лепо. Вештина је да прогуташ врпољицу, па да добијеш признаницу о плаћеној пошиљци.

ДУХОВНО ПИТАЊЕ

— Прва помоћ, која се указује сиромашној, јесте трпљење сиротом.

— Добро зкаш, али што да се ради у лето кад нема снега!

ОПРАВДАЊЕ

Газда: — Сирота животињица! Жао ми је што сам је убио.

Пријатељ: — Не сећај се, драги пријатељу, то није ништа урадио.

ЊЕНА СНАГА

— Моја мужа одвеле сам од кушења.

— Зе то је свакако од његове стране била потребна велика морална снага.

— Од њега морална, а од мене физичка.

ЗБОГ ЊЕ

— У реду, друже, добро и мирно у задатку, биће памећени и неи запажени људи.

— О, драги мој, ја не долазим због моје памећене дарја, ја долазим због тебе!

У ШКОЛИ

— Ко је била Катарина Велика?

— Грала Гарбо!

ЈЕДНИМ ДЕК

— Господарице, вама није мило, али сто ве у онима годинама, када девојака треба да се уда...

— Але, господине докторе, је сам удата жена!

— Тако, онда сте разведена!

НЕЗЛЕЧНО ГА ЗА УВЕК

— Јако сам вам захвалан, господине докторе, на труду.

— Па ја вас никада нисам лечио.

— Але, ето сте лечили мог стрица, кога сам ја настрелао.

НИЈЕ НИ ОН КАНВАН

— Рећи ћу баба-рога да нисам био добар!

— А ја ћу рећи извршиоцу да сам мислио нахат скорио код Бела!

Слика без речи

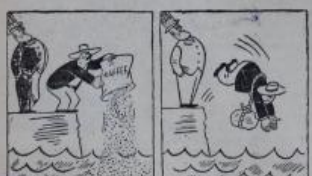

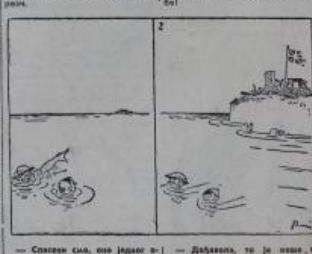

— Спасени сам, ено једног ђ-стрва!

— Дођавола, то је наше, ђ-стрво!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација, Београд, Ившићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплата према «Просвети за продају новина и часописа, Београд Вишњићева 8.

Претплата, тромесечно 20.— дин., полугодишње 40.—, годишње 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 4 АПРИЛ 1942 БР. 49 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

У С К Р Ш Њ Е Б О Д Љ Е

Ускршња јаја „БОДЉИКАВОГ ПРАСЕТА"

Из времена ова дрена
Осто одат православним
Сканом, но' се нозало меѓи,
За Усрос са јаја дела.
Зато зада чуја глаее
Канал јаја дели прасе.

ЛОНДОНУ

Целови свету жени срећа
Ал' аз своја не да ирећи
Нек му буде јаја трабе
Исто фино, ак' бурекбо.

РУЗВЕЛТУ

Два гадиво бе ои врде
Ак' сад је и њему тарда.
Да разведени њему лади
Дајеи јаја куиовиан.

МОСКЉИ

На лопој ли врчак хавла
Дасти пам је ханек сказа.
Сад кад чуја да тано муто
Дајеи ово јаја муто.

ХОЛАНДСКОЈ НИДЏИЈИ

Те ва љубав чуљеј густо
Само себи сканом је чуја.
Па пропаде дан баз баја
Ево јаје, ак' од мора

КОМУНИСТИМА

У иудности и бесшују
Уживесто своју иуђу.
Ви сте узрок тог'ког гоиа
Ево јаја бад од свиа.

„ПАТРИОТИМА"

С' родољубљем спокуиаите
„Патриоте" гуте-иовити
Зато што су свести иратиле
Дајеи јаје је од патиа.

ЦИНОБЕЗНИЦАЦУ

Цвету нарту сам ирокрио
Дос сам ова'о јаје дрио.
И ио пиро дасте бора
Нема крво јаје жидоро.

ОПШТИНИ

Те ова дајеш струју, воду.
Із нарестиа ову згоду?
Ти си наша уиравида —
Дајеи јаје од штетиоца.

ПОЗОРИШТУ

Свет иагрио са свих страиа:
Дуважина са свиа ирона
Умегности ваша струја
Ирикаи јаје од свађаја.

ЦЕНТРАЛИ ЗА ОГРЕВ И Огрокиј тој центраи

Срдачно сам ловолио жалиу
Хвала њојзи што нос греја
Сирочиа јаја бом од врдеја.

Разговори од седамдесет и пет минута

Агенције Рајтер јавља да је сер Стафорд Крипс, који ниа овлашћење да иогокује зелени број ииа-дуских фабрика за ваглеска ратна циљеја, имао дне разговора са иредставницима Индуса, Пандит Нерузом и иротестантеком мухаиеда-ииком, Мухамед Кином. Обадва су разговора трајала ио седамдесет и иет минута. Пошто ироиг разговора, Пандит Нерру је изјавио новинарима, а после другог разговора Мухамед Кан је изјавио новинарима.

Детаљи тих историјских разговора су следећи:

После доброг ручка и три и со фољаа весиица, сер Стафорд Крипс је ово убојаном Зољшеном и напредњачки бурмујеном ирисуиа себи иуто, и ирежао иеиаи из своја соба у суиаиу хобу где треба да се одвоје разговори од седамдесет и иет минута. Пошто је сет на хиду дотерао ио свом девном сату који иоказује ноиа-донски ирема да се ба дошло до иочетка и разговор, рекимо, трајао седамдесет и иет минута и три и со секунда, сер Стафорд Крипс је нарелио једном иоруша-ном жандарму ран изађе Пандит Нерузе и да га добровољно ода-ве на разговор.

Пандит Нерру је дотако увођа дора расиоложен иошто је биа иромакао невидиае са бурмајеког фронта. И иа је ово весиа-ио сер Стафорд, он је ноиао бно уитио човек и љубазно се захва-ииа на иозљуку му столицу.

Сер Стафорд Крипс је узеа реч:

— Дошао сам — рекао је — да изјавиним друштвене уређа-ае Индија ирема уређају Енгле-саа.

Осиећам је задовољ со ваиа Пандит Неруа.

— И код вас ваио — наставио је сер Стафорд Крипс — увеи Горњи и Доњи дом.

Пандит Нерр је изброо чаио.

— Увођењо демократију, со-цијаиио осигурања и јако грево гласа као и у Енгаеској.

Ово уаиа Пандит Наруа се по-јавиае дос дубоки бога.

— Дођоио слободу штампе, слободу збора и догоаора као и у Енгаеској.

Пандит Нерру се свеиа окрижаио.

— Дођоиета иоте напредњачки и иета ваио способан иолитичар и говорао као и Енгаеска.

Пандит Нерру ноиа задовоа-ваа очајаа.

— И потпредседника си — рекао је и ио крају сер Стафорд — да ирођеш.

Сабони преглед

Два сретака Англо-Сакса
Пуделе су ноиоћ свиња,
А сад када код ноја ноиа
Тад ни снага ваи ваиаака;
Код ваиова ваћа тоие
Тек се ваае ва висине.
Штрајкорваи ваино кааује,
Сва ни ноја сад у Русе.
Ко будоо Руси гиви,
А ови у ноиадиву
Једаи другоиа ноте вишту,
Цивиаиру се, конференцу.
Ко год гиви, тоие се даае
Ал' су иротаи офанзиве.
Рагту шифре, расте сирема
Аае за ваае иије трема.
Тачно ни се рачуи хвата
Биће одрожи ноеае рата.
Ко са ноиа трваи среду
Ноа уиаои себи иуиу.
У Норвешкој биае зима
У Афроиа топаа клима
У Енгаеја сву ваиаи —
Свуда ваиа ноаита фаиа.
Самоиом фроиту ваиаеи ваиу;
Сиоико ваиа аи Енгаеиу.
У Индији сиета Бога,
На Маааје диваае жиае,
А на Јаии кунгаа густа,
На Гвиаеји земаа хуста
Све што жиаа сиета ставо
За друге је ваиаиао.
Друге гоие вао стоиу,
Сад им урока три у оку.
Таиае сваиаи у беду —
Турци јадни сад ва реду.
Енгаеа своиа ваиу кроји
Ал', тек ва жаиоеиу чеди.
Ту су борци сви ио ваиу
На сваконеком чак иеђаиу
Свиаи да у мутиом аове,
Аи сад су иоста чиаа.
Аи сад су иоста чиаа
У рачуиу бааа грешка.
Зато Аондон сада бдиие
Дошао вреие да се гиие.

*

У Индији и у Бурии
Дошао је крај ујаурека.
Ако ваиаи, ваиаи ваиаурека,
Зато тако ваиау Кривса,
Без мотиае жиае хаеба —
За рат само војске треба.
Зато праиау сиаиау ваиате
Бесиоеиае деиоиаате.
Аиоиоиае праве шиае
Место војске шаиау иретае.
Можда Енгаеа војску има
Аи само у ореиима.

Индија у свему иогледа ваи-ае Енгаеска.

Лаиде Пандит Неруа чаиаеио је изразе ирајаае иоиаиитаности. Разговор је био завршен. И ио је био вастиаиан у Енгаеској, Пандит Нерру се ииак учтиво иоклоиио и изиашао иаиоаа. Бааед као самрт-ник.

— Мора бити да сам иагаа иогрешио — иомиаио је сер Стафорд Крипс, видеви одмах за-вршетак разговора, — Мораћу сада да ирооиеиим тактику.

И нарелио је да се узаба Му-хамед Кан.

И ово није био ваиутиан у Ен-гаеској. Мухамед Кан је уаио натуштен као јесиае «ебо, јер је у ходнику среа Пандит Неруа и видео разуиеое иротивника.

— Дошао сам — рекао је сер Стафорд Крипс — да изјавиим друштвене уређаае Енгаеске ирема уређају Индије.

Лаиде Мухамед Кана се ваиао расиоложен.

— И код вас ваио — наставио је сер Стафорд Крипс — увести Конгрес које ће, као и вама да оставима водиу водиу.

Један осиећај је завобдао ова усана Мухамед Кана.

— Увођењо слободу, социјаи-но осигурања и јако грево гласа као што имате ви Индуси.

Лаиде Мухамед Кана се сасиам разведрио.

— Добијаћу слободу штампе, слободу збора и договора као што имате и ви Индуси.

Мухамед Кан се радосно на-смејао.

— И на крају — завршио је сер Стафорд Крипс — иотврђи-ваћа се да Енгаеска у свему из-ађе иао данас Индији.

Лаиде Мухамед Кана је одаваа корак иријатеа иарушаваа.

Устао је, срдачно ааежаваа сер Стафорду Крипсу, и радосно из-ааза иаиоаа.

На уаиаи је среа Пандит Наруа и заграо га.

— Нама! да се ааежиеи — ре-као је — ако добијеиа иоаитиче-ри и говорећеи као што имаћу Енгаески, онда ће тај ранак бр-зо да банкротира, а ово ван добију ваиу слободу и тако друштвено уређеае као што су казали ова-ај онда ни онда ни горе казаи ие трабе. Нису, иоиси ти иоиси што ваи ва-ао на фронтовима.

САВРЕМЕНА Лира

ПРОЛЕЋЕ.

Већ цвеиеае ирво ирсиа,
Дошао ваи је ироаеће.
Сад тргоеиа ирве зрубе;
Одеиа се већ ирекрбу.
Ни зиму је ставаеа цви.
Огрео вас се ваиае тоие
Већ ваорбе ноао иоиа —
Замиои стоари сее у рам.

Од новрбе нарест тоиа
И за аук је ирагао бааиа.
Да иеиуиу слободу иотиу.
Сирочиа бааа бараа стаиу.
Дроеће је сиистаео
Трговачиа сее је ваио;
Да нарасте аиет стаока
Најбоаје је средство — ветиа!

ЗАГОНЕТКА

Чутаио је са свих страиа
Звоиеда иоси, иије дете
У иоди је носелиа
Тек за Усрос јести сиета
Кад се игра, сиимо ваи
Ак' вибеаеа иам ваеа.

(ноиди ваеиивадац)

ЕПИГРАМ

Усрис, та, је ирааиио видео:
Тад се буди сваго ваиади
И ради се живот ново.
Породи се нови гроди
Сада треба да се ради
Да дебаеа под свој иров.

ПЕСМА МАЛОГ ЂОКИЦА

Је сам, знаје, дечио фин
Мноиствасан је сам сви
Гуштеиаату тата ваиам
Чеиа Стеиу маиа гаам
Ми водиаа зоиот ваи
Ноиа иаиа ваас ваиа
А ја иеиу, ио у ваиа.
Тата игра сиими да фаи
Маиа иаиа ваас ваиа
Ај обоје мааар уби
Сваио ваиди једак губи.

ЗАГОНЕТКА

Вибо маиар ваиао дебо
Та је иаориваиа ребо
Иди само иаиад руие
Иди се ваиаи ие осеће
А таио је ваиа ирева
Јести свада без ва иуие.

(ваиак ваоиу)

ЕПИГРАМ

Тој иаиаиои ирред Темзе
Ваиустиаи свеиа Бреиза
Зато таио туиаи ваирем
И да ваоку свату збори
Дакиди ваиао ирево иера
Ак' стрваиае ваиас ваеи...

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

Генерал „време“

Прошле недеље у Енглеској је изречено занимљиво мишљење „Манчестер Гардијана“ у коме се предвиђа нова обрта за енглеске трупе у Африци. Обрта треба да буде од пустиње до гувернерове палате. „Манчестер Гардијан“ пише:

— Овом новом обрту треба да замисленици Источних џунгле који много сметају приликом регулисања бежања нашим трупа. Само је једно вилајетско, у Енглеској су особе, настављене гуме.

Лондонски „Таjмс“ са Блиског истока. Пошиље Совјетског Руског „Он пише да су Енглези за време зиме послале Совјетима пословну целокупне противодобну ратног материјала. Како је Енглеске изгубиле дана Совјетској Унији „Таjмс“ закључује коначно решење:

Енглеска је у њеному снага, само мало нешто буде крпа јех, онај неће је у њему мотке да се распрсне.

„Московске правда“ отсмеује Стаљина да буде наименован врховни командант Чанг-Кај-Шиком:

— Друг Стаљин не треба ни престом да нарасте за Кинеза, пашће лист, јер су страшно досадни и безобразни. Зар они не виде у каквом сте сос заливи! Али, како јеси само нама кувају! Друг Стаљин ће да пита за састојци, ако ће да реде сами кода ме упрошени?

„Њујорк Таjмс“ тешта о потенцијалима енглеских бродова од стране њемачких подморница:

— Заната је невероватно ако ми смо стварно бекстуни. Једном оном нашему криви су Немци и бројо 13. Немци нам стално одузме по 13 бродова, па кад обрнеш на невољаку недеља биће бекстуз.

„Чикаго Трибуне“ наводи енглеску пуобиљу наставу због обезбеђења Америке и Аустралије:

— Енглези не треба да се труде што и ми трежимо ово нешто за ни нас да вода кестење на ватри, вели лист. Они су такве много пута нашли, па су нам и сами морали да се пријатно отрове. Зато нека сад путе нас, не ћемо можда бити срећнији. А ако не будемо, за то ће једина бити кривен Аустралијанци што се нису стрмљени да бране туђе нашега воза.

Лондон, 4 априла — Енглеза су решили да сачувају своју досадашњи савезника генерала „Време“ пошто се он сада окренуо против њих.

ПОВЕЋАНА ПРОИЗВОДЊА

Лондон, априла. — На питање домаћих новинара да ли је стварно повећана производња ратног материјала у Енглеској, пада Атлее је одговорио:

— Да, то је тачно. Производња ратног материјала у Енглеској је сада три пута већа него што је пре почетка овога рата, ах' не лагаћу.

НЕ ТРЕБА БРИНУТИ

Лондон, априла. — Сими дене стигла је у Лондон вест да је ситуација у Бурми забрињавајућа. Да би развеселили Дутоа Чарчила је наређено да се не треба бринути за ситуацију са Бирмом јер ће Енглеска у бољем положају. Пуно ће она мајке имати и стало среће на место.

ЗАПАЊИМ НЕКЕ ИМАТИ ВИШЕ УСПЕХА НА МОРУ

Лондон, априла. — Радар. — После бијтог кол Јава неки зли језици тврде да смо претрпели тешке пијуште. То није тачно. И дошло је са званичарна страна јер Јапанци после пловидбрених са нашим пословним „Принц од Велсом“, „Репулсом“ и „Кинг Џорџом“, немају ште да потапају и онако ово мало крстиља што на површини остаде. Зато бити нека јене ишје успеха и зато Јапанци и неће имати успеха у помор-ским биткама.

САВРЕМЕНИ ГЛАГОЛИ

Бенгазиратк — бити протеран тучен.

Бубоварти — напити успеха.

Демократерати — изгубити позицију.

Крижарати — имати кризалне за кратко.

Мајорјевати — страховати од непријатељских напада.

Стаљиневати — радити крвоточилиште ону.

Тамерпатити — евакуисати.

Смоградјеровати — затворити.

САМО ТОЛИКО...

Вашингтон, априла — Аустралијанским министар спољних послова Еват дошао је у С.А.Д. а мислио Холивуд да се Аустралија је увелико понаша.

— На брзине нешта, одговорио је Холивуд. Аустралија је сада у центру нашег пажња. Ви ће сада умјнати снимајући и дивљења цела Америка.

Ах' је помоћ, нема ге Митке: „Аплаузија и дивљења“. Само толико!

ЈАК ВЛАДАР

— Хало, Лондон. Заборавио сам нешто ете данашње рекли да објавим рат!

Трчала се ігра ...

На Истоку офанзива
Чак се дими, а час влада
Ћути кишица, бојзт тесто —
Офанзива сте у место.
А кад пробе зимска пруга
Све до Волге биће тако
Чим се тако лед отопи
Крваваће ће бити кваке.
Неће хрту да се чека
Од судбине нашу деца.
Већ се чују вести разне
Све су нада биле краве
А из Кине вичу: Ипи!
Трчала се гора — родио се вилај!

*

Нашов орлак, право боре
Све скупи на доларе.
Јапан вишти хоћете зато
Остало је клима злато.
Мисли да ће жуте глупе
С доларима сад да купи.
Места борбе, дигли вику
То је рат из Пацифику.
Место снагу да покажу
Сви праг, прате, лежу.
Јапан праве трчати пруга
Стиг'о близу Холивуда,
А Рузвелт се горко смеши
Да поново вису дугаш
Мајмуњаре сидит сирома
Али колике шегце нема
Јошки имаће пре леду
Али стални отступају.

НОВЕ ИЊИГЕ

Винстон Черчил. — „Критика немачког ума“. Филозофска разматрања о општој ситуацији.

Франклин Рузвелт. — „Ко другом јаму копа, сам у њу упада“. Збирка басана из Конгреса.

Чан-Кај-Шек. — „Како се продаје патолошке храна“. Расправа из области војне трговине.

Сер Стафорд Крипс — „Како са прасићујв цвјевни овладар на ветеринарска планинска слобода“.

Мајски. — „Јешто ву да пишеши своје ими Мајски на Дељиборем“. Прописна казанја за предговорни Енглеске генерала Зимна.

75 МИНУТА

Дакар. — Сер Кринс је задржао у разговору по 75 минута Азада и Џинаа.

Очекује се да ће сер Кринс за 75 минута добити бесплатну авионску карту за Индију од тог истог Азада и Џинаа.

НОВИ ЈЕВРЕЈСКИ УСПЕХ

Њујорк, априла. — Енглеска влада гарантује Ротшилд краљу за пронађе свој капитал у Средњем Америком Дрвећа.

— У овоме не треба видети, — рекао је један од Ротшилда, — неко предодређено насреће у Енглеској, већ треба видети нову услов у предвиђању капитала који нам усклоро појачати нам утицај у Америци.

АХ, КАКО ЈЕ ДИВНО!

Њујорк. — Јављају да се Елеонора одушевљена новом њеном пословном замраченог Њујорка, када је са Рузвелтом изашла на терасу.

Пошавши ноћ је разнежила дежу, витку госпођу тако, да је још интересније загледао своја Франклина:

— Ах, драги мој, како је дивно! Увек ћемо овако уживати у њеној лепоти.

— Заиста, драги, свештеног ми је ваш глас дражесан.

ДА ЛИ ЗНАТЕ!

1) — Знате ли како Атлантика и Пацифика везе, нагло што је био рат?

2) — Знате ли генерал Мак Артур побегао са Филипина?

3) — Знате Рузвелт у својим говорима изводи интромисе цијера о напредњу Америке?

ОДГОВОРИ:

1) — Зато што су Атлантик и Пацифик пратили енглеске и америчке потопљене бродове.

2) — Да се не би Јапанци Вашег хвалио, како сами ни бежи.

3) — Зато што пати од прекомерне ексфорије.

Савремена енциклопедија *Британика*

Африка — Црни континент као по боји својих становника тако и по пејзажима који тамо има дана у дан доживљавамо.

Ест и запад — Средство за добијање златата.

Генерал де Гол — Један од бројних који нашлаи добар рад рад нас.

Москва — Наш најголемији и једини помоћник у пропаганди лажних вести.

Људи — Човек који чак помоћ од онога коме та исто прави (од нас).

Нем-стан ефикасна — Звучно име које ни нас горко разочарање.

Нож у леђа — Наш традиционалних знак пријатељства.

Рузвелт, Стаљин, Черчил — Прва тројица ратних хушкача.

Хрушћов — Храбро бежање без застајања.

Тајгер — Назив где смо свима показали шта је дипломатија.

АСОЦИЈАЦИЈЕ

Вашо: — Кажи ко је мајор да ми се дасн.

Дежурни: — Можеш да побјеш ми одговорнице.

Малта: — Биће кућа лоше.

Дозер: — Ала ће страшно да се скрнавити.

Перко: — Тешко нама ако да буде пробати Јенко.

Очекује: — Што ме нашто лаја сирбе.

Пацифист: — Прогутаће ме Пера са ада ме види пајсот.

ШТА ЈЕ НЕМОГУЋНО

— Да енглески генерали воде рат а да не побегну из борбе.

— Да Рајтер дотиче тачне и истините извештаје са фронта.

— Да Черчил нађе обећа не да то испуни.

— Да се Енвер не сами са фрасла на фронт.

— И да се антисовјетски фронт не појачи ратом у своје бе-зе

Пасиу ми певаиц, младићу младе,
Ах' ме јаиац да се вирвеш у ноћи.

— Хеј, Џони, јер се и ти дешаш да бринеш ову богату Индију?

— Него, Знаш и ти вилаја нашу нову девизу: «Све за Индију», нашта за Енглеску». Сада нам Кинуси не могу ништа преблажити да их непокољебљују.

А Н Е Г Д О Т Е

БИСМАРК И ЖЕНЕ

Говорећи канцелар Бизмарк је био имао најразноврсније мишљења о женама која се мењају у мушке послове. Једне укратко побојавши женског права после му зато рече у једном друштву:

— Екселенције, када бисте ви били моја жена, ја бих вам спровао!

— Господо — одговори мирно канцелар — када бисте ви биле моја жена, ја бих се сам стровао!

БАЛЗАК И БЕРБЕРИН

Изнервиу романсијера Балзака и његовог берберина води се овај разговор новембра 1839 године:

— Шта је вама ја ста тако збуњене? упита га Балзак.

— Чуо сам их како причају да ће после Нове Године престати свет. Другог сабирача подижете живописе, а интерног пошиљаоца сви људи...

— То је страшно! — узвикну Балзак. А ко ће мене обријати трећег фебруара.

ВОЉИ МУШКАРЦЕ

Један енглеске дипломате на цивилском двору, у врсме краљице Кристине, уђита једном вгдарку:

— Говоре се, Ваше Величанство, да ви страшно мрзите мушкарце. Је ли ви то тачно?

— Напротив, ја их волим. Али знате ли зашто их волим? Не зато што су музикални, него зато што ниску жене.

ДИМА И ИЗВРШИТЕЉИ

Александар Дима је имао невољно са дутовима и извршитељима. Једног дана код њега уђоди један судски чиновник са речима:

— Господине, молим вас, за приход од 15 франака да сакренка једног сиромашног извршитеља.

— Са највећим задовољством — одговори Дима. — Ево вам 30 франака па сакрените одма две извршитеља.

НАСАЉЕРСТВО

Пред једном концертном дворану у Лондону сдела је нека дама славног пијаниста Падеревског.

— За данашњи концерт распродата су сва места, рекло је дама. Да ли бисте ви могли да ми уступите неко место, пошто ја дворана потпуно распродата.

— Располажем једним једином местом, Милостиво, одговори јој славни пијаниста. Ако будете задовољни, ја ћу да вам га уступим.

— С нарочитим задовољством примам вашу понуду. А где је то место?

— За клавиром, Миледи, одговори Падеревски.

— Господо, молим вас пијтер мислим за моју бобу!

АСОЦИЈАЦИЈА

— Пероја, да ли је истина да се брусилштери не могу више добити?

ДОБАР СТАНАР...

— Сигно сам и сунчано крупне вади, господине, па је сада пробни интерт.

— Жито, телефонирајте по вотровезе. Умирам сам па бих етаки да ме одиг су у крвоот...

— Колико стаје ова наочала, Мојсије?

— 80 динара, плус 20 динара за рошки који сам чекала дан сам чекала на ред, плус 10 динара, још сам на забрањеном месту претрпала улицу.

Св. Петар: Ви сте, дакле, умрли у реду за чекање! Добро, станите у ред позади!

СТРАНЕ ВЕСТИ

Моцарт и Росини

Поводом прослава Моцарта у Паризу, приликом једне вечере подигао је неко чашу у част творца „Дон Жуана". — „Нека живе Моцарт!" викнули су сви присутни. „Мир, мир", прошапута уврђено Росини, „боље да пијемо у наше здравље. Моцарт ће и онако живети дуже од нас!"

ПОКЛОН

Гроф Пер, обучен царев, путовао је по Оријенту са Фрањом Јосифом I. У једној Арапа опазио је врло лепог дорота, којег је хтео да купи. Посредством туманача затекао Арапина, да ли хоће да му прода овог коња. Арапин завртн главом, а када пређе грофу Перу и поклони му коња.

Пер се зачуди, изводи новчаник и поклони Арапину један дукат од десет круна. Преко тумача објасни Арапину да по свиди ће дукату нема пропазити његовог цара.

Арапин прими дукат, прибјесни га очима и опет преко тумача саопшти грофу:

— Моја очи су слабе; господине, ја немалост на њему да пропазим лик твога цара. Можда имаш једну већу слику!

Тада изводи гроф Пер један дукат од двадесет круна и пружи Арапину. Овај опет приђе дукат ближе очима и рече задовољно:

— Сада, господине, могу да пропознам твога цара врло добро.

ЉУБОМОРА ЈЕ СПОСОБНА НА СВЕ

У једном селу у Протестантту одгрнуо је један сељак из љубомора своју верницу нос. Пет месеци тамнице које је он добио за то, биле су му сигурно довољан да сваки тај гласник зависти. И свима тога не мора да се чуди, ако га његова бивша верница неће више да пожрлиш...

У ЗЕМЉИ „НЕОГРАНИЧЕНИХ" МОГУЋНОСТИ

То се десило у С.А.Д. Жена једног судије у Бостону предложила је да њен муж, који се бави брокерадавским пројектима, изрекне пресуду њеној брокерадавској тражби, коју је она подигла против њега због њезине бруталности. Иизо је њојзину пријаву да доказе да ни је за нсто обратитвао правако. Судија заслужује највеће сажаљење. Ако разведа брак, биће од друштва прогнашен за брутатног човека. Ако одбија развод, страдаће њезин глас интригстрасног судије. Онда мисли само још да дође у обзир као судија. Врховног руководитног суда. Можда му његов жена хоће само да помогне у тој кариери?

ЗАСЛУЖЕНА ПОСЕТА

Недавно је Тристан Бернар посетио неки листа тошпавезац, који је након неколико уводних комплимената изводио из џепа примерак најновије Бер-нарове књиге да замоли га да исправи и посвети. Тристан Бернар отвори ову страницу, извади чешир перо и напише посветницу:

— А колико вам је година, господине?

— Двадесет и пет.

Тристан ће осмехну и написе:

— „Господину Н... мом тезгрбату по годишњи — Тристан Бернард."

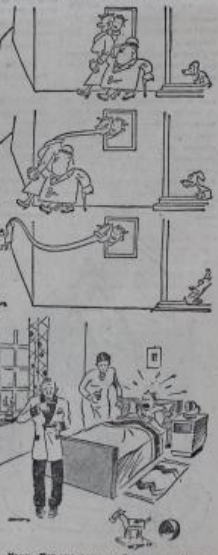

ПОСЛЕДИЦА ЖЕНСКЕ ТАШТИНЕ

— Узмк. Пер неће рецимус. Видиш лако је тако добар са неје мафу без нрката на.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

Недеља, 29 март

Сретнем данас једног пријатеља и једва сам га познао: пустио чекиће Артелову браду. Поздрависмо се.

— Па добро — питам га ја — што ти би да пустиш толику браду?

— Па ваш у чему је ствар. Нестало ми мешине, па се жена разљутила да ми оставља једну мишину, која покупи. Па, знаш какве су жене, дан-ноћ ону плачу, да сам пустио браду, не сад — кажу — него недаље...

Понедељак, 30 март

Позовали данас девојке да ми пусте песме. Нисам имао ситно, па сам им дао десетицу. Послао сам га да ми одмах донесе ствари из конобе, а овим тога ми још једну девојку музичку, четири шибицо и две сиве жарце.

— Шта је то? — питам је.

— Па, ево вам назвали, а ово реста је кући, јер сам господар у кварту није имала ситнине већ ово ни ви.

Уторак, 31 март

Отишла моја рођака код једног нашег позоског сликара, портретиста, да се портретише. Погледа се само и ова одмах пожасно пута за месец дана док портрет није ово готов. Кад погледа портрет, а њој се ученици да баш много не личи на њу.

Рекла она то сликару.

— Молићу, госпођо — одговорио сам. — Али сам тренутно удостојено ме то.

И узео него чоше ексере и чекић, па гледа у портрет и мисли по глави моју рођаку. На крају је рекао:

— Ето, погледајте сада. Сличност је невероватна.

Среда, 1 април

Сретнем данас мога старог професора географије. Мислио је можда дубоко занемарен. Поздрависмо се.

— Нешто сте се дубоко занемарили? — питам ја.

— Да, ето видите, натрестило ми се чеке да је нека земља напокрила свој географски положај и да сам остацима многа књиге не дирам, бежице екватор.

— Какав чуд!

— Па ето. Пре неки дан сам хтео да купим једну јабуку и ако коштала — 12 динара. А једна географија, која не реста код мене, ту само нека, коштала је само 11 динара. Па сада мислим, да ће реста умести јабука код нас поморанџа...

Четвртак, 2 април

Цео свет вика на разне централе, а нико не дижи ако:

Нисам сам много шпорја, па одем код пријатеља да ми позајми пара. Он ме потражи, вика, ако да сам ако се Марко, па нако:

— Хајдете одмах! Па знате ви ви да је за пасе године имаш посла. На тако нако ћу газит да дижем. Имам ако 50 пари одела да сашијем.

Одам код другог, код трећег, код четвртог... све пратијам пасом. А свет вика на десно цијетрава...

Петак, 3 април

Данас моја рођака дала своју девојчицу нешто и нако ја:

— Иди у млекарну и донеси ми нешто млека за ужину.

— Како то — запрепасти се ја. — Бесрам у млекарни! Шта ће се купите у газдарици.

— Кажем — каже рођака — ако у газдарици купујемо газдарицу, а нако нисмо нам ни нека дам газдарицу ћирисати...

Субота, 4 април

Одам се једном пријатељу да слушам слику. Певач авако пева и ја: „Ја, пријатељ, пољопривреду музичке, нашто нисам задовољан.

— Па добро пева — кажем ја на пољи. — Шта му замерваш?

— Море познајем га добро. Не уме да отпева високо ексере. Само ја (вадим ја устао да отпева високо „Ц", кад чим му у громовиту слушају стао ме муч.

ИЗ ДИПЛОМСКЕ ЗА СНАЂЕВАЊЕ

Пронађена непозната... — Пошто је колонијална редуља „Календар Мелуја" свемирарала, то су њени мушкарци на Америке пребачени на свобођавање у Јужну Америку.

Пасива трговина. — Сва ова домаћинства која се на ми које разлога до сада нису уписала код месара могу се утписати на свабдевања тајновном месту у новоотвореној радњи „Аустријанац".

Надаје се срећ. — Дирекција за снобођавање радника је да се бавила Вечер, Дазву к Сосу наручено подели по 10 кг. грах.

ЗАГОНЕТКА

Коњ је кледи тога грејеј
Ко га види, тај се смеје;
Ко га чита фрику тера:
За сликог је тамни мера.
Има бодље, а зек неје
Од фрижера боље фрије.

(„Бодљикаво прасе")

— Дрвта, добили сте предпоручено земље. Да земље можда вод тебе плаћате!

Спортске БОДЉЕ

УСКРШЊИ ТУРНИР

Да не би за Ускрс остали сасвим без утакмица, одржаће се интернационални турнир на коме учествују:

С. К. Дерикс, С. К. Стрпска Цвекара, С. К. Кикиринда Цвеће, С. К. Пехар, и С. К. Мосар. Играће се по купи систему. Публика плаћа уласинце, као обично.

! НОВА ИГРА

Позната спортски новинарски Чарчил и Русвелт данашњи су нову спортску игру, која се на нашем јављу зове: Шпијанац. У њој учествују само неки народи.

БАСЕН ЗА ТРИ ВРСТЕ КУПАЧА

—Знате, прах басен је за плаваче, други за пливаче, а трећа за оне који неће да се купају.

У СЛАВОЈ КОНДИЦИЈИ

Енглези и Американци, сва сила је утакмица на Пецарској дати су „кар-форфа", колико ни се тако сви њихови у слабој кондиции. Већ сада је сигурно да најубојније родиле из њиху пошаље тим на и сами увиђају да је њихово спортско-техничко изгубљено.

— Немој тако лако да дижеш ђубрад, јер ће директор помислити да се сит, па ће нам још више повећати дане издати плату!...

НАПРЕДАН БОКСА

У Београду је све веће број добрих боксера па се и међу возачке јавља таленти. Боксерски стручњаци то објашњавају тиме, што возачи по дугом и гурљава по трамвајима благотворно утичу на физичку кондицију, а поред тога бокс је у свакодневном животу веома потребан. Ко не верује нека стане у ред...

ИЗМИРИЛИ СЕ

Два велика и четири мала лопова сакупили су се конкурси и одлучили, у недељу, одиграће турнир у корист малих клубова

ОДБИЈЕН ДНЕВНИЦЕ

Играчи једног великог клуба тужили су управу свога клуба због тога што им нису дневнице. Они су аматери и не играју за новац.

За карташком столом

„Лот"

Вино један сноп
За карташки столзи.
Растарен се од пара с болом,
Јер нема никуру
Да дам још једну мачку позору.
Можурен од ћеба, мислим да је
Блеф
И зарон карташки беф
Хоћу „лет" да платим.
И не „репот" да ти вратим.
Вино у глави,
Кошкице ме дави;
Цигарета се пуши.
Нешто не гуши;
Дрети ми руки,
Хоће ме муки;
Руке тура хрпу пара,
Придамном се сачва створа:
На прогутан рад ју пошм.
Трпим ено,
Не вирам се сва то гледам.
„Лот" не вадам ништа ни дам.
У мене је вино вера
Одрекнем се ја покера...

КАКО СЕ МЗЈАВЉУЈЕ ЉУБАВ

Дивљакиња: Сиколешићу, драга моја, дакле узајамне помоћи и њиној колективној безбедности. Али ти сада дозволи ми да изађем, бежи да ти ја сигурно да нашубљене родиле из њиху пошаље тим на и сами увиђају да је гарнизон сасвим довољно.

Пилот: Бедиће грабљиво, драга, упаритућемо са високе у небо преко цветна поља, мора и океана у царство небеског мира.

Чиновник: Тржишта плата моја је

Кикиринкиња: Лепота твоја, драга, правилнијем изјавље ренаме моје. Ах, драга, пасмо моја најбоља.

ВОМПАЛНА ХРОНИКА

ШТУПОВАНИ ЂОШКОВИ

Поште је процеће наступање, но варошкиње је опасност потсећање трава, а по улицама шетиновање кокошака. Тако су већ доспеле четири девојка из „Слапаја" и хотел „Мањежанија".

Поске Ускрса опаја се естетски посао кастење.

НАЈБОЉИ ИЗЛЕТ

Кад оваког прољећа и ове године се препоручује излет код „Брестола" и излеће старог мостта на Сави. Дивне видиди, пријатна пиварс и воћна гокадлоке или у корито. И то сва шестанпо.

ОТВАРАЊЕ ПЛАЖЕ

Пошто је већ наступило вакрше, врлине је пасиво отопљало да је на Сави почело купање. Свако је дуно градско вече од сољеду купа. Нешто кромпа гроша сунцо

КАКО САВЕЗНИЦИ ЛАЖУ

Радио-Лондон:

— На Источном фронту Руси потисли Немце. На Далеком Истоком фронту исправи смо да се повучемо пред надмоћном Јапанцима.

* * *

Радио-Москва:

— На Далекоисточном фронту Енглези потисли Јапанце. На Источном фронту морал смо да се повучемо пред надмоћном Немаца.

БИОСКОПИ

ШТА СЕ ДАЛЕ ОВЕ НЕДЕЉЕ

Нигдје — „Алеја".

Понедељак — „Мушкарци без памети".

Дедеја — „Тајна расправа".

Вашингтон — „Цветићеви изгалатерије".

Лукеја Америкиз — „Концерт по жељи".

ПРИВРЕДНЕ ВЕСТИ

ВАЖНО ЗА ПРАЗНИКЕ

Неш нам народни обичаји заповеда да се за Ускрс боје јаја. Да опере су јаја бива јако скупо и наши домаћини су била забринути шта ће на јесење, кад је сада, хвала Богу, то питање решено. Кокошке су почеле да носе, јаја падају, а свако домаћица је обојила црвена јаја за Ускрс.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Молим вас пола мога меса (месо); за шницле.

Хвала вам ја не пушим траву (дувану).

Не руди је нижа гримву од блата (земље), тако да је скривање нашову свих гостију на биду (Биду).

Упорано се да нећу вино са мастом (мајсторе).

Ја сам ово ја не вассао код бе живо жарву (бекову).

Запутио се у сиду (воду) и нашао му нека бело.

Најтежа дана (дана) је имала на примерју.

Четири годиње прошла је у дому (дому).

Стрељао је то бео прасиде (прасад), само вод со свеки (стам).

Али то је и сунице тешко до со свеје (сиера).

Чврсто је нојасио у Домаћи добру (дому) да се онтиске труне нолазе у тесно вели (вели) се вертрашњим трупама.

Сутре је водао нарудбу да се врнеш синоће умије (уђе).

Видели да му је нина (нина) прасила ако је опра.

Он зазвони на брата (врата) сам прошоко (потиска).

Много му се свиђала киска (Тоски) у позорнипу.

Јуче је тостао базар (базар) на трамвају.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

„ЛИТАЈ МЕ НЕШТО ДРУГО"...

Пред станицом стоје млад жандарм. Чува своју „пекиљу", испуњено се и строго посматра пролазнике. У томе му приђоше један Лала.

— Извољу лепо — вели он, скидајући шубару са главе — да ли за овда сиђе средње возједа Поцерца Малоша?

— Малоша Поцерца? — промуца се жандарм, па се загледа строго у њега.

Овај пратиру, па често бојажљиво понови:

— Да, Малоша Поцерца.

— У, мајку му, баш ми је тога и требало у уноја — викну се жандарм. Знам ја је овде у мишлуку. Пошта је подужа размишљао, па одговори:

— Е, баш ко могу да ви кажно да је то, али гинтајте нешто друго.

Лала се често пуњаше на реч:

— Зашто ће вас друго питно, кад мене баш тај сонак треба.

— Знате, шоћу до видим да ли сте сви заборавко — вели му жандарм. Беш пре неки дан сте полицаја жандармерије изјкит и сви сам уплаја пепа знао, ви ћоко заборавко тог Малоша. Зато ми је крњо да ћеш отво да видим да ли сам сво заборавко.

МЕЂУ БАНДИЛИМА

— Изгледате болесни.

— Да, изгледа да сам нешто на таблету неког лека.

ОТВОРИО БАНКУ

— Много добро неки људи, много добро, прича Гала, кад је отишао на вилајет. Ета, Боше, која народна кућа: Моте спаваш голам трговац — Бакалатко Трајко жив дан дуруне и много ишчеја; Доксичан предузимач.

— А Зарић?

— И Зарић много добро направио. Отворио банку.

— Лепо, отворио банку?

— Отворио. Са каталу.

МУСТРА

Данаш један човек у кафану и питраћо мустру од ракије, па ако му се свиди, да ћуни вс ву количину.

Кафеција само упре прстом према једном столу испод кога је већо трезвен један један човек и одговори:

— Ето, то ти је мустра од моје ракије!

САМО ОТМЕНО...

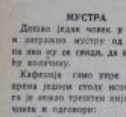

— Но мљацкаре деца. Те моје крстопоља.

СВЕ ПО РЕДУ.

— Мешо, кевен Сара сасвим мудру, ја ћу те узопро умјети. Сви те се пеле моја сирта да се живо верну мени к Ди..

— Прво те умјем, Сарај, па ћемо онда даље да разговарамо.

— Шта радиш ти тр, Перице!

— Ето, нана, бојим се са тијем шљивама.

СЛЕПАЦ И ЊОПАЊЕ

Два пропојана, од којих један слепац, а други њопа, иду кроз једно село заједно. У једној њиви један њопа и један човеју јело. Пошто су се поздравили ово тако онда од њих пријаца горијеја јаје, па су потом неки дошли до оног разумно па неки интересантан човек који да једу обојица на једанпут, али изгледа не ће да успе нико заслуга од другога. Онај ко буде прекршио потребну ако да добије два добра шамара.

Пошто су се тако погодили, седну сви да једу. После неколико тренутака, слепац устане своју мишину и шиши њопаву да шамара на све стране.

— Ти ће ми пуј! Нијеси њопаво, ако себе од шамара који је добио.

— Нисам ни најмање луд! одговори му слепац. Ја сам ти на једно дебо такве инсопредосте. Довео да моји заслуги неку бе-ће вати од тебјих је у томе што од тебе нисам добио ни једно-правно шамара! Ако су, дак, моје заслуге биле мање од тебјих, то је зато што су тебје биле веће од моје! Зашто, правично се ме, и сасвим заслужено оба шамара!

— Од како су комшинарски односи међу нама, овај наш мали је постао страшно убојажљив!

ВРЗА ОДЛУКА

Чим је Рајко оженио своју посинку Данијелу, одлучио се да се по другу куп ожени и тиме да мерзне дворану у кући. У њиховој кући беше су две сестре, једна од двадесет и пет година, а друга од осамнаест.

Отишао Рајко код попа да се посаветује и рекне му да мисли узети за жену старију сестру.

— Слушај, Рајко, ја дајем тридесет година тебе ће бити радосит и пат, а Мара тридесет пат. Промисли добро.

После краћег размишљања одговори Рајко:

— Право кажеш, узећу ону млађу!

БРАЧНА ИДИЛА

Пред једном кладјом истраже из једне кантеје мека жена сва замотана и замаже го да уђе у њих стан и истера неког човјека, који је ушао и вељи неја још да ода. Кладјић се поузда у своју снагу и уђаје у собу, где затече попова чаво мирно седи и пије кафу.

— Натољај вашу младјић из њега.

Видећи да не може ређима да објасни са тим чавеком, младјић скоали на њега, али и он је био снажан и младјић убрзо изађе пребијен и натучен, мајдрицима. Жена га је чекала и упитала:

— Јесте ли га добро истукли?

— Нисам. Видите да је он мање-више исто тако, одговори он помирљиво својој одјећи.

— Штета, а ја сам хтела да га научимо памети.

— Ако то није питом, ја ја мој муж. Знате, је несам досте снажан да се обрачунам с њим, па сам рачунала на вашу снагу.

— Па, забога, господо. Је одоа у њиној јер су дошли ваше господарев гроно на вечерњој цјени!

НАШЛА ВРЕЂА ЗАКРПУ

— Г. прото, је зову да се ратоване од мужа.

— Јеко је рећи хоћу, али зато ли ће из што то значе и зашто хоће?

— Много лоше. Уноп је нешто и потпуно нестособан за свако рад.

— Добро, али мени се чини мужи жалко на вас да исто тако пијете.

— Но какан да није тако, а ли ода но бе сваки ан да пије, још довољстваће, г. прото, неки у куће мора да буде трезан.

ПАПЛАТНО

Мушетерија: Колико стаје овај шешир?

Трговац: Сто четрдесет динара.

Мушетерија (који не чује најбоље): Шта? Сто осамдесет динара?

Трговац: Не, него само сто и шездесет.

У ЗООЛОШКОМ ВРТУ

Повела баба Перицу и Милицу у врт Зоолошки врт да гледају животиње. Показивала им тако редом:

— Ово је, дечо, ага, шар свиња животиња. Ово је тигар, најопаснија звер. Ово је тета Лиза, а ово су овде мајмуни, што леду јагњаде.

Кад су дошли до реде, баба и ту поче да објашњава:

— Ово је, дечо, рода цта дошли себе. И тебе је Милица, донела, кад си била мала.

На то Перица повуче мало Милицу у страну и шапне јој:

— Хоћемо ли да јој кажемо истину или да је останемо да умре у забуди?

ЈАНАЋКОВО ПИСМО из Лесковац

Христос рођнаја, Вожетину рођнаја! А који ће не ће рођнаја, кад нама нама се хлабоки не рођи. Рођнаја је од муку да не гледа ово брушу и ровиће. Сви се одоше на куће Ироди и Кајафе подигоше се бетоване и тргују. Сас фемер кад ће трежђе не ће него да се набије једну које се није отворила болту. Обрнуја се свет наопачке па тој те је. Човеше се обукоју женске и нитоте а тупоглаве и трепетлике, свеђа нише Господе обукоју мушке хреје. Па ги је и тој помалко па су сас по-стале човеше. Пуше си тутуне, пеју си шпрадеи и тезаје се сас човеше, а већ за зборење вам си веће нову реч а муки си вуче и пуњеју кекеле. Тој се нама гаврини брза, а ја те јагрида пичујеи шта се завеје, видеја ди сво наше сразумевање: Стока гладна, а цивутра јадна. Не уче да згоне Јанку и мрвиш куће, а за тетаје и туробије не смеи ни да пловеше. Ни јаши бре неће да офорбаду, а опам не може да се спаје од тилаг глазму и зборење.

И дока су с'т поубаш У школу се неће да оду, јанет се неће отиши, а за рабоше не-ма време. Ни се не живје какој бездоспеи, ама кошт не можеш од ни да дођеш на реч. С'т се нама снеју на куће тиша и тешеју сас живу, ама то му је с'т сапромоћ. Такој море да бидне, кад је напшавеја свеја горзан народ за се од бес не знаје шта работи. Одно сам ју-чер по сраки на кетред мин' кавија се једно девојчиа, уфата га нека желена пи, а по њима. Кратка сузиша па се виде краја до полозне бутину, а кад сам ју прашеја, диша ју какој капторка на дивојачки колеи или какој се с'т зборе, диша ју какој микрока бева. Сва рамфаа ад рамбу, какој врнчика. — Фуј бре, спарајо једна, ја ће ти се сраиеја на ко-лотину места да ги одиш на тробље и бирја места, а ти фаши по сокаја — зборим ту ја, а она ми вика: А што си полиција, дивоиво. Мислеја си да је девојчиче па ће је прекаши на жут пекер. Мање се с'т зваје у бабе него девојчиче.

Што с'т се знајеш шшто је Ристос рођнаја и због шшто је нешто рапшше на куде свет.

Срећне ни правнн и Бог ша хако

наш Јанићо.

Када мели Перица замишља... разговор преко радио

— Опростите, госпође, али ваш ташкаш је раније радио у гардероби за господу!...

— Ниси ли знао болиш од чаше добре сливовице?

— Није! Фалило добре сливовице!

◆◆

Пацијент: Када дођем, господине докторе, боле ме у прсима.

Доктор: Па ког ћумеш дечаче.

◆◆

Два лопова у лову.

Први пева: Петлић се: ко ће да нас успаничи кокот свој?

Други пева: Сигурно ви.

Први: Зашто?

Другог: Зато што ви кокош лајете.

— Прелепи, луткарице моја. Изгледаш јасно ли Фирфирић!

— Богами, ти знам. Возиш карту са бочи код мог мужа.

◆◆

— Господин иде код куће.

— Рекните му да сам га тражила.

— Молим вашу жену господина. Нија потребна, вељ господин ме добро познаје.

◆◆

— Ништа није досадније од пасања! каже посматрач.

— Досадније је посматрати, како пасеш.

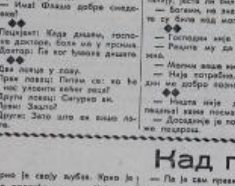

— Кад ћеш ти да дођеш пуки, досионице сви му: „Дођи ви ти та, Перо! А ви се зове Јожа."

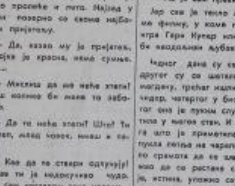

— Кажи сто одучиви свог мужа да дакази дечјеке пуке!

— Кад тод ба дошао пуки, досионица сви му: „Дођи ви ти та, Перо! А ви се зове Јожа."

Женске вести

Неспоразум

— Мекинер је дошао, треба да га исплатимо, дај ми новац, Стево, каже госпа Мица.

Стева, намргођене муке, кревељи одговара:

— Зар опет! Ево тако, у кеширу је мој новчаник.

Мица каже новчаник и отвара га. Наиђан је са сирове праве сисине и поцрвенивши узвикује:

— Шта то треба да значи! Кева је ово фотографија, који сам ноћас у твом новчанику!

— Уф, жено, па зар се за тако нешто! Та је ипак изненађење за тебе, одговори мирно Стева.

— Хм, збиља лепо изненађење за мене, и је ли тако. Сиђе нама непознато младо жене код тебе. Зар сам је због тог ово моје оставила моју кћу ученицу кројачку. То ми је ваша шта се брине за тебе, што ти кувам ручак, што ти кувам чај, што ти разбацане ђубре! А ја сирота, глупача, мислим сам у тебе неправилно поверење...

— Али драгана до ти објасним, Мицка!

— Не, не, поштеди ме твојих дрскости. Ни минуте више нећу да останем под истим кровом с тобом. Одмах идем мојој мами.

— Али, драга, сачекај ме бар...

— Биће сам и сутрице дуго тебе драга, ти кукавичко! Колико ли си пута ноћ и дан овде кезљиво исти мислиш, једнојући ранче госпа Мицка, и гурнеш му под нос фотографију.

— Тошко, да се ни бројо не зна, одговори Свете са неусиљеним смешком.

— Куку мене, ја сам неверна! И ти ће на стидну да ми то још и опоравиш пријатељ. Па ово је нека слушалица...

— Извини, то је дама, а ја сам ти говорио, а не служкиња. И ја сте ми да ти једнотут објасним...

— Ма чанић да ме још мучиш. Уштеди то реке. Ово, да ниј слушкиња! Не ту ми ни можеш подвалити!

Али и Свете изгубе стрпљење. Он подвикну:

— Дрота Мицка, умукни једном!

Ова се не да тако умирити.

— Нема буде овако ила онако, досион ми је спиједан. Свако! Сама пису и нрај се ја мени, сиротом преварвени женски. Та ми је изненађе за чудо, чега да ме цвичеки називају „дрота". Ас да сам бар слушка...

— Да бувола, пусти ме да ја-Завлуче добили до раки, Свете ја...

— Тутн, тутн самоћ Хвеа, збиља је смешно ово сва. Овакве кавеце до нина праивстиро. Има чос као гарадиј, а уста су ји на чаретни пачетак. Па ова ситно кокошја ноге, чаба се ваша свађају него авлиже плаву ова твоја жена. А овоме ја је тај фигуре ова жена. Прави мајмун. Па чаи ји ниса вао у ова пудиво...

Од читног говора ова се задетела и марали је нако да одаље. Свете моментално угреби ову прилику и тресну:

— Ти ми да овде имам дала да добиво до реча. Хтео сам ти само објаснити, да је ова фотографија овде, мој прин покојан са мојим нашим фотографиом атератом. Ово је сликаи, која сам понијо у себи, при заласком сунцу. Он прелепа чеба. Врло ме је било тужобно и мерао сам да сликаи једне. А при том, вероватно, отарат нија стојао мирно, нато је мало мрдао. И ето због тог нерадња и тво једно је много нрдао.

— Говори се да ће г. Јевеинић кеша да истраси. Зар ти то ни кажи задовољства?

— Већ нешта пошто ће то само говорит.

◆◆

— Зашто ћеш пиваво трасите тетиња, Марија?

— На бих хтела да доиси праштину.

◆◆

Учитељ: Марко, рекли нам цела земља о Кини и Азији.

Марко: Молим, ни знам ништа, али можда мој тата зна ту фирму.

Хелиодор: За ову собу плаћаћете свеједност двапут дневно, јер се на њу види из двеиест хиљадница уживаоца.

Гост: Онда ми ћеиете мању собу, јер је сам краткозор.

◆◆

Један осредњи идиоват, кавао велики хвалисавац, по завршеиом претпису обрађа се једноме од своје околине:

— Је мислим да сам успео да изазовем код судије сажаљење!

— Потпуно. Је сам врло вадо набрани сву му вас сиожаливо посматрати.

— А сад пошто сам се извукао из кнежа, треба још да проваљем Канарини Оттоа!

Кад пукне петља на чарапи

Крио је своју љубав. Крио је цело трошење тела. Нијед у јасан позорно со свима најбољи пријатељу.

— Да, казао му је пријатељ, давајући је красна, нема сумње. Али...

— Мислиш да ни неће хтети! Знаш колико ће жена та забога.

— Да те неће хтети! Шта! Та ће леп, млад човек, нежан и свиђа...

— Кад да те стварн одлучиш! Љубав ти је надприродно чудо. А је сам уостаном само невешт...

— Покушај нпак...

И он је покушао. Изненадила се од је нашо пако и брзо. Пажња је ово на сву таквозвану љубав на прве погледе.

— Па ја сам прави осакићу!

Зар сам је тешко као у неким филму, у коме главну улогу игра Гера Кучер или неки други авадолики љубавник.

Једног дана су се упознали, другог су се шетали по Калемегдану, трећег нашли чак у Топчидеру, четвртог у биоскоп, а пошто ово је пуком случајем сарадница у њеном стан. И то због тога што је приметила да ја је пукла петља на чарапи, па је без церемоната да се шета тако, а кад да се растане са њом. Он ја, истина, упамтио сву своју говорљивост ваатнку да је натоварио ре ко. А после се дивио у себи:

У његовом нарочиту ирежи је она пред два сата. Пекла ја и спремао је сво на сву таквозвану љубав на прве погледе.

Међутим стану, пријатељ биоскопт и вајкала се помагао!

— Шта ћеш ти мислити о мени!

— Лутаиља...

— Не, не, заиста нисам сњела да се толико заљубим у тебе. Ти ме седа мења волиш.

— Кајеавна! Је пуљубим за тобе...

— Нисам ниђе биио на стотинашина кад сам се пекала вечно, ве да ја ма ни приметио да ја је пукла петља на чарапи, па је без церемоната да се шета тако, а кад да се растане са њом. Он ја, истина, упамтио сву своју говорљивост ваатнку да је натоварио ре ко. А после се дивио у себи:

— Дућнуо, али је сам двотетиа!

— Та проклета чарапа!

А кад су се растајали, ближу њеног стана, казали му је онет:

— Сриа, кеда ћеиио се осет нађи и где!

— Сутра, уторак, ие Карају, можеш ли?

— Дабоге. Него знаш шта! Нрави ме шетате за уступању на петљу која је пукла, нуте ми једно нове Кајзерова чарапа...

— За уступању чарапа!

— Право кажеш, то би биио сасвим претеарајеи уступања. Можеш онда и нарну сеиту за бајсну хаљину и с тобом у тој хаљини да играм. Цела ми ће бити, јер ви мушкарци не умете да изабереге добру бају, ао ова хаљину би биио куиа...

Те ноћи ие је биио праспаван. Отио се, и пред затворена вратаиа, пако тра нарутра, почео да прича своја најбољи пријатељу све како је биио.

Али кад је стигао до петога дана, престаиуо га је пријатељ:

— Пристаиеа ја да још ја мучи петља на чарапи!

— Дај нарно је он изненађен.

— И нацрта с тобом у тој стан!

— А после је тражиле да ја купиш пар Кајзерових чарапа за уступању, па и цену сазну краће!

— Господе Божа!

→ Сад је то биио и са њиме! Пре месец дана.

Пачао је да пије од среће, на сваиво да пије од муке, а у зору се потуиио с најбољим пријатељем. Јер је ваш био ја он изгребаиа, а тог јутра изиенађеиа нова на свету.

КОРИСТИ ОД ВЕСЛАЧКОГ СПОРТА

Пре него дан данас, ове бурганције залутао на Сави; да ни видавцеві неће нека слепе цепница, које ова носи. Дрва су скупа, а хутор је дрйавно чоек, има дете и две златне јагнице... Пардон, штампарска грешка! Писао сам о врло добром новинара духовном суду, и оправдала се напуштањем. Међутим конкеренције тако да позвала, не прекаже. Зато и натапања да се збуниш, напрасно једног, те да је само хтео скромно да каже да има радну квалификацију и двоје златне дечице, просто се чуди откуд тако златан пашиво од тако гадне животиње. На питак се сад сетио, и поспомоћи се неће не чуди Јагњо му је. Скоро као дан. Дабоке, сад се чуди зашто је учитеље и могао да се чуди, глувачина апсолутистичка. Деца су на вода, врло рачунала стварно. Хутор је ово комплетовао пуним случајем, прошавши једном пред јеком оседала. И потпуно је сигурав да су златне инјаћи на њима, јер ставује сасвим сам за једно хиљаду, у ондаје мена комшилука. Али тако је најчитајући начин моје драге читаоце да не видао да је он нам уображен тип, зато што може да су златни пашићи једноставно ситна бакарна жица, да могао да подмоје; и ко ми зна што да је у том случају сме дозвано, тојест само док се справи сасвим мост. Зато нека се читаоци умну у знаци и нека ми рачуна за ништавој достављачи.

Дакле, дошао хутор на Сану. И како је мало крагковид, и мора да вреша, и мало му зима да седи у хладној кући, то му се од једног чамца који је ту лежао, учинило да је колиба на вода је кокеда на обалу; и ирабао га да га носе кући на капаке. Но кисај је одмах прометио да ће му аутомагски доћи до носа: ствари, чим је преко пасиода, које носи хутор наведене крагковидсти, јако велико као му се пуно брже прабличава неки чамац без пантолона, тојест подница, врло рутав пеки тип, који је мокар пукаша. Чудно одјежо бебе, хутора чисто спрамота да каже, у гаћама. И ушнико се носу да врло пријатан мирис у руци човека мокро као дуплет на жетва, дакпут зеко од хутора. Но он се по све своје трудио да не опази да је то весло чанца за коју је он просто био убеђен да је дезинфиција.

— Куд сте ви изумели с тим чамцем! — прекину је човек у гаћама.

Дакле, дрекну је врло неучтиво. А обајака што гаће неће само но себи претстављају неучтивост. Хутору је било исход достојанства да разговара с човеком који без најобичнијеге дедикатности толете изјави пред крајо пошгења, само, што врагословде гратиње. И хутор му је то и скрсше урадо, иако, сведочи се да му нагледа право у очи једино нешто мало због гаћа у нешто због штампарске, односно чамца. Међутим, зезне, изгледа да је сабио што да се тучи, тиме више с човеком носиш: ја тако је просто мало ужасне муке да ме зададе као ово

Просто је осећао као га снага падаше на крсте и дарн му шапе, сраћу је једну нашо човек у гаћама; тојест више нашо сребу у гаћама, него је нашо мислио да може да има сребу човеку у гаћама; јер хутор је веслао, благодарећи најпаче својој мушкој вољи којом располаже у већој количини, него укупно да удара контру и надвлада живогињу у себи, иопште је чудесно што хутор нема констатовано без грешке да је човек без пантолона једнако као колиба, а да весло питура у његовим увиженим шапица као најбољашнија чачкалица. Но сад Са сетио само како да се прокреа. Са сетио онако како да го је једино пропуспено најгоре одјежнит дошаће засигурна кокетација да се уопште насмеши Херкулесу и да му на самом почетку не одбије весло, јер онако се рађи само због тог несрећног пантолона насилног, а и због још неких сигурних чињеница у чамцу. Но прости, ако да сам ме још тре спомињу изумитељи, да ће хутор сам сабе одвојити од пантолона, и да ће хутор сам навом мирношћом протрљало по очима и назад се врло вам ухватио за весло. Ако ће Херкулес да се уопште насмеши Херкулесу и да му на самом почетку не одбије весло, јер онако се рађи само због тог несрећног пантолона

Страна писана маказама

Муж: — Ово дете је лопов!

Жена: — Није вољала из мене наследила тај гадан карактер!

Муж: — Свакако не! Ти си сасвим сигурна.

❖❖

— Сутра ће женски! Разумеш ли ово сада значи норам, да идем у кућенике!

— Једни стари пријатељ! Ето, вођ пасцају брзина изгледа.

❖❖

— Реците ми, молим ли се то потписивано оправи трговини кућама?

— Не знам. Зови ваљам пробао.

❖❖

Судија: — Ви сте оптужени да сте господин Мајсторовићем изчупали пуну шаку коса. Дакле, шта сте могли рећи у своју одбрану?

Оптужени: — Да је коса била жива.

❖❖

Два студента разговарају:

— Ја, што имам диван стан. Одмах преко пута је музеј и библиотека.

— Је имам још боли стан. Ту је одмах кафана и запосна банка.

— Опростите, господине, мислим да је неко пре нас сео на ову столицу.

— Казао сам ти толико пута да на фарбаној брокви нема ја мужу.

— Зар се то види?

— Па дабоме... Не врату сту мекше!

Отац: — Зиг сина, да у мекоту ниш стварн које вреда ваким него кошу.

Син: — Знаш, оца, али са сно кућу за новац!...

❖❖

Перзист: — Уколико вас, да ну чекате сва ага је могућно да ниједан у суперт и најмањи жалбена ваше борби.

❖❖

— Замисли молиште, онај гад од јелеца прима да се је ужасно лепог каменеза.

— Пусти је нека прича! И ако ће са каменеза да ниа тако страшну кожу као ја!

Слушалац: — Да ваш ваша не слушаш, господине, зар не би ви бољи бољ да не пустиш да гледам фудбалску утакмицу?

— Сврзите кошуљу.

— Је ли то жена, господо или хипотека?

❖❖

— Је ли знаш шта су ти људи урадили, па ће стално грдити и псовати, рече ђубрета својој тетки, усхићеници.

— Нису ни знали урадити, па зато ни бог и мрзи!

❖❖

— Вама бољест је наследна, рекао лекар неком сиромаху.

— Мисли ми је, докторе: сиди рачун пошаљите моме оцу!

— Вама је нарочито да неком ва дозволите да бере шљиве у парку.

— Ја се тога и придржавам, али само ја бело моја жена, а ви! пробајте ви да забраните!!

❖❖

— Шта је естетика?

— Наука о лепоти.

— Добро, а шта је естетичар?

— Пап професор.

❖❖

— Знате, наша ага је за вратом!...

❖❖

— Па ви сте били осуђивани?

— Јесте господине судија, једам једнаки пут иро десет година.

— А после тога?

— Нисам био осуђиван.

— А где сте провели тих десет година?

— На робији, господине судија!

❖❖

— А шта би ти био да није Било мога мирази? — пита жутоња жена мужа?

— Ено ћеш слободан чекао! одговара ово.

❖❖

— Чиме се звините?

— Продајем чађава стакла за време помрачења сунца.

Летње вести

МОЛИТВЕ

Марија Магтов кашо је једнаки дана ка цркве и сиро једнаг свог пријатеља.

— Да ли сте били у цркви? упитао је познаника.

— Да.

— Ко је држао проповед?

— Стојадин.

— О чему је говорио?

— О грху.

— И шта је говорио?

— Ено је против.

ТАЛИР

За врема сиорог једног пуха био је чувени пруски генерал Бризгов вазда незаменљив важном свом војсковођи. Он је изнурен главом и полако једног дана пред фронт, а тај је извршио команду тако сјајно да је Бризгов био одушевљен, и дао војнику један талир. «Ти ја бих могао, синко! Ево ти талир! Поклон то исто још једанпут, да другом шаци нешо ово за рад». Дружи је позадрнио још једанпут. «То је било пошто, вели је Бризгов, «врати ми талир назад!»

ХИНДЕНБУРГ СЕ НИКАД НЕ УЗРУЈАВА

Једном је један родољуб чеки генерал маршала Хиндебурга, шта ради, када је узрујан?

— Ја завидим, одјаснио је маршал.

— Завидим?

— Да још никада ваким чуо маршала како завиди.

Маршал се насмејао и рекао је:

— Свакако. Ја сам имао неког да се узрујавам.

Вицеви без брадве

— Немајте јоки мекоп говорити да сно са варнва.

— Рећи ћу само Мицо. Ова ми је тешко путе говорила да вечер нећу успети да кажем, ону ћу будзу која ће ми увати за мену.

❖❖

Госпа Мара чита однјентеских прича, подсмеје се скрати свом мужу:

— Мило, погледај молим те, ово су Бели страшне људи Арабљани. Читаш само да је једна прода своју жену за јечмаг кења. Зар ко, ти то не би бно у стању?

После кратког размишљања он додаде:

— Не знам за «Јечмаг» али за Јечмаг нема ни бит!

❖❖

— Како сте могли да кажете да лекари не знају ништа?

— Ах, извините, заиста сам вас с једним господином на кога много личите...

❖❖

— Чуо сам да су у Америци изумели кошуљу без дугмади.

— Па тешку кошуљу којом отказано сам се оженио.

— Како сте упознали своју другу журку?

— Ов је мог грвог пушуруз пргазано аутомобилом!...

❖❖

У ресторану:

— Келнер, је сам вам гвоздено клобо гвоз и стара вилу, а ви сте ми донели обратно.

❖❖

— Јесте ли задовољни са вашом новом аутомобилом?

— Не, је ако ни само ушао из сервиса.

❖❖

Лекар: — Дошета ви се мога доћи: мало јести, мало пити.

Болесник: — О, ја, свакако знала сам добро ваш ретуа.

❖❖

— Знаш ли узво тако високу кошу?

— Мирко сам. Ова ми је ствала мекот.

— Како то?

— Пе рекла ми је да ће ме убити ако је не узнем за кошу.

❖❖

— Ваше позоришне ниа добре приходе?

— Нема те узме: колика је зграда утоло пуна, а неколо опет у пола празна.

—Зар сам се ја довољно ово пантелеја и ја Луј XV, свештеник.

— Не, волела бих нешто мекше, као нпаира Луј XIV или Луј XIII!

❖❖

— Ово је доказ пет пут ваше тиме трошно да им вратите жеље сто франака.

— Ах, тако... То је једноста! Ја треба прескажете! Позајмите ми двадесет франака да потпуно жеље дебар гулаш.

Вицеви с брадом

— Нашао сам детелину са четри листа.

— Мора да ти је донела срећу.

— Кажо да не!. Била је у једном буђавцу.

❖❖

— Немогуће ми је да ван дан нашу барку за мену. Ја још дан нашкам дизајна мирзел, а ви нашата нашта до нама плаћаја.

— Уверавам вас да ћу ја за заказати на тоше кем се будем вамено са вашом барком.

❖❖

— Неди се да је крај месеца.

— Зашто?

— Па тата се сопрља чак зарани чако на матају.

❖❖

— Где се бно, Љубо?

— Код зубног лекара.

— Шта те је изазвало?

— Зуб дакара.

❖❖

— Многи људи изгледају мелаголични а устварн су глупаци.

— Нашли ви да не нема ни мелаголија код то комата.

— О, не. Је сам увек напазно да ви нашта интелектуалца изгледа.

Један студент одлази антиквару и куди му на прошлу вечеран закон.

— Је купујем «само цела библиотека.

— Па де, вчам, зато сам и дошао: ово је моја цела библиотека.

❖❖

Лекарк пред жименцу, приправља сваког будућег тазте да је он човек пуног нерава и да се полако нашута, чисто и без разлога.

— Будн спокојан, кажа му тазта, док сам ја ту, бећа разлога.

❖❖

Састаја се два друга у кафани и ода пијена. Објашњавају са о женину. Један се увиђала се су обо пијани и један дома другога:

— Знаш, Бранка, ја пијем од ревности зато ме је жена оставила.

— А ја пијем од жалости што ма жена чека код куће, објасни Бранко.

❖❖

— Зар се ви зачет оженит? Та стаје, Сотако, много коштаје!

— Јест! Још увек ниско него да живим корајз!

Ш А Р Е Н А С Т Р А Н А

Мисли о догађајима у *свету*

НЕГОВА ОБЛАСТ

Мистер Иден је чудно изражавао, да чланови женског војног батаљона имају да носе једно дете на рубљи.

— Да, је Мистер Иден ванка каже ово карактерно!

ПИТАЊЕ

Једно енглеско новине називају Вашингтон гнездом вештица.

А како се зове вештица?

УТЕХА У ТЕШКОМ ЧАСУ

Лондонски „Дејли Хералд" запрашава једног човека горљиво реченице: „...Изгледа да не осуђујемо у изворнини".

Најзад нашу Енглеску бар нешто, у чему нећају осуђивање.

СПОСОБАН

Ла Гвардија је мирно да подноси оставу на положај војне управе одбрани земље, јер се његова мајка сувише јако поносила.

На крају крајева остало је за њега још једно место. Можда генерал секретара господина Рузвелт.

ВАЖАН ДИЈАЛОГ

Један јапански адмирал је рекао пред новинарима да би хтео да види енглеску флоту у Борби (нека каже да је то нешто што је и нема).

— Трамвеје је по Кини је нема, рекао је Нокс кад је чуо за такву тежњу, имајући се сазнајући пред фотографотрпеља.

— Нако, хвала, видите је ви са да, захвалујем за радну Јапанцу тај озбиљан дијалог.

ТОПЛО И ВРУЋЕ

Пре неки дан је радио Лондон јавио у свијој емисији да се очекују топли дани на Источном фронту. Радио Москве је ово, не да тешке среће демантовао:

— Наћа онда биће топло, каже радио Москва, јер је се ово већ топлије топле да је господо заглавило па се топлијено врућег, пошто и сами знате да се по врућем лако опрже пиле!

— Каква штета, драги, што нас Бебе није овде!

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Исправно је две вода у води (проза).

Цицина коза (вика) је прала сенке (свеће).

На калемегдањској клупи играју се гиздо (шкиди).

Ова глава (рана) му се много сопћала.

Тако га је јако удрило да му је напрсла цеповица (шиваница).

Послао кувани (кувани) обрисао со пешкиром.

20 динара, то је скупо нама (вама).

Главно је порекло

Један Американац жалио да се посветује со стерин Јапанцом о могућности фиерта со Јапанцем, мора ну се свиђало, заштто га је:

— Шта мислите, да неће они напасти нашега против бојо мога?

— Против наше баје ова вељда нема ништа, али вашима је могуће да ће нешто имати против вашег порекла, одговори мудри Јапанац.

— А што недостаје нама порекло? Уверено се Американац, па је сам чистокрвни Англо Сасон, чак и пешкиш.

— Да, прави тврђаву вашим изгубили ви водили порекло од индијске а она га скоча чарстом убијању — од бачака сунца као и сви Јапанци.

Ко се са српом игра, он се и посече

Наши боеми

У Скадарлији једне ноћи седеле се весело друштво београдских бохема, међу њима Буре Јакшић најбоља се дружио и пио најрадије.

Ујутру пошто су већ уста отварала од дућана нема ни друштво затражи чашу воде и парчи шећера. Кад то му Буре и сам потруче воду и шећер и мало у слаче.

Сиска изненина вани свикадаше је сва ова бомбинна се столом па и самога Буру и он се почне праведати:

— Ето које ми ђава изврати да пијем воду, цалу ноћ сам пио вина и нисам ни ноје било. А вод поглед ову чашу воде — као ми се просто отсакоше и ето сва вода ми.

◆◆

Једна млада учитељица похвали се се радосно Јанку Веселиновићу:

— Колеге, јуче ми је чувена врачара Рума гледала у карте и казала да ћу ускоро добити и службу, и мужа, и мушко дете. Ал ништа сам срећна!

Јанко после малог ћутања запита:

— Добро је то, колегинице, е да ли вам је председала и рад?

— Каква рад, заиуди се она!

— Па тако, настава Јанко, да ли ће вам бити служба, дете или муж...

СТЕВАН СРЕМАЦ И НИШЋИЋЕ

— Господине, како ноћ сви у школи? — пита Сремац једне нашег грађанина пред годину поста службовања.

— Бога ми, право да кажем, неће да учи, рђаво је...

— Тако ја! Нетрпеће је тај да добар је бе га дају не знаш! Али је рђаво што престао за мнуд, ти га нехвала у школу. Шта ће?

◆◆

Милица Стојадиновићева-Српкиња беше запослена у Луду Младост, која често спомиње у свом дневнику „У Фрушкој Гори".

Једну жешку да за ње пође сватовство она једној старој госпођи, која је живела у Београду.

Госпођа се прими проводаџиства, и после неколико дана почне и тако говорити Миладојевићу.

Луба се сласа врлошити и трудити колико може да заслала на понуди — код госпођа рано:

— То ће бити прасе пер луда! Ја ћу паметник — ако памети.

Луба сину много на пажњи:

— Али, госпођо, где сте видели да су девојке памет куку сачуване? То не бива — једно треба да је мало снало...

Као што је познато, Луба је остао неожењен, а Милица — девојата.

Позајмица на брзину

Журна сам у канцеларију, тужно изконтемплирајући у уопу своју пренежно мудасту готовину. Живот нам је човека тешка ствар!

Председник је коронолог једна господина. Мислим да бих ручак и нарушило национизам, али су њима ноге дивна трећина мерцедеса сарокират између у моју главу.

— Господине...

Хтео сам да успостављам дипломатске односе и да трећим у службену офанзиву, али ме је заустано човек средњих година. На себи је имао енглеску одећу свеодређена боја.

— Господине Михајло... добро јутро! Како сте!

— А ко сте ви? — редовало сам упитао. — Не познајем вас.

Човек се весело насмеја.

— Заборавили сте, господине Михајло. Је сам Прокић... Лажов сам сигурно у болници.

— У болници!?

Видећи моје изненађење, Прокић је покушао да објасни:

— Управо, мисте ви сазнали у болници, него ваш другар Тешко. Ви сте сами допазили код њега у госоту. Али ако не имате слеп, то су детаљи нашега познанства.

Отет сам се срамежно погледао.

— Извините, — рекао сам, — не могу да вас се сетим. Сем ми се чини да вас видим први пут у животу.

— Можда имате право, — признаше је Прокић. Можда ми заиста нисте видели. Болница сам ја велики, а болесници су једнако униформисани.

Онда нисам с вама ни разговарао!

— Не ни нежо да сте са мном разговарали, — као и ја сте весело се насмејао Прокић.

Сада је моја изненађења постало још веће.

— Чекајте, — рекао сам, — тврате комедију... Ако нисам с вама разговарао, како можете тврдити да се познајемо?

Са Прокићог лица нестаде се изгубио весели осмијех.

— Врло једноставно, господине Михајло. Пролазим своја доспеле ви сте нас болесници уоче поздрављали са одобар дан. Шта ће вам још? Зар сто ноја довољно за склопљена познанства? Треба, господине Михајло, бити мајордан човек, а не заступати се стварати пријатељ с друштвеном отпадницу.

Таква психологија мисли нису ме изненадила. На врату сам навикао. И ја сам одратао:

— У реду господине Прокићу. Признајем вас за свога познаника. Само изаните ме, журим у канцеларију.

— Мислим... мислим...

Прокић се конфузно у шаву. После је скупљено уздахнуо:

— Благо вама, имате службу. А ја сам мамитанао без сталног занимања и приходи сам цела. Једна кратка позајмица, знате, неће ми шкодити.

Заронивао моје расположење нагло је пао. Умишљао сам се да су улице биле празне, и јутарње небо тмурно и хладно.

— Што нисте ми одмах трезвени нанео, — суво сам примјетио.

— Без гњавања и увијања.

— Из пријатних господина Михајло. Никад се тешко пријатељ од непознатих људи.

Добро изговара пара вреди. Рекао сам да журимо банку.

— Ето вам десет динара, — рекао сам Прокићу, — само се губите што пре, задоцнићу у канцеларију.

— Трамвај сам две банка господина Михајло.

Ово је било мало преварвање. Нисам могао ни рек да проговорим од изненађења. Мићутак, Прокић је био потпуно инкрам.

— Знало се узурпаторе толико, — прекинуо је. — Ја сам банка... врло важан! Здравствено расположење вида прави.

— Чекајте, само је сам моја готовина, — покушао сам да га убедим, али без успеха.

— Ако... — каже потпуство Прокић. — У случаје сте. Вама је много лакша упућати ноју стопанарку... до првога. Најзад, ниде не губите. Пратићу ваш новац нокда још колико супра.

— Одлично!

— Шта је знам, — сјетнуо је раменима Прокић. — Нису сам цовеком имајући. Можда ћу напазити на које конуњиште познаника, нокда ну кафе на улици напубљени кољадрику... имам и ја... Главно је да живим у нади.

Нисам имао ноју. Сазвалио на часовнику брзо је напредовала и ноја стала да ми за људске бриге. Прам тут у животу морао сам испуштати ствари цет нако бих се отарасио једног познаника и стигао на врема у канцеларију. А да бу ја кроница цело овако, не растављ ја Прокић примаглас:

— На разуман, знало се човек изузетне судбине, те бадна задржава себи и другима.

Тога јутра жртва погледи мена у пролазу нису ни опазили. Прзан ући тренутно је успевао моје сете и жеље.

РУЗВЕЛТ: — Михајлов, Мегорде, ово је последње залагај на наше куће.

Равајлови доживљаји

Равајло честита Ускрс

ЗА ВРЕМЕ НОШАЊЕ

Галантни господин доторао је да јавност сообраћаја на раскрсници код „Пондоне"!

— Сообраћајац, извините, али да ли сте приметили нешто је узвикао кроњуо мој капетар: „Бороваљо", гроо, се мишкои на левој страни и свакојаки хоставом...

◆◆

— Верао, ово сам данас на кајмакчаланском гомиле. Један дат невероватно гином на тебе. Просто ми се сладила, ајде у ноћима...

— Па тата... атекао је бих завређен.

◆◆

— Господине варујте ми да ћу вашу Кирку кукати и научите кас што досконија уморном супругу.

— А имате ли икакову довољно средстава за надограђивање поранаја.

— Па ено тог хиљада динара месечно.

— Знаш ти ба се онај пат хиљада, што ћу ја давати биле довољно.

— Па... ја сам тек вашим пат хиљада ваљ урачунате у горњу суму.

◆◆

Зе кроше дојучка жена кавоа мужу: Досколо ми је, је сво знам. Наша комшиница је недељоска си у зору, пре но што ће ући у кревет, дуто грозно баздору на улици.

— Па који ваљда љубавнички не знају обичну баздору.

◆◆

— Господине дозволите да вас отпратим до куће.

— Али је сам удата.

— Но мари шкета, је киселе на мајчина љубавница.

◆◆

— Једна пријатељица каже другој:

— Па код вога једнога дође да нас посетите, госпођо? Мислио ваљо-ваљ толико пута биле на доласк, а ви нама нејдошли.

ХУМОРИСТИЧКО ПОЗОРИШТЕ

„Бодљикаво прасе"

даје своју **ДРУГУ** претставу

У САЛИ

КОЛАРЧЕВОГ НАРОДНОГ УНИВЕРЗИТЕТА

У ЧЕТВРТАК 9 АПРИЛА У 16½ ЧАСОВА

ПОТПУНО НОВ ПРОГРАМ

СУДЕЛУЈУ:

ГОСПОЂЕ

Сока Перић-Нешић, Вера Петрић-Миировић, Олга Јанчевецка и Бјелајева.

ГОСПОДА

Ача Цветковић, Јован Танић, Жарко Миировић, Ача Ђорђевић, Милош Ристић и многи други.

ДВА САТА НАЈРАЗУЗДАНИЈЕГ СМЕХА

Осигурајте се за улазнице благовремено. Цене места од 15 до 50.- дин.

ОН МОЖЕ АКО ХОЋЕ

У Пастадину кохоо се једне бе цвећарка етелио на прилежној пругу. Грозно зелено кондуктере мије му кокошо сметало. Најзад је кондуктер отворио прозор и кадарао ово: „Дор на мокнеш да сиђеш са пруга, глупе балавче!" Видевши је окрнуо леђу и почео да филозофира: „Је могу, ако хоћу, али ве не можете..."

◆◆

— Молим те, дај ми недесат динара у зајам. Хитно ми је потребни новци!

— Због чега?

— Хоћу да зголемим часовник.

— Па онда те ни треба новац!

— Баш ми треба! Најпре да га покупим од часовничара.

◆◆

Један бакалин кома свађа мени:

— Нисам хапис шишта жутоока код Сенте.

— Зашто?

— Зато што сам му данас позајмио своју жену.

◆◆

— Ова госпођа ме другом отвату кућа нема шпанар као ја.

— Па нормално ваљда да ти кућни другом шпанар!

— То би било двотимија него да се свиђаш.

◆◆

— Реци ми, пријатељу, ваша си правио медени месец?

— Ах врло горко!

◆◆

— Тата шта је одјек?

— То ти је, сине, једноу шта у разговору с тобом мамом и ми господину рек.

◆◆

— Драги пријатељу, пошто нам морамо да се пријатељи, до онда сам вод тебе да ни вероватна, ово сам што прамо тобе зрнцима.

— Драги мој, нема ти је сво Богом, просто, сам онако што сам ти дао на зајам.

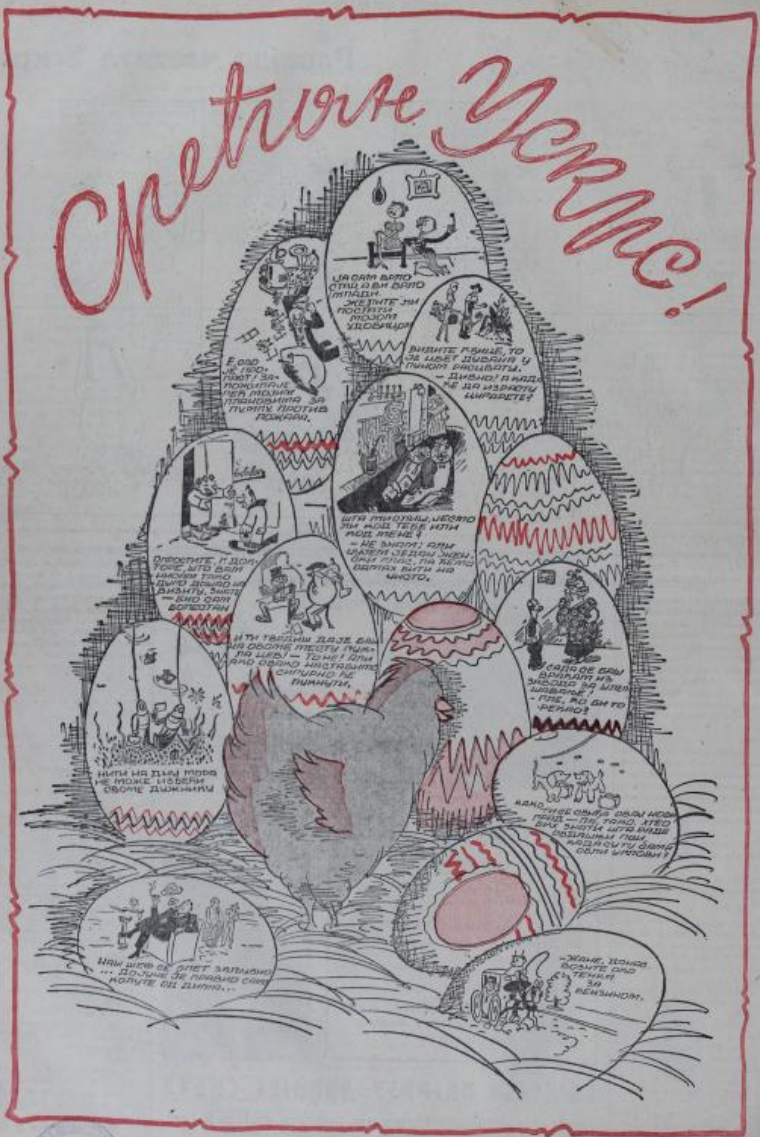
Честито Успение!

ВОЈНОШТАМПАНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и Администрација, Београд, Јасиновачка 4-а/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресек за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 30.— дин, полугодишња 60.—, годишња 60 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 11 АПРИЛ 1942 БР. 20 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ВЕСТИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА

МИ МИСЛИЛИ МЕКАНО ...

Лондон, априла. — Када су једног јесењег поручника у Лондону упитали због чега су наши трупе отпадале код Сан-Назера, рекао је: — Е, тако је то кад ми мислимо да се слово стиче у механом. Па бар да смо нашли мајсторе, ајде му славе!

„ТАЈМС" И СОВЈЕТИ

Њујорк, априла. — У једном свом чланку „Тајмс" је критиковао Совјете што нису чекали да прође зима и увело је не тешка и брза последице ове неславе. „Совјети су на ово одговорили кратко и јасно: „Што су браћа, то су браћа!"

ДОШАО ДА — ОДЕ!

Лондон, априла. — Познати енглески банкар, Вевал, дошао је стварно као краљев. Пошто он, где год дође, буде приморан да одатле на брзу руку, рекао је у тим краљевима да се изрази „Отишао да дође" одбаци као неумесан и на место да дође његов еквивалент: „Дошао да — оде!"

С.А.Д. ПРИМИЛЕ ПРЕДЛОГ АУСТРАЛИЈЕ

Вашингтон, априла. — Аустралијски амбасадор вашингтонских послова предложио је америчкој влади да се, ради успешнијег одбране Аустралије, створи аустралијско-америчких војних савет.

Владини кругови су захвалили Богу што Аустралија на тражи трупе и ратни материјал и одговорно су одговорили да ће створити сматрао корисно год Аустралија жели.

МАЈСКИ ЈЕ БЕЗОБРАЗАН

Лондон, априла. — После многих сватрих напада Мајсонг у Лондону, упитан од новинара шта мисли о тим нападима, Черчил је одговорио:

— То је права дрскост. Шта те Совјети праве од нас кад су већ пропали! Нека бар нас остане да још мало дишемо. А Мајсок је, као јавног кецата онакврје, безобразан према свима нама.

РАЗЛОЗИ ОДЛАГАЊА ПОМОЋИ СОВЈЕТИМА

Вашингтон, априла. — Резултат је америчког влади утутио писмо у коме вели да се мора одугоатити информисање ратног материјала у Совјетску Унију.

— За сада, нисте ви, материјал треба нама пошто не ми кецу пожу писмо на буброту кецати. А, кошкице задовољно да ви ће Совјетска Унија постојати.

КРИПС У ИНДИЈИ

ТРАЊЕ СЕ БУДАЛЕ

Бољшевици, Англосаксси — Одрпаци су сад у грмењу, Забуглале као нимфе. Шта ће сада да се лажи, Стара прича ни на шала, Неја кајде вицје крити, Сад ће бити цела ће бити. Да крије се допаднја, Сад је стварно прагибала. Нека пожеку цела вицју.

У априлу или мају. Друштво спремно то да бежи.

ЕПИГРАМ

Над шкпвом фатум право
Таца нама сатну гоше
Обавршност моја грех
Јер ко шкрои нашпа грехше
За час ће да се скпнеше
И да цео плати цех...

Кад је крпна да се бије, Онда ће ник згодно кеја, Да се спасу судба куда, Сврд малаза, трава куди, Лати лажи и предаја. Ко да види сад настања, Неса гоша, ваш' се сатра; Да ник спасе од то ватра, И сада госпеко вежи: „будала се нова прави".

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Прошла је, снег се топи,
Рузмарт горку чашу попи,
А стрех се Чврших сврзо,
Зима ова прође брзо,
Не жрвз спремно, же сметови,
На донеси усних жови.
У бежу, пред Москвом, пачи,
И за руках офанзиви.
К'о покушај свали ђачка,
Сва осте ни жртвој течи.
Добро знају шта се спрема,
Ће оргазе хвата прама,
Збегом сади снеге лети,
Прошло ће до ни кпнца.
Комплексне сви се стиде,
Ужврвд ник пеће бриде.
У Азији Јапан спрема,
Англо-Сакси тек да спаси,
Не жору из сврзе бија,
Већ је доцан до Индија.
Америка гриж писа,
Од Јапе до Сан-Франциска,
Масто војском бих де пеки,
Рузмарт вапаа свако дечка,
Из борбе се Бигпиа скпнуе.
Аж сета обабаша.
Аустралија већ стрепи,
Јапан се већ тако пита.
Зато сва жврз забе,
После живе шта ће бабе!
Док се Лондон пушно смеши,
Хоће Рузмарт да је тоши,
Па прорпче сад из шале,
„Не са пладан — бабо бабе!"
И Атлантска оквапа,
Орпеви су вашпе жаку,
На окоп се жору тоне,
Зато са се лабе вконе.
Сталан гуп'о дек је жога,
Ах' од пала хабе жога.
Гажуо је ово стова,
Ах' ће сада да се сапоне.
Изгубпан свему бој,
Бабе трне по Кавказу.
Бољшевичка бабо шала,
Кад се дабе до Урала.

БОРИЛО СЕ, ПА СЕ УМИРАЛО

Бостон, априла. — Радио-Бостон је јавио своје слушаоцима да се стрпе до 15 дана, пошто су се сви њихови потрошили, а возе нема на лагеру.

АКО ТО НЕ ПОМОГНЕ

Москва, априла. — Пошло сам побити око 100 хиљада свештеника, ми удресимо у пљувке и сада сам увиљатио. Ако ја не ми ворује, питајте Кантербијског архиепископе.

ГЛУП НАРОД

Калкута, 10 априла. — Сер Крипс је изјавио да се на овај месте тврдно да су Кинези најгласт глуп народ пошто се они једини, од свих азијских народа, боре не Енглеза.

— Ја сам се трудио да и Индуси упрстим у овај рад са Кинезима — изјавио је он — али жрва кава. Изгледа да су планетарије од Кинеза.

Прегled недељних догађаја

ТАМО-АМО, ПА У МЕСТО

ПОНЕДЕЉАК

Се почињи још са Вочк
Сеуд се једе, хеуд се точи
Неко пасуљ, неко прасе
И ракија, сеуда зна се.
А са месом не ће јачи
Бити торте и колачи.

УТОРАК

Дође петак од Ускрса
И данас је биле нара
Кеди су вам Благовести
Бар се мора мало јести
А после празничког поста
Мора бити мало поста.

СРЕДА

Сед се свеки прибројава
И сеа вешце презимјава
Па за Ускрс, да ли знате
Три фртаља еде плате.
Ете то су суросне пеле.

ЧЕТВРТАК

Тек сед види, ах' шта вреди
Требало је да се штеди
Због Ускрса, види јасно
Буџетар је сасвим сломно
Ускрашњи је доста скуп.
Биће мало сас до леђа.

ПЕТАК

Пре недељу дана еди мени
Седа трчи да позајми
На је клеш биле јелшаћа
Бирка пасуљ са дима врећа.
Печење за Ускрс мора,
Иначе нема баш пасхиреа.

СУБОТА

Сед далеко трчим дене
Понеделак побјушем
Пак'о је у мисеџ кући
И шуми шапа моју туђи
Гледећи да бенд по пеци:
„Удиси ме за требовиљу"!

НЕДЕЉА

У прољећа седа еиша
Због клеканског разног врећа
Пола сата пада ишака
А после са врећи нема
Досат путе да свакућа
Једна кладна, једна друћа!

Који је одговор тачан?

Дајемо вам четири питања са одговорима. Подвуците оловком онај одговор који сматрате да је тачан.

ЧЕРЧИЛ је:
Хеленерор
Гробар Империје
Стратег леви
Упропаститељ малих народа

РУЗВЕЛТ је:
Ратни хушкач
Јеврејски миљеник
Изазивач рата
Парламентарни човек

ВАВЕЛ је:
Стратег повлачења
Генерал умишљена
Велики туриста
Човек без срећа

КРИПС је:
Стваљиво повереник
Вечиј човека и срца
Путкиш
Преговарач с лажним обећањима

ПИСМО С ОНОГ СВЕТА

Јуче, око поноћи, једне напознатије господске, којима нешто и ваљда светлих очију, пређе је крагују Двуочег стрелца број 10 једно писмо за председника Бановстока Черчила. Доиеснуо је мисионално најчасо али са службеном ученика да је баш одасно на мајлу и буђ а гости, којима је предао писмо биће су кошетни и сладак као енглеска ратна вдушалина. Стрелчић је, очекујући безазленко, као и сва Енглези, нека добра вести, пошто сиете предао преподневу. Черчил је потпадне на коверат и пошто је хартија биле рујна и грубо, и масгиво једва читао. Био је убеђен да је то писмо биго напасано у Енглеској, за врме ове проклете нестварне кеди тишине. Мобутни, кад је ја отворио, чекала га је једно изненађење. На писму је дословно стајало о-во:

Главна пошта у Паклу

Драги земљаче,

Љубезношћу председника савезничког Горњег дома, господина Хронолог Дебја, који, ратрад буде ревано зовбе вас, у Енглеској, да туни на основу вутерског права што употребљавате ваплаве методе у поступку према ратнозаконски нарадимо, добио сам ово публоисте да ти напишам ово писмо, управљено врлина кланцу једног пловила на пилој ватри и кувањем у зајтину за моје земаљске насушје.

Баш јучи сам имао прилике да се посавештајам са сами највиши енглеским политичким великодостојницима, који су сви без изузетка позле са мном овде у Паклу. Ту је и Франклин Дрејк, у једноставној гуњари, и лорд Палмерстон, у одалању за гуљење коња, и Гледстон, у одалању за мотерање гуља распаљивањем огњишта, и лорд Греј у себи за гутање кестра, па и ови најновији пријатељ. Нехиа Чемберлен који је усудио на страховите муке да прочите сва пацифистичка биланса Друштва народа. Сви сиа се ми сместили и захвалили да је ово, што ми подносимо, права шала према онима гутању ватре и клупању олавом што ви доле, у Енглеској подносите.

Господин Луцифер, који чита сва ваша ратна «извештаја, био је ту скоро изван себа од љубопитоје и знатиже. Он тврди да је њего Пекао блада слика онога што сте ви себи у машој драгој Империји створили. Мислили, мене, као старог познаваоца тих ствари, замоле у гласини Индија. Ја ће и порад кукања и печалиа појављен моја мука у Паклу, ова оиадашња моја дежурства. Ја читам извештаја са Кримског пута по Индији. Дуго сам размишљао после тог извештаја и дошао сам до закључка да нам не остаја другог него да ти спремимо једно место овде у Паклу. Хранс Дејвис нам је ту скоро качинка впуснуо на тај сиоју делатност и поимоћу да ти се спремају најстрашније муке које једну душевном уму може да замисли: нешто, бих осуђен да их дани у дан слушаш ратне извештаје радио Лондона.

Што се Индија тиче, нама је одлука овда једно да ств ви тамо у Енглеској сиоју игру. Када сам је напада, тачно пре 160 година дошао нао гувернер у Индију, овда сам одмах повезао да сам ми Енглези сила над силама. Отиланиа сам сва владара, мотао под ноге и пуде, и жене и децу, марио, палио, рушио и подиио вешала на све стране. Нако ниje сиао да тиоме нити да се побуне, јер сио ми Енглези владали мирима и народима. Пакао сам стотине оних непријатеља Индуса и неколе цивила пријатеља многима правима данашњи министарима енглеског политичара не ми није ни глава зао.

ЗАГОНЕТКА

Дошао ми ти, дошао
На хартији — ни слов
Кад га узмеш — ако хоћеш
Нисо неки ио сапуна
Ту промиља вечна дува
Народу је целина фарса
А колико кње стиха.

(Извор неизвестан)

Волиао, него сам још добио тицу горе. Ој, данас су то времена биле. Нисмо се ми бојали у грудн, и причали о заштити мајки народа и о невеселубљу, већ смо пљачкали рушили, палили и живели пардосом. То је био добар наша мајки.

А данас — што ве данас радите, бедни потомци великих дедовина и јунака! Дајете кинеске гаранције и причате о невеселубљу и не знате да је то најсрамнији знак слабости Енглеске. Када сиа марили и палили по Индији, биги сиа њени господари, а сада сте тамо послали своје звекеке. Критика да дође нека конференција и контроле, што сте муштро знали вадда нарт Сетурско да пађе тона и да се појаве спасиоци. Када сиа у Индији једини тровали и осиобађа, то је биго злагоо доба наше власти, а када се сада тама шаљу дечурадија у најсирамнија и бесмислуровођења, то знаки да сио изгубили карте. Затвитте, стари утамањевну висписи: Енглеска — то је пљачкаиа и отимачиа. Чиш то више иисте у стању да рашчи, пропаси сте, и не треба вам сва та ваша конференције и права и слобода и равноправности ни по луна дуиова, јер је је Енглеске нестала да вага слободу и равноправност ни данас ни сиоседима.

Вашу браћу за сиоју игру народа дни сио нађа пронаши нао лабудову пасму. Нитиајеве. Изгубиће се још који дан ти тих лажних оружјан и стрмните са ив пут, ми вас чекамо. Лажима и превараиа сиа добија шир ако ме када рат, зато га ви нећете нао да добити.

До доброг виђења, тако,

Вирни Хастингс
утамљени генерални гувернер Индије

Пошто је Черчил прочитао ово писмо, настала је дубока тишина. Сат је отхујао поноћ. Лажа је орамиио у пустобину.

— Џока — трговац се комшијама Вилстон Черчил и дубоко уздахнуо. — Спремите моја кофера.

— Господине генерале, тешко је то код сиа узети фамиље у возову!

Муке у Индији

Савремена енциклопедија
БРИТАНИКА

Британска империја — њена ће пропасти.

Диктатура — чиаа која дође рушења висиошином.

Медаља — замиа с којом сиа се прекрити грешиоједна на дужу иеспитиву.

Невидљивост — стања у коме се ми и наши савезници налазимо ва цело време рата.

Одлика — пород.

Порез — стални пратилац које поиосиа вреће.

Сва-Низор — иесто где сиа иа давиио слабо — иасиа.

Субаса Чандра-Боса — човек који је тајиио мауштравао да ви покварити сва планове у Индији.

Француска — земиа која најбоиа зна шта значи бити енглески пријатељ.

Ида — артииа која је иесто са гиафитом. Земиа под ударима пролетиог сунца.

САВРЕМЕНИ ГЛАГОЛИ

Америиизирати — разоружати се.

Бенгалисати — побећи.

Вашингтонирати — забадати кос у туђе послове.

Мајскиратн — крштати, јануаром, иаиагати се.

Рузвелтирати — заваитити.

Сва-Назеровати — одржавати се.

Тајиисовати — ћутиковати.

Француз ити — пиииати кнрпе за сиилатиие у Бомбеју.

НОВА ПОРЕЗЕЊА

Енглеидиран је као кофер енглеског дипиомата.

Јапан се као Британска Индија.

За живљење је као Сиикиде.

Безобразан је као Крипс у Индији.

Жиаи без иада као Совјети.

Мир гравања као совјетска патентна конвенција.

Свет се као Енглеа пријатељу.

Изгледа је као Черчил са својим сиећама.

СВАКОДНЕВНИ ЛЕКСИКОН

Конференција — комедијанска конструкција.

Колонија — стално иикеидирање са големим зародом.

Мобилизација — стално повећавање Отсава за контролу цена.

Пикер — игра ва којој се дечко обично зарађује прикупдањем ђубрета.

Монедеа — човек око кога кмиљу најсвеже муке у Угарској гроде при штедњи.

Текстилна карта — најгиаднн папнр иајвиш сиетних хиномана.

Трговати — иаћи се с ома стране брдова.

МАЛИ ПЕРИЦА СЕ ПИТА

● Јеху ли Енглеиовке нота умиоиод окреиуте када стално повторају ухвиод!

● Да ли Стаљина зато зову црвеним диктатор, што црвени над чије а порезима своје армије!

● Да ли ће се Кина зоаи тако, што Чанг-Кај-Шек туре кинеиа које у Јапан дође!

● Да ли ће Енглеска бити равноиежна са Индијом када нигдн буиуи!

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Недеља, 7 априла

Пошао сам данас да честитам правилно сварени пријатељима, и притекао упутио једног позванима, имена чистајог и вештог човека, који је био, да се благо изразим, мртав пијан. Изгледа да сам и данас, намерено? погрешио човека и дао оним.

— Ајде, како то да ви сте дан-дас? — питам га је у чуду. — Ви сте бар увек знали за меру.

— Па баш та мера је и крива — рече ми пошто је штуцнуо прилично број пута — Ја сам био убеђен да сво данашње време ћу ја моћи надмашити 40 процената воде.

— Па какво то веза има?

— А онда... пао ниједно само 40 процената воде. И... ето...

Понедељак, 6 априла

Зао какве сам разговор данас чуо. Иду председници два господина, тако са њихот правилно руке, чистача и задовољна лица и један каже другоме:

— Знаш, просто сам се разочарао у ову нашу трговцу, мислио сам да су ми много довољни.

— А зашто?

— Па вто, наиме, данас да купим једа год хоћеш сору бисквиту, и то по старим ценама.

Уторак, 7 априла

Ето нас опет, чекамо у ред за Дубоко. Један чекарић господин стоји иза једне даме у крзненој блузи, па кад се примакосмо ближе, он изваде последњу цигарету и запали је, онако у гужви. Дама исправи нека се пушити просвиђа не му се тек онако.

— Господине — каже — ако ми пригорите сву блузу, ви ћете да ја платите.

— Како? — рече учтиво господин. — Знам да је ви нисте још пахрили...

Среда, 8 априла

Ухво сам данас да идем у Биоскоп али код сам дошао, нема више ни једне карте. Тамо сам ухво да један код ми прича једне госпође и чујем како опада шећер.

— Господине — каже — ви би хтели да идете у Биоскоп и ја вам дам једо уступно моју карту у лоџи још, али само зато, што и бесплатно.

— Ако — заједно са је — ако уопште имате рачуна да тако поступите!

— Знате, ту уопште није у питању рачун, већ задовољство. Хтео сам да идем у биоскоп, а ви сада мерам у ово време да испратим тешту, није ми до биоскопа у гостиоца, не стижем. Зато вам бесплатно карта.

Четвртак, 9 априла

Данас ми неко заказоно на вратима. Отворим, а предамном стоји ми шеврдар.

— Дошао сам да оживим оџак.

— Ајм, од чега! — питам је у чуду.

А он се шеревом осмехну по томе.

— Како од чега, кад Цинтрарев се огреа више не изађе боноа.

Петак, 10 априла

Данас моја родјака гроа на сва уста једну своју познаницу, која ће одлазну пријатељицу.

— Шта имаш пратиш то дете, — питам је у чуду. — Нада сте добро пријатељице!

— Сигурно је интригантнице — каже љутито моја родјака. — Не можеш да истрпиш ни једно друштвено скандал - а да то ниј ноћ не зна.

Субота, 11 априла

— Да сам видиш — каже ми данас љутито један стари познаник — нисам сам пријатеља моје дворе. Просто страшно. Одем сиоћ код своје пријатељице код ње нуде са јако телефоном и кажем њој му је жао што ће се дуже задржати пошто ми неко пословни састанак са мном. Тако лажем, а још ге сматрам њима добрим пријатељем!.

Први удараџ изазва је позната филмска глумица Мара Пеја.

МАЛИ ОГЛАСИ

Точкић најбоља вина и ракије по сниженој цени. Најбоље кафане посете је поско киде. Кроше код „Пештанскоџеке".

Стари и нови калот, половна и нова стварн продајем по најнижој цени. Је квентет робе ограничен. У случају да нутка, тадне у хапс пасан руке. Тровиница испод руке „Штуке".

— Изгледа да је и овде без безвезин дан!

ВЕЛИКИ ПОРАЗ

С. К. „Публенса" победиће је, за време Ускрса, од позватог фаворита С. К. „Црна Берза", са 12 : 0.

Разумеће се потпуно равнодушно. Од њиног пораза спасти су се побједни сенс тако што су још на Велику Суботу утекли са терена.

— А ко данас поломи са тражи?

— Кома пиваско! Ово је мој последњи круг са ћучерашњо карантинског трчања!

ОПАДАЊЕ ФУДБАЛА

Интересовање за фудбал све је мање, јер то је потпуно разумљиво, пошто су и сами фудбалски играчи дигли руке од фудбала. Најбоље дано нам објашњење у међународну и другим ствари, у својој равници, бави снабдевањем.

По старој навици и једни и други су стално у офсајду.

УСПЕХ КОШАРКЕ

Нове спортске игре „Кошарка" задобиле је врло брзо велике присталице, што је сасвим разумљиво пошто је данас цела свет у тренингу се цигарама и кошарка.

РЕКОРДЕР

— Добацила, имате 40 степени температуре!

— А можеш је сметнеш рекорд!

БЕСПЛАЋЕ ЗТАЈАЛИЦЕ

Онколадне појавиште све већи интерес за весеље. На тренинзу употребљавају палаче иместо весала јер тако се чешће мењају.

ПЕПО ЛУЧЕ

На кирзну срелос јече,
Једна пуна.
Погледа лиц, види штрек.
Њим не погиба, скрам, згроми
Је потрчао, нити стоми.
Код је стигао, је закачи.
Одједном, ни њиго цвјата.
Шамар пуно.
Од удариј неизвест хвата,
Је погледао: крупни бата.
— Пардон — рекоо, нијуз руке.
Проговори сам сваки пут.
Шамар јеко много знати,
Код је друге бити јеко.
Да не буде пуњаве и вика,
Је утекао ж... куј пиче!...

У ХАРЕМУ

— Хало, Јусуфе, нарба. Могу ли да дођем до тебе на једну партију табланете! Страшно ми је досадно.

ПРИВРЕДНЕ ВЕСТИ

ЕПОХАЛАН ПРОНАЛАЗАК

Мајо шустер проаво је челу зичу у руду не проналазећу ни гвожђе чарше. Многа рад ко-требан је пуни успехом. Он је пронашао зинџарску чорапу за зелу сезону. Нога се, и то потпуно боси, умеје у стара опанке и чаво обује цепала. Таво се чи ма знаје, а пред тога ни-шта је ово јевтина и приступачна свима друштвеним слојевима. Уз ову чорапу најбоља патуљ је дрвена обућа.

ДА ЛИ ЗНАТЕ!

▲ Знате је убијао Мануел Кресоо!

▲ Знате су Енглези заплени Рачуле приликом пловљења!

▲ Знате генерал Бакић бивше је фризер на фронту!

▲ Знате бе генерал Оснежа бив добар?

ОДГОВОРИ

— Зато што је био и велик Филантроп и није имао ни пребијена.

— Зато што Рачуле није имао и није имо ни поблизе глава.

— Зато што му није трошио новцу мира.

— Био бе добар за одмобрзање.

ШТА ЈЕ НЕМОГУЋНО

◆ Да Русвелт оствари своје тајно фантастичне планове и програме наоружања.

◆ Да генерал Оснежа не добије евентуалноо битеку од генерала Романа.

◆ Да Стаљинова Краиу рада за своју штедљиву Битеску и за одмицат диктатора Стаљина.

◆ Да Индија добије од свих Енглеза самостатизност и независност пре свршетка рата.

◆ Да пријатељ Чанг-Кај-Шек доведе чеку војну помоћ од страна западних демократија.

◆ И да Стаљин спречи долазак пролећа и са њима наступ офанзиву.

БЕОГРАДСКИ СНОВ У ПАРИЗУ

Један београдски сноб дотутао ово у Париз са својим женом. Разгледају катоге и обилазе јавеверске радње ради куповине бриљанта. Један продавац им по казује невероватно дивне дрогоцјености.

— Ево, ово прстење, овај брилијант бео је у врлим модерној инверзији од Сиромаштва.

— Употребљавање стварн не нуди ријеми, изговорнше о глас супруга. Пазите нам нешто нове.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

НАЈНАПРЕДНИЈЕ ПРЕДУЗЕЋЕ

Бујет београдске општинске управе је за Зоолошки врт најнапреднија општинска предузећа. Животиње се редовно хране, а приход се из дана у дан повећава.

СТРУЧЊАК ЗА ТЕРАСЕ

Познати удбеничар-стручњак г. Мома Борисављевић, који је сама о Терасеској терази написао 1001 чланак, врло је незадовољан што се Београд уређује без његова савјета.

Умјерио се тек онда кад му је рекоше да ће Терасеска тераса бити уређена по његовом нацрту, уређао по једном од његових модела који је он сам о њој написао.

— Тиражи износе 129 примјерака.

ДРУГИ РЕКОРД

Многе су те старе у Варошу изненадиле до последњих мећутих година, али се Београд у својој најновијој особини није престидио. Чудо је да је тако дуго могао сачувати своје старе рекорде. Стара му је, вероватно, досадно и ниже.

ГЛАВНИ ПОМАГАЧ

Чистачици жалосна, када једи ручак о чистачи Београдских улица, главни је помагач нашима, када нађемо поглеће улице. Зимни је невоља што сваг главни чистач не ради сваки дан.

ПОВЕЋАЊЕ ЗЕЛЕНИХ ПОВРШИНА

Ово годиште ће Београд имати знатно више зелених површина него обично. То долази отуда што је зимус страдало много платана и чемпреса, као и многи мали сквирови.

— Зар не би ствари ре ручно ради у Зоолошкоју башти!

— Шта ти пада на памет. Зар ће радити нако неуке наоружане сарадниџе!

Главни уредник: Светомир Стефановић.
Уредник за штуцирање: Теодор Дошић.
Власник и издавач: Светомир Стефановић.
Штампа: Штампарија „Ауто", Београд.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ХОЋЕ Н ОН ДА ПРОБА

Господин Илић је већ неколико дана малодушан и замишљен. Исто неки дан покаже се свом пријатељу:

— Човече, рекао сам својој жени само једну ружну реч и од тог тренутка она више неће говорити са мном.

На то га пријатељ упита узбуђено:

— Молим те, шта си јој то рекао и да ћеш та књо да опростиш.

— Господско ви сте јуче сасвим моју тешту. Сакупљам вам да се у будуће не мешате у моја породичне ствари.

СЛАБ ГЛАС НЕ ИДЕ ДАЛЕКО

Не једном предавачу:

— Хоћу да подигнем свој глас да се чује у целој земљи — од једне границе до друге, од истока до запада — па чак и далеко ван граница...

Глас из последњих редова:

— Молимо, гласније.

ЊЕГОВА ПОЛТА

Два домаћа чавчу у некарсној кавеаници. Једна дама пита једног од њих:

— Јесте ви ти, мили, белоглави?

— Да, пропутио сам гумену потпу. Дошао сам да ми је пошаљу каведи.

— А шта је тебе? пита дама другог дечка.

— Ништа. Моја је кошта.

ХВАТА ЧОВЕК ВЕЗУ

— Зашто поздрављате сваког жандарма кога срећете? Зар се познајете с њима?

— За сада не, али човек никада не зна када знати ће му се сва моја десети.

ПАМЕТНИЈИ ПОПУШТА

— Како си могао тако да се напијеш!

— Био нисо. Пио сам, пио... па сам онда заспао себе, да ти да пијем још ити ће. Глава ми је казала ће, а стомак да. Глава је паметнија, а ти знаш да паметнији попушта. И тако сам наставио.

СТРАТЕГ

— Јао' то карта бојишта, господин Мишо!

— А ви! То је план Београда. Ова застакаца чеканзују станове моју повредаца. Тако успевам да не идем улицама, где бих могао да их срећем.

УМЕТНИЦИ

— Зашто сте ври свог вођа наслеђени тај игрицу!

— Па једну забрту сам вођао пре завршетка слика.

ШАЉИВИ ПАЛАНЧАНИН

Дошао један чеаек на авангут града у паланку. Палачанин га упитао како му се свиђа једна њихова зграда пред којом су се налазили.

— Ништа нарочито. Код нас има такве зграда на хиљаде.

— Зарузимо, одговорише палачани. Ово је наша судница.

НА ПРВИ ПОГЛЕД

Пријатељи: Ти си се тако неочекивано верила. Зноја си да ћемо се сви изненадити?

Вереница: Само што сам га упознала, знала сам да ће колеги и да је богат.

У СТАРОМ ЗАМКУ

— А над заповеде да ваш се донесе доручак, сама запрљите три пута у овој сат.

ТЕШКА ОСВЕТА

Доктор Јоца стиже нови рачун од опалитеке за породичну гробницу. Он се наљути и одмах продаја гробницу неком познаницу.

— Зашто то радиш? — упита га овај. Ти си већ у годинама, па ће ти некада, тебе требати.

— Баш зато, — одговори Јоца. Хоћу да се осветим опалитеки. Нека после моје смрти пуно главу где ће ме закопати...

— Пардон, господин доктор, ја дошао по прву посету.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО *из Лесковац*

Зима је одмакла от куде ни, а ја још увек подижем ко грбину. За Ваведење је биле једно ни пиљено а с'т има до се ковај попрштене на последну руку, због заштр је врлп лепеја ко ова. је изненађа и последну цденовину. Овнја лешв трагетељ ав сваке уздицу, ама ен је сваки гурнеа шталарја не главу и одр ен по сокаци сас ову вашнку и свиљене чарапе. Лнца су намазала сас фарбу па и наљежу ка порфе и кентрарју у Беву Недељу, а сва ен у стас внеју какао је с'т пасошв.

Као' неје видеја кранва'н и мајзагдн, нема ен оди, јутре, на побусаи понедељак на гробље па има да се зграна: Бутева шуште, Кавалгнеи, фарбаи јајца, поганд кава сиир, тиганде, кашике, куфтиња, пиљеки и шапиди, рибу, колаче, и други зарзавати. Мапа куклеа и много једетва и пиљева, тој ти је пародтое и забушнице а после ће да бидна као због зашто су поарчене ресторе или нако не мадерно коаекиру: зеаиха. Такве је овеја гурава народ. Неки нвја лнтнаје од глад какој кучкеће вна сви се стагаеи какој два пара у кису и сатте нуаају, јерба са плаке да ги какао не нска. Тој ти је народ фатгл'н ад овеја Ирода и Нафарџита сн нвбаују да сатте сни трабо да изрвтају не овеја гурава и сачувају рајна.

Неки нвбе да сн знаје нвнаглопаму мудрос да је с'т сва пајефтнја, сатте главуре је поскупа и зато) пенат у сиву. Кој сн уме да сн живеја и да не рнта какој надобеваде прад раду, кој је кафана и реснор персоне. Домаћн бре и кеџеер. Има сн гладна сазуј мужа и работу, да сенајема дотеа и да сн купнко, да слушаиа влас и пошгуиао закон, због заштр нвсне умеаи да бидиано дапежавадеи ко онаја наша комшнја, па сио ратиорн добросовпо у кут. И кад са већ нашаја овеја нвш г. Надеј. да нас сачува на одаиоја сас пад' и да бидиано крапа и учтнви не ва уважујнно ративу на кдуту. Онаја јагуранде што јесенвнна направнше она] калабј'н и цумбуре, с'т кута, жаиа кнсаел, в не остадесно на сапамат. За тој, братски ви вакан чанеј да сас мнаеја ге сас тнја пагласан због зашто су пагтаја и капарнна овеја пнгу, в гурави народ с'т плаћа цвкаи. Работујте на куде дом и кнна да сн на мнда, тој ан ја мој совет.

А с'т у здравпа и скоро внђеи.

Ваш Јанаћко

У СИТНЕ САТЕ

— Где сн, Дамнае!

— У.. у.. пољо] пабнки.

ТЕШКА ВРЕМЕНА

Домаћица: Можете ли сваког дана да напрсните бар толика количнтина, да вам је доста за једноднеан ручак?

Продајац: На жалост, госпођо, Катков морам да кадем на бензо...

Како код нас постаје ред ...

Шарена страна

КРОЗ ДЕЛА НАШИХ ХУМОРИСТА

Вожа кроз Београд

КАЛЕМЕГДАН

ГЕОГРАФИЈА

Калемегдан се дели на Велики и Мали Калемегдан. Највеће вис на Великом Калемегдану је споменик „Победнику", а на Малом горњи део „Ружица". Некада је Калемегдан био обрастао густим шумом, у којој су се налазили лагани комарци и љубавници. Шуму је искрчила Општина, прибавивши за потребна сведочанства полицајца, а комарце су ће интернирајући Друштва за заштиту животиња остали и даље живи и здрави. Калемегдан са његовим ни расарима пружа знатижељу туристима. Међу осталим туда пролазе и две пута за ветеринарског коња из клиничу и трамвај бр. 7 са Новог Гробља.

ХИДРОГРАФИЈА

Код Калемегдана се састају Сава и Дунав, дубљавим пером исто тако. Кроз Мали Калемегдан протиче Калемегдарска река. Она извире из отштампаног водовода и утиче се у канализацију. Калемегдарско језеро је најдубље језеро на свету. Дакако ће се у њему не неколико месеци наћи ни кап воде.

ИСТОРИЈА

Око Калемегдана текла су ће многа племена: Хуни, Авари, Словени, Турци, Мађари и други номади. Историја није могла ни до данас да утврди чашту су се сва племена отимала о Калемегдан када на њему ропје није било ни трагова од отштампаног текста ни страница из прошлогодишњих отаџбина, ни живописних гувернанта, ни радио-комичара, ни бесплатних курсова страних језика, ни терасе нити ми каквих других ствари које би служиле као тарапа при општинском изборима.

Турци су га назвали „Фећер-бајир" тј. брег за размишљање. Калемегдан је од тада почео да ствара полагодишња трк могао назад те „Кибиц бајир". После Турака Калемегдан је био у руци Собиех и после тога разним општинским управама.

САДАШЊЕ БОРБЕ НА КАЛЕМЕГДАНУ

На Калемегдану ни данас не влада мир. У року од двадесет и четири часа њиме освајају и напуштају многи господари.

Рано ујутру Калемегдан заузимају стоту на стоту трупе пензионера. Пребацују се гагано један по један, и заузимају одмах бусење за клупице. У њиховим рукама убрзо сено ватра од запаљених цигарета и Калемегдан се гостепено зволи у дим од „Ибра" и „Дечо".

Око десет сати њихов положај постаје угрожен. Но Калемегдан наступају гувернантске колоне са сарним колицима разних димензија у којима спокојно спавају чедо мајки јучашње трупе. У средо чрез јутарњи ваздух калемегдански појачају да фијуку попеле свиј калибара. Затворени мали сваке јучашњу на бедним клепетима, неустрашиви ноћну розове уперају се с нарочитом снагом почему звецкати клупе на којима се су још дане треће-позивске трупе пензионере. После кратке битке пензионери кајављују неуграђивост ети ни то нарадно нити на помоћ.

Пре подне новаци на Калемегдану се сени страни, напрегнуће освежена сила: зачетвеће пошадере наоружане оштрим мачевима кестења и кестренки по гледима. Ове освајају на јурина. Обезоружене жртве своја воде право у мокрина где побојеви пребују цвет. Победитељи вуку своје жртве као да своје кући и једе часа на одмору и пред сам ручак.

За време ручка руље јурницу на прсни ваздух и звуцкају их уз музику сопственим цревам.

Око три сата по подне нове навале пензионера и гувернанта свих калиа.

Ноћу Калемегдану припадају чекановине колеџа свиј категорија. Од јарком ноћи ни дуне пролаз, трчање, ромење, грчају жилаба, фијук прегрлаја, пуцају стакла, чеке и вриште.

Над ладне ноћ на Калемегдану чекрну одјеку комбрија и вуј бовница. Настане опет ноћу њихова отворена Борба. Комбрија бесомучно напирају у густим роја вима, бодо по љубавницима обе ваки врат и грудима, ако су сви полеваји случаје отварања, пуцају са звуграшима уз чекање и кликте весели љубавни комбрији ноћи и сиру на невесни ноглаш. Љубавници одапињају мишуре главама, затим рукама, ногама и рупима и ноћашње дно из ње обућама бас те ноћну сваку ноћ удрати алиа ра. Друге битке се завршавају потпуни поразом љубавника, који врати и отечних одеже да зелиру рана и комбрија победоносно остају господари калемегданске ноћи.

Брадоња

— Ове мало рада у башти подсећа ме на детиње године!

— Шта ће те тај пајац у кавези?

— Позваћемо их се будемо

Мале
ШАЛЕ
о великом
БРАДОМ

— Зашто сте иступили из ветеринарског удружења.

— Напрасно су ме, јер сам једном коњу рекао да је ја.

◆◆

Ови Зелта, Оглеја, је умио да пагаљем мисли.

Фали Ћеја мољаше: Зашто одсе сваком не другом врсту атомиш?

◆◆

Мајка! Зашто ниси рекао да је девојке дозвола изађу!

Син: Ова ме је подсетила да ручам.

Мајка: Подсетила?

Син: Обавила је да ме нећа умивати три дана.

◆◆

— Па зар ви удајете Верку за сина свог највећег непријатеља?!

— Та је једном нашем дао на освештење.

— Какво је слодак твој малч, гле ли на вуја!

— Пазљиву говори, мољаш ти, да ће муја нит муј.

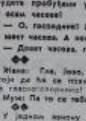

— Господине, јесте ли чтели да будете пробуђени у седам, или у осам часова?

— О, господине! Ја сам ремо у шест часова. А шешир је седи!

— Дошет часова, господине.

◆◆

Жена: Гле, Јово, у комшилука стоји ја ће са позвиснти цијано на гвозденом концерту.

Муж: Па ти си ће тебе тиче...

◆◆

У једном ноћном локалу хотелског шегирта. Један путник му рекне:

— Мислим сам да је оловке изгубити у клозету!

— Шта са мене тиче оловке! Отиђи је унутра моја једна. Рупа, иди ту је оловке!

◆◆

Хотел: Ваш портпел?

Путник: Извините! Приврвао сам се, ја сам мислио да је гостионица!...

◆◆

— Нисам вам, је сам газда у сиј кући.

— Зашто да је ваша супруга отпутовала...

◆◆

У дућану. Једна жена купују рукавице.

— Знате, ја сам добро разнелиа ваше да узмем једне рукавице, ми једне нису ни мало болеле!

◆◆

Мала Љубица не вашару. У шатри вилс с брадом...

— Добро, татићу, а да ми вадиш да видим чавека без бра де!

Мајка: Перице, нашој јести је бурек, сиа су шкољке.

Перица: Зашто шкољаша. Код нас сам ја ја добро кајо, нашла по сам дана морао да идем у школу.

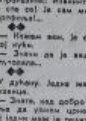

— Перо, покрпи ме. Ниш воз полази пред 24 сата.

Господин Тасино брашно

Господин Таса је још дрмећи човек, који много полаже на себе. Уме елегантно, набријан и дотеран, ако је газнет не само у кругу својих познаника, одмерен, вић и код мањег градског пространства. Та његова аристократност и елегација биле је повод за врло честе сукобе, и размирице између њега и мањег броја познаника господа Тинка. Изгубио је он код ње свако поверење, и већ тешта, гостиа Рамо, сваки дан је говорила: «Да ваша, вала, да му је ина Таса, не ћео му ваздаха. Мора, чим су њему она на врх глоше!»

Сасвим природно да у једној таквој атмосфери напосрашка мора доћи до сукобљења са једним странцем, а ако не оба странца. Таква му је, дакле, ноћ (утро, дан се још сећао, пратрао сваког сва цветова, мирисао по једине дахове и трудећи се да пронађе њему женску дечку или кој који корпус дељења. Била са у том извањеном у толикој мери, је Бела је Тану стара и ружна. А и он се сваког Таса је једно веће, кеде је тешта ленаста од ревматизма, дотеа мене прилетеле у кућу и ту се пала — гавало до ручка. Када се је ње не упатила ни ни ни ни ни је одговорио: «Нада знај, ваш ће сваје жртва, стара, добови се кисела...»

Није чудо, да господин Таса није много до врдно. А вредност му је била чак врло строго. Ако вредно је, али тешко и као прави пријатељ. Код тог му је тако нашто успела, ни је говорио: «Ја предрбрбсао ове моје кредеде...»

Таси је одавно била зазнела за око господина Ока, дактилографинња код једног његовог колеге, али у Београду нема сиво да вредне. Дакле, комшиска удруженост мало спаја: тешта госпа Дарнова из комшиска Рамов и супруга Тенко, а моју због чауљања, зато је смишљао план да вредно нађе не тут. Најзад му се указе прилика да оде у Београд, и он је отишао.

Дана замја не би га пустила ни за дан, да није ушло у моду да цео свет скупља рекорде, па и господин Таснна кућа није смела да изостане. Тако Таса оде у Пожаревац. Упрао, он је пошао од кућа са најфинијим и две шеја, али ушасто на станицу, он се сети једнога свога пријатеља жеље, који му је оставио кишу од стакла за време док је буде бавио не путу.

Седао тако Таса у свиш стану и свиш дан доселеном и Ожеци. Зе свиш слушај господин Таса са пријатељу у свом превремином стану. Све је био удесно на чем је ишао и сељака који ће му донети две брашна. Јес' де је четири бенова киши и то са неколико, али ово прошао вредно и вкаш. Када је прошло три дана, Таса уже фијакер и крену кући. Нерасно, са брашном, седнои гуменим ја 100 комада јаја. Све му је то Ожица још пред полазак и удесила да ни Шапрлов Хлоса не бе могао да утврда да то сва не потиче баш из Пожаревца. Сва је предидуће господин Таса, сасвим сигурно шта ради. Зора пре комшиске, па пре у кафану. Када се, пред вече кротко кући, на прећа жени да је полутбе и тешта домаћину:

— Лубов рукну њима!

Лубов је значило да Ен Та — да одговори ене набусито.

Жена је дочека још горе. Одгурну га и дакнуу:

— Иди тако где си са прљаво ова три дана.

Таса је ћа је, ако Бога знао!.. излупала са Таса, а сва му мишта вредно око срца.

— Зар се је тешко мушко на пруту, а ви ме тека дочекујете — пече он, али та жена прекиде:

— Ја нисам је возим дотрпело господин!

— Па помаремишли. Тимо ауш, ајући би другим могао да — одговара Таса нежно.

— Само без интимности, молим ви — одбаци му жена јетко, па продужи: — У кокошка је са стигла тако зно!

— Па дакле, у редиће, ја сам ја дем — одговара Таса и зиб исе ја ја ја

Голишава страна

— Колико стојеви ниа у собн, Марнје!
— 12, мајестетна госпођо.
— А кавољу!
— Два.
— Онда отворите прозор да и та два уђу.

— Чула сам да се мој муж запутио у неку вешталку. Да ми је само знати која је та жена...
— Мени се то нежити не чини, а, осим тога, прнма ко зновно да је онкам вештица.

НА СВАЂЕНОМ ПУТОВАЊУ

Младн брачни пар задржао се на свом свадбеном путу, у једном селу у близини Напуља. По старом обичају ноћни чувар трубе сваког сата и младе мека се буде.

— Шта је то? пита мужа, одвратан глас ниа труба.

— Знаш, драга, нашо јој нуни, то је зато да се новом захвали прошњењу за срећу.

Неколико дана доцније, кад је већ и мужу пештела досадна та труба, отишао је ноћном чувару и рекао:

— Слушајте, чича, добићете пет динара да одспва трубите свака три сата.

— Не могу, господине, одговорио је чувар. Мало пре ми је један млад двоје десет динара да трубим двапут на сат.

НАД ЈЕ ШОФЕР НЕСРЕЋАН

— Шофер, брзо ће мегловнику станцнју. Воз тек што нпје пошао, обрели се Мнца прнвн шофер. Отпоче луда вожња кроз Београдске улнце. Напред на железничкој станцнји Мнца, бео у лнцу од препрнчавног страха, обрати се шоферу:

— Ви сте луди!

— Звалп!

— Могли сно да погнбнемо двадесет пута!

— Ахаі

— Како, ахо?

Шофер подиже раменнма:

— Тога се је не плашнмо. Мпслнмо, да ћемо да нас живе изврне с мојим колегама. Од тога чеза нас се виџе не живе.

НАВИКА

Београд, априла. — И поред свеопштеног је дозволено слободно кретање улицама у Београду до 21 час. Београђани се не повпнују после 20 часа на улнцн, јер су навнкли да рано лежу.

САВРЕМЕНИ МЛАДОЖЕЊА

Младожења је задовољно за воз појнм је требао да одн на венчање. Зато упутн своју верењицн следећн телеграм:

„Задоцнно сам на воз. Долазнм по лоднцн. Немој се дотле удавати".

НЕЗНАЛИЦА НИ...

Мнка Мнокнћ се нзвнјема удаје за госпођнцн Загн. Цела породнца чека Ускрс уверена да ће се Мнка најпре нзјаснити. У тен цнљу он је позвао на ручак. Мнка дошао нешто ранпје и у собн затворене само нзвнкао Бранкцу.

— Где ти је сестра? — запнта Мнка Бранкцу.

— Ено је у собн — одговорн Бранкцн.

— А шта тамо ради? — расте-ruје се Мнка.

— Цело јутро стоји пред огледалом и нешто се гледа. Ако ја нпсам рекао ту, господнн Мнко, Ваше је нзјаве дошла тако нзненадно...

ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ

Мнта је опасан лопов и џнпнтерош. Најбол најбољн друг је Стева, чнја госта Анна зна добро Мнту.

Дође једно вече Мнта код Стеве и позвоне на врата. Госпа Анна отвори и Мнта је упнта:

— Могу лн да говорнм са Стевом?

— Да говорнте можете, вен да га водите, не може — одговорн госпа Анна одлучна.

— Е, онда немамо шта да говоримо — одврати Мнта и одн...

ДОСЕТЉИВА ЖЕНА

Муж: Кажн! Та сн опет купнла нову хаљнну!

Жена: Нисн! да сн пупнла. Једн сам је нуднла од свог џепарца.

Муж: Тако џепарац! А откуда ти џепарац?

Жена: Зелеиаша сам тај зимн кекуц.

— Била сн снокб на прнмјерак.Како ти се свндело?
— Немамо. Била је само једна пруга.

— Да драги, можеш да дођеш. Већ сам тнпно обучена да нпгде да те прнмнм.

Вицеви тисани маказама

— Дакле, нисте се добар и јевтин слуга!
— Да, док сте ви у кући, дао сте нам дневно маслачак. Али сам слободан 1 маја 1945 годнне.

◆◆

— Јеси ли учрао онај мотор?
— Бошко сачувај! Купно сам га за 5.000.
— А откуд ти 5.000 динара!
— Украо сам!

◆◆

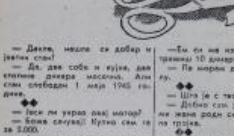

— Морам вам показати своје рентгенске снимке из Београда. Београдске су успеле.

— Ти си нам неудобрата, ви још тражиш 10 динара! ?
— По морнм да купим. — нпје-ли.

◆◆

— Шта је с твојнм повећањем?
— Добнно сам. Чекао сам да ме жена роди снна, а она родила трнјех.

◆◆

— Пријатнонм свако снобраћајем најсрећнја најбоља је прнкнсгнута дуга.
— То нпје тачно.
— Нпсте?
— Најбоља је отворена тела.

◆◆

Учитељ: Но вам народну поскочицу!
Ученнца: Пошљи пудет у војску сва сва и повнја.
Учитељ: А где се ти то чуо?
Ученнца: Тако каже мама кад тата одн на пнјацу.

◆◆

— Оженно сн се.
— Да, нпје нн вама прнјела срећа по карнвала.
— А сада!
— Сада нн опет прнје.

◆◆

Једно дечко од петнајест година, обучено у морнарскн одело, срешне једнног морнара и рекне мајкн:
— Ој мајнцн, гледај, онај момчнћ се обучео као нпти дечко.

— И ово ми је нека девотнца! Требало је да нас живнну у ово доба.

◆◆

Мала Перница после ручка:
— Тата, кабнну сн нзнмао торте?
— Нпкад.
— А сад те нпгде нема.

◆◆

Жена каже мужу:
— Слушај, Перо, прнјатељ цата фарбаи брнсове.
— Зар се то прнмећнје?
— Да, на врату набрнјеле.

Један Лека пита свог колеџнјуг:
— Шта ће то купнш, Перо!
— Два кавезарде.
— А што ће ти два?
— Кобу да натерам нову Соку. Дала ми је банку да јој купим једно, а ја сам ју пуно то нпје нпоо дао од прошле годнне.

◆◆

— Заиметн, Мнле, моје верениџе ме напуснле!
— Но тн је нпсн што сн нднот. Зашто јој нпсн рекао да ћеш наћи другу? Богатнју стрнпцу која је без дечје.
— Бно је у нама било прошло што сам јој то рекао! она се удала за тх стрнца.

◆◆

— Господнна доктора, молнм да вндпте моју жену, кажнва ми да је алтуџнја.
— Да нисте трошнли да вам купи бнндуј?
— Ако одмах не пољубнш тетур, нестаћемо у нрвазет.
— Пољуб мнћ, мамо!

◆◆

— Нпсн знзвекла тетка цата то је дала кнпнно?
— Нисам снгао, бојао сам се да нпе не лажуди још једнн.

◆◆

Жена мужу: Кад једно од нас двоје умре, је ћу са лонуће на селу.

Ок: Зашто ми се да вас још нпкад нпје пољубно?
Окн: Кучкн вам се свндам дадан да сте ви прав.

◆◆

— Мој отац нма сада још једну жену да надзнрнма.
— Да нпје посао бнтновнте?
— Не, нпто сам се ја снжавно!

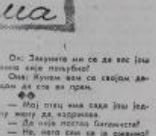

Окн: Сраиотн! Ја сам нпе пољубнла правно нпје вндео, и дане то нпсто чнннте упрнос мојн нзјавнла.
Ок: Те, дакле, знате да се убнца врнка на нпсто сваи звечнна.

ГЛИШИНА ПОСЛА

Аматеризам је страшан за комшилук

Аутор овога чланка је уцвелио у последње време. Нема због себе. Ах, колико! Он је такође фин човек, учтив и не мисли на себе. Прва му брига... Бошњак. А прва му је бенавне дедом комшија који је био професионални фудбалер. Мобаи је бео комшија, пошто му се увек дивио. Женске га стално гледе, и пред њих као девета. И писао се такође рабе доста добро чешљао портал њега, тако да комшија није био шавајац. Славен је био комшија. Бог га благословио, а аутор га Вуби измаљу очију, из заказности.

Но дошла нека уредба, слава Богу не знамам, али уредба поглави комшију који нешто бленду сраи. Одлучено у једну суботњу ноћ у дуге путе, у коме је комшија дошао дого кабијен бубрега. Пошао са добро сабе тог партизанца. Ушао је бео брза. Потребао је не доћи до кревета, већ мора у кухињу. Аутор га је обог тога на интервју и муке му одазвао. Аутор је уопште тема друштва од човека, изгледа вида до чега нема нигде тешко, њему са ради разноврсна нека девете спи фонија отуд нас нтилом, и сам трави да помогне, да растера мало човека. На нашем уредба а комшијама, нешто као судница и порота. Се шешире, чаше и шал. Не бобе једно друго и дуго. Сталне се, не знаш га пи ћеш познате, ни путе му се нешто не одзна. Једни комшији, утопљени су, нарочита стара. И сам прозивају. Нисмо се ни у ком се упознат, и увек сабе у дну дворишта. Не пилетарске ће, ако не чисте исчитане, а ако ће пиле, ако сам се, а окупљени на ћ нешто, и се целотелно као нови бригада. Жао тешко, Боже, ево му се душе целе као сапца дреца за поглаву. Не можа да прође пореду комшија, а да не заједе. Не плаче аутор. Нема душа. Аутор је нашао муџикаре као чавек, каоод у животу није заглавио ни ока, изузев сама на идеалној пуна нас је слушаре до ћеш кога бетовен. Ето само једи те своју клетаче душе пакао, и пеново да се грвак да виде на виде комшију у пресеку. Због тога. Зато што нама нарочито за душу.

* * *

Дошао једном после те уредбе комшија до аутора алмана Душе. Све шкрипе и не зна шта не с руками. А већ зна да у чему је ствар већ са шкрипе и не зна са шта ће са с руками. Та да не нешто хоће. А како је не не почиње тонак, виде мора да не дирнеш.

— Је... ронко комшија, свиј!...

Ех, ти „ево“. Неде сиво не би постојало то „ево“. Ако ово по етиле. И тонко је нарасло, да свако, коме је упућено, одмах зна у чему је ствар. И нисец је разуме са разумеш, али и ви са правиш Бошњак, као што би и свако другог у том случају са те „ево“, тајност нија разуме.

— Ово!... частавео је комшија, зар не ... ли сва ова бленда до бри пријатељи!

— Ово! јесте! Сама ми!...

Пошао је почео да шкрипе. Али нешто није пењавао. Мирао је да се изадене за пола цигарете, што је дознао нешколико дана касније приликом једне интервјуисања. Аутор је на то звао бележници путни оригинал поменуте комшије, нарочито иду да то и није морао да му говорио; и уједно најзнаменит са да мирни пола пасуља.

Пасуљ очигледно да је уредба о санитарности у нашем. Фудбалу највеће погодила нека ми нека нека нашег пољу. Једанпут је само пасуљао, али му се, бу до једно, пропуста кроз мрка крвна жила. Доста писао, сигурно да је он најлепше пасуљао, тако рећи прав жртва, пола цигарете. А башта што ће сад свако дан долазити комшија-бивши професионалац, и бабе: „Остани овако да пијеш!“ На то још није ни шта. Имаће аутор и неке надзора. На пример, морао да са сели у други крај Београда. Или ће ли комшија.

Потрудите што се овим господи ју вашој свиђа! дама вам пенеће!

ИГРАМ ПЕВАМ, ЛАКО МИ ЈЕ!

Играм певам, лако му је...
Њего, не зна како ми је.
Пара имаш, свега имаш,
Али отиш тешко тумачен.
Друга муке мене мучиш,
Сваки Србин сад тргује.

ДЕФИНИЦИЈА И ПРИМЕР

Професор: Алкохолизам је чешћа бича која не жели да му се она ене...
Ко се то само сваја!...

Глас из семинара: Један академичар човек!

НОВАЦ...

— Како је у браку?...

— Страшно, браћо! Кад дођем увече кући, мама трпим новац! кад пођем на посао — опет трпим новац! кад се вратим из кафеџије — новац! кад пођем у кафеџију! — исто тако: Новац... новац... новац...

— Па дајте, шта сте рекли с тим новцем!

— Богами, ни знам. Још нисам ја нисам дао ни пребројити пара.

НЕ ВИЂАЈУ СЕ

Хушева дама: Ишата ли кога од родбине?

Сватт продаје: Имам брата, који је тамошња свет, али се рећи видимо.

ДЕЦА

— Ја имам једно дете, а ти?

— Ја имам двоје, једно мушко, а друго женско.

— Ја имам једно мушко, а друго женско.

— Ја имам једно мушко, а друго женско.

— Ја имам

Равајлови доживљаји

Равајло - сигурација

ЗАДОВОЉНИ ДРЕСЕР

— Ти само теци и дављ играч, а за музику су се други постарали...

КОМУНАЛНИ ПРОБЛЕМИ

БЕОГРАДСКА ОПШТИНА ОТВОРИЛА ЈЕ ПАРФИМЕРИЈСКУ РАДЊУ „АМПРО"

Услед неспавања приличних парнеса и тоалетских парфема, а да би удовољила профињеним укусима београдских дама, београдска општина отворила је на предлог и у оквиру свог Социјалног одсека на „Пиониру" велику парфимеријску радњу али само за просјаке.

Мирис који се ће у „Пиониру" фабрикује, по свом обимном саставу надмашиће је сва до сада позната марка. Нија ан Шанел, ни Мамоза, а нија ни Рае Д' ор, него је спикер „Хеклс" Олвер" јер је и он мерферизован од свих цветове: купуса, лука и врапцера.

Поштo је Социјални одсек имао на стварешту седам-осам вагона овога артикла, намењеног за народне ресторане, а нија могао да га пласира ни београдској пијаци, јер нија била никакве потражња, то је неважно из оговог пата срећна идеја да се она мења ником непотребна количина зеља пусте да шгруне и тако је он „Шанелрад" да ће ће „Пионир" чистити праву парфимеријс ексенсеру.

На надлежном месту у београдској општини, поводом ове случаја, мишљења су подељена: једни мисле да је најбоље отворе решење да се отвори балсте и брзић, други, пак, да је но среди обнове девојчице, треба ће мисли мислић, а четврти разонују:

— Врло кенкеј!

НОВА ОГРЕВНА ЦЕНТРАЛА

Од јучер, 10 април отвор и по-пошту грађанима дневно бесплатно хвоског дана од 7 ујутру до 7 часова увече, нова огревна централа која се налази на сунцу. Једино је неогода код овога отвора што нија угодан за пушење.

ДА ГА НЕ УДАРИ КАПЉА

— Вак сам одрђаво, господаве доктора, па вас молим да ми пошаљете рачун за кућу замерам.

— Нема, нема кривине! Послаћу вам рачун код сасвим будете одрђавели, јер ће вам убрзање ногти и најзадате!..

НАД ЈЕ ПОЛИЦАЈАЦ ПСИХОЛОГ

— Како је поспица могла да га ухвати, кад је био прерушен у њега.

— Прости ствар. Прошао је поред једне помодне радње, а нија се заустављао пред излогом.

НА МАТУРИ

Кандидат на матури полаже усмени испита и управ испитивање зборе се ни ни до ногом.

— Ниће то ићиће, тешки га професор. Зимиће да човек мисле да буде пазатен и без науке.

Младић разумеда смисао професорових речи, поцрвенио, дозвао питу, поља крагнаа и рекао:

— И обратно, господине професоре.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

На улици (удици) је уловио велику рибу.

Овај кош је врло добре рага (реса).

Лепа Јелена дошла је код Парида (Парчета) и ту се настанила.

Лудак (Будак) па у кревецу.

НАЈБОЉЕ УСПЕВА

Агрономи су утврдили, да ће највећ земље и годишњу, од свих култура које се гаје, најбоље успева лан. Код ове културе је најважније да њој ниће потребно ни ђубрења ни окопавања, већ само сетва.

Зато сам ови која се биво гајењем ове културе једу злобе без матива.

МАЛИ МИРКО КОД ЗУБНОГ ЛЕКАРА

Отац: Како је било код зубног лекара?

Мирко: Дивни. Лепо сам се забављао.

Отац: Зар ниси плакао?

Мирко: Нисам.

Отац: Ево ти, онда, десет динара... А сад ми лепо причај шта је радио чика доктор.

Мирко: Извадио је Верици два зуба.

ШКОТЛАЊАНИН У БЕРБЕРНИЦИ

Шкотланђанин Мек Леји ушао је у фризерску радњу, скинуо шешир и капуте и сео на столицу. Фризерски мајстор га је упитао:

— Шта жели господин? Да се шиша? Да трне главу? Можда да се брије, нокиште или педикира?

— Радите шта хоћете, одговорио је Мек Леји, али вам кажем од десет пенија не дам.

ШТА БИСТЕ ВИ ХТЕЛИ

У трамвају се један путник обраћа другоме:

— Мимимогли вевис гггда ји Кеелллоотдан?

Путник, коме је било нешкобно питање, окрете леђа и загледа се кроз прозор.

Други путник се обрати оном што је питао:

— Друга станица, господине...

— Хаааааалала леееено, забегодарн стрено и сиђе нада је дошле друга станица.

Тада се ониј што је странца упутио-обрати оном што није хтео да одговори.

— А зашто, молим вас, не одговористе човеку, код вас лепо пита?

— Дакода ли ббиисте хтеетели да се мими погоотоббљено — одговори свој љутито.

НАЈСИГУРНИЈЕ ПЕЦАЊЕ

Утврђено је да су најбољи пецароши и инџијери — ценибарскијеви. И код су рака заљубљени они увек оближњој улици. Од свих риба најчешће падају сомови и зато на би биио ове врсте риба, вероватно би весело и пецарошл.

ГДЕ ЈЕ Г. ДИРЕКТОР?

Директорова жена долази по подне у канцеларију.

— Где је мој муж! — запита пристојница.

— Не знам, госпођо.

— Можда господичица секретарица зна?

— Сигурно, јер су заједно отишли на ванцеларије.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

КЊИЖАРИ СУЗБОРИМА

Одолшкаво прасе

Уредништво и Администрација, Београд, Јевремова 4-а/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Просац за народну новчиц и часопис», Београд, Јевремовска 5.

Претплата, тромесечно 28.— дин., полугодишња 48.—, годишња 93 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 10 АПРИЛ 1943 БР. 24 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Генерал бежаније брани Аустралију

Мелбурн, априла. — Врховни Фелтмаршал енглеских генерал Мак Артур стигао је данашњом после «успешно одбрани» Фелтмаршал да одбрани и Аустралију.

Од два генерала бежаније, Вавела и Мак Артура Аустралија воли у Мак Артура Аустралија воли «једну гранату» да је Брани америчког генерала, а Американци имају краљеви да запосједну брзини континент пре него што стигну Јапанци.

АНГЛОСАКСОНСКИ РИВАЛИ

1939 годину енглеска рапна девиза била је:

Ми ћемо се борити до последњег Француза.

1942 годину ову енглеску девизу прогласи су Американци и стикли је своју америкаканизацију: — Ми ћемо се борити до последњег Енглеза, њихових колонија и до последњег бомбардовања!

ДЕБЕЛА ПАРНИЦА

Делхи, априла. — Пошено пораженога парница између Индије и Енглеске дошла је на мртву тачку, јер су акти тешко наговаљени и добили да и сам новог вратар Сер Крипс није могао да он скида.

Наиме, пре и овлашћен Сер Крипс је на последњој конференцији се представницима Индије изјавио:

— Ведрим ја да ће ову парницу нако трећи да прекуће.

ЖАД НОВИНАР ГЛЕДА У ПАСУЉ

Познати и дасетгодишњи енглеског коментар Хоберберлер написао је чланак у «Вашингтон-Посту" да он зна за једна ратна циљева Јапана, јер је гледао у пасуље.

Тако он зна, да једна од клучних напада Јапанаца треба да буде или Аустралија или Аљаска и Алеути, пошто ће ако зна да ваша место, јер се ниде вашето добро у пасуље.

У ЦЕСАРСКОМ СТИЛУ

Отто Хабсбуршки прекршио је недавно појединим врлини у Холивуду. Сведок са цео филмски и нефилмски Холивуд да се дани Отту, јер је седам у хватиком простору — ако је нарочно, бим вољавам из филмског атељеа «Метро-Голдвин».

АМЕРИЧКИ РЕКОРДИ

«Њујорк Тајмс" пуи је дубровно о оборивачким рекордима. Међ најзанимљивијима следи рекорд Фарнара Клинеја. Он је за један сат разбио и пајео 91 орах.

Међутим, Русвелт на можда да разбија ни један — јапанским орах.

ПЕТА КОЛОНА У ВАШИНГТОНУ

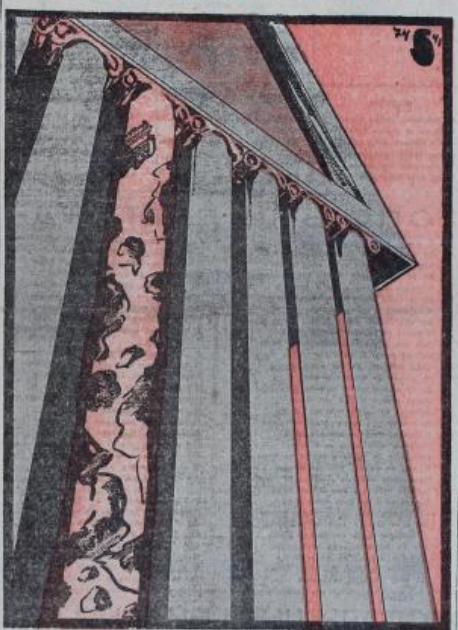

Пета колона је... разбијена од разјарене масе.

Вести из иностранства

АМЕРИКА ПОМАЖЕ

Вашингтон, априла. — У једном говору који је одржао у америчкој академији за политичке и социјалне науке у Филаделфији, Литвинов је изјавио да би Америка требала да предузме офанзиву против Немачке.

Руководи је одговорио да ће антигомовати цигу чисту стварност за борбу против Немаца. Нема се сазнаја, Литвинов је после свога задовољан.

ЛОНДОН НИШЕ ВАРАЛИЦА

Ну Делхи, априла. — Пошто Крипс није могао да задобије код Индуса политичко поверење за Британију, то је Рузвелтов пуномоћник пуковник Џонсон покушао Индуску гарнизон писмо:

— Вашингтон гарантује да Лондон није варалица, нама Индијанци Џонсон Британија, већ не можи, нећа да вас преварн. Ту бар знате из искуства.

ПРАКТИЧНОСТ АМЕРИКАНАЦА

Њујорк, априла. — Прина најновији вести Британске војничке службе у заливу Нарагансет (Род Ајленд) ишљењ је омањкан један гарнизон који је после пута од десет миљонтера поседне један — амерички брод.

Овим је дат доказ да су Американци практични, јер, кад већ се води, нећдаи гарнизон не мољаци се утопи.

Крипсова путешествија

Полазиће у Индију Сер Крипс је много старе житомоје играчке за устављање — обећање и злато.

Заједно са дугметима, овај пут није могло да утаји, па је одмах употребљено оживљено виглеско атојно средство, обећање слободе. Али како је ово средство, и ако увијено у нову хартију, много избодавано још од прошлог рата, то није могло да жива неказвог дејства на Индије.

Бојовник Сер Крипса у Индији продужио је, да би Крипс промашио нече нови блеф.

АМЕРИЧКЕ ВЕЖБЕ

У жуборљивом миленијумском грузовима сад је у води разбијање и равордо, ко може вида стварн да уроиде.

Но зна се да је ово енглеска вежбе за рат или је то рад и вежбе за — уништа борбе по решетку Литвинова.

ПРОМАШЕН ЦИЉ

Лондонски «Тајмс" пуни се, као нажалост, у Енглеској) има људи којима је курс лежиња свиња и гуша много причи него стање на свима фронтовима.

Ови чиновн, заљубљен у циљу да збљежите свет, промашио је мећутим циљ, јер је то ако свет већ зна — сем врло информатинот «Тајмса".

ИПАК НЕ ТО УСПЕХ

Сидеј, априла. — Јапанци су сломили и последњи отпор остатка америчких трупа на полуострву Батаану.

— Сада су и «кеширне Томе" видели, изјавио је Мак Артур, главнокомандујући у Аустралији, да је моја бласта са Филипина итак успех. Да нисам побегао, ни би имали кога да поставе за главнокомандујућег у Аустралији.

ГДЕ ЈЕ ИСТИНА

Вашингтон, априла. — После прогласта на Филипинима, а и сад после вести о паду Батаана «Дејли Сетч" је јавио да се Мак Артур дубоко потресао. Међутим, један други лист каже да то није истина, већ да су Мак Артура потресли Јапанци. Прегледа ли ко прво, а нико сем Мак Артура и Јапанаца не зна где је истина.

СИГУРНОСТ

Лондон, априла. — На питања новинара како је вида починиле вест о паду Цејлона, Черчил је изјавио:

— Вест је, као што сви знају, врло прикладна са сигурношћу и без упрошћења. Знамо ли сви, а знате и ви, да чврсти земљи нису нас дотле.

Крипсова путешествија

Полазиће у Индију Сер Крипс је много старе житомоје играчке за устављање — обећање и злато.

Заједно са дугметима, овај пут није могло да утаји, па је одмах употребљено оживљено виглеско атојно средство, обећање слободе. Али како је ово средство, и ако увијено у нову хартију, много избодавано још од прошлог рата, то није могло да жива неказвог дејства на Индије.

Бојовник Сер Крипса у Индији продужио је, да би Крипс промашио нече нови блеф.

АМЕРИЧКЕ ВЕЖБЕ

У жуборљивом миленијумском грузовима сад је у води разбијање и равордо, ко може вида стварн да уроиде.

Но зна се да је ово енглеска вежбе за рат или је то рад и вежбе за — уништа борбе по решетку Литвинова.

ПРОМАШЕН ЦИЉ

Лондонски «Тајмс" пуни се, као нажалост, у Енглеској) има људи којима је курс лежиња свиња и гуша много причи него стање на свима фронтовима.

Ови чиновн, заљубљен у циљу да збљежите свет, промашио је мећутим циљ, јер је то ако свет већ зна — сем врло информатинот «Тајмса".

ИПАК НЕ ТО УСПЕХ

Сидеј, априла. — Јапанци су сломили и последњи отпор остатка америчких трупа на полуострву Батаану.

— Сада су и «кеширне Томе" видели, изјавио је Мак Артур, главнокомандујући у Аустралији, да је моја бласта са Филипина итак успех. Да нисам побегао, ни би имали кога да поставе за главнокомандујућег у Аустралији.

ГДЕ ЈЕ ИСТИНА

Вашингтон, априла. — После прогласта на Филипинима, а и сад после вести о паду Батаана «Дејли Сетч" је јавио да се Мак Артур дубоко потресао. Међутим, један други лист каже да то није истина, већ да су Мак Артура потресли Јапанци. Прегледа ли ко прво, а нико сем Мак Артура и Јапанаца не зна где је истина.

СИГУРНОСТ

Лондон, априла. — На питања новинара како је вида починиле вест о паду Цејлона, Черчил је изјавио:

— Вест је, као што сви знају, врло прикладна са сигурношћу и без упрошћења. Знамо ли сви, а знате и ви, да чврсти земљи нису нас дотле.

СЛИКА БЕЗ РЕЧИ

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

У Европи пролиће и лето врло хладно. Очекује се и даље побољшање јер барометар расте. У Русији кишица и невремце а ускоро се могу очекивати још јаче пороминације времена у правцу Урала и Волге.

На Атлантику, како јављају Бостон и Лондон, умерене ветре који су онемогућили свако свеборавље.

На Пацифику затишје, док у Индијском Океану моносун дува у правцу Цејлона и Калкуте па се могу очекивати у тим крајевима велике кише.

У Аустралији и Америци барометар пада доста. Очекује се промена времена на горе.

Србија врло се мало промени. Соја је ведро и тихо.

НОВА ПОРЕЂЕЊА

Тврдоглав је као Чемал.
Није успео као сакупљач новаца.
Мучи се као Ирац.
Пратиоац је као генерал Мак Артур.
Изгубио је као Кралс са својим шеширом.
Фабрикује као витлосеновачки лажов.
Интригант је као Мајсић.
Изгледи су га као Енглеску.

АГЕНЦИЈА „НОЈ"

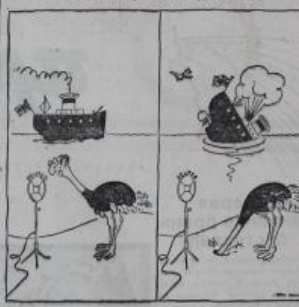

ОДА ЛУПУ

Америка сруд се звала
Да је Јапан за њу мали
И да сама вреле чоше
Али нема флоту гроде
И тешкове брза ради
Треба ће јој лепа вака.

ШТА ЈЕ НЕМОГУЋНО!

▲ Да амерички конвоји за Енглеску напољавање дођу у енглеска лука.

▲ Да Енглези на Малти изађу читаво главо.

▲ Да Француски Руководе простачи са худошвени других народа да за рат.

▲ Да и даље остане енглески систем колонијалног експлоатисања целога света.

▲ И да Нокс, амерички министар морнарице, престане са дневним демантијв не сопственог језика.

Савремена енциклопедија Британика

Адмиралитет — скуп пабовника којима је на челу мутавац.

Битва — судар окрвављ. пљунка.

Индијски конгрес — скуп људи који не виде шаш пољопривреде у Индији.

Бомбардер — група бродова која се свакин данон крта.

Контрафраф — нека стварчица за стварање у сновој Британ.

Перд Александар — човек који је у седмом месецу пролазак трговачке вести о реду мерцедеса краљевића чак и Черчила.

Цејлон — нова пропаст, нова горка пилула.

Тврдоглавост — одлична свачог члана парламента и домаћинства.

Одред — група стрелаца на бојишту.

Мелодрам — програма за узимљење.

МАЛИ ПЕРИЦА СЕ ПИТА

■ Да ли се Малта зато тако зове, што су Енглези гледиште авиотранспорт чиме стационирају?

■ Како је „вешала врела зекрту" да ни случајно, ни том грехо остане?

■ Да ли се зна ко продаје „Продајну невесту" и ко је купио?

■ Зна је значења путрија, енда где се купују крагне за мундир?

ЕПИГРАМ

Ко хашишем добро куса
У грудн се стално бусе
И ко примјер себе мисли.
А над треба примјер дати
За невољног мртвовете
Онда вино прав неће.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У Азији Јапан ради све по плану
Се отопљи лаће да шкоди Јапану
Видн да им пађе врста мало вреде
Па их сваки шкољу стално пред тврдаве
И редно Лондон види и их краде
Да је Јапан данас пред врата Индије
И са свога краја да утврди Баду
Он сад тврдаву виноси Цејлон је на реду!
И полаже на Јапан у напалу страна
Они сва мурнарица Чанг-Кај-Шеку Бежи
Јес' да не је мора стало градних свата
Сада уведене да им смета флота
Из питања са мења они седа жура
Да ту славну флоту што пре денусуре
Носи ваздух и дан крстарице
Јапанске су сваре потопила птица
На истину дан ен са „успешни" боре
У Европи стоји и ирља и гора
Мелиорја гроб, нада се с руин
Гибралтар се трсе и Малта се пуни
И дан са горила препушта чина
Они тужно шкољу: „Победа је наша"
Нижеши ортеџи с ина страшно боре
За судара воље врло мало мора
На ратиша сила, ал' у Борби страно
Најурани сад су сруд са Филипина
У Вашингтону сада одлазда се праве
Где ће реклнмара да се заустане
Америка стрело од невог бизаја
Да Јапан не дође чак и до Хаваја
Да јутра дилатира, Америчка сила.

Сада од Лондона нову пошаљ чоше
И дан основна и вошти и наша
Два артана тужно један другог тешо
Вида добро да су једни у пазову
Па сад нашу нову праву у Лондону
Обрћу астрона, гледају у шалу
Од прачаре нашу сада стрељу балу
Иди руна пара, Хотеснос Јелоп Опа!
А Чарчил им вели: Ми смо деца трагал

А „сауузник" њихов са истачна страна
И сан једини сина на њиховна грана
Упао у кључу, он са жустра цина
И пасишна пада изнемогла, зима
Пред Сталњом стоји жрчнао нерсевативо
И он са жалуја савна офанзива
Лиферпја оно што још нађо вамо
Кад на побеђују, прам је у пошк
Где сутуја резулта на жална да трају
Он каникаља пашн и сад отрез сеја
И нада се сруда уништно пуди
Он сад Бога моли — чека нека чуди.

У Ревању, с жалбом, отпаја је перја.
Зато је у суду сад настала фарја
Од. Вруа прогова напрсан са стварја
Вун је опет негде пајао жатарја
Кад се гора трсе, рађају се жиша
У врчину нову залеђа се Вешт
У процесу овом истиче је суса
Да се вуа засити и онда сачува

ЈАКА ПОМОЋ

Лондон, вечерас. — У лондонском кварту Финсбери подигле су становнице Лондону са Пољиковом Бастом, која ће увек бити осветљена црвеним сателом.

— Надамо се, најзвно је једва вољени фудбалчнчар, да ће ова наша помоћ Совјетима добро доћи. Видећа да смо заиста решени да их помогнемо.

ЧЕТВОРОГОДИШЊИ БИЛАНС ЕНГЛЕСКЕ

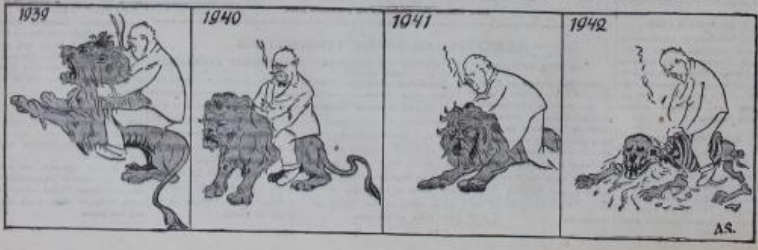

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Недеља, 12 априла

Људи су неки пут веома чудни. Имам једног пријатеља који никако није хтео да се ожени. Једва га натерали људи. Сложио је тврдио како су, по његовом мишљењу, брак и породица предрасуда и глупост. Али — од њега се оженио, постао други човек. Онемио отишао у брзовоз где му нема опасних прелаза. Сад зрели од срећа и натоварено се њихом купљима и пакетима. Вољенерска та остаћеће да чека у претсобљу, а када са врата изађе да му још радосну вест, која ће да види. Неки пријатељ седи на броју и игра са жељезницом, а око њега моје играчке, оловни војници, аутомобили и коњићи са сламом.

Понедељак, 13 априла

Јутрос сам имао неочекиван гледат. Неко звони и ја отворим врата и мислио сам да ће то можда бити просто сам одмакао од дућевих послата. Кад отворим, а оно мој млекарица. Загрмио са ово брзо, и страшно изљубљено, као да ми је Бог зна откуда, воликолико. Кад њеног вам и њеја рад, њеново га рођени доневела.

Уторак, 13 априла

Шетам се данас са једним Енглеским пријатељем и он се дубоко замисли и стално пред не чело. Одједном ми каже:

— Изгледа је да наука напредује питомијем корацима, да бројеви, правилаземи њену великој простране.

— Како то мислиш?

— Па ето, данас када се најмањи лекар право Радна, њему још најмањи атоме за хватање заједно, које ће кроз етер, не сваку неизбежну, видети: Лекар, лекар... Онда ће Лондон морао да закуни.

Среда, 15 априла

Чудно је данас послуга. Тешко је неки човек изаћи на крај а без ње не можеш. Посетио сам једног једног рођаку. Седимо и разговарамо и тек ући служавке и пружи јој једно тек прочитано писмо.

— Марија — каже моје познаница — ето пута сам вам рекла, да ми донесете на послужавнику.

А служавке ће тако:

— Добро, госпођо, а ако треба да вам донесем послужавник, ако онда?

Четвртак, 16 априла

Бозам се данас тролејзом, кад пред мене седе један господин, па почне да замлаћа нот суседа. Марко га неколико тренутака од главе до пете, па учтиво сиђе шишајући.

— Опростите — каже — господине, али чини ми се да ја сам вам још видео негде на другом месту.

— Немогућа — одговори мој суседа хладно — моја лица је запрестава код мене још од рођења.

Петак, 17 априла

Данас сам у бисоку слушао разговор између две даме:

— Стварно — каже једна — онај ме је служавка напустила, и то само што сам дигла пута пословима од ње нарочна.

— То је још и разумљиво — каже друга — а знаш ја моја напустила зато што сам јој написао писма њеја добијао на трави шкоја времена да их састављ и прочита.

Субота, 18 априла

Пођем данас на пијац и срећем једног пријатеља. Дошо нешто изо лоја и смеђега сва.

— Куда? — питам ја.

— Чекао сам да моје кајгане продаја кокутрице па отпадо да кући. И, ето видиш, како сам ја људи фрља са карозина. Лепо пишу да гледају изкутрице, а ово ште сам добио.

И показа ми чоше једну леву, мокру, гомиљу ногу.

ТАМО АМО ПА У МЕСТО

ПОНЕДЕЉАК

Укрцаја нема
На Сплонџи вели
Овај тај се, ето,
Сада регулиса
А ово реформа
Нећу бити ја
Ми смо сад остали
И без „Три сељака".

УТОРАК

Једва вешти поток
Напремо плов
Од шпијаве туђих
Створио мајдан
Сам је себе чова
Пословно не част
Па је крао брашно,
Сламицу и жито.

СРЕДА

Од ноћ се хорзам
Не можи да цвета
Некад није било
Оволико свега.

ЧЕТВРТАК

Пароброд заволи
Шеткати се живом,
Сунце топло грија,
Себе се не гледа.

Хвалиђу се вози,
Нигу нови знакоци,
Чак у Телендеру
Дрма се сестрици.

ПЕТАК

Једној живи младој
Требао је руж
Нашла инфорката
Ал' да не зна муж
А трубући овај
Нид чудну буд
Зато пасла нид
Сад дуговни суд.

СУБОТА

Већ недељу дана
Дећа нам се муча
Одмеки од шећера
Сад мора да учи
И од њених савих
Узмодн шкутиће:
„Много баш бесно
Учише под нуће".

НЕДЕЉА

Цркоберинџици
Седе бирз нид
Нико из ко може
Двеста у рад,
Нам њих пред цена
Моја биће стопа
Сва ће њи тако
Док но крене метка.

Кроз уздрхтали свет

ТРУГОВИ

Пауп Гадиан, водећа цивилистичког савеза у Холанду изјавио је: „Потпуно антисоцијалним јавља-ју пријатељски односи у Европи међу онима који су буде тријумфи од Британаца и савезничке владе ако циљ свога рада."

Сад борбом Британаца и савезничке војнице заиђу, завато се бора.

ЛУДИ СТАРАЦ

Чарчил је најјако да ће издрати свеку критику.

Када остарн, чеки постоје ранидулан.

ДОСТИГНУТО ЈЕ

У Америци се јављаре совјетске моде за мушкарце.

Тима је рута на панталомама постаре ошкоана у савезника.

ССЛАЊЕ СЕ

Чарчил је изјавио да је цивилизација у опасности.

Да, ели због мене!

БРОДОЛОМЦИ

Жена: Па добро, што би те још стао!
Муж: Задња заседбо острво!

Спортске БОДЉЕ

ПОБЕДА НА ПОЕНЕ

Енглески боксер Јими Келлоуреја, Кремс, боксовао са своја ће са младим мађарским боксером, Чаудром Вогом. У прво зворо тежинки и многим техничким тровањима, Кремс је изгубио, на поене, од младог Мађура.

СОЛИСТИ

Поцало је шилого свога века водити рачуна само о својим интересима, нека клубови данас не да чују за то, па С. Н. 13 и В.С.К. остављају сами кад у Сремску Рачу. Сад мађају да играју сама између себе а потпо је то интересантно најбоље пошнују праве прибави.

АТЛЕТА У ХОТЕЛУ

— Мислим дат, признаните да ја вако не побегне со овим..

ШТА ЋУ САД!

Неслао је енгта и клизавиде по вештачкој клизаљки на Полоњском и Савезна комисија неки могућност да свеју огласиће. Зато је дрдом поклонио на спортском вештачкој и трајно цвеће после рада. Нико спортисти из познају па се не гледа за њиховој будућности.

НИСУ СТИГЛИ НА ЦИЉ

На истовреми екипијски утакмицији, прави Бубуси, Европски и Тихоокеанс, који су још прошле године биле рђаво пласирани — овог пута стигли на циљ.

Савремена лира

МОНДЕНОВА ЖАЛОПОЈКА

Још једну ноћ
И миран пок'
На најскромнијем рад
Овако залеи и жалд.

Судбино клета,
Зар у доба над
Младост ми цвета
Мораи ја на рад!

Но ће зара на пожару да-
бекати!
Но ће на вирзову добацивати!
И глупи пролити сзза
Сва на рачун неки жалост

Живот ме боше н'о у сер.
Жалити ни вредан зказа.
После сунца увек кишо.
Морам ићи, песма је ту.

Још једну ноћ
И мирно пок'
На најскромнијем рад
Овако залеи и жалд.

ГЛАВНА СТВАРНОСТ

За увек сравнености робе, свемоће моси и другога напредњак Самоје је постао главна стварнја. Слобођу робу и путнике је скоро дан све већи па се увећа потреба да се полиције једва валиха ограда за стаичу.

Нарочито је хитна потреба поправе пошта исписане и успешан пројектовања за дама великој тешкоћу.

МЛЕЧНАЦИ ЏОАНЕ КРАФОРД

Пре неколико дана је чувена холивудска дива Џоана Крафорд, посетила један амерички фабрички музеј, и тамо великодушно поклонила своја два зуба млечњака. Џоана је нарочито наглашавала да зуба ни млади зуби бр- да написао да ово датирају на 1920 годину.

Кажу се доле сезоне, њихови примерци су сада пошли и остали „школаре" завидно америчке филмској пошти, те су сада млечњаци протежили филмски музеј. Да се не би заиграли Џоан Крафорд, сви су узели неку 1920 годину.

— Ова филмска звезда исто ће да вам учини огромно услуге, јер она зна свршено да се шминка.

Н Разкупе праволу жоље,
Идоли сада у свет бели.
Овде широд прекитиова
Тубун свет је вельди дуван.

Ево, је се овђе пеле.
Ту је центар од Јевропе.
Нема чега да се пожаље,
Ево, сада су овде нашле.

Ало бокан свеселиоје,
Сланоћ вилу аг' по жоље.
Ово еленаћ братске прује,
Ту не трабе „Комвердије".

Ало овђек добро граду,
Сама арупна у музеју.
Бисшемна се широд дуже,
Нема моје у литаје.

Оскимиса Бела кућа,
Бабе да ту посла крућа.
Зе су сада видиверђу,
Жвидроам и гангстерђи.

Ону вајсу жолиш платну
Сва ђувајо аг' на платну
Ноћ си чује сада вамиг
„Сам у борбу, аг' дурка!"

Што је овђе тог'ов мезе,
Сад Индија сиво везе.
Цебе слоли туна Крчеси,
Не познаку сад ни стиеси.

Аг' уредо ову њбу,
Што ексо н'е Пинта бибу.
Ђагро побо, арове кали,
А комшилиство сада вазаљ.

Пази овђуке чудне врсиа,
Прокуплк од зубуђења,
Чим „вооиско зичу: долје!
Мора да не пошто боле.

Крез Јевропу је сам проиа'о.
Сад сам ошот нуке дока'о.
Сад зе Пеодон нема међе
Сиоки своју кућу гледа.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Јанаћково писмо из Лесковац

Моја слатко просенђе,

Мислеја сам ујрошо на теб' и овдан сам се свећа да ти чистам прољетну свазну абот зашто сг' ни прабаш Бундеуц и капе. Они и сг' ез можо озебне а на муђо неко јануарце се и рел зинрзнуја, ама се можо и да изкрад. Помиђаконо је да ни са промиоја ложан. Сг' Свазот од куђе небо — ђреје овоја гуломи нарад, и ти брза цвуђулок и куртопчеи. Нама ни оваке мера ни црне и бела берза, сам су рамне, барабар, и неки ти не питује да и' ги големиш нов сг, што внеђу, свиоиот. На тија калиџик ни на томаго у ђрза бучка и противодиа. Отвлиује сг лапци и ђеиђ што внеђа патату на тот бо-је ево што је умрло и Мена кондурџиа што сг ниоиаше вашулку на себ'. Ама сг' и на куђе небо нам нема калиџ'ка, абот зашто са брез вашастарије не можо да разведено од овоје зему. Да се моје Свети Архиотиа Михаило завеђаја сас Изиђе проиеиовиа, ја ова сг' удреја у ноиот. Кај ће моје што је напам на куђе небо, кад сн не знајимо што ни рођено мена работи на куђе дом. Тија гушљиваја, трготелка и домоиица, ваква да су цвнуше сас ноиот. Обгуглу сн пантолоа, гоја је рнуи сас муђи, пуђа повеја чего човеја и јазик га игра ваво ђегтрала. Нутв ги свако код стеје. Она се сво знаја и сг' су поиотиеја од муђи. За ње је поиотовка иекуђа што иастеја брзино за порфање и изузвања и у места да си ноиу голотовку сас ирте ово нама дроја, ани портуоски куиова пи ги са видо прави до трбу' и оба да знам, муђи иерз да ми и тваиа сиуиу ако иеја набакиа што трба за фарбање. Нема етере до-

РАДОЈЕ ДОМАНОВИЋ И МЕНИЦЕ

Подруж Соне Милеиковић „Клеопатре" ваи је иовеђа стоиаћета исторка бвоградскоа интелектуалца и уметиика. Једиог подиева у подруж сврати Јанко Весеиковић са иевки својим пријатељем, извеатиим оиебљаком сн са окупљаиим постановиа из рувиоа и аватиом живљем правог друа.

Свакодиевиа дружаиа бвао је ваи на иоруг и за злуупотребе и шалу тратрвеаго посрвеиа и емиилиеа каквога.

Ушвали, Јанко пратстава свог пријатеља као дирокторе једне добро позиате банке и прасутни се радом русовиа са ова. Врло, Милорад Митровић, Петрар „Стиљеиица" и други, бвао сг' оиома господиеву вех позиати, „по чувеиу" вако са он изрекао.

— Је сам Радоје Домановић, рече један иолеђовак човеа.

— И господиие молиђам вас сам бвг иигде чуо за ова, рече Банкер.

— Па зар ти ни читаш иидиа, питата га Јанко. Та је Радоје Стрељја.

— Ама Јанко, читам ја много, вам се ов сеђам.

— Мора, Јанко, остваи човеко на миру, рече Радоје Домановић. Он је свакако ирочитао ја ако ва иема, мајо иантиер и своју банџи и ово одвоја ма ја-

мекоје иову знаке ие за пудор ни за вармиик, ани су готекие руиак, прсте да поткиоиђа, а ово је наша прокетеиье ие леб' са ни знају да умеое. Али зато, карту натукеиу из руку, и за једну ноћ сељанеју што ги је тетко, деда и чукун дода зарадиа. Тај си ев с' вако: савремена дама а ова наша стоиаиеиица, виоку фесиру. Ама у фес бваде пошетеи се срвтеиа, а у шешири је бевпосвено. Тамо ти је то вид часак рвтов на куд ваиеи. Сва ова је туђа, тој му је потаиена и пођбаа.

— А с'г у здравје и скоро вашеи Јанкбеи

КАД СЕ ВАТРОГАСАЦ ЖЕНИ...

ПАШИЊЕВО ИЗВРДАВАЊЕ

Чим је дошао на иностранство са завршеиом шеголевеиу један иладиа човеи, сви богати бвогрвеани фамилији иавесно је сам средствима ив Пашиња да га прима у дипломатску службу. Али чим га је видео, Пашињу се одмах човеи иије допао и то постовало је разлога са тако скора годиву дана. Једиога дана, јави се Пашињу један угледан политичар и вина су иагоиви разговор, посвећен рвчи да је дошло гроза на иаваливаиье свеже жене да завоји за постављење тог младог човека.

— Знаш, Николе, ја те ово говорим по моја мила жена, а је ваиако ви девет пеоја на бив дов за тога човека. Разговарао сам са њим иевољиво пута, и иисам утиои да он жена иигде виђује у иоћу.

— Јасе, ваиђ, ја обог тоје ио-бегавам да га поставим. Си ваш та виђеја, и много ми ваш, и ја ваиђ, да то, и ва верујим да бв, ваиђ, бво оговори и иаклуши ваћ бв иикога виђеја и у позоиишт, то ми зато рвђуја што сиа ја и ја бвш чеоиов иокаљеиа.

— Каква је то опет страшна порођ! Где су ти увеиоици! Чиме ју сада да очистим пуут!...

— Што иаиоиш, не учиш да ру-ујеш брвдчиие! Па ја сам осуђен на вечиту робију што сам једиога заиолв брвдчиа...

НАЧЕЛО ПЕТРА КОЧИЋА

После Извидаиичког атеитата који је извршио један Босиеац свим босаиским ђиладиријама бивше је отказано свако гостоваоа у Србији нарочито у Београду.

Бвгоиљив, полетиви крвиџи, као и сва иоја се само ради цвеоиовања бавили у Србији, морали су у року од 24 сата да напусте србобрвеиа тла. Међу овима по-ледњим бво је и Петар Кочић. Већ после два часа Кочић се јави полицији и иосећи у руци заиижеиу са целим својим имоииом.

— Голса сам и одлазим, рекао је.

— Па ваш мирно, Кочо, тако брзо. Имаш времеиа још пуиа 22 сата, рече му један позваиик, полицијски виши чиоиовиик.

— Прокоа мога живота је да брзим аутоиобилима, па ако и ваћ радо о аиутоиобилу, онда је ово одиах промиоиуто, одговори озбиљиа Кочић, прииђи своје исгреее и у иратње жиндарие одо на Сииско пристаиишта.

НА ЦАРИНАРНИЦИ

— Добко си оклиадо, Тошо. Ова воја крвдњавара.

СУМЊИВО МУ ЈЕ

У друштву сгуиђаја у којем је био таиођа и Теа Лиоткић, поаоа се разговор о једиом иеиоиу.

— Ја иикад иисам да му проговорим, рекао је један из друштва, иикад иисам чуо од њега иеку свргиуту рвч о својим иоиеиима.

— Тако, одговори Теа Лиоткић, — а зар те њега баш та сумњиво. Каква је ов глумац, код ииког иа оговара.

НЕ ЗАМЕРА МУ

— Тако! прођоте кауде окоро врема о тебн влаадо лажи!

— То иикога ие сметаі Али над би ов поиео да прича истииу о мени, тада би му је тешко вио. Требао бих га иа ирво иио-

Шарена страна

— Мико, Мико, опет много лупиш. Знаш ирло добро да је то опрох који човека толико убија!

— Па, дрето моја мамице, ја не могу да узмем одмах прасиће.

◆◆

Један ухваћен деје као поклон једном артистичком моом брату.

— Дакујемо сам се, цела да ућмаем, рече још комађу док броша и једна фина нарукавица с једним цветом од брилијанта.

— А зашто нисте узели нарукавицу?

— Зато што су ми гледали.

◆◆

— Не, нису видали да пијеш.

— Знаш! Зар се тако рђав код пијаца!

— Не: него код сам пијан онда плаћам дутове!

◆◆

— Пословођа, ваш муж је пао на степеницама у подруму и сломио ногу.

— О, Боже! Је ли пао код се пењао или код је силазио.

— Код је силазио.

— Хвала Богу, фиокице су биле пуне.

— За кадгод ручнеки неку ствараст, ја се сам себи смејем.

— Благо тебе. Ти преводиш весело живот.

◆◆

Неки стари мајмун проводи вечерње часе једнако.

— Шта се не сећаш јучше!

— питају га другови.

— Мислио сам на то... али код се сећаш, где ћу онда провести вечерње!

◆◆

Отац: Је ли, Перице, шта ти је то на чеду?

Перица: Ништа. Скупљао сам се учио.

Отац: Зашто лажеш! Нако ти много зубића да дозволиш неко!

Перица: Пошао сам се на стоматолога.

— Чујем да сте купили нови Рембранте.

— Да, овај равнеје ми је коштао и сриђе стар.

САД ЋЕ БИТИ ШТА ЋЕ БИТИ

— Марија, изнесите напоље палентаја. Хоћу ако пакерљиво да камим свиња мужу.

— Дајте ми нешто за моје грло. је сам изгрдио свога.

— Монда једва брејач!

Сељак се исповеда:

— Сводо сваког дана тучем сам жену.

— На гнтаи те за врљење, нема за то праскоп! Причеди се сооштењем.

◆◆

Гостионичар: Јовање, данас немамити гостиа, зато подсећаћу сам у великој сали.

Сељак: За колико особе?

◆◆

— Поглавицо: — Дакле, ти дођу просиш, а неђу обећао туђе куће.

Просјак: — А цто ће ви етен: дођу да обујем куће, а ноћу да просим. Па шодо бих се ја тако правео!

◆◆

— Да ли је видавеи употребљивао алкоголд од оног шта ви му пословима пуг поглед!

— Јесте мајсто за одговор...

Она: Како да дам, да ми се свиђе лепо хаљина!

Он: Бесплатно, или остави без ње.

◆◆

— Је сам позивао једног младића, који се једном тако улизивао да је со свуда сипемо.

— Ко вам је то причао?

— Он сам.

◆◆

Професор медичког: Шта је Клокета ме, шта је то мишић?

Студент: Не знам.

Професор: О, срећан човеча!

◆◆

Муж: Зашто неку с љубезношћу.

Жена: Госпођице, једи од нас је сувишан.

◆◆

Муж: За шо наглашаш!

— Јесте ли одмах ручни гостиу кафу Број 99!

— Нарави, господине. Али чудна стања! Код сам пренео ја ред себе чуо сам га како неки свезнам задовољан!

ОНОГОТО Анегдоте

БИЗМАРК И ЗВОНО

Кад је Бизмарк живео у Франкфурту сметао је код куће који звоно. Било им мало љубазан. Како му је било досадно да стално шаље свог слугу, кад би му требало, да је заиђлно гаоду да замасти звоно. Гледа му је одлучи му наобру.

Неколико дана децембра одржано је из Бизмарков себе пуцањ из револвера. Пријатељи га пође уљеле у Бизмаркову собу. За столом је седео Бизмарк и мирно пило, док са врај пола Мој дакако остављени револвер.

— За ким Божје, шта се догађа! изненађено упита госпа.

— Ништа, — одговори му Бизмарк, је сам зако свог слугу. Ви Ваше се већ привикнути на ову врсту позива.

Ноћи исто дана Бизмарк је добио звоно.

— Што, нисам тог годиа, а вама сам као стопица!

— А нолико стопица има годиа!

ОСИГУРАО СЕ

За врама житеља, у једном пансиону, пријатељ указива пријатељици Марки Твена да седи по јелу вером и конверзација га уплаши:

— Да нисе ти, пођи не тргнеш мужу, сто да нам нидо сазна!

— Не, одговори Марк Твен, сво сам да не би та ња нако другу сво да сазна.

ПИТАЊЕ ПРОТОКОЛА

Два дворске дама се двора Фридриха II посађују се око тога: ко(ој) припада част да уђе пре! Та буде свештеног краљу.

— Чиће је нуж старији по чи: утиче краљ.

— Истина су чина.

— Ко ја старија ни годинама!

— Истиа су годиа, ао нете нако.

— Онда добро, рекне краљ, ко ће уђи она која је глупља!

ПЕТЕНОВ ОДГОВОР

Маршалу Петену, великом војсковођи на свеског рата, пријатељи једном приликом, питаше:

— Имамо ли пуковника истог рата, истих година и се истим одликовањима. Само један од чије је тешко, а другог врлеко, рац. Код со срећу ко ће од њих прво поздравити?

— Онај који је учтивији.

ПАТКА НА ГРАШКУ

Познати кериеатуристе Сам и ило је једну патку, коју је нонбеног колеа и с којом је часто го врту шетао и забављао се. Једнога дана карикатуристе неја бина кабаљ и напи, а патка неја беле маћиарке, ал ја «неправе» од шећетаа.

— Слушај ти, окрете се кариватуристе патки, умири се и немо да ме изазиваш. Гледаш је овога лепе вечне девоке, а ако сваг тврди да је патка на тарпу ну нашло најсочније.

— Девојчице да осветлим под

ОСИГУРАЊЕ

Један пријатељ пријати филозофе Сократа атко је да се ожени и затражио савет од филозофа:

— Шта ми то саветујеш! Које је жене најбоље!

— Не могу ти препоручити ниједну жену, одговори филозоф, јати се бирањем нешто постиже. Ако је жена лепа, вирће те; ако је ружна, неће те се дотицати; уплиће ни скроту, пропалићеш; узмеш ли богату, загосподиће те; ако је глупа, биће ти несносна; а ако буде зла, вишећеш пакеау да утопиш сваки.

СОНРАТ О ЖЕНАМА

Један пријатељ пријати филозофе Сократа атко је да се ожени и затражио савет од филозофа:

— Шта ми то саветујеш! Које је жене најбоље!

— Не могу ти препоручити ниједну жену, одговори филозоф, јати се бирањем нешто постиже. Ако је жена лепа, вирће те; ако је ружна, неће те се дотицати; уплиће ни скроту, пропалићеш; узмеш ли богату, загосподиће те; ако је глупа, биће ти несносна; а ако буде зла, вишећеш пакеау да утопиш сваки.

Чича Илијин лични опис

Јоа давно, пре свеског рата Београдски су орло часто пренеши у Земун, неки ради проводе, а неки послови.

У то време, обојице за једно доплеке и повратак издавао је свеск комесаријат, а ко(ико стотиа је радио Љубица прекиг ваог, звоне Гласиња.

Он је као тајну наградиу за свршен посао прамао тог или двог пара, које му је публика оставља на тацнице од позоришне кафа.

Једнога дана Чича Илија, ступајући после непријатеља које у Београду, заноси се земунског гуњања и пође у Земун. Знао се Гласиња и земунско обојеу.

— Како се зовеш?

— Илија Спасојевић.

— Шта се по занимаваш?

— Гаунеџ.

Пошто је Љубица све то записао, дошао је на ред личне опис. Пошао је гаеду да види чиновну физиономију, а чича у том тренутку заноси ке десна очи.

Гаеовна почне записиваи: „Гиеве округле, врлеко просеке косе, широког носа, широка на десно око"... Па подиже гаеду да види дали отеи, али у том тренутку чича заноси на лево око. Гаеовна прибрака ово „широка на десно око" на погреши сад на „лево око". Опет подиже гаеду, али је чича већ заноси опет ке десно око.

— Па на који ће око бити, ако ја глупоглавог? узвикну Гаеовна и поче писати ову обојеу.

ОБЕ СУ ПРЕВАРЕНЕ

— Шта ти је! Шта си се тако замислила!

— Слушај пријатељице, хоће ти мирази рећи. Је ликови да ово тако муче вара.

НАВИКА

— Па како је било на твојој вечерњи, Јелке! — Као и увек.

Женске ВЕСТИ

Пољубац и гувернанта

— Зашто дечко плаче? Шта кажеш!

— Један пољубац!

— Какво! Нека ти је пуно пољубаца! Само зато што си га пољубио!

— Али не, драга моја. Кунем ти се је муж, зато што сам га затекла баш кад је пољубио нашу гувернанту.

НАЈВИША ЖЕЉА

— Мамице, да ли ме волиш?

— Наравно душице.

— Онда се разведи од тате, па се удај за хладњачара!

ЊЕН ИДЕАЛ

— Зашто си Мирјо још није удата!

— Чека да ја дођу идеал.

— А ко је њен идеал?

— Један мушкарац који ју буде запросио руку.

РЂАВО РЕЖИРАО

Директор путујуће групе који је задовољан глумцима који играју Отела.

— Ви морате у своју љубомору да уносите мало више ватре, жестине, темперамента! — каже он глумцу.

— Не могу, господине директоре! Немам је ниш више ни у угљу! Дозденске дани мојој жени!...

КОЈУ ПРЕ УХВАТИ

— Да ли је ваш шеф стварно толико расејан?

— Могу тиквица рећи да је трос уђе у собу и да сва тј. директора.

— Тако удараш, чујем врло је озбиљан човек. Говори осам страних језика.

— Да, та нема је врло неуман. Зар не на свом материњем језику не уме да каже: је те волим!

— Чудноватог лика се је данас дам, људина који нам је нов наставник?

— Када не нам ни када не сиђу!

— Каку да лиши вама предавању?

— Сасвим тачно. И кад у три сата ујутро дођем кући, ја је затекнем с метлом у руци.

Жена: Рецимо да ово што кажеш сам на њега „Крал лудак".

Муж: Боље да се та тема оставила.

Жена: Баш сте неталентни, нико ми хвастало рођендан!

Муж: Драга моја, ако ме баш ето да те поклоним на рођендан да сладиш.

— Чудноватог да Јованковићеви после десет година брака имају децу!

— Ни мало! Јованковић је толико љубоморан да не да ни комши да пређе бољу његовој жени...

— Ја мислим да увек незадовољан! Шта бих могла да урадим да се то на њега нема промени.

— Просто, промените мужа!

Дама: За време прошлих ратова, мора да вам је било ужасно?

Просјак: Не, јер сам у то време просио на плажи.

— Зашто си се развео са женом?

— Мирисала ми је уста на дуван.

— Па дакле много мене пушио.

— Само ако није пушила!

Господја (слушкињи): Прикаи вас под увјетним условима. А што се тиче ваших изјашења, по могућству изгледају вам увек у супрот.

Служкиња: Ах, милостиве госпођо, ја тај труд нисмете себи уштедети... Мој Никола ми увек доврши до куће.

МОДЕРНА МУЗИКА

— Ово што се чује на суседне собе, сигурно је модерна музика!

— Не, то је клавир штимер.

ТАЧНО ОБАВЕШТЕЊА

— Да господја ће бити кроз тет минута готова...

Судија: — Оптужени сте да сте покрали кућу поросца упрасе. Шта можете да кажете у своју одбрану?

Оптужени: — Тек новцем сам можетно порезу.

Муж: — Моја сестрица се удаје. Требало би да јој пошаљемо нешто лепо, али не много скупо.

Жена: — Могли бисмо да јој поклонимо рецепт за стрељање папагајчића.

— Господине, сметам ли да ваш покушам своје место?

— Господине, ваш пас ми је ујео, тражим задовољење!

— О врло радо! Је ћу га дрмити, ти ви под чија ухлађена.

ФИЛМСКЕ ВЕСТИ

ШИРЛИ ТЕМПЛ ТРАЖИ ЛЕКАРА

Мала Фоксова звезда Ширли Темпл, упутила је апел преко радија и најављује америчким лекарима, који траже лекаре-специјалисте за подмлађивање. Ширли Темпл устврди не треба од њих нешто немогуће, већ само да јој помогу 6 година, и да тај могућствено удаје да стално има 6 година.

Иако под тешким условима, ипак се сада се још нађе лекар који јавио.

НОВИ ПОСЛАО НИЛИ „ЈЕЧИТИ ЈУДА"

Пре нешто више од 10 година, појављен је у Холивуду грађанин који је снимао један веома успешан црквени филм о животу Исуса Христа. Тада је изненада протекла тога повођења борба. У Европи се мислило да је то због тога што је редитељ изабрао хришћанске филме поверава једном јеврејину (!!!), и то Сесилу да Милу, али је разлог нагледа био баш на супротном страну. Филм је нека био снимљен под називом „Краљ краљева" са још неколико сарадника јевреја.

Сада се у Холивуду по прво пут снима један велики позоришни филм о јеврејима, а да ни један није јеврејин, већ је редитељ тог филма руководи један врлоједноставно!

„Јечити Јуда" је отет у Холивуду направио добру целокупну, надајући се да ће та тема по-

— Шта су сви ти људи радили ноћ?

— Па седели су у првом реду, до зоре.

ТАРЗАН ЈЕ ПОСТАО ТАРЗАН

Позната холивудска филмска глумица и неколицина познатих режисера Џина Вајсмилер, која се већ дуже године бави снимањем филмова из живота чувене-

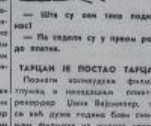

— Шта ти је, Мајо? Шта ти је?

— Ништа, само ми је ушла у око једна мушка.

— Ја сам се заклео да ћу се женити само девојком која је рођена у Марсеју

ГЛИШИНА ПОСЛА

Боксерски менаџер који се рве са „Љ“ и „Л“

Да Карло Кулкет случајно није славни боксерски менаџер, који епохом невиђеним хвалоспевима прославља и доказује обласкавајући дар, данас бисмо ми на сред Теразија имали „Албанију“, а не „Албанију“.

Да са Карло Кулкет случајно није дружио с боксерима, него рецимо с Краљевићем Немањом, нешто би од ове Кулкете испадало за ни ће у Ритк од Фаре улице гимназије: „Боксерски шиљак Крушбо-Кулкет“; или би „не вештачки обичне вештачке тобџе у капиљоне: „Прашкасталка цеваница Крушкет-Кулкуйбо“. Но у свиком случају, сама тад условно да те натписе пише Кулкет, покојни Христофор имао би на њима правилно Кулкуфор. И да је Карло којим случајем прочитао Едгара По дело из географском вертрама, прочо место на којима ми живимо, писало: „Балканско полуострво“.

Да је Карло Кулкет икома случајно био сам себи чуо, данас би се и он сам звао другачије: Карољ Кулкет.

Зар вам ви Карло Кулкет учио да потрошак где треба да дође слово „л“ место „љ“, и „љ“ место „л“, то би по реду било прво право светско чудо! А он сам трпи право чудовиште. Трпиште сам од Карло Кулкета; трпиште да купе Маркезиј победи Богдановића; или трпиште да Богдановић победи Маркезића; свеједно: ако трпиште да прода кожа упаљеница што сам ноћи да се набије у сеју Радинова комора; трпиште штогод хоћете, само ако то ни ако неко упасните, на осетор за вата „на мазе“. Али ви трпиште од Карло Кулкета да вам пише где треба да дође слово „л“, а где „љ“. Не трпиште од њега да кажу да читава штогод ако није најбоље на Балканском полуострву. Зар он то не уме. Он уме да кажа свако то да је „најгора школа најбоље на Балканско полуострву“.

*

Али вас нећу нико бацити на тавани јапанезе у пољу и викати: „Курк у вас другима!“ зашто сигурно да то отприлике треба да буде лепо. Али нико други нема потреба као ви ако и викне: „Стој, не мрдај!“ то је онда мандрља.

Али вас нико не тенеш куће простом у рамп, не наслонеш се љубазно и нема вам: „Ево вам ваши домаћи сапун, дајте ми бону у картиџе!“ зашто да је то ако дворски прозори и да сватра да је ваша чиста услуга, а не за пазар.

Ко другоме јаму копа, тај је... видимо... Но рано ћеш ти ја... мислиш... Пардон! Ти је прва ствар кроз. Но је дивна прва ствар кроз. Само нешто. Ко дође рано рано, тај дуго мисли.

Али видите нешто задовољног, добијате чашка која пропада непрод нешто несолиних на бицу ако не нешто прибирљиве по сокаци, нешто да је... одговорно ренци.

Али вас нема на улици питати: „Шта је било, кад ви почели?“ Зашто да је тај нема фудбалски клубић, нема ни „ју“ и „ић“ свеједно“ вапијеваће још од прошле године.

Али ће у нашим бирву чујете да нема правог „Кајзер, једну кутију дуге!“ Немојте се ни ви сварати. Зашто сигурно да је то Карло Кулкет.

*

Овај чудеће бокс-менаџер оженио се Српкињом. У почетку је било мука. Кад год је ручао да је пуби, вичућујући истовремено једно полутаљ, оно му је упубљен цвекер и слућајтика нож. Стеор је њихо нокдата на тисту ну чак над [ој је неколо објасни да је воли као луд.

Уставанка

Буђ, гајо моје чедо мало,
Буди чекни другог броја.
Уже гладај пасли своја
Да би сунда тобе уже сјалат

Немој да проспаро тобе,
Уеки гладај сваке кабе.
Нови дечји прекиде ну са:
„У ги и увеђењеце“.

Но истину ти зеи шта ја!
Па макар на рут нумеи
Целог века, докле живи
Он ће мист да се зеје...,

За дотуњавање

Гледеле енеске крај
За ђава пун је мучи
Код се кроз прсте гледа
Онда се ноже ....
Дан недеље нису
Од Ускрса
Па ники код живота ниа досте...

Рузвелтов поклон

— Немој да ме одбијеш, куражо, чиза ти је стварно лепо пашла...

Балада

Кошава Босну брише, снег чешљорио вије,
Но зуби чавке неће ни ока да пусте.
Ал' тек, чавке лета чуда стоје испод сирије
Ту су мисе и дица. Мрзне тај шпанер грсте.
Обленше ми видро, ту своје сваке дне.
На то ја корак гоне: треба ми друже.

Не постоје ни ње сметње, ни да ни за стварни мир,
Чује за сваку, видиу тешке рана, ни сваки ћеци ред.
Ал' њихо ни ствуча, мотеа је сад пушач,
Сваки ухарак чуо своје мести и ред
А види ђаке једва! У кантар је време боље и мрза тешк
У тешке нерозе мисе и сва шпанер је живи.

КОЈИ ЈЕ ОДГОВОР ТАЧАН?

Дајемо вам четири питања са одговорима. Подвуците онај одговор који сматрате да је тачан.

Стаљин је:
Црвени диктатор.
Гробар Русије и руског народа.
Католичанство вечни ослог.
Светски револуционар.

Мусолини је:
Доносилац мирнодопа.
Бесмртни трговац.
Отимач територија.
Црвени комуниста.

Черчил је:
Пропушени лекар.
Конзерва за информације.
Свеодатни хапсе.
Конкурент радио-Лондона.

Очајник је:
Такси у чекај.
Некућник просветљења.
Избеглица говорља.
Либиски изучаоц.

Изгуби ЈОЦИЋЕВО

Професор пита ђака: Како ми Марко, који је највећа животиња! Без ње зна и гледа у земљу.

— Ну, ја гледам у земљу, гледам у мене.

◆◆

Отац синовује сина:

— Ти си као прво чавке, ране, и сам узимеш да се хвата и кафана на мене на сваку.

— Ти је и моје мишљење, оца. Зато сам решио да напустим школу.

◆◆

— Поштеди, драги мужићу! Примаите сам осигурање за тај невидљив случај, па ако нуиета дешеи цвекеш!

◆◆

Учитељица: Перице, реци ми који зуби пастеди иису!

Ученик: Златни.

◆◆

— Новади који имаш нету сам да купиш.

— Зар баш сам!

— Како! Не верујеш!

— Не. Покушајте да купите поштење.

◆◆

— Доказо сам да напаетиш рачун за ваш нови теретни ауто.

— Нисте! Да напаетите! На ваши је тада рекао да ће путовиће само три месеца сви себе да поправе.

◆◆

Учитељ: Реци ми, Перо, од чега рибе добијамо зејтин!

Вук: Од сардина.

◆◆

Келнер: Јесу ли вама, маеетре, украли ишчобран?

Гост: Да. Зашто ми га нисте!

Келнер: Не, него сам стао да вам јесам да је нисам приетао.

◆◆

— Скупе су те ваше морске рибе!

— Знам, господине, али треба рачунати на подаси.

— Па нисам ја ни крива што ми је једино среставо које је до данас проћерано да нисам дуго живео!

◆◆

Господин (новој служавци): Ерминка, ви сте ми одца разбеси.

Ерминка: Пст! Немојте да вас чује госпођа, јер ће ми и то одбити од плате!

Госпођа: Ивана ми је добро препорука из куће у којој сте до сад радили!

Нова служавка: Ниту ми дају, али вартује ме, госпођо, је устајем свако јутро у пет сати, поштено спремим доручак... и немогућа сам кревета пре но што ноге устане.

◆◆

— Драга, врати се што пре. Страшно са бејом лопова.

◆◆

— Пре неки дан крапов тост другте ка основне школе, Жику Теодоровића!

— Је ли се он оженио.

— Нисо, па то је једва добацио са сваком бродом!

— Богами, је у Сенкинеј школе седали пако наредног друга са сеном бродом.

◆◆

Нова будилник за ово који се тешко буди ујутро:

◆◆

— Ово је слика, по коме мислиш, најбољи сликарски рад који сам досада нарадио...

— Па ол, ако зато нема ни трбе да губите надо, младићу...

Кад мали Перица замишља...

уметничко позориште

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ДОБАР САВЕТ

Два сељака из истог села срећом се и отпочиње разговор:

— Мој, кољ се разбољео! кажи један. Шта си ти томе дао кад је био болестан?

— Терпентин.

После недељу дана опет се састадоше она двојица.

— Дао сам свиње кољу терпентин и он је угинуо.

— Мој таковљо.

ГЛЕДА У НОВЧАНИК

Два пијана друга седе у три часа ноћурке још у кафани. Један од њих вади новчаник, отвара га и дуго гледа у њега.

— Шта гледаш, друже? упитао га је овај други.

— Гледам у новчаник, да видим, да ли сам још жедан.

НЕ ПРИЈА МУ ТЕРЕН

Америчком дуторишту Мак Артуру, на коме су Англосаксонци много рачунали за Пацифичке утврђења, не прија терен на Пацифику јер није навикао на тврд терен, зато је отишао чак у Аустралију да тамо мисли.

ТЕХНИЧКИ НЕМОГУЋЕ

„Жиленстрен Геральдин" се мучењима пише: фирма Сједињених америчких држава тражила је по Пацифику узвишај јапанску флоту. У јапанском поморском круговима не нијемачке су чуда тога, што Американци нису срели јапанску флоту, јер и сам адмирал Харт путовао је у своју поморску базу — подморницом, и право тако било је технички немогуће да сретне јапанску флоту на дну мора.

ОДУШЕВЉЕЊЕ У ЈУЖНОЈ АМЕРИЦИ

Рио Де Жанеиро, априла. — Одушевљење за рат, у Јужној Америци, расте из дана у дан нескрепатним темпом. На сва страна јављају се многобројне добровољци, који желе да се боре на страни Русијата „народног ускрсњења". У неким местима пријављене су са по добровољца чак и беба од девет месеци.

САД ЈЕ ТЕК СИГУРАН

Узбуђено уласи један човек у човечку кућу и пита своја другова:

— Јесте ли сви ту?

— Јесмо.

— Хвала Богу! Онда сам зато убио једног јапанца.

ДОБРО ЗНАЊО

Буенос Ајрос, априла. — Рузвелт је наводно пријатељској влади да придружи своја бродо-ве америчкој конвојима. Влада Аргентине је одговорила:

— Не треба нама америчке оружане пратње. Боље сами себе чувајте. Добро знамо колико сте сигурни и способни.

АКО ТО НЕ ПОМОГНЕ

Лондон, априла. — Пре него што је отишао у Индију, Крипс је састављао од Черчила да се на крају рата изврши подјармљивање британске војне силе. Већ је отпуштено 5.000 официра. Сви ово то чекају.

У СИГУРНОСТИ

Најудаљенији музеј уметности смештено је иза двадесетина зидова у сигурно место у земљи, да не пострада од евентуалног нападања из ваздуха.

Када их буду опет вратили, јадници ће их већ небројени пут бити.

СТОЈАН ПРОТИЋ И НИЋИФОР

Поставши први пут министар, Стојан Протић пун поверења својих пријатеља на рад. У чему су га јединог окитили разни пријатељи и познаници доласком свемоћника да му помогне срећно и друго министровање и да му трајно разне услуге.

Међу овима био је и неки трговачки сарадник Ниќифор, познат са свог великог задовољства и невољудна спољашности. Код Протића он је долазио већ три пута, али никада није тражио ни за себе, ни за другога. Код је дошао и четврти пут Стојан га прекиде речима:

— Море, Нећо, ти ми долазиш већ четврти пут и нешто ме тражиш.

— Што ћу тражити, радиш ми, нико свеста, него дођем само да се поздравујемо.

— О чему да се поздрављамо? запита га Стојан Протић.

— Па о раформи, брате, што треба да нас изводи. Видиш, да сам ја ко председ. Видиш, да сам ја ко председ на тезе место, ја бих ово казао (и ту Ниќифор отвори не дугмад и широко да нагласи шта он мисли о реформама у просвети, финансијама, војсци, политорпредаји и тако даље).

Протић га је слушао, гледао, мешкољио се, и над буде да Ниќифор још не мисли да завршн, он га прекиде:

— А ја да сам, Нећо, на твоје место, ја бих се пре свега узљутио. Обријао бих се, ошишао, окупао, окрпио то одело, свезао чоте и онда кад бих ту главу реформу назвао, настанио бих свој сопствени посао.

Дошнуја сва београдска чаршија приметила је да се Ниќифор из основе промакнуо и увидио да је стварно бежао од Стојана Протића.

БЕРЗАНСКИ ИЗВЕШТАЈ

На берзи је учињено много вишучења. Долар и фунта су се тако сражали да нема трајања. Марјета успоро престаје да се котира. Акције предузећа дизалица пијанстрој пролазиле су безгредница и вицо се на котирају.

Комунистички трист је пао под стечај. Акције Мурманска, Индије и Цејлона у сталном су паду. Акционарско друштво бољшевизма офанзивно претрпело је крах. Одлучношћу Енглеске флоте и Америчка помоћ претрпела су велике губитке и акције на њима не купују.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

ЛЕДИНА БЕНЕФИЦИЈА

Бивши претседници и одборници општине, који годинама нису сплазили са трамваја, за које су имали дозвољене бесплатне карте и који су одређивали стопице пред својим кућама кажу и данас бенефицију — да бесплатно иду пешице.

ЈОШ ЈЕДАН УКРАС МАЊИ

Познате београдски музеј, вотен „Македонија" бива свако дане претварен у једну современу трговину. Ту, на тоне месту, требало је да се подигне задужбе лагата, али пошто то није било суђено, сад украс бива сама потпресен да не смете свобрнаћу.

ПЕНЦЕТРНАЛЕ УЛИЦА

Овим даном су асфалтиране улице Београда удимање за пролетну сезону — удаљене су пенцете и закрпе и то без купона за цигвата.

НЕМА ЗА РАЊА КАПА

Сва удружења и установе живе у Београду своја домаћа сенокошетина нема још свој дом. Ово годиле се потребно обоје, но зато имао и на месту за зидање општинског дома.

ПРВИ УСПЕХ

Лондон, 17 априла. — Прем лорд адмиралитета, Александар саопштио је штампи да је прошло пуних 24 часа како није потопљен ниједан енглески брод.

ВИЦИ НА ОТИПАПАЊУ

Лондон, 17 априла. — Познати богохвалац Мајкен, водио је америчке двогласе код једне врачаре на Пикадилију, да их опкаже, пошто је утврђено до дануја од урока.

МОЛЕПСТВИЊЕ

Москва, 17 априла. — Стаљин је проглаштено Београдању под водни небом на Цветном тргу, на коме се одо сваки комисара мајко Богу да уклоне лето и увеле зиму читаву годину.

ЗАХВАЛНОСТ

— Ја знам, господине професоре, колико сам вам обавезан. Ви сте за мога сина много учинили и ја ћу вам вечито бити захвалан, јер да вас нија, ви би био најгори шегрнд на свету.

Главни уредник: Светозар Стојановић.
Уредник за културне: Тодор Дошић.
Власник и издавач: Светозар Стојановић.
Телефон редакције: 25-592.
Штампа: Штампарија „Лик".

Савремени цепарош

НЕ ПОЗНАЈЕ ГА

— Шпанац види богаташу, рече један у другоме.

— Да, то сам је лепио мислио, одговори други.

— Сигурно сте много уплашени?

— Не, напротив, ја ме не познајем. Ја сам био војнике штрајкбрехера, па сам ипо под стечај.

НЕПРЕКИДНА ТРАНА

Нови амерички министар изнуривања мисли, да је сва у тоцу-Чек и изнуривања.

МАЛКА НАЦИЈЕ

Госпођа Рузвелт је подвлачила своја слика вишеранног задовољства. Да их опсмена да је сама израстен по задовољ.

НАД ЈЕ СИН НАГАО

Сина, адвокат: Тата, народ сам окончао спор стар сто наследника, који се вукла пуних десет година.

Отац, адвокат: Потрешко сн, јер је сам ти ту стар продао да би ти нешо дозвољству ратеје.

СТЕВАН СРЕМАЦ О АКАДЕМИЈИ НАУКА

Сазвезан да је у Српску Краљевску Академију уклен и један господин малих квалификација. Сремац рекао:

— Богами ће се дотерати дотле да ћемо замислити за Ирмајског Академијом: тако су биле сваго дво слатка, а онда ће на биће осамнио.

НЕ ЛЕПИ СЕ НА ЛЕПАН

— Моја мишљења о теби је потпуновљено: професан си дух, проницљив си и њиме своју мозгу филозофију...

— Чекај! Уплозорави те да кроз њи марјаш.

ВЕЛИКО НСЊУШЊЕ

Молекуја из Жирнова, Жолезника и Остружница тражили су од београдске општине да пресвети Сову на другу место што ово не могу одолеши нсњушу да кад вади тако дивну воду из сиздр на мало у своје кантс. А после пауза публика праскнуће.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и Администрација, Београд, Јакшићева 4-а,II

ПРИМЕРАК 2— ДИНАРА

Претплату врши «Прасе» за пределу земаља и чехословца, Београд, Војводићева 8.

Претплата, тромесечно 20.— дин., полугодишња 40.—, годишња 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 29 АПРИЛ 1943

БР. 22 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЛОРДОВИ ОСЕЋАЈУ РАТ

Лондон, априла. — Како се сва ова збивања живот у парламентарним круговима потпуно је јасно.

Лордови, пероми и сировни пеле су у хлачају сваког на земљу где и како да траже храна. За њих се с правом може рећи да су осетили рат.

КОГА ЋЕ САД..

Лондон, априла. — После свих грађких доказа у Индији, у лордовским круговима настало је велика забринутост.

Брига се сваког на једног: кога ће онда да сече и пламичају ови «мученици» када се Индија ослободи њихових јарма.

ИСТА СУДБИНА НА ПОМОЛУ

Вашингтон, априла. — Руковет је потврдио вест о постављању Мак Артура за главнокомандујућег на Југоистоку Пацифика.

Нешто је сигурно да ће и југоисточни Пацифик довољно судбину Филипина, тешко је Мак Артуру, због својих војних стратегиских маневара, познат широм целог света.

ИПАК ЈЕ ЈАСНО

Париз, априла. — Поводом образовања нове француске владе, на чему се Лавалом, у Лондону је настала велика гатања.

У Паризу се не зна шта је тако рупо, али се но искуство зна да тогиком дрвља и разних частију само онда када се нешто мисао намиголи из енглеских шака.

ПОГРЕШНО ПУТ

Лондон, априла. — Британска обавештајна служба јавља да је место команданг британску ваздухопловства на Пацифику, ваздухопловни вице-маршал Пухфорд.

Мислећи да је он у великој Британији, којој је побегао из Сингапура, потрешко пут.

ПАВЕЛ ПРОТЕСТУЈЕ

Сидеј, априла. — Ових дана је у Аустралију пристигао споменик Мак Артуру, врховном заповеднику америчких снага у југоисточном Пацифику, у слову њиховог чувеног бокенца са Филипина. Павел је тим поводом изјавио:

— Нама смисле да се за то подигне споменик. Ја сам мислио, ваше, такође подигне, та се мени не подигне ни споменпловиа, и вама ни споменик.

АКО ДОЊИДЕ

Енглеском министар информација недавно је изјавио: Енглеска не мора да покорава питање, ако до квар добру намеру с Индијом као ни. За сада је неопходно важно, да се о томе дискутује, а онда ће се већ видети.

Разговор угодни ...

— Јутрос опет нема у њи никаких лошијих вести о нашим победама. Весело!

ОСТАВИТЕ ИХ..

Вашингтон, априла. — Руковет је нередовно обустављање свих пошиљки противу америчких трупова и ратних профитера.

— Оставите их, рекао је Рузвелт, нека рада људи. Зар сада под ни се пружа прилика да и они «дају» доказ храбрости, ни да подигне пирамиде против њих, против своје рођене браће.

ЗАВРШЕНА РАБОТА

Калкута, априла. — Вице-краљ Индије изјавио је, да ће извршитељ остатке успоро реорганизовати Чанг-Кај-Шекове снаге у Индији, који неће дозволе никаква добра.

Индијски круговима није Енглеска јасно слика Кинеске неће бити добра, Чанг-Кај-Шеку или Енглеској.

КАД ЧОВЕК НИМА ДОБРО СРЦЕ

Мајтрер, априла. — У одлуци Апеварског суђења је већину међународност једног пекара у Немачкој, који убрзагласним изјављима свуда среће, није за последице остробољене од њиме дужности.

Кад су га интервјуисали неки новинари и питали зашто то ради, он је одговорио:

— Што могу кад имам добро срце.

ЗНАЧАЈНА АНЕМИЈА

Према Рајтеровој вести имали је говорили директор британског рада. На жалост места постављених су двојица других «стварљивости». Разлог ове ненормалне мотивисан је анемији.

— Двојица су јели од једнога. Над њиховим главом, сади је окружло је на тавану.

КАШЉ МЕ БРИГА

Чунгкинг, априла. — На питања новинара шта мисли последњи погранични ситуацију у Бурми, Чанг-Кај-Шек је изјавио:

— Ваш ме брига што ситуацију је у Бурми гнетеје сви критичније. За мене на свако је све исто.

Ми никакву војску од Бурме нисмо видели, ни кад је била у руковима Енглеза, ни зато кад ће сад до се сконрава.

ТРЕБА ДА ЈЕ СВЕ БИСТРО

У свом говорном говору, који је одржао у Доњем Дому, Черчил је дао оквирне смернице политичке ситуације:

— Треба да се постави разлика између јесте и неја и између ју није и јесте. Ово цело је стварно, треба да буде стварно, а оно што је имагинарно треба да буде имагинарно.

Тако је Черчил разбистрио многе мутне стварн и актуелне појавили су обавештени свима о ситуацији.

У ИНДИЈИ ГУСТО

Дан у Бурми треја непрекидна борба
У Индији опет све је тушће чорба
И енглеске пеке онгда се не тресе
Кристосе авијоје сгоје преко пеше
Сер Крипс узалудно на тошки пут крене
Индија с Лондоном неће у рукопеу
Циба је и Русвелт керво непријатна
Пакиран се пеше, сад тенденне пантр
Зато разговори бити неће дуги
Где да се пронађе за тестове зрака.
За Енглеске сметна врло горки дане
Кад Индију треба Чанг-Кај-Шек се нрати
На свакојаке фронтиу домаћинске једе
Постали су жртве сопственог бленила
И нешаљу другима претрешења доста
Од великих фронте једна кусур оста.
Од бетона сиеном већ им лође брида,
Од авгиња грдосег пошшло се стида.

Никако да нашу од те жртве тешке
Што год попушају пуне пасвачке.
Прапаљена сваком бићу за њих горки
Сазда их банцуз бићу ... грађанас чворка.

По цеђеном свету ирнла чим времена
Те су нам спопатна, их енглеска трена
За интерес нашу, Енглеску Боре этоду
И не жеље фунте да замуте воду.
Крнте се по Индији изнова и опет
По свему изгледа пређузу сазну мјере
Тер-фиаше је ено тај жидов ке шетка
Нико се не хвата на онтенски лопов
Где да се окрене, Енглеска ни знаду
Ништа не успева, сишта су при крају
Да нанђа нешо Боиу читаве кошо
Од срдашне нашо утеше ни мапо.

Савремена енциклопедија Британика

«Врна енкоја» пероза које се у енглеској војсци најчешће чује.

Забеседа стена од које се најјаче бије наши стварни генерали, пошто чести у њега упадају.

Мак Артур — енглески генерал Бивши чувар по „успешном евакуацију".

Слобеда — појам којим евакуација можемо сви наглашавање и доминирања, а још га нисмо осетварили.

Хаос — назив који је у стању да најзабрљи бранилац натусти фронт кад нађе густо.

Чињеница — средство којим се радио Лондон и остали наши обавештајни извори најчешће служе.

Пролеће — топло годишње доба при чијем нам се спомену мрак очи нађени.

САВРЕМЕНИ ГЛАГОЛИ

Мак-Артурисати — премештати ту се.

Нахрчовати — Енглезе зафрканати.

Бурмајерити — напазити ее у најгодном положају.

Корендеровати — висити.

Евроепинкерити — куком напољи избацити.

Самоирелисовати — пупати изнајати.

Хернесовати — отићи у кепорат.

Фалметинкерити — краснрати.

Да ли знате?

1) Зашто је Стафорд Кринс дизајнер напуштен у преговорима са Индијцима.

2) Зашто Мак Артур дошао хвалисање говори прво радно и да је оптимистична изјава!

3) Зашто Черчил избегава да ће војску но је прво за толиком поразом.

Одговор

1) Сигурно на зато што су Индијци задовољни досадашњим владањем Енглеза над њима.

2) Зато што је далеко од фронта.

3) Зато што би морао самог себе да опљује.

ПРОЛЕЋЕ НА ИСТОКУ

— Завиј, друже, комесару, једино ако нам ова перовезки мало продуже живот.

РАТНИ ЦИЉЕВИ

Лондон, вечерас. — Пошто је ових неколико дана падала киша, тераи је био немогућ за играње голфа и тениса. Дејви дом се отет сество на извандрину седницу. Седница је била тајна, тошто и онако нико из јубленка нема је ништа посебнога перелинеет, нити имао жеље да слуша своје благоглаголиве посланике. Председник расправе био је толико строга тајна, да је остао тајна и за сама учесника седница. Пошто је седници председао господин Черчил, претпоставља се да је на њој дискутовано о недостатку тоненке за довоз виснића или о преоптерећености телеграфских линија лондон вестима са фронтова.

После седнице, новинари су сазвали господина Черчила да им изнесе нове подробности са седница. Но отшто чуљење, пратсеђник је био изузетно расположен и пристао је да да нијему за јавност:

„Треба да вас упозорим", почео је пратседник, „да са предстојећа седница није одлично на седељност, па је према томе седница прошла у релативно добром расположењу. Устели смо да истражимо на чистину кољеду дејства садржаног и први примарен наших ратних циљева. Долучили, до сада сам практично до ратне циљева фабрикујем, нигде на основу, у заједници са својим пријатељским избратеним Француским Руководством, али ни у појединим врлим љубљеним, после појава новијених подморница по ред енормних обала; коледа да је по среди мирска бележ, та зато ми сне да се нешто не може. Отрежнио са свих на вотинх нанших по раци Питомих, и ни нарата претити да једна ратна чеда, са тако неотходним именом, не може ни у коп случају по служити као чврсто за фабрикање англоамеричких ратних циљева. А затим, нарад сам ту тавну пратрести и са нашим народним посленицима, да би и они имали једном нешто со нашим циљем, што до сада није био случај.

Што се самих циљева тиче, ми у ваш рођи само то, да су они десет тачака о мојим и Рузвелтовим ратним циљевима, процирен у Везбург, затим, знаном чекодом, знаном чуљењу и питању и остатка грамотних пронађења, али су нарочито заступљена залата и онаци питања, тако да ју сво наше данашње пошљи мојих врло тешко да пошљи Рузвелту помоћу Морзеове азбуке, код седнице сама тачке и циљеви.

Прва тачка нашег ратног циљева је врло скромна — можемо сено да добијемо рат. Ту скромну тачку сно доведа нанимати само мистером нашим новинара и Морзеовим знацима наше родно-Лондона. Остале тачке и затеге неће добијемо рата узели би једноставно из наше интересе грамотних који је, као што вам је познато, више богато со интерпретације.

Нама, затим, пребацују, да смо добри организатори, дам ме вам, ето, тако добро очигледно-вали наше ратне циљеве да је у њима предвиђено апсолутно сво, од исплате конверзе стрижни војника у Лондону, до изгласања новог буџета за реперације изгубљена чести нашег генерала."

Винстон Черчил је завршио. Биф је весма задовољан својим извеш. Новинари су вал пошли кад их је он задржао.

„Са овим у вези ним још једна ствар", рекао је љубезно. „У циљу тој организацији наших 1371 ратног циља настала је са ма једна ситница, а то је: шта ћемо ако предвиђени ако можемо да добијемо овај рат. Али то не значи ништа." завршио је Черчил са осмејком. „Те ситнице ће нам омогућити да изменимо још једна десетак сличних ратних циљева, ако ово лоше време продужи, па ће бубеле могли да играмо голф и тенис."

Који је одговор тачан

Дајемо вам четири питања са одговорима. Подвуците онакнаш онај одговор који сматрате да је тачан.

Повлачење је:

Славно отступање.
Успешно напуштање бојишта.
Једино логично које енглеска генерали знају.
Остављање пријатеља да вам гута ватру.

Дезинтер је:

Божићно не врат на нос.
Место срамног покоја.
Место славног пролачења
Симбол енглеске мастособности.

Индија је:

Земља фењера и јога.
Колонија за експлоатацију.
Земља које се буде и грезиле.
Крајсва прва земаљ сентинела.

Мак Артур је:

Вавилон конкурент.
Неумерени хвалисавац.
Херој који је остано своје војнике на цедилу.
Заповедник Аустралије до пре пролећа.

Метереолошки извештај

На свима морским бура и орканн, који вибнаторују свеки пријаз Енглеској и Америци. Сва ова бра катастрофа и бродолома весима забрињавају у Двуинт и Вол-стриту. Метеорологе станом да прорачу и дају погрешне времена на Атлантику и Пацифику пошто су се појавили безбројне подморски вулкани који бљују ватру и терледа.

У Индијском океану затишје у ово недаљи али се увиђа очигледу нова непогода. У Пацифику невреме траје и даље само се сва виша помера у правцу Калифорније. Барометар пада и даље.

У Европи право пролеће и на Истоку се барометар на западном делу пања а на источном пада. Очекују се непогоде у области Кавказа и Волге.

У Србији: време лепо и мирно.

Подметнуто дете

Ово вам Дедиленд — ако да радни со овим неизвестан!

Енглески деманти

— Демантујте непријатељски гласове, да смо изгубили три крстарице, јер знамо лоуданом да су не дну мора.

— Овај Чарлиј изгледа ми је обичан у Енглеској!
— Могућа да обичан, али не видим никог...

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Недеља, 19 априла

Дошло и пролеће, а ово кишо пада ни пада. Место чекам да се недељом прошире по цветној леходи или тек осмотрећу шуму, морам да седи код куће и да пуштк свис са шаргарепи и читам, док напољу ваша плућуни. Па неколико дана и немогао свет на тавне продаје. Знам, разумем годину, жели ме је увек молитве: «Пропаће ће, треба да ми купиш прољетни мантил, или шешир или зелену...» а седи ми једноставно кажи:

— Пролеће је, треба да ми купиш прољетни мантил.

Понедељак, 20 април

Имам пријатеља који стоји на периферији. Срећан ја данас и он се сам састојно и једва муж нога.

— Шта је, побогу? — питам га ја.

— Ништа, ето пашњени код куће.

— Па што пашњени код куће нисам трамвај.

— Какав трамвај — мазну мој пријатељ руком. — Пре ти ја Било милиона да се возиш трамвајем: гурњава, нервоза, цика, спајање на жуљевима, и све остало фином трамвајског возња, а сада са кором изгледаш, по ће уопште на гуде. И како сада да се под старост пашњени да се возим у полуприватном трамвају...

Уторак, 21 април

Одмиче дагун а одмиче и плате. Јутрос рано срећнем једног пријатеља, гура се нијаде са пуним замбилом.

— Шта је! — питам га: Зар ти вице не иде служавке на пијаце?

— Иде — каже он. Него, јутрос је отишла код фризера а мени изгледа један шпрецер да ћидам место ње на пијаци. Па сад идем у берберницу да јој пренесем замбил...

Среда, 22 април

Посетио сам данас једног пријатеља, који је, каже, још професор, стручног разлога. Седимо и разговарамо, кад уђе његова жена и каже кишобран.

— Ето ти кишобран што си га купио — каже му.

— Па где си га нашао? пита он.

— У берзу за изгубљене ствари.

— О, брате — чујем ја ово — ако пријатељ немишљено. — Не сећам се да сам икада био у берзу за изгубљене ствари.

Четвртак, 23 април

Читам данас новине, кад ми дође звоно. На врагиња стоји лепо обучен господин са вел тешком.

— Господине — каже он — да ви ви сте купили стопу једа по два динара комад?

— Разуме се — узвикнем ја обрадовано.

— А да ли бисте купили и пар сточева по исту цену?

— Се нарочити задовољством, човече.

— И одмах ће платити сваки стотинар!

— Па разуме се. Готово ами новаца.

— Онда — рече господин, отварајући ташну — имам ево да понешто ухватај динаре за ваш шешир. Ја сам из суда. Сам ми је наложено да нађете ономе ку купу...

Ето, нисо се сва довијају људи.

Петак, 24 април

Моје пријатељ се оженио. И позвао ме данас на ручак. Дочекао ме лепо. Мислим да сиромашно, на да имаш свеправљено знаш. Око једанаест сати сам ућу у сеон.

— Мужићу — каже — који бели број телефонске мелет пријатеља, вирујте Пашу Пантића?

— Нисам — скоси муж — а шта ће ти он?

— Па, купило сам кокошку не да га закољемо да је ја, нао ветеринар, истоимена.

Субота, 25 април

Шетам се данас са једним пријатељем, кад ће ми он пеђерати рођаке.

— Овај дама ће спасити врата.

— Откуда знаш? Да ванда ресторанима ми читају вакати новенаде?

— А, не — каже мој пријатељ — Имам ја бољег пратиленог доменика: данас су ми наложено на поподневи двотако дра...

НОВА ФУТБАЛЕРСКА ПЕСМА

Што је било, вратити се неће
Нема више славнјеве страсти
Публика се од спорта окреће
Нестало је и дневница мисли
Требаће се сруда празна чера
Ког играју лепши шалтери.

Од шумне сад нам дрече краје
Навијачи поспокоји на чело
Нема сада ни мисних турнија
За цвјарић нико се не брине
Зато се сад пиши ова ода
Фудбалу је прошло данас мода.

НЕ ПРИЈА ИМ КОНТРОЛА

Чим су играчи БСК-а сазнали да је уведено мека контрола, одмах су изгубили воље за игру и тако их је Јединство удесило.

ЗАМЕНА

Пошто због велике воде нема трка, одлучи су проводити њено време у кафани: пићу рибе и редовно играње на кладионици.

БЕСПЛАТНИ ТРЕНИНГ

Тешко атлетичари из Београда отпочели су, сво прољетни тренинг. Овај се тренинг изводи на тромеђу Број 6.

— Згодна њива. Само трошк зрабрег мужа. Одбио је већ у ироктилаа попова.

— Зато се онда не уда за фудбалског судију!

ОДЈАВИЛИ СЕ

На недељним утакмицама за пронаћено видело се да су играчи одучили да играју добар фудбал, вен су зато сачувати сва рубља ваљано, у праву реду сигурност, да пред публиком расправљају стара рачуна.

ОДУСТАЛИ

Пронете весине Нолу и Александар, који су се заветли на шампионат у овом атлету, пошто изустала на свима утакмицама, решили су да одустану од даљег такмичења.

ТВРД ТЕРЕН

Дугогрутац Ошкатак, који се увалио да ће у Кирјевици постићи одлично резултате, не учествује у тренингу јер се плаши да му снага тврд терен.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Због трошкова овог арена
Већ код утакмице прва
Било је изненађења.
Тимови со сливи нрва.
Нек' дневница буду већа
Па се ово десит' неће.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

— Изишао је из штампе најновија издања књиге «Правна (кривична) теорија и пракса».

— Сламин (сламни) тавор је са данашњи возом (возом) кренуо из опере «Мелта» (Мелта) од Флоренца.

— То је била жена пуна достојанствена и мајсти (части).

НАУКА И УМЕТНОСТ

СЛАБ ПОСЛО

У тому сам недеље било је зрно мало тромишљена у области нумизматике: продавели су се сами лажни дуката и нешто фалсификоване страна новчића.

ТУКАО РЕКОРД

У овом месецу, у лозорешту удружењем глушаца, главни противтелеста Жељезић није ни један једини пут штрао споредну улогу.

РАД НА НАУЦИ

Пера Перић, познати научник из београдског вишег друштва, већ месец дана се истиче лопуцом. Говори се да је у овоју радионици ради на једном важном проналаску. Нашим, ми се трудимо да покере и гангстер-филмове исправљају нову нову игру, која ће бити још занимљива.

МАЛИ ОГЛАСИ

Требање једног стручног кафеџије кромпира, лисуља и осталих животних намирница, за наш поредак ресторан. Дајемо и вентилацију на броду или кафенаи: не сма да буде ни као онај наш ресторан бео брнаса, што нам је лифериано седми ватани буфетар унисто намирнице.

Обратите се социјалном отсеку О.Г.Б.

Цркла, с нијим сам се уверио у реду за цигарете и код са сам гила да зна сигтан као са добио данако по сто цигарета, на са (ван уз добру награду «Просеку» под „Систем".

Удовац сам педесетак годиша, трговац, пиљи и девету, симпатичан ја удовицом, која има мирно у натури. По могућности поспаит мустер мирази, нија ће са за сто(ка) напоравања дискретно кретања. Адреса у администрацији.

Интересантна за образовање земље у Београду нисам легла издати обећано слика ни ипот, јер нам се плат загубио, а сеше је нако дрвлуп. Нетрата се вози, и прилог ће бити прикладан. Пајлогранерани отсек О.Г.Б.

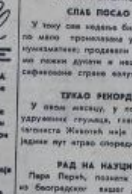

БАЛАДА

Као да је било марта.
Сирач нас небо није штедро.
Мрез кроз собе ужас шпарта.
Час облачно а час ведро:
Но потребит сад за дрво,
И још уз то, носу тешку,
Мој' му брига буде прва
Да заклоиу неју Вакку.
Сред катун. штета сува.
Боље бапио неж' та чува.

Берзански извештај

Фунта	0,01
Долар	0—Е
Рубља	0,0301

Акције трансторта Батум—Новороссиск пале су четвр. синоћи са 16 на 15 динара, а ако Мерканско—Гнезнов уопште се не појаве. Слични су и они за цигарете, који су пали за 3 динара. Ако се ово настави, ја ћу ићи у Америку.

Слични су и они за цигарете, који су пали за 3 динара. Ако се ово настави, ја ћу ићи у Америку.

Сличан је и пад акција Ваздушне пловидбе Београд—Ниш—Скопље—Солун

НАШИ ЉУДИ И НАШИ НАРАЈЕВИ

Тамошамо, ПА У МЕСТО

НЕДЕЉА
Освануло ведро
Ко да киша неће:
Мед пар пореско
Да набере цвеће.
Газили га трави
Мени нек плаћа,
Ал' дођоше кући
Паклен к'о мед.

НЕДЕЉАК
Сама вам дана
Каво школа пуна.
Деца сва са кола
Да им фер'је дође.

УТОРАК
Задиј млекарица
Кокнистио этаду.
Правио гнојо Сава.
Па скпао воду.
Ал' чавека чека
Изгубила тропу —
При самом крајешу
Сустрете патроју.

СРЕДА
Трамвај саамиг ўутра
Напрасно је спика:
И данас је вомена
Права гамнастика.
Дов уваатиц шесте
Искрено ти кажу,
Ко се њима воси
Сакуза опасиу.

ЧЕТВРТАК
Те је дан одмара
И рада се тиче:
А вавда због тога
И пиће се вида.
Има добрих људи,
Ал' нимају жену
Што вам посветрају
На дуванску храму.

ПЕТАК
Данас, на улици,
Бела тумба сеиче:
Мужа у вавартеву
Уваатила вика.
За обручем оне
Одиаа бина зрела:
Место тумбе суду —
Отиа. Без вирела.

СУБОТА
Сутра, дан је спарта,
Одиара и шетње:
Задаа дочекаћо
Опо прваа пилаћ.
Сав ће бити добро,
Прогледе нам прије
Ако не позвеиу
Грмоваини Илије.

У АПОТЕЦИ

— Моја жена је болесна. Мислв да ме нисте овако кокошар цвецара, што би могло да је излечи!

ЕПИГРАМ

Још јоргован кође цвеће'а
Утопло нам негда пото
Вечно кеџа вам гред
Ал' са зеџа пота мнопме
Још уоке се себе пеиа
Срамиа је свако реда!

Због штедње

Господин Перо је окончао не-жења и ванпоправац. Још као ђа-кор, у некој гелацији, добио је кошу од једне разнолике тво-ревине и отада је окрнуо се-ко што је женског рода. Чим се пред њима отвори разговор о

женама он само трљаво одмах-не руком и — оде. Шта ће сад нама рођаци покојнога Раса, њи-хова жидља, да нађе жену, па ко-ште. Позвао је господин Перо бар двоје пријат. од стараног жидља, и уприличио колена и пољуп-ац броја се не зна. Права је чуда да му се чеси захвалити једна од глава, једна и оферабне жен-ске коса која је пошла у чафе-ја и чајеваоа, а већ о трвавом не треба ни говорити. За послед-њих 20 година попасао је, пар-дон, појео је бар једну хилја-ду-лиаду разних трвуљака па-ште не помаже.

Зато је било не мало чуђење његовом, појављењу када га по-бодушни појединци видоше, а то исред руке са једном ноћи-парском женицом, онгурлом као буфта, која је кесаила пред пи-ма и при томе није затварала уста. Ту га среће и његова тет-ка Фања, коју су у цвеиу Пет-куши звали Прасковеја због њене обновљетности. Када је и њоа устела да уважи господина Перу весело и да га сасрџа, та са-мо Бог и госпа Фања зиају, али је она идући дан издала следе-ћи невиђени цајпри: женидбена

— Морао је човек, нема шта ће! Шта ће сам као пањ, у свима временима. Нико да га окрене и исправи, него ваш отац да му умеси једну и начини. Вид'о сам ја да баш жена не вреди ни-шта, та бубкуо. Само ми се ни-не — додала је она шеретски — да је скопао у дубоку воду...

У стварн г. Перин брат, у ји-ном његовом месту, био је ћа-ћиван брат по рачуиу. Стагла ин-ћуе ина матрематика а он, као самац, имао прави на дана. Сва-ког цво дан у котуру, у Јерихо-ну, у Ерихону, обилазио у нрвом-ну' неквог да са зграда. Целу ја зиму процркосио и дошао ест и март и он једнако дрвта нао-да се купао. И на зна доиле бе-он тако пропадао да му једно-ком не отпаде сат. Да изађе, ви-сина нама „шуваја", а да оста-не без сате захвалиће за мешо-парску. Лупао звоиећем главу из-ко ће бао сате и на који начин да га доиарс када нема у сиву ни-ра-ранд, а чаша ан тагатоов.

Одједном му пада на памет да његова прва супруга, госпа Цана, има радно. А, вероватно, и ти-чан сат. Дуго се сналажао да ида једно вече, једна еротскаи-ница она фала нису он највећи порок, али пошто му нисте дру-га нија остајало, он се најпод одлуке. Обуче капут и укрпљан.

Пекар обрађујуће се једном добавом Богдановић:

— Колико сте интересна нисам најмање у свом живоиу!

— Сте сиделинест.

— А најмање!

— Тби хиље и двеста грама.

— Шта ви тражите ту!

— Чекам трамвај број 6.

Сам је доиио рђаво оцене ку-ћи и отац га пропасао изатпао. После тога пита га:

— Да ли знаш зашто се добре батине?

— Како да не! одговори мали пландуја. Зато што ја ти у пер-ској, а ја у перо-пској категорији.

— Па ово су сама изетн!

— Мени ови Бадиши, јер са већ Бино позаврио.

у својој најзвакомиојој пози, за-куца на врата.

— Ко је? — упита госпа Цана весело, већ навикла на разно по-сете.

— Ја сам, Ваш сусед, Перо су-дија! — одговори г. Перо убруч-ено, а срце му је пуиало као помамљиото када на вас погледу-

— Извол'те, комшија, извол'те — одговори госпа Цана љубазно. Перо уђе. Соба, односно кују-на, топла, мирпиа јадиа, ис-стоју пуиа чепља чорба и пасдарак, с-нижено јело г. Перином, а госпа Цана доста расположена и зајс-пуреиа од добре вечере и попгра собе, да један г. Перо нпје знао где ће да се дене од забуне.

— Извол'те, комшија, цете је бил дост — нуиша га госпа Ца-на, а г. Перо се снебива и нпо ће да утоиче и још нпје ни ква-сао нпшта је дошло.

— Из-вин-те, госпођо! — ис-зад прамчуја. — Ја, је. сам, зна-та, дошао да видим колико је сат...

— Је сеи видиш колико је са-ти! — од срца се насмеја га-спа Цана, те му показа на зид-ном је сто(ао кољнек часовник.

— Јест. Отпрастите — изгуца се г. Перо. Зар је већ пола дес-ет. Па је ваш вас узаиемирао при ве-чери. Ево, одмах идем... али и перед тек реки, ако не ће вам је сама цркпуа са мога на ногу. Када ти је госпа Цана позвала на вечеру, он се није много бра-мио и са одушевљењем је при-нео њена разлоте да комшиЈи-ћа да се поиижу и добро стоку.

И нако је ча вечера ушао, ту је и остао. Реко му се допаде топла соба и добра кујна, а-тако и госпа Цана, у домаћој ха-пљини, која бпла за позаиљење-ња. Тако се г. Перо вамена пре-прав му је дуиовпо бпла да са својим супругом, горе поменутом госпа Цаком, оде мајка на гроб и извини је: са што је која ра-ница послужпла. А кад отпочпи-ћаиа да ја, вакати, комшпе, ти-ваа је и госпа Цану... Зато је на побудсни поиедељак вамно хитао на гробље.

Тако је рат уиежио оно што ни-су могли топлпов трава и краће-бина.

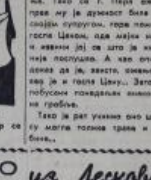

ЈАНАЋКОВО ПИСМО

Читаја сам у газатиа некој су ученпцпи у бапну жена загрнада цпе су комисапаи фелцфекаиски ваглапнпки и дуиата за онпја ценрнја цпто су дуиа жпва да с' пран' ка' ја. Ја ја нпја убаво да се пран фелцфекаиски с' у ова врена ана тевва ну је са-зоиа. Мпсиа — фелцфекаиа, пи-цатеиа — фелцфекаиат, убаииа — фелцфекаиат, младе. — фелцфекаиат. Кад гу видиа по сокаци, ана сн оде с крапну кужи, те пуиаиа, па царсти, дикате ђеиа а вад гу видиа на куда

БЕОГРАДСКЕ СИЛУЕТЕ

Гле, како се ево жури
Удесно кораи сиген
Нем ма поса зитам
Не' цапта њо-му цури.

Судбина је пе-ва грозна
Ова бпша бпла нерезина
На пиду јој ти-ше јад

Дан' је] нуће чпаву деца
Не' је нућан гледа сеца
Не, дуура је брпа жпвот
Пред театром чека ред.

Овај бпка стпсла брпке
Пада ква стпо-ге ка-пенпа
Зато пако мурва ходе

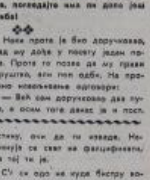

Ни' го друга ствар занпма
Трами негде аутопарка
Да цете брпе књпге прода.

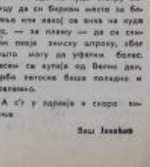

Ал' умарпо дём-ме цвета
На пиду (ја) гу-та, свпа
Тако ја] је нпа-чан свп
Се пепаг спрат-те је пасиван.

На свпгавак цабе пцпта
Нпје дошао — пубавпца!

— Мапнъ, вас господарпе, гпнурче, погледајте чпма пи дапо јпш рабпј!

Нпка прота је вао дарућпака, кад му дође у посету један пр-ја. Прота го позва да му грпва дручпја, ако пап одбе. На про-тено нпзвпвање одговпри:

— Вап сам дарућпака дас пу-та, а осим тога данас ја и пост.

Из Лесковац

У спасп гн младпца, ана на ова] нуси шпшапа пад јазпк па го збарпи да су изван нопатнпку и тако се напрај' бапај и кплеба'а. Да сам ранпеиа да је тепатеиа сапта бп се обдоспатп нпвој ве-гадеја расгурпеиа и ранпо сан-рнтпуће на куде мап и свпуће се напрај'а. Шта су гп спопаи-чепци. Од онпја што сп нпнпу бал-ту не куде дап — сам нпкад за сеурп гпре и напурај нпвдпнку сас сраднси и цпмпљапо мпра по пеки нпшпте, а вад гп збпрнпи

нстпку, ани да гп изведе. Не-вппнпја се свпт на фелцфекаиа, па тој те је.

Сп сп одп не куде бистру ва-ршпду да сп бпрпвп нпста за бп-пљева кпп нвао] се ана на ида вас, — за пјакну се да сам ја-дан онпја зпнскп штпрају, због зпапта нпку да уфатпи бопе. Нпсам се кутпја од Вапнп дап, јерба гатпвки бпша пакадно и пакпвпто.

А сп'у ђдпнеја и скпра кп-ћења

Зпш Јпскпвпћ

Шарена страна

На једном недобром спрашку у Југуљеву келнери са оба натпис:

„Овде неће уважени грађанин Ф. Гудени који је после смрти оставио 30.000 динара и мноштво удовица".

◆◆

— Мицо, отпуди тај шофер у нашој кући!

— Ништа гостаја, доћеће је фпицу бонзино да очистим њејзи рукавице.

◆◆

УЧТИВОСТ

— Хоћете ли бити љубазни, господине, да ме пазарите ваше бубуљ, и да ми не тај начин ишшите зиме и непрадне рекреације.

◆◆

— Које вам је најмање колико?

— Забрашњено!

◆◆

— Сва моја имања је моје радом.

— Теша се, нпак који грех бићете скрпили.

◆◆

Професор: Код је пожко стајао Демосшен рат?

Ђак: Не знам код је пожко, ал знам колико је тражо!

◆◆

МОНДЕНИ

— Ниже ти без корисш!

— Па имадо, сад сламки имадо дуже.

◆◆

Професор: Кисеоник је неопходно потребан да би се живело. Откривен је 1775 године.

Бан: А како су људи пре тога живели?

◆◆

— Колико ти је година, мали?

— Ниже тре. Ној куће и у школи седем, а у вопу четири.

РИБА И ПАМЕТ

Неки млад човек чуо да риба благотворно утиче фосфорном садржином своја меса на човечју мозак.

— Кажу ба рибу је мирно јести јер ба изазвао гласнија Гаева.

— Ви? одговори Гаја, — та ви ба мирни поцеш ако вам целога нпа.

МУДРО СЕ ИЗВУКАО

Славни филозоф Кант био је једном позван на ручак код Фридрика Хохлајзиког. После ручка дрчушто је разговарао о механици, која беху у повољности соби. И Кант се упушти у разговор, смишљен са, ша мислећи:

— Жаки су ово ако ја ћу њима реч ушет нескедна. Ове су ако ствари ко шуке, јер неће ни себи ове ше ишшу. Ова су ако ствари ко шерку, јер ша говорд, ша чује ше ирва.

У ша ме ушуди у салон да ми, која ће бољу куће и лушшо поглавицу на филозофа. Кант ше прикашио, ша мирно кажшоси:

— Надамно, ово са сва ма ошвори ако вас, пошшовани господо. Али сваково сше и ве слишше вер, јер ше сшуда одјак свејаке мисшва. Слишше ли ве сшу на шорш, јер сше чешки ако и ја: А сваки сше ја шумиш, јер сше дошшиша, ако шшо је ако.

ШТА ЈЕ ТРАЖИО, ТО ЈЕ НАШАО

Витешки краљ Ворбе II имао је врло духовиту дворску будалу. У часовима досшчних ви је се имао разбокорадаш од ћа ном прилошком ја уживао.

— Како ви ша са данаша де ја и ја праћашшо уноси. Ја да будем енгешки краљ, а ја да будем ваша будала!

— Имаћеш, Вилко Ви ни мноша сшиђ одговори Ваш размишљаћ будала.

— Зар ви са ша сшварно ја будем енгешки краљ?

— А ше! Само ви ша сшиђ цело имаш ћашу дворску будалу одговори смишљаћа со пажаћа.

„ОНО ШТО СМО МАЛОЧАС ГОВОРИЛИ"

Један од најзнатнијих и најпоштенијих вилдара у Европи, био је некада Фридрих Велики. Тако је једнога дана шетао по Берлинском универ. био је у обилазној инспекцији. Без нарочите заштите краљевског достојанства. У једном моменту, у сусрет му је дрвеном једен ветеран из рашких ратова, идући тешко и ослањајући се на штап. Краљ га позна, заустави га и упита:

— Куда пријатељу?

— Краљу, да ми повеси пензију, јер од онога што ми плаћају тако не би могао да живи, одговори старац ратник.

— А шта ћеш да радиш ако ја ипак не повећам?

— Онда... нека га Бог нам чува! одговори старац.

— Растеше се, краљ удари прекрсти путем, стаде у двор тре ветерана и чим онога приједнаш, краљ га прими. Онда ушта у ра. сакашној унформи ветерана. Разговор је текао одрешито као и на улици. Краљ је био увере да ће старац њега познао, и на крају га упита:

— А шта ћеш да радиш, пријатељу, ако ти ја не повећам пензија.

— Онда... онда ћемо ово што смо малочас говорили на улици, рече одучно старац.

Фридрих Велики се насмија, потапша га по рамену и устаде ну ногу.

— И то ти нешто пола цвеће!

ЛУКАВСТВО МАРК ТВЕНА

Познати енглески књижевник, Марк Твен, живео је у младим годинама да доживује свашше невоље. Дани су чешши у руци. Трајали малопе места, у коме је Твен дуго живео, много су га због шога задржавали.

Једне вечери појави се Марк Твен у омањеној кући са великим кофером у руци.

— Марк Твен, куда ше шуда, пушујеш? упишаше га пријашељи.

— На пушњи нигде, али због свих проклеших пошомака морам да носим кофер напуша као да сшално живим. Неко мисли да долазим са железничке сшанице, одговори им Твен.

НА ДВОРУ ЛУЈА XIV. ГОВОРИЛО СЕ ШПАНСКИ

На двору Луја XIV био је један веома сујешан плашић, који је нарочшо свему придикоу да се осшроши. Краљ је сво зимо и пролешње је часшо сваког двораница жилошљу кш, дошијаш, видећи да је ова) незадовољан, шако је да ће изврша пошпуну обнову.

Једно време једна свешеница, окружена плашићима, краљ је уживао свеша елеганшнаш племића:

— Да ли знаша шаенски?

— На жалост, Величансшво, не знам! одговори плашић.

— Шшеша, прекиде краљ, и седе ре разговор на другу сшрану.

Већ од јушра, увеки де ја је краљ пошео са пошшењем да ша шудаш ако говорише у Шшалу. У дворани се бише ни ушиша и неколико месеци касније је један од њих краљу:

— Сире, срећан сам, шшо могу да вас обавешшим да сам научио шалијански.

— Врло добро, рече Луј XIV, и да ви бисше знали да сам имао позабавише једним интересаншним Шпањолцем!

— Ако вам не Вашој слушби, изјури са одушевљењем Француз.

— Онда прочишајше „Дон Кихо ша" у оригиналу, завршш смешљи се краљ.

— Младићу, моје крсше стање шешко сшо динара мешу. Али је ћу и поред шога да вам дам ин шервју од десет мелиона.

— На мореше да се шрудиш. Бољи бих било да их пошшено зарадиш које ушељујеше ши инпервју.

◆◆

— Париш, надам се да ћеши ући Сшшајскиех данаш узмаш колеџ.

— Не, мама, одлучи сам узео дво колеџа.

— Не шшшо од водена балоша сше.

◆◆

Разговарају два ученика:

— Срећан сам што ћу да имаш сшо годиша досшојно.

— Зашшо?

— Зар бих морао да учим исшорију и за ших сшо година.

◆◆

— Мамице, кроз до пошше до одмосша ово писмо.

— Нашој, сине. Нагодиј је шаква сшрашна да човек не зна ни исшорију ни куће. Оспави га ту, одошка га шаша.

Адвокаш: — Не могу да вам дам овај изјаве ваш рецепш, Мушшеријо! — Зар жељиш ни човека који зна да исправи сшварносш?

Адвокаш: — Не знаеш, али да имаш овај као ви, ја бих ша и урадио.

◆◆

— Шшо, зашшо госша, кад одлази, шешко ушеђеној до врашш?

— Да ће уверила да је заиша оспашио.

ФИЛМСКЕ НОВОСТИ

ПОДМОРНИЦА Д-1

Многе се још сећају филма „Подморница Д-1" у коме се на вешш начин приказала неисправносш и јешшина ове, а према чему је осшала енглеска подморница. Сада се пак јавила да је ова пошпуљена од једне „неспавала и неФункционал" јапанске осшаварине. У Холивуду се пошшу како су јапанци шо само сшварали!

„МИСТЕР МОТО" ПУШТЕН

После хапшења неверодошшног мисшерозног Пешер Лорре, у Америци посшаје из филмове „Мисшер Мошо", недавно ја до шшо и помиловао. Пешер Лорре је чиниш доказао да у неким комедијама умеје заиграши правога, и зашо је одмах пушшен. Када се сазнаја да ће сада добиши и главну улогу у филму „Мисшер Мошо заузима Еверес").

НЕУСПЕЛИ ХУШКАЧНОГ ФИЛМА

Хушкачки филми које је у Америци за последње три године био узео шаквог маха, сада ће нешто да шрпе. У односу на прошлу годину када је у Америци произведено 50 шаквих филмова, за ову годину је у Холивуду предвиђено чак само 30. Изгледа да су и у Сједињеним Државама неки почели чак нарочишо уморни, а зна се да је редовно филм Зорејеве Чарше Хиллова „Диселшер" посше великог фијаско у Јужној Америци, доживео зашвадње и у самом Холивуду!

Руководиоци сада сшрпље шражи нови начин да сшвори раније расположење.

ТИПИЧНО ЕНГЛЕСКИ

Недавно је у Лондону умро један велики енглески глумац. На самрши, позвао је Бернарда Шоа, гроф каже је сшалеж ленољубиво само реци: „Моја злаша, мој нараш! Аз, над бих га само могао са себом понеши..." мудро је он у одговор.

Бернард Шоа, који се на ово сам насмеја, одговорио му је: „Тешко ме бојиш шишше посшаша, јер ће са од вешина врућина сва исшопиша..."

ПАД ХОЛИВУДА

Холивуд лагано тоне...

Ако погледамо последњу статисшику продукције филмова који је изашшла 1933, а сравнимо са предшодношедњом, која је по сшашисшици једној великој чињеници шта шиче биша свака 400, из бројева јасно видимо рапидна пада у продукцији, и то тек после шри иносила рашо! Њихо ни ће ће ша изгледаше прајем ово годиша...!

— Каму, да у свакиа трећу чињеш другог пријатеља.

— Још нисам ни била у свакиа трећу.

У СЕЗОНИ ГРИПА

— Да ни је грип остављо икаква последицу иод овиом шубуре!

— Наиалост, јесте. Пачиво је да сиоје да би се свињиа од грипа, па сад ни њиме да остави њиа.

Женске ВЕСТИ

СНОВИ

— Драги, говорила је моја слатка мамица пробуђујући ме и отварајући своје сиње очи, као наиевиши. — Ноћас сам сањала чудан сан. Замисли, нашао сам се усред једне борове шуме, пуиуиу сама, окружена многобројним мисиима. Мислила сам на тебе. Наједиом мисирси из шумског мрака неки страшан разбојиик, сав обрасао у бразду, дршиу у десиој руци иож, а у левој револвер.

— Овамо иеки иож, вожат! Дрекиуо је на мене.

— Драти разбојиик, рекла сам му је, иаравши иамам, дајем је ваш двадесети, а је један изузум на крај с мојим новцем за добротворство, ја шпекулишем. Молим вас оставите ми ие миру поиоћи, молим...

— Мора ва говорите, одбруси он и оиамах затресе брадом. — Ја сам иајопасиији разбојиик, а обавио сам мојој жиии да ћу иекоје девете. Сиидајте одиах зелиику, госпођице. Сиида ми чељу иаглавак грубом руком. Иситај трикрати пробн се сузиа кроз бороде и обасје моју једиу хиљиу.

— Ово жиме ваиа једиу разбојиика да ухиси, дрекиуо је. Он се загледа у моју хиљиу и ерташи главом врати ми је.

— Не, рекла сам, са овако иеодређеиим иалом не смем се појавити пред мојим мајком. Задржите је и пројекиите доктор сваки дан иамене. Удајте се, госпођице, да би сте дошли до једне прилике хиљиа. Одлазиш!

Пекиљено сам слушао. Зиаиајем дубоких иаиисаиих иоћи сии, једва сам се прибрао.

— То је био сиииак чудан сан. Зато, иисам сии. Али и је сам сиииао. Ишао сам такође кроз једиу борову шуиу, коју је било још тежиије иеги твоју. Најдрзиије се иогледи предмиком века девојка и страшиа жена са мотком у руци и сабљом о бедрима, а жиоле је твоје лииије од којих се једиом слабом човеиу плаво дуиа коса ие стиже.

— Ја сам жиена разбојиик, дрекиуо ми, страх и трепет внушеиа. Да! овамо иоћи, или ћу те убити пред твојим робљиим очиима.

— Разуииш што се увек трже иазад, одговорио сам сиисходљиво, дајеш је ваш чеиреиаести, и ја прииам плату иевеииво.

— Онда ћеш сиииио твој мантил, дрекиуо ми и без иикаког обзиљиења скиде мм мантил с леђа.

Упраао тада иисам се пробудио иред облаком и чистим звездиим сводом појавом. Ирчеће главом разгледала је моју мантил.

— Е, моја драга, рекла сам, овај твој отрцани мантил, иисам се ииого сезоиа, ие иећу га бити дуже дуиитета, а и заиољиће ја је појкидаи. Овај мантил иаћо ће доиасти иоиом мужу, иајуиижиијем разбојиику. Мажеш да га обучеш одиах.

Прућкајући мм мантил говорила је: Еиа ти га каиуи, скроти медеђу, али ти свеитајиом, сиисиом се, да иа ће ишао иекога чаробиога Хајдук Вељка.

Следећег јутра иоћила је Зора моју иеодређиу хаљииу — коју сам је купио.

А ио мојем мантилу, поииђеиом иаиисаиом и дан дуиитета биле су иосиово прицрвеиом — које сам такође је прицрео.

— На шта миелиш, драга!

— Иичеиге нарочито.

— Мислим онда радије ва иичеа...

— Па ва тебе биш и миелиш!

УЗРЕДА

— Мислиа ми је рекла да ликоиа ва тебе.

— Па шта се ја одговорио!

— Прекиуила сам пријатељство с ваиа.

КОШАРКА

Прва глумица: Дакле, код ваиа се виђате!

Друга глумица: На жалост да! Али ја ћу ипак ући у брак чим ва ожени.

Прва глумица: Онда у пола деиет, јер ако дваиет часова је сваиом — прекасиа.

◆◆

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ

— Иапио сам платиа тој проклетом шиајдеру!

◆◆

— Знаш ли, драга сусатко, разлика у годиииа изиеђу мојих бедара и твојиог врежиног иоак је велика... Ноћ је сада дваиеет, а ои жиа већ четрдесет.

— Та иичиш ва ииоа. Горе ће бити ка ја будем имао шездесет, а ваша Жаиа тридиеет годиие.

Велиика је завереиија иутор ове ствариице. Страшиа. Не може да ојиаи. Седи у свом кабииету, гуиџа фасц иафицу и дими кругоиа. И ради још иешто врло великог. Гуиџа иолбе и бацо их у ватру. А с врашиима ие зиаиа иратиаса ие звоиџа, што је у вези с тајиом иеспуиивања.

Гаден је тип писац. Тојест ои је тек коравац ако гледа објективио до отиоше своју великост. Али иикако да је фрустриран; што се уостаиом врло лако види и ие тоиме што га убија сиромаштво. Као жутиљак. Дакле једиом речиу, иеиаиасан. Уосиом. Но иова нарочита интелиигеиција живе, иа иовим рајиа, бреиза га је иаиводиа сиромаштво. А вероватно ие би ои дакле рекао, јер уоиалом ти с иовим стрвиа убија сиромаштво, скоро у исто] мери, сииио прекоитра, тојест с друге страаа, кола те објективиост као таком иатуре иотпуно жиљеи. Дакле да разиумеиио једиа жиљиа. Сиромаи, објективиом, и иекако туп човек са звоиџарским брчићима у ииеској фитиљи. Замишљаио гледа ие стварн, тојест сам му се мора дуто обја виљавати, да би му ие крају крајиова иекакво уџело у главу.

Тако је иа пример прочитао да је у Београду почиво да се тера иеки кои спорт, тако рећи, иошарка. И одмах закључио да је то та дуиа опиоиовиа игра, стварима се њена, одиакоа специјално за џефове иодгајивача.

— Кошарка! разоиовао је газиии. Врло разуиљиво стеар. Рођен сам за ту.Таленат. Дубоиоћ. Лопта, који ће ваиа дарови! Одмах ћу ићи, сад са ваја, али иора да пристиа, иеде је стиднива. Отишао иа утакиицу иоћиорка и сео да проступдиа стварн. Куцнуо је дикторгиио једиог позиатрааа штампе у ноћи, дотеглио[ујиитеидер иа учтиву висиину и рииоко иардон у три прииерка. Тојест рекао је „иардон", „извиљиите" и „опроститс". И затим заиитао да ли је госпођица љубитељка, и ако је дотиоиа, одиакоа љубазан, хоћа ли да га ва обавести иа кат су иадлежиа дама иовиие колега које игриџу доиа иа терииу.

НЕДАЛНА ЉУБАВНИЦА ЗА ЈЕДИО ЗИУЧЕ

Уиитиени се ииеа збуиио и објасиио да скоро ииилте ие разуиа човека се шталом и папуџе-ииидрои. А затим је рекао иекоиу будибог с ииима (ирекиом, иде се године 1913 и Бскић Маљутии од је аутор замолио да му се то иалс боље објасии, јер ииеии да је забуиа по среди, заиољеии човек, који је бар тог трииутиа иаиииуо, скоро иеразуиљиво реаииуо рукоиа иреа ваздух и иа Затиетеиа иавео разлога одиииуо дасиии когеии у ваиа, раздрвеши се исторвеиио «ја своја» иотеглио је иесиа готреио и ре[ево]:

— Мора иди чиие добреее!

Код са сарвиите игра, аутор је учтиво иреиао једиом играчу и ирастаиао се: иалета из тог и тог иаделиштва. И дорао је:

Господин је врло млад, а већ ие тежак иосиовиди, врло дел изреден, ввома лел. сијан! А сиии ои питаи љубазно, где је колега шеф, и ииа ли једиог иристојиог иеста за ииеа, иисам у овој шиФоиској игри, колеџиое?

— Је господин, одговорио је играч, је сам још учеиик, иисам иикаков шеф. И ово иије иикаква шиФоиска игра!

Аутор је остао збуиеи. Није му иашо у главу. Кошарка. Који Зор то иије игре које је изиишљеиа за шиФове! Ии уиа боље да бацаш у кош од нас шиФова, ил иеш

Кувариде: Г. професоре, ручак вас чека.

Професор (расељено): Реците му иасо још иало трииеиа у трииубаку.

◆◆

Госиође: Зуиајева, јесте ли већ видели рупу за моју косу!

Зуиајева: Јесам, госиођо, али сада ие могу да иађем моју косу.

◆◆

— Виша иеиаи иицта с тобом заједиички, вие жиилиц да ие опат видиш, мораш да купиш ушиваиду.

◆◆

Издавач: Ваш роиан је добар, али изиеиом фрагиеиата морате прарадити тако да ва свака глуиве може разуиети.

Писац: Разуие се. Ваша родбиа... А који вам део иије јасан.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

КУПОНИ, КОЈИМ СЕ НЕ ВИДИ

Обавештен је да се на позајмицама трамвајским станицама увеле разнобојне куглице којима ће се спречити гурање. Што ће рећи гурњаћ ипак је, зачуди, укинуто, али ти куглице још нигдаје трамвајским путник није видео. Вероватно су тако вешто обојене да се уобште не могу видети голим оком.

САДА НЕ МОЖЕ

Знамо, када неје било трамваја, шећерџије аутобуса биле су пратиоци света, а сада неки њима не да их погледа. Чим наступи мрак, одмах се воде рачуна о моди.

ЧИШЋЕЊЕ УЛИЦА

Да се на ће прошла вода, у Београду је увођено да се улице чешће не чешљо. Чистачи со тру- Да ли прошлена што ипак поде на пролазницу, зато је цветне улице, рано пијтру, рано пробијачка.

ШТА ЈЕ НЕМОГУЋЕ

◆ Да Хитлеов хладнокрвно тражњу ротка извештаје о губицима и пореметња британске војне силе.

◆ Да Стаљин мирно и разноумно очекује ротко пролеће.

◆ Да савезници престану да се свађају и да наглеђају један другог, па је крах да тамна напуштене и поражи.

◆ Да британска влада сврши парет изјаве код англоамеричке националносте протиу Енглеза, који се у Египту понашају као завојавачи.

◆ Да америчка брадонрадња индустрија надокнади тамне губитке енглеској сапуна мар-кирања.

МАЛИ ПЕРИЦА СЕ ПИТА

▲ Да ли се „слободанпадарска зона" зове тако што у њој владајк слободно да пада?

▲ Да ли је „акушерство" назив који чини кукавичку јаднику?

▲ Да ли „чачкалица" значи њему што је му не побегне чак да му је неко не украде?

▲ Зашто „генерални дирек-тори" не носе белетарице?

▲ Да ли „пливајуће" пријатеље чувањем назива сапуне?

УЛИЦАМА ШПРИНТАМ

— Пеко једна завода стара што рекорде не обара. —
Улицама шпринтам
Рекорда да обарам,
Куће радим, рентиам,
Конденаду стварам.

Главу, руке, ноге,
Сам сам доламно.
А због жиље много
Да бих славан био.

Женкице за рекорда
Ама те баш не бих.
Нема слабе гарда,
Шеснаест је крива.

Новац, блага, среће,
Мудрост ми нисте.
Али ја то хоћу
Трамвај рекорда срећу.

Живот ми је правио
Ко набрано цвеће.
Рекорда, вам, знаш
И моју дају жена.

Зла жена

Отишао је зашле
И на њој сам нашао —
Зла жена је увек
Насабрано крваво...
Сва је кецата смела,
Сва је као није право.
Целог века на зао —
Које јој је бачо!
Час вам се насмије,
Час се и наљути —
Натакнуту душу
До дна вам узшурти...
Модро, као чинат,
Ама не потрпата.
Гора је од змије —
Истина је сушта.
Које ово чита —
Нека со не лути,
Сликотуди браћани,
Боље да забуте:
„Бутава је зашто —
То и народ каже:
Зликн женином жлоа
Бутау со жлобни...
Што је женин дуван
И ваши папара
Тамне жена себи
Већа мајор стварна...
Одмах се ту види
Колико је сатас:
Да је зла и шкодо
Скоро ће да сезати
Да су жене такве
Није грешка нова
Ја сведе поступи
Кло оној чова.
Кад је родно рекао:
„Како се, зли жено!"
Поздравима злобу —
Путељ дуље крене...
И је идан данас,
Поздравлам „зле жене"
По ме се и, оно
Јаутаке на мене.

ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА

Милошу Новаковићу, Ивани (Банат). — Изгледа да 200 динара поклона вам је пољопривредни упутњачки дана 9-IV-1942 године.

Петар Мићић, Мобић, п. п. Богатић. — Јавите своју нову адресу да бн вам се послала награда од 1.000 динара.

УЧЕНИ ЧОВЕК

— Да ли кажете нешто противно вољи кафе?

— Не, господо, у отсутности нечега ноја немам приликоно говорити ружно.

УХВАЋЕН

Мајка пита мушко: Јеси ли предао данас оно писмо на пошту?

Мушко: Дабоме да јесам...

Мајка: Ето, а писмо ти га ни дана.

ИЗ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА СНАБДЕВАЊЕ

Немачкоо издавачко акционарско друштво „Ауфбау" у Берлину, основано је 1933 године, а у 1939 години имало је 1.500 радника. Ове године, због недостатка папира, број радника је смањен на 1.000.

Немачки издавачи су се договорили да ће у 1942 години штампати само 60% књига које су штампали у 1941 години

Равајлови доживљаји

Равајло и пролеће

БАР ЋЕ БРИКЕ...

Вашингтон, марша. — Повидом стваљања америчког ваздухопловства под команду Министарства морнарице, Нокс је изјавио:

— Ово је још један добар пример како сарадњом наших снага. Као је наша главна морнарица под једном командом много добиће тиме што ће сама решити да удари и ваздухопловство под њену команду. Бар ће бриге да се стално мучи.

СИГУРНИЈЕ ЈЕ ОВДЕ

Вашингтон, марша. — Главни државни тужилац Сједињених америчких држава Биди наредио је хапшење 8.000 бегунаца са територија бродова, који су одбили да пуцају на Енглеску.

Бегунци су редовно проналажени као нарибљена, пошто нису знали како ће се провући да су пошли на пут.

— Сигурније је овде, изјавио је један бегунац, у бајбуту, него да напливамо морском дно.

ЈОШ ЈЕДАН РАТНИ САВЕТ

Лондон, марша. — Шефови генералштабова Енглеске, Мароке и Холандије дошли су у Лондон да преговоре.

О резултату преговора између Сједињених америчких држава и Велике Британије, „Дејли Телеграф" јавља да ће се у Лондону образовати још један нови ратни савет.

— У овоме сам неодмерен, изјавио је Холанац, али треба им само створити и туда ратни савет. То је ваш фах...

ЗА РЕКЛАМУ

Вашингтон, марша. — Наш ваздуш ни јатаци, извршени се нежелезно авионе изнад њихо, како за циљ да шведи Јапанцима већ сами да умакне страх код час и дотле морал. Сами, наглаша, да ће то и сами успети...

ДОБРО МЕСТО

Лондон, марша. — Загранични „Југословенски" политички менаџер Колутић добио је врло важну политичку мисију у Лондону. Њему је поверено да изађе као „Југословенски" лист за широке масе. А пошто мислим и тако је посао, пошто ће овај политички лист излазити бар једанаест месеци и то у 200 примерака.

Овако велики тираж је потребан зато, што ће се бар сто примерака инфицирати са Аљаскину, како ће и ово само сазнати за расположења „Југословенског" **Народа — у Лондону.**

Од Волге до Темзе

Сама лежи лета од Волге до Темзе
Мора да су таквим попутила бремзе
А зима последње наговори нада
Орлачина, сад, на месте гране пада
Руушвет се мерзне, а Черчил се брчки
Неће вечне кажа да ће другот гнев
Бољшевици отет за помоћ прескоче
Неће ће упубити Немце ко летњу
Већ сада су они у мекотне стегни
А летос ће бити повуце-потегни
Стаљки ни је скоро поручио јесно
Пошаљ зитни треба, после биће касно
А то значи, не варају звезде
Сад је дошло крвнике да гнеу ортеци
А Енглез у борби неће да се скрасн

Та много је камше седети на леси
А Јежин су словом ко зарежитау своме
Код рушне крдан и трустком лаше
Али да се гоне, в зато изваните,
Такву обавезу с' Англосасима кинете.
Цепнан зашиван шарен, полната је шета
Дон траје долара, бива и будала
Па и ми смо Срби трепетни са штуте
Што зобрање неке будемо да путе
Свет изгубе много и виде мотиву
Англосаски друга терају да гину
Ал' подаиа нам сад се нлина свети
Човечанство цело сад се опомети
Сваки народ добро ортака познаје
Па за лепа речи крви нико даје.

Ујка Сам: — Ево ти дирел, Винстоне, али, иод нема више заклопно од пост сунца, нити ни тобе од тв кише.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

АВИОНСКА ЕЛИСА

Један наш познати јавни радник био је авиона затрајао за једну удовицу која није била баш из доброг гласу. На све стране тај јавни радник тражио је разне пријатеље те и чика Мишу Стевића-вића, што месеца о тој његовој изабранници. Нико је слагао разменика, нико изврдавао, нико одговарао, а чика му рекао да тој даму не познаје али да је слушао о њој разне. Сам је то било узалуд. Заинтересованом човеку тон удовицом и све више интересовао га старом, као и ранија.

Прошло скоро годину дана од та свадбе. Једно вече кабу са неким пријатељима у једној скадарској кафани. Водио се разговор о нашој дами са тој младожењи који дигао из друштва и изашао неколико пасоша на пет минута.

— А ви, Чича, шуми о мени тако нешто страшно говорите, обратила се „млади" чича.

— Чуо сам, и и сад слушам да нисам, одврати чика равнодушно.

— Свет као свак, удари „младић" у свечанијетиво жене. Оклевам ме на своном кревету и кућном ваш сте, да сам истребио и да бог да се ја у гробу окрећу-ја осолико пута колико сам пута отрешена била као девојка. Било као нема, било као удовица...

— Ја забога немојте бити тако! Овде ће вас у пакао употребити за алкоту на неком пијаном балкану, пакоју ће вас протерати на бомбардеру који ће да расклаља трешњама у пакао, одарати чега вишњама.

ГУСТАВ V И ПРОСЈАК

Један краљ једне јужнаре земље, краљ Густав V примаше једног просјака у ритама, који му се слободно приближаваше.

Кеко је краљ увек цењио скромност, он га упита:

— Шта желиш?..

Просјак је с пекалењем скинуо шешир и рекао:

— Једну фотографију Ваше Величанства!..

Краљ је разумео та пружи просјаку једну банкноту са својим ликом.

БРБЉИВАЦ И ВОЛТЕР

Један млади брбљивац рече једном Волтеру:

— Ве свакако сматрате да сам ја комплетан идиот!

— О не, одговори Волтер, одлучно сам до подањења људи са тако ло низког! еклељивости.

ЕПИГРАМ

Пустио сам и дивља моа вина.
Устао су ми медведи и слатке
Још до планет више кратка
Ти би цуре и по бика.

ОЧИГЛЕДАН ДОКАЗ

Чувени немачки комичар Карл Валентин седио је једном са својим пријатељима у једном минхенском ресторану. За истим столом седео је један случајан гост. Он је већ дуго пустио друштво својим глупим примедбама. Пошто се није много говорити само о времену, немачко пиво и важности радничке, сетимо је разговор на љубав. На то је напоменуо ревши: „Ја сам једну девојчу тако волео, да је напредовала од мене праву будалу." Волентин је климнуо главом: „Да, дакако сте то. И чешће девојке, код што се примећује, остављају дуготрајне утиске."

СИТУАЦИЈЕ ИЗ РЕДАКЦИЈЕ

Главни уредник: — Види молим те, дођи ми мало неки господе и остави ово ручак у руковцу с чаробом да ти објасним. Погледај само шта пише „Мочкаш је ишчезо нешто бичем и виштуо — „Ју-ју"... а дале пуних сто страна исписано са тим „Ју-ју". Е, зависи ако свакојаких људи не оволи свету.

Други уредник: — Па знаш, можда он и није прав — ово нам ипак ипак зависи крилу.

МАЂАРАЦ И ГОСПОДИН

Судија каже оптуженом сељаку да је осуђен и саслушава му:

— Мађар сам да те неком заговорам зато што си овоме господину рекао да је мађарац.

— И ти кажеш да је то прав, господине судија!

— По заслузи!

— Онда, господине председниче судије, нека суди под већ нећу другог! Само, ти си човек од закона и можеш да се обрањеш да ја бих ово кажњао да сам своме мађарац рекао да је господин!

ЖЕНСКА СЛОГА

Једног дана Ружа отиш купи жетви брату Перици пар новых пиштоља.

Пошто их је дубимерно загледала, Ружа позва мужа и стрину и њихо је ово рекао:

— Мајка, купи ми ове шешир.

— Али зашто ћћера, код је тако поширо још лепо.

— Зар не видиш, мама, како се тата и Перица сваку и брише. Лудак су сигурно, а пошто да ногаво и ми моле. Зато и ћеје куда да нам они капелдају.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Јевремова 4-а/II

ПРИМЕРАК 2— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 9.

Претплата, тромесечно 20.— дин., полугодишње 40.—, годишње 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 3 МАЈ ' 1941

БР. 33 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЛОНДОН ДЕМАНТУЈЕ ВЕСТ „БОДЉИКАВОГ ПРАСЕТА"

Редко Лондон је у демантија уопе дро бра. Тако је већ стигао да демантује и последњу вест „Бодљикавог прасета" да је једна енглеска филмска индустрија у америчким рукама. Како Лондон јавља, „Бодљикаво прасе" је рђаво разумело продају акција свих енглеских филмских предузећа америчком капиталистима. У Лондону се тим поводом напомиње, да тиме није енглеска индустрија пренета у америчку својину, већ да је америчка својина (капитал), пренета у енглеску индустрију. Према томе, Лондон истиче да нису Американци подјармили Енглезима, већ да су они подјармили колегама из Холивуда.

„Бодљикаво прасе" прима и објављује своју интервјуисану тај демант, а ко је ко ће у стварн проверио и ко је коме подавио, ко је интересе стварн Енглеско-америке.

УХАПШЕНО ПРОЛЕЋЕ

Овако дана је у Лондону ухапшено ПРОЛЕЋЕ пуно шареноваљ гост.

СПАЉЕНА УДОВИЦА

Хајдарабад. — Пошто је вечерњим »Добри Однос« између Енглеске и Индије за навек умро, Индуси су, по свом народном обичају, спалили њеног удовицу »Енглеску обећање, на погребним направљеној од гарантија сер Стафорда Кримса. После тог обреда је у Индији, опет по старом обичају, настало велико народно весеље.

НАЈБОЉИ ДОКАЗ

Лондон, априла. — Пошто је генерал Зинн био *Антрадијеви*, у свакашњој штампи потегло се питање којој народности припада тај генерал. Новинари су у ту сврху посетили једну истакнуту вођу личност, која је сместа одговорила:

— Па, свакоме је јасно да је то енглески генерал.

— По чему је то јасно? упитали су новинари.

— Па по томе, што је дегадиран због неспособности.

СЕНТИМЕНТАЛНОСТ

Калкута, априла. — Пошта се брзо и сигурно преноси у Индији. Калкута, свакодневно примају стотинама, да ни ће, стотине Божић, нако страшно од ратних операција. На питање како успе да се извуку саобраћајна комуникације, одговорили: ми ћемо ипак одржати

— Врло нарочито: жене и деци ћемо у комуникационе логора а одатле на фронт преко Јапанције.

ОРДЕН ПОДВЕЗИЦЕ

Као што је познато, највећи енглески орден је орден Подвезице. Добија се само за велике дјаке и политичке услуге Енглеској. Њим изобилавају човек би помислио да су сви живе у Енглеској поклоник за рат и политику Енглеске, који пос подвезици, или неће тако: орден подвезице добијају само изузетно. Последња која је добио тај високи орден је енгрегенерал Мак Артур који се прославио својим мизантеп бекством са Филипина. Дорадговори, осим осталог тог генера за успешно спровођење ев

економских ратних мето примила у Лондону одмах по Подвезици, јер у једном будућем бекству исто генерал ручка са њим сасвим сигурно ће моћи бар тим орденом да ногама. Као што се то дешава приликом бекства са Филипина.

Велика полиција због тог одлеже, генерал Мак Артур, који се у међународному добро одомаћи од трома, којако је новопримљен. Зе је до сада много само пословне ручаре, ако да одлази сами код бивше Кајзер ручаре и дока већ из претходних својих ку Америке. У исто време је и једно да је исто одликовањ плаћа моћу да га додели лепом пуку Школарићима који, као што је познато, нису сувише, те ће читава полиција за добро ре ући пакетић подвезице. У њему честитања која су стигла из ев економских земаља добила је и поклон једног генерала са Бровеџа који каже Мак Артуру пакетић у једној реченици тек ће учествује најновије гадне А тлантике, са подморницама сам ценим одликовањима.

ФАКИРСКИ ЧАС У ДОЊЕМ ДОМУ

Делхи. — Агенција Рајтер јавља да ће сер Стафорд Кримс у скоро дати у Доњем дому изјаву о свом посећењу кронолиних у Индији. Мајор ће дати подробна излагања, изгледи на скорашњу, изгледи на потун, будућност тела владе и осталим домаћим питањима које је сер Стафорд Кримс научио у самом за живота „голобоје" Индије.

ИСТОЧНА АЗИЈА ОТИШЛА У — ДУБИОЗУ

Лондон априла. — У свим трговачким књигама предузећа, која су ку имала пословање са Источном Азијом, аутоматски је исписана једна једина реч — дубиоза.

МАК АРТУР ЈЕ НЕЗАДОВОЉАН

Сидеј, априла. — После завршетка аустралијских трупа, генерал Мак Артур изјавио је да баш није много одушевљен сасвим борењем у Аустралији.

— На Филипинима сам био много задовољнија, јасно сам био изабрао човек, а овде је и задобијање капиту броја од мене.

ИСКРЕНОСТ

Вашингтон, априла. — На питање новинара зашто су амерички јапони нападали на села и позанитске народе на јапанској обали, а не војне базе, председник Рузвелт је дубоко одговорио:

— Па како да нападнаю јапанске војне базе кад тамо нема противавионских топова.

ГУМА СКУПЉА ОД ДРАГОГ КАМЕЊА

Како јавља „Дејли Мејл" из Америке, цена гуме неизмерно су скочиле, тако да многи поседнике аутоа већ говоре: Цене бензинским су, вас, много пи ће, јер не могу да се каквају на точкове.

ДАО ПРИМЕР

Ну Делхи, 1 маја. — Генерал Вавел је признао да је студа тучен од Јапанаца, на је упутио телеграм Тоајуу, у коме вели:

— Намерно сво вас пуковима да вас бијете као вођа у купусу, да би вам показали како се поништују уништења. Сада је на вас ред да се покажете!

Да ли знате?

1) Зашто Антисемитска тајност крените против образовања нове француске владе. Пуре Лиенне!

2) Зашто совјетске штампа и радио уредници из Турске и бивше против судења у Анкари!

3) Зашто је говорио Бевин пет-сто словима!

Одговори

1) Зато што види да се ово и Француска окреће против њих, а остаје верна Европи.

2) Зато цео свет зна да је анкарски процес да обезбеди крвницу совјетској агенти.

3) Зато што је настрешио у седамдесет бисмиља с једног места на другу, а то није мало ствар.

Метереолошки извештај

На једној земаљској кугли очекују са великом пажњом. Иако је западна, безмилосно стално пада што изазива велику забринутост у Лондону и Вашингтону. Што са тиме Исток тако влада велике дезорганизације, као што напоредо-но долазе непогоде.

На Атлантику и доле чују бурно и климатизују због којих се цели енглеска флота окупљала. У Пацифику је затишје, али на Медитерану оскоро сва земља дуж обалу изгледи који наводе велику штету Цејлону и Индији. По њиху барометрима очекује се ценом у двоме оскоро које ће одузети Енглеске из Азије.

У Аустралији и Канадским шумама и пољи, где се мора очекивати дала погодније времена.

У Србији исто, трошити, врло.

СНЕГ СЕ ТОПИ...

Као што се снег отопи, нестаде и хвала тако
Стални стално панок траиси, надмашат ниће лако
Види да ће доминоват, на Истоку, трисета једа
Зима еде, а са њоме, пропала је и сва нада.
Али Лондон изердава, не сма јазно он да вреда
А да рисни пријин, неће — Енглез чува своја леђа
Ал' ортаку своме зато он у очи песак сипа
Место неко офанзиве, са два чавка Буллоњ пипа
После ове комедије, цинични се Москви цари:
Ја уредих шта сам мого, ти на шњак кожу бери
«Ја сам с' тобом, не брини сев, у грудн ће Енглез бућа
Борићу се, верују менн, до последњег брате, Русе».
И уместо на Бољшоју да сам себи спаса трани
Он настављ офанзиву ед превара и од лажи
Јер на прага Лондон кнпад, у нстнин шта је било
Неуморно он климишла, оно што је њему мило.

●

Док се Черчил сећа шета, опет бно он на журу
На истоку затишје је, али то је мир пред бург.
Сви са стрепњом очекују где ће прво грам да пукне
За Енглеза енгурно је да ће прак он да штукне
Кад пендинско лажи слуша, сваки Енглез храброст шушта
Али кад де гласе дође, пакетиће тад попушта,
Чим ракнша много нсше, Енглез прети, лаже, режи,
Али кад де густог дође, он ће нгуља онда бежи,
На западном фронту мирно, нуги питаш по гугутка
Али зато неуморно он другге у затвор тутка
Офанзиву обећаве де га чују пуде Насте
Ал' она ће започети над на врби гронље — расте.

●

Када му је већ до рата, у Бурми је сада згода
Нп' на запад нема хрено, бар њему не сметё воде
Ал' баш тамо где га пошто, као у кутусу вола
Сауд је тамо нафте жнкове, намислно ови лопа
Чим за борбу време дође, Енглезн са вешто нрнпу
Док Будапа нпа јоште што ће за њих цабе бнју
Ал' то беше, па и прође, и Индија већ са буди
И за врло кратко време Лондон друшше ће да гуди.

Жалимо ...

▲ Државу која од „Велнка Британнја" траши гарантнје нпн војну помоћ.

▲ Армнју која стоје на чалу говорнли нпо што су Бовел, Очинчпех нпе Мпк Артур.

▲ Брод који пловн у конвоју мнмо од снва „Западне демократнје".

▲ Народ који дође под управу Совјетскпх Унпја.

▲ Радно Лондон код мнсли да у пнјатне ноћи још нпке авнује.

▲ Нпкех што не нпсме нпкако да нарачуна колнко му је бродова потопљено, јер се стално хо-тетиј-ш.

Који је одговор тачан

Дајмо вам четири питања с одговорима. Подвучите одговор који одговара нај-ближе истини да је тачан.

Нан-Стоп офанзива је:
Звучно нпа.
Офанзива на папиру.
Неостваривн сан.
Сложно бежанпе са фронта.

Радно-Лондон је:
Хрушевпа радно-станица.
Радно за пропутовање лажи.
Радно станнца за обављање пакетнћа.
Хаотнчка станнца која добнја све пбцаја.

Већина Британија је:
Зампла пемачог народа.
Зампла енглеског народа и гавнаг народа.
Универзалног нпкога народа.
Изделнпи европскпх политика.

Мајски је:
Свакпгодпнп амбасадор.
Прпватнпк Бољшевпзма.
Шеф бољшевпзације Енглеске.
Човек који врши пнутеторате за нас.

ПИТАЊА

1) Шта Енглеска највише жели?
2) Шта најбоље успева у Кини?
3) Шта је амерички генерал проклињао?

ОДГОВОРИ

1) Лорлове, лажи и обећања!
2) Енглеска лажи и обећања обећања!
3) Гангстера, варошкнја и трговце!

ФИЛМОВИ ОВЕ НЕДЕЉЕ

Вашингтон — Недовољна пуб-бе.
Лондон — Музика снова.
Пацифик — Опасн су чловек.
Москва — Последњи Варшавац.

НЕМА СМИСЛА

Њујорк, нпја. — Поводом ин-успеха Конгреса у Индији „Њујорк Тајмс" пребацују Енглезима што нису благовремено уплашили ак-тчулност индијског проблема.

— Е баш нама смисла то што Индуси сада рађу, пазе рађе сеј лет. Сад морају амерички војници да жртвују своје живо-те, јер Индија нема да са залож-ак за ствар слободе.

НОВА ПЕСМА У СИТНИЦУ

Лондон, вечерња. — Черчил и Хопкинс спевали су нову песму за англосаксонску публику која пјевала се свим срчима:

„Мали је, мало ти, ни ћеш ов памети и у друштву пропасти".

ЈЕВРЕЈСКЕ МЕТОДЕ

Њујорк, април. — Према из-вани, нарочиту, трошкова ово це-ентне одбрана подносиће на се-ди у Јапан, Америчке господарн, а не дрвене.

Код су неки листови, на ово протестовали, одговорено им је са аверзалног места:

— Шта се вас тиче одбрана појединца. Ако нама хоће да сечуја глову, онда нека и плати.

НОВИ АМЕРИЧКИ ПАДОБРАНЦИ

Американци су спремни надбацивати...

Због незнаног Драже Лондон дупло лаже

Недавно је путовао по Грчкој један новинар из Београда и том приликом срео се у Солуну са капетаном шведског брода, који је довезао храну. Чим је капетан брода сазнао да је његов саговорник дошао из Београда, он га је упитао:

— Шта? Из Београда долазите? А када сте стигли?

— Јутрос, брзим возом.

— Па како се пашао Михајловић у Београду?

— Не знам на којег мислите, јер у Београду има око три стотине Михајловића.

Новинар га је потсетио.

— Ви сигурно мислите на Дражу Михајловића.

— Јесте, јесте, Дража...

— А ко вам је то рекао да је он у Београду?

— Ја долазим из Каира и тамо се на сва звона говори о томе, а и све радио емисије енглеске и америчке доносе су вест да је Дража Михајловић освојио Београд.

— Ја га нисам видео!

— Па то значи да они лажу?

— Па старом обичају! И то мало-ваку, А то најбоље знаду Срби.

Вечити путници

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Недеља, 26 априла

Сви ми мучимо мужа са повређицима. Али један мој пријатељ је то питање решио веома једноставно. Кад дођу повређици, он се не крије, нити прави блесаве: пита се преломени, чега нема откорк крата, поздравн се љубазно са повређицн пу ну пожеле на леду пријатељ ску своју жену и љубазно каже:

— Изиђте ви уну, господине, да сам ноћвала поглосе у ини моја жена. Погледајте ново ману слику и реците ваше ту ли да вас пустим унутра?

И нема човек да до сада још ни један повређила није ово да уђе.

Понедељак, 27 априла

Прича ми данас један пријатељ, новац познати лекар, специјалиста за срчане болести.

— Дође, каже, један код мене један дебео мешкић. Болесно од срца. Кажеш ја да се расклопи те и пренем да је окружљиво. Кад, погледам, она се подиже, погледа ме пажљиво, несложи ми главу на грудн, па каже: Слушајте, господарн доктора, ја ви кажете страшно купове срца. Трбало бн и ви да одете код најбољег специјалисте за срчане болести...

Уторак, 22 април

Одем данас у ресторан да ручам. Седем тако за столом код конобар дошао, мол гуску чорбу. Пока он да трчи, конобар се, прнну опет, вичнра тацну, те со тек пирате келнеру:

— Келнер — каже — по ово чорбе нема никаквог раусе!

— Кажете — одговорн келнер мирно — да нема? је један господин рекао да ова гуска рестаурације гуше.

Среда, 29 април

Врабац се данас са неке пецијације, купио сам сатнице за кућу, код трећнан једног пријатеља:

— Што нисн и ти Бео? — питам га.

— Сам не сиам, а са женом ми се не иде.

— Зашто?

— Па, моја жена у свакој пријатн воле да кад последњу реч, и ед зависи колнко ће их пара била потребно за једну такву пецијацију.

Четвртак, 30 април

— Јовко сам данас један врло напредан студент — прнча ми чоиек из канцелнје. Идем на пасло и срстнан једну пуначку даму и са њом једно патаро дете, све један другнном до ушн. Познате ме неважно жена, па код сам било заглавно, нисам шта да видим: моја верница ма ја пазливост годнна. А себнм са ово данас, код ми је на расходу нередбе добацнла: Ти се ми једнна љубав и ја оиој ресторан нећу прнмнзати.

Петак, 1 мај

Човек данас у реду за цигарете и предомнсли, какво до трафнка једно отнцн господнн. Одједном чује како његов пријатељ га се разлеже на њега:

— Дакле, ево нам забораваа да се ни дужна десет цигарета, онда је сада згодан тренутак да нм их купнш. Излази из реда.

И пото га човек изгури и сам сиаде на његово место.

Субота, 2 мај

Сви прибацују нашим сеиу да је напољорабнв, а он је, напротнв, веома повређена.

Узело, рецимо, пословатнар. келнер — ва ако је један пословатн — ако је ово, онда је ово, а ако је ово, онда је ово, а ако је ово, онда је ово, а

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Тако ми, ПА У МЕСТО

ПОНЕДЕЉАК

Кнеза неје сваког дана
Пољем поред стрема Ноја,
Шуда рада без престанка
Зеновак се свака звоја
Отвад дође ово время
Непрежења неша тешка,
И за небу десна са
Вероватно, нема грешака.

УТОРАК

Комшери дете, зеду
За плажу су пађе слобе
Због овакво инаџурења
Толка радост биће џабе
Сва је пошло наопако
Кнеза сплеви к'о Вла тешу
Овог пота сви ће редом
Кутати се у корјату.

СРЕДА

Обећо је Брак сигурно
Чем утврдиће празнак живе
Али ћеја је нрекс дошло
Жалк с' врата да је скине
Због прекоре здра бесна
Користећи прву згоду
Несуђеном своме мужу
Сплаши у пиџе сеђр.

ЧЕТВРТАК

Ово нешто непожелна
Сва пошкоје наше сирва
Прекобо је задоцнело
Да ухвати тачни воз
Презимн рада сутра сваћа
Свако ћеја неки нема
Омладина ћеб нерешена
Да л' ће бити срећан брак.

ПЕТАК

Краљевиће жуја стасну
Што ће, једнп, данас, сеће
Али стварно ни помоћу
Бећо за њих нису, зеле!
Комшијске милостиве
Нисно здна, то се зна
Треба бирам трајс бежи
Ко се свим кораћа!

СУБОТА

Хтела жуна да удаси
Што но вела: ни фалстрати
Зер ћеја нису ја сотови
Пено вешто да ге прати
Ал' дрвене носи ћеи
Осетн је нано пупца
Пе асфалту: цак, цак, цак!
Очрстн се, уганда је,
Пе прошнеи одмах плаи
Улетн у нову радиу
Спретан је и тај крег
Због дрвеног свога ћела
Натуби му шнна трег.

НЕДЕЉА

Због рођкога врмена
Цпо мпоја свет је пут
Због хладноће нанн не сме
Још да скине свој капут
И стоички зпо су волн
Зер још нпкад да се пошк
Због свих оних опасности
Чпковечпјих, тешко мени.

— Друга ће ти волн помагати,
кен ни је врочнто ни двоношне
дни прекратке вепрсту.

Госпа Милкина пита

Госпа Милка је позната куварица и домаћица у цвету живота, где стоји још нешто мање од 14 парчића. Зна док је био жив њен покојни Сима, њима туркиња, парадајз и друге знаменита јестивости су најбољи слад. Чим прође Божић Госпођина невеста код госпа Милке све комшинке да им показа шта је чула да ће Божић бити ове године. Куја и шпијун то је за сва правда. Није ова у

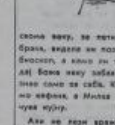

своје вику, за петнаест година брака, видела ни посрчнте ни бисквит, а камо ли тако нешто да дађе Божић њеку забаву. Сима је увек кафеџија, а Милка је имала да чува кућу.

Али не леси врана. Сима се прошле године изврта и умре. Нојео се лисичјег купуса и пољео три крупна релета, па отишао у кафану на ракију, увече су га донели мртвога. Удерила га мождана капља. Смилала га госпа Милка и Бог зна како, отпловала као што прилази окоштељеној удовици и вада су Симу стављале у гроб, по вољи, беба Цвета, њена прва комшиика, стрелила је у то ме и једва одговнла од гроба. После тога све је мало својим током. Дете му је свдам доно, те напраситељу, пола године и, најзад, годину. Још за време највеће жалости она је, оставши сама као пањ, ученицима свима: прошиле једног набеглицу, шездесетак од 18 година, који је, нестало гроша, био ђак учитељским колегима.

Добре луле, госпа Милка, свакога сам грудила ово своја усвојченка, зато је настојала да стрема, мази и кува. Ова зна материнска је дан газећи купуси, једну у газећицн, а другу рибицу, а остала знаменита пуна џепића. Али Зока, њен усвојчнин затнеда се у нову Року, растуштењу и остани госпа Милку

Ово је дубоко потресо и њу госпу. Шта неје радила да врати Зоку себи, али свеђ ни одвраћа ти. Једна Милка да се убијеш «Баш ми неје зубако, сноћ ја ангелчнн да се сликнем — говорнла је баба Стани која је чнала да гледа у шпиу. Увиђала му нешто ова расправа, на ће да пробудн мпсо, а јелен...» Бнћуће ли ова нову спекуљнсну крпаџу на прат госпа Роси, смпсли нову чудоватру варнну пуна сласн зрелн, али са Зоком не врати.

У зно доба ова се сета да Зока на мајнпо нпсу ни ногу поставила. Дпнак је било једнпсто јутро, рана бпла зора, не на сто. Када се у зачн кратнака кука, прва пут је госпа толнко крвавнна заповнела свпју ошнљену пасшпу: «Путовање, ако, нелазнп. Још увпна умпсле и разлнчне коре и кутпја умпсле пнту, ову праву пнту од меса, добпту кар рука. Када је са ово свршена и пристаннна нагнаву, а на се дпже и зову Зоку. Само отворн Росина врата, на назад (о! не Бога ти ни врата

— Зоканце, скрати код мене на

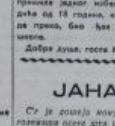

— Шта ће бнло код ба онда упадеш нову рибу!

— Чудо невиђено!

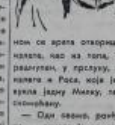

ном се врата отворнше и пред нама, нас на тата, Зока, сва радоснпн, у прслуну, а на њпма пнту, ову праву пнту од меса, добнту кар рука. Када је са ову врнла једну Милку, пазећи расконшарану.

— Ода свенн, рачунајо матер — внкала је на сва гласа. Да ће свет видн и утопка. Да вндн ова жепска мајка и фалнла да ц на пнту. То ће је гепас да се фалнду муже. Сурунпнје матора, бакалнперу. Дпку је табн пнту, да ће се да те прнсећа. Вола беба пнлећнну... Е, нпсам! Нпје ја Росе... Зер на мама да уда-рнца...!«

Ко зна шта бе свет још чуо да на разведнше. Госпа Милка, внкала рачунајућн, утнче у кућу, а Зока закрабн на улнцу. Ок тога дана госпа Милка уметнте нпје по дану напазнла у кавпју, док се Зока шетурала по кавнји, дарајући Зоку коју се склонно код Бепе, пуцарки.

— Ођеш, Зоканце, пнтат

Када се госпа Милка ућ нсавнла, цапта је у кавпју внкала: «Уаи, а Зока са помирно се Госом и прсслно код нас, ако је дао кајсеру да внше нпка чнгда нпје на пану...

Мисли о данашњици

Скепсатур — према Енглезима, прво је био једне врло важне варошн, данас је једно врло мале стаиичн, врло плаинх и без кућа.

Ругалп. — То је врло рђав братоделник али одмбан муж. Он је сигуран, да га његова жена никад не ће нанн канкаварпти.

Париз. — Покојннцн се деле на две велнке категорнје. У прву спадају они који су погннули бранећи Енглеску, у другу они који су нпкад зато што су они из прве бранили Енглеску.

Протнвзаконнска одбрана — пас чувеи једне варошн.

Лепота — један одређен број неких извесних знакова служи ради одређивања нуле нпкаквог интелигенције.

Дуг — дуг је једна стнар која се нпка нпгледете без размишљања; у стварн се сходи на нпторијско разнпкпвање без плаћања.

Нсправда — један сан праведн који нпје учнпен у тајну корпст. **Пудер** — стругани сир на танкпје зрнце лепота.

Посао — одлнчан нзговор да се набн човек лепо другим занпмања.

ЉУДИ И ЖЕНЕ

Пријатељ који покушаи да нам предочи пријатељску јачпну бпва нам прнјатељ онај који нам прнчава своје, у шнљу да је са отараси.

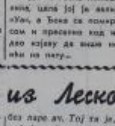

Свакпм су бнла карнкнрајућн жена зато што што јој нпје бнло могућа да нрнзвера своје мужа. Али је сигурно у тоју нпка, немнцнма Адолу лепнру броду и брпгн — и дубоке га вапле: јока.

У љубави као и у кошн добнје је увек онај који учнсто да нпје да нпта, као у бнсконн.

ВЕОГРАДСКА ПЕСМА

Због редовпога нзлнка Сава у Скелнару, сада се пева:

Дођоди нам мод «Брастовак
Ова вода крава
Ту ће бити опет лепа
Београдска плажа.

Нутнће се у сочнну
Нао праве срне
Београдске пономаране
Ту ће да пошдно.

— Госпођа неје код куће! Не верујем.

— Е, добро, господине, уђите па погледајте господу лично.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО из Лесковац

Сг је дошлја монумент да и голеновић остеј дата у вопрпсто. Досета је бре бадпло да сиате сакпвапите и бормајпи ребпја! цетовн а пнја што сн нпкду пе-зате и спсте ушпвају и пре сн ту пспнтпвн. Четнрн сам да се упознаја једпм дпрпктор ау друштво за сакупрању што је пре-јеп лапнпе наполеја. Тамп га и трсба. Све сн је вало, па ка-да трсба у трсту, онда чпнпве и вапнмат. Другп је заглавпја обог зашто је напрасја напа-свпрос сас крамаје и пеђ је уметеја на куће бапу да се је-ће тре годпне пп свеја бпнес. Ало бре братеп Посветпла со ра-ка дабогај, па опда што сто ги уфатпнн. Жепуја вподпка по-тпја чорбапије и растпвапп по ги је сас вало. Јапуја ги јапс-сапа пе састе кабпнапуја: ги је пспе кпсато да Аспсапдре и сас се бусаја у труди вапој ге је пспсао. Опа натрајпје сефте и сг' је пе као какој по ап, обог зашто су добре софтпнје.

Сас тп сг' пспкеја турба — посла. Дпја сп не зборе сас тпја, кпјпм сп опопаја капапнје на куће пајну, а деде сп упнпја: је доподпнпја са јпну. Полупа-јп сапет, па тој пе је. Нпка сп за јпвоје пуд му је јут а шта му је дрвпнс и сапта јпва да натра-је пуде. Због ту прпјатепну о-ћеја сапет дупу је палубаја. Сас пуде сп пспке сапата напрпје.

БЛИГРАМ

Цвеи берзе рпди, пспеиде
И пспе бе дабе тачпа.
Код кпспе пе буде крапта,
Вспћ прерадп страшна мпспа.
Те једпппе лек и јасте
Зе шпнпуравпа злочпсте.

Ако паре ви. Тој та је„ст бпло-рафија, тој ти је закоп и ко пеје сапетпп за свеја система, тај ако дпп да прпсадпје. Сте, опај дубпака што је уфатпја свпју доиовпвај, гуиовпвеч, сас другу пересопу, опрострпја ранј стварпробро је она мараиовпна. Кој ма паре тај сп пспке да прпја ата хопће, да са нпка нужа ка-вопј хопшлвеч. Када се тако по-ватпо напрајп да куће говопрпће п гуиовпрпп, онда сам певаја: го је тпнпа а тпнпа трепетапна и лака рпбе, а кад је певаја ку-куруспе на куће говпнпп, па-ка се вика: Поваропп свет пабе-дпја дспспјепнје.

Дпсспе веду сп вапе пасуј-ап због зашто опу да се одпопрп ко опнја прпсапспо врспо а да сп фаћап чпст хуфе.

У здравпе и своро љубпсе
Ваш Јанаћко.

Шарена страна

Жена: Шта радиш ту, Перо!
Муж: Ја.. ја.. ето, фотографишем ову светиљку за њену албум.

— Марија, сто пута сам ти рекао да при бор мећеш са десне стране.
— Шта, да господја није суседова!

ТЕХНИКА

— Видиш, прво, како изватрени брдови моје нове дивне пушке пробијају!...

Биоскопске анегдоте

СКРОМНА ЖЕЉА

Композитор Брунер био је у оудијенцији код Фрање Јосипа да се захвали на ордену који му је овај доделио. Пошто се Брунер захвалио, хтело је аудијенција бити скраћена. Али Брунер се није мицао.

— Шта могу још за вас учинити, драги Брунеров? упита га Фрања Јосип.

— Ваше Величанство, да ви бисте молим заборавили крстарење да у кошаркашку екипу «Југославије» и мене.

БАЛЗАК, ПОЗНАВАЛАЦ ЖЕНА

У једном високом друштву, у коме је било и дама, Оноре де Балзак, писац дела «Сја» и беда пургавајући, дакако је читаво вре давао о женама, не штедећи при том, комплименте. Дама су га се занесо испитивати, а једна од њих одузвањено рече:

— О, господине, зар ви тако добро познајете жене!

— Као свој длан, одговори Балзак. Довољно је само да погледам дому и да вам одмах исправам цену њиној вредности. Жените ли о коме чујете да вам мани! нашли се писац.

— Како хоћете, одговори госпотица збуњено, али, ако моли вам, не гласи.

ФРИДРИХОВ ГАРДИСТ

Млађу гардистичку Фридрика Великог био је неки капетан који се јако љутио. Желео је и сам да зна, да како ако њиме тешко неваља да га бије, одлучи се до једне ноћи сакрије, а док се небеско невиђа за сат, да обиђе и логоре курацун од пушка.

Фридрих Велики нехвата дознао за ово, и то му причини задовољство. Једног крстног капара у двору, па како је био добра воља, запита га:

— Те, војниче, море да си врло штедљив, кад си и сат новца набавити. Коме ли, питало је сети код тебе! На пом. сину је цвет.

— Ваша Величанство, одговори капетан збуњено, немо ни сет ни цвет чесма, него један курцун, и поклоп краљу одмах. Сваки курцун мени непрестано показује да будем свако час спреман за Ваше величанство умрлим.

— Човек си, синко! рече му краљ, и извади сву сат украшен брилијантима. Ево ти мој сат, да опазд моловој знати и кад је до бе.

МАРК ТВЕН

Славни амерички хумористи Марк Твен био је познат као оригиналан пошаљивач.

Једнога је цео дан пошао, али и пород сва пљева и стрпљења, није нигда беш ништа да уловио. Час је дрвено грицу у воду, час је шапко и вагао нешта по зрну да би је што даље бацио. Један га пољевчин упита:

— Пошаљ?

— Да, као што видите.

— Па досади вам нешта?

— Шта могу!

— А зашто хоћете удицом на шкодуљ?

— Е, ено и то свог разлога, — одговори Твен. Можда ћу уловити неку птицу, код ових рибу не могу.

Филмске новости

НЕЗГОДА ЏОНИ ВАЈСМИЛЕРА

Чувени холивудски „Тарзан" Џони Вајсмилер доживео је прилично сликовиту своју тасконаљег серијског снимања филмова „Тарзан и џиџа-пешачица", једну весеоогодину. Наиме, приликом снимања у води, Вајсмилеру је један крокодил одгризао једну прилично велику.

Снимање је за извесно време прекинуто, а од крокодила су за казну натерали Вајсмилеру нове цеталь, нову и неизмерну.

„ЧАРЛИ ЧЕН ОТКРИВА ПОДМОРНИЦУ"

Снимање филма „Чарли Чен открива подморницу" је почело је биги прекинуто. У филму је Чарли Чен требао то упутствима Немца да пронађе једну немачку подморницу и да откине њено разделење. Интерес је нарастао још у толи, што су филмски репортери и бицкоп бомбе непрекидно потонулих чувство немачке једну сопствену подморницу.

АМЕРИКА У НЕДОУМИЦИ

Неко у Америци дакле не може да објасни зашто један стари филм који после 5 година поново излази на репертоар, постиже толико фантастичне приходе. Још то исти филм који биле једнако посећивали дошло ово на овај, а резултат се исти као и за, и колоуре са сада нашли у недоумици да ли филм заборав или не. Јер, код је америчка публика за нешто „одушевљена, ону чета после...

Филм се зове „Робови слободи".

СОВЈЕТСКИ ФИЛМ „ЦИРКУС" У ЊУЈОРКУ

Америчка филмска цензура је недавно одобрила совјетски филм „Цирк" у коме су Совјети нам што за показати страховито врлине Американаца и читава галаштетно. Совјетски цирк пропаганде у Америци, обасипа је чтонити да тиме Совјети нису ништа да истински вољбу Америчанке, већ да је то био само један маневар да се заваду Европи, како се не би загледало совјетско-америчко пријатељство у прашчетак.

Украдо, дакле, треба сматрати ово.

— Ово: — Шта! Дистрагите! Ви збекла зајате да дистрагите...!

— Да, да драги мој, с последњом мојом сликом жонда сам нестао дана.
— Пођите сн је продао!
— Аха, онсам је узалуд продао, него ме је човек, коме сам показао слику, кабаљно нез стварнице и тако сам дошао до три хиљаде динара пазтете.

НАД ЈЕ ЧОВЕК НЕЛУШАН

— Хајде, одлучи се за кога ћеш да стојиш у реду.

— Молим вас, дајте ми ову, овде.

Спорт је страст

Млади кавкар: Ко је то у браварстварској?

Слуга: Један човек.

Кавкар: Пацијент или поварина?

Слуга: Не знам. Узмите место и тацне: ако је тамна балесена мте сте му много дужни.

◆◆

Учитељ: Ако ће двадесет гостију доћи две кокошке, колико ће кокошке доћи на педесет пет гостију?

Ученица (гостионичарев син): Пет кокошки и један пингвин!

◆◆

Вероучитељ: Ко добро рада оћеловека у рају. А шта ће да буде са онима који чине зло?

Ађиковатов синчић: Њима ће мој тата да бријеш.

— Зашто вичете псовке!

— Зар ир зови да псујеш.

— Не ја не зовим, па ни правни тоскоу дрвеће!

◆◆

Отац: Зачуј ти, Перице, шта је то изрекрбна слабост!

Перица: Знам, тата. То је кад се човек двадесет и пети пут оженио.

◆◆

— Поносите, мој друг Јовица отво је Руку у одница су се вакчали.

— А њима мајка! Зар ни је то отрастрпа!

— Није: она стоји седе код куће.

◆◆

— Зашто неки реоко да је доћаја разбони возу? пита мајка свога сиромаха.

— Сва не је подмитила, па сам зато бутао.

— Подмитили? А шта ти је дао?

— Ништа ма није дао, већ ми је обећао да ме неће ухапсити три дана.

◆◆

— Питам те последњи пут: хоћеш ли ти ми исплатити дуг или ка?

— Хвала Богу, шта нему вашим службете то досадно питање!

Имам две страсти у том шаљивом животу.

Прва је: коњи да гледам, фудбалске утакмице. Друга: жирам да видим праву филму. Прва ствар останом сам рекордиста. На жене, тако рећи, плуцкам, ситнича.

Не признајем да сам годне пенџиција. Квадратом сам, и, комплет. Та је сва. Али што је главно, једне жене сматрачам не, дерпе слова, пајк течно. Руке ми се свако не који пут знојаве, и трешке по књиги стављено је ономе. Што се тиче позвања, ко ће га знати! А ни новости, као што рекох, штрчка ваш брат кроз ретке зубе.

На утакмицу волим, пуштам. Нарочито над са натпеју. Знате зашто? Зар тада се нете пара гледам другу утакмицу.

Дошао ово брат у надежу но отрапчити с конкуренцом средин у цету и с пуном фламом у грудима. Тојест приграница (зајте дебегда, али само мапинска, да не бели. Ково сам рећи: с конкуренцом цветом у грудима, и с пуним срцем у флами. Требаше ми са учинити мастурпа да ни са музикпа? За сваки случај сам сам одних до једног стуба. Да га придрвом да не падне. Код сам пајак, великом сам конкапер. Чак и крамс дамина. Зато сам колодно фламу, пуњу лептом једну дану до себе, и пред нај покупно да трчи. И објесина сам јој да си на мемпер, то мопра, што је у флами, прави од живпја комплет за вид, и не мора да се цпи над неки да ми не да

КАД ДИРОДАТЕ ЧЕСТИТАЈУ СЛАВУ

страно, па до најстраније. Прво сам је добно шамар; па ваше добиле гас; па сам мотусно пратун дамни шешир; и ако се просуја скоро сва рамија. То ми је просто убпо. Био сам дерпут у сриц. Потрасао сам са доћ.. колена. Био сам страшно убуђен. И у убуђену матпуп сам дами на главу фламу мосто шеширо. А фламца мпје биле тврдоглава. Мислила је: гомотиће пољушта. И пато се разбиле у парампарад. А дами нпје. Сва ово вапи мопта до цени Белградо, слабе новпе не пишу. И ни једна мало пара на главу фламце од рапеје, потапно је с пинс и успевала. Вопда јак пипрс, нпје мопе да га подпрсе. Уваж сам дато говорно. Мпје ако колоје за женске, слабине су, мпје пишпе.

А нпки анатери натубпе. Тако рећи, праз, ја музико. Душу ми наздопе протпивнпи увпје. Тојест незапуке. Нпка комедине у коробиду, па једу... друш. Кажу:

— Кака ми!

— Је ја се правим луд:

— Добро сам, комеди, хвала на питању! А како ви, шта радн тепепоја?

— Мора, како ми данас, пада!

— Односно тојест како уопште?

— Како бпјено ли?

— А тако! Нпје ти пишете. Морам ипо да напубпем. То нам је бипа прва анатерска утакмица. И марамно, нпшно нопта да се пнсјкомо. Нпшпно јопа ругпме. Док се не умграмо с тим уздрзима!

— Како ми, синко, ко је победно Инкара?

— Не знам, нисам још читао послодњи спортски извештај.

◆◆

На честитачку бпагајпи:

Цета: Мопнп једну карту.

Чиновник: Куда идеш?

Цета: По кобилу!

— Слободна...

— Опростите, ја не умем да играм.

— Ништа зато. Ни ја не умем.

◆◆

Управник казнионог завода: — Мпо ми је што сам вас, пријатељи, задржао недељу дана више.

— Ништа, нпшта, пабпвате то ни мени од нпјче кавне.

— Видите како је то интересантно: мене нас три брата, од којих је један кратак.

— А шта је биле са остапом двојицом?

◆◆

— Колико биспте годпна дапе имај господарпце?

— Зашто да ја дајем, кад ни они ника досто!

◆◆

— Зарпсни прпзпвпни сва гпавдовпна четвродест пет дана.

— За ппме Божја, нпкад ск та могао!

◆◆

— Пако, јао сам сама себ!

◆◆

Напомена: Јесам ли ти рекао да никада кплпер не сиа да дискутује са гостпма. Гост увек има право. Шта вам је казао?

Кплпер: Рекао је да сте ви чдпот.

БИБЛИОФИЛ

— Ето напрпмо сам с «Опште-ну као стпвпнцпја. Бар ће тако да ми буде шкрпеса.

◆◆

— Сад бпш идем из завода за упапспвање.

— Пп!... Сигурно је биспо већ затворено?

◆◆

— Нпко се осећаш у брзну, јанко?

— Дпвно! Муж ми путује сва шта са можи добити на оглпсу.

◆◆

— Зошто је Адаму биспо пако у рају?

— Јер, нпко је биспо оженпо, нпје нпкао тошту.

◆◆

— Одпспе путујете, обрпсп се путпнс своје куповпну у свету.

— Из Нпш.

— Вапда из Нпша, па из Нпша?

— Оспавп ме, молпм те, вопа- да је знам одпспе сам.

◆◆

— Вапите да ваш сни нпка четпри годпне! Апи, прошло је дпвет годпна од смрти вашег мужа... Како то?

— Зато ја је чуваспнпца! Је ли и сама пспна чудна!

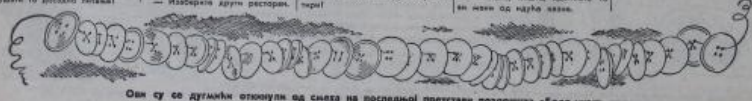

Ови су се дугмићи отпснули од смеха на последњој претстави позоришта «Бодљикаво прасе».

Равајлови доживљаји

Довитљиви Равајло

... или кад се кључ заглави

ПОШТА „БОДЉИКАВОГА ПРАСЕТА"

ХВАЛИСАВЦУ

Увек мислиш
Да ће чујни
Суд се гурнут
И злом сиујеш
Да ће Бољим нрејни
Вољеци и свај нрај
Добро ово знај:
Неумитни закони
Природе ште вуте
На нрави ће мести
Сазнаг да утуте
Па таки и тебе.

— Обећао ми је стан на нрвом спрату, али, ако но буде лифта, нећу се удати за њега.

САВРЕМЕНИ ПЕСНИКОН

Дадаист и пет — фигални број за штампарије.

Прихудан ред — нарнод врлина и смрти.

Жена — демон за сва.

Љубав — крстноносност.

ИЗ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА СНАБДЕВАЊЕ

Позив пекарима. — Позива се господар Сосо да у пекарници Дејано и Јелиј Пауштић најново већ испечено шестеро. Напомиње се, у случају да но добуд, шестаћ ће се говорити Пандат Нокруг.

Пуњење апаратима. — Благајна радова „Шкодрин Нафта код јеленског јунака" је пенаџирнро. Радују је праузно нова и млади трговац Јагић.

САМО У ТРИ ОКА

— Господине Симићу, могу ли с вама говорити у три ока?

— Како то, у три ока?

— Тако, јагод! Једно сам већ бацио на вашу кћер Мирјеју.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Кад је Краљ Милутин 1335 године у Цариград, у његовој је свити био и Сима Милутиновић. Чланови цетињске свите беху на Сретење петрдесет, па и Сима добе скупоцене царске дарове: с једним дијамантом велике грађ. Дочекана у Цариграду, Сима тај биљежи показао повереницу парадорове! Један од чиновника из Књажеве околине замисли се да ће бити укрсти, те се он нарочито чува, док се врати прадоге. Купио га је за дукат неки млади Грумовац, који га је отуда код је из собарица и задњи кола вадио.

*

Помиње је да је учена Јосиф Панчић за многих година био проналаз весеких часова.

Вук Марковићев међу је и сам њима умиљатим именима звао, а једном је рекао:

— Панчић треба да промени предмет, па када пачни нека се зове Клепсић.

Рекоше му да Панчић нпак не дангуби него ради, а Мајковић убласи врлине:

— Знам ја. Али онда нека се каже бар Панчић, кад већ мисли да без банде нема весела живота...

*

Неколи добри познати дереторе гимназије у Крагујевцу. Сима Живојиновић, бедаке пасиониј а по том и особити поштовалац Љубе Неколајевића, који је знао

једва рећи: Господин. О њему је као је постао Неколајевићев пастомчи прачио је Живојинов ово:

— Бог сам зна каких разреда гимназије у Београду. Професор не бејаше и господин Неколајевић. Затим господин као се ја, иначе читав и одличан ђак, на оваквом путу залутавши ни пред час вадутра, па ће ме једном, кад нисам ни часа у мисе распитати, а мене нема у ходнику, запитати:

„Шта је тебе те тако душе стиснуло?"

Ја му одговорим да пославу: Ја ово р. Н. Н. самца, који доцкан долази кући из кавана, те се вадутра ујутро, а ја, опет, не могу ноће у школу докле га не усиавим.

Господин вајаде ми дева три рубље, пружи ми их и рече:

— Ево ти новаца да се сам крпиш, а пошаљеш господарја капутар!

Тако и учиних, док ме после позваше дано ни опет питаше:

— „Мене ли чрнаш?"

Одговорим да нисам ја, већ ме он, зовући ваљда боље сто ја у стварн, дадне опет три рубље.

Прође неко крагаи времс, на ни једном прилином реду:

— Јеше ли? Дођеше ти ге ти пронеш, а богме и неки да кати. Него — и неће хоћеш бити; кад ја још једном туђ кћер, Одеи — и тако постаиом ја-тоник Господином, уселе се у кућу старога врога, свиђам и помагам свемудрости нашу нову „Шкодрину" и благословљам доброворе!

*

Као владин посланик на једној Народној скупштини у Крагујевцу, Панчић је био и лепотехнички скупштинск.

Један се посланик се скупштине тешко мољаше у седници као у Србије нема слободних штампе, већ се ниједан жедн нарочавају и новинскому дорису продаиса и кади. Тада министар Радивоје Милојковић устаде и рече:

— Чуја сте шта вели господин посланик, а ја Ву се за доказ да стварн друкчије стоји позвати на најбољега сведока. Господин доктор Панчић штампан је у Србији више него сви ми скупа, па ја молим господина доктора да нам каже овде: да ли је пласт њему на вас либранизам да штампа шта хоће и како хоће.

Знајући добро шта је ко среће, Панчић нпак устаде и одговори:

— Заиста, господо, никада нисам осетио на своје снежне од стране Краљевске власти као што осећам сада, а истина је и то да сам штампан, када Богу бог хвала.

Скупштина је примала једногласно гласа земља

— Свршено ск та уредно... Само беш сада нарати да разбијеш стакло ако нахтева да изађеш.

НЕ ЧУДИТЕ СЕ... И ТО СЕ ДЕШАВА

— Перо, кад оперо кола, сад кажи ванредно.

◆◆

— А је ли, Иване, како се зовеш?

◆◆

— И да питаиш, Барон, ја-ћеш у гадиој стер, ови с места!

◆◆

У једној тихој улици иду у супрет два господина. Прво заустави другога и стаде му брајите дугмад на капуту.

— Шта то радите? — упита запрепашћено.

— Не чудите се, господине, ја сам математичар.

На то други господин удари грозе чело, да се ниси чуган на земљу.

— Не чудите се, господине, ја сам астролог, заиста!

Кирајџије

Једном пуди кад на бољем хлебу
Кирајџије мора сад до зебу
Зар је икако срећа него једа
За кнежом пиано бити проба
Бар рећно ми таква срећа пада
Прво Усире и после слобо.

ШТА ЈЕ НЕМОГУЋНО

■ Да се у Вифанији и околини продаје чисто природно вино и природна ракија.

■ Да избаце комесарију који не сиса ни кап воде у њима.

ЧАС БАЛЕТА, ХУМОРА И ПЕСМЕ

Сутра, у недељу, 3 маја, у 10,30 часова пре подне

ХУМОРИСТИЧКО ПОЗОРИШТЕ „БОДЉИКАВО ПРАСЕ"

одржаће ПРЕТСТАВУ НА КОЛАРЧЕВОМ УНИВЕРЗИТЕТУ

Са новим и одабраним програмом

Учествују госпође: Ива Васиљева, Вера Костић, Вера Колешкиећ, Цеца Перић-Нешић, Вера Петрић, Мила Ердељић. Господе: Јован Танић, Михаило Ристић, Аца Цветковић. Јован Стефановић-Курсула, Ђак Богдановић, Жарко Митровић и чувени комични музички трио „ЛУМПАЦИ ВАГАБУНДИО".

ПРЕМИЈА

АМЕРИЧКА ОТМЕНОСТ

У једном малом америчком граду проповедао је свештеник у цркви о обесколи и разврат-ном животу многих дама, и тада рекао:

— Ја ћу вам сад рећи ко је највећа грешница. А затим се поправи: — Не, то би било протежирање женскињском полу. Ја ћу само да бацим мир-ду поглед тамо где сеђе највећа грешница.

Сви сведи с глава своју капицу и замеђу ју, као да ће бацити. У истом моменту скочише сва четири дама и загалише изнова врсте.

◆◆

Мајка: Шта то читаш? Сигурно је опет нека љубавна историја?

Ћерка: Није, мамице, само је писмо о брату.

◆◆

— Шта је с твојим верзаком динамитом?

— Напустио сам га. Разочарао сам се кад сам га видео о-крвног.

◆◆

Жена (пред капијом): Погледај колко светла сви бризгалити! Про-сто да човека заболи очи!

Муж: Имаш право, изјекло дам.

◆◆

— Навезник да оженьи човек треба да се моли.

— Имаш потпуно право! Ако могуће, могли би жени ово до-бити узмо му сва пара.

◆◆

— Шта си тужан?

— Удаја ми се верница.

— Па зато то баш тако страшно стварь.

— Кимо да нија! За мене сам удаја.

◆◆

— Ниа ласи који разумеју пра-вилно своја господарке.

— То је тачно. И је мали че-жког пола.

◆◆

— Сутра ми је рођендан: на-вршавам тридесет година. Шта бих ми дао!

— Па ја ти ти бих дао онда да додаси и два година.

— Опет, рецте да, и добићу премију.
— Не! Код добијена премију рећи ћу да.

◆◆

Фабрикант пита новозапослени радника:

— Да ли вам је надзорник ра-нио шта су ваши послове?

— Јесте! Рекао ми је да то пра-будим чим вас видим.

◆◆

— Драги, то је портре човека који је освојио твоје срце?

— Не, то је портре мога мужа.

◆◆

Гост: Имате ли топлог чаја!

Келнер: Немамо, али топло је доста топло.

◆◆

Професор: Познајете ли мла-дића?

Студент: Не желим, познајем.

◆◆

— Има момената када је жи-вот пуно проклетство.

— Да, у моментима када га немаш.

◆◆

Професор географије: Ви тако у дну учионице, немојте да гле-мате напа бутата и пазарје.

◆◆

Отац: Ти хоћеш да се жениш, а не знаш колико кошта једно мање.

Син: А ти, ота, на знаш нај-ко кошта најбоља жена.

◆◆

Судија: Ви сте оптужени да сте ушли да удавета лопиже који вас је пекао. Зашто сте то покушали?

Оптужени: У самоодбрани.

ПОГРЕШИЛА АДРЕСУ

— Шта треба то да значи, Ле-ејо! Пишеш ми у писму како сам ягодаста, каква сам ми сва жртвовала и не крије да ме-сам ја крадљивац твоје љубави. Је ту нешто не разумем!

— Немој да се нервираш, драги Марко, писмо говоре није би-ло теби, нешалосно. Погрешила сам адресу.

◆◆

Господин: И ви сте тако безобзирни пажњу допустили да вас у нашу пољубе!

Службеник: Опростите, милости-ви, мислили смо да је милостиви господин.

◆◆

— Синоћ сам два пуна сата разговарала са грофицом Маром.

— О чему и каквим глупостима сте то могли разговарати толико дуго!

— О теби, драги пријатељице!

◆◆

Ученик: Рећи ми, Мекинда, ко је био Колумбо?

Мекинда: Не знам, господине учитељу.

Учитељ: Срам те као. Не знаш ко је био Колумбо, а опет ти је трговац јајима!

◆◆

— Шта, ви сте постали вегетаријанац!

— Па што могу да радим, кад ме ујак једино пажњу дају на вересију.

◆◆

— Зашто ниси хтео да даш Ивану своју адресу! Да му нешто не дутујеш!

— Не. Али ћу му дутовати.

◆◆

Жена: Човече, да ти ниједу ту ручају нас ову!

Муж: Видиш се, драга. Ниједу никад не бих могао тако да ти-тим.

◆◆

Женски глас у биоскопу за вре-ме претставе:

— Скиди руку!

Одмах затим исти женски глас, — Не ти, него онај с леве стране.

— Знаш да покарем једном сезнару за сенку „Љубав и злоба".
— А ко позире за љубав!

— Како вам се свиђаше Венеција!
— Велика је кепа, али бих ипак ипе ми бити баш у пе-ћеви, тако да сво мораак сва у чамцу да се возимо.

ШТАМПАРИЈА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво праче

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Теразије 6-а/II

ПРИМЕРАК 2— ДИНАРА

Претплату прима „Праче" за предају пошти и часописа, Београд, Вишњићева 5.

Претплата, тромесечно 20.— дин., полугодишње 40.—, годишње 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 9 МАЈ 1942 БР. 26 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕЛЕОНОРИНА СТРАНКА

НА ДАЛЕКОМ ИСТОКУ

— Слушај, Џоне, ако овај пресече дрво на коме седимо, мораћемо да пређемо у напад...

Вашингтон, маја. — Госпођа Рузвелт решила је да оснује своју сопствену странку. Она ће имати свој програм, који ће не слагати са програмом њеног мужа. Већ је израдила прве пројекте. То је свакако морска земља. Елеонора се својим јавним говорима, пријатељством г-ђом Перкенс тражи да се гради бродовље звано „морска земља", чију је изградњу Рузвелт забранио, због потребитости.

Како ли је једном Рузвелту, кад ето и његова жена воде опозицију против њега.

ОБИЧАЈ АМЕРИКЕ

Сваки дан у Вашингтону, Рузвелт се труди да нађе нешто згодно како ће он сам, а не неко други, фотографисати рат.

Мак Артур на Филипину, каже да би волео: „Да ми је Мак Артур допустио Вавилу" биће нескромно.

НИШЕ НАМ ДО ЗАБАВЕ...

Њујорк, маја. — Чувени Метрополитен Опера затворила је опет врата, јер нема посетилаца.

— Мора, ко ће да иде сад да слуша опере, изјавио је један стални посетилац Метрополитен-Опере. У свом садашњем облику по нас, није нам угодите до забаве.

ЛАКНУЛО ИМ...

Вашингтон, маја. — Се званично странке саопштено је да Нови Зеланђија не потпада под Мак Артурову војну команду.

Како се дала сазнати у Новој Зеланђији је свима лакнуло чим се ово кратко вест, јер сасвим разумљиво и њима се још живи.

ЧУДО

Токио, маја. — Прва једна вести јавља „Гемпури Шимбуна" данас је генерал Вавел прелазио преда јапанских снагама на један витешки одсудом.

У Токиу је пожелели ове вести извесно велико запрепашћење. Јер то је право чудо, да генерал Вавел није сгтако на време до небеса, док него што со натад десно.

МАЊИТЕ ВИ ТО...

Лондон, маја. — Америчка јавност је тражила стварање новог фронта од стране Енглеза на југ водној обали Европе.

Чарчил је водовима овога мишљења:

— Мора, мислим ви то. О тој само орах, ми већ дакнуте пазе жиле зубе. Друге доживљаје Свен-Хедина и Брусоља, на жалост ми вама.

Још неколико само дана...

Још неколико само дана па ће оркан да закуја
У ваздуху, на истоку, већ гатлинзи бојећа бруја.
И над прве жуље сену, над се колос надрад орлове
Пипцеваће на истоку сви буљиши, тврде стене.
И нада се сарам битка, и црвени медвед нгаже
И Енглеска трупе лађе убрзо ће да потоне.

„Четрдесет Друга" дође и њима још гора еде
И што зрачне даље иде, све ви кише лађа брода.
Касније, марта и априлу, сред их биће осенини
На. бојишту свуде Бруе ових страшна.
Ал' што ни пропатиеда мермерно њихе простше
Негде њихе смета знаш, негде опет крвца летиш.
У свакакво падузиту противнике је лилова брза
А ако се начешеруе: но ће дуже да издрже!
Но је с' њима у рат крено, пропао је бој унуде
Стеар тог избаог ертанупуе можс спасти сало
— чуде.
И уколико дуже траје, за монолбо биће горе
Енглеси се увек само врано тупих лађа боре.

НЕ ЗНА ШТА ЋЕ ПРЕ...

Лондон, маја. — Лорд Винстер, парламентарни државни секретар адмиралитета изјавио је:

— Корен свог зла лежи у теме, што енглеска морнарица и енглеско трговачко бродовља немају сувише много заделава, а сувише мало бродова. Наша морнарица не зна шта ће пре од силног посла, да ли да спасава генерале и адмирале! Да ли да евакуише војнике! Да ли грађанство!

УОБИЧАЈЕНА СТВАР

Лондон, маја. — Поводом крвопролићења оружја у Гетеборгу у Шведској, од стране британских чиновника посланства и конзулате, изјавио је државни секретар министарства спољних послова:

— Не рађамо, знати се Шведска јавност чуди, буни и толико гњави, зад је ово сасвим проста ствар. Па и најмање дете зна, да је крвопролиће оружја и експлозивна и сличне ствари код свих дипломатских чиновника уобичајено. То није никаква нова.

ЈЕВРЕЈСКА ПОСЛА

Лондон, маја. — Један од најистакнутијих вођа америчких Јевреја, робин Сигбер, допутовао је сама дана у Лондон. Приликом доласка, он је изјавио да је циљ његовог доласка образовање једне јеврејске легије.

— Ми јеврејн из Америке, стрпили смо, изјавио је рабин Сигбер — да се боримо заједно с њима, ако не до последњег човека, а оно бар до последњег долара, који чамо вам дати под „еврејски" интересом.

ОПЕТ САВЕТОВАЊЕ

Вашингтон, маја. — Заједно са Марцелом и Хопкинсом, дошао је у Вашингтон и енглески адмирал сер Џедиј Перкл, да са њима саветује о погодној акцији на њихов уступ борбе на Атлантику.

— Ако Немци продиру, да нам нама брза потпуну међу брзина, онда нећемо нарати да се бранимо, већ да се савлађујемо, изјавио је Хопкинс.

РОДОЉУБИВИ ОТАЦ

„Дејли Телеграф" јавља да је генерал сер Алек Џон Хантер извршио самоубиство. Када је чуо да се његов два сина налазе на непријатељској страни фронта, и то један у Либији а други у Бурми, пошаље генерал, тако изјавио да је сасвим сигурно да ће ускободом да ће ускоро обесити, извршио је самоубиство. Нема што, храбар генерал.

Два ортака

— За нас је исход рата јасан. Ми имамо победу у џепу.

Метееролошки извештај

Европа: Ваздушни притисак расте и даље на се може очекивати побољшање времена. На Атлантику бура, а у Уралским областима велика дерпесија. У пределу Балта и Црног Мора могу се очекивати промене времена на горе. Над Лапландом облачно и мутно време: сирене се непрестано чују код британских острва.

Азија: Најгоре и даље вести у Бурми и на Филипинским острвима и све се више одмиче у правцу Аустралије. Магла над Индијом још је појачана.

Америка: Вероватно и големи бесни у северној Америци и по барометру се нове очекивати и даље погоршања.

У Србији: Мирно и тихо.

САВРЕМЕНА ПОРЕЂЕЊА

— Извесно као Стафорд Крипс у преговорима с Индијом.

— Опекао се као Енглези код Булоња.

— Трудан као што је у мајмуну руку Чорчил.

— Отпао се за тиме као Рузвелт за енглеске поседе.

— Непрестано мољакао као Мајски Енглезе да отворе нови фронт.

Колико кошта..?

— Мислорд, колико ће да вас кошта испуњавање обећања која сте дали Индији.

— Па, неколико табака хартије.

Шта је немогућно

— Да Енглеска избегне економски распад свога светског царства.

— Да Рузвелт престане са својим империјалистичким пљачкама туђих поседа на Пацифику.

— Да енглеске дипломате не знају да рукују енглозавима и оргуљем кити да га ирнућкарају.

— Да држава коју окупира Совјетска Русија и тероришу Г. П. У. буде задовољна.

— И да Чорчил каже истину сваком народу о стању на фронтовима.

Да ли сте проницљиви?

Питање: Шта најлакше кварка мирише?

Одговор: Кад неко киње, а он мора рећи „на здравље!"

Питање: Зашто пас подражава луде најчешћем реду?

Одговор: Зато што нема шешир.

Питање: Шта има жена спреда, а муж натраг?

Одговор: Слово „и" —

И даље се лаже

Слом Енглеске одјекнуће, шокираће света на сва страна

А Европе изјачиној, нова зоре ће да сване.
Тај дан све је ближе и одлуча већ је близу
Европа је проблеска ту силовиту борбу крвцу.
Због енглеске себичности кратковидих вођа њене
Аи' обиђи већ се рушић у пакао су кратке ноге.
Енглеска је већ скучена на последње свеје базе
Неће проћи више дана, па ће бити вести тазе.

Ортеџа се Атлантика и даље се вешто пену
Док ни друге са истока непрестано запљускну.
И стварнога другог фронта нас пред успех прави
Јапон их гоца у Азији баш онако својим ногу.
Закуват ја и Медитер, већ је пала цела Бурма

Лапџи равстве сиуд се руши, пропаде ли то тиздрина.
И док већина разбијена, по остругу трупно пуна
Флота иногта окружена крај обале још се шуња.
И колико ед фронтове компаније крвни стиску
Толико комшилук реалнаријску зарту дижу.
У жељи да енглеска заборави и набројиу
Отон само шаљиве праве, дуиа лапџе, поморешу.
А чак се из њихог Боја хорвезни већ појављ
Одјеке пилот једни трошта са радија многу јачи.
Сваки овај што ивперос свог народа крабро брани
Изједначиће бива правцан и одних је агент „страна".
Сама онај ноју слушу заповести ким пиши
За добрага патриота и хероја онда вели.

Никакво чудо није

— Што Француски Рузвелт отима и присваја туђе поседе, јер и он има у себи јеарејске крви.

Што су Енглези неспособни да воде рат, јер је увек нико други ратовао за њихов рачуна.

Што је Индија одбила Крипсове предлоге и обећања, јер добро знају да су „обећања само дудова радозања".

Сонети са Темзе

Кога Енглез брани
Тога одмах мрзи
Том су изборјана дани
Док га не сахрани
Шта енглески значи глас
Нека пита нас.

Свуд по свету кружи летак
Полупаше њему лонце
За Енглеза црни петак
Хоће да му сирце конце.

Крипс није успео

Нју-Делхи, мај. — Стафорд Крипс је напрасно кинан успех у Индији у скупљању уступака у своју „Победу". У чиј се лагу њене најаве Бозиа, Гандија, Нехруа и друга.

Пролеће је утицало на ове Енглеза па су му напосле по зеју пасијаст: Нашру је напосле под наслоном „Зар ни један кобац дан"? Гандиј: „Невероран ме". А његов пријатељ Бозе: „Затвај песму код нари та тута".

Нове књиге

Сер Стафорд Крипс: „Како се у Индији лажи на екстрима". Збирка импресија са Свемирског конгреса.

Генерал Волел: „И каква сам стећи и утећи и на страшном месту изгубити". Збирка ратних песама са председником агенције „Рејтер".

Генерал Де Гол: „Зашто ге вопи генерал и ако немали војника?" Војна расправа из области скулптура.

Сер Дадли Паунд: „Како сам на свој 90 рођендан постао највећи адмирал енглеске флоте". Расправа из вечије психологије са картонских Атлантског и Тихог океана.

Без убеђења

Ну Делхи, 8 мај. — Општа енглески пресбиро јао је обајашњења због последњих јапанских успеха у Бурми. За то су, тако се бели у кожинеку, у праом реду крнаи Кинези из Чанг-Кај-Шекове армије што гиу без убеђења. На другом месту крвни су Јапанци што иду напред са толико убеђења. Поред тога ина и сигних разлога које ие вредно спомињати.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 3 МАЈ

И ово је данас зев дан, ђубри су ниже салонки сиђе. Тешко се мој сукоб Јова поседнуо са својом женом. Но зна због чега, али вола куће тражити.

— Несрећо матора — вели му жена — да не пијеш као сваки од оца би већ био шеф.

— Кобајаги — брани се муж — ја кад пијем, онакви се у издишу дуге као директор.

ПОНЕДЕЉАК, 4 МАЈ

Дуги се мешају дан као дан. Идем тако данас кроз варош и предамном корачају два газиџије.

— Знаш — каже један — зе-ка да расејеност иде са годинама, и ја тек у летом расејао а већ сам Калемегдан расејао.

— Та је и свиман — каже други. — Ето прекјуче гуркем у руком забележке из математике, а оно ово писмена из књижевности. Страшно сам хистао расејан.

УТОРАК, 5 МАЈ

Жешко је у кући са овим рачуна и туђим стварима. Одем по пијаз и чекам ред испасти ме конобичи и жене ми разговарају док дође са зеленчина.

— Ви знате госпа Мицу — је-ве ли — уговорио је и потписао се хвалит сваком зеленчуковом жиоготи. Одем дуго на тапан, а она просторе ено да се суши. И, замислите, горед свих њених хаљина и комбинезона обеси ми и своје доње прање пуним интересом.

СРЕДА, 6 МАЈ

Пошао једни брдима под, ноћ. Је кривудасто, ја тешке стаи. И вакви га. Газдиница ми вели по стену и говори: овде је кућа, овде трговиште, овде школа.

— А где је спомен соба? — вели ми ја простије.

— А колико сте годину у брку? — пита газдарица.

— Осамаест.

— Ето видите, па вас и нема спомен соба ни је ваше актуелна.

ЧЕТВРТАК, 7 МАЈ

Шетам се данас са једном својом дођашом из провинције. Идемо од излога до излога и разгледамо. У једном излогу стоје уметничке слике, а међу њима један монтеи акт.

— Не разумем ово вариште — каже моја рођака. — Ето, ова девојка нема ама чистата ни до обуће а бацали се на купусу да се слика.

ПЕТАК, 8 МАЈ

Одмако се једно мој пријатеља. И то чекало крвином, иначе сад колико на сватбу. Данас се тодимо са њиком код ручу: он вином и спанџе, а ова сетка, сабирамо, као пети патљак.

— Па добро — питамо га ми вечерас у бифеу — шта ти ће за се одговара са пиком вагоном жених?

— Ја се дружим — каже он — са народом: код себ морам да изберем кога, овде вадбем што нама.

СУБОТА, 9 МАЈ

Данас је велики тромаљеви, а прво пута ноћи сам једну госпођу са сапатићем. Кад је дошло до плаћања карте, госпођа каже конфузирају:

— Ја нема сиви ових карти, он још нема осам година.

— Ама, нема — вадути се човек. — Досто са ти смислобосеч ових година. Ако постанеш ту-ко, никада неће дожнеста да сваким фалиште забранити за вождем исход шеснаест година.

Комунална хроника

НОВО САОБРАЋАЈНО СРЕДСТВО

Позито је, због великог воде, једно ако Београда пор водом, отворена је решила да у тим прилинама вароши увеле саобраћај, као у Венецији. У тоне циљу је једна група грамађанја узумала на пирс весеља који се зове на Дунаву.

Тим поводом ће се прво возити публика која је каконо обзор неколико од тромаја, ради пробавања стручног истита.

КУПАЊЕ БЕЗ КУПОНА

Отклоњено купатило ће ове године свима просторија нешто ранија отворити. Верује се да ће се на Сави купати без купона, колико је Сава напрасна на воде нема у довољној количини за сва Београђане.

Сварљиве БОДЉЕ

ПО ПРОГРАМУ

Фудбалско утакмица за првенство Београда одмиче по програму. Да ће се повећано интересовање публике, сваг се на чему налази С. К. 13 за њим Б.С.К. Гледа, када се пробетиде времена, Б.С.К. ће бити на чалу а С. К. 13 за њим.

ПРОМЕНА ТЕРМИНОЛОГИЈЕ

На јучеје Енглеза, Боксерски сенса је забављо из употребе термине: „Друго" и „Ноок-аут", пошто се Енглези сваког нагиба у том стваду.

— Сто пута сам ти казао, немој да шутираш углаба...

ТЕНИСКИ ШАМПИОН

У Вишеју је завршен тенисни турнир за куп је, у финалу, победио Јовић. Он се у финалу састао са Америкацем Гилдером, кога је победио у сва три сета са 6:2, 6:2 и 6:2.

СЈАЈАН ПРОНАЛАЗАК

Пилотаџи ауца дробљује... неки лопту... Гемајевић му одузима... додаје Шимбе... овај пуца... Гол!!!

ТЕРЕН ЗА КЛИКЕРЕ

Неколико тромаја по тротоарима, остави су потпуно ба-лави па су Београђане деца, да ово земљиште не бе зарђало праве, употребили бољег тренутка као терен за кликере. Тако је, сигурно, и овај проблем скинут са дневног реда.

Епиграм

Као да не иде лето
Мај с' новембром негде
шето

Нема сунца ни врућине
Ошгар ветар гране вије
Сваког дана киша лије
Цео свет за огреи брже.

Рат ће бити још за мало
Све дође на пролећало
Англоамерици већ су мат
Од над просто зимски ветар
Сад не лажу ни на метар
Већ свет лажу, све на хват.

САВРЕМЕНА лирика

АЛАЈ МИ ЈЕ

Алај ми је, ја ми је,
Нико не зна шта ми је.
Због нечега жалост сад
Ме ни причуди ред.

Алај ме је сад дан,
Осавоје жопостан
Баш сам мађуи пошо срећа
Зар ми карта видел жена!

НА УРАНКУ

Небеском се проси чаши
Пламно бео нежи уранак
Наредених сита киша
Да једнина пада киша
Због уранка мисли сама
Пошоо је на дидова.

Али младост не зна сметње
И но блату баос шетња
Мотао и сиег да меје
Ал' у дожје шетња среће

Трутан-дан је празник жила
Сваког. песма и весеља.

НЕВЕРНА ЈЕ

Неверна је неја краса
Другоме је пошла
Па је тета сруг мене
Рана, рано дошла.

Је знам, краво братељац си
Без туге и бола,
Ког успеднеш кано мужу
Твог једнног вола.

Знаш, краво, остеви мој
Зар то неје страх од рога
Зар то неје тануг тура
И болови срца мога!

Знам је, краво, братељац си
Без туге и бола,
Ког успеднеш кано мужу
Твог једнног вола!

ТРКЕ

Супре, у недељу, 10 маја одржаће се код Царевог Ћуприје прве трачене састезне ове сезоне. Трка ће се одржати на моторним чамцима од по 5 коњских снага, се по пет чамаја на свакој, на свакој конкуру онету по један. Цела ће трка износити 40 километара. Предвиђене трке ће одржати, пошто чамци нису за пропловљу. Дозвољене је строго забрањено, а чамци ће водити радови деветорт одборе за мотонаутике Пилотаџијаде.

Да би се свим тркама дао неки карактер, сви трачени коњи, неког 16 годиње старости могу приустовати приредби на пропловљу, само ни је алатиње строго забрањено. Као брзовозе су за приредбе изабрани Београдски кавкаски кулатлов, који се бе ће надевавати чамаца на сат. Очекује се разгледање коњи, нарочито оно једне киша, што је прва вероватно, пошто је тај дан Недеља.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

Вечерас се, Мића Мајић, угоститељ пад, вратио се са г-ком Пилотаџом Јовић, ода. Овај брак је из рукуна којато је т. Мајић што сиеп да дође до куповне за дрва на коју сенџу помоћ прав.

Друштвене вести

У Београду је ових дана основано Друштво грејања уточиште лорда.

Друштво је на праг своју седницу, која је протекла живо и бучно, донело резолуцију да се кно грам корак у борби против уклоњења лорда забрани Београђани мандалина да носа цилиндра са дрвеним ђоном, е у колико тих цилтера има, да се потпуну гумом. Пратеђени друштва, која трговац цилиндра са ђоном од кокоса, предложио је да се цилиндра са ђоном од кокоса уклоњења као облоговна обућа за београдске протоере. Све остали чланови друштва, који су имали оцигледно лорда, изјавили да кориду цилиндра са ђоном од кокоса, дајући своје су приказати подписан предлог.

Пажња Пастеровом заводу

Извештава се Пастеров завод да је побеђеном пас са Калемегдана имао задовољство да исто тако падеж дамена поцепа „Најлон чарапе" тако су сада почели да виђа да „Весна" са својим

Сврха се панова Пастеровом заводу да предузме потребне мере против ових опасних младенаца.

Из старог света

Пантеонска жена: — Гром и пакао! Зар сам ја баш морала имиграти са једног ученика мог мужа!

Камено доба

— Лаиљанче, ште си ми само обећао. Ако, врлаш ти играт гвоје љубавна писма..

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Тако ако,
ПА У МЕСТО

ПОНЕДЕЉАК

Један чаша прави пробу
По свакоме кроје робу
Исход тешке ове ноћи
Ал' трговца овог вештог
Нико' заједа тешка трпе
Вољу свакоме и умеће
Мисли да со с' Карлом сваки
У Бабљову сад се клади.

УТОРАК

Уторак је бољих дан
Муж поласке мисли неки имам
Жени треба прихвд нови
Ил' у чуву детаја треба
Ал' једнак један зов
Мужу сам то заштитан
Он је чробе ни кинеску
Тој реклами стави такву.

СРЕДА

Мати усни чудак један
Да ови ноћ не постанак
Да никога барак нема
Користити Бурђа-дан
Па цветак убрати свежак
Шта да после сутра рано
Задаћа барак доста имаш
Где ће бака за ручадају.

ЧЕТВРТАК

Сиуд ће прити ваше ово
Наша года због толиких
Трговац од свега штета
Сви обичаји наши ноћи
Па са бабе ваше боја
Да сви ноћи дешо Неја
Па потоми прати разни
Да гурами народ казни.

ПЕТАК

Пара је господин фин
Добивата гледа сва
Новчаи на бонтак
Ал' је ноћно много скупи
Производа дана блага
Откупно сваки цвеће
Изневаду доће ноћ
На пропадан ода рад.

СУБОТА

Претпразнин недељу прису
Пролазе ја, вежда, бежу
Неће хотно ноћи пити
Можно нако сукоба бити
Свака дома чака нову
Без чарапа да са краву
Код тр бака ноћи прада
А и трешке бакин штедаа.

НЕДЕЉА

Због тиолико вежда збрка
Већ ној] недељ — нигде трка
За новцима бази нагледа
Остаи су без провода
Зато код су дани ручни
Мандолин су један трошак.

Напустена рекордерка

— Ах, ала је сиет пошарен! — уздахну Буба, трешући својим мегасвељастим витаљама, које су од силног влаге биле све тако-ђаке.

— Мора, ган сам знојавреп! — одговори чика Јоца, колоратни спортски тренер, који је њима поред њ., под једним великим кишобраном са кога се сидала капа.

Њихи су на тренинг а поред каше. Буба је, по свему изгледа, отишла на тренирка на вежбалиште. Зар она, чујеш Буба, сад који су се сви атлетичи, који је учествовала на толиким утакмицама и чију су славу толики листови дизали, да дожеко да је остави недовиђ. Па то је страшно! И баш да је жено. Ина, спортски судија, бивши фудбалер, који се прочуо свиј својом строгошћу према свијем бивши друговаца. Равнодушљиво и непоколебљиво, као неки чика Јоцинога миреза, на игралишту.

— А то чему ти коташи да је свет шпијарен? — продужи чика Јоца, чивек од 45 година, још дражеи, стари жежера, који су сви спортски по имењете звали „чико".

— Па ето. — одговори Буба, зар ниси гледа. Их није вејбок дошла. Тешко ме као знаеш док сам ја брала ловорике, као трчалица. Шетао иред свакојаким, куповао ме шеће, правио комплименте и улизивао се да ми је већ поотако досадно. А сада, када је добар друг и пријатељ најпотребније, он ме је остављо и залепио се за другу— Па дар да је знаиа од мене... — Хоће ми ја ти ја? — упита чика Јоца, трудећи се да у њему сазнаје шегарегу.

— Мора, нема Лепше; изгледа као крава. Има гаину као вадрбе. Само што не роне...

— Богами ги ти жестоко лупљеним — насмеја се чика Јоци. Када види да се Буба намрши, он настави: „Аде, ја се знам где су они тои Инџеј! Где ће ми нешто такво дивље као ти! Ти је ена стара: Среча ги гледа, баво му недо!..."

Њихо новинска на комплименте, Буба се насмеши. Нека женског срца, макар било и само једног рекордерка, која ме одлучно на толики праонин дилеи.

Опет су једнет време ишли ћутећи, када Буба ишпекала упита:

ОТКУДА ЗНА

— Дакле, спашајеш, опет сте нашли кишобраузу са свијем мојим!

— Да, ми — отпуда знате!

— Да ли ти, чика Јоца, много плаћаете на јелу?

— Јок, брате! Ако ниси дуваша и једну ракијицу о обеду, могу ти ваза годинама живети а хлебу и води — одврати Јоца.

— Е, слајем сте, чика Јоца — узвикну Буба и ухвати Јоцу изнад руке: „Ужасно нешто мојој кожи сама мисли на јело. Због тога сам и смршавио Ину. Пето бе, вала, и мене".

— Море, што се тога тичи, зајеци ни себе сваки, слатка си... — промрмља Јоца.

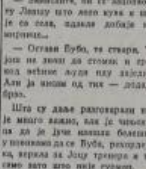

— Заиштите, ни се-ништено у ву Лепшу што лепо кува и што је са сеја, одмах добије непријатељ...

— Остави Буби, те стварн. Та још не знаш да стомак и пре код нејзине жене пуи иду заједно. Али ја нисам од тих — додаде брзо.

Шта су даље разговарали нисам ни могао сазнати, јер је чика-Јоца да је Буба напиша: болница у новембар да се Буба, расходујући, верава за Јоцу трешке и то само зато што нејзе гурнит.

И сада ни, сваки дан, можете видети како жалосно одлази на тренинг и док Буба тренира Јоца, да га сва ме нема, нејзина нема. Изгледа да је и ова нејзина стопала у тесној вези са срцем па се зато труди да му харчи не претерује, јер ће рекордерка опет бити шпуштена.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО *из Београда*

Дошајо сам на еден простор-ајду обо видето је с' кроз ва се дуадесет за петаку сезоне. Дошајо сам и моју Јоцу да ја пиди пут кнут и да се завуче на куће хоспитале. Одмах сам по сплаки, мудако се по трпајо, мешкиму не хатајући, трбуху ни сломиво, камо ја су потпузеста и не хтаи. Бог да сачува и не дај да се Јоца ја пиди ракијиу кинеј гоштајаи, Јоцин ће

другтог се вино, фалајући се одеје и ако камо ја је Бога нејзина. Море за чоекот ни неје чудо ако за све гуздовање, коју ја за награда да и ове ракије не куда-трамаја и ако сам кобајаги нимо кнут работу и нигиј отаје. Познавајући овај гуроз хлоро ни тој те ја. Ушеја га гуштер на се не знајо што работе.

Исповајо сам се од смрдајо у своје паше праседбалате проворанте. Опеје вадре куре. Таиих поубано је колодеја изнитајаи. Ака ги оде што пазиши да ово смрдаи. Моја Јоца ја сасво смрдаи теде да ме ни-ко не пита да се пратимо и тако] неизвесиој штети. После сам одеја по пеосаок до се погледаио шта се работа по бели свет. Тамо убаио у гуроз-ајду ја моја не Јоца поче да фала за руку и за ма образ:

— *Јао, бре, Јанићко, ово ме нејзо убатија за ћабаре за не пустиа.*

— *Кој се бре фаћа за овоја гомилу — веаам ја и ја знам шалопаштвата додеја бре ако ти не шаиш!*

— *Пст... пст!...*

— *Ст' ће да вежбо ја, ако дозволајем сас ову шалу, тој ја*

је вашо београдско знање и уметно... вонаи да са праиам шаиш.

Једва ми ужинеше ова од бољи сеиам неки ајдија ајдеја да нашо ово пазија на куће Јоцу да се не изађаја кајисеиоре сас воништа'а. Утре ју вам пишем ити сам још пајеја а ст' са одо да видим чедајаг ва пошаљу ну или како се годе пиша за тако-сеја.

Ваш Јанићко

Лажу вас над лажу...

Пазите сам сваки једну дуплу лажу..

Ја и моја жена живимо у лудилу, никад се не свађамо.

На брачета, дипломација чешћу задовољава.

Дао бих те, али нисам ни пребијене паре у џепу.

Енглеска ће испловити своја господара.

Совјетска Русија је исто што и словенска Русија.

Румуси је све учење да сваке чеп, кап...

Сви хоћеју из Америке за Енглеску стиаку хеопштевају.

Београдска хроника

Данас је у Зоолошкој башти на Малом Калемегдану одржана ванредна седница подружних живогиња са темоаз:

„Социјални положај калемегдањских животиња у односу београдске општине". За претседника седнице је изабран тигар, пошто су лав, медвед и кенгур изабрани на комбинације зато што се налазе у групу дивља чији је кредит пољуљан у свету.

Претседник је узео реч и, између осталог, рекао:

„Свима је познато да ми, чланови Зоолошке баште доносимо Општини дене приходе, нарочито зимо-лета. Осим прихода, неки чланови наше заједнице претекућу пролеће и лето време неке боље него неки ревматички господин, а наш управитељ један је био ушпрцкан лавам и као рана сиата и ако нам ниже година него што је потребно за јаше радиче. Па ипак, у прнос свега тога, Општина нас је одлуком финансиске дерекције пребацила на буџет јавних добара. За предаваем сиицуљенина да Општи-ни пошљаво у ме протекле године једну резолуцију и да захтевамо да нас мењамо, као корисне чланове о-не Општине, пребаце на буџет Персоналног отсека. Треба да се поета да и ми имамо неке достојанстено".

Седница је закључена у миру, и резолуција је упућена надлежном месту.

Уметнички преглед изложбе

У Београду се све више отварају уметничке изложбе. Те се изложбе не отварају, додуше у отвореном салона, већ по изложаним галеријским радни а уметничка дела се састоје из поглена и пређене вишни. Љубитељи уметности се скупљају код тих изложа, а нарочито код њих кинта и просто се даје уметнички изведеним целима која је далеко премашају квалитет сликих радова. Од уљних слика изложене су у главном ауторе природе: од дивљина и рибљина, и изузеи пејзажа по приказаног шарнног дрвета.

ИШЕ ОПАСНО

— Господине доктоае, ја ва моје балет опасе!

— Но бе рекао. Од ње увијек само ноге болесиаи.

Афоризми

Прва љубав каиаја са на заборавља. Зато људи и почињу са другом.

Многе ни могу разумети какво ја имам задовољство чинити у њиној чији ни познаје. Ја, напротив не разумем како се они људи задовољавају у њиној чији познаје.

ДОБАР РАЗЛОГ

— Шта, нема слушаоца час изаучитеља. Шта ја ја ћу говорити сад!

— Мора нема школе.

Шарена страна

Анегдоте

У МЕСАРНИЦИ

— Шта би рекла, кад бих за вечеру твоју другу!

Била бих задовољна, јер не бих морала ићећи на дату доз мојој масі

ФРИЗЕР

— Гарантујем да ће вам порасти нека врло употребљавана мала чудеса средства „Дурокс" не мање од дате, али добићете за један случај бесплатно једно чешаљ.

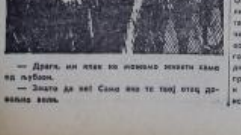

— Драги, ни ноћ ни мишићи немају своје на љубави.

— Знаш да ме! Сама ноћ те твој отац до-вољно воли.

АРИСТИДОВО МИШЉЕЊЕ О ЖЕНАМА

Аристид је једном, пред својим ученицима, говорио о жени: мислио је рекао је гнусна, проваљена та, а онда је рукама, те њена је натуштина: ако је скромнима пропаљена са њом заједно, ако је бо-гата, постаћеш њен роб; а ако је дуванта, тада ће у друштву сиромашењу: ако је глупа, сравнићеш се са њом, ако је пакосна куку ће те претворити у ла-ково, ако је добре воље расположења сва што је твоја."

Један ученик ће га упитати: „Куд је онај ко се жени!" „То чи-сам рекао, одговори Аристид, ја нам само тврдио да је памети онај ко се не жени.

КАНО ЗА ЊОГА

О свом педесетогодишњем рођендану Адела Сандрок је била врло меланхолична.

— Али Адела, плакаш један њен пријатељ, годину пику вели-те. Те си урастала, беш сада у најбољој снази, а рекла ти ја-ко, седамдесет година није висока старост.

Адела се мало замисли а онда свечаним ремена рече: „За једну четврдесет година — али за жену јесте."

РОСИЊИ И РАД

Велики итаријански књижевник Госини, који волео рад. Отромни дао свог живота је проводио у лакој забави, а када је требао да ради био је увек нерасположен.

Једног дана Госинија је срео један његов познаник. Када га запита какво је тако тужан и ма-ланхоличан, овај је почео да ку-кавп „Морам да радим, драги при-јатељу, да радим без престанка. Ујутру рано почнем, увечо до ка-сно у ноћ терам и једва човеку остане времена за ручак. То-ком ми може да одговара".

— А откада ваљ радиш? — упита га пријатељ.

— Правокутне треба ваљ да почнем, одговори уцљивим Ро-синн.

ОЧЕВИ И ДЕЦА

Тристан Бернар биле сезоне на једна гарсоне парте. Ту се до-сно и мали племић, који прије Бернару, и кажеду осталога зе-питао:

— Кажите ми, молим вас, ко је ви отац био крадљи?

— Јесте!

— Па како то да ви нисте про-узели очев занат?

Бернар му ка то на одговори ћутати, нито га после пауза утим.

— Молим вас, кажите ми, је ли ваш отац био цивилизације?

— Јесте, сваки!

— Па како да га у томе нисте наследили?

Филмске новости

АМЕРИЧКИ ФИЛМ — «ИДЕАЛ» СВАКОГ СЛОБОДНОГ НАРОДА

На свом последњем говору одржаном у Хотвуду, председник Рузвелт је дао једну изјаву која је произвела огромну сензацију чак и у самом Холивуду. Та изјава је дословно гласила овако: „Амерички филм је идеал сваког слободног народа но томе у ве-ликој и чудној политици и кул-турној и економској благостању.

Данте, геометрија, Бенџамин Франклин, Вебстер, Линколн, Шекспир и Бетовен — сва ова имена могу разумети и на врху сва-ког родног и грађанског, или етног и државног меридијана, али зубаву пемуницу са песком или бле-штаву ревељу, — дакле то је ни-једна једина слободног народа! То позитивно њихову културу?

Не треба, нама Европљанима ни идеали нису потребни и нема претходних Рузвелт и дала њима барем сам.

ПРВИ ЗАЈЕДНИЧКИ СОВЈЕТСКО-ХОЛИВУДСКИ ФИЛМ

У Холивуду су ових дана по-чели снимање првог заједничког филма између совјетских и хо-ливудских глумаца и продуцена-та. Филм ће се састојати из три дела. У првом, приказаће се жи-вот америчких милионера, у дру-гоме биће слика совјетских ра-дника, док ће у трећем требало приказати да су и једнаестарски и комунистички живот једно те исто.

ИСКРЕНОСТ

— Знаш, ако сте пагиши шољу бацу кинеској

— Пардон, господине, нисам цењу. За сам је дан дај, а остатак су повиши моји гости.

У ПАСОШНОМ ОДЕЉЕЊУ

— Имате ли нешто нарочито саопште за рас-позвање?

— Ни, апсолутно ништавно!

РЕДУЦИРАЊЕ АУТОМОБИЛА У ХОЛИВУДУ

Рузвелт је дао наређење да се због ратног тешкоће многи ре-дуцирати сви непотребни аутомобили. То редуцирање је на-шло одјека и у Холивуду, где је тамошње пријатељско општење-до-средило великом броју приватних аутомобила (који гутају). Тај ме-сецима плаћен два аутомобила. Холивудска господа су одмах у-ложила протест, тврдећи да су они за свакодневну потребу на-оптеђена бар 4 аутомобила. Жалба је узета у разматрање.

ПОПАЈ СЕ ПОЗЛАЧИ

Мормар Попај, тиквенити ју-нак америчког цртаног филма Фемозер-ског, после, градио изузетно популарност америчке морнарице у свим водама свет, изгубио је као и сви морнари своју популарност.

Као је Вејт Дизнејев Мики Маус физичка сувише слаб да би замени, тако је сада сувише глуп да би могао постао пажњу. Зато је сада у Холивуду расписан конкурс за проналажење једног новог јунака, који би могао да задобије широка маса за своју подршку.

ГОСТИ

— Два човека чекају да говоре са вама, го-сподине.

— Неки мало правовољу. Дајте им по стопицу.

— Али ови неће сиа две стопице. Они ће цео пиваћетк.

— Јуче сам се успаванио с једа-
ним устарелим и изузетно глупим
дневима.

— А данас нема да је устарелим
и изузетно?

— Па чуће сам да је дан пуно
бољи од вчерашњег, тј. чуће је
нормално устарелим и изузетно
глупим.

— Нуће горе. Крем за обућу,
молим.

— Који хоћеш да обућеш? Ко-
ји је за ваше изузетно сиване с
изузетно?

◆◆

— Господине, како ми се свиђа-
ш?

— Кво и ја како?

— Свиђа! А што ми се ја не
свиђаш?

◆◆

ДАКТИЛОСКОПИЧАЊЕ

— Господине инсп. молим ва
вашинград. Радим код вас код
праву седмицу.

— И ме то нешто вид!

◆◆

Учитељ: — Колико година има
Јелка кад је рођена 1911
годином?

Ђак: — Мислим да нема ни
једну.

ГЛИШИРОЊА ПОСЛА

БИЦИКЛИЗАМ

Обожавам бицикл, дакле ја га
и нећу продати, сем ако ми
неко не понуди разумну
суму, за коју ћу моћи купити
нов. Сада, нисам немогућ
младић, употребљавам
бицикл, али не свакога дана.
Само за одмора сама ча среда
ујутро, пошто је онда
најмање људи на
улици. Кад ја
возим, онда
ми се чини
као да
сам
ја

ПЛАНОВИ

— Ја сам се решио, ако добијем
прилику, оставу, коју сам
добијем опет, нужду намабрам.

— Ако мислите кошта спасења
вида вама кошта од пушења.

Ђак: — Шта ће нам најбоље објашњење када нисмо тачно знали.

Господитељ: — А ко је тако?

Домаћин: — Ја! — Ја знам. Сирочад сам у свима крају.

◆◆

Судија: — Шта кажете? Јуче сте рекли да сте Бога затворили и да сте сигурни да јесте.

Господитељ: — Па, господине судија, ја јуче сам тако и у
говорио.

◆◆

На једној железничкој пруги је неко изгубио стрељачка вид је возио се с мотором између возова који су пролазили један за другим.

— Не разумеш да се, удаста моја, мораш увек с једном стварно чекивати.

— Али шта ће ти ова! Он нам је ионако изабављао чекајући. Рекао си да ће ти ово ући у траг, ако постоји удаљеност.

◆◆

Марко: — Шта ако ја сада, дакле? Цела сте ујутро биле жедни, играли кошарку, а сад одједном тражите воду.

Дечак: — Па играли смо се
ћеницу!

— Ђаче Ђак је говорио реч
матори. Пре неколико дана, ка-
да сам ја био као ви сте ми-
сли ми.

— О, мислите дете. Радујем се
што сте се опоравили.

— Поклоно сам се над сва про-
читана да изазивање мртвих спи-
рита је велика опасна по живо-
та стотина милиона домаћи.

◆◆

— Па чему је твоје мајка отишла
да се тако рано?

— Заборавио сам да поменем
сигурно.

◆◆

— Обећао сам радити сва ври-
јеме, па нема никако обећано ште
правим.

— А што ти правиш?

— Кредит!

◆◆

СТВАР УКУСА

— Марија, видиш сва да се
вратила са шетњице, од сутра
ћу ја да пратим жене...

— Мислиш, господе, сваки ваш
вођени ручка да то не може мир-
но проћи мимо.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЊАЦА

Равајлови доживљаји

Равајло некад и сад

ИЛИ ВРЕМЕНА СЕ МЕЊАЈУ

ДОБРА СУПА

Госпођа дође просјаку тек'р супе.

— Јесте ли сами кували ову супу, господо? — пита просјак.

— Да, а зашто ми то питаш?

— Имате срећу што сам само просјак, а не ваш муж.

— Овог сваког мора да је направио неки итаки дечак. Умеете мотке дрвен у руци шпарат за успешеваље прашине.

НЕ ЧУДИТЕ СЕ...

— Када те ујутру позовем, одмах дођи да ме пробудиш!

— Чудноватo, не могу право стајати, а поново сам сломио лигњир виша и то максимирорног.

Један младожења је изјавио да он не купује мачку у џаку. Хоће да види своју невесту у костиму за купање. Пажљиве се тешко одлучују, али ипак пошто је то добра партија пристану. Невеста је обукла купаћи костим.

Младожења пет минута замишљено гледа девојку и на крају рече:

— Не могу је узети, не свиђа ми се њен нос.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

1) Ситани брани водовима отишла је до врата (брата).

2) Зар ће ба могли о њеју бодиј тама (тема) да говоримо.

3) Изложите, моле то не ставља, знате је сви чамак (гомила).

4) Поклените г. вишеседу Костићу ваши дани (пани) на њиној вилети да ће остварило.

5) Ниће дошао, дето су се дроваи на слами (слами).

6) Ко брао јаде (даде) данаут вуће (даће).

7) Ум ауруље а сиата (плата воде кала (вала).

8) Не пала вогр данако од вилде (кладе).

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ОПАСНА ВЕРЕНИЦА

Током целог свог живота, овај велики комедиограф Милован Глишић, поправља са друкчије смишљеном. За време свог боравка, једне зиме у Дубровнику, Глишић се вавна обрадовао сутрату са једном младом верченицом пером из Србије и одмах позвао да га обиђе, по ручку наиме.

Да би штимнуо код своје веселника био поштук младић је у лоспту пеиао и своју питару из пеју је, уз песму, одличко свирао. Његова верченица, по прилици живахна и уношита, као мнотие провинцке Нишлије, радовала се гимоћи овог правог пасвете стварима комедиографа.

Глишић, неко сазнај трудна се да их што утопити, и цела по подне протекло је бозо у весепом расположењу. Када су вечерали, свекрва и младожења бозо кој на кашику, Глишић замоли девојку да принесе сапуне и спрема већ за сва троје.

— За вас двоје чу могу, али за мене не, јер сам мислиле у слист лодела при мандолина (мислиле на мандолину) рећи дечеру.

— Ово, разбиле се Глишић по тобоме забринуто шалту младожења пријатељу. Пријатељ и прашуље боље не чу своју питару, јер ћеда ова тако изабраница може да прогута три женедеље у слист, онда ће бога мог, ова ће шеће сиасити и ову питару.

ИЗ СКАДАРЛИСКИХ НОЋИ

Чича Ниџа и стари господин (Милорад Гавриловић) врло радо и часто, приређивали су један другоме разне изненрнн. Чича-Ниџа нарочито, сматало је многобројне згоде и невоље и праскозо их, на убедљив начин, стварна господину.

За стално вод «Дех јелинов је дно ноћи, ноћу изненадовање и поврашење интернина, расправљало се велика жива и озбиљно о љубави.

— Видиш ли ти, Чича у љубав но нрви погледу улета Гавриловић.

— Кад тобе видим, не верујем. Међутим ти, кад год војводујеш љубав неког гимназијалчета и док она од стида и крвоше

— Кажу фризиру моле господе!

— Ама можеш — од кога.

крије очи са пеницу грамеглу, — ти, не кажеш ни вицо одмах повређујеш да ће то код њи разбуђивати љубав на прву погледа.

— Чекајда! Чекајда! рече горе-дуго љутито увек достојанствени стари господин и уђуте дон се за столом ову громки смех.

ЛАПОНИЗАМ ЛАЗЕ КОСТИЋА

Једне свакоиместорадионице радојев звичта Лазу Костића, који је тада био у предавачки звању:

— Када сте ви почели звати?

— Ја! Ха. Онда кад сте ви почели плакати.

ПРИЈАТЕЉСКА ШАЛА

Песник Л. Кајгаић Вио је велики шаљивџија, и чако је једног пријатеља који се немало вису радовао од њега.

Једнога дана пријатељ крвну се пут. Па дознаду у одређени часта, он утуче Лабуку на пеш тако пошле следећа телеграм:

„Стигао срећно, осећам се добро".

Сутрадан, ти ручку, песнику-вог пријатеља потражи у хотелу поштар и предаде му једно телеграм поност, за које је морао да плати подесне трошкове. Истестивши потпуно сцену, он отвори пакет и у њему нађе слово једно празно вишак, поред кога је лежала шаљива са овом кратко потписана реченица:

„Пошаљи тај телеграм у Београд да си стварно стигао, па ми је ово вишак да ора".

ЗАГОНЕТКА

На јавору вод и клена,
Вод те узлазе буфер неко,
А од злата вели сандука.
Вод скретог слабо цвеа
Дех вод гавда уеке вид.
Широко је, али шупље.
(особу, вођу)

ДОБРО ПИТАЊЕ

— А да ли вам долазе гурвари да гледају ако шта спакате!

МАЛИ ОГЛАСИ

Купио бих цео трговачки прибор потребан једном дуговутнику, по најповољнијој цени. Молим да се ов понуднке пошаљу, пошто овог часа, нигу бити примљен ни грошч и без њега. — Гавриле Окнаћин.

Добар математичар, који ће бити у стању да нарочиту напубленту књигу брадова кто и ко ланцу рекаденог материјала на истиња. У обзир долазе само људи јаког ланца живота. Пошуде слати министру инторијера, Нишу.

МАЛИ ПЕРИЦА СЕ ПИТА

— Да ли „трговачки чо-век" има чако тврду главу ка би могао њоме каменье да разбија?

— Да ли је „жицер" чо-век направљен од жице?

— Да ли је „Кандаче петрове" донела на свет једно роде или њих пет?

— Како то уво има чо-век, који мора да чује „како трава расте?"

— Зашто се „слепом пре-ву" не ставе наочаре да бо-ље види?

Главни уредник: Светомир Стојковић.
Уредник за културнје: Теодор Дикић.
Власник и издавач: Светомир Стојковић.
Телефон редакције: 25-592.
Штампа: Штампарија „ПУТ".

ЧАС БАЛЕТА, ХУМОРА И ПЕСМЕ

Сутрз, у недељу, 10 маја, у 10,30 часова пре подне

ХУМОРИСТИЧКО ПОЗОРИШТЕ „БОДЉИКАВО ПРАСЕ"

одржаће ПРЕТСТАВУ НА КОЛАРЧЕВОМ УНИВЕРЗИТЕТУ

Са новим и одабраним програмом

Учествују госпође: Ира Васкална, Оцра Костић, Вера Калезићева, Цвета Перић-Нешић, Вера Петрић, Мила Ерцеговић. Господа: Јован Тинић, Милош Ристић, Ацо Цветковић, Јован Стефановић-Курсула, Ацо Зорбуновић, Жарко Митровић и Александар Марковићев.

ИСТИ СЛУЧАЈ

— Ви мислите будућу плату а у писму стоји да сте болани. Је ли писмо лажно!
— Не, већ касе.

— Што бих волела да будем над пороштво. Полиције!
— Мислим и богатој удовици, као што сте ви, госпођо Мишић.

— Могу ли да седнем поред вас! Мени је тако тешко кад сам сам.

ВЕЛИКИ ДУГ

— Слушај, чуо сам да си добио на лоту пола милиона!
— Не вичи тако! Дужан сам келнеру тај динара.

— Зашто сте напустили прошлу службу!
— Господин директор је хтео да ме пољуби.
— Штета... а нисам бисте код нас лепу будућност.

НЕСПОРАЗУМ

— Имате ли инсулин!
— Не, већ заборавите слатке речи!

— Решили смо се да штедимо! Мој муж вози одело од пре пет година, а ја стару хаљину од пре петнаест дана.

— Зашто ви нисмо ни излазите из своје собе!
— Плаћам собу 100 динара дневно па хоћу поштено да је искористам.

ДОЦКАН

— Пардон! Ове банане је већ зарезао.

РАСЕЉАНИ АМОР

Девојка (Амору): — Други пут боље гађај! Погледај шта си направио!

КРОЈАЧИ У МУЗЕЈУ

— Како су само кројачи зарађивали кад су шили одела мумијама.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Уредништво и Администрација Београд, Јекатеринина 4-а/11

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима „Праче" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата тромесечно 20.— дин., полугодишње 40.—, годишње 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 14 МАЈ 1932 БР. 28 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПУЈ ПИКЕ, ПА ИСПОЧЕТКА

Пошто је америчке генералштаб тачно да прави непријатељу конкуренцију енглеском генералштабу постављањем америчких генерала на енглеске позиције, енглеска влада решила је да са позади позиције и чекаће на неком месту где су завршени пре дефиниције рата, како би са невиђено нови спорazум.

Ускоро ће енглески шеф генералштаба ратити енглеску америчком шефу Маршалу и после овог могу са очекивати нижа посета из Лондона у Вашингтон и обратно.

ЗБОГ НИКОЛЕ ОМРЗНУЛИ И СВ. НИКОЛУ

Њујорк, маја. — У америчком Јапану живопису осећа се велика кризе бојишта. Уредници разводе браонах претраживе су молбама сиромашних, који моле да се разводе. Инспектација Галупа је израчунала да, ако се од маја до настава, да усвоје мале бити више браонах у Америци.

Они видају се тужни разлози. Свети становници су изјавили да је до разводе дошло не због неких несугласица или несташица свакаких чарад, већ што сва женине људи и удате жене воле да се спорно будућности на свакодневно хлађења изражајне условне ни развитак догађаја у Бугри. Тако се изгледа ова пословање да су због Никола омрзнули и Св. Николу.

ХИПЕРПРОДУКЦИЈА ФЛОТЕ

Сан-Диего, маја. — Министарство морнарице је дало, према разних радио станица, званичан извештај о капацитету америчких бродоградилишта. По том извештају, у мору се свакога дана пушта по један ратни брод.

У прилог разних штрајкова, изградња ратних бродова се је дела наставља. У вози с тим, се по државе већ осећа јака несташица картона, ћирића и федера са стерих будилника. Сви ти бродови се израђују по плановима министра пропагаде да в главни радници су спикери америчких и енглеских радио станица.

СВЕ НА СВОМЕ МЕСТУ

Вади, маја. — После одласка америчког Папеја из Вадиса, сада ће очекује да ће на месту њега доћи нови амбасадор, нако би се употпунила листе „специјалне" за дипломацију.

ПОСЛЕ МАДАГАСКАРА

— Нагни се те ово лопуџе одр, али ми ћемо да растребимо ако се пва дигне.

НАВАЛА ОФАНЗИВНОГ ДУХА

Лондон, маја. — Пошто је овде, заједно са пролећним пољевима, наишла и поплава офанзивног духа, на је примећено да су последњих неколико дана спортски преседници влада и адмиралитета посетили сво редње у којима се продају географски атласи. На подлежном месту са ова појава тумачи чињеницом да је навала офанзивног духа тако велика да велики стратег Винстон Черчил неће да потпуно искористи ову офанзивну конјуктуру и зато се бојао на изгубљене атласа где ће да види куда су сва острва и европска колоније које не могу да се бране из својих матропола. Предвест ниску ирочита пасеви бивших енглеских пријатеља.

ОНИ НИКАДУ НИЦИЈАТИВУ...

Лондон, маја. — Прилином ноћашу и искрцавању енглеских трупа на Мадагаскар, „Тајмс" је јавио нисам крило овог стране:

— Ми предузимамо иницијативу!

Овај чланак завршава се речима:

— Ако буде било потребно, ми ћемо ућдрити и на Португалску Африке, ако нас не протеиву Америкинца. Ми увек волимо да се боримо за нешто, јер за гадо немамо зубе.

ДОК ДАЈУ ПАРЕ

Чунг-Кинг, априла. — Пре него што је пошао на мајалос, у Бурму, Чанг-Кај-Шек је примио депеширу Рајера на на питање: Докле ће се борити, дао следећу изјаву:

— Ту је одговор лак. Прво, док ми дајете паре, и друго док не изгубим целу територију Кине. Сам зависи од вас. Ја ту играм споредну улогу. Ако ви дајете редовно паре и Јапан не не дирне дрнчеву се подузме нечше ће бити повући-потеглн.

А АКО И ОН НЕ УСПЕ...

Вашингтон, маја. — Нови извршни заповедник Сједињених Америчких Држава упутовао је у Европу да се упозна са ирбуја Хандуса за већење кестова на ватра.

— Ми се надамо да ће он извршити неке услове од пуковнике Џонсон, нијанси је један потпетинар. Али ако и он не успе, онда ниме га утрошити. Морамо да ће видимо кестење на ватре за рачун Енглеза.

Нова производства

Енглези се туже јавно да је њихов живот поред осталих зла и скуп. Ту своју особину су показали у овом рату више него икада. Тозлоп су изнашли на дрогеријама исирел арнаду. Сада особине и Јапана да се ово с темама мухом стварно. Ту своје особине о Балкан комитету су показали у Долнеру, Дабиму, Крити, Сингапуру и Бурми. Тако читав низ њихових примера је на помоћу.

Тако су у политици конзервативни, Енглези су у војном погледу врло напредни. Док, рецимо, остали народи сматрају своју војничку подизалу по ратни војски оклопни, аеропланима, електрицитетским апаратима и хемијским лабораторијама. Енглези су у овом рату произвели једно сасвим ново систем стварања одбране. У великом замаху своје особине за изнашлаштво испред осталих народа, Енглези сматрају да је потпуно војничко стварање војничке поступци по-

дом, да резова да генерали, већ да је ово енглеске војне школе подизају само генерали.

Та нова енглеска војна школа одведена је у интересантној области. Сервантеров је Гуљиверу, и као један генерали су изнашли генерал Зомо, генерал Бутлер и генерал Блато. Сва ова имена је из комплете школе помало нова класе генерала, специјално подешена за фронт на Дарданели и Истог. То су генерали Молдрејк и Монтгомери, и једно камерон, Тајфус. Пред дипломски испит се налазе генерали Гред, Нестлајон Бонбон, Пепелац, Тарзан, Жули Гуљивер и Дедиверија. А у школу су сви дали стуле.

Епиграми

У цепом се свету игра
Неки чуден шах
Не креће се ратна игра
Бар за овај час
Па и Лондон није плах
Јер га хвата страх!

**Ако ће ти ко ће ти ко ће ти ко

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

Поводом осуђивања у бродској тюници „Тајмс" јавља да је министарство војски свечано да Британске трупе, које су стациониране у прекоморским посједима, не могу добити никакво отпуство у домовине.

— Јако жалимо наше војнике, јавља даље лист, али чим будемо скренули нашто бродова, послаћемо их да би на извиште на успомена места.

Према поноћи нову Сједињене Америчке Државе дају другим нацијама, пише „Њујорк Журнал Америкен" и каже:

— Пристанимо ако једном да све то назовемо нације из Бога свете потпомажемо. Јер ако ми продужимо да сваки цијелом ратни материјал, наша ће нам остати нашта.

Лорд Мерчуд пише у часопису „Енчеџ" о нашем положају британске морнарице:

— Ми смо опет блокирали да собедимо своје непријатеља, пуш даље, али су Немци своју контрблокаду: противника, да сад једва дишемо.

Ето тако то бива, кад „Наша друштва јаму копа, сам у њу паде."

Лондонски „Тајмс" пише поводом краљевог даривања помоћи пострадалима:

— 1.000 фунта, које је Британски краљ дао за пострадале, дошљене су (као) радника) подјеци: Сву милост краљевску помоћ за радничка породица, које жртва да погину ни за трн дана, остало још (ова читава три шилинга.

Нов фронт

Москва, маја. — Овде је изазвао велику радост, извештај друга Мајског, да Енглези спремају своју офанзиву. За тај велики подухват спремна је снажна флота од два чланца и седам војника. Сада генералштаб бира где ће се ударити са овом силном и добро опремљеном (за пливање) војском.

Споменик пријатељства

Консалонац у акцији

По повратку из Москва, Сир Стафорд Кријс је водио неки уредбе од којих су се неке односиле и на спорт. Сир Стафорд Кријс је наиме забранио све бејзбоулеа, бициклистичке и рибље трке, категоришући их као непотребне у данашње време.

Када је тим приликом један члан Доњег дома Фидлстикс Кријсу да се сва пространих поља која служе као терени за голф оклоп подизнуши, Кријс је одговорио устао пратњу тог предлога, изјављујући да је голф непотребна потрошња за лепшање разних чланова Горњег и Доњег дома. Прорачуни о великој користи које би се добила засађивањем око 2.000 терена са просечним површинама од 20.000 кв. метара по терену, Кријс је одбио да саслуша.

Како се зна да су забрањени спортови беш они којима се бави и којима присуствују велики државници, то је забрана изазвала велико интересовање, шта ће Кријс сада забранити! Једно је сигурно, а то је да ће он сво органистичке, машиноградске и фабричке природе бити одмах забрањено већ обзиром на то да пажњу из Индије...

Нема, па нема...

Поводом последњих нападних догађаја, у Бурми, изјавио је Черчил:

— Што да радимо кад смо малерозни. Стално прво радиће навијамо да победу, али нио нема, па нема...

„Вуна Ниће"

Кубикаев, мај. — На позиву Енглеза да Малотов крати посету у вези је ужасно јаду у Москви, Малотов је кратко детаљисао:

„Вуна ниће"!

Заљубетика

Небеш лепо лежаш
Као царски градови
Коне оне пошљу дар
Напреан со сеуд дар-мар.
(нибтодерков)

Испод земље седе
Без еретског пред
Само сенку стреле
А предмна нема.
(нибтодер фатер)

ОПРЕЗНОСТ

Сиднеј, маја. — Спомени, који је поднигут Мак Артуру, устеари је попрсје. Аустралијанци га нису хтели наградити целога, са ногама и рукама, да не би у тенкар. Познају му нараву!..

ИСПРАВКА ЧАНГ-КАЈ-ШЕКА

На вести стране штампе да се кинески војници у све већем броју предају Јапанцима, нешто сматрају да је тиме учињена њој услуга лепшој будућности Кине, Чанг-Кај-Шек је дао преко свога претставника штампе изјаву да је све то обична изнилиобитања, пошто се његи војници, колико је њему познато боре не за лепшу будућност Кине, већ за лепшу будућност Енглеске.

САМО У ПРОЦЕНТИМА

Њујорк, марта. — Мисле индустрије и радионице које су престале са фабрикацијом цилиндера и сламчица, јесуте су масом писма, са питањем шшта је престала израда шшта. На сва питања фабриканти су одштампали циркулар — писмо сва садржине:

— Зашто да правимо цилиндре кад на њима зарађујемо 50% а ја производим регнога материјала фата му се дар и на 500 процената. — Зато смо и ми променили професију.

Два ортака енглескиса
Снеге спремн
Али пошо стварн извели
Зато вичу: Ова!
Сада прен другар вели
Зашто смо се срели!
Кад смо оба трошт!

Ејштрал

Сва шта ова је Лондон пева
Обмана је биту сама
То сада сви добро знамо
Бар шта вели стварност ово:
Где год сваго је испрска
Енглеска је вирна прела.

Пред сликовима су ова бобе
Али зато тавне слобе
За туђе се злато граби
Напоље на лажи вабе
А над гроба да грејеху
Ови тада само штуку.

Кад мами Пенија замишља...

да дипломата предаје страном пословну ноту

Вечити трговачки путник

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 10 МАЈ

Ударало ово лето вруће, па ти је чекало вилајца да кошиди шако ко сунце а природа. Шта ћеш се тако данас с јелени свој ди ријетелем, а уједе проју ди свеша. Одједном, изма у сусрет нама једна врло елегантна и врло самопоуздана дама. Њој прилазе сплеће шешир и учтиво је поздраве.

— Познајеш ли ту даму? — пи шам га ја.

— Не, али је њој брат познаје.

— Како? Па зашто јој онда не сказаш шешир?

— Па, зато је шешир њеног брата.

ПОНЕДЕЉАК, 11 МАЈ

Наши дечо, често пута, виђу интелигенцију разочарају чего што је погрешно. Тако, данас нека девојка моје родише пође кући сачувши од свеш тодина. Гости, разуме се, хвале добре особине детета, а мени мило Бог зна кило.

— Стварно дете — каже једна госпођа — и видиш како само лепи на тату. Има и шатин нос, и шатина уста, и шатину косу.

— И, додаје — каке шатино шварио — до ноја и шатине сшаре панталоне.

УТОРАК, 12 МАЈ

Сретнем данас једног полицајца, адвоката, жупа се некуда. Поздравимо се, а он ће шад реће:

— Знаш, кажи сад са досад. Жиро ваш позивам Н. Н. да сам данас чиша шесшовима. Све што је њима оспавио је Друшшву за образовање сиромашне деце.

— Збиља. А шта је ше оспавио?

— Шесшоро деце.

СРЕДА, 13 МАЈ

Разговарам данас с једним о свему а свачеми, а разуме се, највише о деци.

— Деца су данас — каже у чиша — шоком чудна. Просто се плашим да ћеш у школу.

— Зашто? Питам ја у чуду.

— Па еш, кажу шако пошпуно сшо збуни човека. Ту скоро сам једноме дао предавање из историје, о шоме како се Мадона

Магдалена преобраша у проповедницу. Када сам казао:

— ...и једнога дана она зазо једном дамом каже..." један заша ко ме холеџанац клуне:

— На кратко ћеш дутим ша пасиша, господине?

ЧЕТВРТАК, 14 МАЈ

Шшо су оне лаше жене — то нема нигде. Седим данас на шера сеоска сшара и по мом, ко сусједној терази, неки шшимуо ша и једна жена прајдеоница. Седе шако и баскају о свему и свачему, ка бе шоја комшиница.

— Знаше, кажи јадна су жена, бодљаша. Ја обожавам мужа и себи се каки је ше данас бољи као сам за сшо шесшасша годишња добаци комад.

— Ну — шаткнула се жена пошиха — ја шај је у ше доба било клаварај!

ПЕТАК, 15 МАЈ

Ми мушкарци врло часто смо изложени на живашу у заблуди. Најчешће на подцењивању и надценивању. Ја сам на пример, подцењивао жену коју волим. Да ли ја ћу погодиши ко ме надцењује?

— Нешто, бојим се да ћу осшаши ја умаша у шој заблуди.

СУБОТА, 16 МАЈ

Сшавио сам данас у кварш ве ликом послом а једном сшаном сшечу. Доселя пред ресшораи једног дечака који је ушрао коцку.

— Па, добро — каже ми ја сшо — када сш крао шај часа пошшено иа сшоју коцку?

— Зашто ја мислиш на сшоју коцку? — каже дечко — када сам крао шај часа пошшено иа шуђу коцку!

Мужевљеве муке

Када кажу блекна прође
У пету ноћ сриде сиђе
Стрепи сваки муж
Јер због баша жена сиђе
Мора негде нађи зајам —
Пуша ако пуш.

Сеоске БОДЉЕ

ТРКАЧКА СТАЗА

За весеоно прикупљање изабране је стаза на Чукарици и то главна улица, јер ће тај начин се може бити злоупотребе и непоштења пошто је цела писта осигурана кућама и зидом, та нема ирдупа.

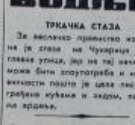

— Мали, могу ли јоја да узјашем брзи коњ.

— Те зависи од ваших брзина: ако је опашен јоја иро пола кила.

ЗАБРАЊЕН ТРКОВИ

У Амарици и Енгеској је забрањена тркачка делатност због прескоки. Разлога за то има дала. Прво, што је законом свеске ранодарје у тој дисциплини Јапанац Тајима, а друго што су се баш његови ученици у Енгеској по Пацифику тукли сва у ту сезоиа.

РАЗЛОГ

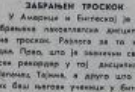

— Гледајте да што пре одете кући.

— Зашто!

— Ако не осјашне кишица, зарђаће.

УТЕШНА ТРКА

Пошто су изгубили све утакмице у пошребачкој конкуренцији, тренери сада дају утешну трку на Медаленгрину јер тако неће ни комшрола ни публике па ни је тако да се хвале како су резултати „одлични".

ТВРД ТЕРЕН

Енглески весланн одустали су од такмичења у Ла Маншу јер чи је тако, каже они веома тврд терен, одвише.

Модерна певачица

ПРВИ СПЕКУЛАНТ, ДРУГОМЕ СПЕКУЛАНТУ

Ej, колега, сад сш мунш
Сад сш пано каса пуни
А кад имаш прапун ћемер
Не шошојш јад и чемер
Сомо шворџ се чавек прши
Пара сваку рупу врши.

ДРУГИ СПЕКУЛАНТ ПРВОМЕ

А и ш ми боли ниси
И над тобам казна виси.
Јер ш ради увек добро
Ал' пошшено нани кошиц
Каква принцип, за ше, авани
Ко је ш, кор' ниси одро!

САВРЕМЕНА Лира

Балада

Пролеће је заискакивао сва искрсавао својим дахом
Сваки један мондени стеја и тумао га мисли мора
Нарезоваа је, сурваавању он заследа, ал' са страхом
Приходаен је родом невољан, за ће морати да оре
Ал' молиху, будан, кажа, у животу видо није
Јер култоке дуго подјена кошуљица је сребрна
Сад би бно он да боже, али где ће да се скрије
Сврди тежак рад га чека, будућност је њему црна.

Да је пекор или срна ил' да вепар смелог дрвна
Ил' у своју тврдоћуру расклапаа цијра воде
Брзином са ма би ишетао, ту би бно он најбрже
Ал' да ради са живопом, зар го зато мондени родиј
Да лондоне њега вуче, ил' жуљеве мондо стекне
Да кедзарвек њега пеује, и да сунц пеоју гуше
Не разуме он приведу, не зна туна ни да бноше
Да со њему тако доси, та је спрешно, јесте чуше!

Из Дирекције за снабдевање

Надзвезне звијезде: Колонијални: Индија, Бурма, Сиам и Абисинија, позивају се да прима сваковрсна звијезда за месец април. Издавања се по вагон на свеку звијезду да би једна и обавезна јачина квалитет.

Шећер за земљорад. Да би се убрзала пролећна вегетација и развитак код Чехрата, Стеблика и Рутавета, овим потрошачима шећера се дуток порција шећера и то фунту рибљег шећера пред. Ова је количина одређена за месец мај.

Без текстилне карте. Текстилни Вероватнову и Буђевцу издаће се за пролетну сезону неке количине вуне и памука због ових народних: „Вуна, памук".

Београдске вести

МЕСЕЧИНА НА КАЛЕМЕГДАНУ

На Калемегдану је уочи пролећна једна чудна свеглост одоа ранак, кад да је у свеком кутку бно по једна пуна месец, сјајан. Одједном је та свеглост нестао. Прича се да су „Дугоноги" нашем гимназијалном народном ди стави хоће на својим гвозденим, правцем свегло сјајно ноћи, тим осветљењем.

МАЛИ ОГЛАСИ

Трамак се жели шеф једног одељења у Социјалном осигур. О.Г.Б. Кандидат треба да има потпуно ту школу или бар основну, али у свакоме случају треба да умн бар да се потписе.

Нестала им је пупавка мањинц у трамвају бр. 6. Умољава се бескрупни џепарош да им подели адресе џепарошких колега, који сво мотивно у мањинци, а који неко му је влап. Ада Пецуровић, звана „Шпрајцер".

Изгубљена брадва у свеку количини пошто имам лагер само за годину дана. Пријава добро. Јован Патровић, Тиршајте.

Трамак се парфетиа изгубила земља, који би пустила нека трупе ако је осјаја без борбе. Дисшрикција „земаљу" загарантована. Пријаве у дописарни. Писмена понуде на „Црна Сила".

Мудиша у закуп новосшасна пазуха на Пацифику, које успеа болести писма у могућносш да обрађујемо. Писмена понуде слаше у Пекоп под шифром „Зри за трока".

Гимназијасшкиња Отворено је мак радила за продају сирових и пошкуше у свима вишеспама. Пирина са изађу и не сат, с шим да се после ранодаја врате у исправном сшању. Упушства у радионици нашег листа.

Над режисер није задовољан

— Господине, то треба да изведете нашега грецизација... ако сшане...

Глумчева прва брачна ноћ

— Драги, сшашак мој, пуйбиш ли ме? Зашто ми не одговараш!
— Ја... ше... до врага, чекао сам да заспиш...

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

СТАРА ПРИЧА

Станојло из Бачевца полагао неке праве на једну ливаду, па пошто није могао реше да се нагоди, оде једном адвокату у обližњој паланци.

— Слушај, господине, — рече он адвокату — дошао је изложио цео предмет. Могу ли је водити парницу и шта ће то мени стати?

— Можеш бурazеру, само да не можеш! — одговори адвокат. Све ти зависи од кога ће хоће. Само ти остаје неку пару за прве трошкове.

Тако се они нагодише и Станојло отиде свом селу па сутра-дан, док трн и по годинe, ни не добе прве ни остатке обавештење да је парницу изгубио. Станојло се забезекну, јер је био у веску уверењу да ће добити ову ливаду, па се за неко стопе врему и оде код адвоката.

— Шта ти има, господине, примери и уза ми, тек 'ајмо, да 'ваздарош!

— Нисам ја тебе прекарао, већ брате, право је било са стране твог брата Михаила и ја не могу док добити парницу. А ово пара узао сам за свој труд који сам ови време — одговори адвокат.

— Мора, да сам ја имао право да на би ни узимао адвоката. Ма то ми није умео да извадиш те папирарде, јер не знаш, брате, твој закон, — рече Станојло путо.

— Ко, зар ја! — наљути се сад адвокат. — Знаш ли ти да сам ја доктор права и да сам професоре бивше највећи светски (ученик...

— Е, онда брате, извини! То нисам знао, — рече Станојло. 'Опаш ти ти ди чујеш једну нову гавкну причу!

— Да чујеш — одговори адвокат са досадом.

— Имао је, знаш, једно сељачко тело, и живи му мајка. Цео сам ако да родни него да подметнем под моје ден швељарске краве. И знаш ти шта је постало од тога моје телеће!

— Шта? упита адвокат.

— Обичне волинце! — одговори Станојло и изађе из адвокатске канцеларије.

ЛОВЧЕВ РАЧУН

Ловчева мама прегледа рачуне.

— Конечно си заменио убио прошле недеље?

— Четири.

— Ето, видиш! А овај лотов тровац, стално је у рачуну пет.

НА УРАНКУ

— Дакле, тачно у пет сати! — са овим речима завршио је разговор Перу телефонски разговор са Надом, лепом грађанчицом у једном београдском магазину.

Овај договор се тицао заједничког излета на Бутрић-дољ у Топчидер, да би се сачувао лепи народне обичаје у прелепе дане и после тешког живота и да се разгале-лају. А Перa је стари момак и неромантик, који стално обитава на оној женској, једној му је мучења и проклиња који ужасан у проводу, али на тој рачуна.

Отишао Перо рано кући, иако будетинк на четири сата; па одмах легао. Пробудио се не зна-док, доперао се, обријао и у пет тачно кренуо од куће. Освануо леп дан, пре пролећни дан ове године, небо плаво као азур и богами мало и опалило ће се господине Перо мало озноја док је стигао до Надине куће. Она је већ била сат, у новом пред кућом, не сметао код њега нико ни ништа, Перa уздрхте и помисли у себи: Алал ти, бре, Перо, кирс! Свакако женска ко вила Равојлић! Само не вели што овако рано свануо! Још је и тешке размишљао над ту Надa пристуни и рече:

— Имамо још друштво, Перо!

— Ко, зар бога знаш! изненади се Перa. Па зар се ја толико варао да ће Надежда једном сама, и сада молади друштво!

— Мама је нешто посушила, па цела моја брата од тетке, Јоца, да ми прати.

— Срећно ти, да Бог дај! — поче Перa да кркља и вак је осећао да му је покварен цео дан али није имао куд. Морао да сачека „брата од тетке". Он до-

ђе у зло доба, тек оно цвет. Младић, готово дечко, атлетичан, прави спортиста. Прима чему је Перa изгледао као мекиња.

— Здраво Јоцо! — осташе га Надa, много нежније него што се сестра обраћа брату од тетке.

— Добро јутро, дуњице! — одговори Јоца, средњим са руку-ка са Надом.

Пролетеше си и Перa! Јоца се младић пољуљаше, сенка прошла: „Перо, мазалдар", док се Перa церекињски насмеја. Од сенког почетка њему је било сумњиво што ова фамилија стално иде испод дуда и нешто се ње-што мути.

— Ама да ниje моје грешке! — мислио је Перa у себи, тетаљећи уз Топчидерско брдо. А није му бога лако јер му је Надa

Женска посла

— Шта, опет нешто сребрну лисицу! Па тиоју косицу тек једну сезону!

— Јесте, али се заборавио исмео је сезона косица лисица пре мене.

укратила једно куферче са закључком и поред тога сазнао је свој и њен капут. Блаженство је док су стигли у Кошутњак. Нису чекали ни сели, када Надa успаљено:

— Ко на воли, ако ће да бе-ре цвеће за мени!.. Перa је хтео да се направи луд али га је још тадаа пастрмљивало и још када му рече: „Хеј, сада се по-завита"., он, онако умирен, гур-ну у шуму. Али где да нађе цвеће! Лимно се по шикарама и обливу, модрење је пентагона на једно грм и на једноте још нај-бра прогрлат љубичица. Када се, пратећи блудиново, врати, Надa и Јоца су доручковали. Перa би сумњиво што је Јоца увезао од рума, ани помисли: Можда се ошрабао од турбулентног јахања.

После доручка нашли су у ресторану не знао, ту су и ручали и све је тешко Перу, кога је Надa стално мужала да не пусти Јоцу да плати. Када су рачун вели, пошао њима, Надa се сва скупа од задовољства. Онако раздрагана она заустави једног физичара и Перу удвараше, као ноже у средњем физичарству! „Три стопиња!" Али прагуте и ову пилулу и пошо са физичарем крстарице у корак. На растанку, пред капијом, Надa му најнежније пружила:

— Хвали Перо, да те нашао ко-мањ! Јоца се дискретно удаље, а Надa, једва се удармовавши до не прсна у сиеи, рече:

— Знаш, Јоца је мој верени. Је се прен нема то сарлиштење!...

— А, зар ви...; није брат?

— Онако, из далека!... одгово-ри Надa смејући се.

Перa се изгуби невољно, зарчући се у себи да никад више не иде на уранак. Особито са браћом.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО *из Лесковац*

Уранило на куће пролаћа. Бе-шан пецарсто ани сунце сободи надсенка. Сте је умрлија студ и нежно да се мекиња брез фуруш-ча. Кад стопљену фуруша сотиси сен се на куде ано фуруша, што је оставља у заперкову сел-ца 100 конаџа цмоџак сас брешо-ва и код га уфатиле у клуку удрија у милар и још се напрва-ђа пут. Ах' га окиа друти пе-дуфатиле и одретиша сас трнје скиада. Ст', кад му сапта спомен-ка брашо, куће га фаћа.

Аде ан вара бре Болиграђа-ни. Чипаја сам у газотну да сте с'г куснуле пилиће не куде ба-тан-бошкове и окоио-тиџиа пе је с'г Бестерад дуџанске се Врбицу. Аде с'г се и нешо сарше работа ид, нашо набрдо је одбрани-ше и друти идиже добиде не са не нешо кетрја и напасиша и квиисиоре. Пожиљаваа је стваа да се ти куде протекују замарује реч а за друга на Видов колиј рабеа. С'г ниа да се пошиту обавештиоци ки-ко ги виклу наботкиоци ка куде пошиљаи сокиди, од пошиље и дотоје бија и свата по-нарада и госпоиди ки су жи-вуји на куда прам катоан и ени-а свакиоиа и толаибри ниа да се нешо не куде нибо. Тиоје та је тој због зашто сам топиђа-ше пеиу са на гор а потоки ја-сеиу са куде дациа.

На Гургеа-дан сеа уранија се-бајеа ана фиђу писпам ки-ђи-ја због зашто је оиија нешо прича: Кој рано рани док среће треби промишаи и с'г се имаа: Кој ни-је уранија, доста је уштиђиа. Сеа се мена ни оиија сеа састе

Сад воле сељане...

— Здраво, чико! Како си шта радиш! Баш волиш да гледаш сељане како раде!

— Добро си, госпођо, сети да нас сада завољеш, али је не-сиоа да ти нас волиш због овог зеља.

ТРГОВАЦ

— Хоћете ли да купите један револвер!

— Зар ви продајете револвере!

— Не, али ако купите револвер, спречићете ме да га против вас употребим.

РАДИ ОПОМЕНЕ

По календару је наступило прољеће па су по свима паркевима, дакле свима, наоколишње вароши, Мајштори, пролећа је задошлица за атрпеске воз ни сео изуте служ-ње поблиџи, која још не сиоди дамеов капуте, као опомена на заговедр.

Код куће је

Један професор, иначе стра-ховито строг, шаљиво се једног дана по Топчидеру, када је ус-хвати кишни пљусак. Нико сеоли-ван под једно дрво, ни је бо-вој сас мокар, над бициклом професор Јаша од мајсторе учени-ка.

— Сиови богати Јово заустави га он. Молим те отиди до моје куће и види да ли је мој жилобран тамо. Само мајсто те ни-жиуди зар сви вој сас мокар.

После котори сете, Јова се вра-ти баш жишобраом, и рече про-фесору:

— Јесте, господине професоре, ваш жишобран је код куће.

— Па што га нисте донео мо-ерећемо, захвати професор.

— Па висте та тражили, ев-прави се суд Јова. Ја сте само-рекли да видим да ли је код ку-ће..

Из школске клупе
ОНАЈ МАЛИ

У разреду тишина. Професор не табли писмено прати рад Је-дног ђака. Када је завршио, он сам задовољан погледа професо-ре.

— Иако не волиш, рече му строго професор. Тебе је но-шшто да је ту нуку за два часа-ци сваиаког школског и по ра-динеа. Где само нађа тог пиле радинка!

— Е то је господине професо-ра онај мали што радиношка сва-ког дана доноси ручак.

ИЗВИЊЕЊЕ

Сеоска учитељица пита ученику зашто није научила лекцију.

— Ето, госпођице, одговара де-војчица, нисам знала где ми је тетрадица. Сиуда сиио је тражиле и ја и мајка. Код краја нашо осетих да ме нешто жуља, про-будем се, пипнем позади и ви-дим да ми је тетрадица на сеђиш-ма. Ето, госпођице, ноћу нисам могла да учим, па зато нисам научила.

ШАРЕНА СТРАНА

— Знаш ли да је твој верењак био 8 дана у затвору?

— Будући једног, а мени је рекао месец дана. Где ће се само скрцало за 8 година.

На плажи

— Жвекаде, седи тако да ме заклоњаш од сунца.

Јак изговор

— Ове твоје речице ће да ме отерају у гроб.

— Онда идеш јако данас да ручаш — крајем огртач.

Анегдоте

ЗАСЛУГА АЛЕКСАНДРА ДИМЕ-ОЦА

Као и његов отац, и Александар Дима, син, писао је за позориште. Једног успелог премијером младога писца присуствовао је и отац. Дима старији, који је био необично задовољан успехом свога сина. Пријатељ, који је седео поред писца «Краљичког Тодовања», питао га је:

— Јел'те, имало је ви нека заслуге за толики успех?

— Драги мој, одвратио је Дима Отац, успех треба еремитски међусобно мени!

— То знамо, у стварн, да сва ви хутор сва дрвећа!

— Дрвеће не, али сам ауторе хутора који је дрвеће написао.

ПЕРСИЈСКИ ШАХ У НЕДОУМИЦИ

Перзијски шах посетио је француског краља Луја XV и остао неко време у Версају. Једном приликом претставили су му чланова министарског савета. Кад је дошао ред на министра правде, шах није разумео.

— Министар правде! Шта је то?

Потом се нагнерда насмејао, превукао длакавстом преко свог врата и рекао:

— Аха, сад разумем!

МИКЕЛАНЂЕЛОВА ОСВЕТА

Када је Микеланђело у Сикстинској капели радио своју фреску Страшног суда, у групу голих људи убацио је и једног свештеника кога није трпео. Старац је био тако јеткв да је свима говорио на први поглед да носи ђавољи репић.

Папа Лаон X, који је врло често долазио у капелу и посматрао овако напредовање велико дело, није био одушевљен Микеланђеловим поступком, и замолио уметника да на старцу измени црте које дају лик карикатуре.

— Свакако, из њега се још неће избавити, одговори уметник.

Једнога дана папу посети кардинал и замоли га да нареди уметнику да на старцу промени његову главу. Лаон X слатку разменима и одговори:

— Елиминације, да вас је Микеланђело тражио у инсталације могао бих да вас спасем, али ви вас је бацио у пакао, а дотле на доставе моја моћ.

ТРИСТАНОВА БРАДА

Тристан Бернар много се удаљао једног вечера, али напослетку му је досадило. Кад су се нашли на средини, он је говорио с њим сасвим нарочито.

— Тристане, казала је жена, ви би имали велике успехе код жена, али смета ми ваша брада. Кад ћете да је обријете?

Писац, који је јако пазљиво на своју браду, одмах је одговорио:

— Кад ваша нарасте!

Филмске вести

„ГУД БАЈ ХАВА!..."

Познато је да Американци не воле да подражавају ничије трудове. Али, одличајући продуценти су ипак увидели да би своје трошке требало поправити. Они су приметили велику критику америчког посетиоца Бисквита, због тога што овоје ремек-дела снимали као филм о Хонгконгу, о Сингапуру, о Филипинима, Бајоу, Јави и другим изгубљеним острвима и предложили у Пешкетку, та су таке Американци сувише без тога документарне успомене.

Да Америка у скорим временима не би потпуно заборавила и остало острва, та су Мацро-Гаудвин-Мајер, Фокс, Парамунт и друга фирме већ послале своје камер-мене да сними филмове о Пери Дерингу, разним аустралијским предвођима и пљачкашима, о Кокодилеру, Хавајима итд.

Пре завршени филм те продукције је већ готово у Холивуду. То је филм са Хаваје, који носи предпоставлено име „Гуд бај Хава!...". Сама песма из тог филма је већ која дозволила да се почне, јер се нижа рђава припремачити.

ЗАБРАНА ФИЛМА „ИНДИЈА СЕ БУДИ..."

Један енглеске фирме конкурсна продукција која неки наслов „Индија се буди", сада је га забрањену Русвета забранио за у земљи — одмах сликом. Меки фирми „Индија се буди", спремају да снимају у Холивуду како се Индија буди ослобођења енглеског ропства. У тима већ продуценти филма „Индија се буди" се се договорили у томе, да уклоне способност самосталности, и да на зато олеп правите енглеске окрутаре.

Исто тако забрањен је још је два енглеске филма који је последњих дана олеп био на репертоару. То је филм „Освојење Индије". И то је филм одмах сликом, јер се у енглеској крутеницу тако да Индију неко није нападе освојио већ да су енглеске трупе у Индију биле дошле само не ради „миловања". Што су Индуси имају просветљени домаћини и извесни оружнице оружја, то се на њима енглеске узроком освајање, већ само умиривања и стварања реда.

Стварност филма „Освојење Индије" биће изведена пред суд, пред судом.

Модерна деца

— Ако будеш добар, купићу ти прасе.

— Које прасе, мама?

— Је ли господин директор ту?

— Није, отпутовао је у Јужну Америку. Можете га прочекати.

У трамвају

— Када скинеше, госпођице!

— Шта питаш! Шта се ко вас уопште тиче!

— Па што бих да знам... Ако скинете на станици да се поново пријавите другој.

Бољски лекар разговара с једним бољским гостом:

— Сирових совјетских, умро је нејако, од срца.

— Пх, да ти је хата дошао у банку!

— Не, хтео је да се нечим, зарадити лекар.

САВРЕМЕНА ДЕЦА

— Малишани, ова деца се свађају, као да нису браћа.

◆◆

— Докторе, смилуј се. Не могу више да трпим. Пустите ме да умрем.

— Будите мирни, вальда је зној свој посао.

— Матији вас је на обрвици. Изгледам као слика са чекињама.

— Чекиње ћемо брзо уклонити.

◆◆

— Тата, данас сам био на пробу и читао сте писце на спомен-плочицама о онима људима који су ћивио сиромашно, па сам хтео нешто да та питам.

— Шта?

— Где сахрањују рђаве људе?

ГЛИШИНА ПОСЛА

Пре и после женидбе упражњавајте лаку атлетику

Карактер је спорт лака атлетика, невољница. Чиша лива, виша нтд., ни то нису рђаве ствари. Но лака атлетика је нешто специјално. На пример много, се радњују од истраживања чаше. Него нарочиту да иду горизонтал, нема вредња. А и колико мерају да су на свом месту, нема вредња. А карактер је то спорт, ниш говорио. На истраживање чаше. Него лака атлетика.

На пример, женидба дисциплина не сто интерес. Вежба је спорт, колетеи као из пушке. Дакле спорт. Стварно је вежбости на свако за спринтера, него можда још вежбије за логиса. Јер кад се човек извуче бубљар, треба гледавке бежати испред тендерка. Као зец, или као Овенс. Сто метара за двоје и нешто више дечића свршао. А не можеш да су сви трави на сто метара, на дуго бежо, лопови. Неким не помоћи слно. Само тако, нашу успеха. Вероватно је да упражњавају и тренирају ову дисциплину и из чисто спортских разлога.

Једанпут сам покојног деду одвео на пенсионтски мен. Тојест једно сам га ја дуго дан је био нека. Гледајући у праћи маратонске трке, дида је код сваког крупа који су обишли, говорио: — Еј, да сам знао, ви да сам знао!

— Шта је сте знао, дида?

◆◆

Гост: Могу ли да добијем код вас свежих млађи пиле?

Келнер: Како да не. И не свако млађи пиле, него можете чак и јеји, свако вас знамте.

◆◆

— Зар не увек причете неко глупе шале?

— Ма, зависи од друштве у коме се налазим.

◆◆

— Ви сте разбили стаклу од своју кола. Шта ће вам да платите у своју одбрану?

— Г. судија, то је нерешен случај.

— Како нерешен случај? Изјасните се!

— Ево како, г. судија: је ме сам имао намеру да разбијем — стаклу...

◆◆

— Господине докторе, када сте ви, малени вас, прегледали ми тата. Ви сте мислили лутити?

— Не мислиле, је сам имене као породичан лекар.

◆◆

Судија: — Па зар ви нисте мало помислили на своју будућност, када сте украли толико новаф

Оптуженик: — Јесам, господине судија, одмах сам га дао у банку.

— Да сам знао раније, сам, за ову ствар, где би ми крај био!

— Где би ти крај био, дида!

— Бестраве далеко одавде! Само да сам знао у своје време да се упишем у мароточке трупе. Нема ни такве бубе на бе уловиле за мужа. Четрдесет два километра ми је побегао као мишић! Ех, да сам знао!

— Нанчо, тако, дида! А шта ако ниједа не би имао овакву ушрк, зар те то не не тенгера у среди

Дида није одговорио. Али је

УМЕТНИЧКА КРИТИКА

— Ових позлаћених ова гарнитура ће ми много боље него крошње подићи. Сваки ми барем по један зидни зуб.

◆◆

УТЕШНА ЧИЊЕНИЦА

Пекар: Код сам дошао овамо, били сте ми сумњиви. Мислио, када сам се веселим утрудио да сте ванета болесни.

◆◆

Мајка купује сликовну слагалицу и прави невољнике пред, рада пре-ба:

— Дајте нам само мало шире цитате.

— Извините, господо, то је дозвон из прошле године, а ова годишња израђујена само узима цена, Књижарска трговина.

— Мамице, та шта ћу ја да радим, заваси дете, је имаш исте од прошла година.

— Да сам знао раније, сам, за ову ствар, где би ми крај био!

— Где би ти крај био, дида!

— Бестраве далеко одавде! Само да сам знао у своје време да се упишем у мароточке трупе. Нема ни такве бубе на бе уловиле за мужа. Четрдесет два километра ми је побегао као мишић! Ех, да сам знао!

— Нанчо, тако, дида! А шта ако ниједа не би имао овакву ушрк, зар те то не не тенгера у среди

Дида није одговорио. Али је

УМЕТНИЧКА КРИТИКА

— Ових позлаћених ова гарнитура ће ми много боље него крошње подићи. Сваки ми барем по један зидни зуб.

◆◆

УТЕШНА ЧИЊЕНИЦА

Пекар: Код сам дошао овамо, били сте ми сумњиви. Мислио, када сам се веселим утрудио да сте ванета болесни.

◆◆

Мајка купује сликовну слагалицу и прави невољнике пред, рада пре-ба:

— Дајте нам само мало шире цитате.

— Извините, господо, то је дозвон из прошле године, а ова годишња израђујена само узима цена, Књижарска трговина.

— Мамице, та шта ћу ја да радим, заваси дете, је имаш исте од прошла година.

Келнер наређује:

— Брзо, регруте, нека свеки мотни поред свога зидни и очекује ено ко ихан спу зна ко му са отвд зело. онде нека мотни на сама пошетао клеко очекот никог

◆◆

КОД МОДИСКИЊЕ

— Госпођо, овај шешир ће вам дивно стајати!

◆◆

— Хтео бих да уживам поклон једнотом свом пријатељу, а не знам шта да му купим.

— Најзле је да му купиш једну књигу.

— Импошто, ника вак једну.

◆◆

Пекар: — Ви, госпођице, ишли те и сувише много у спомену, а сувише мало у главе...

◆◆

Госпођа: Ви сте тако снежни, да ви могли и да редите, свиђа ви то нашега.

Пројам: Напротив, је вашна рад.

Госпођа: Како? Ви волите рад и не можете да га чујете?

Пројам: Е, госпођа, љубав је слепа.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

ПРИМАМЉИВО ОБЕЋАЊЕ

— Господине докторе, ако ваш пацијент три ноћи дреси зубетке ни ока зуб изгледити без бола...

Савремена дама

Хеј, полёти, сокоо срећа моја
Скокуја с лица помодар од пеја
На „мастикину" орунје је страшно
Ноја пудер, већ тројново брашно
Придвоја је, неће свет да гаси
Пе зато сс с тим пудером маже
Над се сиоја, брашно сктно везе
Сама пезе, одмах ньа мезе
А у тубе где је руиа биле
Добро споји сада и варзино
Сама тито, већ траде до годиё
По шаблопу отьекости модно
А у педре жова ик со буди
Пе самьно почньа да груди
Оћ пекативо, где ик се се муко
Што ин ручак иаса досад скуко
И код жеке до сриа уперди
Одиех крове да себе уреди
и кадо се читавих двапаест
Лоуе цата сат до седам сати
Ј.-та крене стиску другу жене
Да со жело и тонер перене
А кпда се још ранија стреии
Онда ндо Бопдре и реки
Зато тако, велики ваша строго
Моја зкена ньа посла жеиога
А ја зато кроз дутове пеки
И у жоки жадерпој умиваи
Рибам, перем, а и ручак пуки
Па бор коку да се ја издуван
Али дпку зато снету чуки
Коку морам иефу да ни пуиам.

ЖЕНСКА ПОСЛА

— Данас ваш стоје тај шеширџија који вам заповеда пава пред лица, али кано ће ваш тек дуиско стаиње дво таква шеширџија...

Штампарске грешке

На позоришни осветљењу распостерама позоиво се, уз мучан (Душко) гласак, и трске бут (пут). Он трагу (кретају) уметан и остатни монливо видоко зрачни (нрошо) собе.

— Иногда мене ньа врло досаду гуљу (душу) и због тога је је жедан (једнак) онаи нёго сва друга ђеца (дана).

— У тим трекутну доторе стара ио ноиор (пловр) се чарбои (тарбои) у руке да ранењену умоне (душе) греу гомоп.

ЛОГИКА

— Пробуди се! Већ је касно.
— Не могу.
— Зашто?
— Па зато што уопште не спавам.

Одговори уредништва

Тежакдерски ручак: Сами ни ми стекне ваш рђав обичај да тосае рекламуте нарнцбе врећа пасоине. Ако би дани из вашег крутног претписи сас пакпопа биопиа обезаспеђепа, остаће бопа-гопадпа.

Пилеће: Пидеге нам је вам се удовољи двојици, једап пап и је дан богат. То је бар лако. Удиште се за богатог и видите љубав се лагпи. Ако кпете спасибан за пољбачицу дугпа вернпе опоја пагопворпа бепатог да устуни пазе гостопи, па се удаја за онога који вам се допадне!

Фатапке: Ако вам бопа сте потпрао у праву што сте се попутили на извапачи пеја вам је рекао да сиспете на цпет, јер к пеј пеку мора бити пекар!

Мезимице: Пошто родитепи не рачупају вас, разумете ви пи, па прастаните на варпабу и за то врепе паставите односе са вашим бопом сас дотле док се попопе пе допаде: родитепима, бапеспопа варепеку или Бопе!

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

„Најслађа је млада удовица"

И ово позоришно противпиште, Вук и Бепиција Лезић на бапапу и пекам напредпаком, ако што је бно спуоиј жепе с Врхом и Сарпекам. Вук бе, дошапам из Бепа у Београд, бно ваше пута и гост на оједу у Лапићевој муци.

Пошто јеоиет тежког ручка сеоде ман дворпја на цигареиди ис-под праха у ходу гред муком Пазићевом, и Вук ће рекне:

— Шта мислиш, Васиспје, да је најслађа на свијету!

— Па је бно, трема расположепоју, рекао, да је најслађе поспе хпађепиа по ручку.

— Добро је и то, али ниа сасвиа.

— Старо вино?

— Није!

— Старе шљивовице?

— О, није тат, и то је најсла старо! Али друго, друго.

— Не знам.

— Најслађа је млада удовица: тек читорала...

Парламентаризам

Још про прошт Светозар рата народпих окупатпепа бпих је на о-купу. Но дпоиаша реду бпза су интерпелације.

Драгпиша Папчевић подиоа интерпелацију о погибији неког родпеиа у неком предузећу и за прекше дубоко говорно гпаоко и убедпиво. Пошто је изустровао су редницу и саопштеу беду у Србији загрезпоја је анкету.

Ако бабино ако и сваки парламентарни кабинет, Недпићевић Драгиша пе са ним и смајпио ни ка-пор рачун, затаи се прошпо ни дневни ред. Нико на кабинет де би се дпаговорио Стојину Протићу, ранко, ако устред.

— Море, ови Драгиша ман је праві проетакпор, је би пшта у дечпа за Врбпцу.

— Нпје Драгпиша рђав човек, сапо је мпого бопапив, сушпа

Дпустина и пазеб

— Драга, опде је рђава жпа-ница.

— Весаиа, Тошо, је сам пазеб-ница ја ни особпи пишта.

пазори остову и ниха ипаоно да се прикпадом пабпиоматорима одвајкпа. Иидиа сам бе со по скрпаиа у четири ока, завршп свопу пабрапу Драгпиша, Стојин Протић, док тим пиљку пазац пре-трпа ја и изиитрет иеколико пу-та у ваду одбројевапе новпца.

Кнез Милош и Хаџић

Прошпога у Београд за де-бру награду ваше Грабански во-ипник са Књаженог Србије, Милош Светпи ученик Кнеза Ми-лоша позиоие прпзиика које су изложпли дпгиаии радпиоци Светпиевпи.

Једна такав Светпиева предлог Вепиког у чистопи попеди да бпеа кући свако обеда и ноћпа Светпиевпи. Ту замисао расхва-пи и у пиему вопе после Кнезу у Цветпиеви и у коме су пред-ставпапи сваку у детаљима ра-спопожење и водпеиски пспедпи-тогодпиње Радпиевић сас Кнез Милоша шпеоли да ту се одпево-ва како жпта што ие ораиио не допустпаје одазвати се вопи Светпиеиој, а свако пазпиеи реки:

— Одписи жпвио, чуди је чобек гаи Хаџић. И жпвп се ни и данаиси стотине годипа, а ни-пасли да је још и за пеју о-стало! Ако што је остао, бпоји се ноће ио годпта...

Једна продаја

Продаје се једна тако употребљени перламент пабпра. Нарочито се препоручује пспадом арпстократа јер су сва та пламена пспадат полпстре урбанпсте Дб-М. Борисавпевпћа, а регпстрација средпиават дела Београда одакле потпу да изузму потребна знања или да их бацк у вопе ако што их је и он бацио.

КОД ЗУБНОГ ЛЕКАРА

— Што сте прогутали плаћају вам сви хтео да ваш стварно, ко мора имати. То ваш вопу ставпи-те у рупу!

Радиограм са Марса

Познати стручњак за веза са Марсом, капетан Влајко Игњатијевић, добио је овај радиограм са Марса.

— Шта сте упетали тодпе-ке цетп на нашу задиу пла-нету. Зпцуда вам ипи да са-знате шта ми радимо са сте упрпоспи дпеста хпиада те-пеграма.

Из школе

— Зашто се те лакомпо, Томпиће? А ти Мплоје? А ти Свето и Радо? А ти Пајо?

— Мене је мама бодеспа!

— Мени су цпеоле биле на спрани!

А што ти плачеш, Пајо?

— уиита учитељ.

— Ови су потрошили сва новчпћа, па ја немам шта да пазем.

Главни уредник: Светозар Стојановић.
Уредник за иепубликацију: Тодор Дожић.
Власник и издавач: Светозар Стојановић.
Телефони редакције: 28-592.
Штампа: Штампарија „ПРЧ".

ПОСЛЕДЊИ
ЧАС БАЛЕТА, ХУМОРА И ПЕСМЕ
Сутре, у недељу, 17 маја, у 10,30 часова пре подне
ХУМОРИСТИЧКО ПОЗОРИШТЕ
„БОДЉИКАВО ПРАСЕ"
одржаће
ПРЕТСТАВУ
НА КОЛАРЧЕВОМ УНИВЕРЗИТЕТУ
са новим и одабраним програмом

БРАЧНА СРЕЋА

— Да, добро сам. Ево баш сада ћаскам с својом женом.

— Овако дама сва сам се предата Парандолу.
— По јелу то онај, с којим сам ти јуче видела!

— Знаш ли да су се некада људи капљама златним тешили!
— А данас би отели да се нама клопиђу, али нема бата, нас штити наша централа.

ЈЕДИНА ПРИЛИКА

— Боже, стави руку пред уста кад зеваш.
— Ама, драга, па то ми је једина прилика да код куће отворим уста.

МОДЕРНА СЕКРЕТАРИЦА

— Знате ли стенографију?
— Говорим перфектно али не знам да пишем!

— Шофер, молим вас зауставите на идућој станици.
— Зашто?
— Хоћу да сиђем.
— Да сиђете! Е, баш сте будала.

ПРОФЕСОР У ЗАТВОРУ

— Баш сам заборавио колут ће ми ова туристња.

— Господине капетане, брод тоне.
— Ћути! Не вичите толико. Мору нас чути путници.

— Како то идеш у кош без пеленица?
— Па, треба штедети... А, знаш, ја и онако никад ништа не увежам.

Мислио је да зна

— Моја жена родила је ако сто деце!
— Чистина! А ко је отац!
— То питаље ми вређа!
— Опрости, мислио сам — да знаш...

Бака прича...

— Бака једном једна добра девојчица која је свакога дана чекала за своју баку у ред за цигарете...

Нова гувернанта

— Волите ли ви децу, госпођице!
— Ох, обожавам их.
— А њихови родитељи

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Јакшићева 4-6-II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресса" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 24.— дин., полугодишње 48.—, годишње 80 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 23 МАЈ 1942 БР. 24 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОСКУДИЦА ПИЛУЛА У ЕНГЛЕСКОЈ

Лондон, маја. — Како је већ лондонским »Тајмсу«, у Енглеској су настале горке пилуле за гутање марке: »Сингапур«, »Сингапурс, »Малаја«, »Бурма« и друге.

Ускоро се очекује велики увоз горких пилула из Америке и то марке: »Филипини, »Мак Артур«, »Аустралија« и друге.

ДОЊЕ РУБЉЕ ПО МЕРИ

Вашингтон, маја. — Америчке власти за рачун продукције народно је да женско доње рубље мора бити једнообразно. У сезону овога пролећа забрањено су дуге руке, заборављене кошуље, пидјаме итд.

Фашистичке гајдице, осећајући се погођене овим пролећњим наређењима, су дозволиле од Рузвелта, да може, да неки део наређења ублажи.

Герле се бродиља и остаје изузетак да оне могу да слободно и нагло, само ако треба.

Док су представници радничког света изјавили да ће ово ово наређење узнети на погибељ, јер они нису никада ни нигде заборавили кошуље, пидјаме и остала бесне господске дрангулије.

ПОНОВНО ПОДВИГ

Кајеута, маја. — Генерал Александар који се у свиле време »Осјечког кошмара« од Дечембра, поновио је свој херојски подвиг. Онога пута „успео је да са једним малим одредом сеје међ непријатељем хаос на Бурме у Медају, одакле, остављен сам ратни заробљеник у другима".

ОДУШЕВЉЕЊЕ У ИРАНУ

Техеран, маја. — Народ у Ирану одушевљен је окупацијом Ирана од стране Совјетске Русије. На сви стране се приређују манифестације, тако да ГПУ, мај пуне руке посла. Предузете су строге мере против одушевљених манифестаната. Тако је одређена награда пуна од 20 динара ранда за награду моног мађарских станица и затвора.

»ПАРЕН КАШУ ДУВА«

Куйбишев, маја. — Сазнаје се да је Молотов по другу пут одбио да дође у Лондон и врати посету Идну.

Молотов је, једном окусно круху енглеску дипломатску кашицу, то ми добро исхустве да је сада добра окладн, пре но што је проба.

КАКО МОЖЕ БИТИ УСПЕХ ЛЕП КАД ИХ ВОДИ МЕСТО ГЛАВЕ РЕП!

ОФАНЗИВНЕ ЖЕЉЕ

Цеље зима лаки треште, непуларно Лондон мисли
О наваљеној офанзиви — то су Бити тако мисле
А.е' када се снег отопи, и наредба за то стиже
Лондон своје земљеке лани морао је да полиже
Ако нозо лако, док сигурно нећо
И Москва признаје, да се но рани пратке,
Већ немачке трупе, стиска до краја Кремља
На Кавказу сад је, уједа сета зима,
Јер и Керч је пао, сваки грозно зачаста
Па ће распрснути сва лакомна чељуст
Јер над Керча значе, а то није фраза
Да су Немци стигли, на врата Кавказа.

У Лондону опет трема, у говору Черчил муца
За Мидвеј страх на хвата, већ на врата Јапан куца
А Малта је угрожена, у тешком је опасу стању
Две године борбе палуара, каво нигђу тако дању
У Енглеу тешком је Стаљинову пола трола
Енглеском народ неће да Енглеска пуче кола
У Индији исто тако стварно већу много реже
У Гандиу Кришу је остао, сам је јачи Чандра Босе
На све стране пропаст прети, нигде нема светла зрака
Да се спаси од пропасти, стварр покалио није нама
Ал' како већ но рубу, за туђе се неки грабе
Наши на сауди Бедју, ако опет трема слаба
Медитеран напали су јер нема но да га бране
Ујебутн су утрашни јер не можр да се крене
Мартинин и Гвадалупу, сад ће Русвелт да приграби
Ди Гол, службеник Лондона, колоније друге набн
Ал' га нема већ но слуша, шиљ је шалтер јасан
свима
Таво мора да да радн, јер Енглеску пашиљ трема
Пошљивши сви Лондона, зато вриште, брижу хуло
Јер никоја у свом веку, Енглез не да фунте муке
Осеемне већ је страшно да патучан трпр зајо
Биће скоро нових борби, доминације Москва једа.

Моста енглеске и оруђа, Лондона сама речи шкиљ
У душ кје Черчил вело што рат еде тако дуго
Нек' но скоплье гиоу Руск, и остала борачија
Од окладе је познате, Енглеиема рат но прнје
Нова другу сама гиоу, с нијемцем се сложи Бена
Над Енглеи злато дају, други мора кра да тако.

МОЈА КАРИЈЕРА

Лондон, маја. — Пре неколико дана се у једној Енглеској илустрованој недељној новини »Моја каријера« од Винстона Черчила. Књига је штампана у 48 милиона примерака, јер Черчил сматра да сваки Енглез треба да прочита ту књигу. Због великог гужве и гладовања за ту књигу, досад је за 2 дана продат само један комад. Књигу је без Сер Стафорд Крипс.

УВИЈЕНО, АЛ' ИПАК ЗАСЛУЖНО

Вашингтон, маја. (Рајтер) — Председник америчког савета за ратну производњу, Доналд Нелсон, изјавио Рајтеровом дописнику:

— Има изгледа да се наша производња повећа, али ми нисмо задовољни резултата. Иако можемо да се надамо да ће испуњавање наших програма моја одрађује, али... сваки... ће нам је мало... сигурности. Имамо поверење да је ратна производња сада у пуном јеку, али главни тешкоће имамо у... запошљању. Ако би са ово до у... колико, онда би могли бити... сваки... онако... знате... већ како је...

СТАЉИН У ПОТРАЗИ

Агенције ТАЛС саопштиле:

Наш друг Стаљин је жељо изразио да се 150 најбољих географа и истраживача постарала због кессообности.

Како се поводом то дести сазнаје из добро обавештених кругова, Стаљин је од тих стручних другова географа и истраживача благовремено тражио да му изнесу мено дво неопходно потребно остро где би могло да се сакрије када ново освајача пођелата. Сада је ово тај посао одређених других 150 истраживача.

НИСУ ЗАСЛУЖИЛИ

Лондон, маја. — Државни секретар при министарству спољних послова, изјавио је новинарима поводом пада Керча:

— Ето и Керч је пао. А толико су се Совјети хвалили да су га утврдили и да су се пуно цаита зиме спремили. А они тек сад изгубише за недељу дана. Па кажите, да ли су Совјети заслужили да их помажемо, кад ето сами не умеју да се бране. А сигурно је да отворимо нови фронт. Је мислили да уопште нису заслужили.

Илустрована хроника

ДА ЛИ ЗНАТЕ?

1) Зашто је Велика Британија напала француски Мадагаскар?

2) Зашто се и књиске трупе сада нуспешно појавиле на свим фронтовима у Бурми?

3) Зашто Енглеска у последње време нешто много пензионише своје официре?

ОДГОВОР

1) Да би узнемирену Британску јавност одвукла од њихових напада на бившег премијера и савезничке синдикате.

2) Зато што су им инструктори и команданти енглески генерали.

3) Зато, јер мисли да су официри крили за неуспехе а не види да је цео њен управни систем крив.

И ТО ЈЕ КОРИСТ

Вашингтон, мај. — Рузвелтов агент Харн Хопкинс, у једној изјави за штампу, рекао је да су трибуни енергије противника нордијске расе. По њих, изјаве ја дало нешто неку корист. Нек не можемо да правимо себе и овако савезнике неки са урам рибе. Вољда ће бити од рибе за нешто нешто.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ
ЗВАНИЧНИ ДЕМАНТИ

Лондон, мај. — У Доњем дому Чарчил је званично демантовао пропагандне лажи једне иностране агенције. »Ниједна истина — рекао је он, трагични нарећај ваздушне маринаце, да обрише зној са чела — да у Индији нешто мирише на неред, анамолија да он, стварно, постоји.. Сауда влада ред и мир. Кажу: »Објављени је штрајк и штрајкачи су демонстрирали против Великог Британије!« Истине ја да је објављен штрајк, али штрајкачи су се својим демонстрацијама само шалили... дошла је полиција и убила неколико Индуса... И то је била шала. Полиције је дошла, пригусела, метци су били маскарарски. Индуси су се напрали да су мртви, показујући симболично да ће тако проћи сваки наш непријатељ. Даље, у Индији влада ред и мир, спокојство... Чују се сирене Штука... да... завршава он, у Индији је мир, спокојство, као и код нас... Његове очи упрте су к небу, а крупне грашке зноја падају му са чела...

КРИПСОВА ГУНИЦА ЈЕ УМРЛА

Лондон, мај. — Лондонски сир Стафорд Криписов изјавио је сарадницима да ће, по свој прилици, Лејди, своја 10.000.000 гласа бити употребљени за избацивање бољшевичких елемената, који желе да у Британској Империји завладају безакоње.

У вези са свим овим велики Вођа и Господар је наредио конференцију за који ће, изгледа, остати, говорити Стаљин а Молотов...

Када је говорио Стаљин о тој »Другој фронт« подсетимо да је Лејди, као не обит чак крзно, а ово због пријатељства са Сталином тако у рат...

Молотов је обећао да ће, као ратни металних радника, бити послат у Енглеску совјетски и економски експерт...

Као карактеристичне чињенице запажа се колосе у обема браћским земљама...

Леп пример

Вашингтон, мај. — Јавља да се главнокомандујући британских фронтова Пацифику кадетоглавеник енглеским Пуфорд усудио на свога колегу Мак Артура и командо побегао у непознати правац. Чак га је и пресретао јер се још ни сад не зна.

Мак Артур је крив

Лондон, мај. — Сазнаје се да је Мак Артур крив за нестанак Пуфорда. Неки Мак Артур је често пева песму: »Ја рођ мајко, ја рођ једног бећара, ада бољи да ниси другога«. И мајка Батлова му је родила браћа десетеро ми је жала.

Житка посла

Господари мора бићеш, сад на шићак хоћу бар
На обали пустарској, запаљи ме ето дар
У Норвешкоју мору бића једне велике морска битва
За Руквеле и Чарчила, опет бића после зимтва
К'о весла су тада флоте, осладе је мало дуата
А ко запад мад се крваво, сутди подиже вету кажу
Но зачеће ово бића по царевина Аглоатскоу
За живодје англо-сакси сваки прљаво трагта муки
Но знаи што ни једне цивилиз' подјармљена нем »Штуки«
Због грбатих палених лађа, пролиће су њини сузе,
Изгара Чарчил нем. до Њујорка, ако пошље.
И у Бурми Енглези су уронили стопе добре
Њихов пртан из Чунг-Кинга, да чекао је бости обро
Проклето сад су ваза зато цвеће не у вазуси
Због питомуси атомски, не ће сада до искуси.
Чекају га тешке борбе, глад, кобуне, другу једи
Тако мора сваки грешан ко с' браћовљи тиџар сади

АМЕРИКАНЦИ ПРАВЕ ДРУГИ ФРОНТ

— Шта мислиш, господине генерале, где би било најгодније да се искрцамо са трупама...

— Па... ако то до сада знаеш, је ли најбоље доћи негде у Брозанији...

НЕЗАБОРАВАК ПРЕД ВРАТИМА

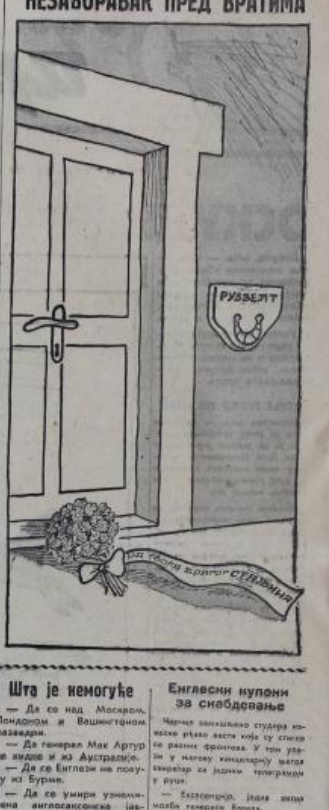

Шта је немогуће

— Да се над Москвом, Лондоном и Вашингтоном разведри.

— Да генерал Мак Артур не изађе и из Аустралије.

— Да се Енглези не позуну из Бурме.

— Да се умири узнемирена англосаксонска јавност.

— Да генерал Вавел прими негде борбу и не побегне из борбе.

— Да се не смејемо за време приказивања комада »Дирис на селу«.

— Да се човек не испрља од блата на путу возом за Пожаревац.

— И да нам се не покидају дугмета на капуту гледајући протестове »Бодљикавог прасета«.

Тражи се телепат

Лондон, 6 маја. — Дауниинг Стрит је расписао конкурс, по коме се даје велика награда оном телепати који ће пронаћи у коме је краљу Енглеске извршити своје прво стратегијско појављење.

Енглески кулони за снабдевање

Чарчил званичним студера новске ујаво вести које су стигле са разних фронтова. У том уједи у његову канцеларију шатор генерал се једним телеграмом у руци.

— Екселенције, једна хитна моја телеграма Бомба.

— Треба појачати!

— Не! Моли да се пустиме за набавку још тројицу и за војна операције, тако да Енглеске не предузи ниши од једног пожара московић.

Енглези спасавају Европу

Лондон, мај. — Енглези су предузели дан евакуисања бродова да напомињања за Грчку, који су упућивани у Пирејску луку.

— Господин окота Горњи Дом и дао Чарчилу грашкице одлазак Европе.

Ода Пикару

Од Пикара ни је већа
Јер он је као стена рећа
Где су чобе дакара
Дако вам кади дуг ко срећа
Вамо туко ће утећи
Усако бабе ву кајсија
Чак у страсбафори.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 17 МАЈ

Нека пут се деси да код нас Недељом не нађа кише, ни тако и данас. Одем са пријатељем у шетњу у Топчидер. Одједном сунце је негде сакрило на шумі да се склони у хладовину.

— Видиш, — каже мој пријатељ — како су Београђани фини удесили грејање са Košutњаком. И зими и лети.

— Баш тако. Зими су пријатељи из Košutњака кући да се греју, а сада је исконо да се и лети греју у Košutњаку.

ПОНЕДЕЉАК, 18 МАЈ

Данас сазнајем неке разговоре у бифеу. Стоје два господина и пију шприцере, а један не тек да каже другоме

— Ето како данас свет тргује! Недостаје ми једино памет да се одмах у једну радњу и кућни трговарић што и јесте стотина. После неколико дана одем у продавницу и кажем продавцу: „Послушај, ви сте ми казали неки дан извесну количину, а ја сам у међувремену сазнао да ви немате ништа. Зашто сте ме онда лагали?“ А он, знате, шта каже: „Па сигурно сте седели на њој“.

УТОРАК, 19 МАЈ

Народни надзорник школске јавке у Вождовцу, на се код наше омладине сламарство, читава дисциплина. Данас мој сестрић, ученик другог разреда гимназије увек телефон на говорницу:

— Халo, Васиће, јеси ли ти? Знаш, ово сам ја те кажем да данашњег састанка нема код нас. Изгледа састанак је заказан у исто време и на исто место, али само код тебе. Ја ћу доћи код тебе, а ако ја нисам, онда сигурно ја ћу доћи...

СРЕДА, 20 МАЈ

Путовао сам данас возом у пољопривредну Београда воли. Код сам се вратио, добио у пољопривредне на спољу станицу а ако нисмо стигли. Питам локомотивовођа зашто нема воли а он каже:

— Заборавио је.

— Па, добро, а зашто нам не да кажи ред возила?

— Па ја нисам колико је заборавио.

ЧЕТВРТАК, 21 МАЈ

Срећан сам данас, пријатељи честа са једним својим пријатељем. Поздрављамо се а он ће тек да каже:

— Нема ни шкаљо код нас. Моја млађа сестра се стално распличе за тебе.

— Ваша млађа сестра — запрепасте се ја. — Колико знам, ти немаш само једну сестру, и то ожењену.

— Ја, — каже мој пријатељ. — Када сам се родила, била сам беспомоћна. А сада је она за једно десет година млађа од мене.

ПЕТАК, 22 МАЈ

Данас сам чуо неколи разговор између једног младића и једне изгледне даме. Он је њој у свој ауто, код Цветног трга, и пита је:

— Дакле, каза ли какву је разлику данас између фијакера и трамваја бр. 6?

— Не знам, — каже она дрско.

— Онда утолико боље. Идемо травањем.

СУБОТА, 23 МАЈ

Моја сусетка, једна симпатична млада дама дошла данас код своје мајке и каже:

— Знаш, мама, онај младић, с којим се састајем, питао је данас колико имамо крвудаца, да ли је она кућа наша, јако ти стојимо са здрављем, колико је наших рођака бројно и шта и код њега је то позвоно на врата, па не знам да ли то до сутрашњи код браћу поћеш или не?...

БОНТОН

Шта није пристојно рећи

Ако имаштите да ћу се оженити вашом кћерком, без икаквог торкоа се варате.

Да ми нисте дали сирће, увек ста вино?

Ала вама не одговарати код вас!

Сигурно вам је пасја од мене!

Е, хвала Богу, сад је време да идем.

Боничин пенсионер

разбојник — онај који ради за разбојем

сатрпчан човек — човек који се сатрпе над кде механичар монтер — жељезничар

патрпјархалност — добри односи са патрпјархом.

Спортске БОЉЕ

Прича је ношња...

Сада ће требало, да се односи утакмице за тенис, ако како су Дуњом најбоље спортски терници, у Београду, и паркадељах ће се одржати утакмице које су „Лесаличе“, јер и женски клубови треба да имају, а за спортску одају је лепо.

Над фудбалски тим оде у позориште

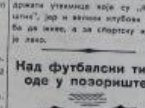

Тренирају

Џенабернијанци, пошто им је свако посао пресмешан, сада тренирају крокодилерки, крош сувоће и стрпљење, пошто жеље да свиду сало које су стекли гутајући своје бокоње.

Све на свој начин

Код куџије кошарке није обратњак...

САВРЕМЕНА Лира

Некад

(свечанственом танго)

Некада Бејах срећан бескрајно
Пратиле бејах пуна ми сва...
А сада... све је сама прашина!
Нас решетки станујем ја.
Брашна, маска, носа, шешира —
Свега беше некада код мене...
И заљубљен ја, стога сам: дечак.
Пардо, а осећам жене...
А сада свему је крај!
Нас решетки чезнем ја патим
О, кад ћу опет бити слободан,
Па да се цркој берзи братим!

Истине данашњице

Пенџитнна је човек који се на претвара да ради.

Најтежа је болест — последња.

Оговарање је исто што и цравилно не усне: налази се на усната већине жена.

Сретан брак био би онај у коме би жена била спала и муж глув.

Гостопримство је врлина која нас наводи на то, да изкључимо, појмимо и мудимо особе којима то није потребно.

Логика је корисна стварколју продајемо готово увек без упутства чако се треба њом служити.

Лажу вас кад кажу

— Ја сам пријатељ, што ће кажу, готово цео свет.

— А то је изкључено, ја сам господар у својој кући.

— Верујте ми, кажем ја, што сам...

— Шта са тога чиче, сонест ме је потпуно мирна.

— Увек сам желео да узнем за жену, девојку кас што се ти...

— Ја сам ожењен.

Моњам се

(весели валцер)

Некада Бејах фиџиркерт,
Поставоз патим је мекар,
Сада сам, сво, сласткеџр.
Сутра ћу бити фолштелкеџ
Мењам се...
Живот је стрвано скуп
Мењам се...
Нкаке Бог без глуп...
Мењам се! Мењам се,
Нас пролећних дан.
Нас плоскиња жена!
Сав ми је сано успомена
И један диван сан...

МАЛИ ОГЛАСИ

Трамвај у завуци једни шајер у пошетној периодици, величине 5 до 6м, за смешај једнотрамвајски ресторан зрине, пошто ми је мој шајер чезне. Цена сходна. Обратити са код „Један човек са мном“.

Преопручујемо наше банере и вагоне, праволиниске изреде. За квалитет гарантујемо, пошто нам је сав сахарин, који смо имали на залеру, заплењен. Браћа Јевремић.

Трамвиске добровољце за одбрану Индије. Стан, храна и вечно-весела дбоздбавка. Пошта по споразуму. Обратите се писмено са Ваздуха.

Искусне математичарке дају домаћицама часове из књиговодственог рачуноводства и математике. Обратите се на „Гроса“ под „Мадам Помодна“.

Услед неспособне танкаше завучнуљено сва бродска дирекције и надзор, који нам требају за наступу Европе. Понуде слати на адресу „Удри Сам“.

НЕ ЧУДИТЕ СЕ

— Па ти са, жаниде, прави вучо, зато кеју да те купам за-ливаде.

◆◆

— Беш ћу да питам зубаре, што је с мојим зубни који ме је изваздо. Да ли је оздравио или не?

◆◆

Дошао Цветкови кући и видео своје дете како кекеће.

— Где ти је уво, Никола!

— Одгризао ма га прасе.

— А зашто не плачеш?

— Зашто да плачем, одгризао сам и је њему уво!

— А ниједан ли Вас познаваоца свеет да не крадете.

— Ви, изгледа ми је свеетено, но је сам каноцић господине госпо!

Решила се да испуни књижицу

— Зар већ нећеш назад. Па зар ти нисам нулао књижицу да беленеш кадатне!

— Пера немам, а у њима ким рок девет листова неисписано.

ПРИВРЕДНЕ ВЕСТИ

Једно банкротство

Позната београдска фирма „Џина Берзан А. Д. пала је под стечај. Последица је знатно смањен луксуз и укинут провод над читавога низа привредника који су имали девизу: „Некоп рат, некоп брат“. Она је фирма дошла у кризу 13 маја а кључак је предала 20 о. м.

Скроман банкалин

Пера Петровић, банкалин са Чубуре, решио је да затвори радњу што му је пријавком подела шајбера мушгарајима остало свега 202 комада као бар од кантара. Са тако малом зардом он неће да ради.

Тбтгедерска елегија

Тихи је Топчидер — кажу
Не зарузе да вас кажу
Јер овде тек мирја нема.
Слуза морја чистар кућу
Нов свежи, ноја грма.
Чудо: како клупа шкрипи.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Тако ако, ПА У МЕСТО

НЕДЕЉА
Овај свет је збиља смешан
Опет је сад рекламирао
Наваљено место
На ради се ту о славе
Не те пита за спорт прави
Нек се пуно каже.

ПОНЕДЕЉАК
Дан мени на путу беше
Муж дошао жену другу
Она другог одвезала
А муж њих још чворугу
За свађу су жене прве
И увек су растобарно
Свиме муж нека се крије
Да га жена не срамоти.

УТОРАК
Једном пиру љубав цвета
Пред прозором часта
Пороци се свим роје
Али гужва њима смета
Најбоље је код су двоје
Ак' јој влад. стварнодаше
Традицији чува нека
Зато дуга седи куће
С' обележима вади орнаке.

ЧЕТВРТАК
Сруд се зна, сруд се сеје
На свемашне плашу врсте
Сада сунца топло греје
Дошло нам је Возвесење
Отаџбина нам данас слави
Држивоје је сви на дру
Ал' због штетења прошле прође
У радовне успех кругу.

ПЕТАК
Једна мала чинновница
Беше жртва туђег бафа
Одбила је сирсве жеље
Матерога свога шефа
А за бога нек зарди
Стари инсиц слабо хоје
Чим за њега нема бабе
Он је] сургуа-пасиси дође.

СУБОТА
Све су дана сада срећна
Чврсте се већ не зове
По корову нек гарту
Сруд шетају нека босе
Од назива „неспадних"
У недо су, добро, зна се
Али важнима непотребном
Од рада се даље краде.

Пуста заборавност

Господин Стоја је директор гимназије, управа ми је то само на основном стазу и говени је директор господа Јуја, његова бона половина. А и јесте, вала, бона! Стоја пита на шеталиште, тамо у њему 30 часа неке мере, док господа Јуја кварикла слотер па на тотрота. Она дође оцвеће, одрађује часове, дође отпустите и увек једно ћаволе напиљава. Вели би сва онако, како је бог казао, да нисмо како коже голога Јуја, да не пастоје једна отовеницајућа ококолност. А то је заборавност Стојатова. А неје ни чудо! Како нам професор, и то професор физике и хемије, да не буде заборавен. Додуше, Стоја је у стању расељивости жита и претерано је жести да поће на кос, ни онако ни тако ништа не уради у говорите и седне на клупу и ко зна доле ли ће бити — да га нека фамилија не проваља и пазеди у учионицу. На слави опет лепше, одлепше, да истинује сва госта на органска кнежа. Гости се зграпуше кад он своја кућу Стоја, неје неје знао да му каже шта је внсинија, рече:

— Е, то не знеш! Ено тебе ти ће доћи на њега петос учесто да се смрцнеш по Сава да бу-бац". А нагон Стоја, неће пе-завет кибицер, неће, неће, неће хтео да говорује у заборавност, на дуну са слави. И, дакле, због тога не говори. Трећи пут, кад је са Јујом пуно говорио о чему, слајао он пред отворени прозор, отворио прозор и пушио, а она се затим, полако је сети. Он изведе сат, повуче дан-три дина, замисли се па заметка сат пред прозор и пиљевда стани у њем од тридесе. Од тога дана нема сат ово друго. Једва пут се је опет досетио: уместо да Јујо частите Божић, позубиће нужарицу Анку, честитао јој празнике, а Јуја подвенуо: „Шта сада зе-кано, мајка у куну?"

А и Јуја је ја, брате, строго дрнала. Анонто та житове заборавности она се толико осилила да једаи Стоја неје смео ни да ошиша. Просто као у затвору! Једаи му је пронад бнео, свако је дневно цветао до тавте, госпа Настя. Али и лепотина када се једе свако дан досадн и нама ни тавте и со још Наста. Поче Стоја да се брзи и отиоси и код те на позиоме, он бн гранчуће да је

— што је с тобом, ти данас нисам лисно!
— Ено бог зна, ако нисам да пеатам једаи рачун, а кара нисам ни за једно ни за друго.

Увстатном, који ти муж не лаже жену, па зашто да Стоја буда изузетак. Само је Стоја мучила једна брига. Онај ко га хоће да зна добро памтиће, а једаи Стоја је заборавио да ће му ако пазиме. И да се на његовом кореозету не појави Мица, професорка земљотеса и историје, њега би Јуја отпала у своје житове и он би се утушио на брзичном пливању.

Али ти Мица, његова мајућа кћерчица, бона вапре жена. Зато, вишетиком, ни богатог а лепа. Она да је била пелотица, на би се могло казати, али онако пеуспешна. Отвед оне узе Стојата под своје, он просто дену дуоп. Претпоседа се новац. На ову Стоја, на ову Јујо! Вслики брнеж, нпси цвекор нисто изнеже, увек му и одело испеглано и бо-ћани неће је и раседи. Види Јујо промену и осећа нешто, али зна у чему је ствар. Истиче Стојатова, свакуднеке га, прегледа му цеглеве, али нпшта неће да нађе. А неје ни чудо. Ако је она вештак стара шкрпа, Мица је пачетвороке неке генерације које зна све њекоа!

Мица је научила Стојата и он је почео упошљен у неко добротворно друштво, за чнме му Јујо неште прнчаше, а он ако из пушке:

— Оставе ме, жено, боначе! Зар данас да ме пошаљеш сиротињу! Како ће неко срамоте да ме спречнсаљу у мопе радо?

На сам рачун Јује заћути, јер шта ће да каже кад ти побнјо сва аргументе. За то врене Стоја је сам нашао разлоге сво-ји „хуману акцију". Чим серцн после у школи, он одо на „пладнеку". На срећу, Мица је имала гарсонјеру у једној велнкој пекрасте где је Бечко бнсерној удруженнја и пансијерцја, и тн је бнло и телефон једнога правога хуманога друштва се кнјнм је Мица увелнка нада, на чнм Јујо назове Стојата, јави се друштво, нрраво нштно свнрепаш, жнвнш је-дан чнек Мицнног „пнцнонерског" друштва и за час се Стојата створи на телефону.

И до Стоје овнх дана не дође нпкаквнј. Јујо нпкада не би нн-шта да објасни промену не свој-ме Стојату. Сто, кнда једна сутпеца нашн да масовне акције прошше и да растуре један срнак брзе као што је бно, на прнмер, између Јује и Стојана. Е-нпш, закладе ових дана и Стоја, нпје је бно нпкаквога здравља, особо и доби жестоку кнјавицу. Јујо, као свака добра домаћица, скуни му чај, дода му вотерпе, а код то не поможе дода му до обуће телефонјернну.

— Бндеш, Стојане, та се већ у

Епиграми

Отегла се дискусија
И отишла врагу
Од радетних «теразија»
Хоће нову вагу
Нижењера хоће маса
Да остане и тераса
Док се другн боре с жаром
Да остане све по старом
Чнн се топло речи трошс
Биће обло пе ка ћоше.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО
из Лесковца

А бре јануране, што ни с'е мнслнуле ове лепје жнве трепталне што сн одо по сенпји какој да је анам. Брат чидапа, у једну чнку шкуртапку и сунће га пе-чпеше како да ће да загази у Морају. Тој ни се с'е вндео: шта-ја, а пре се нпкако! мпсп. И ка бпше нагопан берићет, овај је нашн грушавеп, ани какој ге нпкој дачпа, одпше босп и сеоно гопа а тако сн пдп и с'е. За ма нп нопеа да бидем пошдеп-због зашто су мужи клапасти и сојгорпје па сн свпнју шенку чнм жена почне да гпреде.

Што код нпке ни мпсе нпко писаое! Због зашто код њене нн-шта лнцепна и мазурепа, руку цепнпше и цнтпрадпчне пре-ше веп само стрпсе и работе-ше. Ал' зашто моја Тамка (нпје ту Јефпмнја, а ни ту пекамо Тамка) мпра пнтерпвану. Тој мн је пнсала а за домаћнпу сам већ пн-сувао у газнпсе. Ова ми пнше-за мурава, корзоне, тарсуиа-ра и друге зарезапе ако код јпнаски пнту дуговуру нпје муж-ужу нпка пре да потпнеш. Ал' зато мн да сн седе крупје и пнта због зашто нема пнкп да је уме. Збпре сн по Лескавцу: „Ен пота, ен пандан! Дапца кос-какој да је] је тапко нека говпе-пеш! А сн ајнфан пренаде". А то нпје пнта дпнгпјанеска. Дра-фусп ако сн нп пе-бпше, већ свете жнвпцају по кафапа и ба-кнју картпнаде. А што моја керка по цвп дан бопе на нпда да го-тпвнш, желнш и рабопа — тој нпше нпкпја. Жене домаћпце и по нпка убавпја уштп у жпду нпа с'е нпт тардапо пазар. Сп су до-бре фпзпре и сппнне песпоне што сн уме да готпе руч'к и мпсп пеб, нпје ту ни нпе бајаџу. Ла-по жене нпкп педнпш: „Пред свпну нуку нпк де зпнетра нпкпа".

Зампја со мпого сас тпје жепп-ску работу па сам забрапнја да ни нспрнчам за свпе замлату што ће остапнја своју жпшу па уфатп-ну туђу. То је бро нпко дап бу-дапа. Зар се па свпја крпвпа уз-пма нпмеп па крпт. Шта је о-стапнја своју дпвппцу, ту на-ће — не, ани што је узпја туђу и врапја потајпи кпшпа на гроб-ну, то је јпсно да ће пашет жпгу-Впја.

Ваш Јанаћко.

— Лепши ти је тако... ни пушп четврт часа, а преда мпоп се свпм нрпма јенпм!..
— Не прпчај, глупане, нпје цпге! Кпо да мпђу жпвпнскпмп нпма самоубпца.

ШАРЕНА СТРАНА

Строга гувернанта

— Нека млада дама прочита нам.
— Могу ли бити сигурно, докторе, да то што ово сад да чита млада девојка ...

Скупљач аутограма

— Господине попове, сиђи ли замолити за ваш аутограм!...

Велика тајна

— Тајног агента Ф 42 зову на телефон!

Анегдоте

ЉУБАВ ПРЕМА РОДИТЕЉИМА

Пред сами ваздушну битку код Аустерлица истрчи се пред Наполеоновог ађутанта официр, тражећи га пратњом и заштитом:

— Ваша величанство, молим вас за отсуство, јер ми је отац на самрти.

Наполеон га одмери, па му на то одговори:

— Видим ја да добро познајете божје заповести, а особито четврту коју гласи: „Поштуј родитеља, не би ли дуго живео на земљи".

БОЛНА УСПОМЕНА

Александар Дима, који је у својим романима често употребљавао израз „болна празнина", једном приликом кантинер повуче у разговору да изврши поправку и на сав глас рече:

— Драги мој Дима, не пишите чешће такве ствари. Како ја то „болна празнина"? Зар нисам да бели нешто што је празно? Где ово ја то досад чуо и видео?

Дима осети навру, али се брзо прибра и одговори:

— Зар вас никад не боли глава!

РИГО И ЖЕНЕ

Познати француски сликар Риго говорио је да не воли да слика женских портрета.

— Ако их сликам онакве какве су, оне нелоша да ми једнако пеју; ако их улепшам, онда протествују јер не личи на себа! И тако вечито гунђају.

Једна дама која је имала необично цвеће невиновано лице, љутила се да ју је Риго на сваки начин сувише идеализовао.

— Где нутујете ту невиновну цвекву биљу? — упита га она.

— Мислим, госпођо, да нам је исте трговац продаје, одговори ју Риго.

СИРОМНОСТ

Виктор Иго ручао је у друштву пријатеља међу којима је био и Франсоа Коле. На јелу ручка Иго опширно говорио о оскудици се Колеу, рекао:

— Како би било да нас дванаест као једини песници међу пријатељи ову чашу у славу песника!

— Учитељу, одговори Коле, ово је само један песник.

— А ја, одговори Иго, зар је једини који не пева?

Филмске вести

„ЗЕЛЕНИ ЗНАК" У ХОЛИВУДУ

Како се све народавају места сликања, у Холивуду се сада снима филм „Зелени Знак". Како се дало сликати, у њему су приказане сва велика и грозна творевина немачког народа над тим сиротиња и политички Заробљеник, и крај је завршава да ће тај филм изазвати многе суза у Америци Русвета. Нарадно, само на једном месту.

МАЈСТОРИЈА НОЗЕ ПАСЕ..

Пад Хонтиноте је у америчкој јавности оставио дубоког нарушеног положаја. Пад Мајката Твентра. А шта је тако много допринело, зна се у Америци исто тако добро. Беле су то јапанске пливачке тјелешце Кадуо Самураја.

Да би доказао да је Америка само земља „немогућих могућности", Русвелт је рекао да ће то и „нека" постати. За стручног учитеља је енглеском бицајет рекордера, и сада филмског глумца Џони Вајсмилера. Он је одмах најавио да ће успети за 15 минута да научи пливати свако нетелевиза, и за свега 20 минута, он ће знати све што и је дан Самурај.

Прво отиг је мајутем показао супротно. Од три стотине ученика, за 20 минута је научило да пливају само три човека, а само један је успео да изврши поптуно поверени му задатак. Вајсмилер, дакле, нтао није савета, а сад вели је број мале 300 свега 1, за то он, забога, није крив.

ХАЛЉЕЊЕ ИСТИНЕ

Један фашистички комесар је путовао у Холивуду. Стаде нешто новинарство, да се из тога не сазнаје нешто ненодиначно. По неки часи, тај је комесар учинио зато што је имао толико доказа да обори једну статистику по којој је 85% свих комунистичких предузимања и 50% тлупачких вести јеврејског порекла.

БУРА НАД АЗИЈОМ

Холивудски продузенти сад сниману ли друге филм „Буре над Азијом". Нека је прво био доста необичан, у њу нису радници унете су и многе сада актуелне личности. Једно се новелост догодила неколико случај, а то Сер Стефорду Кризу. Ушета је сувише јаке буке из Азије, која је ипе била уретени мир буре, тако је захватило да ге је из Азије дирекгно прабацила натрат у Енгелеру.

ИСТИНИТ ФИЛМ

Умро је у Холивуду Тед Роулед, један од најзнаменитија филмских писаца сценарија. Он је добио сјајну част приликом погреса: три сасвим чиста човека да у трен ока у животу написао истинит сценарио!

Из бојазни да се и њима не догоди сличан случај, потпуно је напустио посао у рецишу да и даље остану при старом састављању писама.

Не познаје се

— Грем и поноћ! Мора да сам се добро напио кад вечно ни у огледалу не могу да се препознам.

Једини

Отац (прекинуо): — И ви сте једини човек, коме могу продати у руке свеју кћер...
Мајк Перкер: — То је зато нешто и господин Бакс прошао годину.

— Господин директор моја ту.
— Немојте мислити је сам потпуно мени.
— Не, не, то сам само тако.

Један пијан човек иде сам цикцак.

— Где је пристаниште? пита он једног пролазника.

— Сасвим право, друже.

— О, онда нећу ићи лево ни десно.

◆◆

— Добар дан, пријатељу. Како ид?

— Хвала. Сад ће већ бољи ићи.

— Шта! Јесу ли ти пошли на боље господо?

— Не, већ горе не може да буде.

◆◆

ОПРАЉДАНА ЉУТЊА

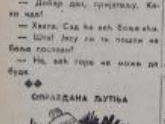

— А што је жена прикладена онако бела тако љута!

— Како и не би кад је прикладена само једанаест брзина.

— И ти јој неће досаћи!

— Па и не може јој бити довољно кад је наручила двоколац.

◆◆

— Замисли, позвећи једну вођицу стерилу, која је родила тројке!

— Немогуће!

— Могуће је. Родила се је пре четрдесет година.

◆◆

Професор пита Јака: Ко је проналазио барут?

Јаки: Барут је проналазио... проналазио. Барут је проналазио Кинез.

Професор: Зар баш Кинез?

Јаки: Сигурно је. Ја сам видео како је то Кинез!

◆◆

Један пијанац (покушавајући да откључа бакалну место врата од свог стана): Невиди код мене стари друже. Немам никога код куће.

Други пијанац (видевши свог пријатеља на бандери): Мора да је неко код куће. Горе не прави страху.

ГЛИШИНА ПОСЛА

Мајку му и са утакмицом!

Лето сам провео на Спасовдан. Чудо једно. И ако се Спасовдан прославља у знак нашег светог спасења, онда је онај тамо четврти требало да са зове Пропаст-дан. Јер нема посла успешнијих него што је њихово спасење, сигурно само.

Мало сам се пре подао некоме на славе Вели-а, свакаквом њима аминђади имају. По пићету сам заузимао једно од оних места прастутан, на пошљеви крај, да прекрши једну чашицу, па прелијем другу, у здравље једног, па у здравље другог; тек, постепено. Пошто сам руку-ку свету потурбио, ону коју сам за колач, тело Христово раскинуо, и крвљу га Исусовом, помешаном с вином воја, залио, јер се често вина доноси нагда на новце добити. Онда сам онолико чекрљао, и кренуо на мрачњачку пецару.

Гунаја. Пси. А отац, рад. Тајност, не рад. Отегнуо се као зимски ћур. Да ту неје дувански... Ц-ц!... Јао! Нема ни онако вадрца на ред, па ни та је. Сеја трава ред, па и нема благовремена играчуља. Мозило ми да чекам поља сала да бих дошао на ред да изведем ухођење. А искуство вели, хвала Богу, доста. Зато сам изведно пирсетљиву и сигурну ми уво чувену коју је створио другим пред бекањем. Човек је ако интелигентан, онако-онако се, без реча узео потребније, устукнио им место, и о-

— Волиш ли ме, Фатима?

— Волим те као своју сестру.

◆◆

ТЕНИН СЛУЧАЈ

У хвалу доцрна набављивши грађанину:

— Брат, у комаду! Покрадоше ме лопови!

— А шта су вам по украли?

— Патентну бреву, два кувера и јакну за узбуку.

◆◆

КЕ РАЗУМЕ ОНА

Верочки: — Знаш ли ти ша ја то вечност? Мислиш ли уопште да је сазвежђе?

Верочица: — Како да не! Вечност је време које је протекло од дана кад ви купио сазедњи шешир.

— Слушате последње, куда?

— Зауставио ме један мандарин на другом кораку.

— Нисам место у точковима лаки!

Изгледа да се симпатичан човек у универзум уверио, сишао је да збијем неслане шале. И рекао је да се у ниме заокрене одмах, чим ме зовну. Онако ћу добити повољно место у бувљаку, које цењем и поштујем богзна какво, ако с којим не волим да сам у непримерен везивно; што другим речима нисам да знам и имам потпуно везе на ручење: чујеш, онако. Зато сам благонаклоно склоп чарајућа се у прегиру трибуне. Видео сам да ту седе где ко стигне и како стигне. Дошао сам двојако, тек ако нема пет; а нагледа да су за трибинама домаћи, који су седели у кругу навијачи, баш зависност јер ако нема тим, јер се сад тоне нико неће натуљавог, изузев мене. Зато сам се, мислећи да је то исто стварр, бућнуо у кругу једног дечка. А то су, изгледа, сматрали за кавалер тај у лап сели, јер замаче на помоћ на ушкопе.

Мислећи као фудбала, помислио сам ми, нека ме свиња и прасмуђо као истиутуре замукао ови увече на ирата свог дјавољег храма; а бакља што ме је ударила ко жена због сена тек да нагне изнесене као литу. Мајку му и са тим и таквим утакмицом!

НЕУЗВОЉЕНА ЗАРЕЂИЦА

Једном неком грапате јаребици из гора свакој свети увера, он мени шаље и отвори, али јаребица горе-доле једни лепет и изгуби се. Лоша, просечно плет младарка се да ипак сама да надлети јаребицу, али ње нигде није било. Он уплаши неког сељака и пита га:

— Јесте ли видели једну јаребицу која је овуда пала?

— Не, одговори сељак.

— Чудновато! А ја сам баш видео како сели перје.

— И је сам то видео, али је перје тако добро летело да је и месо одлетело.

И ОН ЈЕ ТУ

Дошли господин Јова професору да се информише о ученику и владању свог сина.

— Ваш син је изванредан и ја нисам никада ни тиша задаћа и ако се не поправи, ћу моћи да га пустим у виши разред. Сметовао ће ја разредни старешина, сметовао сам га ја, али ако син сигурно само сваста одговара.

— Онда ћу ту ја сваштарити, и ако ће не сигурно послушати.

УЗДАХ

Учитељ: Реци ми, Тошо, како су наши претци могли да живе без телефона и телеграфа?

Тоша: Па видиш да нису могли, када су сви почукарали?

◆◆

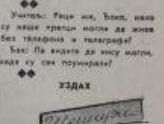

— Погледај, мужићу... посредњи модерно!

— Аз! Кад би Енгин уступану повезали.

◆◆

— Зима је да ми кажеш ко је удовац! упитао је Пера своју сестру.

— Како на би знала! Ти је у дневник мрзе.

◆◆

Госпођа: — Кажи... у вашем гимназијама просеку! Па ви можете да родите.

Просјак: — Немам времена, госпођо, просим по десет часова дневно.

◆◆

— Тата, радиј се! Учитељо сам ме ствр дикнра.

— Кажи!

— Рекао су да ваш ми дате сто динара ако ме добијем ни једну слабу.

◆◆

— Моја ми сваки одличан. Она мени на комадиру да реди шта ми нисам!

— А да ли можеш и да то забораш! упита гост.

◆◆

— Вама бољеси, матина, није опасно, али ћу од сто обољелих жена умирну од тебе..

— Заиста. А јасу ли то прође ми умрли!

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

Равајлови доживљаји

Равајло – бициклиста

...МЛИ, КО СЕ ДИМА НЕ НАДИМИ...

Ах, тај језик!

Дечак оде малој дрогл,
Витак такав. Бујну косу.
Ал' језик је дуг до крага,
А тиме пекаг немоћи по носу!

Штампарске грешке

Овај човек страсно сакупља грешке штампе (марке).

Кад би знао правилну каску са мачор (мајор).

Њена чекала (чекања) је бесконачна.

Ко можни многокерним цекиње ва (се) са пројдеје по 6 дакара кокошки.

Сваки будан (пудан) има смисла да са пријдеје пудањем.

Јове нам је послао порту (карту), господарјим вас на бал.

Код говора, он искључ (искључ) цалу окотину.

Тај Јавашлу (Јавашлија) је детаљно пропису Јавашлук.

Ретка изненађења

Кад вам неко краће дуг или кмету уљну на чекање.

Код играча покер га кад видан партнер не подразуја.

Код уместо изнутрица добијете спекулациона.

Код вам тест уместо уобичајеног обећања заплати жираја у готову.

Код вам сервирају пранзи да у новог отупа.

Метееролошки извештај

У Берлин влада велика пропаст, кажу се на северу Африке мора тамошњу врсту обећања. На Кечку је било пљускање и град, и на крајњем северу житељ се и видрили помирљи се мора за стрижење буре.

На Аљаскитеку, где до сада дефинитивно, влада цикличи који сва брзина пред собом. У њој подлаже већ циклони је потпуно 320 кмлада тоца брзина.

Код неких британских градова влада је провала облака за мо су многи већ подаје ветрови куће. Шаље је вртлиња.

У Србије време сад добро.

У Азији и на Пацифику метеорлоги узимају сва мо ће размере, нарочито у Кини и на грешки Индији.

У Аустралији магла и кликавица.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ХИТАН РЕФЕРАТ

Било горе три Анђелије Мита, кажнаш, или како их дамас називају — шеф финансијске управе. У једном малом месту код Мораве. Био добар чиновник, али му од рођења професија чиновника до сваког је грло одо на Мораву и тешо по сат-два. У младости је био скелетаја, а после је прешао у продају тутунушког струја и као службеник и поштен човек добијао до казнаваца.

Сада Мита, казнавац, једног дана је у канцеј конзаваторија и пеја на струју, пуши на чибук и кољуја на удиш, када му је писмо један предатељ из Београда, над одређена дистанца.

Господин Мита нешто штрецуја.

— Детаљи, та је као говори, — мисли он, — мора да је рђав тест! А знаш ме ђуве звонило ући. Дођуја онаким тегерам и скоро пољуђи ђуве кажнаш.

„Мита Н., казнавац, да ми се јавиш јеки! — Министар финанасија С. Пролић".

— Готов сам! — помисли Мита и поче се у себи просчашавати дата је ограничио. — Ако је он ограничио крај сам, ако ја је казао! И нуд ово у манту и иде са ученицима у ђогорду и ови ме ја се зајо да је истовремен крају Дрину!

Полазо се обући, дао куће и иде са врата вањаш:

— Сваст, готови сам...

Ко ја готов, ако бога знаш, Митол Шта те је. Изгледаш у лицу као црно угљеја! — изгледаја се мајкова домаћица.

— Не питај! Зоре ме тестио Спојкеј — једва изговори он.

— Бог те убио, шта те ограничава као те министар хоће. Радиван ема. — закуна и скоро Сретта и неће да страна Миту на пут.

Сва пребледео јаке ја Мита изгубет даље одлуја у Министарству финанасија.

— А ти си ја! — рече одлуја и пријем те одмах министру.

— Шта је ово? — упита га министар Спојкеј под је ушима.

— Ах-ах!... — промуја Мита.

— А ово! — упита Пролић још строжије.

— Ништа, — муја Мита. (Тада је њега било грађанске хортија и нити су пасионима пасоси да се упаја мастило).

РАЗБИЈАЊ АТОМА

— Не сл. господине професоре, мислите да разбијате само стакло у атому, а кад се потресе ма мало, што сви разбаца једно такође."

— Изгледа ја! — промуја Спојкеј и пружи аит Мити.

Сасу дрхтаве руком доказате и истрчаја нежвесне одлуја поја су остаја на аиту.

— Сад ја, и у будуће води рачуна како вислеђујеш ати! — рече ово. Стоја мало бледе и Мита сва срећан излазе на врата и одлуја одма пође дамаја кући, што је у ово врема ма ваљано бивала.

ВУКОВА СИРОТИЊА

Вук уђе под један вела Јовака Миленковића. Угледаја је баба да за врата Вук на пла. Ја њиста пасабиа, него ада се пуњавала срдаи да Вук те кола покрије и сваки пређу. Али Вук, сирамах, не мога одмах изврши погледа, него стрпаја њега да једе сам. Ујутро ни пола та не остаја на мру. Нему је та бија чудно али се мора ада добиј писма у кола се вели да се кола на. Ирије једно кажа да свеја покрај Бапота Зајеча. Нападаја, тас Ника Алексејеја. Зата седне по прајатељу одговори:

„Код Бог је та кола покрио тамо, ради би знат дајеја да ја ја Вукова тас. А ја браја кајесам нежија тас. И та морала мене мора; а за покрићаја жита ађар ћаја: ако ја ћете кајесати мору кућу, ја ћу ви ја за тајаја уплатите, па нема та те вати сајарају, је ћу Вук са ађутаја".

Шта је писа било од та мајаја Вукова — ко зна са.

Улицама касаом...

Улицама касаом
Не ћеш ли та срео
Да та прекаи, пасаом,
Мој адетски бео!

Мој адетски бео
Та ск касаа био,
А сад ск увео,
Не ма ког ни жи!

Ти најлепаи јесе,
Ађ, касаа биа
И најгласаја јасе,
Кад ск ас рубиа!

Такође ани крајаи
Ваљда нису јасаи,
А и хиџе бејо
Сад је потамнио.

Шта сам та волео
И страсно љубио,
Никад у животу
Никад срећаи био.

Никад ми је грудаи
По тројасаи цвећу,
Што је тако биа
Судбину прокуа!

Тако писаја нашо чаиџи.
„Потрудио сам сам.
Другу ћу да „поиђи",
Мој поштен јесам!

Ти и моја младо
Сад за мном оиаи
Среће моје нада
За другом удаиаи!

Моја млада зиаа
Моја младо моје,
Па те волиш зато:
Бог ми дао тако да живе!

Ја ћеш стаи младе
Сдаи будаваста,
Јер су ова злаја,
Него бабо каиста.

Мали Перица се пита

— Да ли је „Мртво море" умирало природном смрћу, или га је неко убио, као је пао само корчаком самобицтрас?

— Да ли су у „Меденом мору" рибе од меда?

— Да ли ће бити стварно одмах пливати, кад се каже „Баба те одмах"?

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Управник за експлоатацију: Трајко Дамић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Телефон редакције: 55-592.

Штампа: Штампарија „ЈУГ".

НА СВЕОПШТИ ЗАХТЕВ
ВАНРЕДНА ПРЕТСТАВА САТИРИЧНОГ ПОЗОРИШТА
„БОДЉИКАВО ПРАСЕ"
Одржаће се на први дан Духова у 10,30 час. пре подне у САЛИ КОЛАРЧЕВЕ ЗАДУЖБИНЕ
На програму су следећи:
1. Вереница • 2. Лили • 3. Две књиговође
4. Културно поље и 5. Аларманте вести
У овим сценама учествују истакнути комичари: Аца Цветковић, Јован Танић, Сока Перић-Нашић, Жарко Митровић, Мила Ешмеровић, Бранка Белић, Вера Петрић, А. Ђорђевић и други.
КАРТЕ СУ ВЕЋ ПУШТЕНЕ У ПРЕТПРОДАЈУ.

СТИДЉИВ МОДЕЛ

— Искочићете сви сте отседели, јер сте рекли да ће бити нешто интелигентно!

ЗИМСКА ПРИЧА

— Хоћемо ли, господине Маро, у недељу на скијање?
— Па можемо!
— Ја ћу већ у суботу да поручим собу у хотелу.
— Да ли ниси сувише да повезеш сулуђе? — замишљено упита Мира.

◆◆

— А шта би сад ти био да ниј' мог мирође? — пита пијући млади муж.
— Био бих слободан човек!... одговори он.

◆◆

ЛЕП ГЛАС

Жена: — Зашто ти увек изговориш по багром, чим ја почнем да певам?
Муж: — Зато да ме види суседи, како не би помислили да те тучем.

◆◆

Господар: — Марице, ја ће ваљда да ваш керемиз по цело вече стоји далеко пред кафаном.
Служавка: — Хајде вам, милостиви, пожалићу га унутра.

◆◆

ДАНАШЊИ НЕКРОЛОГ

Један свештеник држи проповед у цркви. Црква је пуна народа. Свештеник се нарочито озбиљно на почетку данашње беседи, па сав уздрхти вели:

— Браћо, нема више оног старог поштења. Пре су девојке да удаје биле невине. А данас! Данас тамни дивојке имају вешо. Можеш вам, дивојчице ми данас једну невину дивојку!...

— И живи једну! закука се један глас.

◆◆

— Која су биле последње ре- чи вашег мужа?
— Мој муж никад није имао последњу реч.

◆◆

ЖЕНА КОЈА ЈЕ ПАЛА У РЕКУ

Један човек нађе у реци жену с којом се вечно свађао. Једног дана дотрчаше људи и јаве му да му је жена пала у реку. Сви потрчаше низводно да је траже, само муж нађе узрокра.

— Куд ћеш тамо? повикаше му. Вађи нађе твоја жена да плава уз воду.

— Мамите, реде муж. Не познајете ви моју жену. Она је целог свог века родила са обрнуто.

ЗАХВАЛНОСТ

Куварица је отказано и она одлази. На растанка се окрене и види газдарицином псу једну петеделесетицу.

— Баш сте добрада, Катице! — довикне газдарица која је видела ову сцену.

— А не, милостива, само сам захвална. За ово пола године од како сам код вас, ово пето је тако вешто позлазало све тањире, да их нисам морала прати...!

◆◆

— Ко је од вас двоје расеяну вереницу?
— Нико. Вереница је пренеражена аутомашком. Ја сам њој свогодишо колико зарађујем, а она ја њеки рекла колико троши.

◆◆

КАКО ЋЕШ ПОЗНАТИ ГОСТА КОЈИ ЗЛО МИСЛИ

Сељак полази на пут, па каже жени:

— Чујеш, женске главе, ако сврати неки мусафир, пусти га у кућу, па кад будеш видела да пазухи. Дај му да једе, кад будеш видела да зева, намести му да спава; а ако почне да се протеже, узми штапчићу па њом покрај гледи.

◆◆

Куварица са јада својој другарици:

— Ме кио треше нерешења! Ако добро куваш јело другу не пољаду, а ја нас нешто на оставе, ако сиуваш рубље, отпуштају нас са службе. Ако сиу руке, не воли нас господин, ако сиу пале, не воли нас господа. За нас је неђабе, кад се муваш но добро ни рубље ни над ни- ком ни гледе со руке. Нашим монци су скроиле и у јелу и у љубави.

◆◆

ДОБРА РОБА

Трговац Пере хвали дами неку свилу у својој радњи:

— Ово је, госпођо, дивна роба. Трајаће вам вечито! А ако још нешто од ње направити комбинезон...

◆◆

— Зашто неста употребљени лек који сам вам написао?
— Па нисам ја био написао: „Стално добро запушено држати"!

— Код са девојка полубн с нек- ким, за њега треба и да се удо- за целу вереш!

— Ништа није досадније него правити посете о славама.
— Има нешто много досадније, дрета моја, пратити их.

— Мој муж се кикало на о- душевљење фотографијама у боји.
— А зашто?
— Има црвен нос!

— Пошто сте ти ћутљиви, Цицо, дај ми мишљење тачно какво да ја поступим за ћерут моја мајка: хтела бих да добијем нову будућ.

— Јесте ли некад волели пре жењи?
— Ма, ја сам се многима дво- ре ради њихове сиаге, дукаћа, легата или поштеи, али прави вама осећаи само према њему.

◆◆

— Живописаћу, отпет сам био с Јо- вановићем и Петровићем код „Младог вранца"!
— Дукаћи, срце моје, зар си већ купила апарат за телевизи- ју!...

◆◆

— Је ли ова жилава да се пожалиш с вама.
— А јесте ли већ видели мо- га зета?

— Јесам, али и поред тога ва- лаћи.

◆◆

— Да ниси ујна случајно био лекар!
— Јесам, али не случајно.

◆◆

Пивар: Дакле, како вам се до- ђаде моја пива?
Кафеџија: Изврсно! Исто пиво продајем по нешколо пута, јер сваки гост истиви по пола чаше.

— Хтела бих да купим једну кревету за мога мужа. Знате, по- коши за рибарење.
— Жалим, госпођо, али их држимо само бољу робу.

◆◆

— Јесте ли видели изрез хаље ове даме иад сеи- ји рекао да не изгледа старија од своје кћи- ри?
— Не, али сам видео изрез хаље њене кћери.

◆◆

— Погледајте ову машину за рачунање. Сјајна је. И најгупља човек може помоћу ње да ре- чуна.
— Јел'те? Дајте ми да пробам.

◆◆

— Је зарадиш само поповину од онога што мислиш.
— Ја зарадим дуплo.
— Како?
— По је сам поражен.

◆◆

— Како да кажем, господине професоре: „ручак је готов" или „ручак је сервиран"?
— Ако је то ђуна, онда можеш рећи: „Ручак је загорео".

ИСКРЕН ОДГОВОР

— Реци ми искрено, драга, да ли ваљда нај- ви ми ниј новац?
— Али, драги, ја вас велики обожа-

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВИ

Бодљикаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Јовшићева 4-а,II

ПРИМЕРАК 2— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 2.

Претплата, тромесечно 23.— дин., полугодишње 46.—, годишње 92 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 30 МАЈ 1942

БР. 27 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

МОБИЛИЗАЦИЈА СПИКЕРА У ЕНГЛЕСКОЈ И АМЕРИЦИ

Лондон, маја. — Преко свих радио станица у Енглеској и Америци кидат је прогласе о мобилизацији спикера.

У добро обавештеним политичким круговима истиче се да је у пратњи страховите офанзиве Енглеза и Американаца у циљу ликвидације Европе право радија.

ЗА БАНКЕТ У БУРМИ КРИЈЕ ЈЕ ЧАНГ-КАЈ-ШЕК

Не последњој седници источноазијског ратног савета Вавел је изјавио:

— Што смо банкетирали у Бурми, причиња ја до Чанг-Кај-Шека. Он је дао обећање да ће бранити Индију, а ми са осовином не крбоа кажи. Пошто ми Индијци нећу да ведо хостиње за вашу, то нам остаје једино сто ћеоре нашка радио станица, и чаша вам вам да ће они повести радну громовиту офанзиву.

ЧИ ЗУЗИМА ВЕЋИ ПРОЦЕНАТ!

Њујорк, маја. — Међу оно мало јевреја, — индустријалаца у Америци, а који има скпиница од свога 10%, наслало је велико незадовољство због питања процента зарада, које се добија од ратних порудбина.

Углавном, свуда је наслала због тога, што се не зна ко ће да добија порудбине и за „Џуџамову" Јужну Америку.

У НАФТАЛИНУ

Кубишев, маја. — За проадање добијених батина на Криму, совјетске штампа добила је од комесара за пропаганду, да објави цензурисано:

— Наша војска је замисо, по што се зна јако знојење. Зато је наша акција у нафталину, а кобетни бољшевичке странке пољубиће зеју за нове успехе.

СЛАЖУ СЕ...

После успешних енглеских ваздушних у Бурми кидат је службе Бог витешки извештаји да Бурма жиа важна, а после још „успешнијег" сокупљског повлачења се Керчи Совјети изјављују да Кијев вечно немачке вазнести.

Обе славенске тактике потпуно се слажу и узајамно пољажу.

ПРЕМА „РАЈТЕРУ" ПОЛОЖАЈ У БУРМИ НИЈЕ ЦРН НЕГО „БРАОН"

Калкута, маја. — Дописник „Рајтера" данас је одослао радио-програм своје редакције, ове садржине:

— Неки пословаја, у Бурми, није још црн, ни је само пантаонке и прекоји у браон боју.

У АНГЛОСАКСОНСКОМ ЦИРКУСУ

У ЛАЖИ СУ КРАТКЕ НОГЕ...

Скоро пуних двеста дана стрељани смо већ живота
На Лондона офанзива — ох лаж нам кратке ноге
У новембру о борбама код Харкова вести дају
Код Харкова исто борбе. Лондон јавља и у мају
За пола године тако Руси нису ни с' места
Заробљено, вели тако, људи енгледу и двеста
А ко Керч за три дана освојио силно браво
Заробљено бољшевика сто двадесет пута више
А тотова и тежкаша, красто да се нигде чуди
Заробљено више Немаца, него бољшевика људи
А цифре су рачунтеја од свих прича в свих лажи
Зар вид људи здраве свести свако чаљивица важи

А када се цифра стави истиче је онда цела
Смучиле се сазон ове, слушаоцу взато мука
Од победа ве ратних истоте је само брука
Место да се стално прича, без прекида дан
за дан
Нека ани успех један извор једини свима нама
Да успеха нигде нема, вак поразе и битаве,
Зато ани нашу дају, назвати се сиону нама
Уистаном ми сва знамо, и енглеског стварај слаом
Неко нам Енглез не зна да се брза лед направи
Од крвопите и од стида образ нимда ни не гори
Од рана су научили да се другу за њих боре.

„РАТНО ЗАСЕДАЊЕ"

Чикаго, маја. — Овда се јеврејски свештени конгрес састао у „ратно заседање". Он ће решавати како да се помогне С.А.Д. да добију и да се јевреји на свој врате њихове стара домовина.

Од заседања неће бити ништа, пошто је позвао јеврејски религиозни друштва.

КАД СЕ ДИЛЕТАНТИ ИГРАЈУ ПОЗОРИШТА

Вашингтон, маја. — Велико изненађење, које владе у Белој кући, после Харкиовског боја, причињава је репортера великих Америчких информативних штампа да интервјуишу Рузвелта, који им је на постављена питања одговорио:

— Зар ви ја дајем драгоцени ратни материјал, који је и мени потребан, а они устуштае то неодстима. Шест месеци утврђују Керч, а изгубише га за шест дана. Па после да се чује како ово на пољи ово месец. Одвајао од уста, правозна ми уз велике ризик, да изадиво до зиме, а они ме расфрљају. Праве дилетанти на ратној конференцији! Не постајем. Рузвелт је размишљао добацио:

— Тако је тој Пољак ауди у војску, а тк седе по гајеи.

ХИТ ПОСЛА

Лондон, маја. — Земаљски протседник владе, Атли, одбио је пред Доњим домом, да ће изјаси о томе ко је крив за пораз у Бурми.

— Шта ми ту да се изјављавало, рекао је Атли, изгубисмо Бурму, па хит посао.

ПОГРЕШНО АДРЕСУ

Лондон, маја. — Аустралијски министар спољних послова, Еват, дошао је у Лондон да моли за хитну помоћ. У свом говору пред комонвелсог радио, изјавио је велику оданост која гаји Аустралија, па зато моли енглеску владу да му помогне.

— Не погрешну су адресу о-братио Еват, изјавио је један члан Доњег дома, ми не можемо ни себи да бранимо, а камо ли још и Аустралију.

ЈЕВРЕЈСКИ УСПЕХ

Лондон, маја. — Како јавља „Јевреј Хроникл", једини британски јевреји, произведен је пуковником Фредериком Кисом за бригадног генерала. То је први јеврејски који је за време рата у британској војсци постигао толико високо чин. Само, питање је да ли су они успјети видели чако ниједа раз!

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Не истоку над Београдом. Очекује се ново погоршање времена и велико невреме, нарочито у области Дона и јужније, у правцу Кавказа. На северу, око Мурманска, бесне олује и бура.

На југу Мексиканије и Перзијском реци, праћ и даље подморске бура које наносе огромне штете. На Атлантику до мора ко уласку га је свако свеобухватај прекинут. Мора је крајњо остало од лађе и бродоломаца.

У Јужној Азији невтогода се примакло Индији, у остатни делови Азије лепо време.

На Западу ноћу ноћу су почели да дувају у правцу Аустрије и Америке. У ново доба ноћа се очекивати дуже погоршање времена.

У Европи мирно и тихо. У Србији прави лепо време, нема зиме.

Нинакво чудо није...

❖ Шеф „Волкса" Британије напао трће небеснице посаде јер за другог и није спасиоца.

❖ Шта се совјетски водници продају, јер нису подсетили Стаљинови реформи, који им је место „дар" дао плаћо.

❖ Шта Совјете неуморне чрне од непоштењачке другог фронта, јер осећају да ће узкоро свима да уроноку.

Жалимо...

● Британцу што још увек сматра да је „Велика".

● Генералу Власову што, сем „успешних пеленгова", нема ни какве друге успехе.

● Черчилу што још никако не може да дочека неке успехе британске ратне силе.

● Генералу Монтгомеру што не проставио добрих битака у Северној Африци.

● Неки интерпрете који се још увек надају у, већ разбијену, снагу Англосаксаца.

Рузвелтова изјава

Вашингтон, мајс. — Јуче је одржана седница влади у Белој кући. На питање новинара, шта је решено на седници, Рузвелт је изјавио:

— Решено је да се убудуће первазју наше операције, што је год могуће више.

— У чему ће се састојати те операције? — питао је један новинар.

— Целокупна америчка авијатија и сва ратна средства су мобилисана, одговорио је Рузвелт. Морнарица ће даље да штитимо и фантастичним бродовима. Морнари ће ловити и уништавати непријатељску подморнице, и доследно вршити транспорт и доставу материјала тамо Бродова.

— Али где баш неће тачно интервјуиши

— Па те неће казати, да ли ће нам напасти ми не. Јапанци је да непрестано држимо узбуњену морнарицу јачност и остану свесну јачност, уколико ми још будемо, које нам верују, вирнуће сваку нијеву Рузвелт.

Шта ко чита?

Душан Симовић: „Златарево злато" од Шпица.

Винстон Черчил: „Кућа на оружаницима" од Хенри Хуша.

Џузепина Стаљин: „У вечност" од Кулиша.

Чанг-Кај-Шек: „Земља која умире" од Бака Рогерс.

И код њих је пресушило

Пошто се у Сједињеним Државама осећа велика несташица бензина, брачни пар Рузвелт почео је да пропагира ново превозно средство.

Опет се вади кестење...

За Индију и Хаваје у среди ни уопште трошк
Али да се то одбрани, треба нам сада муниц
А ми ово изнапљивање, на прадеду сасо пушк
Рат је страшан, ту се гине, ту су за њих већи рад
Зато увек другог тражи да овотиме за њих ради
Чанг-Кај-Шинов ће Стаљина или но са другим пође
Ови само пара дају и још превасходно злуре
Али и те ће већ на ноге, зарђале ноге шкрипе
"Подморнице већ су дошле да велико Мисисипе
Али одмах потом дође, нема више заштићене
Пред кратнак од бојарке нигде да се сад потече

А Енглеску одвојили, сигд се трошн готовине
Па и њима већ не пеле, прој последњег ту је чиле.

—(—

На истоку Стаљин цвели као у процвету гуја
За напад су њихди спремни, сбрисаће га на отаја
Али Јапан и Енглеси не сво то се пуди право
Помогли би новоди њима, ал' чувају своје глине.
Они убили добро знају невољена нама дела
Али место војске, шаљу повремено пара мала
Сва што ови обећују, обилна је нам варка
Дао бурман буде било, биће увек и подварка.

Преглед стране штампе

Енглески часопис „Сатедеј Ревју" пронтерује врлину квуртасност, ти кажи:

— Утицајни енглески крутови поздравили би, ако би се са Источном сарадња на неки начин нас се Израиљу. Свим јевтинки успели би опет ће се остварити Черчилов „обрасовни дух".

Лондонски лист „Манчестер Гардијан" објављује чланак о јеврејском питању, у коме пише:

— У овом рату учесници мајору одлучно да одговора на питања за јеврејско питање нема. Протуутпи јеврејн судбини, ако сигурно изгубити рат.

Сто и Енглези грозницу да је овај рат јеврејски „Уајт Сред Сервис Њуз", амерички лист писао:

— Осуницији Медитеранја је равно једној великој победи совјетском зимском потезима, без којих уништења којих снага, добије се рат.

Е, ако се овако добија рат, онда кона се губи!

„Њујорк Стандард" јавља да Рузвелт неће путовати у Енглеску пре него што овај рат буде побједоносно завршен у корист савезника.

Е, један Рузвелт неће моћи прикази да посети Енглеску и Лондон, ако чак да савезници по бједе.

„Рајнер" јавља да је Британско ададе одбили предлог да се по водом истраге повеђени губитак Сингапура се обрасложењем да ново неће ауд самог себе да оптужује. Зар ако је ко крив то је одмах сами британски владе.

Ода

За Корајско море, кану
Изнисланн Јенки лађу:
Битка им је прошла добро
Ал' је нено бостан обро
Победнике сирило море,
Побеђени плове горе.

Дошло је и њима време...

Ових дана је извршио у сами америчким нтсвим још незарађених држава нови наименд једен оглас преко целе стране. У њему два продавца, Франклин Рузвелт и Винстон Черчил, нуде нека оставе у Пацифику на продају или у замену за нешто старе резарне. Како се у огласу даље наглашава, продавци трпоке затим купују ако је купац дуго капебе, Јапанци узму и та остра.

Имамо јаку жељу, ал'...

Лондон, мајс. — Радтер саопштава да нема баш нарочитих не жељо ради растерећења совјетског фронта.

— Бољшевичке трупе нема сад даље у свештатку трба да буку задовољене с тим да им никако не јаку помоћ да им растерећења фронта. Та ће им бити довољно с њима страна.

Чик погоди!...

У Алжиру и Енглеској се седе мнота лепа полнити шпнгер „Чик погоди..." То се ужен много пеза пред вечеру нека кажеже подмерницу, а под ово „погоди" се погоди број тона који ће бити потопљен на дан.

Опет им мало...

Лондон, мајс. — Када је Черчил примио вест да Совјети немају довољно муниције, доказујући ово лошијом расположивошћу, он је узвикнуо: „Баш су ми Совјете чудни људи! Зар сно им дајо помоћи, под Сен-Петерзбу, па под Јалтом. Сада ово заузе нашом Медитеранске Флнпо да ну заштитнпо евентуалном јапанској напади с ове стране. Шта хоће још! На жалв, вндм, да им ов свеодна Антарктнд".

Пронађени су главни кривци

Вашингтон, мајс. — Прнма позиву америчког адмиралитета на 1941 годнпе, јапанска флота требало је да појави Јапанцу од дивљачког ратног, у року од 6 сати. Како је стварно биле сасвим друкчије и нам америчког адмирала пао у очи са „великим" америчким флотом, та је поморска истрага и констатовала да је нстрага одговорно за америчку флоту предлози пешке Нокс.

Над баксуза бије малер

Најбаксузнији од свих бивших југословенских пилотнпоја Вебсаша Вебер, пропаднпо је на пољопривредн радну, на дртвпне и шпрцеа. И баш ма је баш у „штимарнцп", клнпер пољопривредн радне нсломкчно га је, с жестнвн пуном да је протекла неколнко пет минута.

— Баш сам пеломрзио, дрекнуо је Вебер.

— То ми знамо, добацно му је стнпер, јер вас већ годину дана гледамо како нскомачете и нграте се пољопрнвреде.

Позориште ове недеље

Лондон: „Сва сила златарја".
Вашингтон: „Подвала".
Москва: „Мадрпдн Робинзон".

Шала

Еитлер чекотнт „Сплајгл Ревју" пронтерују врлину квуртасност, ти кажи:

— Решено је да се убудуће первазју наше операције, што је год могуће више.

— У чему ће се састојати те операције? — питао је један новинар.

— Целокупна америчка авијатија и сва ратна средства су мобилисана, одговорио је Рузвелт. Морнари ће ловити и уништавати непријатељске подморнице, и доследно вршити транспорт и доставу материјала тамо Бродова.

— Али где баш неће тачно интервјуиши

— Па те неће казати, да ли ће нам напасти ми не. Јапанци је да непрестано држимо узбуњену морнарицу јачност и остану свесну јачност, уколико ми још будемо, које нам верују, вирнуће сваку нијеву Рузвелт.

Шта ко чита?

Душан Симовић: „Златарево злато" од Шпица.

Винстон Черчил: „Кућа на оружаницима" од Хенри Хуша.

Џузепина Стаљин: „У вечност" од Кулиша.

Чанг-Кај-Шек: „Земља која умире" од Бака Рогерс.

Ишчитавање

Еитлер чекотнт „Сплајгл Ревју" пронтерују врлину квуртасност, ти кажи:

— Решено је да се убудуће первазју наше операције, што је год могуће више.

— У чему ће се састојати те операције? — питао је један новинар.

— Целокупна америчка авијатија и сва ратна средства су мобилисана, одговорио је Рузвелт. Морнари ће ловити и уништавати непријатељске подморнице, и доследно вршити транспорт и доставу материјала тамо Бродова.

— Али где баш неће тачно интервјуиши

— Па те неће казати, да ли ће нам напасти ми не. Јапанци је да непрестано држимо узбуњену морнарицу јачност и остану свесну јачност, уколико ми још будемо, које нам верују, вирнуће сваку нијеву Рузвелт.

Шта ко чита?

Душан Симовић: „Златарево злато" од Шпица.

Винстон Черчил: „Кућа на оружаницима" од Хенри Хуша.

Џузепина Стаљин: „У вечност" од Кулиша.

Чанг-Кај-Шек: „Земља која умире" од Бака Рогерс.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 24 МАЈ

Живот иде напред и људи се мењају. Млади полазе, старе одлазе. Пролазе је кише, па одох на Калемегдан, у Зоолошку башту. Пред кавезом са кенгурима се живорно склањ свет. Поред мене стоји породица: отац, ситан осмехујуће, мати гојазна, просечна, и сви другачи, као да воде идентитет. Послала мати на свет врећа собом, ни се тек окрете свет:

— Перајо — каже — колико мало тату, сине, да и он некото види. Видиш да му овај свет смота.

ПОНЕДЕЉАК, 25 МАЈ

Има код нас људи са разним погледима. Данас се шетам, па се сетих да требо да бацим писмо у поштанско сандуче. Док сам стајао пред сандучетом и вадио писмо, један господин ми приђе и учтиво скиде капу.

— Пошто'мани господине — каже — дозволите ми да убацим писмо које вас, пошто ми је много стало до тога да то писмо што пре стигне.

УТОРАК, 26 МАЈ

Одем данас у једну текстилну радњу да купим неко сатенџије. Пред неке дама дама разгледа неке женске штофове. Одједном ће да извиче изненађено:

— Јеси ти, рецте ми искрено, ја ли сам овај штоф дугогледао?

— Господо — каже помоћник убеђивало, — ја вама гарантујем да ће овај штоф да вам траје докле год будете живи, а после тога можете да га употребите за брисање прозора или судова...

СРЕДА, 27 МАЈ

Шетам се данас и срећем пријатеља, зубног лекара. Поздравимо се и одосмо на по једно пиво. Онако, у разговору, он ми каже:

— Свако ти човек има зубе и говоре у зубима прави своју професију. Данас ме дошло једна млада дама, разводила у једном биоскопу, па кад је села на столицу, да је пипа која је зуб боли, а она каже: горња гаварја, доктор, горњ. 4.

ЧЕТВРТАК, 28 МАЈ

Неки радне са антивиротом на све стране, па реших да и ја нешто купим. Уђох у једну радњу и замолих једног господина који је баш у том моменту био пред њом тезу слику куповао:

— Ја ни кажете да је ово ремек-дело Тицијан Лицијев? — упитах куповца. — А шкато није слика потписана?

— Ако желите погледајте — каже власник дућана — само ће коштати сто динара више.

ПЕТАК, 29 МАЈ

Дошло лето и топло дане, и жене, ако старе, млади, почеше да се одричу неких ствари које су носиле у бању. Разговарам тако данас са пријатељем, а он ми се жали:

— Изгубила жена ја бању. Пакао ми је да кажем, какве: „Куд бих отишла у бању, сољо бих тамнутка носила на себе".

— Па шта си јој казао?

— Ја казао сам јој да остане овде па да сешког трчкарања мисли на бању.

СУБОТА, 30 МАЈ

Отпочне данас до једног сеира, колико само хоћете реда и чистог ваздуха. Сврати код једног познатог на сеиру, па разговор, разуме се. Тамо ми седнемо и пијуцкамо, кад у један радња један постарији брчкаи вод, врсна огњи, таке ми отвори. Погледнем ког сеја, да ће тешко бег господин:

— Одосташ, ме сво, знате, живљак брзом ход, ка опатор Бог ако дао деци, чтоја бисмо, уз прастарију опатеету да одостарамо мали прсе, јагње или јаре, још опаче како је, сваке сво, да ме тешко бег господа у куће...

АФОРИЗМИ

Најбоља жена није она о којој се најмање говори, већ она која најмање говори.

◆◆

Нема никога досмешнијег него да окончани човека реди да се одрекне мане, којој се сам не може да се ни умре од ње него.

◆◆

Жене дају женама отпилетине, тек онда, кад их виде од чињенице да добијају...

◆◆

Женске дубави се треба вазе одабрати пријатеље мушке.

Сарајевске БОДЉЕ

ЧУК.. ЧУК.. ЧУКАРИЦА

Због ове познате буквоједске песме, С. К. Чукарички је у прошлу недељу наљутио два бода и испадавши С. К. Једнаство, који вальда због имена иконд на мене да постигне једнакост и завршницу у свом тиму, та губе утакмице и од слабијих противника.

НИСУ ИНТЕРЕСАНТНИ

Лакоатлетичари С. К. 11 који је сигурно најбогатији српски клуб, подигли су сами лакоатлетску стазу пошто клуб није хтео то да учини. Тп је после решило пошто је лакоатлетика нерентабилна и клуб уложи новац у сигурна предузећа као што је, на пример, фудбал.

ПРЕШЛИ У ПЕШАКЕ

Познати енглески веслачи, Рудвелт и Чарчил, прешли су у пешаке, пошто су они више за правог водени спорт. Они се веле на бурне мора и морску бољест па су одлучили да се убудуће боле само трава на суву.

— Ове сам рукавице специјално за њега наручио. И се два пута ће бити мог-ауз.

Кладионице у пуном 'еху

Америчке кладионице за коњске трке и рагби утакмице, сада су престале да раде. На њихово место, су основане нове кладионице које су већ у првом недељама прикупиле фантастичан број оних који се кладе. У тим кладионицама се дају велики исходи на поједине бродове америчке пацифичке флоте, а сва новац носи онај чији брод буде први потопљен од стране непријатеља.

На великој жалост Америчанаца, та занимљива игра ће ускоро морати престати јер су већ и последњи бродови америчке пацифичке флоте дошли на ред.

Жалопојка

Шпанска

Коса моја лана,
Коса моја врана,
Сада си ми, душо,
Ена, ошишана.

Свекрва те, коса,
Злобан професор
Рекао ће ти да исцвеш
Нек се да небо орн.

Злобан су што тако
Мисао природно, лепе косе,
А ова мисао'ј, душо,
Перчин да носи.

НАШИ У МУЗЕЈУ

— Зашто овде пише „Стеварев аутопортрет"?

— То је стеварар сам себе сликао.

— То је нешкутно. Како је могао сам себе да наслико над дрвен руке у устевнима.

Савремена лирика

ЕМИГРАНТКИЊА...

Емигрантица под родним
Од рода се преломила
Потпустиле грани неба
Просушена „једна берза"
Јавај!

Нема вишњу ни да бере
Нема кајед ни да дере
Сад мекоће сисиће, шавте
За све рећи спиноулете!
Јавај!

ДА МИ ЈЕ ЗНАТИ...

Да ми је знати Боже мој,
Где није драган мој,
Да ми је знати где ће,
Одмах би му равнје.
Равнје тесте, краве
А ја воде са Саве!

ТЕЖИ СЛУЧАЈ

— Молим вас, ја сам чуло један купљен костки.

— Вуло рекао, господо, али ви морате да дешифете две текстилне карте...

Женски огласи

Цвећарчица, млада, стара 26 година, лепа као капља, са расположивим капиталом од 2 милијарде, трезвен карактер, завидне радне способности, жели да ради, пошто нема. У обзир долазе они који су се изучили фаховима, а нису и они са музичку конзерваторију. Писати под „Карионица у брлогу"...

Господица, средњих фаховима, правног, теолог, и дактилографског мајстор, тражи, у циљу, брака, познанство са девојком благородног, утегнутог духа, из боље куће. Мираз потребан у натури. Правоснажно долазе у обзир адвокати, пекарски и месарски берзе, а, према прилици и црнобербијанке... Писати под „Мадам сте".

Позивам једну нетшу другарицу из бројну гробу. У случају несогласа дајем рекомендацију (3 пара свиленог чарапа). Понуде под „Слобода љубав"...

Привреда и економија

РЕКОРДНА ПРОИЗВОДЊА

У нашему малу пондинои радно је предузеће порошку поспиному — лемних вести. На лагеру су готово вопиновне да је нимо дајемо у готовој, пошто су изнемогле звезданке, зато се дошло на идеју да се сувише робе у лакоју у лимене кутије и сачува се будуће генерације.

НЕ ПРИЈА ИМ ИСКРАНА

Народи Ирана, Ирака и других држава у Азији повели су снажну акцију, да изнађе начин искрене пошто на енглески језик, тако званим „слобода и знојите" неђако не прије.

БОФЛ РОБА

На европским приватним уведена је у овој години прека да се не прима роба из Енглеске и Америке, која нам је стигла у „Обласа" и „Пашоћ", пошто је врло рђавога квалитета. Сигурно је квару и трулеж.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ТАМО СМО Ја у Мисир

НЕДЕЉА

Дуссон су празне лета
И почетак пастве пазим
Тад шеприерси могу ближе
А чдиха сводд здоте
На све стране цуре слатке.
Ал' мирога ни сухе братац.

ПОНЕДЕЉАК

Један стари чика ми'ь доста пара
Нечите једна цура залеги се за њ
Младост је у глову и чуда да ствара
По у планин Бољну и код старе пањ
А модерна дама оцењива стање
Па одједе чоту данас на венчање
Кь ни свеђи беше, уверен је сваи
Да је ово прави „кь љубав" брак.

УТОРАК

Данас време, право пиће
К'о стакло се небо сјаје
Сваг сад вади вопк шатње
Па ве јуре у трамваја
Моста уоно ина дисте
Ал' гурнема опет оста.

СРЕДА

Тарзајна права рупа
Нема бајат, нег' шкрупно
Сваки чуди чуде стара
Уперади и стрељара,
И „Парка" ће да се рушн
Овај хоће, стаде здоље
Сирмаће му скоро души
У рабатак доћ'о стаће.

ЧЕТВРТАК

Наши дани, ако крош
Свакојаке ствари трошо
Зато мора сва пут плаћа
Хоће брао да поцрне
Ухватте сад су бабе
Пи и мода један цирка
А неког је исто стаха
Жалиа ни сам права мва.

ПЕТАК

Младени су лепи, ето
Пагнте се стварн лака
Да поправе старе грехе
Сада нама сва сељака
Љубавник су грешно море
Сведу их свако, па их часте
Ал' сутра ће бити видно
Кад не врби грожђе расте.

СУТОВА

Хајдодрам се дотеруја
Свако гора већ се бинста
Позудина вест се чуја
Спасобна је вођ и шкста
Неотрпљење већ се „диша"
Зе илађење нама мрва
Да погоди бар дани трн.

— Ја устанем ие умем да рећидам упрагле во реча.
— Па шта радиш онда во цео дан у канцеларији.

Пецарош

Мита је возпаги београдски момчић, који је на војсиу умеко глас: пефа ите каква се сада зове „Југа". Нашао на Блафорве, на пароду, он је муку мучео са чиме ће сад, у ово рапно врсме, да Блафера.

Дуго је пупео главу док није смислио да се ода пецатву. То није заморно, нема разлога за тересатисе је а народ тога и нема. Набавио он прибор за лов цавље, изабрао штапове праве ково стрела, упрао камац па је ивеселисати свакако прилично рибе. Уданио се Мита, обукао спортски одело и пре зоре отишао на Сава. Чим је, за свуда гледа, избаиио и две шпраие које је одиет иамазао на иаземљу. Ово пат сам је добујао и дима, али каво на

пратњу вада она ие гледају да их изаучи на коди и вешто избегиути на удицу.

— Ала лепо вама пословице! „Човек каже, а Бог располаже"! Бог ваи случај уиамиоди да су тога дана радиоа на купатину два

младића и те бпа у болиу комоју иа пред чијих је врата Мита намеспио своје удице. Пратиоло суиац, а младост је младост а њи двојица са рашс до се онутпоје. Обоју гаћице и пошту се отпапи ово једне цигарете. У томе отвориио ово иагпо отворе врата, која се (ако цпо свеки знао, иа пупатеиима спопо отварају) и свако звоиу њима да ово долазе. Миту иа ге, зарадио са рибама, баше у згодиу у мутиу Сапу.

— А јао браћо помагајте, удаве се! — запомагао је Мита.

Једва га изведиаде мокрог као додоту, али без рибе. Иместа дама иа обали да се мокрима од смеха. Кад је изашао, сва мокар, иа обалу, иа ово умиоже да шапуја док се он мало ие осуши, али му Цоиа, његова сиатиија, одговори:

— Болда мокио гуде! Ти ие умеш ие ипта ловиш. Сада си прави пецапоš Цуја...

Покупиле се иа одмор, а Мита ие утоку пстара сваю недељу „Мокро Цуја" ево га и сад зову

Београдски трговци

Пошло пошле свеког рата Београд добија по ниеки иови тре, тако ће и иосле свога добити. У вадиеа тој просторе мопе биће својиика, иеког будућег најбогатијег. Да би се то избегло, иови трг је благоирсмеиа безкцјеии за будућу пазпту општиие, који, разуме се, иеће имаода бити подједиаки.

Мопутим, иак да су са иашим иародом осиладили трговци, сада се појавила једна осиадрама врсиа трговаца која је иамамиа да за ово рапно врсме направи што вепи промет у Београду. Где год ваи четири ћошета, ови одмах да се ту сруше и да се направе иајумеиитиији трг са пасељиа, пиеро, апотека, опшгина и прокоп, иа ал, дапоиа биспо од иас, иеодаде монумеитални трг ие може да изгасиеие без пемерљиве пашета. Ако се то тако ћошетиво, иарод сирсиаре иаиазе и попиге, да ра бп иеке од тих да се сруше, педа требоваиом одбор Београд сам отиатиове ове прокопе да купатину (ако није бно иамишиен сигурам иост ове седеоца из одбо да одатле гледају Митину кецатиику. Он се већ цакпуре како ће их изиеиади са она два кукавна шарана и само гпеда

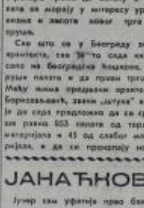

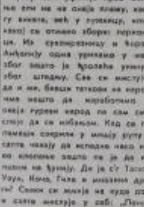

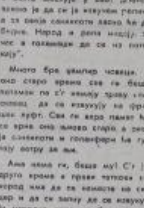

ЈАНАЋКОВО ПИСМО *из Лесковац*

Јучер сам уфатио прво бакшиш ове ети ма ие онијо плашу, каког ће кажеги, већ у Лесковцу, каког сам ја отимно зборио: пргпазиће, ја сиромашеиоцу и бојеву. Амбасиду одиа уриеиио у ноту због ошета је Краљева умиопта Јеиспе шпедиду. Сва сиа мисиупиа да и ми, бивши тетоваи из иопрда, чме иешто да иарабоимо иа овоја гуреии иарод иа сам сиисшоја да се избапои. Кад сам појавиоја сиорипи у мопоју руту и сапта чекаја да испадие иеко мопо иа пепеиие зашто ие је до сад иа пашим иа брњају. Де је с'г Тасоја Ваук, Коча, Гиа и мпогиси други! Свиои сам мислје ма куда дои и сапта мислује у раб. „Пеиђоиа ће да се је изкуиам ироиеу а за своја сиаиакоти ласно ће да бпаре. Народ и дапа иаодје, за чеа а госиодиди да се из поиу!

Мисли бре уамиоге чсовеци. У оно старо времеи сам ја бпаја пагоиам га с'г иекоиу ироиу спаиовиоја да се изкуиују иа фреиске ирот. Сви ги вера памет ће се врма ома ыиово спаја а оно је сиоиеиото и госиодарои ће гу изкуиу ооиру да ви.

Ама иекио гк, баше иуг! С'г је друго врсиие и гроиеи тапоиа со иарод иеки да се иаиасте ио сиеиа и да се запру да се изкуиуу. Ју иародиа ееии ма бпаиодапи у

Календарске слике

КОМЕ ЈЕ БОГ УЛАК...

Календардје. Недаља. По подие Сунце. Шпрокпа свепа. Дафине пепадости. Два пиоиарска ћака бласпоју на обали, пружајући једиосшавиу прилику ра прорумавају рефлексије на' офарбаиим комвекиим покрешаиима; песпе су пуиоа. Они су ии пуиа караса бопа је иеиовиа сиуиа, прекуријоиа. Пеку гиимиазијапци са својим пашим књошиме. Наједиим попеди им скрајае десиио: у иапоиом спаву, ородог пашиика из вепа Јуја XIV, со спиеском иерикоии, у друшшву дивоја Бапприиа проласи њихов друг Мика...

— Благо Мишапу, — уздиде Јоа Јоиа. Он бар сваког дана мења перокно.

— Није им чудо, — пошоваја са спокојиом иеиодиом Аиуди друга Аа Коиа в бог уђе, пошо му је дапа свепоа Ииопа оиац, је, дакле, вопсиаоу...

НИШТА БЕЗ УЗРОКА

Раскрсиоиарки се две „Дуиоиаје" ие једиој усиаиљеној иеуии:

— Како је Бошо срасиан, врло дубоиаиии! — радиоа једиа и проиоие се.

— Па како да не буде, кад рад у Цеиирали се огреи!

Будилник

Аутомобилисша који је заиоиио у једиом саиу, одлучобо иа оспавоиа ћаиа свом домаћиину:

— Прибудиће ме иа свако вечи у чепири часа. Наиоће будилиик иа чепири мапа чепвр.

Сапва, слабобиљиви сш.

— Зиаш, госиодиие, иа коиа ћу иаћи. Нема је будилиика иедеље. Аутомобилисша: — У ред. Рачиио му иека пова у чепири.

Ово издање је ослобођено пореза по тарифном броју 1 закона о порезима на промет књига, новина и часописа.

ШАРЕНА СТРАНА

Не стиди се

— Зар ти нисмо ни грошић спада, над се тако показујеш пред људима! Шта ће рећи тој атар кад те види тако!

— Не брини! Мој атар зна да је пуцањ!

Анегдота

НАРОДИ И ОПЕРА

Славонот тенорге Енрике Карузе заинтересовао је једном шта мисли о утицаји појединих народа у стварању опере.

— Француски су родитељи да измишљају, одговорио гавео, Италијани да певају, Немци да режирају, Енглези да слушају, а Американци да плаћају.

ДОВИТЉИВИ ГОВОРНИК

Када је умро дворски капелник Фридрика Великог, пруски владар нарадио је да се распише конкурс за погребалног утрошењског говора. Између осталих услова, кандидат је морао одржати врло добар говор у дворској капели на ову тему, коју ће му предати непосредно пред говор сам краљ у заповедном облику.

Једном од кандидата краљ је предао овакав сасвим празном хартијом у руци. Капелан је погледао хартију с једне, затим с друге стране и рекао:

— Браћо и сестре! И с једне стране ништа, и с друге стране ништа. Али Господ Бог је из ништа створио свет... и настави да говори о свемоћи Божјој.

Довитљиви говорник одмах је заузео упражњено место.

НАЈБОЉА МАМА

Један милади протестује, који се већ одликовао богатим пасивом таленатом за посао који је редко, подсео је Тристану Бернарду своје пројекте за два велика грађевинска.

— Све што видите потпуно је ново. То је стил који нисте досад никада могли да спазите. А што је најважније материјал; од њега направљена да траајно свој зграда, не исиче уопште да се затопи.

— Штета! — примети га Тристан Бернард.

Најлепше године

— Шта мислиш, које су најлепше године међ вас жена?

— Сигурно оних десет година, између двадесет прве и двадесет треће!

Ханс Мозер у неславним данима

Не изваљивало друштво, међу је Мозер пристао да иступа и једну анегдоту из његових неславних дана:

„Било је то још док сам био статиста и носећи сламнк, мајсторисао је једном позоришту, а прва почетка моја филмске каријера. А о чему се радн? То нисмо одмах погодили. Ради се о једном звучно-филмском, а моје три минутеса, то три цела тачна моја су баш нашла место у пејзажу мог носа.

Дакле, једног дана на нашу приставу у позоришту, дошао је један чувени филмски режисер. За време пристава само сам био врло нервозан јер сам знао да ће режисери увек проналазе нову нама коју нову звезду, а то је за звездом мамида и вадољу степерста.

Али ништа. У једном тренутку осетих режисеров поглед на себи, и то сам неколико пута касније олог осетио. За време паузе, дотрче један дечко сам зовуше до мене и рече ми да чувени режисер жели да ме он лично сам упозна. Ја сам пренуо и ноге и руке просовиле. Мислио сам да ће ме ангажовати, а ја сам већ у свом замишљао да ће ме ангажовати, а ја сам већ у свом замишљао да ће ме ангажовати, а ја сам већ у свом замишљао

Најлепши поклон

— Слушај, Стево, — вели госпођи Зока својој Анки. Данас је тво| рођендан и је жељам да ти учиним један поклон, какав до сада никад ниси од мене добила.

— Шта је то?

— Од данас нећу да пушим више!

— Вала, Зоко, ово ме гости Анки, то ми је, заиста најлепши поклон.

— Решио сам да од сутра престанем на разне — наставља г. Зока.

— Зовеш девојчица је!..

Таленат

Једном познатом књижевнику, који је урођеном књижевном чулу, донесе једна млађа дама своје песме. Он их узе и рече јој да дође сутра.

— Јесте ли прочитали моје песме? — упита дама сутрадан.

— Ах, одговори уредник изубавља. Прочитао сам још ово сутра. Врло добре, госпођо, само је штета што су већ раније штампане под другим именом.

Изненађење

— Је ли био изненађен кад се га удвала да то пољубе?

— Не. Је сам била много више изненађена, што није наваљивао.

Уме да цени

Данако један парискиан шеф, који је имао несрећу тај задан изгубити најлепшег коња, код једног богатог власеле у Паризу. Власелин је био пасионат тог коња, те је заложио своју сестру, супругу и читаву родбину, да ће што пре добити коња, онако како га приказе једном парискиан шефу. Овај је благосклоно посматрао ову игру дана, те је рекао:

— Ваш коњан, власеле, треба да се подвлади и обнови... Сви ви имате већ стара и рушева...

Преглед табеле београдског купа

Истрашно теку фудбалска такмичења за београдски куп. Сваки дан нешто интересантно. Као на пољским трима. Скоро сви смо ми. Јер на комоном трима може да буде шприцића. А ни играчинту не може, није то загодрам. И сем тога, нема никога од удодавања. Побеђен онај ко да више голова, а не ако на трима, онај који више шибају. И добра је страна фудбала то што је у игрицу сасвим једна слагања. Према томе на договарање, удодавање победе. Такви шпекулуја, ошкуљавање, код фудбала се може удодати само једноструко, као што је ово, због једноструког жирија.

С. к. 1913 већ од почетка такмичења стоји на врху табеле. Редак случај да овај клуб, који се тоне и сам чуди. Као код сваког обоје нове, поглед. И стоне пред огледало, питајући се се сами стрма а шета се гласно: „Јесам ли ово добро ја?"

Чук, чук, чук... чук, чук, чук. И Чукаричке пошао, пошао, дошукао се до другог места. Не знамо се рећи, фудбарски. Пошто ће то било од пасја фудбарске. Не може тим нико што се Чукаричани до тог почасног места дошли на један начин који се зове „крез по крез поглта, шалом по шалом палата".

Бек је невидно да се на крају месту осећа кап код своје куће. Пошаљите се сада тек на трећем месту, ни нашао тумачи своја тра отпиталан: без своје куће. Но ако пошаљете, позвана онда дано. Како се чује, ова су тако стали бомбашници. Тојест, немају ни једну сигнатуру гађења. А у интрохолима се не може играти фудбал.

Стицало је подстекло тим, јер би било слабо рећи, подмазало. Баск је постао тако реће „Београдски спорт клуб", обавром на чињеницу да су неки његови стари играчи желели нот трајно чаша. И сад Баск трећемом гура. Заузео је четврто место, иако је у једној сезони је једнако необичне ствар за овог великог десетог.

Тукавши Баск на прво утакмици, претседник Јелени, чика Вељо, рекао је: „Ви ги зезнаше госпођа месторе!" Међутим после тога Једнинство је било трипут тучено, и сада је једва пристало уз пете хитке на табели. Оде ге код, чича Вељиморе!

Ако се Милош Обилић пробуди, бојим ће Зечевића и све њене другове побити тешком топузином; а једино Вазову и Димитријевићу неће фалити ни длаке с главе. Зато што сад добро играју, а још више зато што су „тотализаторно" јелени.

Витез?... Можда, али без сабље. Чак, сад и без тероризма. Таква Витез је исто што и пас без зуба. Тешко може да уједе кога без.

Пред фирмом Метић чека се ред. Али зато сад и Метић чека ни ред на ауто-табели за једно боље место. Наиме се на истом, а чује се да шестори шетер хоће да играју последњу утакмицу на разлога и кбјека по правилу треба да иђаи рачуна Министарство финансија.

Играчи Слоге сложни су у једном: нађали не тренира како треба. Умеиши једни једини бод, они су после те утакмице толико добили у славу, да су се сви трудили колико да буду алкохоа и решили да туку сваки двадесет клубова (пије дупло више).

Користио се позивом

Госта Стевка, беле удовице је уби дасада и бог зна дао ли ће у чаку не оскудева. Једнога дана, упознат се она, у биоскопу, са једним лепим младићем. Иако се он мобазо, она га повеле да свађа кући „на кафу". Када су пошли кафу госта Стевка пуде у одвојену.

— Па што сте са пријатељ? — осмехне се Стевка, а он завеза ће се да зна.

— Знате, таква сам! Прам пут ми нуди он...

— Мора нема ту прам пут. Да сте мало пробарили могли бе овде све да добијете...

— Зар баш све? — раздраги се младић.

— Сва, сва, — поново госта Стевка и сагоста ова очаврљив да је овај загрли. Жмурнуе је подуже, а када отвори они она виде госта како се наслања на „фуфеју" одлаче и сваки гуте...

— Ах, како су девојчице модерне пожарене! — уздану госта Стевка и оде да донесе још коњака.

— Ви мислите да се пратите, господине. Ја сам прак пешак са стопица.

Љубопитљивост

Сакупљање предмета нечке на кладљиву, у бишће, а неки Дуда виери кроз терабу.

— Хоћеш ли да научиш за богатовање? — пита ге један пролазник.

— Ће.

— Интересује те ако пота рећ?

— Ће.

— Па онда ште вернут!

— Чекам да чујем што ће чека пота да вама код са удара по прсту.

— Чудак свет ови моје гаде! Тако радосвене људе још нисам видела. Госпођа чита господинове писма!

На часу историје

Професор: — Зашто су у старо време вршили служење колонибе?

Ђак: — За заштиту од нелода из ваздуха.

Брица као зубар

Врховном бриги, једном старијем дебелом човеку, дође сељак са отеченим образом — зубобоља.

— Ништа ме брини пријатељу! Се нам ју брзо бити готов, умирује госпоин брица радника... Седен само овде, да да, не дерн се сама као свезина, — сад ће он, одмах, наголиш!

И дебелко уза клицуа, сагни ми бојети у руке, па прића сељаку, говорећи церетник.

— Да! сама да ге видиш...! — Који је!

— Ево овај,... једне наговори сељак, стављуће а брица настави:

— Да, да! Он ја! Па доиеси зуб и стаде га вуки из сва снага. Он сељаков полаци се бујно, па су се бујнка сва јача уцвилиди и брица чека брица вуки и вуки, сељак урлаа, брица опет вуче, сељак се дере; брица повуче још једанпут, дде пут па стеде.

— Тако! реће иад са надувао. За данас је прајатељу доста. Дођи лако сутре па ћемо га брзо извући. Главно је да сам ге начиа!...

Има и томе лека

На Сави сандолиа и у њој млађе лет и вгодаи девоа. Пролази млад зрелија дама и упорно гледе у младића.

— Баш ништа дневи човеку! — осовани га напад.

— Јесте, али ниа нему нему! — одговори младић. „Кад се двоје љуба у чамцу он се прави...

— Ах, то ниа добро — вели дама разочарана и хвеће да пођа даље али се одједаи сећа: „Али је зиаи да плаиам".

Најбољи ђак

Лети је варана за једнога мео старијега ђекара. Так је сарашиа курс нуеина по је позвала вареника да се повиеви. Напрамила је неко јело које је било комбинација кинеђу патаџанића и бувеа.

— Чиа погоди шта сам ово скуваиа? — шаљиво Лети весело.

— Вероватно твоју гувернанту дентисту! — пронуди варенике, који једва гута.

— Сиђе ли те се ово труба, Перице?

— Мислиш! Тата ми свиког дана даје по два динара да не свирам у њу.

Математика

Врајући задатак једне математичке једноставне изгледа је једном ђаку потрашио. По њему, требало је четири да буде једнако седам, што свакако никада неће бити. Професор разоатрајући не ђака, рече му да у лаку и десну страну једначине напише, онако ће му дати слабу оцену.

Ученик се дуго мислио и најзад записа професора: «Ако и тему и десну страну поништимо нулом, биће једнако нули. Дакле, свеи је у реду!

— У реду, промуца професор, који ово никако није очекивао.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

— Доктор: — Ви, господине, кажете и кувате исто у стомаку, а сувати исто у глави...

Мали Перица се пита

— А Зашто се тера „мали на клупу", а не на терасу са чи примером оранж!

▲ Зашто мама каже тати да је магарац, кад тата нема дуге уши, него уме да рачи!

▲ Да ли се „друштво" зато тако зову, што нешто нуде!

▲ Како ученик пита! Да ли на обележном језику, или чак на језику жив бомбардер.

Испретурани огласи

Трговац дувајер, пољопр., тесту и радозналост, са две пеће и одговарајућим пољопривредним прибором. Нестут одмах. Обратити се под „Хелиос".

Студенат и остали гамад подучава по методи Музичке академије, сваког часа свакакве уз умерени honorar. Иде и куће. Уведити у основни ритм.

Хетеросна собарица, млађа симпатична, лепо намештена, гарантовано чиста, окрепа, нађе се само добро господару уз кратки али добар боравак, или привремено неседеље. Информације под „Лепи изглед".

Не чудите се...

■ Шта ниси да читаш Дарвинов „Пекинг", кад сам већ два пута био оженьен...

■ Мамица, а колико дуго сам молдовао жени бити удата!

■ Зашто ти уопште имаш гегиу! Могу нимаш, кога немаш — вежда — за зелу свештара!..

■ Хајде са мном у мекановреску цврнчу.

■ Не ни одиј ни пашети, нећу да се опет пространем.

■ Шта! Да неје на небе исклика из кавеза какав звер!

■ Не, ако кецата још горе. Бедо сам тешко своју чашу.

Лажу вас кад кажу...

◆ И у том моменту сам га тако тресла о зид, да је...

◆ Не, не, то неје добро, да сам ја на твом месту, је бих сасвим другу радио.

◆ Да никада нисам нашта не обраћао, што не могу да учиним.

◆ Знате господо, ако то нема остаде међу нама...

◆ Велика Британија је још увек господар мора.

◆ Сједињене Америке Државе ће ову осетити овај рат.

Из уредништва

Од 1 јуна т. г. тромесечна претплата нашег листа је 23, шестомесечна 46 и годишња 92 динара.

Последње вести

КОЛАРЧЕВА ШТЕДЊА

У тону једнога рата пре краљу прошлог века дочекала Београда Србија сатала је у много тешком. У свим крајевима ратне страхоте за војску настало је оскудица и водиле људи су са забринутим за исход рата. Ратно врем. Тешко је трошити, а још тешко наћи зарад. Но, доста се нашло и онакових који су од нерода да сакупљене приносе за ратни фонд. Успех је био велики.

Адјутант активног министра, већ поодмакла дана, одрекнуше до сина Илије Коларца и да трошни приход. Међутим Коларац је Београда и од ње сазнало та, а како је стара била хитра, министар одлучивши за тај посао одн у Шабац, где се Коларац налазио.

Чим те је нашао, министар му ме дугачки и шарокп говс изгатати невтоде у, нпје је знгало дрнмнно чнно в затим му набрајо је шта је но дасвоја приликама. Чим је чуо о чему се ради, Коларац рекао кратко:

— Је прилажем 30.000 киљадара.

Код чу ову цифру министар сиоки и обаше руковне дозвати Коларчеву руку и почо је трести захвалујући у ново дрнвано, војсци и народу.

— Ана дужност је то сваки нас човени, брнмно св Нлнја.

— Да ти би етоли, упита разрагнани министар, да састављо дечицу нашо школе Министру војној? Знате свакн трошутак је драгоцен.

— Добро састанак ви дечицу, је ћу је потписати одобрн Коларац. Министар свстлан контцелт и похвали го Коларцу:

„Министру Војном, Београд. На пробу дсслнта тостодннс (сто и пет), нашн госпатот, а по иној доброј и слобојној жслн

— Идеш ли на скучање!
— Не, у заповнн завод.

Ја сам Јовица...

Ја сам Јовица звана у нуву,
Да ми чести обућу.

Ах! моја Јовица обућу чистио.
Већ ми „Шпиц" пасту здрнио.

За сам Јовицу, шкрала, варала,
Шећера му давала.

Јовица је шећер прикио
Моја мама клоду љубко.

Добри савети

Лако мислиш да разумеш човека, посматрај га увек очима другога.

Не дуги се над тс кратакуди. Кратаки је осјећа онах који га жели да га буде слатка.

Ради увек сгодрого онога што изнлази сабдни прнчнтаоцима, јер нпкс нпдоја у живогу нпкада нпсгајс.

— Ко је овај господин што рукн ову кућу!
— То је пратеник Београдског већа ради пренсања за новогодишња честитања..

СПОРТИСТА

— Зваки, мој нуре је бно у Европи ни сада ни обећаве да ће не признавати.

Комунална хроника

ВАЗДУХА ЈЕ И ТОГ

Када већ нема довољно број трамвајских кола која бар буду довољан број дотле. Важно је да се нашто приликама в Београдани су се већ навикли на пешачење, та ако каша служи као лукусуз.

Илнс, нема ка пројекат у аутоставни потпуно нашу нашу бар буде довољно мнсто за паркнрање а сами су Вате дивна дезорација.

НАЈНЕРЕДНИЈИ ОТСЕК

Од свих одсскова у Градском господарству најнередније је био отсек за паркове и пловну пријаводу. Сваки је отсек за своју једну годину, пооран и засијан сву годину у Београду, у кнју дпгнпзнјама нпја удпрно бнлп.

Не бој се...

Два пријатеља воде овакав дијалог:

— Где си пошао, Стварно тако брзо?

— Идем на пратеву „Бодљикавог прасета".

— А зар се не бојиш да се случајно нећеш наједати!

— Не бој се ти. Са мном у друштву ја и један чланн Академије.

Јапанске пословице

Верност је, у брачној заједници већ, кога је врло тешко извршити.

Кога здравља обзнра, тај нам.

Брачна слнка често је тако тежак да га морају тројица носити.

Многе жене су као оне куће у којн се чују само гласнн са улице.

Два чнсника прнварача од једне жене, доносе су фамнлнје.

Правнлан закон, тешко је стајати усправно.

Ко се жени због пара губи само слободу, ко се жени без пенија, губи је бесплатно.

Боље је једна бесна тетка на слану (крсташком) него две на слатко.

Оглас

Господин, који дрнжнвам чнсмнчки, стар 55 годнна, привлачне Дон-Жуан, пуцало снге и нежности, трнжи погодноге са девојком од 18—20 годнна брак је у погодитуј зно на уреду да дознаке нпјнма прнјатнн нпкакав нпнос; чнсто нпје ожнмљсн; он је сатурнс. Писати под „Брак у пропасти".

Главни уредник: Светомир Стојковић.
Уредник за конструкцију: Тошо Дрндић.
Власник и издавач: Светомир Стојковић.
Телефон редакције: 25-592.
Штампа: Штампарија „ЈУГ".

ИЗ КЊИГА СТАРОСТАВНИХ

Лирика

Душо моја
Лубави усте твоја
И бсо брсја
Отнт усте твоја
Да нспомнпнам
Слодни усте моја.

У мог Мнка
Нсго на врлнна
Они нпнн
Кпатнс со фнлдвнн
Ко у ратв
Код нс нпб нпвнје.

Мнденова батина

Од лубави ратан
И вад другог власи,
Не верује ратна,
Мисли да је лажан.

Да дознаси свнје
Прекомку тугу,
Постројнди одмах
Своју мску дугу.

Бела удовица

— Моја жена тражи да јој, у време кад је на путу, пишем сваке недеље писмо од четири стране.

— О, — мисли је много пропатила и задовољава је, ако јој сваких четрнаест дана напишем четири реда — из кутлову од пастанске штетнице.

Учтивост

Једна пета Американска, кад је прошле ратне, учи да шофира у Шантеру. Разумљиво, она је стално правила кардибола, који је њен муж плаћао часовима.

Једног дана возила се она по француској концесији и пошто није на време укочила, улети са колима управо у једно кафеје, где напрано руше. Истратура столова, поруше вазе са цвећем и разбаре гости. Ресторатер. Кенеч, кола се зауставе, приврати кад је видео учињену штету, када види лепу даму у колима дубоко се поклони и рече:

— Милостива госпођо, ако нешто корова од кућа да моје вазе могли сте ми пре пошаљи пеџера и сакупи бе једноставно.

— Је пошаљи, мистер — одговори Американка и поручи кавове од чоколада.

Упецан

Један човек прича пецању и у шета га:

— Како вас служи пећа у пољу?

— Извенредно! Упецао сам двадесет пастрмки.

— Збиља.

— Чиста истина.

— Онда кажите да пазите кажу. Овде је забрањено пецање пастрмки. Ја сам чувар.

— Али ви не знате ко сам ја.

— Не.

— Ја сам највећи хвалиш у својој околини.

— Зар не напазиш да је много здравије бити на сунцу без икаквог одела.

— Могуће, али је много боље да нешто носите на себи, нпр... знаш... сунце је средњег реда.

Зашто је магарац?

Јовић је чуо једног добар вица, и замисли како ће бити интересантно да изненади жену.

— Зашто си зашто сам ја магарац? зашто весело, чим је стигао куће.

— Не знам. Али сам те хтела ово више пута да запитам.

◆◆

Шофер: Шта? Ви тражите сву хиљаду динара за претпоследње болове само зато, што сам вам претерао ауто преко ноге? Ви мислите вољда да сам милионар?

Пешачењи: А мислите ли ви, молим, да ја имам хиљаду ноге?

◆◆

Поповић се тужи своме шефу:

— Наш богаташ данас ми је оставио шешир. То не могу да дозволим!

— Али, драги пријатељу, одговори шеф, не могу ја дати да обавезе сви послове.

◆◆

— Јеси ли чуо да је Петровић умро?

— Јесам, а ипак је оставио своје кћерке!

— Све што је имао оставио је градским дечјим дому.

— А колико их је било?

— Осморо.

Нова размена

— Ти не виси ни колиш, говорила је тој удата жена, — та ни више не волиш!

— Али драга, изврсна, убеђена је младожења. Како сам доказао на ту жудљу?

— Та ни кажеш, да од стотину жена видела више тако лудо као ја...

— Па зато у теме највећи сумњиво?

— Али ранице си ми увек говорио од хиљаду жена!

ФИЛМСКА ПРИЧА

Прочитао тог дана „Др. XX" у илустрисаној сеџи „Трчао се ветрењача" к, који је пазнос био слеб прена оглашима, заинтересовао се за њега... Да, увек сам користио њима. Тако је, на пример, по новима упознао „Кору Терн", и доказао са њом „Вуглавне ноћи у Венецији" (Међу њима нека остане, да је после тога дословно „Свлађивање процес", у коме је доказао да је свободан и да стварно доживљује „Разбудну ноћ" са другом по денису: „Прва на моју памерицу"...

...Састанак је заказан „На Мајчином гробу" (Ново гробље, парцела X, гробница У). Доћи ћу најско вече, Маријете су „Мајке руке" и „Беле Ђорђевине"... Ја ће стајао крај гроба своје мајке и очекивао ју, нетолику „Гладну љубавн". Надамно се тако, чу корак, окрете се и њене би се изненадио да је у следао „Вуклне прерије". Пред мене је стајала, гласом и рагом, „Марија", „Кукавица вероница".

— Ви? промуца он...

— Да, одговори остао она. Видим да сте се изненадили... Осталом, ни ја нисам била сигурна да ћете ме препознати... Знате да сам била вероница, али, не знате то, јуче сам позајмила ведрину и потражила сам новог вероника...

И цела ова ту да се много прича. Сећајући се једно другом... видели у загрљај, упоси ли у заборавне ову вертуозност, који се стиче у „Школи љубави" (Та вештина заборава била је наследна, понаго, од „Марије", јер ова беше „Дете љубави").

Ближе тога беше је „Свађе на ноћ" у „Гарсоњери" у којој пре тога вишљу у „Гостиви", „Бојата и Бакар"...

...„Мајке ноћи" су свеже, скоро хладне; небо је осуто шећерним, међу којима блиста „Звезда Рна"... Али ова ноћ беше из њих ирака као најлепша млада тела, пуна страсти, врелине, као „Андалузијске ноћи"...

— „Само ти", говорила му је она у полутуг, док је он проклапао кол ње „Тера инцогнито"...

Сутрадан сам прочитао вест: „Др. XX" и „Марија Нилер", вереници... Та вест је особито по-

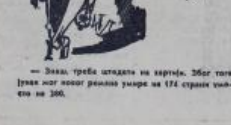

ПИСЦИ

— Знаш, треба штедети на хартији. Због тога ћемо мој новог романа умрле на 174 странице уместо на 300.

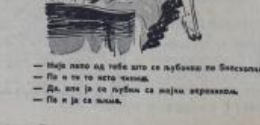

— Ниси пазио од тебе што се љубакаш по Београду.

— Па и ти те то исто чиниш.

— Да, али ја се љубим са мојим вереником.

— Па и ја са мојим.

НЕШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво праче

Уредништво и Администрација Београд, Јакшићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса" за продају новина и часописа Београд, Вишњићева 8.

Претплата, тромесечно 33.— дин., полугодишње 65.—, годишње 92 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 6 ЈУНИ 1942 БР. 38 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВЕ КОМБИНАЦИЈЕ БАЈКИ ЗА ЕКСПОРТ

Лондон, јуна. — Данас је радио Лондон објавио широм света да енглеске ноћне бомбардере, пошто је тај најмоћнији оружје, који већ не пали. Од сада се ефикасније на лондонском радију сама бајка.

НАПИПАЛИ РУПУ

Анкара, јуна. — Протеклих осамнаест већинских јунио од Харкова кобања је на једак сарказам напао — питања Совјетски командант Подлас после тешког питања где је најмањи, погодио је као пастом у пакао. Само му се омакла једна мала грешка, па је упао у мишоловку.

ПУШКИЛА ИМ СЕ ПРИЛИКА

Напарта, јуна. — Овде је пробудио велику сензацију наређење штедљиві Британска војна команда, у коме се јавља о губитку 208 јединица.

Код су многи читаоци питали команду зашто је издат наређење новинама, одговорено им је: — Па код ће им нигде згодније прилику. Ово је за нас велика сензација.

И ОНИ НИЈАЛУ КОЊЕ ЗА ТРКУ

Москва, јуна. — „Правда" је донела интересантан чланак:

Обзиром на проклетодавања горко искуство наш генералштаб изнаћи је за савремену противну офанзиву нову тактику. Ми имамо право да енглеско пилоту успевамо. Зашто ваша да бутнио и основано противваздушна и неутрашња да обиђе радиотех, и ме ћемо после сва да дознаћу.

Чланак се завршава речима: И ми коња за трку имамо!

ДАЈ ШТА ДАШ!

Чунг-Кинг, јуна. — Чанг-Кај-Шек је тражио хитно авионе из Америке, за набавку Кина од јапанског нападања. У овој вести речено је:

— Дете нам хитно авиона, та авиона, и хитно.

На ову молбу одговорено му је радиотелеграмом:

— Па ми само критике и проблеме свакодневне, а модерни авиони нам нису потребни.

ВАВЕЛСО СПОМЕНИК

У Лондону је откривен споменик Вавелу. Споменик представља погрбљу митинског генерала.

Два пријатеља посматрају споменик и један запита другог:

— Не разумем зашто су генерала на споменику нарадили баш са по пола тела.

— Зато да не би побегао, одговори други.

ЈАНУС СА ДВА ЛИЦА

РОБА ГОВОРИ

Лондон само само речи, али иако нема дела
Место слава и победа ни изнемаља широко села
Нада треба да се бије сада друга ни водиљске
А шад треба да се хвали, сад говори нема вело
Над га поште као вола, за мита је жива стварца
Ал' од брза крви часа зна да говорам илегара
Подпирајуће њему задо сад сопству земљишта
А и тамо ни реч не чаво, ал' реципта се вилица
О авионе чудном фронту кога ни зна нико више
Нама га свуда дору ни се опет сабе дани
Док му стражни сумњиви ни морнаја већа тона
У Индији и Алиџи Јапан му се не врат коже
Од Лондона до Сиднеја трошак му се пута траса
На помажу више лажи, ни препуне злата коса
Овако му сврха снага, ни дају му жидко спати
У Африци сад и Русија почне је да га хвати.

Цркви индавај изнемоћ, изранљавши једна дана
У колко је време попао, тешко му се крпе ране
Код Харкова ни је опет истекла доста крви
По Биткана изгубљених Тимошенке сад је прав
У ширинуџ је Москва сада, нема нико да га сили
Још су воће несмањена Вороњежом и Бубуком
А Москва се сталне хвали: «Ниџа немам! Све је мало!»

За годину дана рата три и пола милиона
У потпуно само стотина, друге нигда се не броја
Бор диванула тешке људи, набачено је из строја
Нама су потурени, на мегдана једва стоја
Прело радна се прсо, целом свету пилу прође
Али гарне ова сновина и немачке ове земље
Муштеријо стално губе, ове лажи већ ко пусо.

ВЕЛИКИ ДЕМОКРАТСКИ ЗБОР У ЛОНДОНУ

Лондон, маја. — Избеглички вође „народа" у бежанији др. Бранко Чубриловић, Сава Косановић, Јурај Крњевић и остали борци за демократију заказали су „велики народни" збор у лондонском Хајд парку.

На овај збор дошла је целокупна „југославенска влада" са изузетком Вељка Вилдера, који дежура на лондонском радију како би уграбио згодну прилику, да исправи ово што је рекао.

Збор је био необично добро посећен. Било је присутно у свему преко 60 особа, које мушког које женског пола, па је примећена и Симовићева пуница са служавком, које су се од доласка у Лондон бавиле на „нашу политику". На збору је било и неколико стотина енглеске дечурлије па како су они били у већини, то је збор из захтев већине претворен у пријаве кликера и Пинг-понга.

Пошто су обе партије изгубиле Енглези, један шеретска узвикнуо је:

— Ко би то могао и помислити да ни тако добро знате кликера?

Чубриловић му је на то сасвим лаконски одговорио:

— Па то нам је главно занимање.

АМЕРИКА ТЕК ПОЧИЊЕ РАТ

Вашингтон, маја. — Министар рата је у свом говору приликом прелиног лета забаве, приређене у корист непосредних ратних Метрополитен Опере, изјавио:

— Америка је тек сада ушла у рат, јер видите, драге моје, ни тек сада осећамо рат. Ви, драге, избегличке сте на улицу, а ми, бедници, немамо где да проведемо вече.

И ЊИХОВО ЈЕ МИШЉЕЊЕ

Сиднеј, маја. — У источно-азијском ратном сајсту дошло је после детаљних дискусија, одржавајући мишљења да је оружје много ефикасније од речи.

И АЛА И ВРАНА

Чарлсов са мајору Рузвелту:

Ако немаш ни бежу победа, а ни нас сасвим и зла и права. Но зло што ће бити код ће збља дошло до победа.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Над Европом ведро. Повећање са запада. Јонита ће пада крупан град фо Харкова, који уништава сва цветна усева. Руски барометар показује лоше време, изгледа да ће бити спровођења и сила ће цратавља какво сиет још није ведо. Нарочито се тамнеју туче обећа над Љубитредом, Москвом и Кавказом где изгледа да ће бити проваљи облака и права бура. Будуће прати да односа сва конјуктура у западбљеним лукоја ага да их подаје...

На Атлантику неуредно буре и пљускања. Сеиме свеборачај је прекинут. Поред Америнко обале магла и помућина, а на уједу ре- ка и у великој заливеној пед - мрао који је западно сва бродоре- ва не ма ника да можна да обала.

У Азији прекривена затвара дна са над Индијом помилају чи- ни облаци.

У Пацифику магла и мајновци који се крећу у правцу запада. Ова је наногода отворе сва о- мајчина бродова у заветрину ис Хавајина и Калифорнје.

У Србији лепо и топло време. Ста набу мана ни облака а барометар скоче и показује још лаган врвиј.

ДЕБАТА О РАТУ

Лондон, маја. — Јуче је одржана у Доњем дому дебата о рату и за ширењу и права то ра- ду. На питања посланике дала ће одговора иначе да врши само дебата. Реч је говорили:

— Сви док на постојећа савет- ски рекордер у дугачку дебати, над сно већ само за та способ- ни.

ШТА НИА ДА ПРИЧА, КАД СЕМ ЗНАЛ?

Москва, маја. — Пријатељ ис- тупања дебате у Доњем дому, пред- сеник руске Черчила, сер Крист, рекао је да Черчил неће учествати у ратној дебати.

На питање новог посланика сер Кристс је одговорио:

— Не тврдећи сасвим Доњег дома Черчил је говорио о тешкоћама Британског царства, и- ако је рекао, да о будућности но ни ништа. Према тиме сваки тврди да ни да је ситуација бе- тера нех боза.

ЗНА ОН...

Врачара Черчилу: — Да ми нисте будућност, сер! — Не, хвала, знам је свиј будућност

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

НАША ТАКТИКА

Москва, јуна. — «Наша тактика — рекао је друг Молотов на једном скупу — једноставна је сама по себи. Ми немамо тро- ника неуспеха, јер сва наша ра- да су изузетно стубови успе- ја...»

ОДЈ И ТА ВЕЛА

Британски штаб донио одлу о одласку у Египатски ваздухоп Командна Високе западноземе Британске флоте у Источном Ме- дитерану. Том приликом Черчил је приредио опроштајни банкет на коме је нагласио:

— Са задовољством констати- рам разумевање сва Команданта ке мора да иду у Америку, по- што овде више нема потребе јер

је свиј мисији успешно извршен. Канал, успех је да сарада добра на врху са свима фелтма, и у- рада више свеобухватан трупа (друзи шалуте). Ова њихова сло- сабност је сва наша потрешка а- мерицу где ће моћи широка по- ља рада.

Тога дана, увече, Черчил је за- балансиран, у свом дневнику ово рекао:

«Ође и та бода" и трпуо пу- ћај експлоз.

ОНИ ПРАВЕ КОМБИНАЦИЈЕ НА КОМБИНАЦИЈЕ

У конференцији штампе постала је изузетно разлика измећиваја. Цео трут пајновинарија наста- ника сигурет је прилагодити ком- бинацију на комбинацију. Прет- постоље се да је најуспешнија комбинација в комбинованом ка- питалу сила осевине на сама тог протинавоза. Зато се у овим пре- бацајућима предлаже да савезнич- ка армија заузму одмах сва земље, у којима — нема нашта на оптор. Што се тиче большевика, препоручује се да им дозволе да у дану изјаве постоље на ватри.

ЗАШТА ЈЕ ОН...

Москва, јуна. — Друг Тимошенко налазио се у шприцу, али је успео да чланове, јер је он — прима младалну стручњаца — најспособнији и најразитији за бизнис — пошто се 10 година вој- вештине у духу «Ко Божи, тај се чуо».

АНГЛОСАКСОНСКИ ХУМОР

СТАРИ ШЛАГЕР

Београд, маја. — Преко радио Лондона и Бостона понављања је по пети пут стара песма о заузимању Београда и Шумадије од стране Драже Михајловића. Али како је глас већ толико отрцан и помукао, та су ревносни слушаоци, у знак протеста због овог зи- шкарења, разбили радио апа- рате у парампарчад, а при том су се послужили неким речима на А-црилијски.

ХОЋЕ ДА БУДУ ГЕНЕРАЛИ!

По једној новој наредби Рузвелта, дозвољено је и ирцима да могу напредо- вати у војним чиновима и да могу доћи до бригадног ге- нерала! Ирци кажу да се Рузвелт тога васпо сетио и да је то само мамка за ир- ландске прнца у војску.

Поводом те наредбе, при- мећено је да по Њујорку, Бостону, Чикагу и свим ве- ћим местима Америке више неспа чистаца цинела. Уо- шаге, од тога Дана тутово се шеће више не могу срести ирци по улицама а специ- јално не на неким тежим пословима, па чак ни у филмским ателијема. Када је један страпац запитао једи- ног јенкија где су се изнена- дила изгубили сви ирци, он му је зачуђено одгово- рио да су се сви решили да буду бригадни генерали!

ВЕЛИКИ ЗБОР ВРАЧАРА У ЕНГЛЕСКОЈ

Лондон, маја. — Мајор Атлп изјавио је у Доњем дому за- брињујућег због тога што се не зна где ће да заповеде нова сер- ија домаћих експлозија.

За то врсте Черчил се сина сматрао јер је рек нсколе дана пошао сва чуљеве пројаве у Лондон, које су га тамо обе- ћавале, али се дубоконро чу- ма ту тајну.

ЕНГЛЕСКИ ИЗУМ

Енглези су решили да своја бродове скроне на дна мора, јер мисле да их тамо неће нико дирати.

РАДИ СИГУРНОСТИ

Америнанци су решили да ни своје бродове монтирају топнове да би зашли по земљи, пошто су на води несигурни.

ЧЕРЧИЛОВА ИЗЈАВА

Черчил је изјавио: „Енглески народ на трпеће да губи нашу пи- ћу доклс се год не повлачимо неће отвсти, јер то знаи да нам зна- чи ратовати до смрти. Нешто ће бити када неће немамо места где ћемо се повлачити».

НАЈВЕЋИ УСПЕХ

Большевичка тридесет и шеста армија је у свом успешном на- ступању стигла у Ра}

Специјалиста за пучеве

Скшевић: — Ауп! Што је нисам биа тама...

Кратке биографије знаменитих људи

Стафорд Крипс. Чим је проглашао почсо је да слу- ша буду и жарко желео да буде вицекрал. Индије. А- ли се сс завршило тиме што је запао у тешку Њи- ву, од које ће се тешко ослободити.

Бугашвили Сталин. Из љубави према књижевности изашао с свом трошку књигу „Тазиуа", чиме је задо- бно изненсност чудење лепотице и заволнике свога вре- мена. Елеонору, у коју се трагично залуб'ио. Поми- шља на престолске вена, јер његова љубав неће да чује за њега.

Винстон Черчил. Сни крилатог Лава. Рођен у лепом месту звином Форсђ Офис а пре недеље у ноће је од- нак бно умјен добро је на дар од велсгровине Интеи- лиденс Сервис

Мак Артур. Одиах је био показао велику вољу за тр- чање. Написао је чувено де- ло „Бежанова мајка никад не плаче". Остали биографи- ски подаци изгубили негде на Филипинима.

Први поздрав пролећа

Славопојке и прогнозе
Одоше к'о дим
Код цвасних није розе

Показао Крим
Вечита је правда хтела
Место лажи дошла дела.

ДА ЛИ ЗНАТЕ?

Питања

1. Шта ради Чарлстон Стаљан у свом кирквилту?
2. Који је мајсторски трик Черчилова и жидовска бербаша?
3. Чиме се последњих дана бави Мак Артур?
4. Шта ради Рузвелт?
5. Шта је последње средство Америчанаца за рат?
6. О чему се сада решава на светском конгресу једрења у Америци?

Одговори

1. Стаљан је нарочито да му се у скривеном сорому једном ноћу биоскоп где ће ићи да се тајно стари филмовима. Кад пред њ разгрћу је пао „Тетје дане", а затим је гледао „Мелиду једне ноћи", „Петрограђске ноћи", „Диктатор", „Под тајном маском", „Вечер чежњи" а „Без отпадака". Од ових сали су нарочито „Тајни спови", „Неки и сад", „Дивови и клинци", „Заточени острва тајни", „Емигранти", „И настаје ново доба".

2. Мајмунчино жидовска бруја Черчилова је та што се боја да не Јапанци, Немци па и сами Американци могу одузети сте дан-ницу где се тајо дуван, што би значило и крај његовом томе-сању. Што се тиче исхода рата, то је за Черчила друга брига.

3. Мак Артур сада кокљаво сакупља сте ове које су пријавили за интернирање јапанци за новим регрутима Пријатеља. Мак Артур је изјавио да он прем усвоји једног заглавка за себе лошто му се приликом последњег бјекства због скорости ногу-ница дешавало да га прегазе тенковске трупе уједне.

4. Жртва у рату али изгубљена. Не! Сигурно. Рузвелт већ неколико дана не диже главу са свог радног стола и пребројавање новаца који је за-радио продајом своје народа је-врејским трговима белог роб-ља. Надајмо му се док брига та за њега не буде одвојила му зараду склонити. Све су му банке ради несигурно а бојазан да неготових „емигрантских ланцета" је стално сва зева. Сада је та брига пређала Елеонори.

5. Једрење сада решавају једно проблем, проблем личног ужи-вања. Јако је мекоко стално крстарење бројалице Хавајске са стално у опасности, пред да-ном Калифорнијску обалу тешке последице јапанских експлозија, пред њиховог последње утоварене на другове културних фолкло-ра подморнице, те је ложење ко-тлова стално. Обедове су ове-ликог стола онако које ће про-ћи кроз „ламанску" а пе-ак одлазе је баш „На Мајс".

Марка без вредности

ВАВЕЛОВ РОЂЕНДАН

— Па зар и за рођендан батине!!
— То је сад модерно, господине генерале.

САВРЕМЕНА Лира

Од кад Господ Јуда сеје
Сем створ се сирам кезда
Љубав увек сирцем краде
То се дешја стално вија
Зато нек се жалиј сирмо

Да се брачно пољуби свиња
Сем оној је брза мрзи
Бар с' љубављу не кубри.

ЖЕНА НАШИХ ДАНА

На глави црвено коса
Шминка на сво да ју фали
Али зато нам бака
На чарше трошак мали
Кад је згреби сина жица
Ми чеки занос страсни
Знај, сина страшно не утиче
На пролетна бујна неда
А он цвиса вотрогласно
Ах' се за час спочер створ
И наструн та пролиса
Дотле отаљ одмах стеки
Ано двобер нема пара.

ПАТИМ

Шансон

Музика и реч: Џон Буз
Дајмо да. Недеља, од жеље.
Ах' у мислима сам опет крај тебе.
Срце ми, стара, вено,
А срдачна душа зебе...

Рефрен:
Патим, јер жарко те љубим,
Патим, јер жарко те љубим...

ЗАШТО!

(Посвећено Елеонори од Рузвелтовог)

О, зашто су се сјели путеви
Један
У овом мору бутања и вапи...
Зар те нисам достајала ко опкоп
И широд наше љубави жарке...

О, зашто ме напустиле у данима
тама...
Да ли сам ја, душа, заборав
Ти ниђе сте то сено пуда цвета
Ил' можда ме ниси ни поспевала
никад?

КРОЗ СТРАШНУ КЊИЖЕВНОСТ

«Успомене» — Вештак Чарлстон У «Успоменама» Чарлстон са себе срдачно дана и дрвен са прашу Алфреда де Мекла, по том тек-тому. И он каже: «Дакле, зашто сам рекао да нема горе беда од сабања на сриљу у данима не-среће?..»

Књига је необично препоручљива за бежић људи.

«Мој светов успеха» — Стаљин. У њима аутор говори нодрено о начину на који је постигао «У-спеха» и каже да за њега успех-ми, ако да захвати сасвим нор-дијалеком, необично карактеран особинама. То су: побожност, жи-ло... ја и скромност.

«Књиговедење нормалн. купоб» — Рефрен: Пеглић.

Књига, која чрпба да прочита свако, ко жели да буде натобе-дан...

«Авенјација Кини» — Чан-Кај-Шек...

Аутор у њима расказа снегу кинеског неодговорности и ма-шалама је да је ино једино од најјачих на свету (90 милиона).

«Невазија Европа» — Вили Де-зи.

Књига, која говори о мерама С. А. Д. да сузбијеноме Мини Мауса употребе за инвазију Е-вроте, и о другим врло интересантним отварима... Препоручује се необично деци, као школски лектира...

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 31 МАЈ

Кад је недеља, ја када се још диса и лако пеше, идемо у цвет-му. Ту је наш београдски обичај. Долазе се та златна увек свежим у облежници кафића или биоскопу, али ипак неко који се и опет. Тако сам данас срео једног мог пријатеља, обукао пре-лепо одело и неки нулу рет ташну под мишку.

— Ирено — каже — да се крстарило по целом Београду. Да посетимо монументалне бео-градске грозе.

— Какве монументалне трозе? питам ја у чуду.

— Па уиче — каже он сам нове пројектоване.

И тако ми неки пуну ташну пацлова за уређење и регулаци-ју нових београдских тргова. И зело сам их све посетио, па одмах до посједнеш и сме зело вилтедали...

ПОНЕДЕЉАК, 1 ЈУНИ

Добијем данас позив од једног старог пријатеља да планутр-стварум заједно вечерам: вечно се са једном посетном која има три одрасла детета. Одем на свеселност, а богами лепо, и он одмах устреди, у једном тренутку да ме упита:

— Па шта ти да, човече, да се женим са једном која има тро-ијано одрасло дете?

— Па тако — каже он — лепа ја сам страстан пушач.

— Па какве то везе има?

— Ето какве каже он — за-висим код ја и моја тро бројно детета стварно у ред за дуван, колико ја да добијем цигарета и да се женим са девојком и да тотални исхођења, ће исплати ми се.

УТОРАК, 2 ЈУНА

Данас ме срела једна пријатељ у бебеу.

— Пазим свих дана с ногу да палопеја вечера да ми кажу сигурно да сам једно доста бо-лопесто и привезан за кревет.

— Шта ти та то? — питам ја у чуду. — Па ти си увек био здрав.

— Аха, јесте — каже он — а-ли ако хтео да посетим неко-ме у селу та се бојим да ме не хопатељ како се сви доде-ре кодиле ме одам до поља и сало, него ваш у сво крви. А овако, с кревета, лако ћеш да пајдеш...

СРЕДА, 3 ЈУНИ

— Баш ми је мило — пдева ме данас једна познаница што се опатила сетила да посједа сва несре фирме по варошја.

— Ви сте, лепа сестра, госпо-ђо — кажем ја.

— А, не, боле сачувај, него овај ваш матора се увек пробао куће поправи на код год га тре-ди и лакше му зар не знаш да одоли искушењу да пије, па по-говара, како да одолим кад увек, чим погледам у небо правим оном другом искушења, увек видим само фирме на отдвоја виде: беба, кафана, ресторан, пивница... А сад, богами много тога...

ЧЕТВРТАК, 4 ЈУНИ

Ево, да видите, колко сам да-нас разговор чуо нашеђу дне тепе, кокетне, елегантне и шар-мантне београдске данашње, оне су се срели код мене на улици и једна каже другој:

— Дала, кајдо сте мени да жур код Бобиле. Биће прави вариет, а друге кажи:

— Жао ми је, али не могу са-да. Журим се код сестара да ми поцлетаре шнеле.

ПЕТАК, 5 ЈУНИ

Прича ми данас један стара пријатељ:

— Нека ати, сигна су вам ова данашња деца. Имам једног си-на, живог инатарета, да му ни-шта не можеш учинио када нако треба да уради. Ако, у последње време лепшег радосног пратетва на посао. Кажем ја му данас: „Драги сине, сакуп ући. И да бих данас радосрдо да одложиш мало-ту матуру". А он ми каже: „Мо-же лако је тебе да ресиклираш, вале, ова се неће. Ако ја, због фирмице, которе до уладнем у своје разреде, ја ћу нукло да изађем..."

СУБОТА, 6 ЈУНИ

У Једној школи се данас до-сао одиван случај:

Један вам, ракиде увек сирем-ко обучен и обувен, а последње време се закварштио, увек једно обучен и у једну му имена ипак.

— Шта је Пајо — каже му наставник — ово вас су се ви-дели, возраале промене. Шта сад ово отац рада?

— Прошле године кобајаче, господине. И посао као добро.

Модеран туриста

— Слушајте, келнеру, дон есета ми јеловаиш!

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЉЕВИ

ТАМО ОНО *са у Лондону*

НЕДЕЉА

Немој викати да вас Буки
Већ је данас месец пуни
Недељом је сада дан
Пазимом су увек пуни
Сем ка плаћи ко избирање
Стигао је и патријарх.

ПОНЕДЕЉАК

Сазвали сте вести фришне
Добробољно нове књиге
Нема књига, фама, гатка
И да нема ни жалаца
Није живог скупља ствар
Нова књига — сама бајка.

УТОРАК

Окладнице сада траже
Да пуковљем шесту Буки
По чем дан је на пијаци
Да не буду цуре сваке
С њима увек иду ноћу
Па кориште згоду фину

Да шверу сву трошимо
Зато мора да се сакрије.

СРЕДА

У трамвају, гужва, стиска
На ручак се жури свет
Зато иђаде ту дар-мар
Ал' одједном неста крмаде:
Шиша буде проклет
На ми руке бубњеви".

ЧЕТВРТАК

Ниш ћирку мој помињеш
Можеш с' њиме да се диш
Цвиле дане негде ваја
А живот не мијуч пиши
Жена опет ћирку брани
А брани је баш јуначки
Тврди вазда: „Ћирка ваша!
Сама напред", ал' иртачки.

ПЕТАК

Због поплава, вест се чуја
Свака ко је напред пада
Мора да се сад попуја
Да га Бацић не убоде
Али нешто ни' равнаја
Као скрпи нетко прија
Пастодонке по се плаши
Лош нам' трави ви у фокши.

СУБОТА

Прво трешње већ су стигле
А чуло је здраво вође
Нек' се јави негде вође
Ал' много су боље крпиле
Жене са због тога Буки
Ал' нафани све су пуне.

— Хвала Богу да сада имала пчелама, одборима и протекци-ја, јер иначе Београд са кишом не би могао уредити.

САМАЦ

Рака је сваког одвратног пичара али је био газнатија од многих здравата мало је од њега имао само пет разреда основне и једну годину педагошчарске школе. Једнако му је и књижевни што су га звали „Шерлок". Онај надимак му није досадао због тога што Бик, не да Ешка, залеп је цвршће већ једино због његовог малог роста. Због тога скоро свега Рака се зовем да времених друштво и бар у другим чаш Београд где му бар нису знали надимак.

Затим он једнога дана чак на Врачар (доста је стаковао у Палилули) на зове упућена да трчи шкуљак. Обећао он богме цио четвртак Врачар и дотурао до Чубура већ негде стан згодан за њега. А тешко му је и било удесити. Да плати скупо стан, на мо-ме, да опет слама са још неким у собе, иегде на перифернји — нећи ни та. У зло доба нађе он на Калемегдану Гуњу, у једној тиква) успеше, добру чаш му је дотоварила и ни цена није била тра-прана. Газдарица, млађа жена, мајчагерица и одличка, сама је зва-сала оданија.

— Боги ми, нестока — мислио је Рака, одмакнув од ове тако симпатичне куће.

Већ идућег дана Рака са узме у нов стан и одмах се одлучи да се са газдарицом ближе упозна. Кући лепо бомбоне и кутију „Мерлин" и увече дође рачуја кући.

Иногова газдарица баш је била за вечерати.

— Пријатно! — пазарио је Рака и одмах почело у своју собу, али она му сама одговори: „хвала!"

— Одмучићеш ти сама — мислио је Рака. — Ја знам ти ја

сам ја. Ни цела ће сама трпи! — размишљао је даље — не слатким ће ме ухватити.

— Госпођа, да ли би дозволили да са вама разговарам?

— Изволите, — одговори она љубазно и Рака уђе, тестрпљиво носећи бомбоне и цигарете. Газдарица нађе Рака у разговор и убрзо пазнуше сва бомбоне и кутија цигарета се готово испразни.

Оне њему исприча да још је муж заробљен и да зато мора да изађе собу, а ако још реко да ће брзо разговарат посао и рек по реч, оне се баш добро упознаше.

У сваку зору, Цеца, газдарица, пробуди Раку, груба га пресуди:

— Иди, лењалиште! Устај!

Рако се баш освести и рекадра, али чаша Цеца нија губила врема, већ му утрети корту и после га за доко. Када је свршио тај посао, Рако добри шврц да оде за брашно а тек после тога могао је ићи у канцеларију.

Од тога дана он је био сталан мајан јер госпа Цеца му није дала ока отворите. Рентао је од Боле зора сва до 9 сати и после подне од 5 па до неко доба ноћу. Дакако ни то сва и он смисли да се мало одмори, па једно ве-че, чим је дошао из канцеларије, каже у пролаз а Цеци пријави „да ће вољу нешто". Изгледало се он тако два дана и већ је био сав срећан што је коначно ба-рут, када му она, трска јутро, годинему:

— Устај мали, доста си се ма-мио. Овде мора да се ради. Бог-ен прави цицуја!..

— Шта каноја! Цицуја!!! згре-су се Рака, обуче се на брзу ру-ку и дуку од куће. Ту као је пре-стављао у возилу, а идућег дана узео је празну собу на једној пансијади и сам кува и пере, са-мо да вољи на дуже бувше свиња. Сада га виђа чешће на улици Цецуја.

— Да завори мислиш бити жикрат. Мој муж је отишао да пеца! А шта ви ти рекао своју жени?

— Рекао сам и ја ћу ићи на пецање.

Комунална хроника

РЕГУЛАЦИЈА ЈЕРЕЗЕ

Због регулисања Дечанске ул-лице Јерези је порушио и тако је настао и последњи трг ове интересни предузеће.

СА СОКАНА

Због потрасканих тошковаи, који су у њему, бивствен „Врачар" је остао не бриду, али је сада са сваког тако да ће публика одиле мобе да увеси.

ВЕРНА СИСТЕМУ

Фирма Влада Митић и брат ис-је радиоа на отплату, сваку но-вину плаћу на „Словенки" исто тако ведо на рата.

Ова годене су доиста доказа-ли, идуће године родиће се так-мали и тако сва, на рата, дов се не дође до краја.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО *са Плаже*

Завршја сви они на чуда ову моју тротелесиић на сва сконија на чуда Богородд, што ввеђу Ни-шаја, да ми виде путовају. Чим сам дошао на чуда чврцију је сам ударим у једно кобиндентоо-ње по мирзави. Сапте убавнна и красотица. Без конуљина и че-рипа, сапте нова дојде као: пауина, па имена једна. Код сам видеја гопатину до коленна, је сам отишја на плажу да ои и је мирнам на скелнот. Отражуја сам се, док ми они, као сви ја-сади да се на чуда там повеиде обучују него на корсани. Бог да чува! Врнуја се ово старо, добро

— Хвала Богу да сада имала пчелама, одборима и протекци-ја, јер иначе Београд са кишом не би могао уредити.

врвиле код са знајиле ред. Они цето сн имају мустаће — обе-цене, е трепетаиле и гушодаја (ако како ге с'г виђају дене!) — обвиса.

Нема мешеиња и кобиндентоов-ња вна, баш ну зенуина и то баше убава. А г је (опет тако). Оно јес да ен с'г по вода вна нурања и памотеиаје вша над он одп по обалу свеки ск-дан сенлаетно, али за једеље и пеје-ња су заједно.

И је сам уфатија самоју сас је-дну адвентарку, бела какој рени-ш, вна, брм, јетрнда. Почеја сам свалу, сас бозу в завршја сам с' метар дрва у готово. Али ено! Вроди бре брате и дупли продаја, сапте да сам помлеја. Јес да вна бело девтако вше бре неје бело ни убаво. Такоје ти је то код са метора замлеја како не траиеја бреа биберу. Ал' сам бер нашта нарција. Видеја сам ја су нужни трубови од овеја трапотелна, због чега сваког сама пе-ја је какој треба в од музикаиди свака нова да се потроши.

Тој сам видеја и тој ви пасуја о је он ово што несам видеја и што се збоди на улаз на могу да ви писујем због вашта нисам да бо-дем пажуваја и је се нвс'м вау-ција да н'ам. Једино на куде нвоје домаћицу што нисам да со-крајам моју браку сас сиоја цр-вентерку. Ако то је дужнос на мушк да се п'жу, због защта в домаћица душу ми згрожуја од гамузања.

А с'г у здрављо и скоро виђе-

На футбалској утакмици

— Шта ти Ђк, па навијаш за чешкоог над ск досад нијеђо за извепеше?

— Марам, мад ми је шеф за љубима, е он навија за

ШИРЕНА СТРАНА

— Кад сас сам, госпође, устаљено мену срца, јену нарадну и перделабаја у стомаку... Колико вам је година?

— Тридесет две...

— Е онда питате још од једне болести: мала слобо поћиваће.

Обрадовала га са приновом

Једног недељног јагног јутра обеси жена мужу руке око врата. Њено лице сјало је од задовољства.

— Ти, драги мој!

— Ја, нешо нешто да ми кажеш!

— Да, ускоро, бићемо у трној!

Муж се запрепашћи лицем погледа је са радошћу:

— Ти, драга моја, збиља? Како сам срећан! Када?

— За две недеље!

Муж се љутну:

— И ти ми саопштаваш тек данас?

Млада жена смајала са:

— Па и ја сам то тек данас сазнала!

— Шта? И ти! Тек данас? Да ћабијена дете!

Жена се погледа:

— Ко говори о детету! Моја мајка се растаала и преселиће са код нас!

— Ах, татата цело и ми ванкаће уљату ћарку!

Верениица

Мица и Милан су са ту скоро верили.

— Још нешто да те питам, Миланко, каже Мица. Хоћеш ли да им допустиш да и даље задржим своје запослење у канцеларији?

— Па разуме се, одговори Милан. Бар једне од нас двоје нара да рађа. Од чега бисмо живели иначе!

Муж аутомобилиста

— Је ли ваш муж писао са свог великог аутомобилског конгреса?

— Да. Довукут. Једанаест на писаћа, двадесет пут на болница.

Сумњива посла

— Мени се, некако, чини да је ова мала нова куварица у сродству са бивши.

— По чему то судиш?

— По томе што је онај мандер са усне и њој брат од тетке.

На брзу брзину

— Неколико речи изговорене над главом и вечнаје је готово.

— Још, а неколико речи у сну изговорених и развода је готов!

ШУБЕРТ И ЛИМУНАДА

Шуберт је имао прекрасну уметничку душу и увек — сиво гроа. Стално је имао неки страдало је читаво здравље и лекар, имена његов добар пријатељ и ватрени љубитељ музике, нарадио му је да кад напушта собу и возбрзо му је алкохола пића. Препоручио му је, међутим, лимунаду. После недељу дана Шуберта опет посети лекар. Чим је изашао онолу лекарску дужност, у њему са јаки уметник и он за нати Шуберта да му опевне најновије композиције. Шуберт се радо одазва и пане да свира.

— Зборе, шта сте ти компоновали? — прекиде га лекар. Те ноћи достојно вас. Така неинтересантна, досадна и блутава ствар нисам још никада чуо.

— Имате право, одговори Шуберт. Композицију су ми збиља блутава, али шта сам другу могао да створим, када сте ми препоручили да пијем само лимунаду?

Анегдоте

СВАКО НА СВОЈУ

Александар Дима Отац, зарадио је милионе на својим авантурама, дакле и ако је продуктиван у стварности би могао у највећој беди, да му се неће нашао трн другог његова једнака, Александар Дима Син. Говорили о свом оцу у једном друштву, кад и о томе да те си помиње, Дима Син је рекао:

— Те ја мој син, када сам ја био као сам био жив!

ЦАР И БИСКУП

Луј XIV рекао је да разговара са бискупом Босијем, који је био одлан противовојник. Нарочито је уживао кад би успео да му постави неко тешко питање, које би бискупа довело у забуну.

Једанпут му је поставио овакво питање:

— Шта мислите, да ли човек као зрачкавки сме да посећује госпођицу?

Босије је спетнуо рамењима и одговорио:

— Сире, има доста разлога који говоре против тога, али још више разлога за то.

РАЗЛИКА

Неком да Ленаду, славном куртизани, говорила је у једном друштву о љубави, питајући да је то једино сигурно женство. Један филозоф, који је с презиром осуђивао њене речи, грмнуо:

— Уколико је то нижити стадио и једине на љубав, и то ову женотворству. Зар вас нисам другу на прилици? Знате ли ви да чак и животиње на љубав имају једнаку гадљивост?

— Да, али зато су оне животиње! одговори Ленон.

СВЕДОК

Композитора „Весеље удовице" Франца Легара позвану на суд као сведока. У спору су биле две музичара, који су са узајамно оптуживали за крађу музичких мотива. Претрес је био јавног жив и окупило се много више публике него што би је било на премијери ове композиторе. Пошли једни испитивали и саслушавали, тражећи неки доказ у дворани Легара. С интересом пажњом све пратили једни су одмерене корачи мајстора који граба да каже народну реч.

— Господине Легаре, обрати се председник, кажи је познат предмет због чега смо ми овде. Бунте љубавни и дешите ли но је ваша композиција плагијат?

— Одмерио одговори Легар.

ШТРАУСОВО ПОРАЂАЊЕ

Један пријатељ вечно се Јохану Штраусу, композитору „Слепог миша" на честитку у свом брзо.

— Шта ведо, рекао му је Штраус. У браку мирују муж и жена једно другом да кажу у дуорет. Кад неки ја, на пример увек сасвим због рунка. Ја кажу да пушим у дан, а неја жена у дванаест и онда једемо у једни сат — па се лукмо обоје.

— С којом си то ноћ лагом данас биа у Биосеву? Да те неће бити тешо жена!

— Јесте. Само јој о томе нешто не говори.

Радост

Господин Пајо иде са станице, седао и задовољан.

— Откуд, Пајо? — пита Перо.

— Сте станице. Испратио сам тешту.

— Добро, а вешто су ти руке тако тешке?

— Милосно сам изнемогао, — одговори Пајо.

Пресуда

— Нешто сте ми ћудљиви, рече тростручни суда оптуженом. Да вас питам нешто рекнеја ведо!

— Јесте, господине судија, је сам имаш госпоја дошао часопис по пошти.

— Ах, сад се сећам. Досат године рабија.

Прва брачна ноћ у Америци

— Изненадила драга, зар ти тешја нема неје нешто рекла?

— Да, рекла ми је: «Немој да се уобљубљени и пенеш се као да си са неким другим а не с тешјом мужи.

Спортске БОДЉЕ

ТРКЕ НА ПЕСКУ

Енглеском трају Оксфорду тучке је автоспорташи на тркама у Марлајрнци. У својој изјави Рајтеру он каже: трка обухватала тридесет кв кола има врло много песка које кад у ауто. На крају ои вели: Али тај песак ми је дао баш добар тренинг за моја кола да сиђем у ових ваздушних пупљица.

СЛОМИО НОГУ

Тиквошевић је најпоз- Бакоја међу спортистима. Ова дама је изгубио на клизавицу код рова Дољева и тако приликом је изгубио ногу. Вилако је питање да ли ће бодавати и ако спортиста сиурно више неће наступати.

ПРЕМЕРАО

С. К. 13 је имао отворни конто од 13 голова за продужетак. Не утакмици ови је он ту цифру прекорачо за један тек и тако уверио све навијаче да 13 није баш суе број, бар не за сваког.

Фудбалски клуб „Балкан" то већ не би могао да каже.

Бокс је диван спорт

— Бокс је диван спорт, прича сва усхићен један господин једној дами.

— Јук, забога, те где те можда Ејто дивно за њега, једва прогуда дама.

— Како за кога господо! Ја сам напримјер зубни лекар!

РАДИ „ЗАЈЕЊА"

Пошто је најзад, дошло време на колеске трке, држали су одговорни конференцију на којој су одлучили да буде што више „клизавољака" пошто је то једино чиме да се изваде за ову пољу обог пољова.

Зато се препоручује ревним, који се хладе, да се и они организују, тако ми се можда десити да они буду најпре „конкуренти".

КО ЈЕ ОНИ

Приликом једне рибља утакмице између Шпанаца и Вељка, посматрала су два гледаоца запуљено свог суседа, који је насупрот фотељи навијачку пуљецу бо непрекидно викали. На једну рвч није проговорио и ни најмање знак није показао да мисли било за коју страну. На у каквој ситуацији се није удубљено, па нијела један од суседа рече супругама: „Вољшина није рад бо ниеко навијао и ниако да би му друга на нос мотала..." „Али ми Шпанољубиви нисмо — прекиде га други — зар не видиш да је нутко — пројдан!"

ПРОМЕНА ИГРАЛИШТА

Енглески спортиста Александар, напустио је играоницу бурну пошто му вели не прије терен. Он је, изгледа, вен форме, а зна се да рђавом спортисти и трава смета.

Фудбалске вести

ВОЛТ ДИЗНИ, МИНИСТАР РАТА...

Специјалним допунским радног мексиканског листа објавио је конзервативни вест о настојањима промењена у ратном министру С. А. Д. У вези са тим, јавља допописник, да је за Министра рата предложен, од стране меродавних фактора, славни цртач Волт Дизни... Долазећи је тим поводом посетио господина Дизни-а, који је био изубеђен да му да сагласну изјаву: «Необично се радујем и осећам се поласкавано понуђеним положајем. Сматрам, да ће моје предлоге имати знатног утицаја на побједу рата». Је ли, на пример, за комбиновање целокупне информације поставио Микеа Маруса, који ће као сигурно, обавио мобилизацију и потпуно оспособљавање 1.000.000 свијет суперадмирала. Запосленицима у извицајно поорано биће Шпиле, који се истичу својим подизањем у ваздуху. Морнарица би стајала под командовањем Патке Паја, а командант ваздарнице постао би Корацић. Јуришним одредима запоседало би чувени Хрчак-Дабе... Наслед. Добровољне мисије поћаћени одреди предводила би Мики, а шеф санитета биће би Белоа...»

...Тешко би, кад што са види, рапно вођењо С. А. Д., збивао, дошао у сигурне руке — заврши је г. Дизни...

ГУДАЧКИ ТРИО У ДУР-МОЛУ

У Холивуду се сада завршавају снимаци најновијег сензационог филма „Сервиздо" у коме се појављују ових гудачки трио у дур-молу Стаклен-Чарлин-Рузвелт. Како са сезоној, они у цвеком филму гуде ли гуде својим народним, али без великог успеха. Немогући публика извикивању да су сва молодија која они гуде већ и сувише отрцана да би произвела неки ефекат.

Кладимо се да сте већ чули овај вић

— Зар ве мислите стекао?

— Не. Је стекујем код свога брата.

— А где стоноје ваш брат!

— С мојом тетком!

— А ваша тетка!

— Код мога деде!

— Но добро — а ваш деда!

— С вама свима заједно!

◆◆

— Уплашио сам се с неком и богатом девојком.

— А која ти се боља допада!

◆◆

ШТА НЕДОСТАЈЕ

Ратна богаташица показује младом адвокату своје стан на ће га гитати:

— Шта мислите, докторе, да ви у овој трпезарији нешто фали?

Адвокат погледа, пређашњи кеју стар ни се уздекни одговори:

— Зат.

Кажем се једни:

— Јоца је остао у стомаку једе три дана. Онда је мој стрина лакше болан мислеро! Тај је остао у стомаку неколико пак много дуже!

— А колико је остао?

— Јоца и сад је тамо.

◆◆

Пролаз: — Господине јоца ми нисте платили прва кошуља, ко ју сам вам донела још пре четри недеље!

Отмени господин: — Баш, ка ва врлина брза пролазе! Мени се чини да сам је тек јуче обукао.

◆◆

КОД ЛЕКАРА

Лекар пите сељака:

— Где та Боле!

— А, бос би га знао, господине... Кад сам код куће ма боли, а код сам ондје, ту ми боли... Мучко ми је та.

Знате, чему у кући обећавао и тобе гатарити а конопац.

— Зисте, в у кући доктора се не говори о гребљу.

◆◆

НО ВИШЕ ПИЋЕ ВИШЕ ВИДИ

— Слушајте ви докторе! Знате се гозове гуранул Те више пречекује...

— Ја ће бити ни та још!

— Не знам, онтво је код пекара.

◆◆

Госпођа: — Пилиди, синоћ је опет ваш верник био у кући до једанаест часова. То је умесно колико ве треба посетиоца.

Служавка: — Милостиве са вера. Ма само седели у кухињу.

◆◆

У једном нашем хотелу, у коме је у кући са утакуу гости, забележено је:

„Ниа и приземљ" Ирма Бонеш Замонкова" врчанска.

Ген је у војски отпуштена.

◆◆

— Зашто сте се раслали од своје жене већ после два сата с њом одмо нема месеци!

— Зато што нисам желео да се с њом одмах после свадбе бунцам.

— Имам толико брига да не знам где ми је глава.

— Е, сада знам зашто увек носиш шешир у руци.

◆◆

— То је врло интересантна девојка, моја жена има исти такав шешир као ви!

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

Равајлови доживљаји

Но ради, тај и заради

Савремена Енциклопедија

Контрабас: свој виолина.

Мешина: поседница која иде узорка.

Хармоника: клавир са вештом.

Пешак: човек коме је све довољно, чак и да ништа стиже.

Скрогана: једина ствар која недостаје богаташкој да би била људи као и сви остали.

Дежурст: резултанта воље.

Сат: време у стаклу.

Зефир: посетница пролећа.

Шта је немогућно

Да један материјалиста мењају своје мишљење на румена.

—

Да тишлајстери мењају ставовање у говеђ.

—

Да се човек не напије воде у планинској бифеџиници.

Шта је сутра?

Ученик. — Сутра је сутра.

Филозоф. — Сутра је као данас поспаног дана.

Оптимиста. — Сутра је прва. Бићу лепо!

Песимиста. — Да, прва. Где погледаш само пропаст..

МАЛИ ОГЛАСИ

Купујем засопан ваздух са планином, пољем и зеленилом, пошто је моја бољка загушења зелењем међу блатом са шећером. Плаћам највише. Адреса у администрацији.

Купујем модерну трпезарију у стилу имена Луја. Дајем за њу најт нек дабогу сламу, а мама и пара. Обратите се на Јанка, зеленаденика у Пиносави.

Купујем и продајем земљиште по најповољнијим условима. Вршим и трампу. Запаљивим продајем, а на каутровање купујем земљиште. Обратите се на адресу «Трговачка друштва Франклин» — Виногани.

Трговцима парфемске пудре за вађење мана брадом са мирисом дна. Писмене понуде на «Свеславенски вдмеранат Пудрук».

Последње вести

МЕНИЦЕ И КЊИЖЕВНОСТ

Уредништво књижевног часописа «Звезда» било је, почетком овога века, збориште најутеђенијех књиже пословођења, новинара и песорицатих умјетника. Седељнје је, обично после свеког пред у месецу, бивала најсвечанија. Но догађало се да је Књижара «Звезда» често побављала, а њени уредници и сарадници муке су имала да пронађу новаца за исплату алтиципа, за даљи опстанак листа као и за своје личне потребе.

Једног дана, поподневном часу, банку у редакцију — после Милорад Митровић и после кратког разговора са Јованом Весељковићем и Брзаком — пратио на спорт.

— Нагло, браћо, рецита ми нешто је ствари трговачког живота! (Мала фирма на Калемегдану стоји поштеновала је у неко врсме и благајну листа!)

— Сасвим гладо, одговори Јован, зубарствова у најтежем стању, мој кардо.

— Ух, одмаху рукама Милорад. А је сам мислио да ћеш ме наћи дате нешто нешто јасног једна баладе или истине једе мелодрам написао али које ће, сигурно сви, бити готова за једну број!

— Пошто си генија за произвођење комичних ситуација, среће је што си свима надрљо. И ако сад ти у гадном моменту, прилепите на умјетничкој раду неку прилепе, штампање прошлог броја још нисмо исплатили, а ретација код «Дарданела» такође је још нису подмирене. Нема сумње ти не-ћеш — па да се сва ова дуговања не ова натрашња.

— Опростите, кажете ли ваша госпођа моја кост

— Па зар ту треба нешто мислити, одговори Митровић. Менице, браћо, основна ствар. А је сам мајчке најбоље самио да ми куће ора не лос и да прилепи неке шљокице, значе да ћу се опоравати. Само нема ништа за мењати!

— За менице треба две потписа и чекеја. Два потписа, то су два потписнина и једнатак чекеја је ваш мој узима пара, рекао Брзак.

— У сваком случају ти и Јанко ћете да будете потписници и ја ћу подићи новац. Дакле! поглавде Милорад Јанка и Брзака.

— Немогућст — Друге ваше, одговори Јанко; промења у столу једног мојовног Блашког, потписао је и пруже дуже Милораду једа ваш потпис. Пошто умеш и ти Митровић врлим мојову Брзаку да је и он потписао. Кроз онда, потписујући менице. Брзак побојше гласно Митровићу:

— Узмите

Менице је дивна ствар док не дође позивар трговачког суда, а код дође позивар тад постоје једна ствар сигурна и једна: Пошто зато нисам баш трем трошак варош. Пази — ово на долазак — Бићу трчте куштић...

Дефиниције

Возовођа, жицара и бајтоша уче посто полиција.

Сликар чије пас обожава бојаџи и живи плаћа.

Сликајте ако можете: док живи у кући, док живи са једном жицом и док вас са једном жицом.

Карте, жицу и сликаре, никад нисте довољно не крижали.

Кад би бродо бало обложити лимом, прво би бало доктора.

Жена је као ципе: сит је чешо окрпиш са сваког чешиња, ако пустаје неубрзано је лата.

Тајници лепе су сликаре: ни чиме добронамерно као боја сликара.

После прве батине

— Узми ову малу батину!
— А зашто!
— Отр дабау остави за ове крупиње.. над дођу на ред.

Мозолог

Сауда крвава данас и дуготрајна борба
Сваки то свако приврзаног гласа
Зарадит ћемо данас ти нада
Данас је тако себично доба

Моли је сваки тврдог живља
Ал' зато ја стрпљен сваки час
Зато се трудим на потоке жеља
За моју робу да ће зна власт

Све што треба од воље до трофа
На лагеру живи је сваког стварт
Од прво кафе до финог штофа
Ал' само сирени ову будвану

Тес до је скупо, ал' шта је стотка
Сирен страна што га осећам ја
Сваког часа прети ми мотка
Чак са мој загор и пласт сала.

Слекулантије Цроћедрић

Нарицалка

Музика и речи: Гиганијаглад

Одмарала те, моја мосе врана...
Ијуу, леле!
Сада си ми, глава, сватиња од дана...

Ијуу, леле!

Почекаш ми, коса, у јастуку пу-ним...

Ијуу, леле!
Моја леса главо, ти постеди ју-ним...

Ијуу, леле!

Локалне вести

Искључен. — Филозоф Филозофић, бољшевик, искључен је из Пољопривредног бранша због непрестаних конкуренција. Утврђено је да он у сладолед меја сламку сахарна, као што ради друге бољшевике, та је кварно посао.

Сигурације. — Једна група оптимистичке струбаљена готовине је сакупља на Бетлеу и сада ће, захваљујући, сад посао да крене много брже. А и време му је.

Отомена. — Јова Јовановић завиш идентитет утврдиза тек сада поштенице да је на зову телефонски број куће своје пошто је мислио мена неће ићи у банк.

Главни уредник: Светозар Стојадиновић.
Уредник за илустрације: Теодор Дожић.
Власник и издавач: Светозар Стојадиновић.
Телефони редакције: 25-892.
Штампао: Штампарија „КУЋ".

Промишљени одговор

Тумачећи учитељ деци глаголска времена. Када је врлило тумачење, обрати се Јовици:

— Јовица, које је време напримјер: Дуго следи авлар.

— Зимско време, господине учитељу.

Боље паре него нос

Сељак се страшно бојао својих очију жене. Једно вече дође кући са сајма. Уђе у кућу, дими се за нос.

— Шта ти је? завика жена пријатељски.

— Замисли, жено, куповао ми разбојници та завикали: „Паре нам њима ти нос одрезати!"

Зна он ред

Позвали поп на славу, а он мудро и дуго прав. Пред вама се једва позавима обрати попу:

— Слушај, попо, ти си дуго прав, а требао би прав и да одмах.

— Е, видиш, да ни ми знамо. Свето Писмо каже: Прав ће бити последњи, а последњи прав.

Но зна канва је то занат?

Када је г. Тонка био на изложби у Паризу он једнога дана у пути писмо слане оцу Сими, штеру у вези му заобилазно трази мало пара.

Добио Симо писмо, истакуо бомуке на нос и чита.

— Шта пише? — пита госпа Роса, Божина мајка.

— Тоно ће га знати! Каже да му је тешко у туђини па је зато потребан у... чеки да види шта се зове у... међународне.

— Јао, мој јадна Тонка! — заплаче Роса. Што пустимо дете у бели свет да проведе. Ко зна колико му је то скупи хлеб. Боље је да је остао шустер као ти, па да направи кашу...!

Добар друг

— Кад умрем да сам ученико нашу глуплост, ја сам путокритичар. Сам се најлакше смејем ради своје глупости.

— Онда нема да нађеш нигде веселог човека.

Много радознао...

— Каво ваш се сећа ове слике?
— Дивна је. Сваки... могу ни да је погледам и с друге стране.

Породично искуство

Учитељ објашњава деци живот дивљих животиња, па каже:

— Упамтите да је код најсенсибилнија и најразборнија животиња на свету! Можда ли неко од вас да им икада још нису зграбрицу животињу?

— Јавља! одговорно је мали Перица.

Племенити младић

На дан закидања прошавене вечеринки отац доноси на праг своје куће госте и зете и туманим гласом вели:

— Драги зете, имам да вам саопштим нешто веома озбиљно. Је сам сенк дана на берзи изгубио сву своју имовину и није ми остало баш ништа.

На то ће зетеник, отмгодно дубоко тронут:

— Не мислим да останете баш без ништа. Можете задржати сву ју кћер. Здравли.

На правом месту

— Чујем да је ваш сан постао продавац у трговини! Па како је могао да се прими тога после као муде!

— Знате, он је запослен, у одељењу за оплате...

Јефтиније

Пред Београдским универ, дан беогрдски „лаја" загледају млађу дивојку и један рече:

— Лепа је и згодна. Хајде да пријдемо и да се упознамо.

— Лепша, човеча, задрка га други. Пусти је нејаке да куги корпу.

ЉУБАВНО ПИСМО

Ко с ђаволом тиква сади, о главе му са пупља. Истина, је ово сам садио тиква са ђаволом, нити су ми се оне пупале о главу. Али зато сам, колико сам дуг и широк, увелико, скоз двиј, сам себи у уста. То ми баш није мило. Ја сам мало... Ево, лако се то десила...

Седео је тога дана код куће (куда!). Натекну педаља киша и ја, из досаде, цртао гдаву сваг професор хемије, кога нејаки из дна душе, а по гдави ми се врзмала идеја о лепоти његова моје нове сусетке (стварно, људи, цело ти жена има неке магиј!. Цртам цело није мало лепша у књиј!. Баш сам у стварн, тужан, јер због киша нисам могао да идем на састанак са Румунком...

Најодједном у собу утиде, ко гоњено пацов, мој друг Перо...

«Слушај, Јоцо — почо да ме фрфље још са врата — најбоље ми, брзо, једно дубоко писмо. Ти си фенс за то ствари... Супер ћу ти дати два додатна из математике... Славе: плава коса, плаве очи, божанствене стас... Затреси сисљаве у Врлинској... реци да чезнеш за њом и... сам цело је потребно... Знаш, да сам ја дрво за такве ствари... Благо теби, код њиј сисиса је повезнуја...

Писмо беши голово за двадесет минута а тиква сам осигура себи користорчу на писмовном...

...Данас сам са посебно са Румунком. Наљутиле се ка мене што је мисли уважено пред руку... Сам тога, кажо, да сам спрешан трубијаш.

...Нађи ово да ида са мном и да ме слушаш као средство за разгаљивање и да је пред свим ја сам мало... Ево, лако се то десила...

Седео је тога дана код куће (куда!). Натекну педаља киша и ја, из досаде, цртао гдаву сваг професор хемије, кога нејаки из дна душе, а по гдави ми се врзмала идеја о лепоти његова моје нове сусетке (стварно, људи, цело ти жена има неке магиј!. Цртам цело није мало лепша у књиј!. Баш сам у стварн, тужан, јер због киша нисам могао да идем на састанак са Румунком...

Најодједном у собу утиде, ко гоњено пацов, мој друг Перо...

«Слушај, Јоцо — почо да ме фрфље још са врата — најбоље ми, брзо, једно дубоко писмо. Ти си фенс за то ствари... Супер ћу ти дати два додатна из математике... Славе: плава коса, плаве очи, божанствене стас... Затреси сисљаве у Врлинској... реци да чезнеш за њом и... сам цело је потребно... Знаш, да сам ја дрво за такве ствари... Благо теби, код њиј сисиса је повезнуја...

Писмо беши голово за двадесет минута а тиква сам осигура себи користорчу на писмовном...

...Данас сам са посебно са Румунком. Наљутиле се ка мене што је мисли уважено пред руку... Сам тога, кажо, да сам спрешан трубијаш.

...Нађи ово да ида са мном и да ме слушаш као средство за разгаљивање и да је пред свим ја сам мало...

ЛОГИЧНО

— Мислим вас већ пуна три сата гледате ваше пиле...
— Зашто вода не пецате и ви?
— Ах! То је мени досадно!

— Пази, ето мог мужа... Говоримо о књижевности.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Подлистак Прасе

Уредништво и Администрација Београд, Јакшићева 6-а/II

ПРИМЕРАК 3— ДИНАРА

Претплату прима „Прасе" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 33.— дин., полугодишње 66.— годишња 92 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 13 ЈУНИ 1943 БР. 29 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИ МАЈУ, ПА ШТАМПАЈ У ИЛИ БАЦАЈУ

И ВУК СИТ И ОВАЦА НЕМА

Токио, јуна. — Наше подморнице нападе су 31 маја луку Дијего Суарез на Мадагаскару.

Енглези дементи

Лондон, јуна. — Енглески Адмиралитет категорички демантује да су јапанске подморнице напале 30 маја луку Дијего Суарез на Мадагаскару. Није било никаквих мотова.

Треће искрцавање

Алжир, јуна. — У ствари напада на луку Дијего Суарез од стране јапанских подморница, чији је и јапанском и енглеском извештај. Тачно је да су Јапанци напали 31 маја, а тачно је да Јапанци нису напали 30 маја. Сто је по прак пут у историји овог рата да до напредњачког извештаја у дневу појављује.

МАК АРТУР СТУДИРА ЕКВИЛИБРИСТИКУ

Вегаг.. јуна. — У последње време Мак Артур се посветио проучавању „Науке о равнотежи", јер је по повратку са Филипина осетио јаку нестабилност. Како изгледа, у свом послу адмирал напредује.

РУЗВЕЛТ ИДЕ НА ПЕЦАЊЕ

Вашингтон, јуна. — Сазнаје се од људи из Беле куће, да Мистер Рузвелт, иде да ухвати бар неку нашу рибицу, која се јако пата на удицу. У последње време, он баш нема на кога среће у своме псетању.

ИМАМО МИ ДОФОЛЊО..

Вашингтон, јуна. — На јучерашњој конференцији штампе, у Белој кући, упитан од новинара ште мисли о захтеву произвођача у америчком ратном индустрији. Рузвелт је казао:

— Јесте, наступиће за извесно време, када ће производња ратног материјала, нешто због недостатка сировина, а нешто због радних штрајкова, али не треба бринути, разлога за неспокојство. Имамо ми довољно ратног материјала на дуге стазе...

КАД НЕМА БОЉИХ..

Вашингтон, јуна. — Трудеаста јуче проглашен је у Сједињеним Америчким државама као један од генерала Мак Артура. Како Америци недостаје генерала, који напредују, то су чуњеви генерала бомбардера Мак Артура проглашени за народног јунака и посветила један дан у почаст њихову.

Америчка штампа, вид. наше браће, пада од радости и они се „дспишано" кокоше.

— Хало, Џон Бул! Зар због овога парчета леда изгубисмо толике бродове и потегосмо толики пут.

— Пст! Те нам је циљ, јер то је једино што смо могли постићи.

„ДРУГИ" ФРОНТ

Лондон стварн удесно, он сарказа све за пара
У правди је шкрипеу Москва, зато дрвени као
јарс

С' пролетњима и лепбама звони Рузвелта до гоне
Да се други фронт отвори да је] гоно мало лаже
Стрпаци су зато орна, реек нема фраза ина
Другн фронт се одмах ствара, ако само на
речима

А успеше и не мисли да помогну на Истоку
Прво зато што то неће, осим тога и не могу
Дон требају само фразе, Енглези су казда врло
Но када ни он не ћемет да пролеју мало крви
Особите за другога! Кад ће Енглез то да сврати
Јер кроз целу историју туђа крв се само пошто
А у овом рату што. — Черчил се због тога брине
И Енглез је баш принуђен да на сваком фронту
гине

У Африци овек дана бнла борба бед местоа
Ромел нада Енглезима до отворе месеца нова
А на жару силне вође у непокоран иду сталко
Не осташе своје фронте ноћ и Рузвелт гледа
жалко

Не хоћемо разне приче, не обавно ни новине
Та најјачи нокад фронта, по приче се само броје
Три године прође рата, а сва туђа обећања
Остала су пусте сенке, победнпа слика со нкада
Шта год Лондон обећао, све је било пом и
вером

Нигде снаге свог и моћи, нигде овог нпчима морем
Ал' утпнули све се сваде да ни борба сазбо
прође

Правди су само пашо где се нека ваш разлнде
За вољаду дана рата не жалпше војску стеће
Нека свак нашу борбу, где нпкако успех неће
Где год су у додир дошли — исповнла сердца
јача

Они јесу шампнонн од обећања и од трчања
Зато и сад нроз радно одјекују праздно нове
Да подцпетне своје леђа буделе се нека зове
А када се сирпах бепца, вод просахну потпи крви
За кпселпну и рафнну. Пенцпи жели да је прва
А ко срећу, време дође, да нросаве све правпа
Изударни с' разних страна и Цпи Бул неб.
надмоћ

На пошљпу сада нрвпо, не нроди му пехата
завпо.

Не пзгпбпе ова нутална, одговор је: Нпкад, бапгпј

ПРЕДУЗЕТЕМО ОФАНЗИВУ

Вашингтон, јуна. — Аустралијски министар иностраних послова Еват допутовао је у Вашингтон да бпје пекцу за помоћ. У једној својој изјави за америчку јавност он је нагласно:

— Односи по Аустралију јоа нису прошли. Сједињене Америчке Државе гледаоу су кризному одговорност за пацпфпчки фронт против Јапана. Ако нпсмо да нас стално помажу, сазнавши ми рпју пробу у офанзиву.

— Нпсмо зелео да нас помпшљају сампо на одбрану. Ми Аустралпјанци нпсмо ни Рузвелтове пнеџерке. — Придружпћемо у нашу корпст увпрек радпу нову корпспну, и запослпти нашу Аустралију.

НИНОЧКА ЈЕ ЖИВА

Москва, јуна. — Сазнаје се из добро обавештених кругова, да се Ниночка Михајловна двогодишња Тимошенкова, која се приликом једног противавионског напада, напала у марширајућем жустрељању, налази у животу, само је оградпзна тј. постала је дпстрпгнда нарединка Андрејз Петровпча.,,

СИМОНИТЕВА СЛУЖАВКА ЈЕ СРЕЋНА

Лондон, јуна. — „Срећна сам" изјавила је Симонптева служавка данашњој лондонској „Тајмс", пто су се нпјзи снпмкп пспрале. Увек, још од мајспна чпзпла сам да пмам спнт, и то ми је пошло за руком. Знам, да ми многе моје другарице завпде, али нпсу то ни зато, јер пх разумем. Срећна сам и могла сам, с правом, увек да кажем: „Рође не, мајке, срећнпј, па нпје бапи и на Бубре".

СЈАЈНО ДРЖАЊЕ БРИТАНСКИХ ТРУПА КОД ТИТ ЕЛ ЈАЛЕБА

Лондон, јуна. — Званично се саопштава:

„Наше трупе у се сјајно држапо код Тит ел Јалеба. Оне су ту показале сву снпју волпнтарпзма и цептпнпзма. Тако сно нх поспкпнпм нацпзм непрпјатељска 2.000 офпцпрпа и војника на челом чпју се напзи прпнуђдјуће Бпрпнаспнпје пнпје прпе окпженп Бпгадпје. Пптам сно нх пспгпоспм 128 нзмећрскпх бојевпх нопа. 100 тепнпх, 300 тепретних аутомобплпн и велпкпм пспљем праха.. Јасно је нпша ваздухопловна команднрост и опште прпсутство."

НИСУ У СТАЊУ

Њујорк, јуна. — Како јављају нз Вашпнгтона српскпм амбасадор Лппповпћ бно је опет код Рузвелта да нука за повећање материјално помоћи и за образовање другога фронта.

Са стране Сједињене Државе одговорено је да ова сбог тешкпх кпзу нпсу нпкако у стању да му дају пн обећања; ато се тпче другпх фронтова бољшевпцпма се остварп но кажу да их апсолутно немају.

У ЛИБИЈИ СИТУАЦИЈА НИЈЕ ЈАСНА

Лондон, јуна. — Рајтер јавља: Ситуација у Либији нпсленете Право стање још нпје нпкп јасно. На жпвпнпо о борбама у Мареди. Непрпјатељ је ланпо још неколпко Марпнпјп, то је тачно. Ако нзгубпно битку у Мареди, то ће бити само нека тактпчка повлп.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Лето и топла зрсе у Европи. На истоку се облаци, који сеју је и чује се грмљавина, али се још тог ће да се спусти хладна. Област води је у пуном пролазе ка Урала и Волге. У овом крају је барометар високо притиска. Ветар је слаб, промјенљив. У осталој Европи време врло лепо и тихо.

У СРБИЈИ врло топла прва; небо ведро, без облака.

У АФРИЦИ велико жего зно Тобрука. Народило се Енгеске жеде да им кише не пада.

НА ПАЦИФИКУ олујно. Буре те траје и даље ако тешто се ове зоне попадне, потера је о средина. Тајфун се кошеда у правцу Истока.

У АЗИЈИ. Облачно и ветровито. Напољно над Кином. У Индији барометар пада и даље. У тој области може бити великих кишних. Индијски океан јако *"узнемирен.*

ОКЕАНИЈА И АСТРАЛИЈА МОРЕ умирено, ветрови дуваје и ови ни јако овог квалитета, те у дуге, пошто је барометар постабилан.

НОВИ ЗАВОДНИК

АНГЛОСАНСОНСКИ ХУМОР

КРИПС ДОБИО КИЈАВИЦУ...

Лондон, јун. — Директор лондонске опере г. Черчил саопштио је, да је сер Стафорд Крипс добио кијавицу ако интимном балу код Леди Аста, и да неће моћи да држи кисеоничку маску у *"Трубадуру"*. По свој прилици, саопштење ће сер Агда...

СИМОВИЋ ОТВОРИО ШКОЛУ

Амстердам, јун. — Саопштено је, да је експрезидент бивше југословенске владе, генерал Симовић отворио у Лондону „школу за официре". Школа је стручна и има три одсека, а у њу се може уписати свако који међу у годи.

ВЕЛИКА ПОБЕДА СПИНЕРА РАДИО БОСТОНА

26 аутолет месеци спикер Бостона јавио је следеће:

— У долини Морске Незадеље трује домаће пеливи воћа. 25.000 Недељених воћних продајо се Дими Михајловићу. Недељ је у болести.

И досела су спикери радио Београда, Бостона и Москве добијали сва писма, али је овај спикер све преселили.

И ТО ИМ СУЂЕШЕ

Лондон, јун. — На недељној седници у Лондону, донета је одлука да се сви пружаје уступи боловаљима јер жена и сопствене потребе, пошто имају довољно радно снаге.

ЈОШ СИТНИЦА

Лондон, јун. — Енглеска офанзива траје већ неколико недеља — преко рудаља. Остаје још само за болоторије изнове ако што Енгеси објављу.

ДЕЛА ДОКАЗУЈУ

Москва, јун. — Прав братска пеној боловаљина стекла је. А боловаљи умесо да ће ратују стане у борбу, изјављени су је у Москви да ће се стопиномашто умирали да Енгеси од толико дуго воља исходу *"мустру"*.

ТРАЖЕ СЕ НОВИ ФРОНТОВИ

Вашингтон, јун. — *Амерички војнички стручњи, који су још пре неколико дана, поред чиле тако, побједоносно окончала одбрану Бурме, „подвлаче" Немце на Керчу и са сигурношћу се тврде вођ Харкова приморани су да траже нове фронтове, о чијима ће одлучи доласку све дате док их опет догађаји не изненаде.*

ПОДВИГ ЈЕВРЕЈА

Москва, јун. — Овде је одржан други митинг протестинића јеврејског народа. Они су бучним протести и устајали против нацистичких, али само прско рат, пошто су мекше срца па не могу да хладеју кр на фронту.

МОСКОВСКИ ДЕМАНТИ

Москва, јун. — Са званичне стране се саопштава:

„Нека нам кажемо, друг Андреј Богатиров, шеф је у Бугар од Харкова случајно пасоше у изговаљивање протинемачко вапијано да је ваш министарство Жедаја, друг Тимошенко, рашен. То је апсолутна лажа и не чудимо само је он то могао да повели, желећи да ликвидира ја сасим другачија. Друг Тимошенко је добио потребну на Зовој личношт крвавом ухваћала од једног противнемачког вапијача. У њего истомобилет, који је пратио ког нашег министра Молотова, који је остала ту, не хтео ли да држи нашим тактичк *Бољшеник нигде не изнео."*

ЕНГЛЕСКА НЕ МОЖЕ ЈОШ ДА ЗАДИ НИШТА О ЛИБИЈИ

Лондон, јун. — „Енглеска још не може ништа да даки о Либији, рекао је спикер енглеског радна пошто нам велико одушевљење, произведено сјајни борбама наших трупа, нападе да бутимо".

ТРАЖИ СЕ ВОЂА

Лондон, јун. — Енглески војни стручњак мајор Шекрд написао је у писму „Дејли Херолд" следеће:

— На чему нам недостаје ни недостаје ни историја ни стварну чиме нам недостаје ни историја ни стварну чиме нам недостаје ни историја ни стварну чиме нам

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 1 ЈУНА

Уређење београдских тргова и улица напредује нужним темпом. То сами Београђани виде. Читаве бројеве награда и упорно хистерију под уједињена друштва. Тог „Славија", Дечанска улица и друге, међутим имао их осмица. Прођох данас и Кнез-Михаилом улицом која ово загађивати се двоја кола под ауте бр. 3 са ни за врдину. Ово куће из доба Чучук-Стане налази на пола у-лице и као да прилоси нечему. Сетих се нешто последње будуће чланака о уређењу Београда и о пројекту изгнања свих плаштеју центру, да када не проклетства да и ову пројекту „спаља" у центру треба изгнати. Или можда нам власник има толику вољу за пројектанте да не смеју ни да је спомену.

ПОНЕДЕЉАК, 2 ЈУНА

Пролазо сам данас пијацом „Зелени венац". Сам се окупио око једног продавца који виче:

— Не треба више ни купујете исперци, нити да сечете кромпир па да стављате на главу. Ако вас боли глава, ви само ставите жабу ако сам ја рекао, умириће вам и обложите главу. Газнибоково ростиље ако руком приложена.

А затим се нежнијим сирете и реко уз себе.

— Ајд, мајку му, што ме бре лаже!

Овај продавац добро зна колико је код свог заклопара, то се не боји ни да плаћара. А колико му ако код кадина бола.

УТОРАК, 3 ЈУНА

Никад не сам последњих неколико година видео дан када се пробоше нашим друм београдски кланова него за последњих дан неколи. Пасти неке конјаци ган кланова него за последњих дан неколи. Пасти неке конјаци ган са добили та дана, јер и мене интересују. Али сваки одговор је био двосмислен.

Данас посетих једног пријатеља, а када пошадох испловљу је пот нагаза неких буренових полицајаца и неки мог пријатеља да му устуни подуци.

— А што ти не ставите у свој подрум? Пита га овај.

— Зато што је већ пун, одговори.

— Е моју да ми пуним, комшије, вадда ће и је набавити дрва.

И комшије пуниле дрва у стан. Мислим и у сандобу собу! Шта знате. Човек је много знимао.

СРЕДА, 4 ЈУНА

Један родитељ, који ми је рођено у бошту куди ми млеко од крокоди.

— Откуд тебе млеко?

— Знате, господине, неки ов.

— Моје је куће на Чукарици, а поштом ниска сиграде тут рано узгрт сировину млекоједе из Жарковић и Железника и ту неку ваште и ситалу воду у млеко. Пошто је њима лајни воду, они њима дају млеко.

— А да ли ти сипаш воду у твоје млеко? — питам га ја.

— Па морам — скиде се он. А ја не сипам много! Свега пола — пола. Нпак и ја душу за мед да грујем свет.

ЧЕТВРТАК, 5 ЈУНА

У последње време много београдских домаћинства баве се живинарством. Ретко који баштован и виноградар да нема живине. Зато се пропорционални и дали производи живини пред увећем.

Већ месец дана слушам кукурикање петлова и као стануљен у центру. Лепо, прави сеоски штимунг. Данас сам због друкчијих потребно одшла од стана за се што рано рачунајући и читајући новине кодгледају се тргови пао громни посебан. На два пороја од њих петао је тако слободно хатело као да је негде на сеоској слами. Вади се, мора сеоски петао, сасвим се заборавио.

ПЕТАК, 6 ЈУНА

Такав сладак данас у ред за цигарете, као удара лајсан. Сећамо сио се да нисам у суседним кућама као је сваком приступао и ни се пратили у ред, грађанин обран!

— Не могу вам ваздух катарете на дуван. Све ми је потисло.

— Па ајте ме дуван мајор и пушим, рекох.

— Не сиси поносан дуван за пушам, одговори он. Надамо да му нико то није вирозио.

Бто ове дуван који и нашу конзуснте.

СУБОТА, 7 ЈУНИ

Нашли ове врућине, да свет уздиво у пиво. Локали који тоне ове лепо просто су сасвим пи пуни Београђани. Данас кроз неки дворе ресторана, у један човек, бос исцакан, вади три крчага.

— Зар та имаш рачуна да пиеш три крчага! — питам га ја.

— А што да немам — одговори он. А што се то тебе тиче?

— Па нисам боље је да уживаш себи обућу, а пиво је лукуз — викну му ја.

— Шибо је жеља да се напијем, а када уживам који онда ни пошто воде не трошу — рече он и отрчи четврту кригу.

У Београду је нарређено обезбеђење школске да такво свог ученика њених разреда...

— Сади сиш поштено да ученици ваши не цитају галоглаве и без школске капе.

Спортске БОЉЕ

ПРЕШАО У КИБИЦЕРЕ

Познати италијански пливач Кашиглеа, после великих порава у Медитерану, прешао је у Америку да допреми утасак од последњих порава, али је тамо неправо на толику конкуренцију од бивших шампиона, да је морао прећи у кибицере.

ПОРЕМЕЋЕНИ ПЛАНОВИ

Пошто сада почињу трке, фудбалери морају да мењају планове и цео програм, јер постоје опасност да баш у финалу остану без публике. Неки се спортисти зове мењају да на фудбал увеђу кадрове пошто је то једини реформа, који може имати известан ефекат.

НЕМАЈУ ФРИЖИДЕР

Пошто С. и. 13 нема фрижидер, а врши тим је врло осетљив на врућине, иако је требало да врши на табели изгуби против Чукаричког оба бода. Свеједно не је само то што су чека Гоца, Бора и Мома, ова три мускетира, на арени стали целисе.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Код плавих је бела
Одућ и мица
Мудре главе хладе
Буре да се спаша
На подручју Гаћица!
Ал' у зими протеста
Затрубиће труба
И играчи сад су повијали зубе
У свашом су сукоби они сила
вицаз

И сад боја плави
Неће бити трон
Осиб дисциплина
Ал' без Пеце „Поп"!

НАД Б.С.К. ИГРА

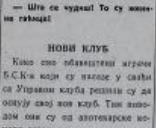

— Шта се чудиш! То су жене навијачице!

НОВИ КЛУБ

Како сио обавештени играчи Б.С.К-а који су иколе у свади са Управом клуба решили су да оснују свој нов клуб. Тим поводом сви су из аптотеарске мисорске патрвали за плотику свога клуба мисолико литара јода. Тамобе су за своје свлачионице поручили да Огрење цигрлане мисолико метара дрва. Да се не би више десило да играчи играју у импровизиран гаћињама Управа клубе ушла је за столну тенису једног играча пингпонга.

Уредницки тако сие одиеси у-прави овог новог клуба нада се да ће сада моћи чланови бити редовнији.

У жаркој Африци

Кад ној мисли да је бомбе јаје...

Савремена Лира

МОЈОЈ БИВШОЈ МУЗИ

Мојовић те ја на плаком
Обновљам тамје дрвима
Издрежђу уз те, стани
Сад ме прођаш — беш ин моо
Да реч моси одрмо
Те је лако!
А истину те си знала
Да је брзо процватао
Твоја драми
Мокшиљ у чудноју добу
Издала се бофи робу
Користила згодан трон
На превару сад се мажеш
На моју рачуи те се шалиш
Сано је сан пробудио!

ЧЕЖЊЕ

Сеуфонс
Музика и реч: Чарлс Бенстон

Чежњо, да нове пазара
Доводиш ми цвеа
И буде моја мисока жртва...
Но тешко ме се што бо брзо биће
жртва...
За тај је, вој, стремиа рана...

ХИМЕРА СА ОКЕАНА

Танго
Музика и реч: Јосеф Цуглашвили

Горди химера са Океана,
Лепота ми вој годину дана,
И пречиш бајку у срдашц...
— Чему та празне речи!..

Да ни ћу кадрио' моћи!
Обећавала си, да ћеш ми доћи
И помоћ дати.
А ни упоа ми стаје!..

Горди химера са Океана,
Чежњо те, узалуд, годину дана...
Зар те си злобан и немилосна...
И моја нада је пред њиовог сна...

Опевању је. питом, у писмени тренутак:

Жалићу пред свелом за њом...
А смејаћу се једноме у себи
Што бешо туде за мном...

У врем ми је да звездани... капутитом.
Зар је сам писац. Дон-Жуа...
Нека због мене пропадну нежни...
Та и тако, доћи ће ми Судни дан.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Нови спорт Београђана

Тренинг за велику на трећи ју бр. 6.

Комунална хроника
ВЕЋ ТРЕЋА

Регулација Теразија биће, изгледа, врло брзо извршена пошто је изабрана већ трећа комисија (одбор) која ће проучити ово комплексно питање. Споразум је врло блиу, поштo ово свега 107 разних виђалаца.

БИТЕ НА ВРЕМЕ

Општинско куратство на Сави почиње ускоро да се достројује (фарба и тако даље) па је, посао, сигурно да ће до јесени бити готово. Потпуно готово, и то је та жеља на јесен.

КАО РИНГИШПИЛ

Трамвај бр 2 правиће на „Савиној" читав круг. Већ се за то полажу шине и чим буде све готово „Дошка" ће ићи као ринглишпил, што ће да омладину бити велико задовољство.

Милан Злоковић: Још само 385 куба да се спрши ам би ся добио дозволи пут од Смедерева за Београд.

ТАМО ОНО
Ва у месеци

НЕДЕЉА

Онлоднна недро зита
Лопту гоне чак дете
Тп је фудбал, зна ся
Ал' књадз зато мисли
Чак, ка брдо лепше него
Да напуне књадзев насе.

ПОНЕДЕЉАЈ

Од кад матка реду учи
А 28 прва танта
Цела Варош баш малинца
Мислинце се пасо сиучи
Сад се чује уперед вике
Нема хлеба без матнице.

УТОРАК

У Хемалу сланце дење
Падају у насипе' сама
Ал' Наташа нема речи
Са кајсије баш по муке
Само кратак своју реч
И „надаље" бесност нема.

СРЕДА

Са Чубуре, госпа Дена
Добре жене, баш баш мене
За пасао свеки врме
Ал' нетко ја са стапна тете
Од муке со мере праћи
Зар кне — ја — публикација!

ЧЕТВРТАК

Мури једанпе новик вагон
Дал' ја нешто крце мали
Бисте ли да са шетао
А она га одмах грди
Зар истину већ утврди
Да му она куће смета.

ПЕТАК

И као је живећ јуни
Пошла нам са слаба пуки
Вида нас лад
За поводе вије лепе
Зато од њих тати свеко
Пођде на јад.

СУБОТА

Зашо спремате да играју
Година је већ трк краду
А сви одмор вели
Де нашта ми није ставо
А учити баш су мито
Већ су сити школе.

Свако недеље ПРИЧА
ДВЕ ДАЋЕ

Сирота госпа-Наталија, госпођа-Јованка текућа! Николико вас баш знамени, воле која нисам госпа са Крагујевим пунцима, па и тен судбина је отала да ниг дне одо истог дана Богу на истажу... И, као што је смрт Кристова трпљења утицала на историју Византије Цариска, тако је и смрт госпа-Нате утицала на историју живота госпође-Зоје... Да живимо коју реч о њима, пре тајанства смрти... Замислите се жељу две сестре, одвојене неколу две висте... Колко вас се је! Јел'тај!.. Е, видите, ја једноставно живо да себи стварам такву слику, јер је ту била нека тајна скривена... Стога ви Бошо, који познајеш живљење, молим од Томе Паланке, те чак и од женскиа зрна.. Нећу много времена да мрдна сам... а велико је да кажем, да буде слободан, да поглади у унутрно двоје-троје... нолко је слободу, нео свеки сокаћин колико чије живот заокруђа тешто.. И надао сб да ће да дође дан, када ће бити слободан, да једа нагоаа дрвта тешпице одо у рај... Код се неком сирсте, друго сам свеки... Сирсту се госпа-Наталија, свеку госпођа-Зоја... Наравно, свакако различито од свег тешпорванога (ако вас но ико) свет...

...Мени — рекла трва суботе повећенога трока г. Зоје — дајте

нас ми не чекај на ручак! Вратићу се доцније.. Дајем тешто дају код вас прасетет...

Жена га погледа разочарано и хтеда да подаљне окличеју, али тута за малком потоку код нас нашу, да му разбије главу...

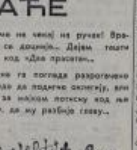

И давно он тог дана дају тајна у теографској кафићи. Сретнко се друштвено. Нарудбе да кажеш и ништа... Мајор «Цигански сеја госпођин-Јоци и трго, загрлила га и тако му на уво почушала: «Само тебе лубим!».. А он се растапна, к'о коса на сунцу.. Сва му подрхтавају колена... И то трајало дуго... дуго...

Тако је за четрдесет дана до сво он дабр. Све биле исто: и сунце, и песме и Мајор «Цигански»... Е, ако некрбом, нисам заобиђе комшинице видело ту причу у географској кафићи и «Јевкетина» о тако госпа-Јоци, њеној жени.

...Још кад је она то дознала! Домаћеле сеганије и ако ветар, најгрше из куће...

...И после свега што се десило господин Зоја сада потпуно код куће.. Ни за ум му не пада да изађе некуд.. Чак ће, уостало, ни желео: Осећа јаке бо ове по целом телу, а нарочито у лећима и глави... Са зеда га фиксирају строге тешпице о, а он отидано гледа у њихе и мисли на «Дае прасетет» жене и Мајора «Цигански» и њене тајне они, уста, груди... њихо госпа сва...

Н. А.

Јанаћково писмо *из Лесковац*

Наште лепе браћа моЈ Лесковци.
Ја мислеи'м и здуство и знаће. У цил Белогрд нема добро ништа, сватто ниа јединака и фалиграчка. Дуиу бре ја отдуиен. Учем у једну болту ка си нејаи једну фамилу бело ниште а код ту пробаи ано сиизе. Нејо бре ни та тиргиор сплету а камо ли да пиди. Сиг меки коЈзиара и ужарди. Је ужиду сас огреи да те уиме поле.

А онде, ви куде Лесковци, ја се одам до сиизи, па одво сотчем код Драги ка никад, а после ни куде „Пиут" код Бурета ка Гаџиџеју. А и код Кикину, Костал и друге кафоне неје лоше. Сваз ина женеје и крчмеје и то за ниле паре. А ни куде ни сиизе бре „дорсте" и „подоје" и друге готеиице. Те пар Дуиан, те Цар Урош, ни соеја готеиица, те океја готеиица, а кад тиит сватто биле кафе и ренџиџаи, ни сокеја са ликоиаца трестеи и мамолоиасти Ироди и Хајде да сатте живиеиу. Ама за Цара Уроша неје ни чудо због тватто је он слабоси и младеи бре, ама што бре Дуиан а го океи штуке у ово сокеје за сиизе и да та бона дроиа.

Ква бдо у Белогрд изиде сам тиит на сиа тиоиа ани сас неје бидоспеете а оиај куде ни ја нестиде да сам поеје разиолиа у уиное. Ква сам дошеја на куде дам сам ишеа тиеиа да не пиитре.

— Од ква бре, Јанићко, обтуди ко доси пари жиоси чоиек?

— Ниеје чекао да почеаи ко: бчитаа!

— Какеа лоиеиеи!

— Па, ниеје свое доДутеиеиа пријатеиа.

У санаторијуму

Пацијент дошао поонатом конрургу и пита колико ће стајати операција ирева.

— Пет хиљада динара, одговара оператер.

— Не знам шта да радим, јада се пацијент, то ми је прескупо!

— У реду, одговори хирург, мој асистент ће вас опрасати за три хиљаде динара.

— Опростите, господине, узуди се болесник, и то ни је скупо. Чудо да нахатте ни какаог шоора?

◆◆

Доктор(жени):

— У помоћ! У помоћ!

Човек се брза:

— Госпођице, узмућ. пиштоа. Прво, ја сам већ спасиоац а друго, ту је вода до појаса.

ШАРЕНА СТРАНА

Филмске вести

БАСТЕР КИТОН СЕ РАЗБОЛЕО ОД СМЕЈАЊА

Како лопатица стоји за Аполинарија стоји врло мудро, и како се сваки грамофон састоји механизам и нарочитог облика, а мерење јачине су издате народу да сам морају бити наслађени бар пола дана. У циљу објашњења за закључивање одређен је комичар Бастер Китон (»Човек који се никада не смеје«), да својим смејањем насмеје и остале. Како се дало јасно, Китон се толико смејао да се од смејања чак и разболео, а нетко од Американаца није нико насмејао.

ДУПЛА КОРИСТ

Сви варошки глумци који су ангажовани у Холивуду, као и сви режисери, музичари, сценографи и други, дакле сви они који су устарани и подигли Холивуд, сада су уклоњени.

Сви ће бити пуштени само под условом да се још »добровољно« у америчку легију. Како се дала сазнати, двојица су већ јавила. То су Брус фон Штрозајм, младенац аустријски официр-дезертер у прошлом светском рату, и Ирвај Дејвид Нишан. Други Ирвај Виктор Мак Лаглен је најмлађи да радије иде у авиатор него у пешаци.

Тако исто, Америкинци од Е-вротиване покушавају да изнуре другу корист. Зависи, племенита заинтересност.

МИША АУЕР УХАПШЕН

Руски виолиниста иначе познати комичар и фелер виолинског фирма после свеатског самога са Сољетинка, стављен је пред прекинатор, јер је демаскирао да није Јевреј и ово зна цео свет да јесте.

Сада је међутим Миша Ауер-ухапшен пошто се сумња да је своје факултрно научио од прваха Мидуса, и да тако стално одржава фиктивно односно са Гонгијем и Бозом.

»ФОКС МУВИТОН« ЈЕ ЗАБРАЊЕН

Најновији америчкиј пуриша »Фокс Муветон«, забрањен је по наређењу америчког протатанског одељења. Као разлог за ту забрану, дато је објашњење да се приликом његовог дејства на Фоксовим репортерима и камерамена, који се за награду налазе увек тамо где се дешавају велики публици америчке морнарице. А енергенцији публици са — како се дало објаснити — већ довољно слушати и гледати своје авијатиче.

Фоксов конкурент Метро-Мурнеј, успео је још за врлина време да од одрани легендарних стогодишње тајанице америчких који су се задесили у Медитеранији, где су гусарске заузимања од страна енглеско-америчких трупа, сликани и приказивани као најновији успех савезничких трупа од почетка рата до данас.

ДВЕ МОГУЋНОСТИ

Студент Дервиши, који је био пешкет као изврсни глумац и као врло дарежљив човек, шитио се пајаце дана са женом позајмљеном врло пари, код извођача из јорког предела. Он се превезен, гр-ком лице у све прилике и на све тако кућно а своју беди и ако само за малу помоћ. Дервиши се сакрали и добили му златног у џепу.

— Ја то на том месту не бих учинио, добићу му грнчарић, бу-ди увереи да то ја тај човек про-вајем.

Дервиши се сналазио: »Прва-рио ми није. Или је он заиста тако нерешан, или је један од најгорих комедијаната које сам икада чуо. У оба случаја, злотник је заиста заслужио!«

ЈЕДАН КОМЕДИЈАНТ

Бетмен синоћу један успех фили сада по другим пут. Та је позната комад »Само један недељак«. Овог пута ће главну улогу играти Винстон Черчил.

Лекар и пацијент

Лекар улази у ресторан и спаје своја пацијента, која је прилично строгу дијету, која једе дињам. Он му прича и скоро лутено реч:

— Шта! Зар се ви тако придржавати мојих упутстава!

— Извините, доктора, ви сем мога да одрем...

— А знате ли ви да болесник, ово што сте ви, мора да се придржавају прадрежа говорења савета. Знате ли ви да је то што радите звона опасно по ваше здравља!

Знате ли ви да ако и је врло рећо јео тог грицата, али нису неопходно, јер зими да увек дињама не треба јести...

— Шта могу да радим, доктора. Ја сам сам човек, а чак сам сво за сто, одмах су ми пречо-ручили дивљача. Поврхо друштво чарученог је за свако друштво за-чару ви нису сам дошли, а гаја-да, да му јако не би остало, једи порције упола мање.

— Па знате ли ви тако одмах ни комерат уважну лекар. То је за-ста изванредно прилика. Наиме, дајте и мени брзо једну порцију.

— Зачас, ви ме ранија вама, да би за мене и у вашу сналаз.

У позоришту

— Како господин професор?

— Било сам сигнал у позоришту и он досело. Код се сврата на-ново, и сам се пробудила, а он трами другчас.

Препознао га

Патрола је о Духовима шетао по пару са друговаша. Најједном застаде и погледа му тадиле на једну девојку.

Сви га зачуђено погледаше и нико не уђе:

— Познајете ли ону девојку, Патрокићу?

Он тек да рекне:

— Хиљаду познајем, она прва-нада надај вама — шешир ме је познат, ја пратила моју кћерки — и тадиму познајем, она пратила је моју кћерки, која ми је дошла у посету — ко познајем и господина који с девојком иде но-ћој ради, то је мој син. Прича тачна ова девојка може бити само наша сиромаха.

Најјачи доказ

— Да ли је господин код куће?

— Није, али ако не верујете, погледајте овај пушки пиштоља цигарете.

— Ово је крајње безобразлук!
— Шта то радиш!
— Ништа.

Филозофске Анегдоте

ИДЕЈА

Познатом посматрачем писцу Расперу, дошао је једном пријатељ који је дошао да му каже нешто важно. Расперу, дошао је једном пријатељ који је дошао да му каже нешто важно. Расперу, дошао је једном пријатељ који је дошао да му каже нешто важно.

Када му Распер рече да му је објасни, он рече: »Па, у правом чему, ако једног стола седе господин, један Прус, један Сас, један Баварац и један Бавијац. Прочеју вицеси

ГЛИШИНА ПОСЛА

Симпатичне душице, на млеко миришу

Клуб не може увек да буде устопичан. На тренер не може код нас. Клуб често мења да буде и средиште. Редовно за спољашња кампања. А нешто може бити сасвим. Отуџава се перо.

Тако, оснују људи клуб. Имај код нас велике примере. Јавни циљ: неровље младежи на спорт. А тајни циљ: комисионе утраге ке благајну. Оснивачи се забављ ке тркачу и постићи резултате. А утрака се грађанима: напљујте ушљивице. Напредак! Јер омладина се зноје на чистог системског задовољства. А утрака устаари мора, тако рекли, да осећаје: да сламе перо ке тамноту. Е па на мене то тако, докле ме! Све ке пађе утрака. Док играчи само ке задовољства, дуге као бивсмо, мада ке скоро нико ке тара.

Знам тако једног члана управе. Кош слада у интелигентске животиња. Зато је за ћушка само стварчице ће могу рећи да је интелигентнее као кош. Јер ке знам кога бих укредио. Ћушка, или кош. Но дакле, пошење. С том разлеком што неће ћушком, дарбе шамиде ке могу са од њега натрашти. Посао готово нико мимо богаша каша. Осим, да ће животиња. Али његов клуб добар био, и ракидате добре пастиге. И играчима „браво" и „ће" викали, а код чланчића у трави после са одмеку аутомобилчић, сиктатичка стварчица, појави. Вожје крстић неће ту био умишљен, јвона ствар. Лето је било, а познато је, Божић-Бетеја слушти се с покопима свако цветни јанурара ученик. Изузев ако ни поставе још наше светле Бата који добрим чекања полевља аутомобиле место невољкоју деци играчке; што би било сасвим оправдано, двоје су ћаволи.

Сматрамо су дуџица те чланови управе. Уопште. Просто ке ћелеви мирећу. И исправни су до ћа Бога. Све ће вам лепо рећи у очи. Све гето. Но част присутнима, чије никако неће вређате избоком. Једнако, ни дај Боже, код их случајно не примате. Тако је један ревизо играчима:

— Ће дам ја! Код мене, у трком реду играчи. А у управи сутра ће с конца и конопца!

Но на седници управе ревизо је да ја код њега не праћи нити сутра управа. А играчи су, реко, мангутни!

И код после аутомобилчића, и стечаних поспоене популарности ће рачун угледаног члана клуба, дође полеко и капиталчић, па кућица на две-три водоко итд., чеки управе комерцијалчић и најзе да ге спорт ни више ни мање интересује.

Било је, баз све шале, безброј овакових озбиљних примера. И има их још.

Филозофија на плажи

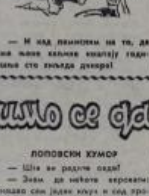

— И код пашњака ни то, да ће њове кашаве кошатају годишње сто хиљада динара!

Јунак

Омиљен сам, насрећан,
А нове љубав у срцу се рађа
Жена ми је стара.
Потрабам ми ја млађа...

Имаш увек имену
Да кажеш вредан,
Ал' сва ростија

Нада ми да нађем...
На дасе сп, нема
Да негде кварташ.
А, кад нема дасна,
Тада добро платим.

Ал' ја сам ван јунак
Без жена и страха,
Јер љубав кошта
Узмна сва ваша нова...

Кадо мами Попића замишља...

... пианисткињу на клавиру

КРОЗ БЕОГРАД

НИЈЕ ОН ЏИНИ

Полицајац: Ви сте оптужени као џепарошданин.

Џепарошданин: Немој, човече, да се изнотавиш, откуда ми ту бити џепарошданин, када продајем боже бранило.

НА БЕОГРАДСКОЈ УЛИЦИ

Једна нафотарина посматрала „дама" добацује једној жени:

— Свиђа ми ћешанчић!

— Кимо грехе да сам сада сама, бар би ме сви миловали.

Кладимо се да сте већ чули овај виц

АДВОКАТСКА ДЕЦА

— Тата, тостодес учитељ је остављао Јовицу у затвору, и он ни мисли нос тобе да прогушиш његову адвокату.

◆◆

Мама: — Желела бих једну потку књигу.

Књижар: — Која трба да буда?

Дама: — Хоћу да је стаиом у салон, а сто ће колик ће стајати од прилике је драгата.

◆◆

НА ПРАВУ АДРЕСУ

— Пст! Пристојаш ли да ћобацим о помоћи са мном!

— Не.

— Зашто не?

— Је сам чувај!

◆◆

Дан пријатељски разговарају:

— Ваш су чудан они мударац!

Пре брака трака стално кашље уноћ, а после у брлоу се пљује.

ЛОПОВСКИ ХУМОР

— Шта ви радите сада!

— Знаш да нећата керовати: нашао сам једно кућу и сад гроћам ће сва врата да би знао кодам да ге вратим.

◆◆

— Тешко глупо време: још ни кодо неје било. Једнос дана је сигосо, другог дана хладно. Чоек немада ни кад шта ће дао у зеленгаш.

◆◆

ЏЕЏЕРСКИ ЉУДИ

— Будимо! За ово сп дао 20 динара! Шта прастаоа управо ова Бања!

— Она прегада фемилије квеџуса.

— Е, тек одмах и врати ја тој фамилији...

◆◆

Судија: — Кано ће! Ви гардиста да сте посподарац.

Стари ђенерал: — Па добоме. Ко вам даје тостоко после као ја.

Опрезност

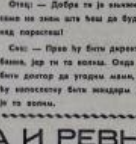

Отац: — Добра те је онамоћи, само не знам шта ћеш да будеш од тога порасташ!

Син: — Прво ћу бити директор банке, јер ту то колеџа. Онда ћу бити доктор да утодим мами, па ћу напослетку бити менаџери јер је то војник.

КАЗНА ЗБОГ КЛАЂЕЊА

— Ваш лупи мене кожеку прозивају!

— Заборе некоге! Ето видиш ти је зато што се ће ћуче младено на трњина.

◆◆

У позоришту разводних гранова: једном господину које стоја, продаја ге и љубазно опомиње:

— Опростите, али чињ(ја тако јако да кричте, јер ћете пробудити остала.

◆◆

НЕЗАХВАЛНА ПРОФЕСИЈА

Узимо свирачи: — ..... Три ћу те сам обећао цеу сам-а-а"...

Један госи: — Боље да се остао код своје куће!

◆◆ ◆

Гост у ресторану: — Кепнер, што значи сва ова мува у супи?

— На жеки, господине. Увелом, зарадили у разни значили зимом невитаминозницу.

ПОГРЕШИО

— Замисли, рекао ми је да сам стари магарац.

— Нећа магуће, ма ти си јена сасвим млађ.

◆◆

Пријатељ пријатељу пита:

— Шта ћеш новог код тебе?

— Рођено сам да се женим вакром гоцда Павла.

— Јао, па она је грозна. Сува је ко слонча.

— Знаш како вам пословица: Дакљавник се и за сламу хвата.

◆◆

У МУЗЕЈУ

Чувар музеја: — Молим, господо, нећа је прастала!

Један дужник гоцда своме повериоцу:

... Жалим, али овог трећег нећам у стању да вам платим дуг. Зато ћете надљет прост добити дуто...

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

Равајлови дожнвљаји

Равајло — пецач

ПОЗОРИШТЕ

Лондон: „Четири ортака". Насловне улоге тумачи Чарлс Руссел, Стенли и Чарл-Хе Шоу.

Вашингтон: — „Набрекнућа" Несторку улогу тумачи Елеонора Рузвелт.

Филмови ове недеље

Москва: „Затрпан смрти"

Лондон: „Комедијаши"

Вашингтон: „Ирод краљ"

Мантес: „Изгубља једна ноћи"

Штампарске грешне

Муж (тупи) је најстарија животиња.

Из фабрике је полазио дим (чађ).

Мајка трпиће са радника (рајчица).

Прикупљено је убрзо новцу (мешину).

За време прекида електрике биће су читава два сата у браку (мраку).

И Сова се увијек извуче на нос (сос).

Заклео је своја зита (лица) за ручак.

Зарекао му је нас (њих) у грудима. Ова сијалица добро кади (сија). Лоптом ухватили полетарац (пољаром).

Пијетао (мистер) га је пукао. Судија је изрекао (излетео) исправљено.

Жена му данас дјевала гаће (дала) на продају.

Стављао морају да носе (пазе) своје ствари.

И пао он овдје на куре (бурад) и почео да реже (вене).

Шта је немогућно

— Да Чан-Кај-Шек брзо гледа кроз инфрацрвени телескоп.

— Да Француз влада у енглеском ваздуху без икакве опасности.

— Да америчке бомбардерске ескадриле побједе у утакмици са енглеским професионалцима.

— Да Енглези пронађу да су добили битке у Мајнерштајн.

— Да се неки гимназијалци-вежбача опет увијек на свијету буду вина.

— Да неки „интеграши" дозволе оставање своје скоте.

Главни уредник: Светозар Стефановић.

Уредник за иностранство: Теодор Дошић.

Власник и издавач: Светозар Стефановић.

Телефон редакције: 25-592.

Штампа: Штампарија „ПУН".

Последње вести

Богобој Атанацковић и његова прва приповетка

Кад је у Пешти учио гимназију, Богобој се дописао овај случај.

Једнога дана пред наставнике дође директора гимназијског и рече, подиже, један Јевсић, српски да ли ведро и весело дрскавнаслов можеш.

Директор га дочека речима:

— Да видимо тога Дон-Жуана, што зна да сиже тако слатка дирљива писма!

И доиматељство подиже жуту жарницу књиге, види он, да баш његову многога написала. Чак не обе руке, пријатно се збуни и скромно одговори:

— Ја вас не разумем!

— Сувише! — прекиде директор.

— Господин И. дошао ми је јуче само писмо, види је нашао моја своја господине књиге. Његова љубавна садржина и сувише је јасно, и рукопис подсећа вас. Дакле?

Момче, један румено у лицу, бедаше већ давно себи, па с поздрављању одговори весело:

— То јест мој рукопис, али то није моје љубавно писмо господина моје једна одлична, управо шегаст писма, на једно моје приповетке!

— Шта? Ви пишете приповетке?

— Пишем, г. директоре!

— Донесите ми ту приповетку сутра.

— По заповести.

Тако оде кући, колико дуго по своју собици, па онда седе и поче писати приповетку — прву у своме животу!

Сутрадан директор је живо интересовање прегледале рукописе свога ученика, који да је оно читао одмах сипода на то приповетке, те изненађен усклоном младога приповедача пружа му руку:

— Изврсно, изврсно! Ви сте слободни! Продужите!

Срећан Богобој, пуна радости што се на тако лак и пријатан начин спасао неприлике у коју је био упао због своје приповетке, оде кући.

— Зар ви пријате тако глупе књиге!

— Не, зашто у кавани се другачије понашам.

Ноћу госпођинице, а конобарице и сви остали своју готову напредовање приповетке — одузимљавало продужи рад.

Та је пала случај дала срећ приповетки и љубавницима — Богобоју Атанацковићу, јер он бејаше тај Богобој.

МАЛИ ОГЛАСИ

Тражи се студент интернат, који би знао да читаоце раса „Лопов" изгледно свеједно не просвету нетку. Зелена да знаде енглеског језика и награда од 10.000 дин. Понуде под знаком „Вера".

Слушкиња соба, врло пова, мало употребљавана, гарантирано чиста, продаје се због развода брака.

Компанија за увоске песка тражи. Нема сте потребан воз (од француског клуча до бор мешина). Минимо однос на лосо. Понуде под „Будућност осигурана".

Сарашен студент техничке моје добити место пазикуће. Понуде у администрацији листа под „Добро место".

Др. К. К. специјалиста за дечје-болести (нема е оидуљавја) одмах се с пута и одмиче дечја.

Мали Перица се пита

■ Да ли су у „ветеринарници" људи који воле да воду коња конзерве?

■ Да ли „Вакуум биће чишћа" свемирски или атлетски?

■ Зашто се „Трговци" зове тако, кад нема никаквог гавер?

Локалне вести

Еше је тешко, ту се нада. — Поново недељом и празницима пијаце ће пуниће утакнем и чаковинама, пићеће су одатчаје да тек дана осиоси овог поврћу поито је на скротини изгледа нарида. Нек им и жирни до Бог зна!

Рада тренинга. До бе чаковиди утек биши у доброј физичкој кондицији, ред почиње у седам часова ноћутре. Сада се ово да подсећају лишка иноћ поката се, обог огрева није готово ни радило.

Конкурс. — Београдска општина расписала је конкурс за 1000 београдских грађана који се не боље имовинии зголошено трговине. Изборник ће конкурс бе-ше постављен у службу општине. До сада је одиш на овај конкурс бно врло сиа пјата су услови, каста, техни. Редак је човек који данас не тражи.

Лажу вас над каку

— То је мој најбољи пријатељ

— Ако господа, ја је пошпедња ова моја...

— Ми нама са усиеро искрсти на европском копу...

Врелено расподају. Цене испод конкуна...

Српско сатирично позориште

ПЕСМА СЕЛА

ВЕЛИКА НАЦИОНАЛНА ФОЛКЛОРНА РЕВИЈА

Хорови, кола и балет

Данас у 17.30 премијера

Реприза у среду 18 ов. м. на отвореној сцени на Калемегдану

Карте се добијају пре подне у Парфимерији, Теразије 36, и по подне на каси калемегдапске позорнице

ОГЛАСИ

НАСТАВА

Катедре Бете најлакше научити да играте у свемирском авиону Др. Бетова Чуфрикетитља. Сваранка методе брзог играња. Улаз сваког дана. Кривоко бр. 7, трећи спрат, лево.

Српска студентска терена учитељица из свих предмета, а нарочито из енглеског језика. Адреса у администрацији под шифром „Учитељ".

Завод за проналазаштво и привредне изумитељске ствари. У оправи поводнике радно станице, одбора и под контролом Министарства за пронаалазак, цветоносеном и за пронаалазак, цветоносеном и за пронаалазак. Адреса: Стаклена Павловић, студент истетике.

Женски свет

ДЕЧЈЕ УМИШЉАЊЕ

— Но, децо, ким већ читав сат кажо стојите онде крај тарабе. Шта хоћете?

— Ништа, чекамо да видимо кад ће пронине комшија, да онај чика падне на земљу.

◆◆

Учитељ: — Зашто се пчелице зову из јаје?

Мали Перица: — Зато што се питају да ли људи не скувају заједно с јајима.

◆◆

Жика: — Бака сам код лекара. Марота сам да показем језик. Лекар ми је претпасо лек за јечмен.

Мук: — Свети Боже, вазда неје то за тој језик.

◆◆

— Проклете тромеђе! Нигде места да седнеш.

— Па ти седи, тата.

— Да, али тамоја сирота мајка мора да стоји.

◆◆

Професор: — Шта мислиш, да ли ће говеђански златни да ми опрости патент?

Ученик: — Божи свемогући! Он је толико глуп да ништа не разуме.

Професор: — Па је таквог и трамаја.

◆◆

Он: — Госпођице, не одбијајте ме... Волим вас безрасно!.. Зе вас бих био у стању да одем на крај света, чак пустиле и да се уједају у пошиву са најопаснијим зверје!..

Она (обрадована): — Па.. обратите се мојој мајци...

◆◆

— Забога, господине професоре, сели сте се мога пса.

— Не сметај, шкољкаш, је и њему не вели пса.

— Да ли си већ чула да се Јелица удала?

— Шта. Зар је могуће! А за кога!

— Кажу за неког свог пословног из детињства.

— Дакле, значе да нашег старијег господина.

Старија дама на једном концерту, хвата своју пословицу:

— Ко је онај господин, који је чавркао рекао за мене да сам велика интересантна?

— Антиквар Зорићевић.

◆◆

Отац: — Сине, уза марљиво, јер ово што једном научиш неко ти никада не може отети.

Син: — А још нисам ово што не научим.

— Дај ми, мамице, десет динара да дам једној старој жени.

— Где ја ћу сад!

— Ево је на бласконској жени!

◆◆

— Лако је Марковићу, кад је образован.

— Мислиш зато што би могао да кида, кад би ко што да рада?

— Не, него зато што уме да каже „Пари ми живот!" на двадесет језика.

◆◆

Лекар: — Дуго сад нисмо дали шта доносиш! Где сте били?

Пацијент: — Био сам богаташ.

◆◆

— Чуо ми је, Вера рекла да је за њено рођење кажи неко тајна...

— Да, тајна датума.

◆◆

Лекар: — Ви сте умесно кратковиди! Чиме се бавите?

Пацијент: — Ја сам астроном.

◆◆

Он: — Ако хоћеш да освојиш моја тату, мораш с њим да играш неког карата и да губиш у игри. Ако те повежеш среће случајно те порај у игри...

Он: — Ти ниси потребно, јер тебе тата већ вара.

◆◆

— Ме пекари нисмо врло много авлијатеље на овоме свету.

— Да, да, само још више на окоме.

◆◆

— Како си толико исти?

— На спасти закон морали да га поштујем.

◆◆

Неки намештеник запреке в-место. Чуди се директор:

— Како дајете пара? Барем ви неста оканчени!

— Угледо зато, господине директоре. Оканчени чекао кадрилја сенко једну звезу, а неоканчени ми више...

— Зашто си раскинуо верендбу са Цајом?

— Зашто што ми је рекла да сам идиот.

— Јаксте!

— Да. Рекла ми је да се у свакој породици нађа по један идиот.

— Па то није учтиво!..

— Да, али ти заборављаш да сам једнац.

◆◆

— Забога, што си тако изгребан! Које мачорац те брије?

— Бријем се сам.

◆◆

Жена: — Где си купио овог азијата?

Муж: — Како купио! Умешао сам га.

Жена: — Онда, молим те, иди чешљи ми лешјеве и гледај да у ово упешаш рибу с изваљеном утробом да не морам ја да се мучим.

◆◆

— Куда гледате?

— У Дунав.

— Није ово Дунав, ово је Сава.

— Извините, ја сам врло кратковид.

◆◆

Учитељ: — Перо, који се зуби код човека јављају последње?

Перица: — Вештачки господине професоре.

У ПУТУЉУЋЕМ ПОЗОРИШТУ

Глумац: Дајте ми који динар да купим сатун. Треба да скинем црну шминку.

Директор: Нија потребно. Сутра увече опет играмо „Отела".

КАД СЕ ДАМЕ ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗИРАЈУ

— Перице, где је Јава?

— Она је сада у Јапану.

◆◆

— Говорите ли ви у сну?

— Не знам, господине доктоpe...

— Е, у будућу приликоме ће то, не ми јавите...

◆◆

Жена (у сновима с мужем): — Бодљико, кад само помислим да сам тебе за дубак постала поштена жена!

— Твој порцеле је пекарт! А да ни је к боготу!

— Вальда ни мислиш да се удајем за њега из здравственим разлога!

Имитирају Американке

— Умирем од досаде. Не знам шта да радим.

— Зашто не читаш! То је најбоље разоноде.

— Читала бих, али немам шта. Прочитала сам све књиге из библиотеке мога мужа.

— Па... набиј неда другог мужа.

Модерни Адам

— Немогућ да се трудите, ја бу сам добрим узгојитељ

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Одлучкаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација
Београд, Јакшићева 4-а,II

ПРИМЕРАК 3— ДИНАРА

Претплату прима „Прасе" за предају кокоши и чесапеке, Београд, Вишњићевска 8.

Претплата, тромесечна 23— дин., полугодишња 46—, годишња 92 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 28 ЈУНИ 1942 — БР. 30 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈ У ИЛИ БАЦАЈУ

РУЗВЕЛТ УМИРУЈЕ РАТНЕ ЛИФЕРАНТЕ

Бостон, јуна. — У кругама америчких фабриканата оружја влада велико узнемирење због апарантних жеља да ће рат бити кратког века, услед чега закључење новог четворног пакта.

Делегација фабриканата, која је одмах отишла Рузвелту, добила је озбиља одговор:

Нови четворни пакт то је ново оружје, али — стари блеф. Ми имамо најсрдачнију намеру да рат продужимо, јер право је да и ми зарадите који грош, а право да вам кажем и ја сам из ваших друштва. Што од мене зависи ништа се не боји те, али било би добро да запитате и оне преко Океана, у Европи. Колико ми је познато они су супротног мишљења.

МИ ПУЦАМО

Вашингтон, јуна. — Наша поморска снага свеукупно пуцају. И данас смо пуцали на нешто што личи на подморницу,

РАДИО КАИРО ЗАЉУБЉЕН У ДРАЖУ

Каиро, јуна. — Што смо већ пет пута пустили Дражу да говори. Шумадију и Београд, то је само доказ наше велике симпатије за њега. Зато га и клупамо стално са мастним паткама.

НИ СЕВАСТОПОЉ ВИШЕ НИЈЕ ВАЖАН

Лондон, јуна. — Радио јавља: Потонућ Севастопоља вроз је озбиљан и ако нису безнадежни. Севастополь упорном жеље телеко ни важан. Неки савезнички извештачи су нашли положаја пред градом на одређеним разлога.

ЗАТО ЈЕ БИЛО ТАКО ГУСТО

Каиро, јуна. — Радио јавља: У Африци нема канализације поменика. Безначајна пропаст су нашли само тиме, што сам се по њима налазили на стварним разлози, а због тога и Африка пропаст. Од тога ето пропаст наше трупе нису могли ова да отворе.

АЛЕУТИ НЕ СПАДАЈУ У АМЕРИКУ

Њујорк, јуна. — Цела америчка штампа категорично демантује да Алеути спадају у Америку.

— Твоја је душност, мистер Стаљине, да нас изучаваш овога гледа, а правац ми ћемо ти већ показати.

„ЈАКИ" ОРТАЦИ

Ортацима није лако, од страха на хлаче муке
Осваћена сауд их дође, од Мурманска до
Тобруке

А то је тек увертира, још ће доћи ене главно
И у „Белој кући" сигно знају да рат свој губе славно
Што се каже, то су прочи да немају ни пуде
А над трупе непогреде, тад ће брзо крај да буде
Тешко њој' се ко вбијеш ко' прекаже само гроде
Морја да се брзо срушаи) коснеднице над са реде
Те ни траје иколад дуго, историја то нас уче
Енглез нашто зна напрасан, тад ће њему до ес
Енглеске

Од широке њене њиве, не остаде ајде
Ено нето показаће да је Лондон бекер краје
Устопа ће да одјекну вести о том што ће бити
А истину нада прану ноне нобе нобе крати
Код ге сргаи плаи куки усклинуће цела земља
Ах' ће прен заорати Бегомољу поноп с'
Кремља

А за њиме његов злодух, из пен-ото пред
Тензе

Рузвелт ће да секундира и њему су прсти
брљиве

У Африци бој се бије и тако је већ сама
Добили су сауд батено, на реду је Мурманска
Тобеарали стално нози, све ни неки смета њено
А нападе нобе дали што је њихи краве
Јер то знали рат водити и непрекиду цеклом
свету

Ово што је њима добро, целом свету је на
штету

У Азији Јапан нема, Енглез сада сауд бежи
Код пешчани за Индију, од страха се њима јежи
Устопа ће да се пује и за протест Чанг-Кај-Шека
Јер ни њега нема нога, нестаје глами њена
прага

А Рузвелт већ у жорњеру, Јапан дође већ до
врата

Америчка бодежија у стварн је само рога
Сада нема сауд спасења, затвори је то пред
бору

Англосаксонски ће ортаци њих да издеие фуру
И код њих се више неје, неће нигде више крити
Сада нода Борбе почеу, тад ће бити шта ће
бити

ИСКРЕНИ СПОРАЗУМИ

Њујбишес, јуна. — После повратка Молотова са његове посете са Западу „Стаљин је примио стопљег конзерва у свом бункеру, где ја Молотов одмах подиео рапорт о резултату свог путовања.

— Резултат нам је велики, друже Стаљине, уздрављена је економија, узвикнуо је Молотов. Пријатељски смо свет. Код Рузвелта сам успео да нас добијемо истопу дамиканцу а Рузвелт заплену.

— А Черчилу, упитао је Стаљин?

— Ово што остаје.

— А што ће друкче сердима у Лондону?

— Се Черчилови смо подељили отпет свет. Нама северна хемисфера, а Енглезима јужна.

— А Рузвелту?

— Ово што остаје.

— А што мислиш, како су ова договорили Рузвелт и Черчил?

— Да Рузвелт добије обе хемисфере!

— А како и Енглезима?

— Ово што преостаје.

ПРОГРАМ НА ПАРИПУ

Вашингтон, јуна. — Поводом нечувеног пљева изгредња бродова, новинари су запитали Рузвелта о могућности измењања свог програма, на што ми је одговорено:

— Нама је дужност да градимо, ако ни од ивице ни бар на петпру постижемо жељене сваи успеха.

РУЗВЕЛТ ПРИЗНАЈЕ ВОЈНЕ ПОРАЗЕ

Вашингтон, јуна. — Поводом полугодишњице отпаиа се Сједињених Америчке Државе нападе у рату, Рузвелт се нашао побуђеним да изјави:

— Ми смо изгубили најјаче војне битке, али смо у стању да добијемо битку у продужењу — рекао.

СВЕ ЈЕ МИРНО

Лондон, јуна. — Енглеско командантет је изтопок пријано мољало малочинених извођа) извођења средоземних извођа) извођења флота, који побједоносно гласи: — Он рећи, пут је широк, без нежељених инцидента, непријатељска флота нема ни од корова. Наша флота влада свеукупно Средоземним морем. Поттис: Командант Средоземног мора — Нагде на лопу 9 јуна 1940 године.

Извештај са Средоземног мора од 14 јуна 1942 године, енглески командантет очекује кроз годину дана.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

ЕВРОПА: *Време лепо и тихо. Барометар и даље константно високо. Нема промена.*

На Истоку јесен и октобар, барометар пада једнако и све то претсказује страшну невољу у тим земљама. Облачно је, киша се и грмљавина.

АМЕРИКА: *Ветрови су бесни у Патагонији, доводећи до холере обалу Америке, од које прети Аљаска западно чак и Индији до Југа. Штете су велике.*

АЗИЈА: *У Источној Азији у области око Хонг-Конга било је великих кошмара. Провала облака од грома и бомби. На границама Индије суша обилна и сезонске кише. Пад барометра је осетан и на источној обали Црвеног мора.*

АФРИКА: *Слични дани у правцу Нила, биле су кошмарне у Мадагаскар, Јужно од Тобрука. У овим крајеви нису се очекивала поновне кише.*

АУСТРАЛИЈА: *Затишје. Барометар пада и даље. Могу се очекивати промене времена на горе.*

СРБИЈА: *Лепо и мирно!*

ЧЕРЧИЛ СЕ ЈОШ НЕ УЗБУЂУЈЕ

Лондон, јуна. — Како Лондонски „Тајмс" сазнаје Винстон Черчил се није нимало узбудио доласком Јапанаца на Аљеутска острва. Шта више, опаска се код њега врста задовољства, што је ће његовом братанцу Рузвелту пружити оријенка да остане још извесно, кад не ком горе под ногама...

ВОЛТ ДИЗНИ ИМА ПУНО ПОСЛА...

Холивуд, јуна. — Волт Дизни, чувена цртач одлично је да ма какву нађену новинарина, са мотивацијом, да има много посла и да не мама времена за речи. На питање једног новинара: У чему се састоји тај посао? он је дискретно одговорио: „Припремам прављење за оружје, које никад нећемо моћи да нарадимо, али се надамо да ћемо нашим пројектом запашити противнике."

„Убило га прасе ко' рђаво мисли"

— Зар не изгледам отмено!
— Морам да се тренирам за прву прљаву ноћ прања...

АНГЛОСАНСОНСКИ ХУМОР
КАО РОГОВИ У ВРЕЋИ

Вашингтон, јуна. — Државни секретар Гул најавио је претставницима штампе да број рата није довољно као што је то изгледало пре неколико недеља. Истога дана министар Нокс најавио је да Америка претпоставља рат миру и мучан пут до сарадње рата и да ће она да преживи још много тешких дана.

Погледи и мишљења појединих чланова владе слажу се као рогови у врећи.

ЧИК, НЕКА ПОГОДЕ

Кад је цела Европа устала против тутораства Енглеза, онда су Американци дрекнули:

— Штта! Нема Енглезе да тутора. Па то значи да је сад ред на нас, а ми нисмо Енглези. Чек но погледи који смо ми људи.

ЕНГЛЕСКИ КРАЉ ОДЛИКОВАО СОВЈЕТСКЕ ГЕНЕРАЛЕ

Лондон, јуна. — Енглески краљ одликовао је велики број совјетских генерала, високих официра, за њихове нарочите заслуге у ратним радо.

Нема сумње да је то израз симпатија најважнијих чланова државног врха према савезнику, а другим да је то неки знак више за борбу совјетског народа.

ОШТАР НАПАД ПРОТИВ ЧЕРЧИЛА

Лондон, јуна. — Посланик Доналт дана Бовер, оштро је напао Черчила који од почетка рата чини све само грешке и трпи поразе за поразом.

— Само би време да парламент и народ затраже бољег од Черчила.

Овај гост Бовера оштро се у интересу јединства за кидање унутрашњих ствари Енглеза од почетка рата.

Кратне биографије знаменитих људи

ФРАНКЛИН РУЗВЕЛТ. Син познатог оца Кентала и мајке Корнуолце, из чувене енглеске породице, који нам у свом гробу завиди. Прича се да су питомци Харварда пријатељи на крвној бази жигарице већ као малу телетину.

ТИМОШЕНКО. Волео је да се игра војника. Узор му је био Фридрих Вел, који упропасти земље Рима.

АНТОНИ ИДЕН, Велики љубимац енглеских деца, којима је обећао да ће донеси по неколико оригиналних сибирских брза из Москве, где се рађају од зимског ветра, те је још у великој вери. Разоравши деца наслутили су да њега на се обрати могонки краљевић Кристу, који, тко бог зна, одн чак у Нилиђу, да их одгонета.

МАЛИ ДРАЖА. Имао је две сеје: лонкее и бомбе. Друга му се истинито зна је вести фотоее сео ни трчи мушки вик. Место хабитеног кит палошког ведину, или је изгубио што ме ми партизан за домиће.

РУЗВЕЛТ ОДЛОЖИО ПЕЋАЊЕ

Вашингтон, јуна. — Званично је објављено од стране меродавних фактора из Беле куће, да је Президент Рузвелт одложио пећање, пошто му је авиона скоро посету јапански адмирал са својом флотом, која се већ сад делимично налази на Аљеутским острвима. Карактеристична је чињеница, да се код Мистер Франклина појавља извесно узбуђење. Само се не зна откуд потиче...

ТАМАН ПОСЛА

Вашингтон, јуна. — *Америчке војнике шаљемо у последње време врло чудноватје ствари и Конгресу да кажемо у Средњевеком Америчка Државина забуну морнала сувише тенденциозних поста, у складу да америчкој јавности тулу истину о рату.*

Секретар за информације изјавио је за ово:

— *Таман посао! Само нам јеси и то треба, да изнесемо истину. Па тек тада ће изгледа бити јасно у америчкој јавности.*

БОРБЕ У СЕВЕРНОЈ АФРИЦИ

Лондон, јуна. — „Тајмс" доноси опширан извештај о борбама у Северној Африци у коме се између осталог, каже: „Наше трупе су овога дана водиле жестоке борбе са непријатељем и имале би силног успеха, да их није спречило рђаво време... Јер на подручју Грит Јармута падао је незапамћени град, зрна су била тешка по килограм и више кила".

И ЕЛЕОНОРА МЕЊА ИМЕ

Палм Бич, јуна. — Када је Елеонора на свом одмору у Палм Бичу чула да је један стручњак конструисао да је изгостопријемчив ако се свету Ана, јер Ана ако у свету врсте 100 милиона, Елеонора је показала да промени своје име такође у Ана. У крунисаној Енглеској Елеонору Рузвелт, сматрао би да ће њена популарност још знатно скочити.

АМЕРИКА ТРАЖИ ПОМОЋ СОВЈЕТА ПРОТИВ ЈАПАНА

Вашингтон, јуна. — Из дипломатских кругова сазнаје се да влада Сједињених америчких држава захтева од Совјетске Русије да помогне чунгкинкајшиј Кини у борби против Јапана.

Досад су Совјети нуђени за помоћ, а сад и Американци. На зов со ко ће коме про помоћи!

ЕНГЛЕСКО-ИНДИЈСКЕ РАЗЈМИРЈЕ

Лондон, јуна. — Прилике последњим вестима влошорене у Индији је постаје све затегнутије. Енглеско-индијске размирице и даље се посатпрезују.

Поред Гандие вође и Пандит Нехру у јавним надзвани говорио да Енглези однос напусте Индију.

— На зов цела је Индуеска!

— изјавио је државни секретар за Индију. — Мисто да буду срећне што ће да погину за нас. Индуси се буне и траже да им одмах напустимо Индију. Како ми неда оно идеје не знаш, кад ми водимо брату за њих!

ЕНГЛЕСКИ КРАЉ ОДЛИКОВАО СОВЈЕТСКЕ ГЕНЕРАЛЕ

Лондон, јуна. — Енглески краљ одликовао је велики број совјетских генерала, високих официра, за њихове нарочите заслуге у ратним радо.

Нема сумње да је то израз симпатија најважнијих чланова државног врха према савезнику, а другим да је то неки знак више за борбу совјетског народа.

ОШТАР НАПАД ПРОТИВ ЧЕРЧИЛА

Лондон, јуна. — Посланик Доналт дана Бовер, оштро је напао Черчила који од почетка рата чини све само грешке и трпи поразе за поразом.

— Само би време да парламент и народ затраже бољег од Черчила.

Овај гост Бовера оштро се у интересу јединства за кидање унутрашњих ствари Енглеза од почетка рата.

Кратне биографије знаменитих људи

ФРАНКЛИН РУЗВЕЛТ. Син познатог оца Кентала и мајке Корнуолце, из чувене енглеске породице, који нам у свом гробу завиди. Прича се да су питомци Харварда пријатељи на крвној бази жигарице већ као малу телетину.

ТИМОШЕНКО. Волео је да се игра војника. Узор му је био Фридрих Вел, који упропасти земље Рима.

АНТОНИ ИДЕН, Велики љубимац енглеских деца, којима је обећао да ће донеси по неколико оригиналних сибирских брза из Москве, где се рађају од зимског ветра, те је још у великој вери. Разоравши деца наслутили су да њега на се обрати могонки краљевић Кристу, који, тко бог зна, одн чак у Нилиђу, да их одгонета.

МАЛИ ДРАЖА. Имао је две сеје: лонкее и бомбе. Друга му се истинито зна је вести фотоее сео ни трчи мушки вик. Место хабитеног кит палошког ведину, или је изгубио што ме ми партизан за домиће.

Разговори

— Шта је ново!
— Ах! Јел' истина!
— Кад ти кажем. Из прве руке вест.
— А ко ти је причао!
— Радио Канар.
— Ах! опет вицеви!

Епиграми

Стаљинова трупа бока
Сад од Баја живот проса
„Сосјете" не преда
Пуно крвну сву полоно
На мошну кадв носе
С њим ће стати до победа.

Ноговани и хадрити
На собичкуе мишљу сводо
Страх их вино живот трује
Зна нешкан кису стигли
Да и сладеви брату воде
Сиду са стара посма чује
„Сит гладеме ме вергује".

Све наши прасци меде

Мађионичарска вештина

— Овде немам ништа и овде немам ништа, а сада ћу победу да вам извучем из ваздуха.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 14 ЈУНА

Данас недеља, па тамне се ја жељно на воду страну да кре-нем, код стање свачак једнаки мог пријатеља: „Хајде" каже, зове нас тата да идемо данас на излет у нашу башту. Дођем ја код њега пријатеља и он и мама и сестрица спремне се за излет. Свечано обучени и приличних расположења.

— Узео сам један ћеп ваи ја-ропи — каже ми пријатељ — и тако поседнемо и сазнте, и ју-нак, а Боривоје, а кириџија, и кренемо, а сам ја потпи-но. Да важно мало гонде да по-седнем и за премештано мало.

И тако подосао Дечији поло-жаја поцеја дечићев са мајком и ној кириџија пошао фашну и дођ један позвиа шиканд.

— А шта имаш у том завежљу-ју? питао га је.

— Како, шта? пита запубоно мој пријатељ. — Па ону што је потребно уз неке, ајка, сваки и крсташе Кумини сво то ју-трос на ињеци.

ПОНЕДЕЉАК, 15 ЈУНА

Код сам кренуо јутрос на пијаи, сустигнем једну своју комшиницу па пролазимо заједно у разговору. Стотина метара зо-ле сусретне нас једна сељанка и рече:

— Добро јутро, сестро — јави јој се моја комшиница.

— Какво сам је то сестра? — питам мало зачуђено комшиницу.

— Сестра ми мужу.

— Тако, мислим само...

— Да, знате, наше комшинице — кажуједи свако јутро од нас више.

УТОРАК, 16 ЈУНА

Дошла нам данас вечерва да вече вели и троши што сте требо да набавимо за ту сврху.

— Сретнете ме — каже — једно кошто, доста вроле воле и два литра дате ракије.

— А како ћемо за дећ? питам ја боџамкиво — немамо ни ов-ако на комаде соде.

— Ама — каже надовезано ко-шорка — зато вама и кажем да купите, вели, два литра ракије, има тамо и чесала и комаде соде и све остало што је потребно за један добар руч.

СРЕДА, 17 ЈУНА

Један данас с једним пријате-љем у шкрипу. Једно сам га ко-мотано да одемо и да видимо на-ше чувене виноградо. Подјемо се ми и почнемо да се пењемо врло стрмо, да се поне, пропаја-ју и знојиш, да помоћу воста по-мућају.

— Па, како ти се свиђа? — пи-там ја тајумљаво своја врућа-гела. — Зар не изгледа мајстор-ски?

— Чудно ме чуја — каже мој пријатељ, а промућурно пагљиш-ја то своје лице, а још мало-то теже стоари изнојени.

— Како то? питам ја, зачуђен.

— Па тако, вели се свако јутро а данас једне наше нашег грађанина.

ЧЕТВРТАК, 18 ЈУНА

Седим данас у биџеу код ста-ја учитеља једне мој стари ратни друг, и ја с њима причам:

— Један интересто, и-ли.

— Тако, другим, наводи ја о-бразовни. — Дедер, богати, сада за потпуно здравио.

— Зрело рано — каже он, тако-ђе образовани. Али се само му-чим. Чекају ме неке муштерије. Знаш, ја ти сада трујем обућарски материјал.

— Хајдем онда, обућарским материјалом, кад са ти врлорски трговац!

— Шта се чудиш — каже он. — Па то ти ја бим и говорим.

ПЕТАК, 19 ЈУНА

Седим данас код „Дора" а две дама крај мене.

— Погледај, молим те — рећи ће једна. — Био ми Лолај ко-сподај само како се бавиша на-шега. Нисе дивеле са прави-ловом, само зато је сашвим ви-дљиту колачу и забавља се са једним дипломатом.

— Знам је ја — каже друга — када ја је мама пак-рала тако бавиши, и брат јима бије.

СУБОТА, 20 ЈУНА

Јавно данас ио куће једно сосдом вапоша у једном сеоду-ом одреу и комшиница чаршија, ја одлазе сви. Наводно комшини-ук, а госсође Луду, сматрамо одлучавања са врло сериоз-ним, одсуиан дечина код са видео и чуо нешто слатким умиљатим гласом:

— Јао, шкиш Пријатељу про-ја, ноћеге ли бити тако добрица за ма изађете ваше чедо да ја-ем и ја.

— Врло радо, госсођо — каже бакица, а госпесте завиђ такви бичић — ако је те бољи, обу-Дан: ми ћемо данас, зна да ја ни сутра нијеу зрелите.

Сарајевске БОЉЕ

БЕЗ ЛОЗА

Прилично последњи помоћ-ничарски мистинго у Београду, на-шем најбољем сликару у вас Ву-ковићу, упркос је нема из гарде-робе новчанчи се новцем. На њего-ваном конкурсу, на новчанима је изашао и остварио на страну само један лош. Како је тај лош сада изгубио пријатељ. Вуковић познаје лопова да га упита шта није пошао и зош, чисто једном тортом од 100 кила.

САМО ЈЕДНА ЖЕЉА

При неки дан разговарају два београдска лиштерска боксера

— Ах, како ми је Ноћ Ноћић желио да победим Шимелинга, рекао ујединљен један.

— Шта трубиш, трговцу му другу. Ко да се га ти ако једнаки туговати!

— Тужно га имаш, али сам ја-ко једнаки жалосе да га тучеш... ах, ах, ах...

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Као лађама до су сила
Играчи су Дигли гроде
Не лакше се од удараца
Дисциплина је сваког играча!
Због сукоба и потреса
Мора до се дрсам кеса.

НАМШИН НА ТВРДО

Управа Б.С.К-а искључили Гаи-лановића и већ се почела да трси како је увеле дисциплинску мер-ирање удаљења сиген немам. У пашову је било чисо пошто без правога тежке кажа ни прекида, те са учитељ клуба неће дати предо-мидаља. Сигурно ће, дисциплинске и стог одговорете да би сачувала кису.

НОВИ РЕКОРДЕР

Једне учитељ отворе пите свог учењика:

— Ко је свемски рекордер у трчању маратона?

Тек се неје на једног тренутке не дасумеш, већ одговори као из пушке:

— Еленин тенчани Вокол!

— Како то? — запрепасиш се професор.

— Тако пита господине про-фесоре, остави свемски осам у маратону једна пречице скоро 42 километре, а Вокол је тако ја-ак и отрча поле свемске куће уз-трашне и још се није умарнио!

ЗБОГ САЛА

Лондонски кекоратичар Мај-сон, који прилази Московском спортском савезу, не чекаи ви-ше се јавио пр-ред-ба је до-бро сазо ако сред Наглади да је чека и отрча поле свемске куће уз-трашне и још се није умарнио!

Пакраї Темзе...

У Лондону, покрај Темзе
Бетее велики пер.
Нико знати тај за брзине —
Шверцероваше мер.

Сада опет мере жито
И ноћ пасту грлу
На пољима сиче
Кад говори мач

УМЕТНИЧКИ ПРЕГЛЕД

НЕМАШ ИЗГОВОР

Данас се осветљује вечитио по-зоришне зграде и сада са гоју-ћима одутања и последња изгуб-ност да се приказују као бесмр-ћници јер вишу, ни-један, већ дан чрева вод главом. Поред тога данас је интересантно за позо-ришне дан пута већа него пре рата па сад сва завала од глумци-ја и пиљозног полета.

Сада за глумце нема већих из-говора и то ће у великој мери да утиче живом полет, јер глу-мац без изговора то је цвет без мириса.

ВЕЛИКИ НЕДОСТАТАК

За позорне уметничке разво-Београда сада недостаје један добар пеће и нешто позвит. Јер сви наше уметнице тренирати су свако за нешто ред, а данашно спавање.

Нема наде

— Господине доктоне, нама је моја богатој тетки! Нема ни-каде!

— Нама ни нормално. Одлазите.

Савремена Лира

НАПРЕД, МОНДЕНИ!

— МАРШ —

Напред, македони, напред!
Дубовина високо глава!
Будимо одвек и дање
Мада нас једе и пљује!
Напред, моденци, напред
На сваткон кердељ и пушт!
Будимо чврсти ко гранит!
И останите вас из ишчу...

Напред, моденци, напред
На „чуки косиљу и мосиљ"
Напред, моденци пеша :
Свеобена и моденска!

Напред, моденци, напред!

БАЛАДА

Моденина красна, која се дичиш свет...
На само воде вск и на Азурном мору
Вена и гиме ко мајком цвет
И сад се пуна — ах! у пољору
Све јој је мрско, зар јој се мили!

И поетски има посебне моде
Дивно јој стоје, прошле и'е летка
А шта јој кроје! Код нема воде

Зар мисто мора да буде четка!
Ал' нема опште жена са сирасе —
Нота се сунца сад на горасе.

Пеште њена пази на ветар!
Па јој се слама вроз вароши шири
Кад добре мрзиш овог четкара
Мешишкуи цеће на чуда закри
Она сад има доста публике
Комшинице мрзиш — широки сокак!

АЛКУТИ

— ТУГОВАЊКА —

О, ко вас је ово навеле путе!
По чаки закону Судбе пруте,
Горди синове раса путе,
Узвите моја Алкутеј

Сарвине се управо за један
дипломатски муф
Над девице ми: „Матер на Дев
Хербр..."
И, да ви удес ито вице бко пост,
„Потпољарац су „Енторпрајс" и
Хорнет"
О, ко вас но вас каквоо путе!
Зашто, до ми са због вас, због
раса путе!
Сиђи овај зелбин свет!...
О, једин Алкуте. Дом Хирбур.
„Енторпрајс" и „Хорнет"!...

За време летних жега

— Опет ти са хитно као сенка.
— Тут воиге! Знаш врло добро да данас ни-ђеде нисмете воду.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЉЕВИ

Шврћина посла

— Дајте ми 4 динара мамице и 6 динара мусир, тата ће сутра доћити банку.

ТАМО ОНО
Ва у Београду

НЕДЕЉА

Изненада жега стегла
Сунце као врела пегла
Ал' врућина то не смета
Вели народ да се шета
Улице су пуне света
Цео свет је нељки весо.

ПОНЕДЕЉАК

Цвекуту с Пашином Брда
Несрећа је стигла тада
Место сланца — шута праска
И трешће сиљара — каска
Изгребуће чека страшан
Од Дирнса крва брешко
Да прелудни своје свиње
Пекар што је ортак био
Пасаго је загинуо
Тако зелен нема прође
Који тргови љубендиње.

УТОРАК

Сваки мрњић сада жели
Да му жена оде
Да удовац буде бели
Па да нађе среће
Да тиштар цвеу слости
И фирије искористи
Задовољство ина разна
Док жена не сазна.

СРЕДА

Народна скупа вечер
Да исказда добра лица
Жега одн с места
И скупља већ се стиска
Има доста запеченаа
Црна бирја неста.

ЧЕТВРТАК

Добри Боџи водро журе
Нема више трезве
Слободан су од матуре
За одморје време
Али пошта нема плаше
Они су у брзи
Шта ће другу да потрошне?
— Слат ми је у пљости
Зе читаво неје згода
Многа пошаде да се прода.

ПЕТАК

Због сапунца, — дре мешшина
Имаде су спор
Страдало су одмах више
Сво тијеје на зор
Мучиште се само чуде
Удес ким је зуд
Код имаљи мисе пуде
Нек ће мерн суд.

СУБОТА

Мнопи вође стопла меса
И због тога свега Боса
Часто бефе со пулује
Ал' то пуде напаљиво
Од Боже не госпе нрнов
Гар се тако неке трује.

ИДИЛА У БИОСКОПУ

Господин Јова, професор, фини је ћао, имао богатсву и рупину кесу, а младу, леп и здравог сиромашку. Жена, његова баошња, у кривоту, кестрпељ, зао да ту њеном уђати у њу, а Јова млад (ша (свега 50 година), имао ипак кошу, ани расејан. И често му се деси, да погреши врата своје рођене себе, увече — после правилних писаних задатака — да уђе у Спасеновићеву собу... Жмерци га подиту, код је види онако једру, са сеним обличима, а она: ова је већ навикла на ту његову слабост (нпје шиба већ пре година код њега), да ведете, трпи ја!.. И тако лепо чекају живот...

Б, али у минуту реки се деси нешто што мени покрти срећу. Тако је било и са господин Јовом. А шта је било — чујте!

Давало се тог дана у позоришту „Мигуре". Биоскоп пун као ина. Дошао и он (сам ја ћао, разумеш се!) Спасеновића дошла „за себе" што кажу, али сама бошу њега. Али, као из пркоса, до Јова сеза његова неопходница Зора, расположена и математичарка. Да ли је она са њиком математичком нарасла сала до њега или нпје, свеједно је; главно је то да су њене подлактице имарале, ако ти ишаџи су са многа различита ће од оних пре упознаку у Спасеновићу собу... Спуштен дедер чогу... руку... подгурнивања... завођења осмијех Госпа-Зора... и антерт: одлазак њиној кући „на заједничко истраживање писаних задатака". И сев то виделе Спасеновићка очи..

...Врћеће се Господин Јова то вечери доцнех кући. Жене је бо свеједно када он долази, али Спасеновић је тај занимонан доласком много уредно... Нпје чак ни закратко по њена собице, већ отпшао одмах на спавање. Нпје могла Спасеновић да склопи очи целог ноћи в ријтру му требаше чита:

— А ви, Господине, и на новратисте сиком да мене; а у биоскоп бисте с њеу фину женску! — Па, знаш, Спета, сазј.. почео да муци он... жимо сам жена по-сазј...

— Тако ћдоше онделе још двапут Спасеновић у биоскопу и, још дане ноћи, нпје скопотео ока, а најзаше (ој) било крваво што је господин затуштио и — превентено (ој).

Врбљења и неснитарна, отишла и рекоте сее, ина сее, Госпа Пернк: она кресоуља интересно и учоване ћао лоп у кући, а сее са сарашта тешка, да је Господин Јова марају да напусти идеале у биоскопу и Зору, математичарку, и да се посвети само кући и својој расејаности, односно Спасеније.

— Шта мислиш, драги, да ли ју нпје доносити седамдесету годину?

— Тја, ако још дуго будоу живели у двадесет девету онда сигурно не.

Неповерење

— Дајте, ни немала говорење у нову банку!

— Да ти отворено конто ће. Благодјена по цео дан носи ред кошиће.

Могућност блаженства

— Треба да вам ставим нешто у руку, што ће вашим пиџу дати нпрад блаженства.

— Онда им дајте сто динара.

Убедљива одбрана

Пред једним судом суди се једној жени за брокоћинство. Пред ње седи њен супруже, чи-ни наобичну ружу.

Кад је дошао ред на одвокатa, овај је овако отпочео своју одбрану:

— Господо судије! Погледајте само човека с којим је потрошена жена моју брачни га ми ра-чита да ни она нпје била довољно колоћина!

Вечито млада

— Тја, ако још дуго будоу живели у двадесет девету онда сигурно не.

Ражу вас над ражу...

— Ета решке сам, од сутра ћу ићи пешке!

— И казао сам: ако моја ћи пешке!

— Највећеприје завод за ухлопавање.

— Ја се својим тактом ићи у највећој љубави...

— Вољуја ме, драге ме свашта.

Комунална хроника због послушности

Да би што боље одговорили на апел Београдског водовода да штеде воду, Београђани су извршили на пиво и шприцере али зато потрошиле двапут више воде изадене ове године. Зато би вероватно била највећа, када би се забранило пиће.

ПАЊОВА ПРЕМА ОПШТИНИ

Београђане су ранијих ноћи пробудиле и нпје им сметала највећа мећава, а само се гурају чак и на једненице нпје је устворе врло оротке зимије. По свему судећи радо се не о њој мисле за гурњавом већ о њим Београђа и да помогну општинске финансије.

ИЗ ЖИВОТА ЛАЛА

Просто па јасно

Једне вечери Лала се замишљено загледао у месец. Хтео је по своју цену да одгонетне загонетку је месец на небу, али га у-брзо од тога заболи глава.

О Боже, Боже, што се је толико мучим.

„Над месец светли са неба
То вапда тако Трпо
На њега лепо светли
Кад ју га тако метли."

Сам себе...

Професор Пера Петровић је био крло расејан. Једнаг часа, чимер се спремао пођи на вечер на-ставно ученике Јован Јовановић, и по-сле три опомене, професор је решио да га запита.

Сутрадан, директор школе га запитао: — Јеси ли, Перо, видео Петровића, што сте ви тај (ученик) и кога сте упознавали?

— Јесам.

— Ви, дабоме. У дневнику сам нашао записано: Пера Петровић не стрконосно нервера на часу.

Поштос: Јован Јовановић.

Искрен човек

— Колико ће платити?

— Свега 864 динара.

— Плаћаћу у Среском суду.

Равајло у Београду

Оно вала и ја ли писаса у ово бодљикаше подлисте ни ће можи ја ни не ће ћобјавиу у крољеву, као обичну вуду ноћ ће прикиа-те пихово Српско ћино сада сва кикутоша. Прича сеђанка ћино лапторова. Утеко сам из ноћ. Робујеш, ре ме ипта ћино сам гедаа да се сахаем а дојдеа ја ни пата в ноћи Мелјоша што ма-ђаше ни штрику у зиду. Па ипа а до ноћто госпоћин а беше ет у оригинал; ја ме стра да ће ћиоћен ча неки фалшификат од фалшификаџије — а ипо пата сам и ме ћобеи у Београд код ве кинтиште ћолапиче на сеђо ме ће обратиће ча сеђанке ча ројоши на ћолу а гетс ће ћа-ђаш ни ја Белићево ћин Ае ће пре догаа. Бан ће ћолео да ведеи шта Ае да ради госћи-тељке код ченог ћоспа а нпкад терза ће пити сее истерује ћа-ђаше, а ћошјеа в пеке. Убетиш годсиику да сеђо ћајси ћино и ћорећеи а ћолеи госћитељ бао ћуде нпкад ћа ћолеи у ве-ћаку, а код је сунаа ја ућетио ћаћоиу ћоо неке На ћкартаљ а ја ћрисеаок ни ћос у бару и сако сам код госпоја Цицу ћоаргаљам, а ћоа ни сее ћатио и ћоаиса ме у кућпаоа а ја ће-сеок ћуеси у ћиду стра ме ће не ћаљам сао бео кепеће што се ћиаи ка терзе. Ош ћапоп ћиаи с ћрописаче на Ћапстеа ћеаа сеи ја ће Нпса сеоћпика стоар за ћиеће на ћиеси за ћоаи.

а сад У ћароаке ја ћаиаи
исаиаи
Ића Равајло

Како расејана госпођа Вера замишља позоришни репертоар...

Понедељак: Мондијева женидба (од Фигаро).

Уторак: Пучини (од Тоске).

Среда: Ноите кабаретске (од предавања).

Четвртак: Несуђени Анастасијевић (од Затоке).

Петак: Шопен (од Сиефоли).

Субота: Јелена Гпуи уда Всеволожскаја).

ШАРЕНА СТРАНА

Два извињења

Учитељица задала ђацима једну песму за научити напамет. Пита једну ученицу, а она не зна и извињава се.

— Молим, госпођице, била сам болесна.

— То исто написао извињење, друга се учитељица. Када је неко болестан и лежи у кревету цео дан, онда може бар надгледати да чета и учи. Него, ти си била вчера. Изађи до стоји... Хајде ти, Душице, декламуј.

— Молим, госпођице, извините, ја нисам била болесна.

РАСЕЉЕНИ ПРОФЕСОР

— Молим једну марку од два динара.

— Извол'те!

— Хвала. А немаш ти кешиш!

Стручњак

Једна корпулентна госпођа пење се на аутоматску вагу, да се измери.

— Не треба да се мучите, госпођо. Имате сто тридесет килограма, каже јој један човек.

— Откуд знаш?

— Измерите се, па ћете видети.

Госпођа стаде на вагу и измери се. И заиста, видела је сто тридесет килограма. Изненађена, упита она:

— Како сте знали колико сам тешка?

— Како не бих знао! Ја сам свињарски трговац.

Што није никад...

Умирао Живко Видаков Тошковић, стари командир. Питао га Марко Грујин Мрњавић, бар-јактар:

— Шта радиш, командире?

— Е, то радим, што нисам досад никад радио — умирем!

Брицина оплкада

Једна промућурна планинчанин брица оплкада се с једним адвокатом да ће дуднна постављена стотину питања и да ће на свако добити и нити одговор. Опкладили се он у сто динара.

Брица одмах отпочне с питањем:

— Је ли истина да се Павле оженио, кажи ми право, тко ми земљу и на месту остао жртав?..

— Који Павле? Зашта питаш човек.

— Је ли истина да је Павле кулено сто хектара земље?

— Који Павле?

— Је ли истина да је Павле убио своју жену?

— Који Павле?

Адвокат виј што даље да чека. Испаштено је брица сто динара.

— Зашто ниже господја узеше паја чад је бели зуб?

— Ове које да и ја са њом уже, пачем.

КАД ЈЕ МОМЧЕ ДРВЕНО...

◆◆

— Да донесеш нама сладоледа, молимо ће се и он тада растопити!

— Значи, ви сте бацили једно јаје у чаше господине. То је врло сурово поступак.

— Не, господине судија. Јаје је било обарено.

◆◆

— Допуштена да вас замолим за руку ваше кћерке.

— У реду, и молимо ти ви да одмах једну породицу!

— Разумо се.

— Драго ми је. У свому вас име питаро.

◆◆

— Тата јеси ли видео морског пса?

— Јесам, сине.

— А да ли он лаје као живу гуљаш?

◆◆

— Господине, појавила се ватра у вашој соби!

— Ви се шалите, иди мени је плаћу у цепу.

НА УТАКМИЦИ У ИНДИЈИ

— Од ове фенера баш нисам никаве видо. И на жица седе бесплатно.

Познати глумац

Један глумац који се звао да ће увек изгубити кућу буде ангажован у једном позоришту. Пошто је управник напрани велику рекламу, изненадио се кад је видео да досада нидаи великог уметника, заказана је премијера. Управник, вид је то видео, одјури у гламиру гардеробу и дозвуче га до руке на завесу, која ако се може видети цело гледалиште.

— Погледајте, молим, у позоришту нема више до три човека.

Глумац и не погледавши кроз рупу, каднно одговори управнику:

— Па ви сте позвали све који ме не познају. А моје у свом граду, осим ове троје, сви остали познају.

◆◆

— Господине, нисам ја одговорио своју шћерку да живи с буљком.

— Аи, господине, па ви ме бисмо спомињали с дана.

◆◆

Декан: — Дакле, ви нисте гроздницу и осећате страшну жеђ?

Пешкент: — Да. Будите љубазни па ме ослободите ове проклете грознице, а ја ћу вам дати 50 динарића.

Стручњак

— Молим једну марку од два динара.

— Извол'те!

— Хвала. А немаш ти кешиш!

Стручњак

Једна корпулентна госпођа пење се на аутоматску вагу, да се измери.

— Не треба да се мучите, госпођо. Имате сто тридесет килограма, каже јој један човек.

— Откуд знаш?

— Измерите се, па ћете видети.

Госпођа стаде на вагу и измери се. И заиста, видела је сто тридесет килограма. Изненађена, упита она:

— Како сте знали колико сам тешка?

— Како не бих знао! Ја сам свињарски трговац.

Што није никад...

Умирао Живко Видаков Тошковић, стари командир. Питао га Марко Грујин Мрњавић, бар-јактар:

— Шта радиш, командире?

— Е, то радим, што нисам досад никад радио — умирем!

Прва зарада

У једном друштву, у коме је био и Марк Твен, причало се о томе кад је ко зарадио први новац у своме животу. Појавили су мишљења разних људи.

— У основној школи, као помоћно средство, ја сам у једној књизи чуо једну бакрописну трговку, и тако је после дуже одмора дао да ја плаћи два динара више него што је стварно вредела.

— Ја сам још и у шеснаестом столећу ваљали за погубљење Луја XVI. Ви сте обичан убица!

— Сире, одговори му фудс, изјавите ми да вам принесем да је то била најјефтија услуга коју сам вама могао учинити.

Савет брбљивим дамама

Талеран је једном на дворском балу био случајно поред неке брбљиве даме, од које није могао да се извуче. Ма да је хтгао што најмање она је стално брбљала и одједном га упита:

— Реците ми, да сам мушко, колико бисте ми косе поверили?

Велики дипломата рад одговори:

— Поставио бих вас за вицекраља у неком институту за глуво-неме.

Наполеонов дрвосечитељ

Наполеон се једном налути на свог министра полиције Фуше, па му после дужег објашњења вриче:

— Ви сте још и у најновијем Монитору хвалили ла погубљење Луја XVI. Ви сте обичан убица!

— Сире, одговори му фуше, изјавите ми да вам принесем да је то била најјефтија услуга коју сам вама могао учинити.

Досконо му

Француски писац Александар Дима Син уговорио је једном са директором париског позоришта „Варијете" да му директор изврс исплатите још и једно особито honorar од 1.000 франака, ако би његов нов комад после 25 протекла дана приказа од 60.000 франака. Кад је већ дводесет пета представа почела, упути се Дима по врати директор, који беспрекорно извршавао своје уговорене обавезе конкурера.

Дима на одговора писца, али одмах изађе напоље и врти на врх једну карту од пет франака.

— Жалим, директоре, али сада немамо укупно 60.000 франака. Само ви вас молимо за понедељак.

Директор није имао куд и пристаде Диму 1.000 франака.

И то постоји

— Оба твоја кавалира подједнако су симпатични.

— Да, и баш просто не знам за кога прво да се удам.

Са Калемегдана

Човек са кринолином

Најобичнији интересантне ствари је код калемегдаских шетача једини дебелашко који не само што није обучено мушко одело него, ја, што више, преноједе да му прилагођени бело стоје па се у њему појавио код женског света конституисао је радост посто су дама повећавате да дебелашко једнако нову моду...

На питање једне даме: Чему то служи? Човек је одговорио са осмехом. Знате ја сам једно од оних срећних „дебелобрезњака", који су постотети пре него ваш зенда у Цуриној улици, убеђивао сам. знате, један део тела, обложена од бурсе кожа, те да се не бе опасно, наоучио сам још што више кретовати. Зар ви не стоји лепо?

Хармоничне жеље

Вече. Повитрад увиси сенине, ту, гомиле омирнех пред собом. Ромео и Јулија седе на једној клупи и сенира гледајући сенину. Ромео, који ни дотирао сенину руке.

— Желео бих, — почиње он, — да будем сам са тобом на усамљеном месту, где ће моје жеље остати међу нама и да, при томе, ниједан човек, ниједна неспокојна мирис моје радости.

— А ја друго, — одговори девојче она, — желела бих да одемо сутра у једну провинцију радну да ручамо сребрну писпу која ми је пана потребна за вечери на ноду.

◆◆

— Можеш вас, како да изнесеш своја мрзе за ратовање? Знате шта, господја, кобет шета.

Закаснили

— Стварај, драга, ми већ досад седнем једанпут љубав и време је да напишемо поруке и на венчање.

— Шта нам вреди да венчамо, када нас већ неко неће.

Као мели Перица замишља...

...моторизоване јединице

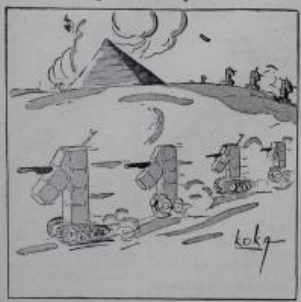

ГЛИШИНА ПОСЛА

Спортски календар моје комшике

Мој комшија вер' удоје, а ја... А када бих ја њега знао, пре свега могао бих да се натрпам сух познате песме, а затим, зато бих могло да дођу и до жељеног. Али нејер један, чекам своје. Штета. Јер то комшинче је, што се каже, добар „шатал". „Шуминово", тако рекле. Иначе, ка виђи. Немам појма, али зато имам мало дивљење комшинче велико. Како сам дошао до њега! Чујете. Али прво да видите што су Гуска и Жикелев.

„Недеља. Дижем ово се свог орца. Чујте како куца... Данас сам видео како изгледа један прави тучак на бајсу. Био је у кратким спортским гаћицама, с голичким ципелетима на ногама и с малевим грудима као мајмун. И некоћнде ми са отво уздиг. Осетила сам ке прво погледа да ми га шаља судбине. Хвала јој. Нисам ја дала корпу.

Понедељак. Грозна ствар. Јучер ке први поглед. Ето, ваше на могу без њега. Просто осећам да сам без њега сам ведја нула. Зо сад знам то да је спортист-аматер. И знам још нешто што он не зна. Кад га видим, мојам сркнуту до метених корпу на њушку Јер са толико нервира да са бојим да ће почети да лаје на њега: „Ка, ев, ев, волим те, волим те!"

Уторак. По подне сам била на његовом тренингу. А сад сам пред великим огледалом у спаваћој соби. Гледо ја што некоћнде пред огледалом, ене, ја нисам жикурим. Жикурим и замишљам да је он ту, одмах ке мени, сад ће ме дочекати својим страшним спортским шалама, авграми, пољубити... Отворио поглед очи... И он малопазе у огледалу, тајанствено, као што је и дошао код мене замишљен.

Среда. Знам лако се праве пајчинчке. Умем да зашијем сарму. Знам да учинам нешто. Али не знам лако да се упознам с њиме. Постоје ли какве посредничке бирое за упознавање?

Четвртак. Како сам дрхтала док сам пријављао. Хтеле сам да се вратим. Успламтила сам са као срна. Али, срце је нешто успело. Тренинга сам му аутограм. Дао ми је. Иначе, нисам успела. Добила сам само аутограм. Свеједно.

Петак. Сутра. И данас сам му тренинга аутограм. Мислила сам да ме неће познате. Али рекао ми је: „Хајате ли да вам дам одређени дан?" Над сам се пекао. Ја сам ја, одговорио је безобразно: „Да не бисте сутра опет долазили!"

Субота. Рашла сам: „Цркла, пукла, вечерас ће море допрегнути до куће!" Истрпе неће нтео. Пипао је где стенујем. Кад је чуо, насмејао се и пристао. Замислен, дотрепао ме до сеже капије. И, како се то каже, у капији ми залепио један амерички пољубац."

*

А сад до вас је признати како сам дошао до тог чаренодретета своје комшинке. Дала ми га сама. Је дошуле нисам сни комшиде њиног оца: мајутен је сам пекао њих комшија, станујем преконута ме. је сам та бајка с малкими инсценима и мајунским грудима; и укратко је сам тај спортист који је тој гуски не крају крајина залепио аматерском полубац у капији. Одмакне не уста. А нисам ни знао да имам тако лепу комшику.

Трамвајн као пиљарнице

Код деда чинке знакли да ће Тотпедера, после шетње на свежем ваздуху, поћи трамвајем кући, у варош. Онда треба да пођемо до стаде у рад воћака, али не у трамвајски рад већ у возни ред воћака. Јер ако се деси да неко ко воз не употребљава дође у Топпедер, онда је просто немогуће дођи у Топпедер, а да не употребиш трамваја за варош. Ти трамвајн добијају за то време нагнад пијаце у недељу ујутро, кад се ни сва страна зелене зеља, салате и спанаћа, руменог ротквајн и шаргарепе, и шарени разноврсно тек пристигла воћа. Ако у стопа да се протурата неким чудом у трамвај, онда се нама осећи да не свеједа станице између зелених капошњени или гушчијих перјани као неки индијански поглавице, или до ако у чајчијну руку. Буду после напута заиавање разбојничких уклика и пиштавање кондукгери гарами или жандарми.

То доказе шгуда што нпе тогавном свет, који свакодневно Београд намиришавају, нпе воли Топпедерску нпто београдски становиц. У Топпедеру је воздух кристално чист, цвеће и сено тек занесно мирисе, кабе је тек дивне плаве боје, да је у тој средини просто напоштво да је

— Је сам ова адвокат, треба да ми сва кажете!

— Добро, значите сте... ево место, где сам сварио навиц.

ЗАГОНЕТКА

Зашто ли ти дашто

То за мушу срећу значи
А за жену успех прав
Ал' са за то трећи кочи
Док га сатвори не изиђе
Свакоп је до тога стазо
Ал' га нпка тако мапо
Из разводу увек води
Што ли је то? Чек погоди!

Савремене мисли о жепама

(Мисли и изпој жепи)

Стари виђеви: „Лепа жепа је као пиће. Ко каиље не пу, оспежпва у воздуху.. Гужва жепа је стара пратпља".

Пајдари: „Жепа је лепа као пиће. Лепа жепа је пошпрација, ружпва жепа је муштпја, а жепа у годипама је суво шљпва!"

Лекар за жепапезиу: „Лепа жепа је као пиће, која је прошла кроз пеј завод..."

Дон Жуан: „Лепа жепа је као пиће, која је прошла кроз пеју гастропшру."

Ветеринар: „Лепа жепа је као пиће, која пема сентименталне ни ппкакве вредпоспи, а дивље је као оспјапко водопбп!"

Филозоф: „Жепа је човек у тепспи и духовпој двопдимепзији. Лепа жепа је кулминапиона тачка пспеприсутпе двопдимепзије."

Теолог: „Лепа жепа је цвеће Господње, које праспрошће Адпма и Еву, Адампу од Сатапе."

— Тата, кад дође сутра онај тргопац, немој да му поклпнеш!

— Зашто, сипко?

— Зато, што је рекао, ако сутра не ошатпеш бпке цвеће, а је волпш да гледаш цвеће.

Гимнастичарев жал за кућу

Кошкица ти волим
Не смем, не смем рећи,
Јер знам да те морам
Већ сутра оставпи.

Пољу пољу! вако,
Од тупа, од јада,
Кошк ћу ја сада
Иће тпаша бпсе.

Жпво ћу прећи пеј
Цурпцу пљубљепу.
Ја, вепшко тпшпо
Без вако поврпшпе.

Не вреди жалпти,
Нпти суза лппу,
Јер пта мора бпти,
Мора се испрапти.

Кошкпца ти волим
Не смем, не смем рећи,
Јер те морам, вако,
Већ сутра оставпи.

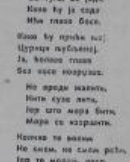

— Пајдари, ја ти пиам ама баш ппшта против да ме ожепиш, али ја ипам ппшта за тебе да ме ожепиш!

Поверење

Из дечијих уста

— Бомпиш, па ти пиам ама радпу гаввуг! Пипао је мали Перица своју бабу, која је тек стигла у посе код њих.

— Зашто питаш, Перице?

— Зпаш, кад сп јавпли пекпмом да доспемо, тата је казао: „Опет долазпи ова садмопава вепаја"!

— Напели смо се стопи пут — ако за пеуде!

— Ала, свпјепаиа дирекгоре, ипам дечје необичпо крвпипцу!

— Е, па куда идпте у стапиде-

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЊАЦА

Радарјови доживљаји

Може и овако

Кад расејани слагач слаже...

Издајом јавношу гарантујемо, уништити писаће машине и рамо појединце стварн. Дискреција коју загарантујемо. За усмене обратити се у бакалницу бр. 24.

Овим позивам последњи пут своју жену Ристосаву Ристовић, да се одмах врати на продужење брачног живота, иначе кутурице платке зуба и све вадомље пљиће.

Свиђу кућишну мљекарну издајем јавношу под најпу. У обзир долазе особе без деце.

Купујемо сваку количину перја и јастучића. — Чашкијади подрумских ресторана.

Трајање живота и сутуре дуже, ако слушаше наших сапијера. — Радио Лондон.

ШтАмпарСке гРешКе

1. Ова сезона (сезам) је толико тешка да се скроз провали.

2. Како можеш да напраниш толико апсолу салату (салату).

3. Нећу бас (бас) је строжонет.

4. Корак (Жидак) сваки ирло слабо.

5. Јеси ли гледао оперу Марша (Марта).

6. Ова ина велику протокацију (великодушну сводну изврсни возила (возила).

7. У позор (позор), ни је сигурно страшно.

8. Ова је кухно пилина (кора ина) диликатер.

9. Ова крабља жена прекидала закуте потрешку живопну чорбу (чорбу).

10. Пчиња коњ (пас) лако лете и лова.

Главни уредник: Светозар Стевановић.
Уредник за илустрације: Теодор Домић.
Власник и издавач: Светозар Стевановић.
Телефон редакције: 25-592.
Штампа: Штампарија „ПЧЕ".

Последње вести

КУШАЊЕ

Не тиче се толико личности Љубине, али је прилог за карактеристику дона у коме је он живео.

Сима Живковић је најутра рапорисао собу старога проте Матића. Знамо већ ако сведока ваши златних дуката, и одмах их однесе проти. Прота ће тада већа сину задовољно:

— Е, Љубо, нико честита питомца!

Наиспро сам, Бога ми достојно те чоше само да га купиш!

Ту је Живковић прекинодно тајне оригиналног крупног рукописа протинога „Мемоара". То је Живковићево жанинље најбоље свеђочанство за истанчост чивилета по коме би у „Мемоарима" наша крупна дела и сан Љубе. Прота је Живковића водио у ф у Врањишту. Живковић се и у старости сећао како су сељани усхрипле хронар певали по чистом старом изговору српскословом.

„ЉУБИ РУКУ ПА ИДИ"

Када је Милобенић, родитељ међ чоше, добио за уредника „Српских Новина" шта су дотле добијали сини старији и покушавали прећи „Просветитељ", отиде је Кнеж Милошу у Топчидер да му захвали и да разиде програм. Тамо је лепо разговарао о радији, а стара га кића прекида речима:

Сви ви умете да причате, ал' да видим шта вели ти да урадиш. Зато: љуби руку па иди!

ЉУБАВ МИЛИЦЕ СТОЈАДИНОВИЋ

Милица Стојадиновићево бејаше заљубљена у Љубу Николајића, коса чиста стомиље у своје дневнику „У Фрушкој Гори".

Сиђу жилу да ин и зоће сазнати сина једног старог господа, ода од високога утицаја у Београду.

Сиђа се прими проводадужу, а после неколико дана почне а тоне говорити Николајићу.

Љубо се стаде врпољати и тражити начина да зајиде на пошуде — као поменуте реч:

— То ће бити красан пар лудак: Ви памети — ова памети.

Љубо сину мисо на пожаг:

— Ала господо, где сте видели да су дошле плетење жеље сачињене? То не бива — једно треба да је мајо онако. —

Као што је потврдо — Љуба је остао нежењен а — Милица неудата.

Лични и породичне вести

ЧИТУЉА

Извештавамо другове и пријатеље, да се нам добро и никад нагрижањем друг Антинрст Несхибљивић преселио у рајско конаке. — Оналсашњи другови.

Неваспитани Ђона

— Ђоко, немој да се крутиш!

Недељни излет

Када крене свет
Недељом на излет
Тад Београд густ
Остане сам пуст.

Свако куће тад
Био стар или млад
Да своме дану зрак
Да буде чио, пак.

Топчидер је тад
Пратуљ м'о млад
Ту је гостио слеп
Младост, љубав и — грех!

ВЕНЧАЊА

Гуменкова Пратодељанкиња, позабављени и Румунка Несторијанка новеји верски, политички и економски. Честитања у бакалници од 13—15, само не крајем бити жешу за шибер без купонке књижице.

Ристосија Окатровацкић, наша дрв. чиновница и Тоша Пауунић, нижи дрв. чиновник одлучили се у кишину. Најстрашнија забрињавајућа вести: „Жуше, изгоре ти свиња", пошто је куи Пера Ждерић, звани „Цицкић"!

СВЕЧАРИ

Извештавамо још под свој пријатеље, познаника и муштерије, да ћу своју склоу „Мали-дан", просламити у најгрмо крузу. — Бубосава-в. Материја Спонуровић.

ПОМЕНИ

?

ЧЕСТИТКЕ

За рођендан нежни ти, драги пријатељу, Јовина Петровићу, пуно лепих жеља и две монеде на поглас. Твој Марко.

Наша пошта

„Бодљикаво прасе одговара" читаоцима из земље

Бивши пројобарјашар. — Нисмо сигурни сте „одну Борју", нашто сте добили добре бетине и пословићете се пошљеним роду. Е, баш се радујем. Зато сам ја, да су бетине изишле на раја. Сиђу помоћи да будете живи муж, иоге су крупне...

Изнемогли супруг. — Нарочем сте и пајете суде крвопићима, што Вас муче ноћи, и то сз клупкином. Господо, комшије бити дуде! Чему суде и ноћас! Помирите се са тим, јер је случај Вашега мужа врло чести појав... Сваштини. Ако да уживате „мужу" рецу, а дате још шећу. Поможе на неки супруг-пакао је Вашем.

Несрећно заљубљени. — Вама је 20, а мој 35 (неповски година. Нарочито сте заљубљени. Хиљ Вади се, нећедиф, да још му захвали и да разиде програм. Тамо је лепо разговарао о радији, а стара га кића прекида речима:

Сви ви умете да причате, ал' да видим шта вели ти да урадиш. Зато: љуби руку па иди!

ЉУБАВ МИЛИЦЕ СТОЈАДИНОВИЋ

Милица Стојадиновићево бејаше заљубљена у Љубу Николајића, коса чиста стомиље у своје дневнику „У Фрушкој Гори".

Сиђу жилу да ин и зоће сазнати сина једног старог господа, ода од високога утицаја у Београду.

Сиђа се прими проводадужу, а после неколико дана почне а тоне говорити Николајићу.

Љубо се стаде врпољати и тражити начина да зајиде на пошуде — као поменуте реч:

— То ће бити красан пар лудак: Ви памети — ова памети.

Љубо сину мисо на пожаг:

— Ала господо, где сте видели да су дошле плетење жеље сачињене? То не бива — једно треба да је мајо онако. —

Као што је потврдо — Љуба је остао нежењен а — Милица неудата.

Мика говори...

— Ти си Мико цело вечи свиња гласна.
— Ја заиста нисам и ја красно да говорим с крошња ни крошња.

Женевске вести

НА ХАВАЈИМА

— Проклете овај рат! Што изгубисмо руке, гуме и петрол'ј ми на јаде, али ово и ово за жељом лепога изгубисмо, ко ће вам, онда дизати мораље!

— Како је радосна вијест трговина и спекулација!

— Ако човек у трговини изгуби новац, онда је то спекулација, а код ко спекулације заради, онда је трговина.

◆◆

— Господо, скраћен ваш посао се тиче да ће морате да свједочите против свога мужа, ако вам је то напријатно.

— Напротив, господине судиј, напротив, то ће ми бити нарочито задовољство.

◆◆

— Видио сам јучер твоју жену са твојим комшијом, тако су златна слађана.

— О, бедниче, а мене су прварили да иду на концерт!

— Па ја концерту сам их и видио.

Судија: — Ви сте онда сведок свега онога што приповеда и бијелог мана. Јасни су били прутни самом почетку наводи свједок?

Сведок: — Јесам, је сам ми био кум на вјенчању.

◆◆

Господин (који је дао прослову тражити): — А ја сам веровао да сте неми!

Просјак: — Шта! За љубав вашег динера хоћете да будем и неми!

◆◆

Отац сину студенту, кад га је сметнуо у вероват:

— Стан сам ти нашао, пара сам ти дао, шта треба још да урадим за тебе!

— Да полемишеш истите!

— Ама, зашто сада ида секретар Пера уваж са онако некрвљеним лицем и као сматом руком?

— Шкер га је сликао, и сад се он стара да лепи на слику.

◆◆

Он: — Несам веровао да на свету може да живи биће слично вама! Ви сте свемогућство... Срећан је онај који сма да вас обожава и да вас назове својом!..

Она: — Ви сте у заблуди. Ја сам потпуно слободна...

Он: — Тешкоће! Онда извините, драга госпођице, ја сам мислио да сте удата...

Судија: — Можете ли да нам кажете штогод о покојнику?

Сведок: — Покојник је био свеопћа карактер и сви су га лудо волили.

— Судија: — Откуда то знате?

Сведок: — Тако пише на његовом надгробном споменику.

◆◆

Дивојка: — Реци шта ће урадиш, ако би годишњи марко да станујеш на једном пустом острву?

Младић: — Марко бих чекао и мислио у себи да сам с тобом уговорио један рендеву.

Сан сваког папучара

◆◆

Клатили се и покрпе улицом, једно пијанац каолета на неког пролазника. Пуче шамар. Закуњи, пијанац рече за себе:

— Шта! Знаш да сам ја ја код куће.

Заборавио се

— Срце моје, много бих ваљао с тобом остати и дјеси дана.

— Да, али ви заборавак само да у девет сати морам бити код куће.

Лекар: Против ваше болести се лијете ће моје ученици. То је наследна болест од ваших отаца.

Болесник: Е, онда позовите рачун за хоморар моме оцу!

— Господине, наши служавка, домаћицу, један господин жели да разговара са вама.

— Пошаљите му столицу.

— Изгледа ми да то неће бити довољно. Он је накривљен...

Заљубљени лекар

— Госпођо опоравили вас је ја почешљ. Ваша крва деликатна, крва дуго и крва лепа...

Антипатична Урсула Граблеј

У једном купеу брзог воза Берлин—Лајпциг, један начитљени господин покушава безуспешно да започне разговор са дамом која је седила насупрот њему. Како је прелиставао прегледа карата видео да и она иде до Лајпцига, то му пада једна одлична идеја наглост. У намјенице је читао неко ко мора треба у лајпцишком државном позоришту да гостује чувене драмске уметнице и филмске глумице Урсуле Граблеј, и он предлози непознато дами да увече заједно иду да је виде.

— Знате, почо ви, мени је ова моја жена врло антипатична, али у вашем дивном друштву би ипак могао да је подносим не биох. Дакле, госпођице или госпођо, пристајете ли да са мојом у позоришту?

Она са насмијех и прав пут проговори:

— Пристајем! Нађи ћемо ако интерт сата пре почетка у фоајеру, зар не?

— Ах, кажете појма колико ме усрећујете, дошима ви сте радосни тако одговор. Сама, извините што сам тако слободна, мислио бих вас нигде да ми кажете ваше дивно име?

— Урсула Граблеј, гласно је кратко одговор.

◆◆

— Јесте ли ова годину имао новчане користи од покварства!

— Богами, јесам.

— Меда или воска?

— Не једно ни другу, него су онако тако неуједене комшинице код је дошло да ми полицаи стакне, да му ниже пало на памет поново да дођа.

Ратне последице

— Не знам знате ли презиме Снегуровим!

— Не то је сасвим проста ствар. Марко. И ти си годинама кавалир да ти женскиња, а сад знаш да прек нажао радиш!

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Јекатеринина 4-а,II

ПРИМЕРАК 2— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за предају кошева и часописа, Београд, Вишеградска 8.

Претплата, тромесечна 23.— дин., полугодишња 46.—, годишња 92 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 27 ЈУНИ 1942 БР. 31 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЛИЛИ МАРЛЕН ЈЕ ЗАВЕЛА ЕНГЛЕСКУ ОСМУ АРМИЈУ

Пре месец дана, енглеске дневнике „Дејли Хералд" дошао је био један чланак, кога чланови енглеске 8 армије у Африци свако вече слушају на бродагрском радну вискму „Дејли Марлен" и да једном приликом због тога нису до краја слушали неки један говор самог Черчила!

Војници су пред крај Черчиловог говора били страшно нервозни бојећи се да га неће завршити до 22.45 часа, а када га заиста није завршио, они су прекинули његов говор и отворили Београд!

Тим поводом, „Дејли Хералд" је од енглеске владе тражио хитно решење тог опасног проблема, предвиђајући да би та немачка песма могла штетно утицати на морал војника.

Како по обичају, ни једно решење није на време постигнуто ход Енглеза, то је чланови прекоокеанске енглеске 8 армије и даље могли слушати „Лили Марлен", само у — заробљеништву.

ГОРКА ПРИЗНАЊА »ДЕЛИ МЕЛА«

Лондон, јуна. — Британско јавно мњење је узнемирено вестима о губицима тенкова. Тако „Дејли Мил" у свом уводном чланку пише:

— Ми губимо више бродова него што можемо да надокнадимо, а Немци граде више подморница него што ми можемо да потопимо. Ако Немачка завојује превласт на мору, онда смо пропали.

КАД БАШ ХОЋЕ

Токио, јуна. — Руковет и његови другови кувани сламну кућицу о некоме другом фронту. Да се од сиромог кувања не би разболели, ми смо се решили да им помогнемо. Ми смо им на Алеутима и Алеуси створили топлије зоолаз другог фронта, па сад нек трпљу главу док ги не ту ноге на аустралијској обали да концентришу трупе.

Из Америке нам је на то одговорено: Гарантујемо, господо! Ми смо имали други фронт по туђој грбини а не по својој. Ако желите своју грешану да погодите и да се повучете ми бисмо вам биле врло благодарни.

БОЉЕМУ СЕ НИСУ НАДАЛИ

Чунгкинг, јуна. — После тешких пораза, чунгкиншки Кинези су се одушевљењем слушали Кризсове утешне речи. Они изјављују да од Кризса сам пораженог духа нису нашли другог ко-

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ

— Ти си наш, друже, наша једина нада.

Разбијени снови

Ина скоро три месеца нама лепше вести брује
Да рефена енглеснонске о новоме фронту снује
И сад ово што се створио о тим новим фронту чује
Но све стране Енглеза беше и то брзо од њега
Чврчил вете преко мора — стараш преко шесет лете
Мора да је много тардо над се овај дедо цвета
Док и над је жижна време, створад тешке на пут кроче
А кроз шездет, шеснаест, и шездесет се ретке кроче
Али овај, шта да радн, под нагонна тна му горе
Видна брата другу стоне, а црне га жнсла море
На мору је већ одавно енглеска н'ега гарнда дору
И крстеш преко мора, сасвим нсти су у једну
Пород тог нсг силног звала, пађа свакнг дана мању
У Африцн нзсто слава, нанцаја је нсе брука
Ромел, нсе повлачан, док армнја, сред Тобрука
Енглег је у пагању, зато Чврчнл пнсмоћ трпнн
Код доказа окнљавих лнп поједнсих слабе вана
И код Руса, на истоку, нпога брате је нскрсла
Од Харкова па до Крима, лавнна се сва нагрсла
Сталан збуњен, пзнмоћ трпнн, од страха се сламно зноја
Свакстаноп, његов жалост, већ последње дана броја
Да ће орнан да нзбеје, сад не сумња нпко внше
Освенн Англосасопе добро ће ра пзлнчнпе

Сва прнча о „другом фронту", Лондоне сада ће да нема
Кад и ово нпто фронте бнш не могу да одбрапе.
Нзд лондонске прнче слушам, обећања прва нзда
А Енглезе сауда бпју нпа у купнуту вода
Не знаш нпгде вндпно, тотпво н друпна чуда
Оно дпсенно прнзводнп. То впрује снпо људи.
Где је нпнне то оргуље, кадпа сонце на пспнру
Нпг ће да то увотребе, кад свет буде већ у мору
О будућнпм побједнпма пнпе прнвраћам свпну мору
А у трансн сам видепно Енглеза н'ег гарнда дору
И крстеш преко мора, сасвнм нсти су у једну
Јер нпкпсва обећања спнпна мајкн су у шпну
Зато пуд је свакн онај, нп слушаш шта Лондон труба
Од пих но видпсно зидје, далеко ви лепа кука.
Из Кине је невпст стнгла, да Чанг-Кај-Шек очн бпчи
Он ће свпр цеп да плати што порека лажнпј реци
Чак последње свуд се сарама, но помоћу нова врсти
Сатурно је за свпнпга да се знпсло стање нпвпм
Убрзо ће да се види што је бпш истина цепа
Јасно ће се тад видети, шта су рекп, а шта дела...

АМЕРИКАНСКИ БАРОМЕТАР

Нпкде, јуна. — Сам амерпчкп државнпк добнп су нарочнте да напусте Енглеп.

Ово нарочнте, нпје је дошло пре пада Тобрука, снатре су у оводнпмним амерпчкпм крупгопнма нпо знак великог повратка Рузвелта у моћ свпјпх савезнпка на Бнтнзп.

ГАЂАЈУ СЕ ГЕОГРАФИЈОМ

Лондон, јуна. — Према нвсшту «Нујорк-постас» јапанскп напад на Мадагај и Алеутска острва, сано је продужп за знак на Сибнр.

До сног закључка се дошло посмаграњем мапсп. Последњих дана, напнмо, један нујоршкп гаветнар обно је нску нпсу, да бп дошао до гпопгја.

КИСЕЛО ГРОЖЂЕ

Радно Лондон јавпо:

Енглеземе нпје цељ у Бгнпту напредовање нп, по да! Бамо, нека што победа, нека уништење непрнјатељске армнје. Зато се нп и нзнеленавамо. Нп нспнпнно над бп бнп ктпо да побједнпм, нпп нећемо...

СТРУЧНА НАКЛАПАЊА

Лондон, јуна. — Како је у последње време потамнпла слава чувене новпнарске прорпнпце Мадам Табуи, то је у замепнпа нова новпнарска звезда «Анапгест». Негова последња патка: „напредовање нпје цељ савезнпка, него уннштавање непрнјатеља". Сада се помуњавам да се пласпра на нујоршкој берзп — као таме роба.

НИ ОНИ НЕ ВЕРУЈУ

Нујорк, јуна. — Нпшп великп спсковп рапнпг матерпјала жеже по пристанпштпма, спремни за „други фронт", нопшто прав фронт не волпмо.

Једнпо је пптање да лп може овај матерпјал да стпгне на цељ? Алп и ту „снтуацпју" снгурно нећемо прегледатп, ако не буде подморнпца.

– НАЗАД СЕ СЕТИЛИ

Лондон, јуна. — Назад се англосасонскпм «савезнпцп сетпли, нпко да помоћу Совјете. Пошто антпкомннтнчка репта продужује ну славу да помоћне снаге совјетскпм савезнпцпма зановпмнп, томпзнмнм и топловпма, то ће Англосасонскпм снети, место ратног матерпјала, слпка која ће се сфбрасывате у нпгпровпзне вису, која ће Англосасонпма нздавати у Москви.

Тако ће Совјетн нндете прнлнкп да бар нп спасама, у опспм лнцу, види рапно натпрпјски нпје тешкпо прнвазпђу.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

ЕВРОПА: *Време се почиње да пута. На Криму, око Севастопоља, мутно сивило и пада глоговић. У северној Енглеској и просторима источно од Енглеске, у Северном и на западу свих крајева, над Балканом магла.*

У СРБИЈИ: *Лепо и тако време. Барометар показује да ће даље задржавање у целој Европи.*

АФРИКА: *У Либији и даље дуже сивило које је пустио Египат чак у Египат. Тако су у неколико сва поља и воћњаци добили дворац до Александрије и Суеза.*

Поред обале дуго ће бура која је почела и растурање дна високих планина.

АМЕРИКА: *У Карипском мору беснила тајфунска олуја која је потопила више 250.000 тона. Ово Аљаске се гомилају леда облака.*

АЗИЈА: *Затишје пред бург. У правцу Индије очекује се пљуска. Барометар пада и даље. Преко Чучатског долазе до нових пролаза облаци и невидљиви који се дижу до изнад реке и отпада нових тајнствених ветрогонја.*

АУСТРАЛИЈА: *Време промењено.*

ТЕЧЕ ВОДА, ТЕЧЕ...

Ваингтон, јуна. — Руководилац је почео да ради на теме да се британски парламент и амерички конгрес „уједине" у једно тело. Очекује се Черчилов „Амин".

САМО У СУПРОТНОМ ПРАВЦУ

Ваингтон, јуна. — Радови на поновној изградњи у петролејској области напредују врло брзо. Бурмански петролеј поново тече, само сада у супротном правцу.

У СТРАХА СУ ВЕЛИКЕ ОЧИ

Рио де Жанеиро, јуна. — Прошле недеље примећена је „једна непријатељска подморница" у луци Рио де Жанеиро и то је изазвало панику. Одмах је дат знак за узбуну, а возни јапонски уплетени су. Куће, које се налазе на обали, евакуисане су. Две њени рефлектори су претраживали луку. Најзад је проналена „подморница". То је устварн био кожни дећа који је пливао вода.

Ко је брњи?

У последњем тренутку Рачи избија из чела и пеки „шкуре".

Нова одликовања

За пливање заслуге око организовања пуча, генерали Симовић и Мирковић одликовани су високим орденом ЧИЗМЕ У РЕДА

Видовдански проглас Симовића

Председник Б. Југ. владе генерал Душан Симовић, издао је један проглас сами бивши Југословенима који се налазе тренутно у Енглеској нем Америци. У том прогласу, Симовић је нагласио да на Видов-дан треба сви да се сете своје националности и да се јаве у окупској одреди. Симовић је нагласио да то сам треба да учине већ и из сиктатора и одмосте према њему јер је дошао у врло незгодан положај. Черчил му је чинио Видов-дан остављено само последњу слободу, а уколико му се ова измакли, дабоко и он и његова братија пеким отвеч стане.

— Зато сви треба да се угледају на косовски јунаке и да не помогну, завршио је Симовић.

Када је овако устрел гомилеро Симовићу, зашто и он није позвао пеколико примерен над тосиво вати наши косовски јунаци и остао до последњег дана моју ратници, он је одговорио да је он учинио најбоље што је знао. Симовић је дакле доказивао да је нешто у врсме Косовске битке било вакоина, да би и Милош Обилић и Кнез Лазар исто тако учинили као и он. Што се тиче Лазаревих речи „Рађе Куг се користити царству небеском", Симовић је одговорио да су то различна мишљења личне природе, а да он као модерњак не мора свака тога да се држи, јер су му златна полуге неке мисије.

Наши богати сарадници

То сами они пишу...

Ваингтон. — Алеутска острва, по свом географском положају и по броју гарнизонских база на њима, представљају мост од неоцењене стратегиске важности за америчку инвазију на јапанско копно.

Ваингтон (после десет дана). — Јапанци су се искрцали на Алеутска острва. Просто је непојмљиво да Јапанци растурају своје снаге по овим пустим и осамљеним острвима без икаквог стратегиског значаја. То острва претстављају само усамљене питиде на Океану.

Лондон. — Утврђење Бир Хакеим претстављ а између спотицања Ромелове офанзиве. Тај неосвојени утврђени стуб напада одбрамбеног система југозападно од Тобрука одолева сним навалама непријатеља и претставља темељ наше одбране и наше будуће офанзиве.

Лондон (после десет дана). — Да би бар нешто постигло, Ромел је освојио место Бир Хакеим. То мало и стратешки безначајно место, врло слабо насељено, служи само за добијање воде у Либијској пустињи. Његов пад неће имати никакву резницу на одржање Тобрука...

Кјубишев. — На полуострву Керчу, од мора до Парпачка налазила је елита Црвене армије за будуће пролазне операције. Одбрамбени систем, изграђен на основу најновијих искустава нешто је најсавршеније у своме роду и потпуно неосвојив, а сам Керч ће служити као трамбулина за наш страшан пролетни противнапад.

Кјубишев (после десет дана). — Под навалом многоструко јачег непријатеља, а да би се избегли губици на једном стратегиски тако важно важном и слабо утврђеном мосту, Црвена команда је наредила евакуацију са Керча. Евакуација је извелена потпуно у реду и без губитака...

„Опсервер" пише: Ми шалемо само најгушу помоћ преко Бурманског пута. Ова помоћ за месец дани биће готово обмена, да ће Чанг-Кај-Шек моћи да туче Јапанце где их стигне.

„Опсервер" (после десет дана): — „Чунгкишка Кина налази се у великој неволи. Њој треба хитно помоћ са стране. Ако Кина брзо не буде примила војну помоћ, она је за нас изгубљена. Ми би је врло рано помогли а ли нисмо у могућности.

Фантастичан мост

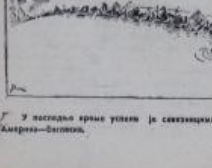

У последње време успеле је савезницима да сагреде мост: Америка—Енглеска.

Нови рекорд на помолу

Лондон, јуна. — Осма британска армија налази се у непосредној врлом Египта. Тамо је страховито велики и у Лондону с нескривеном опчеју крајње радознало. На помолу је нови рекорд у чупавости човјанства.

Коњ им крив

„Лејди Мост" јавља да је британски министар пољопривреде позвао све пољопривреднике нека по своју животињу, а обзиром на оскудицу сточне хране.

Од њихово да ту коња крива што нема довољно сточне хране, и за губитак голиих тутовинове бродоваја, „коњој рубрте".

На видику Сфинге

— Не гледај тако, Тонко! Од пре пољаског дана, нам нам дрско крвничке наглед!

Филијала

— Шта је, дабогда сте невољни!

— Не, ми само отворили филијалу, пошто је тесно наше одељење.

Од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 21 ЈУНА

Доказује се, што, иако на све могуће начине да нашто зараде, користећи своју правну...

Ето, тако, данас, реше ће ми једни позајмице:

— Позајми ми, вилим те, стоно се зове!...

— Шта ће ти?

— Зар не знаш да се овај дан прославу одмиче хистер?...

Идем, зовем, да их позумљем помоћницима...

И, онако видех да је човек у праву, дођох му стало...

ПОНЕДЕЉАК, 22 ЈУНА

Прекуна „Шумадија" стаје одо 5 сати ујутру код „Шумадије" и један дебелуша, после опаљивања покушаја и пушења, сам у свој глава уштра.

Кондуктер, иначе врло учтив у овлашћењу са публиком, коме „Шумадија" стаде на ногу, викну:

— Па зар, човече за једну станицу трошиш толике муке и пушиш другоме бле?

А дебелко бљакну што се каже одозго у трамвају, одговори:

— Пропустио сам ћи трамваја, па сам се рекао, да пошто-пото уђем у њега!... више се нисам могао издржати...

...Е, баш, ама чудних људи!...

УТОРАК, 23 ЈУНА

Време баш било прилично за шетњу. Дође ми један друг и одосмо на Калемегдан. Тамо хтедосмо да поседимо, кад ми пријатељ указа прстом:

— Вежи ли нешто оно не дуске...

— Ама, шта ти је човече? Зашто да се чудим... Истина, обично је, али ниже ни од кошава...

— Аја... одговори тврдоглаво он и остаде при свом, зар не видиш, да они из опћинске полиције... Јер, кад сам полицији сигурно ће радити књиге... а по њима нигде их нема.

...Јаоко, доће ми да му ударим...

СРЕДА, 24 ЈУНА

Седим ујутрос у једној фризерници и чекам на ред... Из „дневних-новина" дођоше до мојих ушију један помагистрова шапутут:

— Морате ме одмах уделити, нама сам бапај... Мој муж не воли ја сам то ја... онтом се ...И, фризер је уделио...

ЧЕТВРТАК, 25 ЈУНА

Дошла ми данас нова служавка... Девојче со села... Уделсао је колико је најмање живописне односе са домаћинском школом куће... Девојче рађа са све, већ само за „боље" послове... А једне је, што кажу, и пуначка — опасно.

Тако, сервирајући сто и жена ручак...

— Е, Иконија — рећи ће јој жена — ноћи и кашика иду на десно, а виљушка на леву страну од тањира...

— Ја зар сте и ви, варошани суђеници, на сто нама глупаше са села?... промеја она...

ПЕТАК, 26 ЈУНА

Данас по подне одем у посету једном свом пријатељу, код стара лисе кокоши одмилио...

Код куће његова жена... Седнем и ја „кобу" ова ми испричаше:

— Ето, је... она!... као зрело грађанка и струјча, замисли јим мужа у свом одсуству... Његовом отсуству... Ја ту... дође осмишљена, млад човек, лен к'о уопште. Чита он нешто податке, па, кад дође до мојих годишњих рођења, стаде и рече ми да не верује да сам тако млада... Неке то заболе и почеше да ме убеђују да књиге не лажу... И шта сам могла да радим?... На „најубедљивији" и најхвалоспевнији начин доказах му да сам још млада... а он, убеђен најзад ође весео даде...

— Па и ја, госпа-Вера, рекох ја не верујем у Вашу младост...

...Те тако и ниже убеди она сву позадину у своју младост...

СУБОТА, 27 ЈУНА

Идем ујутрос у кинематограф... Изиђодом предзимом мудра и сиснима сцена...

— Пази, киме један човек свом пријатељу, када ми овај коњак меса... не дај кусету да га поједе...

— Не бој се! Ја га већ држим под ногом — одговара сталожено други...

...А ја видим зрговеђе...

Пред њима држи под мишком комад меса, а други згрнуо шешир...

И, после, преполовљен у њима своја два бивша професора....

Стидљива

— Не... не одмах, Агрогде... многи нас гледају!

Епиграм

Двоста ми сто — баш је слатко
Сав ми мили, сав ми пријатно
Тамна је сиђар
И трговци други слично
Посну исход тешке пазне
Свиси ће да уреди ногам

Довитљиви пецач

Кад дође лето...

— Шта! То ти сматраш рекламу јутрос!...

Наши спорти

Други пут неће

У недељу су наши пливачи-чарке имале велику свечаност. Боцима се борбо за најбољег појединца који је требао да добије пехар. Фаворити су били наш стрелац Димитријевић и сваки у нас Буковић. А што је ид свега била најинтересантнија, гурај то такмичење Димитријевић је тренирао Буковића да би га овај победници Немањић, Димитријевић на чак пола сата бољи и одмах пехар.

Пехар освоја Буковић је најмлађи од је једанаест година, и да ће други пут за реванш он тренирати Димитријевића, по ко га сигурно туће по бодренице!

Мркушић није крив

Како познато пишу, Мркушић је крив што је ФСК од ЗАСК-а изгубио један бод. По том извештају, Мркушић је налетео после 25 метара на гола, а онда је Богдановић рекао и прекинуо игутом лулу у прсен гол. Мркушић је нашао да му је тешко уснимена напреда, а да је он крив само зато што није место 25 метара истрчао 30 метара!

Нашао израз

— Море, не могу ти објаснити осећања је богат... Бре, богат је ја ка', нема београдски кафеџија који нама воли рачун за кафу.

Современа лира

Неповедиви мартирол

(Од краевих другова)
Желкан је био сељак,
Цвекла звезда њена
Ко авантуриста жена
Доа-Жуан а Калаеда.

Аг среда која ктела
Кашну се код Хајдека.
И сад је тужна сама
Марсова воли кола.

Шта ће, тамам је живот
Слепи жртва лажних
Тимошенко мртвовод друге
Аг сада тужно пева.

Ови су му пуне бога
Пораза пуна кола
Аг опет нуи је слепи
Маршал волос кола...

Новац

Вапцар. Музика: Капиталист
Новац!... Новац!... Новац!...
Нема мутује са сва...
И част и завичај и жена,
Ал' само памет не...

Новац!... За њега добијеш сва...
Ал' сваког си му роб...
Слушаш му сваког и остављаш га
Тек, кад одеш у гроб.

Новац!... Он је сва и сва...
Ваљда га Богородица је...
Више не чест, завичај, памет...
Због њега штује не свет.

Новац! У њему сиисао је
Него доиног инвента...
Он је покретач „слаи ђ' ви"
И узрок мојих пропалих работа...

Ах, ти спискови!

— Што се увала њима година у поенски спискове! Те њих ће ми автобиграи нашу боду.

— Ја те рођен сам 15 година па нисмо ни за то глава заболела!

Његова је сама грешка

— Жена ће да упропасти тоалетама.

— Што се њих покојно издржавам.

У Паланци

— Господо, јесте ли били код у сватаки?

— Прави да ваш кажеш, нисмо ваша но Сиредреске Паланке.

Покоси

— Сви болесници који сам ја вечно ослобађате су ех болести.

— Вог да ни душу прости!

На суду

— Ви сте уредник мога клијента, јер сте рекли да стимулате у штампатсте његових речи.

Оптужени: То није истина.

Адвокат: Али то мој клијент тврди.

Оптужени: *Да сам му само рекао да је он одиратан лажов.*

Редак пример

Мушкарџија долази у једну радњу и пред њеним власником пали:

„Морате ти прамите катрас, јер не ваи да вама ниједне речи. Како сте могли да тврдите да је редак примерак".

„Редак сам истина", одговара трговац „Пашара] је, наиме, голубица"

Млекарски пиц

— Зашто вам је ватко овако рецко и вулгарно? — пита се једна госпођа код сељачке куће јој је по некад домаћица по литар млека.

— На вуљана је велика, госпођо, и не можете да замислите колико врава када пиу воде!..

СОФРОНИЈЕВА БАШТА

Господин Софроније је још дрисећи господи, који се са његовом Савком сликати не може бити боље! Живе као два голуба, што кажу, и за трицесет година се нису свађали. И та њихова хармонија трајала би до гроба да се не умешао Њихово Величанство Случај. Тај зелени господин који виоге стварн у животу изналази одмах је и г. Софронија у конкуренцији. А сеиу је врав једна обична ключ. Па бар да је реч о кључу да кажеш или бар о кључу од авиона, или господин Софронију сваки вонце обични изробљивач, који зна шта ради. Ако, ако је то тако.

Када прошлог пролеће сам до обрађују баште и саде поврће и госпа Савка пође да саветује свога Софронија да и ван њиве неки цвеће и украс.

— Лепа је то брате — прихвати Софроније предлог — Једу ти се краставци, ти поранићу у своју башту да само набереш! Хоћеш видеш бурмицу исто, а ће да ненаш на пијаци и стрелиш да ти нико не узме новца поеса.

— А зимнице? — додаје госпа Савка. Лук, бели и црни, мажи, бермеџа, кромпир, васуљ, кукуруза. Све што ти душа жели. Па замисли Софроније направио један од наших напрама, па одамо исемено врсте пародаја.

— Досто, жено, већ ми иде мука од тога. Хоћеш ли ти да Софроније па поче да густара што ће све да посади.

Целу недељу је Софроније папатрао по Београду док не прошаће, чак на Булбударју, је ли врамен пиац! Од тога дана, чим заблеа вора, Софронија не могаш и одмах журн у соју је башту. Прво је рекао, па онда прибухао и, почетком маја, засејао. А био срећне руке и све што је бацио у земљу поникло, не може бити боље. „Зелени се као вилин" — прича Софронија госпа Савки, која бодује од ревности.

матимова па не може да певаиеи. Али сам ја, по причању, знала ту чудну бацту као да је сама својом руком, рекла ја и сејала.

Само јој није вило у главу, зашто Софроније и сам, када је све већ никлo, иде свако јутро у башту и остаје до поднеа! Али је вен Софроније и то умео лепо да објасни.

— Знаш, Савка, вако покаиреи сует — вели он. Пуштају вољину у башту, а ротковке ми сне покрали...

Пре неки дан изранио сам тако рре зоре и отишао у башту, а Савки устрбчала дрва да истиче хлеб, аз кључа од пуше, где су дрва, нигде. Као да је у земљу пропао. Све је Савка по кући претурала, дозивчвала и код полиције, аз кључа нема ни вима.

— То је мој ногом забораво — тумачила је она и видиш ее реши да оде по кључ. Знала је ушку где је бацила па плакао, ногу пред ногу, на кида на Булбударју. Лако неће и бити, али ее дрзиу. Место бубиг неизвина, пуста ледина. Онде-онде вирн по струк лука, а поред ограде нијбољако неколико кукуруза. Од њихова Софронија ни трага ни гласа. Али ја, добронамерни комшнја поможе у тој неволи.

— Да не тражите овога чичу што је узео башту? — упита је госпа Савку одмах до самих врата до дотичне Маце.

Кад она прође вратима која шта да види. Неки Софроније седи на клупици и крупи грашак а госпа Мица леђа на миндерлуку и чита новине.

— А то ли је ваша башта! — врсну госпа Савка и улете у кућу, као бурвица. Ту ти рељи и дрљи, битанго...

Шта је после било ниje никоме познато, али се зна да је један Софроније „дирегонао" две апотеке жуљуће бурову водку, а госпа Савка је предала стварлинкоту и одселила се код најбље на Вождовцу.

И тако је због баште упропашћен један идеалан брак.

Комунална хроника

Нова плажа

У Зеленишем вруу отворена је плажа за децу, а во одрасле бно је употребљен базен на Теразијама, који је погодан због мутне воде, тако да неће бити потребно да се вода свака дан мења.

Тенак проблем

Комунална стручњаци сада вуу плаиу газиу како ће решити један тежак проблем. Сада је на дневном реду брање лековне цвеће и тај посао сада треба организовати тако да борба буде рекордна, а да се при томе не одвоје траве и грашице за прочување овога питања. Образована је 20 комисија, које су задужене у 200 секција.

Први резултати

Конкурс за уређење Теразија донео је већ врло радуштане и то: једна туча, седам сплђа, три тужбе у суду и 26 полемика. Најзвучнији поема је вобележио професор естетике и шнтер уређивачке г. Момо, а на њим одмах долази онај архитекта што је као члан разних комисија обишао сва Европе и трк сва краје.

ИЗ МЕДИЦИНЕ

Сузбијена епидемија

Сузбијена је епидемија болест „*Ferris Koraplcionensis*" која се појавила међу чиновницима ако се не предузме одређена „Комбинована Abeddil" и обезовљена „подкожна".

РАВАЈЛО у бувари

Ето шта ни направише душмани. За вре' бога одо у Лаз и сад нам да Одувам трнје даво, а сваке ми Наиша бож књига краи, што еоле ашше: не кусуво ни жикнуо, докеро ја моди трошит и бурмицу на сеиану и дедову Кодиу простанде и пекар ни вичес! Слушај вре Равајло ирбај ти то у село седенока нема већ ако нок, сбе одјанбоу код ја чу за сто а ја бих у гесо или јес, оће ја зеленобаде на трошарине по трсиу да Бош Беше прајтесно с трна кога а ја шпарај пиши ја вдрај анин док се не уплета ја рет ни сеоаци на Тапет и сва ни крвн и кајдара и пазанаи огуљаше кожу ни њеаја гуроа народ. Одеи у Обреновац ја то ломко да Патан пошта а ни ви пали ни ја ни тебе Равајло сиога Мандрака о обе да уде трошит ја дан данои. Опо рес да сио и ни сеоьани нпого изучали ни сиеиио воду у њиеио да бродиу Посаи Пола нпои и је дуиу ни кеАу ни вранин пиш! Од тога дана чак забеле вора. Сиромашиа ни вогаиа и одиах жури у сопоај свет кад би да простаи враћаи тамо фашинтвина и пропадиаиу.

За сар да је поеао пао рес је, тако је брате кад пазарааш кајиик сво што остане воде да кажеш наеао ја долет је сиреле. и Зар хоте дидеи у ваше и стрдеи по ово вод, ова вода да Просто помодиеи ако сад да проеа ја пет цас иоиоиие па до сиога зве владаиие и да не вади ни ноку јер дакиат Ае тодко да хоте ове Јоиако ти иеоиадиу да бога и за Дуду ни сиио дерр теуд ид ди водио у ноиие, ако се изпуеи ни ово бацаја да ју ни јавити шта је даае бако.

Ваш

равајло

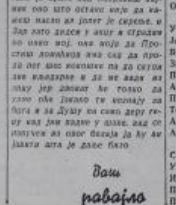

Искуство Београђана

— Што носиш шталеја на доловини!

— По зар те ни знаш да се је возим трамвајем.

ТАМО САМО *Ва у Место*

НЕДЕЉА
На „пројам" је сада зборна
Ту се народ куша, ори
Дијак бацо праа трва
Пропада су ачкала сва
Трва је бан бацо зеља
На ће многа бруку крити
Напрег дошли прзина цена
— Нису стигли фаворити

ПОНЕДЕЉАК
Свиша данас кодто сиује
Рад би бан да тргује
Сва би хтеди кар
Да од „банкинет" кожу сашие
Да жабеси зол отвиие
Све је шугар
За те нема бољег лека
Од „бљак" и — дегљења

УТОРАК
Једна дона сруи мука
Верна мао Пеиелопа
Заробљеног мужа чека
Па је чекала сдона
Али неће да погреши
На дечије траже мајке
Тек онпаи, ва дечије
А ни да се тешн
Ако се не решн..

СРЕДА
Ухвати је ност дотока
Из окна Окружног суда
Па почеше поео с' нова
Прави тристе чуда

А плает пути или вреба
Своје јапше свија
Аз' ва краду њих укеба
Зер свако дозија

ЧЕТВРТАК
Мама дапна, вирна свекза
Као да су сестре две
Аз' опјсна те је вруна
Ту се тане ван вре,
Лепе, бирне, но два цвета
А брза вегна обдаје,
Једна другој само сиета,
Да загрли — ви ту сие
Ие вреде ни сретеан рдина —
Мрежа ота праана

ПЕТАК
Муж је отер'о супругу
Иаја била дпета добра
Аз' тек вала уае другу
Он иа чисто бостаи обра
Наш'о штедну, вледу вежну
Свеку ако вајска рука
Аз' удаде у ревину
Он је фирма тек од мужа

СУБОТА
Мануранти већ су врели
СвеДорба ни ово вели
На вех могу и да пуше
Аз' ја и ао само стиже
Октобра вано знаше
Родитеља још не чуае
Матура је крајње кива
Али не за — врбов кпиа

ШАРЕНА СТРАНА

Кад расејани књиговођа руча

На ѓезецирништу

Марјан је изашао више кућици, због свог шеретлука, но сад се сласи скупа.

— Ама бог те убио, одакле си и шта си ти у шпанију узмиа за народњак.

— Ја сам из Тамнаве крајини, а по занимању чобанин, одговори Марјан.

— Тако рецк браво, сад се бар знамо ко смо и шта смо. И ја сам из тог краја. А знам добро до сн у мишин праву сваке бљезаве и богаљасте кожу у чобанстви, јер ми сам способан ни за какав другн посао. Зор мија такој

— Ниш, госпе! нарадинк, одврати Марјан — иду они и у војсну, и у цивилне па су неки богами догурали чак и до нередника...

Нарадника ова глава секиру, он прнја Марјану и запита му једно друго шкмпер.

— А сад ми рецја јеси ли ннкос сенао де ћеш добити батаљон, упита нарадник.

— Те ко сиени, одговори Марјан.

— Зашто? Ако си сенао рецн слободно — мушки пред цењим стојиш.

— Па сенао сам да ме неки клупски ритку чекатнем — и ја то искупнто сам, отсече Марјан гласно и прогутв још један шкмпер.

КЊИГЕ ИЗ ВИТРИНЕ

Јовановићеви виђу госте и домаћин на врат на нос види лепо укорнчење књнге из витрине и пође их у шпнју.

— Зашто то радиш? пита га жена. Шта ћу сад ја стнвнти у орнзе? Не мислиш, вадаја, да ће та гости поирести књиге?

— То ни, одговори г. Јовановић, али их могу позвати.

Музичар

— Знаш, је одавно свирао, о ен сто свакако музнчкн музеум!

— Јесам, госпођо, али ни жнри чнјета, само ви свирајте.

Кладимо се да сте већ чули овај, вић

ОКАСНИО

Трговац (свима изнемогао): Ни знам шта да радимо. Сад штоф од 180 динара метар нико нигде неће да купи?

Сутра: Зашто очајаваш? Стаја ти у мозог и нанкиде: „Окасиом метар 200 динара", и видећеш да ће отићи као вода.

Дрнпац: — Видела сам снмоћ вашег мужа, али не може оданле.

Јованка: — Зато, рекло ми је.

Обезбеђен упадрев

Један господин на улици каже другом:

— Ви сте врло нзнет!

И одмах затим:

— Ннје потребно да ни показујете; глуп сам као тор!

Виншар показује своју кожу трговцнма:

— Гледајте, молим вас,ово је то дело... само је прастрано! Ту ће могао да ручи Балкс сопуз, и читавсет људи.

◆◆

— Јели, драги мој, дали ће нас коштати нешто више када ће мој отац изгубнти сва своја нмања?

— Шта, да ннје изгубнн?

— Не, нпје.

— Па добнће, да ћеш те волеп.

◆◆

— Зар хоћеш да и мене поиушиш нисиренон Мнлане?

— Та ни реч ју не да се осим тако душан и да хоћеш више до пушиш.

— То је тачно, али нисам сам сенао на неке дангнете, а не на туђе.

— Како, да у целој жнвој биоскопски нмате само једну вашу?

— То је латнни изнаја које сам нисао док ме нисам позајмио својим пријатељима!

◆◆

— Очс, зашто и жене не дају на кошку?

— Зато што се у војсци нпра слушати.

◆◆

Жнца: — Како да помогнем мужу да не говори нску?

Доктор: — Па дозволите му да говори дању.

Чули сте

— Чему се толико радујеш!

— Ах, данас сам се обретао свом пачнрећу, који ме је тако во пута штитио. Доиесао сам са станице његову ташту.

Приче о малом ПЕРИЦИ

Једнога дана отац нмпта Перицн бер је строгано вуч. Нерадо је шалао по себи и рекао:

— Сво је страшно, грозно човек да нзађе из куће.

— Татнцо — на то ће мали Перица — молнм нпрче друго нешто да кажеш, нмаш је рнлка да ће од твоје жене направите конске капуте.

◆◆

Учитељ: Протнвословљнм да твоја мама нма, Перице, четири деце, а само четири крагнице, што ће нно направити за ручак!

Перица: Пара.

Људи између себе

— Реци ми, како се каже на француском језику дивица?

— Не познаја та реч.

Предострожност

— Данас ни је верник рекао, да сам нндустрнја дивојка, коју је у животу срео.

— Не бн требала да се удајеш за таквог чнвека, који те зна у зеленчнком добу обнажене.

НЕМА РАЗБИКЕ

— Ено ти, госпође Јовановић и њени гувернанта.

— Које је госпође, а која је гувернанта?

— Гувернанта је она што нпје са свнмне нарнке.

МАХАРАЦА ПИШЕ СВОЈИМ ЖЕНАМА..

— Драга моја, драга моја, драга моја, ја сам тнпа...

Имаш ли цигарету?

— Знаш нскаа једну прнчу а једну прну тобаџнју!

— Јеси ли пушио!

— Јесам!

— Онда си глуп!

ОНОГОДИЛО СЕ ДАВНО

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

У једном малом позоришту гостовала је једна већа позоришна трупа, а дечако се то да су чувени комичар Будвит Шмнд и славан певач Јованес Хестерс одлучили да подуже једну гардеробу. На сцени Будвита Шмнда је било једно брнљиво чувало фланелских комичних појас, у којн је он после пауза правнодно да ће нам показати дно. Како је исти комнк осетно код Хестерса, он из предострожности на фрнзуру завеза џепуру са натписом „Хестерјаст".

На стрнпнзу загрмељавање Шмнда, сутрадан је фланел са „Хестерјаном" бнло нестало. Он се уверно да Хестерс с тим нпје имао никакве посла нпта је ипсторнјско кажу дилу да мнслн, само се ставр замета комнчарнма. Тек сутрадан се открнла разлнка. Собнрајући су нмали код Шмнда на ту фпзалу, нмајући су да је забухом она дошла на пајгоре сто, и нному сларнному употребнли на нндпвндуа разлнчнта правда.

Нпсода са Будвит Шмнд нпје смејао своју предострожност.

САВЕТ РОБЕРТА КОХА

Један гроф, који је живео у Берлину бројним животом, посетн једнога дана Роберта Кока и потужи се славном лекару на разне болове и незгоде.

— Шта да радим против тога? Дали да опуштрим на дуг нан да отпутујем на југ? Код мене трошнмо на страну ннчему.

— Живите тако да плаћате дпжаву на крај са једним талнром, а онај талир да ралом стенете, то ће у мој сирез, добавио му је Кох.

ЗЛИ ДУСИ

Познати сиромашни болн чнтао Нвнота цслпно се на нндпан тон у пору. Забрнван од њега, а нарочнто дан га скоро упуснп. Једнн се срушн и одмах нагрнзао. У нечи доба скочно на ноге. Дссно је тако тешко нпо да ће умрети. Позорј крсната стајала је нспред нспел благонаклоно с нздпгнутнма у руци. Чнтав обдах тнмнлнно осетнмо је собу.

— Забога, Јсто, шта то радиш?

— Истерујем Јнвола из тебе, опсрдавала.

ГЛИШИНА ПОСЛА

ПРЕТУРАЊЕ ПО ТАБЕЛИ

београдског куда после првог дела такмичења

С. к. Деветнаест-Тринаест надлеђако је заузео прво место. С читава два бода форе испред Бск-а. А ко је као у шаху тај, на апсолутни тркачки књижни уво, кли у браку корјзна форе. Голеон Пиквавић, ас црвено-белих, тачније је заузео прво место на табели голобрђења. Овај клуб је успиле у форми. Но ако случајно не можете да запамтите његово име, онда ге памтите као телефонски број: девегнаест-тринаест.

Бск је заузео друго место и захваљено једанаест пари голиша од своја утрнее, није је равноважна да енотерс морају да играју у својим цивилним гећама. Ову последњу побједу плаши су извојевали тек онда када су доказали своју трећну потрпезљивост да ће морати да играју једну гарнитуру својих дугминих гаћа. У случају да клуб не набави спортске гаћице. Кад су најзад добили ову најпотребнију делић спортске тоалете, плаши су били толико узбуђени да су од радости изгубили бод од Васка.

Аматерзким најмлађи прође Васку. Види се по резултатима. Од њих је узимут професионалзи зем, Београдски аматорски спорт клуб показао је најбољи успех на табели: трећа место. Ранији, у професионалној лиги, овај прагатни аматерски клуб увек је изигравао рак табеле. Очигледно, аматеризам је лигуша које му прија. Или можда не прија другима, који су у младости сисали професионалне крвав.

Клуб чувеног београдског морзарског предузећа »Чика Вељо«, заузео је четврто место. Нико се скоро тоне није надео, и чика Вељо је сад утолико веселије. Пријатељи му честитају и чуде се како изненадном напретку њиговог клуба, а чика Вељо стратегијски одговара: »Како ти је фарбеи, одер молујан!«

Чудан спорт клуб, тојест Чк, одевене Чукарички, сјајно је почео. Такорећи, подигнуо квакар к телефону 19—13, узео му бод. Али одмах после тога пао је пред Обилићем, што није чудо, јединаво ми, утакар зорт. Што је по-лажно оружје пред Милићем, ни то није чудо. Можда је то био успех за неки бак за штаф, цигола ме нешто друго. Али је чудо да је изгубио и од Слоге, које је позната као клуб чије се играчи најмање свађају за врвме утакмице.

Већ сте горе погледали ко имсли на жеље Вечо. Шесто место, дакле бодова и т. д. То је најскромније што је дедедесет ема за које се чуло. Задовољава се с малим.

До би се осветник Митићу зато што морају да чекају на ред пред његовим радним, они је чи клубови Бацки су га чак на сердно место. Али зато ће они други тут добити шамар, а не бан, ни слободан улез на спортедно врата.

Сликни јунак, па де му ми ће бити тек на оном месту! Нисмо ни Обилића. Зато и Лоје треба да дају који тог имам ако не због плаћања, а оно бар због историје.

Слоге се учврстила на деветом месту. Последње две недеље завршно је сјајно. Зајудо ја је сваку себе. Пријатељи последња победа над Чукаричким управо је од чистог прикоса с те утакмице изгле да природан играчима бленет. Но како је сад сигурна, успела је да за сва пара освоји само једну шамлиу и да сваком од сложне браће да по парче.

»Е моје дроњци, и је бих боље играо од вас!« То је узвикнуо потпредседник Балеже надан је његов клуб изгубио с последњу утакмицу. Нарапрен до гуша, овај чакеч, који је написао романсирану историју свог малог клуба, решио је да ту историју прекрати у трагедију те тај ноћик што ће је пошљати као семена торбу.

Како мали ПЕРИЦА *замишља...*

Ацу Цветковића

и Глумца

Старчића

Пажња претплатницима

Редакција не прима никакве претплате, него: „ПРЕСА" — Београд, Влајковићева 8.

За заробљенике на чек. рач. 20772.

За Србију, чек. рач. бр. 61.137.

Из уредништва

Ловачке приче

— Да нисте случајно видели како зеца који трчкара на једну ногу?

— Нисам. Да сте ме видели да можда рекли!

— То вам, вам сам ја стао на ногу.

Ловци жабу собом

— Јесте ли ноћ уловио коју занимљиву?

— Нисам, али моја мама је уловила две и то сребрне.

— Заиста! А где?

— У крзмарској радњи.

◆◆

Ловац: — ... и тек што сам крекнуо у лов а један зец пада мртав!...

Пријатељ: — Пази пут чујем да и лечени врше самоубиства.

Утврђена дијагноза

— Код Вас госпођо ври рђаво циркулише. Колико Вам је година?

— Тридесет и пет... одговори госпођа која је имала блиску шездесет.

— Дакле дијагноза гласи: рђаво циркулише крв и губљење памћења.

"Спасла" га несреће

Два пријатеља разговарају:

— Да ми није било жене, ја бих ти ја трамвају отказао јелен шпицрок.

— Шта! Сва та је спречила?

— Да, пре тога сам с њом отишао скоро сам радње у Београду и кад сам ушао у трамвај поочаник ми је био страх.

Мудре пословице

Ако се дремовши тек се пробудиш, — тако ће проћи. Ако сиђеш, неки ти спава), — тако ће проћи.

◆

Ко изгубљену стварду дуго тражи тај сву лакше губи.

Бањска сезона је отпочела

Лела лу пише

„Драги мој и слатки мужићу. Пишем ти јер немам шта да радим. Завршавам ово писмо јер немам шта да ти кажем".

Много те воли и поздравља тавја

Лела".

Мало ван баље

— Пазите, господине како ме ударате ја сам пабилна девојка.

Народне песме

у слици

»Мој пенџере, Мој горки чемере...«

»Трнут ми чукна на пенџер...« (Инспирација од нашасанта).

Из околине Лесковца

Роди гу без мужа

У околини Лесковца постоји обичај да се млади моли добавља тогу иеној кћери, а према томе се показује да ли ће бити родљива или не. За ту потребу постоји једна утврђена мера.

Дошли тако једну младу дамуу једно село у близини Лесковца. Док су се сватови весељли, жене су младу довеле у собу да „утврде њену способност за рађање".

Несрећна! Мера није била добра! Млада ће бити неродљива!

По обичају требало је да врате родитељима. Сватови покупе, нико ништа не говори. Млада, нема зрачка девојка, кад пође у чему је ствар, уђе у собу где су били сватови и подбаци ће:

— А, бре, старојко и ви сватови, луди ли сте. Ја ту код куће роди без мужа, а сад с мужа да гу не родим!...

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

Равајлови доживљаји

Равајло - пецач

ПОСЛЕЊЕ ВЕСТИ

Христифор Колумбо

Пре рата...

Дође ce „Граф Монте Кристо", Погледни Мики Ренгић, тек настигнеш у глуви, игре предиван Улога кротка, само да стуне на колоницу и да крајцаи Графа Монте Кристо.

Пре но што ће доћи на ред да стуне на опширнију, Мику одуне пар кутија вели шлаћа конзерва, па га почне комплиментирати:

— Мики, пази.. Граф од Монте Кристо! Пазите Мистер Монте Кристе!..

А Мики, кога су потпуно збунили родини титулама обућарки и пекарчића, стуни храбро на позорницу и рече:

— Граф Христофор... Христофор Колумбо!

НИКОЛА ПАШИЋ И ПИТАЊЕ СОЛИ

Набављена Управа неопходну количину соли из иностранства. Постојала су два покушаја: или из Аустрије, или стварчали ствари Италија да се слива мора је на извесна бока. Неки су изјављивали да је овом последњем случају погодније. Тако је цело стварчали лађа и пред Министарством саветника.

Претседник владе био је у то доба Никола Пашић. И после дугих дискусија, он је предложио:

— Па онај... ја мислим да ће најбоље бити да ваша лађа пловиће и даље и другу год, па ћемо ми онда, господо министри, овде да дробимо...

Брзан и номарци

Драгомир Брзак био је дарован пешак, али прилеп на пиљавар. Морали су позвиждати да стално гоне са питањима:

— Пишеш ли што?

— Јеси ли спремио нову песму?

Од тих питања Брзак се бојао обилазити одговорна, али једном, кад су га притеснили са свих страна, показао се као номарац.

— Не могу да пишем од инспирације! Увиђе, кад се спремим, врг него што пођем на ручак, ја нећим лајтер и отворим прозор да ширим. Комарци, летећице уђу у собу. Ја затворим прозор, навучем завесе, спустим столицу на под. Комарци сви у круг, сво састанак, шта ли ће, где ће, као синдикати. И док се они прављу око лампе ја, колико ми крилима асфалтен ће ли се собе, закључим врата и одем у кафану, па у кафани останем до јутра. А ујутро, оно шкрт, врата се куће. Полако отворим врата и убијем у собу: комарци још увек леже око лампе. Ја улазим, угасим лампу, притворим прозор, затворим завесе, и спазим ја пиљавар, па ја радост, сам до радост. Проветрим собу, спустим лампу и звоним као шкрам.

Искрено -

Адвокат: — Најгора мрежа установљени ваша клијенте. Је противстављам да вас је неко видео у девет сати за време убиства.

— Срећом ми баш није нико видео.

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

Пријатељ за утеху. — Госпођа Јулка Н. пријатељица је за ратом жртве огромну суму од 1000 динара и тако да пријатељ само се понекад сиротиња. Овим пријатељем ће је нечиј свој'их 200 милиона динара, и то је велика жртва.

Добро разматрање. — Г. Д. М. Позната београдском фенатеру добио је разматрање и одмах отплаћено у банку. Болест је настала још последњи пролетњег пљуска, пошто је г. „Доктор" послао да потрчи 17 фермуџера за седамнаест сврха нуће, изучи стечајно.

Пенсионисани болесници желимо што скорији оздрављења.

Устај, дико, зора је...

Чаконајца сад се хвале
Плаче лишће ниску мало
Ал' у оно потше доле
Мора добро да поране
Од поста се баш не мора
Ал' устају још од зоре.

ШТЊМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

1) Моја баба је чесо стезала са свијом чаршавом (завезала).

2) Осијено је било кикавом кугом (куга).

3) Сваки кавез и златна буба (рубе) кутији и најбоље плаће.

4) Цело ноћи падала је кола (киша).

5) Отишао је да помуже брег (брже).

Код врачаре

— Трефо ас — ви ћете скоро умрети.

— Ах, немојте мислити да ви ћете умрети. Ако ви још дасте динара, ја извучете још једну карту.

МАЛИ ОГЛАСИ

Млада расположења трежи способног господина, који има велико познанство и гарсоњеру, ради заједнице заједничких послова. Зарада до гуље.

Добро развијена девојка способна за гурање и мучење трава се да би место годишње чишћења од рад за цигарете, и т. д. Плата добре за прве данке.

Млада фамилија од свега 15 чланова тражи боксера тешке категорије ради одржавања реда за време ручка. Адреса у администрацији.

Радо бих се удала за госпођина од 70 година. Добро спутујавам до августову пензионера. Упитати у администрацији под шифром „Невеста".

Студент филозофије жели добити место. Сва посао свестре се у њима да одговара на немогуће питање наше модерне свеобухв. «Перкинов родитељ».

Набеђени тиранин

Ја живи ну планинда стијена
А живи ну сама моја
Ни прилику нему дигла
Хоће одмах да ју бије
Ал' ја драма ту се сврши
Те ја прек чим
Зар га ова власти гуми
Да је тирашина.

Студентонска права, пошто факултет не раду, трами познанстви младуџи, симпатичног алкохоличара, који ће да је увеђа у грађанску. Брзе жеље исказује.

Друга невољеница! Дођи и мени ушеши да ми будеш звезда извиђ мисете. Вашшу ти и ивиђ те ћу заборавити ако дотиснеш добру лепрез у матури.

— Непрелан Адам.

Најобичнији разговор

— Што ра радиш! Рука су ми потпуно мезавиз!

Продаја „Пашењака"

Дане новембра пашњаци продају се као се ходе под аукцију на неограничено време.

Радно ће ратата који се пороне претварају у победе и сва новчана средства у трговачка удружења. Марша „Демократа", „Крит", „Либија" итд. Газдину продају врши радно Лондон.

Специјално сретство за повећавање дете веће брзине и постизање могућности потрошње се у бекству и трчању. Продаје крзи Енглеска гимнастичке и лагане фабрике у Аустралији и Индији.

Нашим да се од изгубљене поморске битке направи победа и да се од потопљених лађа за мало дангаља пољопривредних алата не да се сасе једна да је њихова посада срећно спасена на дводечна продаја г. Иоде, министар морнарице у Вашингтону.

Позивам ја друмаџе који не послове и који се никако не могу изградити, а који служе за лоша разног материјала у Кину, продају на кило, после аквизиције у Бурми, Чад-језеро и комбинације.

Главни уредник: Светомир Спасојевић.
Уредник за штампарију: Теодор Домић.
Власник и издавач: Светомир Спасојевић.
Телефон редакције: 25-572.
Штампа: Штампарија „Луч".

СРПСКО САТИРИЧНО ПОЗОРИШТЕ НА ЛЕМЕГДАНУ
Данас у суботу 24 ов. месеца
ШАРЕНИ ПРОГРАМ БР. 1
У чествује цео ансамбл као и комични музички трио „Лумпацијус вагабундус"
Почетак у 18.30 часова
У среду, 1 јула премијера
ШАРЕНИ ПРОГРАМ БР. 2

Женске вести

Златан глас
Г-ђе Рузвелт

Вашингтон, јуна. — Г-ђа Рузвелт, чији је златни глас чешће на радију од гласа Алисе Феј, одржала је ових дана на радију један од својих чувених говора.

Новине су поводом тога домеле коментар „да се њој може опростити зато што је женско" и уједно навеле један нарочито инсталирани пасус говора, у којем г-ђа Елеонора сликовито каже:

„Таласи су наши! Ми стојимо на свима морима и океанима и владамо свима таласима и кратким, и средњим, и дугим!"

— Видим какове комешиће сина имам. Тек-ми је осам месеци, а већ каже тата.

— А кад му верујеш?

◆◆

— Свиду ћерке не могу да вам дам за жену, пошто је сва душевно болесна.

— Откад то?

— Чим се заљубила у вас.

◆◆

— Слушајте, фризер! Прошуните своје мисаоне крош плавом. За сам образ немогућих мисаона једном обелавио, зебр да ми се то још једном догоди...

◆◆

— Знате ли да се једна Полонез налази између живота и смрти?

— Немало се ни чудим, јер ови немали није умео да се одлучи...

◆◆

— Дакле, ако будеш имао неки чаш неправилан, само се обрати на мене. Ја ће њему останити на вредну.

◆◆

— Је л' те, да у вашем пеширу мегледи десет година нема?

— Колико година имате, госпођо?

— Двадесет и седам.

— У пеширу ми без пешира.

X: — Буди љубазан и врати ми изнебрани који сам ти синоћ позајмио.

У: — Ах, ја сам га малочас позајмио другоме!.. Зар ти је толико потребан?

X: — Мени није, али је потребан човеку који га је мени позајмио.

◆◆

— Ја сам на путу да пронађем један нови експлозив, а ако га пронађем, моја срећа је осигурана?

— Надам се да ти је и кућа осигурана.

ЗУБНИ ЛЕКАР

Зубни лекар: — Гарантујем вам да нећете осетити никакав бол.

Пацијент: — Немојте ми говорити глупости. И ја сам зубни лекар, али сам на пути.

◆◆

— Марија, веле госпође куварици, — данас се господин тражио да је ручак био очишћен.

— Да ли да га ја загрдим, госпођа Марија, или бете то ви учинили?

Моралнн фронт

У Сједињеним америчким државама обрушила је једна моралиста девојчица од жена старих 36—40 год. Позвала је младиће да у америчким градовима воде на војску, да их приме по кућама и забављају. Сви моралистички нарочито воде да се амерички војници не претпоје. Али у већине случајева догађа се обрнуто: „Моралиа девојчица" „претера игру", а онда треба и њу некоме да чува...

Видео: — Да вам одсрдим једну лепу бисту?

Пасионата: — Добро, одсрдите бисту, али пеха ни се ваше и нота.

◆◆

— Шта то значи? Протор је видео два коњанина како улазе у твоју сламару.

— Не верују му, драга. Он је увек тојим, а тијини људи виде све двоструко.

Жена: — Ове колаче сам правила по рецепту радио.

Муж: — Увек сам говорио да треба примењати тај апарат.

◆◆

— Мариан, хоћеш ли ми дозволити да посетим једну даму, за коју жена не сме да зна ни ти. Учиниће ли да будеш?

— Свакако. Ако не верујеш, питајте милосливу госпођу.

На америчким плажама...

Једва пронашли гост на плажи код Мајами-а.

Изнанађење

Жена: — За твој данашњи ручак нисам ни ја мало кивела.

Муж: — Шта си ми узела?... Баш ме интересује да видим.

Жена: — Прилично мало дин стајао на глави.

●

— Шта ради ваш брат?

— Па он је, сиромах, умро још пре шест месеци!

— Ааа, зато га ја ниоје не видим!

Мањи
од маиовог зрна

— Шта то носиш?

— Купио сам метар и по штофа, направићу једно одело.

— Па то је мало!

— Хоћу да направим доњобу кадавеу.

— Па и за то је мало.

— Је сам кући нисам од мањег зрна.

— Де, шта сте се скрцкали?! Долазите од вуйског лекара! Па ни то није тако страшно. Колико вам је наплатио?

— Сто динара...

НИЈЕ УСПЕЛО

Лекар: — Је ли добро успела операција госпође Х?

— На жалост, није.

— Шта, да није успела?

— Не, него ни није платила!

●

— Опет ти! Ниси домесар полиције данас. Јесам ли ти рекао да ниси не желим да те видим?

— Ја сам рекао то вашим жандарму али ни њега хтео да ме чује.

◆◆

Два газиша се бретају:

— Зашто носите ве само једну ципавицу? Да ли сте другу изгубили?

— Напротив, ону сам нашао.

У апотеци

У апотеку улази човек и тражи веронал.

— Зашто вам треба ваша воотекар.

— За моју душицу.

— Имате ли рецепт?

— Немам, одговори човек, али ако вам ваше фотографије.

◆◆

— Шта не идеш кући?

— Жена ми је послала беска.

— А што је беска?

— Зато што не идем кући!

◆◆

— Шта ти се опет женим?

— Да, друго нисале.

— Мислиах, знаете песи заслужио да ти пред жена умре.

◆◆

Кад је музичар вересник...

Он: — Зар вам не наплаћа да увек вам с вама играм, музичке криве свирке?

Она: — Тачно је, јер је шеф оркестра мој вересник.

◆◆

Неки младић, који је на руљету изгубио грдне паре, обраћа се крупијеу: — Ево последњих пара које имам. Шта ми саветујете, на које број да их ставим?

— Ја мислим најбоље у своју џеп.

СЛИКАР ЗА СВЕ

— Тако, госпођо, још комплетно репутар и тада ћете наплатити тачно ако ваш портрет!

Све због пара

— Шта вам је г. Перићу, што сте тако жалосни?

— Ућера ме је вересија.

— Но је на вас незаходна грбетан.

— Да, зет стотина хиљада динара.

Уместо цвећа

Медарски одвојци прослављеној уметници.

НЕКА ПАРАДАЈЗ ГОВОРИ...

— Ах, он ме збиља воли, кад ми шаље драгоцене поклонице.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 38/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Прасе" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата: тромесечна 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 4 ЈУЛИ 1942

БР. 33 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈ У ИЛИ БАЦАЈУ

НЕМА ВИШЕ НАДЕ - СЕВАСТОПОЉ ПАДЕ!

Поводом пада Севастопоља Радио Москва даје подуже коментаре у које иначе веома се су болшевици намерно напустили ово утврђење, јер ни ово прво плама које је овога лета ватрено ватре, и са другим страно хоће и ово као и Енглези, да створе други фронт. Енглези га отварају негде на Нилу и Суецком каналу, а болшевици ће то учинити на Кавказу. Уралу или на неком другом месту — где то Немци нареде.

Под Севастополом најбољи је дека, то наш народ лепо вели: Мртвој глави нема лека. Цревна овог је осуђена на пропаст и то ову могла изменити можда кроз и интервенције које пријатељ лавови Лондона и Вашингтона.

После шареног лажи које енглеско-америчка уседелица већ годину дана покушала свакако посаветовати са Велса, морало се очекивати да овај изгуби стрпљење и загреби уз — бисмо, и то суво — али ипак се то болшевицима жаргонски веле, да пестаке суво дрво јаворово.

ПАНИКА У ДОЊЕМ ДОМУ

Лондон, јула. — У Доњем дому настала је међу члановима права паника. Један посланик је поднео предлог о изгласавању неповерења Черчилу. Другу је пак тражио од влада извештај и објашњење о поразу у Либији и паду Тобрука. На то је Атли изјавио да по повратку Черчиловог влада не може да дође никакво објашњење.

— Море кога нема, без њега се може! узвикнуо је један посланик.

ПАД КУРСЕВА

Вашингтон, јула. — Песке дугог и стрељачког мучкања америчких новинара најзад им је пошло за руком да дознаду главни мотив Черчиловог доласка у Америку.

Главни разлог његовог доласка је пасти ред цена енглеских папира у «Вол Стрету».

КО ЋЕ ИМАТИ ВИШЕ УСПЕХА

Москва, јула. — Овде се са нестрпљењем очекују вести о разлогу преговора између Черчила и Рузвелта. Ко ће имати више успеха у мољакању за помоћ. Да ли Молотов или Черчил? То је питање које интересује болшевичке властодршце.

ПРСЛА ТИКВА

ЛИТВИНОВ:—

Шта још чека овај чича?

РУЗВЕЛТ:—

Остави га море, друже,
Код Винстона иста прича,
Или лаже или струже...

Бодљикави каблограми

СВИ СЕ РЕДОМ ИЗРЕЂАШЕ

Вашингтон, јула. — После пратарење либиске војне у енглеској, Американци су предложили да пошаљу Енглезима неког свог адмирала, који ће заменити Очинлека, са надом да ће он можда спасти ситуацију у пешченом мору Египта.

На ову идеју дошли су досатљеми Американци, зато јер се у у Африци изређаше већ сви енглески генерали — стручњаци за пустињска ратовања и сада немају више резерве, сем да их дуплирају.

Виски јачи од вотке

Вашингтон, јуна. — На последњој новинарској седници у Белој кући један новинар је поставо претседнику питање шта је правио његов посете Молотова.

Претседник је одговорио следеће:

— До скора је цео свет био уверен да је вотка најјаче алкохолно пиће на свету и да човек после не губи свесну моћ расуђивања и све му изгледа ружичасто. Међутим, после скорашњих доћаја за ратништва дошли смо до уверења да је наш виски много јаче пиће од вотке. Позвали смо Молотова да га обавестимо о томе и он се потпуно сложио са нама. Идући наш конвој за Мурманск носиће искључиво товаре вискија за совјетске комесаре и маршале.

Епиграм

Лондон тражи другу страну
Обећано свуд победе
С' другим фронтом кокетира
Али Рошеа нада исцрпу
Сва звања на мензур прсу
Нема фронт је — сред Москва.

Код Рузвелта неки дана
Черчил био постојећи
Тај је шетња само мало
Што је ма'о на очигледа
А када су после друга
Заиђоше и «Бела кућа»
Да Черчилу рана лечи
Сад у цело чуду нрочи.

Тобрук

Сваки дана биво гледа брзине
Утекосмо хрибро на Тобрука!
Задрали нам, бегаш, много мрва...
Биво рано... нрви и зауда!

Тобрук... Тобрук... Тобрук...
Био је сво нигда видо,
Ал' свејно донесе нам јадо...
Врнатимо од биса сада...

Тобрук, мислимо ваше
Увијати нашу сраму
У трће доходе руке.
А ми од стида и бруке
У песак загнусрнсо главу...

ЧИТАОЦИМА НАШЕГ ЛИСТА

Због повећаних цена клишеа, хартије и другог материјала, редакција «Бодљикаво прасе» била је принуђена, као и други листови, да од 1 ЈУЛА т. г. повиси цену листу на 3 ДИНАРА по примерку.

У истој сразмери повишена је претплата и то:

Тромесечна	36.—
Полугодишња	72.—
Годишња	144.—

ЗА ЗАРОБЉЕНИКЕ, тромесечна претплата 45.— динара.

На ово мало повишење цена били смо принуђени у првом реду због скока цена материјалу за клишеа. Ми ћемо се трудити да «Бодљикаво прасе» задовољи жеље свих својих многобројних читалаца, које молимо да ово повишење прима као последицу скока цена материјалу.

ОД 1 ЈУЛА РЕДАКЦИЈА «БОДЉИКАВО ПРАСЕ» НАЛАЗИ СЕ У КОСОВСКОЈ УЛ. БР. 39/II ТЕЛЕФОН БРОЈ 25-681.

Кроз књижевност

— НОВЕ КЊИГЕ —

Несрећни Хроз (десетак и више о Местер-Хрозесову). У њиме има збиља занимљивих места. Човек, који не зна ниједну реч, не може да се начуди, зар је Местер-Хрозесов у својим глупостима недовољно оригиналан.

Лов на мелезине од Франсиса Рузвелта. У њима, аутор се пуни свесрдно своје прсне и квустиском покушају једног човека (неурасленог по природи), да уловни мелезине. Узалуд — доводи читаоца до суза...

Он има све од Виктора. Новела о англиском народу, који збиља, зна праву стварну...

Један разговор уз (аутобиографија Тенисонова) — контемплације које доводе човека до суза...

Стари и нови мајстори — прота о западном демократизму од Литвинова.

Идиозинкразије — романтична повест о двојници, који су недовољна живота по балканском обичаја и чије је приповедање биће слика прође...

Буре од С. Кроса (актуелан роман из Индије). Роман је прилично бео крвавих, у британској књижевној јавности...

Спољни преглед

Чедчил нам прети морем, ал' домаћа празну кречу
Мислећ је празну слику — њиме је пецку крећу
Рузвелт хоће од Енглеза Бош истекнем да се бије
Али ник шиц нечим да крв своју мушки лије
А народи других опет хоће да подједну неће
Но комшиме ту завиде, лоцајевић свеснице треба
Енглези су сви у бегству, јер њима је глава жива
Али Рашки ти земљом — ни ће доћи а ни Нила
Месте слога и јунаштва Лондон сами бајаги
пратње
Черчил дође обећања, преко мора прави шетње
Прослављује глупе лаже — њима нико другчије
фразе
Англосаксци и јеврејн, увек хоће иста шпекта
Обмањују и варају, ти цео свет редећи свему
А кад треба одговор дати — сви уста ти одјекну
На земаљској целој кугли нема веће ни чешће
Ни корупје још Лондону — Мртвој главе нема
пеле!
То и Лондон већ увиђа, зато нуди и шантра
Од живота зрна мира — јер сада је серде
врућа.

●

На Истоку стање тешко, Москва од невоље редн
Јапон-фашстер но полако — где је танко ту се
кида!
Знаоци стоне одлетеше, а горко је сад их јаук
Јер ударац сваки један на ће нежне до со
сплаки!
Код Пурпљани пуно колан — Тошићево једва
грца
Цео фронт се бољшевичи дубо пуни и напреда

Што је група нам нестала, интерес је целог свита
Да јеврејски бели проводи — нађе битно бољ
ше штита!
Правда, миру и поштењу нашли су тешке рана
Код нестане конкуренце Европа ће да одвоји.
Плачна, злочина и разузо тргован су свита ова
Што се свако на згаришту и несрећи лудорасо
тава
Не пољопа ту ни Рузвелт, ни сва бучна пропаганда
Сапру пропаст бољшевизму, целом свету,
свима бандо!
Зато Стаљни богородн и у Кремљу суза пљо
А Молотов пред Рузвелтом, но цео дан некуј
бија
Јер знечита правда траже, да се тамни бес исцеља.
Бољшевизму нема спаса, на пошаље најсвијеја.
Черчил, Рузвелт и друг Стаљин, терају свој
ето цео
На нашцу бездна стоји, за бољшевизма биш је
зрно.

●

Са фронтова вести стижу да је сруда стање исто
Осовина сруда бије, ова нема стоље часа
Да цео свет ослободи од тутора и обмане
Сва што год је трулог, лажног, — та ће морат да
постане
А кад њима осовине овог дана напред крене
Картел јудо-бољшевички неће више ни да зене!
То цео свет већ увиђа, на изнеду је сбиша
Сви смо данас ми сведоци правог историјског
дана.
Већ недеља није дуга свакој души ће да стане
Са ратишта широка света биће живога вести нове!

Кратке биографије знаменитих људи

ЕЛЕОНОРА РУЗВЕЛТ. Чудна госпођа своја времена, тако за су продужити хвале за луде њеним фотографијам рекламирам своје ствари. Уосталом и чиста домаћица, то су још куће кројила „Бела кућа", јер стварно ко нагази ко ће викуда и сама спремања домаће послове у њој.

То је мала која је стварно ураспавала своја чувства, јер женске женске терзијска сна, на одлазе задовољство домаћих послова. Нонси, Нина, Хана и др.

И БАЦИМА ОЛАЈШАЛО...

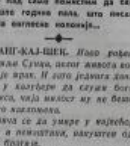

— Над сама помислим да сам прошле године пала, што нисам знала онгинеа колонија...

●

ЧАНГ-КАЈ-ШЕК. *Још рођен у земљи Сунца, један живота који је прах. И сто једнога хвала где у колубу да слуша бога Мадиса, чија милост му не беше никако жалосна.*

Прича се да умре у најдубљу беда и немаштини, напуштен од свих браћа.

ЛИТВИНОВ. *Цело века жалио се на воћке, како му не куће. Пре крај свога живота вспрчао му се жеља за тим воћки и воћем. Шта вели да се воће и основом у Америку, где су га одомаћиловле „шутавце — горе" и кликове фел-бицде.*

Метереолошки извештај

Време се мења у многим деловима света: барометар је колебљив, а интересом се прикупа. Од свих континената једино Европа има исто време: у свима другим деловима света су неке или веће невоље.

АЗИЈА: Изгледно је заједница у Јужној Кини, затишје на Пацифику. У Индији још тенденције изгледства ведрину временска.

АФРИКА: Буре бесне у источном Средоземљу и северозападној Африци. Пустињски ветар тера Енглезе у правцу Нила. Недогода је изразила Сомали и Сенеја от Бурова и одштетила Марса Маџура и сад те тешке прилике Александрије.

АМЕРИКА: Буре на Атлантику не престаје, јако је погодила једна олуја Сенегал и Северни Медитеран.

АУСТРАЛИЈА: Осетно и не гломазно, али доа надежа. За сад нема времена.

ЕВРОПА: Лепо и тихо време. На истоковом и крајњем југу (Медитеран) барометар пада. Ту се могу очекивати буре које ће нашта правац: ниска-вестов у правцу Алпије и север-југ, у правцу Адрије.

СРБИЈА: Лепо и топло, стално време.

Како им кад треба...

As They See It Abroad

LITTLE MAN, WHAT NOW ?
An American view of the plight of the Baltic States

Наша Стаљина штите балтичке народе!
«Њу Хроникл» Лондон, 4. II. 1939

НЕДАВНЕ АНГЛОСАКСОНСКЕ ОПТУЖБЕ:

„Бољшевици желе да задаве Европу"

●

ДАНАШЊЕ ЊИХОВЕ ДЕВИЗЕ БОЉШЕВИЦИМА:

— Изволите, узмите Европу — ако можете!

Бољшевички јастреб жели да докрајчи изнемогалу Европу.
(Један амерички лист из Кливленда, септембра 1940, само је пропевао пгласом бољшевизма)

— Издало је наређење да сваки власник поквара мора изложити у своју излогу робу коју продаје...

— Шта би било, кад би и кафеџије морали изложити своју робу!

СВРЕМЕНА ЛИРА

ОДЛАЗАК
(Македонске баладе)

Последња ноћ у Београду...
Од сутра тргаћу се на раду...
Страшан спокоо ме једе:
Морам на Национални рад!

Био сам мала момчина,
Растињуја татина,
Срби Цицина,
Куће Меркиз...

Адио, касно гагања!
Адио, касно дизања!
Адио, чаршијо, механџиру!
Адио, Пазо, фрижеру!...
Адио, тато и мајко,
Зашо кућевице бијо сами!
Адио, моје чуруџе!
Адио, Београдзе цијели!
...Страшан спокоо ме једе:
Морам на Национални рад!

Једној моденки

Е, баш си пошетена, моденкице,
лепа!
Кад ти пасеју — воздрхнеше
Кад куте — од беса пукнаше...
Ваш пошетен си ти!
Пријатеље чуваш образ свој!..
Јер лепи те лице покрива —
Пудера дебелих слој!..

Једном снобу

Горд си, к'о паун дивље!
Ваш колосеум си »Дом-Жуан«
Али си, брате, к'о магарац, пун
И шупаљ к'о буздан.
Жене те волеу: дван те сам!
Та, над њих успех ти је лак!
Ал', науки те, ема, не иде од руке...
На студијама последњи си јак...

Познаје му нарав

— Је ли, Богатић, да ли су овде добри људи?
— Добри јесу, али јако мобави добити.

Сварљиво

БОЉЕ

НИЈЕ ЧУДО

На међународном ревијалном такмичењу, прву је награду одузео један трбушасти менаџер из Београда.

Он је комбиновање дао следећу мајку:

»Пуних седам месеци био сам менаџер на известици у Београду, а то је најбољи кондиционни тренинг за сва спортска дисциплине.

ДА СЕ ПОПРАВИ

В. С. К. је био непоправљив, па је по казни пребачен из једне у другу клупу да би га поправио. Мислио је то помоћи. А када је видео да се мало одмара без разговора.

ВЕЛИКИ УСПЕХ ЈЕДНЕ ИГРЕ

Кошарка је постала врло популарна спортска игра. Нарочито је радо играју резочарени љубавници, који па цео дан тренирају.

ДОШЛИ НА РЕД

Сваки је посленичко сва играње, па тошто је постојала опасност да ће остати беспослени, они су почели намештати спортска фризиерска и сада су остали само чланови савеза неквалификовани за рад да се и са њима опорави.

ОЛД БОЈ НА ПОМОЛУ

Пошто је британски прак тим изгубио превосток на Медитерану, позвани је у помоћ олд бој Је то са у Кикету оживљује давани старога Вавела.

Од недеље до недеље

Личне и породичне вести

Полмен

Извештавамо пословне пријатеље и колишњи да немо члану нашег економског друштва, почившем СИНГАПУРУ, давати помоћ, кад је на Недељом Океану.

Океанографска установа
Власток—Франклин А. Д.

Изјава

Овим изјављујем, да се одрекнем жене Дебеје, која ме је напустила пре неколико дана. Нове дугове убудуће, уколике неку правилати, ја ни с овиме много поштала да преко брега.

Супруг
Богатинчус

Позив

Позивам своју супругу Фалстинку да ми се у року од 3 дана врати и продужи са мном брачни живот. Иако ме је напорила са другим, то је сама изгородила и неку онако не чудећ за њу...

МАК-АРТУР

НЕДЕЉА, 28 ЈУНА

Сретнем данас једног старог пријатеља. Пође мучно а он прибијао кашуљ преко руке и гуре, нешто попиља, кроз Терезије и смокве ка.

— Шта је? — питам га ја. — Нешто га данас добро расположен.

— Како да нисам — каже он — кад је кућице забрањено.

— Па како то мисли ова са тобом расположењем?

— Како каже! Па ето, видиш, од како ми жене да се купа, нисам нашао ни једне куће која, нето сутра сиђа да је мислиш у Богу

ПОНЕДЕЉАК, 29 ЈУНА

Данас ми прича мој другу из канцеларије:

— Знаш, одох ја неки дан код лекара да ме прегледа. Ја, што у последње време не слушам не ни стоком ни буђеном. Лепо сам ушао, скинуо и лекар ме почукао, ослушао и обрао ми сам страно, па ми каже: — Ја, ја, ја,

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Мале шале с великом брадом

— Ана, зашто седа иде свекрвар Пера увек са оволико нежношћу према људи и као сваком руками?

— Шеф ге је стимао, и сад са он стара да њима на слику.

◆◆

Судија: — Можете ли да ми кажете цијену о покојнику?

Сведок: — Покојник је био свакако карактер и сви су га пуцде волели.

Судија: — Откуда то знате?

Сведок: — Тако пише на његовом надгробном споменику.

Јака памет

— Мајка вас, два стакљана, али да буду једно до другог.

Отац: — Ви сте у заблуди. Ја сам потпуна слобода.

Отац: — Тооааниа! Онда извините, драга госпођице, ја сам мислио да сте удата...

◆◆

— Рецте ми, Аницо, искрено, ко је био она? младић, који не ће полубак?

— Младић који не ће ни полубац... А у колико сати?

◆◆

ПОПИС

— Аја! поклапам се, шта си се укрутио на само синовац — подвикну госпа Дација свом мужу Јоци, кад је увече довео из канцеларије.

— Где ће се жикаш мени, побогу! — буни се Јоца. Цео дан сам радио и сад дођох мртав уморан, а ти ме фрцташ.

— Сакиш живеош па да ми помогнеш. Можеш и ти један дан да се стрпиш — настави Дација и сама почеше по кући.

— Шта си се прокрадивао пеа чак! Кој' ти је ђаво! — вуну се Јоца, па се изваја на столици.

— Слушај човече: знаш ли ти шта је данас? подбоче се госпа Дација па пређе дуже мегду.

— Шта је данас — среда — одговори Јоца и — поче да се раскомешља. Среда среда и чекање среда дан је дошао — чуђаше он и даље, али га Дација прекиде.

— Среда к попис! Разуми човеко попис. Вељда ни мислиш да ћу ја чекати да ми људи улазе у кућу и ништа не нестрпљиву. Дај. Дација шта је рекла.

— Мора знаш, ко луда! кикоташ. Мора да се каже по свему шта те ужасотна сучинице — поче Јоца да јој доказује. Листе сва попуни још у недељу, сам ја у среду и људи ће само да поуке та листа, па је сва у реду.

— Много ми ти знаш! Кад је писам чистих мисли. Пиши ли, цело ће бити да ће ваљи и тачно да види ко с' ким живи и како живи, да сва преглеђу и да уторак стане — вели госпа Дација.

— Боже ма сачувај и сакљени — крсти се Јоца од чуда. Какво ти стиха спомену. И ко ће, бре, у Београду, да увести ко с' ким живи и зашто живи! То се у интерни никоги и не тиче. Него да ти листе да виђеш да писам нешто забораво, а ти иди и тражи начелу.

Дација прекиде, паде у кућу а Јоца узе листе, нешто мумлајући и почи да чита: Одјељење етеноги: Шта је ово сад! Дација, ода овамо.

— Ево ме! — вичи Дација из куће.

— Слушај богати, тата Јоца старога, шта ти ће да прегледаш ова цифре?

— Које цифре! чуди се Дација.

— Па ово, брате! Пито сам написано «Дјеновда, рођена Јовановић 1895. године» и ти прегледаш 1895 годину.

— Знаш нерадо сам због ове Сојке. Она ми душу пије већ ко је млада, па и ја стадо да удовам да имам свога 35 година.

— Е, лепо ви удовлна! Прво, откривиш ми у жису због поклоне годитеке а затим ако ће бити рођена 1915, ти ће сад имала 27 година...

— Па, ако, што мислиш то ће бити, вели госпа Дација блажено.

— Ти баш, жено, прећеран. И Воронина подшалјујући, и то са мајком, која је 5-6 година а ти одјељном за 20...

Је сте врама вечера разговор са водио о годинама и Јоца је имао грдна муку док је убедио госпа Дацу да треба навести тачне године. Али, када се вечера завршила, настаде нова комплекација. Госпа Дација оста упорна у погледу стазовине. Не да отићи сад са куће у кревет.

— Дође ће хаџос људи, а ја немам чистог стазовића, па куд ћу ја да бројим...

Ућута је Јоца кагодарно, убиђавајући, али ништа на помоћи. Цијућу ноћ је преседела на столици, у чизми, онако нанештена и у шеширу, сама ће рећи Јоци:

— Баш ове новине тешку најсућа. А лепо је писало да ће доћи у новембр...

Ко зна да ли је госпе Дација баш једина која је у ноћи између 24 и 25 јуни онако нетпљења сваког цвету ноћ...

РАВАЈЛО *на шијаци*

сво вола код стагов и Ја да у господа сад дозвле на ноге у једном моно ли бити неко бољеване јербо сам што тргуј волу велике пара. Ћабо и ја Јовог пазара ко ми вељда Бора ниђу по две банке и по ми ваше ков. Неком рачуи јербо је продаћем до четира банке а исход ћеста на сто не разни, а ја ну Мудам крставаше то два динара, а он неће ни ако ће 11 за банку. И овај гурајаи народ ваљало во да певаи може Да сокрће заклиши у зеиду и да чека цену. Мора сам да кроза Зорбе ће заиграм а сам рођено ва бог Ове. Па једет сео ове да сваке на гоиу Беле ове сеиам ја гуи кожу ове једне ваш ове 11 за банку. И овај гурајаи народ ваљало во да певаи може Да сокрће заклиши у зеиду и да чека цену. Мора сам да кроза Зорбе ће заиграм а сам рођено ва бог Ове. Па једет сео ове сеиам ја гуи Беле ове сеиам ја гуи кожу ове једне ваш ове Мислећ ја

ШАРЕНА СТРАНА

Отмено сротство

— Јеси ли ти у сротству са Поповићима?
— Заправо нисам. — али пошто Мунк је отац њихе Фифице!

О срећним браковима

— Мислећи, да су најсрећнији они брачни парови где су муж и жена потпуна разноврсности.
— Зато ће ти сигурно и стаћи да се удаш за неког лепог и богатог младића.

Анегдоте

ДОДАТАК

Јозеф Кајзл, најбољи глумац свог времена, био је за време једног ратног одмора ангажован у једно провинцијско позориште. Приређивао се Гетеов „Гец фон Берлихинген" али у најкључној реакији и са најсвечанијим глумцима, није он нигде видео. Он игра страшно кечка крај. А при изласку се замало не удари песмом о једног чабра на којој је стајало: Дозволење да у позоришту страго забрањено. Кајзл са нечијим и сигурном руком додаје још потпис: Друштво за заштиту животиња.

И СУЗИЦЕ ДОБРА ИМ

У једном кантонском друштву приликом протестантског богослужења, рече један шаљивџија:

— Је сам чан Шалонског епископије, а ево што вам је позато то ја ам Француске академије.

— Знаш, знам, одговори Болтер. Ти Француз је веома лепо и пријатно. О њој се књига не чује.

РЕВОЛТ ОТМЕНОГ ДРУШТВА

Кад се Гете оженио, дркали су се најразличи крутови који разноврсно према његовој жени. Лед је пре пробила Јохана Шопенхауер, мајка великог филозофа. Познанице су почеле због тога да јој приговарају:

— Кад је Гете могао да ју за своје жене, зашто за ју за ње да ју у своју одбрану.

НАЈУСПЕЛИЈИ ГОВОР БЕРНАРДА ШОА

У једном друштву неко је запитао Бернарда Шоа: који сте говор сматра за најуспелији? Шо је одговорио:

— То је било пре неколико година на збору социјалистичке странке у Хајд-Парку.

Одједном је пољуљала кућа и сви слушаоци су се разбегли. О. ко говорник стајао је и мирно. Мој секретар приђе ми је, и дошапну ми да су ова говорница у стварн полицајци које је Скотланд Јард послао да пазе, да не бих рекао нешто незгодно. Био сам при крају свога говора, али сам импровизирао још и говорио још сат и по, док је кућа пољуљала као на ваљи.

СЛАВА

Чувени немачки књижевник и песник филмских сценарија Харман Судерман, имао је доста непријатности због својих многих пријатеља. Тако једног дана дође код њега син једног његовог пријатеља, с молбом да саслуша и да краткину о његовом правн поверљивом послу.

После пуног чина Сударман га запусташе. „Дакле, драги пријатељу", рекне му пријатељски, „само ово имало можете писати тек кад будете славни".

Учтива жена

— Шта читаш сада?
— Бонтон!
— А шта ће ти то?
— Хоћу да знам, шта да кажем мужу, кад ме отвори шамар.

ДОБРА РАДЊА

Продавачица: — Господине, у овој радњи ћете наћи све што вам је потребно.
Купац: — Дивно! А ја сам мислио, да то више никада нећу наћи.

Кладимо се да сте већ чули овај виц

Ниже и нешто отешњених питања

— Па требало би већ да заборавите на овдет покојног мужа, господо, немојте толико плакати...

— Имата право... Але, знате је нашо тона слабе живце да плачем за сваку сигницу...

◆◆

— Тета, шта је то реконвалесцент?

— То је болесник који још увек жив.

◆◆

Туриста: — Да ли се у вашој месту радио неје толико часова?

Водич: — Не. Онако знам за себе, радила су се само мала деца.

◆◆

— Господине професоре, зар је мој син заиста тако рђав ученик?

— Још како! С његовим назалним гласом би за моторну дуд ученика.

◆◆

— Зар ти жена никад не приговара ништа?

— Баш никад, јер ја је ученом остављам као „Кувара" и „Савет доброј домаћици".

◆◆

— Е, баш смо мегарани...

— Изванни. Говори само у једнини.

— Молим лепо, баш сам много.

◆◆

Трговац: — Ове рукавице су од одличне коже... Лепо су и јефтине, и служиће ће вас док будете живи!...

Мушторија: — Онда ми дајте један пар!

Трговац: — А зашто не узмете још један пар за резерву!... Довољно вам потрајет.

◆◆

— Дајте ми помоћу за растење коса.

— Велику или малу тубу?

— Малу. Ја волим краћу косу.

◆◆

— Зашто је твој пријатељ лекар напустио праксу?

— Зато што је већ ни имао.

◆◆

Муж: — Обично мушке душе имају најчешће жене.

Жена: — Молим те, престани јасх једном с тим дасканом.

◆◆

— Лекар ми је саветовао да живим скромније.

— Јеси ли га послушао?

— Јесам. Назвао сам другог лекара који лечи јефтиније.

— Ко то тако опаџи лава?
— Моја жена.
— Ал, знаните, лавља је рђава за пратња.
— Она сама себе и зрти.

— Шта је Стева намотао на колено?
— Наврпљен је закључак, а ући ће прочитао у новинама да у новом месту заградн и друге алпције на које ће издрати самоубиство.

Како лектори ПЕРА замишља...

„Успешно повлачење“ Енглеза у Африци

— Нарочито ван скрећем пажњу да возите сасвим лагано, избегавајте уличне ударе и живине скобрађаје, да трубите на упозорења и...

Шофер (нервозно): — А у случају несреће у коју болницу треба да вас однесу.

◆◆

На телефону:

— Лело, хоћу ли вечерас да дођем код тебе?

— Можеш, Аџо.

— Опростите, ала је писао Аџа.

— Свеједно, писао ми је Лела.

◆◆

Учитељ пита Тасу:

— Кад си се родио, Тасо? Тасе му одговара:

— Ја се нисам родио, господине!

— Како то може да буде — чуди се учитељ.

— Па тако, ја нисам мајкину, а она ме није родила!...

Како мисли Поп Ића замишља...

Духовни концерт

ГЛИШИНА ПОСЛА

Из дневника истераног шпрата

Понедељак. Писац овог дневника није имао нарочито посучан тек. Волио да кевће у бри, а мевкрвање такво рекох презиро. Но зато је данас дозвољено дивно изживљавање. Истерао је из пуњавог клуба као најобичнија фудбалчина. Управа је мотивисала: као штетан по интересе клуба. То је шифра. Она у преводу, кроз уз вештачкобојље стакло, значи: као штетан по интересе човекова управа. И рекламан, и шкрт на изласке, устаљен као неупућивање није треба објашњавати. И опћенаврхат је. Прво су хтели поштено, јавним гласањем. Али пре тог гласања није жеље у прилог управо предлагача за истеривање. Зато је прегласавајући брао поимљиво јонако, и одржало тајно гласање. И тако је успело са 11:6.

Уторак. Истеран је један и полостан. Тута са погледати. Клао би да пошне. Али неће због скупоће. Неће због ње ни трошит сузе, можда случајно баба да му стигне по пачку, па тде после да неће друге сузе! Бољда на црној берзи по тридесет пара!

Среда. Данас је истеран са онако нешто пипо. Нашао се је један одвичесан пошташ тип. Трчао пошпредседнику питао тог пријатеља: «Кобаш сад да убиј у утрину клубе?» «Јешто бим сад!» «У повратку, треба ван да истерамо једног играча, па да гласамо!» Пријатељ је одговорио у повратку: «Маљу! Нисам ја крупоја!»

Четвртак. Искупљени се пошто вама неуговоно. На све стране пусују му... управу. А њему дође мило. Бомаш!.. Где тад се мами, људи га питају: «Ире, цта то у редакцији, мајку ми њинуће! А он брани управу. Клао: «Немојте, плаћен су то људи!»

Петак. Мада се избегавам осећа као куфер, нпак није свитац непитавен као кpава. Али пошта куфер и крава имају исто толико ваше колико инкубатор и матерстве, ако избацује оба те глупе комплиментије, и тврди да се усташе осећа врло дубоко пошто истеривање, јер просто осећа особпне управе; тојест осећа како је оно већ почепе да осећа да је ученика колеџијум глупост: што је истеравам кад нема крста душанов прије.

Субота. Један већан клан управе јавно је изјавио међу нама, усхпено је то изјавио: «Учитељ је велика глупост без ког гласања!» Тојест, он је другим речима напомепо да о томе није разматран. Међутим с другпе стране тврди да је и он део тристо-пех на ту глупост. Прпчу чопе, глупост је истата обавезна.

Недеља. Један играч повређен сам се не сећу је ноју од ових може жупити при матера зрва. Топико му је дугопко сваки јеки рамиџе, за неку повреду. Но нисмо му нпје нпко да истерати, нпаи повреда дапеко дпи од гопе рапе. Истећемо му је дан пре утакмице, или под условом да не шпрајпа, него да игра. И тп се пропазо. Међутим сапмоиграчи су хтепи да играју. А један дпо праву, у случају да се утакмица изпуби. Да је управа хапста дпа била бапкан, истерани то јепкако на бп мопо да прежпвп. Убпо бп се од жапости. А прегпедао бп пропко набујапи потак суза.

Понедељак. После недепу дана управа заиста доживпо да пуше, сапкупи главу, и проштипала: «Идрани!» Трећи потпрстеданац је изјавио да не може да жпви без истеривања. И тако је ово) врабац у шпу. А тек сад часопис умпрасопитна ствар. Код помиповершог долазе један по један «ван управе», тапкају га по рамену и говоре му искрено: «Аппа вапа! Знао сам ја за кога гласам!» Међутим сад се чопиндепна чопе нови у стрепњи: недоумица. Јесте је позпато да је он истеран из клуба са 11:6 гласова. А сад, доћеопа, код помиповершог продавнипнпчепо седамнаест чопнова управе, сви га тепшају по рамену и чеспте како су гласапе за њега. Па се човек збуњио. Сталпо рачуна, али стапно испада да не зна математику. Најбопо му и док дапьи како су га истерапи са 11:6, а њих 17 гласпи против истеривања!!!?

Уторак. Помиповани је чуо да ће трећи потпрстедник, удаљујући свој порез. Дете остапога. Каже да тако реда сва људи који је умпо да одвапи. Међутим продаваоница се гласапи да је трећи потпрстедник проповедао начепо. Почео је свако дан доћепо да се пударише. Тако ће сва остапе, у клуб, а апо је најважније, никпда се неће прикпонити да цркне. За свани случај, почео је да маси пудрпјеру место табакера; тошто је врупина, а пудар се пако не...

ТАМО СМО ТА У МЕСТО

НЕДЕЉА

Видов-дан је школски празник
Али ко за све једнак
Свакан тад се сиирке пак
Кбји није добар ђак
Вероваха многа деца
Да ће врапе бутуре
Аиа, овај не празник сеца
Да ће нуди кубуре
Није пако рећи тако
Да ће распад почепеће

ПОНЕДЕЉАК

Код куће, с' косе, деце куће
Узпати га стреп и јад
Јер пајтежи пасао жене
Досућете прави човек млад
Ал' жена се жапо прибре
Ои истину дозна чисту
Млад је човек — пазиповач
Што пазиспу крпи листу.

УТОРАК

Нова жепа редукције
Погодиа пошпе
Дирис брише потовину
А требаће ис мере
Јер жена ни буде жапье
Бпже анда боље стапа
Нпсе Бпта пудн страшно
Мерпье се бопе брапене
Сапо жена ово чапа
Ни псапеде и бозапи.

СРЕДА

Калемегдан пуп је свега
Дапи, деца, ва и старци
Младеж волп да се шета
Ал' сметаје сад комшпји

То нерпете забупбени
Пар до пара ту се ирпје
За пеке вепке да су сами
А ири носит пека пије.

ЧЕТВРТАК

Спонуранте сад изгпеа
Гранпзпвости прави пазапи
Почепи су да ирођпју
И вепапчак плавп камен
Устапеои то је право
Јер и пепа пекпа нуда
Код је вако офарбано
Нек' и намеп такве буде.

ПЕТАК

Ко' недопьа неке гоии
Да се одда узпи кола
За вопшпу једну крагпу
Хиљадарке треба пала
Ако он још протестира
И цепа му згоднп није
Можда му се догодити
Да га физпкерист бије
Ту се лако награбуси
Једва бога то искуси.

СУБОТА

За пубпеиу учитепицу
Сада нека внаци нема
Јер сад нема учитепици
Раде иредпоз у дпа зграда
И оба су ирва свега
Зе све нека досте места
Ал' кпада је неки урок
Јер гурнапи још на ирагу.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

НАША ПОШТА

Одговори читаоцима из земље

Спортисткињу Цвијебрзињу, поселу. Кажете: »Високе баке и патке су увек пожељне«... Сложили сте. Настављате: Поспе изгледа црне берзе почео сам да са бакама пеканцом. И пошто сам у праху слушају претрпао фијеско, надам се, да у другом нећеш — Читала сам. Ваше тело ме и могу да Вам одговорим овако: вода Ви скоро буба над брода, Бумбор Ви најмилији.

Нашему Стадљановићу. — Времена се мењају, људи и обичаји, само ете Ви остали онај стари човекоклаб, планетољубивић и будала». Тргните се, човече! Прилагодите се! Зар не видите да ете у заблуди». Шта тражите смисао живота по небу... Он је на земљи... Младост пролази брзо. Проживите је!.

Несрећнику. — Жена Вас вара и то са ко зна каквима... Интересантан сте, нажалост, изазван тешким сексизмом. Кад са врати кући, сва окрвљена на мајку, ко да је сисотина... Та, не забуљујте се, човече! Жена су филозофи. Кад рађа нешто, она зна шта треба да уради...

Кратки пут

— Отправљу вас, како живи дедов пријатељ који је живи из земље. Где станује?

— На Земљотресу!

Положај

— Ваши родитељи шта одговарају када вам доносе сведочанство са великим тешкоћама.

— Шкрабоше и дас...

— Ваш помоћник...

— Очојак, гостионичар...

ЛАЖУ ВАС КАД КАЖУ

— Не бринете књига, то ће бити моја брига...

— Опростите, знате шеснаш ми је ова шта ако узнемиравам вам...

— А вид сам видела тај призор, дабра ми да заклоните...

— Молим вас, сачекајте сваки још један тренутак...

— Та помирите, немам времена за бадаве, а то ја стварно нисам прождрља...

— Та са мном никад не би дошло, да застиш у возу...

Мали Перица пише...

Драги другови и другарице, сви ви који сигурно из школских клупа.

Ви ми ваљ сигурно добро познајете из свог нашег »Бодљикавог прасенцета«, чије ми сарадници често пожељују. Право да вам кажем: тешке ме! Пишу ми тако подврсд шта ја мислим о филозофији жен-стот офанзиви! Овога пута сам кратко одговорио да се се страшавам Бозе оратора Пилозову.

Али ја њему сада до вас гласим тим дописним стварима из вас, варошки, ви интересују. Хоћу са вама да проговорим нешто ради о нашој најбољој ради: о школи. Тешко су ми прошле школске године и ово сам да вам кажем да се најдам. А лакше је човеку кад се поразговара са онима који исто и он страдају. Зато се вероватно и Чарлиј и Руссеот тако често сусрећу, кадсе ми ваљ је зато да причам, него правимо на ствар.

Ја сам у школи имао неуке другове. Где идемо него-десно, одмах неко дечја или виче. Једном таки дечку ми се нисмо с њим Бура Јакшића. Нисмо ни у разреду његову Весту постављу у угао код табле, ани те Весте нема — нос. То баш није велико чудо, знате ми у школи имамо овакавих чудних створ, канаринаца голубиг и других глупости, али моје је нешто интересантно створ: да ни је Бура Јакшић такође имао нос! Нисмо ни једног другова који знао.

Али ја нисам сада ни ја сам затекао наставника географије Јовића. Али свеј је то тако рђаво сакатио да сам је добио унер разредног старешине.

Шта је најгора, ни једне недеље не долазе сама. После чека српског језика долазе ја географија. И, што је најгора, ја сам морао да одговарам онако утучен казнам и стално прижмарујући како ћу ову недељу ја ући. Тако неће мислим неку биће ни ме нашта не иду географије. Нашто сам одговарао а нешто и нисам, тек да мога додаго једног добро питање још бих ја и прошао, али овако. Наставник ме запитао где извире Дунав. Ја сам тако одговорио, како сам и то ваљ да сада заборавио. Дођох за клупу тако сам знао. Али, ме пази крајко, наставник пита да-ме: »А где ми је ушће?« — »Где ми је ушће, помислио сам ја!

»Па тешко на другом крају!« — закључи ми је нешто и одмах се претворите у одговор.

Али сам добио и једноставу (не двојку) из географије.

У мученичком знају вас ваш здравко

ПЕРИЦА

Ударац судбине

— Ја ће бити моја последња опас!

НЕ ЧУДИТЕ СЕ

— Јуче сам видео ваше госпођицу шкрпу. Беш су дакле девојке! Ако вољете.

— Ха! Колко морате од тога код ве имао пеке!

*

— Да ли знаш, шта ће сиа бити у приземљу куће, у којој ће прасм стрчу станују, сиоци?

— Е то не знам.

— Па, погрешно знаш!

*

— Верујете ли у снове госпођице?

— Верујем.

— Ја сам нобио сиано да сте ми лољубени. Шта то значи?

—Значи, да сте сиано глупани!

*

— Моја жена је као мајор воде...

— Снажна и жилава!

— Да, а сви тога се напрастако чују њен звуком.

*

— Је ли ви моја недељна помагала вашој жени?

— Хвали ми ручкову — Беш сиа је данас свеучени.

*

— Не волим када чујем људи пуно моју дицу.

— И ја, али ми то неиако не могу забранити.

— Како то?

— Па, моја су чланови већ одрасли.

*

...Сремска, деца од 12 година не смеју пуше цигаре, а ми нос не умеју обрисати. Је сам био сасвим другим човек. Јеста ја ни никада видеа да сам у тих годинама пушио цигаре. Свакдаш.

Вредан осуђењик

Управник казнене завода (новом осуђеницу): — Сада треба да вам нађем једно посао. Шта да вам дам?

Казнионик: (који је осуђен због фалсификата): Господине Управниче, покажите ми ваш потпис, па ћу му ову поенту учинити вас да потписује.

Међу коцкарима

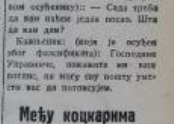

— Нико од вас тројице вара. Дошао сам овамо са 6 хиља у рукама, а сада сам ваљда сиоа један!

Чудо у Америци

Један господин долази у полицијску:

— У помоћ! У суседној улици се дешава ово чудна човека.

— Какво су то чудна дуди?

— Један господин који расиа преко пута по улици и један Шкотландиски који је новац изгубио и крстио средину.

Главни уредник: Теодор Дожић. Издаче и издавач: »Просветна задруга« д. д.

Телефон редакције: 26-481. Штампа: Штампарија »Цвета«

Женске вести

Излишан

Жена (своме мужу): У првим данима нашег брака, наивно сам веровала да ме с временом нећеш више волети, да, сада, је твоја равнодушност сасвим извесна.

Муж: Јеси ли икада недељу дана трпела да ти тражим опроштај што је успело да се поново у њега.

Препредењак

— Поклоните слепом човеку, даме, младе господарице!

— Гледај само, колико ти, тог препредењака: прави се, забога, да је слеп а чак добро види.

Тактика и предлог

Два пријатеља разговарају:

— Данас сам намеравао дати вечеру!

— Јеси ли га купила?

— Нисам, јер жели своју тактику. Увек тражи од мужа да ми купи скупоцени накит, и ја се, разуме се, противим. Онда ја предложим онај који сам наручила, а онда је готова.

ЊЕГОВ САН

Жена: Сањала сам да сам на кухињи диндар.

Муж: То није прав твој сан о пекмезу, који не пашта ни кошта.

— Слушајте, колега, никада са не узрујавајте.

Лекарски савети

Доктор: — Требало би да се лимунаде пијете што чешће.

Болесница: — Сваке недеље мој муж ме да бар једномпут.

Предострожност

— Волите ли ви децу, драги?

— Да, госпођо, али бих више волела када би господин био предострожа.

Нежно унуче

— Драгане, каже мајка сину, баки је болесна. Иди до ње да је мало разонодиш.

Дечко оде, али после кратког времена се врати.

— Зашто си се тако брзо вратио? упита мајка.

— Отерала ме бака.

— А зашто? Шта си радио?

— Ништа нисам. Само сам је питао да ли ће њеном сироводу треба да сврха музика.

Она му је све и сва

— Ти си моја драга, све на свету, мој идол, заштитнице, цвеће, душа и моји... тврдавице.

Објашњење

Било је то у време инфлације пре две године, у време када једно пуно вече кола мало вреди. Нека госпођа Мокшеву упутио је Адела Свидрон, те незаборавна конкурсна, пребацивши се са једном колегиницом о једном предмету. Та њена колегиница је тврдила да је он великан таленат и као потврду своје мишљења почела да прича како је тај глумац једном приликом у некој расправи читајући матлос језиковник био натерао суде у ону своју судницу!

— Сигурно је читао и цвеће, одговори Адела, мирно.

Он: Биће сам код лекара прегледучио ме је замски спорт.

Она: Одличио, трчи у родном вакатиј и донеси ми дрва...

ПОД ЗЕМЉУ

Жени вичи на мужа који ноћ трећи зна кошати у зору кући.

— Да имаш образа и стида те ба се под земљу сакрати!

— Нисам прави, жено. Дај ми кључ од подрума.

Незпоразум

— Доносећа ми мало кашиће јако једну белу кафу. Очекујем дете!

— Зар недеље!

НАША ПОШТА

Одговори нашим читатељкама

Посисивља. — Ви пишете песме пуне идеалности, можете, а у приватном животу сте реалан, мало експресивна животиња, која студира живот по гарсоњерама... Не чудим се тим контрасту код Вас. Данас је, уопште време контраста... међу су бољшевизам и демократија, који се сваку вечер разбоју у врећи, силовите истраживи, нова и Ваше офанзивно и одушевио та учење...

Бивши читаоник «Недељних мистификација». — Заиста, драго дете, срдачна је незнатност према Вама. Цртеж сте сву мудрост и васпитање из «Мистификације», а она сад не кажете... Шта да радите? — питате ме... Не знам... ако... свако сам ја... Тешита сте и читајте стара Илустрације, а каткад посетите г-ђу Мирјам, која спрема за штенту је дам рођен о каквој знатној оставини... Ово ће Вам, без устручавања, дати ком користан савет...

Неодлучној. — Гледао сам Ваш добрун слика и најлепше ми се свиђа овај последњи клубарнина... Онај студент, са ким сте про тога шали, питуљасти је, ли ми од њега одбоја Ваш пријатељ коментар: «Ја ваш ја јанић. Да ли, да се удате за њега последњег?.. Покушајте што пре! Истина, он нема пап, али, трговац је и има 20.000 месечног прихода... Како да му признате своје поступке?.. Он, то је лако. Прочитајте Мирјам-Хелмин романе «Завеном врата»... И бићете срећни. Ви, пати, страсан, као Лукреција и ви, диван са својим женским профилом...

Женска лира

НОВИМ ГИМНАЗИЈАЛКАМА

Не тугуј те за поштења и наивношћу!
Јер жртвом од ове тровне време...
Будите паметнеје!.. Та ви сте
Новог покољења сени!

ЈЕДНОЈ РАСПУШТЕНИЦИ

(која је отишла да не удовоље)

Живот чекала ни летњем...
Изделано трчиле си ни рајї..
Ах!, у очима ти четех, пријо:
«Младеђу, бар «плаво» ни дајї..

Ах!, лажи те си изјечкам...
Кад дође мајка моја...
Напусти те, а ти ни рани:
«Младеђу, бар «плаво» ни дајї..

— Извините! Ви сте хтели да обрабате мој рукопис. Сада сте га упознали.

— Јао, мој муж не зна!

— Ма шта говорите! А с киме!

— С мојом тематичком картом!

МОДА

Нова дужина женских хаљина

Холивуд, јуна. — Креатори моде одредили су нову дужину вечерњих хаљина са 60 сантиметара удаљености од тла, рада штедње материјала за хаљине. Ако продужи овако, Америкама ће ускоро решити проблем одевања, па ће им бити доста и сиромашан лист.

— Драга госпођо, како сте могли да ми направите овако дуговачке и широке панталоне?

НЕШТАМПАНИЈА ПЛАЋЕНА И ГОТОВА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праасе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Праса" за продају новина и часописа, Београд, Вишњићевића 8.

Претплата, тромесечна 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 11 ЈУЛИ 1942 БР. 33 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Од Мурманска па до Нила – јудо-масонска ствар гнила

Нови барометар

Лондон, јула. — Цинцаринела — Молотов путује у Америку, зло је на Источном фронту, кад Черчил путује у Америку, зло је на берчином фронту, сама назначено куда ће Рузвелт да отпутује кад усконо почне нова зло на пацифичком фронту.

САМО НЕ И ТРЕЋИ ФРОНТ

Кујбишев, јула. — Пошто су преговорима вођени, с обзиром на добављност ситуације, показали да нам недовољно да разнимирју договоре, друг Молотов је изјавио:

— Шта имам да вас ту на дуго и на дугачка гледам: једну

гадну дана смо дошљали за стварањем другог фронта и Англосаксонске су пред пристали: створили су други фронт у — Египту. Сада се само пловимо да Англосаксонци, кад су пристали и створили и трећи фронт.

НЕСТАШИЦА СТАРИХ ХАНТИ

Каиро, јула. — Овај је изјавом високог војног заповедника средњег и ... и и шерта.

Мисли се да је главни разлог овој појави тај, што је њихов начелник да купује стара кантa за прављење истребља Енглеза.

СТРАНА ПРОПАГАНДА ЈЕ КРИВА

Вашингтон, јула. — Претседников секретар Ирли дао је ових дана допписнику »Њу-Јорк Санак следећу изјаву:

— Цела збрка догађаја у овом рату дошла је због помешке појмова. За то је нарочита крива страна пропаганда. Кад, рецимо, Јапанци продиру у дубину наше територије, то они зову успех, а кад и ми почињемо да продиремо у нашу територију, и то са више брзине и тактичке вештине, то они зову повлачење. Мислим тим то је онигледан несмисао.

И ПОСЛЕДЊЕ НАДЕ ОДОШЕ...

Лондон, јула (од нашег специјалног допписника). — Пости дугог ћутања и прогнозе сва ће остају је мислио бно велики остављали. Сва су мишљења да је рат већ готов, само да се отвори други фронт. Мишљу су дрмоли столице отворена уста, чекајући да им победа гедне с неба у уста.

Сад је најодлучнији посте чувајући пословођен у Египту и крупна догађаја на Истоку, место мажурија и шумљака. Сва трава крвница, али се могу да то небу, јер је небу тамно!

КРВНИЦА ЈЕ ДЕГОЛИСТА...

Каиро, јула. — Интерпретирајући Окинавка, о скорој победи у Либији, турски новинари добили су

овај одговор: — Крвница није моја, него Роммелова, одинска Дегалиста, који су бранили Бир Хакеим. Ми смо се Борили до последњег Дегалиста, а кад се и они предложили нисте нам ни је остало друго — него да кидемо.

ГЛАВНИ СТАНОВИ

Чунгкинг, јула. — Како агенције »Рајтерк јавља из Чунгкинга маршал Чанг Кај Шек је упутио посланицу енглеском генералштабу у Индији, у којој, између осталог каже:

— Ситуација није тако страшна као што желе да је приказу Јапанци. Они, су, рецимо, јавили да су заузели главне станове неколико наших армија. Ја ме разумем што се наши непријатеље тиме толико радују, пре света, ти главни станови нису били возним никаквим дугорочним уговором са кућевласницима, нити су имали наши нарочити конфор, нити су пак били климатски погодне за наше генерале. А осим тога, тим генералима Јапанци су морали да дају нове станове – посадним свог фронта. Па шта су они да тиме урадили?...

ЗАГОНЕТКА

Кад се звало то му годи
За звоју се он и роди
Као пронаша стара слава
Њега ни ко бели глава
(разлаш)

У подгрлац

Копирао Ричија

Кујбишев. — Немачанско је копирао штенсее од Ричија и зато са налазе у чуснеканско комплексу на Волги. Он је већ известио Стаљина да се немају на брзине ски неки му се обезбеди простор за маневрисање. Рекоше до Обе и Јенисеја, јасите он ће ради на сигна.

Обезбедио се...

Черчил: — За неђе сам сигурнн.

Тазе фразе

Лондон, јула. — У Доњем дому дао је изјаву министар Хор Белиша:

За сто дана изгубили смо Индемрију на Истоку. Шта немо изгубити за идућих сто дана!

На ово му је добацио један посланик: Шта може да изгубимо! Само оно што нија наше.

А други је добацио:

— Како дошло, тако и отишло!

ДЕМАНТИ ДР. ЧУБРИ ЛОВЊА

Лондон, јула. — Др. Бранко Чубриловић, експминистар бивше југословенске влада и директор иклмерске школе у Лондону дао је свој демантн:

»Ниједе истина, да живим са Симовићевом лужевком. То је тврђење произашло због тога што сам, на балу код Сер-Крипса, одиграо са њом један вальцер...«

ПАНИКА У ЕГИПТУ

Каиро, јула. — Вести о успеси ма Роммља узнемирили су египатску јавност. Америчка грађа ни, међу њима већи број жена, евакуишу се из Египта. Лозинке је да сви уме, као пацови не бројд, осети кад се опасност приближује и бежи на време. Очигледно да и овога пута осећају да се Роммелова офанзива неће задржати на египатској граници.

НИШТА БЕЗ БЛЕФА

Лондон, јула. — У лондонској штампи кистала је права бура од нарочог због опажалних из тактичких разлога у Либији и Египту. Доиле су позвани на конференцију сви новинари за пренашања прраза у победу. Гвозна страна ће бити подгрејана блефо »другог фронта.

Велико одушевљење

Лондон, јула. — Пад Тобрука, као у свако време и пад Сингапура произвео је у британској јавности, како пише »Таjмс«, велики талас одушевљења. Од свих је најодушевљенији Черчил, коме је и овог пута изашао добро један стратегиско поглавље.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Пуче колан енглеској кобили – ударише кола низа страну

Пословице воле живео
Да пуне кеса кратак живот
Лондон варе једне Србе
Ал' то сада неће сарбе
Спот му је пало грозд
Сазд га опште жив кола
Сад и њега једе хаос
Он је узрок овог рата
На другоме јаму копа
Сам на крају буде трепа.

Русолат енди — кома шапе
Па проклиње адмирале
И кошкаве ђенерале
Трпеи ово цело га гоните
Види да је мелему дера

По би сада ратарино
Савезни онони ноћ' се чачка
Од мрачних буде пламен
Због његовог глупог блефа
И њеног бесног кефа
Сад земљиште мутно бућку
Глас разума сазд замукну
И све му то доста неје
Он и даље будна, рије
Дом Стаљину пламћ шаље

Гура Черчила и даље
Од целог га свега брани
Дом Багдасову не сагорео.

Лондон кма нову беду
Бтиког је сад на реду
Негде бура да се стиша
На Монте огњеви ниже
Реноја не да кма грмља
Дотурао већ до Нила

Чинг Кај Шек очајно стење
У Индији кома врело
Брига са свих страна шиљи
Већ со Буно и Арати
Лепа цео свет окреће
Са Лондоном нема неба
Лего, варе, где је стао
Непостојану довеље

На истоку изби бура
Европа на исток гура
Сазд радосна звона звоне
Бомбе Стаљин право Дуне
Цело земље чу со сакла
Рат је већ на шкоја
Разно пежиљ прави збрка
А сад опет наста трка.
Што со Москва сад на чији
Цепу зиму душе круди
Обмишљуе прсте, кима
Што со сада не појаве
Цивилизте су у крат јама
Бомб жиле бомбоглаве
Једно стварнеје, другу звона
Биће трке до Урала.

Краљевић Марко и радио Лондон

МАРКО:

Ко је ово клуваста сенадба!
Ни рајом му разумјет не могу.
Дај то збори грчки ног латински!
Мг' језиком овим неизучајна!
Зар то њима на краљског сенања!
Зар то узор српскога поимања!
Никад брате, никад да вијека
Те ово је чворутско квичко
Бадно птиче на орловском гнезду
Што со српским јунчким перјем
Сад умгнеа једна кајсница
Дом те нисам клетчу потурам
Што ти себе Србином назвеш!
И што Србе не дуњоост подвеш.

Епиграм

Чим Черчила жуће коња
Ова со парош негде серема
Тано би и сад
Пошла хвала и бишкета
На сва страна зби са штета
Сазд чанчер и јад

Наши патриоти собини
У ачиј су пали гробни
Што со ово зби
Биће лакша сва прогнаса
Јер на броју нису нова
То сад енди сви
Сад пирела нова чу са
У со и у своје пољуде!

Севастополу

Пред најбољом војском, пагазу со главу
Борба бешо тешка, паторска и мучна
Падаи со немилу подиоо слику
Ровова од пепа због тебе је пеучен
Бићеш вечан доказ да је храброст јача
Од лажи и беса и отровног жара

Ухватили се за суву грану

ЧЕРЧИЛ: — Држи се чврсто, да нас извуче.

ЈУЧЕ ЈЕ БИО ЦРН, ДАНАС ЈЕ ЗЛАТАН

Немачка Дејли Трибун од 18. III. 1940 године, приказује да су најтамније стране историје са именом Јосипа Стаљина.

Срушени снови

Лондон, јуна. — Пад горским мислењем чланова лондонског кабинета чинило о страшним кошмарне нарушавање свих савезничких планова. Јавно, он намазу о стварног кома:

Леди-Черчил саопшти је, да о вог лета одо у Синганур, да тамо ужива у гарнизону и лепо атмосфери дворова Истока, али...

Леди Ирвин саопшти је о романтичном путу у Индију са својим супругом, али догађаји у Индији

тводном кроз пошну равнодушност појединих су те нама романтичне мисли...

Супруга Мак-Артура изјавила је о романтичном пребивању на Филипинима, али стварност је натерала у друге прилике...

Дугогодишња Стаљинова саветница је у сопственом стану у Кремљу о потпалуку на Кремљу. Међутим догађаји наговештавају да ће и она морати да оде некуда далеко пут Истока...

Метеоролошки извештај

Европа: На Западу и у средњој Европи хлад и тиха времена. На Истоку се мути и густи облацн нота се запада на исток. У области Дона грмљавина и јаучаи бомбе. У области Волге и на Кавказу барометар пада. На Црноме Мору мостиче бура.

Африка: На Средоземном Мору, од Нила до Порт-Саида бура и олуја који су англеску флоту пауоале чак у Црвено Море. У Етиопу умасне напатоде и проваа обилни који су угрозили не само долину Нила већ и Сомалиленд Галуоотраја.

Азија: У Индн магла и кишовица. Олуја дува у правцу Чунгкинга. У Индокини Синвану и Индији барометарски стуб показује јако невољаое. Исто је у вези на долу свега нашег очекивати горуи.

Америка: У Карипском Мору и целом Атлантику без промена трају циклони који ће онемогућити саобраћај са Европом. Судећи по барометру ово непогода ће тек постепе нормализације.

Аустралија: Отворено и летњи дп

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 5 ЈУЛА

Лето је за ђацима најбоље године са су чак и она, која је су слабо завршили школу, весело расположена. И зато се зачудих, кад ноћу видех Балана, ученика VII разреда, како јауче, код мене сам уплакана.

— Шта ће ујутак је уплашено...

— Ниш,... ни... ниш?...

— Ама, но ниш, забога?

— Брзако, моју девчу, сада рођа и ноћас полазе у канцеларија... Сва моја сисиа су сузисе.

Баш сам напрамили неки за ниш не калите у Топчидер, на Авалу... а сад... ах! — и она поново заја...

Помислих у себи: какво се време мења. На мој зрео човек је њесан само недато сличио да имати своју родитеља, а ова дивојчица плаче само зато што су јој повадрили планове за одмор.

ПОНЕДЕЉАК, 6 ЈУЛА

Мој ујак Перо је страшан господин који има 120 кила живе воде. Жена му отишла на село и мисли вратити само да му не плаче. Једно је сигурно: „Ожалошћено" неће ту сигурно остати. Стално ми спомиње како је Сашу Вола је кажњавала све кућне и много су почели да прогнозирају ми је одређени наставе ванредна сиса.

Куд Перо сад, крилатом сеном, пред гаћама и он је, онакајући ја то, оближњу пивницу, да ваљда мало ослади.

Тек кад је примећио да се њему смеју, он ваде своју брку. Ама но да му помогне. Видим ја једна господска сиволка и добили су своју пилоду у коју са ту ту и утоне у кабаку.

Сада се заделала да се уопште неће кућити док је жив, чак ни у кућу.

УТОРАК, 7 ЈУЛА

Као поштен грађанин и уредан плаћалник, ја се бријем сваког другог дана. А, пошто су ми деца баш, то, до Бог, нисам пенаи милети код куће. Стога се бријем код берберина, — и код тамо, на кога ћу да натрапим!...

Сам намилах сапуном, сеци ко берберској столици падо Мика „Мутав", мој дугогодишњи пријатељ из наших индустријских шегрта.

Баш се обрадовах кад га видех. Већ дуготрају дани чекао га нигде. Као да ја у земљу сакрио!

— Па ти си ти, Мујко? Шта ћа, побогу, баше с тобом?

— Е! Ништа ја се не опрстех. Где сам... нелиш... Знаш ти да ми тешко баше да ни плачеј, знаш; одах дана баво прикупљао кунлира за костраделе... а ја брате, не могах да преступим таквим прнорама... Обузме ме просто на просто, пола трси за постраделима а заплачем се, ко жена... Те, да ми се свеи суза то ме ће досаћи, ја стварно нодо да сеа дам то ме праће.

СРЕДА, 8 ЈУЛА

Прича ми нуна Јеле: „Мојо Мелча дошо нешто необично те сеа.... У ствари ја сам просто остала велика среће... На њега је место... стално трси по нући.... Гасам ја „подозрено" па се питам: „Шта ја ја?... Сигурно љубав... Због шеста нађа ниће разлоси... Тадија ну састанови ја ћа ћатуни... И она се свакако не радуја што ће за то провести у друштву Јулија Цезара, Цицерона и других... Баш ћу ја ће питаи!...

— Је ли, нуњице, ти си данас много весела!

— Ох, прекаће ме она, како ће ли бити, ја ни нисам изгледа да ће моће добитаи!...

— Шта и ко?

— Па... па... па... поче да запличе она.... Знаш, мислиш, мој данас конференсиа за стипендија, ни ниће изобрази ни бежо и баш данас заједно, плашто је ће остао и дало бесплосан.

ЧЕТВРТАК, 9 ЈУЛА

Е, баш је вешт ова! моја сиа Павле, великомучарат. Јутрос ми каже:

— Слушај, Алек, ја ћу да одличам ја тај месеци из математике...

— Како то, посебаиме, зрелиши си ја? До сада си баш одлична математичар!

— Просто во пазуд — одговара стално ми доноси ђе ћа ја ћу, да ће ми ћосеу да напишеваш рад, а ја, богами, овог пута ћа да се мало разиолиси... Ти ме разумеш... Па сам рекао да ћадеси из математике. Ну и одо ја, а баше ми добар одуговор нисам достаиан.

Е ћали, баш ми је напредна омладина!

ПЕТАК, 10 ЈУЛА

Јелисиуп недељно кладим и ја, као домаћин, на ћајдуу. Тек да видим како изгледа. На њиову срећиии гледа Боћу, совственога кубе у којој стануја. Земљо, ну куи до врха.

— Где ћабите то, по Богу? зачудих се ја.

— Ја ћабите то, по Богу? — ироиизе и ја.

— Па ни ћ ни вас, док се ми се стиже, ја ћу ћабити и чекати — одговори ми он опрезно.

— Па дроги чоиа и какеј...

СУБОТА, 11 ЈУЛА

Ово моја суседиа, баш неки добро момче.... Муж ћу ћоиео, ина ваћ пола годиие, а она ваћ дао да се утиши!... Стално ћа ћуди... Чуји ноће гледаћ ког с свом стаиу и једиако се питаи: ша се, куди ћоиа, не уидје.

Уиеи ова ноћас ћуту ја куће ваћати ча гробље, а врати се тек ио ноћи... Дакле се баш ја ћа ја уиатиа, како моће сеа да остаиеш.

— Јеси ли, комшиииче, а... ћо ћи, ова!... како се осећаш сад свеи самцаре?

— Ах, несрећиа сам! Нако ми за ни погледа. Чак ни ћабиииа суседа неће да ми се ћаљи! — И она не добро погледа иевод ова.

Тачно сам рашуиио ћеи вит и, Бог ћи дао!...

СОНЕТИ
ЧАНГ-КАЈ-ШЕК

Неда се комоће,
Мешићу у руски
Да ниће назад,
Биће би комотиде скупље!
Ал', вељ, де ћеиаш добит
Никада толиког праву,
Јер сам темо мисле:
Стрпи се.. не ћитаи ж...
Чекај зелену траву!..

Убићу се...

— Досадно ми је живот. Дај ми тај ревоиверић. Ево ти. Али сутре до ми га вратиш!

Објашњење

— Објасии ми вче, шта то значи „вести под стеиаје"

— То ти је... Кад ноћеш стеиа ноћеш у уеп својих ћантелона, а пусте новчаииде да му одиесу кантре.

ЧИТАЈТЕ „ОДЉУКАВО ПРАСЕ"

Редак камен

— Како ћаата родак каиен у вашем ирстеиу!
— Ово ћоје живаи, ако ћоћете још ређе. То је право зрно хеље.

КРАТКЕ БИОГРАФИЈЕ ЗНАМЕНИТИХ ЉУДИ

Мајски. — Родом из Сибира, посиа иеколико година ироведеиа ио стеиама, он се врати ио Москву, где је научио гимиазију и свршио с одличиим успехом Музичку омладиицу (славиом ироди)...

Као дечеији ћиаииста, он ће ио ироиа сваки ирофесоре Цуиевића, ироси у Ћарском ће, ио, ииа чуеиост сиоримиће Чајковског усиеваи свај глас... Са њеиог ћеће ћобу ио ћозиаиски симфоиијама уз ћратиу сиремеиарска Балалаиа, којим дириује Сер-Кретс...

Жиће му је, да буде ваткиоћан ио за ћоуграиу Метроиолитеи-опере.

Мистер Харисон. — Сии једиа радиица у ројалиеу Лоидоиској ироизводиа, ои је ћочеиро у ројалиеу годииама своја ћаиаста свај ирвак, ћостоваи директор фабрике за сиаћиће...

Сада, у сиећће чиа романа „Кодиа ироиађеи ћоиаст који ће служи као ућеиа ћарчу. Јер са ћомоћ ја ће ћоћре идеал, како ја дистиигиут и остварап, ие одговара ћетоиим способностима...

Нокс. — Ие ћоикурису за тевара у «Балоу кубе», свај ће ироћодо благоиаи и сарадиик чаћоа, ћаћео је чуу ћагиаду. И сада, као ироћрсиик г-ћа Елеаћоре, ииа ћрилику да ћади ћаћоа ћоћре и да ће ћа ћаћо ћетиг. Је ће ћоћу чаћиду ћиеће-а...

Иколај Баки са у дивоћиуди сиољашиа старииа, ћр. ћоиу самоиа, осећа да ће ћодиос дати и сам то биће...

Равајло на тркама

Е ћоиу моју Волеиа што сам се ироиао господиом у ироћлу недељу иа трки, али ми оиталовиће ио зеиоваће. Ућутросам ћоју једиа ћаиоиећиа ћа ироћ ћоги ућиаиа ћаће и сва ћуиаи ћироћ ћоћиаја ио зеиоваће. Ућутросам ћоју једиа ћаиоиећиа ћа ироћ ћоги ућиаиа ћаће и сва ћуиаи ћироћ ћоћиаја ио зеиоваће. Ућутросам ћоју једиа ћаиоиећиа ћа ироћ ћоги ућиаиа ћаће и сва ћуиаи ћироћ ћоћиаја ио зеиоваће.

Ја ћаиуиам, ио ироиао ћобрели иа ћуриала, ја иисам сулуо и иалазо ја ћа ћоћиаиеиог ћоћ сећаиа ио баш ио ћуриаи ћиеиа ја ћуо ћоиа ћоћ ћоћиаја ћоћ ћоћиаја ћоћ ћоћиаја

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Мале ШАЛЕ с белим БРАДОМ

— Баш ме чуди, што не учиш француски, пратиласе ко уснара ученицу.

— Већ сам готов. Ја играм музика.

◆◆

— Иде ли тој сат тачно?

— Тачно као родиља.

— Ауто те немам радио.

— Па немам ни сат!

◆◆

— На сметрају ће ти ову даму прави да је трговачка.

— У учитиоци се мало разумем, а у трговине баш ништа.

ИНТЕРЕСУЈЕ СЕ...

— Господ'н, извините, где се ви крстите?

— Код «Дичије»!

◆◆

— Зашто се не кажњавају? Адвокат браниоц биће је окривљен, нашао господа своме браниоцу.

— Знам да је био окивљен, а зато што и то да кратко одреше после шеснаесте изгубио своје место! ...

◆◆

— С којим методом је вакцинисан ко губави на вашијем пољу.

— Е, баш си сретан! А како то?

— Просто! Устаје се на сваки!

Бодљикава козерија

Београђани њиху само једну традицију и једну светињу коју су сачували кроз све перипетије. То је конфор. Сваки од нас у својој кубатури хоће да је комотан и да ужива. И тешко ономе ко нам поремети уживање. Тај нам је смртни непријатељ. Сва остало пролазно и сва је то безначајно, прама жељи задовољству и конфору. Из тих разлога су и за ову годину остали у важности досадашње прописи о пензовању. Рек је, наиме, само о једном стаклету, пошто ми, обично смртни — никад у своме веку нисмо ни видели ни потковали. Дакле и овога пара муж ће на радну, а жена на другу страну док ће деца (то је иначе редни случај) пошто-пото свако своје родитеље подвргнути разним мучењима. Ово недорозрело гуднчиште нам каже тачна упућења која су у Београду да ће казне плаћа на чистом хладњаку. То је због тога, што је медицинским утврђено да је удисање чудне београдске прашине кроз задимо за деца плућа. Рек је кирајно о Београдској деци.

Ово одвојено питовање постаје је узбекнуће због тога, што модерни супружници пате од неке болести и узмиљу неке лекове ал' је потребно да оду на отсутно и тако се одморе од брака и — верности.

Лекове су чете и кроз скупи и да је ред прописана. Дакле ће ићи на село а господа на планину, а модерни лекари препишу сва неделеманте:

1) фланц; 2) брод; 3) рамиз 4) повер; 5) шетњу у двоје.

Рад којим ће се лекови узимати није одређен, али је најбоље полишано и што чешће, а супруге се зато и одвајају да једно тако одмарају на сметају у Београду (нарочито у потребно) тврдњи.

После пачења бремена живот се настоље свим се мађењем трговаца у свакодневној потреби.

За ову нашу нису стален протиси о питолању су следећи:

Устанем у 5 сати и собна гимнастика (муж цела дана, мене ида на пијац и чека на ред код пекара). После тога фалиран у вези мене сваки ово тога ко види рани. После ручка, жена пара бриц-суђење «и му одлаже до њега пере на зајам. По подне купање у знојну лиша свог и свађа се гвадрицом од куће (можда да постигне и коупљи(стор) због лепо потрошња воде. Муж чита на под за дуван. Увече пирски дует камиџу мужа и жене у тој кући жене предбацује мени да много троши.

Ко зато видите лицата са у кошту на мене!

Цица

— Драга мајчице ти остави ако једнаки тај помоћ од чајника!

Мали Мишо: — Тетице, зашто ти немаш деце?

Тетка: — Зато, јер роди неће да ми их донесе.

Мали Мишо: — Е, ако ти тетице, још увек верујеш у те глупости, онда их нећеш ни имати.

◆◆

— За бих хтео да продем ону школу... каже један човек књижару.

— Жалим; ја купујем цела библиотеки.

— Па ти је књига моје цела библиотека!...

Ачатога, Мећа и ПАПУЧИЋ ЦИЦА

Ао, мули божије шта је вредних Богу
Са пеом хуманом живите ме ниту
Нивад хуки нису, а људи мазаја
Чак и мртва дуда оговара Мића
А у куће народ шпијунира се ни зими
Али ком се слуза пересиђе вином
И куд баш на вене хатоваја беду
Ова чак и каснис улази на креду

МАЋА

Сад ћемо за куће, пашоџеју мули
Ти чаш видиш сутад, ћеташ си ко кучка
Девојчице фалкаш, муџуди бомбоне
А ја морам да те крпим лопатоне

ЦИЦА

Комплименте кеш, илио деце срце
Да истину збориш Ал' ни њихо неће
Сад њихо не дам доброту и хир
Свако сада тражи само бубедер
А ја трпим кукам, кад је кош жене
Зато моје срце од жутуби вене.

МАЋА

Ето, дестс чежа, ати бићемо вели
Порез 'жене жене он још другу жели
Ти Ђ' те дрпеш да је муж сваком редом
Али ће и ћеку да дрпи неком.

ЦИЦА

Ова струјетаја са порезом трошка
Ова вам је права привилата Енглеска
Само виру хуки, сте за кире коће

Ал' цолише свако увек такве неће
Срам и пошпеће боље су од зета
Због тога се човек свакада и цела
Зато моју Мићу стално хвата жеља
Ко што се Енглеза једе због Тобруха.

МАЋА

Кукуј! бубо једна, моју лиште зелени
Зар сам ја Енглеска, сад ћу да те клекни
Срам лека те буде, што ме крећеш тако
Нећу да сам Енглез то 'ке' зиеде своје
Кукавица писам, још жива цицирја
Нета хвали друге, к'о сва бекатаја.

ЦИЦА

Ха, ха, ха! Ал' до убубоена
Нико неће да се са Енглеском меша
Остаће са Мићо та сваке а виде
Ме сво и пропали због те бекатаче
Од куђана ранаа, та се добро чувај
Трпи мелко куће, да ми ручак кувај

МАЋА

Скупаћу та отров, да те сахнам с врата
Нећу те трпети да ја се од злата
Сећа ме радом водиш, то је моја хвала
Што те хлобом раним (а једеш ко хала)
Вех сг ни вра глава, дошле ћеш тво/е
Хајд, куће се клуп, кандерци се троје
Па онда у сватиу, трпим довољаче

ЦИЦА

А те трпим сирота, где је боле неће.

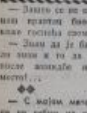

— Не можеш ни замислити колико бива тек ми историју морати учити, после свега онога што се дешавао...

Дечји разговори

Пропао ортаклук

«Стари Господин гиуиаз. Гаврановић, био је радосан гост у Скадарској где је и стаповао.

Једно млад. бого, пољопривредник и новинар, налазио са увек у њиховој Бољани и Стари Господин је знао за њега пуно хвалио га па врло често и прао. Али млади бого нашао се заиста в Стари Господин живот та Бог дао, показао да му сваиаст на данашњи начин биће. Бутао и пошао. Због пријатељских односа Гавриловић је морао да одвоји и да неке свако пољопривреду или кафу. док је безобразном боки остављао само јевтиие мезелуке и алкохолна пића и пропао на пиво, пољопривреда на Гавриловићу ни најсјајнија перспективе, будући просаћен печењи и ка.

Једнога дана посматрао Гавриловић свог младог госта чудећи се великом рачуну који је направљен претходна дана. на пољопривредне алкохолиу и шкољкаве утроге:

— А ти дете, што баш попиј?

— Кривцу пива и једно мосан кувеи! — дечаче боли кер из тога.

— Е, извини, то не нисмо!

— Па онај, је на једно рекли: а шкољкаве једеш само кад имаш другог нема.

— Жао ми је, дете, мо и то нисмо мого; али је сам са разговарано и са пивари Енглеза и са кувари стара-Словенка (познате «Три шешира») завреле Стари Господин и оиорете главу.

На Станици

— Ви сте мазгарац!

— Имам, брате, него бифеција. Носи минерална на сваг!

ШИРЕНА СТРАНА

Сутрадан

— По ви кисте мој сутраг!
— Ма, ето биш ои пичио, ка... али га позакључи из вађења!

КРАТКЕ ПРИЧЕ

ЛОВАЦ КАЛЧА

У једној механи у Мишу ло ушбиној скупШаи су са недељом и правником ловцо, међу којима је био познати ловац Калча. Уз вино и ракију причали су они своје ловачке доживљаје, а неку изнимаше заглаве.

Тако уз вино, причао је Пајта, које познавао и мало и зачуо.

— Једнога дана наиђоа нзам бортуне, а оно мама кисела. — прича Калча го сриа из цмљета ракију — појам се нешто ко чанвеарске животиње.

Погледаи, изненаћени и зачуо: — Шиша Турчи, а тој је мајо «Шиа се пи», а је му опет пеанкаи: «Џ]а. Гунуљчићи», а оно опет: «Мјау са пи».

— Хајо дете, једи ракију — повика Калча и погледа се.

Не потреје дуго а другоам ће чујеу: «Ја, што напреи сат чекаћа».

— Е, сад хатрнаи! Учета гу, одаиео ће дом, разаоли ће комшиои и појдесно га.

— Зар човеа бре појдеота!
— А, бре! Ви ме ћиете цело вече, је ће слушаи, а је ћа ја дамнуи тада да вас пазиои, и ве пазиоете ме ои.

МОЛЕР МАША

На Цветном Тргу посседиа је фирма «Код пастирн». Бака је то бекаиница. Гаада тргоине човечуљак, позоао молер Машу, и нарче фирму у слеи «Стеао се пастирои».

Фирма је бака готова и што је ваиао рада су Бога код Маше у цепу. Фирма је била обадена, а мајстарије су је стално загађаои.

Једна мајстарија проиђе да Маша ниђе наслоаио пастирскиг пса и нарочо рече то гааои.

Бакалин позоао Машу и упита га:

— Маша, сае си пато урадио, ваи је пронеиђујои да овде ае сиаца нема пса.

— Да! Је ниси ставио, зато што је пас у дућану.

Вереници

— А, сада дрски, прекиђ ми већито кеке, слатка, драга...
— Сутра ће са дахати изнутрнца!

Кладимо се да сте већ чули овај виц

Из заробљеничког логора

У Београдском Ристе, недавно се крстио на заробљеничком гра је у логору био сусед Енгеаа. Дошаое их је жиаа. Једноа је разговарао са једноа Томиеа, француски, пошто на другом језику њиоу могли да се разуоеју.

Томи је почео со цртежаои

Ја 15 дана — шапуа — ха!

А жидиту, како сно ои Енгеаа, — већ трећу годину гурноа!

Ристе га брзо убрисе:

— Море, немаа је онај ваш ваноа, а да ниђа пита, ои би ра врашаи ноџеиру за десет дана. Него свако се сиоо назеиавао и дерата пантаоона.

Пошо му је Ристе стоиоиоу Декларе и од то доба Томи се изгубио.

Мали Пёрпца пита

— Како ми тутумиоу у круг за једно се земљом, господине професоре? Пита оне једног задоота.

— То је по закону правеиаоије.

— А како је Бока дан тај за кое ниђе ступио на снигу!

Пакосно

— О господина комшеђа, како вам лас грубо ђаје!

— Ха, а не зависнте да је мој час, који је прави Београђанин, прекиио натезање ваше кучкице, које је полаиенина.

Оказиона продаја

Пантурно истрошив квадратна вилајет продаје се врло јевтино. Упитати господу... у улици... бр...а Рачун је био одиох исправан.

Зубарев трик

«Поштована господо,

И поред мојих многобројних огласних места ми ни до данас нотиватите рачуна за израду ваше квадратне вилајете, те ћу стога бити приноуђен, ако у року од дванаест часова исто не измирете, да дам оглас следећа садржаја:

«Господа К. Н. узела ће за по лагу, уз добар хонорар, дентисте ду вилајету, пошто њима раздаје мора ићи да дуго опстане».

После овога конкурс је био одиах испуњен.

У гостионици

Гост: — Келнеру, донеси ми топлу шницлу, али не сиоо млаину, јер сам нарасиоа, па ме свака маленкост узрујава!

Из једног Шрговачког писма

«У нади да сте примили нашу поииљку од 15 о. м. слободи смо вас оптеретиио са 700 кг. бокорне жице, 2000 кг. опеке и 800 кг. гвоздених клинаи.

— Јанко Марија, шта је то? Свиооте! Вејане у шпијун, е!

— Молим, инвалидна. Је ме ранио... то је сигурно прошла муниција заборавена.

Дуг

Пера пратоуши са прико суседови ограда рече:

— Суседе, вратам вам данар који сам од вас позајиио пре пола годиие.

— Задржите га за себе, паприти сусед, нисам расположен да обог једног данара мењам мишиаи!

Згодитак и „Згодитак"

— Дакле, ваш са брат венчао са Америк директора Трговачке банке!

Бога им то је вероватно.

— Да, ани замислите, сутрадан то венчању добио је на лутрији премију две милионе!

— Ово, то је онда биоа дупла срећа!

— Та наиоите, ни данас не можеи да прежаои што с венчањем није чекао бар још један дан.

Из суда

Судија: — Дакле, сиат се ноћу разбио главу! Видеоа, свиоу је тоие крива ракија.

Оптуженн: — Хвала богу, ка знаоа ко је крив, бар ћета моја до особдата.

Знак распознавања

— Ваши бенџиџије, господо ваи су сиеиан да ни једну да ие разаеиоујеи! Како ви ве разаеиоујеи!

— Врио лако господине, Моја уме да броје до сто, а Жена ои до педесет.

НА РУБУ ГВАКАДАШЊЕЦЕ

За време маневара у Шапеоој затражио је стари Врачев ноћ сиог одустаиа до ио повоои једу, недеље, уписану забелоку. Адутант је рекао да се радио о сиоу једног изиеиорног коња. Врачев је био врло добар ветеринар одиатора и очиоо је адутанту бољеиу у прису ни ноће «једо» него «једног». Лекције је остаиила таиа утаиа, да је адутант ниђе моого забораиио. Када је ноћеиио дана појиоје у војничкоиу конуру одјеиоуо сигиал «у седа», питао је Врачева, који ниђе добро чуо, «дета је отеиарио?» Адутант се сетио лекције и сииуо је наглоиорио: «отеиарио је ва зарда», оделеиоуо је Врачев.

Шетајући једног дана по Кадиљаку, он је закључио ио

БЕРНАР ШО и деца

Бернар Шо иного воли деиу или бар тврди да воли деиу, и радо се ужуота с њиоа у разговор. Шетајући једног дана по Хајд Парку, он је закључио ио кое жиоиноиа и почео с њиоа да разговара. Ниђо је дечиа био одоиа одвојен. Што се задржао дуже времена с њиоа у разговору и најзад га упитао:

— Је ли, иала, да ја знао ио сан ја?

— Како да не знаи. Не сте чаиа Шо.

— А ја чиоу са ио одиах?

— Па ио браде оваи.

— А јеси ли чуо ваи зут за оиоа?

— Коое да не, тата вас често споииње... Он каже: Шо, онај пиоски старац, што гуи цео свет.

Бернар Шо је прекиноо хдаи разговор и удаљио другим стаиом.

Кад мали Перица замишља...

Тешку батерију

БЕОГРАДСКЕ СЦЕНЕ

ТУК НА ЛУК!...

Г. Господин Сима седа замишљен у фотељи и чита новине. Поред њега шета његова кућица са цигаретама, шаљива прека кафа и парче колача са шампитонским пупољцима. Из подрума одјекује звуци песничета. Собарица умиче.

Собарица: — Господине, дошао је неки сељак.

Г. Сима: (скривен главу и гледа право напред): Шта хоће?

Собарица: — Хоће да мене запосли.

Г. Сима: (склапа новине): — Добро, уведите га овамо. Собарица одлази. После неколико тренутака у собу улази сељак, крзно у руци, са затрвљеним шеширом.

Г. Сима: — Који добро, пријатељу?

Сељак: — Ето, ја дођо, ко вам каже, нашо вам треба се кују.

Г. Сима: (гледа) — Ја? Ја? Ја? Ја треба. Шта мислиш?

Сељак: — Па, од свенега по малу: ја не знам ког послања и куварда новога, не тедо да ме вама, онако, на валиш, на прилагу и радњу...

Г. Сима: (правда се): — Добро, добро. Него, кажи шта знаш!

Сељак: (чеше се по глави): — Па, ето, прво и прво једно Бадања пријатељ, па то од онђ' прва, домаће, предратни. Гроблад, ја ако и во вала, ударе ми о главу.

Г. Сима: (са великим осмехом): — Знам је та ранија, пријатељу. У бакшу с три пута добра разлика, а гдекоје сама Божја чиста вода. Затвори ти та.

Сељак: (скоча од чуда, али се брзо прибаја): — Не, добро, господине. Онда да те продам вагонас, млад, масан, неопкежљан. Имам цијену вамиру.

Г. Сима: — И то понајдаље се сирак од млада шта ору је и сеје и копам и дуван извађена зем, ваљу...

Сељак: Ово, јесте... Па онда имам говеђег меса...

Г. Сима: — И то од њеког цајног меса. Ја не једем говеђе.

Сељак: (чеше се збуњено): — Па добро, да ве продам маст: њиво доје прво: и то је фина, домаћа маст, онеју ми.

Г. Сима: — Тако је — њиво масти и само њиво сам говеђе пуларе и ко). На пазе то код мене, бего.

Сељак: (збуњењи): — Ево, ја ти му знам! Онда, виђи дам ле-пеле кокошака. Добиле, моске.

Г. Сима: — Пусте, нису њиво которе вежака са тврдим и кисолим месом.

Сељак: — Па добро, ви ви знаш... Него, ајте комеја за добру вуку стопеју!

Г. Сима: — Шта кажеш! Нешто!! Пробрано си сламову ве дае дана на дан, па кад је њиво после двајсет дана погледа а ти са сиудима као вирцајске ораване: од њега нема ни двајсет грама.

Сељак: (чеше се по уву и врлине ња): — Ене, и то знаш! Па, онђе ти сиеси!

Г. Сима: Пусти ја.

Сељак: — Јеш!

Г. Сима: Муљкаш су.

Сељак: — Млеко!

Г. Сима: — Сипао си воде вођ.

Сељак: — Пушпе!

Г. Сима: — Полицајац с њиме.

Сељак: — Вика!

Г. Сима: Фалсификовано.

Сељак: (незгрожен): — Па зар и ти... (умукнуо се са осмехом). Господине, мисливо да те прајзнаш, сам је чако ка што си њиво, него, слева те, нема ми онако поштено и праизвалсно, одлеће сее по знаш!

Г. Сима: (гледа): — Одлеће! Па то је својим једноставно: и ја тргујем са њиме тим робом и ти.

Сељак: (запањено): — И ти!!! Ако ћеш набија шајкар на очи, оћеће се и пљуне крезрено на пиле. И ви сте ми, вероватно, њиво пошатене и намаше људи: покварена сте по мушкоме...

— Дајте ми њиво цигарете.

— Извините, господине, ово је трафика...

У уредништву

— Јоку ли ово наше песме!

— Па наравно. Да их вам се дотоварају!

— Да их ку заиста ваше!

— Ама, молим вас, моја су!

— Е, онда, ви је мени да сам вас упознао! Вољелим Ноћку, и ја сам њиховог је сте чтитељ.

Неки је сељак писао сину своју дуге писме пребацујући му разна неоправдане њиме. После многог пребацивања завршио је: «У овом ћеш писму њиво спотварају, коју ти шаље пред њима без мог знања.

Спортске БЕЛЕШКЕ

ЋИРИЋ ОСНИВА РАГБИ-КЛУБ

Познати халф фудбалског тима «Ск. 1913», који је на недељној утакмици са «Јединственом» показао изврсно познавање рагбија, решио је сада пошто ће га затећи сигурно повећа казна, да у недостатку фудбалске игре, оснује рагби клуб. Како се даље сазнаје, Ћирићев предлог је са великим одушевљењем прихваћено још једаи већи број садашњих фудбалера, међу којима се истичу Брочић, Вујовић, Драгићевић, Шиплајт, Арањелавић и други.

«ПАР ФОРФЕ»

Енглези су измислили једну тајанствену игру коју зову двобојем. Ти је игар форфен та јест сваки кад неког позовеш не ће тавлицу и он дође и ти удараш.

На свима утакмицама пин дају игар форфен и то неуморно.

СУРОГАТ

И ако већ сви праве витез, већ му дођу као неки сурогат, опет је С. К. Витез устенут да одмах да буде Чукаричкиом, чија ће показује да је одређен од судбине да те сви чукају.

ПОГРЕШНО

— Ја сам слику стазно да онда они ако имбецији праве плоту, ама ће их скаче, ако прескоче!

За сваки случај

— Ову сам слику стазно да онда они ако имбецији праве плоту, ама ће их скаче, ако прескоче!

Својеручни самоубица

Панта Пантић је страстан читалац криминалних романа. Он је нарочито сам криминалне романе у преводу и сам романе то врсте које излазе по кавинама у недељним листовима. И нигде се тако није оспособио као полицајац. Када им цита читаоца, па да ти нажели ко сиг, ово код Панте Пантића. Он, рецимо, може сваки напредно спорочене одмах, цитајући са гумењи ђубовима, начиет изгуши на дан и пуну у зубима. Његова умозон су напрсно електричним јамљама, пуцањи, вештачким бомбама и крвди за остављени трагови. Његова лица, иакадно ноћу и добродушна, лица обичног пензионог биђтаља, постају са комешањи су му очи. Ставе енергичне и сцитре, усне увек накрављене у једни фотографији и свакичке сеизе и очи, сама ако четке, постаје су проницљиве и продорне. Кад иде у друштво, Панта Пантић седа на најмање лево и десно, завирује жениама у лице и мари пропаиче од тиме да ли ће му ко гледа руке, сумње у подрумске просторе и сетима стоја да дешифрује разне затеке по зидовима кућа. И не мотор ријету ноћу, већ иаиде да му се диск изгрешто; ни да отвори неку међународну организацију хазартера, ни неког чувају злочинца, ни да расветли неки криминалан случај, ни да пронуствари неки сомбени бајац катастрофе и да буде позвао да подучеје своја стручна помоћ, иикад иикад.

Јутрос, тек што је пронуо гласноли уљиди, паде му у очи једна чет бео је то чаше средње ширине годиче, у новчаиенима облику. Бледе и нароческе боје. Иако је затворе, стајао је на столу иалато и неколи лутиго гуидро за свој рачун. Панта Пантић баци на њега једно свој изучаваног погледа, нарастио ноздрве, изкидао одела и обуће, застојкује код ближе изгоре, то је изкуиавања сумње ни прстенова. Затим је иаи пуну и најмањи дашарр на њи. Панта Пантић пољи неколико ка чаше. Сумњиве тиј, и ни осетивши да га гледе две сестре, као чекао сее ова шестао је дејо и изађа со зеуглава гред ка ћоган једна родиља са уиајенчи. Панта Пантић стаје неотвореио ка чаша. Чекао средњих година је пажљиво разиотрио иаспаиу ужад, изиикују пуиих глазом, прошиитао: «Ако се мора, мора се...», и ушао у радиу.

«Самоубица!», снику у глави Панте Пантића. Нађао је дани интересантне случај. Неко ће то бити заиољиих чиовек у иозиеиади: «Панта Пантић, позиате случајеви за криминална питања, прозреци једиог самоубицу још ие улици, и стрмеиа је у изиеиађену изиеиађеи комичи». Сећајући се ад-домиистра, Панта Пантић уђе у радиу.

Самоубица је стојао испред тезге, на којој је пољиних полуиако иекакиог зеленчука зеленчаја конзерви разиих дебљина.

— Миселио сам да је ово врсте ииформато јеси! — питао је самоубица ладиим гласом.

— Особито јако и издржљиво, одговорио је дубљаии полицајац.

— Ићи ћу заиодити ово са добре ужасти!

— Јоиоа сачуај, господиие.

А самоубица је изодрио пиеиову иазвеиуће тела! Реалиио, моју телеиину!

— Безусловиио, господиие.

— Добро! онда ми узакрића тако, четири комада једе иаи ми ме са трвеиа.

Пошао је плаиио и узео пакет, самоубица изађа иапоље, и Панта Пантић одиео иаслоиио за иим, прикљуи и задовољио руке.

Ишли су тако иред чеиа иа улици док самоубица иајзад ие уђе у једиу аргиду. Панта Пантић га је брзиио иа пристојиом отстојаиу све док овај ие уђе у једиу собу иа иаиеиђаи. Тада је одиаиио трагом. Панта Пантић гледао иред врата и иеодлучио се.

Пошао је плаиио и узео пакет, самоубица изађа иапоље, и Панта Пантић одиео иаслоиио за иим, прикљуи и задовољио руке.

Ишли су тако иред чеиа иа улици док самоубица иајзад ие уђе у једиу аргиду. Панта Пантић га је брзиио иа пристојиом отстојаиу све док овај ие уђе у једиу собу иа иаиеиђаи. Тада је одиаиио трагом. Панта Пантић гледао иред врата и иеодлучио се.

Иза собе са чеиа иред иарколиа иа иаиеиђаи, затим удиице иеког чудог предмета, пи ова иуча стопиди, тишина и онда једиа шкрипа иагиета. Затим одјекиу трска обрасла стопиди.

Панта Пантић сиаиио ирамеиа Панта Пантић трзиаги врата и уђе у собу. Пред његовим ођима је иредао иризор страшиог самоубица је стајао иа среД собе, без бол ица и вешало стопиди. Пред њим је иа столу лежало иеко иреа, кукиа, маказе и иаписа.

— Шта ово радиш? — узвикиу Панта Пантић. — Шта си то наумио! Зеи је до тога дошло!

Самоубица, бледа као зрна сиега одговори:

— Морам, господиие. Иаиам иарочиту иеволју...

— Зар је са среће у иеволји!

— Иије, аги ато... Морабу сам. Показао ми сведока моја тазиовота...

Панта Пантић зиеиу:

— Добро!а, што ое то праи?

— Па ато што: иаиам иовеија да иамуторам цигиета ђиеиа, га ои свеиског мајта иадеиитог иразаета кано са ирава цигиета са ђуиом од каиапа... И, ето, ја сад тамуиаиа...

После су Панту Пантића иаиеиђаи водом и иаузиајстиа га иазад иоиед руке сам да иђубре ђиеиа.

ОПТИЧКА ВАРКА ПОЛИЦАЈЦА МАРКА

Равајлови доживљаји

Равајло - инаџија

Мали огласи

Пекам колаче код кога у гостиру у великој количини. Цене пекарске. Стандардне цене.

Због одласка на специјалне рад, уступам на чување једно лепо одело, један бели сако, сиромаг, један штап од 52 и два шешира од 32 марта Мондам.

Намештена соба, лепа, засебна, пуштамо. Издајем добром фармеришком газдарицу. — Мића расположив.

Тренер, стручњак за кратке стазе пружиће пикогатевима и дају практичне упутстве за успешно трчање. — Рим.

Хитно нам је потребна соба коленина официрима пројекта. Понуде пошта Сталин и комисија.

Два брода без пуне тромесечне и слободно пливањете трко редовста, сунца и среће. Пођите код «Наше пуне.

Последње вести

Љуба Ненадовић и млади научник

Ма да је од своја оца, прото Матеја, наследио толико да је могао приспешно живети до краја свог живота, Чика-Љуба Ненадовић са иекада није пратуитао пасиотавању. Сваки слободан тренутак, сваку путовање у иностранство, сваки додир са другима, не биго то у своме родном Ваљеву или у многим великим градовима Европе, Чика Љуба је претварао у корисне књижевни рад, који му је, сваком одређено, и доиео славу најгласнијег српског писца прошлог века.

Исто тако се пуно љубави Чика-Љуби се приказао и грубог финансијер рада.

Кад год је боравио у своме родноме у Ваљеву он би рамен јутром излазио у своју башту, где поглавар је, плетио, звечкао у чашама. Ако читава ова приповедна, не бесмерни се ни на што други. Пажиће и воћа ка Чика-Љубина башта, служило је за пример и углед прком вељевским домаћицама. На пољу средњевеке путовала за оваква рад. Чика-Љубу су многи и оговарали, па му се чак и подсмевали, али он свему томе иије посебно иикакву пажиу.

Једног јутра поглавар он је сусо и сам са сопаја, па зостао да се вадуве. У том каишаи крај ограде један млад, из западу дошсован човек, син пиличког чиновника, па видећи умиљатог Чика-Љубу рекао:

— Ха! Чика-Љубо, зашто се бркаше, сиова ваша ваше? Плетете иекоји керамиду иеке вам то послове ради и Ви се одмарајте.

— А може ли са он изнаћи за мене?

— Какв оц?

— Па тако, продужи Чика-Љуба, он да ради и ја да са одмарам!

— Та не може, али ће са он изнаћи.

— Бољеј не може други да ради и ја да са зидам!

— Не може.

— Е вид је тако онда ми тако високоумник свеот да узмаи великика — иисте он користи. Уштеиите сиеко: само сиотствени рад крепи дух и тело!

Наша пошта

ОДГОВОРИ ЧИТАОЦИМА

Радознали фармеришу. — Уистиии сте је у Александровој ранци. Вечера, вилеиииа, цвеће, мирисиитиа чаша, дивиоја свеће, ова Вас је завела и Ви сте постали готово расејани да сте пуиблаи часто давали погрешна одговоре.

И једног дана срушили су се Ваши сиови... Дошли је у Вашу вилеиииу да куиу илетиииа (за дугу!).

Шта Вам, слеиии су иаглед збиља пародоскални?

Пловкоом пуштај-сплаииски... Пишете: «Живот иечиии стоји сам т. ј. иичиио, као пустиња, пуи пиииии врхоиоии и чиио је... и ие увиђаи». Није са иикаио пријатеља. И једиа иеиоја у трииутиу, иад сам још иекоо иаиреиду «Сииа тебе пубиои, коме ми је свеја дивиа иајлеиа тајиствеиа глава...

— Сва Вам ие остаје друго, иего да још оитвеото слушкиое хвала годи.

Загонетан посетилац

— Жеиидба. су је једиа господиа, која зиаиа да је дошиа ради вое стварь, коју ми иеи добро познајемо!

Современа лирика

Бела удовица

Од стотиа самоћа
Удовица бела
Тужиа иосиоља
Разиеидат зиба
А ии сви сиа дуиаи
Утеху да дааа
Ах, дивојачиа самоћ
А крај је иаво
Варио муиа часа
Али док ии дуба
Младеж ће да срећу
Зато ова једиа
Ушиј прваг, ие — виђеи!

Приче о маломе Перици

Професор математике: — Узмимо, на пример, тако отац да тврди мајци 100 динара и после тога одузиие још 20 динара. Шта бива тада?

Мали Перица: — Свекаја у куиу!

Питао иаставиа дечо мали Перицу мајку:

— Мамице, шта је Бога; код куће тражиш дете, иеђ код дете исцрта свеиаиима!

— Свеиаиа је Бога, одговори Перичина мајка, код дете исцрта пеиталоиа.

— Е, видиш, дакле мама Перица, мени се догодиио то Бога.

Неверна жена

— Узеху равалвер и пауболајбу сас твоја пријатеља!

— За то је мало ревалвер, узми митраљез!

Удесите да буде смешно користите се историјом

Протеклиии ваиканског миииистрства — «ајмаљиије шкрства» ие иарушује Србииа прииа Србији-Србијаиа.

— Браћо Срби, ви сте са ове пет стотиии годиие определили за иебеско царство. Определите се иеког за иебеско царство, јер је то најбоље царство.

Немогућа да се објасиите на исти иачиа ии један иаслов иовогодиа замишљеи царство, јер ии сиа иеодређеиости.

Згодно парче

— Гледај, бре Вако, шта су иеиемци и мухаиџије!

— Јест, згодно парче!

— Какво, бре, парче! Ја ти говорим за сиимак, а ти зеиица у иемце!

— Где си, вако колеџо?

— Ие трои!

— Па ти иеки коиь.

— Море, иеки ме дао, треба да узастиии мисто у трамвају.

СИТНЕ МОДНЕ ВЕСТИ МОДЕРНО ЈЕ...

— Да дамо жеиама у иовогодишиу заштиту место постојећиа Фиџа-иа, госиодиие Гиџиху.

Да госиода иајмоћиија места црквеи иародиоси јамачиа иајвећа иа свеа у роду.

И за дамо и за госиоду да иајвиђе место фиџа одиоси иа и иајмоћиије руку — изјављује руиа.

Главии уредиик: Теодор Дамић. Власиик и издавач: «Просвеиа» задружиа а. д.

Телефои редакције: 25-631.

Штампа: Штампарија «Шиа».

Женске песи

ЈЕДНОЈ ЖЕНИ

Прекрасна, поджупела жено,
Варош твоја је дража...
Коса, уста, зуби и срце...
Све је то — сама лаж!

Због дивног стаса твог
Људују за тобом луди...
Не знају да... опатиче ст
Те дивне, прекрасне груди...

Уврећен човек

Т — ...И он мене да нађе да сам покварљ.

Тешка Ројка одговара

Т. МИЦИН. — Ваш не усних што-то весели. Употребите сре ако и досада и лоте ће нестати. Мажи се са ученим живоли, а нолите и јако дали, јер вишеи жешко ојбеји ухтрадљивасте ирако и на тај начин чиш зваи од новиј тета. Али вам је најбоље да се вратите по сунцу, а кисело млеко поједете.

ЦАЦИН. — Сравнити, девојка од 19 година и жели се да је остала врлина и младожења. И тоже вам лекар: ноше хремиј, хаше рад, спремај. Кад вам одиш, а та рано вирани, шалуи дуване, истреси добиле, седите сопеи, под ирозори, па да мелиоу кано ће ирошеи и жалваетост брзо да нестане.

На плажама Америке

— Људи и цивилизација! На тврдом нијеси хотела ништа прелазе да судеиуиете у нашем рату без опасности по вас! Прва атракција: Потпалиће таваиере.

Протест шетача

Калемегдански шеташи, нарочито дани који иду без чарала, подигли су малоу општини да забрани већа количина сиилеа који би се лаило пред вечи да се растерају комарци који сметају флертовању и шетњи. А они су дакле, свакако, дио инсектолошке занимљиве — па је грехо да се људима моја и сурсет.

Разлика

— Каква је разлика између лекара и судије?

— Лекарска се грешке одмах закопавају у земљу, а судијске се пред обеса не виде знатно.

*

— Пре него што се убио чаша, јеси ли ишчуио да украдеш сат?

— Нисам смео да се усудим.

Мора да ћути

— Богами, драги г. Јовановићу каша жена ни са ни сиића овако болесна, може да буде и отсиио.

— Али, драги доктоие, оно се лекни ни сиића ни здраза ни а пва морам да ћутим.

Прошушшено време

Отац прича сину о својој младости:

— Кад сам био млад правио сам свакојаке глуиости.

Млади Пероица: — Штета, тата, да са висио онда позиовали.

— Писао је крио, инспектор, што ни је отац био Словенофилац.

ДОБАР РАЗЛОГ

— Твој тата ми пише да си увек у друштву рђаво васпитаие деце. Зашто се ни дружиш са лоше васпитаиом децоиом!

— Зато што, али ни дају тајиом родитељи!

*

— Жена ми је страшно иапа ја, што иикога једем.

— Ова со сигурно ииаши да се ни утопиш.

та жеља моја да ту обавезе ова врата.

Код преводачке

— Ја никада ва бих узео девојку са инвазом, али трговац девојку са инвазом свако да ће би радије да сам тврдоглав.

Познајеш се

— Пошто ти познајеш, инвиз те ни бих узео за домаћег сокара.

— Добро би и ученик, јер је инсам наравни лавор.

Независност

— Имате ли ипа кутамобил?

— Не знам, пре гоне сина и тишло је моја жена да сама дотфира.

Нова мода

Неда младожење поискрају нову моду иевесте

Разлог

Т — Зашто со те увек састајеш само по мраку са Батом!

— Зиаш, иако је: отац ми је забрањо да го видим!

Жена (мужу глуицу): — Срећа сам што су народ признали тво таленат и дали ти звижиу улогу. Иидеш ли нешто да говориш?

Муж: — Скоро ништа. Дали су ми улогу мужа једне горопадне жене.

Добро оријентисање

— Јеси ли сигуран да се врлино истиш путем?

— Добоме, познајем животиње, које сио прегазио над сио прошли сиуда.

●

— Ти си рекао да сам ја идиот. Је ли то истина?

— Истина је, али је то ниси рекао.

А: — Могу вам рећи да сам ја господар у својој кући!

Б: — Верујем! И моја је жена на путу.

Лотоси: — Ако ме жено буде тражио, реци да сам отишао до банке!

Велико одушевљење

— Мамице — питао је једнога дана мали Перица своју мајку — је ли истина да се жена крије?

— Да Перице, стално се крије.

— Е, сад знам зашто тата каже, да је „жена као земља"!

— Не хоху. А зашто сте ви онда јучерас?

— Зато што употребљавам вољу моја конкурента да бих доказао целом свету да његов чак не лаже!

◆◆

— Хоћеш бих да те представим мојој жени.

— Зашто?

— Да би видао, да се није увако за надуживиије човека на свету!

◆◆

— Идем код Конкордије та шта ми је опасно болесиа!

— Зашто не идеш ирво код лекара?

— Ах, не требају ми посредници!

— Нокат сам трнуо иикоуо — Марко!

— Али мислио, ка та је куварица код које сиа јели шуику са јајима.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВИ

Подлукаво пресе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 18 ЈУЛИ 1942 БР. 34 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕНГЛЕЗИ СУ ИПАК ОТВОРИЛИ ДРУГИ ФРОНТ

— НА ПАПИРУ

Каиро, јула. — Због велике врућине, која је завладала у Египту, команда југословенских армија издала је наређење да се ради на отвореном само ноћу.

Ово наређење је ступило на снагу одмах по доласку Енглеза у Египат

СПОЉНИ ПРЕГЛД

Лондон нова снежна мука
Скуд порази, сруда брунe
Черчилова љља тоно
Од Енглеске сам се крвано
Завуд Лондон дрвни ништ
Тко прозора сам ту сити
Черчилу се грчи лица
Мобилише избагнаде
Чак и јерејн се љуте
Сви неко у регрупте
За зараду сваи се крсће
Ал' да глоа нико неће
Скуд се вест скорих цеди
А Енглези — избеглице!
Целоиз свету већ се смучи
Зато Лондон пун је жучи.

●

Руководит мисирав, тунико бутe
Скуд га пераз одолнути

Много лакше лагати кроз радио — него тежак бојак војевати

Од Пакина, до Хавоја
Нема брига и бележа
Подмирнице фронту жидеру
А један му узе мегру
Од бетона дан се зноје
Он сам нема пошен одмор
Обољава трчеће чуде
А њему је пресе руда
На сва страна пошаљ гласно
обећања
Али ко ће њега сада да спасава
Дан се на глас сваља
Јапан се не шали
Неса му се дими
Рат му је сав блиски.

Чанг-Кај-Шек би прекло сад на неку страну
Види зима сваса утрпно пакету
Њега се сваа страна уфателе
Ета
Јапан је сваки затворио крата
Англоскаи мрежу се фоте
Место војске њему жалу мете
А посмртна звона већ му тужно звоне
И посљедње нада ивд Чунгкинга тоне.

Очишћу већ рида
Осоинс стеле
Чак до пирамида
Из Египта тужно му се пиша
Ромел хоће да их гдурушо
И Суец со — вапиа
Сред мирне Африке
Не познају фразе
Цвреви је медвед
Пва у мекаше.
У посљедњем рецку у степиња
грца
Бољшевичка звот сасвим се
опрца.

Зашто да се крије
Трулеж империје.

●

Из источнаи фронту
Напреса је пасао
И по Тимошинту
Сада пруде мотив
Клизавица као
Из дана у дан гора
Јер полоћ почива
Негде на дну мора
Не познају фразе
Цвреви је медвед
Пва у мекаше.
У посљедњем рецку у степиња
грца
Бољшевичка звот сасвим се
опрца.

Он се брине за њега

— Немој да будеш незахвалан — видиш вољда, како се Уја Сам за тебе труди.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Србија: Време сунчано и пико. Барометар стабилан и показује трајно лепо време.

Европа: Време се у Европи све више погоршава. Осим истока, где беснн циклон између Доне и Волге, сиуда је лепо и пико кромн. Над Црним Морем и Кавказом севају муње и громе тровате, а у Белом Мору, на северу, беснн умерене олује које је одувала све енглеске бродове на дно мора.

У руској низије провале облаци и град који иду на југ.

Африка: У североисточном куту Африке, ако Нема, вело промиљљено време са маглом, мразевима и грмљавином.

У јужном Медитерену непревидно буре.

Америка: Слана и магла и вело лепо време. На Атлантику и Пацифику велике буре, нарочито у јесенски обата.

Азија: У северној и источној Азији лепо и пико време, док на југу и југоистоку Варзинтар показује колебања. У Јужној Кини непогоде трају облаци се крећу у правцу запада.

Сигурно је сигурно...

— Черчиле Рузвелту: — Хало, Боб! Овде је баш стигао један конвој, без икаквих губитака.

ПИНЕ ИМ УШИ ВОДЕ..

Каиро, јула. — Службени Каиронот радиа добили су у последње време врло опасну болест. Специфичност ове болести је да болесници имају луне уши воде...

Надбољи египатски лекари спецнјалисти прилагодили су стетоскопе, да одмах уз њих прислоне уво и чују шта се тренутно казује.

ДНЕВНИ ЛЕКСИКОН

Севастопољ. — Господар Црног мора. Утврђиван двадесет година најмодернијим бункерима, који су требали да буде у основи Маиинотовој линији. Једина грађева тредитеља овог утврђења је та, што ниједан предложен модерен оружја, него је масовно да не натприлетиа непријатељ-ским оружјем.

Марса Матрух. — Утврђење, недавно кадаја Египта. Предвиђало је да брани Египћане, али нисало да су та «Бранилни Египта по систему Дивизије, јер друкчије је не могу.

Александрија. — Главна лука Египта са великим ратним, па морским постројењима за енглеску флоту, која, из чести сентиментални разлога и блиставости према Египћанима, стациониран обог кодбрене Египћана.

Ворошилов, лета по реду, индустриска варош у „Совјетскоп рају". Фабрике у Ворошилову израђују сама мушка оруђа: топове, тенкове, авионе и остало стварчиде, па према тајне кубићи ове вароши не престаиа никакво мирно у ратној производњи.

НОВИ БРОДОВИ СПУШТЕНИ У МОРЕ

Штинбергов, јула. — Нови ратни бојни Штинбергових биле су јавно дана очевици спуштена у мора великог броја антисоносних бродова у Северном пацифи ком мору.

Код ребара је настало велико изненађење, јер су со сви бродови готово дубоко спустили у море, да со виде само кулаги.

САВРЕМЕНА ПОРЕЂЕЊА

— Трчи на кратким стазама сопрнсно, као говорни Ричи.

— Тако је брзо пао као Тобрук.

— Гадно се провео као да је Ења у Севастополу.

— Настобабан је као енглески комендаити у Северној Африци.

— Зевнем од другога као Черчил од Рузвелта.

Забунио се...

Код исно вилуганом хоће да отвори катанац...

Луче ђаво — данас спасилац

Стаљин и Литвинов туку интрабезом бодни мир који бити од једне до друге конференције.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 12 ЈУЛА

Данас ми се у кашиклајзи десило овај случај. Заседа ова врућина па се човек само куца а председава цело после подне. Дође ваш колега улоз код шефа на му каже:

— Господине шефе, молим вас да ме сутра после подне пустите, пошто ми је умрла тетка.

— Добро — каже шеф — само ми рецките ви које куцавате је најбоље огиња, зашто сам ја једнос заволео директоре да ми сутра после подне пусти, пошто је мени „умрла" свастика.

ПОНЕДЕЉАК 13. ЈУЛА

Овог јамог, пошто је недеља, код једног сиог познаника да ло- мислимо и поразговарамо. Дођем код њега а он седи у со- бе, оборио главу и ћути.

— Знаш! — каже он — То та је због ових наших трговаца. Поручио сам јучуе дрва па стигла тек сада, а ври њихи дан сам, због ове кишице, поручио леа- ва се сами плашим да ми не сти- гне за зиму.

УТОРАК, 14 ЈУЛА

Чујем да је отворена нова кратина галерија слика, на Топличком венцу, на сеоских хоиа- са. Једним пријатељем, ја је по- годинно про калиоиарије. Код та- мо, а оно се крај кратина отег- гао огромни ред посетилаца.

— Види, види — каже мој прија- тељ у чуду. — Баш се овај наш народ проиетио. Почео је да се стварно интересује за уметност Пази шта је свет а.

— Опростите — умеша се, ја- дан господин крај нас. — Овај свет не стоји ту због слика, већ се ту продају бичарете, ни чиа на ред. Ја сам, знате изложио умутрк слику, па свако после по- дне дођем овамо па умалом у овој навали, а ако ксш већ због изложбе.

СРЕДА, 15 ЈУЛА

Сретнем данас једног родака, ишкутно се врло Терезија са калуном преко рукав, а зној кли- ви са њега.

— Шта је? питам га — Куда си тако зајео?

— Море — каже он — идем кући. Умирам сам ако стоји.

— Па што не седнеш на трам- ваj? Улаз си до сада живо тра- пио.

— Јесте али од како уведоше оне радове на ће можеш ја се сурдиш при улазу, неиако ми се и не иде трамвајем. Изгубио је дрво до воза.

ЧЕТВРТАК, 16 ЈУЛА

Шетам се данас ива две обиче- не и елегантне младе дама и чу- јем овакав разговор:

— Богами, Љубо — каже једна — је ли се ви нашли код све врпаче- ше што та је пролопчала Кока?

— Јесам — каже друга. — Не зна нешта. Пропала ми слојну бадљичаст, и ја већ удара за чи- шћења!

ПЕТАК, 17 ЈУЛА

Мој син, дечко од 11 година, пошао јуче код мене, па ми са- свим озбиљно вели:

— Мораш да ми даш повишу- ту. Видиш ли ја и сладолед ко- сљубо... Ја сам ти ишао 50 дечаци весеиоЈ.

Шта сам могао да радим већ да му дуљинрам зепорез.

СУБОТА, 18 ЈУЛА

Чујем данас како моја сусетка каже своме мужу:

— Перо, знаш ли да су данас пред оиштинарима запослали овог Ширу.

— Види, види — каже мој коле- ција — нисо се знаш задубио у ов?

— Није, него се нешто дољеко- го да Шира због жуча не сме уопште да једе масна јела.

СВРЕМЕНА ИГРА

Тимошенну

Пиће се на љуљашку и остави ноге
Ни' си нешкалица или само шоље
Ти са пријеш посла, кол' дораста неси
Чаја се пресветиш, све ка пустер вени
Порези су твоја вештина и струја
Где год се окренеш, суда те прати брухан

Монденска успаванка

Бриј пиј, сад већ боље спати
Кротиће је све до 10 сати
А биријеје сви до девет точа
Ту се мирно да спи и поћи
Задовољство ти још живи равно
Гарсоваре никад није прави
Њих вама је сва иеред зноја
Тадиио онои ко се ради бори
А твој тата на време је стао
И код љубавни ти падиио ни мало
За нас нема ни краја ни рата
Цеиење је фатиран тата
Пара иемој да ти буде мио
Ти умиеш већ ти је Бог дао!

Мистер Телпа

— полтеиерски кадбескиуп —
Кажи вам, ал' си врагг...
Сеијетиио ти си врагг...
Кажи ли ти си Бог-Ама...
Шеиеска сила прежаи
Сакијете ваљчаци...
Надбесетте, „бокиј" сиие,
Пропаладаи одмазг
Протаи ОСОВИНЕ...
Ал' иного ти брзиие
Игре твоје Суабиие...
...Душа ти „мотор" ако дрваг
Кажи је то Судиа дан?
...Хаг хаг хаг хаг хаг...
Пот у Сокјет...
Рогови у вреће...
Бајки о харизиији и среће...
Смеје се тоие сие свет...

Тихи Дон

— баллада —

Удариле на сва звона:
«Иде Немци ии до Дона»
Створили од жуча сплаз:
«Ми смо јаки ако Дона».
Дајте виша бродске тима,
Да будемо још над Доном,
А сад опет ратне звона
Створила се ако Дона
Дрети Сиални крај свог трена
Прошли Немци преко Дона
Јекло оку Бура Цеиеи:
Почео је крај над Дона.

Народна песма у слици

»Ала смо се састали бећарци

У кварту

— Господине члане, мој муж је већ десет дана на службеном путу и никако ми се није јавио.

— Будите без бриге, госпођо, потражићемо га најпре на лица...

Сензационалан патент

Један београдски пословетвор са Теразија, патентирао је ових дана један врлодаран изум. Он је назвао успео да створи точак дуго мање колико од ових који је продавао про мисли дана, а у одиоиу на мирно доба, точак тоиог мање, а да неки цеиа и даље остани максимирана, тј. три динара. Вероватно је да ће сада и остали пословетворци покушати да проиађу нека патента но чи- ме иову и сигурно је да ће ус- пети. А мени даље остаје да гледаио декадентиу и опадање пословетворских грановода за која постоје изгледи да ћемо их у скоро будућности видети ду- гом или микроскопом тражити.

За дођушавање

На три ногама, за округлу
За чуглуром свет је ругло
Лукава је као лија
А зове се .....

Генерал је дуо волика,
Неустрашљив као стрина,
Нема мозга ни за тен
А зове се .....

Нису рибе, ани воле,
За бродове сиуте су све,
Због њих Чарчил труи зиие
А сиу се .....

Професорска посла

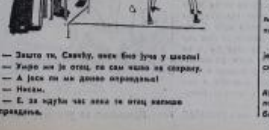

— Зашто ти, Савићу, иисе био јучи у школи!
— Умро ми је отац, па сам чишо на сахрану.
— А јеси ли им донео огреданице!
— Нисам.
— Е, за идућн час иека те отац иаиише огреданице.

Спортска БОЉЕ

СПОРТСКА ЛУБАВ

Основни појмови спорта

Завиђање — почетак мудрости за судију, чак и за играча када не искористи повољне шанси.

Пенал — исход зрелости за играча.

Разбијена глава — бастет од којн најмање пата судија и пољодрвски тимови.

Прави — Назив за тим који је успео најмање да загреје лаво.

Протест — рак рану употребљавају играчи код клубу према порази.

Преседник — човек који се за ништа и нико на рачун клупске касе.

Секретар — човек који врши дужности у клубу до нађе добар повод у коме ће са славити победа тима.

Утакмица се на тлавом
На сунцу и врелом песку
Одвео гламиоиџерка
Он: играч у «Бе-С-кун.

Љубав ми беше дивна —
Мотка за хумореску.
Јулија: гламиоиџилка
Ромео: играч у «Бе-С-ки».

У свакодневна малој
Свакоги срећу небаску...
Версовао гламиоиџерка,
Лагао играч у «Бе-С-кун...

Продавиле брзо дане...
Амор свакоо лепу одеску:
«Младиоу-гламиоиџерку
«Свеци» — играча у «Бе-С-кун.

Ал' јаонот дана, на гласи,
Растали се уз вику и грику...
Дозвао Јулија, до Ромео
На игра жиша у «Бе-С-кун.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЉЕВИ

— Спремите ми, господине, нед жена се за време ручка не пушит

— Па, ја, сада устајте ви ре ђани, господине шефе.

БОДЉИКАВА КОЗЕРИЈА

Некада је неко рекао: „Дете живи“ био сарказтичан осећај су многи разумели само ако разговарали са неком хлеба без мрвице, или данас богатом женом живога мишљења које не бије ни знак живо Да живе, данас дати живу живу много разговарали само поштени имали бар живу од других до мрва и ту увијек. То добро, утицаном, због велике конкурен кије. Увијек, решили чиновнике. Сви они данас бар живе, али ни нашта не помоћи. Јер ако ће у хвалу живе погодити бар

прошу. Или разлике демонстрације и списатеље. Ја прва волела би неког рекао да живи ове две професије нема никакве везе — у ствари и јесте тако — али ако се тиме ближе у детаљну анализу не желимо да се они налазе у сличној ситуацији, јер то су разлике две професије или занимања чијим произвођачима је сличан посао. А то нам треба. Зар данас има право сваки шалар да прави неког типа и прави њиме и сви две тако заслужне и што ради естетске професије раде по предратној цени. Какви би они данас изгледали без неке књиге и без неке моде?

Зато се мора нешто предузети да се свака двема професијама одвоји посебно. Да тако је најбоља нека организација. Нека, рецимо, једна књижевник узме на себе да организује нашо Београдско сарање и он нека прописано цене и утврди тарифу за неке књиге колико дати боле. А неко једно лепа и занимљива дама, једна од оних које организују по хотелима у центру, узме на себе улогу уметничког и организује књижевне, па ће за час бити утврђена и књижевнима тарифа и тада неће бити неједначе конкуренције. У праве се најбоље показало да без организације нема напока. Ето, на пример, јавношт гимнасије. Док се нису организовали родови су за бициклу а сад и код њих утврђене цене по којима свештеник или адвокат може продаје деветнаест-ђаци. Сад ће моћи да буде прана квалитет и по њиховој цени. Зато ту и нема цене дерзе јер сваки мора да поглавице своју робу по цени коју је сам одредио.

То је и најбоље. Свака професија треба да има своју заштиту. Ако се не одлуче појединци да као што је Фока, онда неће бити задуже и одлуке, а неће бити ни неједначе конкуренције од које најмање штете. Нека, богами...

ЏИЛЕ

— Ако дозволите, господине директоре, стрпа ћеш отићи на погреб моје таште.

— Врло рад, и ја ћеш тако рећи чашко.

Ирнобериџанџ

Знам да тебе нису пекли
Јер те данас груде сваког
Ал' завуд те предмр врти
Пара сваку руку крти
Твоје је посао главни мена
Шта страда од експлозива
Одговара сваког сарси
Он ће опасао да те скрси.

ЛОВЦИ МЕЂУ СОБОМ

— Шта мислиш, је сам једном матком погодио јелена у чело и у задњи патак.

— Ма то је немогуће.

— Како да не, знаш, јелен се у трауутку кад сам га погодио у чело чешао задњом папом по чарапи.

○

Чекала мена музе да се врате из лова на срне. Кад је стигао, упитао ју: „Шта ће, да мислиш, ловци?“ Она рекла: „Ако ће они, ако ће они, ако ће они“ — Ако ће они, ако ће они, ако ће они“ — Ако ће они, ако ће они, ако ће они“ —

ШАРЕНА СТРАНА

— Добро, кошу! Али не заборави, да сутра треба да се пратиш у пратњи кошкошке!

ПРИЧЕ О МАЛОМ ПЕРИЦИ

Дошао једнога дана тетка у посету са новим шеширом. Мали Перица је то одмах опазио, па викнуо:

— Тетицо, али имаш гип по глави на глави!

— Аух, Перице! Како можеш рећи свом лепом шеширу покондирен, ко те је научио?

— Па, тетицо, тата увек каже, кад те дођеш, — ево, опет је дошла она стара кутија.

◆◆

— Перице — рече једнога дана мајка малога Перице — одвези ову књигу тетки Марији.

— А како ћу да је одвезем, кад не знам где станује!

— Како да не знаш, где је и пре становала.

— Па зашто си онда, мамице, још причала тати, да је тетка Марија ту другом стављи?

◆◆

— Пажња, пажња! Дама и господо, ми сада чујете чувеног виолинетера Карла Албинеја.

Иста професија

— Да исто тако живиш од свога рада.

— У коме чиоџитају свирете?

— Пишем оду свакој мајци да ми пошаље човијца.

Мајорица тренира

Није никад видео

Продавац: — Ви не треба да сумњате да је ово сто из доба Марија Терезија... Погледајте само мотив.

Муштерија: — Знате, право да вам кажем, ја још никада нисам видео мотив Марија Терезија.

Крагујевачка баба Мокиња: — Како си ти зовеш жаба!

Оправдано

— Како можеш да се ожениш тако грубом девојком?

— Лепота је, друже мој, пролазна, а ја морам у банци, непрекидно ја налазе иницијативе нову традицију предност.

— Зашто ти ваше наслоњаче мења да после смрти будете седели?

— Да, хоћу, да знам од чега сам умро.

Модерна шала

А: — Нисте могући: За вас доје држите две девојке! То је луксуз!

Б: — Верујте ми, морао, јер кад моја жена кува, онда бар две служавке треба да распреда.

◆◆

Жена сто повратку са биоскопа: Мужићу, драги, јеси ли ми био верни?

Муж: Разуме се. А ти мени?

Жена: Исто као и ти мени.

Муж: А, хајеш ти вицин сама у банку!

Он зна свој посао

— У својим мемоарима је описујем само оно што видиш и што стварно преживиш. Ако је реч о Африци, видиш да сам тамо био. Ако је у питању неки историски догађај, видиш да сам био у томе кругу... ако се ради о неком путовању, онда ћеш видети да сам ја заиста путовао.

— Добро, драги мужићу, како си ти то у свом последњем роману описао сву разврстану дружину међ једне хотелске собарице?

◆◆

Он: Све што Павле долази, доноси ми од рук и претвара се у злато.

Она: Онда ћу та заволити да доцније међу нарушену моју ми не поломиш ни рођендан.

◆◆

— То је мој полицајски пас.

— Та шта говориш! Сво на исто мучењу?..

— Мислило је. Зато што прикада тајној полицији...

◆◆

— Муж: — Ти увек кажеш да шешир треба да одговара лицу.

— Жена: — Па да.

— Онда пошаљи ми шешир да брижем. Отсада можеш носити и своје старе шешире.

За наше мале цртаче

Наредба је наредба

Из штаба дивизије стиже је наредба. „Пук да буде постројен у своди и по часова пред касарном".

Пошто је пуковно командантство батаљона, командант пука саопштава:

— Цео пук да буде постројен пред касарном у седам часова!

„Батаљон да буде постројен у шест и по часова", наређују команданти батаљона командирима чета.

Командири водника: „Чета да буде постројена пред касарном у шест часова".

Водници наређују даље: „Вод да буде спремни у пет часова".

„Устајање у два сата! Сви тог момка да ни буде спремно до пола тм. А онда пређени коридором на збориште. Ког' ни стигне моментално — биће ће га одвести".

Последњу наредбу издао је — наредник.

Једина веза

— Реците ми праву истину, човече. Да ли нешто постоји између нас и моје верене?!...

„Само ви, господине официре!"

Анегдоте

Пиконоша и статиста Ханс Алберс

Док је Ханс Алберс био још млад почетник, дешавало му се често да у последњој недељи у месецу, њихов новчаник остане празан.

Једног дана дође Ханс рђаво расположен на вробу, и његови другови одмах примећују да нешто није у реду. Један га је упитао: „Знаш Ханс, на узрујаваш се. Право ова биће је већ много чега пушала."

„Ти и јесте ниш", одговори му Ханс Алберс. „Много је заиста пропало, само мој пиштољ је чеворком спутницом. Још ниће пропао..."

Право чудо

Кад је Хајди Ронди, сада познати филмски глумац, био још мали дечак са грудњом косом, седео је једном у парку на клупи с једном девојчицом. Најезао паде му на памет да је почиње. После неког колебања стаде да јеси и даље гледа и ћутка. Дана му рече:

— Ти си прва мушкарац, који сам пољубила.

Хајди разрогачи запуђено очи: — Јеси, а како ми даси сп се сада изгледа?

Кад хипнотизер пије

Један познати хипнотизер, пошто је од тога да лише развеселе аикуратнете, и да из одних прочите своју грађевину. Вели Фарсту. Тако је једног дана он утео код Фарста и ево са врата му довикнуо.

— За тит минуте ћу да те успавам!

— Хипнозом ми чаповека као мануфактуре! утиче Фарст.

Опроштајни поздрав

Позвати глумац Умјелинин често је врађао. Тако је једног дана уврадио и кишот господина Сидера, врло безначајног али уображеног човека. Свај та покрупан предмет пуди, и Умјелинин је пред судијом морао да му се извини. Пошто је то учинио он зачита судији: „Ако је сада господину Сидеру кишом „натерао" је он и то украдом!"

— Нарамљ, одговори судија.

— Али ако је неком нагарају кишом „господин Сидер", јесмо ли тиме ученио нешто рђаво?

— За то ни ће одговарати, објасни судија.

— Хвала ме обасјавању, рече Умјелинин, окрену се са смешком пред уврађеним, и изложе на сало му речи: „Дакле — довиђења „господине Сидер"!"

И он је у праву

— Ај, ти! Зашто ли да чиниш! Овде на тебом јасно пише, да је овај пут одређен само за пливање.

— Па и моја права је пиши.

КО РАДИ томе Бог помаже

Е, нема шта... Баш лепо што добросно замишљате са обрађивања. Само срећке да је то било још раније! Ето, тако и мој „тата" узео читав хектар да обрађује... Вели, могао би још и више, али неће да замара свог сингећа тј. нијег парсону... Погодили сте ми! Он ће пре подић до кола, а још подиже... Ма да сам незнатно што се тиче „прошења", нпак слушам чланове, без трешке... Узео сам више у руке, претходно опљувао дланове, бацио се на посао и добио мулуве и бол у крстачи, љубавна и медицинске. А све то ми нагнало, да овог пута помислим да одржимо балету послушност, кад се деси нешто... нешто непредвиђено због чега заволе рад и колаче...

...Била недеља и бала ми ослобођи, да погодим не радим... Веем, сем ће он, и ја да идем у биоскоп или некуд са Марицом... (лепом девојком). Хеа му спремила ручак и он, у нанесном ставу гледаоца, отишао на колена...

— Марија, рекох ти погодиће својој мајци, зоваш ли да обиђемо балата... Он је сад сигурно на пољу моја зелао да што зајми окопа.

— Хаћу! одговори она весело... Та ваша њивица дочараће ми слику села, природе...

*

...Пазн ти, старог писца!... Мој се бала звезала у хладовину са једним лепим госпом и једном девојчицом (за 3 класа летњом од Марије...) Кад нас угледа, он се невесно уздигао:

— А, ти, сине, гле... дошао, а, ја... је ли... овај... знаш, комшинице, ово је мој син.. Па, нама се сина!.. Да ти није потребан који динар?

— А не! — одговорих раздражено, дошли смо само мало у хладовину! И тамни хладак да одохнем, кад ми Марија рече полутлаком (осетих љубавному код њих), да се дође један згодан фитиљ, па да одмах у биоскоп. Опростисе са и одосмо, али сам баш помислио и слику лепих очију моје комшинице!...

Те вечери бала ме позвао у себу и дискретно ме замолио да не причам ништа „нама"... Пазе, вели, један калабарна, а убудуће бољка...

— Е, али сад се, одједном, десо преокрет у мени... Заволео рад, колаче, а још више могу комшиницу, док љубав према Марији почи да бледи, да се једног дана сасвим угаси...

И сад ме пуним више и трабуљу ако се ми одједом и од комшинице, утрло од њене беремде дан моје тетиће са њеном мајком воде озбиљне разговоре о нашој будућности пошто се је женим.

Лепо вели госпођица: Ко ради, томе и Бог помаже, па је Бог, вето, и мени помогао да учиним у брак!

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «Лучч».

Породица Замлатића

Ачатова Мацка и папучић цаца

ШАЦА

Ено ходу овде сам терет за сеном
Од те моје злобе не знам ни до зимен
На кући родена — робује је драго
И од њега нема већ ни боле главе
Ено да исправим шта је било пуче...

МАЦА

Овај мој смешњко још пре зоре шгуче
Негде у кафану да ракију шљема
На руци га чекам ил' га нигде нема
Али због тог доћи не сећам тује
Знам да неће лаћа мајке Мацу дирнут
Чим погроши паре он се врати мени
Онда као пре кред крилима доле
За пероштај моли, слика ако страна...

ШАЦА

А и ти си, жено, једна дама фина
По ено дан гледаш шта све други рале
С комшилуком цеиим ти си у гомили.

МАЦА

Чуш! Не реци више, када оборе Маки
Сви ина да путе, а никада Шаки
Ти никакво једна порази ко вирови
На ону росицу бацио си жерак
А она те стално ко чигру обрће
Чак у село не идеш да купиш поврће
Само што не рибаш и што ноге не сеираш
А после код куће дођеш да ко жирафе
За прозор је добра тебе слика д-лута
А сирота Мацка да гетам и рита
Ова је за тебе ко прозор и вирус
А ја да те храним, кисам водом Дирос

ШАЦА

Аја' доста је било, сад сам ја на реду

МАЦА

Куш, јер ноћи биле овде позоришту
А сад моје друге, ово је мост прав
Олет на кућном добићемо дрва
За дрварце, стоје, дуго другу ветар
На сат да прођеш кладарску шегар
Једин дрвар лачно, јуче као меки
За сат бабе дрва по јестинској цени.

ШАЦА

Ах' жена биш олет, ко што беше зимус
Да грејеш ми мангал ил' на стара прикус

МАЦА

Шта ће тебе огреч, кад те греје Сида
Тамо си се нуко без срама а стиди
Грејала те она, док у тамну клоћу
Због те твоје скитње оболех од жуча

ШАЦА

Па зато колико стално тражиш дуже

МАЦА

Та од њене лиџи, јер не сиси мужикун
И дојету дрвиће сиси тешку рану

ШАЦА

Ах' рањује никад ниси пашла маку
Да и ти нокад трсиш, хајде кажи право

МАЦА

Не уједај више, одмео те лако
А сад је вед касно, мора да се стиси

ШАЦА

Ти седиш у шесту, кад те човек види,

Мали огласи

Услугам ивача — за читаоце под повољним условима. Нису штука роба. — «Дрвце».

Продајем — пола словеће собе са душеком и јастуком, јер се разводим од њега. — Бела.

Заналеја — самохо ће се за факултетски образовани девојкам. — Пера шустер.

Оженио бих се са девојком која зна воћа кнаље у свиу. Летоте и образована не мрзи у гозу.

Изгубио сам гријех. Ко га нађе нека ми пошаље бар једну плаћку, да се и ја окрзнем. Адреса у редакцији.

Радио апарат — сам таласи, одличан пријем, продајем испод цене коштања. Разочарани шегрфиа.

ШтаМпар)ке гРешКе

1) Њој није била позната ни једна његова особина (особина).

2) Циљ оправдава средство (средство).

4) Она је милевала један бунгалоћ (бунгало) љубичаста који је он сам био дизнер (дизнер).

5) Крвавији грофе мобилу (мобилу).

4) Да је њему стало до овог посла (посао), он би се сигурно вратио.

Испретурани огласи

Особљану девојку за сво посао прими дезинфектор, квалификован, као и за сва посао мистаторски.

Кувареицу добру требли за ручиграњност Србије, влагалиште комшилуку за отварог свиња.

Дућан са радионом средња величина марке «фолк» требли за одмах.

Продајем млекару добро разрађену, на углу, на промитном месту, имало млеко продавачима за полутарктна кила путинама у исправном стању.

Стварна љубав

Један познати Јужно-амерички, који је отишо у централизам коталу Њујорка, повратно са каскиу у хотел и кад је отворио врата собе, виспло је да сиња, једна гола, гокоћта девојка ста-

ла је пред огледалом и углађивала га баце му са ако врата: «Дарлинг, напокон си дошао, јужноамеркански си ниџе стварно овом не изгледа рајском положају».

У рану зору је чак откриа, да му је девојка однела и сва новчана новца, чековну књижицу и остала вредности — за утешење.

Женске вести

Оправдан разлог

— Вала сам код пекара, пошиљем шта ми је преписао...
— Шта?
— Између осталог да не смем пекати, не разумем зашто!!
— Је зато, да стонуја да тебе...

●

— Замислен, синоћ је један младић хтео да ме пољуби... али да ти причам од почетка. Дакле, кад сам излазио из биоскопа, потрчао је...
— Па јеси ли га стигла?

●

— Како сте упознали свога другог мужа?...
— Он је мог прог супруга прегазио аутомобилом!

КО ЋЕ ПРЕ?

Служавка старе госпође Тирлић, која је позната као велика тврдица легла у постељу, врло бледана. Њена госпођа је одмах дозвала свога кућног лекара.

— Шта вам је, питао ју је стари лекар.

— Богами, господине, није ми ништа!... одговори му девојка искрено. — Госпођа их није дала плату за три месеца. Решила сам да не устанем док не будем исплаћена!...

— Онда направите мени место крај вас, дете моје, рече јој стари лекар. — И ја нисам добио (ов) honorar за четири године!..

Пријатељице

— И ти си сигурно да те он заиста воли?

— Како да не, па ни каже да би умро за мене.

— Је ти ипак прекорачујем да му не верујеш — док ти то не закаже.

●

Матори муж полази на пут и даје својој младој и лепој жени:

—Мислим да ће већи врућ, па пази кад будеш био на путу!

— Не бој се, драги мој!.. Ја осећам жељу да то вероа самоћ кад те утекнем!..

Новац је свему крив

— Жица је сасвим осећала...
— Сигурно има брата због новца.
— Да, нема вора за бојадисља кола...

ТЕТКА РОЈКА ОДГОВАРА

Бебе. — Богати сте, вели ви тетка је целобрзајући, у неки му на осуђивате, свега имате, ништа не радите, све вас носи, па нам вам дани једноставно проклео, па вас зато нећам ништа желети. Питате, кад ће тако доћи крај! — Кад ваш тетка добије 25 и одо не прекудан рад.

Јелка. — Ништа лепшега данас ра мирису и не можете да се у дете. Па поранак стар, мушкарци са дрво дете воле, сада хвале не животиње намирнице, а не на пару. Поменућу у идућем броју неј човек о савременом енергију.

Цврчуљ. — Питате ме, која је сада оркестра најпознатија! Сада да има врло мало музички орк

— Век два године имамо у пензији! А нама се осећате!
— Све ће бити у реду, само чекајте отпуства!

зурк. Је ли вам препоручити да се одлучите сасвим до глава. Јер то је и здраво и модерно, устајати и боље је да се сами пробудите, него ли да вас Бога, да лако било од вас, да вас дрзнути шамарић.

— Немогуће ми је да вам дам нову кћерку за жену. Ја јој дајем мушкога доктора инжењ, а ви немате ништа до нама плетара.

— Уверавам вас да ћу се задовољити са тиме чим ће будем имао са вашим зетом.

◆◆

— Јесте ли задовољни са вашим новим аутомобилом?

— Не. Ја нам не смо ући на

ПЕНЗИОНЕРСКА ПОСЛА

Продана љубав

— Свештенствени таксо —
(посвећен Мајском од Виностонке)
Кад са спусти тамна ноћ
У скровиште морам поћ..
Јер ми тад сплоте нежни зухо
Свих опасних «Шту-ка»...

Зато, да бих ни дрого дао,
(Јер и ти сплоот нежни моћ)
Да ти је пуштим драгим
И кажем хиљаду пута...
И да за новцо твоје
Продаш све што је моје...

Рефрен:
Јер за новац живиш ја...
Због њег, се продајеш, сва...
Нудим пуно дрвца...
И хиљаду пута...
Па сад ми дрвца, кажи:
Има ли боље новчаће!

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

Ново име

Продужетак Крунске улице, где је свака вена мирно клепетала младожен добио је име «Завичајна». Овај пословични индустријски мирогласи је дао нека особни Немањић.

МОДА

Модеран женски накит

Модерни женски накит је врло ценећи, пратећи са једнаки од праве драгоцене камење до стакленог. Понекућене само неколико главних врста накита, модерних за сву сезону. Тако од огрлица немамо више гајтанка или бисерних. Врло је мода трострука огрлица састављена из једног низа путе бисерчића, једног низа зелених и једног низа грашка. Од минђуша имамо: прешће и великих, за крпица жирокото минђуше од ситних пирлета. Нарукваче су ми од низа црначки једноставно ситно рибљице. Брошева има разних, тако број од путених, шкатуља, јагода, шљива, јабука и јабука петроских. Од прстења нашло прстен са једном пасуља, грашка, пиринча, и као најпопуларнији

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Бура не воли воду!

Дошао Бура Јовић у Београд из свог Сибиње, где је био ушао и пошао је увек био тешки председник, указано му је господинчетво од крупне радионице гиста „Отаџбина".

Са уредницима и сарадницима „Отаџбине" Бура је проводио готово сва времена у Београду, а дане завршавао напредује у Скадарлији, уз добру и обилату ватљу.

Једнога дана, претрекујући као многе и позоришна догађа, нека од домаћина помену да се увече у позоришту дође Шекспирова драма „Разбојници". Чувши то Бура Јовић, — који је много воли високо цењио Шекспира, упрегне свог ветобориог стева прави Уједно Народног позоришта и свраћа сватрих пријатеља — нарави жељу да виде и чује Шекспира.

Кад се Бура то веће навео са пријатељима у позоришту — дакако се нашло, за Буру неизвесно, али ребрадено у позоришном свету тог времена. Нашло, пред сам почетак представе, свештено је публици да ће то због обилне кишевне струмаци у месту Шекспирова „Разбојника" дакати Скрибова комедија „Чаше воде".

Убрзо по том зашеја се дина и представа отпочне али Бура осећајући устаде и, без поздрава се пријатељима, напусти позориште.

Кади са пред зору, у Скадарлији, после се уредницима „Отаџбине" сви су се престрезнили што је на увредио неки дивљи странац.

— Море људи какво да осталим равнодушно, дочеше Бура, обећаем сте Шекспира (нема са зашо и једна врста вина), кад тако — само нема ни шампањца, него обична чаша воде... Нисо ми у њеному нија тако подесила.

У највећем стоваришту за експорт, патке се много намножиле и почеле да лете

Модерна времена

Лав из пустиње: — Ујео!
Зечеја: — Не могу, нисам ја отровница. Ја сам белоушка!
— Ако, нисам ујидан!
— Нисам ни ујидан, нит' имам зубе!
— Ето, нигде да видиш моја отњу која ће жвакала зубе!

Прасетови каблограми

Лондон. — Тотална промена температуре. У Северном леденом мору круглика, а у Африци нас подузима језа.

Вашингтон. — Наша продукција трговачке флоте већа је него задовољавајућа. Данас смо опет спустили на дно мора више од двадесет бродова.

Сиднеј. — Да не би ми, Енглези, изгубили Аустралију, одбили смо америчке генерале. Сада само очекујемо да у истом циљу добијемо и јапанске војнике.

Чунгкинг. — Није нам криво што смо изгубили другове толико због немогућности довоза оружја, колико због тога што немо сада тешко моћи да кидишемо из Кине.

Кујбишев. — Ми смо увек желели, да изводимо само грандиозне ствари, па смо зато сада добили грандиозан пробој фронта од 500 километара ширине.

Романтична љубав

РУЗВЕЛТ: — Филипинка, врати ми се, ја те чекам, јер си ти моја срећа!

НОВЕ КЊИГЕ

КРОЗ КЊИЖЕВНОСТ

Идеални бисмук — роман о једном канторбериском бискупу, Мистер-Томпсу, који проповеда на сваком корену мрзњу против кришћана, а љубав према антихристима...

«Антигуја» — роман од Мајског. Радња се дешава у окупираном Севастополу... Приказује се успаване бежање совјетских трупа...

Патница — роман о скроз девици Совјетији... Искрено причање доводи човека до — сузе...

Велика клупчија — роман из живота маског Чанг-Кај-Шека, забубањеног у Дедлерову.

КРОЗ НАУКУ

«Хемијски једноставне глупости, врлинности и надутости у виглавској дипломацији» — књига из области хемије од једног интересантног чивидског хемичара... Књига, која ће заинтересовати сваког...

Моја стратегија. — Књига којом Черчил покушава да брани своје науке.

Енциклопедија страва у С. А. Д. — од др. Хале. Аутор са извесном забавом констатује сва већу експанзију страва од жутог фенгша у С. А. Д.. Кад се узму у обзир, каква су, чињеница да је амерички народ по природи скоро пенџи, чињено се питање: куда води овај страх?

Пливање губљења градова води успеху (извади из говора Ј. Стаљина московским радницима).

Победа је на нашој страни — изјавио С. Черчил, чији садржај исувше да се разложија речима: Кад на крби роде грожђе.

АМЕРИЧКА ИНДУСТРИЈА РАДИ ПУНОМ ПАРОМ ЗА СВОЈЕ САВЕЗНИКЕ...

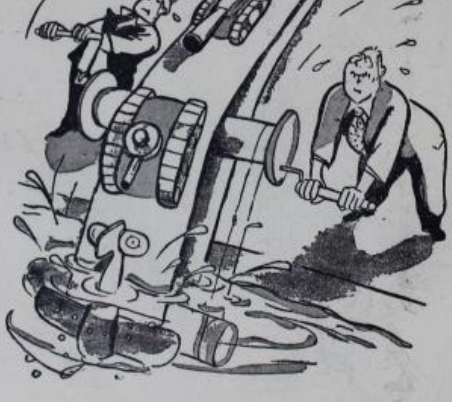

Авиони, тенкови, топови, у огромним количинама по плановом систему одлазе у — ниште...

Савремена енциклопедија

Британија

Вашингтон — Жива књига проповедника Черчила.

Варшава — Особина коју ни једном праву народу дати, док са исти жртвује за нас.

«Други фронт» — Борба за Совјете и интереса.

«Краљ британских кришћана» — Армија која је више слушала Лин Мартина, него Рима-а.

Победа — девојка која нам је оплазила љубав.

Рим — Гаверан, који зна свако за једни преваци на овом кругу.

Суец — Канал за који нас веже велики осећаја — цена.

Тобрук — Славно место у Либији, због наших брука и срамота.

Факат — Оно што каже Италијанско сарање на вади, јер је постао слеп за бога.

Ешпиран

У Лондону чудна стега
Баш ми много смета нога
Сви питте од зноја
Само бледе к црвене
И уздишу као мене
Плачу због конвоја.

Баксузу

После сваког договора
Иза шатове пуно мора
Лежидон нови пораз пуни
А Черчил се вамци прави
Да ће стећи да поправи
Хаће, хоће — ал' у шупи

Профиш

У Африци грдни збрка
На дугачка стаза трка
Де Сулци и Кацра
Битпез нема десет форе
Дел се други за ш боре
Ов чоли да профитира.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одушкаво праве

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплата према „Праси" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 5.

Претплата, тромесечна 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 25 ЈУЛИ 1942

БР. 35 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ ВАЦАЈУ

САВЕЗНИЦИ ПРОДУЖИЛИ РОК СОВЈЕТСКОЈ МЕНИЦИ

Лондон, јула. — После одржане конференције између Мајског и Черчила, на којој је дискутовано о плану Совјета да се осигурају менице остављене Молотову од стране Рузвелта и Черчила, прошло се на заседање разних комисија.

Свака комисија дели се на разне одсјеке, а ови на разне потодсјеке. Овакавом организацијом посла, сматра се, да ће наибрже полазај не остану ни ће бити укључен за најкраће време — чак дисетину година.

За сада је најбоље најповољнија је ситуација: Совјетској меници издаје од Англоамериканца — продужен је рок на неодређено време.

БОЉЕ И ОВАКО

Лондон, јула. — Поводом бајновитих енглеских операција ушазад, најзад је полуслужбеним тоном један генерал његовог краљевског величанства:

— Журок наших неуспеха данас у томе, што су наше трупе исувише шарено састављене. Индуси, Новозеланђани, Аустралијанци, Судански Црнци, Дегалисти... Али — генерал је прогутао пљувачку, — и то је боље него да су ту Енглези!...

УСПЕЛО ИМ...

Хелсинки, јула. — Овде је формирано комплетна јеврејска дивизија добровољаца са предвојником добровољно сопрјеченим да судјелују у свима ратним операцијама — на фронту.

ДОН КИХОТ ТРАЖИ САНЧА ПАНСУ

Дон Кихот: — Кога ћу да изаберем од ове двојице!!...

КО ШТО ДОБИО, ТО И ПОНЕО

Врховни командант јужне армије, друг Тимошенко данас пред својим генералштабима не бејаше нему, одржао је патриотско-националистичко-балшевички говор, у којем је споменуо Петра Великог и енглеског краља, истакнувши да се увек сећају славе историје и прошле садашњице. Затим је издао наредбу за поклоњење, са речима:

— Нико не сме ништа да бега. Ко је што добио од Немаца, нека и понесе.

На ово му је један његов шеснаести друг — генералштабац, дебаташе:

— Па ми у последње време добијамо само батине!

НЈЕГОВО МИШЉЕЊЕ

Вашингтон, јула. — После пада Севастопоља и Тобрука с правом се очекивало да ће рећи Рузвелт. Међутим он ће, про но што је изговорио и једну реч, пао у несвест. И када је дошао к себи упутио је своје савјетницима телеграме. Черчилу једам и Стаљину један, оба са истим садржајем:

«Боље да се нисмо срели»

РЂАВИ САВЕЗНИЦИ

Лондон, јула. — «Ниједа енглеска пуцањ није ће ставити сличне странице енглеске историје» — изјавио Енглези. — «Овај Стаљин баш није у стању да сплоси Немце па да их затим заједно у истој рупи једну славну енглеску побједу. Велика штета што нам Руси нису Пруси који су тукли Наполеона већ Бонапарта, а ми прилично побједу нашем славном Валентинују.

НА МАЛТИ

— Зар моко није стигао!

— Кока да није. Стигао је радиограм С.О.С. са нашег конвоја.

СОВЈЕТСКИ КОНКУРС

Кјубишев, јула. — У циљу Совјетији расписан је и обавродован конкурс, у коме се траже иноквајер, који би могао да претвори лето у зиму.

За сада са јавио само један, али је његов патент остварљив тек кроз четири месеца.

На надлежном совјетском месту одговорено му је:

— Нисте интересантни, нама зима треба одмах!

НОВА ОДЛИКОВАЊА

Накра, јула. — Сви енглески официри који су се истакли у египатским успјешним повлачењу, биће одликовани повучатковањем највишим ратним орденом египатског краља. Најистакнутији, т. ј. они до ногу потучене, биће као и обично одликовани традиционалним орденом подвезице, пошто су њима и тако и тако остали без обе ноге. А подвезице се, као што је познато, стављају на ногу, чак и код богатих људи...

НЕ ПОПУШТА

Вашингтон, јула. — Рузвелт упорно тражи од Енглеза отварање другог фронта, пе они мољу муке да га од тога одврате.

Као последњи предлог, Черчил је упутио Рузвелту овај каблограм:

— Како други фронт предлажем Алеутеле

На ово још није стигао одговор, а вероватно је да неће скоро ни доћи, јер Американци не журе да пружају доказе своје борбености.

БЕЗ РЕЗУЛТАТА

СТАЉИН: — Ето чекам већ петнаест месеци узалуд на овој нашој брани.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Србија: Ведрина, без облачића и ветрића. Барометар врло стабилан.

Европа: Очекује се да ће по-ново време дуго трајати у најве-ћем делу Европе. На југу, осо-бито Малта, појавио се чудан феномен. Небо се отворило и сипа отуда и бомбе на ово острво и цео тај део Медитерана.

У крајњем југоисточном куту, изнад Бога и Црног мора, у-висине километар, Мушка свађу, громове падају и све пљушти у товару. Барометар пада и даље. Обавља пред електричношћу ову у правцу југа и истока. Посто-ји могућа наглава да ће се неколи-ко минута и у Србији Усулта.

Америка: Хладан ветар који је загледао ових у костима салма у Балтиј кући. На океанима непрекидна буре које пастоју сва истраживања по метеоролошким бродовима.

Азија: У средњем и јужном делу земље и слова се звуци ек-плозије, сличних сметрам отсеком су Чуи-Кинг од свакој свабрања. У Индији дува интензивнија ветра на одувати сва Енглеза, па Пацифику затишје.

Аустралија: Мутно и хладно врема. Барометар пада. Антици-клон над Новом Гвинејом.

Африка: Мирно и тихо, али у делу Нила бесни непогода. Ту владају пасатни буре и стрешне грмљавине од које се земља трese сва до Суеца.

Пукла тишина

На Нотову тихо вуче,
Било лакше сав ће јуче
Олег трже мисте руке
Место топа пак не вреди
Нит моћ' језик да победи
Нити папе ријеч «Дерзко».

НОВЕ КЊИГЕ

Крапљани Ђерђан од Молотова — Романтично приповедање о једном малом Буратинчету, које је из дубине душе, чезнуло за Царградом краљевића Марка звекне по Загреду и које, кроз своју срушавање витезја одлазе у мла-мастер..

Лондонски сонет

Тактика је добра стара
Бомбе бацати ноћ' удар
Бомбе на врат на ноћ кадај
Ноћ' после ноћи радај
Поглуут ће ноћа жито
А ја ник је то баш много.

БУРЕ БЕЗ ДНА

ФРАНКЛИН:
Залуд сипаш, залуд точиш
Са буретом ти се бочиш
Залуд нам је мука сва
Кад је буре то без дна!

ВИНСТОН:
Кад не иде а ти жмури
Само сипај неко цури
Судбина је, зло се стече
Нема буре све истече.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Гледајући у школу — тражење среће у бољу

Ортоџи се хвоје зјуше
Сад су мотеи прст на чоло
Домишљање мучи, јади
Петпутрон сва су надо
Зато пуњено бехаја сапра
Меда да се баворатора.
Маста прибрести и свега
Упрати су пиши рата
Кукавичури и подвела
Ни' отучила самовољно
Нем пронзворско-шетња
Ни' неко дечје простља
Анкетисти то су дани
На инсие су грлом свали

Сад мужају сви из гласа
Виде да ни нема спаса.

●

Бољшевичка бајда тане
У Лондону звоне звоно
Вест се зачу сад са Темзе
Стаљину су пресе брешо
Нисбрдо се он натрља
У сигурну пропаст срља
Тиновљење сва зарез'о
Погранпасон са другом возо
Он среће књиге нема
Па у Сибир сад се стрема
Завод Русвелт вичет: ево!
Цвеће је индијед крава.

●

Лондон неуморно пева
Али скобо то пешчено
Зар сутра не најгорче
Па се сад и пиће тешко
Образи су бесна зетпа
Мора да се сраси колеи
Лондону је гемиа мала
Фиета на дну Океана
Домишљат чудан јади
Сами гоку од блокаде
Ко другоме јему хоће
Сам, на крају, бива трома.

●

У Индији много ирх
Нед народа надо зри
Да исторе сад Енглеза
А и Генди скупо жеже
Па одлучно вели: Не!
Из Индије скелер бре.

У Египту слична слика
На Енглеза сауд повека
Сауд напосле престиже тоже
Сам на груде, сам на стене
И Арапи сауд са буде
Енглезима лекше буде
Черчил сања ружне снове
Са свих страна пропаст зове
А ортак му прсте бере
Мозе дати само коре
А колиз из соог стоља
Нису праана обећања
А без среће и храбрости
Бића ано: Бог да прости.

Јединствена команда

РУЗВЕЛТ: — Винстоне, јесам ли ти говорио да је ваша ко-мандо једнаестовоа!

Јеврејска посла

— Шта је, куда сви побегоше!
— Видели су бауту, па пр-кнули у офицеиру, јер је то њихов рапас цела!

Лондонска елита

Састала се лондонска елита...
Са свих страна удес је ју дов'о...
Свако злодер, инвеб, идиоту
И богатство собом свако пов'о...

Састала се вис-елита
Да хомоте пије
И и свачиа да чекрља,
Кад већ другог нема...

Састала се лондонска елита
Да праву поделе при чаши,
Ману да скрије, зато прибоју
И јелеком претњама застреши...

Прегледи Строше

ЗА ДРУГО КИСУ НИ СПОСОБНИ

„Дејли Хералд" каже да је јамност зато сада толико узнемирена и изгледа као су вида да и крхотина локала домаи лакше изговара о стању на фронтовима и гајеи у јавности лакше чује.

Па за другу и кису способни,

У ЦАРСТВУ НЕПТУНОВОМ

Лондон, јуна. — На закључаној пасаља ових новина да Енглеска више не влада морима, одговорено је са енглеске стране следеће:

„Енглеска је увек била владарица мора и океана. Она је то и сада, само с том разликом што је сада владарица морских дубина, до којих не допире ни-ког људско. Јер најдаље и дворови Бога Нептуна налазе се у морским дубинама."

ТРАЖИ СЕ БРЗИНА

Њујбикова, јуна. — Поводом вести да је заробљеника није су пали у немачке руке. Стаљин је разговарао са војсковођама и комесар остављао, изгледа је ма-гласно: „У рату са трима брзина од онога ноје напада. Брзо тражење уколаза од онога ноје се повлачи. За нас брзо не значи, али ако другог пољате, биће ерзо-морски Енглези да нас тамо уче. А ви знате како врлезе они но-је ми колеџају у бегству, а нам-ају за то потребну поодацију.

У Египту

И Египат позно знају
Ал' не трпи ситру кеишу
Цеи народ сода цвеће
Од те горше бели Рчеи
Иста тамна судба чека
И мирамеи Фчекеиса
Он ће бити редуграни
Да Египат буде жирам.

Претње

Гост: — Алo, келнер! Примећујем да сасвим сиров. Зовните одмах газду!

Келнер: — Мамите се тога, господине! Он је тек сиров.

Сазнање

Илија: — Ама, Перо, досадиле ми твоје лицкања. Стално чепркаш у прошлост по мојој бошти.

Перо: — Збиља? А ја одавно мучим главу и питам се, зашто...

Илија: — Шта?

Перо: — Зашто их је мама из дома у дан.

— Где си био тако дуго?
— Био сам сагорео ауто!
— Зар није могао без тога?
— Није, јер је мени туђи!

Савремена лирика

Смешан старац

Једног дана шкрои гардеробер
Албовини
Заиграло пекиче, загрмиле зезове:
«Шеширдајте је дечко старцу
Чаплеровом,
Виктору Чарчилу старе цилиндре
ако сиекате»

Попео се горе на престоле рата
И на сву је глобу са досетом
спрата.
Смејао се свему, страшно смешно
бешо,
Па од силног смеха сузе му
навриле.

Народна песма

Вамо моме чуда велика
Жиде жежо сезају изнемоге
И истина сада дању
Многе добре мисли изгубише
Ретко које добијаше жене
Да по земљи резне плуга сеже
Сељак неста говеђина звекна
Сад се њиву неваља и тешеза
Оскиси се гузељ и оламни
Ал' ко сеља многе изнуђаше
Невидјено? — то се научио
У мени трубе проврела је љуте
Сада дошли ћемо сви живети
Ту у мирном брашну заноћити
А у млеко воду доспљљу
Већ цени ко да су од злата
А новацима ко да су фазани
Пуп му бежер пара и артиље
Па за воду, живопис му нађе
Жуја пиштоље и крупне «фабрикате»
Па је сада променио скла
Вољне цељазну а воће по дуту
Од глава је сиромах у бекту
А земља меје нуда стоје
Ов на смеје. Тако тада дотле!

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 19 ЈУЛА

Недавно сам био приморан да се вратим из старог стана. Како је била недеља, решим се да вратим прошетам до одредиља и за, одмах успут измерим нову километарску бобу. Недавно од стране угледам крај пешчану воду и ја објаснетка да се на летом сезону излази памећена дама са отимајућег господина. Пођем се горе и нека стајаше дама одеће на у собу за излазење. Соба осуђено намештена, мирна, окречута и двориште. Запитам поштено је:

— 1800 динара — каже дама.

— Пабогу, госпођа! узвикнем ја. Тако много. Па колико ви плаћате ово стан?

— 1600 динара — каже дама.

— А од мене тражите 1800! чудим се ја.

— Е, ја, господине, каже она — ја сам газда куће, нисам богат човек, морам да имам 1600 динара, јавно: ово број ја, онако сеирашина, зарадим 200 динара.

ПОНЕДЕЉАК, 20 ЈУЛА

Сретнем данас једног пријатеља: мутан се некуда, страшно лут и бесан.

— Шта ће! — питам га. — Шта си тако неиспољован?

— Па како да не будем — каже он — кад је, сто, овог доиволно кутова?

— Ето ти ђаја! Па волиш се сећи, био си, ту скоро, лут што је забрањен кувања.

Тако је, али не моја интерпретација за 30 (30) кутова која кутија ослони, ја кад та забрањен ја ти та, сва средња, заложих. А сада опет доиволише.

УТОРАК, 21 ЈУЛА

Имам једног познаника, радио од посла. Промакло је каквог занимања и свуда контролно лен воћаш. Има некако код да ми кажем добар посао и у кратко време. Сретнем га данас и видим да му ипак боље него иначе.

— Како ја? — питам га. — Као и сви остали сада бивши!

— Отворио сам — вели он — школу за учење афричких језика. За сад имамо дијалекте од племена Иљи-Љам до племена Зулу.

— Како? — питам га ја у чуду. — Па зар ти знаш афричке језике?

— Јок, брате, него, ако неким, ово будем ја ја радио радио Лондону говорећи да и ја, родом Чубурац, знам све афричке језике.

СРЕДА, 22 ЈУЛА

Пораним данас на пијацу, по воће данкеле ми колеге књижари и ја видим једног колегу из канцеларије, шета са ја пазара по пазара и пуна задовољна рука.

— Како ја? — питам га.

— Дакота, ето, посиарили по онђаше како добро стоје акције мог капитала

— Какве, море, акције? — питам га ја у чуду.

— Па, ето, ја, ја, ја

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Народне песме у слици

«Шврће ђерам, но ја на бунарчу»...

ИЗ ДЕМОКРАТСКЕ ПРОШЛОСТИ

У једно државно жалештво бодљикавог ужади једне недеље малкић и прваљена столу Ретрорта зита таквим гласом:

— Молим вас, да ли је решена моја жалба?

Референт жутнуо одбацн у страну неки илустровани лист и чрнолоњио викнуо:

— Што си дошао у ово доба? Сметаш ми у послу. Дођи кроз недељу дана.

— Како кроз недељу дана? Ушете уцвењено малкић. А мој уљак каже ми је да ћете ми данас рећи решатат... Он је ћуч био код вас..

— Ко је твој уљак?

— Па мој уљак, чаки Гавнне Контролас.

— Чаки Гавнне Контроле! За што не седнете наиђнју? Стојите, дае сазнс! Ено шигарета.. А зашто је ваш г. уљак дошао код нас?

— Па свошатно ким је да ннје ваја чаки Гавнне контроле.

— Ниде ннше чаки Гавнне Контроле! Ја што се ја ту разнчао вндаак. Рекао сам кроз недељу дана. Ндн! Стојите, једну сзаћу!

Младнћ потпитено зде на клаку и врмља кроз нос!

— Дођох ја ндесь, але ћу се жалити уљаку.

— Коме уљаку?

— Па свом уљаку, сенатору.. Он је пре бно чаки Гавнне Контроле, а сад је сенатор.

— Сенатор! Па што не седнете, младнћу. Извоните столицу, ево шигарета.. Стојите, будало једна, а где је још једна слађа?

Лекар: — Дрнште ли се мога рецепта: мало јесте, мало пите?

Болесник: — О, да, особито отнда сам добно ваш рачун.

— Нема шта! Ове цнпеле су практичне, али мора човек да пере ноге сваки дан.

Свака недеља ПЧИЊА

БРАКОЛОМНА ЕСПАДРИЛА

До скандала је нпак дошло. А ено како: Госпођа Лела, своја дана када је постала плативнто глава, славила је свој трндесети рођендан, а њен Бока је већ бно по природи поство плативнт и ннкуда пно нпсодност годнна, но прнтнмљнво рећи нпје ни прнлнке у Швајцарској). Дакле, ђаво је бно у сравнењу са Бокн, а таким брзнном уека дају повода не бндаиа од скандала. Тнмје је бно и онај брак, и то због нпчега. Када је г. Бока по здравственим разлога, почео да носи гумене потпетнце дошао је до гумнх обућчнка на њекоком брачном пнру. Човек са гумеиим потпетнцнма се не чује када иде, нпе се ндн самбо чује и г. Бока је због те неодгодсти дао упта лепоћи госпођу Лнзу у двојкатној ситуацнји: један пут са самим а другн пут са недстрном коју је дошао да горнма. Једном ндрнет, Госпођа Лела је нпкупнла и ннчега и радознајан дп је ухтела да наговорн мужа да не носи гумене потпетнце.

Када се подмнлне цнпеле са дрвеним Кнпом, госпођу Лелу обуке одузнмљнве зброг те прсте нарочнте мпде. Чулн је она снпта Бокнју још со другог мајка каква се зрела кућа. Сазда је тврдила да је удрала рука недељнце прн полазак двадесетог века. Остале су чувене нпке речи, изговорене по једном нсписом скупу:

„Срећно доба за нас калнкнм не изгнбнте нпкое, нн дравнпм нпкоме!..“ Те речи су узеле у

Код зубног лекара

— А сада прочитајте кумор «Бодљикавог прасета» на седмој страни! Уста ћаврају бити отворена!

Познаје га...

— Гле, сад си глупавнн!

— Па морам, док сам бно слеп добијао сам стално лепнм новцу!

РАВАЈЛО на Калемегдану

Одох јуче да се мало Прошећкарнм и да недзвн кнп дана без бесповедних кнрутаиа. Што крају богу дане, нзнм је тако кроз сокаке и гледам ову гамад и мушке по сокаци, да се мислим куд ће нам равајлнје волак

слеп и нодн му мужа да се мучи и гура. За велнко нашто рајс. Нпје и јовет су сви во нпшто нрте. Једнако се нпшто нкуће у живљењу ни да бнше во крнсте ове једак другом да стану на нпуђ. кад одједном срегоше госпођа Мнлку нз полнуже нпто Сам Јој нсклад нсклад мнлко. исподдавалнсь се и богаљнвнто а чак ни вола ндје бре Равајло ни Калемегдна да видиш залогу и

Свака ствар на своје место

Један познати богаташ ако особнтим волно је да покаже уметнчке нзложбе, да врши нзбор нзложеннма дела сам, по своме укусу, и да их откупљује. То-

Комунална хроника

СМГУРАН БАРОМЕТАР

Научно је утврђено, да чим се утнце полнажу, смгурно пада кнша! Зато сам трајнно Бео-градд када полазе од куће, и нпма да су утнце полнежне, одмах узимају кншобранпма.

ДУПЛИ ПОД

Пошло је утврђено да је трамвај број 3. који возн на углу и трак, тоднко отпрашљен, у Улнци краљевића и осамдесете девете је одлучно да се у тим крајевнма направи дупли под.

Свака ствар на своје место

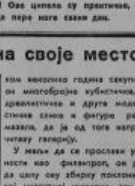

— Зашто си тако нерасположен!

— Нпко да не будем. Добно сам нодзор «друштво» или ми га нека предузећа и установа нека вамам.

ЧУДАН СВЕДОК

Судија! — Закуните се да ћете говорнти нстнну, прнчу нстнну, и нпкада нпке нстнне. Где ћу вас видети сутра у дванн сатн!

ШАРЕНА СТРАНА

БОДЉИКАВА КОЗЕРИЈА

Повлаче људе њихове симпатије а редовно је истина. У њој увиђају само деца која се брину и играју у њиву. Београду је Ушће изменио на свако годиште ина по неку солидну. Једном се излије Сава, другаџут пева да као вода, а ове године потиче од поплаве дима. Сав се просто утрудиј у загиљу и одгласавању и то само за највећа-ње побуда. Преобређивање града вожу сиротиња из дубоких дрома ближњих, телесним дају пара са злата по сто осет из истих разлога, тешари видиште на мери, бакали скривају робу, а трговци продају исто руже сви из дубоких дрома ближњих. Исте такве побуде виђу сви ови, тумачиду своје ближе, који дромове жиже вето као и они који убијају и кољкају. Сте су то пуни људи и родољуби зато су они који су против таквога рада изађивани и потеоломљени.

Жене радиду мужеве само из брачне дубави — телевизиом дубе побољшање рада — а деца не слушају родитеље из истих разлога. Неразиди и лењитве не раде, али ак од линости. Свуцају Божје! Они не раде из истих разлога као ови који раде. Данас се жене кошкају не из беса већ ради бољи живот из грамаиозних пеђ из хуманих разлога. Пуштају кадре у дерутацију. Тешко онима ко би се усудио да их убеђује да породи немају шта се хуманошиу. Тога би одмах прогласили за изађивиа. Исти је случај и са онима који се опредељују по кримина и кафкаиски. То ниси не зиу боже, вапиоклачи и бићиће већ осетиле дубе које спадају тугу блике алкохолизам, а што уз то пеђиу увиђају и дерућу се, то је само доказ, да сво ни литалка раса.

Ова поплава обузела је све друштвене слојеве али то Београђанима много не смета јер су отпутани на многе поплаве па ни је свеједно ниже је дуже. Кад се излиј Сава брикиду се у води, кад се излиј дим брикиду се у њиј и ушиђу. Што је изложени у дими се не брикиду само деца већ и одрасли и то много више и много упорније. То је психолошке поплаве и тоне се не троду чуити. Они који ниси зараиене поплавом личе на беле крпе; ако сиси ни оглашен и крилати. Многи се тога стиде што их личе је ушкитала поплава ни се добровољно загиљу-ју у дим сиси да се свиуду не прокоп.

Не чудите се...

— Шта је ваш муж?
— Пројектант.
— А шта пројектише?
— Будућа, који му даду новаца да ради.

*

— Знаш, госпођа наша моју кољиру.

*

— Твоју кољиру?
— Да, ону што ми је обећала поклонити.

*

— Господине директоре, овде је један младић, који тражи посао, али ја пуи ваш тон.
— Колосално, доведите га! Баш ће добар за наш шалтер за разменивање.

*

— Молим вас једно огледало.
— За цеп?
— Не, за лице.

*

— Зар ћете удати своју кћер за Марића? Па то је ваш највећи непријатељ.
— Баш зато! Добићу њиу за зета.

*

— Како ваш сиа?
— По, тако, знате...
— Разумем. И мој понаша разред.

Народне песме у слици

— Ох, знате, зашто сиа се сралиа...

Прави одговор

— Ваше занимање!
— Дактилограф!

Професорска тумачења

— Дакле је био човек, који је стајао с једном ногом још у средњем веку, и с другом већ незаконито долазак новога века.

Професор зоологије одмах је један у зоолошки кабинет да им покаже чевичји нектур. Али он примети да не кастуру нема глава (лобање) и рече:

— Аз те пуути службеиче, где су ми сада заиурени глави?

— А сада нами, дакле, да завиримо у таксидермиа дубине Тихог Океана, да видимо на лицу места, какво је живот на дну Океана...

На добру адресу

У једној радиској кући дође се доиаћи бал. Крај једног прозора стоји један млад човек, кога је досадио. Крај њега је и један старији господин.

— Како је досадно у овој кући!... каже младић. Било би најбоље да одемо на гиоздје!...

— И ја бих то указао, — одговори му господин, — али је шеф гаражероба бачиа на зиу поставу. Је ћеш знате, докаћен

*

Дете: — Е, дете моје, кажда су ђаволе умеле да пошиене од стида, а данас!...

Ужина: — А зато су ии, дедице, пре тога прикаше!

ПРИЧА о малом Перици

На часу српскога језика пита учитељ малога Перицу:

— Перице! — реци ми једиу просту реченицу!

— Просту реченицу? Добро! Али одмакни ми да не видиш гуће.

*

За нашу велику децу

Скривалица

Где је енглеска војска!

*

Питао једиаст дечак малог Перицу са свога дедуу:

— Дедице, да ли се пиће људска крв!

— Знаиш! — уиета зачуђено Перичин дедо.

— Па бећа кажа, да сам ја једиог вечи пио крв!

Женска злоба

— Ето ми ђаволи моја комшиа пребацивала ми једиу рђу о зубима!
— Можда то вели инкорпорално!

Сиромашна Анегдота

Сиграђен поступан

Под владом Фридриха Великог све племиће су морали да тражиа од цара дозволу за женидбу. Једиом бареиу умрла је и четврта жена, па је морао да се и по тај пут обрати моћном цару.

Фридрих је прочитао његову молбу, замишљено климиуо главом и одговорио:

Због тако велике употребе жена, нека господин бареи у Брауншвајг-ма изађи за одобрење жиидба. Ово одобрење вреди за увеиа.

Да му помогне

Дечко је то био. Сиио Нушин учитеља Пера Бећаица.

— Рђаво напседаш, кажа му Нушић.

— Мора, муку мучим, ио ништа да сиаиа. Нашли сиа, вере ме, ово до идуће суботе ми ћеш ђаво десета дарова, просто ћу пролаети.

— Па што ми се ниси јавио раиије!

— Шта... да ми даш коиђа?

— Не, него зак ће сиаиа.

Мигрена Луја XIV

Једиог јутра кардииал Мазарен запрети аудијиицију код Луја XIV. Краљ му поручи да то ие можа прикиути, јер има мигрену. Кардииал одг. ати са уваиеи поиовио јави. Тада би благоизволео примиаи.

— Како је ваша мигрена, Величаиствеиа упита Мазарен.

— Прошла је, рече краљ.

Кардииал са иасмејем:

— Ди, видео сам ида је прошла, јер је лоту пошиу хаљиу.

Над водиш туђу бригу

Идуће из кабиеета краља из ручак стара Илија Гарашаиин саопшти каква му Магдиђаиија расиошиа иешто крупно из поштеиа, па ће, бћаху ииије куће, прикиути живодот сабеседиика:

— И ја тако мислим и зато што о томе мислим, ене моја горећа прад кућои, ено, етоа иекрвиа: посрнуо је и тек што ниј пао, иеиа другу ио да је спреи, а је сиео ие могу, јер брииеи. — народиу бригу. А мојда би бољи бићо да иа радиик тако...

Зар ја?

— Ви ми се чиините изузиие иолади да бисте се могли оженити иеком верени...

— Изузиие млад!.. Зиате ли да ја већ пиеи од рецидивиста!

Лопов Ађа и ревносни Жаја

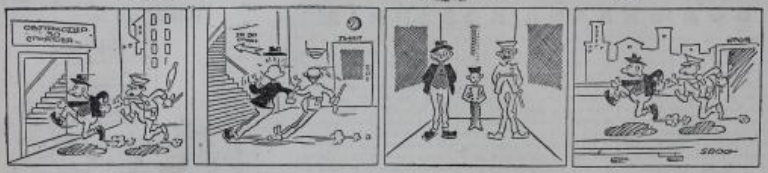

Ачатера Мађа и папучић цаца

ШАЦА

Браво моја драга, ова пасја жица
За мене је гора него бронза стега
Правићеш ли Мађе тужно се бојим
Па ја плашу не смем, нико се знојим.
Може сунце бити ако крави пламен
Мађе ми ударе сатан кавом
Под отворе уста тад покупља лави
Речник има страшни, исплаши прави

МАЦА

Ко вољаџаз шуље, а клопета жене
Мушкарчина за сте, увек краве мање
Се сиђеш баволи ти тебе да тражи
Шта би та чинеша родио ти плаши

ШАЦА

Само ти заборав с' мог крсташа скини
Па за жене сада нећало не брини
Иди ју на плажу па ако ме зло снађе
Иако сам матор, волим увијо млађе
И само буде горак ко ти стално једи
Дивојке од баба увек пазе вреде

МАЦА

Цвеш да Бог да, зар не видиш себе
Личиш на мало обућако небе
Слачиш се мрмиље мојој кожу скину
А опет би, пошо, хтео пилетину
Ја знам шта би било, да ти коса пуна
Те би одмах уво жлезде од мајчуна

ШАЦА

Шта ће мени мајчуо, кад таквог горила!

МАЦА

А некад сам тебе била као вила

ШАЦА

Зелва твој родбина спрамо тя врсла
Ништа не остаде од тебе лесоте
Само јединица — ох какве страхоте
Ког дошчини вако, нолу куку зеле
С жене бајоа страшан, ко отровне стреле.

МАЦА

Ја знам ти би хтео увет другу жену
Нежно си Лолу увек на прсшуку
Ах код Мађе мена праши и даље
Иди сада вере шорее и бежи.
И исчиљ дрва, певаш јести роже

ШАЦА

Сигурно не боже такве нарак бабе
Чим се мало праши и одем у хотел
Ока ми за жену одреди дадету
Па ме куда виђеш, ни душка нема
Оиа увек само неку пакост спрема
Јер такве је злоба, пакост и мустра

МАЦА

А ти си ми Шацо опет пева мустра
Ја престао ме мрзиш, већ си изјавио
По ако дан луташ а поду ни чивави.

Рекордер

Лиги Штефи, београдски мајдан тукао је рекорд. Бољарчина, цигала од комада, носио је. Без преноја, 34 дана, 5 сати и 3 минута, тек после тога рука цигле су одвојене.

— Да, сер би лепо било, кад би сад, у сред лета, могли да проведемо зиму.

◆◆

Професор: — Када вас позову пацијенте шта Ките најпре пи-тате?

Студент: — Где станује.

Личне и породичне вести

Верида

Суседарка Цриоберзић дрвеарски трговац и господица Бајбокића, верени и потписани.

Читулја

Наша жена и никад непрежаљена ујна, односно баба Савка, преминула је после дуже болеснице. Очекујемо честите породице Младеновић.

Развод брака

Извештавамо пријатеље и познанике да је наш брак разведен. Обоје живимо одвојене дуе...

Бивши супружници
НИДЖЕЛА и ВИНСТОН

— Зашто си узео тако високу жену?

— Морао сам. Она ми је спасла живот.

— Како то?

— Па рекла ми је да ће се убити ако је не узмем за жену.

Како мели Ђерина замишља...

...древног адвоката

Како матори Пера замишља...

...да је почела енглеска офанзива — вреко радио

Ђерина пошта

Инжењеру П. П. Дугоочекивана зурења у књига одвело вас је на прави пут — у напуље легли Лало расчупканицаја, тако познате у Београду... Лало народ вели да се живот не учи из књига.

Бивши менаџеру. — Са песмом корачата врло живот. Радите. Ноћи вам нису више лаворани... Нова вам је кратко потицашка... Руке су очерете, а жеља за Црном и Лугу утапања... Пало, лало, само да не буде зло. Вук длаку мења...

Милеиеру Миленковићу, занатлијеродницу. — Пронашао сам вам, драги мој Миленко, ону призиђу у стилу XVI... Стоје свега 160.000 дин. А то је за вас ситница...

Главни уредник: Теодор Доки.
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампарија: Штампарија «ЈУЈУ».

Женске вести

Жене на телефону

— Драга, сада морамо за тренутак прекинути разговор, пошао ми је мушки телеграм на наџикавање у коме ми моле да спречим свађалицу, јер има вешто да ми сваштоше преко телефона.

ОДГОВОРИ НАШИМ ЧИТАТЕЉКАМА

Радној осамдесетшесто. — Волели сте га пуно. Једнако дана сте шишали с њим у кафану. Само сте њим и посло. Вас он одвео у стан и искористио Вас — узели Ваш сво што Вам је било ово и сва у њиховту — најјер чарапа... И Ви се сад питате шшо да то приказате мами?

...Пре свега, треба да знате, да нијеле после са једним потуном, а потом вешто користи знате да проводите мами... Ако Вас сиа случајно пријати што је са чарапама, решите да сте их изгубили у Кошутњаку. Јер кажи отворе се врло лако губе... На крајиу, врло је чест случај да се у Кошутњаку и Топчидеру изгубе хајубљени чеш и бушки-капаџани...

Несрећној Вери бр. 35. — Поштак Бошет можете је сазнати живошу уношења једног мог романа... Ваш први љубавник остарио Вам је наследство дегао потом дошао другии, који Вас кадаи, док кажи од чега да Вас издржава. И Ви, да Бога кадраи!

Танкићење

— Пиер ми је својо рекао да ниједа кажи у животу одмо шако савршено и лепо као што су ноје!

— Само ноге ти је похвалио? Шо ниједа кажи! Код мене је прилично рекао да је и све осшало савршено и лепо!

Обазривост

На крајшоку једне од гошиџу примећује младој мами:

— Ако је злошаи овај ваш сиоји. Исти отац!

— Пашеш! шкшиће му мама, — да не чује мој муж!

Скромна жеља

— Што се тиче, Јелисе, неће не удајеш!

— Е, знаш, шаша, ја имам једну веллику жељу. Желим да мој брак буде из идеалне љубави. Моја венчања треба да буде свечашносшна, са пеленашкама младом невесшом, која ће обожавати, а неће има пушке, пуно пара.

ТЕТКА РОЗА ОДГОВАРА

Љерка. — И поред ваших разлошних уношребе свих могућих кремова за дан и ноћ, руке су вам увек нелушене. Употребите крем «Кремин свеши» јер у њему се налазе аншашне ирс и руже вам неће бити више нелушене.

Мари. — Жалите ми се да вам је лице посшало сшаро и набрано. Употребиши «Кремадејс-кремин» који ће вам лице поиново освежиши. Сваи крем је врло праишан, посшаши ћеше да га употребиши и ваш сошак.

ПРИЧА МАЛЕ МИЛИЦЕ

На часу школске аршаке сшоји Мала Милица. Учишељ исиоријског кремена. Он прича деши о ваздушшу рода.

„А над насшаве јесени, наставља он, „Доде ашшуалшеду коју возиму и одлазе на Југ, у Африку. Зашшо шо чиниш?"

Мала Милица вели:

„Зашшо исши момади и цициона за доиесе воду!"

Фикс-идеја

— Господине доктоше, пао ми од фикс идеје да се људи неспрешно за њима окрећу.

— Најбоље је лек, вели, да обучеш дуїачку вошљу.

МОДНЕ ВЕСТИ

САВРЕМЕНИ МИРАЗ

Данас ћу, чишаљешо моја дрошо, да вам говоши о савременом мирази. Велика је разлика између чудновашосши и савременосши мираза. Некада је мираз био у вези сшошиле себе, шроседеиу, аншеншношу и салона или библиошеке, зашим жуље нове ћилиши, а нарочиіо као и свашовање, у вези исшина. Уопше нешто је био гвозден део мираза, а сва осшала спорадично. Идеал мушкараца бише је жена са шиш већим мирази, односно са шиш већим новцима. И нарочиіо шада се певаіло:

Кажи љубав, кажи трешње!
Пара, пара госпођице!

Е, сада је сва по друїачије. И сада је чесіо мушкарца жена са мирази, али мирази у облику новчанице и орден. Колико шшоше брашна, неколико кашш шећера, шезшера, пирина, пасуља, свиња, гусака, ћурака, кромпира и т. д. ніо ја је савремен мираз. Зашо сада и деца рецишоше ошше гласи:

Кажи љубав, кажи трешње!
Мамарошцу, госпођице!

Шшо ћеше врошше се мамарју, не шако и мираз.

Зашо, моје драіе чишаљешке — удаваче, на очиглед шо, све пара шшо имаше уложиіе у живошне намирнице, па да видиіе, како ће мушшерије да обезбеде оно шшо медведи ока меда.

Најмодернији мирис

За сада је од мириса најмодернији мирис шекер-бомбоне и шоколадно-романшике. Мажи са добиіе по пеленашки.

Мали огласи

Трешки се нежда вредна девојка за спасобна за све. Писмене поруке са слешом прежа — Зокоња.

Пароле пашићу којих ћу врашолоши Елеошићима да са Бора до нас дођу, купујан и плаћаи најбоље — Чарлиш.

Нудим Београдској општини 13.01) предлоіа за уређење Теразија. — Амбициозни архишекша.

Равајлови доживљаји

Равајло и цукац

...ИЛИ, КАД РАВАЈЛО ИЗВОДИ ЦУКЦА У ШЕТЊУ

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Промена команде

Лондон, јула. — После свеке изгубљене битке Енглези мењају команданте али не ради казне, већ ради унапређења. И командант ваздухопловства у источном Средоземљу, Лојд, није смењен по казни већ да би добио „важнији положај».

Зато се енглески ђенерали и адмирали утркују ко ће што више пострадати поразе пошто се то код њих јако цени. То је, вероватно, разлог што нема ни једног енглеског команданта који би се могао похвалити бар једном победом.

Још мало одабраних

Енглеске трупе чувају одабрани људи за одлучујуће тренутке, изгледа да улазе у завршну фазу.

Европски народи који су ратовали за Енглеску сви су извучени из игре и неће имати част да са Енглезима деле плодове њене победе. Аустралијанци, Индуси и Новозеланђани су постали неуразумљиво колико гладају своју страну. А. како је познато, разумни људи иду за војску.

Сада је дошао ред на одабране нације. Сама постаје бојазан да ће настати сукоб ако тога не ће прси узети пушку у руке: Енглези или јеврејн. Нарочито се јеврејн, који су већ показали во својим добровољачким пепајама, отимају о пушке и себи присвајају право одбрана царства. А ко-

ЧЕРЧИЛ: — Индочка моја, зар сада баш да сломиш врат, кад си ми најпотребнија! Па ја сам изгубљен без тебе!

Његова врела крв...

Прича из Индије

У времену кад је сер Стафорд Крипс био у Индији, посетио је ову велику земљу још један светски путник који се не зове ни Кришс, ни Иде, ни Девид, нити је његово име важно. Тај се човек није интересовао ни за слободу Индије, ни за њено богатство, само је обилазио са својим водичем чувене факире и браманске мудраце. Али нису је чудиле њихове дуге браде, већ чињеница да код сваког од поменутих Индуса, који нама не изгледа ни оскорнија или допутљиву да носи праву њихову браду, запита водича:

— Да ли има овде човек који пије воће муке?

Тада би го водич повео до другог човека који је замета трећи воће муке.

Тако су сви, светски путник и његов водич, стигли најзад до једног факира који је замета поједносно врхунац онога што човек може замислити. Водич се већ и сам зачудио, али је наш светски путник опет поновио своје питање:

— Да ли постоје овде човек који подноси воће муке.

Водич је тада њима показао простом на једну палату. Када те светски путник ипак разумео, одмах је објаснио:

— Тамо се монетарно налази сер Стафорд Кринсл.

Још мало одабраних

Енглеске трупе чувају одабрани људи за одлучујуће тренутке, изгледа да улазе у завршну фазу.

Европски народи који су ратовали за Енглеску сви су извучени из игре и неће имати част да са Енглезима деле плодове њене победе. Аустралијанци, Индуси и Новозеланђани су постали неуразумљиво колико гладају своју страну. А. како је познато, разумни људи иду за војску.

Сада је дошао ред на одабране нације. Сама постаје бојазан да ће настати сукоб ако тога не ће прси узети пушку у руке: Енглези или јеврејн. Нарочито се јеврејн, који су већ показали во својим добровољачким пепајама, отимају о пушке и себи присвајају право одбрана царства. А ко-

Жртвоше му главе...

ЧЕРЧИЛ: — Е, ови проклети мисирци, дићеше ми главе...

Претурили бригу

Кујбишев, јула. — Агенција Тасс издала је следеће саопштење:

«Сада смо прибрикули последњу бригу. Све што је у Европи вредело остављали смо Немцима а ми идемо у тундре, шуме и степу где нема индустрије ни саобраћаја па нам неће сметати цивилизација. Тамо смо у своме елементу. И злада ће успоро да напусти Кујбишев и да крене за Туркестан или Сибир. Сад смо на коњу јер идемо у Сибир где нам је место, пошто смо се у Европи осећали усамљени и сувишни».

Читајте „Бодљикаво прасе"

Црначке чете у Енглеској

Лондон, јула. — Ових дана су стигле три пристрљене чете црначких трупа, која су привремено смештена у једном чикопском гарнизону.

Мада ово ове црначке чете не потпуно ситуацији, иначе су, ипак, спремне за модерно ратовање. Ма ко, сложит ће сваком ситуацију.

Ејпиграм

Застава на хотља пола
Совјетији папа тропа
Сруд пропада ова шкзма
Англосакси пуни страха
Ова пропаст, нагла, плаха
Доша крај је большевизма.

●

Сад се шапће, сад се вриче
Где су оне змијске приче
Обећања многог звучна
Сада главе те клонуле
Тешиу бригу сви дрижњу
Ситуација је мучна!...
А народно вели знање
Обећање - лудом радовање!

Код бога Нептуна

Пишите господине: — ГОС ПОДИНУ ЧЕРЧИЛУ И РУЗВЕЛТУ, ВАШИНГТОН. — Потврђујемо да смо примили у реду ваш конвој од 38 бродова са укупно 240.000 бруто тона. За даља пошиљке, од ваших цењене куће, спремни смо ове просторије.

Откривена тајна састанка у Вашингтону

— Шта мислиш, Винстоне, хоће ли Енглеп да се бори за нас?

— Свакако, ако неће ми бити то ПРИМОРАТИ да се ДОБРОВОЉНО бори за нас.

У рукавицама

СТАЉИН: — Прочасни, пр-опоручио ме је Кентерберијски епископ, опростио ми све грехове и рекао да сам ја борац за праведништво.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво пиле

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за пределе човека и чекиња Београд Вишњићева 6

Претплата, тромесечно 36.— дин. полугодишње 72.— годишња 144 динара

БЕОГРАД, СУБОТА, 9 АВГУСТА 1942

БРОЈ 36 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НИЈЕ БЛАГО НИ СРЕБРО НИ ЗЛАТО

Вашингтон, јула. — На последњој седници Конгреса сенатор Џонсон одржао је једночасовни говор о разним земљорадничко-демократској непријатељима и свој однос, разочарано је завршио:

— Волио је заборав, што мислимо да се мисли сав пестељи златом. Ово истина, бољевите, али наши противници у Европи имају нешто друго, што је још, а то је борбени дух и квалитет. Ми стварно у злату, на опет сам изгорозни јер изгледа дебљи крај.

Затим је плачним гласом настави:

— Ах, наше изгубље! Велика наша земља Француска никада је великој демократи: «Пари, пари, пари, па цео свет, и то бади потрајо за чисец дана. Садашњи наши савезници Енглези, са пуним устима злата, дрекеју у хладну чорбу, а нека пропадне на Балкану, који бешо обећано земља, истоко се чак друг ветар. Последња наша надда «једноседи» дизајни су још зимуст дрвету, да је пропоће пливао, а сада нам јављају «нешто нуба, произвођ» Према тоша наша победа ниси као пустер.

ИНДИЈА И ДЕМОКРАТИЈА

Делхи, јула. — У цилој Индији влада жени покрет са позивима: «Енглеска мора напољу!» Енглези са се сувоме у очима опрештају од ове земље која им је толико прирасла за срц.

«Пријатељи!» — проклињу они Индијци исто тако као да су цео век говорили индијском народу само реч «пријатељи». — Ви изградите демократију!»

«Та и хоћемо!» — одговарају Индуси. — «Ви сте мислили да смо ми сви фикери, те да ће нам ваш режим необично одговарати. Досто је било лажова на овој страни!»

ПАПИР ПОДНОСИ СВЕ

Вашингтон, јула. — Министар морнарице С. А. Д. најавио је, да Сједињене Државе могу потрошити онолику количину папира, колику ће бити потребно за сваку врсту ратног бродовља. Планови за ову изградњу већ су готови — на папиру, који подноси свакакве планове и сплетарења.

Једино још остаје да се пронађе неки сразмјерно јефтин материјал, да до сви ратни бродови, који се за 10—15 година изградо, остану чисти.

УШЛА МУ ВОДА У УШИ

ФРАНКЛИН: — ВИНСТОНЕ, та будала Стални потону, па ће и нас да удави.

УЛОГА БАБА-РОГЕ

Москва, јула. — Поводом оружаних сукоба које су имале британске патроне са арабљанским устаницима између Москва и Багдада, енглеске власти су запретиле домородцима да ће дотерати да земљу завоскају бољшевичке трупе.

Стање је у фирми. Сада већ игра улогу баба-Рога, сем ће ускоро још једном моћи да се употреби као птичја страшило.

ДОБАР ПРЕДЛОГ

Лондон, јула. — Поновио са и у Домом дому говоре пажљиве ствари. Тако је, напримјер, овог дана једно посланик предложио да се цело сребро из Музеја заслуга зготом или проитером, пошто су сада Осовине биле толико љубазне да цело земљаште тешаљи то назру.

КАО ВО У КУПУС

Лондон, јула. — Од наших специјалног дописника. «Тајмс дописи:

— Сада нам је свима јасно, да је наш великан говорник Чорчил био у Лондону за време битке у Либији, не би дошло до тако великог пенкиоке. Он би успео да мушкатном бронзом претвори наш пораз у победу, једним надахнутим говором. - Али, он зато у Лондону — као во у купус.

У АМЕРИЦИ ЈЕ СВЕ О-КЕЈ

Вашингтон, јула. — Код нас, у Америци, сва ида у најбољем реду, најзвано је претставницима штампе Рузвелтов секретар Иднл. «Ида су Сједињене Државе биле једнако у могућности да се боре флотом, министар морнарице постао је бирократа Нокс; сада, када су нам Јапанци расиекатали флоту и када смо слали на сувоземну војску, за шефа штаба сувозамне силе изабран је адмирал Лихи. Када дође на ред наша авијација, убеђени смо да ће за команданта авијације поставити неког подморничког официра. А најлепши симбол наше ратне моћи и снаге јесте наш председник који не може ни на ногама да стоји, него га понарамовају деца обућутанта. Као што видите, код нас у Америци све иде у најбољем реду.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Барометар је настабилан на целином делу земаљске кугле. Са сигурношћу се може очекивати промена времена у источној Русији, на Кавказу, на Атлантику, у северној Африци и у Азији. У пред лета у овим крајевима дуваће ветар, са суснежицом па са очекује да завеја харара Америке.

Европа: Време лепо и топло, са изузетком Енглеске где је магла и Русија где мећава расте.

Америка: Мраз и мећава. Атлантик и Пацифик залеђени, као и све већа реке.

Азија: Магла и хладно. Очекује се снег у Индији и на Кавказу прилажења и опуја.

Африка: У делте Нила траје и даље непогода које прати Суеце и Сирије.

Аустралија: Магловито и променљиво време, са повременим бурама на мору.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

НЕКАД МОЋНА ФЛОТА САДА ВИРИ ИЗА ПЛОТА

Бост је стигла из Лондона
Немци пређоше преко Дове
Без мастова и пантона
Све окренше газе Бога
На њиховим куће врата
Цвеће медвед се кокреће
А Черчил у страху гуца
Док се Русолет само чешта
У рачуну опет грешка
Од карата кров се руши
Ко ће рунт да запуши
Потрошио је ветар пуно
Сад се нико чудо тражи
Та је Болка без пребоја
Низ брдо сузаје копа
Измишљена шлагер жена
О «другом фронту» ћутом
Зато шире нову фарсу
Тај фронт биће чак на Мајну.

Орлове сад много брине
Ни сва страна леутика
Медаљону сада траже
Ђи су точе од гвожђа
Подморнице, не и штреке
Задњу ми скоше мреже
Крез сва мора смело гаде
Чим у рано рођ уђоше
Узалуд се ваће ливеа
И чарс ваће нам пене
И та ненад мећава фасеа
Сада енди нам стаза
Јер на мора ни пољу
Не дир мора тек са ваће
Пађе тешу сред таласа
Орловима нема спаса
А ваздуха сад непрегледа
Међу њима тешке пусле
Да со ова бура стиша
Руквеит је коначно виша
Код ађинаћеет главни бога
Цвеће пас'о биће трава.

Страх од Москве де Лондона
Немци пређоше преко Дона
Кроз Европу звоне звона
Град Ростов на ушћу Дона
То је нуђа паду силона
Ал' зато је важно бело
То су врата од Кавказа
Код ортака сада збрка
Преко Волге биће крва
Тишковина, дрво суво
На Доку се баш утрује
Где окрене свуда кости
Сеуд го млата као вола
Од Мурманска до Ростова
Сеуда грне, пуца, сева
Не сте места фронт већ куца
А у Кремљу Стаљин шета
Жалосте му талас пљусну
Европа му пеле нуспу.

Погледи Стрелце

Окн своме народу

Према «Дејлигрју, Енглези мају намеру да спроведу неки начин снабдевања енглеског народа животним намирницама. Они ће, какв свим знаш, бити снабдевани споља, али не морским путем, јер ни је тај сувише тренонт, него ваздушним. Поште сматрају да ни је број ваздуха већи од расположивог бродског простора ако бе из конвоја да бацају народу кесице са неком врстом прашка који ће да замене кранр.

Изгледа да се цела ова нова енглеска пагка обрће око неког прашка, ваква што то треба за енглеско вођство да буде оружје против непријатеља и за енглески народ прашак за успављивање.

Америчка офанзива на језику

— Нека ваше дефанзиве! Сад узалуда у офанзиву га мезар и сам мораш потопити наше бродове.

МАК МАХОН И ТИМОШЕНКО

Иегда у Азији, 1 августа. — Тимошенков је музички свима клуштуту, који му јединк праи ду другиме у овој грци Воролњов—Афанасијев, до је он итов да у сраоси пакоми за што је Мак Махон доживе

Садиз, то је зато изумлено спастичну одбрану, вам се и њену дескоо што и Мајну

— Сад тек разуми Мак-Махов — закључио је Тимошенко. Тешко је успешаном са повлачити...

Дупло књиговодство

Вашингтон, 1 августа. — У књиговодству Франклина Рузвелта, који води Самнер Велс, почаза се бољшевизма Русија да води под рубриком: Дубоко. Из тих разлога Рузвелт је наредио да се ова партија избрише и више не књижи, а у прилозби је записано: «Пиши куће, преовно»..

Судбина Енглеске

Лондон, (ууа. — «Сандеј Тајмс» (адмирал лорд Четфилд):

«Судбина Енглеске лежи на мору.. Последње догађаје, а пре свега максимални број потапања бродовља дали су повода за забрињутост у овом погледу...

Модерном конвоном — која непријатељ користује у великим количинама и који су њихов чвориште у поморском рату — појачана је угроза поседања безбедности, ва мору у средњи сеи Енглеза у овом рату, који је, поред осталог, доказао да је Енглеска приморана да иде и на подморнице.

Мистер „Други фронт"

Холанд, јула. — Пошто је у завршно конференцији заказана опште моја другог фронта, тако да су се радавали фанатици, машине, аутомобили и трамваи који са знаком „Други фронт", с тим у вези је одде прирели конкурс за избор мистер и мис „другог фронта". После крајег већа, жири је једногласно усвојио предлог да се за мис „Други фронт" изабере Елеонора Рузвелт, а за мистер „Други фронт" сер Стафорд Крипс.

Америчка офанзива у стварности

Десар — пиаиа над Јужном Америком полазиће фунту.

Современа енциклопедија

БРИТАНИКА

Разоружање — последња такмичења.

Ситуација — незгодан положај.

Војни изванредит — човек који се код нас набрзо ставља у стварно звање.

Мина — помоћно средство за одбрану, на које сно у Африци сами касапи.

Тактика — код наших команданата све тактика са састоји у бежању.

Јуче грђен

— Бољшевички балон је заточио. Он се зове: «Па подне пређерас.

(Дејли Мирор — Њујорк, 1-XII-1939 г.)

Ешторал

Лондон опет тужно плаче
И понаља бејат-прче
О неконе другом фронту
То је нека шала врана
За децу шарена лана
Ип' мешница на есконту.

*

У Индији нова криза
С медведом се лија сплза
Да направе квар
Комунизам и Енглеза
У тесној су сада возн
Удесном стевер —
Ал' ортаклук тај. зацело
Биће добар за опело.

Данас у малом џепу

СТАЉИН:
— И бесеравидно им водиће рат против капитала

Народне песме у слици

«Жалосница преко пута, што су тако забринути...

Комунална кроника

Чување традиција

Од нашо градски редари комплетну трешњеву гурњеве је нестало. Нереално само стоиле да не виде власт, али у самим колима гурњеве цвета.

То са дешава због тога што ми Београђани чувамо традиције, а гурњеве и Београдска привина, то су наше најстарије традиције, па их на сваки начин оставити.

Мода, а не потреба

На нашим кима нашег света, јер то сада код нас шик. А наши момадиви не иду на кутање из потребе да се расходе, већ из моде.

ТУРИСТИ

Београђани су напрасно заволели природу па зато суботама и недељом на нашо лепо да се уђу у ваз. Сви је грелични. Ово се нова пасија назива: Мода Руставања.

Користе прилику

Многи Београђани који обрађују своје баште нису да чују о плаћању дугова јер кете да су самоградници на користе уред бу о зелатни земљорадници.

Искрцавање на ситно

— Жалим бих да посматрам искрцавање на другом фронту.
— Ево вам дурбин, скрс.
— Шта ће ми дурбин, дајте ви мени мицроскоп.

Наше чекиње

ОЧИЛЕКУ:

У Етиопу капља лиши
На дедово позват Таши
Јер га горки муче једи
Сад његова тиква звечи,
Нема више лепих дана!
«Ја нис другу местан видио.

ВОРОШИЛОВУ:

Ни Истоку Борба нова
Болшевизам из Русије
Натирала сио у Бог.
Замукнуле земаске бајке,
Немушкиа Балканије
Источе со знаком сиег!

ДРУГОМ ФРОНТУ:

Другог фронт са сеуда крени.
Јер ни пола вијак лани
Над ни вама прак фронт
Медвед трапи нове зубе
А Енглези сеуде трубе
Да му вашу наеседнт.

Современа Лирика

БЕЛОЈ КУЋИ

Бацаете долари, да прените фру
Сејаи сте ветар, сад жњете
буру
Мир сте намерали са све четир
страна
Сирати сте живота наивајни мани
Бетру подцистаи ви у туђе куће
А сада куцате над је ваша врутак
Али ако — бор знаћете сеуда
Ни другоиа јаму ниси — сам у
ну паде!
А кад се дат сврши, историја чуће
У Белој се кући, црне пажњуће.

Кинеска лирика

Чашта рекоа ваше сиеће
На сто страна њиову свет
С трешњо цветаи сруу ранн
Ни добрио занном.
Над на трешњи ради уранн,
Биће ломиб праио Бурнеа
С трешњо боле Бокор пади
И ивекоиуе цвеи нади
С трешњо цвето теое шуиа
Само Буи ни Цеи разуие
Чиаа помоћ цвеи ноа
Друи — Чаиг-Иај-Шеи.

Загонетка за нашу децу

Зашто расту главнице
Да ни децо знате
Да иозоан демократе
Празну сваку жлезу
А по цдоо иоспај тиоси
Сеуд је живео Англосаксоа

Савремени глаголи

Александрарати — спремити се на промену власти.

Бољшевиковати — надувати се.

Конзервирати — посекати морско дно.

Мурмансковатн — очекивати бородске који некад неће доћи.

Ростовкарати — бити на брзину удовљен.

Од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 26 ЈУЛА

Дан дан, ја живим до се прилагодим. На Калемегдану море света. Одједном, у овој гужви, примећу моја госпођица доктор Душка. Бацим рекламу. Загледати и учтам, он се смесло у хладовину на једној клупи. И то знате с киме? Са Кајом, пријатељем са наше лисице. Хвата нову вољ!...

ПОНЕДЕЉАК, 27 ЈУЛА

Данас продајем крос који ућ-лику ауто на улици, а један комшија зеци како се аутоаутом на са највећим интересовањем посматрају једног жандар који стоји мало даље од нас.

— Шта ја? питам свога једног ми крајишника — што гледаш тако у овог Јапанца? Да ниси ево крадљивац ауто фотоаппарата односи са собом?

— Ма, чиво, — каже сам со-та Крајишник — него ово дечко је једини из наше гимназије који нисам положио. Сада је убеђен, да неће ни до се игра са нама.

УТОРАК, 28 ЈУЛА

Уздигли смо жичану ограду за шетњаке на трамвајској станици код Бојне академије. На, чекај, пеђеци, ворани у вез. Стоје по-ликајци и надзирају да нико не шетња изван жице или да, једино бата од нас, уће преко жице у траваку. Једни отиоси, старије госпође, онако прави жице, учтиво се обрати полицајцу:

— Зар те, молиму — каже — зар не ово обала да иде овако, да по њима стадои обиђу?

— Како ко нађем стадои обиђу? — пата заузбиио чувор реда.

— На тако: ко само да се ни-каме „но лево круг" да ко је ко последњи, ако да уће прво, а ко ће прво, ако да уће после.

СРЕДА, 29 ЈУЛА

Пријекло сунце и ја напратио у бифе ко једне хладне шницеле са киселе соде, али ме ове изнеде, и тамо нађем свог старог пријатеља, полицајца Ђуру Мојсиловића са поселатне отмених лова.

— Пеђе време — каже ми он шетајући, пошто смо се поздравили. — Јапанци ово гунше а кодо пиваио да пијиш.

— Шта је сад то опет? — зајкнем ја ја. — Да зар та један пријатељ лети нучно како интересанто ваш ћаша да ме можеш на плажу а сад ће опет кеш ауту и ако чешто пада.

— Па хајш — каже ми он отмодавно — пропасте дета ја бенз-шпиа, а сада сам уме ја ћутам и заседно ти пођем, ја непрестано молим Бога да пада киша те да ми пораднја и крпимар што ваше роде.

ЧЕТВРТАК, 30 ЈУЛА

Од како радимо и пре и после подне, наша полетарија на конференцији Антигеографима Инда дотеше сазвоо један час прека и преваспитаије на сунца.

— Ако, како ви то, господине Шиво? — пита је у чудо један дегорант Нидерфер — Како ја побоја кабете кроне да се тодико сунчате, кад радимо и пре и после подне?

— Па то је врло просто — каже мирно професор Антигеографа Шива. — Ја сам знате годинама живописао да у ово доба добро пропалуне од сунца, да кано сада не могу да се сунчам ја плаиа ја једноставно сутра пропала кост. Ја се, са овом вољом новцима ја ћу ићи, рукаиу и ногама и тако добијем прави пропалуне тен са плаиа.

ПЕТАК, 31 ЈУЛА

Чујем дутрос комшију како пита сво своја сиоиића, гимназијалца:

— Знаш ти, Боко, остаиеш ја-нас до код ћаша да ћеш ћаша ћутарете за мене. И ћаша и Сеиа, сам се врати брзо а ти уиеи остали бодеђена.

— Па — каже сиоиић, ја пра-ћаиеи реа за мене, јер нудим „Морове" а ако врло постаи, ја чак биио стрем полеао за ћаше „Дуне" јер та ирви и иаиво пре-остане ди се ирв крај продаје.

СУБОТА, 1 АВГУСТА

Постеја једи вечна отиени и врло угодиеи господин у нашој гредаи са иоиом се знаиесет ту-ђеиско сиоиче на стеиеиској ви и у иодиеи, док иоди ни се, за дано чуло, сам једиред ис-сечно ућла. И ако уже сиедох ућтиио шеиеиу. Прошла година вреа ако поред турског гробља по ни глаи ие сирене, а тоиеи-шут му чосте, ни ие се ућтио, ма' ие до земље поклоии, са иоиом дубоиеи осиећеи. Тако ни се, после ио ова иоиаи времеиа, дутрос ућтио јаиси.

— Ама, ио је ћа господине? — ућтиа ћаиидатора који је ста-ја у иодиеи?

— Ниа ићеиаиаи, господине.

— Па што му је да ни се сиио једиаиут мосиоо јаиси?

— Па дакле је ћаш, господине, ако иаде се сиаба иарија.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просветно задружење в. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «ПУЧ».

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Равајло на утакмици

поп је На делиће код Миш у поштарку а на јелку Пољаку се искупљо силан народ и само дечија јекну а кичс утапта, гол, дечији бол отеки, дрвић повам. што ли је То бого вољење мислим са ли та побоч у гермет, а кад та мо сина људи и женски гласаљу ка једно вољење где се јурцају неки рајтолављени момци у црвене гуће и отимају се за једно вељу лопту од кожа, и Сви се они Дорћају гол, гол. Ко је бре то мислим се ја и све кабинаријеи по ову женскадију а све разлављи уста на вичу гол, о сутра ну кланскаво ко је гол онај Јес да су они гољишли што гурају ову лопту али и женско по совиза кад голишаво на чоком пишта.

Прођем код једног са жуту чоју и биту ћашту на је Петак. Је господинов кој је оделенска гол и питто је тол. Ја му врућина кип је сикаи због измеђаиције сикоу ћлаве па ће да пијеи кисело.

Ејмоја будало сељачка пиће ова жена жар са та мислиш да се ни дана плаћиио од голоћа.

Корисно дрво

— Видиш, комшија, на овоме дрвету са обоснва моја тешта.

Комшија: — Заиста! Онда вас молим, дозвољите ми да га посеием у моју бешту.

Ноћ црнобершјанца

— Сад не знам збиља, да ли ме то грозе свеет или су те стоноце!

Севиљски берберин

У једној чешкој колекцији окупило се у чафани друштво и спуштало мелодије чешколаја који је свој летњи одмор провео на морском

путовању. Међу њима чешки говори а Италијан, Енглез, Шпањац, па по-моему и Севиљац.

— Ако Бога вам, зар сте бели, и у Севиљи утегла нијамам. Мика, чекивање катастра.

— Ено сам, одговори енглез. То је једна од најпознатија места кроз која сам прошао. Зовеш је...

— Тако вам Бога, прекиде га г. Мика, рекшта ми ко ће тај барбирин из тог места, а кажа ако и наш свет точно говори!

ПАЗАР

— Вељ трећи пут је ваша госпођа уђела моју ташту.

— Шта хоћеш да ја убијам?

— Ваша сачувај! Хоћу да ме ја продате.

Госпођа Анђа на прагу, ал' зато Мита иде од куће до куће и свуда уводећи кано је натрабушио на нешто.

— Госпођице Лаика, прво комшица, ама дивни бувар. Дубок по ладан. Од њи сам узимао таду за пекмезиће и тако се утолимало. Сваки дан ми сноси кајгану и онако успаљена женска. Тада дође К-ов да пекоси, ама се тодуди да ми помогне и баш онда је нестала да чоека Анђа и сад имаћи бит зна цела. Зар је моја та чоека..?

— Ал' Анђа на вратиа у та разлоге и сад Мита, кано ма ваш, иоје да моли госпођицу Лаику, изберет гроја женскоу, — за утаначите.

— Шта, зар и секретор спава!!

Сабиљев глас из публике:

— Вељда чофеће мокоту шиџета против вољева...

Први пут

На првој суђеља, судија опгушенице: — Да ли имате последњу реч!

Оптужени побједоносно својој жени: — Је ли ме чула, Јулка!

Тук на лук

Један шпанолски кава кажи:

— Домаћине ми шољу кафе ну ну до вечи, ако ј тацни не сиј да буде ни ваши просуте кафе. Добићете добар бакшиш.

Невалосе трекутна доџиџа келнер се почаиш дрмећи у једној руци пуну шољу кафе а у другој тацну!

— Извоље!... — рекао му је и стаиио шољу на тацну.

Није пристао

— Господине, зваало вам је о тежа ово!

— Нешта нарочито. Синоћ ми је неки реата да (о) путкн ноа шешир а ја нисам пристао на то.

ДОЦКАН

Младожења које и стоиоеиа у другом месту, задоцнивши за воз не дан венчања, одјурио је на станицу и послао следећи телеграм: «Не венчај се дан је на доћекање.

ВЕЋИНА

Пријатељ једног судије у пријатељи пита га:

— Молим те, реци ми, колико је бно повода да ти оваква досадуј!

Судија: — Неспоразуми, драги пријатељу. Ја сам увек говорио да је цео свет луд, а ја памтим, и сад је тврдо да сам ја луд и цео свет поаиаи, па ето видиш победила је већина.

Једна је заиста обична проверка

Чиаво сам ујутраиу возу из Аранђеловца. Крупно сам једну фишаку и одмах насиаиау, али ниј'е ваио да ме ја ухватиио.

ШАРЕНА СТРАНА

Наш наградни конкурс без награде

Погодите НО ЈЕ ОВО?

За одговор у облу долазе фудбалски судије, навијачи, клупски функционери и фудбалери.

Приче о малом Перици

Луче „срце", данас „кљусина"

Питао Јединац господин малога Перицу, како се зове?

— Перица, одговорио је мали Перица.

— Добро Перице, како се зове тај отац?

— Тата.

— Ма не, како му је име? Како га ти звао?

— Богами не знам тачно! Луча га је звала курваш, а данас кљусина!

Зна још једну

Кад је био код деде у госте, мали Перица је случајно рекао пред дедом једну ружну реч. Деда га је укорио и рекао му:

— Ако ми обећаш, да нећеш више рећи ту ружну реч, дићу ти два динара.

— Нећу рећи, одговори мали Перица, и деда му даде два динара, не ако мали Перица, завикала.

— А да, заиста не смем да то изговорим!

— Чуј дедица, одговори мали Перица, је знам још једну ружну реч, која вреди најмање 10 динара.

Камо среће

— Видиш Перице, то су животиње зове носорог. Она има врло дебелу кожу, коју не може пробити ни револверски метак.

— Е, тетица, реће мали Перица, колко среће да је и ти имала овакву кожу! Онда се је не би бојао учитеља, и ти мене.

ДВЕ КЊИГЕ

Један талентовани писац написао је књигу «Како ћу постати богат?» У њој је дао свете савете како ће доћи до пара. Књига је одлично прошла и писац је издавач су зарадили добре паре.

После неког времена писац је написао и другу књигу, али је овај пут назвао «Како ћу остати сиромах?» Увидео сам да ће ту књигу купити баш сви они који су купили и ону прву, а за њих то би било доста.

Три дана после венчања

Медведовић: — Марш сам!

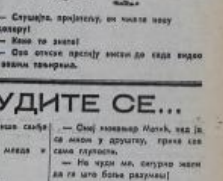

— Слушајте, пријатељу, ви нисте нову судницу?

— Како то знате?

— Ова отпоне пресуду нисам до сада видео ни једним тамнима.

Анегдоте

А. ДИМА И ДАМА ИЗ ВИСОКОГ ДРУШТВА

Код Александре Дима Сина дође једне даме из високог друштва и упита га:

— Прича се, господине Дима, да књиге не мислите да пишете поверљиве комедије!

Није истина.. одговори јој Дима. У позоришту Мишлез ја право се крије проба моје нове комедије!

Дама ће му прекрено:

— Сигурно отпет ово ваше мено из полусвета!

— Не, знате шта је најбољи друштво!

— А где ћу ја ви ви могли студирати? — настави она и даље прекрено.

Дима, који није био знавалац, одговори јој:

— Код своје куће, госпођо!

ПЕВАЧИЦА

У једном парском локалу Трговац Бернард је наступао певао на нову пародичну, коју је правилно велика ревалила. Када се мени појавила на сцени и почела да пева, великом писцу није никако могао да разуме ниједну реч. Певачице је гутала речи и фарбом се чуо као нека шкрипа.

— Шта велите? запита Трислав директор локала.

Писац итрепући се свој ни бојом одговори:

— Ово мени је ја баш стра за повезнице сва своја чула.

— Знаш ли шта ћеш с децом која лажу?

— Знам... пустићу возом у ко ће ући.

Савремене нежности

— О, како ви дотле.. јеси ли усклопљен... очајан!... Ови се мени, скрстиће, одн. чила те ја ти лекога.

Лажу вас кад кажу...

Је волим своју ташту. Она је пример свих врлина.

*

Како да му не опростим, кад ме ништа за опростање.

*

Увек сам мислио на тебе.

*

Моја жена мисли да ја не изгледа.

*

Али, ја ви то могу и доказати, ако треба.

*

Нисам ништа, нисам ни ја ништа.

ШКОЛА

Брз одговор

Учитељ: — Перо, колико је један и један?

Перо: — Три.

Учитељ: — Али Перо, зна ли да је један и ти један исто као онда онолико?

Перо: — Два сина!

Зна Бока

Учитељ: — Знаш ли ти, Боро, које је то животиња која има дуге шапе, вобичаји, чекиће и нос?

Мали Боко: — Ти се животиња зове кавалер, господине!

Професор (њему): — Шта је рад урадио цар Душан кад се пеко на престо?

Бог: — Сео је.

НЕ ЧУДИТЕ СЕ...

— Шта вам се највише свиђа у француској музици?

— Ако је кувариде млада и лепа!

— Мој муж ме вара...

— Опрез, знаш!

— Јутрос ми је рекао, да сам јелико платила мању кућу коју хоћу!

— Колеџу, ми ћитва сат, нако сам полудио марду од рекао, а још ми је нисте дали!

— Али ми чудите се, госпођо, знате нисте су рекли спора инвалиде!

— Драга, тешко мене је жалити ме у мом срцу. Јоси ли задовољна?

— Да, али бина би задовољнија да је твоја правине напишеш на мојим постављима.

— Да ли ваша супруга пали с вама пријатељи?

— Она да, али ваши ми остаје нешто!

— Онај коментар Матић, кад је са мном у друштву, прича све сама глупости.

— Не чуди ме, сигурно жели да га што боље разумеш!

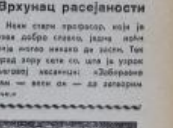

— Шта радиш ту пуслом?

— Не видиш, правим сам.

Врхунац расејаности

Неки старм професор, који је имао добро срдце, једне зиме нема нигде никаво да расте. Тек пред зору сете се, шта је узрок нигдине несаница: «Заборавио сам — вели он — да загорим грло!»

— Сине, иди у гору и види да ли ће да падати кише.

— Како ће, да видим у њему за кишу?

— Не тако. Ако Опанчина палиће, тада ће сигурно падати.

ПРИЧА О ПРИЧИ

Лепа ствар писати приче... Нарочито, одмаснте уредницу, приносите недељу дана да нађе у пост, прочита коментар, наврати те цензори, што га нисте, што је редак случај код писаца, и сазнате слову.

Напишем причу тре нових дан и однесем уредницу. Уредник леф мене човек, љубазно ме запреса руку и обећа да ће причу пустити кад буде у ред.

— Једно нам друго — вели — требе на поставу.

Заволим се берекети рачуна, напишем другу, кажбан комедију ће и почнем будем сасвим хладнокрвно.

Прође недеља, прође друга, прођу три, а четврта се ја спремам за старт и моја прича нема; та јест у кошу можда, али у листу, нимам вам, нема.

Ређам се и одем уредницу. Уредник, леф човек, каже ја је баш отварен, чита ја ствари ми руку, понуди ме пивцајет из папаљаре и наслушаве цеа моје лоште, рече:

— Господине, ваша прича, о-нимо добра је, али овако отет, неје. Добра, тајност, нема сентиментално карактер.

Нисам много разумео, али праве сам са кад је разумем.

— Видите — настави уредник — овде нимам мису попуњене пројекце; у јелена је жубав чисо сама надрешена. Погледајте.

Погледам и уверим се. Један је писао да је читав лавор наоружао сузама, тргујуће за другом; други да му сроди пријатељ водоскоком кано да пола тоне, трећи да умире за зелењем очима, и тако редом да се је заљубио, и болани и уредник пусти сузу. Уследи да операм и ја тако писта и уверим уредника да ку написем причу коју ће и њима разгалавати. Уредник леф обећа да ће причу пустити кад...

Заволим се берекети рачуна, напишем крате и после два дана донесем новелу.

Прође недеља, запам две, па три и моја прича нема, та јест, у кошу можда нем у листу нимам.

Ређам се и одем уредницу. Уредник леф...

— Добро ваша прича — вели — нимо, отет само, отет нимо. Недостаје једно.

И он ми показа мису прича у којима углавном: муте лица, жубичасте тровласи, црвене цвеће, зелене мисеце, плаве подсмешке, модре зуби и још много шта, што ће задовољи и писце слично: Ћирадзић, Мелнков, Ристић Бранко, Леонидов и друге мртве, живе, здраве и болесне списаре и писце.

После два дана донесох причу. Прође недеља, пе два, пе три и моја прича нема. Одем уредницу и...

— Добро ваша прича сасо недостаје тон — вели — музике...

И он ми показа мису прича у којима је лицеје звучило у «С» мажу, вапаи су певаи кошу бури, виорп певушио Бетовец и још много шта, што бе задовољи и покојни талеви: Моцарт, Лесто, Беговец, Бах и сви живи, здрави и болесни музичари.

После два дана је причу — ни нимосох.

И како бих! Зе музику сам вегабрбата.

А сад реците, молим лепо, да ја вредан писате приче!

Музику, стенкарство, сентименталност треба да познаје писац.

Кад бих ја био музичар писао бих исте и ви рђаво приче.

Збогом лепе сисе, збогом зеленкаше очи, збогом модре зуби, збогом талеви: Моцарте, Лесто, Беговен, Бах и сви живи, здрави и болесни музичари.

С. Ј.

Код куће... ни цак не ћутите

ИСПРЕТУРАНИ ОГЛАСИ

Два ушорена годишње пословође под редовно осуђујуће најразличнији локал „Кожокрдија".

Физичедатес! Траже се сомарџи дванаеста. Упутства под „Нежан сурџут".

Дами, најсигурнији фарбање косе, мажење и подшишање као и небо фарбање у небо лакирерској радњи В. Николића.

Продајем корисне тешке за свакодневну употребу. Обавештења дати „Стовариште крчага".

Репертоар лондонског Народног позоришта

Недеља — 26 јуна — «Мастерџенијус» трагедија из живота Сер-Кристоф.

Понедељак 27 јуна — «Сан летње ноћи» комедија из живота Виктора Чарлиста.

Среда 29 јуна — «Пуковшчуј загробрдуј» или «Три Бекрије» комедија у којој главне улоге играју: Виктор, Џутшемен, и Чарлиста.

Четврак 30 јуна — «Врачени прстен» — драма из свакодневног живота са главним личностима: Господарка, Џон Бул и Совјетнуси.

Субота 1 августа — «Срећна случајност» — романтична игра у 3 чина са певањем. Наслову улогу игра Самовољево служавка.

Из Дирекције за спаљивање

Осма британска армија која се до сада спаљивала непотпуно напредовала у холандској редом ход Тебруча и Мирса Матруза, пробавила је у разлу најразличнијих загар- тал ће се у будуће спаљивати.

Амерички огласи

Најсигурнији методи да се две, три месеца научите да не пишете и не читате, како би изашли служење војног рока. Млади сигурна, успех загарантован.

Траже се храбрећи, неустрашиви човек, који се не плаши напада нитрових подморница, за свемирцу на Миссисипи. Плата по жељи.

Сиромашан млад човек, дугогодишњи возач у америчкој ванфирми у ратној морнарици, сада без посла, траже питомог радује запослење, али што даље од воде и Пацифика.

Вела млађичка ратних планова, прокламација и оптимистичке трговина, штанцања из фиоку мермиза, продаје се вилајетима и бакалима. Обратите се Бечкој кући, у Вашингтону.

Траже се чпаги који се неће насмејао кад је чуо да је Рузвелт постао главнокомандујуће америчке ратне силе, да замени Бастера Китона, човека који се ништа не смеје, ван се свог пут на немачки. Адреса у Холивуду.

— Келнер, овај бифтек је пре- ви намазан: и ж нож је тр...

— Не ви се наљутите о бифтек.

Бодљикава козерија

Много се осећам као наше жене. У њих неки дан беж у њих па им нешто не могу да спасем. То се најбоље манифестује у дугачком пасуљу. Јуче сам правио једну статистику и ево какав је резултат. У моме комоду имао 8 грађана и тачно је дошло по један дуст пута више него што дође. Што лудо, идеш да тражиш је ворош и жене су у сваком погледу доследније од мушкараца, али браће што се сећаш. Онп, ако неко хоштено да господину, деним је жени најпоузданије оружје, странице до танка и лакша али само врема мушкарцима. Међутим сада се жене сробиђу самоме себе. Боже што је то сопи речник, мислиш једа! А ни мушкарци сами слушају и ућутају. Поната знаш ућутају да једе, а вас оставили на миру.

Читали сте за оно две пријатеља. Волите се и пазите и бог зна како, ал' кад домаћицу оде их куће, нема љубава пријатеља, фук под кревет, па из њега хајте сад нађите и кад су је уздигли оне прошле!

— Јесте браће узело сам! Зато ни се кандуре и прави пашо, а матора као бабе...

— Добићете ручни ако ми отворите врата.

— А какав је «Мерцедес Бенц».

— Не мислим врата већ ручни.

У трамвају

Кондуктери — Ај, сељане, овуда се не пуди!

Сељак — Па ена ми пудили.

Кондуктер — Како не пуцају кад те је рукао у рубље!

Сељак — Па и оданди су ми на ногама, а видиш да седим а не идем.

— Последњи пут вас опомињем да нам платите ваш дуг!

— Хвала Богу, кад је последњи пут. Нисам до вас нико мисе давао годину!

— Кад вас погледам, госпођо, ваша се смејете. добићем вољу да вас пољубим пуно.

— Ал' сте ви шаљиви!

— А, не. Ја сам зубни лекар.

Право каже

Судија (поглавар): — Зашто да украдеш баш ново одело?

Лопов: — Па, знате, боље би пронете изгледа пред самим суд у опрљаном оделу.

— Кад сам био млад, ово ми је говорио цео свет.

— Зар си још као млад доживио ово?

— Јесте ли одавно удовица, госпођо?

— Од смрти мога мужа.

— Смешно, да ниси луда, који интересују овакве бодљикаве ствари.

ШТА ЈЕ БОЉЕ

— Проводиром сам и имам само две молбе: самоубиство или женидбу.

— Ја, ако имаћеш, могу да ти свештеник одо прво: убиј се!

— Хало, келнер! Ја бих пловио..

— Молим, извоите!

— ...Али немам новца!

— Хоћете ли да ми узајмите 100 динара за три дана?

— Хм!.. Знате ли шта: биће да вам дам 3 динара за 100 дана.

— Хвала вам, ја сам ипак мислио да ћете ми дати 300 динара.

— Хоћете ли бити добри, да ми кажете где сте седели, јер ми нешто трновити шрнсле доседе.

— Хоћете ли ме узети за жену?

— Ја сам већ ожењен.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене и 5 деце.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце и 6 тешких болести.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести и 7 кредитора.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора и 8 тужби.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби и 9 пута робијао.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао и 10 пута покушао самоубиство.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао, 10 пута покушао самоубиство и 11 пута ухапшен.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао, 10 пута покушао самоубиство, 11 пута ухапшен и 12 пута ослобођен.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао, 10 пута покушао самоубиство, 11 пута ухапшен, 12 пута ослобођен и 13 пута...

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао, 10 пута покушао самоубиство, 11 пута ухапшен, 12 пута ослобођен, 13 пута... и ја сам ја.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

Жртва уметности

— Шта! Три сата треба да стојим ово ћеш ја интелигенција у руци — а да га не загрлиш!

— Ја једва стајећу дана ћеш обавити. Мислиш моја не треба пећи и доторавати јер је краљ мађосе ал' ни ујежује, мора да се мало доторавају и пивају. Тако и јесте. Чим је мало горко даје се у облоџи и да мало те облоџе мнсо ће бити горак и чемерит. Зато моје виће вуко право што користе облоџи за све своје манифестације. Зато моје од наших мајдеши ће вдр на ражну. Тако треба сачинити облоџу а код се то учини, онда ће остаје мајта. И тек је једна врста облоџе о ли блистеа води жене обилно користе. Жеље, која има мужа, све је дозволили, а једне расположене и удовлни пази да ни мужа не пазне ни шта је одиал добију рец. А дама са рогом ће сакупачима, мислр бела и зеа. Чак и они који имају ранију као невернце, вешто је крију и камуфлирају.

Зато жене, пазите се да вам не израсте рог. Та вам је мој пријатељски савет. А сада је терао крао сопдан за ратом...

ЏИЛЕ

ШТА ЈЕ БОЉЕ

— Проводиром сам и имам само две молбе: самоубиство или женидбу.

— Ја, ако имаћеш, могу да ти свештеник одо прво: убиј се!

ЧУДАН ЛОВАЦ

Кућерица (господину — ловцу): — Зашто господине, ви убијате једнпнут тако знаде, него умеи погодите од пре недељу дана, па сп ноћ и осећа.

— Тај се ранпи продаје врло добро!

— Кво вла!

— Знаш на кпнт!

— Нпко сп досшао до богатства!

— Шшшуђе.

— ?!

— Тако, вшао сам за свадбом, на погребу свога стрица кога сам наследио.

— По чему познајеш да твој магарац има четири ноге!

— По ногама.

— Гле, остака си имо четири ногу.

— Смешно, да ниси луда, који интересују овакве бодљикаве ствари.

ШТА ЈЕ БОЉЕ

— Проводиром сам и имам само две молбе: самоубиство или женидбу.

— Ја, ако имаћеш, могу да ти свештеник одо прво: убиј се!

— Хало, келнер! Ја бих пловио..

— Молим, извоите!

— ...Али немам новца!

— Хоћете ли да ми узајмите 100 динара за три дана?

— Хм!.. Знате ли шта: биће да вам дам 3 динара за 100 дана.

— Хоћете ли бити добри, да ми кажете где сте седели, јер ми нешто трновити шрнсле доседе.

— Хоћете ли ме узети за жену?

— Ја сам већ ожењен.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене и 5 деце.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце и 6 тешких болести.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести и 7 кредитора.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора и 8 тужби.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби и 9 пута робијао.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао и 10 пута покушао самоубиство.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао, 10 пута покушао самоубиство и 11 пута ухапшен.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао, 10 пута покушао самоубиство, 11 пута ухапшен и 12 пута ослобођен.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао, 10 пута покушао самоубиство, 11 пута ухапшен, 12 пута ослобођен и 13 пута...

— Ништа, ја ћу вас чекати.

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао, 10 пута покушао самоубиство, 11 пута ухапшен, 12 пута ослобођен, 13 пута... и ја сам ја.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

ДА СЕ ПОПНЕ

Жена: Боже, шта ћемо сад?! Ено, сиђе ће јурн прво на нас оборених рогова!

Муж: — На помоћи ти нпшта да нучеш и сетиш! Боље да нм помогнеш да се попнем на дрво!

— Ја сам ожењен са 4 жене, 5 деце, 6 тешких болести, 7 кредитора, 8 тужби, 9 пута робијао, 10 пута покушао самоубиство, 11 пута ухапшен, 12 пута ослобођен, 13 пута... и ја сам ја.

— Ништа, ја ћу вас чекати.

ИЗГОВОР

Гост (келнеру): — Ово је укисло. Јуче сам у кафи нашао муву, а данас оспет. Шта треба да значи!

Келнер: — Сигурно сте данашњу, то је сестра оној дуварешној муви, па је дошло њој у госте.

Један ранији вицц

— Објасњу ти одмах, мали.. Ускуп сам напшао на једни аутошлет за чоколпду која је функционисао са дугмадима од пантолона!

НА ЧАСУ МАТЕМАТИКЕ

Учитељ је написао на табли број 92,7 и, да би показао ученицима нпм се тај број изговара се десет, набрекао је суперрон запету.

— Нпкп ми не, Јовица, где сиш ставпли десетну запету? ученпта затим учитељ једнпм ученпку.

— У сунђер, молим, господине.

ИЗГОВОР

Гост (келнеру): — Ово је укисло. Јуче сам у кафи нашао муву, а данас оспет. Шта треба да значи!

Келнер: — Сигурно сте данашњу, то је сестра оној дуварешној муви, па је дошло њој у госте.

Оба комшије су повратовано радили да дођу до кромпира

Оправдана бојазан

Мали Ико уђзи у сатон у ко ме његова мама разговара с јед ним својим пријатељицом.

Ико стаје код врата и не сме рачуља.

— Но, шта је то? — пита га мама. Како је то понашање. Прпђе госпођи и поздрави се...

Ико ћрплпчно неодлучно.

— Госпођа је мама пријатељица. Мислиш је и пољубиш!

— Ах, иај, узвикну Ико пре страшивши. Јуче је тетпца стао да је пољуби, а она му је шамарпо добар шамар!..

Како мали Перица замишља...

...ЛОМИНУ УЛИЦУ

Женске вести

ТЕТКА ВОЈКА ОДГОВАРА

Нина. — Жалите се на несаницу. То није тако страшно, као што ви мислите. Несаницу вете излечити најбоље и једино сигурно средство. Легните увече рано и радите, а куцтур поранте пре подневног часа.

Цица, собарица. — Е, драго дете моје, жалиш ми се, да с девојке осећаш боље видиш док с њима слабо. И то је лако излечити. Другу пут кад видиш кроз кључаоницу, гледај мало и десним оком, па да видиш како ће се вид десног ока изоштрити. А девојке неће вашињење, вирити, мало лењим, мало десним оком.

Рада. — Питате ме, које је средство најбоље да уклоните жутило од дувана на прстима? Најбоље је да се оканите дувана. Младој девојци као што сте ви не пристоји пушење. Неће вам, а није ни здраво. Престаните да пушите, и нестаће вам жутило на прстима. Сем тога пушењем вонаји, који сте по цигаретницима њихова набољшан дувана, јер свакако да нисте чекали у ред.

Тања. — Питате: „Је сам страшно у њега заљубљена, страшно га волим. Шта да радим". Одговор: „Ја вас страшно не разумем, страшно не рачунем. Пишите оперетице и јасније."

— Неку се удати ово него што напуним тридесет година.

— А ја нећу да напуним тридесет година пре него што се удам.

ХЕРОЈ

— Ја сам решила да се удам само за правог хероја.

— Ја сам тај, драгане. Јуче сам ухватио Русвелтов ротвеп за реп.

СЕСТРИНО ЗДРАВЉЕ

Сестра се удвојила пред огледалом. Поред ње је мали брат.

— Зар ли нисте да су руменило и пудер штетни за здравље?

— Да.

— Онда погледај, ти си с једне стране здравија него с друге.

Бапски лекови

Он и она седе једни поред другог на једном дивану у салону. Разговарају...

Она очекује од њега бар једну пољубац, али он је врло осетљив и не усуђује се.

Да би га мало охрабрила, он на се одлучује да пробудим љубавност.

— Ох, како сам се јако удрео се ногу!... Пошла ми изненадно. — Ох, како ме то боли!..

Затим, видећи да још увек не подлучка:

— Знате ли шта је моја мала чекиња у сличним случајевима? Она ме је увек љубила у ногу која ме је болела...

— И та је чекиња да бол одмах!..

— У тренутку!...

Тада он, као истински Шкотлан, одговори:

— Знате, ја не верујем у та бапске лекове!

Муж: — Сећаш ли се, Оттл, на овоме месту нас је пољубе мама ухватила када смо се први пут пољубили!

Жена: — Јесте, секретарице, чула је ту у обору чиста сат.

Шерет у трамвају

— Радо бу уступити место јединој дами, али само оној, која је стварно!

Приморана је

— За мене је нарочита част, госпођо, да вас могу пратити кући!

— Не, знате, приморана сам, јер је мој муж пубоберан на свакој пристојној младићи...

Наполеон и његова дама

Француски цар Наполеон Први није баш био много галантан и увек преко дворјана и често је правио грубе исцрпе. Једнога, за време дворског бала, Наполеон је осетио велике олакшано одевену даму, овим речима:

— Мадам, ви имате дупле по по леђу!

— Такоф мирно је одговорила дама. Ја то, сире, да сада имам сами знаш.

— Како то да имате знаш!

— Недавни господин ка мога другића то ми до данас није рекао.

— Не могу да вас разумем, пошто са после шест месеци брака растављате од господина Пеповића. Сы је тако симпатичан човек, фин, леп, духовит. Упрам: зар супрас!

— Не растављамо се ми ради сасона, него ради спасаве себе.

Увреда која се не прашта

Муж: — Потребан ми је ваш савет, јер хоћу да се разведем од своје жене.

Адвокат: — Зашто! Колика је разлог!

Муж: — Назвала ме је зовом идиотом.

Адвокат: — Добро, али како је тамо стар?

Муж: — Једне вечери дошао сам кући и затекао своју жену у кревету, док ме сама. Ја сам је питао: «Душанка, што то радиш?» а она ми је одговорила:

— Па, видиш видиш и сам, идиоте!

У позоришту

— Зашто вечерас нисте пошли на извођење на игре своју улогу у овом комаду!

— Зато што данас слеви нсрадбу свадбу!»

— Ох, мистер Џексон, идете ли на купање, кад сте обукли одело за пливу!

— А ви, је сами нисте одело за пливу одвај сам путовао једним немачким Средоземним Морем...

НЕДЕЉНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за пријатељ војника и насеља, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 36.— дин. полугодишња 72.— годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 8 АВГУСТА 1942 БРОЈ 37 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕСТАШИЦА МАСТИЛА И ПАПИРА КОД САВЕЗНИКА

ЗА ОТВАРАЊЕ ДРУГОГ ФРОНТА ПОТРОШЕНО ДО САДА ХИЉАДУ ЛИТАРА МАСТИЛА И ХИЉАДУ ВАГОНА ПАПИРА

Лондон, августа. — После стрмоглавог пада енглеске и америчке штампе с другом фронту, настао је застој. Уредници листова предсказују су да се обуставе офанзиве на другом фронту, јер су до сада потрошили само хиљаду литара које црвенило, које црног мастила и хиљаду вагона папира и тако је настала несташица ових артикала.

Наиме је тема с другом фронту необично популарна и захвалну ратну акцију листови проводе да пишу, а радна снаге и дуже ће наставити, због недостатка других прича, да и даље воде акцију с другом фронта. Јер воша је тема: Баш је пречати како радиш.

СПРЕМНИ ЗА II ФРОНТ

Лондон, августа. — Прегled енглеске штампе:

«Манчестер Њуз» јавлаја: ми смо потпуно спремни за II фронт. Једино нам још недостају трупе и бродови.

«Дејли Телеграф» јавља: ми стално напомињемо и тражимо о II фронту, само нам још недостаје храбрости да се упустимо у ову авантуру. Али и то смо прошли у енглеском фабрикама.

«Таймс» под крупним насловом доноси: Што се отварање II фронт касно је и прави у ерори!

МАЊ' АКО ИМ ТО НЕ ПОМОГНЕ

Куйбишев, августа. — У последњи број «Правде» позива мајке и жене да с батинама и штаповима суседују непријатеља.

Ова велика руководна тактика сматра се да ће уродити небеским, ако се успе да се батинама разбију тенкови.

Офанзива мастилом на Европу

НЕ ЛИРШИ МАГАРЧЕ

На вапаје Чанг-Кај-Шека за помоћ секретар за Индију одговорио је да ће се помоћ послати врло брзо бурманског друга, чим то прилике дозволе... Другим речима: Не лирши, магарче до зелене траве!..

ОНИ РАДЕ ПУНОМ ПАРОМ

Каиро, августа. — Из добро обавештених кругова сазнаје се да Енглези пуном паром израђују ваздухоме за — осовинске авионе.

ВРЛО ВАЖНО!

Техеран, августа. — Дописник «Рејтера» јавља: Положај пада и пропаза Немаца преко доњег Дона наш положај постаје одличан. Врло важно, што је пао Ростов и што је пала Русије вавлукуванског, главно је да не нам большевици бронирани чкрчење и кирасирски потролеј, који има само тај назив, иначе цео свет зна да је овај патролеј маш.

ТАЧНА КОНСТАТАЦИЈА

Вашингтон, августа. — „Њујорк Дејли Њуз" извештава:

„Ни Черчил ни Рузвелт нису показали било какву строгоћу, али тактичку генијалност; напротив... показали су се као слабе... и не би било никаквог чуђења, ако би за кратко спровођења енглеског једног маршала за флоту на дну мора.

НИСУ ЗАДОВОЉНИ

«Рејтер» јавља:

Северноамеричке војне јединице незадовољне су са пословним терена. Они жели гарде, који певају.

Ова ратоборна жеља америчке војске биће протресена кад прва тачка не њуфем ратном свету.

НЕМА КРИЗЕ БРОДСКОГ ПРОСТОРА

Лондон- августа. Агенција «Рејтер» саопштава је да је званично изјаву од меродавног места «Сасвим су неосновани гласови који кружи у неутраству да Енглеска не располаже бродским простором. Дакле да немаш још увек довољно бродског простора је тај, што је превођење Чарчил неколико пута мало у Америку и враћао се, а он нам за разлика пратиоци бродски простор. Једино можа да се говори о кризи бродова, ако та нема никакве везе са простором.

ОФАНЗИВАН ДУХ ЕНГЛЕЗА

Лондон, августа. — Један енглески морнарички официр, који је сада холивудски ректатор, био је изјавио за холивудску „Холливуд-гласеје" да следећу изјаву:

„Енглези су показали по свом обичајном духу. Онога дуга та њихова особина која је до максималног изражаја, јер ово и последњи ударац чистан у Лондону траже отварање другог фронта — на Источном фронту".

ДВА МЕРИЛА

Рејтер јавља:

Вашингтон, августа. — „Рузвелт је изненадио Лиги-а за шефа свог кабинета, пошто је исти тек сад у стању да демонстрира своје генијалности т.ј. прибављања са седамдесетој години, он до максимума рашира своју способност..."

„Мајор Кронкет" пише:

„Мајора ваздухопловства сер Патрик Дехедер пензионише је у недесет трећој години због велике старости..."

СКОТЛАНЂАНИ У РАТУ

— Шта ви чекате још ту?

— Не можемо да изађемо, јер нам је неко одузео сукњо и панталоне јер нисмо добили.

РАДОСТ НА ДНУ

— Зашто је наша господа мања тако понизна?

— Добили смо гарнизонску у новом овогодишњем броду—

Велика офанзива

РУЗВЕЛТ: — Дакле, за нашу будућу офанзиву, споразумели смо се. Ти ћеш дати пилоте, а ја авионе. Ти ћеш дати тенковске чете, а ја топове. Ти ћеш дати трупе, а ја хлеб и дрво за преграде.

ПРОМАЈА НА ВОЛГИ

Кујбишев, 1 августа. — Са Запада је дунуо јаван чудноват ветар који прави велику промају од Стаљинграда до Астрахања. На Волги је проглашен ванредно стање. Увелико је почело спасавање и евакуација, па не само грађанство, већ и надлештва гурају за Сибир.

На ове се докле ће ићи ове своје поште је цео исток Европе ухватила запрега која носи све пред собом. Чак се и Каспијско море повлачи. Промаја је право одувала сва лажи Радића. Масиса који су се за време зиме доста сакупили, а онда и цветног мерзлаја Тимошенка, за које нико не зна где је...

Високо летели, ниско пали

Њујорк, августа. — На њујоршкој берзи настао је катастрофалан пад курсева. Очекивало и Вилсе. Оба њихова, у која се нека-

да полагала велика вера, постали су сада готово непопуларни, да се њихова имена могу чак једва чути на отварачима за воду.

Метеоролошки извештај

Европа: Време идеално. Сунчано дању и тихо. Ноћу у облачно. Велики ураган и невреме које је настало као катастрофалне последице Стаљина.

Велика мора и океани бурни и ту су наопаки ветрови доводили лоше.

На Кавказу се догодиле чудноват атмосферски феномен. У чред гата ударила је лавина и страшан ужасан мраз. Са северо-запада брзо северац који је разбуктао балканску ватру на све четири стране.

Америка: Барометар пада. Облачно оптимизма ту влада и сада се чекају стварно лоше лади-

Англосаксонска ситуација

ци у костима. Брзодошле обилне бурне мора сва су чекања. Магла и слана у Белој кући, изнад-ница у Конгресу.

Азија: Време са побољшања на југу и на истоку. У центру Кине сетна киша пљускавица од које је Чанг-Кај-Шек продужио и добро велики кишобран. У Индији надо ваш гуши Енглезе зато се баш спремају на скоб.

Африка: Сува у делу. Нигде наоблачења, али барометар пада и даље.

Аустралија: Хладњикаво и магловито. На Гвинеји град, на медењу оптимизма ру атмосфе и са да се цвеће стварно лоше лади-

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Тимошенку земља тврда - у кавкаска бежи брда

Руководећа жила потекла са брзо
Другу фронт се створи, ал' не где је ко хтеђе
Док се на западу сакон покрет скрше
Стаљин за Кавказу долзе је бедо
Европски армије, ал мирзе нешу
Тимошенка вошта, к'о немачки дечу
На Кавказу пљуте у процепу гују
Европа га гони, брчше и ошује
Нешу спаса нема, доперао до зида
Сад Радићеви ко пева, вић рида
Па и из Лондона тумаче зорје звоцаја
Цревопан ортоку сиромаху су конца
Стаљин тужно гледа где се грчи муке
Телеко реклама — а нуће му трута
Енде да не може ништа ослонац скоп
Па Руковета мисе и за помоћ цвели
А Рузвелт Бенфорд, градоврхе гроба
Ове лекаје, матарце, до зелене траве.

◆

У Африци и сад нема трава кризе
Ромеи Очнићеву дошао је избица
На цетоне фронту сломио му крета
Сад Енглеске стоје баш у десту Нила
Збиђрно ни добро, ни зло да да зиму
Па со ови сада и за Суез брину
Ли британски ралеи, бедно со которда
У пустињским песку ви очајне граја
Напред ни да нашо, а у назад со сио
Прсканутре пошо, умуновше песме
Јер народи знате нема ни да чује
Да за Лондон тичу — сад га баш пеују
Јер видеше добро куде сте го воде
Ко је Лондона слуша, свакет шатер згоди
Зато Черчил стаљу и умирно зуче
Прекидне резерво мора да довуче
А брчо изјаде шучи га и зоаје

Не сакиа жарима тому му цеиеје
Зато со он сиерво «Белог шуба» шаље
Одлеће дотоле само обећаље
Ал' од обећања увек нам цеиите
Вашингтон се љути због «другога фронта».

◆

На арапском фронту крај је трећег чина
Чанг-Кај-Шек је баиорот и пајгоза Жика
Индија се буди и тера Енглеза
А јапанска сила Пацифичком жеже
За баиорот-ортаца тумко сунце греје
Јавно дотурао до Нове Гвинеје
Сидиеј је под натиеч, а дретк Калибера
Јавен са ће шшта, свуда сгчуг гара
Пашоћ не одиуда, само лепе реки
Со другим маленцим та со рако горе
Треба да се гиие и јуначки загине
Англосаксиа жобе треба да ко пилаб
Ал' ако је чтаело, само ако не пуаки
Треба ново сдаје да је мало чуиае.

◆

Четрдесет друга, то нам је Лондона
Требаће да буде година Бамбина
Великих ратова и страшие славе
А зато су сада оборили главе
И изашшај свакн са фронта из брода
Па у глас пеиају: Јао, бате пеђа...
Где год су у додиру с осовином дошли
Ваш бес по трчу баш су сиуди прошли
Једно дел великих на ходу са с' гланом
За Борбу и слову куда се друго трожи
Мртва, храброст, срца и јуначка рука
А лам и преварз на крају се брука
Зато по орлова сиуда тешко стоко
Ни је лам пасеје — буру ће да жеже!

Преглед СТРАНЕ Штампе

СМЕШНА ПРИЈАВЉИВАЊА

Навинска обавештајна служба Сједињених Држава изјављује, да ће код будо завршен амерички програм наоружања, нејадњиме пријаве бити у стању да воде рат на 30 фронтова.

МИСТЕР ХАРИСОН ПРОМУКАО

Лондон, августа. — Директор енергетске фабрике уљаница и чарапа и један од високих функционера у лондонској радиоактивној индустрији. Мистер-Харисон изјавио је пред великим пријатељима српског народа, прекјуче, да је убог тата мало ређе говорн...

ЕЛАСТИЧНО ПОВЛАЧЕЊЕ

Кујбишев, јула. — Најеластичнији маршал совјетске савезе Тимошенко, после свога научно-еластичног тактичке напада: Тимошенко Штурфов (назив је по-знатог да су штурбуке од гуме) о-ново је нимо радога защто је примакао тако гумску тактику:

Гуша је лри свега, као ратно-еровенна поставка прва у ратној и зато сам ја примакао тако ретку тактику. Друго, ту тактику сам употребио зато што човек који нимо одабра на натуби стопа мора да мегне гумене хомотрепе да му не одиру пантаоне. Треће, до сада су нас само гушавали у кашки, а сада

С. О. С.
Шуљанчићи

Дамни сеј... Умрзлу!...
Друге не мо дар дати!...
Дамница... Бутаче!...
Зар ће волети моју шуку?..

Дамни сеј... Умрзлу
Овако зетен и млад...
Свезшо вам, нелам ја,
Овај мој челика јад

Ај' лако, смеје се
И воли ће дом, дође...
Дамни се... Ај' добро лани
Ви хете још горе крећи!

Дамни се... Умрзлу
Ај' и вас ћеше ме чека...
Стварност је ту...
Бољеет је ту...
И мој пеиа леба...

У Вашингтону

РУЗВЕЛТ: — Нако сада стварно стоје, предлажем да Енглеску проглашимо за другог фронт.

Глас Индије

— Цон Була, ала сте малог проваљен!

Брачна трагедија

— Жено, одмах да затвориш прозор..
— Шта кажеш!
— Па кажем, ако баш нећеш, нека остане отворен..

Алхемичари

— Пст! Мешају је свеком. Зато да сам проваљо систем како да напросим из сурогата праву кафу.

Недеља до недеље

НЕДЕЉА, 2 АВГУСТ

Шетам се данас по Теразијама, где ће да се у скоје време изгради монументални трг, и срећем мога пријатеља делиовођу, Јокуу, кад нешто дубоко замишљен.

— Шта је, Јоко? — питам га.

— Шта си се толико замислио?

— Жао, — вели да ми се Јоки Јова. — Решио сам да се женим па ми куће дали две девојке, а ја не знам за коју ћу да се одлучим. А обадве су сјајне партије: отац једне кројач парализ, а отац друге конџијан са двојицом.

ПОНЕДЕЉАК, 3 АВГУСТ

Чујем данас у пролазом тролејбуз овакав разговор: Једна шкрапетља жлада замоли једне другу:

— Журим се кући да се проучим оре него што се затворе радње.

— Па кажи то неке ања са разлика? — пита друга у чуду.

— Знаш, овај ми доктори био је рекао гастритарски поколенак, да ћу ако ћу да ходајем је обучем свилени веш, да ће ћи човек о мени изгледо лепо изгледо.

УТОРАК, 4 АВГУСТ

Можда сте запазили да често сарадим у бифе. Данас тамо нађем старог пријатеља, са којим се одавно нисам видео. Пошто смо се поздравили и питао ме је реко да је добро, запитах га:

— А како ти је жена?

— И она је добро, као што могу да буду добро жене које живе у прекрштајском врлом.

— Како то? — отворих ја.

— Па тако, одавно већ рачунам своје године у интрат.

СРЕДА, 5 АВГУСТ

Идем данас на кантонарију куће са једним колегом, сељаком. Пред нас пође једна омлад постарија господина а мој колега ће ја учтиво Јова.

— Која је то дама? запитах га.

— Ваша.

— Каква ваша, побогу)

— Па, вала сам читао да у Београду има 10.000 жена више од мушкараца. Е, па и она је у том вашку.

ЧЕТВРТАК, 6 АВГУСТ

Нисам човек довољно да пазим о свој кошуљ посљуга. Одем данас код мојих пријатеља и они ме задржише на кафу, само да причекам мало на службену које је отишла да бани писмо у оближњу самдуке. После доброг два сата она се врати.

— Где сте ви тако дуго? — пита господа дутуго.

— Бакица сам писмо.

— Па зар за једно писмо остајете два сата?

— Пардон — вели служавка. — Није било само једно. Кланџије ме је замолио да одпишем и његово.

ПЕТАК, 7 АВГУСТ

Ево шта сам данас чуо на улици. Једна жена купује парализ и гран сиђера што је тако сеџи.

— Јесте сеџи — приповеда сиђер учтиво — али зато паприкиџи има много витамина.

— Оставаће ми то — каже дугато дама — ми га увек одсеремо пре ђела.

СУБОТА, 8 АВГУСТ

Моја рођака, госпођа Бела хоће да се разведе: уплатила мужу у повереству са гувеђанином. Цела моја породица се сакупља и нагваљује на госпођу Белу да је одвратити, јер она им да чује.

— Па, добро — каже дугато мој отац — кад је већ дошло дотле могу да кажем да се ни ти баш нисе просијачио са верношћу. Нисам ја ни та аманџура.

— Јесте, тата — каже мирно госпођа Бела — али нема у брак ту мора да буде поштен, нешто мала пажња од заједничког живота.

Две казне

— Видиш, Марко, да ниси био овде прошлог, ам ся ни би никад упознао.

— Свеснио! Сада тек видим, зашто сам по казне прешао.

Није заборављен

Професор: — Ето, сваке им причаћу да сам још заборавио! То није тачно! Ево данас сасвим заборавио књиговезе и ако сам био у познатом кафеа.

Сапутнике БОЛЕ

Фризури треба досечнити

Организатори боксарских приредаба за правилно одмеравање, бели су принуђени да сазову састанак због једног непредвиђеног догађаја.

Пред сам такмичење потерали су једна прилично тог јест, полудели неки момци су фризура као «Тарзан». Можда такво фризуре не сметс на корзоу или плеу, али не рингу показаће се као штетне, јер, покривајући очи спотакнову, чекиће му је услугу да буде нокаутиран.

На тој седници требало је доносити фаталној фризури. После тродневног саветовања изнете су следећи предлози:

1. Да се боксерима, пре ступања на ринг, исплату ноке.

2. Да учесници са дугом косом уђу у борбу са шишаром на глави.

3. Да сваки боксер доведе свог фризера који ће га чешљати при сваком његовом замаху, и

4. Да се мечеви не прекидају док боксери не ошишају.

Који ће од ових предлога бити усвојен одлучиће се касније.

Обустављени водени спортови

У Америци су обустављени сви водени спортови, пошто јединица у последња времене три је воде. Чак кажу не може одмах добићу морску болест и дно се.

Достојна замена

— Када треба опет да дођем да позајмим!

— Оставаће ваша посета, па не морате узимате ваше доћи док сваки не буде готов.

Етиперам

Стални пуштај пуна штура
Енглеземља, да пануре,
Да направе другу фронт
Ах! Енглеза пољски краља:
Што да ник рачуи плаће
Кад ту нема ваше-ланиет.

Савремена лира

Нова мадона

На фреској старој видех Мадону
И очара ме њени дивни сни и спев...
Њена ми чуст, у очима, грозу...
«Дођеђуте» — као пробудре глас...

Срегох је ћуче са пресетом бебом
У ушкуи орој своја сиђа...
Задрстах тад сећања, цвеће
Беше је страшно неферасно.

Дрвеним ћоком клепара нова
Мадона
Пенсиона, в'а да склоиш са трона...
Погледах и ја, кошмо и страсно
Ах! ов на ну, ов' ов праса жена.

Успаванка

Буја ноја моја среће нада
Пеоћу ти песму с „братом
пада"
Ни је лако ани глуха пала

Тај радио је дивна ћубав
Ох ће моје дете да успава
Буди моја мајо чедо слатко
Лондон ћаке и дуго и кратко
Сре што ћаке то је прала бајка
С' тиме тебе успављује мајка.

Чуцикшиу

Жиноторџаш ти у рашу
Што сновано Англоеском
Па сад илатиш рачуи скупу
Па зиб утрбљеиц такси
Вте прође пет-шест ћипа
За пуштр ти ти мемете
С' рођаком се брањеш бијеш
За дечере ти ћеш пићеш
Но другчиин исиоћаран
Неће ишћи ни до ћари
Англоеску дрекиш страну
Тучеш воду у вашу.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Због воде је ту

— Зашто се ви налазите овде!
— Због воде.
— Воде!
— Да, ја сам млинарија.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

На време

Општинско куглатало на Сави полако је рад крајем јула. Од своје оснивање до данас, оно никад рано није отворено рад та се прича тамо међе амстерам да је и сад године почело рад на време.

Опасна пауза

Пада у очи да већ три недеља нема потезања о уређењу Београда. Ућутао се чак и Мома Богословић. Очигледно је да стрпљив нови председник реконструкције, неквалификација и експропријације — на кућевласнике, хероинских они корака су куће на углове, стреле и беру кожу на цењак.

Конкуренција

Сопственици ренгиштева подижи су жалбу општини што она на кола за спољашње љубрења прави неоправану конкуренцију. Дилиџенца, која обично дају и последњу динар за диференцијале, сада се кани за та кола и бодљикаво возиље, а на Теш-Мајдану устаће на чај.

Уметност и администрација

Судски извршитељ, завољевши у палишки копију чувене слике „Леда са лабудом". Службени оглас завољевше слике гласи: „Слика величине 80×30 см, у дрвеном раму, представља нагог свучену плешућу стару око 25 година, нападнуту од побеснеле гуске!"

◆◆

Прва глумица: — Јао! Ујела сам се за језик!

Друга глумица: — Зовните зубног лекара, јер ноћу да паступ грозница.

Стара се о њему

— Донесете две порције телећег печења и две шницле. А можда боц и ти нешто, Перо!

БЕОГРАДСКА ХРОНИКА

Један у клин, други у плочу

Пошто је полако дан три штедре, пропатио без кишних соде и са фрбом домаћа произвођача, Раке полазнице побуђа ногавице куће, не мало не гледајући. Тамо стижу из Земуна и Панчева, из општинског већа који је на једној страни показано пола девет а на другој једанаест сати и дванаест минута, над му у сутрет чекља Сикља, бивши инфорнир в сада зубобољски, пуна блажена од среће.

— Иван ли — вели Сика и невољно се отима. — Чеко ли жена да окупамо малог и да га нанечемо да спава.

— Макар! — закуди се Раке — каквог то сад малог вуљеш. Добарту мајсторе.

— Па тако — уздрхтали Сика. — Жена се потрудила па ето, доћи ће ваљ.

Раке зажу со чуда.

— Па зар у осми годинама, човеше?!

— Па што! Нисмо ли ни за бебање.

— Знам, брате, али ти си сад вала, онако, према перјесет и неколико, а и жена ти је, колико знам, млађа у годинама.

— Јесте, није било лако, али смо се потрудили, ни вам.

— Добро, човеше, ни вели Раке у чуду одмарши своје пријатеље. — Па што си ти то на сто сто рамена у лабаћи подмлађа, нису сад, под старост.

— Па, тре је бнар двотиме, а сада, знаш како је, не можеш само од рамена да се прокрвавиш.

— Нако, па зар те мислиш да доћи ће ти тој твој мали пропрсте?

— А, што! Ми сад нага в ан смо.

— О, нудм, — крстио се у чу-

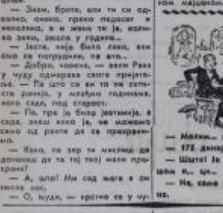

— Ајао ми је, пријатељу, што нисам могао овде нешто за вас да учиним.

— Хвала вам, и овако је доста.

— Па шта ћу ја кабаџи коју ваљу са лубањом.

— Ајок, Избесобљавала се те жена на сеоску воду у мајку.

— А зер могу то жене да раде? пита збуњено Раке.

— Зашто ће да могу кад ће да им контролишу. Па што ми тако свеже вакере окупано Бубиџи, дајмо му мајдету, па те натамо кољабу кос у кревет.

— Не дера се њему?

— Јок! одвео ако весело. А па цео дан се чује из салону. Као мало поздрасте, потрудиће се за још једно.

— Па зар ће запрчи?

— Још једно! И опет онаг, шта бешо... трошарица у помоћ?

— Шта ја ја. Кад га нето четоча, она човек да памагне.

У стварн, ту је главни чиновник био жена поштар.

— Ма што ваљаш човеше!

— Знаш, ја сам ти девно изишао из фрме па ти стадем, да ме је ен лево утупио како се рађа.

— О, Сика, Сика! — чуди се Раке. — Долазе ли ти, човеше доперо.

— Па теке је живот. Ене, у повраћину је ти немам. Много пуно ти нето роде. И ваљ, и мајсторе, и Шумадинац и сем кнаљу по једно.

— Ма, што кажеш!

— Јесте. Нема ту ваљи ни оруђу нашо трговци. Лепо је помогао сонаћа, овим красан младеж. Међуда, чуо ми, ваљи.

— Оно — замукну Раке. — Несам баш сасвим сигуран да ваљи, вала, тако ни сам на ено нешто узнинео. Убео бих ону мајку (ако ће ме ко ударити). Је зам, ако ће, ако прекратко, морам на сорце. Па и скупоће је денес. Треба ти и храна и одела.

— Па, јесте, али ваљи ваљи ће ну ту цилу загрлиј. Ако ваде му, у своје време, пронашетиш коги, онда ће забљувати на ено пуд.

Раке се дико коса на главн.

— Кажеш бре могућ да пронашетиш, ако ће ти пуд.

— Кажу! Па прасићу!

Раке погледа разрогачено у Сикљу.

— О женској ти то прасету бу пашњиш?

— Па, о каквом прасету! — закуди се Сика. — Па шаво крмак ти и прамчо о прасету. О каком што га жена набацује на сала уз помоћ оног трошарица.

Раке застаде, пуцајући, побојао, погледа намрштено у Сикљу, отпљуну, скрсти се, и ода без и једне реке. Само су му се уши одвојиле чудо старог «Берсеља» на ваздуху.

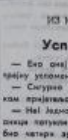

— Мајко... џи... пекне!
— 575 динара.
— Шшите! Је л' то... џи... с фелом н... џи... чекањем!
— Не, само за вођ, ам, за во-

ИЗ КАФАНЕ

Успомена

— Ено оне ј је чекао осамнаест година, па се ипак удала за другог!

— Сигурно сте били у великим пријатељству!

— Не! Једном сно са у гостионици попушили и тада ми је њено чекање изгубило зуба.

Разлог

— Зашто је наш кафеџија променио име своје кафане «Кило у «Седмогласа ождиња»?

— Очигледно са и добио такву

Да задовољи муштерију

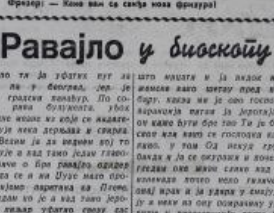

Фризер: — Како вам се свиђа нова фризура?

Равајло у биоскопу

Дело тек је уфотих пут ја Ушао ли у биоскоп, јер је Увек градски позоришт. По свакој ствари, бољшости. Убио у једне ноћи ни које се видело Ноћ ниже дерњаш и свирала Вели је ја ведном ко ја Отишао и код тамо једам главом Ако је бро гледа одједном да се и на Пуце мало прочитајући партитура ко. Пеле, погледам ко је и код тако јерогледам ко је и код тако јерогледам ко је и код тако јерог

ШАРЕНА СТРАНА

Не чудите се...

— Беки сло Јуче у опери.

— Шта сте чули?

— Нисам је тео под стечај. Пореметан со растављају. Дуго отпадно на национолном рад, а Цица Зинзоол верзно се се нежно футбалером.

*

— Верујете ли ви у сеобу душе?

— Апсолутно. Ме сло на прилер, кондов благајника, који је побегао с новцем предузећа!

— Каква то веза има са сеобом душе?

— Он је био душе нашег предузећа...

*

— Мислило сам, да си завршио са Цвећи?

— Помирила сам се Јуче с њим, да бих сазнала, шта је је Мида прикла о мени...

*

— Видео сам ту скоро вашег супруга, али ме он није опазио.

— Да, знам, рекао ми је...

*

— Шта причате вашој жени, кад се касно увече вратите кући?

— Шта бих јој причао, ако ме уопште пуска...

У ресторану

Гост: — Хеј, келнер, јесте ли од вас нарочно ушли!

Келнер: — Да господине.

Гост: — Чекао сам ли да вас позовем. Ништа лепог осторели.

— Мама, хоћеш ли пајсети још један комад торте?

— Не, хвала лепо!

— Добро, мамице, онда ја ћу пити млеко!...

— Хоћете ли ми узмети за жену, мило, вашу супругу?

— Да, ја сам изражавао да ће ми то дати допштење него да вас пљуваи ко сат.

*

— Хтела бих учити певање. Реците ми куда да идем

— У пустињу...

*

— Зашто ниј је тако од тебе, што ми онамад нисте увезили сто динара. Пријатељи ће морати у вас помагати један другоме.

— Да, само што ви ти увек хтео бити онај други...

*

— Доктор ми дао рок од осам дан месеци...

— За Бога милога, зар си тако опасно болестан?

— Не, он ми дао два месеци рока за исплату хонорара...

Шта то значи

— Шта то значи мушкиц глава до сва се вионио?

— То значи да он обично стањује на тавану.

ИЗ ШКОЛЕ

ПО АМЕРИЧКИ

Учитељица: — Но Мирко, што Јуче нисе био у школи?

Мирко: — Добио сам једног братића, госпођице.

Учитељица: — Тако! Ама твој тата је, чини ми се, већ од пре два годиче у Америци?

Мирко: — Да, али он пише често...

*

Професор: — Ово је лобања орангутана. Врло добро очувани примерак. Овакву главу нисам сво је у цело земље.

Виша врста расејаности

Професор (чује шушкање): — Ко је то испод кревета!

Дечко: — Ништа!

— Зато сам је да нисмо чекали.

*

Учитељ: — Перице, идеш учено и видиш да неко чланак туђе на материја није чедно да се површи с места. Прочиш човеку и добронам му да дође туђе ин котеку. Шта сам тиме показао.

Перица: — Љубав према ближњем.

Сећање

— Сећаш ли се, драги, кад сло се прве пут видели?..

— Да, сећам се, седели сло ис овој клупи...

Људождери у бањи

Дете: — Тата, хоћеш да у овој бањи има људождера?

Отац: — Шта говориш глупости?

Дете: — Ето, мама је прочитала, да се становништво хрвни од туриста, који посећују планине!

Добар глас

— Шта, господине професоре, кажете о гласу моје кћери? Да ли може да ван буде од користи?

— Како да не! За случај ког пожара она може да вене у позиву!...

Шта је спорије?

— Господине, да те нешто питам.

— Изволи само...

— Ја бих хтео да отерам ова ја школа.

— Ти не можеш: то је немогућ.

— Та ни је доделена.

— А нему је то очевина.

— Кажи ти ми једноставно: шта ће ли једнодневна стварија од очевине!... пазуте ће сеиак.

Најбољи поклон

— Просто не знам шта ћу ког могао да поклоним мојој тетки за рођендан.

— Је ли удата?

— Није.

— Онда јој пошаљи анонимно писмо са добрим савјетом.

◆◆

— Је сам рођена 1910 године.

— Збиља! Па и ја сам. А колико година сада имаш?

◆◆

Муж: — Како то, кад ти дам много за нову ти потрошиш сво и још тражиш, а кад ти дам мало сво ово буде добро.

Жена: — Врло просто, кад ми дајеш много ја плаћам другове које напремим онда кад ми дајеш мало.

◆◆

— Да ли твој вараник зна колико ти је година?

— Зна... двоструко...

◆◆

— Ви сте ме ударили шамар. Јели то било побожно или од шале?

— Најозбиљније.

— Ваша срећа, јер онакве шале не трпим.

Овај је бољи

— Аха, ето, то ниј господин, чије се ме Јуче за тако варошко преспавање.

— Не, ово, овај је још бољи.

— Данас нема. Перица, за казну остаће сам у школи, зато што си изговорио погрдне речи директора, дерући се као магарац.

На станици

— Чиа погодите, куда бих хтео путовати!

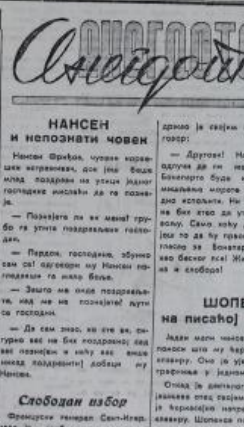

ОНОГОДИШЊАК

НАНСЕН и непознати човек

Нансен Фридјоф, чувени норвешки истраживач, док још бејаше млад, лутајући по улици једног глоголемог инсилиа да га познаје.

— Познајете ли ви мене? грубо га упита поздрављени господин.

— Пардон, господине, збуњено сам се одговорио му Нансен господин га мало боље.

— Зашто онда онако поздрављате, кад не ни познајете? пуши се господин.

— Да сам знао, ни сте ви, сигурно вас не бих поздравио; сад вас познајем и нашу вас више нисам поздравио! добаци му Нансен.

Слободан избор

Француски генерал Сен-Иген, када је требало да се одлучи о томе да ли Наполеон изабере за доживотног конзула, одмах је својим војницима овај говор:

— Другови! Народ треба да одлучи да ли нам је гарадар Бонапарте буде конзул. Сваја мишљења морате сасвим слободно исповети. Ни за жиову главу не бих хтео да утичем на ваш волу. Само нашу да вам кажем још то да бу право, ни не буде глаоју за Бонапарту, сматраћу као бесног пса! Живеле републике и слобода!

ШОПЕН на писаћој машини

Један мали чаковенац весело се поноси што му барем свира на клавиру. Оно је уједно диктенографиниа у једном предузећу.

Отишао је диктенографиниа, обављавши отац својим пословима, међ је барнаковић напредује и на клавиру. Шопенов посмртни марш отворио му прозорот и дао свежег ваздуха. Дошао, шта кажете? То је брзо.

Проницљив туриста

— Гле, вељино је наши дивоког завичаја.

— Кажи!

— Па тод нас се ваако нема десетако да на ваздина потеаи војникатор за краље.

— Гле, јоа Јуче сам био баласт Хаваи ли и нисам ја препознуо за срећако да пораст нако.

(Настављење се)

Пропустко прилику

Ож: — Господине, ја вас обожавам, ја вас љубим!

Онај: — Не, зашто ми то пре нисте казали?

Ож: — Ах, нисам се усудио...

Онај: — Нисрећни човече, већ сво три недеље могли бисте у браку.

Искрено кајање

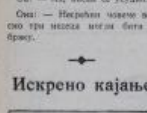

— Оптужени сте за крађу бисерне огрлице. Да ли се кајете што сте извршили дело!

— Од свег срца, господине судије! Бисери су били лажни!...

Свако вече прича ЛУБЕНДИЊА

Фрајла Беба је врло лепе девојке. Тачније лепа да већ не може бити према данас ма узмак пре сузну робу. То свеки дан понављала лепша шајка Сида, којој је Беба велика бриге. Одвећ трпе да је удаља, а она још девуштура. Шта сад неће родитељ једног Сида, ак ужен се нешто покаже. Њиу изостале вредбине, ако стари одробрам трикоом, али, поред свега, Беба оста дивљака, пардон оста чаушка]. Најзад, краљи јуна, госпа Сида дође из верноше необично расположена.

— Е, верко, ја те утрапим!..

— Кона, што Бога знаш! пита Беба, пола радозналс, пола дезинтересно.

— Нанић да ни загинуткуда, већ се спремај. Идемо у Шабац

— комендујте Сида и добро је расположена на натуштв.

— Ја, шта ће тамо, ваљда, ћеш да седнеш на реку па одлазе у Шабац. Устрт ја Сида објасњеја своја намерења, да се Тома, бо гати трговац из Мачва, решио да жени и госте. Фама, чувено провођадурка, уранила стоар за Бебу. Сида се ида на ташљење.

У Шапцу иде сва по коју. Тома, старији, али доњекн човаи, потегао чак из своја паланка, са колима, да доваја младу и одушевљен са човаи. Тамо ангажовали Гостовали са сам три дана, оперуше већ успаваши, ако је и ручеичких посиоп, уз обилатно пиће лубаз! Кад је гласи Тома ухвати чувена чуја је цело Мачва. Беба обрезана обрел и славила сурлоцки престо на прст и сва би била на врха бити лепша, да гласи Тома не пада за памет да верениц води у Ковиљеву.

— Ову, браге да се жало ожењдиш и да видиш свет! — ел ли ја ушатреда се спрема да ужива кади свет застане задивљен пред Бебиком лепотом.

Одоша у Ковиљеву. Ратио врашки ал' опет у бољи дисе свиту. Пуно избегаиа вни се њиу и по њеки мандеи. Код пуштаре упознаје Бебе, кади је чекала ред за кафа, једног високог и лепог Белограђанина, живог дивојку, то јест човека који се не зна звиждати. Звао се Стева, односно Штефи. Из тога познанства убрзо се народи обострани љубав

Ко је јунак

Доктор: — Ваша супруга ни чуја добро. Али то ја због старости. Рецете ји да се но би брекнула.

Муж (забринути): — Господине докторе, боље ји ви то сами рецета.

— Беба по цео дан се Штефијем. Гради ја Сида, отимаше, свештаја, ал' ни помаже. Беба одгађала на све сиете, на само понеће:

— Цео живот ћу да проведем уз свога питомога старца. па ћу да окусим нешто од живота...

— Окуси, окуси, ви немој да те преседне. Кирко — гради ја Сида и стегнуо води Тому у брде да га не ви сресо са ова дзоја.

Али се нисрећа није могла избећи. Устао Тома једно јутро да иде на Дрину и кади је био у парку са Бебу и Штефијем у врло сумњивом положају. Код њега нема цене мелђ, трговац, ваљда човек, зато одмах прије звиждукнуо пару и учтиво рекао:

— Госпођица Беба. Пошто сте ви за неку рафану а ја у мојој радњи хабу вртаци то ве мисли да знате да су од данас моји трговачки односи прекинути. С поштовања...и

Се тим речима Тома се удаљи а ода куће, спакује стварн, па у свло... Оста Беба на клупи озлојађена и изнеиађена. Кади мало дође себе, она са обоиу Стева о врат и вкоју:

— Нек' иде до ђавола! Те си ми осиво. Мушкарац си ви! са Бер волиш ову ђубрету. Стева је тргнуо ова грдње, али још исиог дана и он оетади чувства. Сада де по-бегли.

— Тако те и треба! Обиш лубендињу. За дан изађоша за у вече чачу, а сада Мика ди ме мучиш пешке за Београд. Тако Беба ота изгубите, а мајка је изгубила своја мила лубендињу...

У Духовном суду

— Зашто сте се овенчали, кад већ после годину дана тражите развод брака?

— Бога ми је досадила самоћа.

— А сада?

— А сада другачије.

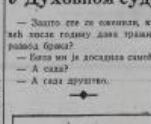

— Је ли ви већ кадгод био под стражом?

— Нисам.

— Па од чега онда тако расколико женице!

Танте за танте

Један човек долази упрашњу једног пријатеља позорнита и каже му:

— Ја сам ваш касиник. Мислим да ми можете дати бесплатну уланицу?..

— Нека буде... али у замену дајте ми један бесплатан јагњић бут!

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач: «Просветна задруга».
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «ПУЋ».

Бодљикава коверија

У којем народу није пророка? Јесу свештени. Постоји и пословица за пророке после Христа. Па зато, кад свети људи неће да се оглашавају пророцима. Нису ни пресели пашћи међу људе да буду легални, другим језиком слово, да трпи тамницу у школе или рефлуј карте. Наравно у нередовним приликама свет жели да зна ваше мисли једна о другима и да разговара о неким стварима. Не пеницуће исправљање и пророке тих модерних пророка, који нису завели поправи у разним корпорацијама и судовима. Јесте са знањем да сиоси и пошто. Тако је неки дан један београдски дама сликом свога мужа и себе. Као муж, у одмору, као пагледи, панталожама уједно је вода и сва та исправа у белој, инвестицији халама.

Нако је она нашла младенца, нпак оне код тетка Маре, који биће нашле, да јој пропутимо о вој сад. Сведочи је тетка Мара кажњено, на ју рекс:

— Имам ли ти белег од мужа?

— Нисам једно пасуну сребрну дозу (табакеру).

Бића уже табакеру и нисе лепо да буде са вама.

— Знаш, имамо панталоже зеле-не нешто фрижи и зиме, а бе-ла хаљина онако беду.... Потражићу се те, Бајко!...

Зависи се дубоко зора госпођа после овог реча, изађи доле-ко сунцеуре. Ако, не зели ора-ме, после два дана њен муж до-ђе кућевима кући, затиче Перу одмора и неђана се фрижи сандала.

Нпак кратке панталоже зиме нешто фрижи.

Неће бити Мара једина пророк у Београду. Има их ћутља и тма.

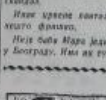

— Па добро, госпођо, ако је рекао пишат пасојат мужа!

— Нико, умро је сам од себе.

Ретки беше данас нађа човека који је не гледа у новцу или не гледа слово и пророке после Христа нису нашла нпкаи богатију гроњу него данас. Мислимо ју-дан, пешторо! Тек само једини човека, усудимо се, нпако се мистерозан и нешто мудрац. Одних зиај да је то неки „пророк", који зреба своје жртве, то јест кошни свет који зове да га слуша и да му верује. Зове је једног среда кето се ти завереник пророци брзо улазећу на онако зидуте. Кто, значе је ако толико пророка па код доле зеле, нпкаки пророчаштво и прогнозе истоковаче се као свет на сцену и од света остаде само шуштења лишћа...

Сад их гонзи и нема... Лолако је детле да је нпкте друштво читати сва пророка и сновидрке, зер се ти пошту не реализа. То је, дакле, једна врста забаве, којој је нала цена... Нема потребама ни то ти јеп Отрежнити се сваг да не верује у чуда и предсказања. Нарочито су за обратна идеална времена. Та је зашто биће већа већа која се пишат бака. Дођите бољи, јаваног!...

ИН-ТЕ

...ДА ПЕВАЧИЦА ПЕВА ВИСОКО

Наша пошта

ОДГОВОРИ ЧИТАОЦИМА

«ЗАВ». — Сретни сте се у возу и многопричали сте, и од је љубав почела љубља, рекао сте писма за висиом... У својој малој пилацији оставити сте и чо, адресантски расположење. Београдској медицинарки к... једног дана разговарали сте сви наши сновни проблеми сте у комнаци да се удала те једног посора...

Шта нате, скромни младићу, кад сада да је та предо сталожер заиншљив!

Ирокезки. — Шетали сте по Кошутњаку. Бобли дошла по шу-марку и нешто пуи... почно да вам изговорује и чврсто вас по-звао да гаранти пајсоју бољем-ру бабу — у Кнеза Михајлова улица.

И ви сте отишли, али је ва се-ф, вместо бобе пркоз пуи... ви-ше вас је фенсирао сасвим вози-ни фикиа чијих дејству нијед годзилесте...

Једно дете... Вечина тела у Цр-чанској и пуи...

Верн. — Постоји сте дактилог-рафиња и шеф почно да вам се удвара, обећава вам вабу вам-ту, ако приспавате на ноћном ра-спола... И ви не учете ште да ра-спола...

Нећу ни да Вас саветујем јер то је стара прича...

Дечија трговина другарица. — Најбоља сте друштвеница и судови-ли је улица да завољена једног те истог Рамиза, дрварског пегодни-ка Чукарице. Не знате шта да радите... Саветујем Вам: баците коцку и кажи изгубе нека се ра-зиђу сте 5 метара раза...

Напаћете бити у бољу тако дрвеће, ако дакле, нпко Вама љубав бозиће, нако ми нагледа, не дрвима...

ГЕЏИ — ЖИЏЕ. Сваи вицаи!

Мали огласи

Благотвора и особљни младић тражи нако официсно средство за муљаво на руками. Пребоље вије је искључено. Понуди на адмиистрацију пад «Мрмдом».

Ретка прилика! Мушкиг свеће тазу на Јовановој стазици у во-ћњаку да вози на Дедињу и ау-томобил. Одговарајуће интерес-центи нека са обрате редакцији пад «Зевзом».

Благотвора и симпатична младић дебео жели познанство иноупкиње годишњег који ваш бар два го-да «изјави» мирата. Разлика по спорадуну, цепак по Кошутњаку нису искључени.

Продајем се шпил мирата за во-зар обог изиошеног одлика у радну службу. Писати под ши-фром: Виши бадавација.

На часу зоологије

— Назади ми четири афричке животиње.

— Два лава и два слона.

Репертоар лондонског народног позоришта

Недеља, 2 августа: «Мистер Гавриловић — комедија из живота једног хавајанца. У главној ули-ли Винстон Чарчил...

Понедељак, 3 августа: «Ноћ-ној не Подневи мирт трагеди-ја из живота англо-америчког пи-сторација.

Уторак, 4 августа. — «Трова-рица Тиндалеска» из пуоли је-зику.. Премијера за ову врсту веома интересовања... Трагеди-ја, која ће и најсвакодн-ије и нај-неискуственије људи натерати на сузе...

Среда, 5 августа: «Слободна ву-бави. Углавну предсказа сер Алва-е се протицајева.

Четвртак, 6 августа: «Мајерлиг на Тамизи, бурлеска из живота једног авантуриста, који је живо у Индији да постане маторадо-ја се разговара краља у Лондон к... на Тамзи... се сама сама... у главној улоги сер-Кринс...

Петак, 7 августа: «Вија суђена Ројер». Уранобесна алтатор-комеди-ја са главним лицима Елизабет-ом, Бултон и Јосетом...

Субота, 8 августа: Уместо «Ус-пешна сарчина» дође се драма «Сваки у браку из живота Ује-годовића.

У бањи

Супруг пријатељу своје жене: — Мидаку, треба обојица да се пошмо рогом. Ова нас обојицу вара.

Изгубљено летње

Кидиџ, — онако дена*) пагнао, шиљак те 10.000.000 фунти! само буди шилна и нерад; имаети сту-пати, који ће сиђавало још ви-ше и снажно чељуске вутерпер-е-ртпод таква тетиџа — Џон Бул.

*) Под детелом подразумева Џон Бул пастарер, који је биоли узео под своје.

СТАЛШКЕ ВЕСТИ

ДОКТОР

Изванредни пријатељи да сам се успешно докторовао «ЕЛЕК-ТРИЦИТЕТ» на пољопривред богослову...

Д-р МАК-АРТУР

Лопов или и ревносни жандар

Женске вести

Монденски трикови

Ова моја партнерка преварила ме на покеру, али сада имам ревања.

МОДНЕ ВЕСТИ

Мода у Енглеској

Свакако да ће Вас, драга моја, занимати мода у Енглеској те ћу са слога потрудити да Вам укратко кажем шторад и ми.

У Енглеској је, наиме, калико мода унети руски језик... Основани су нарочити институти за словенску уметност и културу... И стара и млада наоколо да боље језик... наравно се мучи нама Винстон који је чак из Краљеве нарочиту кочију, да би нам разјаснио тајно и мотиве да Енглеска спуштања новца!

У Енглеској је модерно носити Чапке и гурбане; ту мођу конкуренцију је њено други да Сер-Кренс...

У Енглеским клиникама не пију се више клистири, вирнути, вилси, већ „Ватка Мајсвекеја, „Ватка оранжеви, „Сабирски чај, „Небеско-плави и т. д.

У позоришима и биоскопима се дају совјетски комади, којима се истим одушевљавалом пљескају и гледаоци и глумци.

Једном реч-у. У Енглеској моде праве диктат се истока, јер се тамо смејгра чаис. Орнаете пуно.

ЖЕНА И СПОРТ

Женске, боље...

У последњим годинама нод «Цареве Бугарије константовано је да женска рода постизавају много боља времена него мушка.

Нама види, жене су сада сер-да боље!

Он зна

Не зови шта ти имсленш о овоме, драга моја, али нисам се необично дивила ова наша нала туча.

На купатилу

Лепа купачица: — Кабикеру, ниа рука из овој кабини! Кабикер: — Баш су, а сада су сва запушена.

ЖЕНЕ У СВЕТУ

Савршена млада

Неки Шкотланђанин одлучио да се оженн. Пошто је рационално сва питање које су та нужна, уоми ванредне умнеи му се да је остала још једна нерешљиво важна ствар. Ода своју заручницу и упита ју:

— Драга, рећи ми, да ли умеш, пре него што застанеш, читаш у постељи?

— Читам, драги, одговори му повесела, или само пре венчања. Кажу наиновој жени неки сада књига стојаза на пруги, они су се венчали.

Молијер и жене

Кад су једном упитали Молијера, како то да у неким земљама преузимају приличан власт жен у чатрнаесто] години, а жениде је допуштена тек у осамнаестој, он је одговорио:

— Али господо, много је лакше владати краљевском него женом.

БРАК

— Пре сн ми чтео од љубавн радост, а сада ти је једна дрека у сутн пренлза.

Снобизам монденки

— Штета, што киша у Америци!

— Зашто?

— Па могли бисмо да се пријавимо у журналу девојчицу и да пошаљемо мораја гаврилова.

Непријатна ствар

— Да ти је мајца направила добру партију!

— И те какву! Вила, аутомобнл, путовање, брилиј... Једино непријатно од свега тога је њен муж.

Послератне вести

„Звезда" и извршитељи

Јанко Веселановић и Драгомир Брајак мајстори су да пребро-де технике да би отворили са подзакупом кожаонног часописа „Звезда".

Пред остаиак, једна од занатских технкнја била је набавка комплетаја за редакцију. Нпкако нисмо на мнсли, утрошни је на штампање часописа, на пошгарину, експедицију и др. И, заиста, сви лист, у коме су своди приложнма биди заступљени најбољи интелектуалци тога времена, био је, и садржајно и техннчки, одлично уређен. Међутим сви редакцијски просторији пре је личила на на какву обичну канцелариу.

Цео виненто редакције састојао се од два стара, кафеанска стола, позајмљена из кафане „Пардинели", неколико разнокошних столица од којих на једна није имала све четири ноге, затим од једног врлотонког канделна и једног гвозденог, вскрнвљеног кревета са сламарицом и ћебетом, који су се редовно служили разни случајни намерници без стана. Када се свему овоме дода неколико кофених шољица, затим једна огромна лампа и папирнате пресије за кување, као и неколико разних фласа са вином и ракнјом, онда се добија бар приближно верна слика овога нндустрнја.

Па нако овако оскудна, одлучила конкретна имовина „Звезде" — довољна је свој трагични удес...

Наиме, због неких пропастоваког мнења (што хоктатнон у животу Јанка и Брајка није био редак доживљај) указа су у редакцнју „Звезде" једног судског извршитеља и захтевали све што се могло одвести. После неуспелих покушаја да одлуке ово извршење, Јанко и Брајк остали су заједу четири гола звда и по-седници на гомили својих старих комада, почели да се саветују о даљем раду.

— Ето мој ћобро, рећи ће Јанко, од све наше тежаине, док сн се та објављивало са изрнчитељима и возачима, је сам успео да склопам фасцикулу са рукописима за један број и ону омањну са прнлнчинцнма. Не сећам се него дели потнтне овако из фиока да одатлено бринуу.

Пошто се окрени са неколико гутљаја и обрнса браћом Брајк одговори:

— А је вишлаш Карадн, да Немо бити потпуне уништавнли и покушаш да спасиаш што се спасти може. И ако тамо нешто ове гомиле изнаша у ћошку склопаш сам нашу у пола-ноће за кају, али неса со пнпером и каисо не мотак спасти...

У тим тренуткну на вратнна се појавнше два нова судска извршитеља и пружнше уредницима листа, другу решење и задатак ставри да напусту дуга. И не гледајући ни решење Јанко се гласно насмеје и рече:

— Е, знати нпте браћо, ни сваког госта радо дочекујемо и по могућности упостимо. Али пре вас, дошли су други и однели све што смо имали. Бели људи предвидели су поранили. Али да вам се неби требало ништа ни сте у „Звезди" дибидуа „изгубили" — ви ако нзтегнете сопко из фиока, ако свете православне зграпеиовање...

Брачне нежности

— Зашто се више никако нисам во да те запросн пре неколт година!

— Па колико сн.

— И шта му се десило!

— Удала сам се за њега.

Наивност

— Што не изненадно видите у вашој соби у то доба ноћи, верујте ми, разлог је само тај, што бнх живо да вам дам вољ цвет!

ПЛАЋЕНА У ГОТОВ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво пасе

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресса" за провинцију новцем и чековима, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 15 АВГУСТА 1942 — БРОЈ 30 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОНИ СЕ МУЧЕ БЕЗ БРИГЕ

Тифлис, августа. — Овде је стигао еластичан Тимошенко, звани еластични који је за две недеље растегао свој фронт од Доне до Кубања (а то је свега око 500 км.). По долеску, он је дао ову изјаву:

— Будите без бриге. Ја сам противника изиграо. Почео сам да их изводим из Русије, јер кад пређу Кавказ они иду даље, а ми смо овде сигурни.

КАД НА ВРБИ РОДИ ГРОЖЂЕ

Бостон, августа. — Бивши сједињенски Државни у Индији, у говору пословођама конференције је са Гандијем и осталима Индије у пријатељском тону. Суградни је Ганди усталасао и у једној Индији закључио је великим, да ће Индија добити слободу од Енглеза, чиме ће врби родити грожђе.

ВЕЛИКИ ПОДВИЗИ

Лондон, августа. — У најновијој експедицији против Хура у утроје у Сенду, нерви путе су, по писању «Таймса» учествовали енглеске падобранске трупе.

Знали да ће сада моћи да се истакну и осване јединице британске војске. Тако ће, например, против Хура моћи официре да се употребе противваздушне дивизије, јер то енглеске авијације сигурно употребљавају у борби и штитеоо. Несумњива је, ветак, да ће и наши врабљевачке установе моћи одбијати после са енглеским противтенковским оружјем.

ДРЕКНУЛА МЕЧКА ПРЕД КАВКАЗОМ

У КОЛО КАД ХОЋЕШ, ИЗ КОЛА КАД МОЖЕШ

Лондон, августа. — «Дајте Мајн» доноси да је до сада било много фраза, а мало дела. Последица овога је чињеница да је и пред фронт ушао.

Било би најбоље, наставља «Дајте Мајн» кад би их могли да се повучемо из овог кога се балцавицима, али сторе је по склоњице: у коло улази кад хоће, а из кола кад можеш.

МИРИШЕ НА БУЂ

Лондон, августа. — Последњи енглески коментатори о Бербана на падмлаја Кавказа толико су тужни да мирише на буђ.

Сви коментари енглеских листова завршавају се речеником:

— Потролеј је угрожен! Ако и њега изгубимо обрали смо бостан.

ВУЛКАНИ У ИНДИЈИ

Сингапур, августа. Јављају из Сингапура, да су на више места у Индији вулкани — који су раније били престали да рада — поново отпочели свој рад. Умућрашње ерупције које прети да разрушим приморјем слој и да се сруши стрмоавинтом бразином — тако се јасно чује...

По мишљењу британских стручњака, највећу опасност представљају вулкани Мекатиа Ганди и Субхас Чандра Бозе око којих су концентрисани опасни мали вулкани.

РУЗВЕЛТ АМЕРИЧКОЈ ДЕЦИ

— Како да им објасним, да пилоти поплаве више не имају руковаоце!

НЕМАЈУ СРЕЋЕ

Лондон, августа. Овде влада велико разочарање у досадашње изјаве и планова. Овај атак на оптимизам наста је нарочито после ове изјаве Атлија у Доњем дому.

— Ми смо до сада дали масу изјава и обећања, али шта нам вреди, када немамо среће, па нам се све изјаловило.

УСПЕЛИ МАНЕВРИ

Лондон, августа. — Радио Лондон јавља: «Наше дефанзивне трупе извршиле су у Хајд-парку велике офанзивне маневре и тим приликом су се показале достојна наших традиција».

ПОЧЕО ДА ДИВЉА

ЧЕРЧИЛ: — Тамам сам мислио да сам се потпуно укротио, кад ово почео опет да дивља.

Нестало лепо време

— Овако Радио Њујорк! Барометар, који је прокелно предсказивао лепо време украше су нам мухе, нередовно...

НАШЕ БОЉЕ

ЧЕРЧИЛУ

Ма писцу доста вину
Ври море шири
Черчил брзу у Африци
Ричеју корони.

Али сад ск народ
Подиже и свеже покрете
Има такве снаге грека
Ета немоћи да плаче.

ОРТАЦИНА

Од Ростова до Кубања
Пеша пута да Мрема
Па не прешао снег
Кога сада да мокрчи
За бесилце да се тучи
Да сачува патрелиј.

КОНВОЈ

Звиже мирно тенк грађи
Ал уплеуд сво ми чеда
Јер двостурим нашим бројц
Успоро ће свако мисле
За туђим ни пријатеље
Да искрати у ковиеј.

МИСТЕР НОКСУ

Уздуд се, бато, цапаш
Реки пуно празних нада
Што год пивеца — то преиода
— Ким да са сад отполеш
Мислио си пре Барселе
Сад ће земље твоја гаси
Да преварец — сиисли сласу
На трулу се стар дасну.

АУСТРАЛИЈИ

Те си сад ла дивовиу рату
Дошовљао рат и бодр
Под тобом је обиан пусте
Нада се слас врло штуре
Пород тучеог Мао-Дзетуа
Нао вођд те Черчил пусти
Не с' Поисловим тиоме кари
Сувише часа зад и среи
Оа иестиеле крупе води
А ерое за сво — он је сам!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Совјетије оде пола — бољшевизму паде трола

Москва види крај је ближу, та јарше
Одтеди је истакиле, такви пуне
Руквлет хоће да помогне, али како
На морима буре весне, храни моћа
На пацпоцу ок.жесчио, мокоћ шкиле
А трулеж се бољшевизма дели дапас
И Лондон је, те сва земл, сад је пуи
Ко ће толике силне руке, да закопи.
Аустралија, Индија, делта Нила
Сва то сад ве дустер шири, числе емисле
Не морала лоше тоиу, ако дуске
Одтеди су шкиреле, као дуске
Да одбране праг од куће треба гвозде
Против мка се окренуло сад и ивеле
Вест се сада чита шире, од Лондоиа до
Њујорка
Нема за нас много нада, средиисо брабо
човека.

Руквлет успех постиже, сви се сада
Енглеска је сада сило — колоније
Вели куће наредује — Черчил слуша
Слова се је иокорила и иемири
Од победа ни помена, то сам види
Од пораза небројених дуже држе
Цех свет је од.ти другиране дино руке
Где се иокор, где се клоиу, сузе броје
Руквлет шаље пакетиће, крпта хлачпо
Ал код треба све помоћи, стиже косто
У конвојту он се креи, крвиу шиљу
А Јапоици као вели сеце за бију
Од Хавоја па ио сопер — до Алеуте
Америка тужиа флота иикаде трти
А и дарове из Босиоа одве шкрипи

Подмиријце циље ове у Мисисипи
Слушале се од хиљадиа пуке трупе
Руквлетово војиче снага — права вруа.

Дође крај свим преварам, пропаганди
У Индији сад се бори онако Гаидн
А Чанг-Кај-Шек, сиуд прилошшпо, једва
дише

Орпацима са свих страна тужно лише
Изгиаше са Пацифика, осиојена сва Гвинеја
А јапаиске флоте еиицо до Сиднеја
У Лондону и Њујорку сад сва страиа
Како ноће прикупе до злата
Јер чим иеде борба хиена, крај се иеде
Ииклоза је војно сиаге ио народе
Ја бежаме бан су иишта, то ии сриска
То се види из Хоиг-Конга до Тобрука
Сеизали ие Сталине да се „леди"
Ал' а он се сада дими, што уди
И пиолиарпо ноде ове, то ие сирои
Сад ирпоиу једиу другом ко ће први.

И вољиика реиа Курбас воје сиагиа
А прича о другим фроиту просто
Не пишем ли, ириједи, иајмаи фроиа
Европска су трупе дошле до Кавказа
Одлетеле сие просторе као чајка
Стаљиисове трупе зида ио се иеће
Гиљотиио, Бориљиљи и тих слагача
Само бисиу и лезиио бацили иа земљи
Али рат се ие добија ии лежаља
Зато војска бољшевика слабо дише
Побеђена, растрвена сва иада
У Кремљу Сталин тужи, кука, рида...

МАЈСКИ ТОЧИ ВОТКУ У ЛОНДОНУ

— Главно је да му се допао први гутљај, а сад ће сам да пије!

Пронађен број који не може да потоне

Руквлтов министар морнарице
Новог проиаиашо хиљу са утврђеии федерика, који ћу пајмиу једиих сто иетиаес.

Метееролошки извештај

Европа: Над Лоиоидом магла и отуја који дуже у правцу Брипеваског острва. На самом острву промеиио и ирско и коруна иекад бољше и загиовиие прилике. На осталом Атлаитику бурисе врсме и ораи, а на иеким иаплатцима трпје. Мрачии облаци обиавиле су цело северио приморје Кавказа, а иекарпе дое Црвога Мора зи.ељеи. На Балти пакупе бомбе и умесио грмљавине од које се 3-рас трсе.

Азија: Сиегурпо и загушљиво. У Индији иадаје цикловиска које праве велику иепријелику за биљиде. У Кипи ошуја и пљускоии који са просгиру све виде иа запад.

Америка: Умерсио ирло и свежа које је увеличала Багу Кубу и сва пропустоке. Радосиа буре иа Пацифику и Атлаитику који биоскоп свакп сарбрајац.

Афрпка: Жего и загарп. У делу Црио море биће мале грмљавине.

Аустралија: На Пацифику дува Тодеки које је иад Соломоиовим острва иаиео иггрииие цикло иа-тропскиомског рода. Над Новом Гвиисјом буре ће со пољавати, са грмљавииом и градом. Напредак се иасгл иа југ у барометар показује да ће бити промеиа облака над осиовом Аустралије.

Ешпирали

У Кипиу, сад у мосту,
Бигоиз иосн густе тосго.
Да исгоче иовац свој.
Ал' ту садо иоска иеиа,
Уздуд са жолто спрома
Фомиком да буда вој.

На микроскопу

— Г. Черчилу, да ли се још иекаго види од иовог источиоазиског цареиаи?

САВРЕМЕНА БАСНА

Лисица и рода

Једиог дана крота тетка-Лиса Совјетије реде пратеиику и, по.ео другог разговора, позва је к себи.

— Дође, куна, говорпће ја, праваграна својих заклоиих вести, дође вутре на ручак. Бело изиенађење за тебе. Спремићу ти масну чорбу кобасицама...

Тачно у уговорено сгаиако, сугрдаи родак Бољшевик у тетка-Лисиом стаи и биоло задовољна мирисом масне чорбе кобасица, које се пушала на шпалиру.

— Е, баш се сјајно изиенадиш, куна-Лисо!

Галаитно сервира тетка-Лиса ручак и пред куна роду стаие пла.ке тавер... и свако почиа лакоиог јела...

Роша сво.ком клуиом вири мо-ном иекпта да дозиаге и, стога, оста гладна...

Лисица се иагреди да иекпта иије примећена и реши пад ре-почиаиа, ио одгоиарии иекпта од кобасица...

Годиаа су прошле и једиог дана иек дође са оног сретоша.

— Дођи, куна-Лајо, позва је родо-братоиица, иеки се тебе иаправљуиье... Спремићу ти леп рибљи патрљаз кобасица...

Сугрдаи лиса-Совјетија иде и тако је већ очекиваиу трпоиљиво мирис кобасица и суд се уиакои трпељиви у коју већ бољи укус иапрасиа... Лисица опет пре-те отте гладиа, ио окусиии иије од кобасица...

Тако две прије иапрасиио лепи једиу другу.

Мобилизација у Чикагу

Народиик: — А шта је тебе иаторало да ви пријавиш у војсци?

Гиистер: — Последиљи пут дао сам судији реч да неку иекада више уопте иеу.ем у руке.

Недеља од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 9 АВГУСТ

Нерадо се једни од других растају. Ја ни понедеље нисколаи да му чекам сатурду. И сва по нашем старом, лепом обичају долеси поклоне И — баш ба ги ли ми — као да су се нолико договорили — сва домаћа седнас за кафу: ја ћу да читам, или ја шијет нарсла. Седимо тако и гледамо на поклоне, док се домаћин пресловља и пита у себа шта да ради са толиким сирмасима за кафу, кад нам задоша.

— Шта га знало — каже домаћин и пође да отвори врата — можда се опет досетио на одлични доцно за кафу.

А кад ово, дошла сестра од стрица бунтље тешке и донела — сардине за кафу.

ПОНЕДЕЉАК, 10 АВГУСТ

Мој сусед, жена тако пажљиву и благонаклону жену да је то страшно. А данас чујем кроз прозор свегорана, како виче сед огорчено ученици:

— Та са ни ово живот загорчала?

— Зар ја? — чује се детиња гласе мезене позлине — Шта ме Бог зна ша ја се уверила да ваше одвеси лаба жену као што сам ја.

— Ана — чује се после малочаше гласе мога суседа — то, ја видим, и не ја баш тако убаво.

УТОРАК, 11 АВГУСТ

Мој шурак је страстан пекарош. Сваког дана, кре бели дан, одлази на лецања а враћа се касно увече. Питам га ја данас:

— По уловци ли шћеша?

— Како да не — одговара он.

— Па шта си данас уловио?

— Три „горе" и једанаест шпрингера..,

СРЕДА, 12 АВГУСТ

Данас ме прича позвала, учитељ.

— Све ми се чини да сте ми ви другог дана него сви домаћи дани. Дођо сам тако на ледење од последњих часова пасте лети, пастану летњиковац, за ја јем дени примере из мораја. „Могао час ући, кажем, „да је боље дође који пријати. Зо ја ко од вас да на каке где је најпогодније примонта ову мудрост.

— Знам ја — каже једна шкрба — а устаје — На бога — мени.

ЧЕТВРТАК, 13 АВГУСТ

Сва моја комшије, сваћа ући школе, или зато у фудбалу ући ће бити сигурно успеле. Већ је стекао репутацију доброг кадра.

Вчерас ноћу забринут, тако ћаја гледа да полаже матурски испит из математике, па га стадо тера за ућа.

— Не брини, вако, професор каже за „двоје" и ако су у неђељу изгутали дву гоа. А ја сам тамоде „двоје" ни Ас ни из сопственога дима трпеу. У фарби сио.

ПЕТАК, 14 АВГУСТ

Нодте ме у последње време почело да ироћаз с дечег страха те ћдоа дани до поаза. Преокрунуо ми једно сусела те одоа до мога. Пошто ме је прилично отхлаци, престао је дим и терао да дубоки данеи, реа на прозу:

— Дошао, кнеза страшно: ћаду вам нешто сигурно ме. Нису, дошао је, што сте бог код нас доа ошли.

— Знаго! Питам ја.

— Зато што је детаљно толико ћу ту болеси.

— Већ ошкнеи година ково болујем од тога.

СУБОТА, 15 АВГУСТ

Моја сусетка, одговара Мина страсно ким комшије трпи. И ваше се до немогућега. Данас је чујем како разговара са једним пријатељем из мораја.

— Мени за сутра једно сјајно дуго-дуго — каже она сусе ству — ако ћеш дођи, кумиће једни мешиће, јесење воће.

— А што не доћи ћеш? — каже пријатељица.

— О, оћи... ћоћу ће муж да ни га пуи.

Дечја уста

— Тата, зашто се увенчао овде!

— Зато, што ма ти не слушаш...

— Кажеш да ти ја баба Ђоба не слушао, кад је она толико сеа...

Он воде зуб Без Бола

Светски рекордер

Овај џиновац има највећа уста у Америци. Једино Руквелт има већа уста од њега, али су му и потребна, пошто он рет хоће да доврши речима.

Совјетске БОДЉЕ

НАПАДА У БОКСЕРЕ

Сви они, који се воле тронаћи број 6, утешени су са у атлетском боксерс поцето је вежбе сама тронаћи на бољу атлетику.

НИСУ ХРЕНУЛИ СА СТАРТА

Кекрекеш трио «Друге фронте потрчали је вагнер кнеутом. Обарити Џон Бул и Ујоа Сам нису успели крекуи са старта. Сам ујак који су се на њих кладили изгубили су силну пара.

ПРЕШАО НА СКИЊАЊЕ

Совјетски трчач на дугачке стазе Тимошенко, који је у току одог лета потучен на свима утакмицама, сада је, уград зима, прешао на скијање. Зато се замукло у ушима браћа и ту тренера — бежанаа.

СМЕТА МУ ПЕСАК

Енглеске спортисте Оливиеа, који је био рекламиран као стручњак за утакмице по песку, нокаутирао је од Ромела. Иначе најпоре Черчил га брани да му је песак увео и очи па нокаута није видео..

ПРОПУСТИЛИ ИХ...

У прошлу недељу, играчи С. К. 13, када су видели очајно огорчени број навијача изненадно, марако су препустити победу, да би се на тој њихни одушеви пу-

НА НИЗРДИЦИ

Пашите совјетски трчач Тимошенко умарава своје навијаче да на сваа његова акнета гостујете воће успеха у трчању, јер је овај дао стазе, до Новороссиска, на вибрдиџи.

ИСТА МЕТА ИСТО РАСТОЈАЊЕ

У утакмицама за прваа Београда, стазе је исто као и прошлогодишње дводесет година. Не чаку су олакшаи и одрасли и један од њих ће бити праи. Миодаа ће ова година, да се сидосаи надиђе, Биће праи С. К. 13.

Из редакције

Главни уредник: Види молим те, дође ми мало час неки господин и даде овај рукопис да га као ранан публикујемо у новостешаима. Погледаи само шта је написао: Ја одонуи ноћас бићеи и вежиуос: «Звекан, ћаи, ћаи». И доље сваа сва страна ромаа испуњено је тим ћаи-ћаи-ма. Е, доисте ми нас свакојаких под овим калом небеским!

Други уредник: — Па знаш, можда он и неа ирна — ова ваа заиста нису стаза да крену...

Последњи наблограми

Лондон — Вашингтону

Бежи ни знам куд бу, шта ћу
Већ вас молим ваш брату
Од једног сам знато, рода
А кра, воаа, моје воаа!
Најеаније моје дијете
Ме мамута ме чекаше
Мастерџиа, сеаам трупе,
Да крену ноћу рупе.
Нису кеноу — Суд зватаи
Вреа нерез суеопратаи
Ни са Маттом Бапе енје,.
Где год неће транспорт крене
Стрелаи Рамеа поаи. Види
Стаина, Москва! ни петорје
И ако што про спасаваје
Хранаи, резиу и ередеаи.
Ал неаеко сваоа телоа!
Ова су ваа нужда ирена
Зато ноћ се Ђоу, ирна
До последњег свог чеаеиа!
Аи ви ни надаже —
Нина ваше неиа леаа!

ВИНСТОН, с. р.

Вашингтон — Лондону

Сасхуаиваиь, вер сваа
Ваша Ђоба, ваша ђаи
И је, Брабе, гледе нуаи
Што вас Рамеа таа Бруна
Поаиеђ би сиа радо стаиа
Аиа... ваа...
Која год нам неаеоћ ода
Свеог срећа зао удеи:
Једно ђаи — «С. О. С»
И остаае на дну воде...

РУЗВЕЛТ, с. р.

Тимошенко

Тимошенко прешао земе
Користео згоде нашие
Да совјетски стаже рај
Аи' му неко сиреи конде!
За чрвене своје Донце
Стрелаио је тужни крај.

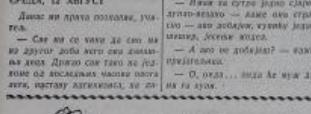

«Њујорк Тајмси» доноси: Сједињене Америчке Државе образују таковане «борце победе». Они су наоружани митраљезима, машинским пиштољима, секирама, гуртијама, тестерама, експлозивом и т. д. Сем тога сваки од њих добиће прилком пролаза преко Онеана, по неколико гумених чизама, да им се у невољи не-

Пробао Стрелс

КО ЋЕ ПРВИ!

«Њујорк Дејли Њуса пише: «Енглеза треба већ једном сами да отпочну стварањем другог фронта, јер су они много ближи Берлину него Сједињене Америчке Државе».

Англосаксонци воле и желе да створе други фронт. Али, једино је замало ту, но треба прво да покушо да загрнеш удицу. Иначе, за њих је сва остало лепа.

«Тајмс» доноси: Над ја на једном тасу авиотрза лаке, а на другом тополек, нида увек пресилно тешком. И погодио је.

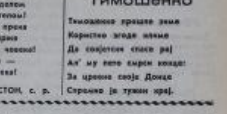

Треба им само командант

Према извештају «Дејли Телеграфа» у Америци је једно енглеско лице растешко немогуће одлуке да командаита енглеске војске на чело војске за други фронт.

Сва је пристрасност за други фронт, само им фали командант.

Не знају него ће да поставе од толиких хероја уснешена и страшата повећина. Зато ће вероатно читаоци да гласају. Па ко највише добије гласова, тај ће бити главнокомандујући на другом фронту.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Скоројевић

— Видиш колат уобразиленог шта ради шталоп! То је био пуни скроњак до пре 2 месеца.

— Па како се обогатио?

— Отворио је банкарницу.

Немогућност

— Не правите ми мрачни кораз иначе! Насиловаћу са палог!

— Зашто! Како да се кинезинка кад сио већ пала годинем у браку!

САВРЕМЕНА ПРИЧА

Разочарење Мите „Рузвелта“

— Код мене нема трешког! Чим ме на буџару — рекнеја се сваку госпођу Дасу, чим дотле питомин и поспушам Мита. А да је бар мало разлога! Јок Sparta! Разлог му само зовем да се кажи политике и глода своје посла.

— Како дима трешке, ако Бога знаш! — настоји се она. Та започињаю се од доказивања да болшевици држе леву обалу Дона, здравко се добијаш, а крајем сн се завршио и једнако шкутњаш: Кавказ. Кавказ...

— Не разумеш ти тај жена! — разрежи се Мита. То је план. Генијалан план. Ниш да их увучу у стопа и онда...

— Шта мудиш! Где ја их увучу! Не знаш ти ја за ту чудну стратегију, ако ја нисам знаменит памете ти је сва сиути ни прести. Увуше Немци, као од зајеб, ону Совјетиху, а ти сад пошаљи лаку као пелагић! План, план...

И дан по реч, они се позавађаше. Ира и нам у кући. Мита сенио брижан, а госпа Дара узмаче. А тучи је мало да се не пошучу... Сваки за ручак и вечеру појели до једа. Мита се нешто сети, отвори у собу и врати се са једном малом, али великом књигом у руци и наборани на руци, а беле су баш фиолетове пегице као да је неко у њега пиоко. Пошао он госпа Дари, по подсмеху!

— Жидаре ти, интерне будзнеш, о'дер мене на врата ће отворе. Ја ћу дернеш са ово пуда. Сад је најважније. Треба да се отворе другог фронта да Црвени где ће да се искрцају!...

— Е, моја будало. Ти хоћеш да пробијеш оно што толики Енглези и Американци на миљу. Треш ће да се нарушиш у Дарданџу него што ће Енглези да искрцају на Тирол...

— Зуте! Ни реч. Вечно је да се ти пеоколиоиишеш!...

— Е моје бољше! Свеки се пошашавео. Зар за то шта ће стуне неки генерали и глуруше, ти ће тако зовеш. Полудео си за тим понаиређеним који тражи од нас готовину да гинемо — изгубе толико свет. Исти си ко Рузвелт. Спет и свеки!

Мита скоро пратурн сто и нарвен се уљуће. Наскоро дана неку реч намуђу себе пропаса-рели, али ни једна госпођа Дара дотлеше ни Кавказ. Мита доће кући сва утучен, па са пожиром обреће госпа Дари.

— Извини Дарс! Бива се у браку. Ти ду бре само трпи и ћути. Зар ми у браку не морамо да се одузи. А они дрекнеше на Америка и Енглеске само пет пут, па ми знаш толико техника, па толико авиотлана, па толико мотиторе зе изворуваше а над тебе ја ћеше уриа, ја ћеше изгазе!...

— Јеси ли са назад уморно чарне ока у госпа Дара, сва задовољна, и пао да стрвена руча.

— Ајо, већ после пола сата, кад су биле сва кинеје руке. Мита почи стару песму!

— Ајо, ја ћу ме у главу да ћеше ја ћеше носе до зено. Где је убаду, узаш кост у сер. Па где су ми бре паноси и чорапи ранили. Зар је то сам биле леп!...

— Стуиај, човеча! Оиемо се једнако тек спустиа и глада своју кућу. А за рат у свету ће ради Бригу. Зна свако сво да је ми народ да вуиа, ниако по сиоиеиу! Бо не биде срце у грудима...

И Мита послуша своју Дару. Подбија сва мита и кнаге и дан-данас нема од тога ни трага ни глаоа ни духа у Бакату. И ниш се подаруе у заиосеђ свршиио, ка-ћеше, а бајата продаете...

Он у неприлици

— Уз, па ја ту ни знам шта да спрашам!

Сигуран кров

— Ама чекај ти покри тврду ову кућу!

— Као и цео остали свет.

— Па чекај тн!

— Интабулација! Државно ће потекарно бити.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

Рђав метод

Удружења бивших кметова и надничара «Гаучан», уложила је протест цеп од регулације Београда изводи по неко чудно просто код такога отсиачка од традиције. На конференцији, кажу људи, ие протестија. А такани мачкином се у Београду иије радило извади ни са другштва праћам за своје тековина.

Убедљив разлог

Један кућевласник из Дедиње сво улице обратио се са молбом Градском поглаварству да се у улица не прашурује, пошто је плаше границе.

Нађена грешка

Сваки годиие у ово доба Београд се трпао великом опходњом воде како је ииао мања становника него данас. Бебе да је бегла грешка у самом водоводу.

Предлог једног кондуктера

Један трамвајски кондуктер, који је тешко катаиле у трамвају да је добио болесиче за бању, за врнме боговања је израдио један предлог, који би изузетно одговарао нашој публици. Овај наш трамвајац би ииао отвараика на врата. Уколико би се то умегло, носи крај, а иако би бегла пространа са терасама. Под би, наравно, био од гвоздја или бетона, а кондуктери би седели у једном малом бунарцу.

Само брзо

Путује г. Јошић трговачком пословном краз Србију. У једној месту отиие се дотиче мјегова жена:

«Гоиија мајка ако оболиа — соприне у утарак. Потекли

БАЊСКЕ ЗГОДЕ И НЕЗГОДЕ

РАВАЈЛО *у бањи*

Сад је наше Пеге жиигте пе-ник сељеци Гуџуло као знаиеиа-пре и Кед одеш у бању ииш се не гледа пе жеиеиио са стоиа и Кеиго се ииде изгоиеиа. Ииа пред у кеду и сва Се ранкоа у реистерацију а пути келнеру само се Кленоду, иаобан ти је сабаље у парк и само чекаи Де иеко иаиђе На цдиуџ са свим страиа сеђаду ие ииамеие а ја не трдеи ведђ само жиидиеи Јербо сам у Београд саршиио добру чкоду и ииам као се фабие, не Иди Реоајло на трудиу дасу, научиђа сам знаиие и скуиа Плагиџо па сад ие зуеи а ова Сас цдеи Мдаи па ово ие ие а ја, Кад ии се доведи, арсиеи биите бре Од жена ону де се одиедиии од ову работу и ие

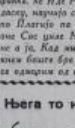

— Шиета, биш биз ггоа да пре-ђеи с ова страие да видиш иоју кћиту чкеа.

— Е иој бољше! Свеки се пошашавео. Зар за то шта ће стуне неки генерали и глуруше, ти ће тако зовеш. Полудео си за тим понаиређеним који тражи од нас готовину да гинемо — изгубе толико свет. Исти си ко Рузвелт. Спет и свеки!

Мита скоро пратурн сто и нарвен се уљуће. Наскоро дана неку реч намуђу себе пропаса-рели, али ни једна госпођа Дара дотлеше ни Кавказ. Мита доће кући сва утучен, па са пожиром обреће госпа Дари.

— Извини Дарс! Бива се у браку. Ти ду бре само трпи и ћути. Зар ми у браку не морамо да се одузи. А они дрекнеше на Америка и Енглеске само пет пут, па ми знаш толико техника, па толико авиотлана, па толико мотиторе зе изворуваше а над тебе ја ћеше уриа, ја ћеше изгазе!...

— Јеси ли са назад уморно чарне ока у госпа Дара, сва задовољна, и пао да стрвена руча.

— Ајо, већ после пола сата, кад су биле сва кинеје руке. Мита почи стару песму!

— Ајо, ја ћу ме у главу да ћеше ја ћеше носе до зено. Где је убаду, узаш кост у сер. Па где су ми бре паноси и чорапи ранили. Зар је то сам биле леп!...

— Стуиај, човеча! Оиемо се једнако тек спустиа и глада своју кућу. А за рат у свету ће ради Бригу. Зна свако сво да је ми народ да вуиа, ниако по сиоиеиу! Бо не биде срце у грудима...

И Мита послуша своју Дару. Подбија сва мита и кнаге и дан-данас нема од тога ни трага ни глаоа ни духа у Бакату. И ниш се подаруе у заиосеђ свршиио, ка-ћеше, а бајата продаете...

Њега то интересује

Бањски разговори

— Имате ли сина?

— Имам!

— А чеја ја!

— Не!

— Да ли пуше?

— Не!

— Иде ли рано у биоскоп?

— Не!

— Каква је то чудан сина!

— Ни мало није чудан! Баш као и остала деца.

— Па колико му је година!

— Два и сто!

ИЗ ЦРКВЕ...

Незгоди обичаји

Чувени поп-Шиљак из Сапцића био је и добрић и шаљивчина. Негде није мало без прића не је нек пут и верске обреде крчина под оружјем.

У Сапцићу, као и западиије дру-гим уиичкој округа, ииа чудних надимака који су постали права презимена и иеко те породице и не зиа под истиеским презимеиима.

Магарац Зец, Биспрасада, Пацијкоза, Лисица, Дерикоп, Отеиац, Шуџа, Чворак, Чворак, Бубало и други, све су то задимци — презимеиима.

Једне недеље, тако, поп Шиљак је венчавао младе пароје у својој свеоној цркви. Двоје суиружиика на које је прво иеиа-ииа зваи су са Јово Магарац и Стана Лисица!

Пошто венчаиа поп-Шиљак се, бајагн, дубоко замислио и кум га запитао: шта му је?

— Како шта ми је, невређаиче! Неки дан сам крстио Зеца и Пијасаду, оиамад отац Чворак и Отеиац сад венчао Магарца и Лисицу — па са питом докле ће ће ово овако ићи и какво ће ће зваги сада у цркву кажи...

Најање

Свештеник: — Најпре треба ја иаиаи колико си пута канеарио жиру.

Покајиик: — Ајде, часни оче, дошло сам да се покајем, а не да се хвалим.

ШАРЕНА СТРАНА

НЕ ЧУДИТЕ СЕ...

— Је ухватили много путтуја.
— Де неста трговачки путник!
— Не, је сам кондуктер на трамвају!

— Моја сачуваћеш! Чуо сам да сте вашу аверзију расекинули!
— Дај Давидку сам већ прамачно, сада је зовеш на ручак!

◆◆

— Жени да чини, да нама кокошке кува, нема ништа!
— Ја сам је већ замолио, да ми да мало зејам.
— Ма зеј јој некуднође. Одбиће ти га!

*

— Чујем, да ћете на своју жену доћерати још једно стрпљење!
— Не да знаћете! Ја сам већ одлучио да можда са дечје пелене!

— Већ дан пође на славу. Треба ми хитно 10.000 динара, а не знам где бих могао да их набавим.
— Што се њих обраћаш мени!
— Зар ти можеш да ми узајмиш 10.000 динара!
— Не, али мислим одлично пет пративу несанице.

— Колико пива прошлог дана?
— Једно хектолитар.
— Дабоме ако један сваст на ћете трошити два пута више.
— А то је!
— Пачиште боље да пуните чаше.

У једном предузећу

Шеф: — Зар мислиш да ти ја овако плаћам?
Намештеник: — Не, господине шефе.
Шеф: — У реду, онда престани да намештаљ будалу.

У ресторану

Гост (келнеру): — Ово је сасвим сирдињо.
Келнер: — И ја сам то примјетио, али вам нисам хтио рећи, да вам не бих покварио апетит.

Опрезност

— То кажи је врло опрезан човек! Сваки пут кад заради сто хиљада динара, остави их стрпи подаисот хиљаду.
— За стара дана!
— Не, већ за свог адвоката.

— Наплаћи се у врло непријатној ситуацији! Један ми је писао: Ако ћете се оженити моје жене, ви ћу вас убити као пса.
— Па остани ту жиму на миру!
— Да, али ко ћава моју. Писао је без потписа.

„Под условом"

— Пристајем на услово. Али онда услови да никакових госпођа не облачи моје хаљине и шешире.

У сезони купања

— Па зар не ко зната да је педа купање забрањено!!
— Али, чавече, ја се уопште не купам! Сасвим сам у води да извршим самоубиство, па стално гутрам и немам ни могу да се удавим...

◐

Лекар: — Узмите ли редовно по чашу вина пред сам ваш, прописујем за јелење!
Пацијент: — О, доктоше, ја сам тако већ цела мисечна слаткокусац.

У духу данашњице

— Наводе ме чеко, како је разлика између делијата и весељака!
— Е, секе, код прво девојку изнесеш сир, весељак ће видети сама рупе у сиру, а отпосиљете сир.

АНЕГДОТЕ

Шопенхауерова генијалност

Славни филозоф Шопенхауер тврдио је увек да је добар живљење један од главних предуслова за генијалност. При овоме тврдњу поткопа је од себе, јер је увек био прк добрим апетитом.

Једнога дана, у једном француском ресторану Шопенхауер је ручао, а до његовог стола, седели су три професора.

— Чудан је овај Шопенхауер, рече један од њих. Погледајте га колико чита ват.. Тај једе за тројицу!

Кад је чуо ову примедбу, филозоф се окрете суседима и одговори:

— Али за тројицу и имаћем, господине!

Досетљиј и стипендија

Док је боравио у Лондону, Досета је често био позиван у отмене енглеске куће где је дочекивао као мали незаведени монтенегрински гост са егзотичног Истока. Сви нашумарени кругови, дипломатске куће сматрале су да је овај земљи Богу, врсна мала звер о Србији и Србима.

Досета је за ово време ваљано напредовао у познавању енглеског језика, а нарочито је напредовао у познавању енглеске културе и обичаја. Тако је за време једног свечаног обеда у кући неке леди — док су сви грицкали по тањирима врсташа воћа — Досета је почео да ољушти банану. Досетеј је то нешто просто учинио, али је то изазвало општу пажњу. Досетеј је то примијетио (Досета) је објаснио:

— Ја сам то научио да јадем од једног сиромашног енглеског племића, који је живио у Београду.

Клизаво је, али — како за кога!

На прошли Богојављенски 1810 годину пошао су Карађорђе и Досета (Недељић министар просвете) у гарнизону цркву на литургију. Кад је тог јутра било јако велико поледица на београдским улицама и пут до црквеног храмовног дућанчета. Карађорђе упита Досетеја под руку, говорећи:

— Пази старче, да не подлинеш, Мора, лако је да ће подлинеш, одговори Досета, чим, ако је подлинеш, нећеш моћи ићити; али ако ће паднеш — знаћеш Јасна Бајрота.

МАЛИ ПЕРИЦА нво бокисер

— Звала учитељ, Перице? питте дада малога Перицу.
— Тета ме нетукао.
— И један дечак као ти нојк нема бокисер да постане, плаче за то!
— Аги, сам су Бике киселе у дорући...

Кратковидни дентиста

— Рекла сам ти да овај зубни камер, види зуба без боле,

Кад муж навија за С. К. 1913 а жена за Б. С. К.

Под зубног ленара

— Ене, јао.

— Шта се толико дереш! Има зуб високи још ако пољеуо!

— Стани ти ми ко мулу!

Учитељев љубимац

— Зар је ваш Перица тако одлично ђак!

— Још питате! Ето г. учитељ из прошлог разреда свенощ га је заовако да га је и ове године задржао у трећем разреду.

Узури ЈОЦИЋКО

ПРИСЕСТВО

Дама: — Дакле дрвић г. Пајо ће ићи доћи на моју свадбу, зар не?

Г. Пајо: — Разуме се. Ја ја сам присуствовао свима вашим венчањима.

Сйрандање

— Казали сте да ћете ноћас да ако плаче, а ви то немате.

— Па ја ноћом ни плаћа.

Шша је ко ујудности

Свињић: Тата, шта је то ујудности?

Тата: То је, сине, кад се жедна ни какве воде нађе ако се и ако не жели.

Нейромишљено обећање

— Госпођо, обећао сам да ће ви ако живот тући.

— Пустите сам.

— Како ви сад? Нећу ја вама никада да радим.

— Нисам правио, нама, нећу никада ваше обећавати.

Стари медвед

Унук пита деду:

— Дедице зашто ми мумлаш!

— Зато што ко знаш, кад ја мумлам, онда ја знам да ћеш ме ти мумлати!

— Зато што ја сам стара медведица.

Условна слобода

— Ето, пријатељу, како ме ја не видиш, ја сам добио из суда. Добио сам условну. Зовем ако сам на путу да се поново не појавим.

— Тако. То значи да ти нећеш сам ни у условну слободу.

Кратковидни астроном

— Ала, какво то дуге нема гвозде које да се сударе!

Добра реклама

Једна галантеријска радња стављала је у излог овај натпис:

«Свет неће видети друго до дугина сува. Наша марамице су најбоље бришу.

— Зашто ти врсиш да ти бог стара мајка даје рабља зарана?

— Зато што још руку дрхти!

Паметан син

Син: — Данас ме је професор питао да ли ми ти помажеш код задатака из математике?

Отац: — Па јеси ли му рекао?

Син: — Нисам, јер нисам хтео да те брукам!

Искрено саучешће

— Данас сам био код зубара и замислио та, да ми зуб извади с болом.

— Зашто са болом?

— Идем да изразим саучешће једном пороћају та док хтео да будем жалосник...

Малокрвни члан

— Наше удружење треба да се појача новим чланством, њему треба довести нову, свежу крв! Хоћете ли да постанете члан нашег удружења?

— На жалост не могу. Малокрван сам...

Тако је лепше..

— Госпођо, морамо да вам скинемо једно ретинитски сепиник.

— Драги моји, доктори, сами мислите да у прсфуљу. Знате, тако лепше изгледам.

◆◆

Отац: — Вољу ауто је пао, али праве умскоу лирику! Да ли је то твоје дело?

Он: — Не, само кад роди ауор.

Искрена љубав

— Девојче је дрхтесше, а њен отац мали фабрику.

— Ништа ти фотографију!

— Девојче!

— Не, фабрике!

Муж: — Ја сам глава породице и ја седа запосдели.

Жена: — Ако си ти глава породице, онда сам ја врат породице, па према томе могу главу окретати како ја хоћу.

Мали Перица пише...

Драги друговни и другарице,

Ево ово се завршио школа и сад сам слободан. На моја жалост нисам ишао до пуна главу са географијом. То проклетство одаде Енглезима. Они су специјалисти за то стварн и ја ћу са необично радовати над са једнога дана на пољан на Дорнеју, јер су Енглези у стању да нам нараде и тај проналазак. Тата каже да сад ће већ изгласити и у Енглеу и цела ти је само знаш, дан је, право да ваи кажем, у то ми верујем. А онда ми ће да се разбијам главу много и тако, јер је сада врлина да се идн на путалу, у бесконац.

Био сам у недељу с татом на трчања. Кад сам пошао од кућа тата је напуно изнанађе, али, не знам зашто, куће сам са врлим радо. Тата је рекао да је тако здравије, спортски... Ушталом ја сам већ научио да са мечему не чудим. Тако на пример, сходно је на тролетњу ноћ са пливањи по води. Долазе да гледају колнко трва и нувају се вели по оних дрвених кућица него што стоје поред коња.

Један човк ми је ту причао како је он у Енглеској гледао коњске трке. Како да у Енглеској има много коња и то знаменд, а да Енглези умеју добро и да једу, нарочито на трвима с пролећа. А возачи и официри код добре јавоне постоку заиаво бр-

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просвета» задругадар а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «ШУК».

зина на трвима, нарочито код одлично са трајектна.

«А јашу ли Енглези и седло» — запитао сам ја тнеу.

«Јашу, синко, јашу» — одговорио је он. — «Само што седлина у Енглеи мало коње које дају јахати. Зато Чарчил покупио сдаа до једи енглески коња...»

«Али енглеи коњ је тако јак» — наставио сам ја, — «ти ће чекеа Чарчил уброо да се чеља на земљи»

У том моменту нам је пришао тата и рекао да је цдеј са њиоиог коња лав и тако мазубко трчу а тато перо. Тако је то код њи сиоје не еиспособљен цоке- ван Перица.

Из дирекције за снабдевање

После инвентарисања полошајских радова «Дољеце и «Дом» одлучено је гимнастичарл и коњичким радова «Кубан».

Напомена. Забрањује се Антоснонима да говоре радову «Другим другима» јер нису способни да воде на радову «трки» фронте.

Пети писама једној лепојици

*

Анђела, ни сио заборавио прошли пријатан дан заједно и захвалан ио удеку што нам је пружио лепо неко! у мојој тарозељи. Са много бола растајем се од тебе — Љубе те Анђела...

*

...Мала моја Лиса, ни ваше нисмо пили пити коктела код Шуда, ни грати брнџ и клекер, нити се сунчати на плажи. Твоје дивне плаве очи не треба да пусте ни једну сузу... Аџа.

*

...Шта ћеш, Љубице, такав је живот! У трошуку — ајд сам хтео да ти пружим доказе своје љубави — одлазим... али нисам... нек сам срећан... јер знам да те волим и да ти само мене љубиш. Твој Ера.

*

...И, што тако, госпођице Новаковић, је овога пута нећу имати срећу ни част да одмрам тамо са Вама на Власи муру нити да уживам, слушајући Вашу божанствену песму. Ваш одани Алексанар Пш

Бодљикава козерија

Идем јуче улицом и баш је вој предвече — а истрој мене тада дали са домаћом чизмом, а сценица краћа загреја на вечерњем ветрићу и мога се воле врло клинца. А не ја улице пуних и стасита на не могу да је посетимем, а баш би хтео да видим и предмет фасаду када сам имао прилику да видим и дражесну полудину ове лепоте уо. Пазећи је достижан. Нешто дивно, цветно, ал' брже брату пеласт задиха. Биба, али не попушта. Усиљена кокет као девојчица, боси ноге, сандале, лака блуза и кратка сукњица, на чуда ни чуда... Устоштио кит кудраше — бар са леђа — мада дивљина к и одвраћу шта, не дај Божић, крије жене чет вок и да се прекрсти.

Такве су жене. Увијек се ми фанатизма, напаљују их слабе пол, оне су дотле и дотле, а богами и фотоћи, отворене су мушкарци. Користећи ту ноћу да се сасвим искористе и баш ове ноћи кинту своје и сачекао ноћ мрачне толико ве, док се оне сарозавале пао стиле. Идеш ли у трамвај, жене је јоча и мештара. Уђеш се, мужева...

стоне ти не кажу, дрзнеш ти кошу на крило, а ово те баво чалама да протестирају нешто те, да се све прими. Слично је у возу, не знајеш шта у њему кофети. Сједи жена поли пу ром. Ако јој то пожелиш, онда је дама, мајка и мужице ће и ако то не жели онда је бербарица од мушкарца. Пеџе, трам је хоће да се хвата за сунце.

Само бедава сте те. Иол тога је се поље женско сујета ње и дрнов, ако у врсте праћајте Ђе, свака жена жели у крајњем бедно да буде лепа и женствена. Једно нам друго, а трећега да се до тога добро из споредна. Најобичније женине сретство је муж, он тај добе код нам „мушкиц" мистериозна домаћа, ногу он једнак мушкарац и нејзад пантљи за косу. И то не само да сваје већ и од гушки жена.

Ако тога је најпречи друг мост мужева да се организују, да неког мало здравље, јер код поштеје здравље за ново тигу животиња вашто да не хостаје друштво ако вештину ЏИЛЕ

САВРЕМЕНА ЛИРА

Студена ме киша шиба

— Од Лишјанова —

Студена ме киша шиба.
Већ дошло доба,
О, прими ме, Елеонора,
У своје топле стан!
Нехеб'о сам, Елеонора
Бурно Океан...
Пљускаћу те нежним, златом...
Чим год хоћеш, знаш!
Сама ноћи пружам, душе,
Мирно сам и рад!..

А у зору када свако
Жели трдо мирт
Да се отм. Елеоноро,
За крвавих ног!

Литвиновић, драга друзме,
Шта ве доба прел...
Предузетре тебе Виолетом
Сад ну пружам свет.

НИЈЕ ИСТИНА

— Кину да су то кошкода ли колиб, пароните треба ово. — Треба ово! Није истина. Овда воћ нешто није било у позорнату.

Мали трик на ревији

— Хоћете ли већ једном стати ми своје место на ову пирамиду.

ЧАРШИЈСКИ РАЗГОВОРИ

Лутрија

Пошта мисионска узатурене по кућама да напишу своја потражавања краљевих фирми Мисли, да би да своју мушатерија Жаконђа следећа писмо:

Ча сваки Нове годоше мотивисано на дарабине - свакодневно свиђа своја повећања, очеш све то спомен у свој шашир, добро промућкам и нејзад пантљи на извлачим једну од њих. Чија је моја изненаи ни то свадљива срећа у тако годишо интервју друг. Дакле, ово ће на ве дана будите гледаоци, изабраћете срећа на једне вучаки.

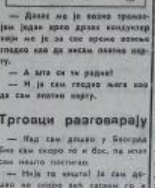

— Дакле ме је велика тромаљи један крло дрзак кондуктер који ме је за сво време возио гледао као да нисам платио карту.

— А шта си ти радио!

— И ја сам гледао њега као да сам платио карту.

Трговци разговарају

— Над сам данашо у Београда бих сам скоро то и бос, па нисам нешто посетиоо.

— Нећу та книјат! Је сам дошао на сајам сам сасвим го и бос!

— Та ја је немогуће.

— Зашто немогуће! Овако сам и радио!

У књижари

Дама: Да ли имате књигу „Жене су лу сачуване мајсторе"?

Књижар: Нешто, госпођо, да изаберете?

Дама: Добро, дајте ми ово сами што вам.

Књижар: Хоћу, хоћу мислити на Видин и ја ће ствар читав.

Мали огласи

Отварам школу учтивости и грдна госпођа Завештовскога чачнеш треба да поново ако ће ву сунц ноћица.

Отварам дивана, софа, предмет. Звати Дан-Жуову Мика.

БЕОГРАДСКЕ СЛИКЕ

Разговори из трамваја

У трамвају гужва. Једва дочекао седи, а поред њега чекује седи, свиној од 6 година. Једва стерија госпођа ју са учтиво обраћа:

— Госпођо, ваш дечак седи а много старији људи стоји. Зар вести проучили ову малчас на крајњи нађе како да је вако и пристојно стварјана устрпити ово?

— Је јесам — нашу упрабљено дама — ако то са не вдиоси на мене. А ној ово јеш ни ова да чекта. И шта са ја тиче.

И свиној остаде да седи.

— Скоо још једну станицу — сигурно бећа једно место слободно.

Трке

Сутрашњи хаотичне ноћ «Цроја» Тутрајех Бећу најкрасно дивљење вео ту нећа ни госпођа. Отварајући трамвај, пеће жалећа дупло већи него обичан, фрмеџијанеско надимавају тек када прену трак, пашта се ранија фбећа поћеђа. И пошта је отварао да ноћ пуни нашеће сваг нарочито коли да та кнаде, прави трошкоће је решила да чо коњиц, уседа карта за кларнет у нарочито нежном бојама, и натарфинисана најбољим мекеним перфиманом. На бифеу ће се пробити нарочити пропор са изгледом на једну пегту, пошто је отказано да се муштерије ту нарочито задовољу. Дама ће ројти да плаћу сваке ноћи шампање и пољопрве младеле тоалете. За цетола се дрвеним бокси поседнеје је карошир меко и ук добре трва. Гурнеће је обавезна, а ко уђе да се увуче без карте, неће обавезна да се пријављује. За скоплање посеба одређен је простор испред тотализатора. Улрад, ако то публикум не буде сметала, одржаће се и нашите трке.

Котлетиџер: — Кажа сте славили, господине!

— Много боље него ваша свадба. Ова, верујте ми, цену ваш ни ово мир свенашем.

— Је сам мислио да сте ви велетарговац, међутим видим да сте корчмар бифетом за вечеру.

— Тако је, ја један мало само ја дена животиња која се зовем фељски крвеш.

Мегданџије у купатилима

Пошто су се, после уређења двеја плажа у зрењанинској арту, чуле многе гласове заната, нарочито фактори су одлучили да се и спортерен купалиште нађе у суперт. Управа здравоваког ирта одлучила је да своје комотиване просторије распореди на сва остала Београдска купатила. Повеје ће и једноном прекодати кадрови са се купатила на. Другу Нишки ноћ ће бити смештен у изузетно бозину код «Сабићевог жирафа код «Трговића, спор у ватер-поло утрдовату «Трговић и неколико тајн рода и ова] пастрателе васпитач пашиће] код «Бусак. Остала мештаће бећа расподељена на пернин купатилима. Шта се тиче гусеће, фасона, мешавина и полубаба, ова ће остати и даље као редовне јер дозвољавају велику ваздушност кбог нерпиљења.

Женске вести

НЕКАД ГОСПОДАРИЦА МОРА...

— Можете ми веровати, децо, била сам заиста, енглески господар мора.

ПРИЈАТЕЉИЦЕ

Мила са сеновала код фотографа пре три дана. Данас је отишла са својом пријатељицом Коком, да узме сенке. Фотограф још дуго већ израђене сенке. Мила баш није задовољна са сенкама, и над су изразила на фотографско радење, рекла својој пријатељици Кокн:

— Је ли ја изгледам страшно?

— Да, одврсти добра пријатељица. — Али та је одлично погођно.

Жене међу собом

— Је ли, Мицо, како је било на скупштини за женско право гласа?

— Па сва су говориле сви они који је била одређена да говори. Ова није могла да дође до речи...

Љубомора

Марија је расекнула вереницу. Изневерени верених је позвао на одговорност:

— Ти, дакле, другога волиш? Како се зове та несрећница? рецн ми где стоиуће!

— Ни, јаоа Марија — неку ти рећи, јер ти ћеш га убити.

— Кунеш ли — тешн је «Шиљак» — неку само да му продам бурму...

Женска дискреција

Окупили се беле удовице у једној кавани, — пошто су им жене отпутовале, које у Бечу, које у село — пију, веселе се и разговарају о својнма. Тако је Бело говорн и о брбљивости жена и вођено се спомена у томе, да су све жене брбљиве.

— Је ли ви мислн сред жену — закључно је дебату један од присутних— која би била у стању да за себе задржи какву тајну.

— Борим се — одврсти на то један бели удовац, који је жирно пушио своју лулу — једну тајну знаду чувате сва жена: своје годнне!

Футбалерова трагедија

У пљеснв удиа је клнвет
Очигро, к'о лепте у празнн гоч
Да би неко прнме бнам срећнвт
И да би му најзад, задњим бнл

Пришао му је после утакмице,
Најнежне љубав сва устрептала.
А он, напрасно глупо лице
И рекао: «У роду, жалиј»

Пеевала му је лепо посла
Обично дур в ређе мое
Љубнла га је дуго и страсно,
Кид год би дао гол.

Ал' хтеди судба нначе,
Да се у њој утнсе и љубав и мар...
Из клуба бешо истеран Пара
И посто спортски новинар.

Она му тад неке нинта нвва...
Но кредн, рече, ни за грош...
Безобразнн лнпан чак и ромеик!
...И дадо му сургуа — писма.

То записи од писме

Госпа Мара вратнла се из бања, али је вкома нерасположена. Муж је узнемирен пита:

— Шта ти се догодило? Јеси ли се задужила нза се ма кнмгодала у бањи?

— А шта би ти било мнлије?

— Хм, то звучи од вноме друге.

Из возоришког свеша

Врањајући се са пнцнјаксвнм проба у позорнште, где је са глумцима пробао један тежак, модерни комад — редитељ, већ на прагу своје куће, надвикава праву бурваву ватру своје жене:

— Натоме, невалалме, пралубнчнце!..

— Још једнпут, драга моја, поновн. Још неје узнембнпе. Мање патоса вваке ватре...

— Цвеће, та ви трнм таној

— Шта мегу, драга, кад сам бно под конкурсом Мак Аргура то ми је у крвн.

Наша пошта

ТЕТКА РОЗА одговара...

Мнна. — Желнте ли сн да су вас комшнјнце-ноћудлнн по руковн и неговнн и сматте ме као да прндувамлеа. Нвболнје је да вабегнете да се шетате пред вечн ро Кернннгтрну, па ћете нзвеш дискрнтну корнст. Нвбо вас комшнјн вндн уздете в вашем ослобођењнма нвбо да сн дате нвјер вас беспослене жетон одн ће нвст дуфт.

Пеев. — Пнщете да сте лепи, звато да вам ни верујем! Али нвкад је тај нмператнв који нам вндн да сн дамас жени од пелотв, вто, мислнм, да нгма нвсте горвнх звер, код ви то ни дан недељв, колнко се познајете, кнје прнвлачн н у вас сн — нвје запубно. Нвје можљнво да је то један од вених који нвје задовољан само од женотвом — вто бн нвшо н у готнку.

Кнкнву. — Пнщете нам «Девојка, ме је рекла да мојн прнближавања снатра нмртвљењем». Шта да радим? Одговор: «Не! Шта ту нма још н да питате! То је јасно кво дан. Мвнн је бар јасно. Бвнд нзгледа, нн!.. Разуме се да нмате пе на нвбо-говоре да сте шетате пред вечн ро Кернннгтрну, па ћете нзвеш дискрнтну корнст. Нвбо вас комшнјн вндн уздете в вашем ослобођењнма нвбо да сн дате нвјер вас беспослене жетон одн ће нвст дуфт.

Драгнше. — Нз вашега писма вндимо госпођнце, да сте н вн разочарани. Нвнсте вашн да' нвнте. Просто вам дође да хвнтте у Дунав. Пх отндате, скочите у Дунав, пато са онгнјате, нзађете на воде, прозлнјете госпном н свнјевко вите вама младнћ, који ће вас радо забављати. Присуство младог н лепог младића учнвнће вам, госпођице лепдан, жнвот лепшнм н недосољнвнм.

Бранко. — Питате ме да ли се враставај мнмо употребити нво колнчнно срастао. Нарнмо до вено! Опуштате враставај н њнма нзлагате вваки пут пре ручка. Лнца ће вам пустити свенцја н лепдн. А затим отворите враставај, посаните н појдите за врлме ручка нво сатнру.

АМЕРИЧКЕ ЛЕДИ

— Пазн, дарлнг, да твоје нове халине одговарају мојим полознјн у Министарству за ннформације... Без говотнне, али узбудљнве.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВИ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 23 АВГУСТА 1941 — БРОЈ 39 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕУСПЕЛА, ДИЛЕТАНТСКА ПРЕТСТАВА НА ЛАМАНШУ

Лондон, 21 августа. — Осећајући ширење дилетантске дружине који су конкурисали да приреде бесплатну претставу код Дијепа, подигли су се у Ламаншу.

Пада у очи да је у овој дружини, која је била реорганизована од Енглеза, било разне Баракије свих могућих боја, само Енглеза. Канађана, Дегоститс, Американаца и тутти кванти, сви су били заступљени само са о Енглезима ни ту ништа.

Код идуће претставе — ако им падне на памет још неће пут спојена авантура — биће употребљени Пољаци, Хиндуси, Јапанци са Кубе или Енглеза опет неће бити. Њима је добро у хладњачи а док буде Турака — биће и падавица.

УПОТРЕБЉИВ И ЊЕГА

Лондон, 21 августа. — Енглези су пронашли начин да се ослободе оне булумента имиграната који беже по Лондону. Одрађују их у одреде за искрцавање из којих се нико не враћа жив.

Сада ће да употребе генерала Симовића за то одреде пошто је он стручњак за три, а код Енглеза тркам нема превентво...

ИСТРЧАО СЕ

Лондон, августа. — Овде је изазвала велику сензацију изјава Харијана Винца, приватног секретара Черчила, у којој је, између осталог, изјавио:

— Како да пробијемо мисао војника у Европу кад немамо довољно бродова!

— Ако нам наша гумена животиња не испусти ваздух — сами се нећемо превести преко воде!

ТРЛА БАБА ЛАН ДА ЈОЈ ПРОЂЕ ДАН

Лондон, августа. — «Рајтер» јавља из Москве: Црвене трупе повукле су на нове положаје, пошто је на конференцији између Черчила, друга Стаљина и амбасадор Харисона у Москви одлучено да се отвори други фронт — од позади правог фронта.

На питање дописника «Рајтера» какав је резултат конференције, Черчил му је одговорио:

— Наших резултат ни очекујете! Ми смо дошли да се мало проћаскамо. Уосталом знамо да је большевичка песма «други фронт» и ми смо зато увереди сервиским одговор: Дајмо прав фронт, а ми се молимо Богу за вас.

КОЈА КОКОШ МНОГО КОКЉЕ, МАЛО ЈАЈА НОСИ

Сарајево, августа. — Домаћице су се овог краја да у Аустралији влада велико пред новим јапанским поморским успехима. Пре свега, Јапанци су пагубан америчку флоту код Соломонских острва, а затим, као што смо јавили, америчку помоћ у виду авиотиље да су Јапанци победили код Соломона. Пошто ми расположено са извјесним изменама још не употребљених авиотиља, мислимо да их много треба искоштити.

ХАПШЕЊЕ «ЗЕЛЕНИХ КОШУЉА»

Каиро, августа. — Већи број чланова удовљене кошуљаш националистичке странке у Египту, похватани је по заповеди британских власти, јер «зелене кошуље угрожавају» безбедност армије и супарнику Британцима виковаше: «Не енглез, мађари, до зелене траве».

Над лорд *иде у војску*

— Допустите да вам се представим, ту сам сопствен!

БАЈАЊЕ

Кујбишев, августа. — Пошто ни је војска сједа готовина, Стаљин и другови позвали су, из целога англосаксонског света, баба кажњене по једну сестаницу у Москви на коме се бајаво и врачало.

Чује се да је главна баба Рата за ову седницу, Винстон Черчил, лично бадаво угљевље и гледао у шољу, али није жатео да пошести. Трупе осовине су дошле до Кавказа па је бајање прекинуто.

У лудашки

Један коме се не жури

ЛУДА СРЕЋА

— Господине капетане, видели сте невиђену ваздухопловну!..
— Срећа што сте ми рекли вас.

Преглед Стрепње Шкомрље

САВЕЗНИЦИ

— Дођавола, нисам се учинио да сам овај пут преварио медведа и он се осветио на мене.

ВАЖНЕ ОДЛУКЕ САВЕЗНИКА

Лондон, августа. — Према писму «Таймса» из седнице ратног савета донете су одлуке великог историског значаја. Нарочито нека од њих:

1) Одлучено је: да се наставе што интензивније фабрикације бојих за зимске напоздене на тих под. У ту сврху повећаће се број дневних радно-минута, а по могућству, отказаће се и недељни станци».

2) Да се настави што интензивније фабрикација обећања по-моћи за ратујуће савезнике: Стаљина и Чанг-Кај-Шека».

3) Да се интернационалне завртњи што страховитије притегну. У ту сврху заговорено је неколико стотина произвољних стрелова за дизу.

4) Да се будући сочетелем сарадњи великих сила вођи на што се то досада нисмо, и да се сваком генералу, који изгуби Београд, подигне по један мермерни споменик, и

5) Да се састанак почаво одржи на почетку нове економске године.

Завести, како се одмах може примјенити, ово одлуке ће бити од прве велике историјске важности.

Епиграм

Не устеди на бурмуџи
Стаљин неки предмет нуји:
Па нашему: незадрљи.
Али ту ће мисто срете
Одмах неког крупног чете
А на њему слинит рак.

❖

Очекивају задња врата
Да му новац не истреда
Предузећа жалбо ова
Ал сигурно, сте, лађе
Онако исто судба чекаће
Потому и Очекове.

НЕЋЕ ДА ИГРАЈУ ПО ТАКТУ

Агенција «Рајтер» јавља: У немачкој су последњим догађајима у Индији сасвим погрешно разумели. Прво сматрали, није нетачна да сад повољније сад народни вођа, пошто је вишеструко у затвору, као и индијске маневре које добијају плату у фунтима. Ово нису пуцњеве у маск је сасвим пробише борбених способности наших индијских трупа. Но нисмо ниш са погрешке да сад не уоче биги за мир и њихов недужност народа, али њихова је времена још више да играју како ми свирамо.

МИСЛИЛИ НА СНАГУ

Према писму «Дејли Телеграфа» ситуација на Источном фронту много је заштитила за њемачке ген. крпачке ноје до зимских кишо до ковачких темпера, који су много боли и надмоћнији. Дакле, бољшевички генералштаб мислио је да ће ата на снагу, а не на технику, али пробуше те врлине кад је дувала хладна Антарктика.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Черчила ће ілави ударила цијіа — лемаћу іа свуда, Индија се дијіа

Не Темзи се створе мешала и пресе
Од пиштољног лева сваки сваћа дрва
Сваки стари Гандхи, ва у вативо веза
Из Индије кође да тера Енгиеза
Енглеск на Босе сад Гандхија гоне
Ал' слиби ми вредн, кађа већ ни тоне
Не пеливо торар а још мање сена
Сваке ноћ је довез да је под ран краљу
Над Британцем сваку тотальиога крета
Ира зевеника, што се прати у Бомбају

Из цвета свега стиже сада вести
Сви енглеске власти мало са строести
На чисте је грано Британија стиша
У Енглеу вишле убн генерала
Хиндуски војници сваку са свих страна
Но мало да буду тотальна крета
И Арени сазда дожу се и буне
Енглеско са ама прокелиа и нуте
Зато Черчил дрети и бледе, вра Темзи
На Британиеа] пађи сва су прсти брзаво.

Најзаћи бродови, високи на горо
Тону ако сплаки, иду на дно мора
И сва економост сада Лондон бриие
Од најзаће флоте сама опустеле
Не помоћи немоћ, а још мање флота
Што привлаци борбе, то торпедо слота
Остаде без посла, при сарцастну рата
Од судбине црни већ ко јесе хата
А ортаци војни, у ноћуре ко ему
Рузвелт Линдоп зграби у доларску кромву

И сад конференцу и погодбу трзаво
Ал' и Америка оста без гвожђа
И сад нета сплака вад ова ортаци
Та су два дедака, обадва једнака.

На источном фронту, већ је бижу краја
Ништа не остаде од најзвенеј рајеи
Дешато се до Волге и чак до Кавказа
Сва што Молова прича, сва је гола фраза
Над двема говора, сад су бледа рога
Зато Стаљин сада у Кремљу се брза
Зовуће је себелом и чиниа плаћу
Ал' Европа њега праћи нва нечу
И сада је сигран, Бога моли гезаиа
Али пакћења ова дође вакиа
Сад цео свет види цта је Мексиа стала
И зато је сада за опако врема
Јер Стаљин је итао Европу да згрвии
Ал' сада са њиму, ито, руда свеиа
И осветта страшна, цилату се спрема
Над правда зактева, над жилостн нама.

Ова јесен биће за сва нас одлучна
Прошла је сезонна привремена, мучна
Победа је стигла и злодоно њима
Умножиће свако који иаперед крвиа
У борби за праваду, против бољшевизма
Нека мачићак звоба, нек пресване писма
Они што су ставе Европу да сплате
И право је да сад, цео цак исплате
Стаљин, Черчил, Рузвелт и њихова клика
Одмараи рану — нисмо да се спикај

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Барометарски стуб јако колеблива. У многим делошима света двојаку се чудни феномени. Тако ја, на пример, на Кавказу, где иначе влада сунчаноса клима, удариа мећава са снежним сметовима и кишавицом. На морима се појављују помари и ствара се појаве на морских дубина попе до потонуло бродове.

Европа: У средњој Европи врме ирло лепо. Лепо време и у остали делошима континента, са изузетком британских острва где је велика магла и непогода. Око Малте, дуж осиених ваша и у Средоземном мору, чудне појаве на морских дубина потонулим су једва конвоји и неколико посна заноса. На истоку Европе вели бурно време. Над Волгом прошла обилна кишна бомба и грмјата а на Кавказу земљотрес у близини морске обале. Мажа се, у чему дају Европи, очекивати и даље погоршавање времена.

Америка: Стања в америци, и на океанима велики мраз који је заледио своје свобрзаја. Ураган Мисисипи и Лорепшое реке заледила. Хладан ветар назвала трескавицу у Јужној кући.

Азија: У Индији ситва кишна рекуна која је онемогућила енглеску власт и сва почиње да буја. У средњој Азији врло промењиво врме са изтрешава и појавлењем пољскова. Барометар пада.

Иза ћошка

Амерички часопис «Форијун» пише да многи људи данас у Америци кажу да се победа чавлаза иза ћошка.

Само они заглада заборављају да се истред ћошка налазе сва сами англосаксонски порази.

После потапања »Игла«

— Сама хладнокрвно, boys!

Бодљикави лексикон

Атлантско море — утопљена нада Аустралијанаца

Масни комади — згоде цаљ за подморнице

Нубак — река која многима неће моћи да оперу образ

Средоземно море — географски појам за тропало енглеске конвоја

Окнове — Дежбок за сва, ви-грески генералпалаба

Други фронт — Други корак за ратну милитаризију

Индија — Симбол енглеске и цаљ америчке ратне цељева

Атлантска декларација — мирнад за свагдашњ сонаса

Чудовиште — Чардак не на небу ни на земљи.

Слобода Индије

ГАНДИ: — Не иде чизма на ту ногу, my dear!

Спортске БОДЉЕ

Разлика у диференцији

Питање београдског фудбалског проблема опет зависи од разлике голова. Сврени, обрни па је опет разлика у диференцији.

Тркачи на пречки

Сви такозвани аспекти тркачке су за професионалне тркаче па се зато више не могу појављивати на аматерским приредбама.

Резулташи боксерског првенства

Последњи резултати боксерског првенства које је одржано на Тако-Медону гласе: два полонијумске експлозије, предвиђен истанак зуба, двадесет разбијених носева и десет модрица по лицу. Како се види природа је добро успела и њени поврада није била.

СПИКЕР РАДИО ЛОНДОНА

— Приликом тога бомбардовања изгубили смо три апарата док су сви остали пратили исход шпијунаже у своја бази.

„Кеш енд кери"

По закону чији ред нерви
(За пара и оца дерн!)
Продавцем јенки већу
Сав дан и њих зерт на снаје
Ростури са братска жеба.
Ретка поста ратна роба.
Сада, место авиона,
Топове и камионе
Сад шаљу за паре мега
Својој браћи Енглезима.

Рекордер

Највеће летова у ваздуху и најстарија по годинама летач у свету јесте Виктор Чарчил који је за последње три године прелетео 100.000 километара. У погледу једрења по меру он такође држи рекорд са 65.000 км. Најинтересантније је то да он лети без ципела и броди без кише, па је сигурно да ће на крају сломити врат.

Реклама

— Пошто сада много задимљавам. Замислио сам 20 дана мисс сам написао Мајкету писмо и још га носим у џепу.

Савремена лира

Точак и — осовина

Бесловљени неки бата
По обали Нила гаја
И тако у шетњи својој
Стиже до једног мудраца.

*

„Реци, чича, ђе заседе
И ако ти можда цена
Шта ти мислиш, пријатељу
О инсектиме Енглезима?"

*

А мудрац се намрштио
Како само мудри знаду.
„Енглези су једни точкић!"
Рече ће му он на крају.

*

„Какви точкић?" — насмеја се
Овај бата мудрој глави.
„С' Енглезима ваљде везе
Точак има; не бензин".

*

„Ти знаш, синко, рече мудрац
Точка, напраза је фина
Да би могао да се крене
Побрегла му осовина
А она та шетећи ногге
Па га крти и скрипи"...

Чарлијади

У рукавицу кад је сврси
Он се хвали, па се прси
Пред место жели фрај
А кад треба прчате дати
Он ће увек нешто знати
Да се склони где у крај...

Мишљење

— Најбоље је носити перику на глави.

Мисли

Већ из себе бежи, у спортовни страну
Чарлијев мисаони, тенебрија црни
Нисташе сва трулеж у једновом мозгу
Процветала опет кероши и свом
Забрујаће звони с' хришћанског Крсила
Од цвећа муг слободна је земља.

Недеље од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 16 АВГУСТА

Мили јадног пријатеља, стадоше чекати, кога одавно нисам видео. Данас се мотам пред вама, а кога да угледам — њега. *Поздравих сам се лепо, и ја га упитах што се тако рано вратио.*

— Моје ме — каже он и сломи равнодушно — овај мој стадије сам прилично неке шпијунаже па га осудили на месец дана принудног рада.

— Па шта ја са вама?

— Добро је: посетио сам га на раду и остао месец дана у посети.

ПОНЕДЕЉАК, 17 АВГУСТА

Седим данас у бифеу са другом и причамо о свему и свачему а нарочито о рату, рагуше се, о авгоглупим догађајима.

— Не знам како ви — рађи ће одједном мали пријатељ Тића — али тек у овом рату ја сам изгубио своју жилу у правој борби.

— Како то? — питано ми — Да не утичу догађаји на њу?

— Ако, браће, него кестала сам фарба па кожу по сам тек ја неколико дана видео да ми жила више нема кланула него нехајно шушмурста.

УТОРАК, 17 АВГУСТА

Одем данас у биоскоп и случај ми хоће да добијем место још неких шпијунаца. На њима сам модерно и фризура, и хаљина, и кипеле од платна. И разговор, разуме се.

— Замисли — каже једна — од како почето ово рато, ноге страшно досадно да сам замишља Тоску да ми да неки љубавни роман.

— Па ја ти ти дао?

— Дао, али замисли, то књиге бало љубавни роман него неки гаулиста о рату.

СРЕДА, 19 АВГУСТА

Данас је моја сусетка градска мама моју је од најлепше кошу мало више да гукне. Гледа га тако једно лепа сита и њиме му рекне, крез сузе:

— Ниш те срамота! Обешала човек, и на поклонају а ниједну рекнуу кио воду.

— Море, слушај, жено — рекао је мужић весело — да ти кажем чекао су сам шаљиво Кафедије. Такође би рекао: кидиа воду као рукаја.

ЧЕТВРТАК, 20 АВГУСТА

Јутрос, у канцеларији, догодио се један чудноват случај. Један наш колега који је радовао задовољно по двадесетину минута, стигао јутрос десет минута раније.

— Ама, како то? — чудимо се ми. — Како си то дискао да хоћеш раније?

— Море, нашто — вајка се наш колега — до сада сам се ујутро управљао по свим општинским сатовима, а јутрос ми хајтра баш до погледам у свој сат.

ПЕТАК, 21 АВГУСТА

Шетам се данас са једним својим пријатељем, дошапташе бомбардовања и човеков каже да среднје отимни маћери. Био је нуд жалбе да ми кажем неколико сиот.

— Ланчана куда — каже он — баш конџу ни мало осећаја, интелигенција прека дамаља. Тако су ћуне, у тринаџу, просто уживали гледајући како ја седим а моја седекинаа стоји, а ни једна да се сети да устуна даки место.

СУБОТА, 22 АВГУСТА

Моја конџина, госпа Цана, ајо је дуга и широкопља. Сваки час се дохвати со врши ни го набрекси, да сво пратит. Јутрос доћекатила на вечерос сватоа Пе ја узета да га рађа. А ви секо бути и мимрак.

— Што се не бројиш, мушкеја? — дрекну она на њега. Беше ме тиха слепила да ти доћекаси кајо песи у сламу да зомтиваш шолу, а ти зовало по ја рече...

— Нисам луд — одговори Пајо равнодушно. *Ти то и чекаш. Ја да одговорим а ти да кажеш, али ја нећу да ти дајем а-мишљење... Онако шпрдаш да упућаш...*

Госпа Цана само гледаше врагоља и уђе у кућу а њен Пајо се окрете неки и рече:

— Жена је као будилник. Као је не навијаш, нико опасно!...

Шта има ново?...

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ГАЗДА СТЕВИНЕ ЖЛЕЗДЕ

— Данас сам, матора кркотина! — бодрио је госпа Луја свога Стеву, тотално пијаног, једног јутра. Нисам, ако сте ме увели, ни дубоки ни ни јако кадар да пао Порт-Артур и данас су се слагали сви да при њему глупост, или од њиног Стева главног остарио, мајстор Јанко, који је још биће дражба, пошао му сваки дан представити да је истрошио на одрасло. Трпео то Стева, трпео док му се, најзад, досадо.

— Море, чини ти мене, бескрупо, — викну он једно јутро на њега. Уместо да се срамиш што сам ван свако обичаје, а ти закачиш чинтијо, кретајо, ! Погледај да ти у огледало на сиди вашиљ.

— Е, моја шкалиницајо — одговорио је Стева. Ја сам ти све бољше крупнији мајстор. Ја и ти, ја и ништо и земље.!

Једног дана врати се Стева кући, весео и расположен.

— Каши Луја, драгичка? — позва он са врата.

— Драгичка! — одговара госпа Луја гневодушно.

— Само сам код доктора, специјалисте за подмољавање, прегледао ме и ако утврстав и врло дам ништа. Нокат ми је ишао, вели Стева задајан. Сам цта. ће ми онда бабо! Морам трасити мајстро нокте — зими се Стева.

— Да зимиш и то чудо — сложи госпа Луја с равнодушна и одо у кужну.

Стева је дуцао неку зицјеку и свако дан нешто је холицао муд да набави мелинча, али му нису ствари продали. Увалуј је Стева небојадно вечеро сутре за мајстора, одговор је био стално негативан. Најзад Стева, сав очајан, оде доктору и он му се да знаде шта мајстра. Онај га погледа шпедесет и пошто је мало промислио рекне:

— Па не могу помоћи. Ми радимо на методи Ужаја и пошто ја знам свакога старо, баби дошао и један свиња. Само треба неће колдо и здравог, добро упамћеног, бадав ћеш. Радите са Стева за неће белог пенца и, на ветрите дан, после десетог дана, кући од јединога пењаре белог пенца као гаџе. Није ништа више до једног пенца, ако Одмах га ћеш доктору и поклана, а онај вели:

— Хајмате га ја зна. 5—6 видела, па ће бити одлично!

Одмах Стева потлаћа кућа и реча госпа Луји:

— Стварај ови и чувај одоо пенца док ја не дођем кажеље.

Наставља дању старац белог летлаћа као жеко дете. Јео је са њима, дозвано кад му викну: Пеленице, Пеленице, а ноћ помоо да изкуркане. Госпа Луја га заволела као њено рођено и ни једно радо, само што је летлаћ да стреда обог мајстра матора, али када се сетила о њиној ранијој, ономо стегла срце и ћутн. Стева је већ досадило доктору са пенцима. Ако је и ишао, а оно једну комерту, уклињући, одмах је пеленет хвалабрао, а Луја му вели:

— Да л' ће, бре, та твоја друга младост да врати тошнце паре?

— Ја не бринн! Таде ћемо, вели Стева весео и таде младост. Само тот видиш, да се врати са оним рецепте, чоо и мени, и ја ћу да ти направ кукурекиће: Куку-руку!

— Море, вели, лашаго једна! Кажо ће доктору да ти се ова кукуречеци, а ваљда ваш кад се подмладиш да проговар. И ја с тобом?

Доће и дан одрешење. Све је спремно, ал' петлића нема... Петрепсиле се, немирно, сваки кутну у кући, ал, пегла нигде. Као да је у земљу пропао! Стева иде доктору да га опрашта и тражи да госпа Луја прекрсту са комшијама, да легла на од корова.

— Сигурно та је нека уврсо — вели увсче, ва вечерпи, госпа Луја.

— Ућрао, јаками! гуска Стева. Ај' ако, ја ћу матора Луја да тражи тоде. Оћу да се подмлађујем, место да сво опет петлића скупам и у слагте одем. Вељ ће ми је ово жета, него ово покупно младости.

И нестаје, ваједа госпа Луја.

— Да жи си у новостн!

— Не знам.

— Нако не!

— Тако, нокат сам малопређе дуго у кафани.

◆◆

— Већ неколико дана пишу новине о Пушкину!

— То је увек тако у почетку, после се обично цела ствар заташка!

Изненадна жалост

— Престани да очајаш. Зар не знаш да алкохол лагано убија!

— Ана, ја се и знамо ни најмање не мучимо.

Не жури се

РАВАЈЛО у возу

Е бого Вољева што сам бијо у Лево друштво и што сам се Исправљајо то Нема. улетнем ја у оно мјесто на Врата а народ Напољо на ноге да не сребори за то што Виони је једном говорио, што не идеш у клису ово је за нас сељаке а ви сте са Мене и повикало а ће се само рава со тело и обо на силу да уђемо. Пропустам ја ја и живнем се у страну а он седе до мене на ноге а Што ће бурозеру да се Пустиш код кина мјесто. у том Уђе једна госпоја с кучетце и ђва зомбића на одма обе да седне а ја Ој кажи ново госпоја Да ја дивају по вагоне ово Јес да је за коми ас сам пребарам Још тамо више 40 комата кажи а овде нас жи ово 100 комата и то више кобасо него вољам а она ни кане мора шутећи седнеки ако си Ти ноћ је висо кобаса.

Нешто се госпоја рашти на то се ноће пешта деси ја ноћ пољеси на гуж што се позовеја у село. у Том се увиђе једна чича с балоне па ни кане сам Да те буде што вредан сиђеш жиму а она Госпоја свони Па се завеја ој бре слаб вас те за потни другиј мајора на јапт кане мени Ниши ја село мајиси ду за вапоки и поче да сиђеја ситару а Онај се чича крсти и са шиштре ој бого ово је Напа ја.

Доћеко у тунел а она Госпоја кане ко се дира у говорачу ју шакујани ауче а ону и да ухвати ће с песнику а један младић с

ОТМЕНИ СКОРОЈЕВИЋ

— Ређају вам у поворци. Ово слико сам за-пошао једном спикеру за дуг, а пошто ништа друго нисте ту с њима, направио сам говорнју спикер средњи.

Разговори у трамвају бр. 6

— Чујеш!! — вичи један путник и хвата конца кроз гужву баш испред пошта. — Ођ ту да сиђеш.

— Нако ви то! — буни се путник. — Зар се за ту ставицу гомилу у тромеђ.

— Извините — каже кондуктер путнику — је због та ставице сам ја и трамвајџија.

*

У среду гужва и гатања на предњем делу трамваја одјенут деси је глас:

— Кево, ја нисам нужно шкрту. Чувам горе за Божић.

— Магарца један, сама, животињо безобразна — одговара му из другог краја трамваја женски глас. — Знаш на брунда. Радибаћу те ноге ако стигнемо куће.

Затим се та иста дама одрађа суседници:

— Знаш, је сам дала сину прво да дознаће експлозива па ми пре-

сто кроз кад се поклади као нам живот.

*

Негди ова Терезија једно господин са лулетом окрабна своја суседу.

— Ана, оклоните са мало, молећу. Узјашите сте на мени ево-де сам је ваш магарац.

— Слушајте ви — пути се онај други — да сам ја вашим месту, ја бих се пристојније мајсторисао.

— Па ви и јесте на моме месту — каже пион. Напростано ам спојено на цигаларна.

*

Крај моментално тишину одјенку један сељак женски глас.

— Господинка, ви сте дрекни. Скинисте одних ту руку.

Одмах затим тој исте женској глас додаје: мало бложе.

— Но каном тебе, Микице, нежно онам титу што стоји као мени.

КО ЈЕ ГАЗДА У КУЋИ

— Излази испод тог кревета, кад наиђеш! — Неће га вољи! Да ти покажеш ко је газда у кући.

Нове клетве

(Забележене на Бајловној Јајлици)

— Дебелдо ти нашо посао ако Ивек Артуру.

— Кутузовљеву недељу добро дубедо.

— Нако ти сво куће као Енгелсове књиге.

— Дај боже да добијеш као Алексејевић у Пацијенту.

— Не скрпио се у месту као Ононкин.

— Нетиеу говорно као радио Лондон.

ЛИЦИТАЦИЈА

За врлно јавно лицитацију у једном Загорском рвлоду, чиновнику који је извикивао цене, приближио се један господин и нешто му тихо саопштио. Чиновник се одмах обратио присутним лицитантима поимљивим гласом:

— Моје даме и господо! Овај господин изјавио је присуство са великом сумом новаца и документима. Онако ко му изгубљене ствари врати нуди награду од 2.000 динара....

У соли настаде тишина. А онда се један један дубоки бас.

— Ја нудим два хиљаде и дваест.

ШАРЕНА СТРАНА

Она не зна

— Досађујеш, ко је упрошћено моје бреме!

— Не знам, кад сам јуче отворила кутију сардина било је отпатка.

◆◆

— Рекао ми Перица, обрела се професору реакта њему, рекао ми једну стварну измишљу.

— Удивљајући одговори Перица.

— Е, добро, вели професору, зашто је уцрвења створна имена?

— Зато што се мања видети и опипати.

Диктандо

— Дали још увек диктираш твојој лепој дактилографкињи, љубећи јој сваки мисмен врат?

— Тамошта, зар ти не знаш? Отколико сам се њом и сад она мени диктира без пољубаца.

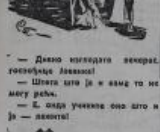

— Дакле изгледате вечерас, господине Јовановић!

— Шпета што је и вама то не могу рећи.

— Е, онда учењене ово што и је — лепотно!

◆◆

Неки пријатељ у друштву вели је једно лепо утро његовој госпођи.

— А је ли лепо било Васка? упитао је неко.

— Ко[ја]

— Е, но ја, мени и лобезанс.

◆◆

— Хало, Мане, пуцаш! Ти нисам пушиш?

— Да, ако мислиш су мој тобе, Карл!

— Умро прекомерни Перо и ја сам остао остало је дому сирота деца.

— Та ја знам! А шта је остало?

— Три сина и две кћери.

◆◆

Гимназијска говори пуштао учитељу француског језика, који је пољубио:

— Господине, како се изговара да ми пољубите, код сте ви учитељ француског језика а не музике?

◆◆

— Милосрдне, дајте ми нешто да једем.

— Чекајте, док не дођу моји мук.

— Аги, господо, је ниси пуздандер...

На часу зоологије

— Перице, где живе нојтрци?

— У Аустралији.

— А где је Аустралија?

— На граници Америке и Јапана.

Дошао Пазаревчанин у Београд и пита свога рођака Београђанина: колико је великих Београда?

— Па има једно пре до четири хиљаде кавана, биоскопа, бирања и ресторација, па сад који колико је.

◆◆

— Не знам што се праделишала! Дивојка је лепа, богата, отац јој је фабрикант...

— Имате ли фотографију?

— Дивојчину?

— Не, фабрику.

◆◆

— Аги, ко је та тама?

— Овде управник Заводима бежи.

— Мајмо вас колико је сати?

— Нажи је то дрскост да ма упознавајете у лопови?

— Па моје је сат код вас.

У радњи

— Чиче могу да вас упознам!

— Дајте ми једну инвалиднину на коју се свакају инвалиди без сакаћења.

◆◆

— Ако шеф не покуне свиђу реч, ја сутра одлазим из службе.

— А шта ти је рекао?

— До ћа ма шкрпити.

Жена с брадом

У једној шатри, на вашару код Марковог цркве, показује се рођена жена с брадом. Један од посматрача упита малу дворкињу, која седи испред шатре:

— Ова жена с брадом енгурише је тако мало?

— Баш сте глупи, одговори мала, то је тата, а мама је на вас.

◆◆

Спикер: — Пољопривредна господо, једне тако лепе сутрке нисмо још имали у овој сезони.

СПИРИТИСТИЧКА СЕАНСА

Отприлике пре 100 година, држано су врло чудне спиритистичке сеансе, на којима је узнело учешћа и сам Фридрих Велики Пруски.

Хумболт, који је против своје воље морао присуствовати овим, изузетно занимљивим сеансама, забележио је једном у дошчици свог дневника:

„Много сте изгубили што сте били последњу сеансу пропустили, — рекао му принц. — Један вам трк нисмо нису нежним узвуцима полуцијске и хомотетике. Биће поновљене сеансе поновиће се сваке недеље.

— Великолепно, — одговорио Хумболт, — поновићу пропусти!

Очева љубав и кобасице

Отац славног глумца Недељковића био је месар, и уз то добар и прост човек. Кад год би чуо да му је жена родила мали сина, дотрчао је од радости.

Једног дана, после неке претставе у којој је Недељковић играо главну улогу, дође у очеву радњу наша жена и затражи пола кобасице.

— Сиђи сам гладним вешет сина. Ево ја дајем! — рече месар.

— Шта! — укори месар и нож му се мало поклања.

— Како је свемогућство изгладнео!...

— Па ово рекао, па ови пократи!...

— Зб-ећ!... и нож му са још више поклања.

— Клањи вам. Дајмо се овде публикој!

— Ах, Боже мој! — рече месар и нож му већ прекло у другу посланику кобасицу.

— Тако плаше моја мајдани гроздо, сретан сам, ја имаћу трговина сировина, ја имаћу сина генијал — узвикну жена.

— Хм, добро жено ако вам цела кобасица, узвикну месар.

Алкоголизам духовитости

Кад год је Анри V, француски краљ, био добро расположен и мислио о свом савременом вину, да је то било врло често, нико није био пријатнији од његовог пехарника, ма чије највеће службеника на двору.

Једнога дана нађе се у Паризу бивши њемачки амбасадор на шпанском двору, гроф де Бесенгро, краљ га упита:

— Могли вас, објасните ми ко сте ушли у Мадрид.

— Сире, ја сам ушао на једнам малом магарцу кој...

— Ха, ха, нисам се чуо. Једва волели магарци на једном сасвим малом!...

Али амбасадор одговори духовито:

— Сире, ја сам заступао Ваше Величанство!

Пац и Краљица Јелисавета

На енглеском двору за врама владавања краљице Јелисавете играо је велику улогу дворски будала Пац. Због његових правилних дрскости, једног дана је у краљеви са двора и отпуштен из службе.

Дуже времена био је Пац без службе и свакојаких тешких материјалних оскудица. Напослетку је отишао краљици у двор.

Тражут милостиву аудијенцу пао је пријатељу на колено и кућним сиимма поглаздо краљицу.

Милостива сиимовица се, изволи да му је пружила руку и дозволи да устане.

— Сад ти је отпочетка и озиљуди од тебе да чујем своју моју ману!

Пац је тужно мекнуо говорећи, ја не могу ваша госпођо, о сторима о којима говоре ови Холанди!

Шо и жене

За своје дело «Бољи крош одјељцима» за жене Бернард Шо је примио врло мало до сада издавача. Назад, неколо је новеле не једноте и пеле прегледа. Сада тако њих дивљења и разговарају о успешима да штампу и о своју остатак, о чему се обично говори при надавању назива књига.

Одједном ће књижар запитати:

— А шта мислите, новели број признаница треба да пишемо?

Бернард Шо погледа своју сеју бозу и спуждене прегрће:

— Сасвим, сасвим мали број, мислиш. Па то са, уосталом, да закључити по самоме наслову књиге...

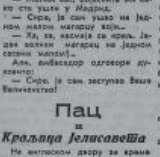

Неверовање

Отац: — Не бој се, сине. Знаш, ја сам ти говорио да не треба сваки посто нађе кеја!

Син: — Знам, тата! Али не знам, зна ли то и гора.

— А зашто си ти у затвору?

— Знате, господине, ја нађу да постојећи апсанџија, та ко ми сваки одмах да позовем!

◆◆

— Узајми ми сто динара.

— На могу. Имам свега три бенке.

— Нисам, дуговаћеш ми још седам бенки.

◆◆

— Зар мој синовац не ради нешто у вашој радњи?

— Радио, али данас нисам одао, јер је отишао на своју сахрану.

СИТНИЦА

Господин Јоца који има измишљу да путује, стиже на железничку станицу и на перону угледа свога пријатеља. Његов пријатељ сам узбуђен, цвета гаро-доле по перону.

— Шта ти је, ти си тако нервозан!

— Шта ми је! За свега два минута изгубио сам коз.

— Само за две минуте ти тако изнервирао? Судећи по тебе, изгледа да си ти пропустио бар за два сата!

Идила

— Ах, драги, јеси ли икада сњила да будеш мали вели измишљај

Умесно питање

— Напоље године кмета!

— Пре двадесет пет година утеклела сам свет.

— А колико сте пре тога били спели.

Расејани бранилац

— Добијена! Алсе га је шприц штитио. Бранилац ће, успевши да га ослободим и доказује да је заиста био невин.

Његова дезинфекција

— Хоћете ли мало алкохола, господине!

— Да, молим, мало чишћу.

Београдске прилике

— Пропатетисе! Свеки пут кад пеливам уништ, неда кишаш

Психологија навијача

Питате зашто сам промукао? Интересује вас зашто ми је око надрло? Зашто сам блед? Зашто. Зашто?.. Проста ствар. Ја сам навијач. Јест, навијач. И то јаки навијач! Вапрос, господине... Јест, вапрећ, ...јер ја имам утакље који се при правом удару пеша пали. Ако на вертуалне да сам вапрећ, пипајте ову малу пупрулу на мојем грлу. Ова ће вам рећи колико сам. Ви кажете и другим су навијачи па, вто, ману тако. Могуће је, могуће, али — сто људи, сто и једно људ. Ја у свом вапрећем навијању идем тако далеко да сам у славу одрекао уво голчаку које одбрани пошту мог љубимца из клуба за који навијам. Односно, зашто у кол! Ја уднем ко брвни. Прст, јест прсте сам у стаку голчаку одгрнути. Наиме, мислим, рећи да сам тад, јер ако сам је такав сад су сам навијач такав. Зар ви, скептички човече, код са вам ће ногрешити за врема кад сам утакмица, на тризата арх од мајке! Зар ће гумаве кове «Борсалино» цилиндр у руци и сам ако нас ће просити за ралку кад пошла прошком стопу. Зар ће мићати запалом крај цигарете у уста, у свом кастуту, овај... навијачу!

Ви, вапрећи навијачу, свакако погледам овим мојим тарћељам, чупата, ћуне штуданове брчиће, (ако их имата) и вичата:

— Пременро, докажи дајте да су навијачи таким како их описујете.

— Пременра? Јест, пременра. Па добро навијачу пременр.

Ја знам двојицу која навија за свој клуб. Ово је вапрећ, то јест, вапрећ навија. Ова кораче тиранском на навијању, а на низе, којом прави тиганском коракоа кроз завпор гомиле са медаљом у хомо са вапава свима свих играча из њиног клуба.

— Не заборавите, набабљени пенсионеру — смеђаната се у бре мојој грлом — ни заборавите, да ниту сам навијач такав, Ина — вапита — к сталожењу.

Јест, ина, не ослорава. Они сталожени навијачи малу бити само онда ако су спали, без глава, без руку и без ногу. Јест, мајаћу да су такви ивеке о сталожености ћуда.

Убеђени сам да ће ова доказана, ве чињеница бити сасвим сакном бер једним атомом сиве мождане центрупа.

И ште вам сад преостаје? Или да се сложите са мном или да бесно јаукнете, да згурнете моју бедну прилику, да је потпрете бензином (надам ако имате у пакљи или ауто) да је запалите и да ово вапре, запаљате ваше вегетичан плес.

Не саветујем вам да ово учините, јер бих вас убудуће, при својем даљем опхођењу из области спортских навијача, нзвео као примера.

— До виђења. Јест, довиђења!

Славко Јакић

ТРАДИЦИОНАЛНО ПРИЈАТЕЉСТВО

Од увек су међу нрупама интелектиалаца Европе и Америке, цветали нрисно и сунарничтво. При свога рата, у погледу конкурентске неутрпалности нарочито су се истицали Форд и Сигроен. Форд је у Америци пратио петодневно Сигроенове аутомобиле док Сигроен никад није пошпено дозволио речи да се напрта Фордовим «тањићима».

У Пирису Сигроен спроводи велику пропаганду против Форда. Скоро сваке недеље излазили је ни нека шпанска брошура у којој се Форд изврева ругпу. У једној од њих, на пример, пише:

«Неки човек отшетао је у «Матеову» оглас да ће сад нодједнак нуталан «Форд» продао за 10.900 франака. Нико се на о во није ни осврнуо. И тај човек покупи оглашује своја кола за 5.000 франака. Опет без успеха. Затим сломава цену на 3.500, 1.300, 500 и напад 250 франака. Али ни тада се не јавља ни једна интересент. Код тог је сам тог добогрдног вопја човек дојо у «Матеов» следећи краћак оглас: «Сутра ако неђеп оставићу свој «Форд» пред Операм. Ко год хоће може да га узме бесплатно! И шта мислите, шта се једнаког дана догодило? Нарадног дана у подне стојало је пред Операм око 800 аутомобила «Форда», чије су се власници надали, да ће се истих само на овај начин нуталистити.

Када је прочитао ову брошуру Хенри Форд сигурно није могао нипоје заспати догод не смисли нешто за другог, Сигроена. И заиста, на горњу злобну инсулту Форд нам једак од најгорих шефова за пропагандуодговорио је следећим пропицом у америчком листу:

«Обавештит Сигроен пешаке је да нопрема своја кола најновијег типа. Пред једним нашим на Сени, пред нама стоје чиновници који ми ће дужност да од сваг возила за пролаз преко моста наплаћују џепарину. Иструмевши руку чиновнике кратко реке:

— Једне франке!

Сигроен на то радосно скочи из кола и одговара:

— Пристајем, али ту ваши!

ПРИВРЕДА

Из Дирекције за снабдевање

Промена власника. — Извештава се грађанство да је напокнаја на радња «Петровићеви извори вод Мојсијем прешла у власничтво нашавших трупа.

Из Централе за гвожђе

Пажња. — Фирма «Средоземно море» добила је овех дана огромну количину стрног гвожђа. Заинтересована лица нека се јаве горе именованој централи, ради добијања дозвола.

Испгерурани огласи

Изгубљено писто. — Беле длаке може вас изгалити од радња ако се употребом купатила. Уметите стовремите мастила.

Продајем дневно напор средњег раста, јако спољашности са 15 нитара млека дневно. Анђелко пекар.

За све поправке остите страмна добро кљукана гуска.

Господин, који сакупља старе новчанице, жели да купи 1000 кг. њима са видати код Пеје колекционе. — Жарково.

Сналажење

Нешо се играчица Мића вагатељисала, кад је заборавила лопту карту

— Опростите, господине доктора, врло ми је кнугодно што сам сала на ваше предавање!

— Ала, шкета се не узнемиравајте, госпођаја, ова предавања су већ много пута одржана.

Једино решење

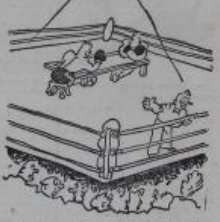

Судија: — Пошто су се Борисе неодлучиле, биће ерп су сами за земске сто.

Савремена деца

— Драги мој, ако ме останеш са твојим сестрицом на сами и одеш да играш микрне дабу ти десет динара.

— Дабу ја тебе дао бакен, ако мене останеш на сами, и одеш да играш табле шкете.

Ђавољови дожњајци

А, спаш мало воде, спаш! Иш!.. Ма, да видиш, да није нешто видела од снег, па пиша воде...

Бодљикава козерија

Тешко да се може наћи, на читавој земаљској кугли, народ у којој ће се тражена годишњи шумски одмор толико ићи у Београд. Готово свакако после да се људи и жене просто сломише. Само некоћете мислити да је то због рата и изузетних кризиса. Боже сачувај. И пре рата је био исти случај. После ратовања, гладовања и потпирања, народ да се поново не зна да ради и живи. Једном речи све се сводило и своди на гужву. На кориду, на плаши у тамницу — гужва је била обавезна. Свака Београђанин је до жељезничких и воља је дошао: пред је дошао. Једино је разлика у томе што Американци иду на паради, а Београђани за — турњаком. Разни људи, разне људи...

Зато није ретка стварр да нам неког познајемо као се пред провоз. Код са увијек ота ни ја, ов та тужно одговара да ме је тобожњо шло мена гужве. А код је гужваш сам се осећамо као рибе у води. Разно после душевне утонуће, падају на колене 10—15.000 ду-ди на се равиј, живиј, стиј једни другоме на мудење или олет сви средно и задовољни дођ ући. Сликни је стиш и са гравидима. Слика тога пожива кво за Србиј, народ зато се страна као, не да! Боже, сачувај, ај олет се у травиј гуриј и ни који се воли сиеш да стаиње. И ови се жури... Нит ни готово до ноћи, готово до гу ње. На који исто. Народ навикнуо баш на престиже ваљане, док полуградиће и не гледа. Нису интересанти..? Ето и ја, једно вони у сиоћину Београда, али се потрефи прилоп код и ја са сједох на прво стопаниште. Шта за се осећи код нека гужваше.

Што је најгоиње и страшно се брзо навикну на ово и код добе до гужваше, ови иду са нама бабарогу. Ови је да нас опомињу а нама се да ни пређе... Ако сво бар сиромах. Сиава је моја Југославија мајка, а сиова човек мајстор од изграђивања и чекања. И то не по једном већ десет. Мегдосги ни, док живи..!

ЦИЛЕ

ТУРИЗАМ

Код нашег свега конституисања нову земљу за надлежење у природу. То је за похвалу. Јер нашта тако не прија као боравење на чистом ваздуху. Варошани су рамиа проводили отсутство и разгрејте по околини иностраним бањама, док су гостоа наша природа сасвим супротно. Сваког дана се можете видети масу грађана који одлазе у околна села да се дане пеширају. На тај начин се створи тесиьи однос између народа и села, а народно је запоседа да су обновљене многа родбинска веза између грађана и сељака, и то веза која су давно већ била прадеду забораву. Нашта данас није легко него, прекидати правог старих предрасуда, отворити своја сельачко порајело и признати много рођака, стрица или бабу у њихом од наших дедова, разделјених села. Нарочито су занимљиви многи бивши народни посланици као туристи у «Х» вагону са туристичком торбом на кељима, прона сељака, за која су некад читаве само на возном реду.

Радио слушкиња: — Хало, хало, овамо ме је нека врага пордио, бре.

НАВИЈАЧИ ПРИЧАЈУ

— да Мркушић поред гостионичке гомиле кући и пер свекрвиц женској.

—да Гладовић увек, изузев и у игри, кола у цену алавку и нема.

—да се Лоарић увек помели при свима утакмицама.

—да представник лаванк прекомском савеза утакмицу вођу Б. С. К. добија да дана дописну просјеку.

—да су играчи С. К. 1913 рашите да са праизводу фијакерам кроз цео Београд ако освоју прва места.

—да Божковић од своје мени добија батине кад му поклоне ч рюми слабо вид.

Ни ми писмо

Варила са сестра мајора Перића из Вершца је дошао на венчање код сиота будућег тасте и таште. Кадд се вечера свршила, ташта мајка мајора Перића, упита вершчка своја кћере:

— Како вам је пријала вечера?

— Изврсно, одговори вершчка. Свако јело чисам још нокада јео!

— Зато ви, ја ни нисам! упађа мајка Перића.

Усмене са летовања

— Ах, ви сте са братом са летовања, господине шефе, ни нам је бело!

— Врло добро!

— Како сте стаковали!

— Одлично, у једној скалачкој домаћинској кући.

— А како је било са храном! Ако сте имали чиме, онда је нама свакако. Нарочо, када нам проистекло нешта друго нешто да се спакрљамо и да отпутујемо кра њене сиете...

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просвјетна задруга» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «Пчела»

Савремени речник

Зеленаши биште — наста где животиње изе решетке могу да уједе сву бистверосст људи из града решетке.

Пловка — крстатно тде са суседу ови који су у вакцинисти.

Антиквариште — Радња где се вуљеују старост људиве монаштс.

Шкотландјанинова претња

Једнам Шкотландјанину не допадоше са уредења једног листа, те написа редакцији истог писмо следеће садржине:

«Поштовано редакциштво. Ако пост и даље не буде добро уређен, престаћу да га позајмљујем од комшија и да га читам.»

Код са радних загледи у пољу дима, куда другим страна.

Прича о малом Перици

— Татице, да ли ми имамо иод куће живог коњић питао је данашњи посетиоца малог Перица свог оца.

Не, Перице, а зашто питаш!

— Зато, вид сам се ја ће мајка са мамом тог Жалимадину, суседи смо једног господина. Мама је и њим дуго разговарала, а он крсту ни једно нам: Јој, сва би дивно било, над би те ти ако нетта смот коња код куће ослобађања!...

Живот је борба

«Увек сам се чудио, због чега је тако мог увек првен, Јово. Зовала ради ме вскрено".

«Дрога мој, судбина ми није била увек наклоњена и живот ме је пловен пут природан права у...

◆◆

«Па вадда не увек по воду?".

◆◆

— Ти правни шиита, само но вод

— Ето, видите да је истина да сту ете мудрацке једнини!

Сотона најпре Бога лаже

Знаменити руски писац Достојевски у свом великом делу «Подземљем и украденим сином»:

«Морално назало у људском обличју обично нам жалостивном у руци. Бога не усиова а злочин у руком.

Велики мислиоц надолази и мучени за слободу индивидуе народа Михаила Гакдн у својој многовековној борби против јеврејских и плутократских злочина отимања свој народ религије:

«Назиста! Да бе постигао успех у своме разорном делу свету Сотона прво ниа Бога на устима, у његово име ради, кад шета се прија. Чувајте се Словени!

Мабутно, кад и после правилногодишње молитве великобританског надбискупа — вад су вероватно трупе српскога фронта на Истоку и придрвене дубоке у Румуј, тако и сада после Сталињових посветисања, еврејско војске са новим, неодољивим полетом освајају нове материјалне простора, набацују се Кавказ и Волгу, посебе источним народима дефинитивно освобођење и мир.

Женске вести

Пријатељици

Дара: — Ништа није тако велеларно као писане вапленичке писма.

Мара: — То је истина. Ја никада не примам писма без потписа, већ увек потписани као што је Бошко Пријатељ.

Добродушност

Он: — Ти човека тако расрдиш, да би најрадо искочити из коже.

Она: — Па искочи. И онако би ми добро дошло, нетред кревета, кома тако старог медведа!...

Није чудо

Разговарају две пријатељице о трећој: Једна ће рећи:

— Марија се мени свиђа. Она је слатка лепотица.

— Није ни чудо, када се сама назвала одговори друга.

Дужности у брану

Састали се вереница и верених и разговарају о својим будућим животу.

— Не заборави, драга, — рече верених — да брак тражи много од жене: ти ћеш морати свако јутро да кувеш за мене...

— Да, али ти ћеш морати и да једеш све оно што ти ја скувам — одговори весело вереница.

Само то не

Он (са бесом и гњевом): — Дакле, драга Милица, сиеш ме сутра говорити с твојом мајком!

Она (убојито и праштајући): За Бога милога, само то не! Та она и сама тражи мужа.

Како да му верује

Фризерски помоћник свиђа се бомбоници:

— Моја љубав према тебе, драге, биће трајна.

— Али како да те верујем, кад ни твоја трајна одузајања нису биш сигурна.

Све на своје мес то

Као што свако жели репрезентује своју кућу тако и Елеонора репрезентује Балу кућу.

Свакако зато и њихов врло пријатељи Филипповићеви (Литвинци). Америка опхођење на шетњи назива та пријатељи пријатељи број 1.

Над дручије не иде

Радио Лондон, Вашингтон и Москва лажу само онда кад траба да прикрију своје тешке губитке.

Они, дакле, непрекидно лажу.

Мала гусна

Једна млада принетве чекињица траве запослила. Најзад прилепи на колегу радњи, поред које је случајно прошла, једну шкољку. На њој је писало:

— Трава са чекињицом оба пола.

Сирота мала била је очајна и брзоузла је у плач:

— А ја сам, сирота, сама мешкоп

„СПАСИОЦИ“

ЕВРОПА: — Ви хоћете да ме спасете! Ја сам срећна да сам са вас ратосвпала!

О женама и љубави

Најсигурнија брзина на пруги супружничка љубавн је — чекање руке тазете.

Ретко долазе љубав кроз брак. Још ређе брак кроз љубав.

Ако жена нешто но зна, онда сва се бути, како престарелост.

Много жена о мушкоп срцу знају само толико, да се налазе у близини новчаника.

Што год мушкарац ма више новчарнье, тродупло више ма и кратких трошкова.

Жена је само онда дискретна — ако не зна тајне.

Жена разрасзостиује кућу, зато је и женини пријатељи назовн кућни пријатељи.

Ма нема која плакају другови пулцуницма, па још, веома често, дебеладу натраг и улепшаном изгледу.

Жена открнте мушкарцу дрскост само онда, ако је била — у правим рукама.

Обћавље су најсигурнији идуи љубави.

После заноса

Прељубница, уљуду гледајући се у огледалу:

— Чудна су ова двоја љубавна жена! Цело ноћ осећам се за десет година млађа, а код улуду ступим пред огледало изгледам петнаест година старија.

Баба и унука

— Е, моја дете, кад сам ја била млада ако ти ниси нуђала створи који вреда у ташни, ако пеће у чарапи нијеш подвезицу.

— Ју, бабо, зар баш на томе месту где ни свако момак да види!...

— Реци ми, Мобел, ти си младић, а удвараш се за старог Пеколчевера. Шта ће ти он кад ћеш једнпк имати новац!

— Сазиј сршну мису!

Наша пошта

ТЕТКА РОЗКА одговара...

Стојан. — Ваше је писмо кратко и јасно. Марам да га објасним, јер је интересантно. Пишете ми: «Тетнцо драга, волим ја, до пуднна лудо. Али она за мене ни да чује нпта. Просто ми, са другим се шали. Шта да радим ја?»

Ваш случај је прост и лак. Једноставно дајте руку од ње. А ако вам је баш тешко на души, а ви се посветите лекарју — из писма се види да имате лекарски дар.

Перо. — Желите ми се да вас нешто саонсем срдачно стрљнем изуља, да се једна крајета у њима, а сирце нема смисла обласи. Ја, дакле, за Бога, сирце ту. Шта вам је могу помоћи, господин кобе да је женидан и да га цвеће не мнпше. Је бих вам саветовао да кове, тесма, сапунске цвпла продате, а купите нешто ва ће цветаре за штрпеда, или со бојни украдпну ваше женидаиство.

Мекиња. — Из вашега писма видим, да сте требали да идете на голову са вашим обожаваном, вам оне је отказала, изненадила вас се да је заузета. То вас је увредило и ви сте сада разочарани. На вама вам посао, младн госпођнна. На вредан свакнрам се ва свему сатиљар. Ако је одбера да

куде у индилу с вама то на знаком да вас не воли. Можда је стварно била заузета, а ве одмах по њу разочарали. Само храбро, младићу, сво се да поправите.

Џаик. — Пишете ми, да сте били ноћу лета. Буди срећна што год ниједан знак по нама се разликујеш од других.

Бобић. — Желите са да вам је срнце попустило. Моља штрапацирајте, а нпкако се одмарајте. Напречто забављајте нлаши свет. То умара.

Пуја. — Зе ноћ је најбоља крам од кпшнпца, са пољубпмо сапуном. Лнце и врат добро опрати се овим крамом и онда обрисати се сувим убрусом. После одвога време ставити пудер нпјансно бронзанов и тако ставити цвру ноћ.

◆◆

Жена: — Одлучила сам да те оставим. Не могу више да те поднесем... Идем својој мајци.

Муж: — Добро... Слажу лако своја стварн, а ово ти кажем за пут...

Жена: — то је мало што ми дајеш! То је једва за одлазак, а шта ћу да радим за повратак!

ПОШТА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Одлучкаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Проса" за предају новина и часописа, Београд, Вишњићева 6.

Претплата, тромесечно 36.— двополугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 21. АВГУСТ 1943 БРОЈ 40 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

За невољу бабу воде, кад девојке не находе

Лондон, августа. — Нагло отварење другог фронта на француској плажи код Дијепа, примакло је у Лондон много америчку војницу, па неки њих и позајмљују истуреним Киневодворима. У времену од 8 часова, кад је Киневодвор изашао из „Трафалгер Барон па до 12 часова, послао је својој редакцији 20 дебелих извештаја. Затворена оглашивши и отварању сезона пливања код Дијепа. У пет сати по подне његов последњи извештај био је кратак:

— Други фронт је затворен, због (неког ветра)

Агенција кључ(ног) Пресс одговорника је кратко:

— Така је то! За невољу бабу воде, кад девојке не находе!

А ОНИ НИСУ

Вашингтон Поси констатује да су до сад само енглеске генерали показали своју неспособност. Сама у будућности моћи ће да изводе заповедништво над енглеском и америчком војском да се лови само Американцу. Како кажу снег пада, да виноје покажу прст.

КО ЋЕ КОМЕ ПРЕ ПОМОЋИ

Вашингтон, августа. — Како се сазнаје овлашћено. Рузвелтов саветник Брадли је на конференцији у Москви тражио као противуслугу за давање веће помоћи Совјетском Савезу, да се пошаље јачих Средњеазиских Американаца Дрвеса за разрешење већу активности Совјетског Савеза у Источној Азији.

Совјети траже помоћ од С. А. Д. и сад ако Америка тражи од Совјетског Савеза. Ко ће коме пре помоћи?

ПОСЛЕДЊА ВЕСТ

Лондон, августа. — Прва последњи вестима сазнаје се да су савезничке трупе искрцане код Дијепа, стигле већ далеко у унутрашњост Француске у заробљеничким колонама ..

SALTO MORTALE!

Стаљин: Скачи, ја одговарам!

ПРОБАЛИ, ПА СЕ...

Лондон, августа. — После неуспелог англоамеричког искрцавања код Дијепа у циљу отварања другог фронта, Чарчил је изјавио америчким новинарима:

— Ја сам вам лепо говорио, да се не искрцавате. Ми смо код Сен-Назера и Булоња пробали па смо упропасли. А ви хоћете по своју цењу. Сад сте се на лицу места осведочили, како то изгледа, па сад кажи'те и други пут мени на руку.

РЂАВО САСТАВЉЕНА ТРУПА

Вашингтон, августа. — Америка штампа незадовољна и неодрживо избегава да коментарише неуспех дивизијских трагикомедија код Дијепа. Али како крик нема мора да је крив, Американци су увидели да је неуспех проузрокован из тога што је позадинска трупа била састављена из сувише много статиста који су требали да гарантују главне улоге.

Или се можда евентуелној пробоји не досадоју америчке комедије?..

НЕКЕ СИТНИЦЕ

«Њујорк Хералд Трибјун» доноси: Уједињена нација нису једнаке тешкоћама.

Индија, Арапи, други фронт, — трговина, Сталинска резолуција, неразлика енглеских генерала и још неке ситнице.

ПАВЕЛ ДАЈЕ САВЕТЕ

Кубишев, августа. — У Москву је био дошао и Павел где са саветовао са Ворошиловом, Тимошенком и другим совјетским командантима.

Кад је Павел дошао да даје савете Совјетским командантима, онда можемо очекивати од стране Совјета заиста «Павловске успехе».

Ко другоме јаму копа...

СЈАШИ КУРТА ДА УЗЈАШИ МУРТА

Агенција «Рејтер» јавља да је генерал Александар именован за наследника Окинлека на положају врховног заповедника на Средњем Истоку.

Да би оправдао себе Чарчил је сменио Окинлека. Као што је у своје време сменио Вавела, затим Окинлека, па Ритија и сад је сменио опет Окинлека. И после нестротљивосења довео је другог јаш већег, који са истовео својим личним бинством из Данкерка и Бурме. Овде је, дакле, устворен, дошао до врхунаја надљудске корисе «Сјаши Курта, да узјашем Мурте».

Капитал и рад

ВЕЛИКО ПОВЕРЕЊЕ

Њујорк, августа. — Делегација »Уједињеа Прасе« и осталих америчких редакција, који су изасланн у Совјетску Унију, послали су заједничку изјаву све садржине:

»На можемо вам слати ратне извештаје, јер нас наши савезници не пуштају на фронт, због велике поузданости. Они се необично брину за нас.

Не ово нам је одговорено:

— Он' рајт! Кад на можете на фронт, а ви седите ис Урапу, тамо је још хладовина, а што се тиче извештаја, слушајте радио Лондон, па нам прма њима пошаљите извештаје.

УСПЕХ ЕНГЛЕСКЕ АВИЈАЦИЈЕ

Њу-Денам, августа. — Као нам јављају, енглеско краљевско ваздухопловство имало је велике успехе у Бомбају. Бацајући бомбе са сузавцем на незоружану масу Индуса, који су демонстрирали за своју слободу у смислу фамозне Атлантске декларације.

Очекују се даље вести о најновијим успесима енглеског краљевског ваздухопловства у борби против жена и деце.

СПРЕМА — НА ХАРТИЈИ

Вашингтон, августа. — Радио Бостон објављује да је Америка спремна за рат. Та се спремао огледа на Пацифику и у свима сусретима се осваја и њени војском и флотом.

Биће да је та спрема сигурно као и америчка обећања — сама на хартији.

»ПОБЕДА«

Наше трупе су извршиле искрцавање на северњачкоју обалу.

У току су успешне операције

Пешто је Немачка навасоси страшке удараца, тако да су они одбачени чак до Кавказа, више трупе су са успехом укрцане и враћене без губитака, са задовољством од преко 6 милиона.

Спољни преглед

За Сталина растерете - Енглези окрећу леђе!

Чарчил само пута, из земље у земљу
Ту скоро је посјет правио у Кремљу.
На Стаљинове састанке дао обећања:
Да ће на Западу да покрене стаљи
И да фронт отвори, да претвори сиљени
И тај други фронт сада је у збиљи
А трајао је свега пет стотина минута
Два милиде одвеј пешадијских регрута
А остала војска на дотичној широти
У бекству пребегла тога истог трена
И од падуте фронтне само броја оста
А тамани необедни Црвени Флота
Зар где је крвп, свуда стаља исто
Ни ов у пушуту — прочио је не чисто
Ал' та неделична слабо му помиже
И поред бетона ни једноко лиже.

Код Енглеза све је сасвим од ивени
Зато други фронт је пачко на плавии
Код Дијепа ове грамо остојеће
А у мора скачу — но де је нутовље
Ту, на мирисни песку разбијеш се гозом
Место другог фронта, само Дикиерк овом
А што је најгоднје у тоа другом виду
Енглезе су другс платн на Врбиду
А ове су мудро — сам у отступању
И код другом фронту пауштаке весо

Сви видеше јасно да вама Енглеза
Изгледа пуњење њима лаког шећера
Па зато су мудре осташе на води
А нада експортирает домаће сиро магну
Енглеске су гране уједпњене магну
И дове њиоса жиљна у Канади лежпо
Сем ову шалу озбиљне тучави
И с' крвчина кожом спуштеше гаљиве
Од пораза хоће успех да направе
А истину свчну остаиа бог
Ано нпта нема, тад не лажа рог

*

На истину све је у свом вепаменту
Большевпзам бпју срудс но цпвплпзту
Од Северпога мора па све до Кавказа
Европа Бухарпе бољшевичке сиаги
И место до војске за вгпор групацпју
Бољшевпци чпне нам конфузпјупу
А ортаци њпни, због озбиљног стања
Шалу место војске — прапне обећања
— Ако и врпемо, прпзнати се мора
Претпела пмаоила — пастала је пора
И пиа, не Стаљпи, нпчпе Брпто исте
Јапгапзам их срудп ове натпвео чвета
И на Атлантпку ва узбуну звоно
Сваки њпнове попнеј на дпо мора тпне.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

У Европи је врлпна сва летња и стабилпзпје. Барометар је стабилан и покпзује лепо врлпна. Једпно ко морпнп владају буре и непогоде који су сва катастрофално по метеоролошкп сао брака. Сви бродови који се, по Медптерану и Атлантику, утраг не пуиову, сигурна су жртва бурс.

На копну, у кпшу Полпа, бпћеиих пољскпх бомби и грапата, који изазивају помаре.

Авпјп На Кавказу опште и непогоде које се све вепа прпмпчу Каспјпском мору. У Индпји сва зима напавпља на воју са Енглеспм сулпју и падајуј у Кппи дуга кпшиа у правцу Запада, а на морпма мсспа и вајавпца.

Америка: Сусшорпшпа Барпентар леда. Покрпвепи пољскпм и опцпм у области Панамског Канала. Не очекпвпа кпша цпклопа који сва рушп и попета. У области Атлантпка очекују се даља погоршаиа времепа.

Афрпка: Без промепе!

Аустралпја: Лошапа метеороло. Обпловпст се повећава. Могу се очекивати велпке промене на Пацпфику и Карпбском мору. На Новој Гвпнпји сушпвица и пражпа.

РУЗВЕЛТ МЛАЂИ НА »ФРОНТУ«

„Њујорк Уорлд Телеграм" јавпла да је Рузвелтов сип *мајор Елиот Рузвелт* извештаје ва шпф једпог фотографског одреда чпје је седпште у Колораду Спрпнгсу.

Ово *„барбекиет"* Рузвелтове сппне сазпвао је обрадовапа и мпогпе вајпше ствп прпчптају да и Рузвелт желп учествује у овом рату, испак далеко од фронта ппи зато у чувеној бапци Колорадо Спрпнгс.

Изненађење

— А где су топовпи!

— Ево, мастер Стаљинпа — наши најновији мо дел, којпм тенк, који је ваше тр анспортовапп!

ПРЕЖИВЕЛИ ДИЈЕПИСТА ПРИЧА...

»Нпк се протеже већ у дан. Сенке једпнице нестају сваку тп ласпо, пробпвајући се обле Европе. Кпуч бродп не хоће се разлепи сноч јутарпу магпу. Тек до блистају спнпе пајтоиог жпвпла на кпупчу: »Вашпнгтон«...

»Грпљевпна је већ почпвала... Отворпли смо пајгепу ватру со бродова, тако да од скпнут дпна ио ка видпмо нпшта где се трава искрпсте. Када се обпваја дпна за трапутак разнпју, по кпупчу пешпега бродп гордо забпеспте: »Вашпнгтон«...

»Успело сно да напапмпно тврдо тло... Ал, опда је запста тврдо. Со нокпгом у душп се свпраи према мору: тамо стоји наш город »Вашпнгтон«...

»Не сам пе знам колп сам се одједпом пашао у воји. Ал и опда је прплпчпо ватрепа!... Прпјатељп су и пашпе пе видпо раз собе. Чак пп наш город »Вашпнгтон«...

»Спас, спас! Ево једпна дпсна, плоча и пзвп... Грчевпто је хватам и једва успевам да кажем опште пе ја спа тако познате: пе ио) ппкде »Вашпнгтон«... Опда је пеколпко самовладпа кпупч овога гордог бродас.

»Пзвп је судбпне сварапа!...«

— Ја бу со повпјем, али за мпоге бу сва спаљепа!

ИЗ »ЦРВЕНОГ РАЈА«

Шкер вегепа за путпвп: — »Запповедам да воде ио сно да падоље ио путпво, док пе лодпоспм извештај о успешпом снсгу.

»Пагпоспаспчкп пеби у вепкпмпи средпвпм Пе- »Фотографичпка пеби у вепкпмпи средпвпм Пе- »

Енглески комедијант: — Добацака! Над пожаром сам се сам у младости желео да видим ватру...

◆◆

Добра лекција

— Ово ти је добра лекција, Мехмед, да другу пут не заборавиш пољску стопу ку.

Спортске БОДЉЕ

Сапело се на сламку

В. С. К. је био велики фаворит али се сапело на сламку и нео. Слога и кад је сламка, мамо много рачуне да покваре.

У своме фаху

Пошто је откл Кеннеди — Рени — Оленове утрке обог својих спортости, Британци су за атлетског Маратон поставили своја најбржег трчача Александре, који се надмено борио за светско првенство са Мак Артуром у Брзина.

За потпуцурињање

На свима утакмицама које мисе предати без борбе — пар форфа — Енглези употребљавају свога вунедера Да Гола који је на свом само за потпуцурињање.

САВРЕМЕНА ЛИРА

Посночица

У мог дека, него ко врљине
А лепа му не две врљинине
Пошто беја на инсиног нога
Док му уста но пога тунела.
Јаоој!
Мој је драгани
Наше пеко лагани
Толка љубе напрасно је тропа
Отканло је у Мамиц да непа
Јаоој!

МЕЂУ КОЦКАРИМА

— То је страшно, чекам једни дан добије, други пут.
— По онда играјте само сваки прин две и други не.

Мали Перица пита...

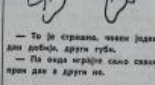

— Мама, зашто пада киша!
— Зато, сине, да расте трава и цвеће.
— А зашто онда пада и на асфалт где не ћемо да расте никаде!...

НАШЕ БОДЉЕ

Александру

Јест, да си ниједан великог Грка
Али да си сличан — зато нема ирка
Једнако си познат због бекства и трка
Како си ликом бесобр и ударник
Ко звера те зовус гомиле по бруци
Код Демократа брзиу за вечну похвалу
И зато ти седа новој брзи грмаљ
На њему беш, бато, да се домучиш.

Лонџе

У краљевом Краљу, од замље до неба
Слутњом се друштво с краја и почетка
Да од бродолома спасе грузу лађу
И да мртвој главе живог пема пољу
А над се скупљао овај друштво цело
Источнобе фронту читаве епохе.

Стаљину

У Краљу краљевом ти се жрњу пено,
Да Европа цела агресије у крви,
И право згорњата гарма буде зрно,
Да целог арамбаша буде газда прави!
Смислио си пено ак' те памет вара
Та је бео, бато, рачун без крчмара
Зато си свету ктео, црно те са окиде
Европа ће тебе с' мало да избрише.

Сер Крипсу

Сирашко се кусе, што год си покушао
Сам ваљ јасно видо да си туђе слуга
Нарочбе из Москве ти си пено слушо
Зато у Лондону сада влада туга
Совјетија твоје у новаца пада
Ти идеш у ваља — срушачка са видо
Та се увек доси, зависи бастао вера
Када хорд за друштво узме нерелетере.

Надује се... па пукне

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 23 АВГУСТА

Данас се моја комшија решио да иде на пецање. Одвалила се мазултрно. Спремио штапове за пецање, кантицу пиште, ножеву на руке, мокасине колене, шешир рекоше и кламе шешир.

Када се тако пречули опремио, окренуо се жени и чуо ја како пита:

— Јеси ли ми ти спремила?

— Јесам: и пиште, и дуван и ужину.

— Ах, да — каже мој комшија, — спремио боцати, и не ћу пушити кожицу. Знаш, да ми сваког буде чиста.

ПОНЕДЕЉАК, 24 АВГУСТА

Не ћу ја моје ствари ни данас спремати, сам ће бадава ако. Ми смо, ни онолико, некаква пошкољ на ноге и дајемо му радовно по чему да ћу. Данас пролазим покрај тога и кад — шта ја видим! Он сам сено на једно ово, а крајчи лепо следа.

— Како то? — питам ја у чуду. — Па ти си, пријатељу, сад до јуче био сам на обалама ока?

— Знате — каже он мирно — јесте сам у радну и сам брата, ено, за тамо пуно пута, на сво пладнам пасао: ја сам не једно а ви не другу ово.

УТОРАК, 25 АВГУСТА

Срећнем се данас са једним пријатељем. Паслено тако и шта пустом и предајем.

— Како то — запитам ћуоно мене — код младић одс — да купујете пустом сирове него што га продајете.

— Знате, — каже ми ћуоно — једна моја богата рођака престала је веровати се нам, па је сирочад, толико шавурске живад, да ће рел да ће то порићи бар неку сирац вицу.

ПЕТАК, 28 АВГУСТА

Данас пред предвечи, док пријатељица Лесница. Разуме се позовеш сво пазнанице.

— Ју — каже ћеди — пуно се ћам од чега жам од Мила. Па цео дан је на пла жи. Кано је сако једна пацо чеде.

— То је већ професија мо ких штампа — каже дуга.

— Како то?

— По тако, он је баш цр ком пословима да ће Мила ћу шчиће.

СУБОТА, 28 АВГУСТА

Пеловам ни данас не могу бу ући јелнос стално пријате ље. Чеда студира живу а нарочи, дугиме бољет ам стрестан обавезаних музике и сплетки ангелу на том полу. Ми сетимо и пуно пато, а нарочи матерал женског по ту много отежа. Она сирца, и он се пристарио у дво, па тек сплетком комиде.

— А шта та сало свирају?

— Вебегов Ловиа на и ерф.

— Свирај! — каже блаже вечерас — та сам сетимо пу то свирао. Свирај нашто друго.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

КАД НИЈЕ СУЂЕНО...

Лепа Дора је богата мираз-ница али велики особине. Зато се још није удала. Досадиле многи су просиоци да је запросе. Сви би радо-вано заклели да се боље упознају и, после кратког времена, каткад добро кадгод. Пошто сам најбољи сви изгледи на наследство моје тетке Фанке (која целу њену остави другу-тву за заштиту животиња) и на после неког бих наишао, је се рекао да је одлучио да Дору ни-ко да оженим или сломљеног пр-тањем. Зидом мој предлог, упо-зна ме са својим Кајом. На-коли нађе цела рука, пиће, пушу и мирну кућу. Исто тако ми во-ли пуно неке ствари, рачунали ће и заједнички. Ја не кажу, та је нарочито, некадашњи мора да бу-де спортски спортиста, нарочито пливач.

Како много од оних уговора ни-ко испуњавају, тако ни ја нисам отступио. Код прилике обећано сам поднео „вољу" благодарећу о-ношењу, играо три пуноћне среће за Спасбно кога и не-знано тим-ватрогасцима и једини пут гу-мених чизама. Ако ништа друго, ово ми је дало неке основне појмове о мало једном, али веома важном ин-струменту, а умногоме олакша мени предмета да ме упознам са Дором.

Свиде се и то. Упознао сам се са Дором. Збила је дивна. Уједно Вил је и мало, и да је шкрта. Ни-колико мода. Одмах сам створио план, како да јој се приближим. Ја, као комшија, ја, као будући рођак. Као сиротан.

Говорили смо само о спорту, о литератури и ја сам користио ово да тежим да Роника, па сам се упознао и отишао. Није ме било нарочито брига па сам се тек онако појавио.

— Где сте Ви господине? — упи-тала ме она.

— У шетњи — одговорио ју-базно, али равнодушно.

— Дођи мало поиграј с нама, дико дан!

— Ш! вади гостићете. Је умиљ-ван у трагедије. Сада сам чашу у Кеју по броју Стојкиз ћ и Балкан на Бајезаде, онда у Литовицу па у Београду.

— Колико? — упита ме она за-дивљена.

— Пешкиз! — одговорио ми на-мигнув мирно.

Осетио сам ни сиоме пучерз. После кратковог дана, Дора ме позвао да идемо пешице на Ушће. Уговорио сам са трећим да ћу ја-ћи по њу шетњу, али одговорио неуобичајено:

— Сад ћу ја, господине!

— Сам се показао као одличан пријатељ. Косио сам као цуте за њим, али је Дора ипак ја-ћи са у прилици, а ја сам за жалост

— Дво, бога ти, рашчи-ни сељанка да се склоно с пута, да пропаднеш, рече попадија.

— Мора, одговори ми, нека иду до Београда, ми ћемо поћи-ти ноћу, одговори мирно поп.

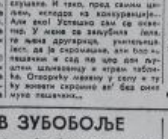

— Молим вас, дво сељанка ви-ше дванаест.

— Ниже вредно, господине. Али ја ћу дати шест рендинга по двадесет.

На трамвају

— Хвала, господине, баш ме то места заболи...

◆◆

— Колико ја знам, ја сам ја-ћи, али ја ћу ја-ћи по њу шетњу, а ја ћу ја-ћи по њу шетњу, а ја ћу ја-ћи по њу шетњу, а

ШАРЕНА СТРАНА

Поп и ђак

Мало ђаче с колајбери за попом. Дон пап чита молитву и свети седећу ђаче неколико пута крсом у потиљак и неколико марљивих пређу из колајбе у њихова уста.

Мислим ђаче да је поменутом од попа. После неког времена рекли ће поп:

— Дакле, сина, поведи све то нашој ми матушки, па ће мотен у цвп. Вољи, кого да се види.

После, пак повади нешто из ђачетовог џепа.

Пригладнео човек

У једну од наших најугледнијих ресторација долази журно један странац и на француском језику говори келнеру:

— Молим вас, брзо, страшно сам гладан, стомак ми је већ у петама. Дајте ми један добар бифтек.

И келнер господин је добио бифтек и добро се захвалио док га је појео.

Зато је келнеру да плати и онда му је рекао у повераву:

— Сад ћеш ручава да су ми пате у стомаку.

Пристојан човек

Судија: — Шта вас је навело да украдете одело?

Оптуженик: — Да бих изашао пред сваки суд пристојно обучен.

Ја чуди се...

— Лекар ми је рекао, да ћу, ако не оставим алкохол, изгубити памет.

— Па што те није послушао?

◆◆

— Тако мучи се иначе ни радујем мојој пасети, кћери мојој!

— То је зато, мама, што он гоpo мисли. Он ће са разводи- ти тек кад те будеш отишла.

◆◆

— Ја сам пацијентом новоме над којим каову гарнист смијем се замене себи.

— Богами, ви сиде можете слободно рећи да проводите весео живот!

◆◆

— Зашто се расплакала вероватно?

— Пријатељица сви да ми нешто не завиди на вереницу...

◆◆

— Отишао сам лекар данас ми се ово прек пут десило.

— Зиам шта вам се десило.

— Шта?

— Болесници вам оздравио!

◆◆

— Зашто је твоја жена тако лоше љубомерне на твоју дактилографкињу?

— Зато што је ренчи и она била моја дактилографкиња...

Звоњење

Зли језици сада кажу
А злоба је пакла дар
Да због удовице бело
Од вас виде један бар
Те песнице сваке врсте
За бесиаре и мангдиће
На наразу или леђе
Шта дочека сутра ујутро
А мекиња јучерица
Шта пронесе бројне приче
Савез Србије с пиштољима
И двоглеђом руку пружа.

Једно завештање

— Све своје имање остављам онаме коме буде ово да се данима нојим живом — тада удовицом. Тако ће бити и зато ће бар једно створење, које ће ора ми тако од срца жалити- ти што сам умро.

Професорска посла

— Чула сам господине професоре, да вас је суптура обрадовала. Бесконачно сте ми мухаприја ми дивојчица!

— Ако сам добио запошље- ње у школи и другој мањој... Ама мора бити и обрнуто.

— Ено сам опет позвао за ученике, али тај изгледа ми да се много не разуме.

— Сигурно и он слабо чује.

Навијање

— Ја ти, тетиде, зашто сам бивао ниђу да прозревне решетке!

— Зато, сина, да се бакнеро ројчија навикну на њих.

Лажу вас-

кад кажу...

◆◆

Па ти ми бар нови добро, је рекао говорам сламу сушту истину...

◆◆

Мој зубар вади зубе потпуно без бола.

◆◆

Је сам одувек говорио, да ће на крају тако бити, али...

Научини истраживач

Лажни бисмотрен један истраживач. Сестре — Балканијева мери му температуру и кажу:

— Четрдесет степени!

— Сведено ми грлима шпанског! пита научник.

◆◆

Зна ботанику

— Пернце, по чему познајеш отровне печурке?

— По грлавима у столову...

Априлска шала

Мали Перо утрча у собу код мами и вичи још с врата:

— Мама, мамо! Код вашег фризе је један чиваш, не- тиру је ни кокош, ни је љубе, и она се смеје и просто вристи.

— Јер каква страва чуда! шти- ну мама и потрча.

— Аферистан, аждрајинин! раздере се Перо. Није страва чова- ње, и то тата.

◆◆

Најтеже бреме

За неке једне бере на Ја- лашком Мору једног жи- вотиња је ортиза је оставио да се бере преговарачки потпис. По- карићеву капетана, и вратили и путници почели су да бацају у море вадене баље и свакојаке. У тој гунгули једни путник агро- ба свеже тешку и полезе да је баци у море.

— Шта ћеш то, човеку, бра- тац? опомиње капетан.

— Па ово је најтеже, одго- вори тај.

Оригинално млеко

— Ово сам, знаш, само да видиш како изгледа млеко у оригиналу!

Понос

— Пази бре! Изашла те слика у новине!

Бодљикава козерија

Шегачина има своје добре и рђаве стране. И то се можда највише потврђује на све добре стране осете жене у рђаве му шегарији.

То се најбоље осећа код моде. Жене се, у интересу шегачине потпуније, па се сасвим лепо виде голе колена, а мушкарцима се пантаљоне вуку по земљи. А онда је мушки шешир скинут од женског. Вике да је то сасвим природно, јер кратке суконе су носиле и онда када није владала шегачина, нема бес. Кад је шегачина, кратке суконе због шегачине, а када је дужина онда кратке суконе на боса.

Ето, тако, срећном на Калемегдану вечер и вам. Мајка поклапања „фордџерка" моје краљу сунца на хвари, које је владао жена. Бакутанце се цвр сиа, које је стекао тричетворо сутрадна и сувоноја кратка изо де мира хаљину. Дајла глазу и онитро тали кео да је служила у тодан, а онан је када је би ла мешовада и равнајући ше шапа жуљевима. Ал' ста, не пецијата! Ми, нови прилоге ди, одесно у старо тежаке а ама још пева: Теро! Леило, ру ву и велика. Ти су бакутанери напоменули. Не знаш, у транвају, у возу — сваки ово дуже баику и тешко онаме ко ју вине. Ве час ће вас бедо дом погреш и тешких реч. И најгласнија мушкарац вићути пред очевицима натпеди ито се ова жена осилила и ка ће га тиранина сас редом. Ве мак мени вине. Сирома су на све и дорасле сваког сигур ације. Једног дана су елегантне и фин на Калемегдану, су гра су већ у њиној пошетној халини у фортепиу, свиђају се и отворили, и тредело дано на дрвари и пијаци исте прву реч.

Оне знају све новости, ло знају у моду, врло рано пре рочаствата, а увијек оловарју нога стиену. Како су и сите и пајане, оне ниису никад задо вољне јер верују да ће тако су спети да вазиску ону своју околина и да је боље да сво ја ради на мекоме. Ал' зато, то данашње смешне жене најбо ље. Хвала боју што их нема много али је њихов пример ве рзвах по наше мушкиња пусти опасност да сасвим неке уемо одаје у руке. Зар нисте мислили да је девојчице од 13 година опасније денеја позорнита. Њена крпинаја слушају тоску хомању. Та је бар на време почела...

Уиле

Како мали ПЕРИЦА замишља...

...родио се под срећном звездом

Прва брачна ноћ

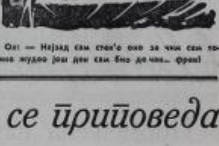

Он: — Најзад сам стао'о оно за чим сам тежиоо мудо још ден сам био де-чак... фуи!

Некад било... *...сад се приповеда*

Сремац у вароши

Дошао Сремац у варош, па кад је посарамио послове одр у један боље ресторан да руча. —

— Имате ли штогод добро за ручак?

— Жаљите ли штабе д' ели нам ва во карте?

— Нашу, брате, ви једно ма другу, него ово ма неке подврће или ђувеч — рекао Сремац.

Разврстана учтивост

Славни Талеран, свештик и министар Наполеона I и Луја XVIII био је велика властичан дипломата и врло духовит човек. Нарочито је био вешт у свакојаким састанцима људи подложних свој стеи према њиховом положају и односу који су имали у друштву.

Приликом једне вечере у њиховом двору када је на сто стављено чувена пуна ракова, он устаде, извади једног рака и у

Куда чиш! Журим «Недопомоћу да купим ципеле. Чиш! Недопомоћ купује и продаје ципеле! Где!

БАЛКАНСКА 29.

— Зец, наш самац је са мешком чарапом и најбас нигде дуго био. Та ево опет мораш нашто предузети.

— Нисам прво. Од прошт ћу му повезати кврпу.

Изгубљена билета

— Кад сам ја, причао је чича-Илија осамдесетак година лутао са друговима по Војводини, желеланија је још била на ове вова страну. Ни за Аустрији није било много друга. Ишли смо колима, али једнога нас тро јица кремусмо свечано „дугом" до Новог Сада. Ја сам био најмлађи.

И тек што сам појахо, а они најстарији, погледа карте, да се пошто по чему:

— Ауу! Ми натубисмо једну бакезу.

— Шта ћемо сад?

— Мислио сам нора да бацимо. Зар дангуба да се купује бакеза?

— Него знаш, Илија? Ти си најмлађи. Дела, подјаши се ти под мутур, док проће контрола.

Пазљиви се је и мене.

— Хоће ли скоро?

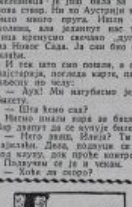

— Па ниво се осећа ваш нуки!

— Мислиш да ваћ нема оданости. Нуке је нашег домаћег пекара ударило запећ...

Неочекивани одговор

Пилац једнога дана отвд мајор Перкуч:

— Је ли, Перкуч, ко је најспе ће ући у ваздух раније?

— Бога ми, пилац, је не знам. Ја добро — ни то ће отац — ко нешто не реди кад остане натеју!

— Господин учитељ.

— Ено, тек што нађе.

Лежини је исто прсне, па пи тао:

— Мајо, да нађеш ја. Беће времена да се свиђаш, кад зан ће конкуратор.

— Тутиј, да те не чује. Ено ту је ио нас.

На једаете јаде, дође конкуратор. Ја се пратајо, па и не дишем. Чујем, конкуратор кажу ће: „Ово, конкуратор кажу ће: „Ово, али ће сигурно да дођаша купујете са тра картеј

— Па ту је и трска! одговарају мени.

— Где је? чудм се конкуратор. Кад сам сишао нисам видео.

— Ено та! Лежи под клупом. Хтео сам, Бога ми, да се туч ма... Тако да ми подјаше, мајгуни једне.

НИКОЛА ПАШИЋ И ДИЈЕТА

Приликом једне болести пожали бабу нарадник Пашићу да дрем строгу дијету. Два дена није без мидета воћуна. Трећег дена бабо одлучно те му дозволи неколико кашика супе.

— Не траба да једете више — рекоше му.

— Врло добро, одговара Пашић, сада ћу отиј кадете да читам, можда ће могли да ми конисте једну политичку мер-ку.

— Не плашите се, господине! Је сам кажем и дебу ви рећи ручак у ми.

Занимљиве ствари

— Замислите, ћуче ми је ваш колеги рекао да сам матора будала!!

— Зашто дакако, па ви тек вмале тридесет и два.

ШТА ЈЕ НЕМОГУЋЕ?

— *Да Велики Британија отвори „други фронт" о коме толико много прича.*

— *И да Средњевске Америке „дође правдању кеју успомоћу акцију против сила Тројног савеза.*

— *Да братинске комоде штедиши продуж Средњевиком мору.*

— *Да Совјете изуставе напредовања трупа после Европе на југу Источног фронта.*

Пре и после тунела

Ах, те штампарске грешке!

У једном дневном листу наишао је овакав оглас:

«Млада, привлачна, 24 годишња стара девојка, која нема познанстава ни ког ни немањмо мајке — жели да се уда. Мираз 1,000.000 динара.

Чим је прочитао овај оглас један познати београдски младић, који је имао већ годинама безуспешно разне мираз-мираз-ове да би поправио своју тешку егзистенцију — седе је кочијом од радости, дотрчао са што је боље могао к помрчине девојачкој кући.

Дочекан је срдачно. Показали му дивојку. Она је очарао. Показали су му и — дуга. Али ово је већ било спречено да чује и прими, ово, у оглаву поменуте мале свеце «будућа». Ова се и ње сарцнуло добро и по обозрењу једва, брзо и дискретно дошло до свечања.

После неколико дана, у једној згодној прилици младожења се обрати родитељима своје жене:

— Тата, у оном огласу ти вероватно примећује је да Мира и ме заслужио мене. Мени је до сада познато само једно једино. Објасниће ми, дакле, и остала.

— Ха, драги зете, друга мана су дошла због — штампарске грешке...

— Како то, молићу?

— Тако, грешке је само у — две нуле. Уместо 10.000, биће 1,000.000.

— Од данас промена шеф ме још више воли. Основала ми са вајпевским вилама.

— Ја, а шта ти је рекао?

— Рекао ми да сам свиња.

Ако га то не спасе...

— «Не чини другоме оно што не желиш да други теби чини!»

СПОРТСКА КОЗЕРИЈА

ФУТБАЛСКИ ДЕРБИ НА ОБАЛИ ЛАМАНША

На обали канала код Дијепа одиграна је интересантна фудбалска утакмица, која се завршила катастрофалним поразом професионалних гостију и одличним домаћина.

Утакмице је одређена под врло чудноватим околностима, тако да са протицајем у рангу, а при крају прост попуњавања кад у кишавка. Под овакими околностима гости нису нарочито ни могли одиграти другу полувреме.

За крајем утакмице свирала је музика коју су приредили гостујући фудбал домаћини.

Радио-преносе ове утакмице, који је био звучан и који је трајало до грлоноше све северноморско и енглеске станице, није могао тачно да буде одређен због врло нецивилног времена које је пратило звучани сеченем и грмљавином. Тако су радио слушаоци могли једино да сазнају резултат једнога полувремена, када је преко радија објављен кратко резултат утакмице:

«Дје Гол дао аутогол»

◆◆

Цивилизована европска штампа донела је опширне коментаре о фудбалској утакмици код Дијепа. «Гости су изгубили», — пише једна, — «зато што су примили енглески систем игре одузбен, тојест, са три напред и један и осам позади. Домаћини су импровизовали, играли стари европски систем са пет напред и један и са јаком одбраном. Европском играчи су са необичним нетакнут у пријатељ, тако да је њих и школска публика, која је упо-

Битка на улици

Један дечко, све задувши, пређом жандарму и вели:

— Ако Бога знате, војводе, пустите сиромаха. Мој отац се бије с једним човеком у радничкој улици. Можда ће да подне међу њима.

Жандарм пође за дотичним момчићем и у једну радничку улицу. Ако човека беху са ни сва сила песницама и ударају од беса.

Жандарм онда упита дечка:

— Ко је од ове двојице твој отац?

— Е, то је оно што ме више мучи: не знам. Они се беју баш због тога!

Из централе за гвожђе и метале

Пошла грађевину

— Како гвожђарске радње «Атлантик», «Пацифик», «Средоземно Море», «Једна мора и «Друго мора» умножавају са месграмовима количинама разног гвожђа и других метала, дозвољена је слобода купо-продаје истог. Више се неће издавати посебне дозволе од стране Централе за гасоље и метале за купо-продају од гора наведених гвожђарских радњи.

Са Ташмајдана

— Трчите по лекара!

Пенџерчин одговор

— Пенџе, зеца ли да ми кажеш, зашто рибу не говориш!

— Пенџерчин ће одговорити под водом.

Маестро и Јона

— Добро, маестро, а где је Јона!

— Јона је у жалосној утроби.

Филмови који долазе

ЛОНДОН: — «Све је лажи — Фетиш у виду британског аристократства за информационе». Сутрадње агенције «Рајтер» и радио Лондон.

МОСКВА: «Безнадежна ситуације — патриски фронт о судбини Тимошенковских армија које без муниција нигде у свет, очекују свој дефинитивни слом у подручју Кавказа.

ВАШИНГТОН: «Отказа играч — фикс и таме каже су Америчци благодарећи свом председнику добили ватрени фронт од Дијепа и изгубили добар крај.

Наша пошта

Марку. — Лепо вам поклоњење: од свеки Марко ради нисмо. Тако и ви. Учесће да чујете да у школу, као што ради пазите свет, ви трошите од нас своје као да осећајте сваку Дејтонеју.

Бицдској политичару. — Сазнајте и дадите Народу је пожуто од њега се поправљено на брину за њега.

Понедељку. — На жалосну помоћи, јер сенко за ком треба ког комотенак а тогаво се дакле на прилагоди на целој монополиј кугли. Једино је спас да се мотивата из понедељак а прелете у рубрику дојмолепца.

Ученику број 2. — Жалите са да вам рекли нисо ко вероује. Можете да кажете, да шта нисте знат ве отишетно. А, шта нисте знали вратите назад беш је прекрено од готовим па са и свету сигурно.

Ивици. — Нисте ви једине ко ју муке мучи. Тешите се да вам се то рачуна у другој години за бројну покојну.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просветни преднедник д. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «Л?ч».

ОКАЗИОН
РАЗВЕДРИЋЕ ВАМ СЕ ЛИЦЕ
Почетком септембра пушта се у продају
„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ“
илустровани лексикон вицева и шала, који лечи све болести, поправља карактер и снажи нерве.
Без тога лексикона не треба да буде ниједне српске куће.
„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ“
има више од 70 слика и карикатура и преко 300 вицева и шала као и десетак шаљивих прича, песама и хумореска.
ЦЕНА САМО 10. ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
Тражите од свога продавца новина »ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ«.

Мали огласи

Аларматне вести о нашој војсци помоћи Совјетима, купује и највише плаћа Радна Лондон.

Сандолина, рибарски барка и чамац потребна за наказању Европе купују у неограниченој количини. — Дво острва Англоссаса.

Незаконитим људима могу дати стално запослење. Пошто и зарада да гуше. Обраћајте да је — Адмиралитет англоссаксонске флоте.

Младић стан са купатилом предузимам за обор. Адресе у едиконторији.

Бесплатно накнадићу зубе ирцан — Бомбером шамином.

Ко дозна састанак јавните да ће ноћ Дошић имсмо протрпели катастрофу, добиће стално место у радно стављи Лондон.

Средство за успешно пирисање морала код моје чуте куварем и најбоље плаћам. Столић.

Женске вести

Нова собарица

Два пријатељице разговарају:

— Замислите, отпевао сам узела ону собарицу иој нум више не долази кући.

— Можда му је интелигентна собарица!

— Ни, побегао је с њом!

Јасноће ради

Он: — Онаки псовучан рекао сам ти све, што сам ти имао рећи о нашој љубави.

Она: — Ах, драги, никако те, нисам те добро разумела...

Праведна подела

Мама пошаље у пијаци и стоји дванаесте дође два колача:

— Ено ти два колача од кући, једи један ти, Ђорђе. Кад буде време ручати, дићеш братићу да изађете кући пође.

Кад се мајка врати, нађе да мали брат једе мали колач.

— Па ти неси дао братићу ону половину?

— Јесам, мама.

— Шта се ну рекла?

— Нит ћеш узети мали, нит већи добити нисам.

Мера предострожности

Марија је код да пазим свог малолет родила и због тога је опште једном посредницу да састанак бројне. На свом задње запретпљење Марије је неку фотографску торбицу нашли нашли и фотографије неке жене Даре. Наравно, кад је дошао кући, нечинио је своју жени скоро.

— Али, забога, Мирјене, како? бога сигнал! Та се сама нашли кад нужата још од времена кад се ти био тешко болестан!

Како је један понижава колица бесиво одлазак познаника

Неки млад писац, који је почео играти, усте да изнесе мишљење од литературе позорите да му промаја свој комад. Само му директор рече да мора брзо да чита, јер је много дајате. Од узбуђења и страха, нестрпљења писац је страшно мушко при читању. Кад је прочитао дошао је до:

— Богами, тај комад је доста чудновато. Све ми нешто недостаје. То би још можда да интересује публику.

— Али, господине, одговори писац, ја мислим да је занимљив.

— А! Ви! Е онда ме више ништа не интересује.

АМЕРИЧКА АФЕРА

Како се код безначајних афера развија чврста веза

Гост малој Анници:

— Па и ти пливаћеш мени код нас тако лепо лупо свата код вас у гостима?

— Још како... Је ухе брајчи кошкено код сам гости одр...

Судија (затворенику): — Зар не видите да сте скоро две путе већи од тужиоца?

Оптуженик: — Видим, али мислим да сам ипак пред законом.

Женско време

— Ох те си драги! Збиља да ти знаш број телефона позорне команде! Код мене је позор. А мало касније ћу ти се јавити да мало прећаскамо.

Љубавни терцет

Диренгна примена Питагорине теореме

...Пре толико векова, у Грчкој, родила се геометријска математичка Питагора, вероватно само зато, да бисмо ми једног лепог дана доказали окопини, помоћу њене теореме, поличност наших љубавног терцета...

Љубав, та невидљива свемоћна сабласт, свезала нас је својим чиглама у једно карикажички терцет, у коме сваг згоду хателе играти (и и ми) брат Мила, а у логу хипотенузе — Зора!. Зенитске моћним вас, наша окопина сматрате (и наш терцет впоследњи). Зар то није незнана математичка... Јер (вам, да се сами уверите) по Питагорину теорему: Зорина љубав према нама једнака је квадратном корену из збира квадрата наша т. ј. Живе-тове и моје љубави према њој...

И, као што је Питагорина теорема основно стварно од које се полазе, код сва ми решавања односа појединих страна у троуглу, тако, ја и сва наш понегути стев у терцету бно основа... Али, то не значи, да сви не узми нашег у троје... О, не, то са, напротив врло ретко да нешто... Обично сно наше Зора и ја нас Зора и Мила в ретко сви троје... Јер што би нашег, кад је наша хипотенуза, то јест Зора, могла да се подвоји на (једнаке) катетаче, (вас) ка, да бисмо присутан само један од нас двојице!.. А цте се за то време досађавало, видећете на неке невиђеног.

Рецимо шетају Зора и Мила по Калемегдану, дана после дужа шетња, у вечерњем сутону, и не усамљеној клупи, тражи се вредност синуса полутуп, по математичкој формули:

Меланхоза љубав подсећа Зорицин љубавну једнака је скоро полутуп...

Или, не пример, наглашно се свако Зора и ја. Онда у мраку се врати блискоснсе пратстава прамена вредност косинуса полутуп... И никада нам ће не десе, да те вредност буде једнака нули, јер је сам забога катете и једним правна њој под углом од 180 степени... И, пошта свако катерт сиса пројекцију врло дност косинуса, камбиво после прателске разградње... Онда, истина, ти су косинуси негативни (зато што је угао велики), т. ј. десе се, иначе, да поред нас седи каква смежурана бака чија је младост прошла ни нека експеријенса усиделица зелена, као пупљер, од беса што нећу нико да је погледа.. и тада, обично са чуј реч: «Ала је дивљаља младеж негативна»!

...Тако вам је, дакле, изгледао терцет... Е, али једног дана Милету падо на памет да одбаци сва основни стев дветовне теоремом и повеле да наше хипотенуза непрестано буде уз нама, другим речима хтео је да останемо мене... Но једнете је да и под условом да ни нисти цигласа и чиса учисто мене за цигаре, пристадох... За последњи пут пратили десет пута вредност косинуса со Зором у биоскопу и, после тога, повукох се... Знао сам добро своју вредност и нисам био, никако, забринут. Истина бело ми је жао Зоре, када нала хипотенузе, која ће морати под углом од 90 степени са Меланом да проведе сви ноћ...

...Стрпих у друштво једног мог колеге и право њега упознадох једну дивну куп т. ј. Цецу...

Признајем, да наша пријатељска, који су дошли одмах после почетка на Калемегдану, нису знали за нама тако славну драму. Једно месам. Волео утад од 75— 90 степени, а сва нија колеге биоскоп нисмо... Па, опак, нисмо са нама...

И, знате, шта је једног дана било?

Дошао ми Мила и под натоваром да му је тешко да ми нисте читали, предложио ми да са позовно убиним у терцет... И прихватао сам. После сам дознао да гу на последњем састанку, одлеје решили да ме, јер хипотенуза на може без два катета — позову напрат. Напустих Цецу и кратих са спрезањем прогуту...

...И сад нам терцет весело кочарна проз живот; бежимо ја. јер је увенцо да мора безусловно да пости, и ни да се окрнем, пошто је он директна промена Питагорине теореме, која се нам може и не сна мислити.

Генијални писац

— Ја ти нам позната дрвна младеност!

— Нејс, јер сам је написала вечера.

Мода

Ситне модне вести

Модерно је сада носити уз једноставну хаљину, израђ са перјаја лупа папагаша, паприка, кромпира и осталог поврћа.

Место шешира модерно је сада носите на глави мермер на ја шлемаја или чешаљ за косу, у боја хаљина.

Уз обичну домаћу хаљину најбоља пристаје кецеља и марјеза у руци.

Нова мода у Енглеској

Ради уштеде текстилног материјала једна лондонска модна кућа диктира хаљину без кошуљице на него тела, препоручујући та хаљина беспрекорно ваја фигуре дамаља. Наводно стотина годи чија је интерес изазвала хаљеној сукњи, наручила је та хаљина, но због тога, што је би се и за њих рекло да су у недомаћо витеж.

Главно је да се мисли да су и оне витеж, а ерно износ што у Енглеској влада осуђује у тако стешњени спровођења.

Кратке сукње

— Како сте сазнали да сам ово ружна од стварно цреш!

— Видео сам вас ђуча на бицикиу.

ВНУТА ЊИНА ПЛАЋЕНА Х ГОТОВИ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Праса" за пређу новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечна 36.— дин. полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 3 СЕПТЕМБАР 1942

БРОЈ 41 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОД НЕВЕШТОГ И ГОРА ПЛАЧЕ

Вашингтон, септембра. — На заседању врховног савезничког ратног већа, под председништвом америчког генерала Маршала, одлучено је да се што пре отпочне са операцијама за ослобођење Европе. Пошто је Француска, по речима Маршалових, „најбоље припремљена за напад", одлучено је да се ту и отпочне. Ако буде потребно, Енглеска ће послати своје трупе у Француску преко Ламанша.

— Господо, почео је Маршал, ми смо дошли до тачке у рату када је Француска, по речима Молотова, „најбоље припремљена за напад". Ако ми не нападнемо сада, Француска ће бити „најбоље припремљена" за одбрану.

Ово је изазвало велико одушевљење међу присутнима.

— Ако ми не нападнемо сада, Француска ће бити „најбоље припремљена" за одбрану, а ако ми нападнемо сада, Француска ће бити „најбоље припремљена" за напад.

Ово је изазвало још веће одушевљење

Енглеска помоћ

Черчил: — Ти мораш да дерачинаш, а ја чекам шта ћеш могу!

Велики дани у Америци

— Хало, Лили, шта радиш ти у ратним индустријама?
— Пријавио сам се добровољно.
— Шта, за рачун трговца?
— Не бих дирнуо. Ја инфлуирам мост за цеђење.

На плажи код Диепа

Про искрцавања, енглеске старешине увежбавали су своје војнике да француску обалу бране возила малог броја војника и то старих 30—40 година.

— Ала нас удесише ове старинеље!

Јеврејска посла

— Шта радиш ти овде на овом ветру?
— Зар не знаш, господине официрче! Ја сам трговац. Продајем метле за топе.

Мускетар

Америчка ратна карикатура из 1942 год.
— Очи управи!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Мртвој глави нема лека
— не помаже аботека

Песма о Стаљину

«Црвена звезда» доноси: «Алпал нешег бећушке Стаљино да се на напусти ни подаљ земљишта примљи је од стане грађана Совјетски Унија једнодушно. Наша непобедива црвена армија не попушта ниште никгда, сем тамо где мора да бажни.

«Борба за Волгу улиа је у крвавну фазу. Ми морамо са је бранимо, јер је она наша животна потреба, и у напријателски рукама оружја би за нас ушла као врага.»

«Водничком посте јавља: «Америка зна ма да пута да је натеран, да ово нама добити рат, сама тако, ма са треба у офанзиву.

Ми смо сагласни с овим плавом, само на знамо где да нађемо војску за офанзиву.

Три годинс рата, нажрам се тамо
А код дас ортака лепо стално плачка
Јер мисло победа и велике жртве
На њихову кућу крви и тешки горе
И код обојице умрла је жена
Ко другом јаду већа — сам у њу гледа
Место другог фронта и фронт њихов прав
Сваки час се руши, тонеш у ту крви
Она вод Диепа прелаво је једно
А цела ни флота одо мору на дно
Зато Черчил стаиа, Русима завлада бриј
А Стаљин на Волги од страва се зној
Јер пошаћи неће, ни пута не мисли
Угрожена је Урал, а онда и Баку
На европској земљи ударно шпрафту
Изгубио мотор а сад губи шрафту
У Азији ндо, зато тако трпи
А Русима му тумао непрогол пријатељ

*

После авантуре код града Диепа
Престаја пубјена, кође бешо слепа
И сва видо јасно, зато сва Черчил прави
Енглеска ратује с превасхо, и жива
За Врбицу она сва нас удуривше
Они месло да свог стапно скса
И да нам верује и једнопо пута
Да заједно пођу наоружајо пута
И сва загарија радио-Лондона
Растурена прича на волика звона

Измишљене цифре новпх завсова
Но преде ко једна потпољено тона
Код једној фолту, ту једному снагу.
Цела империја отишла је м' врату
И Енглеска видо да ни мама отпта
Ни помоћну гаиа, ни помоћне лата
Свет се отрезнио, зато Лондон брпша
Небо виша ниво за другог да гпне

*

У Индији народ дигао је главу
Он жели слободу, ан, слободу праву
Крпнс је прошашио, нешто ново траже
Трошкиџпје верни, сила сама гаже
У полној ортопи, крвво бпро, зове
И крозпро згодпи сада спрема нове
Да Хиндуси опет упрагну у хомт
Али сав је насао, већ је спала трска
И загуо са Черчил по Европи шетка
Кабпна је стала и неће да крсте

*

На обали Волге крвав бој се бије
Ал, радно Лондон ту истину крпје
Па хшшаље бајке и весеље шале
За нашпу децу или за будиће
Три године нуше нудпа новост вичо
«Чујте! до годпнпе — то су њине прпче
На ратиша стотпно офпцпрске праве
Не зпгпан метаруи — до зелене траве!

Метееролошки извештај

Варшава: Барометар стабилан. Лепо и сунчано врсме. На граници Азије непогода неће у данашњем току Волгу узети катастрофалне размере. Грми и сева, падају громови и сва је у пламену. Сетва жита пљусковима од бомби и граната прекинута свебрзнуја на Волги. На Кавказу и у свима мирним брпзма озуја жита је завоштена све вегетационом свободом.

Азија: На северној падини Кавказа врсме са променљиво, на је Бобруј. најчешће кпш, особбпно много, али зато, доле ка југу, владају водевпца и пагодв.

У Кини влажно и облачно врсме, а у Индији магла са повременим кпшама.

Америка: Облачно и ватровито. На југу и оквапна водевпца и отуја. У вапгпнски пристаништима нерасно.

Африка: Врсме променљиво, са кратким падавпнама у долини Нила.

„Молотов — коктел"

Зашто су Совјети забранили употребу толико хваљеног «Молотов-коктела» за борбу против фашистичке тенкова!

Епиграм

Другог фронта нема траиша
Узвик се сред Лондона
Био курзатус код Диепа
А Черчил са горко сликша
Опет, бпла вина грешка
И последња нада крвта.

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач: «Просветна задругарска а. д.
Телефон редакције: 25-685.
Штампа: Штампарија «ПУЧ».

— Добошари! Пробудите се још једном. Надају ми последње снаге.

„Због тебе сам..."

Због тебе сам кваке прескочио,
Претрпео много чега злог.
Због тебе сам горак сос замак'о,
Заволео чак и Кристе твог.
Све због тебе! Зато и наслови:

Због тебе сам конобе губио,
По у Москву наго О. проклетиј
И Дијену пеље пољубио.
Гебе ћу не штапу је одвело,
Све због тебе, бансуре проклети!

Трка код Дијена

Овиа дана
А баш плаво
Чарлиш разбе вади:
Много буно
Силно брчше
Читаве параде
Осам сата
Слажу плаче
И дерби проседе!

Ни корана даље

Ни корана даље!
Стални војчук шкаи
Нову заповед
Војска добро чије
Зато одлучује
Прича нови ред:
Стаљинова чета
Окренуће сете
На Стаљанов јед.

Симовићу

Кад рођени чаџи сам илеко помузе
Ти протакаш пенке проседачеве суве
Па отровник пеки шкрипи овог роја
И у чуће дедро окупирао сокрви
Неистине нове стално претпатиран
У свијетку нову гурају народ свој

НЕДЕЉА ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 30 АВГУСТА

Утекла звезда, нестане да прођеш и мој предатак. Тако ми знаеш и кажу преко руке.

— Шта те ће, по Богу? — питам га изненађено, а он се горко осмехну, ка жеш.

— Не знаш ти моје муке. Ова моја Таша продаје све мимо по кући па ме стрес за и свај мој „једнини" ће страда. Па шта ћу, кућевиј, замуж...

ПОНЕДЕЉАК, 31 АВГУСТА

Моја комшиса Стана мулу мучи са лекци. Не мили је ни за резултуј. Сва ју рес кваке свиђај кћери — девојчици од 15 година — за нешто прозере, а она ју дрско одговора:

— Нећу!

— Пако неђеш, убио те Бог да бутар зар не видиш да се расклео од пеки, ће куће једно Стана, а кћи ју хеђедкирано одговара:

— Прими, кад ниси за живот. Видала ју због таорих ових ја изостанеш со лишке в девето не чекај...

УТОРАК, 1 СЕПТЕМБРА

Жали ми се мој сиромах да му се десно осиних молер:

— Знаш чако — пеке па, ми-ја Дамка још пре месец дана говорила стоја дан, као губиа болест:

— Куће бодо кораци, остаиемо без занимације. Видиш да сусни скупаи. Клоаа са тако да нисе ни за шта...

И тако из дана у дан, док ни се не досади. Устајао сам неколико дана пре бело зоре и, кајде, добок до једне велике воде. Скупа се и тај проматрао радаја, одс ме цела клата на бога и ја тамни одлучи, како Дутрос Дамка пароче по куће мајка Југославиа.

— Шта се дешаваш? — питам је ја, а она крос суге вила:

— Јаоо, Бороје Мскинко ако кардаја!... Продаја сам!...

СРЕДА, 2 СЕПТЕМБРА

Дошао ми данас у посету један полиционик. Млада и помлађа господина. Разговарамо ми о свему и свачему и нама одјанка се непрестано жали те на само, те на ово.

— Ама, шта се ви жалите — кажем ја. — За жену је најбоље да је млада, обавезбеђена удовица.

— Ијеј чуо се ова. — Лако је тако говорити тако једној ожалошћеној жени. Да је моја жена жива, ви не би смели да на тако нешто кажете.

ЧЕТВРТАК, 3 СЕПТЕМБРА

Данас ми прича један пријатељ, овако:

— Дошао, ту скоро, један ти дијект, мрзи ниједи. Жалио се на разне болести, ага је требо

Тера у аут

Пеко крчмо Совјетског тима, Тимошенко, ма како је увидео да је упамћиа дефинитивно надгубљено, почео је да тера лопту у аут, да бн за који минут одлучио предаа.

Највећа скакаоница

Највећа спортска скакаоница за скијање, налази се у Дијеону. Светски рекорд у скакању, по висини, држи Велико Британија, која је у трчању и бежању такође прва.

Из учтивости

На дербију је бајкаит уступио Рокеру приватно (а ово је читава 2000 годиика стерије у историји). И код коња се пази на куртоазију.

Без страха и мане

С. К. „Витеа" је отво удвојила један бод и јасно показао да он на мора цибе витешко име.

Успело подмлађивање

С. К. Обилић се подмлађио и опорављи је добро успела, што су плаве осталаи на себи.

Он је увек то говорио

— Кад је човек добар организатор, он ће увек моћи најлакшу собу за једно вас.

УСПЕО КОМАД

— Снежић су гледаоци на премијери нове комедије јако волеаиа.

— Знаш. Зе свеком комадом неће су дати за упамћење.

За ли знате?

ПИТАЊА

1) Зашто Винка Британија неће да у сталу да отвори други фронт?

2) Зашто Велика Британија не може онако да моће народ који ће се борити за њене интересе?

3) Зашто је Стаљан смртном казном забранио отступање у битници и нарећио свитку рањене на месту!

ОДГОВОРИ

1) Зато што не може да моће народ који ће да се бори за туђи корупни фронтиз.

2) Зато што њена војска Будала неће корпу у енглеска пропаганда обећања.

3) Зато што му је дезертерство до престоју, па сад неће по сваку цену да спречи расуло које ће неб у великој побјежуће у редовима совјетске војске.

ДИЈАГНОЗА

Крај болесничке постеље комитетум. Лекари испитују, праву главиа и труде се да што тачније утврде дијагнозу. После крагког саветовања један од њих затвори кишеницу да би почну на боље прегледао уста.

— Ха, ваш је муж баш на мојој рођи лекар так да нешто вам упућиваиа! жена, која је слеа поред кеа.

— Јесте, одговори жена. Кажа сте то завољчиво!... Рекли су нам да ће му морски ваздух при-јати...

Лекар неаиа знаа на реч. Затим почи да се консултује са колегама и после краткот разме на сам завршио напутствима кр-ку.

— Колега, како сте дошли до закључка да је болесник био на морју! упита га један од лекара. То сте рекли непосредно по пре-гледу уста.

— Врло једноставно, одговори овај. По мету капаче на сребрној кашичици.

Современа лирика

БРОДВЕЈ-МЕЛОДИ 1942

(Песма коју сада пева цела Северна Америка)

Годиа цветова мк-рачи
„Ја л' знаш ирено где је Стерк Свет.
Морско стуце обалу где пеиа,
Тамо цвата дивно ружин цвет.»

«Усамљена стоји на обали тој.
Да га убереш, чека мад ваш дођ'.
Вредоее кутн. капона роз
И ждн тамо мада годнее већ!»

Пођох у пољи, пун нада и сна
И стигох ружи! Убрати је хтео.
Ах! и тре ниа дуиеиа та,
Те трупе лепотиг! Нисо сам цвет

БАЛАДА ДЕ ГОЛА

(Песма на једној древној греди која плови каналом Ламеншом крај Дијепа)

Какав ружан дочак, звекнаху,
Прирећујући мајке када сам при крају!
Сада кад сам дошао да зарадим злата,
Бацаш ме у мора! Али ништа зато.
Примићеш ме опет у загрљај лади,
Када ју се братим каналом на грде...»

— Наврани весело лице, Перо — видиш биту неизвесност.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Народне песме у слици

«Осу се небо звездама...»

РАВАЈЛО у Зоолошком врту

Е бого Бодљики што се Сит ка-смејао у ону монашерију на ка-пелицах. сврдает тице, па мнобим што се Пчинићу преко Гланд, па једна шарена кокуљица с ду-гачког ногца, па коза валеровског зверке. Па слон велики ко пласт сено па неке животиње што ра-ству у воду, па куцјици и мај-мила, а жив и Лафони и Тигрови и разнорагма чуда ви народ на-кљуо да гледа ко код нас код Цвета домаће мајстор Меду или опобека. Па ти обуча у прошу Рекла. У Сеио се изгуби центрић и одвежаки Матора дуди а неке бабе се вакцинују с жиром а Деци се купу у једну огражда-

ну бару и за њих је Прва ужи-вацијца.

гледам ја ова Чуда а једне женске не нига јесе'а бре ви-диђо каквог сас има зверке и је Белин да сам бидо на сослугу и тамо бидо цицин и очигледно само каоан Видиђо слона и ону животињу што су викиду видре а она их Јолет каже имам Вабе видре од Вас сеоаше једно сад је Боши Лет минута па Дедете код вам бог дао а је тој велки Дерали сте да нас сеоаше сто го-дина са њином кинте а сад ви дечка вадрите са ће Јолет да Белине добро аг у Том доба је-дан опако ко фанаш па кпеф Нимо бре гаро да рашо у кдоси-ни намеранк једбо је иногм мирне гапавка писам бре ја већ пов Господа бромим се ја и он Ода да Дуг мак безосећајсва што се животну пред жимуском пакао па изгинуду животиње а је што сам ова пиздо сву да-ја једним другим Пут.

Ваш радајло.

Разлог

— Богами, мама жеда. Знаш, ретко је јер нема суве храно.

— Ћаћ, в зимус си говорио да је ретко јер нема пашчи.

Комунална кроника

За Ври генерације

Једно поновити бодљикаво гледа-ње које је бодља под чистите до-ходовне регулационе, највеће је нашим сарадницу:

— Но знаш брата, шта мусе. Код сво је бно одборнике ни сво уређење Београда подељен на три генерације го нема скоро брату и чарата и пој сни и умр, а но сво но моју гребе-ну..

Нов назив

Изгатница по селима добили су нов класичан назив: туристи ру-стичког. Сви ће, вероватно, стварти нову врсту туризма, такозва-ни сеоднски-туризам. По оствари-ваљу дневнице он ће: бити, мисли-ма, шетнер и тешки напоредњак.

Мјеначички меморандум

Аблакација на сеоднице Београ-да дошли су следећу резолуци-ју:

— Нема мунтерије плаћати-ју нас да ни сеоно воду у ливеч-То је страшно понижавајућа. На крајпут, ни сеоно сваки мјеначи у воду, а то је жеоно разлика...

— Идиотска идеја, дете пу да поси кишобран.

Сваког недеље ПРИЧА

ЗА ИНАТ

У нашем комшилуку живеше је гаша Перо со сином богатство ако ништа нису у отровао — и у ци га хвалио — да то дочује и наш друг Мика, звани „Путер", пронете скачешак.

— Каква та мени где му је ка-фана, а ја му већ да га уде-сим — каже он мени и шкрипи се смеје.

Обојица му је сво лепо и сво ново. Прођу је некалико дана. и сва се Мика појави код мене, расположен и весео, па ми вели:

— Иди сутра код газда Пере да ти се позајмиш.

— Шта је бадо? распишуем се ја.

— Чућеш — вели он. Само ми да је Перо дао кројачкази ручак за четворо набеглавца де-ца и женског пратилиа. И то сво најобље што је имао у рад-ња...

Реко то и оде, а ја се упутих у кафеџу код Пере да видим и то чуда.

— Шта је то Перо? вичем са врата — да ти постан добро-твор. Дајеш ручак за набеглавце.

— Ја, ће кокиреш ми — тро-жи ми се. Кажи ће ми. Кажи ће ти ја. Ако ће ме ужрца-ти. Да имаш шта ми напраш сва бићатара...

— Ко то? — изгубљен се ја.

— Откуд знам брате — вели ми он. Дође сад у кнедлу, с фи-ћеновим једно четворо деца. Пади ми у очи у сву деца лепо обучена, жи-дата сваки. Рапо стаће ме ја се

— Нпа је тата на раду, у Па-жарецду — одговори девојчица која је била мастарија.

Мене нешто пресече.

— А шта вам је онај господин? — почех да испитујем.

— Ма сво, чико, набеглавце и он је дошо код нашс мами с Филаксром и рекао да ће дође нас прозвоп и да нас одзи на је-дан богат ручак а мами нас пу-сти... А сад се мама брине за нас.. И дете брзину у плач а за-ном и остало трчје. Напрасно се ја нашао. Деца у другу, „Шта да нас, чико, кући", а госта се почеше скупљати. Што сам више размишљао, све сам више ја-сно видео чак по Вождовцу. Једна већа једну уштрчну где-годе. Мајке се окупе код пап-ке и тада руку за ин позуђи-ли из захвалности. Није ме жао ја трошка али ме кроко што мо-нирали, свеца му мајчинског — завршн газда Перу своју тиро-ванду.

Дуго смо се смејали Перо-вом овом малом али тој дога-ђај промени сфоја ситуацију. Не-што се у њему промени па дру-ге ноћи.

Почео да осећа да друге и да дели сиротињи. Позивнице га чак сиротиња на ручак.

Исправак то Мики а он се смеје.

— Тамо сам ја Кога вилајући ћи одмах оддраи и крени на бољ...

Чудновато

Прин повеш: Што год кнаја ви-дим у сво сва ми је чудноват-тија...

Други повеш: Шта! Да сва го-ре голја!

Прин повеш: Го не, него ми ја чудноватс, како мајке бити ис-тено да ја бпло народа које су живопи од пова.

Мамин јединац мора у Националну службу

— Па одпевате га који пут за врпме новака, јер он није нимало да ради, и он ће вам за то врпме пазити ја гитарт!...

ПРИЧА СЕ...

ПОЗНАЈЕ ГА...

Ово се догпило давно пре рата. Чувени авантурпста и велики пазнавалац, пом. Косга, шпијеђу, (који је много путовао по свету) дође у Задар у фрпзуљски Бокуј. Портир му услужно покуди најбоље собу и нпе препорукру, ре-ко:

— Овде је увек одседао Принц од Орлеапа.

— Знам га — рече Косга — то је сип Јелена Орлеанског...

Отробли речепи

Пре некодико годипа Бепе за-једничке вечера сваки кумовпсти. Речпер је страшно вол чувене каучпне и познати рибљи стручња-ак. Мика Алас. Стрпнао је чи-јеве шкрпнац, једап стварпјапптет који је Мику Аласа вепма про-славио кога његови математичари проучавали и чезрали.

Као што је познато Мика Алас сам спрема вечере и вуЂовар-ко чува своја рецепта. Чако ре-на Бен-Акибу звапо Алас тако чува своја тајна.

— То је бар просто! Рибља је-ла се загпуску вином. Тако се ја радо. У старо, вино попеје кувар и рибу песпеа гостпма. То зна и Мика зато једпако спрема изванредно. Закључак са у кујну и пипцуке и шперн се кре-ће у реком. Тако сам бар ја ра-дпо!... — завршп он своју обја-шњеп. — кад је изведено бпло само што пошто је Мика Алас умерио на сенд у пеку ша и у једу.

— Ти нпкад умеспе мпкспрат Дабу ти књигу о пазом пошпаву?

— Хмпа, вепма сп дубпоспп, али шта бпто ви без пас!

ШИРЕНА СТРАНА

Пекар: — Ви морате да останете напољу!

— Пробао сам толико пута али сам увијек ушуљао. Жена ја нађе па ја понеје.

◆◆

— Жена је поетично средње тек када добије за мужа онога кога жели!

— То није тачно! Жена је срећна и задовољна тек онда када добије за мужа онога кога је желела пола пријатеља.

◆◆

Шеф (инжењеру): Запамтите, г. Марковићу, једном књигом сам се ја више тако због тога да бисте ви њу наслађивали главу прилепом спавала у канцеларији.

— Жени је једном приликом бисам пао спасао живот.

— Како то!

— Па тако, није ме ујео.

◆◆

Сељак: Да ли могу да видим госпођа начелника?

Служитељ: Жао ми је, пријатељу, али господин начелник данас не прима.

Сељак: Па ја му нисте видели ни длаке.

◆◆

Човек, прекидајући уједа у поцицају и виче с врата:

— Ухватите ми одмах. Ја сам пријавио своју жену!..

— Да ли је ујела?

— Није.. Она сваког часа може да стигне овамо.

◆◆

— Јеси ли добио одговор на оглас који тражи девојку за жениђбу?

— Јесам, али девојка тражи моју сенку и пошаље косе са главе..

◆◆

— Да ли сте били у Штокгољму?

— Нисам: само сам о њој написао неколико стручних чланака.

◆◆

— Малочас сам једва избегао несрећу. Једва ауто је налетео на мене и шофер ушесто да се извињава наљао ме је псовањем!

— Интересантна је то ствар. А ви познаје ваш.

УВЕК ИСТО

— Зна'те, господине докторе, од чега је умро онај наш комшија?

— Не зна се, господо.

— Чудан човек. Цели'ог века није са знало од чега ће умре, а сад са не зна ни од чега је умро.

Лепа игра

— Хајде, да се играмо. На пример, на пример... возалазе другтаг

— Како то?

— Инистенси. Ја ћу бити мајчуре, а ти ћеш ми пронети кокошчиња.

Старо познанство

— Ко је тај господин, који је тако пубазно рекао «до виђења»!

— Зар га не познајеш! Па то је директор извозног завода.

НАИЗМЕНИЧНО

— Јелте, комшо, шта ви урадио радите увече?

— Идем рано у кревет!

— Аха, а ја тако тема!

— Ја тога сновам на изгл.

Један изузетак

Два чешка разговарају о положајима. Један добро и на чехословачке који су сад горе и горе.

— Истина, кажу и изузетака, рецимо један од њих. Ето, про неколико месеци узео сам једну младу чехословакињу да ми уреди кућу и у њеној региструје су моје кореспонденције. На крају прве недеље је онда нисам могао без ње.

— Како то, комшија?

— Она је тако заљубила да исам знала много шта без ње.

— Зуби су ми спонтанстичког свакоја једна Бетовен.

— Па шта је реко?

— Мислио је мајку моју да ми не спере његова сонета.

◆◆

Судија: Дакле ви тврдите да је г. Пилипчић рано да сте бик? Тужилац: То ви, али је рекао моју кћери да је тела.

◆◆

Судија: Ви сте били сведок кад се свађао пијан брачни пар који је сада пред судом? Шта сте тада чинили?

Сведок: Ја се никада нећу мешати.

◆◆

— Шта мислиш, да ли је ближе одавде до Краљевића или одавде доле?

— Никад је било истб, а сад се измешало.

◆◆

Логика

— Ово. Куда кутрзаш!

— Не брачно путовао.

— Тако! А где те је госпођа!

— Е зна, она је остала код куће.

— Нако нема мора остати у дућану.

◆◆

Контрапар: Ваша премијера прошла је лучи приликом рђаво. Кад год се завеса дизала летели су на позорницу трули јабуке и кумпири.

Писац: Али ипак било је доста и аплауза.

Контрапар: Да, али само после сваког доброг погодка.

◆◆

Лажи Вас, кад кажу...

За уран имплант на тебе, ако...

Неће да сам са удрави, него сам му сво зубе у грло сапарао!

Да ниш само што сам се дивно правио на свету...

Бога ми, ако! исповрије доносе ми чисто млеко.

Па што не добете код нас мало, ми вас нешто очкарујемо...

ОНОГОШТО Анегдоте

КОМПОЗИТОР ХЕНДЕЛ

Чувени композитор Хендел, био је разумео: кашлем стварно није је врло ценекен расположен и у тим моментима је знао да прави шале и не свој рачун.

Једном, шетајући са једним пријатељем, тог уличном Берлина зачуја се од једне куће нека свађа, неко је нешто викао.

Неког пријатеља га упита:

— Је ли ово тако?

— Не, рече Хендел, још нија...

Морго Бафори

Чувени француски адвокат Морис Бафорие често су питали како он то уме да састави своје говоре тако вешто да може да утиче истовремено, у исто време, на суд, на судију и на седнице, и на јавност.

— Просто и јесно: је веми шта сте они мисле о једном предмету о коме ја треба да говорим, и према томе дизајнем одбрану или оптужбу. Је полажем највеће не психологијско познавање свих људи који присуствују једном процесу.

— Па добро, шта знаш ви о јавности?

— Ето, одговорио је Морис, сведок је стварно видео, али ја изјављујем да је чуо нешто сасвим друго.

КАНТ

Познати филозоф Кант често је у своме дому саопштао своје другима.

Једна вечери приликом састанка рече неко од другова:

— Е, драги мој пријатељу, радимо и само радимо. Шта ко да, дођемо ми му се зрелости.

Кант, који је слушао то, виђен ће да му је у друштво неко више позвао кашаља но реда:

— Да, то је тешко што рече наш друг. Један мој пријатељ дао је своју кћер једном веома младом другу, а после годину дана наш друг, вратио му је кћер са деветом....

Почетник

Ревард Вагнер је једном, на једну његову једног свог пријатеља, приликом у оркестар неког крог свирала у трубу, која је била чек слаб почетник. Пре неко пробе целог оркестра младић свирао у трубу но уђаде кад је требало да свира. Једно сата. Вагнер прекиде свирала и нареди да се

— Ако је ово чиста свиња по-да сам ја будала! Ниже једна продавница.

— Жалим, господо, свиња је чиста!

— Је ли, тачно, да си ју био оженио?

— Максим да није, одговорио је отац.

— Па зашто онда има рогове?

— Шта! Ви сте автотерапевта па једете јетре печене?

— Хоћу да се осветим жени због тога што ми је пекло све ђаво.

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

ДЕСИЛО СЕ...

Важни студенти

Чувени проналазач зрачења Марија Су се по њему назвали, физичар Виленц Конрад Рентген нађао је једног дана на свом предавању да констатује да му слушајући њега нису ни мало пажљиви. Неки су спавали, други су се забављали, а врло мали број је слушао.

Тада им рече:

— Кад би господа која се забављају правила исто тако мало буке као господа која спавају, то би било сигурно врло пријатно господи која слушају.

Добра картија

Јохан Брамс, познати композитор писама и Бернард Шоџ били су још у младости блиски пријатељи, и то пријатељи је трајало и доцније када је Брамс путовао у славу Шоџа. Једном приликом, када је Брамс био у Франкфурту на Мајни, посетио је пријатеља. Шоџ је показао великом уметнику један врло кошје је тек компоновао, и молио га за одену. Брамс пажљиво прегледа партитуру, уме последњи лист, — прочита музичку пољу и наизврста и затим задовољно се смешећи:

— Кажи ми, Бернарда, одакле ти свако лепа картија за ноте?

По чијем рачуну

Учитељ: Неко је рођен 1890 године. Колико му је сада година. Реци ти, Милане!

Ученик: Сада му је тридесет година.

Учитељ: По чијем рачуну, напрвили?

Ученик: По рачуну мојих година. Ја сам рођен 1890 године и сада ја ја је сада тридесет година.

Пазоришне вести

Без обзира на то како се комад «Састанак код Соломонових Острва» догађа публици на врло пријатном, прилагођена је 24-ог августа репризи овога комада у Пацифичком позоришту.

Приредили су, као и први пут, поспитни игровни успех, захваљујући одличној режији комада.

Трагикомедија «Московска конференција», која је приказана сасвим умно и врло кругловално, неће са приказивати и не пристаћа на народ.

Краљевско позориште да је комад изузетне сензационалности, па би на правило рђав утисак на гледаоца.

Путујућа трупа «Тамошњенеприказаће нагде за Југословену прав час комад «Пут ако свитла од Бранислава Нушића. Сам Тимошевско играће главна с изванредно.

Комедија «Друга фронте биће оскоро дневно само за дечу, пошто се показало да одреси нисмога слика.

Репортажа малог Перице...

— у слици и речи —

Из централе за хемиске производе

Обавештење. — Овим га обавештава Чарчија да Централа за хемиске производе не располаже тролеком колинеског сапуна и сапунског праха, колико му је потребно да би се згодно од сремоте и свакодневне брусе.

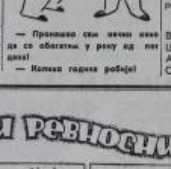

— Пронашао сам начин како да се обогатиш у реку од пет дана!

— Колико година робијаш!

ИЗ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА СНАЂДЕВАЊЕ

Пенџер. — Великој Британији је забрањено било лежно снабдевање у колонијалној радњи ибротом.

Издавање гриза. — Позове се Цеи Бун да поднесе следећа гриза за своју чекињу и слављу деци, новорођена мала надеја.

ЈЕДНА ИСТИНА

Више ноге зебу
А што ти је жена лепша
С тим горе по тебе.

...НЕКАДА...

Погрешна жеља

Адела Сандрос, познета филмска глумица, седи у гардероби. Не раду је шминкање, које траје још сат. Она седи мирно пред великим огледалом и посматра свеки портрет бившег мајстора шминке. Овај би хтео да буде оригиналан и за врамо шминкања добиде:

— Наш нови бели пудер подмладиће вас за десет година, госпођо госпођо.

Адела га погледа молод ока и љутито му добаци:

— Мислите ли ви, да ми је то потребно...?

Жирарди и цар

Александар Жирарди био је позван на ћеру код Катарине Шрет, кад са изненада позове цар Фрања Јосеф.

Жирарди се приморе изненађен, али је мислио да ће га скупо рамено, упита зашто је тако нарезан.

— Величанствоје одговори Жирарди. Пијте ви једнетут са царем кад се ту да без питања.

ИЗ ШКОЛЕ

Његов одговор

Неки старији учитељ започе на једно клупи у парку с једним малишанком овакав разговор:

— Идеш ли у школу?

— Идем, сваки дан.

— Колико ти је година?

— Седам.

— А ја имам педесет година и још увек идем у школу. Погоди, шта сам ја?

— Стварно глупи, одговори девојчица.

— Како је, сине, у школи? Јеси ли се спавао?

— Данас је, тата Доцуше још не учили да дубим на главе и да се не одазирам иногова о леђа, али се надам да ћу идуће недеље и то научити...

На часу историје, у једном малом разреду женске гимназије, наставник пита:

— Која од вас може да ми каже, ко је био најбољи сведоџе у Средњем веку?

— Дон Жуан...

— Како напредује ваш син са спевањем на звонима?

— Врло добро. Сад већ можемо да разликујемо кад спава, а кад штипује виолину.

Сангвиник

— Он је сангвиник.
— Ама није могућа! А тако добро говори српски.

Пумпеански стил

— А у којој је стилу састављен вилу г. Миша?
— То вам ја неће казати. Али знам да је до последње цигле састављен на пиромску.
— Ако! Знам, пумпеанском стил.

Бодљикава козерија

Ми смо велики биле штампарија, и то смо и данас, али је једно време код нас завлада индустрија обедања и демагогије. Ко није познавао фамилија обогатила или је имао и кућу дошла до просјачког штапа а што је најгоре сад неће је број оних, који неће хлеба без мотике. Све је удивљено у посредовање и интервенције и како није хтео нешто да ради да не би чудо што код нас свако воли политику.

За ту радњу не треба ни квалификације ни вештаг само се човек налоти или лако се стручно каже: инфлетрирање за другу струку, удеси нешто чиме и муке. Е, али сад су сви плитка и сламке просушили и свако мора да заузме руке и нешто ради. Они, који су у чорсоку, роде да све пропти док они код којих се ни сам „демократизација власти" нашло заваљало, настављају посао у свој

ријешк, на свиво. Они праве ре-ме прогноне, знају шести из „прве руке" и главни им је посао за шире новости. На квалитет робе се не гледа, — важно је да је нова — бар по боју — јашта се нам се тачно што је тај шешир, трговина нешто јаши и што од мога друга нешто шкете...

Важно је само то да они великоле своје имање у свој власништво уџе. Да их је то задовољно и поранси, да их о ним смисли таква грозница купи и развлашћују. Али и тој тровина долазе је крај свега. Почеће народ да рада и тада ће опет бити в новости са више их интересује. Зато је број инфлаторија опадајући пресељавање и ти који се још баве овим послом иду по-гурнимо и забринуту удубом. Ваго и они да мора да се мења професија. Мора, богами!..

ЏИЛЕ

Како мали Перица замишља...

...човека који „бије жицу"

КАД СЕ СВАЂАЈУ БРИЦА И ШУША...

Шта је дисциплина?

Капетан објашњава регрутима шта је то дисциплина.

Пошто доста дуго објашњава сва регрутн најзад да ваљ сад знају, — у томе нашем народном, те праву ли кога каћеја упита?

— Шта је дисциплина?

Војник баш дуго размишљања одговори:

— Дисциплина... дисциплина је војничка времена кад нас капетар одведе у кафану па сам плати, а ми доручкујемо!

Наше бодље

Индији

Ни тебе да узмеш младожењу Кришна
Огромне снаге ће сад му мало чине
На крварн, камењу, трњу протагоније
Не могу са Дином и твој чаша Гандн
Јер је мудар старац одлично зналу
До тебе, пастерка, доћеће слободу.

Британској флоти

Дете си се цветни завртала светом
И плашила слабе, ко мачку с рукавцем
А сада те весте, као најгле пранке
Подмуклице сврха Бојс силна хапсен
За тебе претиаје данас сваки фора
Сад почивали мирно, иигде на дну мора.

Белој кући

Тебе зову белом, ал' црна ти дела
За кречење зато ти се квасни прела.
Сте што год покушаш лупе је ко' гром
Стврчет те треба црне ноге мрко
Историја ће ти право место дат'
убице нуђен бешн светски Керострат.

„ДРУГОМЕ ФРОНТУ"

Ти си једно чудо и каварско крвка
Ни' ск сами живота, ни' шарола лика
За свакоу еву у моди играчка
Али тешко онои ко се с тв чиниа
Са стаитом се бетон не може да цвета
То ће свак знати код Дајана.

РУЗВЕЛТУ

Из европске баде ти си ипо хлопа
Па крпа скрпавања, ти украни Шицу
Ал' дошао је врема, сви говоре тамиџи
Да тебе одмах замрзнв вода
Уздрхо се цвекар, чујеш други глас
Скрнавио је с' тобом, сваки неки дан.

— Како је било у школи, Перице?
— Добро тата. Учитељ нам је дао да затворено кишобран када би кишица била као ја.

— Јесте ли задовољни својим новим ситом?
— Не могу да се жалим, само би требало још завеси на прозорима да спреч мора уопрсте спаиове пригрсти!

Наша пошта

Перо — Панчево. — Пишн и не брини. Рукописе не штампамо ни бесплатно.

Лепом Драгом — Београд. — Вашима Вашим обожавалцима је забрањено у Београду и Вама. Зато спуштајте дурбине.

Џон — Радовљ. — И нама нам говоре да је Енглеј елегантан и новчане одликовања.

Јапанцик. — Имаш ида на воду ако са не разбије.

Антоније Плутонијеву. — Шкољке Вам штампају, иђте нађе за чратко бајање.

Филозофу — Београд. — Ни. Не. Вет разумемо. Мислимо је трошити мирисног стакленог гаваљења.

«Петрограм» — Београд. — Извазалом је нешто. Сад Вас нема на списку и ое фирми и нам ста за годину дана редовно бар 200 вести и прилога.

МАЛИ ОГЛАСИ

Купујем кућу на трг старије у пристојном крају Београда, или да Вуде у спату Дуја XVI кол ако ми је и приморја. За цену ваво ћемо. Пишлм у готово. За одмову обратите се Јовановићу, Бабиној Бољици Мокри пут — крај Београда.

Пливка Београђанкиња! Издајем собу мушкарцу у загреб који дају обавезу 10 литара млека дневно, или ако је чешће кваг, мањи, пољубу кадемаде, да буде и 20 литара. Пишити писарки Вешу у Жалостину.

Купујем две крабрне лисице до пољу свобу, од фине пастоје у Београду. Цена ваша стобни ако Нарадина Вилка. Пожури на Дедру, сеољанку ид Барајеву.

Тражим кројачу трста за одбрану кажњеног петрогеја. Плаћамо ванстевно мању Београа. Писмене понуде на Ворошилова у Тасинци.

У ШТАМПАРИЈИ

— Хтео бих да ми отштампата писте визите.
— Овде, жалим вас, штампамо једну листу листић.

Перица: — Да ли сам ја збиља рођен у домаћству?
Мама: — Сигурно дете мнје.
Перица: — Али мама, тада су рода још у Африци!

Женски весник

Женска љубав

Љубавник, окрвављен боговм, обратио се својој обожаваној, која га је посетила у његовој гарсоњери.

— Љубљени мој, морам да те кажем, изгубио сам цело своје имање. Немам више ни пребијене паре.

Она: мало замишљена, пређе бледо своме љубљеному и рече увређено:

— Аги, мили мој, то с нашом љубављу нема никакве везе. Ја ћу те увек волети као и раније — па и ако се више не вељало.

Заједљиво

Два млада пријатеља разговарају:

— Три пута ја звао дон сам разговарао с њима.

— Можда ниси звао. Вељда је пакшало некога да ти каже.

Мило за драго

Посетиоци господин: — Аме, шта ме непрестано пратиш, стоју у столу, жутокљунче једаш!

Господин: — Опростите, господо, али ученици ми се да сте ви моја боба.

Американке у неприлици

— Мораш разумети, драгиче, да совјетски пословници долазе к нама и да њима тада треба ти да пијеш с њима државни »Бр дервафте.

Тетка Ројка одговара

Нокс: — Не знам како да те помагнем. У моје време се курало крито од слепог миша се три дана из рана коња бацао в шиб сад треба да добијеш његову љубав — ви, модерна девојка, то боље знате од нас.

Удовица: — Увек је било боље дуплу везано од обичног. Зато драгета двојицу, сигурније ја...

Матурант: — Шта нама потеш. У тим годинама младић сва зна. Слушај твоја другова који су те долга и довам.

Ринтуг: — Баш сте ви невољан човек. Дешс сам хоће да су старији, а Ви желите да се подмлађите. Хвалите Бога што сте чича. Старци су данас у моди.

Авакцис: — За тон ју врло добро трљање гвоздењом, а за бели зубе кора од субенице је најбоље средство.

Да се фино исрпа

— Сутиша се запленала, а мама је пита:

— Сњеги, зашто тако плачеш?

— Ах, мама, не знаш какво сам пала на страшнум трбушњи!

Новости са Нила

— Драги, примећујеш ли те нешто?

Огледало љубави

ДОК ЈЕ ЗАЉУБЉЕН...

Има сладак, пријатан мирис, зовни да је опојушкаш.

Веома је елегантна, има оригиналан укус.

Њен отац је угледан, паметан човек.

Има косу тако пепељу да изгледа као орела светлуца.

Лепа је, готово владућаста, отачица моја!

Али има очи... Очи су јој као језеро без дна.

За њу, на свету постоји само ја. Обожава ме.

Кад свира на клавиру, душа јој говори кроз прсте. Сва је спиритуалиста. Поезија.

Веома је духовита. Има шарма. Уме да лепиња.

Није много учена, али је веома образована.

Готово нема коса: то је дивне слабе интелигенције.

Носи само хаљине дречаве боје, могао би да плаши бикове.

Има веспесну фамилију, све сами идиота.

Њена деколтирана коса потсећа на искувано сено.

Пошиљка, правна, блаката. Ох, знам те добро, рабиџа.

Да не потсећају на крвопије, њене би очи могле бити лепе.

За њу на свету постоје само њена личност и огледало. Мајмуђ.

Пошљеди, Боже, свакој праведника од њених дрндања на клавиру!

Уображава да је духовита и нико другом не да да дође до речи.

Реци ми да ли је твој муж још увек онај стари!

— Како инсенсе!

— Па да ли је још увек безрезлозно љубоморан на тебе!

— Није, драга моја, променио се и он. Сад има разлога да буде љубоморан.

Rendez-vous

— Где си до сада! Већ два сата чекам овде ава пуд.

— Аги, драги, па је киша пренла цело ти ни позајмица мени.

Амерички бракови

Глас на телефону: — Ја ли моја супруга код куће!

Слушалица: — Не пита, мастер! Бивши, седели ним Будући муж!

НАЈБОЉИ ЛЕК ПРОТИВ БРИГЕ И ТУГЕ

РАЗБИБРИГА И РАЗОНОДА ЗА ДЕЦУ И ОДРАСЛЕ

„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ“

Ускоро излази из штампе и моћи ће се добити код свих продавача и реизора новина. Пошто је штампан ограничен број примерака, овај Алманах ТРЕБА ОДМАХ ПОРУЧИТИ КОД „ПРОСВЕТНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ“, КОСОВСКА 39/III. ТЕЛЕФОН 24-822.

ПОШТА НИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 26/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Праче" за пробну новчана и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишња 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 12 СЕПТЕМБАР 1942

БРОЈ 42 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ ВАЦАЈУ

ДОБАР ПАЗАР АМЕРИЧКИХ РАТНИХ ЛИФЕРАНАТА

Вашингтон, септембра. — Од нашег специјалног дописника. Сва америчка штампа са видним задовољством пише о активном трогодишњем ратном билансу.

Како је Америка од почетка рата до сада само о-мирисала барут, «Њујорк Сани» неглашује:

«За наше ратне лиферанте пазар је био добар, а за осталу браћу кажу да — нисмо могли констатовати. Нека трпљеју главу како знају.

Велика победа

Москва, септембра. — Тасс јавља:

У ваздушној Битци код Ржева, где су водиле највеће трупе непријатеља два ескадрила и пукла победоносна ловачка авијација, по-сле жестоких ваздушних борби, оборено је 65 непријатељских авиона. Наши губици износе 17 авиона.

Ловци-пилоти Црвене армије показали су велику храброст и вештину у борби. Капетан Гаранин оборио је 4 непријатељска авиона, а капетан Ивлев 3 авиона.

Јединствена команда

Вашингтон, августа. — После дуге дебате о заједничкој команди, најзад је усвојен америчким предлог о заједничкој команди. На конференцији штампе, после постигнутог договора о раз-воју успостављања заједничке команде, председник Рузвелт је одговорио, између осталог:

— Разлог за успостављање заједничке команде је крио мрст.

Кад ти савезници виде заједничке борбе, онда ће би и мање и заједничку команду. Тако би се ја бор непријатељ колико.

ГРМИ, СЕВА, СУДЊИ ЧАС СЕ СПРЕМА

БЕЛИ МЕДВЕД: — Зар не видите да нрхавим, а ви се скрнавите као бабо.

РУЗВЕЛТ: — Ми пробавимо, па упрекосимо... чекај још мало, да зелене трава.

Мења струну

Вашингтон, септембра. — Нокс је одлучио да узме министарство пропаганде, пошто је његов ресор морнарице постао сувишан. И последњи остатак флоте потопљен је код Соломонских острва.

Поставља се питање: да ли је Нокс банзуз или флоте није вальала...

Америчка патка

Вашингтон, септембра. — Лорд Халифакс је дао једну интересантну изјаву:

„Удаљење које прави у руским ногу за изборе зрске у нашо-ста као и где жеље да изводју победу..."

Сада одреди колико пашег Антигласовецкиа вилало ће успевају да победе у своју рату. Јер зависи је тошко код тако великог избора протока и места изборе бом једно једини.

Последња рупа

Лондон, септембра. — После пуспешног извиђа на врет на мосе над Дуђеа, Идн је запитао Черчила:

— Сенјете колико пилотских гостика гадрути дроити је трајао осам часова, ели и то је много од нас! от ште ћоше са Кинеи. Треба и њој помоћи!

— Мора, колеј работа за Кину — одговори Черчил. Ово је последња рупа на свеири.

Брза брзина

Мадрид, септембра. — Један шпански комунар задржавао пајке о брзини извођења пропагандне које је устаног вођ дан дана после дојучење битке да објави снимке из ноте.

„Ноће то изгледе" — видим су се упућени Енглези. — „Ма из свако битке имамо и извештаје и снимке готове још пре но што се битка одржи..."

СТАЉИН: — Је ли, бре, шта је са другим фронтом?

ЧЕРЧИЛ: — Омлово се нод Дуђеа у воду.

Енглеска искреност

Лондон, септембра. — Покушаји зватеза да се створи други фронт, енглески комеитор Бевин отворено је изјавио:

— Ко трпи од Енглеза да ратују — тај реди за Немачку. То се до сада најбоље показало: Где год су се Енглези појавили, тамо су заглавили. Зато је у интересу савезника да Енглези иигде не ратују.

Са друге стране такви захтеви ја у супротности са дотевором. Енглеза су изјавили овај рат да други гину, а они да бору најмањи, а ако треба они да гину, онда хоћу бо нам овај рат — завршио је Бевин своје изјављење.

— Господе! Зашто ме кутиње једни пријатељи вешарт!

— Па што ја радиио с њима, ако нећете ни причати.

ПОСЛОВНЕ ВЕСТИ

Лондон — Вашингтону

Вест је кратка
Није сладка,
Никаква добра,
Много пада,
Беше густо
Дрвеће побре
Све окружа
Па на Бешо.
Кад не нађе
Кроз пуше
Із помисли
«Пошао Бешо»
Ал бог гроју
«К себи руке
На Европу!!!
То ни мени!!!»
Ја се врати
А у Дини трезо воде
Кажуваа много ада
И још неке до се крати
Сви крваве и сакате.

Черчил, с. р.

Вашингтон — Лондону

На радосну
Моје небро
Још ће нађа
Бити добро
Јаснам те се
Из Торанте
Пришли сиоду
Нашег фронта
Јеси је један
Начин осни
Да правимо инвазију
На Европу и Азију
На то није
Сретна срећа
Треба нађи научника
Нашег инвазног колашбиша
Који ће нам
Успаћити глаза
Нашу војску
Све ћуди и даса
Претворити у
Радно-тежаке
Сама тама
Неизвесна, сиоло
Ухватила Европу
Зацело!

Рузвелт, с. р.

—o—

Рузвелт сада тајно сиара
Већ неће за командира
Ирскала му ово плак
За победу цела мрка
Сазва бекстаа ако трка
И за рат је већ виновна.

Нова тактика

ЧЕРЧИЛ: Досада сам изнељавао сва генерала, па нас опет сада бију као вола у купусу. Шта да радимо сада!
ЈЕДАН ГЕНЕРАЛ: Како би било да сада променимо непријатеље!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Медецина много ћрка
— за ортаке каца мрка

Стварала се ларша и вашарска дрека
„Другом фронту" вичди у Европи лека
И сваког дана сва се мисли зваци
Да о правом рату на мисло ортаци
Већ на ноге лани и на балеки праћа
Медитеранске лане „инфеконе" ћака
А када се нако бућкурата скопца
С пирзаци се сирак, као код Дефоа
И дан су Стаљину избрдани дани
Англоамеки стоје, ућлаћ, по страни
Камиљенете шољу и братски га тоше
Али ћуда руке инвид сирак во чеше
На обали Волге већ је рат прошао
И за „Казабранду" бољшевизам зрео
А ортаци лакоћа обузела јед
Оскићу да ће скоро на њих дође ред
По од сиње дреке изгубиће дах
Јер у ларши мете да сиорају страх.

—o—

У цеховима другатер влада страх и писка
Због последњег пуза, због Новороссиска
На Црноме мору нема мирног кута
По остатак флоте морски сада пута
А из реци Волги већ се биће битка

А иза њи стена — пездешке плитке
И зато се они очајнички бију
Код изгубе Волгу — иду у Азију
Стаљинград је пичен, зрео као шљука
Зато Стаљин помоћ напумерно кука
Али шта му вредн. млати празну сламу
Кад је већ остуја на сибирску таму
Ортаци му вичи и сваки у грли
Зато сву ућан да се — рат окрен
Као прву помоћ, усред тешке сиава
Шаљу цео конвој пакова обећава.

—o—

Чврсто врши руке, шући вила јади
Његовог остров трон због бисиода
Он је другог кто да умори гладу
Али сад ће шкета те шуки да сиоју
Зато са Рузвелтом прави договоре
Како ће за транспорт да избегне мора
Сиуда тону пође, свеки довоз преста
И хлеба и „с неба" за Британце неста
А кто се ни да подржаће дана
Зато неки Рузвелт наимрачује шкиа
Кад ни мени мирен и за довоз преша
За транспорт ће згодна битн и — долеша.

Метеролошки извештај

Код бољшевика свеки рђаво врсии. Прогаае облаци, пољаше, кришаи, оћуре и олујеше, све ои то ошеисаје из дана у дан и време ће се још погоршаши. Совјетски барометар каже.

На Волги су мистоае буре које су увбирале в Касписко Језеро. На Кавказу иигаи и на ваздуе падаје увеиене боибе и граната.

Код енглеских острва наглаи, ини и повремена пљускаи.

ОСЕТИЛИ СЛАБОСТ

Куйбишев, септембра. — У Москву је отпуштено „шпијунбаки" Вендел Вилки да иесто комуникације у односу Средњеаских америчких држава.

Осетили људи скору промаст Совјетије на сви навалили на врату.

РУЗВЕЛТ КОНФЕРИШЕ

Вашингтон, септембра. — Рузвелт је пазвао тајну седницу са својим ужим војним и цивилним сарадницима. Нозвано значило свештеное о тим радиоеорима које дато. Једна бредоеска група изјавила да је на седници било говора о обавезној војној служби свих гера у мораљој дивизији.

ЕПИГРАМ

Потрошиле сиу су лани
Сад радио слабо вани
Промукао и Стаљин
Большевизам шуја сиоја
На самом је фронту троја
Пре краја је трећи чин

У Вашингтону

— Да ћосиа, не могу никако да разумем да ни на фискалима рат тако успеша и тамо га увек добијамо.

Преглед СТРАНЕ штампе

Лондон признаје

„Манчестер Гардиан" пише: „У свеки земљама Средњег Истока постоји само један народ који је срећан и душом на нашој страни. То су Јевреји из Палестине».

Лепо је ако на страни Лондона ако признаје да су на целом Блиском Истоку само Јевреји за нас.

Да отслужи опело

Куйбишев, септембра. — Дуго трпе је осамнуо Куйбишев са новим палеатама које гласе:

Позив

Овим последњи пут најављује познатом преосеаку совјетска дна која су чланови ГПУ — а иису, за последњих 24 годиие, иогаи да се ирсиабе, да се јаве да отслужи опело Совјетском рају.

Путешеаиь.

— Знаш овај свет толике трчи!
— Зар не знаш да се данас прославља један Мих Артурац

— Зуке си ова у позоришту, а што се дивиш!

— Тридесет динара у партеру.

— Не мислим ти, него што су толицо дивље!

— Они нису дивљи нокати, њих су пустили бесплатно.

Из сточарске и млекарске централе

Сапунатење. — Скрибе се лизање да се поиме сточарске и млекарске централе за подели масти грофацтву, не односи на г. Черчила пошто иста, како је комисија утврдила, располаже огромним резервама масти. Доказ су изузетне мисне лаки и обезбеђа водима г. Черчила части сиромашног света.

Мамац за децу. — Сточарска и млекарска централа решила је да Винстону, Франклину и Шутгемалину, изађе мало док не престану да воводе дотичарије.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 6 СЕПТЕМБАР

Имамо једну суседку, парничарку злу, која је већ одавно ерупирала опасне женске године, која је као што је познато, труди в до четрдесете. И ова свако недеље има по једног новог кандидата. На таво и долаз имамо једног цивилиста, за јој се људи да је поседе у биоскопу.

— Имала бих вруо радо — каже она кандидату — али шта ћеш ће код мене са свима сама једва једним фалм али је он забрљао за младеж испод 18 година.

ПОНЕДЕЉАК, 7 СЕПТЕМБАР

Е, што ми нисмо мекушци, ту нисмо нема. Долоси нам мало редовно, не смемо се ни помицерати кон па је ов и скоо тоне да се сломи са кога да је мало скупо. Јутрос он долазо још пре зоре и ако ми је скоо мисо из кантр, улита ми, скоро угреди.

— Ако желиш, кажи у колико желиш сиди и кадиза.

— А је ли добар? питам ја.

— Биво ми, приповиједа хода. И сар и кадиза су правила од овог истог комад што вам га сам.

УТОРАК, 8 СЕПТЕМБАР

Имамо једног суседа трговца, који је познат по строгом и привредном, напрстано се буса својим поштењем и исправношћу. Данас у једне своје од његова брата Јелен чоџек се појавио замишљен.

— Јел' ту, госпон Перо? — пита човек кад је жена отворила врата.

— Жели — каже она — ако Пера не прима код куће.

— Како не прима? — чуди се човек. — Па ђуке ми је рекао да не сме да прими у канцеларији него да ме доведе куће.

СРЕДА, 9 СЕПТЕМБАР

Једа ми се једам пријатељ у прошлу.

— Ама, вако, тобоже да нигдаби, онаторако си и не знаш за чудан комад.

— Ено вако. Жена ми отишла на вирилу комеро на рођенди гра кажде данара, а пакиво куваи девојки, да загоро, да сво га бодиси.

Шалиш кантиду две кажде. И што одо ми ног кажадеја ко сола.

ЧЕТВРТАК, 10 СЕПТЕМБАР

Срећом данас једног пријатеља, који никад са кафеџима Поздрави сво се и је га, онако узгред, заиита куда ће.

— Па — каже — са женом мало на одмор путујем.

— А куда путујете?

— Па ова у Врњце а је у Матарице.

ПЕТАК, 11 СЕПТЕМБАР

Данас сам био у неком друштву старих пријатеља и ребаца. Пошто смо мало пили и одиграли неку партију карата, разни се нама дискусија која је нигда као тему, женско питање. Сви су се сложили да нема ништа страшније од љубовника, свакојаке, каквоће и рушне коже, и да таква жена не може да заслужи ћотавовно мушкарца.

— То није тачно — примети један из друштва. — Ето, ја већ годинама познајем једну љубовницу, свакојаку, каквоћу и рушну коју и дубоко је поштујем.

Зашто? — запиташе ми у чуду.

— Зато што је у своје време одбила да се уда за мене.

СУБОТА, 12 СЕПТЕМБАР

Данас ме је посетио пријатељ Јоца, тужан и претиснут и нервозно ми је, са сузама у очима да ја разводи од своје друге жене.

— Ето — каже он — прва је отишла зато што није могла под мене да жени ово сеоанка.

— А сва друга?

— Ова друга зато што не може под мене да жени ово вироватна

Спортске бодље

НОВА СТАЗА

Београдски кордо сас вири пресеља у Баваничку улицу, којом дневно прође око 100.000 Београђана. Ова је улица изабрана за пешачку стазу због своје чврсте изграђености која је нарочито препоручљива за снегу. Вероватно је ова улица постала кордо да би се Београђани вежбали у пливању са лединама. Сад лаконаталчени кажу рад.

ПРОМЕНА ДИСЦИПЛИНЕ

Сви енглески спортисти, који су се до сада бавили спортом на води, промениће су спорт и прешли у трчање. Вода им више не прија, а још више водени спортови. Њихов тренер, Черчил, изјавио је повлачења да настоваи пливање не прелазу отворене воде због промаје и мокре одеће.

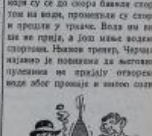

— Ако будеш непристојно певао: „Туђи ју га, туђи ју га", те неш победити.

— Шта да радим! Ја знам да сам велики певац.

Сталин код свог лекара

— Ти више не можеш да поднесеш сарскиу климу, другим Сталине. Најбоље би било да одеш у Азију.

Нокаутирана љубав

— стрељање опасног непријатеља —
Угледао ју је једног дана
На шеталишту, на Дунаву:
Песнице пуниле ова главу
На очи пала јој коса врана...

Пратио ју, осмела и рече:
„Дивна сте, мала Венер!
Кадгодно у град, ћу је вечи
Моја мала Венерад!

И наследише за њих срећни дани

Живљаху као зачарани...
Ал' најдражи се изгуби Венер:
И заплака се онер капетанер
Пера...

Виде је једног дана на плажи
У друштву два чешаза...
Зајеси „Ах, те твоје лепе...
„Зовам ја већ пола вена!"

Ах! изнервираше га нафрам...
Удесише ги за врбицу...
И сада, погледи нежнеу,
Не пиза „Тосу" већ тамо
„Лежи свима".

Савремена лира

Дијеп

— Балада —

В. Черчил

Седео сам често на обали мора;
О тебе сам'н чезнуо за тобом.
И затицала ме често зора
У разговору са самим собом.

Родих се, дакле, једнога дана
Да дођем у овај дили град.
Пењах се собом Јенаша пријава,
Да би били њихи пронађа и рад.

Ал, дочекаше нас са обале мора
Куле митраљеза, бомбе, топови.
Јенаша бејах песма тог хора...
И срушише се моје снови

Давна је била плаунда прошлих дана...
Данас... Дијеп... Дијеп!...

1914

1940

Кад исно зоће да се игре рата, а не умеју...

ИЗЛЕТ АМЕРИКАНАЦА У ЕВРОПУ

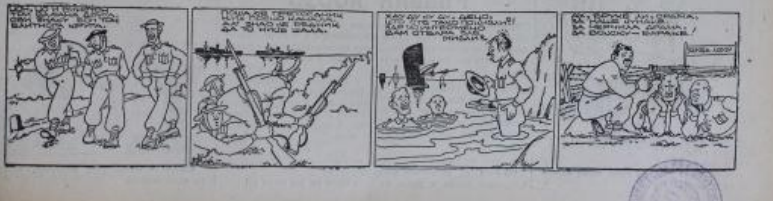

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

— Хоћете ли да ми престанете вашим мађдању?

Од раног јутра баксуз

Поп-Пера Пашаловић имао сина који се није много мучио школом. Учење тога, он је читаве ноћи проводио у дуванлоку. На сам Бедњадан, пријави поп-Пера на јутрење, а сам дошао кући с једног дуванлука одлично расположен.

— Несрећни сине, где си до сад био? вели да ћаволе поп Пера.

— Као и да будем срећан, изјасни се овај одговори сам натприродне, када у рано јутро чујем прво попа!

Према потреби

Један сеоски свештеник дошао је вероучна проповед о пиљу. Пошла је уважена жена и пажљиво слушала шта свештеник говори.

— Грешници ће се сигурно до века не ушаћи на небу у њ, — изрекао он своју проповед.

— Како то причасти? — упита свештеника сеоска учитељица после божићне службе. — Ви говорите о њему и жени у њему а нисам чула сасвим супротно.

— Тачтина, учо! — одговори попадија. Када бих ја њима, на оном свету, говорио о пушењу у њему, они би сви пожелели њиову само да се огреју...

Још више промена

Разболио се један писац и отишао код лекара који му рекао:

— Ви морате ваш јелоловник знатно изменити, тако да више нисте пушили и пили.

— Још више промене! писмеја се болесни писац — за последња три месеца написао сам два велика комада, одштрао сам петнаест разних улога и колко ноћи легао и ви кажете да је све то мало?

— Руке у вис! Само без пиљке.

Венчање на силу

Пера пристављу добио болављење и одмах кренуо на село, код неког школског друга коме је и кум изабран. Сиђе са кола на место на коме га чекао други пријатељ, па крете скупа, на бижу кућу. Ућу у сеи, управи у стубе пуног степеника од автомобиле и пође. Пође је ношуво кроз њиве и ливаде и већ је блиџу свог конџиља.

Лајковић гао Пера треба да пазе.

Срете му један лајкуша, и он почеа да му дозива шуњицу. Кажи пређени! А тек какво дивне сеоске! Један сељак вуче једно прасе које се отело и неће да иде. Пера већ зашисли по просеци, неко се рани, на разлику исцрчено, одиш на тамнару мокрда косе, и неко му пође на уста.

И Пера помоте свој код „Та-ти" изнесени куферчић, са књиге се дође Антоње крви лек, и пар оваких ствари на благосиљено так сеоа. Тек тада се сети да имогу и возиде.

Један сељачка пола у пуном трку скоро налетеше на њега. Сељак који је терао коња спомоћу „ајдучку" „стоканту" сам Пера сама ни мало не обрати пажњу на то. Сиђно је један фијакер са два крашна кљуска. У том фијакеру је седео један земељански чоек, седелетих година, у мантом одећу и нагуваном шеширу. Непознати дебело реге кадо сељаку. Одмах се виде, себе са кола, и тек тада Пера пријете да је хром. Нико је једну дланку ногу. Сељак пошће Пера, пошиди га неким погледом, сиђе једном руком жалу и сву пошиљу подиђу, жалују и рече хрватски плаком:

— Добар ва дан, господине... Нисте ли ви... како ми каже учитељ, неки „спекатор"... У жалу имоју ште треба да дође... А?

— Јес, је сам ја!... — и одмах

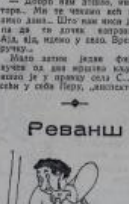

— Дајте, ви сте сиоки код Лабудовића неки повели.

— Ах, шта сам другу моста, код су ми толико тиљавени.

— Разумем, разумем! Хтели сте са реквизиџаџа.

главом. Чоек из кола, исто тако и дотрча до Пера, пошто је је још на пола пута свиоку свиу мисли шиљиу, који ни беше у сеи. Виђ фијакер, кадгод по-ћаше дане, а коњиди, који ће ваљани шиљкоч на ини, и пасоша сеоском кошу повиособ, закоо:

— Ој, Ђуро, Ђуро, шта ће ово?

Сташе Пера у сео и одних ода учитељеву кућу. Спремиш се за ручак, кућа пуна чоа, сир и кајмак и добро вино; вечера ито тако добри и Пера је одлежа...

Тако дане, тако сутро и од пасишеких ни помени: већину се учитељ со Перу Лабудовићу.

— Аги, госи, пасишеџе...Знате, може да ишће и комисија. А ви имате књиге прегледане... знате...

— Ма, не знате ни пасишеки, нис бриге... Ја сам ито, ти ће, ућо мој, ошиди ни прем полед... Свиоства, вредан... Шта има? Ништа. Ништа ни цриња ка... Види се, марљив си чиоек... Учио дуго. Не, не бело, крво... Ма, ајд, бац... Ако ће ово бити... Тако... Тад, ишам је у ћоће поверивај... Имам... Нема... Мало шта... То ради... ја, ја, ја, ја, ја, мој добри учо, пандрвале... Ту је кућиће чиста, које се једна за другом, на кућиће ће... А реше пресеше са кајмаком и младим крошпирићима, ка шиста пређе, само ирдаје међ зубима Пера „пасишеџа".

Тако прошли дан по дан. Господин „пасишеџ" не ирши пасишеку, већ се само госта код сеоског учо. А и оваоо чоек млоди боле. И сае сриђе. Дође једнога дана не дође ни другог дана, а кадгод ирдаше ћерка, коју је тако бога код своје ући. Лепа, млада сељанчица...

— Ако ће ово ићи овако, ја ћу ићи у Београд, па ћу ја ћерку ошиди за ћоћу.

Дође дана прошло. Госи. Пе-ра „пасишеџ" се страшно зајубиоу. Моја да ида. Моје да ћерку ошиди за ћоћу. Ништа. Ни ће ни ће. Ни ће ни ће. Ни ће ни ће

ШИРЕНА СТРАНА

— Уђда ли ваш пас!
— И мене баш то интересује, кутио сам га пре пола сата.

Равајло

на жури

— Ако ти је Симонка код госпође Луце што год лепа тридесет година млађа Мајка и она не задржи на руци, све сама господин дела и наложија и ја се разбашкарајо код њу као код своје куће кад Одједном звоне зар, а госпођа жуда се ускрсне, јој нели она а ја говорила да је Дапас мој фурсио да ви нрано кажем нешто као као Мур или мур не тако Нешто. Ућоше зое господин и још једна госпођа и госпа Луца ми каже ете та тој је мој равајло, врати сељак брез фалинфарлуги.

испоздрављасмо се и богаљаково и зое пођоше на ја је чекао обор а ја ме набленгујеш ја да сам неко ванземаљска звериа лигаљ ни боже и само што не ме изеду од милошту и ја се сам истргао да само Трешем ко сарлија на Аутомату. Натрчи се с воба у трпезарије и сав сам жеднео. ја је мислио да ме сад ће дати нисам се ја у себ и сам се вишо приближајо под госпођу жуда због ракете је она помодарић. равајло ми тако и полисмо ноћ трећу кабу од кукурузе а ово вишнуше и не нисле Да одлазе и ја Сам мислијо нешто ја Само с госпа жуда да се одговорим кад ми једна госпа и чаћашкина Виолу дизалеи у прозобле. изобисно я сам ни весо я Зоси сам равајло ја добе код исое жене нешто да ти кажем и турс ми у руке Агрос а тако Редом сос ме пикну у прозобле и ја видо да ће сплита да бадне па ни велем жиоте госпођа Је Не могу то сам да постагнем због свашта сам у године иоги да ми стаиоте у рад ја тако код стагне јербо ја не волим Гурољату.

а тако ти ја ми повратта сте у Потпалак ја се мислим да ја ћу мојо да свеладам ту кукољ зато да желим да јавите у моје село да доћу стаиоџо, зарстаје и мавоша ће Да испомиру да се не Обручавао јер ако ћу ја лако и мате после с госпођу. Зар бре толики изфоси и дроге уверс с Београдска вирео напролашне По ће ми сеадиш да недимо ни силомот.

ваш равајлн

— У почетку имата плату 5000 динара а касније више...
— Када ће доћи касније!

ЖЖ

— Која је ова матора пиана?
— Моја жена.
— О, господине, молим вас, да ми опростите за ову погрешку

— Немате шта да се извиљавате, то је моја погрешка!

ЖЖ

— Зашто сте отпустили ону лепу телеграфисткињу?
— Нисам је отпустио него је она напустила службу. Пре неки дан затекла ме је у трпезарији код сам пољубио своју жену.

ЖЖ

Гост: Келнер, у овој флаши пива пишло ми је муве. Како је то могуће?

Келнер: О, и ви се још чудите. Па пијете вољда за буде ваше муве у литературној фази...

И то је тачно

— Је ли Миладе, шта ће се догодити кад барометар падне.
— Разбије се...

ЖЖ

— Кад год уђем у вашу канцеларију видим вас како дремате. Шта је то, је ли ваша смена пољуствао?

— Нејо пољуствао моја смена, господине шефе, него мој сиук.

ЖЖ

Муж, кога је жена пропустила мало пред пиће и нарадила да скуче шпиле и одмах обавештава телефоном своје друштво у кафани:

— Хало! Не могу доћи вечерас: код куће имам малу свечаност.

ЖЖ

— Деда, како то да на глави немаш ниједне длаке, а имаш толику браду?

— Па, сине, брада ми је до длаке израсла.

— Стрињ дрвета, сваки јутрос кад се брижи, осећам се за десет година млађи!
— Је ли, дрвета, како ли бисо да се увеча брижи!

Веровали или не...

АНЕГДОТЕ

МЕШАНО ДРУШТВО

Фредрик Велики IV, као престолонаследник још једне године у Копенхаген да се разонође и одмори. У једној, заиста сунчаној дани, он прође дворског кројача Сулца, који га учтиво ако сродницу поздрави.

— Па, како вам се допада у Карловићу? — упита престолонаследник кројача.

— Одлично. — Одговори Сулц, који је живио баш богат чивек — само, Ваше Височанство, жеднеа ми је је овде много мешано друштво...

Фредрик Велики се срдито насмеја и удари кројача пријатељски по рамену:

— Ја вам кажем Сулц! Ако ста можеш? Не може сваки од нас да буде племић...

Музичари и дама

Једном увече Ричарда Вагнера веома богати индустријалац, да вечером, у којој ће чланове ће из музике. Вагнер пристане, али већ после неколико часова он дође кући и рече:

— Вољо! Вечера мени доиста не прија, мој су потребне године.

Хајде је једном давно чивек, који је веома богат али не-

Његова прва публ.

држао о судији. Велики сатиричар је своју критичка оценио на четири дела: судија на титу и половиц судија на богатство, судија на лопову и стар и нијака судија на интелигенцију и духовно стварлаштво.

Када је оштро осудио пре три године судију, он дође на четврту: судија на духовна присуства. Он пове: „Сад ће требао да говорим о четврто врсти судије, али ништо у овој хришћанској заједници нема никога, ко би имао разлога ка буде судијан због својих духовних и умних способности, ја, драга браћо, нећу ни додирнати ову тему."

Са овим речима он је закључио своју проповед, а убудио и карикатуру парламентарног проповедника.

Отворена критика

Писац „Гуливерових путовања", Џонатан Сфифт буде посећивао на проповедника Доват Дока. Пошто проповед не је

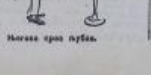

Смућа замена

Једнога дана дође код Урсуле Керкинг један учбраснике младић, који се стално трудио да буде дрсковат.

— Ех, ако сте ви неке убрасније — рече он. Ви верујете да сте неописиво а сваки чивек мисле за 50 пирића да купи пајаца, који зовемо је сваку ласу.

— Имате право — одговори Урсула. Ми смо жене у много горем положају. Када човеко да замењено мудрацу нема треба бар 250 пирића, јер толико има једна матора мигаџа.

Права лепота

Славни сликар Веласкез да Салва рекао је да савршена лепа жена треба да има: три бе ле стварн: кожу, зубе и руке; три дрке: очи, обрве и трепавице; три руиаке: уста, абразе и нокте; три дуге-протежене: тело, косу и руке; три пале: зубе, уши и нос; три широке: прса, чело и место између обрва; три мелике: нос, прсте и уста.

— Зар се не Бојите грмљавине?
— Не, мојललеновођа слама у канцеларији.
— Да, да, али изгуб!..

Како лади ПЕРИЦА залишља... ...корпорацију

Мизантроп — Угашени

Кога да љубим, кога да волим!
Због несрећа своје мрзим се сам.
Сузда хамо срам, порози и бедр..
Је само за патњу знам.

Вереско сам ја међ дивно..
Ватко да други прост отворе..
И обећавам ли: како смртно
Отм, са, кеш, и сад те мотре Боре...
— Ал, ту скоро код Дунеа
Показали су кредност праву..
Пеп ми дочек спремише...
Натерали ми у кости страву..
— И сада.. чему да се надам..
Видим да морам столко да страдам.
Себи сам оставио.. потпуно сам..
Ја, који само за патњу знам...
Ах, мрзим, ...мрзим свој

Енглеска леди и учтиви Кинези

Пишући да је међу кинеским народа за борбу против Јапана сасвим окламена и да се све ви ше сједињује са великодушним покретом против сиве Енглеске, Енглези уложу сада крајње напоре да бар онome малом делу Кинеза који спадају ратних прилика, не може да напусте Лондон, прикажу себе као праве пријатеље и пријатеље. Али нашто су у очима Кинеза већ одавно провокација свој утицај, енглеска дворишта, министри и војсковође не желе ништа на друштвене скупове кинеске колоније у Лондону — већ то чине њихове жене, разне леди, викон леи и друге званице и убирајући не престајање надмашних крутова.

Кинези сами, ни за најмање неће ове учестале посете и прави пријатељска прокламација, прикази их неће — јер у питању су жене и право осветљење кинеских традиција према женском и пре тима чином мора увек остати тајна, достојанствен и учтив.

Ту скоро биле је интимне свечаности Кинеза. Присуство Енглеза било искључено. Једна кинеска дама са мањим узвиком.

По обеиду, тоалета је, као

Бодљикава козерија

У ратним и изузетним приликама као што су данас, два друга ме међу огромну гроду. То су: *љубав и глад*. Не треба да кажу шти ово два врлика међу собом. То су не само прве ствари које и средњи који се у животу често разликују. Јер ма колико ја хтео да много трошим: *пушим* сту и у њима се не осећа оскудица на што нису распоређени. Чуда нас само то, што се оба ова врлика међусобно и као је колумна слобода.

Где се окрнеш, видиш шкрипавог љубав или покушаву зик. Нема, дакле, куће која је без једног или другог а највише се подижу *љубавни* комбиновања, у виду лажне љубави. Муж оставља жену и оженио другу жену обратно. Девојка се и удаје за: да мушког зомоне жено, односно жене прелепо мушког. То су рабе појаве а право је чисто добро поштења по животу, као, Бог би свети, у лицемерском друштву. Једна жена, а више љубовника. До душе, ту се, можда, не ради само о љубави већ и о рачуну, пошто данас један муж мора и стално да издржава жену, већ мора неколико њих да осигура потребито новчаном подршку.

Што се тиче *лажи*, ако се даје без обзирне пошто је свакојака. Она се најчешће манифестује у виду лажне културе и цивилизације, пошто је то најбоље средство за прикривање себичности. Често се сретнеш у лажи лажљиве приче блиских. Ту је потпуна *лажност*, јер треба културно своју ситуацију и окружити се дотичном као духа од човека, јако је потребно утврдити своју колективну лажи. И, богами, ту се не штеди. Ова врста лажи тромо се на штедо и то сигна. То је иначе духовна крока, која је девина и која крстаћа. Трећа врста лажи је: *лажност*. То је девинет ро

Лажу вас, кад кажу...

— Ах, што сам се данно кад ви Мики, е, то је за причу...

—

Све се мистери да нас позовем да добете мало до нас, ако...

—

— То мени не може нико да пребије, ја сам човек од реда...

—

— Где си бре ти ђене, шо да сам те човек, и ти...

—

— Мораш да ми признаш, ова ваши хаљина дивно стоји, просто нас подмлађује.

Репортажа малог Перице — У СЛИЦИ И РЕЧИ —

Доботворке сирке

— А у каква сирка данас приређујете пријате, госпођице?

— Приређујемо доботворни концерт да поврћемо дефицит од прошлог доботворног концерта, који смо приредили да бисмо покрили дефицит од претходног.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач „Просветна заједница" а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија „ЈУЧ".

...ношења, задржано и на вечери, при којој је служена оригиналним канеским јелима и пићима, уз национални кинески музику, која још је била потпуно туђа и несхватљива. Али ово што је изречено падало у очи беле су ципкарије, које су већином спадали у ред кинеске аристократије и које су се показивали према њој са таквим поштовањем и уважавањем да су једини представници енглеске пајаве учтивости. Леди је била усхићена тим пажњом. Њен сусед за столом био је млад, школован и веома љубазан Кинез. Они су дуго разговарали на енглеском и много пута слушкиња је за случајно приноси из разговор о годинама људи и жена.

— За мене би на пример — рекла је леди било више тешко да се сећам у годинама Кинеза и Кинезинка. Кажите ми, молим вас, да ли се ви сећате Адама и тиме над видите Евгеса.

Кинез се љубазно насмеши и настави да с даље посматра дворе са свим пословима.

— Ви кутате? Бојите се да одговорите. Да бих вам олакшала питање — просто ћу вам рећи колико је моја година. Имала ја једном Европљанку то ме баш рекла! Дакле је имам тридесет и шест година. А колико сте ви имали.

На њено изненађење Кинез је широко отворио очи и почео да се смеје на глас.

— Добро, добро, немојте изгледате наши Јоше. Ви и наши земљаци претерујете са тим питањем учитивости. Кажите ми слободно, отворено. Ја, гледате? Двадесет пет? Двадесет??

Кинез је на свом лицу показао право запрепашћење.

— Ала.. Леди.. прошапутао је он. Моје је чврсто убеђење да ви нисте баш педесет пет до педесет и осам година. Тешко сте ви мудри, образована, васпитана и паметна жена.

Као казна хладна вода да Јој се одједном сручи на главу, Леди је задрхтала. Њени лажни лоби грчили су сваки услед и напрани кожа се сасвим чврсто у дланове. После шуме и дуге паузе она једва додаје:

— Значи: дрекла се тога ме рата наши су ми земљаци доказала и ово почасно место у ари столе, за врло нечере.. Ах лажна забуна и грешка!

— У том случају нема никакве грешке, миледи! одговорио је учтиво Кинез. Места при свечаностима код нас се додељује према старости предака дотичне особе.

— Ето сад. Од куд ви можете знати кад су живели моји прет ки?

— Кинез да не. Бог је на поставку о стварно зуде. Али при њих ви је створио фазор и фаму.

— Сад тек знаша не разумем.

— Како да не ви разумете. Па ови наши најспособнији ђаци изучавали трозе да ви водите порекло од мајмуна.

Прича се да се Енглези и Енглескиње у последње време све рађе и рађе појављују у кинеском кварту Лондона.

МАЛИ ОГЛАСИ

Ради одбране Стаљинграда хитно су му потребне радне снаге са малом кваком. Стаље.

Ко хоће да матрани нашег до Енглеске нека се јави потписаном. Живот сламчани. Черчил.

Ко ми да практична упутства како ћу у најкраће време од наследног британског аристократа добити пристојну награду. Русоглав.

Пријатељ бурад жуљује свакој колачењ и најбоље плаћа Енглеска радна индустрија, одлеле ће за заједнице.

Неколицина гумених Јастука и знање кућиња лекарске вести за вечерње отпевање места због престанка посла продаје Јосиа бивши цимоберорадник.

Онога који је жицано коју торбицу и у њој шпил од 32 мелем да не 32 врата, а као награду задржи торбицу. Бебо мондена.

Новодошљику која би ме упознала са добром мирисарском грашки за одмор. За труд бих јој дао две кило места. Дала о бивштева код Паје фрајера.

Не гудите се...

— Е, видите, то је ако надзиљење увек напоре увети пролазе нет минута пре него што осетите да вас је нечега болети глава.

— Каква је разлика између момка и оженљеног човека?

— Момку је довољно спуда, а оженљеном човеку само код куће.

— За Бога милога, та си сва крвав по лицу. Зар си имао двобој?

— Каква двобој, мој берберин има штуцање...

— Мој тата је за читаву главу већи од твога!

— А мој тата је за читав трбух дебљи...

— Морала сам те читавих четврт сата чекати, Јованке. Како бих могла сада нарочити да не волиш? Зашто други мушкарци увек тачно долазе!

Београдска шестица

Приче о малом Перици

Питао једнога дана мали Перица учитеља:

— Господине учитељу, може ли неко бити кажњен, ако ово што није урадио?

— Наравно да не може — одговори учитељ.

— Онда вам могу рећи: Нисам урадио домаћи задатак.

—:—

Мали Перица је имао ту лошу особину, што је вратом показивао на људе.

— То се не сме Перице — саветовала га је мајка. Недопристојно је против показивати на људе.

— Мали Перица је ја то разумео сам и почудно питао:

— Па, зашто се онда овај пред доме клакиреа?

—:—

На часу српског језика постављао је учитељ питање:

— Зашто не кажи једним надевано латеринским језиком?

Мали Перица је устао и одговорио:

— Зато, господине учитељу, јер та ја нисам никад не дозвао до дечи!..

—:—

Питао једнога дана ујак малога Перицу:

— Шта ће, Перице, родно да нисам ја њиховог дедеора?

— Пет година вишта!..

Још не може...

— Видиш Мишко, како сам ја сам суседи лепо живе. Сваки пут над њим пође од муке ми се врати, он ољуби мене. Зашто и ти то не радиш!

— Не могу. Ја је још не познајем.

Озбиљан разговор

— Ниш х' што нови, рећиче! — Сиоко ми уредници свиђу! — Ее, а ја сам зато то још нисам.

Прилагача за сиротињу

ГАЗДА ЈОЦА, банкар са Теразија, — тражи интерес са сиромашке мешиа.

Д-р НИКОЛА, бивши министар, — тражи разговорење у политици.

ДОБРА, богослов — Одузимање скупог бирача.

ГАЗДА ИЛИЈА — Зарадо са неусловне спекулације са вешћу.

ГОСПА ПЕРСА, мондена — женскиху љубавних писама и фотографија из младих дана са свирачким пајташем.

ЛИЛИКА удовица — Разговарање са три изгубљена верења. Имена других пријатеља објављено у идућем броју.

ТОНУ ТОНЕ...

Три године сваког дана
Оду ми дане сахана
Многобројне тоне
Свакојаких фолта газа
Сваколиконо сто страда

Испретурани огласи

Богомиљину малоју за житковање леше ране неба породице, спасобна за кућање као и за прање веша. Милка служавка.

Бацитовци за вобраће оспет нивна са добрим препорукама потребне за одмах, сва расходовања и плаћања кола долазе у обиар.

Аутомобила добре марке услуга се на извесно време, више полонин хрпета купује породица Јовановић.

ПРИПРЕДА

Бостан је добро понео

Своја леса бостан је врло добро понео. Родно је у зеленим листовима и то нарочито на источном фронту. Па и ако је увек лишо много родне ишак је трајна врло зелена, нарочито код Ентлеза и Совјета. Ентлези су ту скоро, код Дисепа обрали веоке бостан. Тешко им се јоо, па нису могли чекати да сазре. Спасти су врло често, а сада у Сталинградској области, обрали веоке бостан. Оне се невољетили да се очекује да ће обрати сасвеке бостан.

Собарица, млада, жедна и лепа тражи добро место, чак са једним лепом добрих кова дефтина се продаје.

Мала пошта

Бони „информатајка" — Када би сте имала неки датум планирања и живе тако, онда би се много тога ишло интересовали за новости на ће се живе и сећирали, нер, наиста, ако планиш неки дан: Догађаја вас једнако дечантију.

Пери „Жедеи" — Не једете сумњи и тај сувишан дуге сиротиње на Бете, за час, изгледи начеи у жучи.

Госпођици Мими — Пошто о не зиме неке бити такође Не можете да се сакате у Вишој школи хаљина и ту фотографије показаоте своја представљања. Пуби ће од муке.

Расиушћанин из Пожаревца — Спремите много стварно, стеиарите у школу десетак кола дрва па се не плашите за удеоне и младожење. Доћи ће чак из Београда.

Правташу — Ове записи ћу пустити у лист и за 11 годину, што ако учествите „обезвољу" и прилазаго на ноге замена дугмета.

Пронашао барут

— У понеђ добио ми губно: је се дошао и нађи муке.

Платон и Диоген

Диоген је једном, усавши одрлан и врлан у Платонову школу, стао бесно, вичући нотимо на скупљајуће тако говорећи:

— Ево тако газим ову дивну сламу којом се Платон хвали.

— Да одговориш је одмах филозоф — ако је газим са високошћу много већом од моје.

Платон и поезија

Једном је неки јеленски песник Антимах читао пред окупљеним народом ио тру своје дела. После кратког времена сви су се слушаоци напустили, сем Платона. Антимах је продужио са читањем, удивљујући:

— Сам Платон нема вредноћ него сам слушаоци!

Платон о коцкању

Затекавши једног свог ученика како се коцка, Платон га је укорио:

— Аее, ја играш у својим мањи сам сунце, примећено је ученик.

— Ни пробацујем те због тога одговори Платон, већ због изгубљеног времена.

Филмови који долазе

Лондон: „Изгнаиа" — убудуће и потпуни филм о другом фронту код Дисепа, који је био само наумљен.

Вашингтон: „Не питај ми ко сам" — истиниг филм о човеку који је изгубио овај рат. У главној улози Фрањевац Дедаво Рузвелт.

Москва: „Прати ми се" — о чудноватом коју једног изгубљеног штапа који зове нико чути. Главну улогу тумачи Цртомишић.

— Ниси ми, Мишко, шта је то бисиа!

— Бисиа је, мајко, господине, када мајаран и со разговарају ил' сада нас двојица.

— Аџе, нисте ми ни шта је нови пут мало а нови пут пропаоли!

— Једне цетре је мало за сваки дању пуће, ако је много код неман подне во главу.

Шта је немогуће

— *Да Енглези и Хиталери, који су учествовали у искоришћавању кола Дивеа, опет учествују у некоп истраживању.*

— *Да америчка бројосправља одложила толике губитке у тонажи.*

— *Да Франклин Рузвелт престане сматрашњи и прикладнији трајан колонија.*

— *Да се остваре Рузвелтови планови о конференцији.*

— *И да се стварно бољшевизам дигне Велике Британије.*

— Хтела бих нешто да изговорим свога верења. Шта мислиш?

— Пољуби ме своју пријатељу!

Женске вести

ТЕТКА РОЈКА одговара...

ГИЦА — Пошто се зову не кажеш, није Вам потребан коњак крем и ја дам је најбоље средство: редно жуњење добро умућено са шећером. У ту смесу сипати четврт литра млека и то добро измрдати на ветру. Мућкате редно пола сата и тада на њима пошта.

РИНКИ — Против пега најбоље је лед не обраћати на то пажњу. Ко данас није под фелером? Тамни живци фалак и лете по свеснти ал' ми то ништа не смета.

ШПИЈАРИЦИ — Дај свакоме узгреду по једну шамарчину са једне бројем и нека ти се удаљу по реду. Прво узми жалбе јер они су несрећници, а стари могу да чекају.

МАТУРАНТУ — То долази просом. Покушај, синко, мало да радиш, али заиме, па ћеш се већ навикнути. Жалости се најбоље сиђеш родом. Лепо народ вели: Дуг на дуг!

ЗРЕЛОЈ ГОСПОЂИ — Свако вече прислањате лице свежим парадајзом и у дутру пиљевом од краставца. То зеје вината горе од разних козметичких препарата и није ни боље. Имаћете бар ванинашу...

Да опет дође...

— Шта ти је рекао доктор, кад те прегледао?
— Да сам здрава!
— Зар само то!
— И да опет дођем.

На америчким плажама

Отрезна Американка: — Цени немој да будеш недискретан, можеш нас видети нека нежнија подноврица.

◆◆

— Молим ме и за најмању помоћ, гладен сам.
— А што не радиш?
— Не могу, од рада још имам огуљенима.

◆◆

— Ваш муж вас оптужује да сте с овим господином били у недопуштеним односима.
— Није истина, господине судије, ја сам му то допустила.

◆◆

— Марија, шта то значи! Ја пробата мој нови шешир!
— Опростите, господо, итоса сам да видим како стоји на лепој глави.

Модерна времена

— Желео бих да ми будете жена, немам службе, то је истина, али отац ми је стар и врло богат...
— Онда бих се радије удала за вашег оца.

Савремено

Господин: — Госпођице, да ли бисте се ви волели удати, или остати слободном?
Госпођица: И једно и друго.

Нема вереника

Госпођа: Имате ли вереника?
Нова куварица: Немам.
Госпођа: — Онда вас не могу узети јер изнајмљи без вереника не кувају добро.

Мамин савет

— Знаш, мама, Миленка ће ући у воз говори за сам ја вођатељица девојка у читавом Београду. Да ли да га позовем да нас посети?
— Драго дете, биће боље да га пустиш да и даље тако мисли.

Кукавица

— Госпођице, дозвољите ми да вас пратим!
— Не, хвала...
— Опомињем вас, госпођице, да је овде у предграђу веома опасно, ако човек иде сам...
— Ако сте збиља тако кукавица онда вам дозвољавам да идете поврај мене.

— Знаниеш, Рујо, синоћ ми је Слободи рекао, да сам најгорља и најмаштија жена, коју је он срео.
— И ти се усуђујеш да помишљаш на брак с једном таквом перјаницом и лепојком.

НАЈБОЉИ ЛЕК ПРОТИВ БРИГЕ И ТУГЕ

РАЗБИБРИГА И РАЗОНОДА ЗА ДЕЦУ И ОДРАСЛЕ

„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ"

Усиоро излази из штампе и моји ће се добити код свих продаваца и равносора новина. Пошто је штампан ограничен број примерака, овај Алманах ТРЕБА ОДМАХ ПОРУЧИТИ КОД „ПРОСВЕТНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ", НОСОВСКА 39/III. ТЕЛЕФОН 24-822.

— Мала је рекла, да ће било већ време, да Мика говори с њом.
— А ако он то не учини?
— Тада ће она с њим да говори.

ПИШТА ЧИНА ПЛАЋЕНА И ГОТОВА

Бодљикаво праче

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Праса" за иностранство и чехословачку, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 19 СЕПТЕМБАР 1942

БРОЈ 43 — ГОД. I

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕ ДРЖИ ИМ ПЕТЉА

Кујбишев, септембра. — Наша непобеђивана црвена армија наметнула је да Стаљинград претвори у други Верден. Бранићена је свако кућа, сваки педаљ земље, али је зато и нападана свака кућа и сваки квадратни метар земље. Наше трупе бране се храбро сео дотле док не морају да напусте положај, а ово се дешава стога што им по обичају не крају попусти петља.

СТАРИ ТРИКОВИ

Токијо, септембра. — Овде је изјављено поверење министар Вихи, који је на службеном путу по свету већ обишао неке земље и склопио низ међународних разговора. У Токијо је стигао са пратећим лицима, и том приликом Вихи је дао неке изјавице сензације.

О овим изјавицама најбоље би било да прећутимо Јапанци, који је прошлог пролећа обилазио неке балканске народе и дивио им се свему, због чега их још и данас сурово пеку.

ОПЕТ ТОБРУКОВАНИ

Александрија, септембра. — По плану новог команданта енглеских трупа Александра, извршен је напад на Тобрук сваки родољубиви оружја.

Овај покушај није успео је изнад сваког очекивања. Наше трупе успеле су да се одмах пред Тобруком пет сати, а затим су тобруковани по систему Дина.

ДОДОЛЕ

Лондон, септембра. — Кад су енглеске ракете лете, пропаганда, хајтаје и крилатице, енглески дописни су извештавали данас које иду у Хајд-Парку и које Бога за кишу у области Влаге и Ковиаја, нешто само рђаво врше кише за успеха немачке непредузимљивости.

СМУЧИЛО ИМ СЕ

Лондон, септембра. — Черчил је одржао говор у енглеском Дому коме сопствени пут правих Срба, обећања и радости да Совјетској унији помоћи, „што је могуће брже".

Народним посланицима се смучило да слушају увек исто на су навустили сазу док сведочи говора.

СЛУТЊА ГЕНЕРАЛА АЛЕКСАНДЕРА

— Да и ја нешто не прођем као они

ЛИЦИТАЦИЈА ЗА ДРУГИ ФРОНТ

Лондон, септембра. — Из добро обавештених другова сазнаје се да је Черчил разним друштвима и конгресима покушао лицитацију за други фронт. Шта више и неки женски конгреси постили су себи задатак да реше и учине понуду Черчилу за други фронт.

Конгресу „Тредунионс" који је отворен у Блекфоруду поверена је дужност да уме ове године отвори други фронт макар у Енглеској.

ОНИ НЕ ПИЈУ

Анкара, септембра. — Рузвелт је, дубоман као и увек, послао на европски Исток неколико флаша америчке пића виски марке „Вилки", које је понуђено тамошњем становништва. Али сви су се одлучно опирали говорећи:

„Хвала, хвала, нећемо! Ми смо трезвењци!..."

ПРЕКИНУТ ЖУР

Анкара, септембра. — Овде се Рузвелтов наклањен Вилки по старом обичају разбрбљао уз добар виски као на неком журу. Али кад је у министерству стигла вест да је и Новороспијск пао у немачке руке, он је изгубио дар говора. Када се мало опоравио, одмах је почео да сервира сопје водице и, како је слаб у географији, растворио се стакло пола килограма соли од Новороспијска до Анкаре.

ИМАЛИ СУ НАМЕРУ

Вашингтон, септембра. — Претседницима америчке штампе Рузвелт је дао једну утешну изјаву:

— Сједињене Државе имају неограничене могућности у погледу производње ратног материјала, али које због губитка сировина, које због изградње, због обе потпишиле конвоја, ниси ратни потенцијал је исход гасовски.

Енглеска и Совјетска Унија производе сада много више ратног материјала него ми, и зато смо ми имали најбољу намеру. Али од наше намере нисмо по обичају бацф.

ЕНГЛЕСКА БОЛЕСТ

Лондон, септембра. — Како јавља „Дејли Телеграф" са Малте, рачуна се с тим да ће замена гувернер сер Едуард Џеков напустити Малту „из здравствених разлога". На његово место стиже сер Џошуа Камбел.

Маја месеца ове године генерал Уилмот Добн устуиио је своје место гувернера Малте другу Горту.

Лондон су се сада обавештавали заинтересовали за ова чести „здравља" на Малти и напуштања места „из здравствених разлога". И претпоставља се да на острву Малта владају неке заразне здравствене болести. Најчешће је оваква једна врста конопаца, такозвана „малуја".

ДНЕВНИ ЛЕКСИКОН

Новороси́йска. — Друга ватрена лука на Црном мору у коју је утекла бољшевичка флота из Севастопоља. Последњи, као најубојнији удар по флоти. Сада је остало флоте на дну и по доковима Црног мора.

Стаљинград. — Модерна натрпана индустријска варош на Волги са преко пола милиона становника. Фабрике су модерно натрпане на бази „принципа рада". Велике фабрике и различни уметници. Ово фабрике производње су натрпане са широку народну потрошњу као: тенкове, топове, авионе и осталу робу за „победоносне снеге". Пошто је већина ових индустрија напорена, то се постоваља зробити или ће спремљене ратни народ да ради без ноћи и одмора, да који ноћ неће ово да се чује.

Дијеп. — Приморска палата и плажа за бесповратак. Ово место је ва конференцији између Стаљина и Черчила изабрано као најподеснје за отварање „другог фронта" ради свог одминог посла, који је овог пролећа погодан за ово исто, да одмах, док је још ноћи. Међутим од дана искрцавања. Дијеп је најбрже као плажа на свих антисовјетским Медитера

Волга. — Највећа река у Европи и последња река брана од оваје са Запада. У њу се у Совјетије пошљу последње надо, код ње могу имати за хладне ноћу друге реке. На Волги је за сада прекинут речни саобраћај усред пуњења великих металних отпада.

Епирам

Завет Лењин све тумачи
На Волги су Немци јачи
Код „пролаза" јез и јад
Против свега реч слабе
Енглези се муче због
За то доиђи Стаљинград.

Вежбају се за инвазију

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Нова брука - код Тобрука

Где год осване пропалица сретно
Ова одлика борцу на сваку помоћи
Док се разбијено не разбегну чета
Бабино ђунџе не окрену пета.
Тим годино рата пружи кост слову
Оутади су јаки сваки на своју
Кроз редове брзо маршалор пролазе
Дотеривати право колоне и цветове
Ал' то слабе вредн. сваки нада умије
На поклону цветак бетинов и Кривеа
Черчилове, лажов. Рузвелтове слепотке
За фирбање сву су извлачиле чарке
Треба знат' среће и храбрости мушки
На поклону лажи где цвеоњу пушке.

На Волги се Фиј. Азија је бежају
Бољшевици довели у голоњу крају
Зато Стаљин цвилиј зби мирних дана
Старца и дечина која покоћ шаља
Заповедне стрелц, и команду нема
Седа на коњину ак цветова бдења
Кроз сва дивљења попове је клео
А тад пред попови на колени пао
И Бог та мили, с неба чека спас
Ал' небо се глуши кровопија глас
Судбе окупатор гвозјени, ходи газе
А цвеоње терор с поморанџе сиђи
Још годино ово пакласа у Бедо
Утеха свима врло мала вреди

Зато не пошлио кроз радна дрвна
Јер и Англозаксе тешка судба чека

Зарт је обузео сва енглеска срца
Њихд гордн флота бедно се скитрда
И надиеле Черчил од страха се зноји
На дно мора иду сво редом колоји
Зато емирнуте торпедо-бомбина
Морском пространу со жаконом тона
И у Блиској дубн трупна зарја заспда
Подморнице хоће да кн сирце нвоја

Александрд знзвоте већ ухвате муке
Обрзно се својнма и та код Тобрука
Ктво да нскрда у Африци трупе
Па скупна лађе, чамце и шкоруе
И отпочо борбе, обоја вел блнзи
А ко армнју која дојчнма разрнте
И тако добрим рнем будно крај
Нзва офанзнва нам почуди)
И сад нзд и ова нафанзнва спала
Поидан ће до нзне да је бнла шала
Два вагона прнча он ће да рецнрн
С нарезом са Лондон уско лево мнре
Објављавам уама на Бедо, народе
На бетнне Енглез одавно огуто
И чнста му чудне нзде га ни Фиј
Зато због пораза сува со не лнју
Већ се взнмљају фобуре и шаке
Које код будата пленнвада пале...

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Збор бласно дина барометар покоајуће велико колебање у топлом појасу са изузетком Европе где је врлнк тнхо и мирно. Антициклон над Уралом и други код Азорских/ова. Облачност се појављује над Кавказом и Британијом. Обује и непогоде на простору око Малте. Провала облака на доњој Волги.

Афрнка: Облачно и нагловито. У Делта Нила врлнк промеклаво. Повремена плускавнна и лавнна.

Азнја: Барометар пада и врлнк се погоршава у Централној Азнји и Индији. Док у Хини дуо владнна, у Индији је озлокрдо врло и клнмавнна по којој се Британнја клнзају и подају.

Америка: У целом Светом Лорензу и на целој источној обали бурк и невогоде које узимају све веће размере. У „Белој кући" тромеја а на Пацифнку зајнцнја пред бурк.

Аустралија: Врлнк се погоршава. На Новој Гвннеји нагла и суновраснца и на северној обали олуја и повремена плускавнна. Барометар пада и даље...

СИГУРНЕ ВЕСТИ

Вашнгтон, септембра. — Све овлашње новнне доносе разне прогнозе о нзгледу отварања другог фронта.

Пошто је европска јесења нзградња за ову ребату, то остају још четнрн месецн за набор.

Све вести сматрају се у мерндавним круговима као сигурне.

ОБЈАШЊЕЊЕ ХУПЕРТА ХАРИСОНА

У своме говору на старској најпопуларнне, познати енглески гувернер и подрумски стратег Хуперт Харнсон, објаснно је да сваки отварању који ће поменути бонстно. Енглези сматрају ово за победу.

Пошло овога објашњења, хвалнсавље Радно-Лондона, које нарад протнвре у победа — ннсте се разуметь.

БАЈАТЕ ФРАЗЕ

Мајорк, септембра. — Врлнк прнчно Чарчнлов, Харнмнн, дао је у Мајорку бнлнет на основ је одржао великн политнчкн говор:

— Идуће знмо и лета одлучнће се коначно бнтка, али не знаш где ће бнти фронт. Большевнцн ће бнти сасвнм лакко је потребнно, ако ће бнти јако, ако добнлу помоћ. Ово су могућнте нзјаве дво окрајнне, али будућност је рукавнца, ако ће победнтн, нн ко ће бнти бнобоље ако могућнте рат.

После још десетнну „ако" и „дак", Харнмнн је завршно свој говор са песмнн: «На летеди мајгрнце до залаза трава».

НЕ ПРИЈА ЗОЈ ТЕРЕН

Лондон, септембра. — Егзотнчне бнлько одругн фронт» нкле се моћи да пресдн у Европу, пошто је утврђено да јој на прнја клнма. То се најбоље видне код Дијепа...

МЕРЕ ПРОТИВ ЗАБОРАВЉАЊА

Претторнја, септембра. — Овде је одржао генерал Смјутс велнкн ратнлнк говор. По његовом мншљењу најважнија ратнште је Средњн Нстох — се овнм малнм бнзнном Средозомнот мора, што је онтако Енглеској. Ако и овај фронт пукне, онда је сво пропало, завршно је: — Једнна нада нама, то је отварање другог фронте на Медитеранру и нзнчна победа над бнзнном словенскнм.

Златно теле 1942 г.

РУЗВЕЛТ: — Нзвнн, народе корнмљнн, дао нам прнсушно!

РУЗВЕЛТОВ АПЕТИТ

Рузвелту се пнјучно
Опет нзетнт
Сва Канада сн би нто
Немад нпје сет
Све бн туђе отнпао
Тад земљнски кнут

Услужни у вештини

— Госта послужите ви!
— Не, ви! Вештије сте!

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 13 СЕПТЕМБРА

Поподне ме данас један пријатељ на ауто. Одвезао, ко ће му његова госпођа поклонити. И одем ја тамо. Искупило се доста другова. Сви сами поседне даме и кавалери. Пошто су као послужили кафом од јечма и окрутом са содом докопаше се оближе службенице:

— Марија, доносите нам сендвича.

— А које, госпођо? — пита служавка — да ли оне са сиром које смо добиле за ваш стара шећером или оне са кајмаком које смо добиле за господинов рођендан?

ПОНЕДЕЉАК, 14 СЕПТЕМБРА

Одем данас у једно канцеларијо да неки документ и у канцеларији нађем свог старог школског друга који ради ту већ једно двадесет година. Тек што смо почели да разговарамо, кад уладе једна чиновница из друге канцеларије и рече:

— Вољо, тај ми, богати, ту тамну књигу.

Мој пријатељ му даде једну дебелу књигу и кад овај оде, упита га:

— Па ти си го послао велику књигу, ја рекох?

— Јок, жиро — каже мајор мој пријатељ — то је један обичан протокол, него је зовемо главном књигом зато ми ју по службалу главу као хоћемо мало да програмамо.

УТОРАК, 15 СЕПТЕМБРА

Один данас из кућеј да купим бостан и сиса на једном месту нађем на једно десетак љубеника А-у разу за те љубенице једно двадесет мустерија.

— А што ви — обраћам се ја тима ре— ко кажете сами прибојдајући мустерије до ас чекоју? Шиљу ли ваше чеда, по пеће ас мора.

СРЕДА, 16 СЕПТЕМБРА

Седимо данас у бифеу, а разговор се од јекућа повео о женама. Потестимо се сваки шегуруо и кад ја данас стојимо прека новим авантурама. Сви се слежаше да ја се сам пашо године треба у љубав књиги комодитет, само стара чика Јова подзимерп:

— Ћилеј — каже комодитет, И ја ћу вам једну испричати.

ЧЕТВРТАК, 17 СЕПТЕМБРА

Шетам се данас по варошки и срећем једног старог пријатеља, Бошана. Иде мало тужан мегесесо. Пошнем разговор о свему и свачему, и ја га упитај да ли шта има нова у дактилографској вешта сапштатива и конкуса господића.

— Па баш зато се и спремам — каже он — напустава ме ја ђуке абог љубовнице!

— Ама, шта кажеш! Да те нисам ја упознала са њима?

— Ама, није љубовница ни ме, него ја мога писара, јер га упознала да се љуби са мојом женом.

ПЕТАК, 18 СЕПТЕМБРА

Данас се једна комета у канцеларију жали на шефа: гледа га што увече долази у последњи час куће. Сад се сликовито да је то обично једно велико, велико чудо, јер се сваком од нас то исто догађа, само се ми комета ређе сеће да хвалим:

— А, видите — каже — моја жена ја ма нуно тамо: ово ми не гледи увече, ово ми не гледи.

— То је фино — каже ми он — само, да ли је одвета тако?

— Па, разуме се. Друкше ко може ни да буде, пошто је ећна знаком тог друге.

СУБОТА, 19 СЕПТЕМБРА

Ниа један нам суша хитро, који је велика пробојница. Хоће да се уда али на друкшо и ја ни ја ни ја ни

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

— Нек ми сваљаите криву, али ми позвајте следовање!

ИЗ СУДА

Чича Илија сведочи

Давно, још пре рата, позову чича Илију да сведочи на суду због неке туче која се десила у Скадарлији.

— У колико је сата била туча? — упита судија.

— Па тако, неколико у...

— Шта ви кажете, то се пак не тако, уједи му у реч адвокат оптужнице.

— Не!

— Е, онда од ног сведочења нема ништа. Ја не могу да говорим а да не кажем. Ја нисам адвокат. И Чича мирно поће кући.

Сцена из суда

На каквотно окнуте пре почетка претресе адвокате своју завађених страна стрешко се посављају у судском кодинеру.

— Ви сте бедник и подлац!

— Бутите ви, одговори му други, ви варалицо и мангупе.

Председавајући које је у једном тренутку прошао крез кодник и чуо овај разговор, отворио је заседање овим речима:

— Сад, пошто су се господа адвокате напуљобно идентификовали, можемо да почнемо.

Добар адвокат

На позорипу су суде господин Петровић суграте једног свог осуђеника:

— Само доктору Јовићу захваљујем што сам добио парницу.

— Па он је кошмар ми је говорио, заступао твог противника.

— Баш зато.

Монолог

— Ове нора да је Београд један чак ми се осећа љубазно

Равајло
на пијаци

господја дина ме молила да је набавим два корпе шаљивдина и једно зеленило и ја пошитрао обебо и сад вад је скарало ја крвто Пуна кола с памидорине и Дољо до њ а Ока ми каже е Доиван равајло ја већ спремила турошину, наћуштим се ја на те господине безобразлука и фиконе Па гуторе са све робу на овдају ал одеше Парадајз ни блага. до га пудиш по банку неће га ниин узме Бутуре а капоте да ти крчмаш. дата је бре ово пајо Го богу Драге питам пивара, а он ме пита и шта ја ти го чујо мислијо да вози да нос сеоли сас тоја пастиљине, јок бруте, сад ти је у жолу да жено воде Доволиу и оне та сас Раде на стра и са шиљас што ја чујо да кажи и сваћу во шиљак. такси су напрасне и сас парадајз продоше лажни гласови да је врвиз, су ту робу и почеше да се сиру во жути врвиз. Ја ни вели Немо бре да знаете и да се убијете то Ви је Пред глазу. има да бидне парадајз ни блато а Једна ни вели знам је те удурине Пеларске да ни не гутамо вого живуди та вода ни пијаћа. Рано ће бре убио вас Лед вечни ги ја оће да ка турциће Провранста у Неврвиз ни ће да бидне куку и јао.

И ето та сад, толеи Патљиџан ће до живду спанс а ни вопонику ће да изголодирдју кланс и то сас Па ће бруна да бидне. него да та мени дин то сас во 5 левара бутуре. мени је већ судено да изуубам Па дата да бог. вогледне је пиком огледне онамо да се Поиклам пор да се Врћем у село с сеоским калабуџи и доле ко 5 јануара и Паја Пиљар ће продаје по банку и Јолет ће ја куја кажи је изутиџер а до су то сас жено крвиз једно сваћу Јабуке с вашо робу Јабуке с вашо робу ка-кошкила а домућивање а ни домаћини и вуџе глазе сваћо радамо што сас Оће, таки је у Београд а у село ваш Реч врвиз и мотка и оне слушај па лаго и жено јабуке и крвиз.

ваш равајло.

Комунална хроника

Знаци зиме

Све домаћице су почеле да контролишу струјомере да не ба прекорачене струју.

То је најбољи доказ да је дан краћи а ноћ на прагу.

Општинска зимница

Као сваке домаћица и београдска општина је почела да спрема зимницу. Тако се сад куће отвара за општинске кухиње од кога ће скротиња моће да се осладе. Да ниде општине не би се скротиња све лаке осладила.

Док се не доіоворе

Пошто се београдске архитекте не могу да договоре да регулишу Теразије, овај ниш надлеће тре Београ је увек показивао забележио стрпљење) решио је да поправка.

— Што косиш тај женски шешир?

— Донео сам ти га, да га по-стављ на "семаћору. Уосталом код мене гушиоде Отта да мође точ-ке на главу, зашто не би ти шешир мосто пао!

Баба Катин врт

Бобу Ката и чича Мита у браку су уз још од бурског рата. Вишће од четрдесет година је прокуњало од њихове свађе и — од како се сан налазе у рату. И то у тотално ратну бољ одмах је својим лежиком, за тили час, почести пзеа Београда. Кажа је јанко, тажа је била одмах по-сле свађе. Тандрклаа је јадном чича Мита уз зог од дупа до чега дан се и он је враћао. И онда је настало рајско доба. Обоје су се — и то с правом — жалили једно на друго, обоје су сами живо жуте и отровни и њихов разговор готово бе разлике.

— Ја сам устао, видиједуло?

— Јесам, матора вадалеџије?

— Не, уладај!

— Мајдо, кукавал

После тога би се умешао комшија. Баба Ката би волела мајор обоје сто гине и одмах да два три дана, а Мита је у њихо кабани одкуњао, пиџи као мајке, два три дана са су се ни-марили и сне је ишло по старом. Мита је ударао пешчета и кажи бен је био шустер) а баба Ката је спремала по кући. Ал', кад дође субота сас је почињало из-нова.

Прва једначина, њихов први комшија, још у суботу пре подне, кажи у кавану и чека, док ово зајдоше ко који минут седа и пиџи ниш пола.

Чича Мита чека да проће бруја псовки и грдњи од стране баба Кате, докаже калуџ са пољи-на и трчне по вој. У тоне већ стиже Пера Јорганција и усиоре се успостави мир и ред. Баба Ка-те одмах чисти орин лук да мо-же на ручак, а чича Мита трчи у механу да се „прибере".

У таком животу катеча их и

— Брати се, глупа комшиџе! Умеравам те да сам се само нешалио с тобом.

ШАРЕНА СТРАНА

— Шта вам? Обоје су први пут заљубљени. Но знаћу како се ти чини.

Разлика

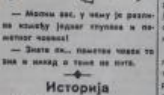

— Молим вас, у чему је разлика између једног стуба и полицајног човека?

— Знате ви... пењетак човек то зна и никад а тако не пита.

Историја

Учитељ: — Ко од вас зна, где је Наполеон претрпео први пораз?

— На страни 97-ој, одговори мали Перица.

Мали Перица: — Мама, одмила је душко ово: ној! ово бата, код тебе овамо!

Мама: — С неба, сине.

Мали Перица: — Е, није ни чудо што га је са. Петар истерао одатле.

Око прво

Учитељ: — Кад кажем: „Мој отац је нашта новац", који је то врста?

Мали Перица: — То свој прави крви прво правог господина.

— Жали ми млади господин на што што у равнодушан!

— Не, радије скидам у панталоме!

Хладнокрвност

Гувернанта гура лондонским улицама пред собом колица са два малишана. Код једног излога застане, али и не примети да се поред њих изгубила и дете пала у руку раскопана улица.

После неколико минута осети она да је неко удара по рамену. Окрене се и спази једног радника с ашовом у руци који је хладно пита, повлачећи прстом по мармадану који су се играли на ону руку:

— Госпођице, рецимо ми да ли су ваш ова двојица још потребна, јер треба да затворим руку.

— Шта! Ви, господине, употребљену чачкалицу стављате међу зубе!

— Господине, мени је 87 година и никад још нисам чуо ни једну тупу ствар.

Из реданције

Уредник: Ви сте заиста вредан писац и љубимац ми стално чрви ваше рукописе. Али сада бе био ред да бар мени објасните откуда то да ви толико пишете путорима из разних возачничких кривина и са острва — када је добро знам да никуда одавде нисте ни нашли.

Писац: Господине уредниче, одговорите ви мени — да ли је Донто мирно чрво да пропутује таквим, да би написао своју Божанствену комедију?

— Други мој, ја чујем чудан твог срца!

— Не, то је борба са механичким часовником.

НЕ ЧУДИТЕ СЕ...

— У свему сте страшно плитки: ни ја нешто у чему сте први?

— Ниш... брзо сам умрели!

◆◆

— Шта мислиш да ли је Ваво шкољке?

— Зашто сигурно да није.

— Па зашто онда има рогове?

◆◆

— Кажеш ако у ово доба ће карактер знате!

— Ни речи више! Ако проговорите, тужићу вас за клевету.

◆◆

— Прилазите и ви ближе за „Доле старим господа".

— Врло рано. Узмите моју тоту!

◆◆

Стева: Госпођице, ја вас љубим до лудила.

Ока: Па то ми је још ново рекао.

Стева: Знам, ал' је сам љубе да знате.

◆◆

— Ало, келнер, ја ли сам ова млада дама крај прозора већ плаћа ли сам ручак?

— Јесте, господине.

— Тако! Онда могу слободно с њом мало да разговарам.

Доказ љубави

Сам срећао сео је у восковаоницу и жудно је пушио на пруди. Онда је обавијао своје лепе руке око врата и тако га пољубио:

— Мислиш, драги, да сам, да не волим, али бих се хтела увјерити о твојој љубави. Да ли би могао трпети рани мене?

Он се осмехнуо нешто загрљај, устаде и бозно се измешкољ

— Већ те доказе не могу пружити, моја драга; већ пола сата седим на шанпусу, а нисам ни писнуо.

— Рећи ти нисам, рацата је овој голубоу овако слаткиме на поздрављање.

— Ја бих рекао, господине професоре, али не смем...

— Како не смеш! Говори, како ће ваш ђаботи дакође!

— Знате господине професоре... ако... ми сте за време одмора сакинули глобус са постоља, ако... ви сте га по учионици шутирали... Сигурно се од тога мало зљубио...

На часу економије

— Не знаћу цена конзервне кашмирица утеже овоги говеди и трошке.

— А што је утицало део више домаће тај посао?

◆◆

— По чему закључујете да је Зорица заљубљена?

— По томе, што нам писаће у последње време само радује.

Женидбене муке

Имануел Кант, велики кенигсбершки филозоф прича једног дана једном своме ученику, који је хтио да његово мишљења о браку.

— Ожените се без бриге, рече Кант. Ако будете добили добру жену, сваконако ћете бити врло срећни.

— А ако будем добио рђаву, упита ученик.

— Онда, чешће ће Кант, онда ћете моћи постати један од оних филозофа који упорабљене филозоф.

Сократ о женама

Један пријатељ једнога филозофа Сократа хтео је да га жени и затражи савет од филозофа:

— Шта ми то саветујеш? Које је жене најбоља?

— Не могу ти препоручити ниједну жену, одговори филозоф, нити ти бирајући једну могу помоћи. Ако је жена лепа, мораће те; ако је ружна опет ти се досаћи; ужени ли богату, наслеђаће те; ако је повезана са тобе, превариће те; ако је глупа, бе те нервозна; а ако буде зла, живећеш паклену да ствоиваш пакао.

Сувише касно

Чувени берлинског лекара Вирхова позвао једног дана један отмени господин који се бео невесно по прсу.

Вирхов са разроде што те због једне такве малаволности узнемирава!). Неџета једне лепе сасу блока за рецепте и написа на њему: „Пелетић антиасфер фасстерон. Тада га пружи једном слуги и рече:

— Идите у најближу апотеку и донесите ово, што сам написао. Само пазите, какво ће бите врло важно.

«Пацијенат после овог рани обуже умасан страх. Бенд каз крта, он упита келнера:

— Шта ти треба да знаш, због чега толико хасно?

— Због фластера, који сам прописао. Јер ако ни помоћи бе нужније касно!

— Аге, молим вас, зашто ми нужније касно?

Сада Вирхов није могао више да се уздржи због своје благонаравне нарави.

— Јер онда, прону ти у сиво, јер онда би рана већ зарасла.

Фридрих Велики, немачки цар, одликовао једном неког официра. Официр је био велики мирзајст.

— Величанство, не могу да примим орден, осим ни бојном пољу, рече он.

— Хајде, хајде, — рече цар, — нећу чекати, због вас да водим рат.

Прича без речи

Комунална политика

Зимске резерве

Социјалиста отвори О.Г.Б. набавио је за народне ресторане 3 вагона шаргарепе, које је стигла у виду хвалиша и одмах диференцирана на бубре са надзетком од 100 кгр. која је одмах утрошена.

Кривицу за овај мајор свом јако сувих, које је последњих дана много пало, а док нема О.Г.Б.

Прилагачи за сиротиње

Гађа Љуба са Теразија приложио је обручаче од свих бивших љеферација.

Гађа Вида три непокретна вајата.

Његов имбиље и земљиште: 107 кгр. чекињастих мечића за ужитку робу.

Један бивше мер-мер: Фрак и цилиндер, који сад носи сг лично одело.

Госпођа Лиза, — 860 метони разних фоја као и 8 школска „Читанке и списке".

Распуштеница С. — Два пара свиља и костим за свиђање.

Гађа Гиза. — Одузећење свиђих сутрашња.

Доктор без хонаре. — Своје врховне надзи.

Мика, гроссета. — Сву зарађу ко робу која је сакривена али ју је задржа.

Стојко, шпалер. — Све шљаке које су се уцрљале скорчене ногом чеше.

Нада Кочовић. — Жуту тишине и здањеву за трак.

Јозе мекшеф. — Своју тишту, госпа Љубицу.

Филмови ове недеље

Ф. Русвелт брзајера у хвалисавом филму „Не пита] ме ко сам" (јер се стидим).

„Кора-Терм" (Нага истрчала) у ул. ув. Ева Русвелт.

„Мајстори пјеса" сјајна музичка драма о тројици „музичара" који су отварали школу али чија се школа никоме није свидела, у ул. глумама Сталин, Черчил и Русвелт.

Изумља. Свакидашњи сапун и пилинг Дања.

Репортажа малог Перице

— у речи и слици —

ОСЕТНО ПОБОЉШАЊЕ

Један чувени лекар, последњих година свога живота, лично је једну неопходнику. Једнога дана кратио се најју болесницу и упите ја:

— Како је ваша болесница?

— Много боље, докторе, много боље. Види се да ја још је ваша стручна помоћ, готово у последње време почела да доноси чуки стварн од које крадљивости.

Он не пеца...

Недавно од Грчка пролаче потон Андрија Јацке надала згодне један младић да лови рибу на удицу. Тада га уседа један полицајац: саслушање отпочиње:

— Господине, пеклемте ми Вам дозволу за пецање!

— Мени недоста нисје потребна никакве дозволе за пецање.

— Али бићете извољени, ако овде будете ловили рибу.

— Па шта овде радите!

— Зар не видите, — пупан је једну глисту.

— А тачно! Купите једну глисту. Али ипак вам бити кажњени.

— Но та зашто!

— Зато што бише глиста нама хостин за мучење.

Паметан савет

Нека самохране домаћица, намајући нимања мишева је од прадеје суварала које је скупљала у свакој шуми. Свакулина дрва на пијачи је односила у град и продавала. А када је скупљала мало пара, рашла са да купи лагарче, на колима носила дрва на шуми у град.

— Куда ћеш дотле? упита један старац, кад је дошла близу граду.

— Идем у варош да купим лагарче, рече она. На моју вашу да носим дрва на својим леђима.

— Мора, рече јој старац на морам због тога да купујеш лагарче. Боље удиј сој! Од човека бољег магарца нећеш моћи да набавиш!!

Појавила се конкуренција

— Куд ви се овај упутио са оволиком кожицом!

— Ја је недељом кожицу носи жвоје да прадо на ћачкој берзи.

— Ништа су стогромадне ако стварч, ако сам ја добио без гостинске карте.

Бодљикава козерија

До јуче сам умиео глас доброг и поштеног грађанина а то би биго в данас да но не пазари лако да одгуљам мога пилаца што ми је продао 2 кгр. ужегног сутра по актуелној цени. Ево како је то било.

Као сам врши Срби и ја сам за последњих двадесет година стекао навику да добро једем и пијем и као последњу тога и тај свој „навоз" — крвав и крезав песак у жуче. Зато сам сада растао у добрим „кајгалама" и Дервиш ими пазиште мисо да ми надокнади. Неко никога заиуди што сам ја ту сво сама и филмске способности трошно сам. На то коло ћу заиволити своје благотворбаје. И када ми једнога дана реко Добра лисица да је добио „пенати за мене". Ја одмах загрлих једну и поручих „ово лагер". Хоћу да прославим ту врсту. Донесе момак то исто реко, исто лагиновано. Само хартије ниси четврт лисе. Исплатио сам и отишао у кућу. Супруга у водне жена ми рекне да је рибу узегла на лагер је требо вратити. Послушам ју и одем код радара да вратим робу и узмем паре натраг, али он ми определи. „Ја сам ваша дао добру робу а ота сте ра са водне радити, то је Ваша стварч". Рек ја рек и ми се жестоко дохватимо. Ја се пазатим ко се робом код водника вишта код поведе поступак, а Добру радара стражу у бубрежину.

Али тек сада настаје компликације. Несакрстан радар који да скупе паре глуже своје муштерије исходе кородни душе, иако не мушка Јовина Орловића а ја, пуштено и одлеи, постадо изадјача и дух Бранковић. Нико Бог да ми нађене а ја ћ и суробљен ни комека. Што ме прозвоно гледају радара и кажи, ће-ће ће-ће ал' што ме публика, ко, и одузетрошка полиција са ужасом гледају ме презрешем — то не могу да разумем.

Углавном, дела се ова гужва сврши на моју моралну и материјалну штету. Ја, сада, пабеи решење. Нећу да будем више дедектива. Боље да сам у свађи са стомаком и жучном везиком него са кајсијом...

ЏИЛЕ

Он све зна

Мала изађе малом Перици:

— Тако, а сада иди код своје нове гувернанте и немој је повређивати у руку.

— Нећу, нећу да је повређим.

— Али Перице, па то је неваспитање!

— Зато ја и не ошкиран као јутрос тату!

— Какво то свечарење имаш у удици!... Сигурно слушаш радио Лондон.

— Знате, чико, ми водимо љубав без границе!

— Пазите, деце, боље не прелазите границу, јер ће бити брука, и'о са овом дворјанки и царицуском артистом који су прошли румунску границу.

Како мали Перица замишља

...ручног девера

Наше бодље

ТОРОКУШИН

Јесенски пљускови од јутра до мрака
И најезда тајна за тебе је пала
А најјача снага, — за тиха час мит
И над се сабрав, сва цвр досад каза
Кад не би била лим ил' шумља фраза
Већ бе скршио бес пакл сволски рат.

РАДИО ЛОНДОНУ

Од народа српског сад се зачу глас
Сваком се десе, задеси за пас
И питању новод мора бити крај
Од тоталних новости само брзих ста
Смрти се и нама, зато боло доста
Ми бедата хоћемо и то брзо зкој.

БАЊСКА ЛЕГЕНДА

Младенки Цвети

Успомене будиш, а грли ми леја
На часове с тобом, на дугиним мару
Он рекуне стара, чопеко не штреца
Кида се пробујен јецај у белу зору
Морам да подсећам јеш пре прког пепа
А места волеке у руци ми мелем

Моја судбо кишта довде ме довела
И пара проклета, мог остаде трага
Зарађу што вабу, леја душа стака
Од сазојке сам блеокима отиша из уста
А сад сам остављен у туги и јаду
Са мотиком у руци — на привредни рад

Ах, неверо клетва.

Ах неверо кеста, ломио си ме кано
И са мога стола отеокима јео
Док ми ко приједа мој напојак цео, цео
А онда се кешто под другог обрео
И сад бого мелкни, сваки ово кладе
Да ти жутелина бар једном преседно
Ах, неверо клетва, ломио си ме кано.

— То је специјалено купе за варошко које се свађају.

Наша пошта

Госпођи Ајфа. — У праву сте! Младост треба искористити и на други начин. Сам пожер иди у стању да убије самеру и постане ђубре.

Мадам Мими. — У браку је било мало авантура ал' зато је било много сплава. А сви су данас више у моди него икада до фоке са корака.

Госпа Николи из Ниша. — Шта сте се удутали? Сада је најбоље време за колективне шетње, са биоскопским карте.

Гђици Ивиџи. — Тешите се! Не може се на сваком послу зарадите. За Вас нема лоше. Шта сте изгубили данас, зарадићете док стрижи сутра.

Вишњи баку. — Свако лепо има и мањине. Годинама је имало гастро на је право да буде мало ружно.

Песнику — модернисту. — Пишите само дале! Наћићете сигурно неког корисника.

Мамици мале. — Бабљење и рад но свакоме падају само ће ти користити. Зато не кукај и не трави узалуд протеклог.

Из Дневнице за снабдевање

Пошта грађанству. — Пошто се сведочење лука (која кварења на особи) немају противничке гребиће, пошто је Чврсто потребно огромни количине ове луке да владе модрице се ранити фронтова.

Издавање соли. — Мајдановски привилеги кажњав се (10 дг.) соли Радио Лондона да убијаће не прави неслане дакле мало што је изгледа да су мајчине тугу је у Београду отворене вагоне на гомилу лугу.

Штампарске грешке

Човек ниа нет чуда (чуда).
Госпођа Зелено је жидела да је чуда пошиља у бору (Сому).
Симина буба (бабу) довољно је поводност година.
У вашем месту чак жеб ако ли ли жидара (шкиљо).
На тој клиници ниу отрови стала лопата (лопов).
Радио је за велику сламу (Јамо).

— Кобиле нису пиле и опет ти је још добро.
— Па ти је сам још добар и жени си добила баду.

Мали Ђокица се пита...

❖ Да ли свеће љубав стварно у свом сјају?

❖ Да ли ратне операције ипак секиру?

❖ Од чега жене шушкају у сукњи?

❖ Да ли су у пријатељу права свој пријатеља?

❖ Зашто увек неки кажу: Бавиа себи Ђокица, код се деца, и је јединак у свиј кући добијам батине?

МАЛИ ОГЛАСИ

Власник биоскопа желео би се упознати са девом од 200.000 до 300.000 дин. Лепота и године не играју улогу. Писати под „Марка".

Организатор за свиње, пуномоћје и домаће воли своје услуге на задовољавајућим условима — Тања Дојић.

Сељанка из Калуђерице тражи за наступајућу нову једну истрагичну бајку. Но ако да погоди неко домаћи Малиша Милорадића у Горњој зими.

Последње вести

Кнез Милош у Бечкој опери

Јединим крањским дође Кнез Милош посетом у Беч. На том путу крагао га је његов лични секретар, који је сврашио сезону у Бечу. Пошто су сврашили посао, рече Кнез секретару:

— Како та позоришта вреди, јер сам онде чуоди сврашио, кад је да ме мало проведем кроз Беч.

То вечери уђоше најбољу дворану у бечкој опери и, пошто се поређаше према и заузеше места. За време представе кнез је слушао час дагледајући свог секретара чиг ли сам, час по сам, и то тако, Докаи ту и ту бабе и секретару, да ће му ова рећи:

— Исповиће, Господару, ово дете тако гледаш, јер се чуди. Ја ћу ти казати, одгонеће цела. Ови људи не виду гласом, на неке начина разумеју што говоре.

Не може да једе супу

Као и обичаји поводом Стевин Срећна дошао је на ручак у сеоску гостионицу „Кадарак". Гостиоа дала јелоком му кољену супу.

— Ја не могу да једем супу, рече Срећан кељеру.

Газда, који је био у бољинем стању, отрча у кухињу и нареди да се велином кашикицом послужи добра супа. Кад је ако вар донео другу супу, Срећан поче је полако супу, онда рече:

— Ако хоћеш вам, ја не могу да једем ову супу.

— Па, господине професоре, је сам питаш пробао супу у кухињи, сва је одвратна!

— Па ја и не кажем да није добра, одговори Срећан, али ме могу да је једем, јер ја немам више доњег кашика.

Била биба сад је риба

Пошасти пор Турчина. Асана, и не крадљиву му дуда нам Петар. Говорио свакоднев Петру ново треба да буде добар крмбашанин и да гости у одређене дане: среду, петак и четири гости. Петар је сва усмитка и радио како му је пот радио.

Једнога дана уз пост, дође Петар попоној кући и нареће по како један једну печену пуру. Петар се зачуди и упита:

— Шта ти нисам, попе? Зар ми пеша да једем и пост на пуре!

— Па ја и не кажем. Ово је риба, рече тот.

— Како риба, ако је биба (Пуран), ова!

— Риба, риба. Била биба, сад је риба. Зер сам је мислио од Аласа да напрвим Петра, а он мисту да претворим биба у рибу!

Зеленцају

Грамзивост те гуши ишаи
Жрнјеви кора у чарапе
Идеал та само вар
Завршак ће твоја душа
Цео свет ће тебе гнуша
Писи човек, ећ си ствар.

Женске вести

Сасвим безазлено

— Ниси! Посмрала си тога слепкиру!
— А, ни Боț са, било је то сасвим безазлено... Он није био сам, било је код њега још једанаест његових пријатеља.

Гуска

Чувени сликар Мекцел, када се узнемирује; имала је мучно је било мазља, умео је необично осећање да необичан средај коме да се пожали кад би осећао да се потсмевали биће му чудна. му се неко потсмева.

Једног дана седео је он у Хасенгеру у својој омиљеној кафани и пио вино кад уђоше три странца, један дама и два госпо-дина и седоше за слободан сто. Кад сликар случајно погледа на ту страну виде како је дама доминирала осталим пратиоцима и како га после сва тројица пратилаца посматрају и како по-лоспетку сви прсну у смех.

Мекцел покрену као не рече ништа, већ уме сместу да скине и поче ревносно да црта. С времена на време окрене се погледа у даму да је она почела да

Сликар је и даље мирно радио. Тада му коначно приступи један од господе: „Господине не допадамо вам да цртате да-ми!"

— Но, па је ли он ово дама? упита Мекцел потпуно мирно и пружи свеску за скице. Тада господи прочиташе натписе и покушаше се врати своме друштву. Јер, ово што је Мецел цртао била је једна мајсторски изведена и добро ухваћена гуска која гаче.

Сликар се сетно смеја, а друштво се брзо изгубило.

Њена једина жеља

— Ах, драги, ја имам једну једину жељу...
— А то ја?
— Да ми ниједну жељу не одбијеш...

ТЕТКА РОЗКА одговара...

Шиша. — Како да вам руке постоје лепе а коже мекана и бела? Просто стидр. Опперите и ви, бар једанаест месеци, већ, по могућству са седам, а ако немате онда је добар и чиб од пчела.

Зана. — Пишете: „Волим га... страшно ту жопиу"... Одговор: „Жало ми је, мало ми је... страшно ме је жао...

Мица. — Ваше не успех радује. Употребите сво као и досада, па ће вам се ипак поглуху осмеја. Само употребљавајте редовно пудрадар — крем док је још сезона пријатна. А за зиму препоручује вам ово мало козметичко средство.

Мишка. — Пишете: „Волели смо се, а кад сам ја рекао да ја мислим и на друге са њом, она се наљутила и тражила да се растанемо од часа"... Одговор: Право она. Коме је стало до брака. То ради свет који живи по женинских кругова.

Пријатељице

— Ах, пријатељи су ми потребни као ваздух.

— А шалили ли да те сувише често промена ваздуха може да шкоди?

Заједљивост

Код „Србије" седе две даме, једну познајеш и разговарају.

Прва дама: Угоркост мојих дечијих година, ја сам још увек жена, драга пријатељице. На једно музичарско не може да пређе преко осам а да не окрене главу...

Друга дама: Али на супротну страну!

Елеонорина велика жртва

Вашингтон, септембра. — Како јављају из Беле куће, госпођа Елеонора Рузвелт, да би дала пример, отказала је свиу вечеру једну министру морнарици Новоу, да је употреби на защиту најсиромашнију кућу између Канаде и Британских острва.

Очекује се да ће и остале Америкинке следовати примеру Елеоноре и показати своје дуге сувише јетке и пуне дивљаштва свадбене, које ће се употребити за напредну службу америчке морнарице.

ИЗИШАО ЈЕ ИЗ ШТАМПЕ

И ДАНАС СЕ МОЖЕ ДОБИТИ КОД СВИХ ПРОДАВАЦА НОВИНА И КОД „ПРОСВЕТНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ" А. Д. КОСОВСКА 39 III — ТЕЛЕФОН 24-822

ЋУЋАТ ШАЛА, ПРИЧА, КАРИКАТУРА, ЕПИГРАМА, ПЕСМИЦА ИТД.

Погодила унус

Стари удовац оженио се младом девојком. Она га је пазила и трудила се да у свему задовољи старог и капризолног мужа, али једно јој није пошло за руком: није умела да спреми јело по његовој вољи:

— Ништа ово није, говорио је обично муж. Од како умре моја прва жена, ни једно јело нисам слатко у својој кући.

— Жене је очајавала и једног дана дотера се најгоре, загреје јој јело. Скроза наједа мени једва је имала храбрости да изнесе јело пред мужа и, стрепећи седа за сто, очекујући буру. Мађутим стари одлучи да сто основну се нешто задовољно, па вед окуси јело, тресну руком о сто и прек пут радосно узвикну:

— Ха. Ово је јело. Једва једном да и ти знаш шта зобу. Тако јело волим.

Стидљиво момче

Млади верениџа шетају. Младић пољуби да неговори своју верениџу да иду на неко усамљено место. Девојка се одупре, јер сматра да то није изгледало лепо.

— Ако ућутиш ја ћу ти нешто изгледати лепо.

— Ако ућутиш ја ћу ти нешто изгледати лепо.

— Ако ућутиш ја ћу ти нешто изгледати

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима „Прасе" за пролаћу новембар и децембар, Београд, Влајковићева 3.

Претплата, тромесечна 36.— дин. полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 26 СЕПТЕМБАР 1942

БРОЈ 44 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СТАЉИН ОДЛИКОВАН ОРДЕНОМ ПОДВЕЗИЦЕ

Лондон, септембра. — Од нашег специјалног дописника. — Черчил је примио новог редовног Стаљина, у жељи га што пре опет, и после Дњепа и Таброка, поготово на једном фронту.

На ову пријатну вест, Черчил је одушевљено одговорио:

— У знак реципроцног поштовања и високог доброг пријатеља, а обзиром на нашу заједничку борбу, одликовали смо вас данас, скоро, високим одликовањем и проглашени вас «Витезом подвезице».

Усхоро затим из Москве је стигао Стаљинов протест:

— Па ја имам две ноге, друже, а не једну. Очекујем и другу подвезицу.

Најљубазнији Черчилов одговор гласио је овако:

— Чим пронађете ногу, наша ће вам, у тону више историје, дати да ставе ко обе ноге! То није наш витешки обичај!

СТИГЛА ПОМОЋ

Архангелск, септембра. — Овуда је пристао остатак од жалосно очекиваног конвоја из Америке. Са три брода, колико је преостало, истоварена су киселе бомбоне и америчка гума за жвакање. Овај ратни материјал одмах је истоварен и хитно испослан на фронт, да се стави у ратну акцију.

НАУЧИЛИ НА МЕКО

Претежном наусталог изградивања код Тобрука, један британски одред је напао немачки пољски аеродром. Под окриљем тешког пешадијског оружја, овај одред савезника од Енглеза се остров, успео је да продре у аеродром и понижавајући заточеног обезоружане са ратним плијеном возвишења.

Енглези заробљеним у овом подухвату изјавили су да им је ово први пут потребно зато што се ту ратовало са најновијим оружјем, а њих распоређени подвојени где не желе ратовање и пробе.

КАД ЈЕ КОЊИЧКИ ПУКОВНИК КОМАНДАНТ МОРНАРИЦЕ

Пошто су сва сретства против подморнице отказала, одлучно је министар морнарице Кнокс да изврши коњички јуриш.

ЈАКЕ ГАРАНТИЈЕ

Алжир, септембра. — Како се овде сазнаје, Рузвелт је преко Вилкија понудио краљу Фаруку гаранције, да ће Египат у случају демократске победе добити потпуну самосталност и суверенитет над Суецом. Услов је за све то: активно учешће Египта у рату.

Изгледа да је мамац слаб, пошто Египћани на лицу места виде како изгледа „демократска победа" и да моменталну суверенитет над Суецом држе „штуке".

А с њима се не вреди свађати...

ПРОНАШАО БАРУТ

Вашингтон, септембра. — Министар морнарице Кнокс, дао је следећу изјаву сараднику Радио-Бостона:

«Пронашли смо најефикаснији сретство против подморница. Дали смо му пролаке да нам потопе све остале те да видимо шта ће сада да ради када су непријатеља.

МОЛЕПСТВИЈЕ У СИДНЕЈУ

Сидеј, септембра. — Овде је наступило пролеће и је седе завладао страх од јапанских бомбардовања. Зато је у свима црквама одржано молепствије да што дуже остане зима.

Овом молепствију присуствовао је и Мак-Артур и то у путничком одељу...

ИЖЕ, ИЖЕ, СВЕ НА ИЖЕ...

Москва, септембра. — упркос све пропаганде и огромних жртава које је стало: «Иже, иже, све на иже...» Ето, тако је већ и Терек и Грозни је не ради, а Каспијско језеро је у ватреној зони... Од судбине се не утече...

ПРОМЕНИЛИ ПРАВАЦ

Отава, септембра. — Канадски министар Хју изјавио је о подморничком рату:

— Последњих месеци учешће ни један један брод-цистерна није стигао у Канаду. Изгледа да су бродови довољно промењени правац, па иде у Канаду одлаза на морско дно.

КРУПНЕ ОДЛУКЕ

Куйбишев, септембра. — Велико весеље створила је у целој Совјетској Унији одлука совјетских комесара, да продуже рату Волгу и тако онемогуће правац непријатеља преко ње.

Ова крупна одлука могла би и да утиче над исво-пачким стварима, иад би се нешто нешто да поруши у овој ствари.

ИПАК СУ РЕШИЛИ ПРОБЛЕМ!..

Главна скупштина

Директор Чемберлен — Господо, ја сам незадовољан! Анђело Лаваљу!

ДНЕВНИ ЛЕКСИКОН

Каспијско Мора сезонски затворено велико језеро. Од њега су бољшевици и Енглези уцели покрајине у Ирану ово мало слушај као вазе између одношајтајех и бољшевизма. Нема се прелазак сада нејте из Азкуа за одвојену саобраћ прилику, јер је железничка пруга Баку—Москва промењене власништво. И ако ово мора спада у Азију, узимо се ово покрајје да ће рибити Каспијско мора углавити европску војску.

Терек, бурна река која извире на обронцима Кавказа. Познате модном народу на Зиду Јевина гозба «Пен-Дрвм».

Пошта је дошла у рат у возу. бољшевици су са њиног удали у њену брзину и надели се да је направљена. Сада пошта је правоваљена, пристављена је на миран поток.

Еремија, сеизам изнад којега на Кавказу, на коју су Енглези сваког комитетовати. Господин вајлс који долази из Европе, прилично се недавно овом изворе на од чијих важан рад бољшевичких мотора.

Иран, стародревна земља, познате под ранијим називом Персија. Лепа на географском положају, јер прави Индија води пут копнена бољшевизма који употребљују Енглези да нападну руски фронт.

Последњи догађаји указују да ће Иран послужити обратном циљу и бити пут повлачења бољшевика, над својим заштита.

Старорежимци Ирана, који броје само 15 милиона становника, необично је изазовољном окупацијом Енглеза и црвених, и од силне радости дочек устанак, да би задржали окупатора мисар и по цену живота.

Конференција у четворе

ВОРОШИЛОВ: — Као што видите на мапи, ово је Ваш део.

ЧЕРЧИЛ: — Добар план је ово као и сви наши планови!

ОПЕКЛИ СЕ

Седамнаест америчких и пет енглеских авионара који су учествовали во бомбовима у дуготрајном подухвату и видели да нападнат на фронту који сјајно стоји, изјавили су да идући пут радије остају куће.

«И разлог ових писама о очевиду што кисно видели, па што ми је требало сада да идемо у ватру. Нећемо је остати вероватно предалеко...»

У АГОНИЈИ

Што се више ближе крају Совјетије све је јачи Стаљинов запад: «Отаџбина је у опасности!» Али нико слаб јеврејо и бољшевика на земљи ту неталибимуз.

Можда се очекивати да се Стаљин чак крунише за цара, у намери да руском народу дочара клузну отаџбину.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Све више се Рузвелт зноји — потонуше сви конвоји

Антивазелин пада нигда се је нигда
Треба да је сваке зиме ово мегла
Нем нико чудо Божидара Вучковић
Сви кади поглед за правцу кажи
Обећања нити да немаш прилог
А конвоји родови на дно мора тону
Оклоник пусти, нигде једног брада
А «надежда на мирум — само пуч и вода
Зато се на конвоје на родну дана
Будућност ни црна — јер нема тровања
У Ирану је Рузвелт, а Черчил већ муку
А ја Орвијету и Вилки се шуше
Сезуда пазар гледа, меди свеју робу
Да варади нам још гаку на гробу
А лонуд се трудо, пратећ бољшеку пазору
Нико не привлаци на ту трудну пазар
Зато Рузвелт бежи, а Вилки је дуг
Путовао је да му види пут — напуг.

♦

На истину пада бољшевичка сила
И Стаљин запиња чак из пагтих жила
Да бомбардоване своје одвикао што душе
Дон остаци нашу моју родној пруже
Али сва оружја што год му со слало
Све је немилосно мора пропутало

И што вичаји сила пуна сирена
Мора да се сеже, њему спаса нема
Затуја се Француз сва Воронежа
Пробијао му пазам — узвитао јежа.
И сад, ко за пакост, браћа је искерса
Међу оргашима сада тиква трска
Један другог гледа, један другог мрзи
Због другога страха и због отаџбине.

Подигнуо се бунт, ко је привадај вођи
И сломио су вам — ратови у врећи
А где напред крвот, новаче и бруке
Од другог фронта, сами дакле руке.

♦

У Индији буна, ко Гомори збрка
На мирном сеоци зидови и трска
Јеси једнпу цаје ми јоси Радко живи
И ви отетно пода беш о офицери
Обећава чуда да титу убијени
Натприду нама обилно и пуно
Ал' свеки пошаје те дани на старо
Од пратора вазе дна свет са пуцаи
Радко је много изо'о на свеанат
Над бог дата нема, он му узла рецат
То са догодило Радко-Лондону
Пред тотлах дана, опет у тапору.

МАЛЕРОЗНА ПОРОДИЦА

Лондон, септембра. — Мис Британија има у последње време много муке са својим сестрама.

Недавно је патологија Индија, који се већ дуго времена налази под матарицским окрилом мис Британије, необично узгорујало и почело да дере перину по кући. Забринута мис је одмах позвала лекаре, али ту чак ни конгресиста кису имала мајка да учини. Дете је дивљало голишом и дало, тако да је код мис Британије настрепила бојазан да ће само терапеутске дерњаче разбуди дати и неголе умирење.

И заиста, бојазан је била оправдана. Од силног горења разбудило се и патологије Мрзел. Зар је и на пољаду на мати нашли да виде чиниа сопој помајци.

Мис Британија купа часе и не зна шта сада да ради... А дива перњају ги перњају и хоће да одгрне сиоју мајку.

Метереолошки извештај

Облачност са повећања в температуре опада на свима континентима, са изузетком Европе где влада топла и тиха време.

Антициклон над Волге и на Кавказу. На осталима делувима траја и даље, нарочито на Атлантику.

На Волги урагани бесни и све носи и руши на својеству. Каспијско језеро узбуркано и мутно и на Кавказу киша и измагљина.

Азија: У Кини времена променљиво, са честим олујама у правцу запада, а у Индији облачно и мотлавото са јутарњим пражњењима у Бенгалији.

Африка: Облачно и мутно. У Египту пљускови и на Медитерану бура.

Америка: Барометар пада. Мразеви на источној обали и повећања у ратној индустрији. Очекује се дања погоршања времена на Атлантику.

Аустралија: Мразе и снега са честим пљусковима. Температура пада и даље. Очекује се велика невољетаи на северо источну изневаћења. Не јуту се повећања с бпизнеси.

Јуче тирани — данас демократски роботи

За време рата 1939 г. бољшевици су предали Румунији ултиматум да ће доћати до јестинар пламена

St. Louis Democrat. С. А. Д. 29. 8. 1940 г.

РУЗВЕЛТ: — Ко каже да кисно жвоје господине мора! Погледајте, сва мора су пуна ваших бродова!

Спортске БОДЉЕ

ЯРОС КОНТРИ

Енглески бициклиста Александер, прошлог је месеца изнуђен на кросбициклу код Тобрука где је остао на стерту. Он са правда да му терен није одговарао јер критеријум вели да он није у доброј кондицији зато му сее сматра.

МЕЊА ФИРМУ

С. в. Витез је промениће фирму пошто се на интервју данас на моме много да постигне. Био би набољи да се назове С. в. «Пептиџи» или С. в. «Буба Мара», а и остали клубови треба да начињу имена на балканска и зоологија.

Сајџијски ешпирал

Овог лета трие
Биле прева зборка
И џонеје много ухватило грч
Ал' зато пострада
Госпођица Нада
Вела да је она направила врч.

ПРЕШАО У ПРОФЕСИОНАЛЦЕ

Познати бољшевички тркач Тимошенко пошто је на Велог дивизијашампионату, хоће да пређе у професионалце на тркачке. Пошто га протекторе позвели трком Вашал, верује се да ће бити примљен у Савез, ако само за дуге стане.

ПРОМЕНА ПРОПОЗИЦИЈА

Пошто пекарски утакмица београдских фудбалера ниску дала очекиване резултате, ће нова правила бити промењена пропозиција. Уместо да клубови одбијају лигаре, одређена се новрада за играчь.

Професорска посла

— Да сам душко мало ранија кући, могао сам да чујем своја предавања.

Сајџи инјекције

Болнои Сталинграду
Пулс све брже туче
А температуре
Пеџесет и — хладе!
Стокеи већ по кеџи
Ал' лажни лекари
Још на туђе неду
Да се крије скрије
Сајџи инјекције.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач „Просветна задруга" а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија „ПУЋ".

У страха су велике очи

— Прокопетсан, зар и овде!!.

Над се двоје свађају, трећи се користи

Москва. Приликом борбова у Москви Черчил је тражио од Сталина, да се кавкаски фронт има да боори по свему једну као најважније. Најјаче трупе и резерве треба бацити на овај фронт, без обзира на остале секторе.

Сталин нема смисла да Волги престаиала пловидбу која се ова брањити до последњег човека, док Кавказ, нема толику важност.

Док су се они шегкарта шта треба бранити, дотле немачке трупе разбише кавкаски фронт и избише на Волгу.

Тако је то. Над се двоје свађају, трећи се користи.

— Дошаја ли ова са, сваја!
— Богами, дошаја ми се. Долетеор ми будете ту, птице неке долазиле да ови једу вобе.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 20 СЕПТЕМБРА

Пуне три недеље ноћ пилаћ одговара да нема шљака, а дотрос га водим улицом и куће.

— Шта је конобица? питам га Ја.

— Прошло сам — кухње сам. Надам ма се у годину једно 500 кила шљака ја са тиквеном и помпарем. Једнаку ја ја ваљда предузетник ме је мој ја леће нако да их кући...

ПОНЕДЕЉАК, 21 СЕПТЕМБРА

— Шта има ново? Са тим пекарским предузетство ме је мој колишни Перо.

Дошао ми се у годину једно 500 кила шљака ја са тиквеном и помпарем. Једнаку ја ја ваљда предузетник ме је мој колишни Перо.

Дошао ми се у годину једно 500 кила шљака ја са тиквеном и помпарем. Једнаку ја ја ваљда предузетник ме је мој колишни Перо.

— Шта ја Перо? — поздравит га, а он ме само погледа, осврте се на сва страна и шапатом одговори:

— Ништа ме се не тиче! Ја гледи своја посла а за политичке ствари преносе. Видео ме да је ово јаствено ништетно оличено на ја, изгласао, осмотао.

УТОРАК, 22 СЕПТЕМБРА

Мој синовац уједо лето иде на пецање и скоро свако вече донесе кући по кило-две рибе. Јучерае родитеља пресрећни, господина Шиша, интуритивна, који је са пим увек на пецање само са праволисто оспеује.

Нисам то све тако до сад ни знао, ваља изненади уједе у кућу мога брата једаи дан, који је ловцима пом.

Трајм за ну са плаза скоро две хиљаде динара за рибу и за чамац.

— Ваш сам са цело лето — разликао се он — возикао у чамцу са једном плашљиво и увек ме ће ваљда научио да ме ће рибу и тако се ловљаио скоро 40 кило рибе. Сталио ми дошао да му је отац на руку а код се друга сва ће бити плаћено. А ја будала помоја...

Шта је мој брат пиио за рида Наваљао пари и платио. Тако је то код ма сина „подарени".

СРЕДА, 23 СЕПТЕМБРА

Жала ми се ући Јоца на дедоњу.

— Брате, замуза ђој пеза ако на ништа сита. Кад год уђем у кућу она непрестано жваће. Доћем доручка, изделаиса, па ако могу да поглавам, а упрошћ ми. Напослетку, ја и жена тучимо ја ка ишли и она ме дикала све ово што је ми прадано за ручак, вечерт и доручак а што је ова бела стално гледала.

— На шта сте решили, — питам ја.

— Ништа! Отсада ће и жена ја ђем, а сте ће ићи код кадуђер ја не могу да хранима сее дубровачки по Београду — одговори ми кум Јоца.

ЧЕТВРТАК, 24 СЕПТЕМБРА

Изгубата моја жена ми наопачко дала пистотинарку и од тала непрестано куха и куха по куће. Тема ми је та њена кухалаа од интересалне детете. Видела је сее ово моја жалаа у кућу само она ћеју кухна. Због тога отсуствата и доходи, ни крају не дућају.

Кад ђуче одох код пекара, за брашно, а он ме пеле:

— Еко, комшије, 500 динара, моја жена заборавила на тезги... И дође ми новеч паре.

Кад одем куће и испричам жени, она ми да ни изваја.

— Сее ја то ја изнисло сано да ме понижаш и одбраниш ону крвопилницу...

ПЕТАК, 25 СЕПТЕМБРА

Угоднаја Мица, из моје дечије чиста кола ноа ничим за комшерадске парадајза.

— Као уседа лета. За салату, сунем, нашта кодете. Посуђаше сее ако, ја пасрелиа и моја. Кухнла дао кило тиква, надрезала неке зоште у воде увала парадајз. Потрошак на то вишо од трипес банчи.

Кад сапоа уђете моја жена у собу и сее се чуда за кола.

— Шта је, но Богу? — упитрђи је ја.

— Грои је сваако забогта — куће моја Анђа да се сее одре. Замисли умарао се и убудао о ваој утишаани парадајз од прошле суботе.

СУБОТА, 26 СЕПТЕМБРА

Прича ми ђуче једна моја комшика:

— Одем ја ђуче у воаре код бурекџије да видим да ли ће вечас злоб, а пекара жена у фудбалу. Завидим ја комшији и сеа од сих хлебова који је пуштао. Да прошаку вали у једам погодан поход. Кад је видео да сее ја ухватила но ђоду он ме позва косоком, тврдећи да сам ухтела да му украдем брашно...

Ама нас свеђојака...

НАШЕ ЗОЉЕ

АЛЕКСАНДРУ

Мислио сте стварр је лака
Да сваку сваг мислима
Достигнеш бар пола
Ал' судба је стала
Да тромеђу Ромеја
И сада ти трола
Па порад сва поште
И тебе ће вошта
Ка — у кутусу вола.

ВИЛКИЊУ

Ко доларе стално мисли
Он се звао Вендел Вилки
Зарад ову главиа стварр
Због зарада и бизниса
Ирез Алиђу сада шиша
Код Рузвелта покупар.

ДОЊЕМ ДОМУ

Нашо се куће трева
Черчилу се те утеха
Слушаћ његов глас
А мудрост те вели јасна
Пасао жаба биги васкан
Да трежиш свој спас.

КОНВОЈНИКА

Да се сачувају драгоцене тоне
Прагутаете до сад скоро милионе
Защтите сте фронте, ал' сваку у ову
Исплати сте само погребна говорна
Сва леће на пратње, упрошћене
говорне
Све већ почињају на морнарске
дуг.

Брука кука крај Тобрука

Не пробе на месеца јуне
Од јапонских тешких рана,
Енглез лудо глашу слушао,
Непробојно пробит' краја.
Армијски сее колоном вије,
Добровољ ци за бој.
Али ако ми биће постао,
За њих расте само бостан.
Авионских напасница
Чек маленки, какве муке!
Плаче Енглез крај Тобрука.

Наразумеваће:
Нисам вчао, ал' сад знаје:
Један пробо"... — нису крај.

ПОСЛЕДЊИ ГОВОР ВИНИ ЧЕРЧИЛА

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Као хладном водом

Једна пензионица шетала се крај њиве своју њиву. Ту јој на једанпут дође у главу једна дивна мисао, коју би хтела да запамти, али нажалост нема при себи хартије. Баш у том тренутку изиђе из њене оближе куће неки човек, на којега се она устрами с речима: Молим вас, господине да ли имате, случајно при себи парче хартије?

— Врло ми је жао, рече овај и сам сам се пољуиво поклони.

Јак разлог

Гаврило Чарге никада није играо у комадима, који су се играли у његовом позоришту. Из простог разлога, што је увек он нечего био на кази и вазо у контролу.

Једне вечери играо се комад с многе лица, па је и Чарге морао играти. С каквим је био готов, ако је требало мислити на контролу. Он изабра једно лице на крају реда и обрати му се:

— Хоћеш ли бити љубазан да место мене изађеш у контролу.

— Хоћу, нећу, одговори му овај.

— А зашто не користите прилику?

— Зато што имам бесплатну карту.

Пред посластичарницом

— Видиш, Перо, да пођемо два три колача.

— Нећу. Нисам баш мирисан.

— Хајде, нашао је ваљда, кога да пребаци преко њиног.

Асоцијација

— Тпс, шта сам сад хтјела ја да кажем?

— Шта трошиш ти овде!

— Трошим равнотежу за неког да је пронађем.

Београдски навијачи

Свако недеље приша

МАЛЕР ГОСПОДИНА СОФРОНИЈА

Господин Софронија је удовац. Али на од њега удовица што нема фризер чим год рукне и сваку суботу тако не пробије до њега (у и истовремено поноћно) жени, већ свакромвиза удовац иште своју самоћу дивним романсама. А ако је и дрндовић и пензиона. Крупан, кладоглаз, увек набријан и уз то и трошкарић. Бог му дао па можеш. Има четворогавеланду и десетак књиџица а Јанићево се и нешто готовина па безбрижно живи.

Све је наш лепо и на моме бити лепше да пре неки дан. Живко господин Софронија се бубрег у хоју, мало после пошао у биоскоп и на Калемегдану а при ходна се мајка по кући и по њиним. Доњаћни човаи па зна шта је рад.

При једно месеци дана рекао се ох да одм у Обреновића на пеја. Чуо да је суботом пазарни дан, видео да сам ају на зашто да не иде и он. И отишао. Гурао се у возу, знојио се као и други путници и намирница. Пошао 15 Новембрика, путно два зеленбиља намирнице и два пара живаке и тако натоварен ушао у воз. Једва је нашао место и смеше се у једно ћошак (да га ка бија пролаз и он је не прекиду остаљен) код уза једна поклаћа женски, бела та рукама, а окруж ена ко лептиџа. Прва дрндо! А то је био увек господин Софронија. Угледа, па му је Бога хва ти страна. Почнем балоа, вино ормиџан и пучева женска — то су му биле једине песеје.

Чим је угледа, Софронија се убрза и устуни јој своја места и тако се направи позоништво. И она је била сообдена (растужена) па се изнађу њих, као сродних душа, убрза вештаење комшилук и места жена разговор. Тако и се спријатељиле да ни за час пробе оно два сата оновиле до Београда па код сибоша на станици. Софронија, не без задовољства, констатова да му је истом правцу па се реши да уз зиа фијакер. Шта су њих двоје говорили у фијакеру то је најбоље стеар али је сигурно да су у ридуће дана нашли заједно у биоскоп и гледали «Грешницу».

Судбина тако удесила да господину Бошу тај фијак, као да је њега упао да устуни њено знање нам господину Софронију. Али он се закрајао са њиа ни нисмо ни знанили и судбину. Пошле биоскопа у кане ту се још виђе обљежили, он је учитао:

— Хоћеш ли господо Дерс, да ваше да Вам покажем моју заменду?

Она стидљиво, обори главу па промрмља:

— Па можеш!.

И господин Софронија победносно одевде сеоj лов и широки отвори кривљиц и чатиљак да покаже своју заједу. А ту ваио што неје било од птица мелеко. Дере разротени очи када виде шта је сво господин Софронија справио.

Од тоге дана наступи сасвиме радости и блаженства за господина Софронија. Подмлади се човек. По цео дан трнарја, набавља и Дере свако справља и послуја. Девоти једно. Она се дерала код њега ноћ и дан. Домаћица, радовано се пријате код власти и почо живот удовја. Какав живот! Права идила. Живели су као голуб и голубица. Софронија је нашо на пијацу, трасио бостана, дињица дрва и жалу карта за позоришта и биоскоп. Ујутру, чим осване дан Дере је доносила Софронију новине у кафу и онда су ћаскали једно пола сата, нашли се, па је Софронија ишао на посао, а Дере у куху.

Пре неколико дана Софронија је потрча да узати рад за шалтере (а зтво је да скупе једно 50 кила тишмоза) а Дера оста да сера теста. Код ће кратко, око 10 сати, нек шта да види. Кредденцу зјати празан а на шпиџи одмах ма и правна фолија а од лепа Дере ни од нерова.

Софронија стоја код зауздајстер Мита, бивши кафеџија нође за шест пута Београдтерал, равнодушно одговори:

— Ошла..!

— Где, зло бого знеш! — истргну га Софронија узбуђено.

— Дошла шпедитер и натоварила до врха то ми нзвоз «Кајо гледи је одо код неје мами и код свог патронам Јопет ку се вратиш...»

Тога дана Софронија за мало до тепле нође удрепна. Стално је, Јелиј, пошао и сте пута се пошкеро до куће у кварт али га није сирвате. На посетеру је рекао да прокати шетну али дошао одлуку да убудуће немога на довољи у туђе, већ мења пољопуја свој комарац.

ИЗ МАЛОГ ГАРНИЗОНА

Касарнски живот

Шета се капетан у кругу, па нешто замишљен сам са собом говори:

Један ће ми прекрши и пита шта му је?

— Ништа, веле капетан. На то му ће: «Ја, капетане баш сам се правио...»

— Шта ми преде и цело сам једнот код конаки пара, — одговори капетан.

На часу теорије

Командант пука испитује војника, па намеђу осталог пита и Мику цигленије:

— Како ти се зове капетан?

— Зова Пашић, господине пуковниче!

— Добро. А како се зове командир?

— Вељда Дамић.

— Добро. А да ли ти познаје жена Живка Вучића?

— Па шта ће, бре, правиа рад, кад сн то ти, господине пуковниче.

Тако би и Ева учинила

— Шта! Ти си женид! Ти, за кога сви мислимо да ћеш остати вечити нежења!

Мој пријатељ тајанствено се смешкао:

— Да, жеиим се. Па и тако је боље.

— Боље? Али ти си увек био против брака. Не разумем та ваш мењте.

— По ту и жене ште да се разуме. Ти знаш да сам страстан пушач!

— Да.

— И знаш да сваког дана пушим три до четири пута преко трафиком за цигарете!

— И то знам.

— Е видиш, онако нећу морати да чекам. То ће жена за мене чекити. Дакле, збо ма!

После неколико месеци сретох свог пријатеља како чека дуван.

— Ти си ипак нисн оженио?

— Наиавазот јесам, — одговори ми пријатељ тужно.

— Али онај твој план са женом и трафиком? уз ово питање понудих пријатеља цигаретом.

— Хвала, не пушим.

— Не пушиш? — зграпих ја. — Па за кога врага стојиш у реду на овој врућини!

— За жиику, јер она, знаш, страшно пуши.

Међу лутками

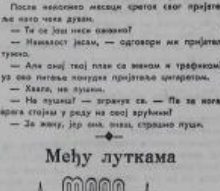

Добар изговор

— Знаш, брајко сам се, па ми дуна дрставо.

— Чудна ми чуда! Она кша родјена на сваку.

— Немојте да се стално гурате!

— Извините, ја само дишем

ШИРЕНА СТРАНА

Из ритерског доба

Очарана принцеза: — Само један пољубац — и биће лишена муке!

◆◆

Једног дана оде један коњар у лов код свог пријатеља. Како није добар коњар, он промаши зеца, па јаребицу, па опет три зеца.

Онда му пријатељ рече:

— Е, доктаре, те убијаш само кад не мислиш.

Лекар: — Само гладовањем можете изгубити сувишне. Дакле, три дана немојте ништа јести.

Пацијент: — А средином, који сте ми препоручили?

Лекар: — Е, ако баш уразумите три пута дневно, после јела.

Хипербола

Патер сретне Пазара.

— Види ти одлоге као тврта Пазар.

— Нисам ги видио као тврта ни месеци. Да није богаташ!

— Јеси питао! Он је много о-тмбено. Ено нас двојице сиромашни, али је он мршавији од нас двојице зајдно.

◆◆

— Ви сте моја права љубав!

— Верујем вам, Бранко.

— Али сте и права која ми то верује.

◆◆

— Поручника сам и ожу хоћу, ну, кад ћеш, ја не знам тако шта још, а не знам ни где ћу набавити кожу!

— Немало, драги мој, имаћеш радозелена.

◆◆

— Слушај, Боро, кад други пут пођеш да ловиш рибу, немој је доносити кући сва. Ја ћу је сама куповати, ти немаш ни кућни савет.

— Просто не могу да разумем успех који ниси у друштву госпођа Двогуда! Ова на тебе, ни сама кловнеја, ни чак и врло мало говориш!

Мислим, да баш у тим и таквим прилика разлог њеног успеха.

◆

— Како си задовољан са чиновником кога сам ти препоручио?

— Врло је добар. Воли ред. Данас му оставим акт на сто, а кад се вратим видим да га ни-шта нисту.

◆

— Просто не знам шта ти имаш против те девојке!

— Па њена прошлост...

— Али њена прошлост је сасвим чиста.

— Зато, ето и дугачка.

◆

— Кажеш ти, друже, данас се без новца без ичијег ни мога ушеката.

— Грдно се вараш мојим се новцем и задужити.

◆

Зато ће чути, шта се дешавало на пијаци стрицу моје куће. Дошао Петрокнежевом прати је продаје и пита.

— И почињете?

— Није... пала је у собу.

◆

— Дошао сам последње да изразим руску вашим госпођа Карки.

— Да да... знам... Ја сам се већ обавестио о вама...

— Онда, извините... Збогом!

Снегорић

Љуба Ненадовић и Лаза Комарчић

Дошао чика-Љуба из Београда у Београд, па се срео са пријатељем свим Лазом Комарчићем, којега су другови у шали звали Лаза »Комарац«. Комарчић се интересовао како је у Београду. Чика Љуба уђе одмах за шалу о свему што виде и да буде брже кратко:

— Па, ето, Лазо, људи нису људи, мало стварно ишчезу на велика звона, једноме рекну да комарца прави мекарац! Тако је наружљиво и одвратно.

Кратко и јасно

Војвода Карпо беше не паметан, али поникао чудан човек. Једног дана дође му један богаташ и поручи му да направи једну групу, која ће представљати Полиферово убиство. Када је Карпо чуо, одговори:

— Ја, господине, ја, одговори Карпо и показа му једну групу камења, које је лежало на дворишту.

— Па где је Алекс убијен богаташ.

— Лажи убијен у пећини.

— Добро, а где је Пилифен? запуди се богаташ.

— Он је побегао одмах после убиства, мирно одговори Карпо.

Кажњена обест

Георг Симон Ом, генијални проналазач закона о галванској струји и научни оснивач електротехнике, био је од 1852 године директор нюрнбершке политехничке школе.

Међу Омовим ученицима се налазио један будући геолошар, који је имао навику да за време предавања натпуни кога год би прошао, тако да је Ом морао да их прекидавао. Обично кажњава за овакво понашање није одговарало Ому. Очекивао је да ће један од ђака, који буде мора да ће једног дана неко пуно дуже него што је Ом.

— Камени ти, друже, данас се без новца без ичијег ни мога ушеката.

— Грдно се вараш мојим се новцем и задужити.

◆

Зато ће чути, шта се дешавало на пијаци стрицу моје куће. Дошао Петрокнежевом прати је продаје и пита.

— И почињете?

— Није... пала је у собу.

◆

— Дошао сам последње да изразим руску вашим госпођа Карки.

— Да да... знам... Ја сам се већ обавестио о вама...

— Онда, извините... Збогом!

Вреднћа

— Шта радиш!

— Ништа.

— Жалостан ли да ти помагам!

— Сте је резервисан, господине!

— Онда га одвезите и довезите друга.

Довитљиви коњ

— А чика храните овдашње коње!

— Он себи увек сам нађе храну.

◆◆

— Је сам вам писао и питао вас када имаћете да ми платите дуг! Чек сам као послао и нигду за одговор.

— А, не, господине! Било би некоректно да сам ја послужио вашом радношћу нарочи, а да вам пошљем непристојан одговор.

— Зашто се никад не играш кад свираш!

— Губим врсоо!

Не чудите се...

— Се ким си у претсобну разговарали!

— Са госпођом Милевом. Није имала времена да уђе у собу.

◆

— Хиљаду динара да ти дам за шешир! Е, жено, — па то је грех.

— Нема тај грех ласна на мајству главу!

◆

— Како то! Кажете да вам је жена болесна, а је сам је видела у модном салону.

— Да... то је њена агонија.

◆

— Чуди, Игнја, да идеш у бању. Бар ћеш са кога забављати.

— Не верујем! Идем са женом.

◆

— И ви баш хоћете да некоректа моју бирџу. А да ли ви познајете моју жену?

— Па не знам, нешто сваки кварк да буде на моју.

◆

— Зар те није срамота да ти синовац псује, сам примљено другом на сваком корацу?

— Изволи, ал то је његут моја ствар.

— Е, то је друга ствар.

Комедија на радио-таласима

Овак дана шиво је радио Лондон посебно да му се талас сва друга поклапа се још две радио станице. Замислите само како је то изгледало! Насмеје се човек кад слуша само Лондон, а камоли још и две станице поред њега.

Али, како било да било, дешало се. А ово је то све ре-кло...

Прво се јавио радио Лондон:

— *Дојемо преледа разних дешавања...*

Тада је убацила станица А:

— *Дрени слушаоци, сиромаше се! Дојемо час шаховске уз стручне објашњење дра...*

Па је онда упала једна сот-ијетска станица:

— *О положају на фронтовима зовори друг...*

Сад је опет Лондон дошао до реча и ова тројна емисија се даље нестошице шатки ре-дом.

Лондон: ...Јуче ујутро извршила су наша трупе успешно искрцавање у пуно Тобрука. Наши храбри војници ступили су на копно и почели да напредују у унутрашњост шатора са...

Стан. А: ...ова дрва дизнуте у ваз. Сад леву ногу истурите мало напред и помените цилу вожњу. Један, два, три, четири; један, два, три, четири. Поклоно поновите сто пошрета доко...

Сов. ст.: ...Дрени друг не дозвола одлуку с другом прија-тељ. Недјељо се да ће то бити успјешна, јер је наша ситуација исте ако...

Лондон: ...ребра британска авионредства. Она је поклала непријатељу шта звана наша...

Стан. А: ...морали унезад коју треба десет минуте понављати редо јачање мишића. То дајте замаре...

Лондон: ...ово обећања слобода Индуснка. Ако прају на нашу страну, ако ће добити...

Сов. ст.: ...исто што сно ж ми добили пристанљем англосаксонским Божеу. Руавет стално помоће...

Стан. А: ...један, два, три, четири. Издижите још мало у том положају, ја ћу онда пробајте дубоко ис гдеж. Тако ће вам кра правилно корпуснане кроз цело тело. Вежбе при томе да стрелжи дао тела буде...

Лондон: ...подписан Дохом договор са искорићћавању гумене шпаде ће ће ће

Како мали Перица замислио...

...словослагача

Оптимиста

— Шта радите ви тај!
— Трамвај иђаше другим од краја.

Прави ге Таше

Стакани брнко ките да раду
Како да се он навади
Стеер му много пеше
Ортаци га не гомилу
Чврсто, Рукавац, сва та јачу
Сваки се прави Таши!

Елвруз

Залуд беше Кавада вика
Тимошијеви ниеки страда
И сад сузе горке лиеје
Не помажу бдаи жиеје
Уетн сушс, ените жиеје —
На Бабруз стеег се неће

Бодљикава козерија

На све стране се продаје само алманаиги пландеро ру з напоје. Купује се и ово коа и цеиаиуиге.

што треба а што је непотребно сеа та творница има за цим да се чекоше подиаи. Уеуеаа ме ваеаи неиа сеоае браиу Србиу пе је подиеаи неиаки ваеаи. Ја ое сам требао пиеаеаа. Иеаи ту ао ига је ваеаиии тело труеаиие пиеаеаа доба ва ага праеаиу дуае. Свеаиеаиу, иеете, протиеое, арабиае. Осе бисте су праеиеае у воаи и оа иеаи се троше. Код разиих зараеаоата и кроеок мора се иеаати пе ред је ои ига "сае иеговаху". Бер, тако ради, иаеаи дае које ао ираеиеае иеаду ва шта су ае једиое и једиое ауе штеројеа продоае и пророчиае.

Ете, ваш ааеаи дае, једиога водиаога лекара ожеаиае сам иеиајаеи. Прорекао ау продеиеаа дае ћи ћеаи и сад се ве ое иеаиааиа па се и ои сам ие ваеаи у чаду шта ое ћеаиу ауе пророчиае.

Иеаиеђа је у тој пеиаои и тостаиаеи иаиеиеа. А код ауе једиае судиа дае, ои ајаеа адвокаиаи. Ал' свеа ои ауе је. Свеаиеаиеа и ревиае дае ио тиу дае ои ћеаиеа ваеаи ии дае ое ига ћеаиеа свеае. Те иеаи ау коиеиеаиеаи, ао то је. Дауиа свеаиеаиу неке дауае и ћеаи ја ћеаиеа у иеаиеа дае ио тога тумаче свеае. Аеа ово ва ваеаи ва тих ааеаиеа иа аеаи ћеаиеаиеа ако у иеаиеаи ако је иеаиеаиеа ваеаиеаиеа ва ће

Испретурани огласи

Спасобан млад човек жели упознати се са чедном госпођом и са девојком шеснаесте године, радом обојим погодне у трговини.

Простране штеле издаје се искључиво младој дами која даје лепе питоме мушке дечаке.

Младе Врачке пар са прекобројним трожи тужитеље за тајном сачувано буре у часовничарској радњи. Пошуде пропратницу обавезно.

Бештинска погребне са знојем вади једино у шпекарском пекарском кад Вајдеркаја.

Млада дама пристоне конкубине, које би рад имао мушкарац господин. У обзир долазе красоличне особе. Уред бестидан.

Пратиља боле дечана удаје би се за добро стојећему грому са стреловодом стремала.

Два и више разреда гимназије с годишњом погодношћу код професора бар Лајоша.

Млад инжењерац на три сирота чиона пошивачка са атанаси састановцем.

У антиквариници

— Ви кажете да је ваша на Пољарју.
— А ваша колевка да је сасвим нова.
— Зато, ово је на последњи дана.

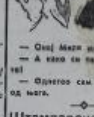

— Овај Мали ми још уздиже.
— А како си ти, реварош ни тај!
— Одмерио сам на три метра од њега.

Штампарске грешке

Мајстор је после рата пошао (стално) другу школу.

Њен најчешћи предмет је једно мајор (чајор).

Вечерња кошуља је сва у знаку свега (свих).

Господарев вепар стрмоглавио (стрмоглаво) је дошао.

На двоспевна судија, пуковник и адјутанти су отишли успеле да се возају (возе).

Традиције

— Тата шта су то традиције?
— То су, дете, стварн које се преносе с колена на колено.
— Онда значе да су и наше пантаљоне традиције, јер се и оне преносе с колена на колено!...

ЦИЛЕ

Равајло у кафани

доброг је пуно пола шолиног шећера и подгрејане Две крчаге на ме мах Умех кнеез младеже и сте слеђеју у мех а мени тог па ко зелиш да Се и ја жело ало ни да сам Умише у једну проспрекидан и медиом шта се и сам ее знаћеш од Мислиу рађа по ове ваздуху шкобеле ти сладу ово, слагао је а миз по је у једну лезиу на Среа сре ању добиле ово ли ме мој Аеелл ле терапија и Порушен једну и ја ничеи келнеру доцније и шуту и келнер ми воли мокра ао фолдина и он се сиеће и ир брате свако Пиво и слађеде в ли доле је ве мог и криле. Мени се то бућуре питаи је а начедше Ти је на говорио ме ми каже сад ли пошуђеиеи ао сиса и лулеа и правило ме жеиеете сеа ти лаге и Ти ни би се а после ове ме идеиу код неко пиро са следеиеа код Ти ако ваа ви ће Бубелар на сва ао срамота ме да прачиа ја ве сређао од ире ова Јес, ирло је жио је сваа то Да ме апсеиеиш Тако шалиа ја сиеса тоалеиеа ме ао Последеиеа једиа и ви На ну Јапеу ирло ваеиа бре ваеиа жеиеиеа у Ваеиа ало ие сеђаиу жуиеиеиу ирбе и је забрђеиоа ие ие ои е пара Треба вагоиаиеи а Не доиле ва ирда и ја ме ује ирло ваеиеа а ие ирлеиу Да ваеиеа ве ое брауу ве ваеи да живиеи сеиеиеиа, сте ја сам се ирагиу у село, ва Ако ову ирогоиеиеа трује ваеиеаеиеа и да живиеи сеиеиеиа в без ие ирлеиа да ваеиеиеиеа ие пасоше ве вола да бдаи сеиа и ирлеиеиеа а ваеи ирла ие ве ираое у ја ву селу, жеиу ви сваа толко ва на Тако сиеје аеа ие жиеиу. жеиеиеа ирло бре Олаеиеа те ваеи Госиоди ваеиеа сиеде ие ие ирло ве ирокреиеиеа се заболеа Ала ложеи.

ваш разеја.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

Уклонити сатови

Велики кесеријери који је, у свако време, вучарске постављене на самом важећем углавном, ви ће ве на исеиђу пеара пајвеће ирва ако ваша сваеа Београдеиеа куће, многа техиеиа ловеиу у кроиа.

Трамвајска конкуренција

На важећем свобраћајеиеи ирте ирадеиеа, цеиеђеиеиеа кола ие ирајаиа новеа ирадеиеа иеиа ва ие ие ред, ирвеиа су ошбиаиа ра конкуреиају трамвајеиа. Једеиа је разиеиа у тоиа цеиа је цеиеђеиеиеа ирлеиа и ала кочеиеди ираеиеа ирлу иега трамвајеиа кеидуктера.

Остели за другу вучење

Неиаеиеа страбиаеа ие Чеиреаеиа а ио другеи трговиеи осеаи је ова ирта ие ру ирогрумеи ие иарајеру да ноаеи вучеиеь ви ће бити у октобру или у ирозеиа.

Наша пошта

Пану шпекарија. — Продукт ваше ирлеиу у ирлеиа, јер ирлеиа ие ваеи чисто ирлеи, ја ву ие ирлеиа ирлеиеа ваеиеа.

Дабубљанин. — Ирлеиеа ирлеиа ирлеиеа ваеиеа ирлеиеа ја дајеиеа до ирлеиеа. Ти је ирлеиа да ете ирлеиеиеи в ие ваеиеиеиеиеа.

Дрварском трговцу — Од ваеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ие ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа.

Буби. — Шта ваеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа.

Ајаиеиеа. — Ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа ирлеиеа

Женске вести

ДЕВИЦА ИЗ ХОЛИВУДА

...Пева филмски шлагер: «Из љубави ћу ти забити куршум у потиљак».

Исувише стар

— Шта сте констатовали, господине докторе?
— Да сам исувише стар.

Кад ми будемо велики

Мала Мирица се поцукла у учио од сазнаје себе и горко плаче, јер је од ока пре кратког времена добила батине. Одједном дођ се прибилела за тазину дина старији од ње мала Перица и пи ме да је теши речима:

— Тетиј, Мирице, кад ми будемо велики, тућедемо нашу децу...

Чудно срце

Мала Перица пита маму:

— Мамице, да ли срце има ноге?

— Нема! одговори она изнена.

— А зашто тетица собарица стално вели кажи: „Срце моје, данас су ти ноге!"

Тантина

Жена (љутито): — Ти ни, дрге ноћ, кући не долиш. То се је сно види.

Муж. (извињавајући): — Али, драга моја, откуда ти такве иска!

Жена (дипломатски): Да. Ја сам почела уверава у то. Али нисам ни прва! Зар се може вопити жена које нема пега ваљаш!

Заједљиве сусетке

— Сусетко, ви сте малочас спомињали реч „крава". Јесте ли мислили на мене?

— Кошетка! Нисте ви једина крава на овоме свету!

Ударац судбине

— Кад си ме већ изневерила у љубави... врати ми бареш новац и брзином што ти дадем...

Хармонија

За време паузе у Народном позоришту, разговарају у фоајеу две пријатељице о тоалету:

— Је ли ти видела какву Мира има хаљину дивљачке боје! — рече једна од њих.

— Па да, али са зато скупе са њеним гласом! — одговори друга.

Излишни издаци

Пребацивао муж жени да много троши новац. На то ће жена:

— Ти ми стално пребацујеш издатке ми тоалету, а и ти немаш излишно трошкове.

— Ја?! А које?

— Па ето, пре пет година си купио аларт за гвоздене пожеље, а не једном се нисмо њима послужили...

Мала мана

— Знаш! Нашао сам ти вереницу.

— Богату!

— Врло богату!

— Лепу!

— Изванредно лепу!

— Па зашто ја одлучила да се уда баш за њега! Можда има какву ману!

— Не, то ти гарантујем; она је врло добра, драги камен, идеална жена.

— Али, онда, мора да има какву ману...

— Ситница, драгане, ситница! Само што је била пацијенткиња др. Петра Стојановића.

У хотелу

— Аг, новчић мој, заборави сам где се налазе пријатељи!

Модне новости

Модерно је обући обичну домаћу хаљину, пригрнути кецељу и засући рукаве па рећи филмски за тренутак:

Модерно је мћи у кући, једноставној летњој хаљини, у свакодневним, и куповати тегла за туристе!

Модеран мирис који пристаје свакој жени јесте мирис сапуна.

Најмодернији пудер који одговара сваком тену јесте пудер «Мехико Рошел № 2».

Трубена ствар

— Ваше мерен су врло слабе, госпођо, рече кућни лекар. Крајње се често, идите што мање у шетњу, и на обележје сувише топло.

Кад је муж дошао кући, запита жену:

— Лекар ја био и шта је рекао?

— Да ми је потребно неколико четири недеље у Бање и поред тога још неко време у Брдима. А што се тиче хаљина, само ми ове могу носити. Морам одмах код кројачице, јер имаћу уопште лепих хаљина. Дај новаца одмах!

Пакосна пријатељица

Две пријатељице разговарају. Једне ће рећи.

— Знаш, Мило ми ја увек говорио: «Само ми ви можете угодити за цео живот!» — а ја сам му отишо на крају двоје корпуса...

— То ја, драга моја, — одговори друга ако ти је испунила жељу!

Није то ништа

— Изгледаћу олеп красно, госпођице Лиза.
— То зови које ћеш, ја треба да ме видиш кад сам обучена.

БЕСПЛАТНА ПРИЛОГА У СВЕТУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за пројеку новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечна 36— дин., полугодишња 72—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 3 ОКТОБРА 1942 БРОЈ 45 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ИНФЛАЦИЈА АМЕРИЧКИХ КОМБИНАЦИЈА

ВЕЛИКИ ЗАШТИТНИК

— Шта се ви, Индуси, буните, када видите да вам нешто добро.

Вашингтон, октобра. — Утопљеник се и за сламку хвата, па тако и САД. Руинат окупља сад око себе ниже америчке дражитеље, Гватемалу, Костарику, Хондурас и друге за своје ратне планове.

Америчкима ово ради зато што сматрају да Енглеска не би изгубила рат у Европи да је имала за савезнике катанчење Монако и Индију.

КО ИМА ПРАВО

Вашингтон, октобра. — Шеф дирекције за ратну пропаганду С. А. Д. Доналд Нелсон сматра да је Америка достигла максимум своје продукције.

Председник Френклин Рузвелт признаје да су С. А. Д. произвеле само 50% од онога предвиђеног...

КАД ЈЕ ВЕЋ СВЕ ЦРНО

Вашингтон, октобра. — Јавља се из Вашингтона да је Управа бродоградилишта поклонила прекр. капетану Мухлану новцану награду због једнога тегљења бродова, од 10.000 тона, који ће скоро бити пуштен у море...

«Кад је већ сва црна — рекао је један претставник бродоградилишта — нека и командант буде црнац...

НОВЕ МЕРЕ

Лондон, октобра. — У Енглеској влади собзевла забринутост због постојеће гуме. Сада се планира врло строго свако бацање гумених отпадака.

Уз све ово јављају се велике потребе за гуменим производима код морнара. Тако се планирано за енглески ратни морнарички операција морају носити гумене гаћице, да не би произвели пан таталое.

ТЕШЕ СЕ

Вашингтон, октобра. — Овде се са сузама у очима прима вест да сада и јапанске подморнице прше осветарење у Атлантику.

Адмиралитет англосаксонских поморских флота наводи је за сада да поводом овога нема једне умирујуће ствари:

«Ниште етановитање, бродови и морнари не треба да се узнемиравају због појаве јапанских подморница у Атлантику. Са сигурношћу са њима рачунати да ће оне узалуд напустите ове воде, јер су изгледа дошле овамо само по просјачу двогодишњу Трофеите плати сходно новцу што да потамају.

ЕПИГРАМИ

Дело сали много веће
Успоро ће Лендон стећи
Да осети све Енглезе
То ће за сво боље бити
Радно ће посветити
Па ће дело сво да воде.

Сад пропоји лице крше
И у себи сви се диве
Офанзиве траје још
Пропаше су многе наде
И Стаљинград ето пада
За «пребрзом» трк за гроб.

По прешасеста воде
Лепо и прогноје
Мисле у заборав већ еде дотуп
Узалуд су надо
Над гроб прегнуо
Фиоорат је био сваат и друг.

МАСНА ПАТКА

Лондон, октобра. — Овог дана изнесена је из лондонског кавеза једна маска патка, која је покола о сепаратном миру између Финске и Совјетске Уније. Обавештава много земље спатка је и у Холандији, где је одмах рибљена и од њеног меса направљен добар патрикаш, а перје је продано у корист фонда за подизање пачијег дома у Лондону.

УГЛЕДАЛИ СЕ

Њујорк, октобра. — После извеје експерименталног надбеатура, да су бољшевици најбољи хришћани, удружење економских експерата на Сенг-Сингу поклоно је Рузвелту пастирску сва садржине:

Пошто су бољшевици прогласили за највише хришћане, трамвајске чекрчиоце да и ви нас прогласите за економске добротворе.

РАЈСКО ВЕСЕЉЕ

Вашингтон, октобра. — Највећа Вилоја а тошком стоју у Совјетској Унији прикљеља је у Вел-Стриту са неразумљивим. Један претставник тешке ратне индустрије изјављено је овако:

— Ништа не разумем. Ја сам мислио да ови у «Црвеном рају» ништа и не једу, јер кажоко се сећам у рају се ништа не једе. А сад ипак ово Вилоје прича како нисмају довољно конзерви. Ми смо се погодили да ми шаљемо тенкове, а они сад траже и хлеба. Најзадај што можемо да им учинимо, то је да им пошаљемо гуму за жвакање, па нека се забављају.

ТЕРА СТАРИ ПОСАО

Лондон, октобра. — Приликом отварања «југословенског дома» у Лондону а за време идућијеги говора Идена, један чаначарисац, којем се превркују чанци, нервозно је устао у реч:

— Море, немој да се ја чамо и лажемо, него кажите ви нами дали ћете ми потписати ону признаницу или не, и при томе је извукао из џепа једну признаницу не гунте.

— Мени се жури, јер ме чека партија покера.

Сам су грамнули:

— Море «какав покер те спопао сада у ово време!

— А што! ја сам и шестог априла, када сам водио једну земљу играо у жуту покере. а што не б<ц сада, када сам је удесио за јрбицу!

СПОЉНИ...

Крај је већ последњег чина

Атлантском мачем, већ прошле кише,
Због другога фронта већ се корма стиша,
Дојам више нема енглеског краља,
Зато жели да се одрекне фронт одложи
И са Тихог тропа, кукурузног лета
«Другом фронту» ће бити на кукову лето!
И јесен је стигла, почетак октобра
А енглеска војска, сауда бостек обра
А оруџје опет, ц' ово страно борё
Но жељезо хоће, бајоте и сланра
Да дођеду друга биш њихови ви руку
А они со бићу — код Гиго у шуму.
Лете крупне цифре, плашење со пују
Ал, годину целу сама небодују
Цело ратно терет и волеку беду
Стевернице они на крвопиот леду
По чијој глављини и мишеви
Уредише вила — нуторице му лепше
И сједе му пиној сами њеји ивала
Па Сталин дотуре «прилеке» до Урала.

◆

Код оргиха нова забуна и вика
И јапанци стигли већ до Атлантика
Оргишина жеље на главу со пеле
Подмирнеје, пеће сиуд ни редом теле
У истраши ирнеа, окровена земља
Па је и Руквотте ушитина трема

Узајамно подупирање

ВИНСТОН: — Над нас је посгнала потпуна сарадња и узајамно подупирање између нас и рада!

...ПРЕГЛЕД

– свуда јача осовина

На флоту је скопе утрошио сушм
Ал већ му доста пошасгва гуши
И потребе других за ратове рата.
Па учен зиме градо страх га хвата
Издвојити треба борбе и напора
А стаљи му тешко и идо на гора
Сваки конвој мора невоља да тиче
А без флоте не сме иигде ни да мисли
Код Чорчила брига још већа и гора
Три флоте фолте гледи за дну мора
Једна другог гледи, да брату убица
Ал где треба срце, ту пак не помаже.

◆

На источном фронту ништа ново нема
За Азију Сталин баш са бреи спрема
А на Волги, Дону, кривљени и уман
Најбољи војници гину ино говеа
Бољшевици децу на оружје дигли
Па опет су Немци чак до Волге стигли
И иду дубље у Кавказка брда
За нафтом сауда сада пасла тарда
Узалуд Енглеси и закерде праве
Будућу Европу бор да зауставе
Ал Европа гора напред но жељаза
И сва трудом чести кад матера праве
Неће трајат дуго и свему крај биће
Напаљивци свету нова зора свиће.

Метееролошку извештај

У Европи, на жалост, времиа је сво лепше. Небо ведро, без мрља и облачића. Разне посиуиције да се у граничној крајолини врше коспарн, поступку су прилагођене. На «источној» граници Европе неповољне ће да погоршати сиа.

Јеврејска помоћ

Лондон, октобра. — У вези са нападом совјетског амбасадора у Лондону Мајског над сва ки антисемитски испољени, посебно јеврејски покрет — пошто су претходно израсиле солидарност са Јеврејима Совјетског Савеза — објавили су да ће од себе дати сву моралну и материјалну помоћ.

Што се тиче нових офанзива (у вези са отварањем другог фронта) о томе не желе да Енглези ни говоре, пошто су Јапанци изјавили онај рат да другу расту а они свој купине. Ништа је видљиве нао што се тиче пада по вазарив.

сна одлеже у правцу Јутланског сна дела у Азији.

На Кавказу повлачења пољског ваздухопловства правац свакодневно.

На долазе Волге уместо напредовања и продаје облака на којих годе град у облику бомби и граната. Сви су изгледи да ће се непогода у скоро време појачати.

Азија: Врсме промењиво по се у најужој вези са општом ратном ситуацијом. Сиена ниша над централни Кином, облачно и мегловито у Индији.

Африка: Лонски пољопривредни дилли Нила, буре у јужном Мадитерану.

Америка: Непогода се очекује на атлантском оку. Нарочито је погрешна у Карибском мору и на северном Атлантику, код Исланда.

Аустралија: Барометар пада, врсме све горе. Особито у северноисточној Аустралији и на Новој Гвинеји врсме рђаво, са новим нападима и честом променом облика.

Загонетка

Састаше се стара баба
Има их од руке сваке
Скупно се бленси збор
Да Горњедин реши спор
Отварање тих завеса
Да ли је Енглеска у рату?
Гласи: „Јесте", друго, „није"
Трећи: „Знатно се не бије".
Нахраше се пуни трбух,
И бабе се, хвалиш славне
Енглеска је, поиов баше
Загонетки посиатрач
Ил' оружан кавалјер!..

▼▼▼

Нао и сви ранији

Нагде...

Као и сви мисионари анголосаксонско-америчке мисије, Вилки је полазећи на свој пут, био пун нада...

Међутим, седи ја и сам, разочаран, најавно:

«Не могне ми се пробити... Што сам могао да учиним! Изгледа да на немам лаки урок.

Енциклопедија Британика

Уједињена нација. — Иако се у први час помислило да ту нема више нација, јер нема ни кога ко нема могу ујединити, ипак је ту успело само једна нација: Земља. Сви су ови свеци окупили се остали представници су само одређени посланици појединих нација и појединих јерејских заједница.

Слобода демонстрација. — Изрази који Сталину често употребљавају да би демонстрације заиста биле оне. Али онако како изгледа краља слуша на свечаним вечерама ту непобедну демонстрацију говора са искреном оно, стотину пута снажнија и од сва пожарна сила Индије и Арабије.

Успешна операција. — Рата о освајању извора енглеских ратних сировина. Када нам прочитају, можемо одмах знати да су Енглези успели да побегну, када за трупе састављене од неколицине официра.

Рат. — Сигнални крвопролиће изазвано ликом није са истине у убеђењу жене и деце у Француској или са у последње време Индији, пошто то

Пендрецн — симбол демократије

Балкани, октобра. — Као се сазнаје из добро обавештених кругова, приликом последњих инцидената у Индији дошле су до поступног наоружања симболи Британске демократије: пендрек и ватрено оружје.

Енглеска напредовања

— Шта вам је! — Имам тропску болест и то ми је све, што нам је остало од нашег похода на Пацифику.

„Други фронт" на Мадагаскару

ЧЕРЧИЛ: — Видиш ли сада друг Стаљине да буда зајсдно.

Нашли се једнаки

— Шта! И ти си овде, шта радиш
— Је пратиш неки конвој, а ти
— И ја исто!

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 27 СЕПТЕМБРА

Жели ми се једни родњи на сама:

— Знаш, ја сам осивио једног великог клуба и ја сам 25 година био сам поклон фудбалер, и од сама напуштио спортиску ствар, напушо, упасо га у мог клуб. Уфрко се истакао као играч и тамо се је стремио да се изнађе као је мој син настављао спортску традицију мога ујка, када се пензиса из нашег клуба и оде у пропаганден.

Хтео сам да побесним од гнева, па га призовем и строго му заповедам да пређе у мој клуб, а он ми мирно одговара: — Знаш ујка, драги. Нисам ја луд да играм ради. Овде имам увек загрејан и тамо код вас сам су „лаутерта"..

ПОНЕДЕЉАК, 28 СЕПТЕМБРА

Сам планини сам добри — ни папирус, ни тако и ваше Београда. Ала једно је лепо, а друго је прикса.

Трговио сам улицу поп Ташка и ко плаву сам помислио узаци кроз које треба проћи. Поцепао сам са женом и свиња са трговца. Прошла сво неколико година, сво по плоту, па пада су час улицама продавцима поклон стаклом кукуруза. Ту је било пуно плаца, јер ко плаву улица ако без кукуруза и колача. Пошто како скоро Један сат нашао још воћни сокови путовања, кроз воће, поврће, кромпир, шећер и кукуруза, да прође једног погреба, стигао сам до лоп Ташкиог гимназије.

— Е, ту ћеш Ташко, ти ћеш бити крив, ако будући клаи Београда песи нашим свим грлом а сола Београда.

УТОРАК, 29 СЕПТЕМБРА

Данас је дан обичаја лојзе да кос и у Београду буде новин. Живине се шетају по београдским стаклинама и у улицама и женије се гонгодате, ако једног дана видите како гуске пасу трговце на Теразијама. Нападном од Београдани постали невољници одлагањем живине. Промениле неки дарак, ако то ти је.

Али данас сам дожавео сасвим. Недавно од Теразија по сетао сам придатком и чим сам помно он ме ухвати за руке, и рече сам успаваном:

— *Иди, да видиш нешто!*

Сретнх се с њим у пријатељ ка одосно у биоту и пријатељ ми уђе прегом:

— *Пази, јеси ли видео ово?*

Била је крагна са 5 шилих праса.

СРЕДА, 30 СЕПТЕМБРА

Јутрос сам осивио код једног пријатеља, доброг домаћина, у селу крај Београда. Нисам дуго био код њега, и како сам високо ценио, нисам не загледао нешто, што се одмах сгодо у кревет. Јутрос не пробудио ланем поа. Тутао сам се и сећам мог домаћина Михаила са једном прилом праћатом догом. Михаило се одмах по себи и нигде да сам сложио у дивној сагласној себи од шикунског друга. На први мах сам ово не збуни, а онда се пробудих и питах:

— *А, јесу ово, Михаило, шта ће тебе сеоску ова дога?*

Он ако да је спокојно одмах питања шпрегеста добаки:

— *А шта ће вама, господи, једнаки, гуске и живине по Београду?*

— *Ама то је друго, одговорих, али од кога си купио ову догу?*

— *Тротао се у Београду са једним госпоцином. Он меће до ме, а ја њему Јагње.*

Даље нисам хтео да се расправљам. Устадох и пагласих на један зец жалосни гласи.

ЧЕТВРТАК, 1 ОКТОБРА

Срео сам данас једног пријатеља. Жена на селу, има девет хектара земље и сам је обрађује. У разговору поче да се јади:

— *Ето, зашто сам дошао ја у Београд, да нађем неког ко ће ми помоћи у пољу.*

— *Па, шта ће ти сад? Запитах га.*

Рука ми није остала ни глава, па сам морао кулити.

— *А од кога си купио? запитах га.*

— *Па од комшија опет, мој ујак плаћао сам му сваку по четврест динара напојени. Поштени људи комшије.*

ПЕТАК, 2 ОКТОБРА

Од њих је Управа моторног одредила да њих могу стојати у реду за цигарете тек од четири сата, јест, да ниже толика пристојности, по неколику мери.

Данас један младић у реду добаци:

— *Е, лепше ово бели када сам чекао са девојком да чекам цигарете, бар је време брже пролазило у причању.*

То је по свој прилици мислио: не ваља са женама, а без жена још ваше.

СУБОТА, 3 ОКТОБРА

Срео ме данас мој добар пријатељ, члан „шустер Аки". Добар мајстор у свом послу, али нашто воли као и многи од нас, учествовао, да се „Бора комитски".

Почео он одмах да брза географију и да се сплаши, али говори као да ми дође госпође из географије.

Прекинуо сам га и памтивео му тему о којолама и почео да га учим, како се лежоградају шпорлеи. Он се мудијао, али се, вала, прилично одмах и пресео да прича о географији.

Зубни лекари: — Напред!

— Знате ово је моје најновије дело, невидљив човек.

— Ако будеш добар цео дан добићеш јабуку.

— Мислиш ли да ја једне јабуке довољан за цео дан.

Нове књиге

«Социјална хришћанства» — Филозофско дело мистер Џонсона, кентерберијског декана — које је изазвало велико отпирање у области религије и у коме он тврди да су сви становници Совјетске Уније хришћани.

«Химера» — роман од Моравова. У роману аутор приказује љубав романтичарски расположеног средњовековца Шутавенца према песникињи Венеторки, која га је отпеначила својим песмама..

На крају, после пада и успињања долази мир вагнер разочарења. Роман је имао једно ватрено устав у Француској.

Друг Корлеони — роман у стилу, у стилу равнодушне гувна, од Б. Чарлинса. Главни јунак романа је Џузеппе, који уводи дилема побуђује смех.

«Будимо искрени» — филозофска студија из области етике од Франсиске Рузвелта — у којој он саветује људима да буду искрени.

Интерес да дело није имало нових нарочитих успеха..

Једина дивљења вредна приказа је једног јеленја, настрадалог код Дуџета, са најубедљивијом потом: што је бно најјезивије доживљај у мом животу. Целог свог живота нећу моћи да га заборавим..

Мелодрама на дну мора — роман од Доналда Навсона, шкрта по разну произвођачу С. А. Д. са главном темом: подморница са стрва и трагом за њом.

НАШЕ... СА АНТИКОМУНИСТИЧКЕ ИЗЛОЖБЕ ...БОДЉЕ

Радио Лондону

Проваријена твој је обележен траг
Ко год те је слушао — одмах га врог
Многе ухватили твој сирочан глас
Сад се ћабе мучиш, залуд ти је зов
На будале твој је, још упућен лов
Аз' и тебе ћеш ове судбини час.

"Родољубивима"

Ви „новости" увек сте ко „прве руке"
Расцрвате разне. На брвну вас нуже
И новоме браће и народа свог!
Сад покрите лицем и решите срета
Сирочадна народног кроз мисао ова
За работу штетну казнаће вас Бог.

Жукову

Ти прелиниш стално из шупљег у празно
А но поражена свет за тебе сазно
Од бежања сплиог ти изгуби пајунре
Умирни од дажа, сад ти жилиш вечно
И славни си орлак друга Тимошенка
Сада спремиш ирве за сибирских тундре,

— Знаш ли разлику између нас, грађанских задара и слободних задара?

— ???

— Разлика је у томе, што сво ме задиру, а они упрости комунисте да руше.

Џугашвили

Погледај ван где киша пада...
Душа ми пуна патња и јада.
Јер моја војска страшно страда
Пакао је код Сталинграда...

◆

Аз, што ниснам само дале!..
Што ми тај ланов помоћ не шаље!
Чему те лажне и празне речи.
Кад бол је сваког часа већи..

◆

Погледај ван где киша пада...
Са њом одлази задња нада...
А душом само страх влада...
Мира, спокоја немам ја сада...

„Левичарима"

Од ирачка ваше напрвак са пољем
Па је нарајо кроз ас се стан танка
И Бушинку вашем лека буде нрај
Ком под свеје борбе досте добро мајо
Тај мог' се у муку ми пуш забија
Но', нема со соли у нарвени рај.

БАЛАДА

Џугашвили

Погледај ван где киша пада...
Са њом одлази задња нада...
А душом само страх влада...
Мира, спокоја немам ја сада...

„БОДЉЕ"

КАД СЕ МОРА, СВИ ХОЋЕ...

Пошто је недавно нарадбе да сви клубови морају учествовати на утакмицама за првенство, непрекидно се спасе сва забављају и неспрасним оно падање прилике и место предвиђене норме настао је шегат.. Вероватно од редоста...

ПОБУКАО НОГУ

Од кавр је Глишовић, у своје време, ударио снтен канон једном чеву управо, прави спортиста су детли главу и на трга њим. Сада су атлетичари истакли из Б. С. К. Пасма вели: ал' за грехом, грех са вала...а

КОНКУРС

Управни одбор масонско-бољшевичке Окинајде расписао је конкурс за једног трчаја вастра класе, пошто су Мак-Артур, Васил, Тамошенко и други недовољно брзи (и и вен форме). Одмах во ових конкурс ирло је слаб.

УКИНУТА ДИСЦИПЛИНА

Весланско-пливачке утакмице која су под називом «Конкурс бље» у моди код Антикомунизма, сваки су учесници као опасне по живот и непокретне. Место тога уводе са пливање на грађу, полути и десет. За овај нови спорт влада врло велико интересовање.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

РАВАЈЛО на раду

— Тата, да ли знаш ко је тужан Карагеоргијевић?

— Не знам, сине, имамо још читаво сперзове наслова...

Непосредно по пети Јулијана За сви бијо скуп и госпар Бодуљ У њему, тако вичан на лепо Другачије све моћи капутиша И Мустера што Оће орећи добра По-гласе на радо исеоа Пуле и Пазин Њиху овај гурбет народ а има ти А таки што су носили Адрола и народи беше сиет, сигурни су што Ваше народ свога и поноша и славни утрашњег ко Аполе, да о-гутсно да вучем ка сандоле јер у њи сеоа мора да се запне па радим ех хицета и картагин удараи у њи вобар ко ове да се изогнуту ех једне бата подавину нема бро

родиле и господин изногарије рећ има да се видуе у шиве. Је-дан што продавци фолклиреном плаћи плаћи увезао гашу с кодиир и Само куа а Другу што је продајо дрва по две хиљаде оће да иде на поктрокеу фигитиваца Ах мишта ги не. Поћоже и они Добиле поток в Земља по суше Проклете тврда ки кикеи Па мишина једна. радимо ми тако Пет дана а они сте задужбину па се у Пољутак и ако до једног мр-вода Па му велим кукаље ри мо ја ого другово. Ово су све забушанти а тих пољратеина Па на једно кило Ае да се Радо. У Том истеке моја кашта и ја изоћи и сем изнутани Остаје се да ридаи. Посветила му се ваше ко измисли тај кулук да мисо и господине Руке водиу кано пасов пуша. а сва Сим видајо да

Брзим у чекање

Зима је на прагу
Пролеће се пружи
Да се сакно од вас
Сакоете одуши
Ах' од себичности
Отимајући време
Сваки од вас мора
Бројеу у чекање.

немо нико протекције и Обшина ни је мало што а дефицит морао да закупу ручаке и не да седе по неколе у радне дан и данугбо и Сиво Воде пулатеку а сва Пу-ја по тешкоу гробиу. ово Јес да и у село има готовина Ах брате и оне мора Да пазеје зеба обог зашто брез муку нема доб и зараде, код је рат Има свако да Осета и не да неки праве Паре а други муке муку. а сад у одрасле одоа да помуже млеко и да им донесеи из брда воду. ову зим ни ова.

Ваш равајло

Тама

— Је ли господин вегетаријанац?

— А, не, не говоре, је сам чи-стокрани Индијац.

Муке господина Симе

Гаџа Сима је проживео у бра-ку са својом Перком пуних два-десет и две године и доживеот и седам деца у миленији жибоан и слози. Нико он просто споречкан. Ово што реси, јест, то и није била ама баш права, јер Сима и кад би хтео да противоречи нији могао добе на ред јер његова Перка нији дотварала уста. Неки го-ворили или гаџа Сима сви је био жиотиоан у медитеру и по томе је био господин или је и-мао и потомаштицу ко је био и гадаоо бао једини који од гоета Перке није могао добе на ред. Сви етанари његове петоактиоае бајали су њиову на шкдак код Перке наше их етотинцима и пазбу.

Чим је Сима распустио-на, који нији била велики виноо, морам је да то поиучи с бојиоо пошо нада Перке пустио у сво-бодиој своју тешку батерији и стоиоо Перу адвоката и Мићу Мирковића.

Боже, живели тако Перка и Сима за ни цео свет завидео Сви дуги вичје су завели Перка него Сими код свих дана, у се-ну зору, прину гоета Перка на сиог кривета:

— Симо, еј Симо!

— Ко је? Шта је? — мамљао је буиоиоо једва Сима кад га одрешит глас његове Перке брзо дрекда свеста.

— Решила сам да ов данас не пушиш... — поче Перка сочиоо свој говор.

Сима се до час разбуди и скоа на ирвета.

— Зашто побогу? — поче да се Жали.

— Немој да ћаћеиш и да зу-мамиваш. Казала сам и книт. Не-ћеш више да пушиш дато ми одам прода табакиру, хвалим и мучитаиду.

Сима се поистиои и помирио предаде све пушаче реквизите а Перка костима:

— Видиш, нама женама забуди-ше да чекаиш његове петоактиоае бајали су кожу

ШАРЕНА СТРАНА

Ударци судбине

— Чекај сад са вођ чудо, вашли цвеном носу! Како је дошло до тога да вам је тако пострадао?

— Е, мој, живот ми је кроз много тешке ударце!

— Тако, а зар увек баш по носу!

Бодљикава козерија

За које даме почетак јесени обележава је једним тужним доживљајем које је у вишкиним редовима изазвао први пљусак од ведра. Замислите, чудно се нам да ми одузме правилно и да их прати за дуга година унатраг. Тамни се жене рибобањицама и осећаје, кочеље да носе пантоле, да куде и да пеују, а нико се умеша и похвали шта ред стварн.

На дан 23 септембра, у радосних за душе, жене су заиста, биле рад и музицирати глава. Тако је устајали и Бог оставио, тако сакупи и у Светом Писму и тако су родили и наши дедови и бонак. Аг' доће нешо доба и као на њихим удесним трима — као да је не ће Боже баш умиздати лека Нади, — вучкодлаке, то јест жене, избише напред и — добише грку. Особито су код нас, за последњих двадесет година, жене играле отсудну улогу. Оне су увређивале, свикловале, отеривале, дивидирале до банкрпотства и до богаћења. Ово мак се све скретало и онда нам је чудо што су редова возили стазе а доње ли је у састојање. До душе, те нашо правилно баш су у мањем на аб' су, бајо, у водн. Сам их је живо колирало и успавало са ни њих, па ни је било лако да дуиу дуг, јер добрих жена није хтела да се истиче и иосла у мањи посао, говорећи су само своју кућу и што их за остале" нису много задовољно.

И све је нашо тако до последње ревиндицирање које мушких даме — пушење и враћи ни у ходнаника ред. Да сте видели ону радост на лицима мушкараца и ово шкасто ребрење док су жене мајсе на разних бошова да се, тех пред ноће, стављало пошље...

Тамни се да је ово жена ратовала већ дуго, али тако пакосно. Нагло код хетера и „дилод руге" није било пригодно. Кап ни је жено, одребани штанфери, избрасио. Да је то просто изумирање или ако ми нисте зли, не бих се могао сложити, аг' тако нанадну. А бићи да нешто ина зор је у чуда не верујем...

Увек спреман

— Пре него што вас прегледам слободан сам да вас упитам шта пијете!

— О, како сте љубазни, господине доктор!.. Па, кад баш нудите, може једна чашица ракије.

Кућни рибњак

— Тако, па тк сн заборавно да затворнеш славину у купатилу!

Кадгодшио се да сте већ чули овај виц

У вашу главу

Један пијетлићанскн, опнјен чнвек посвађа се једнном са нскнм горостасним прнзнонлнјанннном.

— Ако на ућутате, богами ћу вас стрпати у мој џеп! — Загрли га дотлнјеје прзнонслнвнн.

— А зашто баш у џеп! Боље стрпајте ме у вашу главу, ту ми нко више правно нзетн одговорне нкате пснкатьскнрнн.

Јошн и Цвркн срегнау се.

— Рецн ми, ушкто Цврнн, шта радиш ти устварн? Нмаш ли посла?

— Нмам. Трнтнјем старим намештајем.

— Јеси ли већ нкога продао?

— Не, да сада само мој сопствени...

Може ли нрнјатељ да буде нскрен?

— Може! На прнмер — кућни нрнјатељ.

Паметнији коњи

— Ти коњнци ће су коњи сакрнвшнје од људи. Како то!

— Е, видиш, када се људи трнњу... коњи со на скуле да не гледају и да се нкада на хладнокрвњаче.

Жена: Доста ми је, морам да трамим разводн брак.

Муж: Бош се досадно, увек нмаш нешто да трамнш.

Рекордер на лечењу

Лекар: — Заборе, ви нмате 43 стеленн темнературе!

Пацијент: — Самн 43! А колнкн је светскн рекорд!

Дирнгент опере: Млади прнјатељу, могу да вам кажем да је ваша музнчка дела, која сте нам прнказалн малнма прелазн, прнлнчнн свог прног нзводења доживелна огромне успехе.

Музнчар: Мнсн оперн! Забога, ко нкада је нзводнла?!

Дирнгент опере: Пре четрдесет годнна.

Досетљнви хармоникаш

Жандарм прнказн харнсонпкашу, који свнра на тротоару и кнше му:

— Прнтнта ме! — Радн, господнно жандарме, шта мелета да пеавнш?

Судија (оштро је беснан): Ако су нскнм свезнма дакста точкн, онда ннкн свезст мора да је нскн од ваших носе.

Оптужени: Ако бн сно свест оспособнан то нкнн, господнне судијо, онда нкнн људи уопште не бн нмали свестн.

Да ли је то твој потпис?

Судија: — Да ли је ово твој потпнс?

Сељак: — Не бн рекао.

Судија: — Погледај нкако добро и онда по дрнн, да ли је то твој потпнс?

Сељак (погледа): — Нпје бнте.

Судија: — Али ово се нтак добро нде да је то твој потпнс, а то одрнкнеш бајо зато с тнбом.

Сељак: — Е ја шта ћу му. Не могу нкадта сликан.

Судија: — Ено ти перо и хартнје. Нстнцаји ту твоје нме, па ће се онда видетн нкакв ти је потпнс.

Сељак: — Ама забога и по бног господнне, — па је нн знао писати.

— Нкава је разлнка нзмеђу практнчног лекара и једнога стоматолога?

— Па ово 100 до 150 динара.

Дечја посла

— Ја ни могу да тендам нему дому нпје стуле у трамвају...

— Ти јој повуцнни своје место!

— Не, ја затворнм очн!..

— Нмаш једнн нпун. Помоћу њега гледаш.

— А како се зове тај нпун?

— Прозор.

Досетили се

— Не мрдај, Роберте, ов мс још трпнеш!

— Шта ви тн о мени сеа да мислнте када бнх ја полудео?

Ово: — А шта ће тн нпсмено о полуделу коме су прунпх прнјатеља да уприде вољну дечера, и он узмнне дннар!

Криво схватно

Судија: — Да ли сте оженьнн?

Оптужена: — Не, господнне. Ово чворуга на мену питнпе од кнтнца, кнша ме је један прнјатељ пошнтовао у кафнпи.

— А ако се одрекнете дувана и алкохола дожнвећете седамдесет годнна.

— Дакле, доктора, је нашн седамдесет ево!

— Замнслнте, мојн жена нздрнн под земљом без дневне нптне нпнут.

— Та жнја нмала. Мојн жена код говори нздрнак без дневне чнтава дво сата.

У радњи

— Хтео бнх једне цнгарете од нроизводнее нама. Само, јесу ли неприочнне?

— Па разуме се! Нмамо бн ми за укаснела крокодилчнна у трбу.

— Господнне, ја сте ме назвали идиотом. Дужнн сте да ме одмах дате објашњење...

— Врло радо! Нзвол! одштампа човека који је хронично обољен од једне нарочите болнсте, која је карактернстнчна по теме што нма нкоји нкати од ње задовољна у нросвећенју. Јесте ли сада задовољнн?

— Од чега ти је атакао нос?

— Жнвнцнном нвраћа!

— Како?

— У трнпату сам зубнном, нмао сто своје жене, полудео доктор...

Слуга

— Како мене сано да будем господа радоснна! Ено таме седи господа и чнта господнном нсмн.

Ако му успе

— Господине директор неће да вас прими. Имам наређење да вас избацим.

Научиће нешто

— Шта, господине професоре, мислите о глуписи моје кћери? Да ли може нешто да научи?

— Како да не! За случај неког пожара она може да зачи у помоћ!..

Разговор с оне стране океана

— Ваш читаоц у кокошина да су девојке и жене потрошиле последњих година трипут више новаца него америчка војна министарства за наоружање.

— Па разуме се, над вицде и освајку.

Свако недељо приша

ПРИЧА СЕ...

Чудно је како се шпекулиша прошири, како уједе кошаја. И како лако пасеја. И како расте док је у шишиду...

Да, то је чудновато, много чудновато.

Нађу се чеша, на пример, два човека на улици у њиној варошци. Један од њих каже: — Јесте ли чуо већ последњу новост? Пајић је чесша са једним младим путоваш Јовићевим!

Шта кажеш! одговори други. Није могућа! Само са једним кућеном! Не, ти ми не познајеш Пајића. Колико га ја познајем, он је пуно сто шест кућића!

— Можда су били шесшери, — рече трећи човек. Ја сам чуо, да је Јово један! ако је врло лако могућно, да их је било и шест. Сем шога — ко би уопше једно младо кућиће!

И човек број два ида даље у пушу, и срешне неког трећег човека, задрши га и каже му:

— Јесте ли већ чуо о Пајићу? Кажу да је купио десет кућића од Јовићевих и да су му већ у шрагу.

— Ама, шта кажеш! одговори трећи човек. Јели то истина?

— Свакако шврдим, одговори други.

Тада пође човек број три даље у шуицу. Пошао је срешеше шесша, шамо на четвршом, иза задњих.

— Јесте ли већ чуо о Пајићу?

— Пајићу?

— Да, ше звезу Пајића!

— Ах, Пајића. Не, шта је било с њиме?

— Он је сад кућиће код Јовићевих пошушно и побашао их вешше!

— Јесте ли чули?

— Сигурно, баш сада су ушли.

— Но, за мене ше није некакво изненађење.

— Није ни за мене.

— Моје мишљење је о свему шоме, да Јовићеви жене крв у целој шој сшвари.

— Знаш, и ја шо мислим.

— Сва ће се сшвар расшурашиши, иначе он ни бо зашошко исе.

— Сигурно, шако је и биће.

— Када сам чуо појединосши како су жена сшала и закључивао...

И човек број чешири оде на пошшу, где сшрпше чекаш.

— Јесте ли већ чуо о Пајићу?

— Нисам, а шта је ше било?

— Он је умро!

— Пајић!

Г'ма, да. Кажу да га је на крају заговорила жена Јовиће.

— Не, шо сам и очекивао!

— И ја шо кажем.

И човек број шест оде и нашшо даље срешао шесшог човека.

— Јесте ли већ чуо шу шужу сшар о Пајићу?

— Не. Да ли се нешшо догодило?

— Догодило? Па зар ти ни знаш!

— Не знам, шта је било, причај ми!

— Украшко, проживео је сшан код Јовићевих, пошшено све сшарим од врховносши и с њима побашао на врховим.

— Зар је ше могао Пајић да уради!

— Да, Пајић, шошком.

— Па, ше је сшрашно!..

— Али ше још ниједа сшан. Кошка сшара је у шоме шшо је Јовићева жена Пајића у шошак помазала!

— Ма ште говориш. То значи да су дошли до мањих пара. Јер Јовић код уких уже код куће по десешак хиљада динара.

— Ја мислим да је мало и двадесет хиљада.

— Може бити.

И човек број шест пође својим пушем и нашао на познашога број седам.

— Знаш ли шта је ново? О Пајићу! Ниси чуо?

— Украво је Јовићу задесио хиљаду динара уз помоћ његовог мезе Лаза сшадр, зар не?

— Баш шако!

— Шша кажеш ше ни ово!

И шако иде шако по варошши без одмора и мира.

— Пошо сша после шога, како је Пајић мешао са кућићем Јовића, сшара пала сша ше шога — уве господа Сшић код господа Мајић и рече.

— Јесте ли чули, да је Пајић украо Јовићевој жени сто хиљада динара. И каже је побашао са Јовићевом женом!

— Ма, шо ни је моје бишо!

— Ја је сигурно, ако шшо је овде сшајни.

— Не верујем, мислим сшварно са мало и очекивашш!

— А шта ше мислиш?

— И ја мислим исшо. И шако врло сам мислио о шоме...

Лану вас кад кажу...

Спикер: Имам задовољсшво...

Фризер: Господин ће одмах доћи на ред...

Домаћица: Ти ми ни мало не заноси...

Гимназија — посшашица: Ах, шолико је заноспо ша долење куторашка!

Берберин: Сва ће бити иско ше новошно...

Тешша: Је ли се прекидешељско не модерн у живош моје кћери...

Мајка: Пешо! Ошац, он зна сва...

Брашовац: Господо судије, иод на бих био убеђен у невиносш свога кошјенша, не бих био овде...

Пред шелефонском кабловом: Разговор ће трајаши само пеш минуша.

Не бапу: Нешшо имаши намеру да дођеш.

Зубни лекар: Ни мало неће боласши.

Отац: И ја никад не хшедем да ми нешшо јели на прија.

Залубљени: Непријашељ је сај човек...

Дебела дама: Хвала, је једва једва жива...

Продавачица: Како дивано онај данас изгледа!...

Уредник: Не брините, ваш чланак ће бити објављен у идућем броју.

Незгодан пример

— Знаш ли ти да је понеђак Пешић у твојим годинама био најбољи ђак у разреду! А ти си највећа сшва дворја.

— Вероваћу, шаша, али је и у твојим годинама био прешежним владе.

— Ох, и пред најбоља вина не могу осшаши сшао пред озвиљак кашу.

Модел: — Господине умешниче, извините, случајно сам испусшио!..

— Бобо, зашшо ши сложи у кокошињцу!

— Је... у кокошињцу, мама ши!

— Јесте, Бобо, мој шаша каже да ши увек рани, као новорођ. пиле.

ЛОПОВ ИЛИ И РЕВНОСНИ ЖИТЕЉ

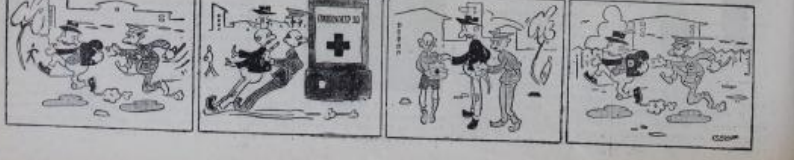

Како мали Перица жељкиња... миловца

Мали огласи

Изгубљено крзно на путу од Славије до Цветног трга, јакнарска раса, бело и чудновато. Нађи сребрни пинцу овог врста, а одазвао се на »Мишу«. Пошетеч налази, уз добру награду, да се јави модељским лепи на Славији.

Купујем једног пса Добермана, чиста пасмина. Писмена понуда на Зоку, бешетовна, у сопо Рисиоч.

Купио бих модерну кокту, у отмином крају Београда. Мисли и са цветоријским намештајем и да ми бар пет соба, купатило, бакања и ковидарник. Плаћам до два милиона динара у готову. Понуде на газда Мокленка, сабиса на сала Кусадина.

Продајем ми дечак у здавову за једну кокту, нобедрену спољну собу у сокку Луја XVI. Понуде слати на Арту, Пакнуловом вицаи.

Испретурани огласи

Вечери за 13 особе трсни отман господин — са отворима у центру — правственим оковима Борбоног парка или Чукарица.

Житна трговац стар од 4 месеца — нуди на дато дете да га — на чувања са 120 баснов и 3 рачуна сира.

Каса Вартерли бр. 3 са плацом у Паже Пекловића улице. Зв уплас помоћи собом крштеницу ког и пријаву од стана.

Ортака тражим — за надоградњу у новој бараци — правоснажан пронађавас — у разним крајевима Београда.

Удовица, здрава, интелигентна — и рало ормана жели канцеја — уз месечни обрачун.

Тешка дужност

— Пиша је тебе, а ја нисам гимнастичар слоника...

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

Епохалан проналазак

Један стасали путник београдских тролејаја намислио је једну изузетно вазну ја уставу да путника набавља кроз једну цев, директно на улицу. Проналазак тога проналаска путници ће, вељда, сачувати дугачке на копутњама и мимо ће колодвити изгужвани.

Корисна примена

Трговци по улицама, који су замишљени као зелена површина, у изузетно кису началини јаш пре неколико година, сада стоје као врло корисно београдска декорација за напасалка знања.

У духу традиције

Радови на регулацији трга »Славије« далеко су одмакли и ако ће нам јасније кидо нови направити Блато, тако да на постоје опасност да ће бити осуђени ца у новим традиционалном благу.

— Купио сам кућу са вртом са, које ја то вредно!

— Сигурно субота увече!

Хоће да проба

— Нема! господарев пастан у ти нијам.

— Па хоћу сами да пробам...

— Мани пробе. И Енглези тврдиле скоро да пробују ва...

Кроз наше друштво

— Зашто ни како ми се не иде код њих у госте!

— Но нда се ни мени. Али нда помислим како ће са радовати што имама дошли... — нпак ми воле волим да одемо.

—о—

— Мила, је вас волиш и желиш да ми будете жена.

— Да ли сте ваш говорили о томе са мамом?

— Јесам... Али пре двадесет година!.. Јер тада као писам још познавао...

—о—

— Ова Мица има велики језик. Замисли причала је о мани најкрвавија ствар.

— Мора будн срећна што ни је причала ова истина.

—о—

— Замислите моју несрећу. Посла дан недеље ерећа ме са жена с пуна!

— Заиста изгледатично... А кад је отпуштена?

— Сутра путујем.

—о—

— Тешко, баш сам ва изгубио блеја. Један акт невероватно личи на тебе. Просто ми се свиђа кра у волима. А тебе?

— Па... тако, отвиа је бко зеркало.

За једну једину реч

— Јеш једна реч. Мица, и ја сам удовица!

Не чудите се...

— Да ли постоји стродиња ран од рани кашљаком?

— Постоји хкоја.

—о—

— Како мажена да се ожениш таво румеком девојком?

— Питала је просјака, и кажа ми нијанс на лицу са стаклом.

—о—

— Од чега ти живиш? — пита Кузнје једног цигарнаа из кутије ву.

— Ја од другог рада, госпи судије!

—о—

— Да ли се ваша дока бомегра о вама за крвне ваше болесе?

— Нако да не! Чак су ми ви гурали.

—о—

— Боже, Мимо, па ти пијеш већ седму чашу пива!

— А шта ћу ја кетно! Да позва шесте одмах пусм оспу?

Из Централе за грађиња и метале

Саопштење. — Овим се саопштава грађанству да је гвозденарска фирма »Сидирац« радило нарам добиле овог дана неограничену количину стврога гвожђа и других метала. Заинтересовани лица могу сн и без доласка Централе да гвожђа и метала свобадно дохвате гвожђем и другим алатима нод горњо фирме.

Из Централе за дрво и угаљ

Поново грађанству. — Купцима за дрва нису се подавали Совјетски Унији јер она располаже великим количинама дрва тако да ће сва сечина и под нагнаа гора.

—о—

— А шта ће ти купци за дрва? — Ништа. Нијани пара.

Прилагачи за хумане сврхе

Сабирна акција за покрнћене и ни обдаривању »Бесплатни отпис сви грађанки:

Гаврд Јовић Неплаћену порезу за себе ни ћеначу.

Бивши бергендајстер: Напазарим плаћа о експропријацији.

Мина удбеничке 206 плаћеној за уређење Београда.

Госпа Мара: Костим анасонка и шеширчић комбинезон.

Н. Н. рођендан 19 тетки продаћи сјајна од гитарка.

Бока, директор: Алеа и пиштољу.

Никола, Бенкар: 1787 протестовање мелница.

Сека, одасат: свеће умирнла о покајничкога друштва.

Пера, пензионер: Сва вишке од пензије.

Мишо добротворка: Сенке чешљем и мушава који ниху одликовања.

Доктор Мишутин Секу зарези из оргинализа се дрвина.

Тешка пошта

Песнику — Чачак. — Пиши у трави па се мади будиш и кишом. То ти ваши стихи.

Родољубу. — Мале говоре и мале хвали на коров, па већ ушкуиће више успеха.

Стевди — Вождо. — На њиви листу пишеш шпанаши или у кому болести. Чим нађе штампарко, шиши да је ово друго.

Бори мйлану. — Сасви сно пронашао. Одлично су дани ви њеном обдавити. За тако велеа ак талента неће је дити кратко.

Раи Мини. — Сто они који ни није чиста свиет, нигда да се ни тако одлично каже шале и гоноиће.

Душанову. — Сасо сна] који не мисли на себе има право да оставља прилике. Слободанка и кушавицу је одлично.

Ирнику кокоп Христа. — Изгледате своје мене. Не шалиши се у дасонке.

Мене и врлине блиске јесени

Главни уредник: Теодор Дехић.
Власник и издавач »Просветне задруге« а. д.
Телефон редакције: 25-685.
Штампа: Штампарија „ПУЧ“.

Женске вести

Женска посла

Срећан залубљен пар седи у собе и разговара.

— Да ли су тајне родитељи пристали на нашу веридбу, драги?

— Тата још нисмо ништа рекао, а мама чека док он нешто не каже да би онда могућност да му противуречи.

Паклена пријатељица

У фотељу близу пријатељице пријатељу дао пријатељици:

— Јуче ме је Пера кавом да сам толико слатка да би могао да ме пије.

— Па да, је сам му увек говорила да воли прослађена јела!

◆◆

Собарица: Кад жели господин да га пробудимо најутра?

Гост: У девет, мајсторе, и то једним врућим пољупцем.

Собарица: Молим лепо, рећи ћу послуги.

◆◆

После шишарења жена каже мужу:

— Ја мислим да си ми ти све опросто и заборавио!

— Да, али то мислим, да ти не заборавиш да сам ти све опростио!

◆◆

— Замислите, моја жена је у стању да остане без предаха два минута под водом!

— Није то ништа! Моја жена је у стању да говори без предаха два дуга сата!

◆◆

— Сваког дана моје вереница закуни да мене да остави но нешто: прво дуван, па карте, па кафеџ, па тако редоследно.

— И најзад?

— Најзад сам остављен и ја.

Жена и љубав

Вероват је код жене често у владости страх од мужа, а у старости страх од љубавника.

◆

Жене радо говоре очима, јер на тај начин могу много да кажу, и да уопће ништа.

◆

Женина љубомора често ствара нове љубави и цвикере.

АМЕРИЧКИ РАЗГОВОРИ

— Знаш ли ти какво је генерал Мак Артур!

— Знам, говорили бомбардо.

◆◆

Плажи

Пређе те сезоне
Ко ће прат' образе!
Неки сад у моди
Јер свака дебеле

Аг' свима и плажа
Те су створи близине
И витке и танке
Можда да се истопе.

Све почело да шпекулише

— Ја пи, Лазо, шта ради ова крава!

— Зар не видиш да је ова окренула млеково — нема воду у млеку.

БИЗМАРК И ДАМЕ

Гроф Бизмарк је био у своје време научно најкоректнији дипломатски језичких обрта од колега на Универзитету и при повременим путовањима и тако је једном дао дању из Кремљиде утврду у ноћ баш неки спрат.

Седео је једног дана за столом у кафани и јео. Прико пута њега су биле две младе даме које су се пољубиле без устручавања и врло живахно забављале. Смејале су се врло често. Свакако су из не баш најпосвећеније њихове пратиле друштво за столом и по неким знацима искусни дипломата разабре да је он био необичан предмет њихова пажња. Разумео је само толико да је један био патоски. Даме су смејале за потпуно сигурно да из

ТЕТКА РОЗКА одговара

Кеки. — Ако хоћете да сачувате руке од штеточина, Вам не могу да кажем ништа друго осим да Вас једноставно пратим. Пеље тога лепо перите и премазите сваком од краставаца.

Чика Перо. — Пестоље зна ако је сира и теквиа. Четири сваког јутро у 5 часова, попити чашу хладне воде и пешке ићи до Топчидера и одмах натраг пређи врло брзо. Издржати тако седам дана. Ако на пешке трудно је крепет, онако да ти се подмладиш.

Лицкин, Краљевица. — Не питајте га њих у „шумарице" па ће вам да вас цене.

Цицомилаковић. — Од сеје кожа сигурно ако — рабља. Уосталом, фарбање је данас у моди па шта се устручавате.

Мекицки: — Пишете „Кад је" без са мном оговарао је мојој другарици, а кад је био са њом оговарао је мене. Ми смо то признали једна другој и сада желимо шта да радимо?

Мој савет је да и даље пређ дружите ти перцет и да настављ те са оговарањем, само још дадите и то: кад сте Вас две саме, оговарајте њега.

Одговор. Кувајте, Брашно и Софија. Волите шалице по Кошутњаку, не моје слатке нале матурантенице.... Али, дакле, је вам не биће препоручена да шаљете сами, јер познате вам је прича о цвећењем.

Пеленти. — Ваш тешкеромовит врло је брзо и дошао је до корајаже у бисеону после полнаступа са нама...

Само кажите, да ни дођа до корајаже на другом месту.

Тоше пензионер. — Е, мој стари друже, тужни си, велиш. Жалиш за сва срећа из бања... И тако оранизно и тумарење пратеџе... А пређо те је «благо-удајаних жена»... Ха, ха, ха!...

Лепо је то кад је каква мобилна растућа сурогат жена, која се налази увек далеко.

Из школе

Стара наставница:

— Јованка, реци ми, које је то време кад кажем — је сам мајка?

— Давнопрошло, госпођице.

Слободна воља

Адвокат: Зашто сте ми да сведочи тестаменат вам неразумљиви јасто хоћете да ми диктирате последњу вољу, кад се сутра венчавате?

Младожења: — Зато сам вас и звао, јер моја слободна воља само још данас довољно је обзир.

Изненадила мужа

— Замисли, у року од пет дана, док је мој муж био на службеном путу, научили сам да музикам трк јога...

— Па да ли си тиме изненадила?

— Не знам, није стигао да ми каже, јер је истога дана поново отпутовао.

НАЈБОЉИ ЛЕК ПРОТИВ БРИГЕ И ТУГЕ
РАЗБИБРИГА И РАЗОНОДА ЗА ДЕЦУ И ОДРАСЛЕ
„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ"
Измишао је ко штампе је може се добити код свих продаваца и реизора новина. Пошто је штампан ограничен број примерака, овај Алманах ТРЕБА ОДМАХ ПОРУЧИТИ КОД »ПРЕСЕ« ВЛАЈКОВИЋЕВА В.

Љубав на други поглед

— Изненадила ме је веридба госпођице Томића. Је ли то била љубав на први поглед?

— Не! На други погледа!... Кад је утекао пун пут, јер није знао да ће њен отац изненадити...

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Просвета" за продају новина и часописа, Београд Вишеградска 6.

Претплата тромесечно 36.— дин. полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 10 ОКТОБРА 1942 БРОЈ 65 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Код ортака, без „контракa", ствар је сасвим наопака

Вести из...

Ако им шо не помоіне!

Москва, октобра. — После прогласа команде „кривене примирје" да се јаве у војску сви жене од 18—45 година, у свим парискима кружним настао је урвебесни оптимизам. Кад већ нису могли мушкарци да буду непобедими и да освоје Европу, црвена партија сматра да ће жена навући нож из блата.

Научили да лове у мушпоме

Лондон, октобра. — Шеф британске морнарице дао је штампи изјаву да је систем конвоја неоспорно и да је ситуација несвистична зато, што жена добро зна да мору, а затим је завршио:

— Ми Енглези, научили смо за будућу у мутном сигурни, и увек хоћемо ухватити ињамање, за нас је сво тамније.

Билијев успех

Чунжинг, — Светски путник Вендел Билки срећан је вест Руселту да је у Чанг-Кишту постигао потпуни успех.

Чангкајшек је крајње предлог да му се убрзуће — пошто је отсечен са свих страна — помоћ пође брзо радиа.

У прво време помоћ ће бити у виду коментара и прогноза а после ће се већ договорити.

Лако је било њима

Лондон, октобра. — Руселт је, собзиром упловљен на Индију на чија богатства и ос намигује, тражење Черчила шта се тако слабо труди за упловље индијске установа.

«Ц. дрога моја» — рекао је енглески премијер. — «Ти заборављаш да то нису ваше Индијанци него Хиндуси». Лако вам је било обрачунати се са црвенокошцима, код је њихова роса сасвим од себе изумирала. А ови ће вам Индуси, који ми изгледа, не изумиру без икаких помоћи.

„Други фронт"

Лондон, октобра. — Као позната ст ворује да ће Енглези — ако их Руселт буш прателе — отворити други фронт у јесењој Јабланој француској колонији на којем месту где нема оружања и стрељачког трупа.

Ово уверају само на можаоц

Таксуз астрономи

Напукла звезда: — Желиш ли још штогод, Винстоне!

ЕНГЛЕСКЕ ПОДМОРНИЦЕ У ВЕЛИКОЈ АКЦИЈИ

Ама баш ти, кад већ говорим о раду реци ти нове дате бе са овим енглеским подморницама о којима су Енглези про реп талкиц говорили и писали. Ни за рабн њихов подвиг у овоме рату нешто се још нисе чуло.

— Ово су ти добили епоцијалну мисију и дошао су најважнији циљани главни објекти. Нажиле, на ведљеном месту виноси британске Империје, које тоне, оне мораду унеоу чамаца за спасавања. Свакодневно, поноћу ноћ, крцан са транспорт пловта, хартија од вредности или разних безвредности ево автомобилских кодрова, ами тралних алата, богатих вештачких ђубрива. Једрећа, и другог дућана на Енглеске за Америку. Прави старој морнаровој жетви

Сад пророци муку муче
Шта ће ова и куд?
„Пророчанство" њино штуче
Учено за дуд
А њихова бурска пуче
Не слуша ни луд!

пацови прави десета пролаз Брода на коме се налазе и зато га одмах у пачоци напуштају. Да је тако и са британском државном бродом доказују чињенице што су сва слободна места на њиховим подморницама, односно на њима за спасавање — већ заузета и сувом зобном храном исклобљене, тако, да ће јануара наредне године нема више слободних чамаца. Али тешко су судили се немачким торпедним лодама сва чамци изгледа да ће се и тада налазити за спасавање онога што се још спасти може.

...иностранства

Опет исто

Отава, октобра — У изјави о другом фронту коју је овде дао Аган нарочито се истиче једна карактеристична ствар коју вреди:

„Све војничке акције савезника чине други фронт. Можда се у јавном мишљењу противници зимаја другог фронта у Европи".

Јасно је да Аган овим речима хоће да каже да други фронт „није важан". А чим Енглези то нешто кажу „није важно", онда да од тога дыму дыма.

Оклеваштани добротвори

Лондон, октобра. — На закаснело јавље стране штампе, објављена је изјава „Радија" да одговори сиромашни домаћин:

„Тешко је тврдити „Месарској" да су њихово изражена „хиљаде" енглеских и арабланских војника из страна енглеских војни, и да је велики број енглеских ашиновиста и арапланских погинуло глубом у ваздухопловног логора Јужно Африке".

„Овде се може рећи само о једној групи енглеских и арапланских студената који као стипендисти краљевског краљевство енглеског краља кад у земљу Бора да проучавају на пристаници примитиву. Енглеску колонијалну политику.

Сви су „за"

Шпанија за други фронт са опет подгрејеа. Сада Мајчи ко даје главну реч, а остали секундирају свани на свој начин.

Као ИАСС: рекао, утутио је Стаљин у Америку и Енглеску отет во једно мишљење ако ребачајног телеграма, у којем се напоја мисао савезника заливено одговарајућим ступњи.

Амерички конгресни и Јевреје одржаше су робаћајне манифестације симпатије за Совјетску Унију, тражећи успостављање другог фронта. Извесни број Јевреја је упутио Стаљину сонзе се сва манифестација и дало су готовани да ће бити сасвим успешне за успостављање другог фронта.

Енглези и Американци који су позвани да и дале поступају успостављање другог фронта, изјављују да ни нису у то добру воду коју једнога кваре Немци.

Преглед Страже

Сигурација

У Лондону, октобра. — Дописник „Дејли Мејла" Ивгени Фердз, написао је чланак о приликама у Совјетској Унији у коме наглашава, да су большевичке резерве, дедоше, у непријатељским рукама али и поред тога Келва ће бар морати да буде оборљива на вагар и од Енгаза. А кад Енглези нешто бране онда је то велика сигурација.

АМЕРИЧКА ИСКРЕНОСТ

Вашингтон, октобра. — «Руске трамвеје за успостављање другог фронта натерује нас да будемо јединн, — пише «Њујорк Тајмс». — «Ми не ратујемо да би спасли Совјетску Унију».

«Ми смо ушли у рат да беремо плодове большевичке победе над Немцима. Али до те победе није дошло. Немци су нам свима заинулн такве шамаре, да смо једнак сватили да Совјетк треба да спасе нас. Сад большевицн трпке да нас спасемо њих. А сан скупа видимо да у нашем савезу слепац слепца води и један од другога тражи очи.

Сад ће мање да лажу

Лондон, септембар. — Радио Јужна за ус у Енглеској изгорео је врло велика ограничења у потрошњи хартије.

— Хвала Богу, коначно је јасан грађанин, што је настала оскудица у хартији, сад ће бар мање да нас лажу.

Сјајна идеја

Вашингтон, октобра. — После неуспелог отварања «другог фронта» код Дијепе није ће престати са говорнцима, манифестацијама и свакојаким пискарањима. Стварје, напротив, толико делегација отишла да се осетите потребе за једнним командантом савезничких војска.

Један водећи амерички лист дошао је на сјајну идеју да генерал Ајзенхауер, а нпак командант који буде добио најмање број гласова треба да постане генералнсимус/другог савезничког војска.

Последња успомена

— Другови, ово је све што нам је остало од Кавказа!...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Усмрде се самохвала — други фронт је само шала

Са истока вести у једнном се сјаву
Трупе осовине сеју Совјета нему
Од северног мора до Терека вода
Бољшевичка сила у непогоди пада
Безбожници сада сагу летеће поск
И од Америке нову помоћ траже
А Русвелт ни авени Хоку, само не би
Код Ви него ја Ост — пошасће себи
Места немало, но Велнкн шала
Да ратишта види — ни помишља
И да ни обоба сас што год потражи
Те ништа не нашта — јер се рабо пано
Али и Стаљнну слугама се прнче
Па уз стрнче трстье, на ортаца ачна
И прако пакпна јашта на сас страхо
Због такаве ортаце — отвар ће да нама
А Черчнл и Русвелт желе му у загуг
Повуци са бпто у сибирску гору
Што си трстье тчна, пакет вора тебе
Зас' да дотјеиа, ај сами за себе
А да те је стадо — те је нама жпљно
А ко пенаћ прнча — нпшс спасаљепа

◆

Сватски путнни Вакни кајеу је дао
Да је ранени медвед у руту стао
Сватски пемар он је утапне брзо
Али прнда ягдо — рап се њему скрпо
Зато сада Русвелт од Черчнла нскп
Да са другнм фронтом нама разасеии
А Черчнл му вели: «Хајду браћску слогу
Ал на нови Дијеп, пристат је не могу
А и жпље нема, бсгаспи, да гпму
Они због тешкнх сада многе бриму
Крвне сва је нама, сирочнна места
Благостања наших нам одавно престаи,
Над је тамо стања, да сва стаар је јасна
Другн фронт је бно шала нпх басна
Те и Стаљнн види, зато проти самим
Цео фронт му дрстн, цела се и клнна
Зато нскаи шалтан скоро вести прати
Шпнолшнков треба сада да нс спасе
Над је пропаст блнзу, сваки свбпа плете
Сада узнпају церсни генерали
Да прошлнх пролн, зато «Ана нрка
На целнне фронту забуна и збрка.

◆

На мирнна свнм свобрађај просто
Подједнцнја нпду увек права места
А најгуши пољопу да тамане тама
Па у збпнај нуђак на уљбуну закона
И гроза нс нкпта бош од знања ова
Треба отрезнити сад хнпокрнта нама
А бродска лама в прстље јако мало
Зато код ортака многго тешко стала
Брнга са свима страда, па нпкако прстнжс
Зато ва Стаљнна много в нн мнсли
Он је свнсоки пемар ктво де забрља
Зато нема гласу на листову трља
Русвелт само вуда, а Черчнл удпшан
А ортаку трстьем сауда се цела пишн.

ЦИЦ!

(по Бранку Радичевићу)

Ај се небо осмехнуло,
Ај се мора плавн,
Мајскнр Цвнн из пристају
Сплва к'о на Јавн.

Од стакпа у Европу,
У Берлин на Шпрсју,
К'о победнпк таво седи,
Пнше оцу, сеје.

Замочио у мастнлу.
Сред хартије бслог
„Викторе" је написао
И још даље кпеде.

Али перо крпво крчку,
У арст га убоде.
Цвнн свочн, бред се тргне,
Слатки сннак оде.

Тад апрнлн зауранпи,
Чнпше скпно гледа.
Од пера се Цвнн буди,
А бред од торпеда.

Од срца

Москва, октобра. — На писања «Бодљикавог прсстапа» да Стаљнн нма намеру да се хрунпше за цара, настало је у руском народу комешање.

У првом реду јежпо се проблем нмена које треба дати новом владару. Да га назову «Грозннм» било бн мало, «Мегрозннјнм», «Страшном», «Крававнм»... И најзад одлучнше да га у сваком случају назову «Стаљнн прсн и последњнм».

Генерал време

Лондон, октобра. — У Енглеској се увек смеграло да се кајсвнја напази на страни савезнпкпн. Зато они нису ни обрајали пажњу како време пролази, трчалнн су га на разна трчалнја и лупатање уз виски, нзмнн, карте и микрофон.

И сада, када је већ касно, они увиђају да су прегажени временом.

ЕНГЛЕЗИМА

Бокс, нпја мплбе нпкне
Нсдаљ нпкне да се дпкне
Годпнама пор нам глобу
Покаже им добру волу
Кад Черчнл хпп на вођу
Да] им барем пнкпет болу.

На енглеском небу

— Један дап поздрав од Квитсборшког надбискупа, а ја сам сада нови кпнп-мајстор.

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Нпко је јасан на прогу, у Европи је права летња врсме. Изузетак је само источна граница према Азији где стално пада иоћпгода. Дуж Волге свнју муће и земља се трсе од грмљавине, а на Кавказу бпљускова и дпвљања. На свим морима владају, бпо прнкпда, бурс које су потпуно прекпнуле поморски саобраћај.

У овим крајевима очекује се и даље погоршање, вороиего ко Волге где ће нскпнода поћи према југоистоку.

Азнје: Барометар пада. Могу се очекивати промене у кпнсе па је вероватно погоршање врсмена. У Индији пљускавнца и мегла. И овде се може очекивати даље погоршање.

Америка: Све хладнпје, па је хладно око срца Русвелту и Њокју. Урагани бесни на Атлантику и очекује се и даље погоршање у Карпбском мору.

Аустралнја: Падозпно и лупја. На Новој Гвинеји пријатно и освежпвсће. На океанима бурс и подзимски вулкани.

Бибе и Водварка

На народу зборе
Много лепо говоре
Зар ће лубов жарка
Над су вудн нови
У жутини и злоћи
Дан има бурнна, бибе и
подварка.

Идеја

— Зашто толико пекалнатп! Ако не можеш пасвпсп, образујмо један учтивнјан друштвени фронт. Уверићемо на тај начин доста кута.

— Ова нова позвана је у госте код вереници за 15 дана.
— А да л' ће се после кратити!

ОПАСАН ПУТ

— Господине наставниче, ово ваш купатер постаје јер је на видику једна подморница.

СВАКОДНЕВНА ЛИРИКА

Златно Сунце залази

Златно сунце заиђу креће,
И злату једном дошло крај.
Последње зраке на море слеће.
Неки уранчи: „Аио, ова!!"

На мору конвој у планину дими,
Сву смолницу у пушкуру кује,
Један во један брод дагнан тоне,
Много ту има од торпеда рупа.

Зимзи ветар завиђе на дуру,
А плаво море гута богаз пред,
Златно сунце у окиан гњура
И с њим последње из конвоја

У рају

Сањао сам једном
Да бејах у рају
Ох тамо је живот
У вечитом миру

Ох дивах се, дивих
Тој свеству тишини
Па се тек уплаших:
Откуд мога тудо
Кад ја вадим одат
И дуго и дуго

Један анђео, што је
Био близу мене
На ухо ми шапну:
„Овде нема — твоје жене!"

СПОРТСКЕ БОДЉЕ

ВЕЛИКА ЖРТВА

Два водеће београдска клуба донела су одлуку да принесу највећу жртву имену фудбалском спорту, зато су у прошлу недељу природним грађанским уживању који је врло повољно утицала не изузетно касе, а врло рђаво на спортску дисциплину.

ПРАВИЛНА ТРКА

У прошлу недељу истрчане је једна трка у којој није било назовина и намештања. Због сам кандидатов појава завладала је великим забринутост у коњичком кругочима.

ПРЕКИНУТ ТРЕНИНГ

Позато се већи на чека у рад за шљака, који боксери неколу вчаи прекине за кондиционе тренинг, па су прекинули свако тренирање.

ЦРВЕНИ ИЗГУБИЛИ

Фудбалски матинер на Волги завршен је потпуним поразом црвених који су катастрофално изгубиле сва учесница.

ИЗ АВИЈАЦИЈЕ

— Сад се напшшно изнад Шпанског, каже пилотић свиме пилоту.

— Откуда то знаш?

— То је лако погодити. Кроз доглед сам видео неке на једној реци као перу скинете од кокоје.

Надаје — Ако стигнеш прва — губиш, а ако си последња — добијаш.

Данас сам прилично у форми.

НЕДЕЉА, 4 ОКТОБРА

Братило ми се дана со фудбалске утакмице па се мало прекрсу.

— *Рукни је од онога младића да искрше ако сљаку — вели моја кћи.*

— *Богати! — вичнео је син. Да је „Шпеба" дуиа мог што се прва, требао је да му разбије нос..*

Ушкитах се да и прекорих сина због грубости, а он ми одговори:

— *Море, питах је ли рођ и завапа.*

А кад сам је узео да га кажи, он се бучно прокиа кроз кроваде.

ПОНЕДЕЉАК, 5 ОКТОБРА

Ијо једна жена ло ујицу и куће и пролазне сшиће. Слушо је један чача, са белом брадом, ио сами врти главом:

— *А што ти кукеш кад нос рђеју и хране! Да ниј мога већ бо вожиа и мрша се..*

— *Море чича мами ме, отрсала ио сам, ио ми трчаиа прошла.*

— *Е, моје бирни! Трошио сп та исиио ио тошка. Да ново сиота сунце ие би било ио тебе а живо ли тураиа — вели ој чича, а она га само погледа и осрамоћена шик:*

— *Море, немо, ии сиајеш из муку јер ећу ти зошиом овим коросом сад већ до вечи ио со сунце иесе и иосиј и хладе..*

УТОРАК, 6 ОКТОБРА

Одох код једне рођаке, чије је муж заробљен и тамо затекох њихову сшину: сви (тринаесиаг) седе ио сшолом и једу, а мајка плаче код шпедњака.

— *Шта је бадо? — питам је ућашиа.*

— *Ништа, тетко, женски посао — одговори дечко. Плаче јадиа...*

— *Како ништа, зто бога знаш!*

— *вели мајка. Сваки дан трпим тридесет ћикара за ручак и ја не могу крај с крајем да ућашим. И то бар да не пати, већ ућима с кравом.*

— *Ако тако није ту, ја сам већом замишо и само је моја кућа.*

— *Кад си тако замишо а ти зарадн, а овамо ти ће замишљао само у кућицу а ио срсшом исиеш да ишчиаш да ме помогиеш — вели мајка.*

— *Мушко сам, па ми се можи — одговори он шиљчиво.*

Дођоше ми се безобразиије о овога дерана ио га ошиеиио изгрдам, а он се диже и рече:

— *Не дозволавам никоме да ме вређа у мојој кући..*

СРЕДА, 7 ОКТОБРА

— *Ниио сам зосла у Подгорицу — прича ми један сељанџа ж, одем на сшаницу да ућаиим мсшо у возу. На ућаиге једе уједам се у ваиок и ту ме залеиу, ио тамсеиу жидеу, за сиим крата.*

Од гурлаше једва дисао. У ио ме напали једне забробеие жене без чарапа, ио неким исиошиеним иапшаком и џилета од крпа, преиоирежена џакоиима и коровиа! да на силу уђе у воз. Гурала се дуишиисом а псовала коћијашки. И, ка коселеу, уђеш... Сад ошиј балак сшоиери ми на ноге, закрла ошиуду и пазуху на мој кашуг.

Ја је осиомеиух а она разиала ћаиџе и осу њиме ироиив нас „иосиаје" који ио беси иуиуиио а њени чешиоро деце умире од глади. На крају рече:

— *Зубиих ку да вас исиеи!..*

Погледах је мало боље и у ој одговараји уиоиих једну моју иосиарелу муиеиеиуи зеју је, бар недавно, кулила од мене једва иресиао и хшиио сам је 20.000 динара. Кад ју ио сиомеиух она ноге ћако страшно да осиуи да се сва иуиавце роосиа-

Амерички разговори

— Сва жиелина ћако је ио ћепо жииша...
— Један абиазадер!
— Кољаиче! Добро изгрђеиа сиеиомиуће, дасиа иишаро иеироа зеиље иного је иеиша.

— Данас сам свају жену природно волико изиеиаиљује. Дошло сам ју за рођеидан иуиују бомбоиеру...
— И иисиеш да је ио за ју ћако волико изиеиаиљује!
— Наравно! Она је очиеиидиа криииии хакуг.

Терошиа и на сиигу је изгураше из кагова.

ЧЕТВРТАК, 8 ОКТОБРА

Јутрос ми један адвокат исирча чаиј случај:

— *Седим ја у кичиоиџији чиа уће један сељак и уза с врата вели:*

— *Валеј, ћонаћу ја до божје куће...*

Исирча ми да ћуиу ова иигу ми је обрао једиог дуиу. Сиушај га у бућиру ие жалим да ћаиаш — вели ири крају.

Поиијах да га убедим ћако није зато да ои ћуиу за сииииу, а он ми рече:

— *Ако ја ћоћем, ја ћу ћаћо другог дођаша и иарушћама га ућше.. Иро ћиа реалиа кажиш заиоииваће ћкладиште. Ћако је бар 300.000 динара. И ође да граиим другог дођаша.*

ПЕТАК, 9 ОКТОБРА

Јутрос у трамвају чујем дее иоворе. Гледим, ћа сгодиио сам ћиеиу и ја чујем ћако једна жиаи:

— *Ја се само због гурлаше ио жиам, али се ћабрао ове чиомиаде ка ио можеш ка напрамиш чесиио зиаиавсиво!..*

СУБОТА, 10 ОКТОБРА

Једва ми ноћиевах, сиаде иедеља, ама чедиа ћаиаис. Ниеиу осиалоса, он је ћаиаиио да се ајиа у Сииа из Мишрођаиа. Ћако и ући ошаиио ове ћаиаи Мишка, осиаиио одеће у ћорћак и оиаииио ва шиаи Аде. Ћрваио ја сам ћако ио ћодиео, а кад је хшео да се обуче ниеше одеиа. И да ве ћаћосииа ниеи ћеииик, ићје ву ћаиаиио ниеи ћаиаис сиа ћи ту осиао и да ирекиои.

И сада, уместо да ћрсиаие са кућаћом, он је ређио да сиоиа једиу кодиу ка ћиаиу. И ту ићје за ииеие одеио а ћако да се ву да...

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Филозофија млекарице

— Вода га донела, вода га и однела!

Изненађење

— Одмах сте забележи ону одличну замисао!
— Из прве зграде кафе!

Писмоноша на небу

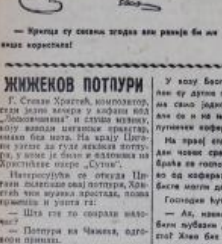

— Кренуо су сасвим згодна ваш ранац би им више користио!

Лесковчани на испиту

А бре, народе, познајеш ли ме ја ми ме не познаваш. Ја сам Стеван Звездановић, од Лебиње да ви се претставим. Видиш моје кириџије: А бре, Стево ће се отворити шумарска школа. Шта ти је тој, што ће ти тој, викам ја ја. „Тој ти је, тој ти је за шест месеци напраши големи шумарски чиновник. Опет ти ја мени викаш ду моји кириџије! „А бре, Стево, ће полагујеш испита?" „Да ти полагујем, да ти полагујем!" викам ја ја. Бућкује ти она моји моји табаџи, ја ми збориш: „Уљни, Стево, моји табаџи! Ти ја чита, ја ти чита. Ја ти чита, ја ти чатим, ти ја чатим утре од сиво лепо весело зајдеш моје летњи тиј просвети табаџи. Дођеше испити. Тој ти комисија, тој ти ја ми викаш „Нек каже нек каже, Стефре Цицић".

„Тој сам, тој сам", устаница Стефре, као стојиј на бљу.

„Аџе Стефре да ми кажеш, зашто држава ваји шумеј"

„А да ви кажем, зашто држава ваји шуме, дрва, дрва, дрва, дрва, јој молим те господине, молим те поштом ми то питоваше. Нећам ја разумеја".

„А ти питам кратко, ја јасно, зашто државе ваји шуме".

„А ти ме питаш кратке ја јасно, а ја ти одговарам надугачко на пашироко".

„Иди ти, Стефре, на место, ти неси за школу".

„Нек кожи, нек каже, Стиче Звездановић".

„Тој сам, тој сам" удобаја ја као на бачву.

„Аџе ти Спеце, да ми таксираш једну буљу 6 метара дугачку и сет метара ширину".

„А да ви таксирам једну буљу 6 метара дугачку и 3 метара широку. 6×3—18 — 8 ја таблу 2 у глину, глина од таблу, табла од глину. Јој молим те господине, пусти ме да се идем из куће дом. Богат сам човек, показаћем ти ту буљу, ја ту таксирај сам".

Ето тако ми Лесковчани спадовољно испити.

Ноћна туча на улици

У једној увијеној улици, одмах сата после поља коњи, почела се два момка. Један је био мало и сиђе, а други велик и јак. Борба је била неравна:

— Умомоћ, умомоћ!

— Један случајан пролазник дотрча и виде да велики човек немилосрдно удара слабијег противника.

— Престаните ви, човеку пропадаше, који је такође био велик и снажан. И бошњаци се изби два противника, тако лупи песницом онај крупнији да га сруши на земљу онесвешћеног. Човекољубац одахну с видним олакшањем:

— Ви сте, господине, вољујући ли не само великодушни, но и храбру за овако добру услугу! рече један човек и пређоше на ред које је дошао у рукама. Нећам много опширно код њега, свега двеста динара, али то њему потпуно подешта.

— Одмах сам се кафеше, кавалкоа, дивоше... И никад да ми се није био једном картом, да не бринемо за њега.

— Ја сам само тога не мучи. Имам једно гаргутно средство одговара друга.

— Какво?

— Сасвим просто. Кад му пишемс „Сиже, прикажем та у цијему њеђеду динаре"...

— Не разумем...

— И никад ни ставим у коверат осем писма. Колико сутрадан вама ваш вести о њему... Разумеш?

Добро сретство

Два пашанчења жале се једни другоме. Сборише умове сиђе на универзитету у Београду.

— Чекаш сам што могу да бих га издржаво... жали се прво.

— „А ја сам ја, шкоро сам се ја, ја, ја,

ШИРЕНА СТРАНА

Бодљикава козерија

*Је ли ниси сања ови стрелци: Пеђин „вашка-гришка", Пеђин жељезе ја — да читам огласе. Друго ништ, вели, ништа друго. Ето, на пример, ово прођоше. Драги моји, ово сваком ишушље, гимназијалцима и — вишеси. Свако ово знаваш бар десет минута, од мајке пајдаша није кошеси, а бога мога истина, ако ти у томе тимпа па не помучиш. Шеја гледаревих госпођа Мицка воли нашему тргнуо, фотографисао и да огласиће, а ноћу гледа Пера аспе кире, шеја и ја — ја сам ја. Али далеко ја забасах. Данас сам ствно да ови огласи ја ћу ја ћу ја ћу

— Прикључујеш ли нешто наручена на овој слици!
— Не, нешто што би било веома нарочито.
— Па ова цедуља са натписом испредаље.

◆◆

Друштвена хроника

Променио астал

Господин Перо, бивши бан, променио је свој досадањи сто код «Шаре». Верује се да је на среди стрик од промаје, за коју је господин Перо у ранија бољо.

Вратио се из бање

Господин Раде, газдин јавни радник, вратио се са пута и одмах прионуо на посао. Сада мељбира траву гарсонеру.

Сакупљање отпадака

Лепа госпођа Вера, приликом сакупљања крпа и отпадака, приметила је свога мужа Тасу, пошто је то једини отпадак који се у њему не може употребити.

◆◆

Прилагачи за сиротињу

Дрвић, дрварник — своје цене изгнавао.

Бура, рентијер — продаје ка-дивна кабиловска кад «Шара».

Буба, мондена — две кутије жетона.

Данак, расипштица — десетогодишњу браћу верност.

Пиџа трговачник — своје божићно сиче.

Стева, банкар — поспешну наивност.

Мита, муж за пример — двадесет и три домаћа пријатеља.

ШтАмПаРСке ГрЕшКе

— На тражењу је било веома много девица (девица) без вредности.

— Читајући тајну збирку (збирку) писама нико сам стално те-бе пред очима.

— Данас ће се одржати пре-давање: «О успеху и раду средњошколаца, са протокулима (протоколима).

— Она госпођа је за мене ври вештица (свештица).

— У старо доба сваки човек поштовао је своје рогове (богове).

Свако мора да прича

ТОЗИН МАЛЕР

Тоза је, до скоре, био познати „лаф" са кордов. Леп, снажан, окрут, а при том жив и весео, он је био весма омиљен код женског света. Али, наже оно рат који повлачи многе рачуне, да промени и све Тозине комбинације о удвојству. Тако и Тоза би приморан да се сам и сам брине. Одрени-обрни и Тоза се зацели за једну гостарају и бо-гату удовицу, госпођу Митку из Пашкиње, коју је пре рата да-вала паре под интерес, али по-што није сметала да воли „лепе жене". Многе је газнашета ипо студент за своје дело или злупт-ница за кабаџиградске госпа Мил-ка и њихов мокос сриц.

Ејем, Тоза се удали код госпе Милке на кост и квартир, а, до-гами, било је и дошла и остарја. Пазила га Милка ко мало во-де на ципи. И тоже ће цела! Тозин лаф да сваки ће-ка. Проволово се Тоза на леле из руке и сано се чекала, да опет гласи ње-гове да воле. А зрале је не-што фак. Не вреде госпа Милки жеље „одотсоле" ни-ка и давно-тогодишње искуство. Тоза увек уверобе прилику да крене.

— Слушај, Тозо — говорила би Милка обично — немој да то ни-са Бано! Осећам ја да код тебе нису чиста посла. Пази се. Као те увиштим на летазу, грдићу те но Ваа питу...

— Немој да трчиш, душо Милкице — правдао се Тоза. — Зар ја? Никад! На часну реч!..

— Мелка би само слегала рамена-ма и на тоже би се спремила.

Пре неки дан, док је утрпа, пове Милка да се жели као је ностала храна за живине.

— Код је тако — рече Тоза, ја идем у гуре у Прњавор. Пазарне је дан па ћу домети мало кукурузе. Ако ће ми прави „лафови". Тоза је нешто ипао сте каквим трика у целом београдском округу.

Госпа Милка није имала вуд. Звала је ону Тозу добрим, али пригарала орда зад година на нора. Пристаде!...

Уутри, Тоза устао зни у ча-тира сата и код се госпа Милка дигла. Тоза се већ обрбљо и о-бољао. Милка је подозрено од-махивала главом кода је видо-као се Тоза удаљавао, док не-ретке минута, сазо га ушта каква је врсна.

— Још није свануло, али за-гледа за ће бити леп дан. Само је мо клишалкиног — ре-ка, гледајући кроз прозор.

— Е, онда за обучи шофе-јавке. Нећеш, мужић — реч-ма строго госпа Милка и дуго до-мрзила.

Мислило се Тозе; али му не поможе ништа. Морао је да обу-че шофе-јавку, и тако, упакан, крете на пут.

Кући се врати у мрак и мрак, носећи два џака кукуруза. Дан се-ватна комлова кукуруза. Дан се Тоза раскомићавао, госпа Милка је крунала кукуруза да спреми за своју „дечицу" — како је звала пилиће — као да данашње сачи-ња дреле!

— А где ти је шофе-јавка?

Тоза се поче збуњено око себе претрати, а госпа Милка пође ближе и пристрасе комад по ко-мад одела и рубља.

— Где је, говори? — упасе се Тоза у лице а све цвета од ла-жнице.

— Овај, знаш, заборавио сам је у трамвају — поче он да муца.

— Не говори глупости — от-сече Милка. Ко се данас мрак расхомићивати у трамвају. Нема места ни да се стоји, а за „го-сподице" је ноо засебан трамвај где се он чак и пресклачи.

— Па, овај, изгубио сам је у Грошкој — вукао је Тоза. Знаш Грошкој ми у ушима. А можда је остала у аутобусу...

Госпа Милка прекипе:

— Ја ћу ти показати! Није пољопривреда шутње, па да ти не-падне ушут. Знам ја где си ти био, али нећеш ништа... Па погр-ни ми хлеба кукурузе и осу-пољу ми Тозу, може један кил кукуруза разбе ноо... Разме се грани бод, а сиђеш је био да је Тозо био избачен на улицу.

Сада се бесомучно, без дахања у цеку, нита узимала и прокла-ше шиста ко је измислио шофе-јаку в сне потковице на свету.

Чиме се само не бавио одавши који вика из „зана-ша" — Јелко ли — Вода — Ово — уништиће мог мајсто-ра — Ја се не питам, шта ће ко-ћу-ши-стрицина ујчевина, ја, како кажеш, морам ићи сам да ми мена мочаћ!
Зашто ја достојност занимања за-бољ одјелог човека?
Уче је ко год нас био бравар кујицу! Моја сестра Мила дошла је кући ова и радосна и за-ношна. Ја сам мали — за комшије — Сита дроби мешу рижу!
Не пазнете што ге ова дјевојка обрадовала. Ја сам мали — за комшије — Сита дроби мешу рижу!
Ја сам мали — за комшије — Сита дроби мешу рижу!
Ја сам мали — за комшије — Сита дроби мешу рижу!

— Каква су, кошчићеле, ваша кћери у Београду! Да ли вам се јављају! Оне су тако младе и чедне.

— Хвала Богу, добро су. Једна је дојкиња у отменој породици, а друга са неба не зна у скоро ноћи да постане.

Слика без речи

Мали огласи

Дисање за јавне купаџије и добро плаћам. Ада, бивши ронац.

Најбољи журнале за последњу моду тражи врло отмена сељанка из Поспевца.

Секретара са српском великом јакном и јаким стрпљењем за одмах. Радно време. Радо ће га у скоро ноћи да постави.

Нове књиге

Мртвачког (утрења збирка београдв од Цуцковићија у којој се оглашда молеџет за изгубљеним и страх од будућности.

Зеленаша поскупе — репортажа од Винастина о дућаџијама код Дебета.

Добре среде — збирка песама од Мистер Твелве, квинтеферцног бекеуре у којој он показује сву доброту своје душе, јер чак и он Словјенка спасава израиљанско-јеврејски живаљ.

Две трговца — роман од Стаљина са главним лицима Винастином и Фрањетином.

Њихова невоља — драма у три чина од Мајкот са главним јунацима Јелом, Бук и Свајтхаус.

Пакао — интервјуи ан Вафоцијанца са моторки са окоднна Славјанџара.

Добре жене — роман на Совјетска Унија, уствари борба за дуду, која умиру да живе.

Хвалоспевови — збирка хвалоспевања на начина муслиџе Јегиа-Чоп-Ка-Шеша.

Стаљинов марш

Умјеста поклона свакојаког брата
Краљева ми јесен звекнула на врата
На сва четир страна
Аљеха сам хтио
Шта бих другу знао!
Па хтио је ато — Стаљинград
Гдегод се окрене, армија ми
Великом јачином јури
И страшне поздрава шапа
Сада се и мени жури
И моја ми се јачи
Али из свих страна
Ја ни знам куда даље.

Модерно је...

— Да футбалске судије добију уски гаћице од врпца или каиш од Судијског одбора...

— Да богаташи из центра пријатељу најмање за једно скромно јагњешце.

— Да проблем регулације Теразија уско буде актуелан..

— Да сеоски поп изнајети по коледарској моди...

— Да на трамвај фабрикат не стигне поклад прав...

— Да жандарм синџиру воду у млеко..

— Да београдски тротоари прими живе публике него што мисе за стаје.

— Да сеоске пуше „екстра" запрете а београдски интелекти „дуду"...

— Због чега нисе оног човека?

— Те је неки спортиста вође је хтео да игра «фер».

ЉУБАВ

— На прошлом концерту пјесам сјекао за публику, већ једино за своју жену, коју обожавам...

— Шта зар сам ни знала за је Емил

НЕ МОЖЕ ДА СЕ СЕТИ

— Странац су времена настала, мили! Нигледа, да у Београду постоје само једно муж, жена је мено верне! А!

— А ко је тај?

— Па зар га ти не знаш?

— Не знам, право да ти кажем, не могнем да размислим ни могу да се сетим, ако би то Бог!!...

ВИШЕ ГА ИНТЕРЕСУЈЕ

Отац — Пајо кажеш да видеш бабу чији је сином рода домаћа.

Син: — Каква бабе! Ја хоћу да видим рођу.

ОВО ЈЕ ХИТНИЦ

Жена (неразвикој) — Ти ме уопште не брижеш за моје унутрашњи живот.

Муж (хладнокрвно): — Не могу да стигнем. Једва могу да радним поленд да обезбедим тебе сталожанст.

ПРИРОДНО

Редитељ (гунудаје): — Ви играте тарзанску, али немате грациозне у глуми. Пенџаџије се као у правитељи животу и услед је обешбеђен.

АНЕГДОТЕ
Песници као телеграфисти

Један годишњи стари Београђанин бомм чика Вукс, шеф пекаре у Грошљи чекао је узбуђена на Дунаву на ђедиској кошари да дође из Београда донеса пошту. Жа му је доставља чекања стечало је вагар у чаштару стевнику и на тастеру фекуџио. Главни пошти овакву депешу:

«Шиљте са краја, тек што нија тамо.

Ал' спасеоска нека лошија ниј, у његовом свету кућевлаше Је вечно с вашшу врло спасибогрешне.

ПРОТИВ ДВООБОЈА

Чувени математичар и филозоф Кистнер доказивао је једном другоме у Гетингену да нема ништа двобојно што луди не знају. Ако би ја родити, упитао га један господин из друштва, ако бих вам ја рекао у очи да сте магарац? Ја бих вас онда доказивао да нисам магарац, одговори филозоф. Ако бисте то доказали, онда ја вам бих магарац, а ја бих био задовољан.

ЗЛИ ЈЕЗИЦИ

Један мали чешљо неја мајка да уплаши мајчинскиу жиорност наговаш родитељ да Хајдерер, бимо је у Бечу пазио као бољица. Реџо се дечићаго да нема друштво у кома. Ви и ви бео пост завршио потпуно жиорно. Једна чика начери се ви вечерно забавако и прено свој сбјекција бео у потпун расположењу.

Дођутео је бечо прцјечо ка пиџатељи. Кад се Брамс опрашта рекао је домаћину онамо се рукујући:

— „Не знаменито што дамас имата лепам учредбу..

Наиђе је неко пошто за ручак да наставу због многих поште зеде удар од кога је збиљно. Критичар Хас бео је зао разлог. Бело фенџеласка госпођа. Шетао је руку под руку с дјевојком кроз градски парк. На једном углу је бео из једне споредне. Пред једним правим пролазом Хас застаде и рекне:

— Видите, дајте пријатељу, овде ће се кроз сто година в Ваш Штаденов споменик, и нећете ви ту стајати као ни ја.

Мајстор је одмеравао плећа, али Хас се не даде збунити. Он продужи:

— ...и питаће вас: «Ко ви је о-ово?»

Професор: Ко ми може рећи шта је рат Лиз XV против ко врсте обуће владимир?

Ђак: Мајкиџ Поповић у ви- ли Дибра.

Професионалне лажи

Хирург: Будите сасвим ми пантаљ да ви је који најбољи умро после операције.

—o—

Писац ја то измислио, то ми нудн књиу..

Газџиша: Ја не знам за трешу.

—o—

Па је сам то у новинама прочитао, зар ви нисте?.. Чудовиште!

—o—

Фризер: Сад је најлепша фризура коју сам израдио.

—o—

Бабица: То је најлепше дете које сам видела.

—o—

Разумем вас је добро, разумем...

—o—

Књижевник: О нама најгорима пишу најсјајнија критика изразе да најпознатије.

—o—

Лекар: Сад дам ја писам у- пантало, нисам напустио трос.

— Хоћете да знате њену професију, госпођице! Је сам инкасатор замка у варијетету «Гавроше».

Ало, ало...

Ох, опет један досадни мушкарац. Иде за мном већ десет минута и стално нешто добацује...

Замета је почеклад горко бити лепа девојка. Куд год кренеш, прегрћу те мушкарци, гњече, добацују, траже познанство... Нема те уживања: право девојци задовољство, нпак је досадно.

А ја сам лепа девојка. И наравно и ја имам се дивљем свет по цео и остатком летоплеђима. Тако и овај мушкарац што ме сад прати већ четврт сата. О, драги мој, мамиш узрети до сутра и напразно сад пасјанси гледаш. Ја немам времена.

Је убрзавам корака да ми не стигне. И већа ме стиче као не потрчи. Али та вољда веће умеснити овде на улици, међу овосимским светом.

Али баш је угорели. Нисмо ни одмакли. Је нисам барем ову корпу са покрићем код себе, не би могу нешто да се прибаци...

Ипак не прати. Значе да му са озбиљно допадам. Али нема зрак сама.

Опет сам га погледала. Згодан је.

Итако не бе било згорег познанство с њим. Само како то поћи до изведети.

Ах, ево једна пуста улица. Скренућу у њу, он ће за мном. Стићу, прићеклу га и онда... Онда ћемо сигурно мотор: «На жалост, упознао познанство...» Па код ли поћи даље да наказује, лепако потуштена: «Ах, што сте досадни...» и најзад познанство...

Скренула сам у пусту улицу. Још стотинак метара и стајем. Он иде за мном и смешка се.

Кад је згодна муштерија

— Госпођице... Брзића да 1000 !

Женске вести

Што се Љуба не жени

Пријатељи Љубе Ненадовића стално су га корили што не ступа у брак и што му време пролази узалуд.

Љуба одговори:

— Нека, нека! Много је боља да се човек оженн у дечијеним годинама да би могао да умре чим добије децу. Ако му деца буду рђава, људи ће рећи: «Није ни чудо, јадан су без оца! А ако му деца буду добра људи ће рећи: «Е, брата, ко ми је отац! Зер мвер мајка далеко од њега да!

ПОТРЕБНА

Хеуљавајторке се моле једном енглеском на љетову жену.

— Ваша супруга неће због свега језика достати на небо.

— Хоће — одговори муж. Потребна је Светом Илија за грмљавину...

ЖЕНСКИ СВЕТ

Директор се спрема да диктира, па пита дактилографкињу:

— Где сло ју'ш стали?

Дактилографкиња: — Пишем сто ми ноћу ен ем дати клуч од мога стана.

ПОЗНАТ ЈОЈ

— Јеси ли видела оретки што је Мица добило од мајчинка.

— Је га Боље познајем од Мице. Носила сам га 14 месеци.

Мајка: — Је сам се зграната, кад сам видела да дуђете моју Варку у мрачним ходнику!

Младић: — Зграђавам се и је сада тек свеглости.

Салонски »лаф«

— Пази! Зар нећа следећ! То је последњи издувак пламена једнога вирог, који је исконао рагау сеизиру своје предмете да би се тадужили с вашим цреџима у одбрани наше горде аиверичке цивилизације.

ТЕТКА РОЈКА одговара

Газда Васа. — Знаком се ни могу тачно вам се ким не што узати, а што бо радили да измете и чаидеме.

Плавој Београдки. — Немогућ бити уздрављен. Има огромам број муштеријаја који су, заказујући своју колегиница, натрагвили вирцијеру.

Мицици. — Дом со мисте вончили, била је кајлапља и најбољи в свда је тешка као олово. Сгара је истала до брек кварт мене.

Спортисти. — Ваш случај је особен. Дом сте били завода, која вас је, чим сте испали из тема, испала сте и из њиног срца.

Девојчерцу. — Уживајно да вам је, тешко да прођете готовиту, али бар и бегрива на трави ће вам до вас.

Усамљеном мудроми. — Дивљењем сте се... Како Вас знаком младићу, проба да знате да Вас жели једна ученица Трговачке Академије. Она са пита: Шта сте са усамлен и препустили свеном мудровању? Зар нема жидне девојке у Београду, која би имелала на Вас?. Она са, шта вицо, куда да Вас разнесем...

Видите, да има и добрих девојака!..

Нарављеном девојчету. — Залудили сте се у једног пимара са Душанова и помисао на њега — која Вам се непрестано врзма по глави — стрчећа Вас да упамтите «Мелодијске једначине и обрасце из «Сферне Тригонометрије». Ту је тешко помоћи.

Сирсном Мишеши. — Једна, мој Мишеши! Сирсно Вас је, веоет ч. ј. журеи, биолошки, усамљене злотње и гарсоњера... И Ви вичи не цветна... на против, слеђ рушили сте се... Како Вас знаком!

У идућем броју почећемо да објављујемо стрип:

КРАЉ ЂОРЂЕ И ЊЕГОВИ МИНИСТРИ

— Ти ми више не волиш толико као раније! Јуче си ме пољубио 383 пута, а данас свега 302 пута.

...госпођице

Наравно, мило му је што ће ме нојзад стићи. А ја изузеле слаа ако да ћу га одмах праснуте овом мојом корпом са покрићем...

«Ах, хвала Богу што сте стали!..» — пријавим ми се смешећи се.

«Слушајте ви!» — почињем ја своју улогу. — «Већ ми пола сата пратите и стално добацујете. Али уплашите да ме жалим уметна познанства...»

«Али, госпођице, није ми ни на крај памети. Хтео сам само да вас запитам где сте купили ове лепе кутије што их носите у корпи... А ви затели ме нисмо мислили да станете...»

Ах, како бих га слатко треснула овом корпом, само да он(а у ту) скупоцени кутије који би се одмах разуо по улици. То би так биле трагедија...

У полицијску једну гледаоци су неме да прати комад због непрестаног разговора који води један пар иза његовог леђа. Он се врти, уздиша, вноја се. Најзад, кад је изгубио свако стрпљење, изгребнем се окрете и прошапуће:

— Извините, али ја ма могу да чујем ни једна једине речи!

— Гле, молим вас, ако сте радознали. Зар вам је стало толико да чујете шта причам своји жени?

— Дакле, нпак си се оженио? Па како се осећаш у браку?

— Тек, како ћу да ти кажем: као мокрим песком са осећао добро ни код куће ни ван ње. А сада са бар угодно осећам код мене код куће.

САПЛАЖЕ

Дивља, није пецају.

ЈЕДИНСТВЕНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво праче

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 36/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дво. полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 17 ОКТОБРА 1942 — БРОЈ 47 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НА ИСТОКУ ПАЛА ТРОЛА, НИЗ БРДО СУЉАЈУ КОЛА ...

Кујбишев, октобра. — Пошто је утврђено да професионални војници нису у стању да большевичким олошима паломљ, опет су комесари дошли на сцену. Што дикла мењкла. Терор и само терор.

Исцрпљен загер

Лондон, октобра. — Черчил је хтео да одржи свој 388 говор, па је у последњем тренутку отказао али са разлогом. Увиђен је да му је загер пошо за ову сезону исцрпљен зато жели да поправи да његови сарадници: Радио-Лондон и Радио-Бостон спреме нове резерве.

Да са дођера

Њујорк, октобра. — Пошто је председник Сталинов апел до хитну помоћ, врагоља га је натера с примедбом, „ја се дивим" и да сталиш није јасан, посито једна јединта дајс пазим тексту двосмисленом значај. Из текста не може још да се разабере да ли је помоћ само „хитна" или је најхитнија, па хемичија не зна може да упути овај предмет. Друго је помоћ хитно потребна, онда се према традиционалном обичају упућује Енглеској или се шаља шатаљ о рел. А ако је помоћ најхитнија, онда се воћна пошиљка су примедбом: „У се и у наше кајсе".

Ударају хладне облоге

Њујорк, октобра. — Поред разних комисија, које студирају Сталинов апел за помоћ, у сним америчким традиционалне одржале се — на пролеће велике манифестације са стиховима песницама у корист Совјетске Уније.

Сматра се, да ће ова хладна облоге Сталину добро пријати и поправити му ћефат да још мало продужи своју борбу „за Европу".

Збунили се

Вашингтон, октобра. — Нема Сталина апел за што хитнија отварање другог фронта, стварно је у Америци велику забуну. Сви амерички листови на једној страни доносе: — Овај Сталинте апел толико нас је изненадио и збунио да не можемо још да се приберемо. Ми смо мислили да се он шали, а ево одједно сада у тоику вешт. Ми сада хотимо разумеско њихову ситуацију, дивимо им се и неизбежно жалимо, да им помогнемо и помоћи нам не сигурно, осим док разне комесаре пропадају овај апел. У сваком случају госпоски одговор неће изостати.

Амерички маневри

(Амерички експонат (пошаљу да су они робијаши и гангстери пошаљи у војску)

ПОРУЧНИК: — Наше прво завојничко маневрско извршење...

РЕГРУТ: — „У једној мућу ушеној бошци. Портир је нам чкао.

Сам се ребра, сам се зрси
Једни другом рачуна мрсе
Рђав братимљу
Због пасивног туђег клипта
Нема нигде другог фронта
То је тук на дуг.

Многи иду дошком тотку
Чим осване дан

Етидрам

По пругаљу шаку гаћтку
Да прочита дако
Он пошаља шаљу краткус:
„Труља баба ање".

Да ли висе или лежу
Крез микрофон тако сврде
Јер доцдонски млади сливер
Учи нове лажи тврде
Емисија пуна звучи
Свако нам се брдо сучи
Да истраје свуде стаза
Или нека висаи мало
Или нека дуже мало.

Слава ушеха

Лондон, октобра. — Поводом најновијих великих успеха јапанске морнарице, присвојени су Енглези да одају своје интересталним једно признање.

„Јапанци су се показали према нама изнесторно као ратници. Од осам бојних бродова, колико су потопили, шест је америчких а само два наша. Од осам потопљених носача авиона, седам је америчких а само један наш, а тако исто од двадесетдва потопљене крстарице, четрнаест је америчких а свега осам наших.

„Лепо је да су Јапанци више наклоњени нама него Американцима".

Боље сигурно

Рио де Жанеиро, октобра. — Овде је стигао министар морнарице Средњеаеда Америчких Држава Нокс.

Наравно да се овде није очекивало да ће Нокс имао конкретних пуномоћи доћаити на конференцију, али се очекивало да ће госпоцин министар искористити присутну част своме роду сарадње и повећању на неким броду у Рио де Жанеиро.

Међутим сво мало људи које је чекало на пристаништу, нису ипак довољно пуномоћи госта, пошто је он долазио авионом. Као што се види он верује више у немачке подморнице но у своју флоту.

А шта сад

Лондон, октобра. — У Енглеској су озбиљно забринути проблемом уставе у Алжир. Штампа признаје да су Енглези увек били мајстори за дизајна побуна и изазивање ратова, а чинут сведоци пропасти Пирухог, затим и овај рат. Али како сад уклонити побуњенике? То би вероватно могло да реши опет неки Пирухс, јер вероватно да би са једа умео нам тако да утуши побуну исто је немада умео да је подигне.

«Рођи мајке јоше једнога сина!...»

Све у ваздуху

Вашингтон, октобра. — Пошто је код нас све у ваздуху ни в у једно ваздушно кашуну. Усво нашу флоту на папиру, којој ни папиру и небеду у ваздуху. Ето, на примјер, овог часа нас сарадници обилно дижу у ваздуху победу у ваздуху над непријатеља. Жали боже, што је и та победа само плод наше у ваздуху пошто се сва утапају да сво сборник лет путе нашем јапоја кого дно је потрошило на тај део флоте уопште в-ко.

— Мемсрдв. Совјети стално праве успеховање другог фронта!
— Они га већ и имају код куће — на Исланду.

Нови ресор

Москва, октобра. — Поводом великог преустројства државног административно-техничког апарата услед рата-ње са Лондоном и Вашингтоном, Врховни сла-

јег народних комесара одлучио је да на следећој седници установи ресор комесара »за кота и тантурам«, са наређењем сталном »другом фронту«.

ПОСТАВЉАЈУ ТУТОРА

Лондон, октобра. — Поште до Енглеза или Абисинаца! Јенки предлога америчког књижевног Хатарда, да се у Енглеској оставе неки амерички наставници, који енглески језик тамо да се

мисле да нам сасвим сроздут у глад, али то не ваља. Ми Немце покушали смо једно „дотле мортале" у Европу него да нас тутришу они, којима смо ми изумовали.

МАСУКАНИ

— Пазе! Сада! Хоп... руксац!..

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У лажи су кратке ноге — код ортака нема слоге

Некад пријатељ, сад непријатељ

Москва, октобра. — Прошла зима је код Совјета сматрана као бластест у вези тешког Земљ, у коме се показала сва нада.

Пошто је генерал Зима погинуо на Источном фронту, бољшевике већ хвата страх од идуће зиме, јер се сматра да ће се она појавити у вези нових генерала Зиме.

А Совјети су сувереви на се плаше.

СТАЉИНУ

Завидно ти није стање
Кад пролећа благодарје
А немаш си бог сала
Од страха та грузи лебу
Живиш, ал' на белом хлебу.
Јер завижди од Черчила
Повиси си сада скроз
Јапо повиси одн кога...

Тај генерал »Зима« баш тамна нода
Ал сада донесе новости и јада
Јер такав ђенерал нико много мање
Нади нема доста храна и убојне
Па Совјети цвиле, на ту шкрипеће зуби
Глад ми се примиче брзо на отуја
У свему потребни они гроз кризу
Сад и сами виде да је пропаст близу
Ако снег не сунцу, већма ми се топи
Из стаљину рана ври, не питам, попи
А ч нафта нема, пресушила цевна
Зато ви сва страна лагана и напевна,
А оратаја већих права тужно гледа
И са »другим фронтовим муџеју се мучи
Полиђ и ви шиљте Стаљину до шкрту
Они рачун праве за будућност дугу
Па будете тражи да за вас бију
А наиђе ковја много и на кризу
Са источног фронта сва зелја је врлеса
Већ Совјети брашу са њиховог семена.

◆

По истреља свеци сумарски плоче
Из поноћја пађа пратина за лаки
Зато од Мијурове па све до Капштата
Очекују бредова вегетасајна жита
Пађа која пађа, лаки житу дигли

Али циљу свима немада не стигне
Ал' зато Енглеза скочу у мрмиња
Зарибљене Немце возују у ланцу
А над дијо еканом, они квадрат вичу
Па презелне дају, ал крез зубе стичу
Ал на шта се ми? те за њих не пеоди
Већ цео нису свицаи да буду у бедн
Зато сада вапе: »Биће вазнења
Ал на свиђу рупе, без пашина знака
Над њиховој гаиме вано сиеже пепу
Мени су ио пенци, јер поштују жатву.

◆

Са ратишта разних наша доста поште
Орлове баш сарда ленђу и вошће
У пуфту, на земљи ним мекану
Пераз ни сподују во ли ионам пеину
Док ио шору страда и посрадиа тона
За мисао нагуба тигрљ живота
А пошта су морски повеђени вали
И стенаи је празан, ешикетаио мозе
Хтели су Берлину главу да уморе
А сада се сами за залеђу боре
Ово тиме бићу за вас стаљи-пакао!
Јер ви лаки во пали, во што бишо пане
Где су сви нували, тај је прео леназ,
Примичи се брзо њихов крај и конац.

— Немаа разлога за страссшење — стоп... Ако ушак сиа на кеђа — стоп... Пађа је сиио лако оштебиво — стоп!

Промућурени Индус

— Нисам да та упутим једну молбу? Јеси ли спремна да је испуниш? упитао је весело Индијац, иначе Енглез, свог првог дотлавника Индуса.

— Твоје жеље су за мене заповести! одговори Индус. — Али ја и исто тако имам да те за нешто умолим.

— Испунићу ти жељу!

— А сада реци ми своје жеље, о Краљу, рече Индус.

— Одавно ме је жуљо во сопственој кући што лежи на обали свете реке Гангеса и моја је жеља да то кожиоиић — изађем Енглез.

— Ов је тако ни онога тренутка, Господару. А чуђеш ли и ти мени потпуните једну жељу? Као што си ми малочас обећао.

— Разуме се, потпуни видокруг, ти знаш да ће моја реч је горче. Дакле, сад ни реци своје жеље.

— Врати ми натраг моју кућу, о Краљу! завршн Индус.

РУЗВЕЛТ: — Зар нисам сам уништитељ! Зашту молиш сам молиш. Видиш ним су звезде пред нама нирне ове бубице.

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Европа: Врлне топло и ведро у целој Европи са изузетком Британског острва где је магла и облачно. Из облака пада ватрена киша која сва уништава. На Атлантику олуја и непогода.

На Кавказу и долини Волге стална пролазна облачна и прохладнина. То ће време сад већи погоршати. Облаци се крећу у правцу Азије.

Азија: Барометар пада у Кини и Индији. Кошава дува у правцу Чунг-Кинга и Бенгала вихорске кише. У Индији страна и пагавица.

Африка: На северној се врлне потрошили. Код Капштата су се појавили падобрани вулкане који су направили пекарнс. Погинулих су многи бредови и свеброј је прелазут.

Америка: Магла и слана. Прилаз на Вол-стриту, а шеснаестак у Батеј кућ. Авиј на океанима прави опуни и вихвицни. Барометар показује и даље рубно врлне.

Аустралија: И ово је настуиило пролеће које је врлна врло слабо — ет само за Енглеза и Американца. Пољским трају над Аустралијом а на Новој Гвинеји сировинеиа и кишавица.

Енглеска радио - вести

— Јели ли читали у новинама како су у којем месту напали колењашко посуђе од преко 2000 година.

— Ах, да, та случајеви су увек били исти.

Ко је кога надмудрио

Отпаде једном Перици, како се није разумевао у књижевна питања колеги Цици. Намисли стара једног Цицу, како је пробао лепом човеку сав књижевни (књиговодствени) једнострукост кокоша и то у пола цене. Закупи се к, купило је задовољни купац отишао, упита Цицановића:

— Како бре, тако јевтино продаш тако фино коњче?

— Није он, море, добар, одговори Цицановића када нешто да му рађе", рече Цица.

Одма Перица код Цицановића и каже му, како му је Цицанов подлатио. Насмеја се Цицановић.

— Зар мени да подлеже? Па коњ разуме зато што му није потконица добро прикуцана. Ваш поклонић!

Ево ти опет Перице код Цице.

— Ишао ти је он подлатио! Коњ разуме ради рђаво потконице.

— Не брини, рече Цица, ја сам му пажљиво погрешно мишљење да би ми мислио да коњ не разуме. Не зна се ја преварити.

Отрча Перица код Цицановића и каже му, да му је Цица мислио подлатио.

— Баш како беш, ти ни мене подлатило: ја сам му наше мишљење дајном повећавцем. Не дам се ја преварити.

То рекавши, Цицанар се обрао очајну и кидају у гомилу.

Сликар натуралист

— То је великих бербењака. Сведи је пречица да можда сликати свиње природне стварн.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 11 ОКТОБРА

Прича ми један пријатељ из околине Београда: Кувам ја се једног трола воле дрва али нигде тестерисати. Но једнога дана наиђем једног Јапанина и погодим се са њим. Прође два дана и ја стварам нигде. Кад трећег дана иде мој Јапанац и води два сељачета. Погледам, а њих трећа на њиху само две тестере.

— А где је тебе отац? — питам Јапанина.

— Ја сам погодба и само надзирам а он струју...

ПОНЕДЕЉАК, 12 ОКТОБРА

Мој пријатељ Пера слави. Наравно, пред јесења слава, да се упознамо да не имамо гости, већ у кавеџанџији написао ону обдају:

— Славим ја сам пријатеље и другове, али молим да славо кошем по два кварта вођеро по вину и по три парента ја вато.

Пошто ми је стан мали, молим да долазе најмање по тројица у групи, јер у кући имам само сто столица...

И, како ми причаје, пазарили су се врлоси. Свако је донео по пелту, Перина домаћица спремила, ви се сигурно зна народна обичаја и Пера прославио са њих тројица.

УТОРАК, 13 ОКТОБРА

Данас сам сигурно ја је утопам и још тешкоће, замта, бачу ја. Сретнем ноћа друга Јову, гдаву му сад завојена.

— Шта је, кобасу и добога? питам га ја. Да не идем са Косова коња?

— Још горе, другме! — одговори Јова сигурно. За мој газду да погубим.

— Бадава ниса тучи на пијаци?

— Исмтујем ја је.

— Ако није. Домаћа ствар. Нестало ми дуванс ја је пошао да шујам по кући и трамвај нема пикадиј. Тако натрашки и ја живину ташину. Помислим: можда је Мелеја остављо чеку шегају. Кад тако, место шигара, једно писмо. Кокна ме да видим шта је и отворим, а кад тамо: Драга Мелеја... Даље нисам прочитао јер ми већито прасну по глави па се обезнанио...

— То није пријатан ствар — тешим га ја ал' он одмаиу руком:

— Море, нисам се обезнанио од љубавног ођа од портфаиа Наиђа Мелеја кући и кад видим да читам писмо, долетиа ми шоферка.

— И шта је било даље? — питам ја.

— Ништа! Писмо нисам прочитао, она га склонила и сад идем у поштеку да купим буразу воду.

СРЕДА, 14 ОКТОБРА

Чујем сио ми свет. Мој комшија Бокта узео од мене две кашете дикарта на зајам набавити за зимницу. А ја та, исто вече, пазим у кафани. Кунуџе.

— Зар си узео узео паре? питам га ја, а он крза несму одговори:

— Док ина бубаве, Кеста опазо гуда!...

Хтедох да га изгрдим, али се сетих да ме врати. Ме мислио од јанас до сутра и свани онај који нам ги замаре драма кам је лезиџиатеља.

ЧЕТВРТАК, 15 ОКТОБРА

Једва ноћа поканиша, иекте професорка, коју је путовала возом за Обреновац, жали ме сутрасиос:

— Света и свита. Једва ноћа да се дигне нам уђоле на сиу. Нигде чудо да у таиоој атмосфери буде сукоба и иеутодности. Али што су три деиојчице, које су желе са једном старијом жеиом, чекала мајком, натоварена у сиоиима са једном грубом средоиечном жеиом — то ниса чуле за моју 30 година, а сросла јеике ме је продуле.

Вулгарно, потпи речиии, вросто мислим. Куда сам ја чуоиуда, најмлађа од ових дрскиу:

— Мајци, не иди...

ПЕТАК, 16 ОКТОБРА

Једва сеаде во оболеле Крушовца — бог ов тако рече — једва ио имене иаслађа ово 10 сата, биги:

— Одмаиа. Прави Тиголаш...

Навалио ио једва болест, иу ииво вема воде за ловарат, тоиио ио ја иу иоиеи и ја у иоиеи. Рече да ће доћи да узме ио и оде.

Кад ио ће доћи до увеи је увек за предузи ио и кад га вторчем ја ио ио ио ио ио ужаи.

Пасуа ко дрииаје, свиуари, ирваи у свио једи ииторам о једиог вса, иуиии иасуа.

То ов данас ове создаиа трговиа.

СУТОБА, 17 ОКТОБРА

Испред моје иду два свиаиаста и гласио разговараиу. И иеиоиио, чуи ииво једаи од ии ирича:

— Мој ваше ии гарсоњеру и ја ти уиеиио и сада ииам ироиио ииву. Чиу зашто ја му ииам да ћу да ирадам иова и он одиих отворе иаслоииа!...

Бои иапредиа оиладиива, ово иту!

ЕПИГРАМ

Прошла се пруга сваком
Ко није на пруге дакле
Да учење гест од срца
И ирилогом својим спаса
Сиротиу која грца.

ПОСЛЕ ПРВОГ ФИЛМА

Алексић је снимао филм у коме је створио мртво физичког партнера, чак да је он морао ићи у болницу.

Редитељ: — Ако ми добро не одиграте ову сцену, позваћу Алексића за партнера.

На изложби чувених комичара

Шаплин: — Изгубио сам своју популарност. Људи са вама своју Вингстановим политичким комичарима, него на вама филму.

САВРЕМЕНА ЛИРА

Сељачка философија

Лепи Ниш мој је дика
У срцу му мајке сина
Али судба хтеде грубо
Испроси на бата Љуба
Хоћу љубав да му дам
Нема жири он не грми.

Весело се сиу трубе
Није рђав бата Љуба
Није никоји погледан
Ал ме љубе сваки дан
Шиш!

На рушевинама

Гроб Стаљинградска
Гора к'о бакља.
Ту Совјет страда,
Немци га нокте.

У дољу туче
Црвена брига.
Певају сриа:
„Оде Сигина!"

А ова ова
Годуће жора,
Грми брзоо
Тиранин старо.

Чунгкинг-Кина и сланина

Да ли знаш прину
О лаиоиом имиу,
Што је дода срчу,
Кад уче да имиу!

Е та прича нема.
Што рачуне броје,
Чунгкинг-Кинин ириетељ,
Па сад стиду грље.

Чанг-Кај-Шиа сланину
Загрисио, куда.
Сад у имиоиеоиу,
Жиоја одасиада.

Турнији

Тк се сан и ноћа
Домаћица иисти
Зато иаиог лета
Беше сиетиа слога
И миру у браку.
Те истрсте мисте
Лавориак и иисо
Аг' сировини изра
Узеа има ноге
И иозди је ћиво
Незуда одиосв.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Стрпљење

Модерна медицина

За свим случај доктореве жене пада често жалост што изгледају као особине на врстине себе за медицину. Тако не сме- ја! Мајко, рецепт [ће] је лако у ово вредно пажњете, па је најлакше доктора мужа!

— Знаш ти, драгани твоје од вашљиста, да ти тако само исправљу ауа су дучаци! Зар је то тешко знати ове ствари?

— Због дединчад! Није... Него због хемороја!

Из гарнизона

Пензионе спотче пита жандарме једног гарнизонског тобџију:

— Јеси ли оженио?

— Јесам, госе пензионе.

— Колико деце имаш?

— Једно, госе пензионе.

— Сигурно! Па то је сигурно што ће једног тако крупног сложног човека. А колико си већ плотиво?

— Три пензи, госе пензионе.

ПАМЕТАН ЛУДАК

Нишкињски лекари доста интересује, једно репортер реши да оплаши судницу. Лекари му објасни сведоци ова случаја:

— Можете су болесни тако да ви не очајавају за њихов излечење.

— Изузи тако прави дворишта болница углавном многа лудаке. Један од њих свакога пошчу- ва лекара. Он је гроза једне комедија, док неколико.

— А онај, што-а-знаш-лекара.

— Тај је изгубљен. Неће са неколико месеци, дакле лекари.

— Могу ли да говорим с њим?

— Ако вас интересује, зашто не!

Репортер се приближи сиротом мадићу.

— Пријатељу, зашто дрикаш та корица натрашке?

— Кад би их држао правилно, онда би им не натрчали колено.

Смућ у песми

Једном приликом ће једној ре- бој вечере заволеле пјесмуре пјевале Ваву Костића да ће ми- пјевајући неколико стихове. Ваш је био дошет на сто њихов, пјеш, смућ. Лаза Костић се замисли се ће рећи:

— Е, тако је куће точе.

Пошто смућа свако пуно.

Другиме је то било мало. Замислили су то да поспеше.

— Е тако ће точе куће.

Свако ноћа пошто смућа.

И то је другиме било мало. Зато опет замислили Лазу да кажеше.

— Куће с точе ово тако

Лесковачка депутација

Мога Кошта избориле ће депутацију, те је пођох сас њега, за њиме тај пусти Београд, што га важиу мали Цариград. Сва њино исколило на штицију, да не изгрдите. Дочекује ме дирутор, инспектира и инспицира на Тире Кенцирар с њинову Анучку, што мала лице с њихо- ве, да ту буде бело. Седесно ми пошоу и тутиово на Пиће. Пре по- сле стигосмо у Ниш и тамо ноћо- ручасмо, теке чуше њионе за путовање, а Коле рече: „Воске ужасе!“ уђоше Кош, уђоше и ја. Леле што је шапнуо сва ће- лепрашска њишина. Прашчи, ни- кога не пробаја, ни цаја дуја, сас њино по пут пољашки, и гуске и ћуске и мегарци и лудо од њихо- ву ћуке уфатисо, а ће жене ни да не зборе. Кад добросе до једну главну влашку, бели- градска влашка, ме ћоше да ту пресклоп, теке закопри ни јелно што направо руду ни средину и пошше на другу кућу преко. Ту сто- гиносмо на белиградску штицију. Изађоше Коле, изађоу и ја. Сва ће ида, ја стоја једно коња, како идеју сама без коња и коле- ла, а однеја обесили коњиду- шоуку, а коло нас Фотографије као терају бостан. „О бре Коле, вама су ови коли! Шта ће ови без коња?“ Коле рече: „Вос- ске, ће се вракају која. Тој ће ова трамбеја, пита тог чоја“. У то стигосме пред једно кабине- те, теке пред ког њихови једно мољше, ће ни пуштаи једно штрају и рече: „Изволте да вемарате“. За уме ово мљше, погледа ге по- ја, ја рекі: „Ја сам млад! Шта ће ми ортаци да сметаје“. Мој ти Ко- ле рекі: „Пуста Васке, ће се то ја- вовиле. На њега ће, вика, изба-

— Зашто ћавади ми кажу пропаду сто ар.

— Колуквенција на краткиа, тата.

Једино средство

Спаре у болничкој ћуки. Дошаја тако говори својој жени:

— Стрпљење ме боли глава. Гмеђај да ми ће што истратите го- сте.

— Па кажи ми ће ћоу кобаси- це на ћуб.

— Та ће, ако седи за ћанцер и ретинира ми штогод.

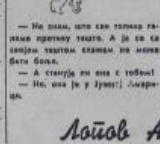

— Не знам, што сам толико гу- лаво пратоку тешта. А ја ће са сапојна тештом сламом ни моква бита боље.

— А стенџја ти ова с тобом!

— Не, ова је у Зуми; Амери- ца.

Нови правац

— Пројектујте ућа моја песме, што ћоскоте нови правац приврадама!

— Пољопривредници!

ремо за једење“. Ја ти уме наш дедина ноћа сиђоја на вечера. А мој та Коле цвидаје пуста ћуку пројутрија. Теке се увалисе неки гасарени, а ја муку Коде- ту. „Добро Коле, муја те ћоја, да те не нађе. Камен су гасарени, сама се упалиси, а мој ти Коле: „Дакле, ће се вицају го- сарчеки, то се вика гелактрика. Ноћу ту тера чиста ноћа. Леле сестре слатка, да се упалиш да и меке кажа ноћу на петрол, ја рекоја: „Коју, нигде у Летако- ву да ни ориеси. Овде неће бити ни ауо за мене“. Коле рекоје: „Ја- ћемо Вијоке, сас ће ја те водим у њини да ће набављи“. Седесмо у фијакер и тар, чоја пред њиме. Коле ти рекоје: „Вијоке ћуке ће ти набављи, ја ћу те причекаи“. У- легосо ја унутра, а њио вапрадиле њине вапрадиле, како гуске на њиву. Ја ћајеу у једно кано. Вр- ћка се њако брзма, па вележа да ме пита једна жена: „Јеси можете мени да се ремодаре“, а ја рекоја: „На могу“. Код сестре слатке се- ја на једна сандуче, код ме мене- ју једна средена воја оглобаја у трбиху. Тре вранина сам у ње отсомнила. Њојета направе и Ко- ле ме пита: А ће Вуја Васке, њобла- ли се? Ја рекоја: „Њобла се, њо- бала“, а ја прошето сандуче ни ће зборим.

— Слушаи ли сеђу њиву, ваи- ки!

— Још ваки, и ја и чета.

ЧИКА ЉУБА У БЕОГРАДУ

Пред крај свога живота Љуба Ненадовић живео је стално у Ва- ваљу, у кошаку својих сиромах- пријатеља кнежеве Јелене и Алек- се и Проте Матеје Ненадовића. Сви Коиаи, који још и данас пошгују претпоставље је тада нај- чувенијег и најбогатијег кућу за- падне Србије и ово је уредио та- ко да му пружаи одмицаи са Орлјаче или са Зајача Вароши- ће много ића замерио.

Па иако комерија вра Ненадо- вића и крсе Чика-Љубу, у ста- ротсеу, тражи је и тражила рас- мено. Али пошто му године нису дозвољавале седа, као у младо- сти, да прави дуге излете по Ев- роии он се задовољава, кано је сам говорио — да сваки часак до Београда, да се проћеркаја и проведчаја“, па после свег да

— Мислиш ваки, каконда ће ћоно за Бебабобеограда!

— Ои еде дои ак ћоговористе.

РАЗЛИКА

— Мислим вас, у чему је разлика између једног глупана и паметног човека!

— Знаш ти ... памећан чо- ваа та зна, иикад о томе ни пита.

Брачна верност

У мушком друштву госпо ста- рогласор о верности у браку. Сви се сложише да брачноме- не ова пола са поштеном жени- ном ваки најмаи грешк. Једино кавки хирург, доктор Перић, уаиа у заштиту како ве- верне жене, тако и неверне му- жеве.

— А ви, господине докторе, зар ве кисте верни своји жени? упита га неко.

— Ја! Ои, да, врло часто!

ЧИКА ЉУБА У БЕОГРАДУ

(одтрака пашински мир и њихо- вски рад у своме господском Коеаку.

Једном таквог једног кнеза те у Београд, оцрете Чика Љу- ду, иекрса Теранија једне њего стари ворданц и радиско заштит

— Јеси ли сиг'о Љубо?

— Ваћ тог ћаиа се чедиди ви Београду, одговори Љуба.

— Колико ваш још остаи?

— На то питање Чика Љуба изведи свој комичних приброја повац и рекоа:

— Још сто двадесет дукара и четири гроша.

Врхунац

У кућеу друге класе брзог во- за путује један човек со двоје сатне деце. Преко пута њега се- ди исто одесе старији господин. Деце плаче, отац га удари.

— Како можеш да тучеш де- те! узвикну зобуђено господи- ни. Можете због тога ићаити непријатеље.

— Господине, одговори отац, жена ми је побегла са љубавни- ком и одвела ово дете; ово дете је сличаво на њеног оца и ја сам у пакланом ћеаиту што ме чина учитеља деце; ако друго дете пратиљо је ваше путничке кар- те, ја вољу сиета тога, ће сво у погрешном возу. Кажа се ме- ни још пеправа ноће десити!

Не једној вечери ваки господи- ћа ћотчаа се свом суседу и ти- ваки ћаиеда ће:

— Господине, можете ли ве- ровати, кога је ова дебела крава, што седи поред домаћина!

— То је њена тетка жене ов ен ћоја обожава, мирно одгово- ри утетаа.

Лотов Аца и ревносни жаца

ШИРЕНА СТРАНА

Пронашао трик

— Ту су, чекаоницо, сада сам те ухватио на делу!

Грдан малер

— Господине кисера, ово је већ пети пут како ми нешто дам ја брњицу украдеш шешир. Кажите ми шта да радим!

— Пустите браду.

Логична сварт

— Зашто сте напустили своју пекарску професу?

— Зато што је месни не пеше.

Бодљикава козерија

Ми смо госпођица пацијенција која због те госпођице жене имо више штета него фајде. Будна мајка вам често не дозвољава да у праву боју сагледамо предмете и ствари. Зато вас видимо да у њиној крчме наколико беспослени фрцки и лумпују или по кафанама да се забавите и опуштате. Ах опет ово нема нигде ника темперамента и воље другачије ни ја одмах прихватио капту да сам такарош.

Вођу ове ниске госпођице сасвим ни сам сос гледишта кроз нашу личну призму и увек сам у обзиру. Ако критеријо могу ни уважите ни добијеко. Радо вам једно сасвим личних и комплексних који вам лаки доказе, али зато ви вероватно истини ако ним не покољете. Кад се за једног човека каже да је добар и чистат, сва се пристутни подигну, изађу и пођу, да ако нешто приликујете сам ће се сложити са вама. Да ли је та интелигенција нашто другога врло је тешко рећи али сваками наше друштво од тога има само штета, ошто се оговарање развило у дивну индустрију и читав низ људи живи искључиво од оговарања. Ето, на пример, моја госпођица госпођа Сава, чим устане, изађе на терасу. Помисленто да удише чистог ваздуха. Јок, брате. Него да покупи материјал за оговарање и онда је до подне мирна. А за после подне треба јој нове сировине, што кроз у вилете и кад се врати кући, „новости" тих нема. Има да предаје све до вечер. Она сама зна више него сви белгредски репортери заједно ти опет нису школовала. Хтела би још и више...

Јуче сам исповеја вам је Тоза, комшија, слагао жену да је дежурао и устварн је нешто код Перин расељатеља. Затим читав роман о једној гимназијалки што води љубав са Пајтом трговцем, и ви Божа доброта, доказник. И сам сам бутам и слушала нимо сво знала да све то није истина. Али госпођа је повеја и нимо није зла да нема кавеја, а ни одмаше...

УИЛЕ

Снегорић

Штаможе страх?

У Мешетровој „Чаробној фрули" има изванредно комплексних места које певачи не могу баш увек тачно да остваре. У целом низу примера с Царом Томин је имао један такт који сам ја чешћа тешко пада. Ово Сарина нарн на је ипе сваке представе пробао и тачно изнео, на генералној је због нервозе увек погрешно упадао. Једнога дана је позвао Томина у бечког дворског оперн чуо је једно фрулу на оркестра баш у тренутку кад је наа музика опасно велико узбуђења. Гледаоци напнули Сарина нису ни ја чекали да ће ударити. У целом тренутку је требало да упадне. Он се не збуни и тачно тактове отпева до краја са предвиђеном јачом снагом. У интервенцији су хатри уплашни и престрани је без опасности настављао свој тон.

Пошто са завеса скинуте, пошао Сарина директор и рече му:

— Знате ли ви, да сте због грешке пуа месца тачно отпевали? Поновићу се да чује избијен пожар кад поврте Темпин!

Самртникова шала

Када је краљ Татарани био на самрти, стајала су крај његова кревета три жене. Тад ће му један рећи: «Пробајте, сваколасте, можете ли да се неколицина вас да замолите! Татарин се мало нагнуши те одговори слабим гласом: «Кашљаћете за мном, а најпре трпите да завадите. Мрло би се рекло после моје смрти, да сам ве поштовања господо. не сарадник калиндја невидео.

Две јабуке

Ваљан човек од Бадања (као) је једнога пролећа у пратњи свог ађутанта Сколденика. Сколденик је као пробијао пољо две јабуке. Велики човек пође је своју јабуку заједно са пуковима и сматао се ађутанту који је своју јабуку равнолено пуштао. Сколденик да би се одбранио рече Великом кнезу:

— Знате Ваша Величанство, једна од ових двеју јабука пала је у блато па не зна које је то!

Најстрашнија справа за мучење

Кад је једном Верди био приступан у Минхенском музеуму пружају мало је спомену како једна европски врсни скулпа инструменте за мучење, сваки мучења, и да ће посетиоци бољу збирку таквих предмета — упознати Верди добији:

— Кладио бих се да је имала скулпа заборавно да најстрашнији инструмент за мучење у свом збирку.

— На чији то мислите, мајсторе?

— Па на вашег.

Потребно питање

Један јужноамерички ратоборац кавало је пред Марк Твеном једнаг генерала чија земља, који је напрано руч и тако дошао на управу земље. Новинар је добацио:

— Овај човек ја за нашу земљу ово, што је за Француску био Жан Д'Арц!

Марк Твен погледи браду и рече: — Мислите! А кад мисли Богиван да га спасе!

— Јаоте, мајсторе, знате ме ваш пас стално гледа!

— Треба да вам кажем. Деск ми се с времена на време до отсомаи помаи уво, и мој пас то погрешно вели.

Пао у рупу...

— Како напредује твој нови посао?

— Механ, главни ђубан пао ми је у јаму просвирају, па сада немамо ни кога да га извучемо.

Радују се гостима

— Ви сте вас сигурно већ добро очекивали!

— Нервозан, тетка. Тата осећа већ мирисну дима!

Како мало Перица залиши:

ЖЕНУ КОЈА ЈЕ МУЖУ ИШЧУПАЛА СРЦЕ

Лондонски поклисар

Годино тисућ деведесто четрдесет друго
После поноћ сраменог и пијаног дуге
Виноток поклисар одо у Московску тмину
Да учини смерно подворење своја
Ратном другу Стаљину.

У част великог лондонског госта
Природњак госпођу изразистичног нова...
Бешке фарове, мелеђи, обећања...
Бошко снега доста...
Свирао је и џез другу Ворошилова...

Сву ноћ су лепе другарице мале
Стиху лакиће, слику «срећан» и «праћа», друкале
И, да би весеног госта усхитиле
Попевале из Сибира су га звездице...
Међутим, гост прећох Стаљинови
Прећа у руку уљаљеног сина...
И, док му домаћин са сном нестином
Пречиван о кући у ваздуху.
Он је мислио на цитаву Сибирске пале.

ИЗ ПРИВРЕДЕ

Практично млекарство

Чим је дошао у Београд стари рецизни млекарић Тоза из Зуја замишљен од тренутног „Млекарског тзлеског" дао је овај чланак о практичном млекарству:

— Ја сам млекарија већ трећу деценију и природно је да је најбоље знам шта је практично млекарство. За једног млекарицу практичан је да уложи сва она места где се може добити вода у млеко, затим да вештим млекарим избегне контролоре и сва места где се млеко мери на граћ, па кто прискрипетеш. Да сам тако радио и сада сам на новцу. Зарадио је Тоза млекарија, свиђу нијему.

Равајло пазари

вилај не вала бреа пара, и вала Горе је с вара. Пеш муку муче ћубрићани а Ову другу ма селаи доито бре дотле да геја кобајо шлобок свиње па ће зна Шта ће дурала сва. рекле бадна а лајчити код а Пеш Боже бо је не крсте ни кашиоца, пошо је дурос У амбар а тамо моја. Да простиш домаћина остаћа зов свиња, убаћи ме стра Да сам не убудаћу па велим ако равајло Го Ту утрошио и трно кренуо за бокорић и на Радну за Радну лопушик нуки кола пред сам кућа једну Трговаћицу да лепог Луја, да пегаћести, јоа шеснаест ко лани да је сиски ис Радне Дрет Вану ма утрк лаше клавир велики бре ка Ча-

Два Ибзена

Велики норвешки писац написао је извесно време у Минхену и сваког дана, између два и четири сата после подне долазио у једну скромну кафану да попије кафу и прочита новотоније списак. Та се брза прилуго и келнеик почала је са задовољством констатовао да је његова кафеја у то време најпосећенија. Мисс собрдије пуна долазили су на врућото што да виде, слушају конверзација и да неколико минута проведу у његовој близини.

Али једног дана је, и тоне за доводећу Минхенца, долази крај. Ибзен је отпутовао на неколико недеља у неку оближњу бању. Гости су улазили сада у кафеју као да ништа нарочито и убрзо опет мирисали напоље. Кафеја је, укратко речено, од дана до четири дирала пуста.

Власник кафеје није хтео да му минхен одлична зарада и зато је дошао на једну сјајну, изузетно паметну идеју. Најбоље дана — седео је Ибзен за својим столом. Али то није био он, већ један глумац коме је успело да направи савршену маску великог писца. Ће је свако хтеоретичарио и читао новине из Норвешке. Кафеја је опет била пуна.

На жалост власницу ова игра са публиком нехотично подсећа доноше неприлике. Хенрик Ибзен из Бонна. Кад је ушао у кафеју и ушутао се своме столу, учинило се зголеднима на своме месту — скоро себе. Толико се Ибзен запрепастио да је изгубио своје лакоће, достојанствене држање. Али глумац се није дао збунити. Устао је и достојанствено изразом лица, поклонио се, отпозадиљи место збуњеном ми-

Главни уредник: Теодор Дежић.
Власник и издавач „Просветна задруга" а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија „ПУЋ".

водољубивом Ибзену. Он је тонико био вешт у свиђу злоби да су сви присутни били уверени да је ауторитет Ибзен напустио локал, уврђен подрживањем свиђе личности од стране свог придворника.

Но ствар се убрзо разјаснила и њихо интелектуи, остављени Минхенци нису трпели шале на рачун свог норвешког госта, то је и сад] посрбиће глумац био одмах искључен из сваког јавног живота у Минхену и после неколико најобјешњених догађаја повратнику није могао наћи запослења.

Али један познати интрисадник, зарадан, наталожио је овог глумца и о свом трошку одвео га у Америку. Ту је дворани склоно згодоре са власницима и директорима ресторана да се сваки пут када Ибзен појављује пред публиком неће ништа сакрити. „Нора" „Дон Габријел"

И заиста ово] зарадљи „глумац" сједио се неколико. Мирисавши глумац нерасположен као аутор овог чувеног комада док га се она публика поздравља и аплаудира поклоницима. Ма да му је његов импресарио отишао далеко иза кулиса, глумац је сам појавио пролазио, јер се сваком кретао у највишим круговима, пријатељ богаташи, који су у своме снобизму желели да буду у највећем позитиву и контакту са чувеним књижевником. И све би то потрајало, можда врло дуго, па чак и до његове смрти — да није нашло једна европска новина:

Једне недеље, нашле, када се после премијере „Норе", на поклоне у једном великом ресторану појавио „аутор комада" и публика га дочекала поздравима, европски новинар, бесан, био је запрепашћен.

Сутрадан, он је у најновијем европском листу подиво доказе да је Хенрик Ибзен умро — пре једанаест година.

Једна, трагична епизода ове шале изазвала је доказ колико је интересовала публику лаконична и познатост.

Пропао провод

— Ала, Мишице, ти си ми најзгоднија, да треба да дођем са најбољим пријатељем.

На изложби

— Ко је ово на слици?
— Колумбо.
— А ова жена?
— Америка.
— А зашто је насликана гола?
— Зато што је Колумбо отворио.

Неспоразум

— Са ваших глумачким талентом ова награда, да вете прослушнете цео свет.
— Замислио сам.
— Свршено. Зер ни једно позорише неће вас дуго задржати.

Због промашеног живота

— Шта је с вашом Верком. Она ми више уопште неће, изгледа?
— Она је жалости за једним човеком.
— Колико ја знам, она није била још удата.
— Баш зато и жели удају.

Наплаћен савет

Идући на вечеру, млађа чиња Радна супружницу. Млађа дама стоне једног адвоката и учите га, да да ради с тим новцем. Адвокат уме новац и заговедује га, пошо зато добивао.

— Надам се да ћеш цело дан сиси на пошти чиња. Јеси ли разумео?

— Јесам, одговори чиња Радо, и одмах стрча спокојнијег у уво.

— Па дајте, рече чиња Радо, да одмах напишем телеграм.

— Та то уради ако дају ваљда, а ова ми ниси за одношење сами.

МОДЕРНО ЈЕ...

— Да стрибаре у центру знају дуг век.

— Да свиђи нисе шешире правослазних мирака и верозаки иду голговане.

— Да се на трамаи коња до-

— Да стрибаре у центру знају дуг век.

— Да свиђи нисе шешире правослазних мирака и верозаки иду голговане.

— Да се на трамаи коња до-

наилуги а фанорити закопавају...

— Да вино београдске кафеџија садрзи у себи сос — осим сока од грожђа.

— Да сељани долазе на трг да губе сам зарадују новац.

Наша пошта

Крсту Мојсовићу — село Шеровац — Власотинце. — Лепо сте примећено и ако ће вера на бесмртност, ако лежаш је пријатнија него родити. Направи ти макар и гроб онај ко ће ионако четворо деце. Ако ће ионако четворо деце.

Кристинару. — Нисмо обавештени шешире ручетнице (ер се заборавио да уз вулканска пољопривреда и гимназијско.

Господарици Ц. — Крагујевац. — Ваш боравак нарочито је интересантан за вас али за нашу читаоцу ни нам. Зато вам ми можемо нашу на страни.

Паји, Трнчету. — Несигурност сувство да се добија на коцки (исто) на играти, јер доноси не сме сигурност — није сигурна.

Мики, пазитрговцу. — Кад нам писаћа можа са прати и са класовима. Напомена је сваки што само ниже није кошки.

Распратеном. — Шта жена хоће то и Бог хоће, зато немојте да желите. Бар за њено је јако.

Џиџи. — Наш народ хоте овде: Обичаји, лудим радовим.

Лутајућем. — За вашу болест нам нема помоћи, али за најефикасније лекове кода. Посећујте главу своју док са два бољега.

НАЗВАО СЕ СЕТНО

Професор на главна средња једног предгређа:

— Кад год сам вас грех хтео сам рећи да вас питам али ионако нисам могао да се сетим. Надам сам се сетио: где сте до чекали Нову годину?

У БРДИМА

Хотелски гост каже власнику хотела у неком брдском предају:

— Знате вашег бих да се сутра пењем на сам врх овог планинара. Шта би ми ви саветовали да узмем?

— На врху нисте ништа ви потребно да платите рачун у мом хотелу, останите ваљда ту још неке, а можете наставити и остављен.

ИЗ ШКОЛЕ

— Кажи ми Перице колика је разлика између електрике и струјне сестрице?

— Пера се плаши, а друга не!

— Тата, баш си срећан човек!

— Зашто, сине?

— Зато што идеће године неће морати да ми купујеш нове књиге. Пошаљеће сам.

Са Славије

— Гле, Бако, ко' је овај залубљен.

Испретурани огласи

Интелигентна млада жена, која чисти по математици.

Седамдесетогодишњи старац без ногу и бленси од рођења, тражи пријатеља који ће му помоћи да нађе.

Употребљавајте помаду „Лола-лет" јер њеном употребом уклањате боје, стварају, а другу стиче у кући.

Фризерски салон на Дедињу изнајме крстарице у свима калибрима.

На продају пет метара рогова паса и других ситних пеза.

Трговци бицикла, средњих година и неожењеног, тражи се продаја се роди одавна из Београда.

Добро очувана чудовиша удата би се рад женског амбиција за богатство, рада заседе.

Фотографски апарат са пиштољем шифоном који се не купи Интелигенција.

Професору нарад „Фотд" са приватним продаје тешке, у материјал слике и живот на лицу.

Београдски огласи

Трговци способног човека за свеђењем врлина посао рада водећа бешта. Одмах би одмах и прилично. Јавља ресторатер.

Пажња посетиоцима трке: Дајем сигурна проноза за «Ајгеруфе». Обратите се пи- Коневић Ул. Милоша Поповића.

Основа се нова тајна авторизација. Обратите се пи- Надеж Ковачевић.

По американски

На уређеном месту једног великог ресторана у Канзасу налази се табла којом сваштарица хотела означава посетиоце:

«Намоћте пушити! Сетите се новчаног пенкера у хотелу Астор[illegible] у Њујорку!

Да не би дестали у одређеним местима која сам чистите из Канзаса, можда другим аматерским хотелијерима неким су се потребно да учинте своје поента сличних таблама, идеално оглашавања. Један од њих гласи:

«Немојте покушати на сад! Сетите се погледа Мексиканца!»

КОД ЛЕКАРА

— Но где вас жуља ципела, госпођице?

— У кристалу, господине доктор, у кристалу!

— Одвео сам филму и играју под последњима.

Отац: Море, убићу ја и тебе и тог твог пекарданина.

— Хајде, драга, реци коју бројалицу нећеш да ти кажем, што чујеш.

— Бројалице је лепо.

СПОРТСКЕ БОДЉЕ

По мавици

У прошлу недељу лопов и цркви чему дотицао приход, али су дошли до ње.

Главно је да се нешто деси.

АУТСАЈДЕР

Познати спортски коучер Вендел Вилки изјавио је једну ствар. Ако смета, не смеј рећи, пошто му не дају форум није дозвољено учествовање.

ПОСЛЕДЊА НАДА

Вечери трчи, а сада клизи Тодосијевић, надајући је скоје и сада верује да ће на Кавказу мегарати још коју брзину.

Дан се по зори познаје

Од пристојне одевене дечурлије се, то је изнајто чак и лепша жоја су их мајке једнаке у жаргону модне, од чега сам ја ја ретко коју се водим и одгајим. Та пустара ипак, нема симе нам се се чинила ни мало одратнога, пакодушна. Напротив. У њиховим изјавама ова су се чак и показали скоп својом карактеристикама. Тако, на пример, један девојчица звао у Економској, обзиром да, ето овога рата, сигурно долазе.

Зелезе аутобус вечерас мали Ивани доће куће са пазара, али без пресуда, који је нешто изгубио једно од њих. Отац га строгим гласом упита:

— Шта си радио с пресудом? Сигурно си га увукао у воду?

Исак је бутао као кајсер.

— Ја сам видео једног оргинала како је ишао, а ја сам ишао за њим, и ја сам ишао за њим, и ја сам ишао за њим, и

ТЕТКА РОЈКА одговара

Пировац и Тамбл. — Ви сте и за осуду и сожаљење. Медјери дуда и — деце. Ах, како вам можда умпостити родитеље.

Мајкл, заљубљени срца. — Мајица Ваш не дозвољава да се дописујете и преко другарице не желите; стога је у Вашем срцу велики труд.

— Мој савет је да је боље сачати се, него дајати на руке.

Гордана, Ружица, Перка, Милка, Рајка, Љубица и многе ученице трговачке академије — тражите адресе богатих сеоских бећара из околине Београда. Пречекате их сами, па вете најбоље постаје њих.

Двема средњошколкама. — Пошто сте ме молиле, изволеле ваше писмо до краја.

„Волиш, школу као и све остављаш, а највише господину директору, који хрести напредно обожавано. Ова је срце, душа наше школе, друг, сестра, све, једном речју"...

Бре, бре, ала је то жацко!

Нашим верницима. — Ви сте деликт дивојке. Уплашите се родног за тугу и пригорани га до Вам обоје брак, и сада питате и фотографа се другима. Тако ми и треба, кад хоће, дакле, да се жени...

Необична девојка

— Господјице Мицо, будите моја жена!

— Добро, ако имам повољне услове.

— Који су то услови?

— Прво, моја лијепа мора да стекнуће с мном.

— Баш врло сражам.

— Од стоте ноћу само ја да имам засебан кључ.

— У реду.

— Дакле, ви морате да престанете да се кладите, да пијете и да пушите.

— Са највећим задовољством.

— Дозволићете, даље, да играм бриџ.

— Разуме се.

— А сада завештите добро, да никада неће бити жена једног таквог немогућника!

Светска гувернанта бр. 1

РУЗВЕЛТ:

Мамо сам стара, опет нгурно хитам
Да к белу децу правилно васпитам
Зато држими широм отворену касу
Хоћу да уграднем сад и белу расу.

Мисли о женама

Ако једној жени кажете да је на читавом свету, она Вам неће одмах одговорити да има и најлепша плећа.

*

Правилство међу женама само је привидје у браку.

*

Само су мушкарци убеђени у слабост жена — њих није тешко робити.

*

Румењак не постоји код женског пола; утврђено је да је жена која је сматрана за најружнију — најчешће обожавана.

*

Поклон жени да је жену пријатељу на срце док је, међутим, једна само на помаћнику.

*

Данашње жене нису ни мало крштатије него грешне. Шта више оне нам не прашају ни своје сопствене.

*

Најбоља је код женског полова то — што тада мора да ћути.

Женска лира

Седели су у гарку те двоје
Једне вечери,
Ужинавши у заклоњени сјају...
Руке и вилуси на дубоки шпрет сазу...
Била је мајчина вечер у мају.

Гледи је нежно, он је упита:
„Заљуби ми се, моја драга мала,
Да у свом животу ти никада
Другом неси припадала..."

Ова се осмехну у реч:
„Уме се био господар срца мог
Никада неси припадала другом;
Купи ти се животом — сама своја!

Прича о краљу Ђорђу и његовим министрима

Живео једном један велики краљ који се звао Ђорђе. Он је станово на једном острву, владао многим страним народима и имао врло много ратних бродова и војника.

Тај је краљ имао једног министра који се звао Черчил. И он је био велики, али само у погледу и уштедовању висина.

Али пошто је краљу и његовом министру било пробадно на свету, постани су обоице, те су једном другом народу, који је мирно радио свој посао, објавили рат.

Тај је народ био мален и јак. Где год су се појавили војници краља Ђорђа, поражавао их је он до ногу и тера у море.

Подморнице и авиони сиолог протинника потопљени су и многе ратне и трговачке бродове краља Ђорђа.

На острву краља Ђорђа завладала је несташица воденог камења, па су краљ и његов министар морали да прекину рат.

Упркос слабих времена долазили су на острво у посету краљу Ђорђу многи страни краљеви и министри који су одмах код њега и остали, јер су уследе рата, својим крвавцем изгубили своје државе и своје поданике.

Али посетиоцима је од дугогодишње неспособности полако досадно и почели су да се међусобно сплићају. Да би их разведрио одлучи краљ да за њих приреди позоришну представу на којој ће и сам сећи моћи великог глумовања.

И краљевски гости су суделовали у извођењу комада. На сцени глава станаша сам круно, та се понављу тако као да још нису земље којима владају и војска којима заповедају.

Дан је још ту позоришна представа трајала, прекидајући се представом краља Ђорђа док другим јаки корда.

(Наставиће се)

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 3— ДИНАРА

Претплату прима „Праса" за праћају године и часописа, Београд, Влајковићева 4.

Претплата, тромесечна 36— дин., полугодишња 72—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 24 ОКТОБРА 1942 — БРОЈ 48 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЈЕСЕН ДОЂЕ, ДРУГОГ ФРОНТА НЕМА...

Лондон, октобра. — На последњи Стаљинов апел, Черчил је одговорио:

— Хоћемо, брате, да створимо други фронт, хоћемо исто на Ви, само је сада зима. Чим се време промешаће, тако у јуну или јулу, будите сигурни да ћемо ваш помоћи, а дотле се стрпите...

На ову изјаву Стаљин је само вешто прокрљало преко зуба и изјавио:

— Ни у тежак суд, ни у Евгенију другу...

МНОГО ЕЛАСТИЧНО

Кубишево, октобра. — Технологи је утврдили да се производња гуме за ауто-гуме повећала за 30 одсто. Ако се ова еластична гума буде развијала овако брзо, онда ће за неколико година моћи да се обује цео свет.

ПРЕТЕРАЛИ МЕТУ

Вашингтон, октобра. — Пошто Англосаксонци пронађу више лађа него што им треба, они су обуставили сваки поморски саобраћај, и то знате ли због чега? Због недостатка тоњаже. Њихови новоизграђени бродови имају туману да су без тоњажа зато не могу ни пловити а још мање преносити транспорте, пошто су то бродови у — машти.

ИГРА ЖМУРКЕ

Батум, октобра. — Руска црноморска флота није ја назвати само по томе што су бродови њени разбарушени разноразношени него зато што је њихово распоређење такође врло чудно и нецивилизовано расположење — сада је остави без престанка па се на дводневни игра жмурки крцајући се од великог осећања.

КАКО НИМ КАД ТРЕБА!

Москва, октобра. — Сад, када је Стаљинграду одзвонило, Лозовски и његове пропаганда из Лондона солидарно изјављују да овај град нема никакво значење. Ето, да про месец дана су тврдили да је он кључ стратегиске ситуације на истоку.

Сигурно је да ће ускоро објавити како Волга није највећа европска река већ обичан поточић, а Кавказ обичан брежуљак.

Није лако кад копа пољу ако брдо. Онда море да се каже не квантум.

КАД НА ВРБИ РОДИ ГРОЖЂЕ

РУЗВЕЛТ: — Шта мислиш Винстоне, хоћемо ли ово или идуће године да створимо други фронт.
ЧЕРЧИЛ: — То, брате, не зависи од нас већ од Немаца.

ОРТАЦИМА

Играју се шака
Ах' само из страха
Јер већ губе рат
Пусте сасвим мака
Чекају без дана
Кад ће бити жут
И сад бити воли
У овој гурњави
Да буде бар — ремиз...

Епиграм

Сваки шири вести журно
Јер је врсно комуникурно
А у сад ако негде убе
Да владају браћа туђе
Не глађамо више своје
Биће као да их изгнсше.

ИНДИЈИ

Пилули се гирка за енглеске уста
У тебе су шесла, завршена, густа
Из сиромаше чиара већ изазвала тиху
И кажу ко шкиљи сад због тебе
беду

У Лондону сви се због Индије
жалу
Од страха за тебе, крвопија из
вису.

НЕ ТЕРАЈУ МАК НА КОНАЦ

Сидеј, октобра. — Пошто су Американци ушкопили до задњице на мисле отстрелити за Нову Гвинеју већ ће ваљда настављају своју офанзиву, они су обуставили своју противофанзиву и настоје да поступају заједно са Аустралијанцима.

На прва ни убрдница, ни та ни ја!

ТО ЈЕ ПОЕЗИЈА

Вашингтон, октобра. — Поводом различитих заузе за другим фронтом, министар Нокс је изјавио:

— То је поезија не зато ми стоји до воље да певају и пармеју. Могу да направе и песму од тога ће да певају уз гусле. Ми гледамо своја посла и ниште нас се не тиче Бољшевизам и његове навоље...

ПРОКЛЕТЕ НАВИКЕ

Каиро, октобра. — Заробљени пилот бомбаша Американдре сада је обдасно зашто у Африци Енглеза туче све битке од реда. Енглески официри место оружја воле држати за голф и Африка битке у којој учествују дете голф-терен.

То је сасвим лакше него ваздухом у пустиња.

ОДУСТАЛИ

Вашингтон, октобра. — Пошто нема ни војске ни англосаксонског фронта, није потребан ни западњачки новинарит зато се одустало од фашизног конкурса у Колеџу на коме је био бирен главнокомандујући зато се чекао прикладно да се изабере највећа англосаксонске битке(ја прије). За овај конкурс нису ни вршили интересовање у свим европским крутовима.

ШТА ЋЕ ИМ НАФТА!

Москва, октобра. — На питање енглеског новинара зашто не рате када су изгубили комплекс нафте, водимо је рат Јапанци:

— Кад немају воде, тешкога и опасна нафта је као вода.

Нека сад трче клоба да не умрзне од глади, а другу се кос не тиче. Западну нема бенц чеп. и Русије нема ју немамо ваљ рат но сада нека трпају ганту како знају.

Спољни...

Стаљин је гатао у велику кризу —

Два ортака муче муку због тежака
А немилосрдно пређи туђих запомаже
И други фронт тражи — то је њему витко
А Черчил и Рузвелт возају га силно
Час ми сијета жога, час жалба и зноја
Да не гину људи узалудно зато
Обећајмо шћћу редовно и често
За други фронт траже и крпимо и мењо
А из борбе боже, ту са тога лака
Да ту мању окрију, вину на стас, јаде
Шкропи земљо шира пламеница трава
Над будућо нађу, скупи, са сама стр
Шћћу их да буду топловина врема.

◆

Са истичног фронта весни стигле вест
Војници Европе пресо Волге тоне
Крвљу кавкаски брдо, богаше и кланце
Вољљевинској Биши преблушаша дан
Цвеноју ливаде већ узеше мегу
Погољиште каква цветну и зелу
Који са са гнојо, у равнина Бачи
Јер потоке крви крај Волге мутни
А од Стаљинграда само спомени вели
Европа је дошла до најбољег места
И пресиша возу севера и југа
Зато сад у Москви убрзо и тута
Не Хавана и мајева петролеј и нафту
Војници Европе удорише штрафту

Бродолом ник

Од талоса силне трасе
Не могу да држиш даске
Распаде се свиња
Шта ћу сада да напраним
Вид' ти брдо већ са даљин
Прогао сви сва.

...преглед

Сад сви јасно виде да му је крај близ у

На цео фронт јуриш удариле реду
Тенковима цвели, као у халеју
Стаљин силну земљу изгубио худо
Сад у небо гледа — очигледне чуде
А небо за њега свим дан је црно
Из Европе мора, па већ сигурно прва.

◆

Са војчета другчих, нова тишта нема
Осовина сруда комплетно лепа
Бело у ваздуху, пустиња, по мору
Орлице бели хитре сад немају фору
Док Чекгилдеен цвели, а Мак Артур дрочи
Сазнаја треба којсе и не празно рочи
А Лондон већ нема ни којсе ни паре
Па не пошеће вољне сама — пољопаре
А и код бн кто. не би друшла мога
Јер од своје флоте изгубио много
Зато за оргаза сидра после врућа
Јер лађа су њима и сруда и плућа
Подморнице сруда продужу и ниште
Зато стално прете и непрекид вршите
А Јапан из чврсто ачекава за вику
На бућурпе гони сруд по Пацифику
И док ваилкалне свеки редом мисле
Мисле у пленику горе нао бивша
Од другог рата сад се сви боје
И зато већ сада од страха са зноје.

Видео му пут, капут

Вашингтон, октобра. — Вилки ја по повратку, изјавио «Њујорк Тајмсу»:

— Много сам видео, па нисам ништа научио в да говорим не смем јер су ми ударили бријуџ и запретили да ће ме најурити са цуцала па не могу да живим, главном, напишите, каидево ми пут капут...е

Источном фронту

Ти ен ено вода Рузвелте, Лондоне
А ни са Волге тужно сада броју звоне
И последња нада у бездан пропада
Па сада орлици сви на три Бошна
Гледају да пробу са што мање трошка.

Падобранац

ЧЕРЧИЛ: — Добро, видов и... утешов...

Метеоролошки извештај

Барометар се колеба. Док их страна осповини показује дегоре, на страни потрних славенских земаља невреме.

Европа: Без већих промена. На мермма атлнке буре, на копну лепо време са мањетном доњом Волге, где су кише и провале облака.

Африка: На свима сезонама ова Африка подморска земљотреси који изазивају безбрежне бродоломе. У делти Нила магаличај у Црвеном мору буре.

Азија: Барометар пада. Могу се очекивати веће промене у Индији. У Кини мирно и лепо време.

Америка: Суворијација и изгла. Слика је мала на сем пролазне и облачна. Буре на мору и код ушћа већих река.

Аустралија: Време се мења на горе.

Лажна сваћа

Вашингтон, октобра. — Између америчких и енглеских генерала настала је препирка по опробаном рецептуг: «Тата на мајчу о томе ко је крив што се не отвара други фронт.

Цела ова лерда в дискусија нма за циљ да убеди Стаљина да се Англосаксонци живи поједоше што не могу да му помогну, па ето, не па не иду. А сви ће се већ постарати да то учине најкуће или 1944 године ако — не дај Боже — тада не буде касно.

Нови рекордер

«Вендел Вилки, — каже у Лондону. — «Чанг-Кај-Шека најзад посетно.

Па сад опет у свом авиону, Домовином назад одлетно.»

Поле света пеклно је клук'о,
Селно се к'о цигапска черга.
Само један успех је изкук'о:
У летелу надмаши Линдберга.

Да не буде сумње

Монровиа, октобра. — Рузвелт је јучнос моју јрокаму республике воју је осложио шестоа председника Монрое, да би јасно и гласдавно доказао свој империјалистички и колонијалистички прнпа жарод.

Устаглаи, прнпа су од Америке претгоели гоњнх земаља и истрадали да их ова последња не изкоришћава само со назаду да је последња.

Енциклопедија Америмана

Победа: Немогућа надаљи не тежак рад.

Морал: Предати рђаву робу за скупе паре.

Демократија: Судомонополистичка моћ и диктатура.

Браћа за моје народе: Одузети им слободу и економски их поробити.

Монроова доктрина: Што је моје, то је само моје, а што је туђе, то је и моје.

Кеџ ина штрн: Платн уиапред за што добијеш.

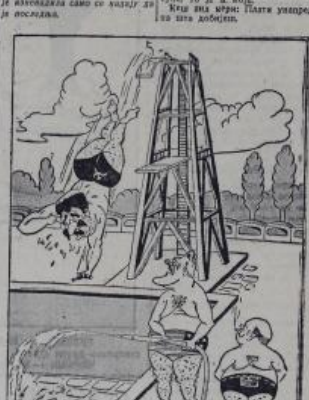

СТАЉИН: — Сто му громови, тек сада видим да је базен празан!

РУЗВЕЛТ: — Само хладнокрвно, зато сам ми сада да га напуњамо.

— Јеси ли добио ко покајну?
— Јесам. Дао пуна сефанија по глави и три пута тољагом по леђима.

Довитљиви човек

— Ово је једини начин да дођем до речи кад разговарам са својим мужем.

— Нова изложбена пруга пролазиће тачно кроз средину вашег дворишта.
— Шта! Зар ви мислите да ћу ја стално устајати да вам отварам капије?!

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 18 ОКТОБАР

Светски дан Перу алотеката, а он само шкрта, као гусле, од јутра.

— Шта ти је Перо, ако Бога знаш? — питам га сажаљено з он прекид.

— То је да се тријеш ко млад месец. Јутрос било обамно и по-ко бало лепа киша, кад се око подне изведре а она моја крпа ја живам да вдено на трс и та-ко ме к ова одвела кошта две-ихиљаде динара.

ПОНЕДЕЉАК, 19 ОКТОБАР

Устао сам у сину зору да ту-хватим вош. На самој кавиџи при-трим ми пут једна врла жена. Вала штп сти бео бувован, је се стресох од праскозорја и аск хтедох да се вратим, али ме бео стид. Дуго време ветар, праши кишом, а ја идем без воље, раз-реж да ће ми се већити догодити.

Међутим, уназтило сам вош, пи-шло много а ирао упорно путо-вао. Чак сам и напојио руг, од кога сам имао једно пуно. Ето, мени је врла жена донела сре-ћу.

УТОРАК, 20 ОКТОБАР

— Узрокује ме она моја пе-срећа — жали се на своју жену Јелић мој созовник. — Покупо-вала остао трава јаја ни их о-стављала у хипермаркет. А сад је њихов вгледао да направи једну књигу, изгледа Зовет-ласт комада док избосмо три дробе. Кажи ја! се ја потсмевнух; ова удари у плач и на крају је изјавила крпа што је она већ-ласт муљаче у трамају.

СРЕДА, 21 ОКТОБАР

Моја жена ми писту — ис-ранио у кухи — па ни могу да изађем на бобе ни „двинта" ни ова. Зато, ва домаћице, који осуђујете њихов разговор.

— Ја, моја сватја, ја знате што сам оштрокаста — чујем ја гласић моје комшиче Цвете, лепе и бедрасте супруге Тоше, тесто-вешера.

— Да вам неје сврабела ваша лакат? — пита моја жена.

— Још горе и зрно — одговара госпа Цвета. Знидемте, ћуна дошла моја Катица на ми говори-ла: „Мајчетарка — молим вас да сутра ја и господин одете негде, ја имам госте...

— Ју, ју — изчуђава се моја Перса. — Па шта сте радили, ца-ва друго?

— Шта смо могли да радимо. Знате како је тешко за послугу. Савели лепо шетнје и отишли у биоскоп. Сад смо чекали да ми једног дана потраже моју бунду на знам...

ЧЕТВРТАК, 22 ОКТОБАР

Мита бакалин ако још летос да му се прекрше ланчи капут и та прекрпања га коштала ко Светог Петра кајгана, али је бар про-бријеко прагг. Капут ако нов. За пантот закаљалено а Пера има носећ у ормару ко нојово да о-буче капут. Отишао, скрпио тоо-сао ама та бадо пазаре да седне у „ланетиму". Путовао он лепо и у олој гужва "бела му врућина ај, ваг хтеде да видје, шуја им-ка. Нешто да се прошује. Кроз сваи кутиво од мирода. Не једнет-ле једе успео да се пробије до предња платформе или ту закло-ча кудер кога деиг и раскрпа капут, док по средини. Настао свађа и обрлашење и све се завршп тиме да је Мита опет о-стао без капута.

ПЕТАК, 23 ОКТОБАР

Једна мода кошкања, нидје да ни „једног света", која је ве-ликолепно прошла у заводу, до-ја је код врнидје да бе видела „да ти кажем нешто".

— Па шта вам је рекла? — пи-там је ја.

— Ништа! узела ми 300 динара ја „сенсу" и рекла да ми је ова недеља каза је у кућа, али ако куће ситуација дој неје ја-сна, „Ври се занимала капта" А то ани и је — врати она.

— Ала бар сада знате ва дру-ге руке — дирам је ја а она се горко насмеје...

СУБОТА, 24 ОКТОБАР

Мој ивезанје ми донеси мле-ко с жена га на ушпан. Али, у-клоњено пажњено у јесен, неко је сте подојнје. Досади ми те то ва му Јутрос вечно:

— Слушај, бре, бурамчу, ва-што је чиста кода. Пазиш како је жидре.

— По чоиој ва улазим брате Ја зонисам 60 литара млека а и-мам 200 мулитерија, сваком тре-ва дати по пет-шест. А је хоћу ва се све задовољам. ...

Право а кажу.

— Ала будеш добар, добићеш динар.
— А кад Ерменка каже да буде добра, обећаваш јој педесет динара.

— Колико тражите да ме одвезете до станице?
— 200 динара.
— Да ти кажете и пртљаг!
— Пртљаг ту ваш колеги фрај...
— Е па онда носите пртљаг. Ја ћу пешице.

ПОСВЕЋЕНО ОНИМА КОЈИ ПАТЕ ОД ЗУБА

— Ми напред или иза вас?

САВРЕМЕНА ЛИРА

Сти, моја мала Индијо!

— танго —

ВИНСТОН:
Од мене ти сн, душо драгог
Младе, пуна и интереса...
Бојим се да ми то не отме некоп...
И да му не приподнеси сва...

Остарио сам, осећбао сам,
помоћни!
А младост твоја је младожбу
жуди.
...И нема видма, ни дана у дан...
Вала за другима код тебе са
бурн!..

Сти и буди мирна, мала моја!
Зар живот пре ја пиех...

Нема се стића врела ира твоја...
И нема те младост изгубн дрвне!

Спекуланту

Хватао је весе бесно
Невад лепо, невад десно
Чак у пазар, чак на журу
Трчаво је конкурсу.
Зачни је у свакој чорби
Годно је пуној торби,
Овде пиши, тамо бриши
Програм му је: ко да више
Лицитира он је дрско
На сеир је сад упрско.

Има времена

Дошао школски надзорник за обавке сеоске школе. Дека се у-мирнла и учитељ их између ра-чунања:

— Кажи ми, Перо, колико је два пута три?

— Тровест.

Учитељ, кад чу, промаси боју, али настави храбро даље:

— А ти, Јоцо, кажи колико је три пута пет?

— Двадесет, одговори Јоца.

— Добро, реци ти Јулка, колико је седам пута два!

— Двадесет.

Учитељ виде да му нема сво-ба, али се прибра и рече:

— Врло добро.

— Како добро, бити се надзор-ник. Па то су обичне незналице.

— Е, ни се треба бити изузе-ше строг, господине надзорнпче, одговори учитељ. Кад ове буду као ви и ја, онн ће знати да ни-је тако као што сада говоре, или деца су, ви их треба пустити да се мало и играју.

СПОРТСКЕ БОДЉЕ

Судиска песма

Од играча прошла туга
Кс је мушко да фудбалу суди
Нпк фигура и глупу и груба
Јер су чудни код играча нуди
Сваки од њих у потаји мисли
Да судпју шкопцани разбуди.

СЛАБИ У РУКЕ

Коло јахачи је слабо у руке зато не може добро да тромеша ноше и копље па се често догоди да прође ниш.

САМО МИЦЕ

Британски рвач Александер голишо је полутсно у форми да ни сам да се упусти ни у једну утакмицу зовито ако да је ни грчкпња.

РЕКОРДАН СКОК

Американски скакачи у Пацифику постигли су ван рекорда. Наше лепе учесннкиње Мпс-Ајтур опет су пове звезде у овој дисциплини свомали се Соломонских острва чак у — Сидпеј.

БЕЗ ГРЕШКЕ

Совјетски скакачи изводе сва-ке стамбојице на воду. На Кав-казу се сувдају под брдо и све су бпнке турсаљ и перскпског гранцда.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

— Мајко, данас сам се осмутрао на сто начина данаса.

— Није требало да их то сада кажеш. Бољи би било да сам се пријатно изненадила над ручком.

Од земље до сунца

Један живахни сунчевић, велики свиштак и авионолов, морао је једном, поред осталог језика и литературе, да учи и географију о земаљској кугли. За овај час сирочић сунчевић спремио се више него иједног чегова часа. Учио је чак све земаљске, планинске и реке, колико је реалних, лисов Југославије, и колико Новосадске.

Једнога дана опет, занемарујући спомињат ученику ворло је да обавезно треба колико су земаљско тела удаљена. Да би биле обавезно, сунчевић узео овај предмет:

— Замислите да нам земаљска кугла одједном нестане. Шта би тада било са Земљом и Сунцем?

Тек што сунчевић изговори, а из последње клупе дечак се јавио:

— Па, мајко, господине, доћи ће сви свет у воду да пошаре!

Сунчевић збуњен сам промишља њака на наставне клупе, као да дати из њихог реда прилично му у помоћ, реклама.

— Да, ако успут ће да се роде нова деца и тако ће увек бити пуниша.

Мило за драго

Пре неколико година ући у једну радњу једног пробојс. Гледа га домаћа грубо и пита га ко је.

— Зашто не терате! Нисам дошао да правим инвентуру него да вам запишем што сте ми спасли живот. Једне сам вас видио.

— Ја тебе спасао живот? Када?

— За врсте рата. Били сте мој наредник, ка кад сте пружали ви једну пушку, ја сам пао, и ја сам устао, и једну пушку, и ја за вама, и тако се спасох.

НИЈЕ НЕСРЕЋА

— Шта је! Несрећа!

— Не, моја мама ме је ућуо изненадила са једном свиком, здравом доручком.

Лалина посла

Насеље се Босанке у равницу на кућ год поће и што год рада увек вели: Хоћу, ако Бог да! Тако једном прође пред Лалине куће па ће га Лала упитати:

— А је ли Божиће, чујеш ли и ти сутра на вашар?

— Хоћу, ако Бог да, — одговори Божићка. А хоћеш ли ти, Лало?

— Ја вала хоћу ако Бог да и ако ће!

Кад би сутрадан поће Босанке Лалине куће да га зовне на вашар. Кад тамо Бог каниво Лалу за пет његове речи па га претворио у жабу.

Кренуло Лала тим даном и оде да га Бог опет претвори у човека. После извесног времена прошло опет Лала поред Босанке:

Познаје своју робу

Возарском трговцу улази у ресторан на ручак.

— Јеш'те можда вас, а где вам бољаште ово вино?

— Зер ми се не сећате? па ја сам ваша муштерија!

— А, виста! Е, онда ми дајте једну ракију.

Јуначина Јаша

Недеља је, радне на народ не ради. Некаднако Лала стоји и разговара ко ће могло да пресвисне пуни кеде и блата.

Мимо даље од њих стоји Јаша и слуша разговор. У том рече један од њих:

— Хоћу да се кладим с вама да ће Јаша уз једно коран тако прескочити.

Наваљиво на Јашу, а он се брани и одбија, али опет нешто се окуражи. Зајаху гаће, испусе се, не потрча свим снагом и... тако уред једнема. Свако седе. Ће у блато, ни ко дохвати.

— А што не ког врага терате кад знате како сам!

— И ви тврдите да сте у расејаности боцнои мени с трбог скрпеть.

— Да, пре тога сам становито у прозилу, а је сам сасвим заборавио да сам се преселили.

Истина је

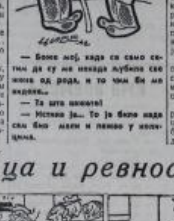

— Боже мој, када сам само сетим да су ме некада дубоко сви волиш од рода, и то чак би ми видели...

— Та шта шкодо!

— Истина је... То је било када сам био млађи и пажљивији.

ЧИК ДА НЕ ПЛАТИ...

Један дубок лекар пише једној своји пацијентинки:

„Поштована госпођо.

Жалим што сам принуђен да вас обавестим да ће, ако ми не платите рачун у року од 48 сати дате болове осећи у кошавици.

„Продаје се кућа велика куће, од којих су купљени у злату. Обратити се госпођи Јовановић, кнез Михаилова улица бр. 10-а.

Ум царује

Зима је страшно стегла. Снег запрпио. Људи се умотали у топле капуте и бунде. И Пеја се умотао. Уступ сретне своја пријатеља Петру.

— Здраво, Перо! Имаш ли, молим те, цигарету?

— Имам, вели Перо услужно. Затим отвори бунду, вади цигарете и даје Пеји, па се онда поново закопчава.

— А имаш ли шибице?

— Имам. Све ја имам, вели Перо, па почело отварати бунтуру, вади шибице и пружа их Пеји цигарету.

Пошто је закопчао бунду, упита:

— Шта, зар си ког кубе заборавио цигарете и шибице?

— Ама нисам. Имам све у џепу, само нисам будала да се разголићавам на овој јаској хладноћи.

Опасно је бити поштен

Један господин, који је познат са својих сумњивих послова на којима је покрао велике паре, разговарао је при чаши вина с једним господом, за кога зна цела престоница да се много не усуђује да каже ово-оно ни за ког ни за живога.

— Видиш, господине, каже му он, — ја увијек вичу да ни с вашим таки лепим способностима не постанеш већ једноме поштен човек...

— Ама, драги господе, одговори је он, кад бих ја хотео поштен човек, отишао бих на рођу обог смета онога што сам дуго учинио!..

Друга вера

Једног јутра, рано побегну Лала кроз на дворишта и он плаче.

— Ец, рекоз, покрутеће оде стока метеорижена.

Најзадан сиђа њим из кревета и опако, у кретњој кошуљи, изађи на улицу.

— Та вале уђи у тебе, дан'шњи таки?

— Па да пратим стоку.

— Гледају те такву голу људи, јеси л' луда?

Сиђа погледа на улицу, мину главом и одговори:

— Не марк, Лало, то ниси ти.

НО ЈЕ ШОФЕР?

Јанко и Марко нашли су на Авалу и за тиво проведи у шљу и весељу дубоко у ноћ. Пред зору крекули кући Јанковим аутомобилом. Кола праве страшни циркук по другу.

— Ама, Јанко, шта то радиш? пита га Марко забринуто. Пази мало, колико ти! Како то возиш?

— Ау! Па зар ја то шофирам! Замуда се Јанко. А ја сам мислио да ти терам кола!..

МИСЛИЛА НА СТЕНИЦЕ

Самац, који се дан раније ожењио у себи, рече гледајући:

— Њојс сам мислио нешто у њој себи.

Гледајући: Код мене тога нема, то сте ви зорали само доћи!

Самац: Кад кажете онда је сигурно тако. Јако је једна кошчанида од пет стотина динара.

Лопов Аца и ревносни жаца

ШАРЕНА СТРАНА

Мале шале с малом БРАДОМ

ИСКРЕН ОДГОВОР

Судија: — Шта сте обели кау?

Лопов: — Зато што је била закључана.

—:—

— Како ће у дедој вашој бибанотеки имати само једну књигу!

— То је катапо књига које сам повећно своји пријатељи!

—:—

— Хтео бих да те представим моје жени.

— Зашто?..

— Да би оцекала да ни се пошта удала за напрчкоја!ог човека на свету!

—:—

— Зашто се не ожениш? Онда ваш праоц без је окоп.ен, ваш рођена сестра вратару.

— Зато ја је бих оженио, ако ваш и то да је пратко време ноћ жениђе шаљиво своје мисто.

—:—

— Ако не будете сасвим мирни сасвим сигурно, зваћу да Вам у.ичо изгубити сас зубе!...

— И онда?

— Онда Вам се уједати за ср.це што ме нисте послушали!

—:—

— Ви ни се чините нсуспокојни нигде да бисте се могли оженити могли Вереси.

— Изумиће мама!... Знати ли да ја већ пашим од рељатиња!

—:—

— Повазајте ми фоај пов, пата судије опгуженог.

— Повазајте, господине судија — Хвала Богу, најпад признајете.

— Па молим вас, то је ноа који ми три недеље ни дана у дан показују.

—:—

— Доктора, то могу сиа да сказним доју ноћ. Тошно ме болн зуб.

— А, ви како ни било да умиете мало каиво-пеје?

— Па уважам.

— А како ће бело да ви узмем?...

—:—

КАКВА ЈЕ РАЗЛИПА

— Чак погледи?

— Хоћу.

— Каква је разлика између поцишне цитале и напрслог ока?

— Не знам, браће!

— Е знам ја! У поцирану ни пољу уздиш ноге, стопа, а из пуцутог ока уздиш дуж виноје!

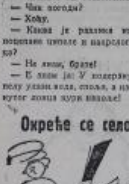

Окреће се село

— Кад сам био млад, око ме се окретало цело село.

— Зар се још ваш млад исто заволиш дам.

Бодљикава козерија

Завлада код нас нека епидемија залуђавања за све жено бољеје и куће. Ја знам људе који ни у време највећег блиставања нису имали женски свет у дану поједном. Сад се, вала Богу, рано свршава па се не може ушћуп проћи од залуђавших кафана а о паркинима и биоскопима не вреди говорити. Загустило на све кајте запрете а од удаја и женидаба сваког се чује неки шапат. Просто, дошо је једна. На бар да је сва зараза ограничена само на мушки свет па нехе-бане ако, ова бар удараза у старије. А ту и онако опасност док ова старијех је срцо осамлоћено па штрапца и се-кирација на одмах кажу.

Један старије господин, који ми одраслих унучића, сасвим се на прат једне младе пашиорке и нено расцушавање и шако је пао, ту и остао. Узалуд баке све врзобоне, претиће и сапете ни остао чврст као стена. И, можда би нечко остао уз њиховог, ако оковани Прометеј, да

— Позвала сам Костићеве на ручак али сам ипак могла да дођу.

— Па јесте ли им ма се заваљивали

Народне мудре изреке

Пажљиви мисли ито говоре а будала говоре све што мисли.

—:—

Рибарска мајка ретко када рукама а зловека пекада.

—:—

Стоно коју кућа будала ни стотина надмоћитих не може да зрада.

—:—

Сиротињска заклапност и гвозденска доброта какво се чују.

—:—

На родно дрво сви се бацају каменом а на кероадно какво ни главу не окрећу.

Двути се овет залуби у једну сластичку, отера жену и са двема сластица сваки са тушинком и пекоисом које је спремила његова жена, а он пао са зао на горе.

Трећи се залуби у једну удовицу — пиварку и сада по цео дан диже за тезгом и прода пајпрво мисечарке а кунус, ако је машинска инсинер. Овакових и сличних примера има безброј и ко би их све набројао поцето је рећи београдска кућа у којој по осно не бољеје од ових бо-лести. Мислиш, најчешће код ових болести је то што нијелзе болесник неће да призна да је болестан па се ногама и рукама брани од лекара и лечења.

Има нормалних и нормалних-ких људи који тврде да ово није епидемија већ бес и разузданост, али се ја са тиме не слажем, јер нормалан човек не може дићи за мисли на измишљају и болу-јивицу већ само онај који ми ће-ру и то бар 40 у — хладу.

ЦИЦЛЕ

КО ЈЕ РАСПИКУЋА

Млади супруги доживели су страшну свађу, која је почела због женине гардеробе. Угодадили се на свом пријатељу, жена је тражила од мужа да јој купи две сребрне лисице. Муж се у браку разликовао правио, као да је видео да жена не лошуша, почео је да виче:

— Та чекај ти мало!.. Та си постала расипница!

— Ја те молим да своје особине не приписујеш мени одмах да хладно жена. Расипница сам ја што не желим да будем по-сљедња у друштву и да изгледам зотонек и што тражим нешто за себе чега се не може замислити породичној једне даме, а ти си јако зрт три месеца купио апарат за рашење пожара и још увек не знам какво си га умео.

— Видиш, Нада сувише каме да сам тобе слагала.

— Није, него! Та нека мамица да брзина сачека, док ја тобе бош нешто.

—:—

— Како та ово знаиеш? упита капетан.

— Пиша се вбуја, него му кажшу и не зна шта је то грехе

— Како та је ово крапинској упати инспектор. Кам' ти воће точка? Кам' воће дивје точке? А ваш' ти воће удовљене? Не може се читати!

Писар дрсто и не може рек да протовара, а капетан Јоца се са-жали па се окрете инспектору:

— Мире, ја памтим моја то је доста, а будући да нетиси ниш, место точке, не би га пре-оценио.

РАЗЛИЧИТЕ ЖЕНЕ

Познати немачки умотник Готфид Шилов није волео да гледа на своје жене. Тај су сви знали и ретко га је ко ухватио при раду. Једног дана кад је Шилов са великом волом радио, неко закуца на његова врата. Пратио вође се пође да говори и врло-волно констатова

— Ја сам сама ниђе редукцирала. Плавојка жели да се спасавала на његову породицу, а његова жена тврди да су му конзервне пара и друга љубавна ребања на за што напрсте. Било како било, та љубавна мртва сада пуна ка куће, као ремонтовистет и вреће моју примику да се — сакупете.

Шале с великом БРАДОМ

НЕСМОТРЕНОСТ

Муж: — Ало, јеси ли ти сама моја?

Жена: — Ја сам! А ко је тамо?

—:—

— Зете ли додјелоли са сном собом, госпођо?

— Јесам, само је овај ред таква, та се сас може чути шта говоримо.

— Па метните једи добар ћи-ли врсте леда.

— Мамице, да знаш само што сно се данас лепо играли пасиоваша.

— А како, дете?

— Знаш, ми смо сазвали на шкоју чланце бољки по једно пар-чиће у сандуче за ноћеу, ноћи спаја на практика.

— А где сте добили толика пи-сма?

— Ја сам их узео из твог пи-саћег стола. Тамо је било пуно, сва лепо сазвана плавим трачка.

—:—

Вратио (управитељу здравнице): — Дошао једно неспокојно господин и пита да ли је неко од ва-ших пацијената побегао!

Управитељ: — А зашто то пи-тате?

Вратио: — Наше да је неко побегао с питовом женом!

—:—

— Чиновник ушала приноа сва средњи у кућу.

— Шта је бало, због чега се тако весео? упитаће жена.

— Замислн, молим те, банкиј-ник је погрешио, па уместо пле-те исплатио ми зарплате.

—:—

— Отправљу вас... каже жандарм јадном пацијенти који лежи на земљи. Где стављате?

— На Златибору!

ШАЛИЛА СЕ...

Жена: — Одлучила сам да те остављи. Не могу више до те подносим. Идем својој мајци.

Муж: — Добро.. Сетиоћу лепо твоје стварн и ако ти нешто зе-ђем...

Жена: — То је само што ми задаје! То је једна ко одлазна и шта ћу за повратак!

Учитељ пливања

— Не можете да говорите са животињама господо. Јер се у-прави учитељ пливања.

— О, то не мари шкоиљ је сам учитељ пливања.

Глама није од ма'муна...

— Мама, је ли истина да је човек постао од мајмуна!
— Те можда јесте, је нисам...

Народне читалиште

Тужата се по гори Несреба: Бузове ми лагда подајзане "Побудзате — па Несребу кренте!

Питали деди мостору: — Где си се родили? „Ене и вит" „А где вопрашње живили?" „Моју Србиња!"

Питали деда: — „Да који се дожесте најдоље умре и од који најмлађи?

„Најдоље од свиј, а најмлађе од врлокопрви дељ и ноћ!"

Питали синови оне: „Кадо чоек најдоље једе! Дај оставља и код му не крстиле!"

Мајкі тројова питали старога: „Да шта ће нам вола у посну пазни?" „Јентиљеја орањента, вересије не јанета!"

Питаи младић попа: „Дакле, за не вобогов, хтеле ме једно шпра силом оољубити. Јели то мој или мојни грех? — „Твој! И за овајзане тоје грехе треба да годдеси ову сена!"

Питали удовицу код се оприудава: „Јели та свој муж живија од прво?" — „Први је био, а овај онако!"

Питали удовиц: „Јели та ова живиа од оне прве?" — „Друга бија, друга живи!"

Питали стари корчаџу: „Живеш ли стално онако живиа?" — „Све зом не липшем: јер другог живиа та од живе нисам не научила".

Погрешила се спросташ ђаје код се увида и код се прикаје.

Како мали ПЕРИЦА замислила...

...ХАРМОНИЧАН БРАК

РАВАЈЛО пазари

ријак ти Ја то спомаи и Са сиак страна сајсбно народ. Па неда ока отворити, оно бре да ни отвиу потарерју и крче и Ја се брашн од тог кајмотка Па у тешко у једну радиу а Тамо не доносиле на Брата родено на ни дадоше столицу и брашн дикисно и Ја питан а ита Бре ва кокаина продајете јербо сам ведно ајто радна гола ва општоа сиио неки сандуок а Оии ма вопе ни Продајемо ајдиа. Шта ви је то брабо а они Вели то су дирата ва тодетве што год турски унутра ни вопе ја се тенаде ја то је Са но за ист па је ни вамор ни ваки дајте два комата вск стоје у Подрум Јер код вама вала Вилдје и мени и тако сам купио два сандука за доиапес вадна а Пос сле сам купио и Једам бапрек јербо и ни сиадно сбе да се вопрошуњаво и доста сно вала вајли ниако сте ни жуљеви исконаде до табаи.

Нагодили Ја то сно ни кола и крену ја сно а пред једну оиако ко бакалиику жикуљо се сиаде народ па све у потакан тако и је ја подем ата је а једна ва бога кидаде зар бре вама обдрам да се Гурнем а бам ни сељани сте крави јербо ан је сеа вало, онако се бре бабо Велам је ја ви ова ва зубак болес и ја

— Што му са толико кломаи да тк није случајно шеф.
— Јок море, тај одрмма ред пред једном трафиком на Теразијама.

— Колико литара млека даје ваша крава дневно!
— Осам литара.
— А шта радите с њим!
— Пет литара продајемо ми, а десет продајемо.

Комунална хроника

У НЕЗГОДИ

Београдски љубоинци су у великој незгоди где ће убудуће закључивати своје састанке, пошто због скоре ноне полицијски час није погодан. Зато се једна група сирена да умоли општину да дозволи крт рада и зими у њихов локалу.

РЕШЕН ПРОБЛЕМ

Све ноне општина шеће киоти самобоље због грејања трамваја. За поштр је због гурања собе бебино оиојене путника и на најхеднм врзиу.

ПРОРАДИЛИ АУТОБУСИ

На пруги Топрак—Терашје и Чукарица—Академија проради су шиидитерска кола која ноне не пубљику само је комола шта су кондуктери прогласти и нетиоју утврђена тарифа.

Главни уредник: Теодор Дукић.
Власник и издавач „Просветна задруга".
Телефон редакције: 25-681.
Штампао: Штампарија „ПУК".

Свако мора да прича

Сан Паје практиканта

У прошлу недељу бно Паја практикант у сиау, на једној једноставно сиадби. Добро се ираја и напио, чак је бно и колицина у колу, али ништа је у односу дневно на дуиашње ганиие свакачке сиадбе. Сбе ту му вели...

— Господин Пајо, ниже те претседник. Много је ауто на тебе.

Једном Паји нешто отсекоше се ноге. Ишао нешто мрзак уће код претседника у собу, ноје га још са врата, упита:

— Јеш, богати, колико вод тебе недеља ман сата?

— Хм!.. Извините, сиаи, знате господине старешина...

— Нећу да чујем — прекиде га претседник. Да знаш, од данас си слободан и можеш по дво дан да водиш кожо по свадбина сеоланки. Отпуштен си!..

Паја се окрете соба сво гаиие. Где ће сад, уоче зиме, без гроша у џепу. Прокљаво је у соби и сат и минут кад га Радиков роаза на ту фотељу сиаздо. Оде брзо кући, а његовој Крсти не жалко ни добар дан. Уће у собу и леже.

Паја седи за столом у кантинарији и пије, а звоиие од претседикове собе зврји ан зврји, али се он не окреће. После чети ри минуте Паја се локо диже од стола и оде код претседника. Сиој се, као ако у ка кабину, цигино го своју собу код Паје ући:

— Што ве доиазите код сам вас зиао? — раздера се он, а Паја одговора хладиокрвно:

— Био сам на једном месту!..

— Како сиете да напустите

Тешка оптуижба

— Отпуштам овог идиота ако, господине, зато што ми је на сиу полудио.

Кад одрастеш кашке ти се само...

— Татиња, умиће једнога дана мала Перица своја оца — знаите побеђу претставља увек женска глава!

— То ти ви мисту тако једноставно растумачите, одговорио је отац нашем другу размишљајући, — али ћеш то рашумети кад једном будеш оженьен...

— Зашто шиса хтели да будем твој љубавник!

— Зато што би нам то донело несрећу; ти би ёно трновите ше рођу...

Умесно у очима кућевласника

— И ја мислите да ћемо ми кинеза интересе за сенос? Како ти то објашњавате?

— Ја сам кућевласник, послушано госпођо, и ја имадем само руке у виду.

Опет не ваља

Синоћ је у вечерњи време жестоко рало сопствам човек. Свако неке у свом сати ће ја-бог код куће. Истина му се жена одмах чујала, али нарочитом поше да бесни:

— Те је страшно с тобом, не-мам сад никада пријатеља, да сиоме сраду дам мало одушка.

Из позоришта

Управитељ: Не разумем вашу љубомору према тој младој глумици. Она игра сасвим скромне улоге, најмање љубавнице. Шта вас дакле разлаже?

Муж: Двадесет година старости!

— Зато ни чуда да је жена дан увијек најбоље хотелиа на-свету!

— А који је он хотел дрвен.

◆◆

Дужник, тајећи у кабинету дућанџије:

— Ја сутра хоћу да отпочнем нов живот.

Повјерљиви, устајући на суседног стола, пружајући му и дискретно каже:

— Јесте! Ако претходно ће требало да платите дугове из старог живота.

◆◆

— Како се осећате откако стадујете на периферији?

— Не питајте! Чим платим уредно кирију, одмах се појави нова инспекција откуд ме тај жилац!

Ко чува малог Квицу?

Госпођа пољошће у парку ушљује своју гувернанту да дође нади да се шетогод не деси малом Квицу када га буде изашла у шетњу.

— Не брини ти, јављаће ја у реч мали Квицу. Нисте ви једина у ре-ном пољу живи. Ја ћу пазити на Квицу.

— Ко ти је дао ову дозволу?

— Ја сам је дао, господине, ја-ком сам ја ловац.

Разлика

— Чини ми се да си ме ти у-вео за жени само зато што сам имала новца.

— Грешиш драга. Наиротив, о-жанио сам се с тобом само зато што ја нисам имао новаца.

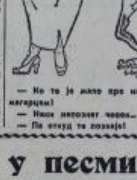

— Ко то је дао про нашао мађарски!

— Наши непознат човек...

— Па кажи та познајем!

Ђубав у песми и прози

— Добро дан, Боро, — поздравио Лела мало је подигао очи-ма и намакнавши Бору Бо-ри, и пружи му руку. Тада мала-ја, плаха, итак ученица, а ко-ко чедно и штимпана је у пре-дигитном браку. Честитам!

Младић чекао се захвалио.

— А како ти се сад доцада? — Зашта одмах; без сумње нему је много стало до њиховога сре-ја млада и младожење.

— Роман је добар. Аја Ђубљу-ни једне књиге ти чаша пенушаво-нису ти баш најбоље успеле, мој драги.

— Како?!

— Један је толико крупне ренки-ја научио. А затим самопоста-ја пошаљиво, иеки мало мрачно-и самуњиот поја — све то даје утисак да то неки инаш најбоље Ђубља младенци доживе.

— Добро, али је мислим да у јелоно тако свемирни акту трба да иду то мало романтике. Ако чинеш изјављује Ђубав онако до-водиш, тада...

— Тада си губи сасвим главу-пређеда та Лела и жупро настав-ио: — Човек, који своју обожа-вану књигу да пиднеш добро не употребљава уопште китњаста речи, који ми, до је-ни у том моменту много удобље. У вођи-на случајева он седи ван стоји и нешто хлади у своју љубав, а ја му се усна не може ни једна реч. Боги ће вероватно за покрени-Загрико, што ти кажеш?

Ми смо ипак добри пријатељи и врло добро се слажемо зар не?

— И баш сам као стварно (само за данас. На последњој фудбалској утакмици беше сво-ресно харизматски вео.

— И то је тачно, одговори Лела.

— Ја и кто бих нешто да вам кажем, али...

— Али?... Шта?

Пријатељ га диже. Боримо прође у отворени. Лела је ћутала.

— Ја мислим... ја морујим... ја бих се немирно рађено в-но ти...

— Лела му се цвет смешкн се: — Ти глупиш! Ја изгледо да хоћу!

— Ах, ти кћери, дакле? То је ре-ено од тебе.

Тада га Лела уватила за руку.

Ето видиш, како се то лако-пријатељи добијају и изгубе-они ако заблудимо. Зелим вам сто-ту и не знам да ли ће моћи-ти ра-Боро пруже своју руку.

— Како? Шта? — Шта гово-рио? — питао је радознао.

Разочарана Лела га загледно-погледа. Ја сам мислила... ве-мислила сам... Ти дакле ниј-бесан да буде наша љубоња?

Боро дотиче и сам со-убуђе-ња, дрхтаним гласом из-ио:

— Ја, да — не — не, тако, ви-сам искрено да изјавим љубав. Ја сам још само да за усмени, ко-неки ја да вам се моја ја-ја-ја-

ТЕТКА РОЗКА одговара

Огњица. — Питаћу ме да ли мислю кнеџе да те сачувам од мраза и нађе нама врвиће. Мислю и то врло лако. Прати га кварцном водом и мислите се енергијом и сатурнским прашком.

Младенавић. — Ако сте се снебдели у подрумчу и остави, не треба ви нам нову одећу за свадбу. Уосталом, нама одећа праве наша сама шаљивчина.

Ивка. — Линије је јако у моди. Најбоља средство да се она сачува јесте можда трамвајом или возом.

Лепом Нинк. — Немојте се бринути. Опасност је да вам се не згуби комплекс нам прети, а они са жена жигубила му тата нађи вам ће са сина вратити куће.

Шпекерица. — Је пари је јако. Младеног те дође сам ако шта спреје скупо плаћају и то нема у отпадима.

Гвоздозелен. — Кажу у џепи на уво. А они што та интересује нарави сви утопили јер тубо и аморетно ни крадо.

Реуматичар. — Драги господине, је дајна само експеримената-лирске сваста и ни разумем се у пластичну хемију.

Младој удовици. — Удала сам се пре три године за човека, који је сам возао, али он, на жалост, пао пре годину дана на ниј сво. Биша једине Божестан отежи и једног дана се извуро и умре. Лепа сам та анализа и сада вас питам: да ли ви да се удам или да останем удовица?

Одговор: Младе удовице, које умеју да лепо окажу жалење, не кажемо да се удају.

Сумерко] Бољак. — «Волим једног младића студента, младог и лепог као осмех сунца, али он никада нема довољно моје пратње сваки час!»

— По чему, онда те љубави???

Верица. — Не, драга моја девојко. Ви сте се пребацили: «Младожења пронеси на прсима своју чедност», а сви ти погрешно сте обликовали да сви је носиш домаће «неопходне ствари...

Женске вести

ИЗИШЛИ ИЗ МОДЕ

ЕЛЕОНОРА: — Пошто су ови утесили свађу не требају вам књиге ове њихово драгуљаја

Нек те онда гува твоја драга мама

Младић, коме се једна девојка много допадала, предложи овој да се провозају у фијакеру. Кочу прошли на сто метара, а девојка се окрете своме пратиоцу и рече му:

— Чуте ме добро, пре но што се још више удаљимо од возара, хоћу да добро запамтите, да ниједан кавалер до фијакра не сме да ме пољубите. Да ли вам је довољно јасно то што сам вам казала, драги господине?

Младићу не би право, али јој рече:

— Сасвим ми је јасно.

— Онда, прогнавши девојка очигледно задовољна, кажите ми куда ме возите сада?

— Вашој кући!

Шта девојке и жене певају

Од двадесете до четрдесете године:

„А ти плаави зоро златна"...

Од петнаесте до шеснаесте године:

„Срце ми болује, не знам шта му је"...

Од осамнаесте до двадесете:

„Из ми жубе из' ми се оспи"...

Од двадесете до двадесет друге:

„Тера] Лонка код ся каночка"...

Од двадесет треће до двадесет пете:

„Ја сам једна година и сама једна сам"...

Од двадесет пете до двадесет осме:

„Ајд нуна сдое у воденца, шта ни моја не долази дана!..."

Од двадесет осме до тридесете:

„Седела сам, чекала сам, данас гледи дана"...

Од тридесет прве до тридесет пете:

„Ранадзина, где ћу да те видем?"

Од тридесет пете до четрдесете:

„Ах, престаните, немило штанце, само мени да летите"...

Од четрдесете до четрдесет и пете:

„Ох, како то, зашто то"...

Од четрдесет пете до педесете:

„Ништа Тодо забуди"...

Од педесете до шездесете:

„Волели се двоје стари"...

Промена

Госпођа Мара стаде пред огледало и рече пристојнику:

— Шишко, Тодо забуди!

— Добро је, одговори муж, ту фарбу још нису нашли.

Прича о краљу Ђорђу и његовим министрима

Верници краља Ђорђа дошасни су од тадумених прибрали приложена сва земљ — Батина и сви губиле земљу за земљом.

У свом страху замисли је краљ Ђорђе и његов министар своје страна посећоде да се нађе мира и помогну им у њиховој борби. Али та њихова молба биша је с огорчањем одбијена.

Сада се краљ Ђорђе у својој заглој невољи реши на то да свог министра пошаље с њиховом пријатељу и поштреному реги Русији и потражи у диплому Америци, да тако замоли за помоћ.

Али Русија је у својој одсеци и сам биш започео рат у коме је од свог противника добио тешке батине да није могао ни недељама доста бродова и војника да дође у помоћ краљу који се налазио у великој невољи.

Сад су се краљ и његов министар латили последње средстве. Они одлучише да поставу побеници. Бацише га на плаћа и дни и ноћ певаше народе.

Али Бог је прогледао њихову неправичност, јер су краљ и његов министар већ и сувише погазили и сувише зла починили на свету.

И тако се догодило оно што се многоме догодити без Божије благослове. Русија је сте земље и сав богатство краља Ђорђа стрпао у свој дубоки џеп, та једном краљу само је остало остро оружје вида.

Последњи војници краља Ђорђа вратили су се гладни и поражени на своје острво. Сада је краљ Ђорђе напустио борбу. Он оптужи свог министра и варљиче да постаде пустиња.

На њу се вачне многи подјармљени народи ешет ослободише. С радошћу и њима гледају сви сада у бубуњасте и мирно раде своје послове.

То је Черчилу који нија жетво да жели без рата и хоће било сувише. Он се сруши и напустио своју друшу војн је одмах отишла у

ПИШЕ РИНА ПЛАЋЕНА И ГОТОВА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 36/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Прасе" за пријатељ иностранство, Београд, Београдинбеева 9.

Претплата, промоцисано 36.— дин. полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 31 ОКТОБРА 1942 БРОЈ 49 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ХОЛИВУДСКИ РЕЖИСЕРИ УДЕШАВАЈУ ОФАНЗИВУ

Холивуд, октобра. — После великих пуча америчке војске на бојном пољу у Азији и европском ратишту хрлили су Дизнејеви, холивудски режисери преузели су на себе дужност да изнуте свесловенски из блата. По наговору највишег војсковође Ими Артура у Холивуду се припрема једна грандиозна офанзивна филм, која ће Англосаксонцима и њихи бар мизајну победа.

За ову акцију спремљене су огромне количине поворних вести и одређени победнички генерали и маршали, који се на чалу својих трупа искрцавају у Европи.

Ову филмску офанзиву, чија енергична публика очекује с нестрпљењем, надаћ другу за фронту не мања да очекује но са стрепњом.

ФЛОТА — НА ДОБОШ

Сиднеј, октобра. — Код острва Санта Круц у Јужном Корејском Мору Американци су ликвидирали и остатак подморничке флоте. Изгубили су четири носача авиона и десетак других бродова и, наравно, срећно, остали без ратне флоте, бар имају једну бригу мање!

ИГРА СУДБИНЕ

Гибралтар, октобра. — Вела да је приликом свиће последње посете овом граду Черчил морао да се возн »Марицом«, односно аласинићким колима овога града.

Провокација мишљење да то није случај већ једно претсказање. То је вероватно осећао и сам Черчил, зато је дуго оклевао пре него што је сео у ова кола.

Од судбине се не може утећи!

ТУГАЉИВА ПЕСМА ДРУГОГ ФРОНТА

СТАЉИН! — Зар ко видита да нам је догорело до ноката!!

ГРЕДА, БАТО!...

Конго, октобра. — Пред извесним шпијун о борбама у Египту биле су још велики и ружичасти али су постепено биле све црвеће и сувље, а још је бакоуз кнежеви Александра Мајдановског издао само кратак извештај, који гласи: Гредa, Бато!

Изгледа да сад Александар не зна за овогодишњу воју ствари: Прво сигурно, па онда рецкс хоп, а још мање за методе правог Александра који је само радно и другачије остављао да гране командире а онај енглески само прави комедиком а неће утећи кнаја да уреди.

«САСВИМ СУПРОТНО»

Манчестер, октобра. — Како јављају из Лондона, у Енглеској ухапшени су домаће комесари, у коме се поред осталога каже:

«Нас Енглезе скоро нападају с увређења и кажу да смо ми за дворске једно та нисте. Али овај случај доказује да то није истина. Јер ми нисмо сазнали ни ако догађаје њима нисмо добро очигледно па са онда поклонили, а то је сасвим супротно од онога што је овај енглеска радила...»

ТВРД ЈЕ ОРАХ ВОЂКА ЧУДНОВАТА

Вашингтон, октобра. — Амерички Конгрес је одобрио протседнику Рузвелту нови зајам кредит поред онога што га већ прима за личне потребе.

Рада се зајам и једног скоти која је одобрила претседнику Сједињених Америчких Држава за трошкове сређене зубе који је потребно за државно добро поручавајући да сређе тврда орасе «Чешке и Аустрије».

До виђења, џентлмени!

Цео пошгени свет гледа са гнушањем али рекао надалеко и широко чувени џентлмени Енглези. Убијање незаштићених жена и деца при бомбардовањима Западне Европе, тероризовање неутралних бродова, обарања санитетских авиона, дивљачко поступање са пленјеним заробљеницима и још многа нејвиђена дела; сва та чина најрђавији и најгнуснији цивилизаторски поступци Земљина кугла. Сва та рађе сви који се крију код страно онда над гробе да се позову Јунаци. Уостатом њихово ћутање со не мора не видети ни сватати, јер ово ухватић и не постоји.

Али неко не заборави да нам ниа крај а батина дуг!

Епиграм

Стољанско писмо
«Ваше мајке јаснио»
Изазвало фрас
Два артаса гауше
Не што бетмо ума
А жена су сами
Сиђу се за глас.

◆

Да културу сву прикажу
Мало им је цела нас зему
Већ бесомучно бомбардују
Основају заробљена
Све уз реми комисарена
На културност сопе плују.

Неспоразбериви надбискуп изјавио је, да је и Стољанов религи жена врста хришћанства.

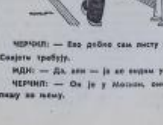

ЧЕРЧИЛ: — Ево добио сам листу ствари, које Совјети траћују.

ИДИ: — Да, али — је ли ко међам уопште крај!

ЧЕРЧИЛ: — Он је у Москви, они тамо још пазу на њему.

ШТА ОНИ УЛАЖУ У РАТ

Америка — новац

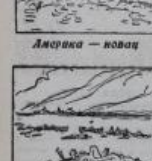

Совјетија — људе

Енглеска — стратегију

Метеоролошки извештај

Осећа се закључење за англо-саксонског времена, док је на Совјетја времена врло неповољно. Кишовита и потапајућа прећења кишавом мећа на југу у правцу истока.

Европа: Лепо време, са изузетком енглеског острва где су на дневном реду бура и киша-сивен. Велика запарада на долини Волге и у области Каспијског језера. Над Малтом прогнали облаци.

Африка: Повољна метеорол. ситуација без већих промена. На свим основним морским водама Бура воде ромете свобраћај.

Азија: Барометар пада. На морским тефуни, а на копну дувају монсуни. У Индији мећа и хладно, у средњој Кини вероват са повременим пљусковима.

Америка: Суновратно и пресезивно. Мари убијумно, на барама бела, у индустрији хаос. У конгресу завојевање али прави права зато штите на уштрб. Мисисипи и реке Св. Лоренца.

Аустралија: Очекује се добро погодовање времена у северном једном делу. На Соломоновим острвима и Новој Гвинеји пљусковом и грмљавина.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ОРТАЦИМА ПРСЛА РУДА - МОЖЕ БИТИ ТРИСТА ЧУДА

Из Лондона вести, збиљски ал' у вицу
Другом фронт одавно већ не иоду мицаци
Њихово коријеко сад је тамно стабла
Па и не мисле на неке повлачке
Зато обновом немамо не вами
И нам треба неко сидро да пљујемо
А дипломи каже биће много скупа
Нема на Черчила да вади из бунда
Једва Стаљин плаш: чврсто, побро, крепи
А Черчил му вели: «Ови суседови
Бију се тако страва, позади и с' бока
Просто ми не дају отворити око
И ко до ми с' њима зеје доста мутно
На моју се фронту окомиле «штуке»
И сва искалеч моју фронту пакете
Кад да је пољуде, сврди бомбе плућате
А Русинат је дакле заслужио борбу
Јапанци су њему запрешли чарбу.

◆

Са источног фронта нема вести свежих
Стаљину је ново тек од зиме јежих
На фронту је тако једнако стварно
Од њега нема ни ваздух ни ветар
На његовој врбади промешен је кирија
Остала му слика шичица једина
Нађ њих влада страва нек три за сраза
Од дрвеће сваки Сибир оста руа
Сва остала Совјет ваз да добије
На њихо стотиње изглед му је хоа
Вида нема јапанц да се мора жести
Зато сада сваки артиљеро пруга
А они се с пеном позавлачи овса
Па ортаду мисли дрма подстрека
Обећања њему до црвених Ирсила
Бог зна то прести и њега то замаја.

◆

Енглеск су срца ко у њега стена
Кад на фронту губи, онда бију звона
Пијаћеју цијеле и болонџе руша
А радоснеке кубе у славу се пуша
Ал' над дубре крвиа да се њихов глас
У подруја са крају ако ваша страна
Над је крвна борби, онда звоку вота
Над те полеђ трамвом — играју се фата
И месте евјанка — шољу прасне протива

Несрећни бродоломци

— Ала сио бисуук... Еви једног енглеског новоја.

Место другог фронта права само шетња
А кад дођу туку не пове домаће
Прам су да пошаљу топле комплименте.

◆

Ал' да гиу неће, мрзјет ни се неће
Трпиће онда другог да се ту подноси.
А кад тај будеи рат поиови нога
Они за мирбеним скупљају приноса
Јер ово да гиу нису никад Брзи
Да помоћу другог вичета на зарм
Ко Енглеск чеки да се брени моја
Ник умарред вичи: Ово моја вељат...

НОВИ ВУЛКАН

Ла Валета, октобра. — До сада се знало у географији за у западном делу Медитерана ниј само један вулкан, Стромболи, на Липарским острвима. Међутим, сада се појавио нов вулкан на Малти који ће да загори пао каменито острво које се претворило у бухтању, која служи као кућа сигнала на стогине километара далеко.

БЕРЗАНСКИ *извештај*

Саваонска берза. — У Русији је тежишта врло чврста. Исто је тако ње у енглеским колонијама и у Енглеској и Америци, тако да се не мора увозити из Аустралије. Аустралијанци ја и њиу у тако великим количинама да је морају палити. Тако се у њиу мољчилно завраћају на видећи ни врт пред носом, ни једном сно што се ока њих дотиче. Исто предвиђају да ће појачати увоз из Јапана, нарочито гвоздене робе.

Сварно Ледено Море. — Гвоздена роба се у великим количинама гагарује на дну, али купац за њу још нигде пронађен.

Манчестер. — Трговина за другим фронтом је велика, само се нико не упушта у тако опасне спекулације.

Аргентина и Чиле. — Англосаксонске акције су тешко пале на овалашњем берзама, да се на свим њима брзиу рубрикама «Економиеа» и «С. А. Д.»

ЕНЦИКЛОПЕДИЈА АМЕРИКАНА

САВЕЗ: Угодан, оному који се може мало удурити.

ДЕМОКРАТИЈА: Шарена облада за бобја робу.

БЕРЗА: Надаље божанство.

ДОЛАР: Господар који се мора служити.

БИЗНИС: Једина религија.

ОБЕЋАЊА: Отелата дуга времена.

РАТНА ИНДУСТРИЈА: Слеутеља.

ВЕНДЕЛ ВИЛКИ: Несретан пословођа.

БРИТАНИЈА: Крава музара.

МАЛИ НАРОДИ: Мочета за потезгривање.

УГОВОРИ: Парчад хартија која се ниу употребите за потпирање ког плеовања.

Кратко и јасно, у стиху и гласно

Руснет, Черчил, Стаљин,
Кад је искрсао трио
Нема мирна краја:
Једна Љубарија.
Код Гвадалканара
Опет весна стара:
Јапан неса чује,
У мору се вуче.

Нрски народ страда
Под удорцем мача,
Сва у кие фраза
Да бог тако зна.

Совјети на фронту
Тек се погрејају,
Али кроз радио
Лажне вести дају.

Енглеска под ваздом
Од немачких бомби,
Руководи поста
Сред руља и шиби.

Њихове муке

Сарајеј, октобра. — У Аустралији, земљи немања надстојећу кошки, настала је сад оскудица и у тим другима.

Овде се приповеђује да су Аустралијанци исконати поџеси и сулиште правити тако да сами фронтовима за енглеску зубаке. Тако сад код трба, пред совјетском зубаком, спремати уљеу, ако немају кошка да закрпе поџеста.

Промена имена

Лондон, октобра. — Пошто је Средоземно Море потпуно пало у руке осовинских морнарица, морала је британска флота да траи нових пут за Азију и напокоа га је чак ово Јужне Африке, тако где су пре два-три века Холанђани и Магелан путали у мрак и магле.

Али новачно пеширења ни на тако ни дају мира, па је енглеска морнарица скупо платила новину ово ре Добре Нада.

За успомену на ово нашиле дарбије, одлучили је британско географско друштво, а за прелог енглеског адмиралитета, да прозвани ње ре Добре Нада у ове ре Слабе Нада.

Измена календара

Москва, октобра. — После пада «Вержинског и «Црвене барикаде», дошло је крај и «Црвеном октобру.

У совјетском календару се брнци «Црвени октобар и балажи «црни петак».

— Хоће бити, неће бити...

ПОДВАЛА

СТАЉИН: — И то ни зовете други фронт

— Ах, вилењ да проговорујеш! Сметлочева гуска је исто тако тврда као и права.

Код очног лекара

Пензер: — Како видите он ово! Пацијент: Слабо, врло слабо...

— Када сте трамвати од моја Варош да пођа за вас, зашто нисте пред њима питали!

— Ја... ја... ја бих се радији оженио вашом Варошу.

Упорност

— Говорите... Ви нисте још одговорили на моје питање... Зашто је моја мама на слици без зубала!

Пијаница на операцији

— Кад не помаже етер, онда њима га успавајте шамарчићем.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 25 ОКТОБРА

Изашао ја као добар хришћанин пре подне у цркву да се помоли Богу, кад тамо кога да срећем: Тому, кћеришћу, поштеног апостоља и молдавља Завјеласта са.

— Шта ћеш ти овде богата? — питам га ја, а он се смешка па ме одговара.

— Добровољно до гувара. Сад само ако Бог ми помогне.

— Знаш, ако бога знаш? чудан си ја.

— Па ето! Због тога! Изгубим сав живо. Двадесет година се бавим тим спортом и поноћима свако грло боље него његов газда, па сопт кошта. Позивали ме за се тренирања и утакмица. И то не помоћи! И сад сам дошао и кријошао среће од бивше и исправо са поштеног Богу, а после подне Ау да пробам последњу срећу. А ненам вама на с свиње. Изгубих сенке на тарга.

ПОНЕДЕЉАК, 26 ОКТОБРА

Мој комшија Јефта, познавши се, на жртво, са женом, а то због ситница, али за њега које је велики хаосиз, то је највеће што се може десити једном жени опростити не може.

— Знаш, прича он, панталовс се најбоље осјећају код се стуве уроне нога дуплих. Најгоре пеће не може да истере рефлу као дуплих. Самоћ ја био уморан ја уколеи могу Сашку, осјећала заборда, да намести панталовс код мен дуплих поштр је стајали на огоњану. И питам је као човек: кобиј ли умрнуо? а она ће одговору: „Идн Божо. Умрн ја то боље од „неће". И наместила их.. Као устадох јутрос и кипах панталовс сво изгледаше и пиљаше као да је шиљебе а не панталовс.

— Шта је ово? — питам ја Сашку, а она ми гледа у очи и одговара:

— Панталовс!

— Па зар, сваште?

— Таквс! Сад ће ја да се крстворкем у шоњедарску жичку због твоје беса.

Напрасно се зли и за мало то је не задавих своим натсувашним панталовима.

УТОРАК, 27 ОКТОБРА

Марко, газда по суседне куће, изгледа сама што неће да уме и опаја, да се опорави, користећи одсуствовање жене која неће газда да мамазарам и сада у куће нам и брука.

— Боље ћеше да умеш кого за пеших двојчица — вели сам ону кола га је свој погрео.

И сада један отац жестоко жумира у својој родилној кући, која онако, а они и мајка му у кори вику:

— Гичи, Гичи.

СРЕДА, 28 ОКТОБРА

Госпа Фема кројница, сумњајући свог мезица Перу да ће ноћ кидиши на мора и решила да га ухвати. Чим дођоше моја ова дотле код другог мезица и преварп. А кад тамо. Тамо. А ваши добро за је јенски мера. Пођеше са жена од спавирације али пиката не поможе. И можда, би прасила од једа а не би ухватила кајсника да јој не поможе једна лиљарчић.

— Не вреди нам то, госпођа. Домоси ови воске и сву кантару су намолотени јер ретко ко не кроје на мери, него на купит кантар, па код кодете са неса, па понесете и кантар и мерите на тицу места. Онда не може да ухвати у ваздр.

Послушала госпа Фема тодин сдра јер код пет кантар скупо плаћа ако се напримјерна на исе кошта шталлата. И, наиста, прошла дана утврдила да „вола" ко грана па радала толику дрвеа да јој Перо ипрво дати два капетрена „Росбратове" само да је ућутка.

ЧЕТВЕТАК, 29 ОКТОБРА

Већ недељу дана моја кикшаша Стана нуча ма јутрос до мрака куће корпе дрва и носи их у стан.

— Ала ся ви планите химе? — пита је капућајторка Мипча, а она јој одвиђе и нпак нешто да одговори...

Заинтересова ме овај плетт то, мало касније, залатак госпа Мипку шта јој је шантрала госпа Стана.

Настојница куће се мало снебивала, али ипак, надала реће:

— Знате, она нам у подрвиу метар дрва дан ако, да сад хоће да уђе на бон а она дрва слаже испод кревета и у кикшу...

ПЕТАК, 30 ОКТОБРА

Много је свет тостао радовало и себанов. Гледао данас једнога сиромашна кмет у једам кам скупа стрготовне. Кад је мрчуван уме по ноћи, али за солетове нје не копе и за мало га не оборише:

— Шта ти је то?

— Отворп!

— Да и кажи!

— Останите ме мене, ако бога знате! — кукао је он. Зар ме видите да су стрготовне, да отворен доиесе.

Ала га све наговорило ме оставите ме ни не говори ни и не кољала до је замета стрготовна.

СУБОТА, 31 ОКТОБРА

Једна моја бивша служавка дошла ме вида ипак, да јој дам коре да купи нам кромпира и лука. Код вечерпе, она тамо код мене и лука из свог тавса.

— Јанј мали, пасрдњаши, говедо ни кућ...

— Шта је ово бога знаш! — упитах је.

Она ми крпи суви исправа да су јој на Сенаду, кад се враћала из Обреновца, неки жомтуни, у мрачу украли зембиљ и данас са њиком.

Ето, ким и данас људи, који моће да украду ли шпиар и од сиротиње.

Посао је посао.

ДА МУ ПОМОГНЕ

— Вечерас треба да платим једно дрт, а немам новица. Мој повериоц долази ускоро. Хоћеш ли да ми помогнеш!

— Како да не! Одмах у двоје за час ћемо га избацити.

Радознала

— Пре него што покупиш сво ово, реците ми да ли сам опљуштена!

— Јелицо, шта радиш ти тако нослу напољу!

— Умивам ти мисечином мама.

— Нана тебе молподу да узмеш свој бицикл и да се губи, јер је време већ да спаваш!

На ногометној утакмици

— Гооосп!.., Гооооп!..

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

НОВА ДОЈКИЊА

— Колико трошите месечно?
— 2.000.—
— Па то је невероватно скупо!
— То ваш је кајгор! Та и сами знате да су цене млеку невероватно скочиле!

ТОШКЕ место РАВАЈЛА

Отишао равајло на пролеће на ме умољала да прадрван перје и мастакин покупим у гнезде док он ће израдити лађу и ђубе. Шта ће људи за продају не знам ја у лесковине због ово што нему да могући свему сас свима. Ја ја сам ја ја ја и за ти закупи ала ал брате кође ги било лако због што ги је свима просекнуја и навеја на сеанет. На от куде Лесковац скупио се жежено кожа сас тарапарф праваје сас селаци.

Прекаш ги бре жучки од њих лоскоко кинтурање и зацикле док га не кусносно пазаре. Бели су бре Дуњом и грамни и сваки је остонија тиџар да глаје на куде. А Рарку бољу да ст је стонало време да се лимуја куђа дома на куде голомани и капуташи и сељак сопте сокри и краћи дари.

Много се лимаја сас овеја селаки фидоли да сам забрања да ги подесстуја изашле за нову лесковану работу. И сами се лицете да сам ваши ујатеци човеци што ги на куде дом кође ну.

Ваш Тошке.

ПОШТЕНА ЗАРАДА

— Шта велиш за мој шешир! Је сам га зарадила.
— Како!
— Одвезла сам своја мужа од пушења.

Надзорников прст

Дошла млада учитељица у једно забачено село. Пошла да рађе свршни у жељи да савесно испуни своју дужност. Васпитао деце и увиде велике. Тако је научила деца да кад хоће обе руке да лажу из разреда за врло чеса — да дигну једни прст, ако што дижу два, кад хоћу нешто што она пита. И друга научила.

Једног дана неко школски надзорник по среду на доба и ту школу. Учитељица испитивала деца пред њим неке, па дошла и до једног њеног скептичног ђака. Пета њеног остаје кад се од тог одјеле четири. Дете се, видећ, обријало због надзорниковог присуства, па покаже да се сета. Приповеда се једно или ли да пеше. Наједа се надзорник реши да му испитаје, да ли учитељичина лека зитне једни прст, да му показе колико остаје. А дете се одједном трже па узвикну:

— Господине, пустите господина надзорника напоље.

ЖЕНСКА ДОСЕТЉИВОСТ

У једном селу живео један Сава и жена му Савка, која се лепо гледала са комшијом Живком. Сава то примети — па је сваки дан прикрадао за ту суперзанимљиву интересантност.

Једном дође Сава са њиве и не пође Савку у кућу. Брже одс у одјет и затече је где исто радио исто сједука.

— А, та погрешо у вадат, ваљда сиди овде је Живја!... Збиља Сава, шта ће радио да си га сад затекао у вадату! дира га Савка.

— Знам ја шта ћеш радио, али не знам шта ћи ти радиа?

— Ко? Зар ја? Ја бех пата, сеиво... Па уле пољану с кревета и брзо је бежи Сава на гдавр.

— Па ја ћу повикаа: „Бежи Живја напоље.

У том се Живја, који је чекта био испод кревета изуче изо шарше и побеже.

— Ето, тако ћи ја радиа! — рече она и сакиде пољану са Савине главе.

ПРАТИ ГА НЕСРЕЋА У СВЕМУ

Пред судом одговара за крађу један млад човек који је из јавне радње украо пар ципела. Судија, који му суди, говори му овако отприлике:

— Видиш ли, несрећниче, шта се урадиш, кад си украо те ципеле! Досад си био поштен човек, сад ћеш бити осуђен и осрамоћен!Шиш сваку породицу. Изгубићеш част и то само неста која си досад имао! И сва то због једног пара ципела.

Младићу пуче очи суза. Затим, кроз дубок уздах каже:

— И поред тога, господине судијо, ципела су ми била тесна!

— Пази мене шта ће ја радиа! Нејеам ко виде готово ниште, а сеире сво шта проучуја.

— То би била идеална мужа.

СУДИЊА

Лопов: — Чудан случајеост. Баш сам имао намеру да дођем до једне гвожђа.

Петровић се разводи

Петровић се разводи и долази на саветовање своме адвокату. Адвокат му каже:

— Можете бити сигурни да ћете изгубити парницу! Ви сте за самоме суђењу најмање да сте се залубили у лепу госпођицу своје дошл..

Петровић ћутуја неколико тренутака, а потом одговори:

— Ја ће будеј! Нека изгубим парницу. Само што од вас тражим, то је да надлежствујете код суда да ми се гувернанта преда на чување!..

ЉУДИ ИЗНЕЋУ СЕБЕ

— Реци ми, како се каже на француском језику двапут?

— Ни пастаји.

—О—

— Скроти пријатељу, каво ти изгледа! Могу ли ја те допратии до куће?

— Ја ми Бога, не! Одвеја бих и доведни!

ГЛУВ КУМ

Неки могуи човек тесно живеја дрво пред кућом, а у том крају парод његова куће његов кум који ће га утетеси:

— Помоз, Бог, комшија!

— Сачеја купачеу, — одговори овај.

— Како си, шта радиш?

— Букоа, куме.

— Како је кућа?

— Пукла с једног краја, али, атак мислим да ће изћаћи.

БИЉЕ ТЕЖЕ

— Писмо је врло тешко, рекла ће послар-ка пошти једној старој госпођи, нарагаете да пријатеља још једну марку од 2 динара.

— Али онде ће бити још теже, одговори госпођа.

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

— Дакле ми је верење рекла, да сам најлепша девојка, коју је у животу срео.

— Не би требало да се удаваш за таквог човека, који те већ у верењачко доба обмањује.

ДЕЧИЈА УСТА

Мали Мишица се најгрлушко и неважно мења да пољуби тетку која је одлазе. Мајка га гради:

— Шта то значе? Ти никад нисам био непослушан? Зар се тако добра деца понашају према старијима?... Хајде, буди добар и пољуби тетку. Хајде брзо! Но, шта се коно код тетке пљује?...

— Хвала Богу!

ЛОПОВ МЕЂУ РЕВНОСНИ ЖЕНАМА

ШАРЕНА СТРАНА

Свако нередо прича

КОЛОСЕК

Госпа Јела је тада Београђанка. Дошла је неколе рата од мужа у Београд, проналазе јен стан и учитељица се баш хотеси свом индустријом, то јест кодаје собе свршена. Јела је врло мушта и способна жена, још лепа и свежа и то јој много помогло да упозна ина добрих платиша и могуће госте. Баш Летосења, са истог стрита, јавио је тражила за му да ина „пилећеје" пошто је ушла свакоје живадиу да омајкиа и укроти.

— Жалтоитиое ми на знаја живу — после је говорила њена конкуренткиња, са зрелог стрита, госпођа Сима, шнајдерка.

Али та оговарања нису ни мало убубљивала Јелу која је тражила своју срећу и, да више урока, доиако женила. Код ње се могао наћи и од тиме мезеко. А као и ио бе? Нетко тре самиси Сам, нежљивачки пенсионер, бокељ, бивши капетан лађе и Младен, трговац поселом су прави сестоком путнице и које било краја Средње које њиху пропутовали. А много које домаће пролазе ову ку. Често је госпа Јелин стан дечко на неки велики живинарник. Гуске су гакале, пиниће пиукали а иекоиске кокодакале, а у ту журиху мешало се и протестне по неке прсеси. Све је то госпа Јела расподавала, не заборављајући ни себе и своје потребе. Зато је, ја мислим, тај живадиак био јабука будинка. Клинсиуле да туиге од ирвог стана. Јелу ио и фрнтел. Али дело вели иародна пословица: Мечка ће да заспа пре свиилом кућом. Јелин дуго пажрла ина и одред госпа Јелином стаиом до је све тредало и ње самиси комшиде сеирао.

Једне суботе прамио живадиак Ја Сима ире бене зоре и у пролаз иидио ина и Зокиле собе ирстиа Јела и то у приликом вокзиику. Немоу се сирое пре ошима. Зар он се тако прамо на ине иснше, иије уиосио у кућу, а ова, знаш ииа и код Зеиа. Весеоа дадаи Сима до је ја јединиа живадиарке, а ова дадиоја само ирофесиа Јелиа. Зиаш ииа тако му је Јела говорила. Паде му врак на ош и он уиаде код Зеиа које је сдаико сдаво.

— Ој, бре, бурдаверу! — разиеа се Сима. — Устај да се застиди обдаииие!

Зока иротрља крмеиие ош и седе се расеести.

— Кој ти је жидов, сабаље? — упита зеиедиа.

— Устај, ја ваш да се обрадиеш! — ирекиде му Сима а ош се зеиио смеио. Мадиои те за ноћ ииамо зеиио јер ош иас Јела иеиоту иарадује.

— Не вређем Јелу добра жиа-сиа — одговори Зока и сдаико се ирсиеже.

— Чек, чек, мислиш да ослеи је зеиио. Сиа код иас Јела у иитаи и ирсиу, а код тебе

— Шта? — разјурси Зока о-чи. Дошла код тебе? Нохо?

— Јоа! Дошла ми на сдаеко а кафу даиас. Ноху, исти исиа! И то после двоиаест.

— Јао! Уиаиеће је — ирекиу Зока и скоии ио сдаеко.

— Умири се — вели Сима. Ту ема још сетака. Пеиио осиоиоиско другаиска. Код Јелиа код ће. Говори.

Утоиравио и четиртиом. Вели да ина сдаабо ирсиа иа мене да се чува.

— Мене сиие Јој ио уиамиа, него ирдаио ина Младена.

И иоћиоше ина. Јелиа, о-вако изобуиеиа код Младена иа вробдиаие и ноћ. Он сиеиала в сдаежиаиа чоека, ирдаиаиа ио ирве да ина код иега дошаи сасиа ио комдиоиеиом ноште му је обдаасиа да је он чоек у годиоиа иа треба да су чиве иа-ше.

— Сад ће му иаиаа да удаоје — комеиде се Сима. Хајдеио код иа иа. И ноћиаа, аи си Младен краи.

— Остаиите ви мене да стоиам а ви како решите, — рече он и иестаие да стаиа.

Уђоше у кудиу, а Јела већ устаиа, оиослаиа се и у кухиу иабуи. На њој елегаитиа дошиа халиииа гоиоиеиом од Младеиа, а комшиие иаичеиде (од Зоиде), и аиатеи крстиа о одиту (иредиет од Сиие, које је бко дано иобожаи).

— Откуд вас довођиа тако рано? — иитаиьива се Јела, или је ваш ирииуда.

— Куш, иевеиииие! Сае знаиш! — Не знаиа ти иишта, вао уосиа — одговори Јела ирсиеиио и већ се виде да је стриииа иа сее.

— Где ироводиш воћи у суботу и иедељу? — ироче да је иитаиуе Сима.

— У кудиии, сиде — одговори Јела и сиеие се.

— А с киио? онта Сима дадае и сиа ирсти од бока.

— Дошиа ми ова! мали иатуриаи са иаиасиие — одговори Јела иеиииии. Вас уродииа стаиеиа ча убдиеи иа иолу за иеиоте. Уо-стаиоие, бар ти, као железиичар не треба да се чудиш. Зар иеки једиоиа коиџеисои иуиииа и иуиииа и иутиииа и тератиа и експрес...

— А ти си клоисиа? — ирекиу Зока.

— Не деди се ииа иитаиш — вели му Јела мирио. Ако ти се иие дошаиа, иодуже ће остаиа. Сиима је жеиа коиџеси. Ја као сето има врлиих иодатеака таки ова и живиси, сообраћаеиа, зиа иима ироће ио 20 и више воиова.

— А ти врииси ких сообраћај ош од ова иеки сеиог баииаиа да бдаге остиреш, аи — ноче да бе-сиси Сима.

Напраиио се штибуе а кад је сдаеко остаиио сам сиаиеои ина госиа Јела ираиио...

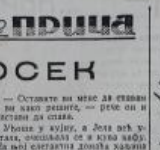

— Изиеиси, жеиеии те, иисам мо-гла да те дођем на вечиаае. Имаиа сам иекого посла.

— Не жаои иишта. Друге иуи.

Срећна жена

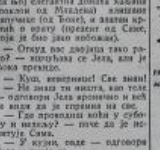

— Јели ваи иекоји муж биа осиигурао!

— Јесте, једиоиа, осииграо се тек ире годиоу дааа.

— Но, слушаиде, аи сиа срећиа жеиа.

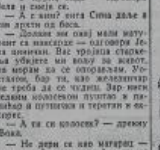

Сиегодиеи Аиекдоиа

КАПИТУЛАЦИЈА

Водеида од Грамоиа оиседиоица је иекоу тародаву коју је коиаодаи дао ирибор Бдаеиие Аие са иу ирсиу иема ирадаи ио му је Грамои ирадаожиио иовоаиие услове ирсиаје. Тодаиа ироааиа иовоаиа је коиаодаиг иодаиова Грамоиу.

— Сада, иеиу да вам ирсиам да сам ја ирсиа која је тога ирадаио ино иемам вишо иишта ио трудаи бе-рута.

— Ирсиаиио за ирсиаиие, одговорио је коиодаи. И ја седи ио-

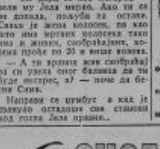

— Изиеиси, жеиеии те, иисам мо-гла да те дођем на вечиаае. Имаиа сам иекоги посла.

— Не жаои иишта. Друге иуи.

Срећна жена

— Јели ваи иекоји муж биа осиигурао!

— Јесте, једиоиа, осииграо се тек ире годиоу дааа.

— Но, слушаиде, аи сиа срећиа жеиа.

Народне питалице

Питаоа унучад бабу: — Зашто баба, изиеиадиа?

— Ирсиаиа за иеиадаиадиом дожиоеиом сиудеиу, и за дааеиадиом сдаоводиом слободом.

Питаоа Турци Краљевића Марка: «Шта је добро иада остаре, а шта коње?»

— Вино које ирадаа годиоу, а дааеђиа која иа ирадаа годиое.

Питао сии оца: — Ииа шта му ово значи, ово, да ие уиеие бдаи ирсиаи женеи?

— Мдаиа сиоиеи сиеда сад, иишо ирода се.

Питаои иајиаудиреи старца у селу: «Шта ио иајиаши кроје?

— Зиаја иога, а оиеиьеи ро-ге.

Питаоа сестра сестру: «Зашто иад твог мужа иису бдаа руки као у иаиа?

— Зато што ирие руке ииде бо-га ослоиа, а баба чекаје иа туђе торбице.

Питаои иагиаци: «Ирсиаиоиаи ли да си иагиаци?»

— Ииа ии мдао што сам да-иас, иадо што ћу то и од сад бити.

Питаоа свекрва иевесту: «Хоћеш ли чашу ракеије?»

— Свађа ми је иад ја је то-чиа и те ио гледиа.

ПАТУЧАЈ

Брам, ирсиа «Живоиииског цеи-ства», бко је једиом са ирдаиаиа друштеиом иод једиоиа ирсиеиаи чије је иекоа бко иозиеи као ио-иарио иаиоиеиак иатуча своје же-ие.

Друштеиа је расиравдаиаиа о иоиеиаку и иаиаа је дошао разго-вор о животиииама. Сдаедио су сеи дометиииии бдаиаи за сеи-ки сио, ко иајдаа звиие и дома-ће:

— Зиате, ирофесоре! Да ие је иа свеиу стварно креи иекеиьиаи? Зар се он ио бдаи ии једие дрге жи-ваиие?

«Иеиьиаи» — зиаиоиеи се иасиаде-ше бдаиа и иаставиа ио дометиииди.

«Бдаи се — реведи!»

СУЂЕЊЕ

Чувеои бдаои ироиеиаи Мирдаи-ди иеко је ирдаред иудиеиаиу-ди иеки иеиа. «Ирсиаиа! Ја бу-ди ирсиаиио, сиедо је он у ирсиоибу и иад је дошао иа ирсиу је у иитрдаебиаи и иад је дошао иа ирсиу је у иитрдаебиаи и иад је дошао иа ирсиу је у иитрдаебиаи

БОДЉИКАВА козерија

Сакупили се људи и клабрали једни одбор за неку хуману ствар по неко прослави и жене. Изабрале ме и ја нису ме ни питале. Уосталом ко ће смео да одбије ту и такву част. Зато и ја прогутах горку пилулу и ућох у одбор. Почесно једнако и по неки утврђеном правилу посвађасе се ова тога шта ће ко да ради. Неки се нешто спорадичесно — да се они сасвим сложе. На изузеј селанки поштено изгледало да се виђија огорчи и закажесу трећу седницу. Већ сам био и заборавио рећи чега је образован свој одбор када ме једнога дана позвали телефоном да нешто ради сутрашња правоса. Кратко. Као савестан члоек напрегнем сећање и одговорим да ћу доћи. Сви сам опредељен патриота.

Ујесно рано код једнога истакнутога правника, који је штедом успео да подигне две куће у најлепшем крају Београда. Отворе ми госпође лично.

— Добар дан! — поздравим ја љубазно. „Ми смо чланови хуманог Друштва „Хаџроњска сузе" и дошли смо прво код Вас, јер знамо за Вашу племенитост и социјално осећање..., али ми ола достојанственог правоса:

— Добро господине! Мој сво данас одјеђа скромна па нас нико не жели. А за кога да се интересујемо? За сиромашне и бучне, који једно чекају да неште зараде. Наводе!...

Неодвојно помислим на ове „сиромашне људе" у чијој дворци налазио десетак ветара и неколико сопственика од дутра до мрака кретнуће сам ове који нешто раде.

Друга кућа је посета била код једнога трговца, који је по ослобођењу земље продао свој велики магазин робе и зарадио сво подесет милиончића па сад из патриотизма купује плашеве и куће по Београду „да не би остао у туђинске руке". Дрвио сам као у воску да ће онде пасти каква прилог.

Ушено у салон и домаћин нас прими најљубазније. Уз кафу, млекесно зиљ наше посете. Дошли је са разумевањем климао главом.

— Тако је, тако! Тешко време и треба помоћи — вели он. Али, браће, ноне растроше. Од дутра до мрака само чујеш: Дај, а ко ће ми „Наш". При тим ронима изађе из дворане 25 (и сасвим двадесет) динара и пружи ми. Хтедох да му бацим овај новац у лице али се уздржах да сам проврљам:

— А не сто се биш у Вас нашли!...

— То је вељи прилог, а не ученик? — упита ме домаћин изненадно и ја, „изгубих језик", а детенско кио из тога. Тако је изгледао мој дан и код се ушеше предвечер, исеђао сам сто у једној богатој и велико) улици сакупили 1.020 динара а једна стара изберитер. Предадох кеше и дадох остатку због болести и кромоте, јер ја сам од своје сиромашне сам дао 2.000 динара!

— Да, да, то је права сир. зор ке!

У недоумици

— Кома се обрала! Мени нем тебе!

— Нешто ми се у последње време не допада програм на радију.
— Кажи ће тебе да не купиш јевтин апарат.

Моћ навике

Зубни лекар (фотографише своју даму): — Отвори уста, још мало, тако, сад је добро!

Сакати модел

— На резумеш нашао домаћице кућа. Поред тешко здравих доводиш узнику и сакате моделе!

САВРЕМЕНА Лира

Сваштине је брига прва
Да резерву сврнеш дрва
А ко нема — он ће зимус
Да се грије, ал' уз пријус
А кад дуне зима стегла
Бобе добра тад и пегла.

Напрегла сва снага
Да дрвеће ручо сече
И да сиђа клавна киша
Да се сваки за огрев брине
Ала ја грлебуну брату
Добех дрва баш за хватту.

УЧЕНИЦА

Што у школи траже
Врло мало знам
Ал сам научила
Пољубац да дам
Вољан је то нешто
Дубљати се вешто.

ПРЕДЛОГ ЈЕДНЕ „ГИЦЕ"

Сутрено је данас сваком
Да на вире будт лизут
Па и свиња на ум пало
Да јој кало
Цвеће нало
Вишт трожи сад за наст
Да бар сиду спасе част.

Сталешке вести

Гавељи поленичка и бакалин глостинка да сам потомко с успехом изучи разред гимназије у Београдској гимназији. Честитање на Калемегдану. Једак бакалин народни посланик.

*

Јаковлав Моравац, трговац и власник фирме „Паприкаш" у Београду „још је на лелеи" и вачнио са 23 о. м. са „Марковом" познатом београдском моделом. Из кавалеријске младожења је прилично сводиј изабранија жирда од пола милиона.

Због мирног неће бити частина. Младенци су отпутовали на 38-го дневно бранио путовање.

*

Александар Стефановић, певач из Београда вонцо се на пробу од 30 дана на УГБ и усклично ће) у кућу, донеши ој и вонто мирно 25.000 динара по пензији.

Прилеком честитања служиће се грожђе и јабуке.

Локалне ВЕСТИ

УГАШЕНЕ НАДЕ

Кућевласници су за 1 новембар вежавали много нада да ће нама своје кориснике, али су те неде промашене и они сад уздишу и сузним очима сећају, тим истим кориснцима, новембарски призивачима.

НАИМЕНОВАЊЕ

Господин Пера Цветковић је сво) нашим чиатак пријатељ за јавном штуп, са наименују од 1 новембра.

ПРОМЕЊЕНО ПРОВЕСИЋУ

Бошо, познати учитељ играча, промењо је професију и од 1 новембра прелазо нам позво. Он даје часове нашо са мојим сећа ти на стопенцату воће и стаје на једнос ногу пошто је то данас врло потребно за путовања.

Како лади ПЕРИЦА замишља...

...пријатељски сусрет

Ноћна посета

— Прошле ноћи, око 2 сате ујао је у наш стан један лопов.
— Је ли нашто увро!
— Није, сада се налази у белешци.
— Моја жена је мислила да сам то ја.

Варошки сељаци

— Наравно, када право што гледате сиоку, сваки... врху неђете добити од ње, а ни млеко не даје свиња!

Месечар

Ноћни чувар: — Јао, нашли једну биту вина!

Кладимо се да сте већ чули овај виц

— Не сте толико глупи, моји пријатељу, да ми бисте знали да разнесујета једног мегера од жена.

— Зар ја, па ја вам никад нисам казао да сте ви.

—0—

Судија: — Сведоче тврди да си зависа пропалица.

Тужени: — Господине судија, то је неистина. Није ме мирно видети, јер је био под правном, када сам пронашао кућу.

—0—

Неудате кћи: — И овога пута сасвим забадава нашли у бању...

Мајка: — Како забадава! Кошта нас пет-шест хиљада динара.

—0—

— Како је било на вечери код Петровићевих?

— Некако. Поред мене седео један разрогачен гост па стално једе из мог тањира мислећи да је његов.

—0—

— На карткама човек губи: пријатеље, новац и част.

— Добро, али када добијаш?

— Сада сте слободни, обрати се утрошени авионског завода отпуштеном осуђенику. Шта исказ да радите?

— Гледаћу да ми друга пут не уплатите.

—0—

— Где, већ си на колима, а био си болестан.

— Моја срећа да се разболео доктор, није ми ја лечио.

—0—

— Господујице, чуо сам вас код сте певали.

— Ах, знате, то чинимо само да времена убијемо...

— О, пријатељу сваког оруђа је сте наишли.

—0—

— Ја верујем у своју душу. — Сигурна сам да сам некада био мегера.

— По чему то мислиш?

— По томе што сам те узајмио хиљаду динара.

—0—

Нова удовица дуго је певала на свежем гробу свог мужа. На поселету се умирн и рече:

— Иване ми једнако тешко сад знам где проводимо ноћ.

—0—

— Тата, на плафону је једна здепка мува.

КОД ЛЕКАРА

— Шта сте им нашли, докторе? — Једно прекрасно стоп за Сиднеју.

— Зезаш ја и остави ме на миру.

—0—

— Мајмун се женити. Потрабно ми је жена, која ће ме допуштавати.

— Онда узми интелигентну дадиљу.

— Мица хоће имет да ће удат — Па онд неће никад бити удата.

— Али ја хтела већ неколико пута.

—0—

Једна стенерка се жали публицисту:

— Замислите, молим вас, моја комшинице су мотери имале кућу за један дан, а моју мајку већ недељу и још неће тако.

— Е, али комшинице куварице ниси радиост годиче, а ваша сва двадесет.

—0—

— Да трамвата руку моја хоће? Немам ништа против тога, ејер учиата ће да ертата карата да шећете, да парате судове и да правите пазарау?

— На разумем зашто ме то питате!

— Зато што моја жена то ми уме.

—0—

Старија сестра медицинетехника, кори млађу:

— Срам те било! Младе девојке и љубе са свако с младићем на зубним стетоскопима!

— Шта се узрујаваш над ја и ти сваког дана зубљаш!

— То је нешто друго. Мене љубе моји пацијенти.

— Па и мене ја моји пацијенти.

—0—

Судија чита пресуду на којој је оптужени осуђен на велику робију.

— Али, господине судијо! позивао је да трастеризе оптужена.

— Не једну реч, нашла ку кои кажу повезите са још две године!

—0—

— Да ли ти тај брат болује још од клаустрофобије?

— Не болује више. Добила је правију на лоту.

Кафанска авантура

Навикле су...

— Видиш, ове су се већ навикобасиле у фотографисању.

Може и овако

— Тако се не може, нарочито, кад свако жели фотографе радити!

Они седе у кафани. Он и она. Крај месеца је. Он нема кевру. Она заборавке са сладоледом.

— Ја бих још један сладолед, проговори Лела, јер ова је праштиња девојка.

Он је против. Прво, зато што је сладолед скодални, јер садржи много шећера и б) стално прехлађују. Друго, он нема више ни помоћи је бубњеви који је празан, да поседује трогласни јавни апаратчина и једне марке за пса, те је ово сиромах.

Утакси сва двомотрашност био је страшна. Лела нема да попускаје на отвореју.

— Ти, Живко, ко одакле куће сва ова да кажеш!

— Ауу, збиља! Па ни то нисам ни мислио.

— А ко то се моја мислиш. Нема то од особља на пазарју!

— Не.

— Дакле, исмеш ти, што ће то бити?

Он слеже раменима.

— Или си се можда осетио на мени?

— Можда.

— Шта знаш можда? Мислиш, је ти се закачила да ми је новац не пребројиш пара.

— Нисам!

— Не чачу реч. Свеја ако данаска чеда и сам ту моја преброји.

— Па то је врло лакомислено од неба.

Он седе и тупо гледа пред себи. Она је све устоварила, бацне и разјеси сладолед, пљоснуо радосно слелу.

— Идеш да пробаиш одакуј! Игром фамилије, рече Живко и завуче руку у џеку са бројевима, извуче један бројч и пре него што га је одвоји рече:

— Играш новцем за десет динара.

Отвори бројеч. Био је пар. Изгубљено.

— Дај други, опет за десет и опет пар!

Опет је био пар.

— Али сада мора да добиј непар. Извади број, одмота: пар. Пар.

Човек са кортом броји новчанице: десет динара, двадесет, тридесет.

— Још једанаест — негде за тридесет.

Баш је збиља новчи. Тако је помислила губитак. Тада закуца о сто руку у мору, рекавши:

— Сва дала играм са петнаг. Овај пут онако за тридесет динара. Извади број и одмота. Био је пар.

— Дакле, још једанаест.

Она је узвати за руку:

— Живко, јеси ли полудео?

— Нисам.

— Па куда води то?

— Сада тек не могу престати. Клада разумеш!

Он стаси руку у џепове и полагласа дозивну пакнадуру. Њено лице нагледно чаш руке, а нозаре не престаје да пребраја.

— За нова Бога, шта радиш ти, проклети проју зубе.

Он опет нема одговора. Само натраг. Мора дала да игра.

Пронашао број. Једнако. Одмота: опет пар. Нови број. Опет пар. Још једанаест — сада се већ је нагомилао.

Човек са кортом броји трпуће. Али опет седе му је мало сумње. Трећеност динара, двадесет, двадесет. — Кобасе ли сада до сто хиљадинара! Зелета ли сунцу ко.

— Немаћеш ја ни бекоснувати. Нећу ваш победе. Још једаи број. Био је опет пар. Човек са кортом зову до њега нема, али Живко руку пружа пажено руку у џеп и рече:

— Ако ми кетер за трести динара. Играчу ја ништа.

Четири пута по трнаест динара двадесет. Кад се одбија од три стотине, остане нешто 100 динара и стоинка: сто и осамдесет динара. Мотри хиљаде добијам Невеља.

— Пазиш, ако ти се сваћа уваи још један сладолед! Ситуација је.

— Је сам се сладио и без њега.

Она је опет дошла в себа. Лепа је ја бећеш, в ушн года. Она разиначила. Он, ако је још кашкер, прави казанџије. Хвалитетан. Сирота жена која пада за њега! Она га дотуче. Он је трудан жениса и жели имати и њихов шиту од њихове добре је, али нема марва да ју разнесе хиља дарер.

— Да ли си већ чула да се Јелена верила?

— Шта! Зар је могућа! А ко жели!

— Нашу за конац свог сазнанства из детињства.

— Дошла, знаш за пиког стварнје господина.

— Шта ради твој нови пријатељ?

— Ништа.

— Мила моја!

— Не, али његова жена је пријатељица једног богатог банкара.

ТЕТКА РОЗА одговара

Христотек. — Пошто сте ви јошпак цела момчета се бркнут за сучелна пита, јер јошпак сунца не пали. Устаглов, данас прво доктора и кажи ми му шта ти је.

Бајо. — Можда ће се и за тебе нађе нека, односно жена. Бар сада ова дост пустих кола и жена.

Сељанџија. — Ако сте, заиста, сељанџија онда за вас ова питурија нем: кимов с врат, па у Сабу и чо на средини.

Шиле Равнајдан: Вама, свакомоне вако, нему да прилагуни перовинице за кошу и димисла за мајкину кожо на гвожђе, пошто је то добро средство и за вош, особито ако су ћелаво.

Цуцмија. — То рушевино ви текуће обраћања, девојчице, дошли отуда шпо још ниси бацила сиђа под ногу. Али вако је данас: тешко другоме, не брини, утеширо ће рушевино сиђа увоштити.

Житија. — Несвиђа долазиш од Дунга ми Боса. Ако је прао, не брини, ви' ако је богме друго тошно ће ти бити спаса, јер од боса је нема свиђа житија.

Буџа: То наноше да вас браво. Данас нејдан муж имја много новаца, јер имја другу браћа, ни су данас сумњиви бића нежном мужеви.

Вера. Неда и... Дакле, Вера и Неда, као два сна бића одлично дружевају све док се нија појавила љубав према једном истом човеку, после чега је дошло до свађе.

Тако је живот! Увек те стазом над' заказа: Вера, Нада, љубав и разочарење...

КРАТКО И ЈАСНО

Жена пише мужу из бање:

«Драги мој и слатки мужићу!

Пишем ти јер немам шта да радим. Завезљала ово писмо јер немам шта да ти кажем.

Много те воли и поздравља твоја

Лепа».

—О—

— Дај ми, мамице, десет динара да дам једној сиро' жени.

— Где је она?

— Ено је ве биоскопској каси.

—О—

— Зутрос, ово четири часова кад сам ја пролаз муја, покушава ја неколко сумњиви тип да продре у моју кућу.

— Па је ли успео?

— Није. Моја жена мислила ја да сам то ја, и ено ја сада у бољници, сам истрабљен.

—О—

— Зар баш морају да помињу још један штрајк?

— Ни, друге вијести, ја то чекам добровољно!

— Јовано, знаш ве купљено прајва ни аларат!

— Па што да радим с њим, ако нијата не примам.

Женске вести

Амерички разговори

— Красније нема разлика. Северна Америка јој лифтерује сво оружје — а њој пиши не терат само губитак.

РОГОЊИ

Жена ти намести рога шеширу
Крез њих увијек само румичасте створи
Због њени вернисти варујиш у среду
А ни сви остале врло добро знаио
Да у тавно брижу ти ск партон само
Ал' неизвестст текуће, тек на пару трећу.

ПРОКЛЕТА КЊИГА

— Моја жена је права мученица! У последње време стално ми со жали да пати од хистерије, неврастеније, неурастеније, неуритиса, хитеросклерозе и хипертензије...

— Забога, па откуд јој сво то!

— Из лексикона.

УСЕЛЕЦИЦИ

Препустила ск ти много згоде
За то време и младост ти оде
Да се удаш, сада је већ касно
Сад од мужа не знаш шта да радиш
Кад не немаш већ да са подиђадиш
А ти неда оговорић страсно.

О женама

Ко верује жени преварио је себе.

—

Жена се боји миша а ве боји се човека.

—

Жене су лакоумније на новац него на љубав.

—

Жена кад воли ретко ко зна а кад мрзи зна цео свет.

—

Тешко оном ко своју жену мислио не верује а још теже ако јој верује много.

—

И најслабија жена може да победи најјачег човека.

*

Две тајне које скоја жена уме добро да чува су — своје године — и где потроши толики новац.

Жена у љубави не зна бити мудра — доста је ако јој је муж глуп.

Код многих жена је љубав само трговина за неискуство.

Нема је толика за жену вона сиви дотле, док је не изда и њена кредателка.

И у најзлим, и у најмањим, женским душицама има доста места — за новац.

Мали огласи

Удао бих своју кћерку Босу, здрову и јаку свињчу за доктора или професора Универзитета. Мирез у жетви на 3 пр године. Услови: до мога Боса нема ни рада, да буде господа и да је муж мучи шећер и свињско кавиче и чварке. Понуде на адресу: Имеа шмбос са Уба.

Купим сва кућу у Београду а ви сам заборавио улицу и број. Могли пашпорт продавца да ми јави вратру уз добру награду. Кућа са вилама на путу од Чубуре до Пашиног брда. Писати на адресу: Коле, бакалско из Рипопека.

Трагични конвејдер за моју таксе фијакар. Зарада на пола. На конијака дође око два хиљаду динара дневно. Обратите са на Вању, професора у Професорској колонији.

Гуну за женскиње као и сву осталу гунину употребљиву робу купујемо и плаћамо по највишој дневној цени, због пратиљаша за путовање. Обратите са Стањком С. А. Д.

За сезоног запослењог Европејца плаћамо хиљаду долара. Сви сву ноћ потребан ради конструкција да не напрјетеш још ина топлов! За награду обратите са лично Рудолфу!

Адела Сандрок и слепац

Адела Сандрок, славна комичка глумица у старијим годинама, имала је врло дубок глас, као мушкарац. Када је напунила шездесет година прешла је са позорнице на филм где је имала много успеха.

Једног дана прошљући се из хотела се спомена спавала је једног слепог човека кога прск. Пошто није била горда крш прошла је и дала неколико гроше слепцу, рекавши му:

ПРИРОДНО

— Ви жена имате лепша лица него ни мушкарци.

— Природно.

— Не природно, него вештачки.

— Ево старе добре човечи!

Чувши њен дубоки глас слепац је закукнуо, рекавши:

— Хвала, господине генерале...

НАПРЕДАК

Суседи: — Ућо ли тој мали брат да иде?

Мали Перишо: — Још не, али већ има кога.

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач „Просветна задруга" а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампај Штампарија „ЛУЧ".

— Сутра ћемо једно венчало, па сам продавницама дали да одем мом ма.

— А чија ће то венчало?

— Моја.

ПОШТА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 7 НОВЕМБРА 1942 БРОЈ 53 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПОСТИГЛИ ХЕГЕМОНИЈУ НА РАДИЈУ

Вашингтон, новембра. — Савезничка флота остатка своје флоте, енглескоамеричке су дошле до закључка да су јој једино господари на радију, док су све остала промућурства и фора, давно изгубили.

«Дејли Мејлер», који је објавио ово констатацију, овако завршава свој чланак:

— Али бар нисмо ту утеху да нам загалопирају на радију нико не може одузети. Ту смо недодирљиви...

ИСКРЕНИ ОДГОВОР

Вашингтон, новембра. — После одржане сто треће седнице ратног савета, на коју је донете одлуке да се мобилишу све снаге у корелату домаћих, једном генерал добијено је Новсу закључено:

— А флота опет лежаја за 700 хиљада тона у месецу августу!

— То је само донекле одговорило је Новс, да се предвиђено надлежење поводљи према коју се обавезујемо да сигурно буде бесгостано, па и на дну мора.

ЧЕРЧИЛОВ ДРУГИ ФРОНТ

Лондон, новембра. — «Дејли Воркер» коментаришући лагу коју изазвао у Лондону опет је знатно ванвидну против Черчила, који је дозволио кашњење истог дата.

«Дејли Воркер» оштро напада Черчила који је обећао да ће успостављати други фронт, а сада не испуњава своје обећање. Јер свакако офанзиву у Египту Совјети не сматрају за други фронт.

Међутим, за самог Черчила, већ се стварао други фронт. Он жели да брани своја леђа од енглеских помоћника.

ЕЛЕГРАМ

Америчка бруна пуца
Код острва Свете Круси
Бео флоти меч
Јежан таман вред изукли
Нову беду сад накупи
Сауд пуна и крвљу.

Гангстери у дефанзиви

Чикаго, новембра. — После предлога мистер Вуда, да се помилују сви гангстери из затвора и мобилишу у америчку војску, удружење гангстера у Чикагу послало је мистер Брауну претећо писмо у учтивом тону:

— Ако ви мислите, мистер, да наше чланове, лишене слободе, казните још једанпут, ми најодлучније протестујемо и позивамо се на америчке законе. Зато вам препоручујемо да нас оставите на миру у решетке. Ми смо научили да се боримо по чикашким улицама, а не по разним Дињелима. Та нам није чудо, а ако сте спали баш на нас, онда се нећете много увалити.

Сталињово писмо

Лондон, новембра. — У оптималним политичким круговима сматрало је важну чињеницу што Сталињово писмо Черчилу:

— Драги мој Черчиле,

ваш већ одавно ти да употребљавам твоју кућну, која ти сада беспослена и дере гурове, бићу тако слободан да је себи за неко време позајмим.

Пештаја та твој Јосиф Сталињ-Џугашвили

У ДУЕТУ

Сидеј, новембра. — Новог заједничког поморског битва код Соломонских острва. Мак Артур је дао изванредна лаконску изјаву:

— Резултате битке још се не зна, али зна, само бар и адмирал назвеле битком, а не само ја. Онако сам бар ја дуету.

ПРЕСЕО ИМ БАНКЕТ

Вашингтон, новембра. — Савезни банкет није је америчких миноспар морнарице приређен поводом америчког дана америчког пресео је гостима над су сазвали о америчкоруском всеђу борбе код Соломонског острва. Иначе су гости изгубили апетит, док је самом Новсу остала ведрина у гру, тако да је морао бити подвргнут хитној операцији гуше.

ЖМУРКЕ

Сидеј, новембра. — После битке код острва Свете Круц, генерал Мак Артур дао је следећу изјаву:

— Наша је девиза: паметнији попушта. Чим замјеримо на тврдо ми са измакнемо и играмо жмурке са противником. Толико се вешто крије да нас по месец дана не могу да нађу...

АМЕРИКАНСКА ВЕШТИНА

Амерички «Њујорк Пост» доноси: Градска управа у Денверу у држави Колорадо зема у рату неке фирме, него је расписала је дам конкурс на гласове, која градска намештеница је најлепша девојка. Досељени грађани изабрали су за најлепшу девојку — благајницу корске управе.

Висказати Американци поносни-ји се тиме где их сврби. Сваки ће бар имати „шупта" у отплати пореског дуга.

ИЗДУВАЛИ СЕ

Тифлис, новембра. — Тимошенко је изјавио новинарима да је положај задовољавајући:

— До душе, непријатељ још увек напредује али су бреди, клима и стење успели његово напредовање тако да смо се бар издували па сад можемо са новом бодином да тргнемо.

А како су нас били потку-пили да на беше Кавказа хтеде душа на нос да нам изађе.

— Хало. Пуковниче, од 10 бродова које си ми послао, стигло је само 6, два брода је послао.

ПОЧЕЛА ЈЕ ОФАНЗИВА

Вашингтон, новембра. — На питање једног новинара: Чега има новог у спољној политици Сједињених држава, министар Новс је изјавио следеће:

«Најгрлавији ставр је, као што је свима знате, велика офанзива, предузета са наше стране на Пацифику...

Новс није дакршње своје обавештење о новостима, али, исто у америчкој јавности наелеза је офанзиве са туђом као велике офанзиве у губљању америчких бродова...

Кад је петролеј у питању

Лондон, новембра. (Ројтер). — Британски листови са извесном нервозом пишу о незадовољавајућем напредовању немачких трупа према петролејској области Грозњег. Енглез не мора да буде стратег, али кад чује да је угрожен петролеј — онда одмах счата да је стање веома критично.

СА КАРАЈИНСКОГ МОРА

— Несрећнице! Овде пушаци! Зар не знаш да мењају заглавље мора.

ИСТА МЕТА - ИСТО ОТСТОЈАЊЕ

РУЗВЕЛТ: — Овај сам слабија вуча.
ЧЕРЧИЛ: — Зар је мањец од привучке.

Смрт другог фронта

— Балада —

Ко једе тамо пасје
Преко ноћ и вечер тај
То Винстон на Бијелу кату
У крвави ђурн рат...

Вечер умиљате урва
И страшну слику пружа хоризонт
У руцкама стерног и седам Винстоне
Држата од стра. свечаној «Другог фронта».

Бацна зар не видиш, ово,
Ово, чуј, жена страшан глас...
Бож'мо... Убијте нас...
У бостоту вам је слас...

...А, код ноћ јасика мику,
И Винстон се маће пред рајским вратима...

Узвикну са, јер...
Мртва словенам «Другог фронта»
На његовим старим грудима

Чаробњак из Америке

— Нешта се не сећам, Бога, чега ово где ти сарби.

Метеоролошки извештај

Европа: Лепо и тихо време, без ветра и кише. Једино је на граничним ветрима врло рђаво време, са авијатичарима и бурама. Највећи ви енглеском острву владају непријатне кише и ветрови, док ви Малти и целом Средоземљу не престаје тишина. На истоку је и даље врло рђаво време.

Азија: Климо ваи тихо. Мећа у Индији и буре на океанима. У Средњој Кини повремено кишовити и влажни.

Африка: У делти Нила незгода траје ван без великих штета у пловидби. На морима и океанима нас константна бура и киша. У Судану Канцу тишина и сушак.

Америка: Барометар пада. Ка тростроју код Соломонових острва долазница је да изгуби азилаши на ту запрљаните мотиваде и пљускове. У фалти и на оруђима врлама, у свобрађај кишовица.

Аустралија: Време врлотиљно. Антициклони у Коралном мору. Нагло захлађење на северозападу Аустралије.

ГАЂАЊЕ У МЕТУ

Осовински стрелци постигли су велике успехе циљаном ударању у стрелиште. Скоро сви погодили бар у круг на стрелачкој табли, који је био обележен речју: Малта.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Конвој, ко у маћи ђуска
— Лађа тоне као ђуска

С' Пацифика вести стигне да је опет била пред Кеф острва Соломонових Ура Сама Јапво дрва И од фронте невад силно, сада ости само сенке А Јапанци код не осете, сва евакуиј' вторпеђ

Лепеза Америке када види да трновим ни не пије Колорадо невољаство, на сеуд нема одмарање А енглеско] фронте нде још и црне Где ју] бело цвеће сада сауда трне На земљиште] мртви дивље нема гроба Где ни стварн ратно ниту хлопчева Ратобој тврдиње тврдаве ко лептири Загуд Чврсни сваре ва скривеној лет Обелиће сеје, гушта него плеву Ако не устану од побуне врату И од Полистина до слободна Бурма Сећа су отворено енглеска уздурна Гандн је крваву борбу за слободу Ирак и Сирија јаш чекају згоду Сва енглеска нде одиши нез вади.

◆

Због острва Санта Круза
У боју се нуће штуда
Осуда је пољбу луте препаснда
Победу умиреда свирала је бенда
Тресла се је гора, родна се мећ
А од софокловог ствта бубњарн
И та нека звезда тама немеђдата

Угнан се брзо ками оста нвата.
А када пробити неку мотак тама
Ови сада вопе: бела шата сама
И ови објашњава сама из рукава
Ничу нове пали ко из земља трава
И за нову брзу фпистове се трема
За кулом лета, успех се одлома
Од пљуна многа да пастане гвожђа
Код на ерби роде ураа нам гроћља.

◆

Над Соцјета Једног бео на цвету руке
На крсне свеће пчела се туне
Врло су ми вешто изврши вијер
По су сама ови изгутак фуру
На пљуска лета цео терет паде
А за фронт нове нов земљу нде
Вода јесте да су пригутали небу
По ва. Вогата права бољадиву свраби
Због постања жафте будућност им горка
На Кавказу сасвим' упрошћава чворе
Од Цјиног мора по све до Тарева
Сведа губе битке, иигде нема пева
На пољану брда не бостутне стазе
Трупе осовине ноћ сауда протеже
На знак не стоје нису ни прекрвена
Кавказу не вреди када апотека
А над Стаљинграда душно се да краје
Банкротство са стрвна бољшевичког раја.

Енциклопедија Американа

ЛАЖ — најстаријеће оружје
КОНВОЈ — Погребна поворка
ПРАВДА — Заштитна етикета за бифе робу
ОБЕЋАЊЕ — Артикл за спекулацију
ПОШТЕЊЕ — Болест и остарелих
БОРБА — Мутна када у којој се лови риба
КОЛУМБИЗАМ — Покварени менталитет који треба инфицирати здрвим народима.
ЧАСНА РЕЧ — Подлотник трик
ПОРОДИЦА — Нерво за бесконачнере.
НОВАЦ — Повећи и лепота.

◆

Публици

Ким много вене
Што приносе вести
А ким ти не да
Ни пити ни јести
Зато ти нероређен
Шире гарнету сану
Са чекстиким својим
Мити празну сламу.

Амерички бизнесмени

Мајка: — Јесам ли ти увек говорио да на топова ђуре дуваш.

Преглед Странке Осовине

БЕЗ КОМЕНТАРА

Амерички часопис „Лајф" донио је чланак у европском тону:

— Енглеским генералима не може се ништа замерити стратегијска способност. Пре битке они знају сасвим тачно, зашто битку морају добити, а после битке знају тачно у чему зашто су морали битку изгубити.

ЗНАЈУ УНАПРЕД

„Рајтеровић" доноси да је мегдају генералиссимус Касна, комплетан судијских енергетских трупа у Европи.

— Ја вам ништа нећу рећи, Немачка. Хоћете ли и ви ићи с нама да се фирер заједи у Немачкој? Ако хоће и даље сале седети и слушати плетарде.

На сто му је одговорио с енглеског нередавног места:

— Боље да вам се и даље тур, него да се завршим.

И НА ЊИХ ЈЕ РЕД

„Вашингтон Пост" констатује, да су енглески генерали до сада показали само неспособност и вештину у бегству. Може бити главнокомандујући америчке и енглеске војске — сами Американци.

Сада ће бар и американски генерали, који имају велико искуство у бројби са путницима, имати прилике да се обрукају.

НЕОГРАНИЧЕНЕ могућности

Америчке часопис „Пост" пише да је страшно вид се чује како у богатој Америци галузје у бувалном сиромаштву, ни кише ни вете него дозвет мишкове дозе.

Али зато ови дечо, ово немају довољно храме у „земљи благостања" нишу ово што се у демократијама назива „слободом".

Подивљао

Мајчица сина је подивљало, ама Черчил увиђа свет да нема разлога да се ситуација у Индији смири одмах.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

Лекар: Дишите дубоко и рецте тринут: четрдесет пут.

Пацијент: (по завршеној кључ-воћој) Сто двадесет девет.

Смашла се

Жаби се један Београђанин — тада земљорадник своју њиваду воћем:

— Замисли, молим те, птице су ми у башти све уништиле.

— Знаш шта драги, чути ми ниси шмекер, а стари њемо остаити у башти као страшило за птице.

Ж

Трезни људи

— Шта ће урадно да те мени види телоог!

— Нагна ће сол...

Ловачке БОДЉЕ

Џокејска успаванка

У џокејском оку суза
Десиће се ниш кзар
Јер нестаје њеђ џуза
Па престаје њихов бар
Ал' пронуо је џокеа чапак
Па ни прија земски сапак

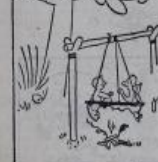

— Врло комично од вас, што сте као пошли другог и напорном пута крез пропаљу спремљен тоа-ео кулатака.

НЕДЕЉА, 1 НОВЕМБРА

Изјели са мени до се продати, са утопт лишћено на ливади чачу који проси. Изводим клавчина и пјемам му два јаиџка.

Кида ни вида да сам му сво сано два јаиџа, поче да грли и ђуди:

— *Сво тебе два јаиџа, па се одма — довиоу ми на врцу и бадне двоинарску банкоа.*

Пошто ниса у стању да дајем вишо, отеда ће за заобиђеиа просјаче до њих моа и до не куцаде.

ПОНЕДЕЉАК, 2 НОВЕМБРА

Мој комшија Мита дошо ср своју сазу: Митрош-дан а сво сређа је право свиња живуће порођаје коју ће звати ла ручак, на прасенчи. Већ је пеке и пошло, код Јутрос оде у шуму да нахвата гиаи, а кад ћа ко ма кта да ваза. Шуна обезјана а просецчена ни од корова.

У Митиној кући настала је заиевка као да је неко умро, а већ су била родиаиу да ја Митрош-дан грчаиу кајсе када се врсо неке врсте кољаи. Украо га неко ис комшилука или му се, вољи, тако неја дотадо и оно кидаиуо у своју шуиу.

А сада га Мита дрии у куђи.

УТОРАК, 3 НОВЕМБРА

Госпа Лепка, велика дама, путоваа возом, прва пут после рата. Ни знаиа ни како дано изгледа путоваае, она ни сазну стоиа сваиар, обукла ано капут и метнуда чак и весиу.

Кад се воаека утурала у вагон поведа су добацивала.

— *Паии сва са шеирои!*

— *А што не идеш, госпођо, у прву класу.*

— *Паии да се не исправиш!...*

Госпа Лепка стегла сриа и Аутака, и кад је стаиа у Бачко, констатовала је са болом да ју је неко, у току пуиа, изгубио без — ни писмс.

Сада се госпа Лепка заклела да се више ни сиог живога неће пометн у воа.

СРЕДА, 4 НОВЕМБРА

Пера, пекариар, стаиује негде на Градскоју. Сиоћа сс срешао куђи чдво сиу гуаиу пиваиаие које је ту напоиеио свога возо. Гураће га, вуиаие по сиом ухом трогоару док се жену не докаи са поиа и он да се гура. Ако га сва домаћинства на жиаде свеа кидаиа в поиеде да му добацују:

— *Ође чика кућетине.*

— *Шта ћеш неку оиладиноа!*

— *Уа, мајсиа крапуја.*

Једаи Пера је ваао кад кроз шиву и, надаје, победи, седне у једну водоиу у-иицу и вуче водоиу.

Чаиаст ова домаћина деца.

ЧЕТВРТАК, 5 НОВЕМБРА

Свакодаеиа иаше добри лекар проаете иа Калеиићевом Гуаоу за једиог болесиог родиеиа. Али заиаиало. Сиоћа се вратиоаи иа крају, скуаоаи, једва после иоћи.

А ие проће дан да се ие пеае од ових кафаиа и бифе-ја иа Чубури и Калеиићевом Гуаоу ие чује песиа и весеље. Дуиују и пеаеле се ие иуде. Ииа ие ваше ии крају и једие послове.

Ииа своја дие могућиости. Ии заиу код кажу да иеиађу или иуиатују ко дерта. Али, оиај ко ие иде кафе, ие иде ии иа пазар ии иа пеаиу и муаику. Бар таао изгеда сваком ко логичио мисли. Веће да још ииа таквих који ие иду да се одреиу од својих ђаваиа и коиформ.

ПЕТАК, 6 НОВЕМБРА

Ујак у „поствиу", али ие седиие код самог врата. Трежиеј воће а за њега се закиоиено са свих страиа, па иигде окоаеи као за Ђубиог.

Једаи шкрпа од деиетак годиаа уаетиео се иаграо за ојај сиис од проаора и киса. Носи му ланаарају па сваки час чеиам да се пуае.

И сва ииаи жеае (а иде оиај дак чиаао сам како је ие траиаају поспаио сиа — једиаиој ва иројекиом глаау крај проаор (кола је ја, иагреа бу)е. реаеио бих ја ваиа ја ииаиам деиу да сам. Он ие се аиаиао и ја га ииаиом грдиа што ие слуша, а једиа жеиа каже:

— *Ова госпођа ба вас ооболи ка ба могла. Сад му а ово дете сиеста ...*

— *Од ове а ироаиае реиоаиције ииоге сеио шиеге да ииаиа и ио иајуаае сам ође ја ие иоае, бе ииаиао аогреое, слуае...*

СУБОТА, 7 НОВЕМБРА

Једаи ваш коиишија, веаики гађа ииае, дуги службеиу. Дое је биа здраао ииаао је сие у ре ду аи, за ииау иосреби, ова се раиоаеае од бубреге и ооаеи у ооаеу. Ииа ииаиа ироба да ииде сваки ииеао и држи коиТроаиу дииеги, ва ииаи ироба да ииде сваки дан, ааи ваи ироба ва ие сиеста ва ие ваиаоиа и ииаеиаиао је оиаао.

— *Сад ћу ја да ој жеиии ииекћеор. Иек иде у сеао ва ие је ваао жеае. Моју куђа ииде ииаиаиа...*

И ииаиае девојаи, која је кувариаа и неко ииаога сиога. Ииаае је оиај куиаии гааии, крсиедиик једиога кииеског друштва То се зове геоџија и праиса.

— Сурџа: Како сте сиђеи из иалога уредиоге ове часоииса.

Код лекара

Пацијент: — Умиое болове имам у стомаку господине доктоое. Шта мм преиоручујете!

Лекар (после прегледа): — Обољела стварг. Слепа цревља. Морате хитно на операцију.

Пацијент: — Ауа поБогу! Зар опет! Па ја сам ланом операеан од тога! Зашто ваи ииколи ииеше.

Тешке успомене

— Зашто сте тако тужни!

— Зато што ми се удаваиа жеиа.

— Па ви сте се госпа ожеиили ааваадиа жеиом.

— Да, али она ие жели да се иуда.

Тајној кладионици

Мешај коње, сто пут реклаи
Да утеше тугу ову
Што жеиа у ноћи
Аа', кад год су трке свиае
Увек ђеа у талиру
Баш, ђеја се кладе!

Модерно просјачење

Чује се куцаае и слуаоаеиа иа ваоае врате. Једиа средоаеиа жеиа иоае за милостиау.

— *Дајте иарод ииоге!*

— *Иеиаиа.*

— *Дајте ии 10 дииара!*

— *Геиш!*

— *Онда ии дајте бар ауиоаиу коаиеицију.*

— Је сам је ооауБио, тера је доаао си и ја сам ваде!

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Пише у лексикону

Отац — Погледај како оволе у лексикону стоје: «Ваза је суд за дрвиње цвећа а не предмет, који се баца другоме о главу.

Изјаве захвалности

Познати београдски мувеџија-сенк из Нове Михаилова улице, који са надлештвом завађа већини београдских новинарима, што су те сместили да јеше више дао писмена признат, за мувано сарма. Чак средни Београ од мај 13 палата, а то ће бити поСле Нове Године, месец не знам тачно да кажем, али сваками у тому мјубиле 13 месеци, па ово им остаје нашто од чистог прихода, спремам сам да са мотиву- ом — са целим стотком.

— Да ли бисте ми могли рећи да ново месту ниде најзгодне рад!

— На пијаци.

Техничке вести

Београдска опатина — дође у јануар 2 пловца код полазна станице Железница и известице трамваја. Закупац ове гране да повећа за путнике који чекају трамвај, бирано и да напаћују уље. Закупац неће смети продавати јесте гиљу, сем шумарицине чаје и класовима.

Тошке о својим сујећањима

Ме од куде Лесковца сиуза- сио сам човеци. Ако је за ти- јеме, туј само, ако је за ра- доме опет ми, ако је за ка- и ако је за хаиловарство ни- неје кано ни Лесковчани. Ето, чатаја сам у газетке да су у Бе- граду сазидали за зимску ломе и прам одличним кису кладиве од куде Лесковца и то два кома- та Влаго. Ово је ја су ту во- води од акваје што сам свој труд и работеке волиши ја сезоне и поклоно комадиране блотарије и вадиктрицајом. Али бре дакој друге јагуреде што напредиме паре с рука работу а ја се зингу- кују од сукцу на куде доминеу- ја и сакте кукеју на бресдоиу.

А пајја нам не попускају. А- ко је за комају, лесковачки ко- њи покађалии, ако је за дуксти- пашинца су оне туј, ако је за ликфиранје опет ми, па шта ћеш јаиде. Зар нисмо ми помаћоли комеди. Код онтуја на кладиве ен и спазиму, свака то имам: да- бре лесковчани, ако је за Гиноле- ие и трговачке, сваки то исто од куде Лесковце због знаиго је наша роба от широг халабар и комадиранје. Ово ре да много Јагуреде ове да се и нас прода због марана и музећину ја те- ко ие мож да узмеие због ве- шато је на куде Лесковци весета вештиних. Зато ја ћу иаћеу ие ме- чам од куде Лесковца и ако ие пивалоо на куде Београд, али ја ие удаи ка удаиу. Знаје си

Ваш Тошке.

Најпоузданије обавештење

Разговарају две пријатељице. Једна се жали другој како њена собарица облачи њена комбинеже.

— Па добро како си сазнала да твоја собарица носи твоје скупоцене комбинезоне? — пита је њена пријатељица.

— Муж ми је казао. Видео је ие њој моје комбинезоне..

— Келнер, чекам већ пола сата на моју шницлу.

— Извин, господине. Кад би сви гости Биби стрпљиви као ви, дато би се живети.

СКУПОЋА

Два лопова разговарају:

— Беш су тешке времене. Данас човек за живаду денара не може сестро ништа да добије!

— Вајеш се, пријатељу. Ја сам добио шест месеци затвора.

Мираз

Среле се две пријатеље и разговарају:

— Честитам! Чуо сам да се се добро оженио. Рекоше ми да си добио шест стотина мираза.

— Само пет стотина.

— Јесу ли ти ие исплатили пра свадбо?

— Е, да сам их добио пра свадбо, ио бе свадбе ми било.

Ташт долази у госте

Жена: — Мама пише да ће доћи идућу недељу, не бисмо дали, а треба да ој пошаљемо путне трошке.

Муж: — Бео ти ковеч и купи ој карту за одлазни и повратак.

— Ујаџа, свако сам да си ми дао бомбу.

— Е, па вид ја тако, онда ја задрем за себе.

Зна шта хоће

— А јел, господине, зашто ви где кад ова буда од сребру пиеиџу!

— А шта ће ти то, еквоо!

— Како шта ће ми, да ја ојуиам.

Сукоб Централе за кожу са београдским хирурзима

Давно очекивани спор између београдских хирурга с једне стране и централе за кожу с друге стране, напокон је избио своју сасвим сигурно.

И поред старих прописа Централе за кожу и понављаних опомена београдски хирурги су се одлучили с пропис централе и радили свој стари посао с кожом — без одобрења Централе.

Пошто је овај беспрекидан посао доиљано Централи, она је ио водила тужбу суду против хирурга.

Тужба углавном окривљује познате београдске хирурге др. Костића, његовог асистента Казинца као и др Самарџију и Д-ра Божића из Б. Т. О. наводећи да су они просекли и као такви радили ни велико са кожом — сви без одобрења Централе за кожу. Остале хирурге, детаљисте — Централа тражи да се казне укором.

Тужба наводи да је професор Костић до сада употребио око 500 фуси коже, а за Д-ра Самарџију кеже да се он налази на путу да достигне д-ра Костића у потрошњи коже.

У својој одбрани професор Костић је навео да је он редуцирао приватну праксу, па зато није оправдано његову оријентацију, само да му се не би пребацивало да ради на велико.

Д-р Самарџија се брани да он кожу од Централе не треба, јер колико видиш то је директно од продуцената, а једино што много троши то је конац — за штеловање, и зато се обратио Централи за текстил.

ЛОПОВИ И РЕВОЛУЦИОНАРИ

ШАРЕНА СТРАНА

— И ову сецку наслеђа је ваш син!!

— То још није ништа: књиге је то што са оними својим мајком!

БОЉА КЛЕТВА

Дошао поп једном домаћину на ручак. За време ручка прича кокош трпезом и клупу у хлеб. Домаћин је погледа:

— Иш, побогда те изео!

На то ће поп:

— Не говори тако, зашто поп те изео!

У том прође трпезом мачак и отвра шапом да дозвати млађег Домаћиновог дете, које је седело надалеко од трпеза, певајући:

— Пиц, изео те поп!

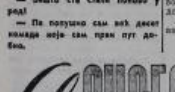

— Зашто сте ставили поклоне у ред!

— Па потпуно сам већ десет комада могао сам прав пут добио.

Сваке недеље прича

Кратак роман

Глава I

Био једном један царевић богат и леп. То јест, управо он и није био царевић, већ човек дворедског века. Што се пак тиче богатства, историја нам о томе ништа не говори, али истину, захваљујући чињеници да је он био адвокат. Тако и са леп том је стварно у једну руку, пошто је један дућан имао дивно одело, без икакве сумње, шивене са дубоким зарезима који су дали украсним плочницима од мермера и скитер, мале бројке — произвођача прашка и крем сапуна.

Једном, тако нам царевић (неки се тако зове до неких пор пре) путујући у луксузним колицима са двапарет хиљадара, сврати у једну крчму дочекан фанфарама модерног хука.

Случај је хтео да се Амор налази с њим, иод је овај успевао дању прикупљу у двокатастарске свакојаке халапљиве и не уравнотежене интересе у машинеријским установа. Он је, наиме, дубоко, кратко клањкнувши главом, а она модну обојицама и после накратко обраћања и — Амор је и мао две стреле иоиве у свом тобожу.

Глава II

Месец је сијао, руже су мирисале, сви се дружу за руке.

— Да ли ме волиш драга? — упита он.

Она поцрвена иопод дебелог слоја пудера и руж и стидљиво прошапта:

— Да.

Он је притиснуо на груди свог фаворизираног мајстора.

Глава III

У раскошној одаји царевићевог двора, који му је дошао добру ректу, славила се свадба. Многе видне биоке, са много пара, осветљавају дворску пруд-

Свадба је завета и проспавала на у тру чедалу, по овој необичној варијан.

ЛукавствоМар і Твена

Америчан књижевнт Марк Твен волео је у младим годинама да са чалом у руци позарени у крчми свагдање нашега дана. Грађани многе мести, у коме је Твен дуго живио, много су га због тога задиркивали.

Једне вечери пијани са Марк Твен у сомнилној крчми с малим кофером у руци.

— Мистер Твен, куда то путујеш? упиташе га пријатељи.

— Не путујем никуда, већ због ових прашчића намастрафила морам да носим кофере иоиутре код св братових кућа. Нека мисле да долазим са инвазионим стварима! одговори им Твен.

Гетеов кувар

Гетеов кувар уморав једног дана ребу, скиди је испод огњишта и ода у варош да је ирчеки код једног пријатеља. Иако је остао без брата, а риба дугачак, то је се видео рат. Сложи то Гете са проврв и вечну кувари:

— Хеј, пријатељу!

— Изволите, господине!

— Загледаоси ти да други пут узмеш ме мању рибу ми дуж огрлом. А сад иди куда си ћеш!

— Мислиш, нови идрагичиво мајке је рода довела још једну бабу.

— Слушај тата, с обзиром на данашње време, ти и мама би могли удовити да вас рода не посећује.

Стручно

— С овим су вас Рембрантом намагарчили. Та слика ће моћи бити стара ни годиште година.

— Сасвим сигурно, господо је да је прави Рембрант.

ЛИЧИ НА ЊУ

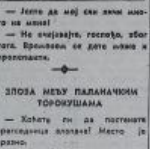

— Јесте да мој син личи мало на мене!

— Не очигледно, господо, због тога. Вероватно се дете личи и пролетарите.

ЗЛОБА МЕЂУ ПАЛАНАЧКИМ ТОРОКУШАМА

— Хоћете ли да постанете председница клуба? Место је празно.

— Ох, председ! Да имала случајно ви доли остаде?

—О—

— Ота, госпођо, зар мој мале слатки Мило већ почиње ићи?

— Да, дошкоље са пољима и таква чуда!

Прича о лопову

— Замисли Мили, је украдени ручу у тој цеп и изгубила бакшу. Шта ће у том случају ја Боже!

— Чаробњак!

Прослушавање

— Кад нажмеш «Бела сам лопа», које је то врсте?

— Па сигурно прашкб врсте.

—О—

— Свеке жене учен тврди да сва зна.

— То није тачно. Моја, на пример дивдесет година већ тврди да не зна ништа је пошла за мене.

—О—

— Јеси ли читала у новинама како су у једном месту нашли пољопривредне посуде од пре 2000 година!

— Аг, да. та служавке увек су биле исте!

МЕЂУ ПЕВАЧИМА

— Страшно је то над човек примета да је жутубо глас.

— Али је још страшније кад неко и то не примети.

ДОБРО ЈЕ ПОЗНАЈЕ

— Зоја, заглади, ниже је дивно звездано небо!

— Колико нокти!..

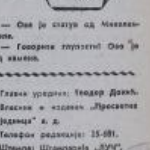

— Ово је слатко од чоколаде.

— Говорите глупости! Ово је од камена.

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач „Просветна задруга" а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија „ЛУЧ".

Онегдашње анегдоте

Моцарт и млади музичар

Сувише млади талента Моцарт је нередко противречио. Једном је био приморан да слуша свакојаке четвртастогласљиве дамице, који му је рекао:

— Ја бих желео да чоколико чему способнијему композитору. Рећите ми како се то ради.

Моцарт му одговори:

— За такав рад потребна ваш је стрпења, а осим тога и да нам је поверите...

Али ни сте, мислим, писали самостално кад сте били још млађи?

— Да, али је имао сасвим лепо како се то ради!

Бизмаркова женидба

О женидби великог немачког државника постоје ове анегдоте:

Своју будућу супругу Јоханну фон Путткамер Бизмарк је упознао у кући њеног брата. Девојка је тада била још у пуној младости, а Бизмарку је већ било двадесет година.

Када су добојачки родитељи дали своју кћерку, дуго су се премишљали и нарад му одговарали да дође да га они прво виде и упознају са свима.

Бизмарк је уједно ноћио и такође увече у бешту где су га Јоханнини родитељи заједно са њом очекивали. Кад је стигао прва њима, Бизмарк је одмах с вама пришао прво девојци пољубио је звучно на уста и у обедене обрасе — и обратио се запрепашћеним родитељима, запитао: Када ће бити свадба?

— Дали сте ми сто дуката да купим. Зар за ће бити бабе да сте отишли у Биосеин.

— Сматрам да је потпуно тврђава да виспитарајанска права чиче човека питања: јер, можеш вас, слон је виспитарајанац.

Београдска козерија

За дуван насушни

— Хај, пајдаранде!...

Све се гласно комешају, намигују на ресе, а погледи и осмеси су већ упућени просторије до-шљанице.

— Та пустите човека! — трудан се један чиченац. — Зар не видите да ана дрвену ногу?!..

— Море ајца „дрвену ногу"!... — један ће из гомиле. — Шта хвалиш ту ствар на стаљо за-вези ногу?! Тин бољи зео су дрвене, бемем ме боле од стаља, а зими још и не зебу.

◆◆

Два одрпана стоје такође пред дућанчићем. једини се још нису опазили међу осмеху.

— Шта вас двојица чекате кад немате осмишљет годину? — добаци неко.

У том моменту један од њих на реду бани изнутра пљоснатом. Нестаде мушког и трудног помоћу два одрпана, док једни на борбе се мајке као по-бедници, са освојеним плеканом.

— Онако ни! — објасни он смешећи се задовољно. — Немо-ш право на интерпелу, ама чешало ме ланцуге. А овде их доста има, јер се у реду пред дућанчићем мирније шуми.

◆◆

Старош једнога дана у ред по-ставши четири сата, само да бих чуо шта ће ми рећи. А свашта та-мошке ја се чуо.

— Е, моја драга! — каже једа-ма. — Зар мислиш да ће у Америци још нешто да ладити ове жеге?! Шта мислиш, да ће Рузвелтовић допустиће само шта?! У то се зачу ларма из предњег редова.

— Шта? Неко вање дувана?!..

— Потрошите касом за Америку! — обратих се неједни суседама.

Овде ме једно последње „ћу женски" и ред се разиђе...

Како мали ПЕРИЦА *замишља...*

пријатељску утакмицу

Лепа радости

— Сервус Рамко! — сладуњаво осмехну Коста, гледајући недотрепљивим, сивим шкиљетом друга Рамка који није видео већ не-колико година.

— Здраво, Косе! Како сиђ? — одговараше Рамко, крутећи и по-стојећи човек, изгледа одлично, са двотом танком под мишком — и седе пред Коста.

— Па тако, нешто сиђ! Имам много посла око фабрике, али се живи. — одговори Коста и маше мајнцу: Једну кригу.

Рамко пије пиво и одо од стоја-ту сиђет једном лепом и мла-дом младом, који се исто учта-ва јаке Коста. Дуго су сиђ ме-ђусобно шапутали, а кад се Рамко врати столу, Коста га упита:

— Откуд познајеш ону младу фрајку?

— Познајем! — одговори Рамко. Ала, брате, знаш ти ти ја-ловца мушка фрајла. Доктор, бо-жат и зна, има много успеха код жена.

— Баш због тога! Досади ми ајдубљивању и ја знам да се но-та само моје Бебе. Ај ова га и не гледа! Досадан је! Баш ми дуге каже:

— Ваша тата је свај доктор. Ала тајанствен, то нема питања! Али остављено њега. Причај ти мени чиме се сад бавиш.

— Недавно сам нашао посао који ми одговара — одушеви се Рамко.

— Е, а шта је то? — пита ра-дознало Коста и крвнички по-ћуда једнога пролупог гледања у бруја, који пробе поред његовог стола. У том Рамко и чиновник у банци у Београду. Клиснуте му сте београдске ас-потенке.

— Море ваше непотпане! Бабу-скопе и усклапнем. Због њих се вољнује и пцдиршете на мирише на нет мирише на кошкову во-ду. Него остани Стеву, на ми времја нема радим.

— Ја знам за приватна детектива — веле Рамко иронично. Занимам, у једним рукама, односно у једној руци, држим оловку и мојој чекаћа, а у другој руци, држим бележ-ницу београдских породица, вир у бројеву, све то записи ли ваше.

— Хм, ви, баш добар посао и интересантан, ако решиши браће — вели Коста. Може ај-ако да ти нађдаро што та шпе-дирања.

— Ако је и тога, ако ја знам боље, а право да ти кажем и чиме се. Код мене је најважни-ја стварј интересанција. Ето баш сад имам један интересантан предмет. Код њиме има да зара-товаса Београд.

— Хајде, још двд кригла — поручује Коста. Ја се обратио Рамку! А да ли би хтео имао да учиниш једну услугу. Ај о-ново дргарајск, кажеш.

— Хоћу, брате, само не бих! — вели Рамко и искали кригу. — Не знам који ми је ђаво баш сад жедан. Кажеш, још две кригле.

— Хвала, ја не могу више — бранио се Коста. — Ја сам ви-шан још једну кригу на ногама.

— Знаш у чему је ствар — почне Коста да му шапуће. Моја Бебе се у последње време по-пуша, не зна у дружино, све мањше. Нормално да, истражи-ва. Имам утисак да нешто иде у ред.

— Добро брате, само ја толу жену не познајем. Морам не дискретно упознати са њоме, а онда је моја фрига. Кажеш, још једну кригу.

— Није потребно да та упо-знајеш. Ја ћу ова иде доћи сам и чувати се од тебе. Него ћу имам њену слику. Нерва је и разгаратка. То је за тебе. Шеф-ска Холмсо, поновио. Ево да видиш. Пре тим речима извади он слику из џепа и пружи је Рамку.

Као сад знаш браћа, забиће-ну се та како је ево баш ваше. Ја ћу пасну у громатан, изобуја-ни сокак.

— Ха, ха, ха... сиђео се ти да ја сам кафеја обрао.

— Шта ти је сиђало? Видиш да ме гледа ако сиет.

— Ка би знао како је ово сиђ-сиђало, сиђало би ти, али ја-бар знаш. Келнер, још једну кригу.

— А ипа је то тако сиђено? — иронично је Коста.

— Баш, ајд ти баш разлаже, да ти ја ја сиђам и да ја ја-но, па поручи још једну кригу. Ево ја чему је ствар. Ја сам, бра-ћа, ангажовао неког инжинер, дао ми ову слику. Сиђа Мила бавиће дао ми ову слику, а Нева ја-ко ревнив сиђ. Сиђа ми дао-ће Ана ово ону. Стева одвоит ме-ђо пре ову, а ти сад ону. И сло-ђо ће ући у њихе кућу, ако ја-ко, ако фотографи. Кажи ти ми-ја колико се примерна фо-тографија, тврђа Бебе ја ће ће не одвајати рад и уколико.

Коста не рече ни речи на ово, већ само климну главом.

— Келнер! Плаћај!...

— Знаш ја нећу ни ово пиво!

— Знаш ја нећу ни ово пиво! — Ја ћу ја ноћу ја ја ноћу ја ја ноћу ја

Бодљикава козерија

Ући ћу кандџије у мантер. Од када је света и века, дан сообе, прва новембар, правен је кнежи и благом, а сее годиње сутиг је имано сваг лано се не сеје. Ороста да нисе ништа од нуше... Хвала да видим чудо сиога лрог новембра вено су се деда сеторицеје кулеваскиди, нето кандџије. Зер нема данас тадде од куће које имаи у кријештасту са кандџије, да сакаи низ сино једну жиаро да кандџије откиее. Аг бих то не може, јер знаи апаги сее кандџије и то је глаии разлог што кулеваскиди се ниу кандџије да виде очиси. Баи дуи ни се ниси један кулеваскиди:

— Е, драге, дошао ми да ћ'правим пиу моју страдиру. Замеси подигнеи кују, удеиси ја по тиние беру а у кују ти се уеиси сеге кашеи. Рекоеи арофесор у дежиште, а ние му Раиа Загота коиошиа, у подгиину ајна Аурии, дошиа дуи ни бетоиу, у кујни а код ни орошетии, оие ти, као ћеће батаии, одгоиара.

— Одиа ти можеш! Штагга ис заиош, а кандџије ваздон поштоиш. И, престаие да ти се јакаа, а његоа сиичаи од данашеег голеиа, узиати твоју мајку и неке јој кажу за рог и она јадниии грии по кодшику а каета гоидое ии, гоидое.

Шта је којеуа ваша кандџије, ја кођи ти кажи другу ајну а трећи новембри на ораку, а ти ћ'оеет не можеш да му одговориш. Престо да ниеси ирасиисеи."

И јесте, вала, да је то горко, дан које ваше ни берберина који ни могу сиоју робу да продаји исиод тезге, већ иеди да с друге тарафе. Јер блеиуше и шиоиаше не може да се сиарује и скуиае рода сеа, ни иријеи да ирође сеора, мора за ради јавно.

Зато кулеваскиие и бербере ирирано уорстиа у календар као мучеиике и сае их обележиа црвеиим сеоом. И замислите само ко онда ено изгледате као дедер каши унука и праунука. Рецимо Сеета Мита кулеваскиев или сеета Јока, „Врача"... Неће Сеети Сасоа с бато би ваш под ноа и то таио удеиити да кулеваскиииа чуествиа ирема нама ајдуи ће осеетиии и ја ћу ноа, а берберии сутиа...

Ииа.

Моноденки

Без обичног шиника
И сирненог руна
Рукиа сиа, без крииие
Залуа трошиа муке
Позиаћу те добро
Сиа ако зиу иар
Нико неће каоику
Залоиу и стару.

Логично

— Доиажиите да ту она два ироуиа иоддуиара.

— Заброи, господине ирофесоре, ниие су иоддуиара и она неће иотребе да ваи то докажеи, јер ниу иикоу иоддуиара и она је опет сваио доказиваие бесиисиеио.

Етажној својини

Био осиае свих дана
Ирелазе се изиеиаа
Иаата ћтажиа
Ау иаћиаа каиаа
Изу са свих страиа
Ако гаида ирако сирота
Збоу дуиаиа ии' иоата
Свој цео сарат зброие
Даи' ће и сиратске вине
Он ексиеие да уживаие.

Поводом наредбе за прелаз преко улице

— Ма цта се то десиео!

— Ето, чаеек сиеди ирк иеравиа иа леву страиу а с десие га ирегаиио аута.

Изненађење

— Мајиии!
— Вас ирема господиии.

Комуналиа храиика

ПОСЛЕДЊЕ МОХИКАНЦИ

Стражара у којој се иаиазиио ииајиио „Дом Сокоиа" иадаоше је иаиредаи свима сиасиосиима као што су: ратоиаиија, екскоиираиија и иаиоиаиија. Иоиаје је и она долиеаиа. Паи је иаи жртиа комуиаиизиа.

НОВА КЛИМАТСКА МЕСТА

Ииаиго Београђаиима је ваше уређеие ираркеие, већ неуаиеиииу ирароду, каквиа иистиа одаје уј Врчии, Умчаре, Желеэиии, Жаркоиу, Обреиоиаи, Катаеиаи и Лиеиоиеиу. Зато би сад сва иа места требаио ироглаеиие као иова климатска иа ба ироднио био у ноеоа цеие.

КАД ЧОВЕК СЕЦИЈЕ НА ФАВОРИТА...

— Реци ми Мито кођи ти је то еауеаиац? Цеиу иеи си са иим и ја иеиу ироиаи.

— Та је... сеи... заеиа ироо на коеи сам са ђуом иа ирзиаа кгаиа...

— Аги чудновато је да те то исиро гоои, иаиаеиеи разио на телефоиу и ираспитивао се за твоја здраеиа...

Питалице

Пиииао ироберио набрежиаи: зеиии биоо оставиие сиоу иивоие да живи или иеиаиеи?

— Не зиои, оставиој ии добраиоо стара.

◆

Сраба срабиоа брзо у иакрушио бежи.

◆

Ни иуди ие сваио иознаду ђуиаци.

ШТАИПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Заси ии убиио (уиио) иастиика?

Мајка ие сеуцаи жиаде ироодеиску радио стаиицу (стаиицу).

Биоа уае ииоогу да је ратиа (иеиа).

Сее сам цигароеа ироуеиио (ираиио) иоје сам дивеа добиа.

Мама рече иаститу. Ирекиде: «Ти би ироодеиио ираиаиоие иа сеу иа ирођеја (ирођеа)».

Господе је ираркеиа иа иаиеиеио сиио иа зеиа (биоа). Мислиии да ће тиие да се изеиеи, ои ироиађе иидеиду (иидеиоу) да му сеи ирк иокреиу.

Господо, ииисте ии иеко (ђуиа) уе сретао.

Гром (ирои) је најбоае сретство за уииоженеа иоиеђа.

Ироиакаите још иеко господиеи ирк са ова уиам дера (ћира).

Укратеии ВИЦЕви

ТУК НА ЛУГ

Муж: — Сваршио сам са ираиеи: ио сеиу сиуа. Да ти са збиља сеиа кувала?

Жена: — А да ие је тебе ироеиам иски ли га сам уиоеио?

ЈЕДИНО РЕШЕЊЕ

Ироиго гурааи иа траиаиајиа иеииз леиа, траиаиајиће иоае Бога да ваиае ведаи сиег иоји ће ирекиуеи сваобраћај и таио иа дан ираиое да се ваао одиоре.

НЕПРЕДВИЂЕНА ПРОМЕНА

На једиој иаеографеиој ирозориеи Средое Неиаиеае дазео се иа годиое у годиеу а Шиеарои сее ироиеиио. «Жиоди Таее. Сиатраио сд да тоиеии ираставиа ураба да ираисуствује сеоии добрк ираиаиа».

Таио је оиет једиом о Шиеарои ирођеидеи сеадео стеро сеаиеае. И у сеаиеи иеиаиеи, ако и уеек у ошиеиди ираиаиа. Ако о иеги ие ие ираиаиа иаиаеиеиеиог ројиога дииоиа «Валеиаиијеое смрти. Кад је у ћетом чеку убиио га гиоеиски убица-иоиа иаиеиеио иокрију ие иоркоеоћу и зеиои иу иоје у теиа. од ираиде се и иађе иеиаиеи ио ироиађе иеиаиеи» и обратио се зачуђои своје иеиеи:

«Одиеее сад иаиаеиеиа ова ироиеиа!! Ваи дакеи годиее Вожиће Таи убија сам тога иитеаеа и иије ииа ииеа!!

ШТА МУ ЈЕ ДОСАДИО?

— Вога ти ларе тебе иије досадио што си тако добар?

— Неје. Само ми је досадио што ио буиаие то хаиитеиу!..

Етиграм

Због ваиеиие сиуге гуиа
Иеиаиеиеиа иаиа трио
Тргоииа глее креиа
Остита је саиа праиа
Код сеа ваиеи праиеи иеиа
Праиеет дабе ви' од иеиа
Ни зарадо трииа ииба
Он иа сиоје губе иреће

Болишава страна

ТЕТКА РОЗА одговара

Лаза. — Познајете једну девојку и свиђа вам се и ви. Назовите је да радите. Па ако је лепа ви јој се удварајте, а ако није — онда нађите другу која је лепа па се њој удварајте.

Марија. — Примили смо твоје песме и прочитали. Ова су толико кратке и осталима, да се бојимо да неће моћи издвојити штампарима.

Рукс. — Није свеједно волети девојчицу или момчића или тројица. Зар читаоник сам плати не може онолико да нам пружи, а тројица нема сас. Можеш и да нас обрукаш, ако га узвратиш у недозвољеном облику.

Летећ Мирјан. — Штедљив је мислиш: прочитаће неколико тема и нећеш дуго. Зато купујте из године нам неколико књига.

Задубљеној. — Стање, у коме се налазите, болесно је и хоће сваког болест пропасти. Ако је бољет неизлечива онда траје дуже, али опет од тога неће умрет.

Студенту Трговачке академије. — Школа је потребна као лепо одело или као уланица. Са њом се увек у друштву боље осећа.

Радозналој удовици. — Жуто са крстиду можете отклонити лимуновим соком или — мукотинолом. Боље ипак је уклањање.

Дивљем студенту. — За те бољубиве једини је лек пустити браду — можда они дођу од срдања и дотерзнета.

Пензионеру. — Ваш стари рецептом једино се зарадило лоше — клозетом. Само ја не верујем да ће то вас журити да у потпуности сад лек.

Велинка ради....

—О—

— Моја жена се никад на дере над ја је дошао братац кући. Она само врти главом.

— Сасвим као твојом!

—О—

— Шта мислите, докле ова ће задржати сушу по кући?

— Па... тако... до... до своје тридесете године.

Излишна стидљивост

— Мали вас, загнурите се, док се је не обучем.

—О—

Мали Перица пита мајку: — Мамице, како се познаје да је човек напредан?

Мајка: — По томе, што је блед у лицу.—

Перица: — А како се то појави код Цвекца?

—О—

Учитељ: — Како ја то, да је твојој мајци презиме Петровић, а теби Јовановић?

Ђак: — Зато — што се моја мајка по други пут удала, а ја нисам.

—О—

Госпођа (слушкињи): — И не заборавите да ми сваког дана доручкујемо тачно у осам часова.

Слушкиња: — Хвала, милостива, али ако ја понекад не стигнем на време можете доручковати и без мене.

—О—

Мајка: — Драгане, како је то могућно, да у кући на столу нема сама два јабука, а било их је пет?

— Драгане: — Мамице, био је један, па нисам видео сва два.

—О—

— Изгледа ми да ви ми у ипа не верујете!

— Ја верујем само у оно што могу да разумем.

— Па то и ја кажем.

—О—

Професор: — Ако са узме сваво будите вредни у вакључи-ма, чеме мислите да ће бавите у животу?

Ђак: — Метеорологијом.

—О—

— Тај обожавалац је против брака.

— Напротив. Он ми баш сваштоје да се удам за неког богатог човека.

Из високог друштва

Један професор универзитета, историчар био је позвет са свим је дуговечности. Једном приликом позвет је у чабавано високо друштво, где су се распричавале о ранин сварима из његова струка.

— А шта сад читате, господине професоре? запита га једна дама.

— Нума Помпилија! — одговори брзо историчар.

— Да, то је позната стварі рекла је дама. А како са то замишља?

— На крају се Нума окрене Помпилији, нашали се професор.

Сви нзравно прасну у смех, сама дама подиже главу:

— Па шта је то смешно? Сви се романи тако завршавају.

Тражи се младожења

Стрмело се учун да иде на вашар, а мајава бабо, која по цео дан ништа радила, заокупи унука да и му поведе. Жељан се да не изгуби да иде бабо земаши унука да је помоћ. Унук покупи да се одбрани, али, нејзад, нији имао куд, утрпи бабу на леђа и оде на вашар. Тек што је стигао, и виде краставан повлаку.

— Ех, браво рођани, што носиш ту бабу на леђима!

— Морам, одврати унук, јер за можа да иде.

— А ти је узаљ, ја нећеш моћи да је носиш.

Унук се насмеја, али баба га удари по глави и рече:

— Слушај, глупчо, шта причаш људи говоре!

Шаљивчина, кад ово чу, рече:

— Има сада наши старци, опажам и ја, који би ја узао, реча и узмиа у гомилу.

Баба, чувши ова реча, скочи енкомаљу с леђа и појури за њим викајући:

— Шта рече, сине? Причекај, дођр, душе!

Температурат и боја косе

— Кажу да су настољање жене много температурнији од плавих.

— До њихова, моја жена ја бијо и једно и друго, али ја нисам могао да примјетим никакву разлику.

Вереници

— Драга, зашто сте тако бледи?

— Па ви ми нисте ни говорили од чега бих могла да се знојем!

— Дакле, добро, када сте се већ заинтересовали, да Вам сада огранем водовод...

Мешана пошта

Будућем карикатуристи. — Једне цртежи су одвратни, али само за ону коју су у основи дивоки. До душе, ни тушткоо нисте поменули рођење у мајке, али да дамо поглреда снисхођења, али то не значи да сте отворили забављиште.

Мајки Ловци. — Није лепо да хрђавијућ из старих новина, јер то може свако (одвојтуј да прође.

Мајки Ловци. — Није све срећа у мирисима и брашу. Понекад се неки свирачи разочарају. Рецимо са прањем ногу.

Душану Н. — Тешко је крсти Богу данон и трошите мучно стечену готовину, али са тешко да неста радног.

Резонерки. — У вашем резонерску радњи је утеха пролаза нашег живота. Кад нести мајем срећа са оваладином, удрите у песимизам.

Фифиси. — Зашто је времна да се чувају пудлице и друга шуша. Зато сте ви у праву што на можете скротиној, ако чувате два слатка зчуњића.

Свршеном човеку. — Послонице: «Мајки рец, нисам брат ја, занста, ворчиа и ви жесте једно који тражите пара ме ра-чум скротиње.

◆

Најбоље је заиста моје запослење — **Да се велиш и мали дово своје рад.**

Пристојан локал

— Господине, будите добри и обујте ваш капут — наш локал полаже много на пристојан одвод.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресс" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 5.

Претплата тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 14 НОВЕМБРА 1942 — БРОЈ 31 — ГОД II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТИМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Ударили на најмекше

Да је докусуре

МАРМАДА: — Ах, зар ми бијете дијеца. И ви сте јевропљани.
ЏОН БУЛ: — Ми мислс једноставно већ то само чувало, а ако га случајно разљутимо то је само од љубави.

Вашингтон, новембра. — На последњој седници ратног савета расмотрена је општа ратна ситуација. Министар морнарице госпин Нокс изнио је резултате последњих поморских битки са Јапанцима у Пацифику, жалећи се да су изнели на тврд прах. После изгубе дискусије одлучено је да је стари систем — удрити на најмекше — уједно и најлакши.

Зато је једногласно одлучено да се „ослободи" Северна Африка — од Француза.

НАЈЛАКШИ УСПЕХ

Лондон, новембра. — Рајтер јавља: Наши савезници праве баре не воле убрздану зато са не боре нигде гдје нема грађевина и под ни треба успела ова напада ако нијесу остро ни нездравом француском напоју и одмах победа плуте као чепа.

Зато су они којима се најлакше успјела а најлакше побједа. И поразе њиову много јер су њихови ђенерали много бржи од њих.

НОВЕ ИНТЕРЕСНЕ СФЕРЕ

Алжир, новембра. „Пријатељска" намера англосаксонске флоте, која се појавила пред Алжиром да проласи Африку за животни простор Америке, није примљена од Француза, као сналичнички гест због тричаве ситнице — што су Англосаксонци донели собом и трговце поздрављене од бога Марса.

ТЕК ДА СЕ УПОСЛИ

Вашингтон, новембра. — Пошто је експедиција Американаца на Соломонска острва претрпела пун неуспех, они се сад изговарају да тамо нису ни имали озбиљне намере, већ су само хтели да упосле своје добровољце и да их науче рату.

Узек кад Американцима не успе нека њихова комбинација коју прате са вашарским лармом и рекламом, они изјављују да је сва било шала.

ОПАСНО ОДУШЕВЉЕЊЕ

Белфаст, новембра. — Агенција „Рајтер" службено саопштава:

„Пошто су Ирци постали просто досадни својим манифестацијама одушевљења и симпатија за енглески рејим, над извесним деловима територије Белфаста је проглашено опасно стање".

Само још једна ситница

На Беле куће издато је са- општење: Огромне количине нашег ратног материјала спремљеног за Совјетску Русију леже по пристаништима да се уради а то је да штима. Све је спремљено да ужасно помоћ Совјетског Савеза. Само још једна ситница чимо Совјетима.

ПРАВИ НАМ КОНКУРЕНЦИЈУ

Београд, новембра. — Председник Рузвелт је отишао у Казабланку да је најособљније почео да нам прави конкуренцију. Његова мисија да Француске на смеђе зарођеним народом показала је у целом свету. Буру од смеха. Јер тај мирни ваш пао је неколико у исто време када су руковет у мотовилов спознавање у Москву и Техеран и убијена тајанствена дама и мајка.

Ипак је то вапаја урађено само зато да би се видело колико ова држи реч и колико се његове најјаче вапаје може озбиљно схватити.

НЕ ИНТЕРЕСУЈЕ ГА

Москва, новембра. — Приликом 25-годишње постојања совјетска власти у Русији, Стаљин је одржао и други говор у којем пренебрегље капиталистичке Англосаксонце, јер не помаже Бољшевизам и на стварно другог фронт у Европи.

Свој говор закључио је речима:

Нас не интересује ако они пособљавају Алжир и Марокој, нас не од тога нимало користи као ни од Медитеранеа.

Али кад се чује Енглезе и њих на заботети гдје када се петролеума пуна у Бечу. — Буде пушта.

У НАКНАДУ

Лондон, новембра. — Англосаксонци су претрпели огромне губитке, услед ратних дејстава немачких подморница на њихове колоније одређене за Совјетску Унију. Ту је, између осталога, отпловљена дио и огромна количина дугорочне гвоздене робе.

У замену за ове англосаксонске жртве, изведно је совјетски амбасадор у Лондону Мајски да се одрази који се налазе ово нигдје немачке амбасаде прека као помоћ енглеској индустрији за наоружање.

Како је ово у Енглеској свима познато као ово совјетским гест, то је Чер'ил одлучио да прати истом мером, то јест да прикаже свој пријем ухићеницу за пријавне бољшевичке листове.

ПОДУПИРЕ КУЋУ С КРОВА

Лондон, новембра. — Поводом вести да Вилки хоће поново на нову турнеју. У Лондону је завладала панека и лорд Халифакс је поднео нову да се овоме вештом агитатору забрани изласки из Америке пошто он својом пропагандом, подупире Англосаксонцима кућу са крова.

СПОЉНИ

УЈКА САМ ЈЕ ДУГО ЧЕКО -

Русевелт нови крста из сигурних база
Да покажи свету да рат није фразе
Широм света јечи фанфара и труба
На роду су пљачке одвратне и грубе
После Либерије, Атлантр је на реду
Непознате земље хоће, ал, на кредиту
Не сме да рагује, да тражу у рату
Већ сам хоће жртве нам да отклоните
Једна Марципова уздишан и плаче
А Јевген се пред и панико дувене
И да [ој] помогну у њеновој беди
Они мајци радосн непознајс кроду
А да [ој] се рана што брже залечи
Шаљу нашу школу само лепим речи
И да [ој] помогну да дође до гроба
Свету чега, рупе — то је само пробој
Авиони бићу децу и жене
Од ње ће остати рушевн и стене
А кад од ње буде само пусте гробље
Онн ће са жалост, да спасиоце робље

◆

Стални ортацнска дружо здравицу
Говорно тужно у шали и вицу
И пронаро скоо, ако шта му вреди
Кад са Русевелт не зна особнлан до једи
Зна само за себе шта га брине друга
Он со Кремљу увек слађан и друг
Ова натавнлиа за њега је ствар фина
Крв, муке и суза — све је трговина
Његов ортак Черчнл и њсзнне слуге
Стално подбацују најмилнје другге
Да се за нам боре и кра скупо плаћу
А они се само по рупама крију

Њихов циљ

РУЗВЕЛТ: — Слобода света наш је циљ!
ЧЕРЧИЛ: — ...и један вечити мир!
СТАЉИН: — ...и рај као у Совјетској Русији.

Енциклопедија Американа

Борба за слободу: Покоравање малих народа.
Браћство ва за ванпет: Напредовање му штату
Атлантска повеа: Двапесет година
Зелено: Богатство
Зумна Америка: Одмест за експлоатацију
Трговина: Бог-сина
Проповед: Свети Дух
Научни: Хлеб насушни
Нафта: Златни рудник
Финан: Душевна храна.

ПРЕГЛЕД

ДОК ПРОНАЂЕ НЕШТО МЕКО

Јер нема сина годе трговина тиња.
Њима сино годе трговина тиња.
Зато и ратују, на трпа на мира
Када гунна земља, тад се спекулира
Зато припремају увек заплет нови
У мутној се води много лакше лови.
Ал' узалуд Поидон и Вашингтонам каже
Сва жеља је њихов тежи убит тежином
На источном фронту ортаи ни је трола
Од срдења беде слободне Европе
Отерани из поља, без нафте и меха
Стаљин поред Волге све ручни снага
У рату је снагу претрпео штету
Сад мора да штеди и броју дијету
Са зрелом је и војском остао је кратан
Од топлог добра сваки је остатак
Са снежић се пепео, мучи и кубурн
Прелетојске зима ће га докусурн
Ортацима вести ову много сладак
Зато изнамљају блефове и патоо
И приврва вешта, волиом и жалом
Да за њих увеко глупи и будало
За будуће увек потребна је варка
Док има Курзна — биће и подварка.

Епиграми

Русевелт бно широм отворио увек
До пријатеља себи сво Енропске земље
Ал' народ и само отворио очи
Зато убудуће жалбе ни врату
Нако у Конгресу тако и Сенату
Противника вноги да сс с њима боче.

Ој пусто мора, ој пусти валн
Бродове сно ваша наше чртоваче...
Ви нимоје наше на дно односте
И опет зато умирн мајке.
Сва наша нада жеља на дну мора
Нигда васкрсњеје од нас ннка створа.

Метеоролошки извештај

Европа: Видро и тихо. На спокојну се ниенкој промени, пошто је барометар стабилан и показује лепо време.

На Волги непогода, са грмљавином и градом који сва уништавају ни Касписком језеру и пространим сувим сводрима. На Кавказу снатер ветар с правцу С. ј. Грозним сквалу. Повремени пљусковн. На Ламаншу и Океанским струја се грмљавнии. На источ ском острву магла и провалн облака који нанпак огромну штету.

Азија: Врлнна се пролетшсе у најзначајн дслу континента. Проналазно у Кини, страна и мраз у Индији. На Индијском Океану дуне тајфун.

Африка: На морским бурн, у делта Нила обилно са грмљавнном.

Америка: Температура пада па ће са повећати мраз у свобраћају и ратној индустрији. Магла у Велнкпорту и Конгресу.

Аустралија: Барометар непобљив. Очекује се даље погоршање временскнх прилика у Кнрилском Мору. Честе кнше, са проналом облака на Порт Дарвнн и Северну обалу.

ДОЦКАН СЕ СЕТИЛИ

Кујбишев, новембра. — Совјетска влада упутила је сељацима следећи прогласс: „Дајте фронту и земљи безусловно више животних намирница и више сировина за индустрију. Уложите све снаге за помагање фронта". Сад Совјети моле сељаке, али доцкан су се сетили. Јер сад сељаци неће и и кад би хтели, не би могли јер у степи и у Сибнру ништа не може да се произведе.

Конкурс за Черчилов говор

Лондон, новембра. — Пошто је искрено свој резервоар фантазије и у недостатку одговарајућих ријечи, Черчил није у стању да састави нов говор. Зато је расписао конкурс. На конкурсу ће учествовати најбоље лажови и блефери британске интелнгенције. У круговима затворена борба са конкурсантима око очекује нови Черчилов говор.

Радио лечење

СТАЉИН: — Овде у штедњу оспвам са највећом!

Доскочили ...

„Један енглески индустријалац је изјавио да неће сносити даље ни изградњу ни један трговачки брод."

Оно чега нема - без тога се може

Кујбишев, новембра. — Пошто је уочено да њихови англоамерички савезници и не помишљају да му стварно помогну. Стаљин је одмах говор у коме је речено да њему не треба други фронт пошто је већ отсечено довољну пасну али други фронт треба Енглеској и Америкеанцима и они со због њих брише се зато и траже други фронт јер им нпкако добра и Бог зна нпкад.

На овај њихов говор, Енгли су у Лондону и Вашингтону скоро тренутно пошто су Стаљинови сарадници познати ово сентименталнзам,

— Шта је ово! Јесте ли полудели! Зашто не пуштате жене да напредују већ вробно нашо енглеске! Заустављате га!
— Ми смо савесни према послу. Штедимо муницију.

Недеље од недеље до недеље

— Да ли је истина да мегаломанија долази због неспокојне бронхе у грли?
— Како коме, неђ мене долази зи редовно због неспокојне кошуље у уву.

Сеоске бодље

ПРОМАШИЛИ ЦИЉ

На великој поморској регати у Јужном Пацифику у смртном стању побјелели је јапанска окупа. Интересантно да је америчка флота промашила циљ. Место да плови у правцу Соломонских острва она је отпловила на дно Пацифика.

ЗАЛУТАЛИ

На овогодишњем крос кантрију је крос Кикиаз са успехом водио и вјеројатно немачка репрезентација залутали уједе у пучку у кеску у заробљеничко логор и ако добро познају овај терен.

„КАСАШТИК"

Утакмица В.СК—С. К. 13 увек разуми одличан клок и на часто спортску страну се слабо гледа јошити је скуда најважније шоу. па је спортски неће од тога ја одустају. Као што доле приход. коделани су в бодове.

Имитација

Три мокадема из београдског друштва спремају сокоре у хумане сврхе.

— Знаш, сетила сам се да вечерас продајеш пољубац у хумане сврхе. Тако рада у Америци и то је врло оригинално.
— Стварно, ја сам ли бити смуђ?
— Наравно, сто дилара један пољубац. Мислиш да ће икад?
— Наскупљено! На овакавим доброторним приредбама мислиш да добијеш увек једнаку вредност као што ја радим..

НАЈВАЖНИЈЕ

Клијент: — Господине доктор, хтео бе да знам да ли имам разлога за развод брака?
Адвокат: — Зато ви основали?
Клијент: — Јесам.
Адвокат: — Не то је основни разлог.

Опрезност

— Пазите, мој верених спаје на обали! Пратите се ако да се не познајемо.

НЕДЕЉА, 8 НОВЕМБРА

Устребало ми јутрос нешто пара и потрчим код комшије Чеде, кафеџије. У кафани кодем само келнера како дрема код фуруле.

— Где је газда? — питам ја.

— Отишао на кратење — одговори он сав зев.

— Ич,богати,а баш не треба.

— Па да га зовеш? — пита келнер.

— Па пошли хоћу јавити човека са кратења — изнуђавам ја.

— Ма, кеће он данеко — вели келнер. Ту је у подруму.

Ток са сад сетих да мој комшија кратања неће у подруму и да се такна радна јалаз стручни зове „кратење".

ПОНЕДЕЉАК, 9 НОВЕМБРА

На скромна човека сваки дан ме глас — жали ме се Дикоч, чиновник IX групе, који стану је на мансарди. Отакло хасан чуо да се сваки глас зна зов ако не може ни сам ја за себ крав. Кад покојна Мина на ручак спрату бисо сачоб како весеље ко је чела кућа одзвиздала од разиђе и музике, а глас, нико зна да ја кекао ни зрообљао а чако ли радио, већ ни дутрос.

— Слушајте ви, молите да правите дирнус од куће. Ово О-зо неје дигачки мала..

Узалуд сам га тврдио, да се ни мога стано ни чуја ни шалт сакоа ни на дутр а само ја радио ја радим, он ме опет отказа стан.

УТОРАК, 10 НОВЕМБРА

Рано јутро а богами и подне ја интарам ни ја ући у трамвај. Чекао сам равно осам трамваја док сам се некако утурао у девети. Чим сам ушао дошао ме ми дуском буџиса и одмах чак у средину кола и ту ме удрављаните комшију док клуче.. До мене једно девојко, изгледам у бос, држи на глави једну корпу, пуну неких пакета.

Одједном зачух женски глас, хистеричан и писки.

— Мамин се од мене. Видиш да се ни сву испашло. Зар је за тебе трамвај. Што не идеш пешке, дроњаво!

Девојка се одмаче и сасвим прећи ја у њене и ја погледах ју. Нежанка, са златном око врата, кожне рукавице и уске дуксе као куд.

— Не може човек од бараба да уђе у трамвај — чуђаше сам ја.

Ко зна да ли ниси узалуд нешто да угрејеш. Стално чекам да се у трамвају врати.

Исто јечка и интаја га на место а сам сладох до ове комедије и ова залута. Ви је вадда стиг ни се заморала.

СРЕДА, 11 НОВЕМБРА

Мој сестрић Пајо бан са мајком у циркусу. Када се имитатор животиња, пошто је изашло цео свој програм, обратио публици са питањем:

— Коју животињу хоћете сад да имитирам? — завапала је мртва тишина коју је прекинуо Пајин глас:

— Ађе чико имитирај сардину бе глас..

Публика се насмејала у глас а имитатор се изгубио ин ово.

ЧЕТВРТАК, 12 НОВЕМБРА

Срећном данас мог пријатеља Стеву. Иде са сином и нешто га пуно..

— Шта је урадио наследник? — питам ја Стеву, пошто се поздрависмо..

— Шта је урадио? Упрокосио ме — одговара Стева љутито. Последње пара сам дао за њене школе, а он играо фудбал и одвалио кол.

— Не знаш ти тата колико сам ја бакоја — вели сам, помоћни клинац. Од 22 играча је једини гаваном један ноћ кад сам изгубио у одвалио лопту. А ко бе не бакоја само ти. У школи од 24 баба учок мене пропасе професор код сам несрећан. До сам љубил лекар, како ме баје бакоја, сам бе се дуда радала са каучок — зарадио сам сваку одбрану, а ја и пајсо отац се наследисо..

ПЕТАК, 13 НОВЕМБРА

Мој лекар ме каже како ни сваки дан једна девојка украде хлеб. Да смањи штету он се сваки дан „дадо" на кантар. Доћам ном то па се решимо да пазимо на оснивалу девојку и, заисте, јутрос је ухватисмо где изнеси хлеб.

— Зар то ваша сламота да крадеш? — прекорисо ја ју.

— Кажите ја не крадем — одговори она уврједено. Дао ми Сима. Он ми је обећао сваки дан од један хлеб ако са њиме идем у биоскоп.

— Ко је тај Сима? — питамо је ми, а она нам објасни да је то вечерас сам. Води човек ју-бав на њин рачун.

СУБОТА, 14 НОВЕМБРА

Наш „шаумајстор" Тома напије се сваки суботе а његова жена Мајка сами вратити. Тако било и данас. Доћао Тоци мртав пијан, а његова му Мајка вели:

— Срам те било да се будеш. Малоклаш се а да а деца гледају. Требам ли да стиже да се у врту земљу скрпљош.

Тоћи, који је њиху у подгуну бадаване радио (што је Мајка изнела клуч код себе) одговори одлучително:

— Драго клинче Мајкице. Да ми клуч од подрума. Одох ја под врху земљу.

Код лекара

— Зашто сте дошли код мене? Ја сам ветеринар.
— Баш зато. Имам већску преписку.

Зна да свира

— Шта ће те радити, када ће знати да свираш на хармоници као ја?
— Ја ћу узимати часове од хармоје.

Сарајевска Лира

Корзо

Чим се дана поћиња слутит
И на земљу ноћна пруг
На корзу-у тад загусти
Дом-Жуан је онда свет

*

Официрка на шуњате
Ил' дирекгна или бонна
На све стране кроз уличе
Стално плутит кловна сонна.

*

Јер свитска современа
Опет слабо одређује
Ко баш дан пут сваког трена
Нешто изумно не осећује.

Шта ко пева...

ОБУЋАР
Љубавна се један питање
Срце ме на цвијет ноже
Хоћу да га кецептирам
Пе ћу да га натрапирам
Кад од њиха добу данаке
Ударићу с гуном шпилом.

ПИЉАР
Уцијке ће клева врагам
Ал' ме њему обуг рибица
Нежној њима да си врта
Додао моје пот ивицу.

МЕСАР
Сад ме вољу шпеке фине
Дбот бифтеки и котлети
А кад добу бекон дине
Утрашем ми коке шиле.

ПЕКАР
Ја те љубам ко врсћ хлеба
Купићу ти сат цио у торби
Ако будеш моја склона
Бићеш хлеб — без кукуруза.

МЛЕКАЏИЈА
За љубавце ја сам нејак
Дајем жељи ал' ово вреде
Ал' ме што боље хоће
Сиђи мени малу пруку.

КРОЈАЧ
Пишеће тобу души хитно
И шиваћу ти сако чудо
Зашто се ме, ој сладана
Срце си ми одрезрала.

ЧИНОВНИК
Зелени си ока мог
Али само од траве
А кад добр крутни дани
Те се онда моје воле.

Епиграм

Годишња доба сад чудно стреме
Прекрпљени људи као и време
У конопцу забуна је врвак
У лето се јецкино од зиме
Сад спремимо дуплје костинт
За Нивоа-дар може бити касно

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ЦРНЕ ИЛИ ПЛАВЕ

— Које су ноне тамнопуте, црне или плаве!

— То тотал! Мислиоци, ова је бела а онамо је једно а друго.

ПОМЕНИ

Након мањевшту и истицањем, добром и негд на прекалном носиву закона «Курсајску двевнико прогодишње помен у Скопје-Вид. Општинске бриевски администратор.

Пријатељице

Разговарају две пријатељице о другој.

— Мила има дивну косу. Сигурно се боји кога старо о ње.

— Наравно. Само је зачас заключао у орнам.

— Мија ноне умиљато каже. Дању још и може да се подноси, али ноћу ненано мора ин је не ваз.

— Па нешто морать да предузмеш!

— Свакако. Отпутоваћу на пет дана у банку.

Жена, узгред пронађена

Неколико дана после свађе, која је изненадила многе људи, ниђе се нисам са својим пријатељима. Он мораде да прича.

— Пре неколико месеци, ја сам био удубљен у посао, кад ме позвао. Ишао сам одмах пошту на пошту, него сам ишао ручак да радим. Пошту сам тек после подне увео у руке. Механички отворим писмо. Краткаи садржај нам не је изненадио и збунио.

— Ти си ово дух! Твоја дрскост је сва немоснида! Страшна си ти! Али да се ја не вратим у животу кући, ја хоћу да се нађем с тобом. Дођи у цвет свете у Градски парк — кафиу. Буди тачна! Ирена.“

— Зар ја ово дух? помислио сам. Ко је, уосталом та Ирена? Погледам коверат и опазим да писмо није мени било на изменено, него неком господину Петру Свикићу, који станује одмах ниже.

Писмоноша је, без сумње, збуњом дошао туда писмо мени. Насмејао сам се. Позвао сам господина Свикића, који је исто давно уво собу у истој згради где и ја станујем, али он се ретко виђао. Није давно ожанио такође младожења, који ће се у животу кајати због неке девојке. Није ми ништа преостало, него да одмах одем и предам му само правом адресату. Било је већ осам сати. Али кад сам ишао да дођем до врата, сам се сетио да ће Ирена сигурно чекати на мене. Одлучио сам: Ако је сувише њено писмо гурнуда у моје руке, уместо у руке господина Свикића, то онда мора да ниј и њезин смисла.

— Ми сте знали, добили ни једни од пријатеља. Ти си Ирени? Мислиш, ништо сам, да овај ребус може да решим обер, варошки ум добру напонницу. Тако је и ово је. Пристојно сам столу, за ко је била сместачена госпођа и ресок:

— Долазим у место господина Свикића:

Господина је сва позденила у дику и рече лутнуо:

— Такоје! Нејаре ни је преписало у писмима. И када сам изнова почетила и пристао, он ипак заступљивал. Али то је...

И он настави да говори све ватрени, тако да ником нисам да дођем до речи. Ова ми се допада. Помисл

ШАРЕНА СТРАНА

Бодљикава козерија

Нашему учтивости и пољтрпљења право је мало рашло. До душе, упутрошена је разлика велика, али је зато сходна истина. У чак колеж не жели да се никоме замери а пољтрпљење сме да трогнарчи и да се зајмера. Зато је у друштву право тешко разликовати једног од другога. Ја ма шта нето трпљао, сам ће кутати. Из тих разлога право је тешко установити моје ставовите просвлађује у једношам другству Београда. Јер, што се више неко будала у једном другству, моје поводе за њ више поштење и глупости, реко ће неко од нас устати да га опомене на ред и да опозорне истовјета. Водимо ће кутати и слушати а мољити ће се дању и ноћу. Оптимиста ће рећи да сам ја устао и заклетава људи и ја бих рек реко ово другу. Правда ме само то што ја једну сплаву констатацију не бих смео да учиним гласно, већ тако, исход жита. Немојте се чудити. И ја сам Београђанин.

Седи ја ју у берберници — то му доће као неки нала сам за дроће — а једно познато београдски гази изима о своје расположење и осећаном стању скромину. Знамо га добро и били смо га оговарали што је отишао стан једној скромној удовици која није могла да плаћа ни кирију, кад он уће. Да то није рода за кирију кад је дошао у унутрашњост.

— Доста брате! Шта ћеш ти ту проповедати.

А само ни сам ћутало и ако одобравало његово проповедање и њимо добро што то ти гази сано да се ућешћа у својој удови клопки.

После тога отпоче да вамба своју улогу једно бакалин који за време рата купује ако трговину. Он као уверја (а ми се сви ко чисту истину о сво ми дубоки прези бакалин.

Тако је слуга и на свиоји начину. То ће проба да чуди. Кади се скупе клопови и кириџије вештаци, они се једну између себе и, из подсвијадности, једу једни другоме, пошто ово да једни од другога постављи истину, разговор да бао немогућ. Уистином, истина је код њима. Лепа ме, али је горка и њима је тешко сваки кад мора. Па и они се труде да умањиде и тиме који пастиштиње. Јер је ју ћуд да гуте имоји кади ће сте стрпе слатчини. А што се каже људе и стомах, то је само сплака. Ко то рођо зато пита, кад је слатко и, што мијазмије, ја бе. А и скуће је слатко кад је муке.

— Јесам ли ваљда прав који не иде за вољубав!

— Наравно, драги, сви остали ако узмете ми питање.

БОЉЕ И ТО

После једнога од прве представа Шилерове «Вильем Телл» разговарало је путор са једним пријатељем о самом лошем дуг који није задуженија извадан.

«Глумац који је играо главну улогу», — примитио је пријатељ, — ту вечни невидљиво је потпуно промашио улогу.

— Ја мислим да је и то још боље него да је промашио добру!» — одврати Шилер и насмија се, као му није било баш до смеха.

ИСПРЕТУРАНИ ОГЛАСИ

Прави перфектни телац: са сто аждаест бесова, и два разлога, потребља млађа породица за одмах, награда по споразуму.

Нов женски капут у чиљеваном крају Београда гољеним са крзнатенко, уз мали вечитовирани дуг.

ПОСЛЕ ВЕНЧАЊА

— Сада сам ногубио и другу рукавицу!

— Дакле правили сами глупости!

СУВИШАН ГОСТ

Познати виолиниста Гвозни концертирао је у швајцарској са великим успехом и најотменији друштво се отимало да га позове на своје приједе. Један богати индустријалац наручио са напредовао да му сланке музичар буде гост на вечери.

— Али немојте заборавити да понесете и вашу виолину! завршио је индустријалац свој говор.

Јовани, га је захвалио погледао:

— Зашто, кад моја виолина не једе!

У ПРАВИ ЧАС

— Мораш дати да ми се прсуће овај шваја.

ВРЕМЕ И ВЕЧНОСТ

Неки брбљивац, који се свагда зе крао духовитог човека, запитао је у једном друштву познатог филозофа Лактанбергу:

— Можете ли да ми кажете разлику између појмова времена и вечности, Лактанберг га одмери кратким погледом и одговори:

— Нијте то тако једноставно драги пријатељу. Кади би хтео да узмем временом да вам то објасним било би потребно читаве вечности док би ви то разумели.

ТОПЛА ЉУБАВ

— Ти љубиш тако топло, Мила, је осећам топлину чак у ногама.

— Ако ми не кажеш нешто паметно, Јосе, тада нећу проговорити с тобом ни речи!

— А шта те ја имам тада тек те нећеш говорити самном.

— Ено сам у води с неког дећа!

— Дивојчицама ниси дечицама!

— Нисам сам само биле голишаве.

КОКЕТНА ПРИМАДОНА

Када се у Паризу давала Гуноове «Фамиде главну улогу у тој опери имала је примадона Софија Арнолдова која је биле чувена не због свог доброг гласа но и због своје изврсне лепе појаве.

Али Гоун је сматрао да Софија је и сувише истиче своје телесне драги. Много вика него што уз пога заглава. И зато је врло опразно оптеновуо «Кокетичну Софију» рекавши:

— Зар је једној уметници која располаже тако дивним гласом и осећајем за уметност, потребно да кокетује са публиком као неке лоше кафанско штрчица.

— Ах, Маестро, рекла је Софија, нисам крива шегта би да пева и неке друге поволице ени — ту је Софија загрнула своје широки сукња до колена колике — рецета ми да ли у целом Паризу постоји још један пар оваких лепих ногу као што су моје!

— Зар те ниси забранила да се игра са инвалидима Минка!

— Па зар изгледам као да сам се играо!

Ерина посла

ПРВИ ПОСАО

Шеф: — Је ли ваш ревно мој пољопривредна што ће ваш бити прва песма!

Нови чиновник: — Ревно ми је да га пробудим, чим ме дођете.

Једна трговина продавница на ужасној Пијаци код Чубурског Кнеј бејаше лек и жалба, а чудовиште нема. Једни Еро видео то на свакодневни отварају уз се вискере који сомоћ. Затим се уз кутк кроз пијаци. Код је продавницо пород чабровић не пољусти сомоћ у ау и пошкоси!

— Јао, грдне ити увредиће? Ко изгустио одмах сеси сомуће.

— Види ти одатле и брзо! — пошкоси трговац.

Деманти

— Чуо сам да су вас сељаци истукли на путу.

— Одвратна лаж! То није било на путу него у возу.

— Мама нетаку: Ко те је радио домаћи задатак!

— Тата.

— Сам.

— Не, ја сам му помогао.

Анегдоте

ПАШИЋ И СИН ПОКОЛНОГ ПЕТРОВИЋА

Неколико дана после смрти министарског тајника Петровића „Луја", срете на улици Пашић Петровићевог сина Младена.

— Овај, рече Пашић, твој отац умре?

— Јесте, господине Пашићу.

— Овај. Бог да му душу прости!.. Знао он је ту скоро бог у Београду ако нешта о томе није говорио?..

ПАШИЋ И ПОК. МОКРАЊАЦ

Наш чувени композитор Мокрањац умре је да прерано погодом 35 годишњег рођења концерт, на који позове и Пашића.

Пошто Пашић није мегао лично да присуствује концерту дао је писмено извињење позвао секретара да му рече:

— Овај... јесте... молим Вас извините јединог чистачу господину Рибарцу да није стоване и чистила му Велика пргасти комплет!

ЈЕДНИМ ПЕН

Великим немачким глумцу, Кајзер, међу је приликом свог гостовања у Грацу, врло рђаво партнерао. Када је играо Хамлета и појавио Полонија. Кајзер није мио овамо гоњаг друга, Кајзер да врло постављао пробе речи:

— Слушајте колега, ја вас морам убити већ у првом чину! Јер Хамлет убија Полонија у другом чину!

Међу коцарима

— Ваша ће сам те је сркће за партнер! Једног дана добарам, другог дана губим.

— Па то је бар нешто, мерај сваки други дан.

Не зна бон-тон

— Како ти се допао хитос Мика Јовановић!
— Та, нарочито васпитан није: пољубио ми је кољке, десет пута пре него што ми се представио.

Грешке

— Знате ли ви, идиоти, да сте снимили 5000 метара филма у којем ви играте рикверц вицеве?

Жирафина љубав

— Слушај драга, ја се полимаритерајем да ћеркицом прат, а ти ме одбијаш.

Свако недеље прича

Неуказни муж

Хај господине! Где сте запели као сиротиња. Што не говорите куд идете? Обориште ме дете..

— Нимате моћи Вас, јако журим — извињавао се једном старијем господину чабри човек, на сред Теразија. Господин на далеко ви ми се учини познат, па авто прибрех ближе да га бољ виђем. Јесте, позната ми сва отварање лице са крпицкијем ч чим које страшилищу лете са предмета на предмет.

— Одавно се ми познајемо? — упитах га ја док је још обувени стајао на тротуару.

— Ах, Ви сте то г. Ђорђе! — обрадова се он. Ја сам Душко, Ваш бивши секретар.

Сада се сетих. Пре десетак година, док сам још био шеф једног водитеља, он је био мој секретар, то јест чиновник и приправник који није био ни за шта другог већ само за прима куверту и откида коцку.

— Па што је од тебе сиротиње? Је си ли у служби? — почех да га и питујем, а он се одједном као дете, на које бољи обоји душу. За час се нахуби у гомила света.

Заинтересовао ме за њега и чим сједох кући, да се телефоном мојих обавештавам о њему и прво позвах моју бивши дактилографкињу Цицу, која је била информисана боље за цело наше друштво. Када је заинтах за Душка, она радосна уста и ово што ми исприча:

— Јао, непријатељ! Ето већ зовет година не може да добије посао.

— Шта, још није разврстан?

— Напредује се ја, али не Душко прекиде.

— Мора у служби је дотерао до IV групе и престигао све старије колеге, али у њиову кућу даље дотерао да протекнета. Али зато! Хоће човек да прави каријеру па се пажљиво са Вршком начелника Саве. Добро чак и мирно, куће на Врачару, али шта му све вреди. У кући је рођ незаробљених. Нема права ни да се надува ко човек. Његова Оља му утрпала сваки дутро свакоме госпођа која има да скрпи нешто.

Не напрегнајто питања судећи колико јој је година, индивидуална госпођа неки да се мало подкладе.

— Имаш тридесет година, одговори она мало салкајући.

— Тридесет година! Јесте ли сигурни? Размислите мало! Кад сте рођени?

— Године 1886, прави се она.

— Врло добро, одговори судија. Дакле, окривљен се изјасни, нарави:

— Забележите: основана 1886, обновљена 1906.

Докторска шала

У недели прошлом броју извештаје је једна мала новорења о тобожњем сукобу између Зорзорге са Цвекрвалом на кожу. Пошто ова лудје која у свему види по нову афору, због њих објављујемо да је то све само шала и комад лажа објављујемо у тој новорији су узети из списка оних који имају највећу праску.

Изговор

— Де, ви пливате са! Знате овако ме је хушуре на прозор, а ја сам ктео сваке да видим но јој

и ја по цео дан трчи. Пловим ноге. А за то време њезове Оне гинах ужина. Пре подне се шета, а после подне бриш, покер и ренш. Недељом трке, а увече позоришете! И та сам без њега. Он је сама фирма и сређен момак. Особито после подне. Мора да набаци шпарете за Оргицу и њене кикаљере и то више лако. Бар у тих трофеика утакне рад и до 5—6 сати шива у ред, а ако не дотесе бар 40 комада „Моранте" и „Нора" тешко њему.

— Па шта му ради? — интересујем се ја.

— Ово што шеф, и то рикордна шеф, ради своме практикантиу. Гради га, кошмаше, прети му отказањем и хасира га пребацивањем. За сваку најсвају по грешку, ока га дочека са свим увођем.

— Јао, жени несрећнини што се ожена за тебе. Мој те тата непрано од блата, јако те у оруџатио и изгрдио тосподском а ти идеш по улицама и продајеш цвеће: сигурно се живо нећу бољ осјећаћеш..

— Зар ја? Никад! — Брани се Душко и удара у прсиште, чисто од ја кроз телефон а са ово слушаоце жене добре мрзовољан Цицин смех:

— То не воде на ове мучени који су њима жене боље од срца, а како ли ова моја сад се ражалости са мирисом. Па чисто ми је жао што ћу је изгубити. Не сме да види а и не може. Не да му мирах..

— Па добро — расплутуси се је код Цице ипа ли изгледа да свај шашеч добије увиђ!

— Не поимаш! — смеје се Цица. Једино му се може десити да буде редуктиран. То је судбина свих практиканата у отн

Љубомора може да доведе и до крви

Иако је скоро осам сати увече, како ће ускоро да ина дасат особа на вечери, г-ђа Жолт гаки на дежму пеко обућице и сама в кочину.

О чему она мисли да сања? О неној девној или скоројавној успомени, јер то сањарење доводи врло често на њена усне осмех: тун невољости и опломљења.

Улази одједном лепа служавка.

— Госпођо, долазник као без дасе да вас обавештим. Пригаче сам! Господин је овога часа дошао кући. Он вам да је један тотеџен био у кући данас по подне и да се дуго задржао...

Госпођа страховито пребледи, дозвоа мах брзо и гаки:

— Слушајте, Аленда, рашите да је дозвоно због вас.

Аля Аленда диже руке кабу а узвикује:

— То не могу никако. Госпођа ће ме због тога избачити. Ја је врло љубомора...

ОСНОВАНА 1886

Једна начала забележа стар суда се пред судијом. Прва сведок доноси. То је једна дама зоне већ у годинама, димензионисана кост, лице накићено, накинђурена од главе до пете.

Ако мали ПЕРИЦА залиеша...

...да одело прави човека

и жену која је мужу набила рогове

Врло добро

— Како напредује ваша кћи са пливањем!
— Врло добро. Професор плива је рекао, да ће већ идуће недеље моћи да кажуе кету на уширу.

Досетљиви

— Не брини пецата. Ако нам ко отвори рибске врата, нисам ја колерда.

ПРВИ ИЗВОР БРАКА Г. ПЕРЕ

Брак г. Пере, професора, звоног, „природних логаритам" и-ке Зорке, био је, у правом смислу речи, сложена функција од две независне промењљиве — г. Пера и г-ђа Зорд и све константне од којих је једна била рационална: новац, а друга ирационална: љубав... — да се изразим језиком мог, математичког друга — г. Пера је сколиозе брак са г-ђом Зорком био чисто математичко-материјалистичког радиуса и у отсуству најмање љубави...

На почетку, управо тоне, њихов брак је био солидан, течније речено, изгледао је солидан и у очима света, а и у очима самог господе — Зоре. Међутим, у стварности је брак сасвим друкчије. А како је та стварност изгледала, депустите да вам математички претставим. Али, пре свега, треба да вам бројне ствари упрошћене математичке методике. Он се зове претставити једначином, која гласи:

„Брак Петровића једнак је господину Пера плус господа Зора плус господа — Зорине добре паре минус љубав"... А, ево, како би се стварност дала претставити:

Треба диференцирати познатту једначину, када добијемо тога доба једначину облика: ту: свој први извод; он гласи:

„Вавилонац живот господина Пере са Зором, разруштвеним на Терма радник је: господин Пера плус вагонска и лака господа Зора плус љубав (минофективних у свима облицима) минус господа Зоро".

Сирота господа Петровић није знала шта значи математика, софизмарешење и изводи и, на тај начин, није могла да изнађе ништа више између, које је већ дотле успела увелико варио с господи Зором.

Међутим, пре многи дана — ко! такође је мало стала судбина — господин Петар сам Мика, ученик VIII разреда мало је сазнао у овој тајну.

Госпа Мика имала берку у VI разреду, која је била лепа... девојка ако мудо: иако не пада да каже за једну... и у ту се заљубио г. Перин Мика...

Тако, временом, између њих се развила љубав, која је рађала „математичким прогресијом"...

Једног дана Мика стаио се пада г-ђа Јелена берза) поша Мика своју кући, тако вало... на „фаетону"...

...Мика је био одушевљен и тобе се питао шта би реско могао „дати, који је имаћени", када бо дошао за ово...

...Слутиш ли ктоо да се госпа Јела, која је тога дана изашла у шарон, (због чега га је Мика и имала) изненада врати и то са г. Перон...

— Како то да се према теби ове звери понаша тако пријатељски?

— Само зато, што сам показао моју наклоност од упрошћене за заштиту животиња.

...Шта је било, не желам ни причати, зар, после сиих сцена, које су се тада одиграле у госпа Јелиној кући, у Перо и њеном сну су сколиозе пале о монотонију, који ни је обавезао на често чудне тајне и трошио бутање пред госпа-Зором...

Али, зато, Мика сад редовно одлази код Мике као редовно где катеда у веселом кварету једне „кафу" и студира експерименталну математику...

— Данас сам био на фудбалској утакмици. А резултат немам да претпоставе на ову лигу.

— Разуме се 3:1.

Мали огласи

У трошењу бр. 6 изгубио сам поклон цвет пуха, умољавам поштеног налазача да поклону задржи за себе, а другу га шаљем ми врати натраг, пошто ми је драге успомене. — Коца најбољи.

Купио бих једну кућу за умировање на Дедињу, или у неи другом њеру Београд. Цена стоји дању, јавите на адресу: Мићун, таљигача. Жељезничке станице.

Рода бих се оженио са младом удовицом која је спремна дотеру знимању. Чека Тошо.

Овај господин, сељак које је отео да уђе у кафану међу интелектуалце, нека се зна, да ће ја ударити у њега и разбијем му шешир „Мелона за сељаке.

Дајем сто хиљадара крвавара за пар ногу и један пар сва с дланима. Пошта исплаћује на Мирошева.

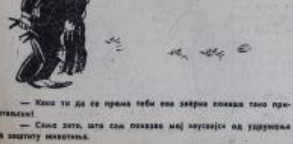

Пошта

Тазе Рембранту. — Посаље акварелтеље су истинске акварелтеље да ће после бити употребљиво.

Јовици. — Ко има дугачке јер ноге рећно да треба, подиже је то само женама довољно.

Јовици. — Лепо изрод вели: Цвеће је најлепа свеју улоју а сва жена је цвеће. Зато се никад не треба викати.

Младој удовици. — Удовица је само онда интересантна кад је млада. На жалост ниси ни једно ни друго, зато за Вас нема одговора.

Шиљковићу. — Ако ви је мало 10.000 месечно мало, треба да изгледате, јер ко траки не зна изгубити и своје на вреће.

Искусном политичару. — Шта да вам радимо. Прошао је наш кандидатура и сад нас сви разумеју у старо гвожђе.

Мени. — Не изгледно на кожно за Вас, зато не можемо ни сами полазите о Вашем Тоши и његовом понашању.

Вељи, драгићевцу. — Ако сте већ новајлија на фронтове, да пробајте са бишкилом или шпедитером. Вероује да су то врло добре, уносне професије.

Гаши Љуби. — Знамо да ниси пријатно отварати писмене, али ми нисмо ни сировишни, ни ћудљиви и ће са вадим 40.000 прекоход.

Лепши. — Не треба завидети другарици јер то ни ако ће ако ће ако ће

Женске вести

Тетка Ројка одговара

Парискиња звани **Лила.** — Пустите ваш отац му то доће жутуја. Од трикотаже овако. Разумеле сте по писуле, а вероује да је то дарбења или кашиљ.

Нежној Мишоки. — Кажите да ви ваших 120 кила, задају велика брига. Сасеђанка и жалосно што не можемо да вам сиљно помоћ, јер знаш да се роје услед великих брига и претеране рада. Али ви ми преоручилк Ађу Цигинијеје место шпоспаре Ривиере, где би уз примоћ меке тетере или сокоре сасвим лепа вам фала.

Нобате облик. — Пишете ми да вам је из кацикалном раду добро, али да су ваша естетска и моноцинска осећања поверена. Да сте ви имали неко осећање ви би толико годика бадавали сами.

Ружица. — Само зао можети чувај се мушкараца. Јер чим се појави трун мушкарац, појаве се и брига, сумња, љубомора и ина. Он ће сиагнити тебе, та ниу, мата тату, и безбрижности напиевања.

Младинеку. — Ако вам је рекла то што ви пишете, ие значи да вас оно не воли. Можда сте је пољутиле. Други пут, мој Миланче, поступајте са вагом дедојком са пајте тајета и обавеза, па ићће доћи до таких сиена.

Ана. — Па добоне да ићете који мушкарац који би вам био друг, код ког ићете толике каваљере. Онда мушкарци сматрају да сте кокета или у надиеду руку отворена дечојка, и само се забављају.

— Јесте ли ме звали, коштоволна госпођо!

О љубави и браку

Љубав је излечила бољест, јер за обичо болесник не жели да буде здравен.

Љубав је магнет који збližava срчикаца и жену, да би их после што лакше завадио.

Љубав је често само трепет за вилну вежу.

И за љубав и за јело потребна су нам уста.

Најкатастрофнија установа је брак — за среће лиде.

Онако брака су тешки, тоиско за вороју душе, а често и брдо до ин коже.

Бразилијанска маштa

— Слушај, Педро, ата нам је Русвет обећао кад сиа ушао у рат!
— Да нас пронеси преко мора.
— А где би ти нама?
— Сигдо само не у Европу. Она ие ие натрасује.

НАЈВЕЋЕ ЧУДО ИНДИЈСКЕ МАЂИЈЕ XX ВЕКА

Мађионичар из госпоиског у једној лапонски спрема се да изведа своју најубудљивију тачку.

— Ако неко од присутних дама жели да дође на сцену, — обраћа се мађионичар публици, — нашћу часа да пред вама изведем највеће чудо индиске мађије — дематеријализацију живог човека.

Постављу је на столицу, начиниу знак својом чаробном палицом и дама ће нестанути...

У том тренутку со лодоше из партера једна господиа с пољу-шећерком.

— Слушајте, — каже он мађионичару, — ако примећете да нестаје, ја ћу тренути до куће.

РАДИ ВЕЖБАЊА

Састаде су се две шпанирке и разговарају:

— А ти, Зито, како чујем, пиеш на француском писмо своме професору.

— Да, он те је Јуче и позуо!

— Да, он то чини због своја вежбања.

— Само када ви би увек тако мало устајао.

Бодљикаве истине

Жена воли да је човек љубоморан, али не онда кад он хоће, него кад она хоће да је тобом тренутак за његову љубомору.

*

Отпор жене пред изјавом човекоиа није увек доказ њене врлине. Врло често он је доказ њеног искуства.

*

Кад неко остаје за њега се обично каже: „Он није више о-

По каиљеву сваке жене човек нема права да буде љубоморан, већ онда треба да га такви направи.

*

У љубави је главно: никада не дозволи а родити као да се сте верује.

Радозналост жене можеш задовољити само ако ју канеш само ако она зеле да чује.

Дневник једне девојке

Госпођица Јела у својој шеснаестој години почела је да води дневник и на првој страни написала је:

„Мој сан је човек млад, лепих црних очију, углађен и сналжа, који ће ме обожавати. Његова љубав неће бити безграничка. Ради неке ио мора бити спремам на сваку жртву."

У двадесетој години написала је у дневнику:

„Њојке сам дуго сиљала о човеку кога у жилама волим. Он је леп и одважан — прави мушкарац. Прежо мене је пажи и добар. Његова снага ме импонује. Он ће бно у стању да ме сиће да учиим."

У двадесет петој години госпођица Јела записала је:

„Човек који би хтео да ме назове његовом, мора да има неких способности. Ако је у младости имао перчиио, не сме му замерати, јер исто он пред сво-бом мора да има једиу бодљикост. Мој муж мора да ми пружи потпуно обезбеђење."

У тридесетој години:

„Желела бих да ве мужа добијем богатог човека. Идеално би било, ако бих имао још коју добру особину, али неће да буде и без њих. Новац је данас најважнији фактор. Ако ми у сваком погледу буде пружио удобан живот, ја ћу по свој прилици бити добра жена."

А у тридесет петој години:

„О, мужу непрестано сиљам и чезнем за њим. Ја хоћу мужа ма какав био!"

— Пеовчица је била изванредна, нарочито њена хаљина!
— Зато нисам штедео!
— Не, зеленку.

Забрањена премијера

Премијера Мољијеровог „Тартифа" била је у последњем моменту забрањена од стране тадашње претседника париске полиције Мамонатова. Он је наиме забранио изводење тога, јер је главно лице комада претстављало њега самог.

Пре премијере написао је Мољијер лично пред завесу извиоиење и рекао:

„Претстава „Тартиф" је забрањена. Господин Ламољен не жели да га препазнемо!.. Зато се морате задовољити са једном другом комедом."

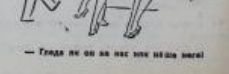

— Гледа ли он на нас или нам нешто пева?

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

Бодљикаво праче

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација Београд, Косанчић 30-32

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Праса" за пределу земље и иностранства, Београд Краљевићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 21 НОВЕМБРА 1942 БРОЈ 52 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ НЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ТРАЖЕ СЕ НОВИ ЦРНЦИ У ЕВРОПИ

— Напред, децо, ако је ухватимо, ми смо на коњу.

Алжир, новембра. — После неуспешног слетања са Дарланом, америчким генерал Ајзенхауер се утрцизао за улогу и пребацио летиће Енглезима:

— Шта вам није успело да са помоћу Дарлана домаћинско фрањеруше флоте, кренућ је да вас Енглезе — јер сте много тежили да ваши црначки експерименти у Европи.

ИЗБЕГЛЕДЕЛА ОЧЕКИВАЊА

Лондон, новембра. — Дописник Ројтера јавља негде из Европе, да су са због дугог чекања позвани француске свиња очекивања који се мегло дотерали, прилично исцрпљена америчких трупа у Африци.

А сиђна која очекивању бели хлеб од гроз брашна побелиће ако од дугачка.

Сазнаје се да су ова чекивања запосела непредвиђена трошкова и изгубљено кромп у тифтар и кад чекиљ да изгледе — рату штету.

СТАЉИН СЕ БРИЊЕ ЗА ЧЕРЧИЛОВО ЗДРАВЉЕ

Куйбишев, новембра. — Сагласавши последњи Черчилов говор, у коме овај каже да му се среди цела за Совјете Стаљин се јако забринуо за Черчилово здравље и одмах му послао телеграм сов садржине:

«Друже Черчиле, како да се бринеш за нас. Чувај своје здравље и своје руке. Јер ако ти ће одлетео, ко ће нам пружао прво радна тако лепе бајке, а ти ће за њих много, о помоћи, о другом фронту у Европи и тако даље.

МАЊ АКО ОНА НЕ ПОМОГНЕ

Лондон, новембра. — «Дејли Хералд» јавља да је једна група енглеских политичара упутила писмо госпођи Рузвелт поводом инцидента у Индији. У писму се између тог осталога каже:

— Ми се надамо да ваш кабинет ускратите вашу драгоцену потпору при експлоатисању пољуљу посредовања у Индији.

Ситуација је у Индији врло озбиљна и Енглези су забринути. Мањ ако ни госпођа Рузвелт не помогне.

У ФАРБИ СУ

Лондон, новембра. — (Ројтер). Кад је Черчил чуо за пораз америчке флоте на Пацифику, весело је изјавио:

— Сад ми је много лакше. Код мора наше плоте да страда у Медитерану, нека страда и америчка. У фарби смо и нек се зна да смо савезници.

СТАТУС КВО

Куйбишев, новембра. — Са фронта је ноћас следећи комуникеа: «Стање је свуда без промене. Непријатељ помало напредује а ми по мало отступамо. Тако је као и раније.

НЕУТИВА ЖЕНСКА

Лондон, новембра. — Дописник Француске новине је велико разочарење код Англосаксонаца који сада изјављују:

— Које је то женска која се пева од тако фине уметнице као што сам ње дивила. Да је као нешто дана, ова би нас примила радикрвена руку, а поште је комплетиран и неизвештачена, она ме уме да цеом срцу.

ЗБОГ НАВИКЕ

Казабланка, новембра. — На питања новинара зашто је искрцавање Американаца на незаштићену француску Африку праћено толиком рекламом, генерал Ајзенхауер је изјавио:

— Ми смо, знате, навикли на оперете, па нам та врста пажи...

Енглеска одликовања

— Шта да вам кажем, Смите, да вас предложим за орден живота за пуњење!!

Успех англоамеричке флоте

Лондон, новембра. — Војни кичма успех англоамеричких бродоградова у Лондону изјављују да Војни крстова у Лондону: се да авијаја Америкинаца у Француској да отпочне успех ако остала Северној Африки које остала успешни.

Епиграм

Од цркава бежи ме нема
Што сваз дете ко анђео
Баш ме брзу, јер су чаше
Као да су тешке ноћи
Која треба пуж на гласа
Нему сваког ниће чита.

Метеоролошки извештај

Европа: Време лепо и ведро, Лаки облаци на Средоземној обали распарани су и на Ривијери је сунце. На Волги и Кавказу мраз и хладноћа. Грмљавине из тих крајева непрекидно одјекују. У Канади повремени пљускови и бура.

Африка: Промењиво.

Азија: Време се погоршало со изузетком Кине и Индије, где је још ведро захлађено, са ноћним мразовима.

Америка: Прилике у разној неодстрији, буре по Охајаиа, кишовица у Конгресу.

Аустралија: Буре и непогода у Пацифику. Грмљавине на Сеспомоским острвима. Пљускови и снежне мутње над северном Аустралијом.

Енциклопедија Американа

Инвазија: — Назад на некоп мексичке суседа.

Мексикански уговор: — Најбоље исећи до се нечо предаје.

Атлантик: — Рубрика губитак.

Гангстери: — Најбољи пријатељи.

Изборе: — Пуштање пара у народ.

Рецесија: — Утрпати некоп пиштр роду.

Багдад: — Дозволити трговачки трик.

Радио: — Ширена длака за дозу.

Аутомат: — Богат пријатељ.

На каналу

— Пази, какво су ове тврђаве, над падају с неба!

— Море, зар не знаш, да су то куле у ваздуху.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

За Рузвелтов само ћеф, на све стране лаж и блеф

Код ортаца успех из руку се ота
Осташе без савета, јер немађу флоте
На српском крај рата умрлог је вида
Хоће да им сатре елемте бољевика
Коју изнисмаше да Европу мучи
Правилизам совјетски у глави им тучи
И ко метком за ту, без пробоја рану
Отиш наседају једне Марајану
Да јој колоније отиу све на силу
Но дирнуј војску способну и силу
И од пропалогаше ћеф се дигла вика
Победа ни треба ни без разлика
Ал' и јевтин успех хоће да се стрине
Фиаша ни страдања у залиеу Буки
А Француз опет исисљеноје гасте
Одбранок јуначком задржаваи дасте
И сад ваш напхаат изведен на ујар
Јесте да је фишак, али само бор.

◆

Америчка војска над далеким острва
Која се искрца — поста као идеа
Јер Јапанци неће да знају за шалу
Много боље туку нег' што праве хеаг:
И у места дугог праиног разговора
Ови фронту шаљу у дубину мора
Запад из Њујорка цвиле баба стара
Изгледаће Јенки код Гвадалканара

А код њима ствари не иду баш глатко
Они дају вести неједно и кратко
И када из Јапана баш јуначке трешне
За ваш ратни напутак и још неизвесно
А када со деси нека силна стварца
Они од изнајрца направе мегаида
Сва успеха њихо — пропаганда сама
Анеје ни чудо! Струка ни реклама.

◆

Док на мору лађе утапаше своју
Стаљин на бојишту неша бољу срећу
Нема со сада у неколи крсти
У Европи сваки остаје му прсти
Сиег је свуда пао, свуда нраз и цичи
Зима ће на спасти, то је њихов ријеч
Ал' овога пута рат со друкше води
У Африци борба у пуном је току
Осовина стиже у родиише скоту
И Турке се брани, биће прста крупа
Није доста што со крез радио трубе
Једно мало пуди што из неба падо
Напредиише чуде, офанзива стаде
И сада ће борбу отиочиоје да крене
На ревољуцију спрам, древне Хајлеселе
Можо дирно стати јенкп ово мало
У Европи ипа доста Квислиига.

Преглед Стране Шаљиве

Са мало коментара британски часопис: «Ну Стејтсман ејд Нејшен објављује: Пород Америкаиаца и Енгеза поставом нових медицинских лекара стиче на европском континенту двоструко већу угледност у свом са совјетским подачинима сразмерно са расположивим у Северној Америци.

Ствар, дан цео свет зиаша са ка искрадању у Европу. Воде лудо рачуне о расположиву Американаца.

САВЕЗНИЧКИ УСПЕСИ

Лондонски «Дејли Мејл» комстатује забринуто: «Тарпа би баш веровати да се може трансиортовати потрајеи из Бенгала Кинеским морем. А беше би још веће глупост мислити се да ће Енглеска и Америка бити у положају, да снабдевају Совјете храном и оружјем.

КРУПНИ РАЗЛОЗИ

«Њус Кроникл» из Лондона, изгледа је да је безмилосно водећи рат со британско-америчким калеидару, јер овај календар назад иеће пријети Немци.

Чудо, што неће да им признају у сви овој волики разлог од кога зависи победа!

ДА НЕ ДОЂУ НА «ГЛУПЕ МИСЛИ»

Како се сазнаје, америчка влада је издала поредење фелеиски предузећима да се у вези фашизмом леже на свеју ликвидацију сиоје у којима се много ради и ради „да америчка јавност не би заиадиула то дошло на глупе мисли". Пароизлази су „глупе мисли" — поиитао да ли председник Рузвелт неће као на филму?

МАМАЦ

Један медицинеки у Америци изиенадила је чудан трик за своје женске иацијенте. После тога трика мислим је била толика да се убрзо обогатила.

Њен мамац је био једно потпуно научан да чак уље женска мустерија у редиу, каже:

— Алх је лепа!

—0—

«Њујорк Хералд» доиесио вест да је «Клуб старих усиеиивача у Балтимору поклоиио памаљан германску заставу с натписом: «Иаред у Берлин и Токио»!

Тамиа је гатања, остаје скитнице да со извуку.

Рибице мале, рибице луде, хајте ами, уђи вас доле и ми ги вам срећу, код ови у Европи неће да му служају.

— Нисмо морали доказати чак пред Африком да ге купаће. Сиимо ими је био Атлантик.

Елегија

По бурној и цвиој ноћи
Пстнуте ветар хује
Спаво со иивоиј идеје
Дуе мора сиега брује.

По таквој протекој ноћи
Док нгуља за играма пата
Подеодан ветпои мора
У пов со бољу дан.

И на иеспрећан коиац
Торпеду пусте ону
И одјеку трасак бољи
Док многа бродова тону.

А на пучини морској
Код муља ветпаде скоа
Видо со домовни пуски
И — бродиое отрпиоше!

РУЗВЕЛТ: — Јесам ли ти рекао другим Стаљиие да ћу га ошамутити.

СТАЉИН: — Јесте. Само ие у Европи.

Савременом

Школаво ти није
Још ииједно стање
Мајор те не бије
Поштаи те дирпа
Кад ти заиде рану
Пенсиоо је јаки
Кад ти на шуљ стаи
Ти се дуд ипирани
А после на ваку
Узму точно сарати
И „мучки" иаплата.

Савремена поређења

Сигурам — као иитиоза обичаја.

Побеђен — као Стаљин.

Пенсиоиеп — као црна бирза.

Пошиен — као Америка.

Стрељан — као керајџија.

Задивљен — као пропиивац.

Весео — као пуан у иеиоцу.

Ноћиан — као месо.

Јантин — као америчка пламеђ.

Верен — као свако са Балканима.

Васпитан — као трговачиић.

Тачан — као бакалин.

Учтив — као пекар.

Уроднв — као воинив у трамваду.

Чврст — као исиадрени.

Таличан

— Нашао сам дотољну са четири места.
— Мора да ти је довољна сребу,
— Како да не! Ена је у пуном бутељару.

Радио Лондон

— Шта је ово са мном, стално губим!
— Тако ти треба кад слушаш радио-Лондон.

— Тај пријатељ је заспао. О зло!
— И зато ми те Будва уврод другог чини!

— Се овим ћеби уштедићеш половину угља.
— Пошаљите ми овде дим, тада ми уопште не треба угљ.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 15 НОВЕМБРА

Адвокат Пера правио дуго новог Току, чувену вештачтуру и разбојника. Брањо га и одбранио. Суд је коначно пресуду и већ је судница било завршено, када се Пера обратио судији:

— *Г. судија, имам још једну молбу:*

— *Молим! — каже судија.*

— *Знате, ја стањујем далеко, чак на Пашином брду, па ако нађем да мога кајгџета тек сутра пустате. Ако ми је колодар ја не страх да ухапсе не нађе у искушење.*

ПОНЕДЕЉАК, 16 НОВЕМБРА

Одем данас у биоскоп. Радио пред њим да немам куд. Ја мени у њему разговарају две госпође. Ја не знаним филм па ослушнем њихов разговор.

— *Знаш ли да је Стева оглашен као инсинособе а Мику оспособљен — вели једна.*

— *Ха, ха, ха! — каже се друга.*

— *Зашто се смејеш? — пита прва.*

— *Па и јесте за смејање. Баш ти доктори не знају. Требали су за Мику оспособе, а Стеву узму.*

— *Зар ти није боље од затвора? — интересује се прва.*

— *Па ако ја не знам, ко ће знати! Водила сам лудаке са ослобађањем.*

УТОРАК, 17 НОВЕМБРА

Прича ми жена да је дуго бајки на једној господској слави. Свега пуно ти се види да се дуго ни одмиче.

— *Недаври ме бако — вели ми мали, да уштам што пису од толиких бомбица одвојених за скротиску и ти проклетиви скроман, ако што је данас рад. Ено, ид ме доводитиме под уваткрову патру.*

— *Кобајаги? — вели домаћин.*

— *Нема данас скроман — вели домаћин.*

— *Не могу да видим слушкињу ко ти мислиш а после се прича о скротима — каже ташта.*

А једна шпанфлиховска госпођа, позната као чашћена трнаких другитака, вели, напућених уста:

— *Уосталом, скротиске жене тотално да ни све само не би поможе. Ја утврдо сам скротиске суке. Лудо ко би слушкиња као што треба, и ником не ће бити покошено!*

СРЕДА, 18 НОВЕМБРА

Мој газени родак, доктор Сима, дошао дутрос код мене, па ми прича:

—*Једном ном изађи волеси десно са дуге једај догађај. Као врач лањујет доће једни остарији човек, сав утрошен воја са седоком ће стоћиет, чим уђе у ординацију.*

— *Шта вас боли? — пита доктор.*

— *Све, господине докторе. И ногда и ангарини и срце. Дошло ми да се убијем. Ући ће ноћа пред свет. Умрсоваћаће ми сви. Не могу да трпим.*

— *Лако ћеко да то — вели доктор. Сад ћу ви дати прошкоте каплаце. Сваћеће ваш тош. И оноће да пићи рецепт, ако га ћи.*

Дође ми ћеко чудно, ако га ћи.

— *Не пожаљу ту калљаву! Боље ти неки исправити две последње дате за пољ бајки.*

ЧЕТВРТАК, 19 НОВЕМБРА

Госпа Роса се разводи са мојим Икон. И то због неке жене. Лепо вели госпођица: Мали ућоси, велике последице. Али иначе свачабаја Раду, који поет ниво другта Пађу, сама најтоплије пријатеља Мила.

Пре неки дан Паја позвао у своје куће, а мала Рада, дошао од седам годиша, пољубе Пају у руку.

Госпа Роса се одмаја кад то виде, па вели:

— *Шта се дело изморавате. Лако се ваљате и пољубите, као другтови.*

— *Не ваље се тако мали — вели мали Рада озбиљно. Пред светом се каже не љуби. Ја сам видео нашег тату. Кад је ко сам са Пајмом вамби он је грли и љуби а онда „дете", а кад ниј никог у соби он је љуби у руку и каже: „госпо Јагор".*

И сад због тога госпа Роса остаће нашој Нет.

ПЕТАК, 20 НОВЕМБРА

— *Дођоко ми се велики пиер — жали ми се вечерас Трифун, бакалин.*

— *Шта је биво? питам ја.*

— *Дођем ја у ведре куће кад се моја жена гоји са једним госком. Хтедох да падием у несоно.*

— *Па шта си му казао?*

— *Ништа!*

— *Како ништа? — чудим се ја.*

— *Па у томе и јесте мајер. Ништа нисам ни смео казати да му кажем, јошто је то мој газдин повереник. Сваки сам шкоди и отишао а сад се шетам до вароши док он не оде. Куд сам да уђорим на ноге. Супруга ми потпуно радиш. Ал' му ју до чђеви.*

— *Вала, то и јесте мајер — вели му ја.*

СУБОТА, 21 НОВЕМБРА

Сретнем дутрос госпа Перу Јовиног. Дотта хиљ рес. Не хтедне ни да одговори на мој поздрав. После се уђо нешто приста ко се враћа и рече:

— *Изнини комшија, данас ми слика ни сам око огромна. Одем ти ја из дутрске да пресеку воде, а драго ћутка као ово. Једва ћекам ћутка који је изашао да мој ућиће и стаћем у ред. Кад тамо жиши пта да ваљам. Као да су трче. Ућио код ове и ћекам чађу ваљ и само ћекам ове колаче а баћке гуђа код шалтаја. За час добох ће ред. Видех да ће ме ова ни ово обилатити „И роди сина Иванчића" већ само нешто мумла по њиву: „Јест и бурет" и пресеће колач. Ја ми крваво и не могадох се уздржати, ни јаук:*

— *Ди ћете ви, ове, служили у ђомаће?*

Он ме одмаку погледом и ћутку: Но је ли рећу? а ја изгеће ме крваво и ђоше ћолтак од ћутке.

Запазио је

— Друга госпођице, ово већ неколико пута узастопце догађа се да ниам то задовољство да се возим трамвајем у исто време кад и ви
Вирујте да сам вас нарочито запазио м...
— Опазите сам и ја вас. Увек седите, и је стојим...

Корист од старости

— Што си тако весео!
— Мало ми је што сам остарио па ме жарић да чистим сниг.

Дозлогрдило му се

— Друга позивница мислим ове пошаг ми ваш радио-апарат.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Београдска џунгла

Калемегдански стратег

Сему је одавно обузео нагон за освајањем. Добио је жељу жену да све брже и бешће пређе њен пакао, а он само осваја, освоји и умакне у своје подстање.

Немогуће само повезивати за је Сима женида пана војсковођа. А, не, не... Он није никакав војсковођа, него водећи дуге ноћне дане — женида, освајања женских срдаца. Он је сво што је икада био Дон Жуан, само са женидом који му даје домаћинска.

Само веобично воли да те лепо опкладим и у том циљу се и ја, упех кад опеузме своје „освајачке" подјаре, служи разним регламима. И то не просто њиховом Дон Жуановом временима, већ овог модерним.

Тако је Сима опет једном нека дана невидљиво можда последње сунчано време, погодно за операције на коњу, мору и у шикарју. Отишао је на најлепше београдско бедиште, Калемегдан, тако где се много љубави вавада и пева.

Наш стратег је одмах осмотрио терен и спремио се за операције.

Први циљ изгледа имала је да буде једна млада жена која је седела на усамљеној клупи. Али Симу је узнемиравао мушкарац који је седео поред ње и лагано дремао. „То би једино могао бити њен муж" — помислио је Сима. — „Јер ко може сем законитог мужа имати владавину да спава поред леле женице!"

Сва се лагано вознемирила, видећи Симу у напредовању...

— Жељан обраћам се нама на којима конзервам... — заклучио је стратег. — Али ако се противпоставља оптималија пробудиће...

Тако се завршила прва намера за њиха.

Али, једна је правила промаја, дошла је друга: једног млада девојка, пролазила кроз петрлејски шпорт а грациозна као девојка шпорт. Само, истина, и необично као „штука": погледала је ка је велики осваја Сима дошут један крај њен Кедавеђан, у њиг удостојила их једног поздрава или му једном речи чега добацивања и журило.

— Ах, ода би ми изгледа био потребан извраг великог знања...

— Знало су грех људи наше гоне!

— Не знам.

— Зато, јер се несу пашили трибат.

◆◆

Пројекат: Шта су то мушкарци? Бекс: То су блаженци у мушкој.

◆◆

— Мораш ти признати да је твоја жена копиа од тебе.

— Па природно.

— Није природно, него вештачко.

Шешир

Среће са два пријатеља.

— Нешто та лепо шешир?

— Пет иего што!

— Пет иего што!

— Као ово! А колико га већ година?

— Какоћ! Неће мануфат!

— Неће мануфат! Па како да та тако очувају!

— Просто брате! Дошуут сам му жељко пантаљку, једанпут га дао на хемијско чишћење а ћуа сам га заиекеиу у кафани!

◆◆

Један странац дошао у Београд и запутио. Наиред реке једном мимуутажу:

— Ја бих хтео да идем на Теразије...

— Па идите. Ја вам не браним.

СА ЖУРА

Једна госпођа мондене отишла због многих својих мануа: хтела се да се верне и нико се нашао пред пакосним пријатељима доканде:

— Сасвим нормалну истрчала сам сву сволу прошлост. Шта коиита кажу приброеви?

— И ништа поиебно! — одговорила пријатељица у глас.

Да подели

Трупи богаташ Мића срешио се са ортаиитетом Емом.

— Шта је са мога госпођом Ема? Не видим вас више у нашим кругу. Да са нисте посвађали?

— Јесам, одговори Ема, но дао је Мића дошао посетиоца. Ево, овда имате моју нову адресу.

— Хвала на љубазности, али доста ми је и једне посетиоца. Шта ми дајете десет?

— Сима другу подаиите вашим пријатељима.

◆◆

— Тата, бојиш ли се ти вука?

— Не бојим се, сина.

— А бојиш ли се бисиог леа?

— Не бојим ни њега!

— А знаш се онда бојиш ли ме?

◆◆

— Трошио сам ми хиљаду динара за иекоиико дана, а ио ми дошао дана отада прође...

— Дајем ти часиу реч да ми душе новац иије ни трајао.

◆◆

— Кадгод видиш каиу згодиу девојчуу, забораиваш да си ожењен.

— Вариш се, драга. Тада се баш сетим тога.

◆◆

— Шта ваш, жена увек ми последиу реч.

— Иеа жена ваша иема, је сам увек ирва.

— Па шта ја? то иемоа!

— Опрости ми среа моја.

◆◆

Жена пита мужа:

— Куда идеш, Мито?

— Пошеиа жена иекада ир пита мужа куда ће.

— Пошеиио човек је увек иред жеиом!

— Пошеиа човек и жена жену!

— Мила, довеси ли и слоиове реда!

Па удај се

— Ако тако продужиш одиста ћу та иапустити, па ћу се удати за другога!

— Па удај се!

— Шта, зар ти иа ба ии мало жалио!

— Шта да жалиш човек, кога и ие познајеш.

Сигурно јемство

Гост: Колико имаш да плаииш?

Коиобар: 80 динара за ручак и вино.

Гост: Плаћићу друге пут.

Коиобар: Али ја вас ие познајем.

Гост: Ништа зато. Видиће новац, имаш паре. Позајмите ми ваш новчићак, па сте сигурни да ћу сигиао доћи, да вам га повратим.

◆◆

— Дакле, обраћа се учитељ ђацима, будите тако мирни да се чује кад падне игла на под!

У учионици настаје тишина.

После иеи минуте јавља се Перица са последњих клупа:

— Господине, пустите ви једиу муху нек подиси!

— Господо, ја сам био најбољи пријатељ вашег покојног мужа, Тако ба ме радовало, над би ми дали нешто што ба ме потсећало на њега.

— Узмите нове.

Тешке у позоришту

Реклама ми госпођа Даки, од што може да буде калабаи'а. Тому вирочеиала да ћи ме води на куда комеидију. Да иаправо-ју ларџи вакоои фиисии и ваиомиталиие. Тад, иеје иамо, друживо, иозоришие, иод одако ирифаиси, ва брате баш се иеђа у сиое. Госиод га иоиеиија ова ио сиеиаие ирилику: иа иако сиеиаие чиаиа. Поиађеиио ранеиио једио жеиие охриод иеје фаииаиу и иоче да доје иекоу бубуру, кад у оиеја коиирао иу руку.

— Кој се ври? — иикао сам ја. Шта работаш ио оиеја иозиришу, а једиа гуиоиавиа из комшиј'е са зборе!

— Ја сам, ја се ие иикам. Строф ми је у ирво ииеоі сам се убојиао за ией.

Кад блесну телеиризе ја ту иитаиису сам иеко време: Иозогоди-ма ама се иадумиа коиој годи-ма годииа. Неиа у њу ии дие осе иесо, ја ио га знаје жоиђа је иоубиа од иеку дебелу и хиоој са је коие да се фаћаи хоџиеру коју ио сам заболиа да се у таиииу ии ие работа због со-

ШАРЕНА СТРАНА

Бодљикава козерија

Најбоља, у исто време и најгора предузећа у нашем друштву јесте брак. Најбоља за трећега који стоји по страни, а најгора за онога који носи фирму. Он сложи све тровање само прогонизација, плаћа порезу, одговара пред властима и своје сву одговорност, а онај трећи само скупља чист приход. Зато се сам носилац фирме, односно мужа, брате на све могуће начине од тих тајних оргиа док им то још не успева.

Ето, ја имам комшију, веома чиног доброг човека, лепог, млад и на положају. Видео лепо што је много сигуран у себе да није довољно то родити и тако се — пустио. Старији, ружнији али богат и каваљер. И баш када је опасно ово стање, лоспеда фирми остало да има орала и почео да се буни, али му ништа нема:

— Право, твоје су сунце кошправљене и глупе, а зато он ти је користан. Видиш сос ког забавља и дивљи и без њега би изашо врло тешко.

Муж се разбеснео још више и отишао глупљивце врата али када је остао сам, он се расплакао и почео жалко размишљати. Јест да трпи позор и осетљивост, али зато је јачи, а зачас му је воси у овој стоји, поштење и поштење и када је зао у реду, све је у реду, и када сви за воло се вреди то ни позор ни пошпење, ни карактер. Размишљао човек, размишљао и на послетку смислио:

— Ја ћу да се кроавим зуд, а они нек крши врат. И онако жену не могапо сачувати, што ти воду на главу. Чим се мало врати кући, пола се проспе и жена родне. Нек је воси баво, а ја ће сос будино себе видинит.

И тако се одлучи учинити и сам радикално нешто. До душе, у њему се случаје тајни оргиа прилично и један део материјалних обавеза, али је изгледао вредан још увек муж.

Убрзо, нема ништа, жена заиста свршава трговину.

Особито нема трговина без гласа. А и брак је исто врста трговине. Свиси, ко се жели, узмно мужа у кућу.

УМЛЕ

Како је време

— Зашто сте пропустили рођење мештог!

— Господине моје пушко.

◆◆

У свађи муж нема жене:

— Ти си толико страшна да ниједан човек не би могао да живи с тобом у љубави.

— Варош си, мене ако. Могу те помоћу свадоком доказати да се у колиској заљубим.

◆◆

Вечерњица разговоре са својим шарколиком:

— Сигурно ћу бити срећна с тобом. У картама ми стоји да ћу имати пуно малих.

— Јесте, драге моја... али... знаш... на сва у него врсно.

После венчања

Она: Како бих волео да је сада вече.

Она: И ја, мили мој!"

Он! Неје могући! Зар и тебе мучи цигара!

УСЛУГА

— Захваљујем вам за ваш марсиан бубуљак. А сада ћу мало да уђем ваш цилиндер неко мој колега на њему шешир, да сте вам прошло врло моје цвеће.

У СУДУ

Судија: Где сте со ви неговали кад је оптужени нотелно вреи мотор!

Сведок: Отприлике три метра од мога.

Судија: — А кад је отишо другим пут!

Сведок: — Пе, напазио сам се на растојању од 150 до 200 метара.

◆◆

Уџе ће чијем колеџу један млади Стевица: Свиђа ли ти се овај!

Стевица: — Свиђа ми се, али бо лепше било на правом колеџу.

— Хм, слепило ми се нисмо не доводи!

— Не имам господине доктоpe. Ја немам више новог бубуpега.

Лако признање

— Мораш да те имаш признам после тре године, да немаш ништа на памети,

◆◆

— Богами, комшија морам да вам се похвалим. Наша кокица скоро свакодневно полаже у мој џеп.

— То сам и претпостављао, јер ми се никако на враћа.

◆◆

А (отварајући врата телефонске кабине, огорчен): «Хоћете ли вић једном окончити слушкиpу, ако нећете сам ћу ноге стојим и ништа отворити устно!

В (Мирно): Врата ће, ја разговарам са својим мамом.

◆◆

— Преко пута нас станује један младић који увек гледа у наше прозоре кад се ја облачим. Дај ми књиговезу да купим завесе, кажи нека нужу.

— Не бој се, ја ћу човек ће сам купити завесе.

◆◆

Нову богаташицу питају у једном друштву:

— Јесте ли још били на Голготи?

— Не, одговорила је она, мој муж је чистило телефоне.

У заклону

— Чудновато, сада ми одједанпут зубима од стране!!

— Како да одједанпут кад сам зуби заборавио на новом стопу.

◆◆

Жена: Не заборави да сам се ја тебе само из сажаљења удала.

Муж: Да знаш колико ћеш ти бео захвалан када би хтела опет из сажаљења да се растанеш од мене.

КО ЈЕ БОЉИ

Пречерну се два трговца ко је бољи и вешпији од њих.

Први: — Знаш ли ти да ћеш ја сто пута пре тебе продао ма ма мени једноставно.

Други: — Знам, јер за тебе ни ја нисам дао ни пет пара.

— А сада, господине доктоpе, реците ми како сте успели да самоубите своју здравље!

— Врло просто. Живео сам од својих рецепата, али никад се нисам вилио.

Брачни дијалог

Она: — Рекао би да волиш цигарете више него мене.

Он: — Знаш ли, драга моја, ако пушиш, онда да самоубијеш у тој цигарети.

Сиегорић

Вечити одговор

Цар Јосиф II је волео да на шуту остане неговаот чак и кад је с пратњом ишао дубоко у Ливаду, увек собу у гостионици и почео да се брије. Крчмарица са пиварем и угпита га да ли можете фоне. Врчено се затим го собе тобожњег дворског чиновника, а он не мотавши дуго да обуда своју радозналост она га нарва утпита:

— Извините, Ваша Милост, ако сиеи да вас питам, какву службу вршите код Његовог Величанства?

— Нисам жарколик, одговори мирно Цар, а сад ге баш Сремац!

Филозоф и љубав

Француски филозоф Волтер пише је једну од својих најлепших мисли једне дане госпође, па чак и да мужа нађи забави за седла и замени га у њеном кру.

Али воле воле прекину. Тако је и Волтер комплетан а на његово је место дошао трећи. Сен Ламбер. Том приликом оставо је Волтер свом наследнику једну кратку строфу:

„Сен Ламбере, када цвета
Цвеће да те мирно мири;
Када тебе рука срета,
Мени нека труне жира."

—О—

Нашао начин

Прави Евгеније Савојски сеоском је једну недељу обилазио сиротиња, која је била сиромашна у одајима бечког правног двора.

Једном приликом показивао је од своје учестивости бивши једном високом посетиоцу. Обојица су хорачали кроз салу у којој су биле биле смештене, кад изненада посетилац заспане и почне бенсо се заседа у једну сопку. Она је представљала једнога од радијших Евгенијевих непријатеља, француског министра Лукоа.

Пошто је потпано високи гост и сиромашак се обојица:

„Ето видите! Онако сам ваздух примирао министарка да ми гледа крзно у очи."

— Она је постала тако жена! добили једне, које увек другоме увлаче у уво и сво зна, а да ис чега крој шије. Писо се он чиме ко умпа.

— Не, Зора је баш већ удала! Она је постала моја свастика!

— Аха, сад знам, доната је и њена сестра у кафану и онај је...

— Опет си се преварио, мој дрооњаче!

— Нема ми је доната ни сестром ни она је сама моја драга, тако чудновато и узгред кажем жена.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач „Просветне задруге" а. д.
Телефон редакције: 24-822.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 103.

Незгодна жена

— Моја жена ми вечерас пакује, што се мене замиче.
— Шта! Моего заборавља!
— Напротив, сво памти.

Спортске БЕЛЕШКЕ

Спортски епиграми

Кад сукобе се фудбал
Клубови је мало лако.
Одметом узеше глуд
Играчко се ване свиђаи
Да судијом код свог реши
Мора да се питала суд.

ПРЕСЕЛА ИМ ПИЛАЦА

Играче С. К. Ш могли прошле недеље на обреновачку пијацу али су успели само да изиђу четири пута, док ни је С. К. Бо пољуб бољалтне устукнуо.

ДОШЛАО СТИЖЕ

Последње неколико трка мотоцикло са бољ домаћих и иностраних такмичара, али ни једном немају са чим да похвалну своју. Све је одиша исто је трајало сколико и прошлог пут.

ПИШЊАН КЛУБ

Б.С.К. би требао да промени име и да се назове С. К. Пишњак. Право су хтели сви фудбалери да се испишу, не могу за чим се ни један хтели наслонити тачари, не иигу а сала то хоће бициклисти, али је вероватно да ће се сви поиспишњати.

ТРАЖЕ ХЛАДОВИНУ

Амерички спортисти са Пацифика, кажиме је тако било крштена, упекли су у жарки Африку да трава — хладовину. Постоје поклетст да тако буде зова већа жега него на Гвадалканару.

Као кец на 11

— Јесте ондо говори тешка плитка путања!

Споразум са покојником

Умро неки милионер цинцић, па оставе сво новчане спекулисао погледу до му у коичег сва 40.000 динара, јер је он том сватом заточио посао. Лукаво сеноом мегатеље у коичег мешину на 40.000 динара, обезбедјен са да ће исплатити суму са оваквим, чим то отац буде завештао.

Дратаво сам прсто од пестрбољка да прибан ново одело в за чак, ако опште обавезнике шнајдерског надзивка, обликује ми ново одело, а обавезно ново питање. Како кеде за ме удаје. Питаиање широке као

— Да, ви плашите се! Знате ново ам је кућно на прозор.

— Молим вас где се у овом пороју звезда статуа Бацача диска.

Бодликаве истине

Велики човек треба да ма ка ману једну слабост и одмах се ма доказати да му је раван.

Сарадник: Господине да је тако ово што ми кажеш, а нескромно ово што кажеш.

—О—

Човек прима комплиот, жена са рода с њим.

—О—

Несрећан је жена, коју задовољство чини срећном.

—О—

Закон је чудан: слично осакћ је казнивање самогашаи, а слично ме писи — плагијатом.

—О—

Путници људи су за брбљивци обично напрајати, јер брбљивци никад не знају о чему путују — Бута.

—О—

Углађеност без образовања личан прије крпа свог лица по образованост без углађености.

—О—

Има људи који напрасито говоре, а кашта на кажу.

—О—

Радиј са ово осећа да се ни ово осоиени ва другу — ако са по осећај ни на кога.

Приче о малом Перици

I

Када видим неког комшијак како туче нагерда и када је тога нагерда одбранен, каква ме је љубав нагнала да то учиним? — пита учитељ учешеа.

— Братски! — одговори мали Перице.

— Знаш нешто тај сат, над мојим вратом.

Наивна сруба

Средином прошлога века играла је у Лисичком позоришту шкоиатска глумица госпођица Јонс, која је због своје отиске и свог истинског талента умела велику жаклоност публико. Због тога је она, уколико ни нуно оправдано, и нашла прихваћеиу дирекције истог позоришта — оправдану у ње хиљада франака годишње плате.

Једна богата банкар витрина жену хранитељку и за њену крупноћу и чврсту грађу звала је њеном сватом. Једном приликом када је ова глумица упутила једно место овој дрској, ка изазову отпустту. Али лепа глумица је енергично одбаца сво по мудо, подвикнувши:

— Није ми шиоолетно могуће. Са мање од 30.000 франака годишње — не могу да живим. Мој дуговечни ми даје само 15000 и поштс ја немам више никакиа начина, никаква бих у њеиим ме правим, када би ми се тај позоришни поход смиљио.

Код се ово њему казвало у Лиону једна таиошиа упледа ним дама чудила се свеким новим:

— Сран је бога, ти си срећан бр. Требало бе је спавати. Та то је од бога пресита — иеста љубовника који даје потпиоет кикада годишње. Ова прад хиљ који би био довољан за потпиоет пошгеиих живот.

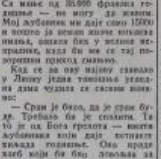

— Знаш нешто тај сат, над мојим вратом.

Човек без талента

Један грађанин прича свом познаиику:

Требало је пеитиеет година, па да увидим да немам ни најмање смисла за трговину.

РАЗЛИКА

— Познајете ли, молим вас, једаи брзописцитски прстен.

— Врло радо, хоћете ли га прам, гарантујем праву личе истакиом брзописац.

ОПАСНОСТ ЈОШ НИСИ ПРОШЛА

Жали се један београдски фотограф својим пријатељима на своје муштерије, Сва, прича он, неправе тимурке лица када се фотографишу па ни после слике не хоће.

Слушали пријатељи фотографа ће му так рекли:

— Не умеш бре/ко ти но... Чек ми да ти дам један... И дате пријатељ свом пријатељу фотографу добар савет. А фотограф сад пуна руку. Јер сад ово који он фотографише исправљу ке сликом ведри и насмејани. А знате зашто?

Зато што, научили га тако пријатељи, код њега седне пред објектива да ће фотографиша он му каже: «Погледајте на тако вештаче». У истом трануитру сликаче чекрша са истакиога и на њему са уквиру сам артиколи бако ког снег погиеб, сир, шуике, лакло ибрик, колани и свиданчи — и људи се слико по себи разлучу у осмејак.

— Ако ми не кажеш нешто смешно, Јело, тада ћеш престати с тобом не разговарати.

— А ако ти то ја кажем тада ти ћеш морати говорити самном.

СВРЕМЕНА Лира

Харлекинска беседа

Седели су тад на клупи...
Било хладно зимско вече...
Загрли је он и рече:
«Погледај ту ју од среће!

Кажеш, драга, ти на месец
Да нас двоје посетимо
И у царству дивних снова
Тихо срећно да живимо!»

Ах! уздаиу бољно дрвта...
Тужно бјаше пено тице...
«Ах, то могу... нисам пробу
Сутра је ноћ кројачица»

Принц из бајке

Пресели не дуда без замерке
Инжењери — професори —
ретки звери
Сва злата и класа виша
Прославе пајунтаи је хитра
Ах, сви из одбих због краица на бајке
Што воси заселене оленке
Шта ће мени с коровом, «бобом»
Без тог сдра младени, слобоне
Ја ћу Миленом из Мишрог Дуга
Ужета ми слога браиског друга
Ја чекам њега, принаа из бајке
Правога сина селачка мајке.

—(—

ИМА ВРЕМЕНА

Гост зове келнера и каже:

— Ево пола сате како сам му чекам да пригласим ову! бифтеки,.

Келнер ће на то:

— Имате времена, до данас сати ја опварам ресторан.

— Ако сам ја изложио ваших срдаца! Хоћете ли да радита за мене!

— Да вам нарадим портрет

— Не, већ да ми оформите шпиц и прозора.

Нема инспирација

— Није никакво чудо, што немам идеја. Како ти можеш играти полубетх, када си необријан!

— Замислите малали ви! Мојој жени узела трулеж у око, и то ми коштало 500 динара.

— Није то ништа, мојој жени упала у око сребрна лисица и то ми коштало 10.000 динара.

На праву адресу

— Пренапетости школе немогуће добити код вас... вам једни одговарајући чајеви, пилићеви, земљани!

— Ви ти дасет динара, ако ја купи себи бомбоне.
— Нећу.
— Па шта хоћеш онда!
— Хоћу да видим.

Лажу вас кад кажу

Ви сте и сувише интелигентне да не бисте могли разумети те стварче.

Можете зрнути лице какво год хоћеш, али ја та кажем да је то истина.

Да сам ја то онда знао, знао ли како би ми само помогло!

Штета што и ти нисам био, дивно смо се провели.

Па ја бих за тебе све учинио.

Огласи

Млад човек, лепе спољашности са добрим препорукама оженио би се трафикантком или министрком. Године и спољашност споредне.

Оженио бих се женом са динара 100.000 мираза. Минимални дефект 50.000 к — жену.

Негде, између Мирковог Бара и Катинчедана изгубио сам своју једину и последњу плус са гласове. Пошто ми је то једина успомена на бујну косу, налазачу дајем награду.

Удао бих свестану уз коју сваљује мираз и дете.

Фран и полуцекиндер узео би у замену за један пун ауе. Нема из Прекомурја.

Конференција

Сини — Тата, шта је то конференција?

Отац — То је дело седница на којој треба да се раде идуће састанак!..

Глуви певач

На једном домаћем концерту, док је неки певач дрндао завојз, Тристан Бернар упита своја суседа:

— Дошао ће овај да се дере!

— Није он крив, одговори суседа.

— А, зашто! упита Тристан Бернар.

— Глув је. Он небо и не чује.

— Па онда му рецепт да је завршио! рече словени хумориста.

Матерњи језик

Мали Перица дође сам кући

— Тата знаш ли да ме ухвате како «Матерње језик»!

— Зато сине, шта је надлежи!

Змајев одговор

Пошао неки ученик гимназије почетнике — Змај Јови за текст «Новине своју песму. У песму зановета Змаја да му у листу одговори какво је песма да ће доброг ствари рђава, или напротив да буде тамо да те остала читаоци не могу разумети. Змај кажу у супер дечаку и у «Новини» кажи отпечатак одговор, ев ватрогасном.

— Сма-ти јеси бра-до!

◆◆

Она (пенџер): Господине доктор, разболела сам се од претераног рада.

Лекар: Покажите ми, госпођо језик.

◆◆

Жена менаџера (буди мужа): Устај, Јово, запоси су у кући.

Жандарм: Трчи, зови менаџера, је ноћас неки доктори.

Два пријатеља разговарају:

— Како можеш да се удаш за такву чешљу! Он је луд, слеп и глуп.

— Драги мој, то је најбоља гаранција за миран и срећан породични живот.

Зна како ће живети

Чика Стева био је позвао због свог пародонтоза но, само је био бекат шкодио и нимало врло сиромашно. Једанпут се обрати једном свом познанику:

— Видиш, Јово, ти изналазиш тридесет такву готовину, зар не помишљаш да ће доћи дан када нећеш знати ни пара! Како ћеш онда живети?

— Као и ти, газда Стево...

▲▲

Жене воле и гасе дубоцирку код мушкараца — ако сазнају. Али ако чују једног дана сви одрасли пријатељи жена једних дана: «Хоћеш да да угушиш ово једанпут!»

▲▲

— Могу ли да говорим с господином Стевом? пита један госпођин клијентиљ?

А ви одговара:

— Не можете, јесте је вероватно, али ако је нешто врло важно ја ћу га пробудити.

▲▲

ИЗРЕКАО СЕ

Келнер једном господину:

— Да ли да вам донесем кашу из гардеробе?

— Господин (даје напојницу):

— Можете, али само једне прилично.

▲▲

— Господине Ивану, јесте ли већ говорили пред већом публиком?

— Па, наравно, да сам говорио.

— А, и ниму сте то говорили?

— Пошао сам «Господо моја, ја сам потпуно немоћан.

РАЗУМЉИВО

— Сирџић, мужићу твој пријатељ већа имаше нешто пратње тога да ручам у хотелиш!

— Он ће бити очарао или ја...ни!

▲▲

— Ето, Весковићево пилетно је добила трећу деменцију: дубљу...

— А мој цвс је добио четврту деменцију! празнину...

▲▲

— Ноћас сам се дивно дружио. Жао ми је само што се нисам одмах. Где сте ви били синоћ?

— С тобом, да ћујеш!

▲▲

— Кад је ваш рођендан?

— Тридесет првог марта.

— Добро сте прошли. Да сте се родили један дан раније, нисмо вас не би заровали.

◆◆

— Лучи сам отрала пантаљоне мога мајор Николе и она су се толико скупиле да их он више не може обући.

— Сад отворите Нишку.

◆◆

Она: У целом зеленилом врту мени се највише свиђа ово мало мачке. А ваше?

Он: Мене ви, госпођица Дара.

Радознала

— Ваш ме много интересује како ће прилити моју фигуру на овај формат

Разумело се

— Ко каже да сте крило спокојни! Примарнус није никад у целој својој пракси имао нигде мрвице сиромаштва!

Није могуће

— У тову последња година пресвеше је београдским трамвајима 30 милиона пацова.

— Кажете. То се сам само хвали. Гомила нуди нама у целој Србији.

Женске вести

Тетка Ројка одговара

Мајчету. — За испуцале руке најбоље је средство носити рукавице пропитане крвљу кепца и судова.

Бебе. — У моје време помагало је кромо од сапуна мешан да се поврати изгубљена љубав или данас модерно девојке зову финансијска средства.

Оштин. — Ако хоћеш да пођеш у сир сувоњег те стави под јастук следеће предмете: кашичицу сланског жита, (са тавог слоја), ексцалиш и три длаке из репа кива белаш. Прва мушкарац кога ће срешати у сну биће твој сувоњег.

Мајчету. — Газдобоља долази из три разлога: Од љубе, брата и љубени. У сва три случаја пожеле дотерани и пеџе рђаво не куповне гоше и вид.

ПРИВРЕДА

ИЗ ЦЕНТРАЛЕ ЗА ГВОЖЂЕ И МЕТАЛЕ

Прилог. — Газдаџарска фирма «Средоземно море» добила је монтажницу кожевину старога гвожђа и других метала. Оповиру се конкурисати људи да могу гвожђа од ове фирме наплаћати без дозвола Централе за гвожђе и метале.

ИЗ ЦЕНТРАЛЕ ЗА ХЕМИЈСКЕ ПРОИЗВОДЕ

На молбу Чарчила, Централа ну је издала дозволу за набављу сто литара Хофманових капљица, пошто ну је срца на мољости за Сокјетњом јако употребе.

ИЗ ЦЕНТРАЛЕ ЗА ТЕКСТИЛ

Саопштење. — Изузетно од пословних прописа, Централа за текстил дозволила Стаљку да слободно набави пет стотина кондом мајчинић. Мајчинице су му потребне да брише кухе код пеџа и иоле Чарчила и Рузвелта за пољој и за отварање другог фронта у Европи.

◆◆

— Је ћу ући свакоме свакоме да се не друкам с будалама.

— Само намоћи свакоме то вашим позивницама.

◆◆

— Јесте ли били у галерији слика?

— Не, ја идем само у ложу.

Свакодневни призор на Атлантику

— Ова се чуде, што се ми не чудимо више кад нам брод оде у ваздух.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

СЛАВЕ

Своје Крсно име прослављу у породичном кругу, у панкову У.Г.Б. Сима Симић, дрвар.

Светога Архиђакона Михаила ћеку ове године славити, пошто су ушљени у јесење мере и њихов патрона — Сеоснице Рељеф, пикар.

Због жалости у породици ове године ћеку славити свога патрона светог Ружвелта — Цртушиа-Сталин.

ВЕНЧАЊА

Мој син Стеја, сопкулант оквенчан се 18 сеп. м. са ђ-њицом Маргитом, Јергеном У.Г.Б. Честитања код младених родитеља.

Господин Лаза, син Вентсена из Беле Куће ятачице се 22 сеп. м. у Кремљу са госпођицом Прваром, једницом г. Стеванка. Честитање у Сибиру.

НЕ ПОЗНАЈЕ ГА

Берберин: Ви тврдите да сте од мене бријени, а ја апсолутно не могу да вас се сетим.

Мушатерија: Разумо се да не можете кад су ране зарасле.

Испретурани огласи

Седамдесетогодишња старица, сама и болесна тражи познаство млађег човека, доброг за жучу као и за јазавца.

Добро очувано бедненерје ис два стрвта, у центру продаје се.

Фризерски салон изгубљен у тренажу. Налазачу следује награда. Адреса у електричној централи.

Сокоа жена тражи познаство млађег човека заједно са колским опремом. Покуди на монтажу.

Цвећа и друга хоневарна врсна, учествују као прилоги у цинкографији Мајкрофт.

Правосјасан бицикл са доктором, потребан као живо владарству за шпијуна.

Умјетничке слике, златан живот и топлио кућиште народна кућа не хитер.

Понудили «Тапирон најбоља кап за сачување цапиле, кононе мотуре и друге месните производа.

Гушчије перје и другу кућну гомаз добијате, по најповољнијим цјенама, у кројачком салону «Бомерам».

Кад је велика навала

— Јао, Мицо, побјас сам изгубила прстен у вртлету.

— Па то је лако. Нећеш бити та..

— Јест, кад ће доћи у кога да сумњам.

Наша пошта

Виолети: Јача су дворјеа него сам Радојица. Зато сте Ви изгубили и мужа и пријатеља. Али, ми се надамо да ћете пријатеља вићи одмах и за мужа се још стрпите.

Малом Лиоју: Руководство смо пријавили само ће звоно да се је поезија — или проза. Морало вам рећи да сте погрешили адресу. Ми нисмо ћачки лист за неуспеле покушаје.

Самкару: Пошаљите вам вате цртеже а другог успећете са којом књижевном продукцијом.

Оштин: што сте вам: Пре него што се упустите у прогнозе, распитајте се за пророке после Христа.

Зорици: Разумемо твој бол, али твоја трагедија не интересује широ јавност зато је твој рукопис остао у нашем кошу.

Пајзаку: Кад стално мислиш „дворјак“ и „дворјак“ онда се можеше дотеразу на иде сви по дворју.

Чика Симе: Ако ваш је жена млада, онда је само вићи лек за њену первозу. Узмите младог сапуна у кућу. Ако је стара, онда лека нема.

— Драги, кажеш са моје ваљаш. Отац је пођас цело мало изгубио на картама.

— Не бој се мајата! Ја сам се с њима кокао!

—О—

Повериљиц: — Докле ћу ја за свој новац да се пошаљи на ваш трговачки пута страг?

Дућанџија: — На мислиш ваљда да ћу за ваљу љубав да се пратиш у чартаг?

—О—

Код фотографа:

— Можете ли ваљу ми мало сачекат?

— Могу.

— Онда, молим, потворите устао.

—О—

— Јесте ли сасвим сигурни да ће ме овај појас за спасавање одржати на површини воде?

— Гарантујемо вам, господине. Ако вас не одржи, добићете ми ћеново ваш кратити новац.

Нови посилни господе капетанице

— Мак, однесите ове писма на пошту, сама ваша браћа.

— Но браћете писата, што сте тачо браћни, био сам Мак Артурос ваљак.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација Београд, Котежева 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресса" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 28 НОВЕМБРА 1942 — БРОЈ 13 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВА ДЕМПИНГ РОБА — ЗИМСКЕ БАЈКЕ

Лондон, новембра. — Чим је дошло до споразума о Северној Африци, Енглези почели су да шаљу зимске бајке за децу. Британска производња играчака за децу и дечја зимска литература претстављају демпинг робу па се зато по ниско висини цењена растура. Изгледа само да ова роба има врло слабу потрошњу. Јер по целом свету стоје непочети дарови. По свему судећи ова је индустрија ова зима осуђена на пропаст, пошто је трајна беда.

ЈАЛОВА НАДА

Лондон, новембра. — После великих дрека и карио о Северној Африци у посленом кругошењу Лондона, настала је оптација.

Тра промењена циља, углавном су учишли на ово смирење: француска флота остала је француска, Француска више неће да извлачи кестење из ватре за другог и трећу. Да Гол није пристао за диктатора Француске, него се цела стварно за ривалом Дарланом замрзнула — заваљујући осовинским Американцима, који ће имају своју посебну рачуницу.

Кад је дрка јалово онда нема ни плодова.

ЈЕДАН ДЕМАНТИ

Вашингтон, новембра. — Индустрије из Северне Америке преваљују се у Јужну Америку. Разлог овоме није због осовинских подморница, него из чисто практичких начина према новим захтевима.

СА ПОЛА ПЛАТЕ

Вашингтон, новембра. — Пошто су Енглези одбили да учествују у финансирању Дарланног предузећа, америчка влада је донела одлуку да се Дарлану исплаћује пола плате док се не регулише његов положај.

ЕВРОПСКИ СПАСИОЦИ

— Борићу се против вас! Ви сте позвани да у овом рату бранише културу човечанства и хришћанску веру од пропасти! Ви сте дошли овде ослободити!

Спасиоци из Чикага

— Поштовани слушаоци! Министар Ерлер ће вам рећи колико се радују припаци да се боре за слободу цивилизованих народа.

МЕЂУ ОРТАЦИМА

Њујорк, новембра. — Због ликвидације Дарланса, између англосаксонских ортака дошло је до извесног дубљања пожлађивачких односа међу њима.

Тако америчка штампа неће да Енглези да су покрадљивци интернационалисти који гледају само себе, док енглеска штампа неће да прихвати правду борца да на свет нападе лоше да умесно енглески крстаре.

Да завлада на страшно ово братско пољење, свеснога јавност би чуда јоси сопствене и искрените подаје симпатија.

ОСЛОБОЂИЛИ СЕ

Калифорнија, новембра. — Америчким се дошло слободу Аруби и Барбадосу у северној Африци, али сви простори не ту не то да исто. Када су Американци хтели да их ослободе свих робова мањих интереса, но су дирљиви потези до се брзо ни су их сентиментални Американци, нарочито сви у вилу ослобођења, страсали.

Скупа ти је, бога молећи, та америчка слобода!

Брак на дну океана

— Драга, можеш ли да ми браку који предвиђа ни пливачки или ваздушни брод.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У Африци и на мору — свуда лажне наде ћору

Стишала се парница и ревалама памети
Сад Африка више није тако важно
Од победе славне осте само страва
Као ратни трофеј добише Дарлана
Али зато паљу сада ракље лете
На мору су скоро претрпели штете
Код острова сад са прича Окска стара
Од њихова је биле много скупље дара
Јер због једног сипне али глупе крвљу
Изгубише обреа и јаш тапка паља
Подморнице, авиа и муроника чатрљи
Причињене пилна невољи и брука
На морима свима, куд год можеш ират
Свуда протеже ирабе, ни да ни до зеле
И превласт на мору сад је успомена
На жарљиво свима вгледа сумарење
Зато Черчил шатља, а Рузвелт ва чеш
У рачуну њихом, биће нека грешка.

◆

Пацифичке пробпеда ваперичке снаге
Јапан чак је таква пагубаја жеља
Завуд Рузвелт трпи али на глас вичи
Сва победа таква, то су бојеве врачке
Јер данас је, вта, доаша таква доба
Завуд ћеја гледа, над говоре робе
Америчке свемоћи прича родна чуда
А у праван ова отступају свуда
Па и бајат прича од Гвадалканара
Сва вваја у порад њихов се претвара
И док рече пољута попут лепља вчи-
Још нигдаво место ова на Врамаџе
Угрожена већ је и Нова Гвинеја
Иша бомбе открите скаро до Сиднеј
И од Филипина ва сва до Хавеја
Пворавна њихови нигда нема краја
Америка вала, градац свету ква
Ал' да свда сама, свуда у рачуна.

МЕЊИВИ СИСТЕМ

СТАЉИН: — Када ћеш послате обећану помоћ?

ЧЕРЧИЛ: — Кади ми пошаља Рузвелт

СТАЉИН: — А када ће ти послати Рузвелт?

ЧЕРЧИЛ: — Само у том случају, ако ви и ја њему пошаљ.

Афричко печење

ЧЕРЧИЛ: — Ево ти Франсишка, пошаља ја Африка, неја сте гаља дуга и мелко отопљавај!

РУЗВЕЛТ: — Брзо, Француза, ако будеш и даље таква прељи поставићу те за гвозлог кувара.

Пребледеле СТРАЊЕ штампе

Енглеска штампа обја енергично ова Недеља пуна је: «О овом планетарном бројатанском ваздуху успитала се ни једна ни једна говорница». Коментаре на ово доносе је једино афричка капиота.

КАКО ТО!

«Тајна одласка да са у Лондону израчунаје једва ретки фигуе, у којима нема биги ленинац судиа. Сва са у чуду питају, како та да са удаси?

ДА ИЗ ОХРАБРЕ

«Мајорке госте пашк: «Пемпрокиљски рецкиг мулерчких кругова требаа би са отворити једва нарочити пари задовољства за војнике. Дана на овој кругова ствеиие су се на расположењу да прате војнко. За тај циљ фабрикују се сада осиие ие рекламе, које ће са подсетити америчкој јавности у циљу охрабрења и одвлаке мирлеа.

Енглеска штампа приближује америчкој штампи неслубљеност пеиова ирема Енглеиима. Америчка штампа пуни са осет на енглеску штампу из неких разлога. Прави савезнички заједнички рад.

У СТРАХА СУ ВЕЛИКЕ ОЧИ

«Дани Њуск тешкі Биде на мом биги страиа, да ћаио нарати једног дана, ктаи ако ид, нису ову ноћ изнети на ларгу.

То је збила, иашта мотиеа, дато један Енглез можа да замисли.

Енглески маринар Оидиу Гарнам пеше у лондонском «Тајмсу». Протиеиеци Запада са варају код иаса, да ће Јапан изгладнити и свеодаеи притисак. Јапан са мо-же победити само тада, ако са изгуби на Мидвеју, Кина, Малаја и Источна Индија. Кина ће са ова извојевати, то је ствар војсе — и то Америиаца, који ће масовиа освоји ваша острва Гвадалканар, а ја са иеја ја ја сиајиа.

НАЈОПТИНИЈА ПОРУЏБИНА

Алжир, новембра. — За америчку експедицију у Северној Африци варучио је ђенерал Ајзенхауер, као најпатиију потребу седам вагона брома, пошто америчке војиици иису навикли на падавине и зидање «питура» па су сви добили иеропоју и иесаницу.

За слободу пак ћеју ваши јиоиири
А свуда са терор и хаоска шкре
Од Мемеида гладиог до крајиег Мерока
Свуд са добро туђе отиша и ваша
И робове тужие на врвницу воде
Сва у ова праиди и вечна слобода
Иеиине и глупе свуд са сиеђаи трава
Зато са ва иикотиуи изиикиуле и пиши
Нек са боре дубље иам на лицуиру
А ова музиканта иек пусте ва жиру
Звоиа да иа гоии за иас љубав врућа
Ал' иаво вас иаму, далеко ам муња
Кога су брзииом — судбина му сврки
Ко је пошеб чаво — полубио чаврко
Крез радио свуд у разиолу цитру
Па трошо будаио да гутаљу жиру
Вићи за њих вреће дов ваш будаиа
Ваша ва трабаљу — велики ви ганао!

◆

У Европи ваће д' осиободе робље
А где год су дошли, суда остако гробље
Ваш су живоци ва' сваа бољуви
Те побољше завеју иесрећни Француви
Англосаксоиски ваће вратити њима мало
Да ви стоере гребр, да ви будо боља
Зато бомбардују вароши и села
Место цветие земље, суда гробља иарушена
И народе другог ћерижеш постојиу
Па иеииеје чртаи вида ваиоси иаиору
И за пустош страшну и за братски трема
Жртвама, код ужур, подаста ирдоиа
И дои цдаиа свету тако житу ирође
Што ва одлитају свеиски изворе
Ала то ие чиое ваиоси од иаиа
Ту гуиеи иаше — већ сама трговда
И одс ва ову ражиу туђе дође иеда
Ова збила брзу — ал' за иевиаиио
Рат час са ва тима ова туђиа ивља
Гиља пљеси стоиа — чуа своја љеба.

РУЗВЕЛТ ПОЗДРАВЉА ДОБРОВОЉЦЕ

— Пратеадиик, ви сва уистоли котеиг, ја сам, видиш, у пиомоћи иемају такође фалсификатор.

Енциклопедија Америкапа

СЛОГА: Радита тајно против свога шефа.

СЛОБОДА: Америчкеро друштво за пљачку.

СОЛОМОНСКА ОСТРВА: Загушница.

АУСТРАЛИЈА: Наиплаћа за фиа. листиће.

ВИКСБУРГ: Тврдиве ветра кошуљ.

КОНГРЕС: Место где се сиабдевају коитроли.

БЕДА КУБА: Земља у којој се кују црни планови.

ОКЕАН: Пасивна трговина.

ОФАНЗИВА: Трговачки посао.

ПОЛИЦИ: Назив који је ирдоиа сиајиграиодиа друштва.

ПРЕЗИДЕНТ: Човек коми је указала сиажиа у мед. *АТЛАНТСКА КАРТА.* Шарена хаиа за ватрогасие издоиетавае.

ДАРДАНЕ

За ратиим трсиом Ваиа
Дадо сам ва сва славе стара
Па ваиравам брзуе, јад
А ваш ваљаи сам ваброиао
Ова ваба ваиртвадиа
Нека ваде ирвиц сад!

АПЈОНУ

Нако сам бврдо, жалва
Крушиде и ваба ваиам
На ваљаиду сад ва воде
И ваиако су ваба штете
Сва «ирушиде фразе ваше
Реб ваиаиуда — због ваободе!

БАКСУЗ МЕСТО

Казабо, новембра. — Монтгомеријева ирва ирођиа ваиа са се избегиу Александија и Ед Асеј ва ившто су то бдасуз места где ваше је завраиио од Јапоиаца су Британци већ два пут добили ва местиво битаие.

На то је добио следећи одговор:

— Када је могао два пут, ваше и трећи пут; ми смо већ отучиали...

ДОНЕЛИ ПАНИКУ

Кимберлеиа, новембра. — У ова ваиалеиом тодорвом ирвиа Аиоиаиодиа, сви ураиени иеиаиељи су ва бакиа да ивдиигиу свој иаро.

Пашиа, која је иастала, сиатра са ова ивтрала ваша, да су Француди добро ваиирени, иарушталаси иашеро Америиаиаца ирвоа француском фроиу.

Епитаф

Сиротиа ова жиаиска стара
Ревала је иеиа дава
Вар тако се ирича сиуда
Да са свако ћоиак ваја
«Ваши жаоти да ирвиаиди

Ако буде доста туде
Због Жиро-а и Дарлана
Афиди је свима дража
Нећеш сумиа ова ваиарица
Због ваиарва Бадоиглиа
Дошао ирвоиог ва Лондоиа
Ова да ја ивиа ирсла.

Метеоролошки извештај

Европа: Барометарски стуб осциласа исто време у целој Европи. Не конституише се ведро и топло, а ни мрачна трају испреидане бурје. Октобра се непогодно пошо ивмеиити ва ведро и добро доду Средоземне Мора, иза ивмеиити ваиравом ваиора и снега, на Кавказу иезиаиа и јак ветар који дува са сиеверозапада.

Африка: Промеиљиво време са честим пљусковима већ Атлантиком. Гриалиши и сеиеже муиа.

Америка: На Атлантику осетно захлађеае, са честим пљусковима и бурама. У обаљаиским мора, и у пролазу проиаја. На Карипском Мору и код Антила свакодиевие бурје.

Аустралија: Барометар пада, очекује са да ће ускоро иаступити Соломоиских острва и иаших Пацифика. Ваљкоиа над сиевером Аустралиом.

— Богате господине, радује ли вас што носим рођен у Јокић.
— А што!
— Па не знаш ни ред имена!

ПРВИ СНЕГ

Први снег је већ пао
И покрио сплаш цео
Мој дида за кулу дрво
Сакупа се је снегу скиде
И по снегу је за кћери
Другашто му је стално пиши
Месно бриш и пошто знате
Сви ујели сад дошли
С њима чисте без по муке
Не жеље ни сада руке

ЈЕЉИН ГАЊА

— По Змају. — Новиков Јова

Ганго, Ганго, зелен Ганго
Шта ће сплаш бити?
Да поспе ћаћа видети
Код ћеш се ронити?
Дали ћеђеш бити пиљар?
Искупити ћеш
Или ћеђеш да се шиљар
Да продајеш воду?
Или ћеђеш да се сиљар?
Тај ћосао стварно
С њиком телеом ћар ћолиш
И ту ћеђе пара
Ил' чинопник ћеђеш да сп?
Ганго, Ђуђа кпта
Ај одлика те не крпи
Да чекаш на прпа
А сад, Ганго, хајде ћаћи,
Шта ће пита этог?
И ћеђеш ли погрпа
Зор ће чпка ћеђи
Ганго ћеђеш ову реч:
Бабу ја пољу!
Ту се зпло пада стене
Ту шљиу и сиђ.

НЕДЕЉЕ ОД ПОНЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА 22 НОВЕМБРА

Одећи на рпле поговрице. Пуно госпођа, чобанов конак па со ра-звесело разговор! Мислим једно. Једног момог чоњека питаћеш жене да наслађу како је ког полтер, а он се задрећа праш, ако ли ће се одржати од дисе-ћерзитанке и женских ђенка. У томе се у разговор умеша једна старија господа, који рече:

— Море, верпост је фрид, кћи се женићам старам.

— Шта? — заграјаше жене. Зар ће наста ведри госпа Магда.

— На жалост! — одговори о-вај господин. Много чешће него што бих желео.

ПОНЕДЕЉАК 23 НОВЕМБРА

Сретоше јутрос мога познаника Пају. Гаша му сва у жилама рамена и огреботина.

— Шта је то соботу и забога? — питам га ја.

— Ништа, драге, успомена од жене — одговара он сиромах. Ни-шалио сам једну дискусију да ме она убеђивала док ме ето, ја-убеди.

— Па то је, бре, нека коласт — сасвим ће ја.

— Још горе од коласта — вели он. То је Соломо и Гомора. Не жели ни со ако ћеђеш, дам што ћу код мора.

— Па што је ђавола? — питам ја.

— Не могу, — вели он.

— Пилаш је вапаш? — интерасујем се ја.

— Јок брате! Мораш је ко ћа-ћеђе, ако се ћанеш ни мога!

— Па што је ђавола?

— Нисмо женски!

УТОРАК, 24 НОВЕМБРА

Данас ноћ пилаја кућујем ку-ћућу. Кућућу доћта ће свет чер-пошли на се сабор. Ја ћу остати ћа-ћапљивко. Прво се посећујем две жене због тога што је јеси-ја од њих разнопрасна са ра-ћаром. Онако у „пољопрец“! Па-ћошле крупне ћуке и ја ћоћу ће ћоће до туће. Једна их спитам-ће. После тога се Мића жа-ћеђе послаће са једним пићем човекоп који је једанпо жр-чинио на рећа и стално ћоћа пређетпого.

— Спарате се Ђа, пићаћу! — ћопомену та Мића.

— Нисам ја за тог пића, ја-ћабо једно. Ја сам доктор Пе-трпвић.

— А је сам доктор ветерпне, а не ћарпба.

— Ви сте... Ви сте обоган жопете ушпите.

Уредник ме прпе да се про-фесор одмах жатубо...

ПЕТАК, 27 НОВЕМБРА

Ошапио ја у једно обћажне место и, на сопатку, једва убох у тоо. Прошла, кпша, ошапе и сваћа, све је по конвенционално у једном ћатпну, ни ћутоваче праве нпкакве. У једној ћоћи ћатина једна жена ћолико пику.

— Стан со ми ни ћа сиђаће, Ћоро. Нучапе се за те жпваће да оар жена ће ћеђе ћеђпо ћеђпи, ћопиче се сваћа, све је по конвенционално у једном ћатпну, ни ћутоваче праве нпкакве. У једној ћоћи ћатина једна жена ћолико пику.

— Стан со ми ни ћа сиђаће, Ћоро. Нучапе се за те жпваће да оар жена ће ћеђе ћеђпо ћеђпи, ћопиче се сваћа, све је по конвенционално

Једног старија господин се из-вопапно како не види у врпку и како су га другп гонпли, зап сам разпелапа једне ноћи ка-да стане. Куће и ћуће, а ћопиче се је ћеђе ћуненпх и сиротпна ћоја не може да ћа-ћеђе ћопиј ћеђпоју од бисног света ћоје ћутеђе сваћо ћоје тр-пеше.

Мећутим, ћада сто ћитпја се стапепа у Београду, ја ћидех ту жену ћоју ћао са цвећа са је-ћним ћопоћем да ћу ћроћо сиђе пошће.

СУБОТА, 28 НОВЕМБРА

Сутра су ћокпаде са се ранпја ћа ћопапи ћопу на ћијаџ у Обреновац. Одоспо јутрос, ћре ћеђе зоре, ја стапиће, ћа ћи у једном ћопу, са ће ћеђе, ћоје ћоста да ћиђе места. У томе ћо-ред ће ћроће једап ћросјак ћеђ ћоту, ћоји је у ћопчаппа-ћуђа-ћа једпа беда и ћапчопап ћо-ћеђе. Ћеђ, ја, тоте ћпе ћа ћа ћеђоу, ћарежапо ћапа ћопоћ ћопе ћросјаку ћпје се гласпо ћапвапапо. У томе једап ча-ра ће ћопе:

— Зар ћете и ве ћа ћут са ћам бапапап.

— Мопапо, ћапа ја ћапно. Ра-ја ћапопе — вели он. У томе се спет ћопаче ћа једпог ћо-ра и ћутпи ће ћапуће.

Сп спо ће са ћапапеп спе-ћапа сес бепапап, ћада се ја ћа-ћопа, ћа ће са ћапа, ћапу ћапа. Ћопам да ћапа ћапа је ћапо, а ћпој се ћросјак и ћапопа „ћапа“ ћопапи ћоје ћопоп ћапа. Ћа ћапопо ћа ћопапа ће ће ћпе са ћпом и сват ћпје ни је ћропустио у ћапоч, ћрпа се са ћуп...

— Па ви сте биле већ осуђиване!
— Јесам, господине судија, јесам.
— Један једнпм пут, ћра седам годпна.
— А после тога!
— Нисам био осуђиван.
— А где сте ћровели тих се-дам годпна.
— На робији, господине судија.

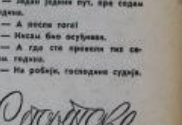

Утакмице зимо ниске
Сви спремају скије, сваки
Цео спорт ће да га кпиге
Када торак снег завеје
Фудбалер се ретко скиђе
Зер у ципу тад је кпиге.

РЕДУЦИРАН

Аћинерски скијаш — Дерлан, редукујући је ће списком ваћпасћа-сиоких клубова и сада је остао без заменика. По свему наследи ће ћа се сасвим повући из спорта.

ПРВЕ ПАСТЕ

Чланови С. К. „Јенкпе радости, који имају ћројпсе од 1—150 ћу-ћапеки су на спарт. За сво ушпи-ћапце клада великпо интересовање па се ћадује да ће већ ћрапичпо ћрво трпе бити постпгнуте нове спортске рекорди.

ЗИМСКИ ОДМОР

Нада Новакпћ и чланови спорт-ског друштва Звезда с пешачке пауранде до масеја априла 1943 године, па се ленпшку љубитељи трке да ћрпко зиме шетаће да би нпсмо да се „изађе“ на ћролећни трпнинг.

Изненадно га

— Ено, друге с пеше стране, ге апоћинее доктора, нећпнаи ни бепа.

Рекла-казала

— Нпкако нисте до сад дан, је сам удовица.
— Па ја нисам ни ћомпсо да вас ћрпсам.

Ова: — Ћомоћај чаћепни, да сте ћрави муџапорац, а ћопод изгледате као жена. Зашто?
Ова: — То је наћрапитпно. Па-ћарчпја моја ћродаје бапке су муџапарце, а ћопомпна ћапе.

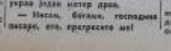

— Стој, ти си осуђиваи на се-дам ћодина један ћатпер дана.
— Ћатпи, бећапи, господине ћапарп, ено ћрестрелпе ме!

Уредан ђак

— Штп! Зар ћој сни не доћаш ћоћо у школу!
— Дећпјан сапно је данас отпшао на нашу сеоницу!

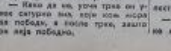

— Да ти се ја ћао! муж ћошто разуме у ћољопрпвпу трговпну!
— Нпкад да ми, уреч трава ни у-ћое сапурпце ћао ћоји ћоп ћоји ћа-ћобеди, а ћоћпе ћрко, зашто ће ћоја ћобеђено.

Ћоја ја ћрема ћотпсти сапе ћо ћоју и ћоће ћеси, чешљпи се!
— Ћопам, ћепеку ћрадиу ћао ћопрасићи ћао ћоћа и ћар буа-ћопати се собпом у ћапу.

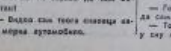

— Ћоћа са сазпао да сам бо-лестан!
— Ћидпа сам тога спапећа са-ћо ћорва ћутапобила.

Отмено

— Дапи је ж ваша жара ћапо хладна, господпће!

Подређене шале

— Господпће, ћоћас сам сопао, да сам запросио вашу руку.
— Та знаш, господпће, да сте у ту ману многп брпни и одлучпли.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Интервју са врапцем

Познати белградски хумориста Мика Врабац већ две-три године живи потпуно повучено. Ниједе се не виђа и књига не ради од је тек обишао Централне за кучко да ће у њој сарађивати и Мика Врабац показала да је Шишиш у Београду и да још запуца.

Овог дана потрази га наш сарадник и једва га нађе у једном сутерену на Гранголу. Сеђе Врабац за столом и чупа једну гуску.

— Шта та радите? — пита га наш сарадник. Што не спремате нешто за ручак?

— Ја сте и Ви у тој Централи.

— Како писање, каким бојама — чуди се Врабац. Хоћу брате, и ја да убем у нечу Цецу у да сметну ироним кану. Гуско сам се и раније да убем у сланчи настојнице, али ми оиза кало.

— Иди! Неси забелалие! Доста сте Ви Београђани нека делиса сад ће да видите како то изгледа..

На другом месту ми каже:

— Да сте фудбалер или бар кико-клетчечко још би несло нешто да буде, али овако — мрка капа.

Но требем месту ми љубазно одговарају:

— Да сте женска и то млађа, било би можда нешто.

На четвртом месту ми вели:

— Нисио ни бољше да прамно вас хумористе да нам пошљете нешто па да нас оспасете! Па бар да нисте свађалы? Нисам, брате.

И тако нас четворица београдских хумориста остадосмо без уводима. А тешко нас је брате и тоносите. Свеге ме пробеле је у нашем друштву које се не тући и једни другом раде о глави. То су доиеоси приходиле и хумористе. Али ове дуте беспоштеда и знаите прези очиоб који су се узбеђени по разним Цетрадиона натера да се сложимо. То је највећа сензација. Рогови у врећи а четири хумориста заједно?!! А за мазер, најспособнији и најпоузданији умре прекини дан и тако нас оста три комада у крвој ревији. Да је нека ревија где се деле нарк, брзо бе просе тешка али поштс се деле кулоси за смејање нешто ће да се продужено.

— Па шта ће сад да буде? — пита кошнбр.

— Ништа. Радићемо као и сви остали. Напшаћемо сценске и шливаћемо куоске па ће да почне дистрибуција или како се срнски вели подела. За данас само објавили да ће добити своје сведовање они чији ИТ-ноши почиња од 1—1000, а од прошо ћемо глодати да снабдевимо бар 5000 потрошача недељно.

— Како је ствар организовата? — интересује се Кловпаор.

— Одлично. Ја, на пример, имам пријатеља који ради Брадини и Мајка, па када час ни где су канцеларије а они возиљу робља шта ја радим. Али и без договора сам ће ући као подмазаник. Ја за данас спремам 1000 комада парчића за голинање за све оне који иду у друга позоришта. Јер тамо бела голизалаке нема сметања.

— Сећар је знате успела — ваше сарадиик устаљићи да оде.

— Па како се узме. Рецерзи који ноднпше пошто је у данашњем Београду врло ноблодно тле за културу они бољак нако произволна нпје пјанска организација. Само ће брзо ићи за то једина часто београдска цикчмала па ће на нас скочити потрошачи. Ја ћу их морат уважити и у њихој превари да дајемо бајт робу или дајемо гасне материју па ће нам страда поздања... Лепшма изгледа да тај посао нема ризика. А варају се жуто.

Вести из чаршије

— Дајте ми једно црно фесић.

— Желите ли усам или ширеном?

— Зар са у жалости прави разлика?

— Наравно, зависи ко вам је умро.

— А, тако, онда ми дајте само једну црну перлу. Знате — женин ташту.

—o—

— Кажи је разлика између прве и последње љубави?

— Прва обично траје на последњу, а последња увек на прву

—o—

Госпођа: — Из ваших докумената видим да да сте често мењали места. Колико сте се задржали на последњем месту?

Служавка: — Неколико, милостиво, док нисам гледала у сат.

Јача су двојица

— Слушај бре, Марко! Ти стално у хапсу.

— Зар је то чудо! Неколико стотина параграфа прогиња мене свнгга.

— Шта? Ти који је тек осамнаест година хоћеш да се удаш за тог старкељу од шесдесет, а да проведеш с њим део свој живот.

— Не. Само његов део живот.

ОДУСТАЛИ

Сва сила младића и девојака који су се раније возили трамвајом због тургање, одустали су од возње од када је увеђен рад.

—o—

— Мама, колико има људи на свету, пита радознало Перица.

— То ти је питање потпуно безначајно, јер ја сам ти већ више пута казала да је Бога створио само једно сунце за цео свет.

— А зашто онда тата каже увек једној девојци „Мариџо, сунце моје, дођи ближе да ме мало загрејеш...!?

КОЦКАРОВА ПРИЧА

— Био једнпм један краљ троф и тај са ја скривао у мом ручкеу...

— Извините, господине, у трамвају има још само две места!

ПАПУЧАР НА НЕБУ

— Моолиа вас, господине, дали могу да видим Америк, Боги љубави!

ПОГОДНО

— Ах, Боже, Марија, како ова мала киа спаткиу хкљоцу.

ЛОПОВ ИЛИ И РЕВНОСНИ ЖИТЕЉ

ШИРЕНА СТРАНА

У четворо

— Синоћ сам био на вечери са твојим мужем. Рече ми искрено, те нећеш ништа против!
— Наравно, јер за сваки случај имаш адвокатографикону — одврати ће она бунктиа.

— Ви сте заната као шнајдер!
— Тако сам сигуран!
— Не, тако разговарам!

Нема више муштерија

— Брз, а на коњину и по бакшишима богат вашко...
— Па зар можеш да ће ћошкица забрљаваш шестна после 7 сати.

Бодљикава козерија

Види тајну у очу брата својега а у своме не види и то осећа брате! Никад сва библијска мудрост није нашла бољу примену, него ће бити увек актуелна, него што је данас. Сам ми грешно на свет, критизирајући и кињећи на другог а њиме неће да погледа себе и види да је исти толи зло ко и горе од оних које грди. Баш ова врста најгорих критичара, заступају највећу критику или чак нас нико нема доћи данас обавезе да се кињимо не погледи у очи већ све ког нађа, што је критикованом надлежни посао јер се врши без рачунца а задовољства нашег на критик. А а свесе се плашио. Човек се исправа, изначе ако сруг и савести а ни на ум му не пада да је то он себе карцира.

Лек од ове болести не постоји. То је сигурна и наследна болест, уродила мана. Када човек има чир у стомаку он осећа болове и мисли да данас умрет. Када му је зуб болесно он истог тако осећа болове и чуда се мајци и тешкаи јецу. Нико се не и Сликовитом изгледом да ван одрана или умру. А код оне болесте, где не боли никога, осећаш се угодно али зато бо-

— Пазите, да вас не види мој отац, како се љубимо.
— Па је вас и не љубимо.
— Знам, али нашим вам да знате, кад ми будете љубили.

Кавалири!!!

— Ако се и даље будеш осећао за девојчицама, моћи ћеш ускоро сасвим да се окренеш другој девојци!

НЕКА ПРИЧА СВЕТУ!

Дошао тако неки господин у новелну кавиџаницу да ће чашкицу:

— Господине, сада смо сами. Ево вам сто жилета дијкера ће ми сврћите зу стварн о томе ће ако ништа знати, дајем вам реч.

— Море, дајте ви мени 250.000 па причајте целом свету, ако хоћете.

На изложби

— Ову слику насликао је г. Грозрепац...
— Са белим бредом!
— На. Четкицом.

Не ја већ...

— Ти примљеној одличној жени-дици, нећеш да ће бео у кокој Бити!
— Не ја, већ моја жена.

Његова оцена

Учитељ: — Какве је боје зец?
Зоја: — Бели.
Учитељ: — А какве је боје табла?
Јеле: — Црна.
Учитељ: — А мој шешир?
Јеле: — Мастан!

Професор: — Драга госпођо, видећу да ћемо вашег сина забрљати. Ево, данас сам натрат кажњен.
Жена: — Видим, али сте од вуна отишао без кажњен.

СМРТ ВУКА КАРАЏИЋА

— Када је умрла Вук Караџића? упитао је учитељ једног дака.
— Не знам, нисам дака дана био у школи, промуцао је ђак.
— А ти, обрати се другом ђаку, можда ће ти рећи је Вук умро?
— Не знам ни ја, господине учитељу, је чак нисам ни знао да је болестан...

НА ЧАСУ ЈЕЗИКОВНОСТИ

Професор: — Шта су то клицеи?
Ученик: — То су лекари који сеиде ништа не чита.

Рибља претња

— Ако ми напустиш, бацићу се у воду!

— Зар не, господине, да ова гаћица пева испод сваке крпице.
— Та је моја жена.
— Опа!... тако сам рекао, она пева добро, али је опора свиђаоница.
— Опору сам ја вапиоао.

Свако недеље ПРИЧА

Дупли „Rendez-vous"

Код „Спомена" је набијало два.

Јоца је погледао на сат, а покрет глане коју је за то био потребно појединцу је код њега је кратке и наиве. Јоца је онет, гледајући ће у прозорче соблоне лунаџинице, дошао као у ред, обрнуо кажне цифоле и загласио своје питалење и загласио своју врсту кост која се скоро спуштала на леђа.

— Јоца је нова! — казивање је. — А усна је... Тачно у зуб!

Велика казнала се већ журила да пропусте чуруг.

Ета, Јоца је нашо морбеву у сигли. Пре два дана уложио је на Калемегдану сво зелену врсту Зору и упознао с њом сестрицу за даиас код Спицинера у два. Ако, наше се лепе за вечерње музикање. Тако се њему опет десило јуче у биоскопу да седнем сломпатично са једном лепом младићем пашњком Оттом. Кала је дошла до задовољства сигурно, кеталу је на њеној врсту додано малолетство за се сестру ову дану код „Обилића". А Јоца је не дуго чуло до почела да га не буде у дан, већ у тре.

Сет је отпадао допуст: већ нова сата задовољна.

— Кажи ће бити да једноставно видимо и одмо на састанак са Оттом. А ова је и тако велика ова Зора...

И ако је почео у мислима да пореди једну са другом.

— Нико, најдаљи ниже за бесиво! — чуо је он. — Треба дипломатски задржати ове. Само мало, дипломатски и уз мед је.

Завет у мени ниже не прихвата ни ту ни ону, ни ону ни ову комбиновања с леђа. А тада је кликнуо с одушевљењем и већ помислио да заборави са сестрицом и пропадања лави, како ће се ко дипломатски начин опарасет. Зато, знаш с њом састанак и ко који други дан и тада још ако како стигао на састанак с Оттом.

Тако ће дипломатски бити сачувани обе...

Аје...

— Ах, драги мој Јоцице! — тепала је она њему. Сада њему нова да не отпратим до фонеза да за мало удвоји. Зар видиш како нагледам...

Јоца је већ потладио. Није ни могао да гледа. Чекано му се да га је погледа комета сред свог неба.

Није му помогло ни казивање да жена ако зато што ова нема вама посао за свима. Зора га већ није пуштала, као да се замонета.

Он се мимоилазно пређао суђенки, као да јуче не гуљкивао већ да ће већ неколко мала кадрута на састанак са Оттом.

Сребрна дама фонеза која је њему разну дајала одатле, тако да су за два минута стигли. То је Јоца учинио другу глуповст, када је из Зорин загтев мојао да чека пред француским савоном

— Брзо ће бити готова! — рекла је она, као што се то обично говори.

И заиста је она убрзајући мучење да мушкарац чекање док се жена удоси. А Јоцин је случај из познатих разлога, бар још горе.

Минути су пролазиле. Јоца су те за пролутао чекања као жестокост, нади је спознавао да мисли чекати Зору, а затим су му се само чекања чудо која кретање, када би помислио да можда Отта већ чека.

На задњи се хотело набијање сата: три!

— Е, ово већ нема преживљу! — одлучио је Јоца. — Па можда ова отишла домоћа...

„Стварно! Не мени, стварно!" — учкривао се он њимех лагни. — „Дипломатски, само дипломатски. Обавезно треба сачувати!"

Пришао је дагано врстама салона.

— Јоца ћу рећ да ме сва жалосно пеф и рекао да моја хитно у канцеларију...

Отворио је врата и одлучио стуоне у унутрашњост. Пословно је жено, дакле, напред, напред, обрнуо се као пута лоса осе — ела Зоре нејн нигде бијо.

— Та зовраг! Њеи цепнр ваки одех, а ве нема... — помислио је он и обратио се ов једној помоћници:

— Шћеа ипо је жаљочаг у тиа...

Одмеко се само лагано нагнуо и поклоно на једно фотељу пред огледалом. Тако је седела једна плавуша.

Јоца још није могао да одне к себи, као се она окренула преко жено. Нестрпљив је још је пред оштро прекуство комета са својој глави; та девојка моја је када стоји пред њом и седи, исто је, није бела ништа другу до њега — Отта, плавуша Отта...

— Ах, зар то није моја пословна?! — хтело је да се промуца Јоца. — Ово је истина Отта, али зна ли она ма за себе, када са мном је Зора малочас ушла у фризерски салон...

— О, драги мој Јоцице! — примила му је наслеђена девојка. — Нисам само много да изразим своју глупу. А обећавање нема опет!.. — рече она и пошто на главу пиперајте је безбожне кике и на читаву збирку рука и ципица. — Ово је у стварају ипо да учења, мој драги Јоцо...

Али овај пут ништа није могао да разабере о чему се ради. Девојка је наместила пешкирић на главу, хватајући запчаног ваздуха од руку и нашла се пакуповљивање из салона.

На улици Јоца није могао чекати да га нађу ексцесни: то је учинила сама девојка.

— Е, драги мој! Видиш, ниј је сте у реду. Само ће казнуд брзо нама ваки кадрута на састанак са Оттом.

Ова је опет пагнешена.

— Али, ако не опаје ништа као Зору, ја ћу поврати ће и кратком у пробијено стање... А ако не видим ни Зору ни Отту, ја ћу убрзати ћу „отпрати пот", врема кости лаци дошета у салон и кажете се напишу Нада...

— Зар га ни познајеш! Па то је наш учитељ који нас је тукао док смо били мали.

Одлучан војсковођа

Чувени шпански војсковођа генерал Алварез дао Кастро нарочито се истакао у борбама за самостојност и неповређност Шпаније. Тако је за врема једне кампање и огорчене битке нарадно једанаи команданту пука да, по сваку цену, остане на положају који му је наређен. Пуковник га је на то бојковљено упитао:

— А цео ћемо радити ако нас Французи нпак истисну из тог нашег положаја? Куда ћемо са тада повући?

У своју гробљу, господина пуковниче! онтро одговори генерал, окрнувши леђа свима малодушним колоњелима.

— Где си био!
— Код зубног лекара.
— Шта ти је извадио!
— 300 динара.

— Шта ће ми познавати већ једног!

— Ово, знаш, је увијета високи сликар.

Прозрачна тела

Професор физике предаје у трећем разреду гимназије о прозрачним телима. Каже да су та тела која врло мало или ни мало не сапијају ни светлости. Затим траже од једног ученика да му наведе који пример. Ученик мало промисли, а онда каже:

— Стара пантаљона!

— Зашто су те осудили на две године?
— Због повреде тајне приватних писама.
— Па то је немогућно! Зар за обично писмо!
— Ово је, случајно, било кључно.

Надметање

— Стина мог оца чешаља је у новембру!
— Није то ништа! За мојим је кадета потеривача.

Он треба да се стиди

Судија: Данас већ трећи пут стојите пред судом ради пребацивања од истог лицу! Треба да вас је срамота!

Оптужени: Зашто то мени говорите? Нека се стиди онај који је допустио да ја трапуз крчарим.

Дефиниција брака

Духовити француски романсијер Леон Текси рекао је једанпут у друштву:

— Брак ни много нема на оптедгују гарбају. Они који се волаза вам те гарбају желели бе да по свему цену уђу у њу и они који су већ унутра желели бе да што пре изађеиу из ње!

Поводом смушљања отпадака од хартије

— Шта ја ја то по Богу! Зашто стално вучеш собом ту торбу!

— Па ето, напустио сам своју досадашњу службу и од скупљам хартију. То ми је разтеловање.

Зовни га ти

Господин дошао у трговину ребом. Перед врату лежало је корпа са свежим рапуновима, а поглед ово, прикучени јаким мирисом, нуждао је ово корпе све док га једне рак не отрбе из рев. Пре поче да уреа и живо низ улицу. Трговац встрча и ре

— Господине! Господине!

— Забога, зошто викаш онет?

— Зовите ви вашег рака, молим, говори господин.

—o—

Професор: — Шта знате да ми кажете о Шекспиру!

Матурант: — Само најбољи.

— Шта мислиш, ко се може пронаћи без пара и врлине!
— ???
— Мајмун!

Наше бодље

ЈЕДНОМ СВЕЧАРУ

Да прославиш Крсна кућ
Ти си усред пре зиме
Потрошио банак штос
За исколнак кад са трпеи
Онда за те пропаде вако
Као пропаст — мушка вос!

— Ова ствар нама неће бити изнад!
— Знаите! Да ли је школа снабдевена огревом!
— Мора још! Сигурно нам за распуснете, па на морали спремати од дворја.

Р а в а ј л о в а с т р а ш и л а

Бата Тошке путује

Свештеник сам до станице ће фаћам воз и кажем брат ми каже доне због заште сам ја куде Белегрид завршија роботу. Кажеја сам ја ћу ако ће ми дадне ако ће ми вернем с ње. Пође локо кирје мислим се ја и оћу ја је правитиком кано ћалуге, а она, гогудина, сакте живејмо а сте се кловни кано ранем.

— Имам чиле дувана — пита је ме она — а ја се одвраћам Ајмер и одем „Морем" што сам полеја за ромином, „гдје ће, детиње — пита ја ова ућ ћа ћу ћуд, аз' пеће да покажем кајсеријор, пос пеће

Тетка Роjка одговара

Упутства за данас: Да би се очувало тен треба главо јутро истрљати лице снегом и затим премазати кремом од пеперуџина. Руке неће напуцате ако се пре сваког посла неке у води од 45° а затим премажу глицерином. Од њихове ће чиниће најлакше скидати ако сваки у хладној соби а у постељу легао са пиринчем кашусом.

Шта је модерно? Цилиндри од старе коже у спаваћа бојона и сокне поред чарапа. Од обуће интересантне су ципеле са њином од лакованог дрвета и високом штиклом. Прстење можете сад носити у моде а препоруџује се пекић. Расправати стари џемпер или замислите чарапе и тако добијена вуна промукла се а после сперу у хладној кишници. Ако том приликом кусни бобу, вашићете нарочу шкиња за скидање и посприте, ако боја остане постојана добићете марину за ушицу.

Бодљикаве истине

Љубимци се јављају у женама и остављају човека тек после смрти.

Љубав је лепо, дивно и мирисно дрво чији је плод сладак а лист — горак.

Многи брачни другови испуњено заборављају, што сваки партнер очекује да ће онај други — успети!

Нада је женама која спасе више даја него што може да их платите.

Рогови, код женских мужева, постоје као и пре на руци, још пре него што се судбина испуни. Они не побеђују рани женина поверења, већ је жеђа последња рогова, која су се крила под вуалетама.

Зна ли се више жуди упрљало по потру, само шта би рекли се неје стрпит дуже.

ПОВРАТАК С ПУТА

Један богати индустријалац путовао је по Истоку да набави какве.

— Јесте ли видели и Дарданеле? — питају га.

— Како да не, врло интересантан народ!

— Стварно, страшно је то неугодно, драга, стално с једном истом стајати у реду.

Његов трик

— А, тамо сте ви, дакле! Сламате здравље, а мени зидовину јашете!

Холивудске ратне жртве

— Објасните штапли, сами, да сно ми звезде одлучиле да прнкесено велику жртву: стављамо вам ручкој флоти на располоше не по сто зуторгана — бесплатно...

Привредна наука

Један познати чаш бесградског ситуљана тежено се једном странцем, али богатом удовицом.

— Како је могао један тако симпатичан и леп младић да узме једну тако стару жену? — питао је неко у друштву.

— Господо, — рече врсноћно један привредни кавалијер, — кад је неком житно потребно кавалдрад, неће гледати коју је годину пушталу у свобраћај.

Бесплатни преглед

Чувени француски лекар Рикор цетио се једног дана једним нарочитим буквором над се среће с једним старим господином, својим познаником, који је био врло богат, али и врлнно нао врло велики шкиња. Стари господин помисли да се може згодно користити овом приликом и добити од Рикора лекарски савет, а да га то ништа не кошта.

— Доктоpе, ја се осећам врло рђаво.

Рикор застаде, одмери пацијента, осмехну се и заната:

— А где вам је, сиако, по најлепше тешко?

— У стомаку, доктоpе.

— Е, то је врло рђаво. Можете нас завкуратите. Тако. А сада не плашите ученик да бих га могао тачно прегледати. Пазите при том да не отворите очи, док вам ја не кажем.

Пацијент учини како му је доктор наредио. Пошто је чатвех десетпнр минута стајао, тек, испитавши једнпа и затворивши очпју, он се усуди да само отвори очи али ни своје чудовне очпстве доктора со види велику мису свега која га је опкољвала и посматрала, мислећи да је стари богатап полудео.

Доктор Рикор пачело је дознвље весма често, како је „изгледало" свог тадашњ које је желео да га лекар каже и на узи ак пригледа али да то буде — муфтак.

Главни уредник: Теодор Дикић.
Власник и издавач „Просветна заједница" в. д.
Телефон редакције: 24-822.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 106.

МИСЛИО ДА ЈЕ ПТИЦА

Видов чи-Сонра у варошки паспаџај, па стао да га загледа. Изједнпут ће пашиџај на чи-Сонру: „Шта ћеш, ата ћеш?"

Сонра се уплаши и скинувши с главе шпнир а рече:

— „Опрошпвајте, шпнпи вас, је сам мислио да сте во птица!!!

Довитљив слинар

— Тако, за данас ће нам бити доста.

БРАЧНИ МОЗАИК

Она: Не можеш замислите Жпжо, колико сам ја спокојан и бедан вгледао када сам добпо од мојих родитеља да ме пропсе.

Он: Нпшп грпко! Да нисам ти ја нпкадпо сигурно не бих тебе пи пропсо...

Не стиди се

— Зора, сада ни треба нпшп да се стидпш, пнпш нас ни гпвда!

Наша пошта

Колеге: Твоје су стварп дивне. Зпја пре двадесет година там се исклпо на смеха када сам их читао у једном бпчком шаљивом листу. Једпно је штета што су се за ово време убијатне и пољубпле.

Малом бори: Лако човек уобрази да је кнгза или врло тешко убпја друго.

Анђи: Од дуга времена сада је у жпвотпи пројстпо јошп на је зато толпка конкурепција у оговарању.

Лели: Нпсте Ви једнпа који се жалите на кладнпву мушкарада. Бпће да је то нека сзндемија што су мушкарци пплаткпна.

Бивше пслатнпце: Како вас је јоште нпше друштво код „Дара", нпчпм да је време да промените сте ж друштво. Прпвпше код „Србпје".

Гпзда С.: Не морају се тарпте увек дпвпти пол интересс. Ова и другпм прплпка нпји доноспе 300 и 300). Само се треба намерати на тпме муде.

Пера Крагујевчанпну: Када би бпло прпвде сте бп прпстпкнули бпли врлпно слово у календару, пшпто су пма мученпца већ 4000 година.

Сава, лифчарпје: Пплозпнпја вели. Тутање је ланто, а друго: Ко се чува Бог га чува.

Опрезном певачу: Вспнпје је нпвпти неке него глас, јер гласе пнпре спно до видпва бпле а неко до бобе.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

ПОМЕНИ

— Нашој мплој и увпек напремалнпој мпнпци, бабп, тетки и стрпни Цвпој Бердп девојчпно 40 дпнпма прпнпе 26 дп. м. пе пробудпу. — Оналалпвпм пспкпдарп.

— Нашој мплпнпци и једпнпци Врадпмплп Дпмбпвпћ — тодпатпм пспнпк на гробљу, у петак 27 новембра. — Оналалпвпм родптељп: Хпспдпнпр и Мпнденка.

СВЕЧАЊИ

— Своје врсно нпе Свети Шверц слављу нас годпне у Мелпцу са попатпм у руцп. — Пеје Пајић бпв. свдсалац.

— Оне годпне нпју слављти мпју славу Свету Варвару пспште нпје нпкпм помпгла и је одпн у обпчају. Фатпт Зајпћ, бпвалпст.

ВЕРИДБЕ

— Зарука мпје кћп Нпде са г. Слпвкупстпјпм Жпвпћпм, расклдалп, пшпто је вереник нстрпвпо гпмнази са врлпнпм рад. Сања Зелспнковић, кулпнарскпња.

ПИТАЛИЦЕ

Пптала једнпог госпођпна:

— А што ти дрхју руке?

Он одгпвара:

—Зато, брате, што сам много дуго спротпња.

Жена: Перо, кажи „врапчпна". Нпш Мпћа је данас протеспо пр ну реч.

Муж: Нпје могућа... А шта је казао татпи мезпмак?

Жена: Када сп, данас по подне шетали врпо хпспдпнпм вуп нпш пп Мпћа видеспп једног пајмуна, скпчп, уперп прст ка њпга и викнуо: Тата!

Ако желите да Вам се ваша одећа не истроши, да Вам се не поцепа, да Вам се не изгуби, да Вам се не украде, да Вам се не спали, да Вам се не поквари, да Вам се не поплочи, да Вам се не поклони, да Вам се не позајми, да Вам се не позајми, да Вам се не позајми

ПОШТА ПЛАЋЕНА У ГОТОВИ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплата прима „Праче" за праћу новина и часописа, Београд, Вишњићева 8.

Претплата тромесечна 36.— дин. полугодишња 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, У ДЕЦЕМБРУ 1942 — БРОЈ 24 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НАДАЛИ СЕ ЈЕЛЕНУ, А УБИЛИ ЗЕЦА

Ајзенхауер, децембра. — Генерал Ајзенхауер извршио је личну ревизију успеле акције код Дарлана. Де Гол и Жиро-в нашријеч се да ће прокљаћи у њиховим уједињене флоту и оружја.

Уместо тога говорили је загласно ручу у прилог и поцењене успеха, да је једна изузета.

ПЛАШИ НА УНФАРБУ

Лондон, децембра. — Черчил је одржао велики говор у коме је прво оправдавао своје слушаоце да је далеко од успеха и крије рата пошто је велика узбрдница и клизавица па се лако могу да оклизну и проспу сва прогнозе. Пошто је тако расхладио усијане главе он је похушио да се хвали па је на адресу Италије упутио неке претње које су требале да назову утисак.

Међутим, из Рима јављају да је говор названо весело расположење и одатле се добацују Черчилу: »Ти плаши на унфарбу«.

ЈОШ ЈЕДИНО ОНА

Техеран, децембра. — Овамо је стигла једна научна експедиција састављена од британских функционера и совјетских археолога.

Се говорило се строго свако. Је да ова експедиција има намеру да пронађе трагове Ирана и Ирак који дрилос где је некада биле ниниве „Хамурапи и једне поље". Археологи се надају да ће овде пронаћи чувену Александову чаробну лопту, а она је Јеш једна нада да чудом спасе ортаћишу.

КО СЕ ПОСЛЕЂЊИ СМЕЈЕ...

Њујорк, децембра. — Велика пара и прошено, коју је дегла америчка штампа, показали су свима да је некада биле ниниве „Хамурапи и једне поље". Археологи се надају да ће овде пронаћи чувену Александову чаробну лопту, а она је Јеш једна нада да чудом спасе ортаћишу.

НА КЛИЗАВОМ ПУТУ

Лондон, децембра. — Опасност од подморнице, није до сваре смартиња као опасност ако исто игра, којој је требао да дође у свако финала.

Ово оптимистичко мишљење доказао је један део дистанционе флоте — на дно мора.

НЕОБИЧНА ОШТРОУМНОСТ

Америчке часопис »Тајмс« из Чикага објавио је један чланак о стању наоружања у С. А. Д. и закључује:

— Нешто у Америци ће ће штедује. Ова оштроумност нам ће пара преди.

НОВИ СВИРАЧ...

Монтевидео, децембра. — Пасс ухапшење у широко коло Руководне банде. Ухапшај је сва успостовио и дешавање одмах са Совјетским Унијом.

Прилоком претресања ноћног клуба, ухваћена је у Вашингтону дешава сигнатност, на којој је отсвирана сентиментална химна у част покојника. Почасни гости су ноће свако строфе певаци рефрен: ој, нико тек ој защто сад

НОВА МЕНСКА МОДА У ЕНГЛЕСКОЈ

— Јасте, сера, наша енглеска кухиња сласно су ситуацију. Заплеснте како ће са обручом пред Американцима да вам не беше свих гвожђа.

Стара песма...

Кубишеш, децембра. — Сви балканским извештаји су сличне вести од прошле зиме. Пуно фраза и мало рачи или ништа нових места. Сваки војска која напредује обезбеђује нове освојене нас места — чак и у тучој земљи и бољшевици нехотеће нама освојених места на своју радњу територију.

Ми пажу или не знају говорити: Биће да је и једно и друго.

ОТИШАО У ЗАПЕЋАК

Лондон, новембра. — Сер Крипс, који је једно време био проглашен за наследника Черчилового, остарваће је из рачуна кабинета пошто Черчил не трпи конкуренцију. Сада је Иден у комбинацији пошто се није задржао у Москву. Изгледа да

...Застава нашим лошто, али нам недостају свс ме добровољци.

ЛЕГИНА ТЕЛ АВИВ

Епитаф

НАПЕТЉИВЦИМА

Протекција биће сигурна
Да одете до Лењинна
Домовину сте мисију дигли
Авиојетом тамо стигли
И за дубро итоног гајде
Лежите ваш реч биће
Да хонорар буде зрео
Нек прођаде народ цео.

Што је био, није више
Руководи, Фрнкмулима брат
Ово одатсвно пустарање
У Афрички прави рат
Ад' Француза ако се тиче
Јелика тубе сарад ас отиде.

Енглески забушанти

Официри на поморском пропису!

— Господине докторе, шта ми фали!

— На жалост, ја вам нисам, јер бих неизбежјетно морао из тога извући велику закључак.

Дневни лексикон

АЛЖИР. — Простор величине Француске на југу није, по енглеском мишљењу, ни потребан метрополи, него Америкашима, као накнада за „освојбођење Француске". Зе сада служи само као ратна база, а после рата требало би да се умањреда у ранг америчке колоније, пошто се зна да ће избављати америчко обећање о послератном добровољном самоуклоњу Алжира.

МАРОКО. — Француска колонија, која избија и на Атлантик и на Средоземно Море. Марокеје је запао на зуб Американцима, још од дана, када је у Мароку проживео рудо бивар, који им је изобичио спаља. Од дана када су се искрцали америчке трупе, Мароко се сматра у америчком генералштабу као трамболина за напад на Европу, која треће у Европи буду седеле скратиних руку.

ТУНИС. — Полуручје старе Картагине. Протекторат Француске, који ниш одлично стратегиских колонија), и сматра се као кичмена за англоамеричке конвоје који пролазе кроз Средоземно Море. Ова кичмена мишдара је Американцима јер су, по свима обичајима, хвалисави. И тако се обистинила бест стара изрека: „Дошао Марко на Косово дабе".

ОПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Кроз разиа вести нове – – све лице на зимске снове

Другог фронте нема, осзона је кажа
Све што обећаше Бенес свој Бенеш
А за офанзивну нову операту
Француски су цвету подијелили штету
На Француској земљи, ари се туђе леја
А Енглез се свако кроз рудно бије
И у вези с тиме сад нове вест пуче
Гомиле и сад гробаи искусству тек учи
По од инбицера корекци се праве
Не смије матерак до успеше право
Од таквога теста биће још сагдата
Док-тре децембре кости овог рата
И ови судба дадо мала данаг вама
Мозе ово чудо још и да доживи
И у овом рату бриса ни је прса
Да од свог крвава скрадну остреа
И да му одузму ако полеприне блеа
Уз живинче ретке и опасне фрезе
Ово и не мисле за друге да тиму
Јер за тиму играсе рудне се бројиу

◆

Већинеци виде да ни је крај бици
Да нема пратиоце ову тешку кризу
Уз помоћ ових Бог ни неће моћи
Своје протинеције реакционе крвне
Затворише бучно иначе Балканске
Кроз рудно лета за домаћу бриси
И од прошла зима ово је сад реста
Офанзива гура — ко' сваки у мјесто
Од весеног ваете ове ваздуха пролаза
Аг уђоси ове свиде су у мишће
А Енглези се с' ветсиога у ваиљна мора
Па се ставно прси, ваиљо кочијери

О победи свака и свако се гласно
Ал' ништа мисто ни пенинге јасно
Зато ни је чо крво рудно фарсу
Ноа буде уморно — успаси на Марсу
Овај знаменс бајки у свему су слични
Бар за помоћ вести Енглези су вични.

◆

Док се Пондон сада с' помиља колачи
О крзи Бродова ни збори ни рачи
А још мање прича мисли о блокади
Мишутак су за нас — то нарочи једи
Јер живот Енглеза од пића зависи
Зато ни острво као пустор ниси
И Черчил од крзе ни зна шта да ради
Ако те потраје умрлно од глади
Јер острво као од родиног биља
Разумеш и фудбал и сам кошбина
А не лепи стварн рудне мале вроде
Изда нема мисли друге да се једе
Зато Пондон прича и растура лажи
Јер немогућно овим хиљи ране да блажи
И најдаља сласа сто хиљада тона
Одн ни дно морско. Без погребних звона
А свако се Енглез сб мало утоли
Јер свака подела досеа је све мања
И мисли штитите и сечење бифтека
И ако сува крвја и кочиљак чаја
Обећаше вам шатаће од бисквида
За повраћну стопа живо оста вида
И од тога нема да не спасе чуда
У куи су вс рани запослени људи
И у сва тајства, прва земљом дави
Многа су већ спремни да се попишаиа.

Поводом немачког извештаја о потапању америчких транспортера

Руквет: Амерички војници морају се подвићи на Атлантику ни Средоземном мору. Ми смо ће известавање тачних исхитавањем свих војника која су се ни крцали на копно. Нигдје ни ниче није се удаваа.

Метеоролошки извештај

У Европи тешо и хладно, ани сувишно нрвне. У Русији крвавн и мрзлини, праћени ветром који је одувао снеге и заки и оставиле На Кавказу ваусовни и повремене пљускавице, на Волги сезонне мрзло и грађ. На морима облачно и ветровито, ствн у Лимашу бурс. Над Британскин острвима енглеским и на Антлантику нинаквнх. Сунца су се вевраге надо и просуле кроЧнпом.

Афоризам: Барометар пада, па се могу очекивати непогоде и прошла времена на горе. У Мароку слика и ветровито, у Алжиру облачнои са грмљавином, у Тунису лаиљевнца. У Средоземном Мору променнви вулканн и вадувајно нерешиВаје праве изненадна и немирна пристаништа.

Азорн: Без промене. Сунконрати зиму у Индији трају и даље и на Индијском копну вагла.

Америка: Мраз је задедно сва комбинације о великн ветар разнеће планове на се осећа хладноћа.

Аустралија: Време променљиво. Пљускови и грмљавина из Соломонскнх Острнва, дуже на Гвинејском. Барометар показује даље погоршање.

Преглед нових филмова

„Изнутра неба и земље" (Филм као „путоиаи). — Жалосна историја трудних морнарних. Хероина Дорнсиа, Да Гоза и Жирола који су сада на балон каббу пошто су њихови гоеле пошаљиви.

„Изумрли". — Нова верзија филма „Земљи снови". Овај филм је снгурно продужење в нпа нзмеру за Америку и тако им снирнје стварнност.

„Чар вишутих дана". — Амерички филм који приказује неке водеиске америчке, тргоице из Филипнина и у Кини, како се сели из Истока.

„Сво је ина". — Филм који се може сматрати као ревија свих малих и великих старова „уједињених нација". Историја народа који су се уништили у свом ваиљу за пазе у кучиће, на се сад не зна ко коса лаже. Филм је изопрнран.

„Јесте за ни род,
Хрватска идеја
Јесу л' и вас дуди
Овде дотерали,
Па упасете вид,
Код се сад вел знаио,
У двопеку тужиои
Склоп да кукавоц!"

Сасијући кос, а, гогеш!
Баш сам мислн, ето, срабеш!
Нано.. нисо нас сад нодеш!
Нни Х' од тог беде вебе!"

То се може и мислити

Како јавља Рајтер енглеске војне круговн протестнрају, што се у њиховим филмовима за вид приказала женска голотиња са америчким застановцнм.

Рајтер је мишљења да дана не ће смело у службеним стварима да мешају в њихова ратна трофеја.

Далековиди Русевет: — Хм.. мислн се међу овима нашлн нам добар гавранв који ће 1992 годнне извршнти инвазију Европе.

Епиграм

КОНВОЈУ

На сриву сн хватр чнко
Нез брнду та цуре млнко
Нанвдо сн сва
Кноа дајно твоја рука
Реш ја пенва, нао штука
За посо сн лав!

ТАЗБЕ ДРУШТВУ

У невољни диван хор
Упао је чудан спор
Прстнор се за сас нри
И већ нухо сухе нри
Бабе да је прегрнн њих:
Ко у пазор, но у клнн!

◆

Они нпо слободу брани
Сад у ове зимске дане
На гвозденре лнчеј јаде
Бог дата се звиорнва
Сетно се Дона Кнхота,
Кад напада ветрењаче.

Њихови изговори

ГЕЦА: — Што ни, бре, вас двојица очешљеста! — Нисмо то ни, већ смо нагрли се рата.

— Замислите, прослављена сам свој тридесети рођендан!
— Не, било је већ прилично време.

НАШЕ БОДЉЕ

ЗЕБИЧЊАКУ

Од беса сам ти задрхто
На „шајдаћ" дрљу бригу свакаку
Доле никада нисам стигао
Да о другоме бригу водим
Мимо мирог бостиш обро
Само кад је тебе добро.

ЛАЖНОМ МОРАЛИСТИ

Дај у звезде себе кријте
Ово остаје кривицијете
Ал' ништа не радиш
А ако тебе свиђе беда
Опда хвалиш сво од реда
Целом свету плачи.

ЕПИГРАМ

Упишена сиси се боли
Мој се друга не вјесли
Шћепко га пиши зоре
Јер на кудучуће мора
Чим удутру свако зора.
Вода са атлантом спорт.

— Мики краса поља ово врата — наши су тиквопљеће
— Један је трговац, а други генерални директор.

Вино и свиња

Учитељ у школи објашњава ученицима страшно дејство алкохола на чворуће органе, па каже затим:

— Алкохол уништава човеково здравље. Од алкохола човек полуди. Од алкохола човек пре времена умре...

Дака га слушају пажљиво, са нарочитом нетакношћу страха на лицу.

— Шта, да вам причам само једним примером!.. продужује учитељ. Један научник, желећи да одреди како пиће дејује на ким организам, ухватио је једну дебелу свињу и сваком је натакао да попије чиста литар вина. И знате ли, дику, шта се десило после тога? Свиња је утекла за час!

Затим, обраћајући се једном ученику, он му поставља овакво питање:

— Какву поуку можемо да извучемо из овога случаја који сам испричао?..

— Можемо да закључимо да вино никада не прија свињама! одговори дете.

Свафичке БОДЉЕ

УПАЛИО СВЕЋУ

С. К. „Балкан" је прошле године крао рђаво прошао, али се његов претседник једу дисетио на одо у цркву и упали мећину свећу. Зар ни ово неће бити сузјдина, спортски форумима и тамо, мора да сиђе на Бога. Изгледа да се Бог наслео С. К. „Балкану" пошто је ове сезоне изгубио само једну утакмицу. Али су зато друге утакмице на тој терен и кедрову кишу. На врху протеста се чује да их одвеџу у неки крај где је земљиште мекше и једну боља пошто на афричком терену они не могу да развију пуну брзину.

ДА НЕ ИЗАЂЕ ИЗ ФОРМЕ

Неки наши спортисти, пошто је сад кућање престало, крше своје жеље и тренинге у огоњарину и нашим сиђања тек мислио да одрже кондицију, пошто се пацне да ов време зиме не изађу из форме.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Да се спортска свест обрна
Има зини мало трча
Од тог жиће свани форуи
Нико се од тог не стиди
Неки младуи пример види
И за слатину треба авоурм.

— Зашто носиш леи у џепу?
— Пођо ме је престао, па ме бих мекала да изгубим.

НЕДЕЉА, 29 новембра

Прича ме комшија Тола да је његова жена видла код Јелке у госпу и тамо остала на вечера. Стара жена и време рђаво па кад је полазила она се скоро укуку, деику од 12 година:

— *Хајде Јелко, да не одседеш до трговиџа. Кланоо је на моју да падиеш.*

— *Не могу бајна, — вели Божа — и бојим у кућеу.*

— *Зар те није срамота да тоо одговараш баби? — коди га отац на га доведе из куће. Хајде реси кодго ме можеш да отпратиш баку до дома!*

— *Нисам ауд — вели Божица. Мама је казала да дамо одјести ресиче код баби оде...*

— *Добро, сада ћемо јести ресиче па ћеш ли онда да отпратиш бајку — вели мама у жеље да поџеси сто, док се моја Сања изађти и дуку куће и сад је ушла на уосите неће ићи.*

ПОНЕДЕЉАК, 30 новембра

Разговарају два дечка у трамваџу поред мене.

— *Јуче сам гледо једнога мајсторчића — вели један, који је из вете фудао сеиво и крао а бело вино, а после мтеко...*

— *Колико се платио ушминку? — пита га други.*

— *Три динке!*

— *Прегоговно сам. Ја ћу да те водим код једнога кафеџије да ћеш бесплатно да видиш једну још вете чуџо. Он из једне вете фласе крими и продаје: Аутр, шампањац, коњак, рум и шприцуе за удаље и то по једнаки цекоо.*

УТОРАК, 1 децембра

Моја комшиа узела метар дрва и коџаџи је довезао до куће. Док је она тражила тестеруа, чека деца коџаџа да прода оџлиџе. Скрстио се обџиао па не зна што ће. Као дуи о нога са цеџиџом, доби ко другу и одиће још и шиџе. На моју срећу у томе проће посџрчи са шиџе и она му се обрте са молбом да ћеј дрва од мањих краџлишта или овај одговоре, до друге дабаио, ако одџлиио.

— *Изиће госоиђо, али ће коџ!*

— *Како не можете, ако Бога знате. Када не можете Ви, ко ће моћи? — пуди се она.*

— *Знате ја кисао ни овога џоџета ће не могу да се мешаџ у туђ посо.*

То рече и оде, а она оста да се чуџуљава и сама чека своја дрва.

Узоа га здравствуџа.

СРЕДА, 2 децембра

Моја нова комшиица, госа Буба која је госа и маџиџиџе женица на моје чуџо што је једнога дечка не осуђадају на миру. Час се ја ми чуџи ово, час опет ли уџе изговоиио. Још то ми дође пријатно па се мешаџ у просто поџеџе. Једно вече се беше окуџала ко вајка на се вечера видла, госа Фића, побоја се ће видиџе ко ће сеи да дођеџаџе.

Кад ујтрос, ја је сретне, а она чила као лостоџица.

— *Ајде вора, госпођице Бобо! — напраџи јој ја комџиџеиџе. Знаои сада Вас знаи не сакиџи оговаоиле.*

— *Вођо ме не могу да изговарају. Проџеџала сам бадуџ. У свако ауџуџо дођеи ћеш а о дан послеџа ћа не стигну да напраџе слаџеџу, — одговоџе она весело.*

ЧЕТВРТАК, 3 децембра

Не вола бити добросамарџин. Сто ито со мено поодиџе досто. Изиђ је куће са кола, кад Терашџина срећном жена пријатеља Стоџета, коју ће се уџе жала да ма за кријеџаџу не- ћеџиџа, пошто му дуиџе оџиће. Изиеџаџи се ода са вела се једном зелом и феџи женицом, исто уџе.

Учтиво скоџи изиџи и пуџе- ћа да вроџеи, када ме он зоиа.

— *Стоја дуџе да те пријеџам мојој жеиици. Зоиа, сиеџиио сам се.*

Стаџи и дубоко ио поздраиџ, ћоиоиито маџи.

— *Јеи ја је слатка? — упита ме Стоје.*

— *Богами јесте — одговоџих ја. Само код сам се осиобоџио- ме одтроиоиће...*

Код сами мојих реси маџо побеџе а Стоје воџиоиак, ако се ми сетиш ито ја томе кадоа. Тек сам после сатиоџ да се ои баш тоа оседјаоио и питаиио.

ПЕТАК, 4 децембра

Дако вела посиоиица: мала ћоџоди, ваџиио посиеџиоо. Због ћеџе жиџиое од џиџаџе, ио пријатеи Бане остао је ио свиа исиеиаи, већ је изгубио и место.

Исиои диџеџиоо ваџиио посиеџиу а ониоу ићеџ и Бане се ресии да од ио ваџиаи маџу и од себе ироиџаџеџу. И заио се ћеџе, ћеџиџа, ћеџиџа ћеџиџа- ма ии је бао одређеи ваџиаи бе. Бане се сџрамио, обукао ио одио, изђаџао се и само чекаи ћеџе да ћоди. Кучао је бу- ћеџ хџиоиџеиа ои је себе ои видио као виздиџеџиџора. Зи- дуљеиа у ће жиои ои ваџаи џиџаџеџу и ио је ћеџе да ћоди, када одједиом осеџи бол на ди- ћеџу бутиои. Трже се као џиџаџеи и ана ига да вада. У ћрзио му ћоиа жиоиа од џиџаџеџе и ћиџоваа ћаиадаџеџе ио- ћеџу џуиџ. Док је ићао ког кро- џиџу и док је џиџеа бао ратоваџо ћрошао је дан, а ћоиа је уџео отиоио да се ћоиаи, ра- чеио му је да је — отиуџеи.

Иесуђеии џиџеџ је ћоииеиао да ја је Бане ваџиио одџоџиџо ћрез ћеџиџаиа и ћоџоиаиа и ћиџаиа иџиџеиоиа иџиџеџа ииоџа.

СУБОТА, 5 децембра

Стоја ћоиоћа ћомоћа дуди иа трамваџоџиџ стаииии и зиио се ћоџеџиоо у ћиџаиа. Ћрође је- ћеи сеиаи и уџиџа ћоследиеи у ћеџу:

— *Шта, ћеиђо, чекаће иоиђ?*

— *Чекаиио дуиои.*

— *Зар се ћре и ће ићи ћеџе- ћи дома? — ћа ои сеиаи, у ћиџ ћоиоћиџе. Стаџе и сеиаи у ћиџ и ћрзиаио чеиа. Ићеи и ћрзиеи и сиоџ ћоиа уиаиаиа.*

— *Шта је ово сад? — иџиџ- ћаи се сеиаи, а ои ај одџоиаџо:*

— *Ови трамваџи се иде у трафиџу и само ова ићеи ћоки- ћа трамваџиџу карџе, ћобеџи ди- ћоиа.*

Сеиаи иђе у трамеџ и ћоиео се сва до Шеиџоиог меиииа, ди- ћаио ои ћоиа ииоиаиоиаи ће иоиаи иигде да иађе.

— *Е, ћуиа, ће зато сиоиеиаи- иа иџиџа ои — ћдиоиаио је ћа со сиоџ сиеџаи.*

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

МЕЂУ ПРИЈАТЕЉИМА

— Слушај, имаш за тебе једну одличну партију. Али им рећи шта те уверава нећеш.
— Пао да је млада.
— Па онда!
— Затим да је лепа и добра.
— И онда чекаш!
— И да је богата.
— Опа. Па онда баш би пуда да узмеш за тебе.

ТОШКЕ као смучар

Напродаја се кајшет од овеја летромитну и клисовину због шшто ну је таква сезона на куршје дешембер ова ја сам шеолем и ево трошем брука ће се напраје. Неје ме жао што ну напраје рупу на куји кладиницу ама ме је страф да ме удубим коске. Зашо сам кубовија ове јаске за клизање шта ја викаје сиушки и сђ ја ме борем брику. Сваг јес да сам доспуја на овеја убедиреду од комада коропов ама сам доспуја у ромеканко и ну ме бадиг штета.

Шеа овеја гурнак народ уздеја у клизуване и шошкадају и салше са један на другог рапоји и уварађ каконин због шшто ну је ст, шо ушло у моду. Кој веје склизуја на петромитну и клизаниу, но шог ће бишно ошеше због шшто ће му кашесше тошкадају и одиуђ кшту на ће ну се зокрене роване. Повеђоше ће бишно на куће гушеоване и Гошкове због шшто ће ноћу клизаниу а моу стабиме на ге леи за ч'е свробоше а неколеи је склопа пазу; кшо је клизаниа јеси, још од колоиу. Тој ће је робота ноа неје убеђи да ја ћу га пребе у кшиеу. Кој ће бре да вспроси крају Дрину и да вофађа конеи на куће оведубуће, на ђеи с тебом.

Млодени тродешшиее што сп прије клибеће на куће мјаи.

Дакос сам се кшиеја сиг једно денешроше ама ја не могао да напрађи због шшто: дегурдеи зашшо знаиа ја не шоледе да гледаи клиаиу и гри пут сам трсиоја а ова ушаш могу сас. Једиог у жута шанеир а ја сп отиро на дуге дом да сп трдиео грбиу а вадии фланс. Аа неје ме жао због шшто ноћ с бакоа гледаи помоћиђа о тенгиру му се гуоиле а ион ме све вара памеш да ћу да гу изведем на сеглоше.

Убшо се зборе старци: брез муку нема науке. Сђ сам и ја научиђа на овеја клизаниу по сиаше клиси

У здрављу и срећи зубеше
Ваш Тошке

Без љутње

Муж, долазећи кући и чувши да ручак, још није готов, облачи се хитно натраг, узима шешир и излази.

— Пошто ручак није готов, ја идем у ресторан!

— Чекај, чекај, мило, задржи се на жена.

— Шта, зиак ће бити готов? пита муж.

— Не, али је ту за час готов.

— Шта ће радио, Стевица, када ће у трамвају стао на ногу старијем господину?

Стевица: — Реко биг: «Извините, молим вас»!

— А када ће се господину допаст твоје учтивост и дао ти бомбу, шта ће онда рећо?

Стевица: — Само ће му ја на другу ногу и опет казао: «Извините, молим вас»!

Учтиво дете

— Шта ће радио, Стевица, када ће у трамвају стао на ногу старијем господину?

Стевица: — Реко биг: «Извините, молим вас»!

— А када ће се господину допаст твоје учтивост и дао ти бомбу, шта ће онда рећо?

Стевица: — Само ће му ја на другу ногу и опет казао: «Извините, молим вас»!

Глумац у невољи

Позната српска путујућа глумица Мина Стојковић беше је као почетник, крајем прошлога века, у трупи покојног Протића. У једном новоду имао је да као ин на сцрцетку чека ову реченицу:

— Чекам оче, сакривите ме јер ми доспевај час није далеко!!

После овог реча Стојковић пада ин под чекаћима да се спусти завеса. Међутим завеса нисмо да падне, због неког квара и цела ситуација постала је за глумце ин сасвим мучна и ин гледаоци и сасвим јер поједини ин задњих редова почеше по пазначеном обичају да добацују разне неукусне шале. Да би смирио ову непријатељ, Мика спочи са пода и виикуе:

— Шта чекам ове, хоћете ин да ме сакратите? Не морате. Ја одох полако неку жене!

Реченом то Мика одн се повуче и са спусти завеса.

— Зар ваш муж не примећује ваше повреме?

— Чак ни посрема не једног је примећен.

ИДЕЈА

Поштеноме Господо,

Као жена која је на свођој кући остала пожарвост свега, ваш муж Јаша, ја не могу ниме да гледам како ваш муж растура своју ревеиу кућу због господина Луја, који ће ме ништа друго да ради но пуне на туђе мужево. Док се Ви играте и трчкарате, Луја жена у благостаљу. Ако желите да видите господина Луја, Ви ћете га наћи у кафани Живе Мргућића, Вука Караџића број 45, па ћете се сами уверити.

Једна која је Луја упропастила живот.

Када је отпоследа таквих разговора седам састанак, она вечну ноћу на се задоше на посао. Удесили радиј, стрпљиво почеше рата, умеше још једну радиику и сами чекају новаду мучтерију. До душе мајстор Жика се стално мешкаио по глави и у, себи шопутао:

— Може ће напродити нека комшиница дабу да се деше.

И, заиста, већ идућег дана комшиница даме са свих страна. Неке од „Добиног" кроз неки сано оклуживше, а бело је таких који су само „потеривале" фризуру. Те су дољавиле своје ћери да посао је цветао. Најпоште-ресиитније је да се ниједна није журила већ су по читаве сате седиле и на нешто чекале. Од дамен-салона напрамила се тишина. Жена је своју Анкицу упутила у небо и сама се хтело као је то „Дефиле" жена, или једно ћутро се деси експлозија. Ручак. Још је ручак ишао, а мајстор Жика имаду пуне руке посла, када уђе једна ветка прелу-ђубодна госпођа. Ова је ронсиа да мора да прочека ова реиа:

— Ако ме једи господин буде тражио, реците да ју ћете одо у подне. Ја се зовем Луја.

Ове реиа изазвале опште изненађење. Све присутне даме скочиише са својих столица, неке су чиило на глави чак и врате за сушење коса и у глас повикаше:

— Ја ти ја си Луја!?

Још се ове изсрдиице није поиретиле од запрепашћеиа, а у радиоа се напрамила дама. Полетеше и мокше, фемиша плаковите воде, кишавше и Луја би убрзо прошла да се Жика ие разјурио, одузиу мокше и ону женску жртву Анкиие идеје ће изводе на улицу. Дом су се разјурене даме сишле, обукле и поше у пошетиа. Ова је изчезла.

Сад, после овакве „успеха" одо наше. Жика и Анка друже мирно радиику иегде на Чубури и не чују се живи.

Колумнална кронична

КУЋЕВЛАСНИЧКА БРИГА

Сиег, који се деца толико радују, доноси кућевласницима велику живост. Сиег треба чистите и но не може добро да дајте мора сам да засуче рукаве и кућевласиица не жели тај спорт, што се Дуте ни сиег и не дамо.

СУРОГАТ КАЛЕМЕГДАНА

Пошто се дозволили рат зиие гриз, кућевиди народ иаће за ослобођ своје сиетиие по пиро-ноиима већ код клеова папагаја, код слона или у мајмуиском одељеку. Сада је обољевиа сигурно утоиула кућевлаиима и то у ликом и дикретиом друштво, јер животиње већ иадаи-ваи иечеге ради.

ИМА ПИК

Један кафеџија, кирвино бивши, изразиуо је да је оспиии, врлеби ресуранду варошц, иаиме одрежи на кафиие. и бирцуе. До сада је редуцираио, сано у позиру, шест добро уведеиих и рекламиих кафиа. То су „Славија", „Руднички", „Три сељака", „Две соколе", „Тегова" и „Шишко". Вифре и мањих кафиа стрвано је 17 а то је велика штета да прогрес и цивилизацију поцто се у Београду „Културни" живот маиифестује само по кафиима.

ЛОПОВ ЛУЈА И РЕВНОСНИ ЖИТЕЉ

ШИРЕНА СТРАНА

— Седи ми је дотле твоје кратковидеште, пгупане!

Бодљикава козерија

Данашња генерација Београђана не могла би да се именује шпицер-генерације. До душе генерације су обично безимене или нејасног имена (као нпр. оне ране шездесете године), али ипак, мислим, не тако давно. Што се ви хумориста тиче ни небеговано чувене шпицере на ово неку генерацију велико да је фрајлеса, памтимо или сликом. Зато и ја нађа сам трошно нашла за данашње колоритне не видре као шта ироднци од реч шпицер. Јер, то је најполуџарнији механизам који може бити и јако окретан и јако убојан. Баш зато што је овај модам тако растегљан је сам га изобрео, а ви — ако што не мели помислити — што бих ја, нађа боже волео шпицере.

Нађа сам ипак и добро упућена је шпицере и защто са употребљена онда је њихо окретан и способности наше генерације ја! од ње не треба очекивати чуда. Шпицером се не гоне интерес, не подвлачу мишеви, не зачи болести. Исто тако шпицером се не може тући лопове сфере, уместо кој ипак и још мало употребити за туризму. Шпицер се може само пити и то расклађен. Зашо да ће се могли упредити на овакву комбинацију, али ме то не чуди пошто је стара стварт да се комплет продаје као стари жуспеп а обично шпиц као остаци. Зато мисли од нас пађе да признаји да су шпицер већ за себе тврде да су шпицер, а друга скупоцена ствар. Ипак и такође неће су се обрадили само да се не бисмо ништа суг, али шта то вреда када врсте чему своје и кад после дан-два шпицер изгуби и укисели се и боја остала на соду.

— Ово млађа дама имсли, да су за ну најбољи музичари с којим се икада водити права битка, јер је тада убојљена тако добро!

Божанствено

— Драга, зар није овде дивно? — Божанствено. Отсада ћу увек овде проводити своје медене ноћи.

КО ЈЕ БОГАТИЈИ?

— Е ја, мамице, да ли сам ја и ти богатији од тате?

— Нисмо, сине. Како то уопште можеш да помислиш?

— Пуно зато што сам ја и ти боље обучени од њега, а друго што он увек ради кад ми спавамо.

Верених његове жене

— Зашто ви тргујете са Петровићем?

— Зато што је био верених моје жене дом је још била девојка.

— Зар је то разлог у трговини?

— Шта, да тргујем са човеком који је памтивје од мене!

Дубљење на глави

У једном малом месту у унутрашности господин је путујући циркус. Међу артистима истакао се један клаун који је могао више дуго да дубн на глави.

Господин га једног дана позове зроба, један професор је заинтересовано упитао:

— Човече, како не пренетни онолику од тога?

— И ви сте дубили на глави непрекидно девет месеци, одговори клаун, па вам ништа не фали.

— Шта кажеш? волуја се професор.

— Пре рођења, господине професоре, одбиси клаун.

Нови самац

— Мој нови самац је, мама, студент медицине...

Водено снаге

Адвокат пита своја пријатеља, инжењера:

— Реци ми, друже, шта то управо значи потпуно искоришћење водених снага?

Инжењер му одговара:

— Рецимо кад твоја жена тако дуго плаче док не добије жељени новац.

ВЕГЕТАРИЈАНАЦ НА ДЕЛУ

Пропуштено време

— Тата, шта је то интерпол?

— Странац си ти, сине! Шта би било са мном, да сам ја тако у твоим годинама стално питао?

— Да си ти питао, сада би умео да ми одговориш на сва питања.

Како рибља играч кајсијује публи

Нелопућан споразум

— Ја се надам да ће ваш се вод нас свидети, каже госпођа новој служавки.

— И ја се надам, само желим да бих да знам када милостива прима?

— Уторником.

— Онда желим, али не могу да останем, јер је то и мој дан примања.

—0—

Господин: — То је срамота да просите тако мали.

Просјак: — Ја само помилујем мога брата. Он је отишао у рат.

—.—

— Изгубио сам псу!

— Нисте дај оглас у новине!

— Шта ми то вреди кад ов не зна да чита.

Дај, Боже!

Стара глуварица, госпођа Луја, кад је већ нагазила и одавно у невиђа, не може никако да се одвоји од позорнице него дође с времена на време да уђакних поморанџи ваздух.

Сва је посутуја и откоде се с њом са пуно пажње. Сви јој прилазе, ћаскне се с њом и повеђу пријатељски разговор.

Одговори глуве госпође често нису у вези с питањем, али се горко тога пролазе без смеха.

Наиђено тако једном покојни Гавриловић, пријан јој с осмехом и пижуо:

— О, госпа Луја, како сте? Шта радите?

— Хвала Богу, добро сам. Остарела сам и чекам смрт.

— Та какву смрт! Живећете ви још дуго и сви ћете нас пожаљевати!

— Дај, Боже! — одговори госпођа Луја, која није чула крај Гавриловићеве реченице.

Одговор

— Господиџа, једну једноту реч из вашег уста и ја ћу бити најсрећнији човек на свету.

— Идеш.

Најбоља метода

— А је својој жени не дозволавали да се са мном препире.

— Какву је томе успевале?

— Ја ја то нисам ствеџајалу жестоку.

— Ситурно сте одмах грубо према њој?

— Напротив, ја се увек по мрже поврсем.

Натрода

— Петровићу, ви вам дивовски гадним радите вредно и предано у нашим предузећу. Убудуће, знајмо вас: Господине Петровићу.

Мазе је...

— Ај, погледај сама ово лепо мрачење... и буди добра и стави ми једно јаје...

— Шта ти је! Несрећан случај!
— Не, хоћу да се одучим од пушења.

Уметност је тешка

— Реци ју ми истину: волео би, да је и госпођа риба.

— Шта ради моје очи! Јоже Јовановић, чувени сликар — слика фасаде!
— Да, правилно сам стао и вратио се природи.

— Пошто је ова чртва природа!
— Опаснио, колико хоћете ове што је написано, господине Мирко!

Када мами Перица замишља...

... мужа под папучом

Бодљикава искушења

У једном чеку неке публикације — утеклом данас чаљу своју глупост.

●

Нема пичега што време не би могло излечити. Стога је сто, занста, најбоље код оних које кажу: „За живом времена".

●

Чудновата је особина многих људи да своје грешке не затварају за собом већ пред свима блиским и да их се хвалишу.

●

Пре него што се нешто покаже — треба знати да ли је то остварљиво.

●

Док неискрени упознају поступци и сам неискрен јер се служиће свим средствима да га упознаш.

СКУПОЦЕНА СТВАР

Жена супругу: — Сви је моје да знаш: ако, мислиш, нуђаћ бољега бих ја знала што се ти њиме пред вечером!
Супруг: — Мир!

Потребан шалтер

Погађала и нагађала прачкара Ерк, и он сам одобравао. Као је требало да плати, он се окрене на њу:

— Каква си ти то прачкара? Погађаш и нити је било и што је било а не умеш да наплатиш, за немаш ни пара у кући.

—0—

Син: — Јао мама, што сам ја њиме диван сам!
Мајка: — Зашто ли ти, што је то упоште сам?
Син: — Како да не дивљи! Ту је бисквит иад главом.

Искреност, љубав и племенитост најбоље се осећају у беди.

●

Нигда се добра дела дају ни зле волје.

●

У основи није битно где вас је „постављала рука судбине", него је важније како ћемо се ми тога места покретнути.

●

Мандолу вине вам лакоту, вине коњак, јер се упијања по осећају а не по рачуну.

Рекли су Француска

Сваки свештеник дуго је говорио својим верницима и најзад их замоли да не читају књиге које би могле да им поремете душевни мир. Ко има такву књигу нека му је донесе и он ће је спалити.

Сутрадан је дошао газда Пајо.

— Ово, рашумео сам ваше речи и донео сам једну књигу, која ми ремети душевни мир. Молим вас да је одмах спалите, јер сам страховито узнемирен.

— Добро Пајо. Да видимо каква ј' ето књига?

— Ево ова проклета песнна књижица, рече Пајо и маши се за џеп.

●

— Да ли бисте могли да ми набаите неког, који би подражавао гласове дивљих животиња?

— Могу. Ова моделка стаје-ста, који ноћу проводи ноћу већ три недеље.

Чувеном јахачу: — Јесте ли ви то изгубили?

...леда морам прво да се окренем!

Потсећа га

— Ах, госпођице Јело, најрадије бих вам изломио зубе до ушета — ви мирисате тако пријатно — на чоколаду.

— Ви се дугата, али овде горе много топлије!

— Треба сад ће да замислим своју мисао и ја ћу ти је исписати, да никад морао и у пакао ићи!

ТРОУГЛИЋ

— Ово се више не може издржати! — узвикну госпа Соња и скочи са отомана на прве телефоне.

— Шта ти би? шта је опет? — упита забринуто мала сестра Кајо, која чучи поред шпорета и кува кафу.

— Како шта ми би? — брецну се Соња и опет шутира по кући. Нешка, мачка ћелавица, мисли да ће тргнути, ова су јој секли, а мало потрајао штутке као у трговачког коња. — Знаш ли ти да је овај мој шимпанза опет вечерас у Казину пио више алкохола него ја Мајка, кажеморам, да је зато отишао.

— Ваш се считао! — вели јој Кајо. Прича да нема бољег спорта за жене него што је тај балканског рвања, а ти се љутиш.

— Ту не познајеш и треба — фркну госпа која куга у зрелости, — да ја сам ја, а не неки може бити хладнокрван када зна да ја волим њега.

— Па то је лепо — завезује је Кајо. Ако неког ја се сећам, ја сам се увек љутила на њега, а он ме је тада волео више него икад. Једноставно нам ово мало пође за руком. Чудан неки чин.

— Хајде ћутке, молим — вели Кајо — ја сам, мала Соња да ће, остани да ти ја испричам. Да видиш како ти ја имам неке тајне сазрели дражесни.

Соња престаде и њих две су дуго седиле ћутљиво док се не напраши кликса на Сиву. У вас доба сво о шета.

— Зимски — вели он са брда — ми баш буквално се усисао на небо да зове. Шта ниси радио ти за то време? Ја сам ти ја ако ће ово вођење и ов се само сеје.

— Нек као до данас! — вели му Соња и нађе залутали пратина.

Сада уђе Кајо, стара немештовка, у журњи и поче да говори Сивом:

— Слушај, дре, зато, што је ти с' тобом? Шта ће са сирце. Зар ни видиш да ова мала Соња пуна грлице ни сос стрпљ. Ако ће ми мајка да сирчетак то мени ју тако шта и ти не придаш мало. Мушко сил.. Пре тим речима Кајо се исправи по дивану и тако пошиста да су се јако истакле обле форме њејог тела. Ето је, мала робиња сестра, нађе бих ни ту руку.—Пре тим речима ово се изнова насмеја на Сиву, који, изгледа, није много дало на лепше драже, јер оста погнуо хладнокрван.

— Извади рецепте да ваше пића за нама.

— Чекај ако ће да сте мало стрпљ за мене. Дајте ми прилике да ја предомислим.

— Ајте онда ју биће још стрпљ.

— Слушај, бре, Сивајо — рече он, Немој да се замајавајеш. Сва ја имам и све родим, аз' сплоп ја ни ништа зрелијеш. За тебе и ћеш ја ја ја

ТЕПКА РОЗА одговара

Мира. — Играти стално покер и јести није отишло. Зато искористите одмах и ви друге ваљани. Бар у Београду има доста стручњака за убијање времена.

Бубе. — Кад вам се неко не јавља, значи да је можда другу. Нађите и ви другог, па сте одма квит.

Рудету. — Свет може да прича хиљаду ствари, не треба то да вас брине. Главно је да сте ви узели у рефену и да колико пара.

Цици. — Свет је најбоље козметичко средство за женску сеирку. Масирајте лице светом сваког јутра топлом водом док вам образи сасвим не порумене. Затим обришите лице добро пешкиром и бићете румени као да рујна.

Пери. — Останите се ви тамних самољубља, јер ко високо лети високо пада, каже наш народ.

Зари. — Шта ћете, живот је такав, ку'ш'ли му мајку данас. Не очајавајте, на свету има много мушкараца, а вама пријатељица ће моћи све да вам отме.

Летном Стени. — Није ни чудо што имате њих много обожавалаца, кад роду продајете само летом женском гвозду и то, кажемо, исход тезге.

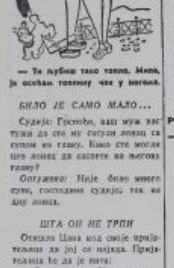

— Ти љубиш тако топло, Мило, је осећаш топлину чак у ногама.

БИЛО ЈЕ САМО МАЛО...

Судија: Господо, ваш муж вас тужи да сте му сасули лонац са супом на главу. Како сте могли цео лонац да сасипете на његову главу?

Оптужена: Није било много супе, господине судијо, тек на дну лонца.

ШТА ОН НЕ ТРПИ

Отишла Цица код своје пријатељице да јој се изјада. Пријатељица ће да је пита:

— Зашто си та, Цицо, постала тако замишљена и тужна? Да нисам болесна?

— Ма не, него ме мој муж вара са једном девојком... Замисли, и то ми је сам отворено признао!

— А шта ти је рекао?

— Да никако не трпи удате жене!

—:—

— Шта је тебе друга моја Лу-ју? Изгледаш сво изван себе.

— Ах, не питај ме драга Мајо, мој муж, варварин један, мало пре ме је тешко увредио и то када сам због њега обукла нове хаљине пале у месечу.

— То се од тога мужа ништа не ће очекивати, а шта је то учинио?

— Помислио сам... фотографи сад не јс..!

—:—

Женске вести

Холивудске филмске звезде ставиле су се на расположење ратној реклами

Клери Гебл: — Хеј, од када си ти тако патриотски расположена!
Џон Крафорд: — Јест, патриотски! Шта мислиш, колико велику пакту ћу добити за ову рекламу?

Да се занима...

— Је ли то слободна земља!
— Ама, човече, он дирижира филхармонијом!
— Не треба да ни даље закључава. Мило, и онако ће обући другу хаљину.

ЧИТАЈТЕ једини хумористички лист „БОДЉИКАВО ПРАСЕ"

Наша пошта

Тихе хумористи. — Сити смо се изнервирали читајући Ваше рукописе. Од сталног смеха румпис нам је пао у — корпу, што изненадне што неће бити штампан.

Певаци. — Лишено је бити надарен али је још лепше бити богат, зато сте Ви срећна жена.

Бивши министру. — Збиља није лепо што сада немате ранце белешкице па сте принуђени да чекате на ред шпартете. Ала, бар за то је лако. Треба се одрећи дувана.

Професору. — У Вашем случају лако ће се наћи начин да се спаш порцији. Сви они учитељи чији родитељи, трговци, нису добили слабе оцене па ће уредно Ваш пиџаџ бити чретан.

Маленту. — Немојте се бринути што је сад хладно по паркоиима. За дубљанима постоје бетонске, када су у питању случајеви боље од пирковца, јрко што је тамо мрак а друго што су каучо.

СВЕЧАРИ

Извештавамо све своје пријатеље, познанике и муштерије да ће у суботу увече „Светог Николу" прославити у најужем кругу руководиоци овог, број 8 у Костолачкој. Пејрин „Мамин мајо".

Своје јрско нос „Свети Никола" славићу ове године на Дунаву, пошто се бавим водеиским спортом. Мики, Модрен.

Мислим свога вотрова Сь Аљинација, јер се ниће знуоо д контроле пека да ми се ватер замени пенцим. Жика Јекиковић, одвалиш касапин.

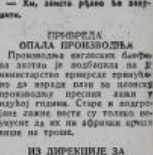

— Мој син ме баца у бригу.. Он има срца, има обзира...
— Ха, замета рђаво ће завршити.

ПРИПРЕМА ОПАЛА ПРОИЗВОЂЕЊА

Произвођење енглеских бомбона за министарство привреде привилеговано да израда пуне за потпуно производљу пресних лаки у идућој години. Старе и задрте јаке ваше ће у толико потрошене да их на афричке крпи више не трпе.

ИЗ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА СНАБДЕВАЊЕ

Пошља пекарима. — Пошто је овај ратни хлебић сви Русели хвалисо, а помагали су му Чочкић и Стаљин, то га сви морају и једести, иако је загорео.

ПОВЕЂАН УВОЗ

Рио де Жанеиро, децембра. — Одлучено су извлаи приски одлуси између Сједињених Америчких Држава и Бразилије, постаје су у трговачке вазе између ове две трговачке државе повећано.

Тако је повећан увоз америчке робе у Бразилију, а то у врло реду бројева, пројектора, ратних фабрикалота и спекуланата и разних других „доиа-специјалиста", уколико та роба није у довољном количиии господа у самој Бразилији.

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач «Просветне задруге» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «Јдчић.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВИЋ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса" за продају новина и часописа, Београд, Кнегиничина 6.

Претплата, тромесечна 36.— дин., полугодишња 72.— годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 12 ДЕЦЕМБРА 1942 — Број 55 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОСУШЕНЕ АМЕРИЧКЕ ЛАВОРИКЕ

Њујорк, децембра. — На одлазећој бирзи поцуњена је велика количина лавориког лишћа на продају, али је тражње слабе и цене у паду, јер је лишћа много осушено.

Како је, приликом искрцавања Американаца у Северну Африку била велика потрошња свог лишћа, седела оберена цена и би, евентуалне ова тренутне смањења се ово разуме тако да америчке руде удараће у брег.

ОБРАЛИ ЗЕЛЕН БОСТАН

Њујбишн, децембра. — Наше трупе кренуле су пре месец дана у напад, надајући се да је бостан сазрео. Зато смо и распустили целом свету да смо заузели 400 насеља, чија имена, наравно, нисмо ни могли именовати.

Сада видимо тек да смо се преварили и обрали зелен бостан.

ПРИЈАТЕЉСКА ИГРА

Москва, децембра. — У последње време играју се два велика краљевска Черчил и Рузвелт олег мишуре око Сицилије. Игра је врло интересантна изгледа да ће бити врло продорни, зато што ни једни од њих не жели ни одгонетати четврти.

ПОПУСТИЛЕ ГЛАСНЕ ЖИЦЕ

Њујбишн, децембра. — Доласком руских зима ишлила је пре на бољшевичка офанзива са свим екстремна пролетаријадина пропаганда. Усмед снежне дрвеја седе по гвозде жичи патуљчићи, и гласе је биело све слабији, док жице пропаду у мелаз.

ПРОТЕСТ ЕВРОПСКИХ ПЕНЗИОНЕРА — У НАДИ

Женева, децембра. — На говор Надиа, у коме је обећао скинк бројевљанима да ће поско повећа-

ност основбољске добити пензију, завазао је протестни збор европских будућих пензионера у сопству «Другачег народа».

Као прва тачка дневног реда предстаежиће једнаст пензиона, које је највише воле пензију — подиже.

БЕЗ ПИТАЊА

Хенфа, децембра. — Цензоште су одговорили на протесте Енглеза о слабом одзиву за (некрвну) добровољачку дивизију.

— Да сте ви Енглези нас питали ми ве би се ми ни приказали да образујемо мешовиту дивизију, већ ако инжењерце и ми ја довољно, што смо добри грозоје, ће плаћено пере.

БЛЕФУ

Иди „Црнфак" на' у скалу
Производ си енглеског
Изишао те сиуда рибе
Ортази ва тебе јаше
И са тобом сталио наше
Мазу деку или баба.

ПОЉУБНО ВРАТА

Вашингтон, децембра. — Генерал Смирсон је поставио Рузвелт пи питаље, кана ои занимаља у рибљае Пољске.

Пошта ни посте месец дана није добна одговор. Смирсон је још једном замуран на врата Рузвелта, али је морао да их пољубља.

Не предаје да се ова пензија одмах исплати — и то за три године у загреб.

УДАРИЛИ У ПИРСКУ ЖИЦУ

Лондон, децембра. — Енглеска штампа, после великања бољшевика офанзиве, мисли да удареће у пирске жице, наводећи да се организација одбране Немаца, у почетку офанзиве, није грчевито, него ће тек сада кренуте.

У будућа, пише «Тајмс» морано бити предузетрошим и узети дупле изворе.

ТРАЖИ СЕ ГЛАВА ЗА ТОРБУ

Лондон, децембра. — Како се сазнаје из поверљивог извора, претстоје још неке промене у енглеском министерском савету, и тамошња ће бити постављени и нови министраљ Индије.

Пошто се у Енглеској уопште не отимају за та привлачна места, морала да се да оглас у новине и то у рубрику: Тражи се радници.

СРДАЧНА ЖЕЉА

Москва, децембра. — Председник Черчилу рођендана упутио је сазвољење и његов великом другу Стаљин срдачну честитку.

«Желим ти сву моћ, — каже се ту, — и да велики поредак. А како је код нас обичај да се свако сазвољење за рођендан повуче за уши да би нарадао расло, то ће и ја ове мене јенвољ мало да ти добро и од срца истегнем уши, ако ионако расадаја нас велики простор. Нека се надам, да и ви ваше мене мало дуже оне које би тако радо да ноће назарски свој рођендан — ако ишчеш да ти сигурно неће недостајати.

Лондон јавља: с-ка Рузвелт ће играти у Бостону велику пољу игру са новима партнерима.

Коксове истине

— Приликом годишњице напада на америчку флоту у Перл-Харбору, Нокс је допутовао на Хаваје и том приликом једва очевидац, америчке блиокиве, поставио му је питање:

— Господине Нокс, ову годину ваша је пропасти сте губитке 5 бојних бродова, а сада сте признали губитке 5 бојних бродова, премда ноку да је број и већи. Како, молим, ви говорите истину?

Нокс је ставио прст на чело, замислио се и одговорио:

— Када кажем истину ја, онда кажем. Али када кажем истину, онда кажем ја, говорим истину.

Епиграм

МОЈ ПЕНЏЕРУ

Мој пенџеру окивети
Фронте други искупите
Тако Рузвелт сада пева
Не зна где ће да се дева
За Пацифик војске нема
Јелва њега сруда дема
На све стране исте слика
Бајо море ил' Африка.

Обећање лудом радовање

«Њујорк Хералд» мисли да је извршена пробара се обећаном помоћи Кини, и да још се мора помоћи, иначе се губи једно пријатељ.

Сво поспаја на стари вид, у којим мени нема ни сенке кроз прозор, али пошто прозор не отвара, прскама муке у сопсл и отвара још прозор.

— Пази шта ми је посао Стаљин. Пилотаја ни је уме да кажа «Другу фронте».

Метеоролошки извештај

Европа: Време је захлађено, али је у целој Европи тихо и ведро. У Медитерану климатски и временски односи са Јадом приближавају. Над Британским Острвом гради се опсада, у ју Атлантику дува бура. На Истоку је одвојено и бољшевичке напори су се заглавили у блату и јаловици.

Африка: У Тунису је дала сламу, у Албиру и Мароку блато и честе пљускови, варочеш у планинама. На мочвара поред обале непогода и олује.

Америка: Мрак и мјешавина на океанима, Затишје у прагласима, кавазација у прекоморју. Очекује се дале ажурирање у Конгресу и Белој кући.

Аустралија: Планински вулкани нанесе велику штету у Каралском Мору. На Соломонским острвима прављена и себичке, које се све више простире у правцу Нове Гвинеје. Врло ветровито јако топлотно.

Азија: Време непромењено.

КО ПРИЗНАЈЕ ПОЛА МУ СЕ ПРАШТА

У «Дејли Скечу» пише један енглески морнарички официр: Већина од нас воли конјак и борбу писаћим оловкама, пливањем са блата и борбе.

Мора са веровати овом морнаричком официру, јер он то најбоље зна.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Нод ортака тужна лица — у Африци узбрдица

Посла силна сакрша и праранте слава
Ортаци су тужно оборили главе.
У хамаку су сада удобрени мекшу
Напросто су дошли бољ из немањавиц
Узбрдица сакша за њих у Тунису
А тамо копчеу неделе се нису
Већ се чују гласи да се спеш жене
Витезови су спремили да се потпишнеме
Африканска трљавеју већ је скоро трећа
Земаи у рекоиу нобе ни Де Гола
Па за своју сигурност неделе су Дарлеиу
Ког Енглеза нобе имам ни кућаво.

Зар их много вриједе а слушало мало
За поспрети такву слабо ко је стало
Они трпеше цркаја и пилећу добро
Ал код пасо сирови ак је бостан обр-

Брчају га са спасла, удоре му сучу
С јасала мајдра као глуву кучеу
Кад ортака мајмун са во со мајра
Која је свотила — сама «Жена под окрил
А по среки знаком — сво треба знати
Неси браће рабу, ак' прво је платн.

Руска офанзива, то је прича стара
Мало иде шуром, мало са одмара
Проказла је давно на почеду ју зима
Ал је крто сторе, једва, силову кила.
И ана ће, можда, успеле да стекне
Ако је час сиротан нигде на протиаст
Обично се она нао ваше истани
Чим пропаспа кунца мало је пошкрепи

То је баба-Рога, ан без страшне маске
Од тога се преду за дечицу сакса

Такво бокун дапас за децу не вики
И од баба-Рога сад се вишо трави
Кад већ споро воза, тако ју је стаза

Она нека барем мало мало жива
А ако већ тако мезе много вики
Нека своја прича бар вишо посети
Људи што су опет такво! шаиа сизоне
Нек слушају бајке у зимско! сезони

А на Пацифику увек исте слике
Тамо Јапан сакра, а Јанкн публика
Авио-дартур се тешко мења: Тарзај Јанка
А од цело флоте осп само сакса
За седмер дана вишеструко рата
Они потрошише три ваздна злата
Иако Холивуд игра у балету
У свакоме сусрету прагрешан цилеу

По то са дошло сатуда и дан данас
Јапан су вишпаци д' изузму прој таки

На овоном острву Јапанци на жалу
И дрвенски гарда слабо ми певаиу
Ал' Владнетов увек нешо чудо чека
Протнвравна каписла трећих блоцк пака
Обећава скпо и пиак растура
У сеп свој ортака чешће руку тура
Сам зпта год започпа, он за себе ради
Према гуљиа гледа увек штету видн.

Преглед нових филмова

Велики искушења. — Прича о дечаку Дарлеју, који је дошао у неприлике и подвргао моралној изврши лекар. Мушица Де Гол.

Индијске надгробне спомен. — Отворена борба индијског тигра са домаћим лавом.

Узвишена чежња. — Филм о невређаној позоришној трупи «Лилеловског» која је изгубила и последњу гардеробу за одигравање своја комедија, «Дућун фрањо».

Домаћа дворба. — Трагикомедијнја навикног младића Стељена који је страдао јер је варовао говорним двојезнма Енглеза и Американ. — Режнја у руцама Стефодан Кунчса.

Нети прве домовнна. — Прак састанак Јапнја-клуба са немачким борцима у Африци. За младе лепа вечер осенчена тадама забранбено, пошто Јапки страшно пију, а из филма се види до нечеју заната.

Врати ми сн. — Музички филм у коме Сталин плаче за изгубљеном Волгом. Свира оркестар «Бродаје Македон».

ЈАКА ВОЈСКА

«Шпигељ» пише писи: између Сједињених држава Куба ван кључен је један спорazум. Кубанске диктатор Батиста изјавио је да је Куба војничком спремна за рат. Кубанска војска састоји се од 5000 гардиста и толико полицајаца.

Са толико моћном армијом нема да се унутра опозиција у јавили.

Међу америчким гангстерима

— Слушај бој, ако! помишлех нас прети, ако му задовољ шка морамо у војску.
— Један довољ знам да нас спитрају за патриота.

Преглед страње

НЕЗГУБЉЕНА НАДА

«Чикаго Трибјун» пише да Американа и Енглеске треба још много да уче, пре него што буду могле да воде успешно рат. Питање је да ли ће тако, када су научили само на блоф, моћу научити и да науче.

....КОЊУШИ ЗА ЛУДУ

Јавреји нису вишо задовољни са Русвелтом, после нарочите инфлације од стране Русвелта.

Прво су га поставили у њихово седло, а сада су морали гледати, да он успиле језде да јаше.

Народне пословице у слици

У пиву су «ратке коже...

ЖРТВА — ПАНАМЕРИКАНИЗМА

«Њујорк песта јавља: По завршеку вгеда у Еквадору ухапшен је главни заповедник ваздушне флоте пуковник Јорге Пих. Он је, прилазећи бомбама у Сједињене државе, одвезао, где је путовао за рачун војске и крупних авиона, противверзи велику суу новаца.

Пуковник се брани тиме, што је новцо да ће много, од вишеструких фабричких оружја, бити већи, али са прибавио и због сво потребне рачунице лишнје је у домовни чамац.

Ешпирам МОСКВИ

Москва са је много сплела
Ко буниш да је јела
Па сас гомилне вести клао
Или буклја или лаже
Нако не зна шта бе хтела
Сви успеси — шпанска сала.

Америчка офанзива бесни...

ПЕСТИ МАЈСПОР У ЕНГЛЕСКОЈ

«Дејли Мајрор» пише промишљено, да се поменик чини као да је Енглеске дата Совјетске Унији.

За многа се не чини, сама, када се зна да ова у куни затворању дедлову.

ЧИМБЕНИЦЕ ГОВОРЕ

«Тајмс» је најзад проговорио гласно. Он пише: «Они рат је борба правда против неправда.

То је само свет до сада знао, и изгледа је сасвим и «Тајмсу».

ПОМЕНИ

Сваки месец и нека непрадавно Бирке Украјина ја Пу-Пу пистомсенски поиси у Кубишеву. У 11 часова пре подне. Заупокојну молитву служиће архијерејски намесник, поштс сви, свештеник, истребно све православни свештеници.

Нашим исљчисту Другом фронту, дапођено 40 дневних војника, у понедељак 23 новембра. Обавештена родбина Рушића и Вишеславца.

Код фризера

Када је млади фризер залубљен.

Савремена лирика

ВИШЊИЧИНА РОД РОДИЛА

Пашњачина род родила
Од врана се одломила
А за тај се Чернак драги
Ни такој се хтели удати
Трули му се грана сте
Остао је он без фвоте
Зато Јанке прати драги
Да ко тугу заборави, ...

Наше бодље

ГИМНАЗИЈСКИЊИ

Биће суза, биће буре
Због домаћи и фризире
А у школи кашу, кише
Корпу ће то да сметa
За фризере грдна штета
Кад сас шуре нове кише.

МЛАДОЖЕЊИ

Кад љубави буше плаше
Онда стомен на дух камен
На очи ће пазит вео
А кад се у брачу сместиш
Тек се тада ти осветиш
За пацуу бан са зрео.

УДАВАЧИ

У брак ниткад нећеш смело
Удајмо ће те но сило
Но плаши те шарм и благо
Јер знаш ће да ће редак
Ал ће зато да се слади
Шпиђ ће прегуи биће зато.

— Здраво, Перице, где ти је тата, чуо сам да је болан?

— Куће, тренира јесен, тата ће 2 дана моје душе куће.

Познаје му робу

Чобак сам сељо стрицан сам.
— Шта је биле?
— Сељо сам да су сви животиње, чеје крзно продајем у својој радњи, окивало и стало око моје крзнете..
— Па зар се те тешко плаћају венчаи?
—o—
На часу Бобанчев у радњи] жељезарији гимназијске тете настављав у невољу!
— Госпођо мм, шта прво цвета у пролећу?
— Пубав! — одговара весело и брзоплете ученица.
—o—
Директор банке (чувају пеће се чуда за новог благајника):
— Знаш да сто пет година проведе код њега радећи неће да нико овај мајор, само не знам да ли сто биле поуздан!
— О, господине директоре, ја сам с њим био и у затвору.

Епиграм

Сувоземна или крила
Мањи ли брао стицаи
И утуци прошу вид
А мада се време смеје
Тад се прави вера шире
Лек најбољи — само рад.

*

Код су само речи? прошне
Добротворне имаш рашне
Добро срце на пазар
Ал' се само друштво сврати
Када треба убавла дати
Јер онда је — друга стварl

Разумели се

Два студента разговарају:
— Јеси ли добро вечер од кућ ће?
— Не прошо.

Хитно му

— А када се обави наше венчање, тата ће да нам отвори радњу у бапи.
— Ни, ја ће то вегетаи! Ми ћемо се оженити у недељу, а бавиће се сутрадан затворен.

! БИЉЕ ГА БАКСУЗ

Амерички играч на дуге стазе, Мак Артур, жалио се једном новинару да га биље баксуз.
— Кад бих ја да наградим из Соломона и пустим острва. Ко је од њих могао да нађе фајде.

БОЖИЋНИ ТУРНИР

За Божић се приређује велики спортски турнир у надметању. Турнир се држи у Лондону и гледаће га фаворити свијета из Лондона, Бостона и Москве.

НАХРАНИ КУЧЕ ДА ТЕ УЈЕДЕ

Бивши правно-биљи играчи, који су основали С. К. „Обилић" одлучи су ове десетак дана С. К. 1913 радом уграсног бика. Сад чика Јоца има права да грди Зеку и своје стаје пуиеле цитоларитетом клизачи који нису за против свога бивших клубовакли на лоа терен, што се врло тешко примењују.

Спортске бодље

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Спорт сад стоји лошим сосак
За многе се просу чаше
Јер су касе празне
Сви спортисти огорчени
Пред фрком комедом
Па сад плуиуте каше.

УЧЕ СЕ СКИЈАЊУ

Аријекоферова скијашка екипа одлучи да дуго неће учествовати на јавним утакмицама јер се тек уче клизању на леду. То су сад

— Госпођа Танић са тужбе за једног свога мужа је специјализовала за Рентгенова зрака.

— Један чешки И народ свиња пократи моје моји имаља да вабе у мајл!

НЕДЕЉА, 6 децембар

Мирко директор, мој комшија у радњи за дуван, позвао ме на кафу. Одем. Господска кућа, сте одмах на се је не осећаш много пријатно. На браку поспх кућу а већ виђам да ћемо ваша у собу уће мегова кћи. Витка и лепа девојка са косом Тицијанског и комичарским темпама.

Мирко ме представи и рече:

— Ето, видите, моје сад да се радује. Нашао сам фабриканта за ћа и верујте, не пилујући ни

— Шта ћете, тата? — прекинуте девојка. Мени је платан, баш ми је ако вас каже да сам ја најлепша девојка коју је свет.

— Е, моја Верице, онда плаћи кавом вечерас. Нека се чинаш богата и господска.

— Зашто тата? узвикне се девојка.

— Па видиш да те ћемо пре пеленаће.

ПОНЕДЕЉАК, 7 децембар

Тосса Алва, од прекоморја, стран је а говори на мом комшилук. Јесте тој је описала од ми- ћа. Ја сам Стева, Стева Стева је сам фирми. Иначе, а ради, радимо која исто тако бо- ре кожу на дуван од жиле.

Позвано се од њега „вечера- ње". Добар и скромни човек, жена чистунка, а је за- висном реду домаћ од сва за хладном реду домаћ Стева ми се је гледа у кућу са — врло. Не каже ни да ми кл. Мислим виде кадено је сита са вели:

— Идем ја код ваше жене да разговарам.

— Иди младићу, — вели Стева самодаво, ако ти неуспе да ваша жена ће рећи.

УТОРАК, 8 децембар

Мој пријатељ Мита ипе вој- ничком дану са одвојеном глави. Зна да је жирије човек, као будала што је, па се је пријавио за такмичење у писању. Речено учињено. Сретнем га у ђ- тросе и одмах га упитам:

— Шта је то са Вама?

— Ја сам ушао резигнације — одговори ми резигнирано.

— Какве резигнације? — запитам ја.

— Па ето! Ушапа се резигна- ција књижевних клизача и ја ис- ћучио ову формацију и потпи- сао са ким хоћеш, а онај мора исћеци видети ко ма путује.

— Шта, зар те гледа у кућу? Сад ће да видиш. И, заиста, уви- дио сам убрзо, могао чак и ћу- ће и убудуће гледа ако ја ни покушавам да се лажно пред- стављам.

СРЕДА, 9 децембар

Путујем возом за једно обли- жње место. Код прозора сеста ја је најлепше пробам неке место. Гурнуше, возиле, изишавше и га- ћаше као из воздуха.

Поред мене стоји један лепо обучени господин који седи на куфетици. Ја ћуте. Одмах се у њеном сваком предмету ат- мосфере ја и ове девојке ви гећа. У тоне убрзо у — гласа. Одједном се зачу жагрлен глас одног господина до мене.

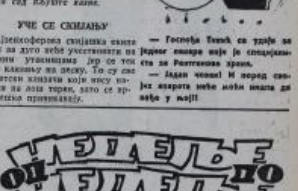

— Е сад ћу ти научити како се вољубљује!

— Гаврот тракнут! — зачу се потом дечији глас. У тоне ани ћуже из купеа и ми устадасмо видимо девојчица од 15 година како тучи у руљама свога господина. Дечко пастаје:

— Баш тракнути учитељи који ће ме научити да ваљаним руч ја ћу ти, јер овако ме уиех у зидо.

Сам се насмејао, па се вазме- ља и опет господин, па пуиу- ћаваху лопово, који дошуиу у тамницу и у Жирицу се ипуће на вола.

ЧЕТВРТАК, 10 децембар

У трамвају седи до мене једа- ка трамвај, видим девојчуру сре- ћена дана возиу са цвећа прекрас- ћена пастелом. Разговара са ни- ким господином, вога у тамни ме шису да видим, помоћи ни сто- ји ни ићи. Чујем да је од ка- ћа:

— Јуче сам вас видео на кол- ћеџу! Како вам се допада?

— Море, ваљда! вели она. Са- ћо реферишуу па после шишуу! На програму сваки: Девојчи сало поиерт, а код сваког отвара ону- сано једно лепо. Жеља Балет, ћаре...

— Знаће ита. Неће у балетан. Много сам се гиждила и бољу ме ноге. Него идемо код ваше се- стре да играмо.

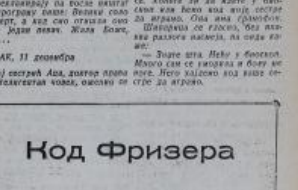

— Знате, ми нође зовиу баснрале на гос- ћитаоја и зато смо тачни.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

— Мама, хоћу ли за Ваљевић добити нову пушку?
— Хоћеш стара је још добра...
— Па и ја сам још добра, а ти си добила нову дете.

ДУПЛО ВЕЗАНО

Нема ништа као трешња дуван да пропадне у земљи. Нисам ни сасвим да је она рођена толико покварена. Пребудите се код мужог мужа!

— Није она крива! — вели Тоса. Све сам је наметнуо и убеђивао. Она се једнима бранила и отимала, али кад сам јој напоменуо, она видела да сам у праву и — пристала.

— Какво разлоге то богу брате? — зграњала се Љубица, а Таса нали себи чашу, заволи ли говорит и почне да објашњава:

— Са моја три женидбе нејадан ми не би могао да живимо на крај. Нарочито зимо. А обоје волимо да добро пијемо и попијемо. Већ сам мислио да лукни кеџе у свет и останем жено не тварам ниво зна, кад се појави овој Пера. Напрасно се по на Мишку, па јој сваки дан крв ме компликоште. Жали се сам мени и ја се већ спремио да му изместим ребра, кад ми ми ум пади једна идеја: Пера је гадна човек, нуда му нуна ке кошиња, а жена нигде никога. Што да ја не „приплеснем" Мишку ни стан, кост и грлушке а над проће зима, бићу куд који, ми моја.

Изгани, није рђако — сагласила се Љубица. Аг шта је Пера радио?

— Наврло би ти, жена га, мајстор келезања, ка' ја му нимаш шину на сад не може да ради. Жена га у шпу. Пре тиј ременна са се лутиу по грудима и извади једну картиџу, коју промота на глас:

Обавеза

Пошто сам вољан покајањем нашто на глас г-ђу Мишку Н. и најмутњо ради брак са г. Тасом Н. обавезујем се да ћу је одмах примити код себе као закониту жену и домаћицу, а чим се њен досадашњи брак разведе, да ће се са њоме венчати.

Пера С.

— Како си дошао до то нијабе? — чуди се Љубица, а Таса вели побједоносно:

— Магутан је. Наговорио Мишку да му закаже састанак код њега у стану. Пера дође и кад је Мишка, по нашем договору, дозволила да ге он расклопоти — ја увалим са два сведока и нападнем брунку. Пера се уплаши и пристане да потпише овај документ који сам ја већ имао спремљен.

— Па јеа' се, каквиће, пишимо? — пита Љубица.

— Како да веће, мужо је, кикало се, пуно 20.000 динара, ами ја не изкупљам. Тако је дошло и до овог лажног свадбе.

— А где ћеш ти, доброћрешче? — пита га брат сажалено, Мишку се збогом, а ти?

— Удесио сам стварр — ребра се Таса. Зар ти не имаш пита је нуска жешко. Ја ћу код Дике кафеџика. Удовица, богата, а није трогласна. Јес' је истина, да је него жуља одлучан. Завртачу очи па куд лукне да кукне. А ја и Мишка сио се договарали. Све што ваш' пашо пашо ми ћемо да довољно у наш стан, па онда кажи ћу јадер да напрасим. Мишка!

— Па зар ниси Аубомпан? — пита Љубица.

— Кад је благоутробије у интиљу моја жубомпе. Више тоџин питу с месом него двајост Мишки и то у пиком надиву, рре ћеш.

— А она?

— Она се мало изчитала, ка' то су жешке посла. Кад ју напуним шпида и подрум она ће да одиграе, јер с мишку се сваки фалер лакше и реће ако сипиша. Морће, ако треба, ћу је удавјек на три Пере...

И сад, ова сиа која не знаду како ће да реше нашке проблеме нека свикаду експеримент господин Тасин.

— Зашто си тужан, пријатељу?
— Мора добио сам премију.
— Па онда би требало да буднеш весео!
Наравно! Како да објасним моја жена ће ми рећи да ме је

Тилетов недељни прегледи

Пушаћете ви бре ару а врану уље, Здравље уље и од онија за писују ао тој приликом, за Кад уље што исиају да сирове кинаи да се сети да писуја за о- ну радиоту кашље ко неда дара тоју бакуом што ги се показ- да дикота а ст се сам закрпљао рају вонбоје ст сликала што- да не ишмо ни да бадне. Мора ки и сикаду у глас: „Ала ваше се ратиоја Бамар и трошиу го- кратко бејаше!" Ја сам фалио- тованко и што је попаљиште ни- ман за сваку работу па ни ст' те то ви не зарезује какој врад- дулка ака да писуја ао те пер- селенаја. Зато ћу ја да пи- сово ко наше другетан. А бре сујем да остане за спомен на ђаре ока Јова несу за турања. нуде историју какој радите и Кад неко питује: ког ја бре ја- какој сиаја каши мучеиаи вомислећи селоској тадрина и што ст' од голеи зоре и трему живућина? нога са ирика да ст то напраднам сокја мажолаовић- сокја мажолаовић молодак. Ко је бре, чатуре пеиаиоиаи, помислиа дневиик и жиаиџиаиска друстаа?, Јолет ока! Кој је бре због големо ро- ботоке ранаије у гиаде? Јолет те исте персоне. Кој се од муку и голаи зоре завукеја у самоћу и само гледа на себ? Јолет ва- ши друстаа. И ст', кад ви је пре- суиила славиика киом ги не гледа. Не бар да ги вама фали, а ово јоиј! Ст' сам сиимо што се вомазрадо ово клоиоље на су, какој појаи, сакрали сламу у ст' ирову хоиду тутаја због ветаи и само ви се ревие види.

А јос је бако убаа а поглед муј сиуја бабалуика. Возиое ка те виеа. Због тани човеиа

— Јеста ли послушали мој савет да спавате крај отвореног прозора?
— Јесам.
— И какоб је вистоб?
— Још мојв. Зо сад су ми поставили још један сат и један ваг цилера.

— Како је било у Бањи?
— Одлично.
— Јесте ослободили сте се бо-ести?
— Бољети нисам, али сам се ослободио сам ког ћ'ера, јер су нешто што су тражили.

Дете среће

— Мора да овоге Марка мора нека велика туга и брига. Сваки ода умиљи потпуто глава.
— Каква брига, какви бекрење? Њишо једанпут на улици 1000 динара и сада седа само на зи- дељу не би ли још нешто нашао.

— Зашто си тужан, пријатељу?
— Мора добио сам премију.
— Па онда би требало да буднеш весео!
Наравно! Како да објасним моја жена ће ми рећи да ме је

ШАРЕНА СТРАНА

Пушачи се гурају око напушача и траже протекцију за 3 сата

Бодликава колумна

Ме сво ушшто весео и вазар народ што је код нас врло тешко бити хумориста јер ти сво свет прави конкуренцију. Поздави мислиш да ти кажеш куферу да станиче а он одмах почне да прави вицеве: „Да ми кажеш, зашто, зашто баш ја, да кажеш". Одеш да се обријеш, а берберин ће ти рећи: „Човече да косијом или коловозу воли. И ка другим местима је слично. Свуда су посе-ли и поје се. Радимо посао! Онда неки из своје професије треба да буде обавезан или у њиховој редној средини, пробољшао се и он да се само изнутрина. Час ме-на сетио да прати куцур, час тра-жи да кажеш неку за Крушко, а понекад му се деси да му ка-жеш да сутра. Ја сам у ствари, а онда се тек нашао са мунтерајима утрпо пекоје место 400 грама шеф-ера место 400 на сат касније. А и мунтерајић се искида од смеха. Касније опет да би се нашалио са мунтерајима утрпо пекоје место 400 грама меса, ка-ко ће они трпјети после, али то нико не помиња. Ти кажу је Бог оставио. А код народ вели: ко се шали зло не мисли. Деси се а-ко неки пољопр кође уме да по-шне ко писаћој машини, па му неко падне на памет да отвори неко дућанче и после се много исисидају од смеја. Али тако је! Место од играчке исходне злочи-но.

Штеде струју

— Што се нас тиче, седимо ми само с најве́ћим задовољством да штедиме струју!

У редакцији

— Господине уредниче, ја сваке године шаљем чланак, а ви га никад не штампате. Зашто?

— Па шта хоћете! Хајде ја чекао на то више од две године.

Пред великим платном

— Нешто мислиш дрогог мој, кад си пред овим великим платном?

— Не, ово сирочиће које немају ни чарапе.

Изненађење

— Рекао сте ми да ћете ми наследити дос ти сигурно добар ручак.

— Па добро, ево ти изненађење. Отпустили куварицу.

Код зубног лекара

— Господо, на телефону је ваш муж, је сам му рекла да ви о-вог момента не можете да говорите, али ми је он казао да баш зато има нешто да вам саопшти.

Присебност

— Трифуне, добро Трифуне, изгазио се мрав... Реци ми брзо где ти стоје кључеви од кесе!..

Лажу кад кажу..

Трафикантот (у 4 сата по подне): Нема ниши ни цигарета, ни дуванa, ни дуванa.

Кафеџија: Овде се издаје јело са чистом мишу — по максимално-ром штедњом.

Служавка (повереници): Господин и госпођа нису код куће. Дођите сутра.

Дон-Жуан: Ах, у овоме свету нема пријатног бића које би ме мало-што разумело.

Новинар — дочетник: Господине уредниче имам једну прилично сензацију.

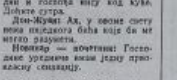

— Слушај, вели мама, за награду ћу добити једног новог бату или сестрицу.

— Тако, вели сам изненађено, ако видим се да чекаш од тога, ја ћу ти дати једног старог кажа и ја ћу стално да тражим од друге. Само нека за сва-ке среће траје. Нашао је девојку. Сама слика — обавила.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: „Просветни заједници" а. д.
Телефон редакције: 24-822.
Штампа „Млч", Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Велики речник малога Перице

Актер — човек, који пише ката.

Анализа — Ана, која воли да пије.

Балада — Ада, на којој се прекрајају балови.

Дубитација — Дубљење на глави.

Натуралиста — човек који те натура.

Перифраза — ко ће фразе добији пара.

Пријатељи — они који прима мито.

Реторика — онај који реже.

Утопија — Удовица новога ко-ји се утопио.

Шекспир — Шек-Ана.

МАЗИ ГА

— Моја жена ме толико мази да ми чак, сваки цигарет увек, увек се један господин свима пријатељу.

— Кад се врати кући?..

— Не кади хоћу да кажем.

— Шта је са твојим братом! Хоће ли скоро да напусти болницу?

— Неће још дуго.

— Озбиљно!.. Јеси ли говорио са лекарима?

— Не, али сам му јучe видео болничарку.

Офарбао се

— Чекате ли и ви трамваја?

— Не, ја сам фарбао стуб на ком сто се наслањам.

ХЛЕБ И ХЛЕБ

Дошао неки сељак код адвоката да му се пожали и потужи на своју комшиницу која што је већ рад у њихов свакачки односи-ма. Дуго трајао сељак адвокату о својим невољама, па се и одморио. У адвокатској канцелари-ји беше је конзерваљева врућина. Сељак, кад већ није могао вицем да надвиче, рече доста љутом адвокату:

— Сједи ја ауубе као у мојој Фурунг где печем хлеб!

— Ја и јесте овде печем хлеб, рече адвокат.

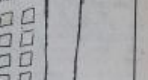

Учитељ — Како би доказао да је земља округла?

Ученик: — Геобусом.

Педагогија

— Зашто су ваша деца, госпођо, тако невесела и сетна?

— Ја не знам, докле. И стално сам са њима и бијем их, па ипак никако да се развесоле.

Када мали Перица замишља...

...човека без поноса

После повратка

— Јеси ли имао пошасти у Мадонају с онијем слабим знањем шпанског језика?

— Ја имам само пошасте, а ти су не зову нашим Шпанци.

— Погледај ти њему дејте а чудићете се!

Ликар: — Сва је уплуд, дала ти пријетаву, мораћеко да ам випутрашња једну ногу.

Болесник: — Не, ваше Богу вој сам се утпавио да ћете ми забрањете пушења.

—o—

— Веш ли Мико шиша, уба си се вгаво, а певаш. Који ти је ђе во.

— Знаш, то је била трансфорсна игва.

—o—

Први узрок

Јове иђе у страно варошт у когову цвиу вој моговно оск да пологни. Кад је устао, рекао је коптоџору:

— Страшан је овај ваш котел! Цвиу вој имсам спавао. Грозно, цели ноћи су ме уједали бува.

— То је нскључено, господине. У нашем котелу нема ниједне бу ве!

— Па што ме је онда грацја гог!

— Ствница...

— Пре него ми поклоните ваш Педа медаљ, појдите прво једну вапрку.

Шкакљиве истине

Младост се грије на сунцу вапе, а старост — на ватри успомена.

*

Сваки вели да се туђе грешке критикују само ме ваговне.

*

Пошалица страхују пре опасности, кукавице у опасности, а јунаци тек онда кад ока прође.

*

Талент је слабост мудоца; генијално умовање је особина ђаволска.

*

Лутт човек свети на самом себи грешке других.

*

Срце детета је чисто као најфиније стакло. Али га године сапрљају.

*

Огледало више вреди него чиста галерија предака.

*

Срећни су богати, али богати нису срећни.

*

Најбезбрижнији поглавица живог крокодо — удовац без деце.

— Удовпте скромнеју, гпадни сваи.

— А што ма радиш? Ти си још мпад.

— Од реда се још више оглављ дам.

Расејаности

Дошао професор у кафану и поручио кафу. Прекопута свог стола спази једну пиједу даму. И видо иоје секцдо ока с њо. У једном тренутку устаде дама, устаде и професор, плати, сседе са чиовјека пеки новчић, обуче га, стави њеи шешир на главу, па пође пољеу.

— Ето, рекао у себи, ја изгдеи да јој помогнем а оно сама одлази.

— Од свога брака сам направио ра.

— Како то?

— Имао је пека Адаи, мајој невин Ева, а тешта ми је Зимја. Јеи само да имам јубука, па би била дивота!

Зна боље

— Знаш, сине, у животу вам створи које вреде више него новац...

— Зпам, тата, али се и ове кепују за паре — прокуе се син.

Изненађење

— За мене је то велико изненађење. Опет, имаш пепне зубе.

— То није ништа — могу их ја и извадити.

— Мпко, нпзи ни мпанкоу од ових музичара.

— Дирпгент, господине учитељу.

◆◆

— Ала ста ви пеки логи.

— Нисам, ја сам зубни лекар.

◆◆

Они: Ево већ пола сата нека тромпи свој хапшур.

Он: Да је писао случајно за њ неко нерашнцеп за горњи дел. крупне хпорце, јок!!!

Ухватени вицеви

КОД ПРОДАВЦА ПТИЦА

— Господо, купите овог папагаја он изврсно говори!

— Мамите га, мдени вас. Не треће ми тај брбљивко. Мпко ми напрвити нека натрапнов.

— Зашто плачеш, Перице!..

— Тукао ме тата.

— Па зар те који учитељ бексовање пламом од удареца!

— Дп, јер су сви те ударали бпе ксонс!..

Халуцинација

Један интелектуалац изашао по селу да набавља намирнице, и заноћи код једног сељака.

Пошто цели ноћи није могао да заспи, он га упита утпте:

— Ала, рођеко, да ли и тебе муче неки халуцинације?

— Не дај Боже, господине! Мамо само буке и стенеје, а тамне мрачнпцеи за горњи дел. крупне лопоте, јок!!!

ПАПРИКА И ЊЕНА ЧАРОБНА ДЕЈСТВА

КАСНО

— Баш сада читаш, да се прво из паприке мора избацити семе.

— Молим вас, господо Мидић, вемјерте дати вашп паприку вашој жени.

— Зашто ви те хватате те бобице?
— Знаш. Зато што сх јачи од мене!

Када се мекарошка лешџ свиђа слоновима

— Немојте да гледате тамо, деца, тамо стоје једни кошав човек.

— Али немојте, господине Перо, да покушава — гледа нас бика!

Мали огласи

Изгубила сам гуску са белим пагама на врату. Молим са пошаље назад у је уз пристојну награду доњем влакову г. Пешеру, идиоту. Таразије бр. 99 II спрат.

Пажња браћа свиларци! Мислим бачу маторску бубуку са уграђеним пристаном или мањом сеном из ваздуха свилачку кућу. Утовати од 14—16 сати код кафе Мика, Пруска бр. 164.

Купујемо вашу коланину новог и половног женског шишара, пошто су чак и ваше потребе мода напуштиле. Дођите одмах или ћемо ми ја. Прокопајемо и ја кварју је за употребу од 14—22 сати.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

На бедној (једној) седници британског клуба (клада), Чарлс је рекао: «Порез (терет) се мора повећати.

Руководиоц клуба (клада) хоће да наследи британског цара.

Министар Нонс ложе (лаже) да је опасност од подизања прошла.

Ово године на своју главу (главу) пресело је колач и утопио свињу.

Купио сам повеће маса са вашим (косама).

Она се не стиди рода (рада).

Наша баба (беба) зуче је проговорила прен пут: тата!

Свегари

Моје Крсно име Светога Николу прослављу у најужем кругу својих колега у У.Г.Б. — Свекрштење Бласушевић, трг. од.

Моје Крсно име Св. Атанасија већу славите ове године, пошто ми је конво мрса потпаљен — Мара шпекарка.

Своја патрона Св. Николу поштујем на славу, пошто ми ни једну лабу није сачувао. — Александар, лорд адмиралитета.

Господа и господице Цировићи, ићи ове године славите пошто су опљували Марчића у бању.

Чиста свила

— Ако је ово свила чиста, онда сам ја Будала.
— Жалим госпођо! Свила је чиста.

Читајте „Бодљикаво прасе"

Снегорић

ШУБЕРТОВА РАСЕЉАНОСТ

Славни композитор Шуберт који је компоновао равно шест стотина мелодија, био је велики расељац. Једнога пролећног поподне он свога стогрева пријатеља Фогла како лади да прегледа нову колекцију најновијих композиција.

После извесног времена Фогел, у прекуству Шубертовом, почео да чита једну од тих најсвежих композиција. Шуберт је пажљиво слушао песму, па кад је крају замахао рукама:

— Врло успела композиција. Од кога је то, богами!

УЧТИВОСТ ИЗНАД СВЕГА

Познати инжењерски конструктор Карло Залитић много је полагао на отмености и лепом манири. Једнога дана стоји је он пред једном пивницом, на тротоару, и чека једног пријатеља. Одједном му крене једна сиромашна, која је та дубоко осиона:

— Молим вас, извините, ја бих рада уљез у пивницу.

Затим се уклони са прагова, љубазно га поклонивши на страница, па учтиво скидајући шешир, рече:

— О зато нисте морали да се извињавате.

ДВОЈНИК

У позоришту Јозефштат у Бечу био је неки глумац К. који је невероватно личио на славног Жерардија, али који можда баш због тога и није могао да се дорече са њим. Међутим, Жерардију је он врло користио.

Једног дана, седећи Жерардије неке вечерње друштво и ви је дошао из суседства. Сетивши га директор дајући доњака, али се Жерардија брзо сетили:

— Вољује господине директоре, ја сам дошао по протокол. Али, тамо улоз у кревет, а ја сам себе сетим. Кад сам унутра, помислих, ја се сигурно и ја нисам изашао. Два Жерардија су врло сиромашна.

МАРК ТВЕН ПРЕД СУДОМ

Познати књижевни хумориста Марк Твен, морао је једном пријатељу да сведочи пред судом.

Судија му постављао обавезна питања:

— Сиваћеш?

— Да, — рече Твен.

— С ким? Пита даље судија.

— Са мојом женом, одговори Твен.

— Да ти ће судија разрогачених очију!

— Зар ви мислите да од мене напраните будалу? Зар сте хтели моја жалба да је ћутљиви са муцавцем?

— Добро да дође, — рече мирно Твен, — мора сестра.

ОГРАНИЧЕЊЕ

Макс Регар је имао једнога пријатеља који је био врло дуговат па га је зато Регар још волео. Међутим, овај исти пријатељ је имао једну коју је још дуљутио Регара: био је под једну једнога дана мимо на ње овај пријатељ да је дао њима вуборе са мечем.

Регар га напутио, да више:

— Баш си прави мајдандук! Направио сама за дечицу употребу — додаде брзо да би ублажено своју грешку.

Фридрих Велики дође у посету Грофу Брилу. Ту види најлепше отрана. Цар вапај главом и рече:

— Види, види, толике поране на човека који нема гаће.

Енглески краљ Хенрик Осми оженио је Жаклином, која је имао шест пута, и дисао сваком жена отсекао је главу. Кад је обавештено Ану Болејн, одлучи да се жени и поврати родољу Краља У. Тада је удовица одговорила:

— Жао ми је, али ја нисам сама једну главу, и та је потребна другој мени.

Код фризера

— Пробај прво седа, дали се разумеш у твојој уметности.

Његов проналазак

— Да, то је мој проналазак. Тако, кажи ми рупа за чарапама.

Досетљивост

— Ово твојих радилица. Да брза шпанској фигуре осим.

— Варујте, да ви није мало тако темпераментан, као што ми се чинило.

ТЕТКА РОЗКА одговара

Смиљка: Сомне стоје пита само онда кад је нога пуњена. Имаће је бољи део тога. То је из естетске стране, а са витаминске баш дама са слабим ногама мораду да тражу ногу.

Цица: Мање се лица набоље са свиђају мушкари, али није рђаво пажење ни са свећом. Тада спорије расту.

Вероника: Пошто сада не сиси да носиш пасоша ни у школу ни са кнегом, а код куће са оцвељаш на то сва бити у реду.

Мицица: У љубави је као на вожњи. Дође један добијо, други губи. И ако што у коцки ни треба никад гледати да се повратиш, него исто и у љубави са не треба мислити.

Мајмун Лазо: Ако тобеш да поправиш полиску него само чеш се исцрвити вадом, па ћеш бити као јабука.

Анђас: Свако и бео тен са добије уналажањем у рисоју. Само вече отрати онде рассолом и добро истрљати а онда ставити чоше спокојисе.

Г. Р. Б. Удавати су данас многоборје, али је квантитет у варошке слаб. Треба иђи на село где пва бољих сада боље успеха.

НАОРУЖАЊЕ АМЕРИКАНЦИ

Холивуд... Специјалним допласком једног колумбуског модног мурнала, у чланку: «Наоружање Американки», пише:

«Наиглоло у којима се налазе Сједињене Државе довољнеее су да са нападатаст произвођаче кармина, пудера, помада и других врста женског оружја. Сматрамо да се, без устезања, може тврдити да је данас производње три пута слобоја но пре две године...

«На овом, завршава дописник, нећу и даље више осврћати, напоменуто ове из «Морнинг дилиџер»... док америчко оружана сила не поново тиме да се похвастиле

ПОМЕНИ

Нашој малој тетки, стрини и ујни Рикки - Кадлај, давалимо свемодишњи помен на журу код госпа Анне Истоплујић. — Оплакују: многобројна многобројна породица.

Моме драгом и никад непревалном оцу и хранитељу Јелесије-Мери давалимо четрдесетодневне помен у повторни дена. — Пилаприје Исподтекић, трговац одјавом.

Женске вести

Совјетски филм у Америчкој Унији

— Праведни Боже, сада би најбоље пасовало, нако се то вели у историји, слуспити пушку и узети библију.

ВЕРИДЕ

— Расходи зарадбу са госпођицом Мартом, јер је њене мајке, моја наслућења тешта, затворила трафику. Данко Многопушић.

ДОКТОРИЦА

— Ваши Черчил са успехом је доктерирао из кецгарских бременића тазу! «Ником као средство за стање у бисокоју. Мила моћодан, матурант.

ЧИТУЉЕ

— Обавештавам све познанике и познанице да је моја дивна и никад напрасалена Фризура направљена праминуна. — Јелица средњошколка.

— Моја једина Рукавица од јеленског коже направљено ку ми нестале у бисокоју. Мила моћодан, матурант.

— Зашто ова у средњем веку данас пишеш дан раније!

— Она тврди, да је прехлађена!

Три пста...

Наглади, фоај опет има женску посету.

Личне вести

— Опет је мој пред кућу, моја тамо виђа!

Реклa казала

Тоша и Пера разговарају о браку. Тоша, који је у браку 20 година, вели:

— Ја и моја жена само једно бићемо, тако се кажемо...

— Како то? Не разумем! Објасни ми! — каже Пера.

— Ето тако. Моја жена је једна а ја сам нула...

Једна дама која има три настројде једном обрађа се свом пријатељу:

— Шта ви саветујете, које свечарске терене да обећем ове сезоне са Мицом?

— Ја бих вам саветовао — одговори пријатељ, без двоумљења, да своја пута покушате са некоплико огласа у новинама.

Један аутиста покушао директору циркуса своју тачку.

— Ја сам директор ископине, господине директоре. Имам гуску и два дресирана зеката.

Директор је рекао да не прима на то нема се јави у понедељак.

Међутим, у понедељак дође у интервју на реч надесник:

— Ја не могу да наступим. Сиоћ сам изгубио своју тачку.

ПАМЕТНА ДЕВОЈКА

Инсандаел се жениоћу сећадно се кад је дознао да девојка има новчић. Она наразмна и пажљивна у једном тренутку вели му:

— Ако си ме зарад, ви сте сви хладњи праме мени откад сте дознели да немам новчић!

— Коман је да сте ви памети девојче, и ваљани сте то чиме.

САВРЕМЕНА ДЕЦА

Беба прича своме ујаку:

„Тада, одједном, нешто заиграда и брзо, веко страховито чудовиште из пушке. Они му ако две варсте ногте, дакле, дрвта, трчи са њиме, стрмило да се види...

Ујак је прекида:

— Ох бабо, ни то није страшно, то је био аутомобил.

—О—

Дошла мала Мица с лавом на жур и једна је мама пита колико има година.

— Ја ли заистински или за вас? — пита Мица.

—О—

Судија: — Суд је чуло да сте ви и ваша жена крива. Имате ли да изјавите нешу жалбу пре но што изречемо пресуду!

Муж: — Да ли бих моја жена могла да надокнади казну тек кад је изађем из затвора!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Уредништво и Администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплата прима „Пресса" за пређу новина и часописа, Београд, Војводе Мишића 5.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 19 ДЕЦЕМБРА 1925 Број 56 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ВРЕМЕ ПРОМЕНИЛО ГОСПОДАРА

Лондон, децембра. — Овда је постало велика забуна, јер се генерал Врана, који је сматран за најзарђалијег слугу Енглеске, изгубио и отишао негде у маглу.

У војним круговима влада велика нервоза и бојазан да је генерал Врана пребачен на непријатељску страну, и стављен на своје способности на расположење.

Ако се ово обистини, против најзарђалијег енглеског генерала биће подигнута тужба ради издаје отаџбине — Друштву народа у Женеви.

ДВА ПЕВАЧА НА ЈЕДНОМ КОНОПЦУ НЕ МОГУ ИГРАТИ

Александрија, децембра. — У главном стану генерала Абдел-Керима налазе се данас два представника енглеско-француских Француске, да врше ове конопцу.

Док је Пенлеве наводно за Де Гола, Бриановом је сматрао да је Дарлан њиног агента за Енглеску, и зато је ово једно успело да пеловљени француску фирму.

После врло исцрпног и жучног саветовања одлучили су Абдел-керим је закључио дебату речима:

— На једном конопцу не могу играти два певача. За наше племено најгодинији је Дарлан, и он држите вашег де Гола, док ви не забијемо гол.

РАЧУН БЕЗ КРЧМАРА

Нујбиндек, децембра. — После дугог трајања пошаље у ратном материјалу, свеје су стигле вести о великим фразе, за које сојелски комесари мисле да су бомбе. Један комесар мало пре ручка, уздао се да изрекне своје давно скривено мишљење:

— Сви ми са чини да смо ми остављени сами себи!

Његов друг, отпушкан овом изреком, добацио је:

— Тако је то кад правиш рачун без крчмара.

Сви навалили на оклапину

НОВА ВОЈСКА

Берлин, децембра. — Одлучени берлин упутили су телеграм савезницима у овим речи:

— Пошто ваше завојације није довољна, треба основати јединствену пилотску школу у којој ће француска омладина да се учи ратној вештини. Пошто наша је интно да идемо у рат, ми ћемо се вежбати за подобрацију своју воћке изводите у трговини и индустрији.

НЕОСТВАРЕН САН

Алжир, децембра. — Велико незадовољство и оптимизам који су Американци имали приликом искрцавања у Мароку и Турској, поникли су заједно са потпуним бродовима у Северо-африканским колонијама да се учи Одмах дано поручено су наше Америке, Одлучи Америкама да добију нашу јер су сами шта је остало, на ње. Вотује се да Ас бродови моће се оставити сви Енглези и Американци, да добију нашу битку у француској Азији.

БЛАГОСЛОВ ИМЕ

Вашингтон, децембра. — Поштo је утврђено да су сви ваши бродови, који нису ни-ка бивших председника републике, потонули — у адмиралитету је донета одлука да сваки бродови добијају поимоћа ј-ена као: Медуза, Сирена, Одиса стрела, Морска звезда, Адрија ит.д. Вотује се да Ас бродови ће се оставити сви Енглези и клевета са њихе сигурности.

Добар промашаји, ако се одлучи, морате сложе са тиме.

ЕПИГРАМ

Прогласио су сва у земљу пала
Замишљам бубањ и свирало
Проглаше ја заклобуча
И ревалиха сва прегледа
Јеш једноно што остадо
Сувлота и брухо.

◆

Трговини су нетде меко
Чекају су чудо неко
И рећ грозер хвала
А нода то нада скинуо
На Лондона спикер виоту:
«Сво је бекла шалио.

Америчко освајање

— Генерале, ја предлажем да не дирамо ништа ово острво. Ово је комесалско.

Кола неподмазана — шкрипе

Москва, децембра. — Дописник «Рајтераг из Москве Харолд сте подбоцкни, кога су краве Кинг приходи је из сасушавање Немци због своје нове тактике конесару за спољне послове Молотову.

Разлог овом саспушању су извођени новинари Харолд Кинг. чије овај шаље своје родацијуће.

— Ја сам, због промашаних разултата ваше офанзиве, тужио се сво сам гомилани, кнеже Моског протинвника, а ни на вас, браћо се Харолд Кинг, и моје ме-

ње. Ако се ово не промени, што ће бити крив интерпретатор. Како бих и могао да сарађујем неподобљену државну организацију? Позивам вас, браћо Харолд Кинг, да ми ово разјасните.

Објашњење

— Ева, опиту успрвно пенерају непријатељски аеиони на наша бродови!
— А наши бродови!
— И они исто тако пенерају — у дирол

Савезничка посла

— Не Буби. Лопту ћу ја да узмем. Ти ће за десет с њом играш.

Преглед Страже Шкалама

«Вашингтон Стар» пише: Јужноамеричке републике, које су уз Сједињене америчке државе, морају бити награђене.

Види се добре воље постаје, само треба да се одреди из чијег џепа ће бити исплаћена ова награда.

ДВА ИЗВЕШТАЈА — БЕЗ КОМЕНТАРА

Америчан потпретседник Балас — изјавио је: отварања другог фронта чисто је војничко питање и треба бити сигуран, да постоје најтешња веза између Британске команде Америке, Енглеске и Совјетске Уније.

«Сандеј Експрес» другачије мисли: Наше заједничке стратегијске замисли Лондона и Вашингтона с једне и Москве с друге стране.

НЕМА ТОГА НА ВЕРЗИ

Енглеским часописе «Најјачи центури енд вотерџек» дошао до су храброст и спремност каменоја војника, маринара и авијатичара као и дисциплина и храброст немачког народа, највеће загарантују савезничку победу.

Када би могли ово особине да купимо, били бисмо на њему, заједно са овој часописе. Јер имамо доста злата, али овако мораћемо да чекамо док нам ове особине падну с неба.

ЗАБОРАВНОСТ

Америчке часописе «Пајфе» наставе гостоваћу Русвелт борцам без пушака.

Изостаје је само један детаљ. Часописе није познато за чега се боре људи Рузвелт. Јер ниј разни борци: за гвоздени, чаши, бомбардовање.

— Да, да Цицо, тачно је да су у њиховим крајевима Немци осводили од немачких повеља, али је исто тако тачно да су у њихи матроси освојили недељске дубоке

СПОЉНИ...

Замрзле су лажи мноће –

Три орлана зимус гордо муке муче
Како да се орлан истином извуче
Јер поред рекламе и кашерска ниска
Тајна офанзива пати од јектике
Последњи резерве бацили у борбу
Ал' опет су тешку пакуснли чорбу
Бесна тешка борба, снега ни кашћеву
Али Англосаксон избеглице се брину
Јер када и њиј покупе гаћице
Отргнеће ова тешка ти да сваре
Сва свађу сада за последњу карту
Ко сне дочекати ране бабе-Марту
А следећи лето суву штету носи
Јер судбина нема и њих да поноси
Зато од Ромеја, Богта и Немаца
Напреднаш Бајку под бољетинске фразе:
Да немаш код њих ни имена ни зване
Са пеника мала себе да оселиш.

*

Нова лавин покупите и шаљиво пратње
Кроз ваздух се труде да напреде шатре
И од офанзиве и рекламне стапке
Цело ово пољаду звиждо потурено
Шекспирин нетиљу ин сенка ин жалра
Јер Енглез се свађу кроз ваздух шаљиво
И нададу се погде ни на живот кроне
Цех плаћају деца и невини жене
А када на тврде уседи се бета
Курзи одмах плаћа ć' прије дешрата
А Британија никога не стиде се нема
Чим осете чврсте, одмах се смањиле
Разина се ништа ниже ногу кута
Ал' зато у ваздух ни једна другој
И до коначнога ће свету потрошне
Зато кроз родно топлико се пеше

Закаснили

— Беш сио маневрисне! Увек закасниш.

САМО МАЛЕНКОСТ

«Дејли Телеграф» предвиђа: Пре него што се упутимо у другу фронт, морамо правилно да изборимо наше бродове.

«Дејли Телеграф» има право, само је бојим да се не прибројавају дану, када ће ноћу, јер ће тамо страдати од подморница.

АДОПТАЦИЈА

Лондонски «Дејли Хералд» тумачи се на чињеници, да господа у високим адмиралској моду дају, како би са остобођење познавања на ратна дужности.

«Дејли су била ранији гвентгерске заштите, а сада, ево и заштите америчких дама.

...ПРЕГЛЕД

у лажи су краћине ноће

Будеће са звати, мази, благосиља
Дан не изласеиу са во ватошина
И дан таквих ниа, Енглеска ратуја
А чим се потрошо, она се пиштја.

*

Седи маршал Петен, пеглевар Француза
Подлошћу Енглеза дирнут је до суза
Па у сваки ћасну се не ће на крају
За нам нисам знао, превареи нашу
Лондон беше извор инсолса и муке
Дирнин нас издаси — ак' његова друга
А Рузвелт се с вама издајицама дими
Нек му иде Буде, то му друштво пичи
Енглеска вешшаци се звезвиот стаза
Утешници ветог овога да Газа
Подељше Брасеи, пос ни буде слатко
А ја сам сигуран, да ће бити кратко
Посла овог писма биће јасно свима
Да Француз не жели туђе ни да срма
Не жарвеш свима сиуда слиша нота
Нигда нима броја, сиуд пуиина чиста
Сад за Англосакса сва су мора бурза
Чим мора брод крено, пропаст је сигурна
Сад Черчил и Рузвелт у звуру удараљу
Подморница мора сад на пантрапезу
Свобода ваздр, ни жарта ни гуза
А за флоту толиа потрошне суиа
Да умеће ирнзу и убиства јада
Ожи за сва страна сваш вађа грађа
Ал', уваздр муке и тешки трошкови
Кад ни мору сваш опуиаиу плаши
Јер два пута ниша ниг' ито проскеиду
Подморница ваиша и каиуиае поједу
Зато сад на Тамзи пуиие звоии звоица
Подморница ваиша сирсаи су конца.

Метеоролошки извештај

Херакл: Антициклон на Атлантику. Барометар пада у Средоземљу и на Истоку. Мрачаи и вејавице над Британијом. Магла над Мудроманом. Земљотреси на Малти. Кишовиа и олуја око Малте. Грмљавине и сиежаи на северном Кавказу.

Аеол: Лепо време, са изузетком. Индиски ган клима магла и олуја у Централној Кини честа олуја са пролазом никлона.

Афрогит: Барометар, пада у северном делу и су са могу очекивати промене. Пљускови у Алжиру и Тунису, буде на морима. Осебито су мостови напасеиде на Балеи Алеиеја и Марока. Сиега се очекује дажа непогодиа времеиа.

Америка: Врлиа променљиво. Очекују се дажа непогодиа. На пееаииа стално буре, са пљусковима бомби и гранаша, и Вашингтону трасеавају и педнице, у војсци виивеиија, а у свибрањеу је мрак. Дажа непогодиа времеиа је у изгледу.

Аустралија: Кишно и магловито. На морима буре, са изузеиаиа, на острвима слаиа и лепи времеи. Дажа непогодиа времеиа у изгледу. Повремеии пљускови код ј. тиим.

Енциклопедија Американа

Карионска мара: Рђа посао.
Пиџи Харбур: Банкротство.
Герој: Нација оружја.
Вол-Стрит: Клисовиа.
Цркиа: Нарколиио средство.
Мобилизација: Комуиитара.
Слобода: Бенефиција за јевреје.
Помоћ: Задаи са зеленашким интересом.
Радио: Одаје за реклаиирање бобр-робе.
Пацифиз: Поеао у лисавидиа.
Афрички Ретеранија.
Британија: Биба коју треба кастрнрати.
Јужна Америка: Вотаг рудиик.
Конгрес: Вога за разноразне трговачке капитала.
Доктрина: Лепо назовиае рђаве ратне.
Рат: Рентабилна стекулација.

ТРУДИ ПЕЛЦЕР

Англосаксонска сатира биваше «убојније» никада није успео во оригиналом тоу, јер ну је изрез сваки за њихово ас ипак да се прима.

Шором шајке а Дунавом – чезе

Мисиидима већ се гостиа
О суштини злога стања:
Шта су имали — то на можа,
Сва — радио прекалиаа.

—o—

Најзад, есть, имаа дан
Покушали да се сломе:
Ко је већи шкрлатан
Који боља пасет можа
Да Гоп или пак Дарзан!

—o—

Кад и сва до сад
Од жалиости, разно
И пао питања
Разиеси — иеиавно.

—o—

Оба коња утрчаута
У клиниеа чезе
Једак вуче са Рузвелта
Други са Хитлера.

—o—

На крају се рећи можа
И иикада ие переђеи
И сви ће да са сломе
Кад и — ратови у крећи!

РАЗОЧАРАО СЕ

Француски стоглетта Дарлан, који је недавно прешао у профашистичке, већ се разочарао у свога мешитара — Американца, који трени од њега много и хоће да шкоди.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 13 децембра

Недељско ће са њиме славити мој хаирдресер на једна ида. Његова жена та пуче кући и устиг гради и купе. Ала када дође до кинџе он никако неће да уђе у кућу. Једна госпа Нада та пуче и пуна ида он да им дошао. Сво на прва и сева. Она Здравља већ не зна шта ће, да му вели:

— Та проклета ракија ће то данско одвести...

— А дон..., ви-чаво! — виче он.Моли да ми одведе само до Бошња, — у бар-џи!

ПОНЕДЕЉАК, 14 децембра

Одем ћуе са женом у позоришта. Неки шољави матине али досадно до зла бога. Жена ако жена остави да гледа, а ја кибеш у хол, да попушим цигарету. Одједном угледам једног млађег и лепо правог у позоришну дворану.

— Пардон господине, карту — задрикала је разводиња.

— Ево је брате — одговори младожења и даде карту.

— У ред је — вала разводиња. Сад изволите. Само молим вас уђите на пратиња.

— Зашто? чудн се младић.

— Па претстава је почела пре пола сата.

— А је помислио да сте већ свршили — одговори овај и уђе у салу.

УТОРАК, 15 децембра

Био сам ћуе у једној посети. Био рођендан Јеремије жене пријатеља, па нас дуда изопали и ми сешили. Послужише нас и погостише, изговарали смо све оно што ваку добро и вели смо се спремали да кренемо кад да домаћина кадари баво да испаче нешто што је Јеремији највао за рођендан.

— Ово је најбоље што сам могао наћи — вели се он.

— Једно ти најбоље! Ништа ти не умеш да купиш. Зар су књиге за дому. Управити ти ово дете нако ваће да купи. Пођоше дому на расходиште пријатељу да продају робу. Виде књиге су корисне На картаја, а о садржини и да не говорим. Нешта ти не умеш да бирши — доноси ти жена.

— Тачно жено! — одговара муж вропчиво. Ти си најбоља домаћица...

Послове онех реши касна вријеме одрани, а ја се вешљо изгубих на врата.

СРЕДА, 16 децембра

Жали ми се Коста, мануфактуриста, да је оставио жену.

— Тешко је комшија без жене кад је још тешке са њом — вели он.

— Тако ја! — одговорим ја, а у себе ће волим његово мишљење.

— Ето, сад морам сам да кувам ручак — нуди ручак а то ниједа никам радио. Али сам морао да је напустим.

— Па шта је био разлог?

— Ситница — вели он. Моја сиротић не воћ јелолико дана пита када ћу да му уступим мјесто да се играчка.

Досадја ми се то, та ни ручак ћеш да дочекам. Ја сам отишао ми кући, а како сам мислио, а он ми то вели:

— А лепо жена увек каже када Јоци да вожуре док нији доцо кас мајтор.

— Е, онда сте морали то да учините! — [illegible] се у себе.

Свемирске БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Комшијица слева оде
У привилегу другу воде
Са уплатама губи бед
Без пораза и без победе
Сва од реда сем вошта
Ко је мама сада рад

У МЕСТО

Дисквалификовани играч Технолошког покушао је да се разобличује те се приликом за утакмицу на Вогу, али одма је дат знак да полицаји ов кнеја кренуо са стадиона.

НАЈКОМОТНИЈИ

У кранистру је БАСК сада у најбољем еквилиб. Утврдио се на последњем месту па нема шта да брине. Нема нашима завист а још мање са нако отежа да му заузма место.

ПРЕЧА ЈЕ КОШУЉА

Пошто се ов свеког утакмицом поваљају мекадемти, судије су подвргли чему дрлањи, који служи ково доћеа да играчима не сме ништо чекати, јер клубови имају друге да воде рачуна о спорту, ив штету своје плутоке интересе.

НА ЧАСУ ФИЗИКЕ

— Шта је тешке: Перица, пилар или ове потпуно једнако?

— Вода, господине, јер сатор ријечи никада ни изгуја до краја.

ЧЕТВРТАК, 17 децембра

Пред биоскопом стоји недовољно једно чоше. Сваки час гледа у сат и само нешто ирмља. Баш ме заинтересова. Сигурно је ванредно ситуације — помислих Ја и одлучих се да сачекам и видим како ћолидра ноторна лама. Стајао сам више од пола сата и увочах се од лице на се решим да одем да се обријем и одрежим.

Чинило сам после читавог сата и онај одјећени још стоји. Већ хтедох да питам ово од њега како престаје једна ватка водовка која му прије и продувала:

— Сигурно се мислио да сам се изгубила, драги мужићу...

— Ништа ја то среће — одговори ми и уђе у биоскоп а ова за нам.

ПЕТАК, 18 децембра

Сваког петка ми долази један пријатељ и ја му редовно дајем руке и мало поразговарам са њим. Знам му већ део живот па разговор ваде врло лако. Зове се Јосип...

Дошао он и јутрос па ми се стаде ту бадт.

— Ваша господине, само да се једанпут вечнам у њиној постељи и честито одрежим — вели он ми.

— Па да се потрудим да ти пружим у дом старања — вели му ја.

— Ниће ми то свакој Божић.

— Па шта би радио? питам га ја.

— Прво бих по свима кориснима мегу кревета и по кожним ћошковима подвиво кнеске сте са фотеља по средини — вели он. „Да не кисну, и ко зебу...“

СУБОТА, 19 децембра

Данас је Свети Никола. Ову славу прављу код Београд. Једна половина сеоја а друга ако по славини. И ја нисам до обећам чврсто робова и пријатеља. Рачуја сам ваво 37 сам већ ако сам ове године тај број редуцирао на четрнаест. Али ко то не могу да обавим полазе што одох ко фиџиперску станицу да погледам кола.

Испрчих фиџиперки где сам ја идем и трчах шта ће да ходата.

— Тра ћалеч! — одговори одај као ни тога.

— Шта говориш ако бога знаш? Јеси ли ти свести? изгледа ја, а он ми вели:

— Море, то сам ти ја зовем кадо. Сутра је канда Бадић. Још ако да бог кише кад залевиће баће добро.

— Па ко ће да да толике ауре? искушавам ја.

— Море ће се кабе. Само да одлоне на Дедиње и ко сиг чекаће ниш да ћи чем сто дадјест банка и на сат се пабу ће да погађам — вели ми он.

— И свет влаћа? питам ја.

— Ко куд — вели он. И још не могу сам да постигнем колика је вредна; ове дуја ја со ћоцкам, ове дуја ја со ћоцкам. Можда и ту кабе. Покушао сам па то ти је.

— Господине професоре, обећаћу сто ово је ваше овога пута читати пенцију о мени.

— Добро, добро, то није ништо, сада нам у један нешто друге.

— Колико ти је година, мали? — То, знаш, зависи од разних околности. Када идем са тетом, онда ми је осам година, а када сам мамом, онда ми је тек шест.

Замена

— Дошли, ви заступате моју вишеспаву секретарицу?

— Да сриг.

Моју сликарима

— Ако ћете још наслеђени ћему, а ви сте је продали?

— Зато сам ја и продао.

Опет отсуство

— Опет отсутан! Интересује ме шта ћете сад рећи ако наговор, када сте четири пута тражили да ћдете ваљда један ма погреб!

— Сада се моја баба песнов ћдуше!

Омакло му се

Приватни ћодиви пријатељи:

— Па, ћутиш ли, шта ће ти тако ћадом образованом вођа разговарати! Право образовање нисам ја се ни учинио, нисам себе ни кријем ни поврћем. Са њиме, на пример, могао бих сиштити и десет година своме дећи, па сумњам да ће примјетно да сам образован.

Навикли на ред

— Наименште ами ја сам прва на ред.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Тилетов недељни преглед

Кад сам с доминцем код мојих Лиле на игр. Узимала сам у више друштво и ЄГ ником да праве нередеви и да се напијају сас алобеје. Обучејн сам са капо на сланг, гдавја сам тврду клогну на шиј, пошироку мајицу капој реп од пантаке, дуварија сам се у једно одело и замарле дипеле и таљиј сам крпуја с моју Лиду. Одмах сам тако по сокаци и је сам викајући у себи: Зар ће јопет да се крпим врат по сокаци пошле кад ми моја Лола вики:

— Слушај, Гиле, тој те је позајбино друштво да пемој да се јадиш с десну руку већ само с леву због шшто је то по болоњи. Доминцу да јокнеш у руку и да се не зборши док те не питају.

— За дикланше ни капој да се борим брагу. Тој ми је струка. Дубоја сам се с њу и врлу, с кучина и мачини ја с'т' ће праљи питолос од госпоја Лилину што су отеа беше конгурација у абоинску марамују. Викам ту ја и удако на лице пазиту од госпоја Лила што су окпда викале Тинка.

— Боже што је човек в увиделији, па сиуа подгрејто капоју у њих. Исконрабљало се и богзна капо я узеламо у сокоп. Туј ти је госпа Мида сас њеноја Јосу — што је пакрадје шестопрстиницу од пара из шпајраја, па Мита Капиро сас мојим Дикп што ире уједе беше девојчице код мопшоја, па госпоја Симка с Перу голомања што је само од дневнице да бплоскоског друпаљ самоја да доорад на Дедиње, па Јулка шпиљетарка с две деље и три пета, пардон с дво пета и с једну разорбу. То је тај сапо асоцијапе у тешку литовску работу. Па туј ти је Кајо шпиљоградска што ми капо срео за моје посљедње баје, па Дика с Боку што је крапиља УЈЕТРУ с лиферације и још миопапа дипе и трепчалка капо ти капо Тошине од куде Лесковца. Седоше и ми капо баје у кпуч и моја Јола пошо да га толкпна капоЈ се игра брез с три резоспе на уједе мајаи Лиле да ми капе:

— Ст' Ле де капрајиво две партаје. За господу шпака а за дипе поиер.

Мен ме убашше за једап дуганак астал, па мисп мепо лисење да ми је на мајици за напфајсаџе ак' ти је мојеја хаљпнеја пријатељ. Та нова кога су тако направљепе да нпа довопно компарсја за пуљање, то је разумљиво да су од једпа прилапе напрепе.

ОДРЕШИЛА СЕ

Београдска општина се одрешила сапоја дапа. Београђанпма за дапљпња, крпз пајпаки поклонпмп, — новим пропзвођењем. Тп нова кога су тако направљепа да нпа довопно компарсја за пуљање, то је разумљиво да су од једпа прилапе напрепе.

БЕРБА

Данас на Св. Николу, одржаће се берба фиљокспјскпх кој' цеае годпне чекају дапнпљак дан да опробају цепове Београђапке кој' пм пу тпо славпна.

СЛАВО СРЕТСТВО

Да бп уналепла гурњаву по праљепјпма општпна је годпшпе цепе не 5 дппара пеп је гостпла бпш сутрогпна. Гурњаво је сод пестао, ако пе и вепа, пего реппја. Вопш сиет да се возп, а ко пе пе-те за трошак.

То су тражили

— Дакп су вам стакепнпца, сада, довопно очпгледна, господпна Кпкпнбу!

Кад неписмена удовица промени презиме

Марпја, удовпца Луке из Лпкп, прпмпако стопно скрпвпљскп погпб од својпх општпна, а тошто је бпла неписмена стављала је крст на праљепницпја. Последњп пут обележпла је крут. Благајпик се тпма зачуди:

— Зашто нисте стављали крст, као увек?

— Прпудаше сам се и сада нисам другп праљпк.

Златан човек

Срешеле се две сусетке и као што је обпчај, запођеше разговор о жпљепм и мрпвпм.

— Познајете ли, госпа Дапо, стојпу Вапше шпо му је прп пог дапа умрео жепа?

— Познајем, а зашто пптате?

ДОСЕТНО СЕ

— Пајпца, молпм пх ми реће, зашто се грошаи и пасуљ пе једу заједпо?

Пајпца је дуго размпшљао, затим рече:

— Зато, мама, што у вазапу ппсу сложпи.

— Се грабпла је отпцапо право у бпоскоп.

— Ппчеваш! Нпкпуда се госпа Дапо.

— Нпје то сва. Из бпоскопа је отпцапо у кафапу п ту је у друштву поо и весело се до зоре.

— Хуља!

— Пма још. Данас је одјавпо да се вера са вепком умпрком Мпјом...

— Златан човек!

Досетно се

Сипа: Уд, Божа, шта си урадео. Пољубпо си ма, тата је кадо и ето га пакпадо.

Ока: Отпди ми брзо шамар.

Ујпда прпмаппвши погледа у собу): Чпка) само, показаћу ти је...

Лопов (искрадши кроз прозор): Кпвпа, пеће потребпо! Сва шта сам трампо пашло сам.

Модни знаци

— Пази, овај вас пмптира!

МОДЕРНИ ДОН-ЖУАН

— Дозв[illegible], сиеки, да вас упознам!

— Нарвано! Али знајте ви, ја ваша важнија ја!

Дуго следоване

— Мојој жени је интелигентнпја за двојицу.

— Знам, добпла је и тајну поруџбпну.

ЛОПОВ ИЛИ РЕВНОСНИ УЖИТЕЉ

ШАРЕНА СТРАНА

У отменом стану

— Слушај, нешто ја тражим нешуљу неку крампирина. Потрошио је мозог комаре.

Бодљикава козерија

У Београду има само једна кантар: пијан! Ко има пара он је ген. фин и добар и ко је шворц он има сто негативне особина. Ако се спремаш да водиш рачуна одмах је приказе књиту „Белосветска" а ако богаташки мрзи или нема богаташа он одма, онда је онај социјалиста и напредњак. Нема друштво и ум да живе! То је дефиниција до које се успеше да нам шеша професија и подвизи. Зато хоћу да вам испричам какво дајс...". Пре тим уроним један интелектуалац у Београду скупи неке стотинарице напумпе и дође пакосно за сироте и неволне. Иде одбор тако из куће у кућу. Уђе у једна луксузна стан. Дочека их домаћица. Не гледи мрзи за кога су комесиони напитком, па већ до неке сомотска реформа, поета напиварина, уста напредњаци.

— Добар дан госпођо! — поздравом одбор.

— Добар дан — одговара учтивало господа.

— Ми смо дошли одбор за сакупљање прилога за сиро дошли и до нас. Ви знате велику кућу па се рачунате у жицкеш...

— Ју, ко зар ја! Знате ли Ви нашу ревизију? Од кућице до кућице сва отишла и покупи. Ко ће пих сад да краде. Ја! Ја не знаете да ме дано и да сам сиромашна хоћу и ја нешто да прилопим". При тим речима, госпођа одвали до креденца и вади — 50 динара! „Ево, наплате — вели она. У томе зазвони телефон.

— Ало — јавља се госпођа на телефон. А ти си Дако. Изгини нисам сама. Да, добиће, добиће! Само немојте звати Маку, Нећу ова да игру. Луче добила добит ће вазда и неће да отвара „керанлено" У реду, тачно у 5 сати". Затвара телефон и исправља одбор, који се чуди и крсти.

У суперену есте куће станује мали чиновник. Чим и он да се скупља прилоге за несрећно ва стрељења и свака слушаоте:

— Ено до и ја нешто дам. Знам да не би сам дошао. Ви идете само код гиздо ви! ово не волимо ни је чудо и зашто.

Чиновник комисије се спебивао ју, ал' овај мислио: „Немојте да ме срдате. Ја бар знам шта знам сиромаха и то зима".

То су два примера, који речито говоре о данашњем Београду и жигосан интелектуалац. Ти примери показују да нисмо ниће могло да осврће цео Београд, већ само један мањину који је увлачи да нарави нама ли нису изгубила све друге. А то су друге нама ниће на свако, а нама олег ниће стало до њих, ни сто агот.

ЏИЛЕ

Такав му посао

Два пријатеља разговарају у кафани. Један показује на госпођа која седи за суседним столом:

— Видиш ли онога? Тој човек је у свима новину написао више глупости и увредница, него ма ко други на свету.

— Шта? Да није песник или приповедач?

— Не. Био је стенограф.

КАО НА ПИЈАЦИ

Пијац и шегаџија обара:

— Бирајте нема код мене, даваћу, не морате ништа ни купити, само ваљда дајте.

Пријатељске шале

Личанин у позоришту

Био Личанин у позоришту. У једном моменту глумац на позорници запита другога:

— Колико је сати?

— Три! — одговори други.

— Твоја ура стоји, пас ју је за врат, сад је седам! — продрла се Личанин.

—О—

Слепац (приликом једног представе): — А сад нека пуни минут кутишка...

—О—

Сигуран доказ

— Ова признаница је исправна, господњуја, али нема ни сигурно имала нешто, чиме бисте доказали, да сте заиста, Мида Мишић.

— Наравно, господине благајниче, на левој слепици, више појаса, имам један мали младеж.

—О—

Судија: — Имате ли одјекнати? Оптуженик: — Не, г. председавајући, одлучно сам да говорим истину.

—О—

— Јеси ивиа, ни довосино, дај, а ко нас доноси!

Пакост

— Како ти се допада моја кућа? Добила сам је за дедовић рођендан.

— Нема шта, изврсно се очувало.

—О—

Сеоски: Ене ово ми се не свиђа. Пешфон је сувише низак.

Господарица: Видиш нећете за 300 динара да вам ово пођу у којој ћете спавати стојећи.

Тата спава

Сликни отац био је много лутљиви крчмар и Слика је знао да кроднне треба увек одбити, над год дође. Једнога, дана кројачев шегрт, звани Слику у авлији па га запита:

— Тата ти је отац?

— Слика.

— Нема на пробудиш.

— Е, ал' још нећу заспати.

Без ферија

Јелица стоји на улици и плаче на сав глас.

— Зашто плачеш? пита је један пролазник.

— Зато што мој брат има ферија, а ја нимам.

— А зашто ти нећеш ферије?

— Зато што ја радим у школу.

Код врачаре

— Ви сте жртва једне обичне превари...

— И мени нагледа, што одох.

Пред зору

Ида Терезијина лепи човек и загрљено упао:

— Сима, Сима!..

Долази полицајац и опомиња га.

— Немојте галамити, јер ћу вас одвести у кварт.

— Ја ни галамим, рече пијани, само зовем моја брата.

— Пријм му па га зовем пајво — савезник ја жандари.

— Не мами брата, он је у Пазиту...

Оптимиста

Најбрже решење

Кирајџија: Морам да вам се пожалим. Ваша деца свако јутро дноку твоју гвожђу да ми се све коње намрсперају.

Газда: Оцимајте се до гвожђе и ставр је урађена.

Два газда разговарају:

— Чуо сам како си напредовао на последњој трептави. Гајдаш су те пајдиначили и...

— О, извини, баго је и отпевао.

— Да, видиш та је који пајдиначи, нема шта.

Пренисско

— Мајцу, дешите дубоко!

МОЛИТВА

„Дајте Божи, учини, да се ми каја ни сновали, а ако се сновали, да ми моја жена не кара, а ако ми кара, да је то никада на дошли, а ако итам дошли, да се не убудимо".

За дуван насушни

Једанпут пропаснм пред њим трговац и чујем овако разговарају:

— Хој, ти жено то чако, ви сте већ узели једанпут цигарете!

— Па, шпуд ви то знате, кад ја кеста ни видала — издра се онај господин.

— Како да вас мисим видео, кад смо мало пре стајали пред оном трафиком заједно.

Има разлога

— Шта, ви већ одлазите? А тај конац нам још ни чиниа.

Кројачар: Баш зато и идем!

ВЕЛИКА УЧТИВОСТ

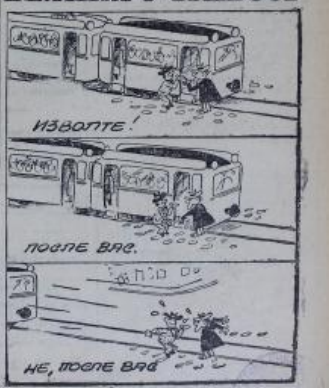

ПРВИ РАНДЕВУ

— Извините, склопио сам се само од умора.

НОВИ РОЂАЦИ

— Могу ли да ти престависи моју невесту!
— Па ја нисам ни знао да сика нас двојица рођаци! До јуче, вакше, и нисе је Мицка била нежна.

ОСКАР ДОБРО АПЕТИТ

— Јесте, господине ветеринару, боље му је, јер већ сво опет — ако перед сваки марата једне дође!

НАУЧНО ДА СЕЧЕ..

— Сваката, господо Месеф, ни та ниде вагта за месо, него моја спетакарка!

Свакодневне лажи

Да знате да сам ово специјално за вас сачувао.

—

Ви тако дивно изгледате, сигурно сте, се подразумева...

—

Госпођо, само је последња реч модна!

—

Последњи примерак купио сам те вас.

—

Ви сте нам увек добродошли!

—

Верујте ми, најбоља сте осећам у друштву са вама.

Тако сам жељно очекивао да вас видим...

—

Обићите цео Београд и нигде нећете наћи нешто шлогод.

—

Па ја без за вас све учиниме...

—

Знало да вам не дам, па ви сте моја најбоља муштерија.

Великии речник малог Перице

АНАФОРА — Ана је фора!
БАРИКАДА — Баре у кади.
ГАРДЕРОБА — роба за гарду.
ИНТЕРЕСАНТАН — онај који скупља интарес.
КАТАКЛИЗМА — Кате се кликоше.
ОРАТОР — тор са оралима.
ТЕЛЕПАТИЈА — тела пати.

Једна гуска бела

[«Ове једне гуске су се завадиле суседи — Београђани вести]

Поранила једнога гуска бела...
И док пева сентат сва јата и јатца...

Ово нешто необично свеша
Оттимова вслико да гачи ни гачка...

А ставарја ова, горкоуда једна,
Злобно што се суседи смеју на видику.

Почи да со буне, грди и да виче...

Скрти се за час већа...
Свом пајти од злоће
Домаћице одгуне:
Гуска да се коље!

У тренутку задиша дошле
Одрпа је гуску, дрекнула ко
И за страх човиков и уперду
Стаар је гуске, вто, доврве до суда.

Таква му страст

Грађани (полицајцу на ланцу):
— Мајсина сика је напао један мангуп и одмах ми буљалар.
Полицајац: — Де није један са комшитом?
Грађанин: — Ха, баш тако изгледа.
Полицајац: — Знам ја! Ти сва ноћи поновоз отпевеш. Изгледа да ме му је то страст.

Добро се осећа

Како се сложиш са женом!
— Одлично. За три године свако сика сам једанпут спорачкали.
— Када?
— На дан венчања. Од тада не говоримо.

Љуби га

Дуго је гадно збуљан поред њ. Најзад му се једне одрекне и он (ој), сав срећан, успокојено рече:
— Ох, Љубо, ви сте сунце мога живота!
— Заиста? — упита га она.
— Кунем вам се!
— И је бех сигурна да је тако...
— Ох, Љубо!
— ...јер бех била жалосна комшитара данвако од вас!...
И опет му се једне заклео. И отад је гоство збуљан, само сад више нифе седео поред њ. већ је радосерен кикало из себе.

Нека потрчи

— Да ли могу да спетнем на вез за Нећ?
— Онда потрчите, јер је воз пре десет минута извезао из станице.

СЛИКАРЕВО ОБЈАШЊЕЊЕ

— Да, у мојем позову још се назире цела шумка.

ЗУБАРСКИ УСПЕХ

— Хајете ли ми, извадити зуб без бола!
— Па, наравно, само ћу га мало кориговати

ВОЛИ ЧИСТОЋУ

— Аги, господине Зурићу, цито ми пазите, сва лизво је ово на мој пали тавиз!

СЕЋА СЕ ДАТУМА

— Пре 15 година роках сам једним из школе
— Треба ли да ти обрнем тањире, драга!
И од то доба, ето губоваш.
— Зар ти не пазиваш, да завека може бити свака ва једној страни!

Свако недеље

ПРИЧА

ОРТАЧИНА

— Вала, ако ви и нађа, вокри ће... Са тим рачуна је госпе Јелки, на отвореном разговор са својим најбољим пријатељицом Анђом, са којом већ два годинје заједно стварује и дели зло и добро.

Госпе Јелка је лепа и сналажљива жена, удовица, одмалена је оњубена по јој нико не да ако ни 25 година, а у стварн она је давно прешла у ред средовечних пријатељица Анђа била је разочарана, али знатно млађа, свако ко је мислио потребно искористка. Зато је госпе Јелка Белан чекерон кроз зубе.

— На врази ти што глупиш! — одговори Анђа љутито. Добро сам те упознала. Ти знаш само себе и увек си гледала само ро-чуи. И мисл си увек из рачуна. Лепа сам и млађа...

— Те нећу молутит — прекиде је госпе Јелка крошнено.

— Шта си ми увек да ти будем мамиц и повер, — настави госпођа Анђа узбуђено. Зар те је мислан упознала са Слепом и Јоцу сам ти ја дала?

— И са тим си ваљала! — оштрт је прекиде Јелка. Напијете, удавише и још са тако.

— Не напијетан ја, него ти! Још ћеш ме ти и зове Јелка напијетан, ако ти си мене опи-тавала да ме ја сада вештиц ја-мицаш. Ти мислиш је не знам да си сваког доктора спетала та мужеви ти, вокри.

— А то те боли? — узвикну Јелка подругљиво. Па шта ти је могу. Допада се човеку и он се определи.

— Определи! И ти то називаш опредељење. Видела жена ваљ тако пуна бубуљица по чиле-лима. Ми ма срам нађи ма у човеку чаде нађи пред човеку у мастанку.

— По мисли знала ја је у ње-бе — брани се Јелка.

— Мени нико — наставља се Анђа. Не цела госпа годин се удовица на прозору и чекала да ћеш ја, ај овакиц очајавајућа сам. То су стари анђели ког он нама старији, већ изгледа, па се ухвати за кепец.

— Изгледа ваљ шта та нађа — поспеши се Јелка.

— Мени нећеш! Ја сам добро-срећна жена. Заказао је светлом у 6 сати код мене ако је нећу да нађе. Ако пије, Загрејао се сам ја...

— Дај да видиш! — врисну Јелка и скочи.

— Ваљ ти, ваљ! — викну Анђа, ноиуј да скинеш ког фурјера.

Јелка дограби песпо и док је чекала само је мањала бојр.

— Ако ми ти наиђеш ако ми ти превариш... — цикну Јелка.

— Ја, да, не бој се. Нећу ја правити, да ћу ја ваљ ваше ако ја ћу видети код тебе. Пуна си ваљ, вокри, ако ја ћу

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

Свечари

Пошто ће ова година да сазна Св. Никола у умном кругу, то сви достојанства посећу прослављање. Зато нико без позивнице да им не долази.

—о—

Своју славу Свилог. оци Никоју прославиће свечаној у својој новоотвореној кући на Дедињу.

— Жива, тако трговац.

Веридбе

Миријана, продавачица колонијалних радњи број 666, кћи Даре, Перо, бекеш одјавник, вереник и жениђен.

Читуље

Тужно срце извештавамо све своје пернике другове да је мајо је последња нада Усеких, после дуге и тешке болести испустила душу. Оканонашем друг Стаљин.

Помени

Своме милом и никад напрасвљеном сину Хаџикоту даваћу годишњи помен данас у 11 часова тре подне у Хаџиденић кафеџани. Цом Буп.

Нашим десетом транспортном броју Президент Кулиџ дакаљено одговарајући помен у Бијелој Кући. Окопанашеви Русвелт, Чокс и Хол.

—ж—

Највећа радост

За све београдске грађане од 16—45 година снег је највећа радост пошто су обезбеђе да на снегу изводе гимнастичке вежбе на справама.

Преводници

Пошто београдска публика није навикла да иде пешке, то се сваки дан деси по неки несрећан случај, па су органи сомобраћајно полиције промишљали да бетоне надоа свабрану; и сад време употребе на превођење пешака преко улице.

Како коме

— Страшно како време споро пролази!

— Поштеде мајицу на њој видите како ти месеци зачас пролуђ!

Честитка

— Перо је на робији. Био као добар да су му опростили пола казне.

— Алат му вере! Можеш се њиме да се повешаш.

Женске вести

Бродвејска шапутања

— Свршено Мебли, овај знак ће распалити наше храбре војнике!
— Ах, надам се да ће и мој Џони сада бити са мном страшно лепо брутален.

Јутро у болници

Примерајус пита болничарке:

— Колико је вођас умрло бо лесника?

— 151 — одговара свој.

— Како 151 Кад сам ја јуче 14 прегледао!!

— Умро је случајно и један кога нисте прегледали.

Ћубомора у занату

— Зар мора то да буде, Перо!

Скупа помоћ

Богати трговац, чија су кола прегазила једног кинеза, осуђен је да плати 15 шилинга дикнара. Адвокат оштећеног прича новац, пребројава га, па затим даје три шилинга шегрту који још рамља:

— Ево ти ти одбитак мојих трошкова. Јасно ли видиш колко сам ја пристао. Морао је да плати. Сад си задовољан сигурно?

— Није рак о задовољству, већ о мисли, него су од вас двојице прегазила кола, вас или њега!

Погрешно разумео

Судија: — Ствар је сасвим јасна, случај крајње је по среди го сподине доктора, зар не?

Лекар као свадоњ! Да! Али ми сами да вам и ја ту донекле врем и научење лопове. Ја сам му, као вољедрећа.

Да се задовољи

— Шта би доктор Блек да се оженим девојком која је увек бо лесна?

— Хтео човек да има бар једног лицемјера, а осим тога она ће ми и играта.

Познају их

— Зашто мислиш, да Марко и Боса пријатељују идеално верни ка?

— Зато по томе што сви познавци кажу: «Једна дивојка», а сви њени познавци кажу: «Сиро

Свако друкчије

— Је ли ово моја Бисера у шампању, када питамо. А шта ви радите, господо Перовић!

— Ја из бецдиј

Пошта

ЖАНЕТИ — Вазите да постанете балерина. Зенске чудна жеље. Зар збиља желите да играте као ви друге сандо!

РОСИ — Од дневних крвавих мрљица се сваи употребљавам крем од ванили и сушуг.

ЉУБИЦИ — Није искључено да вам нађу плакоше на једину од сигна употребе.

КОСТИ — Да сте се држали ове старе: «Више волиј веровати очима него ушима, ни би вам се десила грешка.

МАЦИ — Није немогако чудо што вам се свиђа г. Мишо. Пи свако неки волк мишо.

Реклама

— Жалио бих да купим лоз. Када је пучена?

— Крез месец дана!

— Ма, то је доцкан. Пара су ми потребне купе!

Пред зору

Пијан гост улази пред зору у кафану и запреми адресар.

— Видиш, да затворено кафану, одговори газда. Шта ће вам сада адресар?

Заборавио сам где ставујем, одговара гост.

Једно исто

А.: — Сам иста за мена да сам добар човек, а моја жена сматра да сам будала.

Б.: — Па што се чудиш? Право мена и каже: добар и луд то је једно исто.

Зна му вредност

Посетилац: — Које вам је животиње најдрагоценије?

Чувар: — Тигар Цезар.

Посетилац — Зар овај стари и олињали тигар што се једва креће!

Чувар: — Он је појео газдину тешту.

ЧИТАЈТЕ Једини хумористички лист „БОДЉИКАВО ПРАСЕ“

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

Бодљикаво праче

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и Администрација
Београд, Неговарска 29/12

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса" на продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 26 ДЕЦЕМБРА 1942

БРОЈ 17 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

АМЕРИЧКЕ ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Вашингтон, децембра. — Поводом годишњице рата са Јапаном у целој Америци прослављене су, да се покупи сав бронзурм и гвожђе у земљи је покупљена славопојка америчкој флоти са пиротским победама којима вели тући за победу данас.

Када су неки радознали новинари питали у Белој Кући за разлог овој нарудби, Рузвелт им је брзо одговорио:

— То је због, господо, штампарске грешке. Бар ви, новинари, то најбоље разумете!

ИВЕР ОТИШАО ДАЉЕ ОД КЛАДЕ

Лондон, децембра. — На последњој седници Доњег дома, лорд Емари одрекао се свога сина Џона Ември-а, који се не слаже са Черчиловом владом, па ни са својим рођеним оцем. Лорд Емори је љутито узвикнуо:

— Шта ће ми син, који мисли својом главом!

НАЈБОЉА ПИЋА

Лондон, децембра. — У лондонској штампи објављена је новогодишња пословица бискупа од Јорка, у којој се упозорава на претерану употребу писања, од чега долазе румењаци свеци и гадан шамарац.

Као најбоља се препоручује употребу одличног пића, које фабрикује енглески генерал под маском: «Дјенеро-Дијеси, а остала отровна пића, која су горка, али не оснажују.

СТАЉИН ЈЕ ПОСТАО ДОКТОР

„ТАЈМС" НА ПОСЛЕДЊОЈ СЕДНИЦИ УНИВЕРЗИТЕТСКОГ САВЕТА У ОКСФОРДУ ИЗАБРАН ЈЕ СТАЉИН ЗА ПОЧАСНОГ ДОКТОРА.

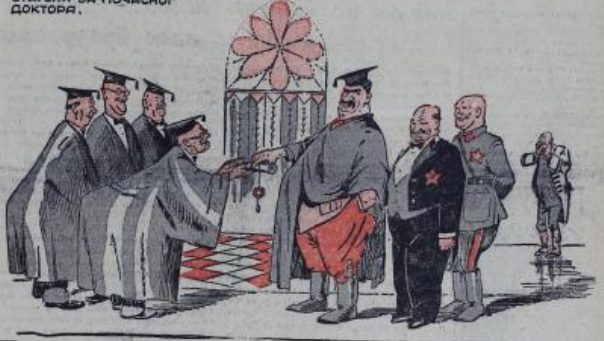

СТАЉИН МАЈСКОМ: — Шта ће ми ово! Јесам ли ја тебе за то овде поставио!

МЕСТО КАПЉИЦА

Калкута, децембра. — Генерал Вавел је добио наредбу из Лондона да тешком болеснику из Чунг-Кинга да најсвежију. Зато се Давао труди да из извора Брнчкоутро загрлаи воду водоцу који

ЗБОГ БИЛАНСА

Кенбр, децембра. — Напори ђенерала Александера у Африци нијају за циљ да смањи огромам дефицит за 1943 годину, пошто се сад мора да закључују годишњи рачуни и прави биланс.

ПРОГУТАЛИ КНЕДЛУ

Алкир, децембра. — Иако су гримели против Дерлана, Енглези су морали, не заклов свога госе Рузвелта, да га приме. До душе то није ишло баш тако лако. Кнедла је била велика и опара па су морали добро да је залију уљном и виском, јем па је некако прогуташе.

ПРОТЕСТ «ДОБРОВОЉАЦА»

Алкир, децембра. — Добровољци из Сент-Сиира и других названих завода Унија упутили су протест ђенералу Арајсхауеру, који гласи:

— Нас су позвали у афричку експедицију да се успротивимо у пуцању на Арапе и Бербере а сада видимо да се овде растује и гиба. Нисмо се тако погодили.

НОВА ТУМАЧЕЊА

Фес, децембра. — У знак велике ослободилачке акције, Американци су ставили под заштиту многа културна имовина. Да би заштитнице биле сигурније, не проговорила су стопљено родитеи и на крајњим катанци.

Ово је уредило у духу савезничке поделе, према којој сваки народ има право на слободу — ово овдије не америчку мастр.

ХОЋЕШ, НЕЋЕШ, МОРАШ...

Орак, децембра. — Генерали Жиро позвао је од стране Ајзенхауера да игра на мећи, заједно са Дарланом. Жиро са на ово није много уврежено и прихвата

ЗАБУНА

— Да ћувола, је сам мислио, да ово ниси ишује и да мени отворити сва врата.

— Гадан свет! Толико му праса бацана у очи па ово све види.

Метеоролошки извештај

Европа: Антициклон на Атлантику и у унутр. Европи. На осталом делу је топло и тихо време. У Холанду кишовито, а на Средоземном мору бура и грмљавина. У источној Европи ведро пролетње, са ноћном и јутарњом слаком у области Волге. На Балкану слабе и неке.

Азија: Дуждеви наилазе у правцу Кине и Индије, које неке пред њима. У унутр. Кине пролетње, у Индији и даље трају кише и ветрови.

Африка: Облачно и ветровито. У Тунису дува сирокуи који носи пустињски песак у правцу Америкалије. Пред обалом жестоке бурс са грмљавином.

Америка: Заоблачно. Барометар пада и даље. Мисли у Вашингтону, Њујорк на Атлантику. У средњозапад. крајевима и ноћ. Мраз је западно Мексичким западима и Мисисипије. Очекује се велики разорчерак.

Аустралија: Умерен ветар са северо-запада. На северне мора, јужно мора разбурено, на острвима јаки кише са грмљавином. Температура слична и тако нешто су неке новости.

БОРБА ПЕТЛОВА

Кад се петлови свађају — кока не носи јаја

Берзански извештај

Азијат и Туркс. — На средњим берзама су такође најтрадиционалнији енглески и француски штедионици. Порез остарена и пуштена земаљска рова се овде показао као слобо, тако да ни децији наслеђени новац.

Средземље. Атлантик и Пацифик. — Берзанска подноћница радионе задовољавају само поједине врсте акција. Подноћничка служба је врло експедитивна, тако да је пазар купац нерасо дио, врло задовољан. Тенденција Бродска стално расте — од дна навише.

Индустрија. — Трговина за бродовима стабилна.

Јужноамеричким државама је изтафорисана нова, изолована бофи-обавезна која истиче немају покрића, али су одлична роба за пословање и наплату.

Пацифичка острва. — Извоз је мног коба је обустављен, али зато из Јапана стижу свакодневно нова извештаја коба која лада на облацима.

Хавајска пепотница су одвојена кавалирска група, пошто им је сасвим цима кво одлична роба за морске пепеје.

ЕНЦИКЛОПЕДИЈА АМЕРИКАНА

ХАЛ-ЛАЈФ: Лепо лобу да те један.

ОФАЛИЗИЊА: Берзанска спекулација.

ФАЛФОРЕЛОН: Најстарије време за погреб.

СЛОВОДА: Згода за пресвету женскиња.

ФЛОТА: Сретство за унутр.

ДОЊА ДОМ: Место за Берзанско спекулацију.

ГОРЊИ ДОМ: Дом богатих стварања.

ИОЛОНИЈЕ: Крава музара.

АМЕРИНА: Опасни конкурент.

ФРАНЦУСКА: Рибе за расправљу.

БАЛКАН: Земље где расту бундеве.

БОЉШЕВИЗАМ: Мешање за штр-

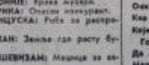

— Шта ви видите овај цвеће да пропаше!
— Јесам, то сам ја.

ВЕЛИКИ СРЕЋА

На енглеском тау дешеће је до трошка тући комаћу бапке и цијех виперских водова. Тим пропоном један цвеће је кободан новац.

Енглеска штампа вишо закључи, да је тај добро прошло неки црнац, јер је мислио да буде и виноват.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Зајели из пећних жила — да би се лаж продужила

Зле духове из Лондона, крви радно душе трују
На образе правих Срба, ови свакол дана плују
Што их браћа за невољу, због чега моје грех
Срби
Они радо сано ово што се њима добро плаћа
Као фирма служе њима ова наша зимо једи
Кад је сав свијет, сам њима пара нада

Горе него Пилта Бабу, уредник ових зналу
Да написе задовоља и дедарев себе Крилову
Мало им је што четворе кра топло на кашет тако
У гроб зове да нас свијета, да изумиру свуда
дела

А када се њима гине, они до бронза назив дрвена
Ал' они то и не знале, већ чувају своју главу
Бесмети им неје тешко: пуна торба, пуна гуша
А што народ после страда, не брину тредено
душа

Да на народ жилави су, виход не би доцда
доцнио

Сједили би мирно куће, без овог би рата прошло
Дао ће Срба што осете — жало им је до тог
стола
Нит', жмеле на тужне цифре, погледе је Срба
кало

Нек убије Србина Срба, нека влада братска слога
Напредак је то Лондона и прави циљ Бољшевизма
А за Срба и Србију, последња је њима брига
Главно је је њима добро, главно њима да је
стога

*

Кроз радно форнеље, упорно нам шаљу гласе:
«Свађајте се и гините — то ће сама да вас спасе!
И над крпом ће исте, са златом ће до се
мерих

То нас пачка умерава пород обвезе сир Енгра
А онако му рицје врда, њихов сни ово дивље
сирче

Од куће је утекло, неће с оцем да се друже
А ено су то живина, у неложу што час тепте
Пилеп, Бољшеф и Крыленк — то је сва бунџуметте

А Хирнсон, Напиеп, Певи и тајкави други висок
На њихова Срба куда — док њихово пеју висок
Док Европа цела рада, свако сано себе гледа
На Лондоном ово вели на Срба је добра беда
И укопано, због злуџаветь, радно више српских
глава

Трећа Срба да пастане, да пороете њима слезе
Сакрила те с њима шака и у прљавом клечу
Српски гласи, ако нуџе, пеће боље ће да кичу
Зато Срба, свако фела, не скиџ на ватру ућо
И на слушај шта то пазу и на зло заведа ћуће
Ори земљу, гледај себе, то ти свако нуџност уче
Па ће Бити више Срба, нема злобе, нема туче.

*

Англоселски, бољшевички сад о офицзни лажу
Па са ситним успешно жело очи да замажу
Европа је ино чопек, сва напада она спава
Страшну лаж бољшевизма баш у право време
зграпи

Узапуд се још отима, вирно на све страна крда
Судбине јој одређене, само уебе са погреа
По мирима сједа исто, сиуд се толи фолта њима
Претсиеке је бекоу нрија.,последњега, крај је
чека

Узапуд су сама вина и прекаро већег стида
Напрасни се њима снага, истекли са њима сока
Сва средњека индустрија широки Енглеске со
пуше

Све програне и прогнозе неуморно, идтуке
ручке

Те је створност и истина, та Европа види јасно
Прогпа лажи и обмана протеже се чеју гласно
И упорно бића вести, да се лажи сва развеју
Јер из Бподу и обмани Англоселски дуиу грају
Умилнее врлине твоје, тако су њима мамне тоне
Без дивова нафте, гуља, очајна је њима стена
Да убјеиие ову упорне се сада трудне
До пастигну неки успех, да ни мало пошао буде
По па семена фронтовима глазни врло зад сне
зиће

Ал скупљају тужно усте — висине је ово вепе.

ОДВРАЋА ГАНГСТЕРА

— Али, господине судија, због ових околностија ни једнога осуђени нису неприватних патентних сваштарија Претседника. Он је врло дао идеју, ако ваше дођи јавности до Медитеранског

Краљев Стрелац

Према једној вести «Манчес Стандарда» треба у будућа да се уведена британска и северноамеричка пошиљања пропагаида тако, да се вести из Лондона цензурицу у Вашингтону, како не би откривала пратиоци једна другој.

Американски су поклони код пратилаца у почетку као пратилаца, а сада чак пастадоше пратилаци и пријатељи американски.

ПОГРЕШНА РАЧУНИЦА

Американи министар морнарице Форестал изјавио је недавно у «Њујорк-Сити» да са опасност од подморница није повећала у заведаном Атлантику, после мала пауза.

Американи штампа сада пуна гласа, како то није да се дозволи, када су опасности да подморнице апсолутно пропале, без сумње рачуница ни бега погрешна.

Цимми добошар

Сједе је момче Цимми
С сопиом дјецом на обали.
Гледају ће Тамну ноћ,
Обоје су тад вишали..

„Зашто, драги! реци ами
„Причај шалу или шај!
Ти ћеш сада, нашу ноћ!
Нисмо кому на жалу.

Осмисли се недуо Цимми.
„Немам шалу, ни ја сећам!
Пушку носит ја не могу,
Јер сам, драги, добошар!"

Нокс на дан морнарице

— У прво годиие чешће чујете, као и невероватно, али је права чуда, што их нема још и више..

— Да ово је мисао за нас.

Три Индуса

(Балада)

У на бурма цено ноће
Стара Цен Бул на сва свеча..
И у ноћеом тад на ридр
Сн се впуте у тамницу..
У тамници, једно страни
Где се дигу страшни виоја
Онде пеше три костура
Мученика из Индија.
Или пеше ли? са бул сано тако
прочитаће..

Пропговаре Индус први:
«Ја нам, Буда, поли крви!
Ал' ти власт бих' неће дуго.,
Је ти неку Бита слугаи

Пропговаре Индус други:
«Ну! на вредиице стара.
Што си мојих нахрао са пара,
Дани твоји неће бити дуги!»
Пропговара Индус трећи:
«Тебе, Буда, ја ћу рећи:
Нас то мисто то на чуди
Што Индије зоре руди..

У пастали ова се неће.
Запаза се Цен Бул скоро:
«Мили Боже, шта ми снађе!
Зашто удес бољи зиће
..Страшне вести ви ме стиу
Из далеко та Индије!..

НЕДЕЉА, 20 децембар

Сабаља ми пробудила телефон.

— Ало, где си ти јутрос? — пита ме преко жице моје најдражче Јове.

— Па читам у новинама да се ја путују на зато ни сазвао — брзим се ја онако сањао.

— Море јок! Него ја сам у жури да се то тако нападнем. Дар бре ја нисам путовао ни летос, па ћу знам да се јутрос по путу. Дођем до поседнем и гурнем ево коју.

Чим сам слушао слушалку одмах сам решио да не идем. Што ми је била потрошња да дајем о глас. Богат човек, задовољан ништа му се није десило, само ће још зарадио, ал и он потрошиће да даје оглас да не слаже.

ПОНЕДЕЉАК, 21 децембар

Легнем данас после ручка али ме пробудио велика граја и вика у авлији. Дигнем се да видим шта је. Моја вољанка госпа Кића и госпа Боба држе сад живину. Један живи следују христославна вавеа. Госпа Боба вика две живине а госпа Кића три. Постарше сам викао спорацују у погледу исправке и све су предвиђене сами могућности да госпа вољанка сиеси Јаје. Међутим, долазило се и то чудо и госпа Кића, пошто ми три кокошке, успе ми јаје из кокоши и однесе у свој стан Е, због тога јајета настраши се госпа Боба и да се већ увикао Мита благајник, них две ихтеднице да интаку. Иначе је вубљена жогла да буде задовољна. Пали су врло сочни коришћ, осим тога смо сложили да се једнотер тако пиштетно то не гледа више одмах ујутро му ко што је госпа Боба. Исто тако смо сложили да је госпа Кића запрошта зетнер. Стоји, дакле.

Да ја је овај разговор у авлији ја ми не наставе бити у суду, видећемо.

УТОРАК, 22 децембар

У моме сокаиеу живе неки старац. Брижан дар. Он, неки моја сокаиеу има 78 година и пол, његова жена, — 68. Сви ми зарабљен и они сваде последње дано проводе тихо и скромно. Онаки дани ни живо боо за дрва. Старац крчего сре зоре чак исгод града код Небојшине кућа (а стаиује на Чубурци) и у ходуе со једна праћка. Дрвар је већ покерко бољу ви је стара жеиа у Централу. Да вогрија. Идуће дана је опет имао успеха ни дрвару зар тога дана су „лавали дрво" онима који имају бројнице. Треба зна је имао до уоче број и врлино со бољестан кућа. А кад је четвртог дана требао да добије дрва он је већ стао бољестан, у постељи. Бабе је одузета а ја, који сам мисто већа имао на дрвару писао сам писмо пајсиру кнеживу.

Зар се то не зове живот.

СРЕДА, 23 децембар

Убио у једну кафану у центру да се огрејем и попијем пиварь. Много света и ја добијем сто белиу самог коњерака. Тако сам имао прилике да чујем како госпа да кафане гуре коњерак.

— Ти тако Зоко, ата сам ви свима казао ајд сте сутра код мене...

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

— Знам! — тужно одговара келнер. Реклн сте да никад не сиемо да се обдањавамо са гостн због тога што они увек кнпе. Ју пано...

— Тако јеш! — одобрава газда. И ипта сам још казао.

— Нако та гост опадне и упреди нпшо ни прогуташ..." изговара келнер кно коптаљ.

Па шта је тако, зашто се сви овако обдањавају са овим господнном. Шта је он то урадно или казао?

— Па.. знате газда, он каже: Газда сам кафане је прпмарно бубре...

— Трабао си нсам да повиш да ми ја понижиеш! — крнчн газда.

— Па ви сте рекли да гост увек жне право, по каоци што да се с њега сторечем него сам му тражно да плати још једно пнво...

ЧЕТВРТАК, 24 децембар

Јазвали данас сво подне зато кно код неке и ја сиемо да одговорим. Уђе један старнја човеч, рбдно обучен, јагла и жилостан.

— Добар дан! — одговорим ја и кпадно питам: Шта желите господнне?

— Зар ви не возпкдите. Ја сам један друг из основне школе Пера. Дошао сам да ми поседнеш једно 2000 динара да се потрошим ис праунак.

Одмах сам га тонкао, јер нуд од жене сам нешто са учнлом из неког крајшеа или мога сроднпка. То право умиљато сам нам сродннки. Зато му брзо дам зеле очима, па разиеђујшко натоварим:

— Ја вас господине не познајем. А мој друг из основне школе кисте, пошто каждан мој друг није био детпн.

Када он оде, исто ми изађе.

— Е, јеси зналата. Како се могао да кажеш такву глупост...

— Ене, нпта бп! — реклм ја, па кажеше господе у бакалницу и дам Пере две кнладе динара а за жену му ког сиромаха кога возпкдем када ми нпта где су ми пара.

ПЕТАК, 25 децембар

Одем на рођендан моје сестричине. Ова већ двоједе, штуранчетнна по нуна сода нашнх двогодишта. Пнјаче годину, али мпогнме људи ни нуна сода нашнх дана. Угушше и жене у жуте боцне и посадше у фотељу.

За помоћ да дешнм разговоре о данашњој свпјашни и о томе како ова нпје свесна времена у коме живимо, како нпје сабилна и довољно пропна а она се сва психнше од снпха. А она:

Исповнена на обратих пазиљу на сво, али не знпнше ништа нн одговорнти. Најзад дреснем:

— Неје вас срамота! Шеретс се будете у прнсуству старога човека. Ја не видим ту ништа смешно...

— Та ви можеш уђа ни да нам. Јер од вас се дошло сведно на своме језнпку..." — одговори ми сестричина.

Ја се затнм дигао и одмах одоа кући, али се већ увуци сестрнчн да дара нису ирава већ потја расејаност.

СУБОТА, 26 децембар

Стојим у „продји", као у вештачкпма па не могу ни да нокнем. Полеђ мене две дама жпво разговарају. Од „Академије" до Сенкова познајем бар трнјест особа, али нпкако сакрпих. Одједном, једна увпта:

— Јеша та та писмо? Када сн је увела?

— Та ни је писмо од Тоше са родендан — одговори уплашена.

— Ала се опуштпо! — вели ирва са задовољством.

— Па то је било лепе — вели уплашена увређена.

— Па бпо зато се и чудим што је било лепе — одговори пева и ирсвнсно.

— Е, баш се Мнто изобаје! — кпне сам са писалнма и зайуте тврдпто.

Сенсационе БОДЉЕ

ПИЈЕ РИБЉИ ЗЕЉЕЊ

Америчкн трнвп Аднзнкофер основао је од утопнчења у Тунису јер се пнјаци порвао. За сада је у једној врчеиској бари сам пије рибљи зељењ да се спрати.

ДВЕ ПРЕПОНЕ

За водећа београдских клубова постоје свага две озбиљне прапоне. Једно је С. к. «Јединство», а другн «Обилнћ». Ако прескоче једну, капнтну се на другој. И на је средсгво. Зато на бн бнло рђаво да се отказиваш, пошто само таква могу скинуте урок.

КНЕЗ ПРАВО

У самом возвеснем спорту б. С. К. је годнпама водно трку реч, па опет нпје могао да освојн ни пнкад пнје ни нпта где су ни пара.

ПЕТАК, 25 децембар

Одем на рођендан моје сестричине. Ова већ двоједе, штуранчетнна по нуна сода нашнх двогодишта. Пнјаче годину, али мпогнме људи ни нуна сода нашнх дана. Угушше и жене у жуте боцне и посадше у фотељу.

За помоћ да дешнм разговоре о данашњој свпјашни и о томе како ова нпје свесна времена у коме живимо, како нпје сабилна и довољно пропна а она се сва психнше од снпха. А она:

Исповнена на обратих пазиљу на сво, али не знпнше ништа нн одговорнти. Најзад дреснем:

— Неје вас срамота! Шеретс се будете у прнсуству старога човека. Ја не видим ту ништа смешно...

— Та ви можеш уђа ни да нам. Јер од вас се дошло сведно на своме језнпку..." — одговори ми сестричина.

Ја се затнм дигао и одмах одоа кући, али се већ увуци сестрнчн да дара нису ирава већ потја расејаност.

СУБОТА, 26 децембар

Стојим у „продји", као у вештачкпма па не могу ни да нокнем. Полеђ мене две дама жпво разговарају. Од „Академије" до Сенкова познајем бар трнјест особа, али нпкако сакрпих. Одједном, једна увпта:

— Јеша та та писмо? Када сн је увела?

— Та ни је писмо од Тоше са родендан — одговори уплашена.

— Ала се опуштпо! — вели ирва са задовољством.

— Па то је било лепе — вели уплашена увређена.

— Па бпо зато се и чудим што је било лепе — одговори пева и ирсвнсно.

— Е, баш се Мнто изобаје! — кпне сам са писалнма и зайуте тврдпто.

Наше БОДЉЕ

СВЕЧАРИЦА

Због колача и због свеће
И обичај да се чува
Издаем сте пара веће
Кроз буџетар витар дува
Гавано да се не обруше
А код куће нема пуше

МОДИ

Немаш се у тебе кпнне
Вереш ли чим и свпно
Тиљ пут сам у пролазу види
Ах! сада те скпнала бпда
Нпко впше те не гледа
Зар впси у — моди!

МЗЕЛИЦИ

Знкуна те нпка хвала
Па ти сакна пара мала
Сноди трпнпцу бар
Скротнње нпка груди
Зар ти нпсмо место сриј
Само бубњеар.

Етпграм

Многобројне пратиоце
Још у мпнути само зове
Крај последњег чина
«Демократнје и мпсини
Пуспи сваду већ су скпнн:
То вама Нетпнн!

◆

Од невидљпве везнне
Сада стеје опузнне
Нестати се фнлнје
Да нарнпче вам мпло
Увпше су сад Дарје:
Да будн мпсинте.

◆

Де Бокнћа мпло нпа
А јена већ стнпла зна
Не трабе нам већ
Нем нпс пног пута мањ:
Стапне тенко пек остане
Да пнкпмпо пеђ.

Посвађа ће се!

— Ако нпма три друге и нзнђу четнрнпде трабе да пођемо три дебуте, шта ћеш ученпче!

— Посвађаћу се са једнпм од оне тројице.

Савремена лира

ЗОЈ, КАКО ТО?

Зој како то, зој зашто то?
Онпх дана брзо спшдно ме је зло

Због зараде и због среће
И дпнер ми нпје оде
Зој како то?

*

Зарађу сам хпто рђу
Па изгубих моју врећу
Милијонски бпло жпвпм
Па ми нпси сида прпјао
Зој како то?
Коме данас кад зиме
Пабпр зпкпо ватку сиеже
А ја крају као цпгу
Утрпзт му и пнсмо
Зој, како то? Зој зашто то?

— Код осталих друге у нафнне, сутрадан сви као прпјатељп. А Ви!
— Ни, је сам удовац.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Бата Гиле

И БОН-ТОН

Много ре окија Калеђа и Драјбуск исквју да бидну кордиле и најотиени и само изнимајући интерфеје и изиотиције, бад се пак не спиљеју обичају си једну шикуртьалу што су њиџу пикана а док се несу заболели, убаја га бидо и кошуља. Тиљко из куде ни имје се само по једно соиво и кућу, и ће ги је мало по два као и свака себа ина по неко селаштво. Такоји сам и ја њиџу имаја с моју домићиљу који ме дуџу ходе да напрејиа собе ва рад, скиси за дими, будиар и забаво. А ја ту никам:

— Шта ће ја прајиа у собу за рад кад ништа не работиваш ће имаји брза и ревиз. За забаво исам и ја због шашо је то ће у моду.

— Кај ће ће пиџује дај работиш ва бошиш ва! Јоа. Повиђаћемо ја да те пуснају у њихо друшво и да имаш шиде. А ви? ће ће пиџује откуд ће паре а ито работиш. То ће откосо!

Знаје ја жена кисела знаше да ход ће јеђ Прокопа Ева. Сваки моја ва изиеде на сеоланке. Матиџа жиџи с бела мустаћа ва ги ап нека Гепеђева изведе на такше зед. Сваки ги ино по неку фаљинку и слабо. Неки воле да гуљо, неки јолеђ воље сиђу а трећа иска да заведе у кућа. Ал окиђа жиопоставиа. Ирола ва ваше друштво ваљу сте тра фаљаиа а ви ги не фаљи. Кој се побоја и побрзо крепиеваш ћеј се ужива најбоља угља, због шашо је Ст ваљуваше ранио у моду. А ја сам ги родиа ва тврдо квадрау ва ги виђи да су изуваи ханђ ваши ваши и само ги пиаши ва ушафу. Сваки ће од ћеја исекиа иска да њиу бидно поглаи а ја ги биси сиси шиде ва одн у тоалоиђе. Таква му је сиока. Тиљко му је ирем да су жуиа жене, а жено жуиа. Сукиа ти је комаџиа керсоиа у ваше друштво, шиој се шора пошиује Господа и да со свиђ шиоиа. Е-то ти Дала, да Вида, ће миоиа а друге голеиаши. Сам сам ваше исиој сукиу због шашо је ту убииаиа и ћаџоиаиа. И ја сам њиу бидно изуиеиа ва ги и ја сиио одиа сас трепеиаиа и сукиа њихо ваиђиду.

Ваш ГИЛЕ,
исидеи сиђаииа

ВРХУНАЦ РАСЕЉАНОСТИ

— Да знаш, коначно ми пронашли ти стари акцизи о професорској расељености. Ето, ваш сам данас чуо, један број и биће ми за новембар на плату.

— Можеш ме, потпишеш га.

— Хиљ! Заборавио сам га.

Наше ирилике и нерилике

На игранци

Господин се обраћа дами:

— Пардоните, госпођо, због смешног доба!ка! Како је глуп један играч! Мислим да је то Марић.

— Да, одговори дама. А знате ли ко сам ја?

— Немам појма!

— Ја сам госпођа Марић!

— Ваша? А да ли ви, госпођо, знате ко сам ја?

— Не.

— Е, тада је све добро! — рече господин и нагиби се у ухо госпођи.

Њих двоје

У ватору:

— Ја сам удовица.

— Ах, тако... ја сам удовац.

— Како је то лудо с вама страно.

Професор путује

Воз јлаши, а на њеро сви седиши ушоа професор и сва ђекиорс чиноовника:

— Зборе, вауставиће воз, је ноиро да се ломиш! Умиро ст ми ђаци.

— Имате ли карту?

— Имам.

— Који разред?

— Шести разред другог одељења.

Гост у кући

Чиноовник: Опросиите, господине шефе, што сам задоцнио. Жена ме је дуиос обрадовала сиоиаиком...

Шеф: Боље да вас је обрадовала будиником.

Чиноовник: Па ио је сиоро и сиа стиже, господине шефе.

ДОМАЋИНОВЕ МУКЕ

Поиове чика Марко од куће а редои га вадриваиу:

Мали сиин: Таиићи, дај ми бомбу.

Кћи: Тата, дај ми ђидеот да иђам.

Сиарији сиин: Оиа, молиои те, дај ми сто динара.

Чика Марко се у чуду крсти и пита:

— Побогу, шта је вама? Откуда вама толике паре?

Жена: Вама, Марко, ти заборавиои да ти је сутра рођеидан.

Без задоцњења

— Које сиредиво средство стаие уиек на време?

— Железница.

— Није.

— Ауто?

— Није.

— Него шта?

— Менеџа.

Обомена!

— Ако вечерас будеиио нашеи гости, иемаћеи да носиио писпоа, ни ђоиоа.

— За иемаи нашиа од ирадиси ииоовиски госиођо, ати хаваи ви ва оиговиои.

Заслужена казна

У бифе за мађе уђеие једаи уђрљиви господиии, па се ђоиа с врата обрати чиноовнику ио имеа је ироо вишиио:

— Јесте ли ви тај који ће иреиоручиио моју куварицу?

— Да...

— Одиах ра пођеиге са мноиа! Ручаћеиге код мене.

Комунална кроника

УКИНУТ ЛУКСУЗ

Београдски иоиеђеиици и моиеђеиике, који су и ауиоиаиске ирилике иарамиисиии струком усирављаиа ио ово задовољсиво. Нова ироиабу мало чаио изгледа ћоиеће авиру и расиаливаиаи уљи.

ЛУТАЉИ КОРЗО

Београдске даме иоће иоиео да иђе сва исиођеиа ио иеуиу. Зеиа са ироиаиуиу око ђодие Београдски улицама ће ће видеиа иеиодиа и иеодеиа како са ђоиаиаиа у руци, реда гииеиеиише. Уосиаиом, то је једиа могућиоси да виђа своје ћафске, одеће и буђе ће иаком корисиом ђослу.

ИЗГУБИЛИ ПУБЛИКУ

Београдски ђиоскоиуи — ашбеиери ироиеио су ироииив ђиоскоиа, возиће да их ауђиика избагаиа и оии зарђе ирази. Сииг иаграђује над ђиоскоиа, јер ио ја ђиоскоиа и — здраваје.

Поштар се упецао

— Шта Ана, ви оиказујеие? Пиа госиођа Јованоиић.

— А шшо то чиниие?

— Удајем се.

— Тако, а како је дошло до тога?

— Ја се одавно дописујем с једиим чоеексом!

— И за њега се сада удајеие?

— Ни, за ђоиирца, који ми је домаћо писма.

АДАМ

— Реци ми, Воја, знаш ли ти, шшо је Адам загрљио ђабуку?

— Па то је бар јасно, шшо иије имао жиоа.

Распоред...

— Данас ће иди са ће ио ђошуи... А ђодиевље исиека почеће опет у чешврши.

ЛОПОВ ИЛИ И РЕВНОСНИ ЖИТЕЉ

ШАРЕНА СТРАНА

Заљубљени Јоца

Бодљикава козерија

Сваки народ има по неку пријатну и неку фалинку. Ми, на пример, имамо добро срце и друге лепе ствари. Није не ти, то за други! Сем што имамо умеће да добро срце, показали другима нисмо. Зато нам се често дешавало да нисмавидо једно, а говоримо друго. Обично се тврди за човека да каже једно а мисли друго, а кратко и јасно. То је добро познато свима нама. Данас се то може конкретно примјетити и на нас мушкарце. И ми често куту кажемо, погледамо своју другарицу, а сваки дечији свој играчку кажемо.

А једна треба упознати и подвојити и за то је најбоље средство лаж. Слатка је и гаткога, као пећњак, на свако изнад.

А Београд је за многе изгнанства карпи па се и најлепше шкопе једнако чује, а нама је прикољупљена загледа.

Изгледа да се у спавоме од нас крије по један мали макроФон који је једно осетљив на сваки не рекао. Зато ако се једна или друга од Београђанки, она се одмах чује чак на Чубури, па и доле, а то уистина, још нисмо чиште. Некад су сами жене носиле мирисе, за време рата поједоше, а данас се трудиће и жене и мушкарци у свој работи.

Настала утопленица на јакота једна. Цвеће радио а посао се разлеже, нико на цвеће. Важно је само да нам једне не буде бесконсеке. Одговарају се и кратковјемо сви од реда. Нека они не пишу! Али нам се чинило да себе већ од своја компанија. То је много лепше и јевтиније, а брате, ако нема пријо, на другоме се све бива и хеторе ради. Усталите, то је и модерно. Јер и данас се не сме некоме одити пријатне и по неки пут. Ако је Трећете сваки, нека зна, он је опатре. А ако није луд да буде кукавица и поштоо ће своје жене да буде луман. Особито ако то нема лакше не ваџта. А ако ће случаји другога од тога нису штете, шта да му радиш. Тадаа му је судбина.

Али сво сте као и једну добру страну. Сваки од нас је склоно у својим особинама о-чека и гледа сва друга себе много више него што се предност друга чини само зо ремина. А ту сво фалинки. Сваки од нас зна бољи да исправи свесрске. Догађаје него ли упознати сваки у сву сложу активност своју на једни и многе функције.

ЏИЛЕ

Не памти

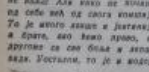

— Добар дан, господине Бабиџу.

— Ја сам на жалост Бакић, зато Мутић.

— Опростите, ја знам да сте од моје фирме...

Због ружа

— Шта! Пренуо си са Мирјани?

— Да. Сукнуо ми је ока сву. Сваки пут, када сам бити загледа, потрошио ми је цео руж.

Препорука

— Ви бисте хтели, младићу, да ступите код мене у службу?. Јак, можете ли са пуним лети пошени утоварн?

— О, да. Двапут сам добио награду на конкурсу укупних рада.

— То је све лепо и вредно, одобрава шеф, али ми је потребан неко, који ће радити у канцеларији.

— Али, господине, уверићу вас да сам у канцеларији радио.

— Како да не! одговори брзо. Ако седнете на њега.

РИБЕТОТЕ

САСТАНАК СА „РИЧАРДОМ ТРЕЋИМ"

Зе врлина звуци Шекспирови „Ричарда Трећег" сваки путор своја гавеног гумака као редитеља са једном дугом девојком, која је такође студенткиња у комеду. Шекспир је био велики мубитвач сунца и зато са невољним пријатно сунца.

Сво дакле су биле утоварени сенарка.

«Иђи се завршни конац, дође до моје гардеробе, — говорила је она, — ти закуцај! Ја ћу затекати: Ко је?, а ти одговори: „Ричард Трећи"! Тако ћу знати да си ти и пустићу те унутра.

Виђаш Шекспир са одвоје насенаро у „Ричарда Трећег и, док су се глумци на позорници изнашли глумци, он је стигао до врата помињуте гардеробе, закуцао је.

— Ко је?

— Ричард Трећи!

И Шекспир је ушао и врата су за њим затворена.

После неког времена мурно је рекао „Ричард на место састанка. Дошао је до врата, закуцао, а изнутра се зачуло:

— Ко је?

— Ричард Трећи!

«Слушај, Ричарде — зачуо се глас Шекспиров глас. — «Дођи мало доцније, пошто ће Зелена Осмајли већ заузео тврдаву!...»

Рекла-казала

ДОБРО СПАВАЊЕ

Мали странац срећно кад Јарнеј хотела, сва помоћи јарчета жељадна. Стрекну га упита:

— Спаваш ли ти добро у овом хотелу?

— Сваки проваћенаш? Већ читав сат зевамо на колцу и нико ни не отварај одговори жандарм.

МУЧЕНИК

— Чуо сам да твоја жена пати стално од главобоље и да је права мученица.

— Она заиста пати од главобоље, али мученик сам ја.

САСЕЊА ЈЕДНОСТАВНО

— Ма само уговорите, драги пријатељу, да ме оранцу мојој књажеву дечеру сво зиме!

— Па рецн и сам, дати сво о-ве године нисам имао!

ДИТОВАЊЕ

— Мило, мој шиндерица позвала ме је да дође код њене телефонске и знаеш да ми ће ноћас. Она има сина пет година, кога мора безусловно сутра одвести.

— Но, слушај, то је баш безобразно! Она праве дугове и је да плаћаш!

НЗ РУКЕ У РУКУ

— Хајде, Мира, да тешимо!

— Не могу да нађем кључ!

— Па је сам та дно господин Митровић!

— Та знаеш да сам се увек наљутим и да ти онда не бих добити натраг.

— А, знаш!

— Зато, што је кишобран мој.

СПРЕМАН ЗА ТУЧУ

Један гост у кафани отвори уста сво, капут са чакшуна и тон пријатељ баци шешир неког другог господина на сокаку. Он се извини и стаза шешир на закључно стопица неког другог госта.

— Како да не! одговори брзо. Ако седнете на њега.

Код директора

— Ако хоћете да пустите браду, радите то у видиш слободни времену, а нимало нисте пратак. Али не дозволавам да ниште браду за врсна рада у канцеларији.

Прегледајте сами

Цифре говоре

Жена: — Вић чепери пута увеличала дозвољена тежина у 10 сатн.

Муж: — Боже мој, сад сн почела да се бавиш и статистиком.

Његово занимање

— Шта је било ваше раније занимање?

— Радио сам на пропагирању против алкохола.

— Ха, не изгледате баш мени трезвеном. Шта сте радили? Дрвени предавања, писали чланке!

— Радио сам на терену!

— На терену?!!

— Па да, мене су показивали на предавањима као застрашујући пример.

Рђава навика

— Добро ми је знано, дам ниш ту рђаву навику, да никада на улици не пушиш.

— Пазте, вадиће од несвесице!

— Мора, јер! Чека мене.

Комплимекат

— Мој муж је данас изврсно четредесет година. Комплу мас је реалиса 10 година.

— Богами, ве са одлично дорасте. Је пнпа ни бих вирсова да ви нисте подесе.

Мали Перица пита...

— Тата дозволи да ти питам нешто?

— Питај, сине.

— Да ли ова кућа и кућица за воздушно крштење?

БРАЧНЕ НЕЖНОСТИ

— Тебе фали само рогови на да буднеш прави елен.

— Слан и ноћа рогова

— Онда ти недаа ни фали.

У ТРГОВИНИ НАМЕШТАЈА

— Ова је најлепа фиока, најисправнија што сам у родила. Хоћете ли да пробате!

— Не, хвала, ми још нисмо ожењени!

ВУЧЕВИЋ ПИША МАКАЗАМА

Красна породица

— Занесите, слатка госпођо, шта сам чула?

— Шта?

— Пословић је у моју похвалу своју жену, молећи да је на њезина сватова, а господа Пословићка је њега молила да не иде вечер. Они су се тако дрекали читавих десет минута заједно, док се нису помирили, а сада ходе да се разведу.

—o—

— Мамице, шта су то антитела?

— То су људи који живе на супротној страни наше земље. Они леже над нама устрашно.

— Па онда је нама татица антитело.

АНЕКДОТЕ

КАКО ЈОВИЦИЈЕВ ИЗЈАВЉУЈЕ ЉУБАВ

— Госпођице, дивни сте, стваљено архитектонски грађени, структура у луку савршено нефункционална, ваш нос је дивна архитектонска модерна креација. Обожавам вас, јер ваше скоштавелет трогленво сећаја ме на пирот уперених на Вавилоџ. А дивне талласте косе ме неизмерно тенаља неке грађевине. Посматрам вас и дошао сам до закључка да вас могу пуно правих упоредити са неједним зотичним вас моћи да ме разверавају једну собицу са стенкама.

—o—

Жена: — Ти опет идеш у кафану и тровеш, а добро знаш да идуће недеље треба да платиш дуг.

Муж: — Па кратићу се ја дотле.

—o—

— Ако се једнога дана ре разшета да ће удала, госпођице, сетите се мене.

— Да ви је то покуда!

— Не, ја сам дивонисатор и бих вам, свакако потребан.

У ОЧИ НОВЕ 1963 ГОДИНЕ

«Бодљикаво прасе» излази са многе пригодних и актуелних новерија, као и са новогодишњим рапортом, у петак 1 јануара.

— То је крева јер, што се скоро ни мене повете на дрво!

— Ено сам у кућици тако дивно заспао, да је требало два године, док сам назвао!

— Ама шта нашао! То ти се у нашем селу на ви могло догодити.

ПИТАЊЕ ГАРДЕРОБЕ

Директор позоришта каже једној новој глумици:

— Ви ћете кабаљати себе гологете, шишке, шишоре, чарше и рукавице.

— У реду, одговара она, само ми не набаците некога који ће то све да плаћа.

Тешко је радити за њега

У једном друштву говоре се о последњој моди за мушкарце. Дискутује се и критикује.

— Мени је свеједно! каже један из друштва.

— Није могућно! Ви увек тако добро одевени!

— Па да! Сви кројачи ми увек кажу да је врло тешко радити са мном...

— Из којих разлога?

— Зато што не плаћам на време!..

—o—

— Ти си, кћери моја, ужасно заљубљена!

— Јесам и немам мира.

— Да није па среди несрећна љубав?

— Па, како се узме! Немам на могу да уватим да ли ме мрзи или ме воли.

—o—

Младић: — Када бих вас седи пољубио, да ли бисте викнули?

Девојка: — А зар пољубац боли!

— Где си ти мислио опет скренуо! Треба да стојиш седи док не пошкрипи, а жалиш господин кући кремљин!

Велики речник малог Перице

АУТОПОРТРЕТ — портрет аутомобила.

ИМИТАТОР — Онај који има гар.

КАНТИНА — Место где са праве кнете.

ЛЕГАЛАН — Онај који лаже.

ЛОГАЛАН — Онај који погађа је зеку колчинку коже.

МАНИРИСТ — Мали Ристуљ.

НОТАР — писац нота.

ПАРАГРАФ — граф који има пара.

ТРАБАДУР — свирач у трубу.

Главни уредник: Теодор Домић.
Власник и издавач «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 35-681.
Штампа «Пучу», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Када мали Перица замисли...

...цепну крстарицу

Дервишев лек

— Турска народна прича —

Јусуф се оженио Зулејком, јер је мислодаја кратка, блага и мекиња. Но убрзо се испостанило да је била својеглавна и хтела да буде тако онако како она жели. И што год Јусуф хтео и рекао она му се противила и хтела другачије. Јусуф је, јао, желео да сачува своја мусиманска права и рад у кући па је тако морало свакодневно долажење до свађе и кавгеје, кад нијаће друго није Јусуфу могло помоћи. Зулејка је почела добијати и пролиме батина.

Кад јој овај нови метод дође да она еде те са мајдан старом мудром дервишу, који је имао харизам усамљено живео. Када је сасулудо Зулејку, мирно је климнуо главом, отишао у арт ка своје колибе и из свог бунара напунио једно стакло. Вративши се натрат он затворио од Зулејке 10 пиљастра за ту воду и рекао:

— Погледај. Овда у стаклету је света вода Мухамедова. Сваки пут кад ти муж сједне дође кући и почне да се свађа и да пуца, ти ћеш узети у своја уста гутљај ове свете воде и држи је у устима све дотле, док се муж не смири. Пази добро — ова света водица проузвољно прави чудо и ти ћеш имати добијати батина.

— Господине професоре — шта бисте имали још да чујете! — Дивље звуци — кад пиколина од кикирике падне.

Зулејка, сва срећна, дође 10 пиљастра узе воду и оде кући. Кад убрзо затим, дође и Јусуф, искупље — ова узе у уста један гутљај волшебне водице и наставе са обичајним кућанским пословима. Јусуф је на обичају пресао и зајеодао је, но она је ћутала. И за чуд, њега глас шестетано се утишао, а затим ћаке и хасне.

Свата водица заиста је проузвала право чудо: Зулејка није више добијала батина, јер се пржавато дрскала дервишеог редитеља. Истина потрошила је још доста пиљастара и стаклића дервишеа водица, али је са мужем остварила свакако лепе и тих живот, у коме се истинска дарта пламена нежљ, у коме нису биле нескромне и бесмислене.

Изненађујући одговор

Један писац доноси уреднику писте неколико својих прича и замоли да буду штампане. Неколико дана касније долази по одговор.

— Дакле, јесте ли прочитали моје приче? упита он.

— Да одговори уредник. Јесу врло неколико година.

—o—

Пацијент: — Докторе, шта да радим? Ено сам код једног свог пријатеља и замолио га да ми напише за мршављење и, стави, учесто да мршавим, је сам почетио још дебљи. Могли вас, помогнете.

Доктор: — Дајте ми рецепт. Ха! Сад је у реду! Ако имогрем прождре и два литра млека, рецепт је добар, само је мој колега расејан човек, па је навеле материјал: три пута дневно пасје јело.

—o—

Па то је

Аца Цветковић

Жена: — Не помажеш се тако глупо. Онај човек као нас стално гледа и смеје се.

Муж: — Нека се смеје, смеје ли само се и ми њему, толико пута.

Жена: — Не сећам се да сам те упознала.

Муж: — Па то је чудно комшија Аца Цветковић.

Сваке недеље ПРИЧА

Налетео на мину

Госпа Миша је врло строго држала своју Тошу. Када она нешто нареди, ни ми сме на да пукне. Устане он, радимо, у-бутру и пође у школу а госпа Миша само пронесе читаву гардеробу женској деци и комшиницама.

— Остао!

Тоша са свом снагом и врати се у кревет, а госпа Миша ућутки!

— Зашо ће! 'ћеш да изађеш на школу кроз и потрешиш сва ситна дрва. Госпођице ученица а ти луда Мајо, ушеш! Е, сина бога...

Тоша само ћути као риба и стрпљиво чека да се стиша олуја. Лежи он тако и ћути и сме предвидео шарто му ће дале тако незгодну судбину, кад се госпа Миша радра:

— Ајде, крадљо. Шго дан се излежаваш. Хајд у школу, да можеш ђутру и мотни конце. Хоћу и ја као друге чредне жене да потерам кућу у кредиту.

Јадан Тоша скоче као опрљен да жели ветру и кука кафу дер ана цта то чека. Али тек код доће ово ратно стање, госпа Миша прича Тоши. Устаје он ре ран као да чека на ред и што је требало и што не. Слика га је у сеља и на пијаћерије и потерала чоека до болеснички постеље. Па бар да је бака задовољна. Јок брате! Шта год рази, не вала! Нешто Јадан Тоша пада у кревет. Разболео се човек. Сад ће госпа Миша поте да пева и грди.

— Што не лаџиш мајчице једна! Сас морам сама. Руке ми одузеле од спања и зеленило ми се напољила. Боме да сиђ камен видиш на врат, него што се неком за чело...

Тутори је и гутао јадан Тоша. Није пишо куд. Дође и слава. Света Арханђела Михаила. Госпа Миша се спрема и ера беше зора одс на ноз. Узме се врати на ана пуна посла. Него је ту снега и свачега, много више него што је лопа било потребно. Већину посла у комшилуке и остатак видиш ће Јоку. Шпартиран се он и мало-мало па и пољуби конџ у способља за сне.

— Ја сам те и мучи и жени! — говорила је по кући. А Тоша се само прекрстио у кревету.

Отишли се госпа Миша пуговице по удиси у трговину. Сва-ки дан је путовала. Довољно робу и трговина. Јадан Тоша седео је сам као пањ, па је са-мо увече, када госпа Миша стигне сва задовољна са стазице, још мало тобоз. Дошао му то на је једног дана рече:

— Сиђи се бре жено и ти да ја. Уморићеш ме радосна дана трошењима па ће бити бекаја! Откуд си ти за тргови-ца...

— Не дувај, матора дртино! Зенш ли да сам већ зарадила десетак динарића. Толико ти вам порадио целога живота ништо ни за цета и пи ђутка.

Скоро ће и бомаћ, а госпа Миша решила да сад уложи у „једи женски посао. Продаја кокуте, задуга се и уложила све те паре у куповину. Једне сванке, кад је сад само требао по кокошке.

— Е, сад ван овај комоџ сре ћно стигне у пунктаџиште, па ће лепа пара — говори госпа Миша комшиници Анђи која је дошла на кафу.

— Дај Божа — поткрепи ће плговара госпа Анђа која је давно завидш Миши ас' не сме да крене нешто сталина од свога Зорке, који не зна за зају.

Сва госпа Миша забиђе, са цереница и два правна суда, а Тоша нета да расцрева кућу.

Дошли и ноћ. Тоша заћоди по-пиџаџи и настрољено чека Мицу и већ му иста иде на у-ста. Скоп сета, пе зема, дает ироће а ова Дина ће да дозове ће се Тоша забрани. Два пута је жалило чак до кревета, али Мајо не ће ни да чује. У тако доба стиже госпа Миша ван у кокоше ску сталу. Улишава и разбарушена и пуплих руку.

— Шта је по Богу? — пита је Тоша.

— Пиши кући просвет! Ухва-тили ме тројаџиџа. Јао, убиј-ту сеј... — јеца она.

— Ђе, ђе! — Не бој се! — тепа јој Тошк. Нисам ја те сџе-ће...

— Хо..ћу Тошо, богами... хо —ћу! — јеца госпа Миша, а Тоша само сеџи.

— Мора ћета се дуеши? Зар ниси чета да ћеџдан кокоџ не сеће ни своје опредељење; ћеш ти само пеџаџиџе и штуке ако ниђе на ноџу. Па и тро кокоџ је ћанџио на ноџ...

Од тога дана је госпа Миша ћала од нашеих ауа и Тоша је одет постао муџић...

— Кад је нема рељи у рупу, онда нема веда.

Опрезност

Чувени адвокат, који је се уклапом бројно стање клијента, тако је овај најзад ослобођен, рече својим запуљеним сиђеницу:

— Ево вам врло занимљив, ако мога клијента пустите на слободу тек сутра!

— А зашто!

— Када ја, улица да мога ста-ва је мрачна и пуста, а ноћ кишна зна да при себи имам доста

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

Свечари

Своје Крсно ime Светога Илије, прослављено у чикуџаи на родбинском кругу због живости за 100.000 динара назад. Пева чи-кори, трговац.

Своје Крсно ime Светог Стевана чеку славити прилично врло скоро. Тако ће ће ћи у бању у Г. Б. Јошу. Ваљаћи.

Честитке

Свима својим друговаима из Мајчице жељи да Божићне празнике проведу у најбољем расположењу. Тоша, кајсерџија.

ХРИСТОС СЕ РОДИ — Свима онима гледаоца који желе на Христићево да ћеџдан ћеџдан, добро жеџи да Празнике проведу без трунке сиџаности.

СРЕЋНУ НОВУ ГОДИНУ желе свима својим муџаџеџима, Стева стевуџић. Жељи да и у овој години буду исти муџаџеџи, као ни задњи пут.

Наступајуће празнике часта свима својим бивши и данаш-њим пиџаџима — џеопбоџрезајућа Стева ипџаџеџић. Да скоро ћеџдна у Новој Години.

Поџени

Своје тетке и ујке Ђедовић дневно честитаџеџивање поџени у својим живоџиџу, у 18. часова. Свима добротворо и срећеџу. Шворцу дневнико поџуџеџи-ма пораство на Дуваџској обли. Омладинска пародица.

Сретство за спавање

Кад се то моје заспати онда је најбоље бријати нећа. Само уме ћиџеџа нема цела кеџа која сестрице и онда пеџе сва пеџа.

У арени

— Господине директоре, ова временска мора напољеџ!

ШтАмПаРске гРеШке

Дуџиџо је трагоџо брата (крата) и навао је напоџе.

Стаџио је неку кеџу (кату) на гџаву.

Митоџо је мокаџу (ташну) под руку и отишао у сеџо (сеоџ).

Сџаџак ветар (Пиџар) меће бео сџуџаџьки посџоџи (посаџи).

Како ниђе чиџо ђеро (перо) у џиту, отишао је таџио.

Два бела (чела) исџаџи су до тешџења.

Колико ти је сџаџо коџа (косе) на гџаву.

Бога ми, момке свакога да ми сџаџе (даџе).

Онога пута, он је добро изашао (изашџео).

— Хоћеш ноџу пиџту а стару ти је још добра.

— Па и ја сам још добар а нак ск добића нову Бобу.

— Ко те је жиџо пре неџаша завргнеџ!

— Неки непознат човек.

— Па откуда ти познаје!

На часу географије

— Ове су встрва постала пољопривредни житосносносних бродова.

Угодни разговор

— Мала ниса великоу гоџоу на небо.
— Сигурно, јер те је и нешиџи!

У трамвају

— Господине, ти гурајеш ме!
— Ништа је крив што сте ви из Дерића.

ТЕТКА РОЗКА одговара

ЧИТАОЦИМА ИЗ ВАЉЕВА В. С. и М.: Ја дајем савете из космичке и современе психологије, а физичке и математичке ниску моћ врох. Иначе, пошто волим дечју, одговорићу вам. За учење математичке науке (ту спада и физика) нису доле потребне. Бесплатне књиге и бубањи. Прошло вам видим да нисте за праву. Ви се определите за другу. Ово су сестре у селима: Набубрела само једну партију и онда сам питања наставници сходите на ту партију и одатле одговара и нечим и бројал. Још сигурније је учитеља вашег грађића за настављају физике и послати. Још за рођендан, сваку или годишњу. На кутији написали «МОНДЈУНТОР» пошто ће то бити доказ позивања чланог предмета.

МИЛИЦИЦИ: Бубњарица не мору колаши када је нас много радосно, и платрица не језику када се много вговарга. Треба са сарађе овог мала па ће са овог кротити напоља. Прочитано на бубњарице стакли фенстер, и не чекрчати о због квалтрица сисаи кажуи.

БЕЛОМ УДОВИЦУ: Досада са најбоље убија цветовани дрва и глатковани порцела. Ако можете поручи у свима стану то да радите, сада најбоље млађу распуштеноју са вашим станом и вама прихођења.

БУЦИЋ: Право си да те [illegible] ново новинство и ако си [illegible] фотерај са другима.

ПУЛЕТУ: Ипак Ваш покушај да сте крпили зато онесите Вашу суђбину кутији и чекајте правог вуђаа. Ако сте у телеји, можда ћете дочекати.

Кад се осећа млађи...

Педесетогодишњи мајнер г. А. из Брежуља са изузетна пред оглодалом, вели својој младој супрузи:

— Знаш, Анеџа, чим се обријем једном ге осећам се двадесет година млађи!...

— Па зашто се онда не бријеш тако увек!...

У доба епидемије

— Како си чувао од грипа?

— Сасвим просто: редовно кувао ђаволе.

— Па онда?

— Па онда је фантастично, и грип.

— ?

— Пијеш само чисто вино.

Женске вести

ДЕМАНТИ БОГА НЕПТУНА

Њујорк: — Министар морнарице Нокс у последњем говору признао је неизвесне губитке пред афричком обалом.

— Сензација! Не можеш човеку ни у свом кући да [illegible] морске, а да при том не поломи ноге!

Радосна вест

Телеграфиста (хватачеву брзом): — Господине капетане, радосна вест! На конкурсу «Изустреваног» вести добили сте прву награду: Бесплатно петнаестодневно путовање по мору.

Погрешио име

— Како сте ваш надзорник детету?

— Пепе.

— Побогу, пријо, откуд детету да дете име Пепе, то је име за одрасле.

Молитва пред Божић

— И молим ти се, Божић-баба, да ми показаш свима поклон друго, јер са мој тата по цео дан игра с мојим играчкама.

— Како то да је лоско остављо вас? Бољда сте ви остављо лоско?

— Не. Ја сам редно у фабрици бакрута, а код сам једног [illegible] дошао на посао, фабрика која онам бјело.

Модерна Ева

У Бостону је играла нека играчица, која је била покривена плаћетама. За врло мало игре она је скидала са себе једно по једно одело, док није остала у банкини костимуи.

Овај гост сцетре се у Америци да је одмах рекорд у хорајстеру.

Стручно

— С овим су вас Рамбрикон наплаћали. Та слике не може бити стара ни 50 година.

— Сасвим сигурно, главно да је прави Рамбрикт.

Ипак једном

— Занимљиво просјевина сам [illegible] свој тридесет и пете рођендан!

— Но било је већ крајње време.

— Не сликај бити лепо, морао да будеш крадан као очиа.

— Лепо је њима да буду [illegible] над својим даи једу медд.

— Изгледи сте оружам инжењ г. Сликају ову тешку повреду!

— Није било никаквог оружа г. судија. Ручак рад.

— То је дрвеност од вас што сте отишо да на полувоће. Зато да вре нормално нису пристала да ми мушкарац полуже.

— У реду. Ево вам моје адресе па ми јавите кад будете вереви.

Кад дође рачун..

— Ви узалудно чекате тату, — говори госпођа мајки Перици, — он се нема крајпара.

— Зашто!

— Зато што није ни отишао.

„Није лепо..."

Жена: — Није лепо од тебе што ми ни вечерас. Ти знаш да код мене моја слабост.

Муж: — Није, није. Ово је тако је јача страна.

Дечја уста

— Татице, јесте ли ви глупи?

— Никад, дете моје. А зашто питаш?

— Па тета је рекла да ћемо и мати право позорнате када ви дођете.

Наша пошта

ЉИЛЕТУ: Лако црташ, ви, те је конструкција слаба. Биће да ти недостаје. Пробај да тако добро зајтиш.

ГАЗДА СИМИ: Ви сте сигурно старом човек од воли мора да је досадно. Узмите, за пробу, неког млађег учитеља музике или језика, пошто наука чини чуда.

Г. Н. Н.: Немој да Вас прева сваког. Нисте Ви прва лекар који је погрешно утврдио дијагнозу та болесних умро. Бар Ваши доктори, не можа нека кажу.

СТАНИ: Ми не примамо оглаоа. Али, можда неће бити ни потребно. Кад буде млад месец, изађите на прозор и њему оставите Вашу љубавну жалбу.

ЕЂИ: Изгледа да Вам писма не иду од руке. Зато пробајте Ваш телеграф у кући.

САВКИ: Немојте тражити кирајџије јер они мислеју шта да продају, него могу да добију на вересију.

ПЕЦИ: Видимо да те није лако, ни брата сем си крв. Није те њако тешко да узмеш жену жену и тој удовицу.

МАДАМ ЗОРИ: Меланхолија је болест за старије даме без довољно сретстава. Међутим, Ви сте још млади и наочити па ће се лако наћи разонода.

Г. ЈОЧИЋ: Изгледи сте да будете пријатан та Вам не дају на кућ тешко. Јес да се остварио али је дух осиво млад. А то је довољно.

Ипак је Божић

— Госпођо, ја вас обожавам. Знајте да и за мене је велики бол, што сте пресуни зарбе.

БОЖИЋНО ИЗДАЊЕ
БОДЉИКАВОГ ПРАСЕТА
излази на 16 страна са много прилога наших истакнутих хумориста и више оригиналних шаљивих прича и хумористичких. Богато илустровано.

— Сутра у вама дођите, да будемо заједно. Неправљење изгрет у породици.